МОРМОНОВА КЊИГА

УЧЕЊЕ И ЗАВЕТИ

ДРАГОЦЕНИ БИСЕР

МОРМОНОВА КЊИГА

Још једно сведочанство о
Исусу Христу

УЧЕЊЕ И ЗАВЕТИ

ЦРКВЕ ИСУСА ХРИСТА
СВЕТАЦА ПОСЛЕДЊИХ ДАНА

ДРАГОЦЕНИ БИСЕР

Издавач
Црква Исуса Христа светаца последњих дана
Солт Лејк Сити, у Јути, САД.

Молимо вас да пошаљете повратну информацију или предлоге на scriptures@ldschurch.org или да пишете на Scriptures Coordination, 50 East North Temple Street Room 2455, Salt Lake City, UT 84150-3220 USA

© 2018 by Intellectual Reserve, Inc.

All rights reserved.

Printed in the United States of America 10/2018

English approval: 3/15

Translation approval: 3/15

Translation of the Book of Mormon, Doctrine and Covenants, and Pearl of Great Price

Serbian

САДРЖАЈ

Мормонова књиґа

Увод vii
Сведочанство тројице сведока ix
Сведочанство осморице сведока ix
Сведочанство пророка Џозефа Смита. xi
Кратак приказ xv
1. Нефи 1
2. Нефи 57
Јаков 128
Енос 148
Јаром 151
Омни 152
Речи Мормонове 156
Мосија 158
Алма 226
Хеламан 411
3. Нефи 454
4. Нефи 518
Мормон 522
Етер 543
Морони 578

Учење и завеѿи

Увод v
Хронолошки редослед ix
Одсеци 1
Званични прогласи 330

Драґоцени бисер

Увод v
Мојсије 1
Аврам. 31
Џозеф Смит – Матеј 48
Историја Џозефа Смита. 52
Чланци вере 69

Додаѿак

Водич кроз Света писма. 1
Хронологија 215
Усклађеност четири јеванђеља. 221
Превод Џозефа Смита 227
Библијске мапе. 271
Библијске фотографије 293
Мапе из црквене историје 327
Фотографије из црквене историје 337

СКРАЋЕНИЦЕ

Сшари Завеш

Пос	Књига постања
Изл	Књига изласка
Лев	Књига левитска
Бр	Бројеви
Понз	Књига поновљених закона
ИНа	Књига Исуса Навина
Суд	Књига о судијама
Рута	Књига о Рути
1 Сам	Прва књига Самуилова
2 Сам	Друга књига Самуилова
1 Цар	Прва књига о царевима
2 Цар	Друга књига о царевима
1 Дн	Прва књига дневника
2 Дн	Друга књига дневника
Јездра	Књига Јездрина
Нем	Књига Немијина
Јес	Књига о Јестири
Јов	Књига о Јову
Пс	Псалми Давидови
ПСол	Приче Соломунове
Проп	Књига проповедникова
Пнп	Песма над песмама
Иса	Књига пророка Исаије
Јер	Књига пророка Јеремије
ПЈер	Плач Јеремијин
Јез	Књига пророка Језекиља
Дан	Књига пророка Данила
Оси	Књига пророка Осије
Јоило	Књига пророка Јоила
Амос	Књига пророка Амоса
Авд	Књига пророка Авдије
Јона	Књига пророка Јоне
Мих	Књига пророка Михеја
Наум	Књига пророка Наума
Авк	Књига пророка Авакума
Соф	Књига пророка Софоније
Агеј	Књига пророка Агеја
Зах	Књига пророка Захарије
Мал	Књига пророка Малахије

Нови Завеш

Мт	Јеванђеље по Матеју
Мк	Јеванђеље по Марку
Лк	Јеванђеље по Луци
Јн	Јеванђеље по Јовану
Дела	Дела апостолска
Рим	Посланица Римљанима
1 Кор	Прва посланица Коринћанима
2 Кор	Друга посланица Коринћанима
Гал	Посланица Галатима
Еф	Посланица Ефесцима
Фил	Посланица Филибљанима
Кол	Посланица Колошанима
1 Сол	Прва посланица Солуњанима
2 Сол	Друга посланица Солуњанима
1 Тим	Прва посланица Тимотију
2 Тим	Друга посланица Тимотију
Тит	Посланица Титу
Филим	Посланица Филимону
Јев	Посланица Јеврејима
Јак	Посланица Јаковљева
1 Пет	Прва посланица Петрова
2 Пет	Друга посланица Петрова
1 Јн	Прва посланица Јованова
2 Јн	Друга посланица Јованова
3 Јн	Трећа посланица Јованова
Јуда	Посланица Јудина
Отк	Откривење Јованово

Мормонова књиīа

1 Не	1. Нефи
2 Не	2. Нефи
Јаков	Јаков
Енос	Енос
Јар	Јаром
Омни	Омни
РМор	Речи Мормонове
Мос	Мосија
Алма	Алма
Хел	Хеламан
3 Не	3. Нефи
4 Не	4. Нефи
Морм	Мормон
Етер	Етер
Моро	Морони

Учење и завеīи

УиЗ	Учење и завети
Званични проглас	Званични проглас

Драīоцени бисер

Мојсије	Мојсије
Авр	Аврам
ЈЦС – Мт	Јозеф Смит – Матеј
ИЈЦС	Историја Јозефа Смита
ЧВ	Чланци вере

Друīе скраћенице и објашњења

пцс	Превод Јозефа Смита
всп	Водич кроз Света писма
јев	Алтернативни превод с јеврејског
гр	Алтернативни превод с грчког
ти	Тумачење израза и компликованог текста
или	Алтернативна реч која ће разјаснити значење неког архаичног израза

МОРМОНОВА КЊИГА

Још једно сведочанство о
Исусу Христу

Прво издање на енглеском језику објављено у
Палмири, у Њујорку, САД, 1830. год.

МОРМОНОВА КЊИГА

ИЗВЕШТАЈ ПИСАН
НА ПЛОЧАМА

РУКОМ МОРМОНОВОМ

УЗЕТ СА НЕФИЈЕВИХ ПЛОЧА

Дакле, ово је сажетак записа народа Нефијевог и такође Ламанаца – Писан Ламанцима, који су остатак дома Израеловог, а и Јеврејима и нејеврејима – Писан по заповести, а и по духу пророштва и откривења. Писан и запечаћен и скривен за Господа, да не буде уништен – Да изађе на видело даром и моћу Божјом ради тумачења – Запечаћен руком Моронијевом и скривен за Господа, да изађе на видело у одређено време преко нејевреја – Протумачен даром Божјим.

Сажетак такође узет из Књиге Етерове, која је запис народа Јаредовог, који беше расејан у време кад Господ побрка језик људима, док су градили кулу да досегну небо, који ће остатку дома Израеловог показати каква велика дела је Господ учинио за очеве њихове, и да могу упознати завете Господње, да не буду заувек одбачени – Такође и за уверавање Јевреја и нејевреја да Исус јесте Христ, Вечни Бог, који се објављује свим народима. А сада, уколико има нетачности то су погрешке људске. Стога, не осуђујте дела Божја да бисте се нашли неукаљани пред судијском столицом Христовом.

ОРИГИНАЛНИ ПРЕВОД СА ПЛОЧА НА ЕНГЛЕСКИ
ПРЕВЕО ЏОЗЕФ СМИТ, МЛ.

САДРЖАЈ

Увод vii
Сведочанство тројице сведока ix
Сведочанство осморице сведока ix
Сведочанство пророка Џозефа Смита xi
Кратак приказ xv
1. Нефи 1
2. Нефи 57
Јаков 128
Енос 148
Јаром 151
Омни 152
Речи Мормонове 156
Мосија 158
Алма 226
Хеламан 411
3. Нефи 454
4. Нефи 518
Мормон 522
Етер 543
Морони 578

УВОД

Мормонова књига је књига Светих писама која се пореди са Библијом. То је запис о Божјим поступцима са древним становницима обе Америке и садржи пунину вечног јеванђеља.

Књигу су писали многи древни пророци духом пророштва и откривења. Њихове речи, исписане на златним плочама, навео је и сажео пророк и историчар који се звао Мормон. Запис даје извештај о две велике цивилизације. Једна је дошла из Јерусалима 600 год. пре Христа, након чега се раздвојила на два народа, позната као Нефијци и Ламанци. Друга је дошла много раније, када је Господ побркао језике код куле вавилонске. Ова група позната је као Јаредовци. Неколико хиљада година касније сви су били уништени осим Ламанаца, а они су једни од предака америчких Индијанаца.

Крунски догађај забележен у Мормоновој књизи јесте лично службовање Господа Исуса Христа међу Нефијцима убрзо након Његовог васкрсења. Она објашњава јеванђеоска учења, даје приказ плана спасења и говори људима шта морају чинити да би стекли мир у овом животу и вечно спасење у будућем животу.

Када је Мормон завршио своје писање, извештај је уручио свом сину Моронију, који је додао неколико сопствених речи и сакрио плоче на Брду Кумора. 21. септембра 1823. год. тај исти Морони, сада прослављено, васкрсло биће, појавио се пред пророком Џозефом Смитом и дао му упутства у вези са овим старим записом и Божјом намером да буде преведен на енглески језик.

Коначно, плоче су биле уручене Џозефу Смиту, који их је превео даром и моћу Божјом. Запис је до сада штампан на многе језике као нов и још један доказ да Исус Христ јесте Син Бога живога и да сви, који дођу к Њему и слушају законе и обреде Његовог јеванђеља, могу бити спашени.

О овом запису пророк Џозеф Смит је рекао: „Браћи сам рекао да је Мормонова књига најтачнија од свих књига на земљи и кључни камен наше вероисповести и да ће човек бити ближи Богу придржавајући се њених поука него било које друге књиге.“

Поред Џозефа Смита, Господ је омогућио једанаесторици других да лично виде златне плоче и тако буду нарочити сведоци за истину и божанску природу Мормонове књиге. Њихова писана сведочанства укључена су уз њу као „Сведочанство тројице сведока“, и „Сведочанство осморице сведока“.

Позивамо све људе, са свих страна да читају Мормонову књигу, да промишљају у својим срцима о порукама које она садржи и затим

да питају Бога, Вечнога Оца, у име Христово да ли је књига истинита. Они који послушају овај савет и упитају с вером, добиће сведочанство о њеној истинитости и божанској природи, моћу Светога Духа. (видети Морони 10:3–5.)

Они који стекну овај божански доказ од Светог Духа познаће такође истом моћу да је Исус Христ Спаситељ света, да је Џозеф Смит Његов откровитељ и пророк у овим последњим данима и да је црква Исуса Христа светаца последњих дана Божје царство које је још једном успостављено на земљи, у припреми за Други долазак Месије.

СВЕДОЧАНСТВО ТРОЈИЦЕ СВЕДОКА

Нека знају сви народи, колена, језици и људи, којима ће ово дело доћи: да смо ми, благодаћу Бога Оца и нашег Господа Исуса Христа, видели плоче које садрже овај запис, који је запис о народу Нефијевом а и о Ламанцима, браћи њиховој, а и о народу Јаредовом, који је дошао од куле о којој беше говора. И знамо, такође, да оне беху преведене даром и моћу Божјом, јер нам је то објавио глас Његов. Стога са сигурношћу знамо да је ово дело истинито. И сведочимо, такође, да видесмо урезе који су на плочама, а они нам беху показани моћу Божјом, а не људском. И објављујемо речима разборитости да анђео Божји сиђе са неба и донесе их и положи пред наше очи, тако да угледасмо и видесмо плоче и урезе на њима, и знамо да благодаћу Бога Оца и Господа нашег Исуса Христа то видесмо и сведочимо да је истинито. И чудесно је у нашим очима. Ипак, глас Господњи нам заповеди да посведочимо о томе. Стога, да бисмо били послушни заповестима Божјим, износимо сведочанство о томе. И знамо да, уколико смо верни у Христу, скинућемо крв свих људи са одеће наше и наћи се неукаљанима пред судијском столицом Христовом и боравити са њим вечно на небесима. И част да буде Оцу и Сину и Светом Духу који су један Бог. Амен.

Оливер Каудери
Дејвид Витмер
Мартин Харис

СВЕДОЧАНСТВО ОСМОРИЦЕ СВЕДОКА

Нека знају сви народи, колена, језици и људи којима ће ово дело доћи: да нам Џозеф Смит, млађи, преводилац овог дела, показа плоче о којима беше говора, које имају изглед злата. И све листове, које је поменути Смит рекао да је превео, држали смо у својим рукама. Такође смо видели и урезе на њима, од којих су сви имали изглед старинског рада и нарочите израде. И о томе сведочимо речима разборитости, да нам их је поменути Смит показао,

јер видесмо и опипасмо и са сигурношћу знамо да поменути Смит има плоче о којима говорасмо. И ми дајемо своја имена свету, да посведоче том свету оно што видесмо. А ми не лажемо, Бог сведочи о томе.

Кристијан Витмер
Хајрам Пејџ
Џејкоб Витмер
Џозеф Смит, ст.
Питер Витмер, мл.
Хајрам Смит
Џон Витмер
Семјуел Х. Смит

СВЕДОЧАНСТВО ПРОРОКА ЈОЗЕФА СМИТА

Личне речи пророка Јозефа Смита о појављивању Мормонове књиге јесу:

„У вече. . . 21. септембра [1823. год.]. . . предао сам се молитви и мољењу Свемогућем Богу. . .

Док бејах тако призивао Бога, открих како се у мојој соби појављује светлост која се повећавала све док соба не постаде светлија него у подне, када се одједном појави нека особа, стојећи у ваздуху, јер његове ноге не додириваху под.

Он имаше на себи комотну хаљину најизразитије белине. Та белина надмашиваше све што икада видех од земаљског, нити верујем да би ишта земаљско могло бити израђено да изгледа у толикој мери бело и бљештаво. Шаке му беху огољене, а и руке његове, мало до изнад зглавка, а тако и његова стопала, као и ноге његове, мало до изнад глежњева. Глава његова и врат такође беху огољени. Запазих да осим те хаљине не имаше на себи друге одеће, јер му она беше отворена, тако да му могох видети недра.

Не беше само његова хаљина веома бела, већ цела појава његова беше неописиво славна, и лице његово заиста попут муње. Соба беше веома светла, али не тако бљештава као простор око њега. У тренутку када га уледах, уплаших се, али ме страх убрзо напусти.

Он ме позва по имену и рече ми да је гласник, мени послат из Божјег присуства, и да му је име Морони, да Бог има дело за мене да извршим, и да ће име моје бити сматрано и добрим и злим међу свим племенима, коленима и језицима, то јест, да ће се о њему говорити и добро и зло међу свим народима.

Он рече да постоји једна похрањена књига, исписана на златним плочама, са извештајем о претходним становницима америчког континента, и о извору са ког потичу. Он такође рече да она садржи пунину вечног јеванђеља, онако како га је Спаситељ предао древним становницима.

Такође, да постоје два камена у сребрним обручима – а ти каменови, причвршћени на напрсник, чине оно што се назива Уримом и Тумимом, који су похрањени са плочама, а поседовање и употреба тих каменова беше оно што је чинило 'видеоце' у древна или давна времена, и да их Бог беше припремио у сврху превођења књиге. . .

Поново, он ми рече, да када добијем те плоче о којима он беше говорио – јер време да их добијем још не беше дошло – да их не показујем никоме, па ни напрсник са Уримом и Тумимом, осим онима за које ми буде заповеђено да им покажем. Ако то учиним,

бићу уништен. Док говараше са мном о плочама, виђење се указа уму мом те могох видети место где су плоче похрањене, и то тако јасно и разговетно да препознах опет место када га посетих.

После овог саопштења, видех светло у соби како се стаде одмах скупљати око појаве онога који ми беше говорио, и то се настави тако све док соба опет не остаде тамна, осим око њега самог; када, одједном видех, као да се пролаз отвара равно према небу, и он се успињаше све док у потпуности нестаде, а соба остаде каква беше пре него што се ово небеско светло појави.

Лежах размишљајући о јединствености призора, и веома се дивећи ономе што ми тај необични гласник беше рекао, кад, усред свог размишљања, изненада спазих да се моја соба опет поче осветљавати, и одједном, тај исти небески гласник опет беше крај моје постеље.

Он започе, и још једном исприча исто оно што је испричао при својој првој посети, без икакве промене. Када то учини, обавести ме о великим судовима који ће се сручити на земљу, са великим пустошењем глађу, мачем и помором, и да ће ови тешки судови доћи на земљу још за овог поколења. Исприповедивши ми све ово, Он се опет успе као што раније беше учинио.

До тада, утисци беху тако дубоко урезани у мој ум, да нестаде сна из мојих очију, и ја лежах обузет чуђењем због онога што видех и чух. Али какво беше моје изненађење када опет спазих истог гласника поред себе, и чух га како понавља и опет ми говори исто што и пре. И он ми даде упозорење, говорећи да ће Сотона покушати да ме искуша (због сиромаштва породице оца мога), да узмем плоче како бих се обогатио. Он ми то забрани, говорећи да када добијем плоче не смем мислити ни на шта осим да прославим Бога, и да на мене не сме утицати никакав други мотив осим изградње његовог царства. У противном их нећу добити.

После те треће посете, он се опет успе на небо као и раније, а ја опет остадох да промишљам о необичности онога што управо доживех, када одмах пошто се небески гласник беше успео испред мене по трећи пут, петао запева и ја открих да свиће дан, тако да наши разговори мора да беху испунили целу ту ноћ.

Убрзо после тога, устадох из кревета, и, као и обично, пођох на нужни дневни посао. Међутим, покушавајући да радим као и пре, открих да ми се снага исцрпела толико да постадох потпуно немоћан. Отац мој, који беше радио са мном, опази да са мном нешто није у реду, и рече ми да пођем кући. Кренух с намером да пођем кући, али, при покушају да се пребацим преко ограде изван поља

где бесмо, снага ме потпуно издаде, и ја беспомоћно падох на земљу, и неко време не бејах свестан било чега.

Прво што могох разабрати беше глас који ми говораше, позвавши ме именом. Погледах горе, и спазих оног истог гласника како стоји изнад моје главе, окружен светлошћу као и пре. Тада ми он опет изнесе све оно што ми говораше предходне ноћи, и заповеди ми да одем к оцу свом и испричам му о виђењу и заповестима које бејах примио.

Ја послушах. Вратих се к оцу свом у поље, и објасних му цео случај. Он ми одговори да је то од Бога, и рече ми да пођем и учиним како ми је гласник заповедио. Напустих поље, и пођох до места где ми гласник беше рекао да су плоче похрањене, и услед јасноће виђења које имадох о томе, препознах оно место у тренутку кад стигох до њега.

Недалеко од села Манчестер, у области Онтарио, у Њујорку, стоји један повелик брежуљак, најистакнутији у целој околини. На западној страни тог брежуљка, недалеко од врха, под повеликом стеном, леже плоче похрањене у каменој кутији. Тај камен беше дебео и заобљен посред горње стране а тањи према рубовима, тако да му средњи део беше видљив изнад тла, али руб скроз унаоколо беше прекривен земљом.

Одстранивши земљу, дохватих полугу, коју подметнух испод руба камена, и уз мало напора га подигох. Погледах унутра, и тамо заиста угледах плоче, Урим и Тумим, и напрсник, као што гласник беше изјавио. Кутија у којој оне лежаху беше направљена слагањем камења у неку врсту цемента. На дну кутије лежаху два камена попречно од кутије, а на тим каменовима лежаху плоче и остале ствари са њима.

Покушах да их извадим, али ми гласник забрани, и опет ме обавести да још није дошло време да се то обелодани, а и неће, док не прођу четири године од тада, али ми рече да би требало да дођем овамо тачно за једну годину од тада, и да ће ме он дочекати, и да треба тако да чиним све док не дође време да добијем плоче.

Зато, како ми беше заповеђено, одлажах крајем сваке године, и сваки пут нађох тамо истог гласника, и примах упутства и знања од њега при сваком од наших разговора, о оном што Господ намерава да учини, и како и на који начин је потребно управљати његовим царством у последње дане. . .

Напослетку, дође време да добијем плоче, Урим и Тумим, и напрсник. Двадесет другог септембра, хиљаду осамсто двадест седме, отишавши као и обично крајем још једне године до места где оне беху похрањене, исти небески гласник ми их предаде са

овим налогом: да ћу ја бити одговоран за њих, да ћу, ако их изгубим немарно, или било каквом небригом, бити одбачен, али будем ли уложио сав свој труд да их сачувам, све док их он, тај гласник, не затражи, оне ће бити заштићене.

Ускоро открих разлог зашто добих тако строге наредбе да их чувам на безбедном месту, и зашто гласник рече да ће их он, када извршим оно што се од мене тражи, затражити. Јер чим се откри да их добих, људи с највећим напором настојаху да ми их одузму. У ту сврху прибегавало се свакој варци која се могла измислити. Прогонство постаде огорченије и оштрије него пре, и мноштво непрестано вребаше прилику да ми их одузме ако је могуће. Али, мудрошћу Божјом оне осташе безбедне у мојим рукама, док не испуних оно што је од мене тражено у вези са њима. Када их је, према договору, гласник затражио, ја их уручих њему, и он их поседује све до овог дана, а то је други дан маја, хиљаду осамсто тридесет осме."

За потпунији запис видети Историју Јозефа Смита, у Драгоценом бисеру.

Овај древни запис, на овај начин изашао из земље попут гласа народа који говори из праха, и преведен на савремен језик даром и моћу Божјом, како је потврђено божанским исказом, први пут је објављен свету на енглеском језику године 1830, као Тне Воок оғ Мормон.

КРАТАК ПРИКАЗ МОРМОНОВЕ КЊИГЕ

Мормонова књига је свети запис о народима древне Америке који је урезан на металним плочама. Извори из којих је овај запис састављен су следећи:

1. *Плоче Нефијеве,* којих беше две врсте: мале плоче и велике плоче. Прве претежно беху намењене духовним стварима и службовању и учењима пророка, док су друге испуњене углавном световном историјом народа (1. Нефи 9:2–4). Међутим, од времена Мосије, велике плоче садрже и делове од велике духовне важности.
2. *Плоче Мормонове,* које садрже сажетак великих плоча Нефијевих што га написа Мормон, са многим тумачењима. Ове плоче такође садрже наставак историје коју бележи Мормон и додатке од његовог сина Моронија.
3. *Плоче Етерове,* које приказују историју Јаредоваца. Овај запис сажео је Морони, који је уврстио и своја тумачења и припојио запис општој историји под насловом „Књига Етерова."
4. *Месинган̄е п̄лоче,* које је народ Лехијев донео из Јерусалима 600 год. пре Христа. „Оне садрже пет књига Мојсијевих,. . .а и запис о Јеврејима од постанка,. . .чак до почетка владавине Седекије, цара Јудиног, а и пророштва светих пророка" (1. Нефи 5:11–13). Многи наводи из ових плоча, који цитирају Исаију и друге библијске и небиблијске пророке, појављују се у Мормоновој књизи.

Мормонова књига садржи петнаест главних делова или одељака, познатих, осим једног изузетка, као књиге, обично насловљене именима својих главних аутора. Први део (првих шест књига, закључно са Омнијем) преведен је са малих плоча Нефијевих. Између књига Омнија и Мосије налази се уметак познат као Речи Мормонове. Овај уметак спаја запис урезан на малим плочама са Мормоновим сажетком великих плоча.

Највећи део, од Мосије до Мормона, 7. поглавља, превод је Мормоновог сажетка са великих плоча Нефијевих. Закључни део, од Мормона, поглавље 8. до краја целе ове књиге, урезао је Мормонов син Морони, који је, након завршетка записа о животу свога оца, начинио сажетак записа о Јаредовцима (као књигу Етерову) а касније додао делове познате као књига Моронијева.

Године 421. или отприлике тада, Морони, последњи нефијски пророк и историчар, запечатио је свети запис и сакрио га за

Господа, да би изашао на видело у последње дане, како је то пророчено гласом Божјим преко Његових древних пророка. Године 1823. после Христа, исти овај Морони, сада као васкрсла особа, посетио је пророка Џозефа Смита, а потом му уручио урезане плоче.

Поводом овог издања: Изворна насловна страна која претходи садржају, узета је са плоча и део је светог списа. Уводи који нису написани искошеним словима, као што су они у 1. Нефију и испред 9. поглавља књиге Мосијине, такође су део светих списа. Уводи написани искошеним словима, као што су они у заглављима поглавља, нису део изворних списа већ служе да би припомогли читању.

Неке мање грешке у тексту су се провлачиле кроз ранија издања Мормонове књиге објављена на енглеском језику. Ово издање садржи исправке које је било прикладно извршити да би се материјал ускладио са изворним списима и првим издањима издатих од стране пророка Џозефа Смита.

ПРВА КЊИГА НЕФИЈЕВА

ЊЕГОВА ВЛАДАВИНА И СЛУЖБОВАЊЕ

Извештај о Лехију и његовој жени Саријi и његова четири сина, који се зваху (почев од најстаријега) Ламан, Лемуило, Сам и Нефи. Господ упозорава Лехија да отпутује из земље јерусалимске, јер пророковаше народу о његовом безакоњу, те му они настојаху одузети живот. Са својом породицом предузима тродневно путовање у пустињу. Нефи води своју браћу и враћа се у земљу јерусалимску по јеврејски запис. Извештај о њиховим патњама. Они узимају кћери Исмаилове за жене. Узимају своје породице и одлазе у пустињу. Њихове патње и невоље у пустињи. Смер њиховог путовања. Стижу до великих вода. Нефијева браћа се буне против њега. Он их постиђује и гради лађу. То место називају Изобиље. Преко великих вода прелазе у обећану земљу, и тако даље. Ово је према Нефијевом извештају, или другим речима, ја, Нефи, написах овај запис.

ПОГЛАВЉЕ 1.

Нефи започиње запис о свом народу – Лехи у виђењу види огњени стуб и чита из књиге пророштва – Он слави Бога, наговештава долазак Месије и пророкује о уништењу Јерусалима – Јевреји га прогањају. Око 600. год. пре Христа.

ЈА, [а]Нефи, како се родих од [б]добрих [в]родитеља, стога бејах [г]поучен сваком знању оца свога. И премда видех многе [д]невоље током дана својих, ипак бејах веома повлашћен код Господа у свим данима својим. Да, како имадох велико знање о доброти [ђ]тајнама Божјим, стога водим [е]запис о поступцима својим током дана својих.

2. Да, водим запис [а]језиком оца свога, који се састоји од јеврејског учења и египатског језика.

3. И знам да је запис који водим [а]истинит, и водим га својом сопственом руком, а водим га како најбоље знам.

4. Јер догоди се почетком [а]прве године владавине [б]Седекије, цара Јудиног (отац мој, Лехи, борављаше при [в]Јерусалиму у свим данима својим), да те исте године дођоше многи [г]пророци пророкујући народу да се мора

1 1*а* всп Нефи, син Лехијев.
б ПСол 22:1.
в УиЗ 68:25, 28. всп Родитељи.
г Енос 1:1; Мос 1:2–3. всп Поучавати, учитељ.
д всп Недаћа.
ђ всп Тајне Божје.
е всп Света писма.
2*а* Мос 1:2–4; Морм 9:32–33.
3*а* 1 Не 14:30; Мос 1:6; Етер 5:1–3; УиЗ 17:6.
4*а* 598. год. п.н.е.; видети хронологију у додатку.
б 2 Дн 36:10; Јер 52:3–5; Омни 1:15.
в 1 Дн 9:3.
г 2 Цар 17:13–15; 2 Дн 36:15–16; Јер 7:25–26. всп Пророк.

покајати или велики град [g]Јерусалим мора бити уништен.

5. Стога се догоди да кад отац мој, [a]Лехи, крену, помоли се Господу, да, и то свим [b]срцем својим у корист свога народа.

6. И догоди се, док се мољаше Господу, да се појави [a]стуб огњени и задржа на стени испред њега. И он беше видео и чуо много тога. А због онога што беше видео и чуо сав устрепта и дрхташе веома.

7. И догоди се да се врати кући својој при Јерусалиму, и баци на постељу своју [a]савладан Духом и оним што виде.

8. И тако Духом савладан, беше однешен у [a]виђењу и виде [b]небеса отворена и помисли да види Бога где седи на престољу своме, окружен безбројним мноштвом анђела како певају и хвале Бога свога.

9. И догоди се да виде Једнога како силази посред неба и опази да [a]сјај Његов беше изнад сјаја сунца у подне.

10. И виде, такође, [a]дванаест других како га прате, а светлост њихова премашиваше светлост звезда на своду небеском.

11. И они сиђоше и пролажаху лицем земаљским. И први дође и стаде пред оца мога и даде му [a]књигу и нареди му да чита.

12. И догоди се, док читаше, да се испуни [a]Духом Господњим.

13. И читаше говорећи: Јао, јао Јерусалиме, јер видех [a]одвратности твоје! Да, и много тога отац мој читаше о [b]Јерусалиму – да ће бити уништен он и становници његови. Многи ће од мача страдати, а многи ће бити [a]одведени у сужањство у Вавилон.

14. И догоди се да кад отац мој беше прочитао и видео много тога великог и чудесног, клицаше много тога Господу, као: Велика и чудесна су дела Твоја, о Господе, Боже Свемогући! Твој престо је високо на небесима, а Твоја моћ и доброта и милост су над свим становницима земље. А због тога што си милостив нећеш допустити да страдају они који к Теби [a]дођу!

15. И таквим језиком отац мој хваљаше Бога, јер душа му се радоваше и читаво срце му се испуни због онога што беше видео, да, што му Господ показа.

16. А сад ја, Нефи, не пишем потпун извештај о ономе што отац мој записа, јер он записа

4 *g* Јер 26:18; 2 Не 1:4; Хел 8:20.
5 *a* всп Лехи, отац Нефијев.
б Јак 5:16.
6 *a* Изл 13:21; Хел 5:24, 43; УиЗ 29:12; ИЦС 1:16.
7 *a* Дан 10:8; 1 Не 17:47; Мојсије 1:9–10; ИЦС 1:20.
8 *a* 1 Не 5:4. всп Виђење.
б Јез 1:1; Дела 7:55–56; 1 Не 11:14; Хел 5:45–49; УиЗ 137:1.
9 *a* ИЦС 1:16–17.
10 *a* всп Апостол.
11 *a* Јез 2:9.
12 *a* УиЗ 6:15.
13 *a* 2 Цар 24:18–20; 2 Дн 36:14.
б 2 Цар 23:27; 24:2; Јер 13:13–14; 2 Не 1:4.
в 2 Цар 20:17–18; 2 Не 25:10; Омни 1:15.
14 *a* Алма 5:33–36; 3 Не 9:14.

много тога што беше видео у виђењима и у сновима. А исто тако, записа много тога што [а]пророковаше и говораше деци својој, о чему нећу писати потпун извештај.

17. Али, писаћу извештај о поступцима својим током дана својих. Гле, правим [а]сажетак [б]записа оца свога на плочама које израдих сам, рукама својим. Стога, кад сажмем запис оца свога, тада ћу написати извештај о сопственом животу своме.

18. Зато бих да знате да кад Господ показа толика чуда оцу моме, Лехију, да, о [а]уништењу Јерусалима, гле, упути се он међу народ и поче им [б]пророковати и објављивати оно што беше видео и чуо.

19. И догоди се да му се Јевреји [а]ругаху због онога што им о њима посведочи. Јер он заиста сведочаше о опакости и одвратностима њиховим. И сведочаше о ономе што виде и чу, а и ономе што у књизи прочита, јасно им објављујући долазак неког [б]Месије, а и откупљење света.

20. А кад то чуше, Јевреји се расрдише на њега. Да, и то као на пророке древне које [а]истераше, каменоваше и погубише, а и живот му настојаху одузети. Али гле, ја, Нефи, показаћу вам како су благе [б]милости Господње према свима онима које изабра због вере њихове, да их учини моћнима и то снагом за избављење.

ПОГЛАВЉЕ 2.

Лехи одводи своју породицу у пустињу покрај Црвеног мора – Они остављају своја имања – Лехи приноси жртву Господу и своје синове учи да држе заповести – Ламан и Лемуило гунђају прошив свога оца – Нефи је послушан и моли се са вером; Господ му се обраћа и он бива изабран да управља браћом својом. Око 600. год. пре Христа.

Јер гле, догоди се да Господ говораше оцу моме, да, и то у сну, и рече му: Благословен си Лехи због онога што учини. И јер беше веран и прогласи овом народу оно што ти заповедих, гле, они настоје живот да ти [а]одузму.

2. И догоди се да Господ [а]заповеди оцу моме, и то у [б]сну, да [в]поведе породицу своју и оде у пустињу.

3. И догоди се да он беше [а]послушан речи Господњој. Стога учини како му Господ заповеди.

16*а* 1 Не 7:1.
17*а* 1 Не 9:2–5.
б 1 Не 6:1–3; 19:1–6; 2 Не 5:29–33; УиЗ 10:38–46.
18*а* 2 Не 25:9–10; УиЗ 5:20.
б вск Пророштво, прорицати.
19*а* 2 Дн 36:15–16; Јер 25:4; 1 Не 2:13; 7:14.
б вск Месија.
20*а* Хел 13:24–26.
б Алма 34:38; УиЗ 46:15. вск Милостив, милост.

2 1*а* 1 Не 7:14.
2*а* 1 Не 5:8; 17:44.
б вск Сан.
в Пос 12:1; 2 Не 10:20; Етер 1:42; Авр 2:3.
3*а* вск Послушност, послушан, послушати.

4. И догоди се да оде у пустињу. И остави дом свој и земљу баштине своје и злато своје и сребро своје и драгоцености своје, и са собом не узе ништа осим породице своје и намирница и шатора, и [а]отпутова у пустињу.

5. И сиђе низ границе близу обале [а]Црвеног мора. И путоваше пустињом уз границе које су ближе Црвеном мору. И путоваше пустињом са породицом својом, која се састојаше од мајке моје Саријe и старије браће моје, а то су [б]Ламан, Лемуило и Сам.

6. И догоди се да пошто три дана путоваше пустињом, разапе шатор свој у [а]долини уз обалу реке водене.

7. И догоди се да сагради [а]олтар од [б]камења и принесе жртву Господу и исказа [в]хвале Господу, Богу нашем.

8. И догоди се да реци даде име Ламан, а она се уливаше у Црвено море. И беше долина у границама близу ушћа њеног.

9. И када отац мој виде да се воде реке уливају у извор Црвеног мора, проговори Ламану говорећи: О, када би могао бити попут ове реке, непрестано текући ка извору сваке праведности!

10. А говораше и Лемуилу: О, када би могао бити попут ове долине, чврст и постојан и непоколебљив у држању заповести Господњих!

11. Ово говораше због тврдоглавости Ламана и Лемуила. Јер гле, у многоме [а]гунђаху против [б]оца свога, који беше човек [в]видовит и изведе их из земље јерусалимске, да оставе земљу баштине своје и злато своје и сребро своје и драгоцености своје, да страдају у пустињи. А то, рекоше они, учини због будаластих уобразиља срца свога.

12. И тако Ламан и Лемуило, као најстарији, гунђаху против оца свога. А гунђаху јер [а]не познаваху деловање онога Бога који их беше створио.

13. Нити вероваху да би Јерусалим, тај велики град, могао бити [а]уништен према речима пророка. И беху попут Јевреја који беху при Јерусалиму, који настојаху да одузму живот оцу моме.

14. И догоди се да им отац мој говораше у долини Лемуило, са [а]моћу, будући испуњен Духом, све док им обличја не [б]уздрхташе пред њим. И он их постиде те се не усудише огласити против њега. Стога, учинише како им заповеди.

15. И отац мој борављаше у шатору.

4 *а* 1 Не 10:4; 19:8.
5 *а* 1 Не 16:14; УиЗ 17:1.
б всп Ламан.
6 *а* 1 Не 9:1.
7 *а* Пос 12:7–8; Изл 24:4; Авр 2:17.
б Изл 20:25; Понз 27:5–6.
в всп Захвалан, захвалити, захваљивање.
11 *а* 1 Не 17:17. всп Гунђати.
б ПСол 20:20.
в 1 Не 5:2–4.
12 *а* Мојсије 4:6.
13 *а* Јер 13:14; 1 Не 1:13.
14 *а* всп Моћ.
б 1 Не 17:45.

16. И догоди се да ја, Нефи, иако бејах веома млад, па ипак крупног стаса и уз то са великим жељама да упознам [а]тајне Божје, стога завапих Господу. И гле, Он ме [б]походи и [в]смекша срце моје те [г]поверовах свим речима које [д]отац мој беше изговорио. Стога се не побуних против њега као браћа моја.

17. И говорах Саму, упознавши га са оним што ми Господ беше објавио својим Светим Духом. И догоди се да он поверова речима мојим.

18. Али, гле, Ламан и Лемуило не хтедоше да послушају речи моје, а ја, [а]ожалостивши се због тврдоће срца њихових, завапих Господу за њих.

19. И догоди се да ми Господ прозбори, говорећи: Благословен си Нефи због [а]вере своје, јер си ме марљиво тражио са смерношћу срца.

20. И уколико будеш држао заповести моје, [а]напредоваћеш и бићеш одведен у [б]земљу обећања. Да, и то у земљу коју за тебе припремих. Да, земљу која је изабрана међу свим другим земљама.

21. И уколико се браћа твоја побуне против тебе, биће [а]искључени из присуства Господњег.

22. А ти, уколико будеш држао заповести моје, учинићу да будеш [а]владар и учитељ браћи својој.

23. Јер гле, у тај дан у који се побуне против мене, [а]проклећу их, и то проклетством тешким, те неће имати моћ над потомством твојим, осим ако се и оно не побуни против мене.

24. А буде ли тако, те се они побуне против мене, ови ће бити [а]бич потомству твоме, да га [б]подстакну да ме се сете.

ПОГЛАВЉЕ 3.

Повратак Лехијевих синова у Јерусалим ради добијања месинганих плоча – Лаван одбија да преда плоче – Нефи подстиче и храбри своју браћу – Лаван краде њихову својину и покушава да их погуби – Ламан и Лемуило ударају Нефија и Сама и бивају укорени од стране анђела. Око 600–592 год. пре Христа.

И догоди се да се ја, Нефи, након разговора са Господом, вратих у шатор оца свога.

2. И догоди се да ми он прозбори говорећи: Гле, усних [а]сан

16 *а* всп Тајне Божје.
б Пс 8:4; Алма 17:10; УиЗ 5:16. всп Откривење.
в 1 Цар 18:37; Алма 5:7.
г 1 Не 11:5.
д всп Отац, смртни; Пророк.
18 *а* Алма 31:24; 3 Не 7:16.
19 *а* 1 Не 7:12; 15:11.
20 *а* ИНа 1:7; 1 Не 4:14; Мос 1:7.
б Понз 33:13–16; 1 Не 5:5; 7:13; Мојсије 7:17–18. всп Обећана земља.
21 *а* 2 Не 5:20–24; Алма 9:13–15; 38:1.
22 *а* Пос 37:8–11; 1 Не 3:29.
23 *а* Понз 11:28; 1 Не 12:22–23; УиЗ 41:1.
24 *а* ИНа 23:13; Суд 2:22–23.
б 2 Не 5:25.
3 2 *а* всп Сан.

у ком ми Господ заповеди да се ти и браћа твоја морате вратити у Јерусалим.

3. Јер гле, Лаван има јеврејски запис, а и [а]родословље предака мојих, а они су урезани на месинганим плочама.

4. Стога ми Господ заповеди да ти и браћа твоја пођете у кућу Лаванову и затражите записе те их донесете овамо у пустињу.

5. И ево, гле, браћа твоја гунђају говорећи да је тешко оно што од њих захтевам. Али гле, не захтевам то од њих ја, него је то заповест Господња.

6. Зато, иди, сине мој, и бићеш повлашћен код Господа, јер [а]ниси гунђао.

7. И догоди се да ја, Нефи, рекох оцу своме: Поћи [а]ћу и учинити оно што ми Господ заповеди, јер знам да Господ не даје [б]заповести деци човечјој ако им не [а]припреми пут да изврше оно што им заповеда.

8. И догоди се да кад отац мој чу те речи, веома се обрадова, јер знаше да бејах благословен од Господа.

9. А ја, Нефи, и браћа моја, упутисмо се пустињом са шаторима својим да бисмо се попели у земљу јерусалимску.

10. И догоди се да кад доспесмо до земље јерусалимске, ја и браћа моја међусобно се договарасмо.

11. И [а]бацисмо коцку – ко ће од нас поћи у кућу Лаванову. И догоди се да коцка паде на Ламана, те Ламан пође у кућу Лаванову и разговараше са њим док он сеђаше у кући својој.

12. И затражи од Лавана записе који беху урезани на месинганим плочама, које садржаваху [а]родословље оца мога.

13. И гле, догоди се да се Лаван расрди, те га отера од себе и не хтеде да му да записе. Стога му каза: Гле, ти си разбојник и ја ћу те погубити!

14. Али, Ламан побеже од њега и исприча нам о ономе што Лаван беше учинио. И ми се веома ражалостисмо те браћа моја спремаху да се врате к оцу нашем у пустињу.

15. Али, гле, ја им рекох: Тако жив био Господ и живи били ми, нећемо силазити оцу нашем у пустињу све док не извршимо оно што нам Господ заповеди.

16. Стога, будимо верни у држању заповести Господњих. Сиђимо, дакле, у земљу [а]баштине оца нашег, јер, гле, он остави злато и сребро и богатства сваковрсна. А све то учини ради [б]заповести Господњих.

17. Знаше, наиме, да Јерусалим

3 *а* 1 Не 5:14.
6 *а* всп Подржавање црквених вођа.
7 *а* 1 Сам 17:32; 1 Цар 17:11–15. всп Вера; Послушност, послушан, послушати.
б всп Заповести Божје.
в Пос 18:14; Фил 4:13; 1 Не 17:3, 50; УиЗ 5:34.
11 *а* Нем 10:34; Дела 1:26.
12 *а* 1 Не 3:3; 5:14.
16 *а* 1 Не 2:4.
б 1 Не 2:2; 4:34.

мора бити [а]уништен због опакости људи.

18. Јер, гле, [а]одбацише они речи пророка. Стога, када би отац мој боравио у земљи пошто му беше [б]заповеђено да из земље побегне, гле, и он би такође страдао. Стога, свакако мора побећи из земље.

19. И гле, мудрост је по Богу да се домогнемо тих [а]записа, да можемо сачувати за децу своју језик очева својих;

20. А и да бисмо могли [а]сачувати за њих речи које изговорише уста свих светих пророка које им беху предаване Духом и моћу Божјом, од постанка света па све до садашњег времена.

21. И догоди се да таквим речима наговарах браћу своју да буду верни у држању заповести Божјих.

22. И догоди се да сиђосмо у земљу баштине своје, и скуписмо [а]злато своје и сребро своје и драгоцености своје.

23. А кад то скуписмо, поново се попесмо до куће Лаванове.

24. И догоди се да уђосмо к Лавану и затражисмо од њега да нам преда записе урезане на [а]месинганим плочама, за које бисмо му дали злато своје и сребро своје и све драгоцености своје.

25. И догоди се да кад Лаван беше видео иметак наш и да је он силно велик, [а]полакоми се на њега, тако да нас истера напоље и посла слуге своје да нас погубе, како би се домогао иметка нашег.

26. И догоди се да побегосмо пред слугама Лавановим и морасмо оставити иметак свој, те он паде у руке Лаванове.

27. И догоди се да побегосмо у пустињу, а слуге Лаванове нас не сустигоше, те се сакрисмо у распуклину стене.

28. И догоди се да се Ламан расрди на мене, а и на оца мога, али и Лемуило, јер он послуша речи Ламанове. Стога Ламан и Лемуило изговорише многе [а]тешке речи нама, млађој браћи својој, а и шибом нас удараху.

29. И догоди се да док нас шибом удараху, гле, [а]анђео Господњи дође и стаде пред њих и прозбори им говорећи: Зашто шибом ударате млађег брата свога? Не знате ли да га Господ изабра да буде [б]владар над вама и то због безакоња ваших? Гле, поново ћете се вратити у Јерусалим, а Господ ће предати Лавана у руке ваше.

30. И пошто нам преста говорити, [а]анђео отиде.

31. А кад анђео отиде, Ламан и Лемуило опет почеше да [а]гунђају, говорећи: Како је могуће

17 *а* 2 Дн 36:16–20; Јер 39:1–9; 1 Не 1:13.
18 *а* всп Побуна.
б 1 Не 16:8.
19 *а* Омни 1:17; Мос 1:2–6.
20 *а* всп Света писма – Света писма која су сачувана.
22 *а* 1 Не 2:4.
24 *а* 1 Не 3:3.
25 *а* всп Жудети.
28 *а* 1 Не 17:17–18.
29 *а* 1 Не 4:3; 7:10. всп Анђели.
б 1 Не 2:22.
30 *а* 1 Не 16:38.
31 *а* всп Гунђати.

да Господ преда Лавана у руке наше? Гле, моћан је човек и педесеторицом може заповедати, да, и чак педесеторицу може погубити, а како ли неће нас?

ПОГЛАВЉЕ 4.

Нефи убија Лавана по наредби Господњој а затим варком добија месингане плоче – Зорам одлучује да се придружи Лехијевој породици у пустињи. Око 600–592 год. пре Христа.

И догоди се да прозборих браћи својој, говорећи: Пођимо опет горе у Јерусалим и будимо [а]верни у држању заповести Господњих, јер гле, моћнији је Он од целе земље, како онда неће бити [б]моћнији од Лавана и његове педесеторице, да, или чак од његових десетак хиљада.

2. Зато, вратимо се горе. Будимо [а]снажни попут [б]Мојсија, јер он заиста проговори водама [в]Црвеног мора и оне се раздељише тамо-амо и очеви наши прођоше из сужањства по сувој земљи, а војске фараонове иђаху за њима и утопише се у водама Црвеног мора.

3. Ево, гле, знате да је то истинито, а знате и да вам [а]анђео говораше. Зар можете, стога, сумњати? Вратимо се горе, Господ је кадар да нас избави исто као и очеве наше, а Лавана уништи попут Египћана.

4. Док говорах те речи, они још беху гневни и још увек гунђаху. Ипак, иђаху за мном док не стигосмо пред зидине јерусалимске.

5. А то беше ноћу и ја наредих да се сакрију изван зидина. Када се сакрише, ја, Нефи, ушуњах се у град и пођох према кући Лавановој.

6. И бејах Духом [а]вођен, не [б]знајући унапред шта треба да чиним.

7. Ипак, пођох даље и пошто се приближих кући Лавановој, спазих неког човека и он паде на земљу пред мене, јер беше пијан од вина.

8. А кад му приђох, открих да то беше Лаван.

9. И спазих [а]мач његов, те га извукох из корица његових, а балчак му беше од чистога злата, а израда му беше нарочито фина и видех да му је оштрица од најдрагоценијег челика.

10. И догоди се да бејах [а]нагнан Духом да убијем Лавана. Али рекох у срцу своме: Никада, ниједном, не пролих крв човечју. И устукнух и пожелех да га не погубим.

11. А Дух ми поново рече: Гле, [а]Господ га предаде у руке твоје. Да, и ја знадох такође да ми он

4 1*а* всп Вера; Храброст, храбар.
б 1 Не 7:11–12.
2*а* Понз 11:8.
б всп Мојсије.
в Изл 14:21; 1 Не 17:26; Мос 7:19.
3*а* 1 Не 3:29–31; 7:10.
6*а* всп Надахнуће, надахнути; Свети Дух.
б Јев 11:8.
9*а* 2 Не 5:14; УиЗ 17:1.
10*а* Алма 14:11.
11*а* 1 Сам 17:41–49.

настојаше одузети живот. Да, и не хтеде да послуша заповести Господње, а уз то нам и иметак беше [б]узео.

12. И догоди се да ми Дух поново рече: Погуби га, јер Господ га предаде у руке твоје.

13. Гле, Господ [а]погубљује [б]опаке да спроведе своје праведне намере. [в]Боље је да један човек страда, него да један народ ишчезне и страда у невери.

14. И ево, кад ја, Нефи, чух те речи, сетих се речи Господњих које ми говораше у пустињи, говорећи: [а]Уколико потомство твоје буде држало [б]заповести моје, [в]напредоваће у [г]земљи обећања.

15. Да, и уз то помислих да не би могли да држе заповести Господње по закону Мојсијевом ако закона немају.

16. А знадох, такође, да је [а]закон урезан на месинганим плочама.

17. И опет, знадох да Господ, тога ради, беше предао Лавана у руке моје, како бих се домогао записа према заповестима Његовим.

18. Зато послушах глас Духа, те ухватих Лавана за косу и одрубих му главу [а]мачем његовим.

19. А кад му одрубих главу мачем његовим, узех одећу Лавановну па је навукох на тело своје, да, и то сву, а оклоп његов припасах око бокова својих.

20. А кад то обавих, упутих се ка ризници Лавановој. И док се кретах према ризници Лавановој, гле, видех [а]слугу Лавановог који имаше кључеве од ризнице. И гласом Лавановим наредих му да пође са мном у ризницу.

21. А он ме сматраше господарем својим, Лаваном, јер беше видео одећу и мач опасан око бокова мојих.

22. И говораше ми о старешинама јеврејским, знајући да господар његов, Лаван, беше ноћу напољу са њима.

23. А ја му говорах као да сам Лаван.

24. И говорах му, такође, да ћу урезе, који су на [а]месинганим плочама, понети својој старијој браћи која беху изван зидина.

25. И њему, исто тако, наредих да пође за мном.

26. А он, мислећи да говорим о браћи из цркве и да сам заиста онај Лаван кога погубих, пође, стога, за мном.

27. И много пута ми говораше о старешинама јеврејским, док ићах к браћи својој која беху изван зидина.

28. И догоди се да кад ме Ламан угледа, веома се уплаши, а тако и Лемуило и Сам. И они

11 *б* 1 Не 3:26.
13 *а* 1 Не 17:33–38; УиЗ 98:31–32.
б всп Опак, опакост.
в Алма 30:47.
14 *а* Омни 1:6; Мос 2:22; Етер 2:7–12.
б всп Заповести Божје.
в 1 Не 2:20.
г 1 Не 17:13–14; Јаков 2:12.
16 *а* всп Закон Мојсијев.
18 *а* 1 Сам 17:51.
20 *а* 2 Не 1:30.
24 *а* 1 Не 3:12, 19–24; 5:10–22.

побегоше из присуства мога јер мишљаху да је то Лаван и да ме он погуби, те да настоји да одузме и њихове животе.

29. И догоди се да викнух за њима и они ме чуше. Стога престаше да беже из присуства мога.

30. И догоди се да кад слуга Лаванов беше видео браћу моју, поче да дрхти и хтеде да утекне преда мном и врати се у град Јерусалим.

31. И ево, ја, Нефи, како бејах човек крупног стаса, а уз то примих много [a]снаге од Господа, зграбих стога слугу Лавановог и држах га да не би побегао.

32. И догоди се да му рекох, буде ли моје речи послушао, тако жив био Господ и жив био ја, тако ћемо му, буде ли послушао речи наше, живот поштедети.

33. И рекох му, и то под [a]заклетвом, да се не мора бојати, да ће бити слободан човек попут нас, сиђе ли у пустињу са нама.

34. И уз то му рекох, говорећи: Господ нам заиста [a]заповеди да то учинимо, па зар да не будемо марљиви у држању заповести Господњих? Зато, сиђеш ли са нама у пустињу оцу моме, имаћеш место код нас.

35. И догоди се да се [a]Зорам охрабри због речи које му рекох. Ево, Зорам беше име слугино, и он обећа да ће сићи у пустињу к оцу нашем. Да, и закле нам се да ће одсад остати уз нас.

36. Ево, желесмо да остане са нама због тога да Јевреји не би сазнали за наш бег у пустињу, како нас не би гонили и уништили.

37. И догоди се да кад нам се Зорам [a]закле, наш страх у погледу њега нестаде.

38. И догоди се да узесмо месингане плоче и слугу Лавановог и одосмо у пустињу, и запутисмо се ка шатору оца нашега.

ПОГЛАВЉЕ 5.

Сарија приговара Лехију – Обоје се радују повратку својих синова – Они приносе жртве – Месингане плоче садрже записе Мојсија и пророка – Плоче откривају Лехија као Јосифовог потомка – Лехи пророкује о свом потомству као и о чувању плоча. Око 600–592 год. пре Христа.

И догоди се да кад сиђосмо у пустињу к оцу нашем, гле, испуни се он радошћу, а и мајка моја, [a]Сарија, веома се обрадова, јер нас она заиста оплакиваше;

2. Јер сматраше да бејасмо страдали у пустињи, а и беше приговарала оцу моме говорећи му да је видовит човек, рекавши: Гле, извео си нас из земље баштине наше и синова мојих нема више, а и ми страдамо у пустињи.

31 *a* Мос 9:17; Алма 56:56.
33 *a* всп Заклетва.
34 *a* 1 Не 2:2; 3:16.
35 *a* 1 Не 16:7; 2 Не 5:5–6. всп Зорам, Зорамци.
37 *a* ИНа 9:1–21; Проп 5:4. всп Заклетва.
5 1 *a* всп Сарија.

3. И таквим речима мајка моја беше приговарала оцу моме.

4. И беше се догодило да јој отац мој прозбори, говорећи: Знам да сам [а]видовит човек јер да у [б]виђењу не видех дела Божја не бих познао доброту Божју, него бих остао у Јерусалиму и страдао са браћом својом.

5. Али, гле, стекох [а]земљу обећања, због чега се заиста радујем. Да, и [б]знам да ће Господ избавити синове моје из руку Лаванових и опет их довести к нама, доле у пустињу.

6. И таквим речима отац мој, Лехи, крепљаше мајку моју, Сарију, у погледу нас, док путовасмо пустињом ка земљи јерусалимској, да се домогнемо записа јеврејских.

7. А кад се вратисмо шатору оца мога, гле, радост њихова беше потпуна и мајка се моја утеши.

8. И она прозбори рекавши: Сад са сигурношћу знам да Господ [а]заповеди мужу моме да побегне у пустињу. Да, а и са сигурношћу знам да Господ заштити синове моје и избави их из руку Лаванових и даде им моћ како би [б]извршили оно што им Господ беше заповедио. И таквим речима она говараше.

9. И догоди се да се радоваху веома, те принеше [а]приносе и жртве паљенице Господу и дадоше [б]хвалу Богу Израеловом.

10. А кад исказаше хвале Богу Израеловом, отац мој, Лехи, узе записе који беху урезани на [а]месинганим плочама, те их стаде истраживати од почетка.

11. И опази да оне садрже пет [а]књига Мојсијевих, које дају извештај о стварању света, као и о Адаму и Еви, који беху наши први родитељи;

12. А и [а]запис о Јеврејима, од постанка, чак до почетка владавине Седекије, цара Јудиног;

13. А и пророштва светих пророка од постанка, чак до почетка владавине [а]Седекије, а и многа пророштва изговорена устима [б]Јеремијиним.

14. И догоди се да отац мој, Лехи, на [а]месинганим плочама нађе и родословље очева својих. Знаше, стога, да је потомак [б]Јосифов, да, и то оног Јосифа који беше син [а]Јаковљев, који беше [ж]продат у Египат и који беше [з]сачуван руком Господњом, како

4 *а* 1 Не 2:11.
б 1 Не 1:8–13. всп Виђење.
5 *а* 1 Не 2:20; 18:8, 22–23. всп Обећана земља.
б всп Вера.
8 *а* 1 Не 2:2.
б 1 Не 3:7.
9 *а* Мос 2:3; 3 Не 9:19–20. всп Закон Мојсијев.
б всп Захвалан, захвалити, захваљивање.
10 *а* 1 Не 4:24, 38; 13:23. всп Месингане плоче.
11 *а* 1 Не 19:23. всп Петокњижје.
12 *а* 1 Дн 9:1. всп Света писма.
13 *а* 2 Цар 24:18; Јер 37:1.
б Јездра 1:1; Јер 36:17–32; 1 Не 7:14; Хел 8:20.
14 *а* 1 Не 3:3, 12. всп Месингане плоче.
б 2 Не 3:4; Алма 10:3. всп Јосиф, син Јаковљев.
в всп Јаков, син Исаков.
ж Пос 37:29–36.
з Пос 45:4–5.

би могао сачувати оца свога, Јакова, и све укућане његове да не страдају од глади.

15. И [а]изведе их из сужањства, и из земље египатске, исти Бог који их сачува.

16. И тако отац мој, Лехи, откри родословље очева својих. А и Лаван беше потомак [а]Јосифов, стога он и очеви његови вођаху записе.

17. И ево, кад отац мој беше видео све ово, беше испуњен Духом и поче пророковати о потомству своме –

18. Да ће ове месингане плоче допрети до свих народа, колена, језика и људи који буду од потомства његовог.

19. Он, дакле, рече да ове месингане плоче неће [а]никада пропасти, нити ће икада временом потамнети. И пророкова много тога о потомству своме.

20. И догоди се да до тада ја и отац мој држасмо заповести које нам Господ заповеди.

21. И домогосмо се записа за које нам Господ заповеди и истраживасмо их и открисмо да су они пожељни, да, и то од велике [а]вредности за нас, толико да бисмо могли [б]сачувати заповести Господње деци својој.

22. Стога, беше то мудрост по Господу да их носимо са собом док пустињом путовасмо према земљи обећања.

ПОГЛАВЉЕ 6.

Нефи пише о ономе што је Божје – Нефијева намера је да убеди људе да дођу Богу Аврамовом и буду спашени. Око 600–592 год. пре Христа.

И ево, ја, Нефи, не дајем родословље очева својих у [а]овом делу свог записа, нити ћу га икад дати на овим [б]плочама на којима пишем, јер је оно дато у запису који води [а]отац мој. Стога га не записујем у овом делу.

2. Јер, довољно ми је да кажем да смо потомци [а]Јосифови.

3. И није ми важно да будем исцрпан, дајући потпун извештај о свим делима оца свога, јер се она не могу записати на [а]овим плочама, јер желим простор како бих писао о ономе што је Божје.

4. Јер пунина намере моје јесте да [а]убедим људе да [б]приђу Богу Аврамовом и Богу Исаковом и Богу Јаковљевом, и буду спашени.

5. Стога, оно што је свету [а]угодно не записујем, него оно што је Богу угодно и онима који нису од света.

6. Стога, дајући заповест потом-

15*а* Изл 13:17–18; Амос 3:1–2; 1 Не 17:23–31; УиЗ 103:16–18; 136:22.
16*а* 1 Не 6:2.
19*а* Алма 37:4–5.
21*а* всп Света писма – Вредност Светих писама.
б 2 Не 25:26.
6 1*а* 2 Не 4:14–15.
б 1 Не 9:2.
в 1 Не 1:16–17; 19:1–6.
2*а* 1 Не 5:14–16.
3*а* Јаков 7:27; Јар 1:2, 14; Омни 1:30.
4*а* Јн 20:30–31. Видети насловну страну Мормонове књиге.
б 2 Не 9:41, 45, 51.
5*а* 1 Сол 2:4; РМор 1:4.

ству своме да не попуњава ове плоче оним што није од вредности за децу човечју.

ПОГЛАВЉЕ 7.

Повратак Лехијевих синова у Јерусалим и њихов позив Исмаилу и његовим укућанима да им се придруже на путовању – Ламан и други се буне – Нефи опомиње своју браћу да имају веру у Господа – Они га везују конопцима и смишљају његово уништење – Он бива ослобођен моћу вере – Његова браћа моле за опрост – Лехи и његова дружина нуде приносе и жртве паљенице. Око 600–592 год. пре Христа.

И ево, ја бих да знате да пошто отац мој, Лехи, преста [a]пророковати о потомству своме, догоди се да му Господ опет прозбори, рекавши да није добро за њега, Лехија, да поведе своју породицу саму у пустињу, него да му се синови [б]ожене како би могли подизати потомство за Господа у земљи обећања.

2. И догоди се да му Господ [a]заповеди да се ја, Нефи, и браћа моја, поново вратимо у земљу јерусалимску и поведемо Исмаила и породицу његову са собом у пустињу.

3. И догоди се да ја, Нефи, [a]поново одох са браћом својом у пустињу да се попнемо до Јерусалима.

4. И догоди се да се попесмо до куће Исмаилове и стекосмо наклоност у очима Исмаиловим, тако да му говорасмо речи Господње.

5. И догоди се да Господ смекша срце Исмаилово, а и укућана његових, тако да се упутише са нама у пустињу до шатора оца нашег.

6. И догоди се, док путовасмо пустињом, гле, Ламан и Лемуило и две кћери Исмаилове, и два [a]сина Исмаилова и породице њихове, побунише се против нас. Да, против мене, Нефија и Сама и оца њиховог, Исмаила, и жене његове и три друге кћери његове.

7. И догоди се да у тој побуни пожелеше да се врате у земљу јерусалимску.

8. А сад ја, Нефи, будући [a]ожалошћен тврдоћом срца њихових, рекох им стога говорећи, да, и то Ламану и Лемуилу: Гле, моја сте старија браћа, па како то да сте тако тврди у срцима својим и тако заслепљени у умовима својим, да је потребно да вам ја, ваш млађи брат, говорим, да, и будем вам пример.

9. Како то да не послушасте реч Господњу?

10. Како то да [a]заборависте да видесте анђела Господњег?

11. Да, и како то да заборависте каква велика дела Господ учини за нас [a]избавивши нас из

7 1*a* 1 Не 5:17–19;
б 1 Не 16:7; всп Брак, женити.
2*a* 1 Не 16:7–8.
3*a* 1 Не 3:2–3.
6*a* 2 Не 4:10.
8*a* Алма 31:2; Мојсије 7:41.
10*a* Понз 4:9; 1 Не 3:29; 4:3.
11*a* 1 Не 4.

руку Лаванових, а и записа се домогосмо?

12. Да, и како то да заборависте да је Господ у стању да учини [а]све по вољи својој за децу човечју, ако испоље [б]веру у Њега. Стога, будимо Му верни.

13. А будемо ли Му верни, стећи ћемо [а]земљу обећања, и у неком од будућих раздобља сазнаћете да ће се испунити реч Господња о [б]уништењу Јерусалима. Јер све оно што Господ рече о уништењу Јерусалима, мора се испунити.

14. Јер, гле, Дух Господњи ускоро престаје да се напреже око њих. Јер, гле, [а]одбацише пророке, а [б]Јеремију бацише у тамницу. И настојаху да одузму [в]живот оцу моме, толико да га из земље протераху.

15. Сад гле, кажем вам, да вратите ли се у Јерусалим, и ви ћете страдати са њима. А сад, изаберете ли то, идите горе до земље и сетите се речи које вам рекох, да ако пођете и ви ћете страдати. Дух Господњи ме, наиме, нагони да тако говорим.

16. И догоди се да кад ја, Нефи, рекох те речи браћи својој, расрдише се на мене. И догоди се да ставише руке своје на мене, јер гле, разгневише се веома и [а]свезаше ме конопцима, јер настојаху да ми живот одузму и оставе у пустињи како би ме звери дивље прождерале.

17. Али, догоди се да се помолих Господу, говорећи: О Господе, по вери мојој у Тебе, избави ме из руку браће моје. Да, и дај ми снагу да могу да [а]раскинем везе ове којима сам везан.

18. И догоди се да кад изрекох те речи, гле, одрешише се везе са мојих руку и ногу и стадох пред браћу своју и поново им говорах.

19. И догоди се да се они поново расрдише на мене и настојаху да ставе руке на мене. Али гле, једна од [а]кћери Исмаилових, да, и мајка њена, и један од синова Исмаилових, заузимаху се код браће моје, тако да им срца смекшаше и они одусташе од покушаја да ми одузму живот.

20. И догоди се да пожалише због опакости своје, тако да се понизише преда мном и замолише ме да им опростим оно што ми беху учинили.

21. И догоди се да им искрено [а]опростих све што беху учинили и опоменух их да се за опроштај моле Господу, Богу своме. И догоди се да учинише тако. И пошто се помолише Господу, поново настависмо путовање према шатору оца свога.

22. И догоди се да сиђосмо до

12 *а* 1 Не 17:50; Алма 26:12.
б 1 Не 3:7; 15:11.
13 *а* 1 Не 2:20. всп Обећана земља.
б 2 Цар 25:1–21; 2 Не 6:8; 25:10; Омни 1:15; Хел 8:20–21.
14 *а* Јез 5:6; 1 Не 1:18–20; 2:13. всп Побуна.
б Јер 37:15–21.
в 1 Не 2:1.
16 *а* 1 Не 18:11–15.
17 *а* Алма 14:26–28.
19 *а* 1 Не 16:7.
21 *а* всп Опростити.

шатора оца свога. А пошто ја и браћа моја и сав дом Исмаилов сиђосмо до шатора оца мога, исказаше они [а]хвале Господу Богу своме и принеше Му [б]приносе и жртве паљенице.

ПОГЛАВЉЕ 8.

Лехи има виђење о дрвету живота – Он једе његов плод и жели да и његова породица то учини – Он види гвоздену шипку, тесан и узан пут и мрачну сумаглицу која обавија људе – Сарија, Нефи и Сам једу плод, али Ламан и Лемуило одбијају. Око 600–592 год. пре Христа.

И догоди се да сабрасмо разнолико, сваковрсно семење, како житарица сваковрсних, тако и семенке воћа сваковрсног.

2. И догоди се да док отац мој борављаше у пустињи, прозбори нам, говорећи: Гле, [а]усних сан, или, другим речима, имадох [б]виђење.

3. И гле, због онога што видех, имам разлог да се радујем у Господу због [а]Нефија, а и због Сама. Имам, наиме, разлог да сматрам да ће они, а и многи од потомства њиховог бити спашени.

4. Али гле, [а]Ламане и Лемуило, веома се плашим због вас. Јер гле, сећам се да у сну видех мрачну и суморну пустињу.

5. И догоди се да видех неког човека, а беше он обучен у белу [а]хаљину и дође и стаде пред мене.

6. И догоди се да ми прозбори и позва ме да пођем за њим.

7. И догоди се да, док га пратих, опазих да се налазим у мрачној и суморној пустоши.

8. И пошто бејах путовао по мраку током много сати, почех молити Господа да ми се [а]смилује по мноштву благих милости својих.

9. И догоди се да, пошто се помолих Господу, угледах широко и пространо [а]поље.

10. И догоди се да угледах [а]дрво чији [б]плод беше пожељан да некога усрећи.

11. И догоди се да кренух и једох [а]плод његов и опазих да је веома сладак, слађи од свега што икада пре окусих. Да, и спазих да је плод његов бео, да надмашује сваку [б]белину коју икад видех.

12. И кад једох плод његов, испуни ми он душу веома великом [а]радошћу. [б]Зажелех, стога, да га и породица моја једе јер знадох да је [в]пожељнији од свих других плодова.

13. И кад се осврнух унаоколо

22 *а* всп Захвалан, захвалити, захваљивање.
б 1 Не 5:9.
8 2 *а* всп Откривење; Сан.
б 1 Не 10:17. всп Виђење.
3 *а* 1 Не 8:14–18.
4 *а* 1 Не 8:35–36.
5 *а* ИЈС 1:30–32.
8 *а* всп Милостив, милост.
9 *а* Мт 13:38.
10 *а* Пос 2:9; Отк 2:7; 22:2; 1 Не 11:4, 8–25. всп Дрво живота.
б Алма 32:41–43.
11 *а* Алма 5:34.
б 1 Не 11:8.
12 *а* всп Радост.
б Алма 36:24.
в 1 Не 15:36.

не бих ли можда открио и породицу своју, угледах [a]реку водену и она протицаше и беше близу дрвета са ког једох плод.

14. И погледах да откријем одакле долази и угледах извор њен подаље, а на извору њеном угледах мајку вашу, Саријy, и Сама и Нефија. А они стајаху као да не знају куда да крену.

15. И догоди се да им махнух, а и рекох им снажним гласом да ми приђу и једу плод који беше пожељнији од свих других плодова.

16. И догоди се да ми они приђоше те и они једоше плод.

17. И догоди се да пожелех да и Ламан и Лемуило дођу и једу плод. Стога се загледах према извору реке не бих ли их можда угледао.

18. И догоди се да их угледах, али они [a]не хтедоше да приђу и једу плод.

19. И угледах [a]шипку гвоздену и она се протезаше уз насип реке, и вођаше до дрвета покрај ког стајах.

20. А угледах и [a]тесан и узан пут, који се протезаше дуж шипке гвоздене, све до дрвета покрај ког стајах. А вођаше он, такође, поред извора реке, ка широком и пространом [б]пољу, као да је оно свет.

21. И видех безбројна мноштва људи, од којих се многи пробијаху напред како би се домогли [a]стазе која води ка дрвету поред ког стајах.

22. И догоди се да они кренуше и упутише се стазом која вођаше ка дрвету.

23. И догоди се да се подиже онде мрачна [a]сумаглица, да, и то веома велика мрачна сумаглица, толика, да они који кренуше стазом изгубише свој правац, те залуташе и изгубише се.

24. И догоди се да спазих друге где се пробијају напред, и кренуше напред и ухватише се за крај шипке гвоздене и пробијаху се кроз мрачне сумаглице, приањајући уз шипку гвоздену, све док не дођоше и не једоше [a]плод са дрвета.

25. А кад једоше плод са дрвета, осврнуше се унаоколо као да се [a]постидеше.

26. А и ја се обазирах унаоколо и гле, спазих на другој страни реке водене велику и [a]пространу зграду, а она стајаше као да је у ваздуху, високо изнад земље.

27. И беше пуна људи, и младих и старих, и мушкараца и жена. А њихов начин одевања беше веома отмен и [a]ругаху се и упираху прсте своје према онима који беху дошли и јели плод.

28. А пошто [a]окусише плод,

13 *а* 1 Не 12:16–18; 15:26–29.
18 *а* 2 Не 5:20–25.
19 *а* Пс 2:9; Отк 12:5; пцс Отк 19:15 (Додатак); 1 Не 8:30; 11:25; 15:23–24.
20 *а* Мт 7:14; 2 Не 31:17–20.
б Мт 13:38.
21 *а* всп Пут.
23 *а* 1 Не 12:17; 15:24.
24 *а* 1 Не 8:10–12.
25 *а* Рим 1:16; 2 Тим 1:8; Алма 46:21; Морм 8:38.
26 *а* 1 Не 11:35–36; 12:18.
27 *а* всп Охолост.
28 *а* 2 Пет 2:19–22.

[б]постидеше се због оних који им се ругаху и [в]скренуше на стазе забрањене, и изгубише се.

29. А сад ја, Нефи, не говорим [а]све речи оца свога.

30. Али, да будем кратак у писању, гле, беше он видео друга мноштва како се напред пробијају. И они дођоше и ухватише се за крај [а]шипке гвоздене и пробијаху се путем напред, непрестано се чврсто држећи за шипку гвоздену, све док не стигоше и не попадаше и узеше плод са дрвета.

31. И беше видео и друга [а]мноштва која се пипајући упутише према оној великој и пространој згради.

32. И догоди се да се многи утопише у дубинама [а]речним и многи му се из вида изгубише, залутавши на странпутицама.

33. А велико беше мноштво које уђе у ту чудну зграду. А кад уђоше у ту зграду упреше [а]презриво прстом на мене, а и на оне који беху јели плод. Али, ми се не обазирасмо на њих.

34. Ово су речи оца мога: Јер сви они који се [а]обазираху на њих, отпадоше.

35. А [а]Ламан и Лемуило не узеше плод, рече отац мој.

36. И догоди се да кад отац мој изговори све речи о сну или виђењу своме, којих беше много, рече нам, да се због онога што у виђењу имаше веома уплаши за Ламана и Лемуила. Да, уплаши се да не буду искључени из присуства Господњег.

37. И опомену их, тада, са свим осећајем брижног [а]родитеља, да послушају речи његове, да им се Господ можда смилује и не одбаци их. Да, отац им мој проповедаше.

38. А пошто им беше проповедао и уз то им пророче много тога, мољаше их да држе заповести Господње, те им преста говорити.

ПОГЛАВЉЕ 9.

Нефи прави два низа плоча – Оба низа се зову плочама Нефијевим – Веће плоче садрже световну историју, мање, пак, баве се првенствено светим стварима. Око 600–592 год. пре Христа.

И све то отац мој беше видео и чуо и говорио док борављаше у шатору у [а]долини Лемуиловој, а и још много тога другог што не може бити записано на овим плочама.

2. А сад, као што рекох о овим плочама, гле, то нису плоче на којима пишем потпун извештај о историји свога народа. Јер [а]плочама, на којима пишем потпун

28 *б* Мк 4:14–20; 8:38; Лк 8:11–15; Јн 12:42–43.
в всп Отпадништво.
29 *а* 1 Не 1:16–17.
30 *а* 1 Не 15:23–24.
31 *а* Мт 7:13.
32 *а* 1 Не 15:26–29.
33 *а* всп Прогонити, прогон.
34 *а* Изл 23:2.
35 *а* 1 Не 8:17–18; 2 Не 5:19–24.
37 *а* всп Породица; Родитељи.
9 1 *а* 1 Не 2:4–6, 8, 14–15; 16:6.
2 *а* 1 Не 19:2, 4; Јаков 3:13–14; РМор 1:2–11; УиЗ 10:38–40. всп Плоче.

извештај о своме народу, дадох име Нефијеве. Стога се оне зову плоче Нефијеве, по имену моме, а и ове плоче зову се плочама Нефијевим.

3. Ипак, примих заповест од Господа да израдим ове плоче са посебном [а]сврхом, да се на њима уреже извештај о [б]службовању мога народа.

4. На другим плочама треба да буде урезан извештај о владавини царева, и о ратовима и сукобима мога народа. Стога су ове плоче већим делом о службовању, а [а]друге плоче су већим делом о владавини царева и ратовима и сукобима мога народа.

5. Стога, Господ ми заповеди да израдим ове плоче са [а]мудром сврхом по Њему, мени непознатом.

6. Али, Господ [а]зна све од почетка. Стога, припреми Он пут да се изврше сва дела Његова међу децом човечјом, јер гле, Он има сву [б]моћ за испуњење свих речи својих. И то јесте тако. Амен.

ПОГЛАВЉЕ 10.

Лехи предвиђа да ће Јевреји бити поробљени од стране Вавилонаца – Он говори о доласку неког Месије, Спаситеља и Откупитеља међу Јевреје – Лехи такође говори о оном који ће крстити Јагње Божје – Лехи говори о смрти и васкрсењу тог Месије – Он пореди расејање и сабирање израелског народа са маслином – Нефи говори о Сину Божјем, о дару Светог Духа и о потреби за праведношћу. Око 600–592 год. пре Христа.

А сад ја, Нефи, настављам на [а]овим плочама са извештајем о поступцима својим и владавини и служби своме. Стога, да бих наставио са извештајима својим, морам говорити нешто о делима оца свога, а и браће своје.

2. Јер гле, догоди се, пошто отац мој беше завршио казивање речи из [а]сна свога, а и опомињање на пуну марљивост, говораше им о Јеврејима –

3. Да пошто буду уништени, да, и то тај велики град [а]Јерусалим и многи поробљени [б]одведени у [в]Вавилон, по времену утврђеном од Господа, поново ће се [г]вратити, да, управо из сужањства ће се вратити. А пошто се из сужањства врате опет ће поседовати земљу баштине своје.

3 *а* УиЗ 3:19.
б 1 Не 6:3.
4 *а* Јаков 1:2–4; РМор 1:10.
5 *а* 1 Не 19:3; РМор 1:7; Алма 37:2, 12, 14.
6 *а* 2 Не 9:20; УиЗ 38:2; Мојсије 1:6, 35. всп Свезнајући.
б Мт 28:18.
10 1 *а* 1 Не 9:1–5; 19:1–6; Јаков 1:1–4.
2 *а* 1 Не 8.
3 *а* Јес 2:6; 2 Не 6:8; Хел 8:20–21.
б 587. год. п.н.е.; видети хронологију у додатку. 2 Не 25:10.
в Јез 24:2; 1 Не 1:13; Омни 1:15.
г Јер 29:10; 2 Не 6:8–9.

4. Да, и [а]шест стотина година од времена кад отац мој напусти Јерусалим, подигнуће Господ Бог [б]пророка међу Јеврејима – и то неког [в]Месију, или другим речима, Спаситеља света.

5. А говораше и о пророцима, како их велики број [а]посведочи о овоме, о том Месији, о ком он говораше, или о том Откупитељу света.

6. Стога, сав људски род беше у [а]изгубљеном и палом стању и заувек ће бити не ослони ли се на тог Откупитеља.

7. А говораше и о [а]пророку који ће доћи пре Месије, да припреми пут Господу.

8. Да, и он ће пролазити и викати пустињом: [а]Припремите пут Господу, поравнајте стазе Његове, јер стоји Један међу вама кога не знате, а Он је моћнији од мене. Ја нисам достојан да Му одрешим ремење на обући. И отац мој много говораше о томе.

9. И отац мој рече да ће тај крштавати у [а]Витавари, с оне стране Јордана. А рече и да ће водом [б]крстити, штавише, да ће и Месију водом крстити.

10. А пошто Месију буде крстио водом, видеће и посведочити да беше крстио [а]Јагње Божје које ће однети грехе света.

11. И догоди се, пошто отац мој беше изговорио ове речи, прозбори браћи мојој о јеванђељу које ће се проповедати међу Јеврејима, а и о [а]ишчезавању Јевреја у [б]неверi. А пошто [в]погубе Месију, који ће доћи, и пошто буде погубљен, [г]устаће из мртвих и [д]Светим Духом се објавити нејеврејима.

12. Да, и отац мој много говораше о нејеврејима, а и о дому Израеловом, да ће бити упоређени са [а]маслином чије ће гране бити одломљене и [б]разбацане по свом лицу земаљском.

13. Стога, он рече: свакако треба да споразумно будемо одведени у [а]земљу обећања, ради испуњења речи Господње да ћемо бити расејани по свом лицу земаљском.

14. И пошто дом Израелов буде расејан опет ће се [а]сабрати, или, укратко, пошто [б]нејевреји приме пунину јеванђеља, природне гране [в]маслине, или остатак дома Израеловог, опет ће

4 *а* 1 Не 19:8; 2 Не 25:19; 3 Не 1:1.
б 1 Не 22:20–21.
в всп Месија.
5 *а* Јаков 7:11; Мос 13:33; Хел 8:19–24; 3 Не 20:23–24.
6 *а* всп Пад Адама и Еве.
7 *а* 1 Не 11:27; 2 Не 31:4.
8 *а* Иса 40:3; Мт 3:1–3.
9 *а* Јн 1:28.
б всп Јован Крститељ.
10 *а* всп Јагње Божје.
11 *а* Јаков 4:14–18.
б Морм 5:14.
в всп Исус Христ; Распеће.
г всп Васкрсење.
д всп Свети Дух.
12 *а* Пос 49:22–26; 1 Не 15:12; 2 Не 3:4–5; Јаков 5; 6:1–7. всп Виноград Господњи; Маслиново дрво.
б 1 Не 22:3–8. всп Израел – Расејавање Израела.
13 *а* 1 Не 2:20. всп Обећана земља.
14 *а* всп Израел – Сакупљање Израела.
б 1 Не 13:42; УиЗ 14:10.
в Јаков 5:8, 52, 54, 60, 68.

бити накаламљене, или, доћи ће до знања о правом Месији, њиховом Господу и њиховом Откупитељу.

15. И таквим речима отац мој пророковаше и говораше браћи мојој, а и много другога што не записујем у књизи овој, јер записах онолико тога колико ми беше потребно у мојој [а]другој књизи.

16. А све то о чему говорах беше учињено док отац мој борављаше у шатору у долини Лемуиловој.

17. И догоди се, пошто ја, Нефи, чувши све [а]речи оца свога о ономе што у [б]виђењу виде, а и о ономе што говораше моћу Светог Духа, моћу коју прими вером у Сина Божјег – а Син Божји беше [в]Месија који ће доћи – ја, Нефи, зажелех и да видим и чујем, и знам о томе, моћу [г]Светог Духа, који је дар од Бога свима онима који Га [д]марљиво траже, како у [ђ]стара времена, тако и у време када ће се Он сам објавити деци човечјој.

18. Јер Он је [а]исти јуче, данас и заувек, а пут је припремљен за све људе од постанка света, ако се покају и дођу к Њему.

19. Јер онај који марљиво тражи, наћи ће, и [а]тајне Божје ће му се разоткрити моћу [б]Светог Духа, како у ово време тако и у давна времена, а како у давна времена тако и у будућа времена. Стога, [в]ток Господњи је један вечити круг.

20. Зато, сети се, о човече, за сва дела своја пред [а]суд ћеш бити изведен.

21. Стога, будеш ли тежио да опако чиниш у данима [а]провере своје, наћи ћеш се [б]нечист пред судијском столицом Божјом. А ништа нечисто не може код Бога боравити. Стога, мораш заувек бити одбачен.

22. А Свети Дух ми даје власт да то говорим, и то ником не ускратим.

ПОГЛАВЉЕ 11.

Нефи види Духа Господњег, а Дух Господњи је представљен посредством виђења дрвета живота – Он види мајку Сина Божјег и учи о удостојењу Божјем – Он види крштење, службовање и распеће Јагњета Божјег – Он види позивање и службовање дванаест апостола Јагњетових. Око 600–592 год. пре Христа.

Јер догоди се да пошто зажелех да сазнам о ономе што отац мој виде, и верујући да је Господ

15 *а* 1 Не 1:16–17.
17 *а* Енос 1:3; Алма 36:17.
б 1 Не 8:2.
в всп Месија.
г всп Свети Дух.
д Моро 10:4–5, 7, 19.
ђ УиЗ 20:26.
18 *а* Јев 13:8; Морм 9:9; УиЗ 20:12. всп Бог, Божанство.
19 *а* всп Тајне Божје.
б всп Свети Дух.
в Алма 7:20; УиЗ 3:2; 35:1.
20 *а* Проп 12:14; 2 Не 9:46. всп Суд, последњи.
21 *а* Алма 34:32–35.
б 1 Кор 6:9–10; 3 Не 27:19; УиЗ 76:50–62; Мојсије 6:57.

кадар да ме са тим упозна, док седех [а]промишљајући у срцу своме, [б]однешен бејах у Духу Господњем, да, на [а]гору веома високу коју никад пре не видех и на коју никад пре моја нога не беше крочила.

2. И Дух ми рече: Гле, шта желиш?

3. А ја рекох: Желим да видим оно што отац мој [а]виде.

4. И Дух ми рече: Верујеш ли да отац твој виде [а]дрво о ком говораше?

5. А ја рекох: Да, Ти знаш да [а]верујем свим речима оца свога.

6. И кад изговорих ове речи, Дух повика јаким гласом, говорећи: Осана Господу, Богу Свевишњему, јер Он је Бог над свом [а]земљом, да, и то изнад свега. И благословен си Нефи јер [б]верујеш у Сина Бога Свевишњега. Стога ћеш видети оно што зажеле.

7. И гле, ово ће ти се дати као [а]знак, да пошто видиш дрво које рађа плод ког отац твој окуси, угледаћеш, такође, човека да са неба силази, и видећеш Њега. И кад Га видиш [б]посведочићеш да је то Син Божји.

8. И догоди се да ми Дух рече: Погледај! И ја погледах и спазих дрво, а оно беше попут [а]дрвета које отац мој виде. И лепота његова беше далеко изнад свега, да, изнад сваке лепоте, а [б]белина његова превазилажаше белину снежног наноса.

9. И догоди се да, пошто видех дрво, рекох Духу: Видим да ми показа дрво које је [а]драгоценије од свега.

10. А Он ми рече: Шта желиш?

11. И ја Му рекох: Да знам његово [а]тумачење – јер говорах Му као човек што говори, јер видех да беше [б]обличја човечјег. Па ипак, знадох да је то Дух Господњи и Он ми говораше као што човек са човеком говори.

12. И догоди се да ми рече: Погледај! И ја погледах као да гледам у Њега, и не видех Га, јер нестаде преда мном.

13. И догоди се да погледах и спазих велики град Јерусалим, а и друге градове. И спазих град Назарет. И у граду [а]Назарету спазих [б]девицу, а она беше веома лепа и бела.

14. И догоди се да видех [а]небеса отворена, и анђео сиђе и стаде пред мене и рече ми: Нефи, шта видиш?

15. А ја му рекох: Девицу најкраснију и лепшу од свих других девица.

11 1*а* УиЗ 76:19.
всп Промишљати.
б 2 Кор 12:1–4; Отк 21:10; 2 Не 4:25; Мојсије 1:1.
в Понз 10:1; Етер 3:1.
3*а* 1 Не 8:2–34.
4*а* 1 Не 8:10–12; 15:21–22.
5*а* 1 Не 2:16.
6*а* Изл 9:29; 2 Не 29:7; 3 Не 11:14; Мојсије 6:44.
б всп Веровање, веровати.
7*а* всп Знак.
б всп Сведочанство.
8*а* 1 Не 8:10.
б 1 Не 8:11.
9*а* 1 Не 11:22–25.
11*а* Пос 40:8.
б Етер 3:15–16.
13*а* Мт 2:23.
б Лк 1:26–27; Алма 7:10.
всп Марија, мајка Исусова.
14*а* Јез 1:1; 1 Не 1:8.

16. И он ми рече: Знаш ли за удостојење Божје?

17. А ја му рекох: Знам да Он љуби децу своју, ипак, не знам значење свега.

18. И Он ми рече: Гле, [а]девица коју видиш, телом је [б]мајка Сина Божјег.

19. И догоди се да спазих како беше однешена у Духу. И пошто беше однешена у [а]Духу током неког времена, анђео ми прозбори, говорећи: Погледај!

20. И ја погледах и опет спазих девицу како држи [а]дете у рукама својим.

21. И анђео ми рече: Гле [а]Јагњета Божјег, да, и то [б]Сина Вечнога [в]Оца! Знаш ли значење [г]дрвета ког отац твој виде?

22. А ја му одговорих, говорећи: Да, оно је [а]љубав Божја која се излива у срца деце човечје, стога је од свега најпожељније.

23. И он ми прозбори, говорећи: Да, и души највећа [а]радост.

24. И пошто каза ове речи, рече ми: Погледај! И ја погледах и спазих Сина Божјег где [а]пролази међу децом човечјом. И видех многе како падају пред ноге Његове и клањају Му се.

25. И догоди се да спазих да је [а]шипка гвоздена, коју отац мој беше видео, реч Божја која води ка извору [б]живих вода, или ка [в]дрвету живота. Те воде су оличење љубави Божје. И уз то, спазих да је и дрво живота оличење љубави Божје.

26. И анђео ми опет рече: Погледај и види [а]удостојење Божје!

27. И погледах и [а]спазих Откупитеља света о ком отац мој говораше. А видех и [б]пророка који ће пред Њим пут припремити. И Јагње Божје иступи и овај га [в]крсти и кад би крштено, спазих небеса отворена и Свети Дух сиђе са неба у [г]обличју голуба и оста на Њему.

28. И спазих да Он поче да служи народу у [а]моћи и слави великој, и мноштва се сабираху да Га чују. И спазих како Га истераше из средине своје.

29. А спазих и [а]дванаесторицу других како Га следе. И догоди се да беху у Духу однешени пред лицем мојим, те их не видех.

30. И догоди се да ми анђео поново прозбори, говорећи: Погледај! И ја погледах и спазих небеса поново отворена и видех [а]анђеле где силазе деци човечјој и служе им.

18 *а* Иса 7:14; Лк 1:34–35.
б Мос 3:8.
19 *а* Мт 1:20.
20 *а* Лк 2:16.
21 *а* всп Јагње Божје.
б всп Исус Христ.
в всп Бог, Божанство – Бог Отац.
г 1 Не 8:10; Алма 5:62. всп Дрво живота.
22 *а* всп Љубав.
23 *а* всп Радост.
24 *а* Лк 4:14–21.
25 *а* 1 Не 8:19.
б всп Жива вода.
в Пос 2:9; Алма 32:40–41; Мојсије 4:28, 31.
26 *а* 1 Не 11:16–33.
27 *а* 2 Не 25:13.
б Мт 11:10; 1 Не 10:7–10; 2 Не 31:4.
в всп Крштење, крстити.
г всп Голуб, знак голуба.
28 *а* УиЗ 138:25–26.
29 *а* всп Апостол.
30 *а* всп Анђели.

31. И опет ми прозбори, говорећи: Погледај! И ја погледах и спазих Јагње Божје како пролази међу децом човечјом. И спазих мноштва људи који беху болесни и који беху мучени сваковрсним болестима, и [а]ђаволима и [б]духовима нечистим. И анђео ми говораше и све ми то показа. И они беху [в]исцељивани моћу Јагњета Божјег, а ђаволи и духови нечисти беху истерани.

32. И догоди се да ми анђео поново прозбори, говорећи: Погледај! И ја погледах те спазих Јагње Божје како Га људи ухватише. Да, Син Вечног Бога беше [а]осуђен од света и ја видех и сведочим.

33. И ја, Нефи, видех да га подигоше на [а]крст и [б]погубише за грехе света.

34. И пошто Га погубише, видех мноштва земаљска где се сабирају за борбу против апостола Јагњетових, јер тако дванаесторицу назва анђео Господњи.

35. И мноштво земаљско се сабра и ја спазих да су у великој и пространој [а]згради, попут оне зграде коју отац мој беше видео. И поново ми анђео Господњи прозбори, говорећи: Погледај свет и мудрост његову. Да, погледај, сабра се дом Израелов за борбу против дванаесторице апостола Јагњетових.

36. И догоди се да видех и сведочим да је велика и пространа зграда [а]охолост света. И она паде и пад јој беше силно велик. И поново ми прозбори анђео Господњи, говорећи: Такво ће бити уништење свих народа, колена, језика и људи, који се буду борили против дванаесторице апостола Јагњетових.

ПОГЛАВЉЕ 12.

Нефи у виђењу види земљу обећања; праведност, безакоње и пад њених становника; долазак Јагњета Божјег међу њих; како ће дванаест ученика и дванаест апостола судити Израелу; одвратно и прљаво стање оних који ишчезавају у невери. Око 600–592 год. пре Христа.

И догоди се да ми анђео рече: Погледај и види потомство своје, а и потомство браће твоје. И ја погледах и спазих [а]земљу обећања. И спазих мноштва људи, да, и то бројна попут песка морског.

2. И догоди се да спазих мноштва сабрана за битку, једна против других. И спазих [а]ратове и гласине о ратовима и велике

31 *а* Мк 5:15–20; Мос 3:5–7. всп Ђаво.
б всп Дух – Зли духови.
в всп Исцелити, исцељења.
32 *а* Мк 15:17–20.
33 *а* Јн 19:16–19; Мос 3:9–10; 3 Не 27:14. всп Крст.
б всп Помирити, помирење.
35 *а* 1 Не 8:26; 12:18.
36 *а* всп Охолост.
12 1 *а* всп Обећана земља.
2 *а* Енос 1:24; Морм 8:7–8. всп Рат.

поколье мачем међу мојим народом.

3. И догоди се да спазих многа поколења како преминуше због сталних ратова и сукоба у земљи. И спазих многе градове, да, толике да их не избројах.

4. И догоди се да видех [а]мрачну [б]сумаглицу на лицу земље обећања. И видех муње и чух громове и потресе и свакојаку ускомешану вику. И видех земљу и стене како пуцају и горе видех како у комадима падају. И видех равнице земаљске које се распукоше, и видех многе градове који [в]потонуше. И видех многе како у огњу горе, и видех многе како на земљу падају, због потреса њеног.

5. И догоди се да пошто видех ово, угледах тамну [а]маглуштину како се повлачи са лица земаљског. И гле, видех мноштва која не беху страдала због великих и страшних судова Господњих.

6. И видех небеса отворена и [а]Јагње Божје како силази са неба. И Он сиђе и показа им се.

7. И видех, такође, и сведочим да Свети Дух сиђе на другу [а]дванаесторицу, а они беху од Бога заређени и изабрани.

8. И анђео ми прозбори, говорећи: Гле дванаесторице ученика Јагњетових који су изабрани да служе потомству твоме.

9. И рече ми: Сећаш ли се [а]дванаесторице апостола Јагњетових? Гле, то су они који ће [б]судити дванаест племена Израелових. Они ће, стога, судити дванаесторици служитеља од потомства твога, јер сте ви од дома Израеловог.

10. И ових [а]дванаест служитеља које видиш, судиће потомству твоме. И гле, они су праведни заувек, јер због вере њихове у Јагње Божје [б]хаљине су им у Његовој крви избељене.

11. И анђео ми рече: Погледај! И погледах и спазих [а]три поколења како преминуше у праведности, а хаљине њихове беху беле, и то попут оних у Јагњета Божјег. И анђео ми рече: Ови су избељени у крви Јагњетовој због вере своје у Њега.

12. И ја, Нефи, такође, видех многе од [а]четвртог поколења који преминуше у праведности.

13. И догоди се да видех сабрана мноштва земаљска.

14. И анђео ми рече: Гле потомства твога, а и потомства браће твоје.

15. И догоди се да погледах и спазих народ потомства мога сабран у мноштвима [а]против

4 *а* 1 Не 19:10.
б Хел 14:20–28.
в 3 Не 8:14.
5 *а* 3 Не 8:20; 10:9.
6 *а* 2 Не 26:1, 9; 3 Не 11:3–17.
7 *а* 3 Не 12:1; 19:12–13.
9 *а* Лк 6:13.
б Мт 19:28; УиЗ 29:12. всп Суд, последњи.
10 *а* 3 Не 27:27; Морм 3:18–19.
б Отк 7:14; Алма 5:21–27; 13:11–13; 3 Не 27:19–20.
11 *а* 2 Не 26:9–10; 3 Не 27:30–32.
12 *а* Алма 45:10–12; Хел 13:5, 9–10; 3 Не 27:32; 4 Не 1:14–27.
15 *а* Морм 6.

потомства браће моје. И они се сабраше за битку.

16. И анђео ми прозбори, говорећи: Погледај извор воде [а]прљаве који отац твој виде, да, и то [б]реку о којој говораше. А дубине њене, дубине су [в]пакла.

17. А мрачне [а]сумаглице, искушења су ђаволова, која [б]заслепљују очи и отврђују срца деце човечје и одводе их на [в]широке путеве, да страдају и изгубе се.

18. А велика и пространа [а]зграда, коју отац твој виде, ништавна је [б]уобразиља и [в]охолост деце човечје. А дели их велики и страшан [г]бездан, да, и то реч [д]правде Вечног Бога и Месије, који је Јагње Божје о ком сведочи Свети Дух, од постанка света до овог времена, и од овог времена па надаље и заувек.

19. И док анђео говораше ове речи, погледах и спазих да се потомство браће моје сукоби са потомством мојим, по речи анђеловој, и спазих да због охолости потомства мога и [а]искушења ђаволових, потомство браће моје [б]надвлада народ потомства мога.

20. И догоди се да погледах и спазих да народ потомства браће моје савлада потомство моје. И кренуше они у мноштвима лицем земље.

21. И видех их сабране у мноштвима и видех [а]ратове и гласине о ратовима међу њима. И видех како многа поколења умиру у ратовима и гласинама о ратовима.

22. И анђео ми рече: Гле, ови ће [а]ишчезнути у невери.

23. И догоди се да спазих, пошто беху ишчезли у невери, да посташе [а]таман и мрзак и [б]прљав народ, пун [в]доколице и сваковрсних одвратности.

ПОГЛАВЉЕ 13.

Нефи у виђењу види цркву ђаволову смештену међу нејеврејима, откриће и насељавање Америке, губитак многих јасних и драгоцених делова Библије, што за последицу има отпадништво међу нејеврејима, обнову јеванђеља, излазак Светих писама последњих дана и изградњу Сиона. Око 600–592 год. пре Христа.

И догоди се да ми анђео прозбори, говорећи: Погледај! И ја погледах и спазих многе народе и царства.

2. И анђео ми рече: Шта видиш? А ја рекох: Видим многе народе и царства.

3. А он ми рече: То су нејеврејски народи и царства.

16*а* всп Нечистоћа, прљавштина.
б 1 Не 8:13; 15:26–29.
в всп Пакао.
17*а* 1 Не 8:23; 15:24; УиЗ 10:20–32.
б всп Отпадништво.
в Мт 7:13–14.
18*а* 1 Не 8:26; 11:35–36.
б Јер 7:24.
в всп Охолост.
г Лк 16:26; 1 Не 15:28–30.
д всп Правда.
19*а* всп Искушати, искушење.
б Јар 1:10; РМор 1:1–2.
21*а* Морм 8:8; Моро 1:2. всп Рат.
22*а* 1 Не 15:13; 2 Не 26:15.
23*а* 2 Не 26:33.
б 2 Не 5:20–25.
в всп Докон, доколица.

4. И догоди се да међу [а]нејеврејским народима видех оснивање [б]велике цркве.

5. И анђео ми рече: Погледај оснивање цркве која је најодвратнија од свих других цркава, која [а]убија свеце Божје, да, и мучи их и окива, и гвозденим [б]јармом их подјармљује и одводи у сужањство.

6. И догоди се да спазих ту [а]велику и одвратну цркву. И видех [б]ђавола који је њен оснивач.

7. И видех, такође, [а]злато и сребро и свилу и скерлет и фино преден лан и драгоцену одећу. И видех многе блуднице.

8. И анђео ми прозбори, говорећи: Гле, злато и сребро и свила и скерлет и фино преден лан и драгоцена одећа и блуднице, [а]жеље су те велике и одвратне цркве.

9. И уз то ради хвале овога света [а]уништавају свеце Божје и одводе их у сужањство.

10. И догоди се да погледах и спазих многе воде, а оне раздвајаху нејевреје од потомства браће моје.

11. И догоди се да ми анђео рече: Гле, гнев Божји је на потомству браће твоје.

12. И ја погледах и спазих неког човека међу нејеврејима, који многим водама беше раздвојен од потомства браће моје. И спазих [а]Духа Божјега где сиђе и обузе тог човека. И он пође преко многих вода и то ка потомству браће моје која беху у обећаној земљи.

13. И догоди се да спазих Духа Божјег како обузе и друге нејевреје. И они преко многих вода изађоше из сужањства.

14. И догоди се да спазих велика [а]мноштва нејевреја у [б]земљи обећања. И спазих гнев Божји који беше на потомству браће моје. И они беху [а]расејани пред нејеврејима и беху ударени.

15. И спазих да је Дух Господњи над нејеврејима и они напредоваху и стекоше [а]земљу за баштину своју. И спазих да су бели и веома наочити и [б]лепи, попут мога народа пре него што беху [в]погубљени.

16. И догоди се да ја, Нефи, спазих да се нејевреји, који изађоше из сужањства, понизише пред Господом и моћ Господња беше са [а]њима.

17. И спазих да се њихови матични нејевреји сабраше на водама, а и на земљи, за борбу против њих.

18. И спазих да је моћ Божја

13 4*а* всп Нејевреји.
б 1 Не 13:26, 34; 14:3, 9–17.
5*а* Отк 17:3–6; 1 Не 14:13.
б Јер 28:10–14.
6*а* УиЗ 88:94. всп Ђаво – Црква ђаволова.
б 1 Не 22:22–23.
7*а* Морм 8:36–38.
8*а* Отк 18:10–24; Морм 8:35–38.
9*а* Отк 13:4–7.
12*а* всп Надахнуће, надахнути.
14*а* 2 Не 1:11; Морм 5:19–20.
б всп Обећана земља.
в 1 Не 22:7–8. всп Израел – Расејавање Израела.
15*а* 2 Не 10:19.
б 2 Не 5:21.
в Морм 6:17–22.
16*а* УиЗ 101:80.

на њима, а исто тако да је гнев Божји на свима онима који се сабраше за борбу против њих.

19. И ја, Нефи, спазих да нејевреји, који из сужањства изађоше, беху [а]избављени моћу Божјом из руку свих других народа.

20. И догоди се да ја, Нефи, спазих да они напредују у земљи и спазих неку [а]књигу и она се проносаше међу њима.

21. И анђео ми рече: Знаш ли значење те књиге?

22. А ја му рекох: Не знам.

23. А он рече: Гле, излази она из уста Јевреја. И ја, Нефи, посматрах је, а он ми рече: [а]Књига коју гледаш [б]запис је [в]јеврејски који садржи завете Господње које Он учини са домом Израеловим, а садржи и многа пророштва светих пророка. И то је запис попут уреза на [г]месинганим плочама, само што их нема толико. Ипак, садржи завете Господње које Он учини са домом Израеловим. Стога је од велике вредности за нејевреје.

24. И анђео Господњи ми рече: Ти виде да књига излази из уста Јевреја, а како излази из уста Јевреја, садржи пуњину јеванђеља Господњег о ком сведочи дванаест апостола. А они сведоче по истини која је у Јагњету Божјем.

25. Стога, ово излази у чистоћи од [а]Јевреја ка [б]нејеврејима по истини која је у Богу.

26. И пошто то рукама дванаесторице апостола Јагњетових изађе од Јевреја [а]ка нејеврејима, видиш оснивање [б]велике и одвратне [в]цркве која је одвратнија од свих других цркава. Јер гле, [г]уклонише они из јеванђеља Јагњетовог многе делове који су [д]јасни и најдрагоценији, а уклонише и многе завете Господње.

27. А све то учинише како би изопачили праве путеве Господње, како би очи заслепили и срца отврднули деци човечјој.

28. Стога, видиш како је, пошто та књига прође кроз руке велике и одвратне цркве, много јасног и драгоценог уклоњено из те књиге, а то је књига Јагњета Божјег.

29. А кад то јасно и драгоцено беше уклоњено, пође она до свих народа нејеврејских. А кад оде свим народима нејеврејским, да, па и преко многих вода које ти виде са нејеврејима који изађоше из сужањства, видиш – због много тога јасног и драгоценог што беше уклоњено из књиге, што беше јасно и разумљиво деци човечјој, у складу са јасноћом која је у Јагњету

19 *а* 2 Не 10:10–14; 3 Не 21:4; Етер 2:12.
20 *а* 1 Не 14:23.
23 *а* 1 Не 13:38; 2 Не 29:4–12.
б всп Света писма.
в 2 Не 3:12.
г 1 Не 5:10–13.
25 *а* 2 Не 29:4–6; УиЗ 3:16. всп Јевреји.
б всп Нејевреји.
26 *а* Мт 21:43.
б 1 Не 13:4–6; 14:3, 9–17.
в всп Отпадништво – Отпадништво првобитне хришћанске цркве.
г Морм 8:33; Мојсије 1:41.
д 1 Не 14:20–26; ЧВ 1:8.

Божјем – због онога што је уклоњено из јеванђеља Јагњетовог, како се многи спотичу, да, толико да Сотона има велику моћ над њима.

30. Ипак, видиш да нејевреји који изађоше из сужањства и беху уздигнути моћу Божјом изнад свих других народа на лицу земље која је изабрана међу свим другим земљама, која је земља за коју се Господ Бог заветова оцу твоме да ће је потомство његово имати за [а]земљу баштине своје, видиш, стога, да Господ Бог неће допустити да нејевреји сасвим униште [б]мешовитост потомства твога, која је међу браћом твојом.

31. Нити ће допустити да нејевреји [а]униште потомство браће твоје.

32. Нити ће Господ Бог допустити да нејевреји заувек остану у том страшном стању заслепљености у ком видиш да јесу, због јасних и најдрагоценијих делова јеванђеља Јагњетовог, које беше ускратила та [а]одвратна црква чије оснивање си видео.

33. Стога, Јагње Божје рече: Милостив ћу бити нејеврејима, походећи судом великим остатак дома Израеловог.

34. И догоди се да ми анђео Господњи прозбори, говорећи: Гле, говори Јагње Божје, пошто походим [а]остатак дома Израеловог – а тај остатак о ком говорим је потомство оца твога – стога, пошто их походим судом и ударим их руком нејеврејском, и пошто се нејевреји веома [б]спотакну због најјаснијих и најдрагоценијих делова [а]јеванђеља Јагњетовог које беше ускратила та одвратна црква која је мајка блудничка, говори Јагње – милостив ћу бити нејеврејима у тај дан, толико да ћу им [г]обелоданити моћу својом пуно од јеванђеља мога, што ће бити јасно и драгоцено, говори Јагње.

35. Јер, гле, говори Јагње: Објавићу се потомству твоме да запишу много тога што им будем служио, а то ће бити јасно и драгоцено. А кад потомство твоје буде уништено и ишчезне у невери, а тако и потомство браће твоје, гле, биће [а]то скривено да изађе на видело нејеврејима, даром и моћу Јагњетовом.

36. И у њему ће бити записано [а]јеванђеље моје, говори Јагње, и [б]стена моја и спасење моје.

37. И [а]благословени су они који буду настојали да успоставе [б]Сион мој у тај дан, јер ће имати [в]дар и моћ Светог Духа. А

30 *а* всп Обећана земља.
б Алма 45:10–14.
31 *а* 2 Не 4:7; 10:18–19; Јаков 3:5–9; Хел 15:12; 3 Не 16:8–9; Морм 5:20–21.
32 *а* всп Ђаво – Црква ђаволова.
34 *а* всп Јосиф, син Јаковљев.
б 1 Не 14:1–3; 2 Не 26:20.
в всп Јеванђеље.
г УиЗ 10:62. всп Обнова јеванђеља.
35 *а* 2 Не 27:6; 29:1–2. всп Мормонова књига.
36 *а* 3 Не 27:13–21.
б Хел 5:12; 3 Не 11:38–39. всп Стена.
37 *а* УиЗ 21:9.
б всп Сион.
в всп Дар Светог Духа.

[ж]истрају ли до краја биће уздигнути у последњи дан и спашени у вечном [з]царству Јагњетовом. И ко год буде мир [ѕ]објављивао, да, вести радости велике, како ли ће красни по горама они бити.

38. И догоди се да спазих остатак потомства браће моје, а и [а]књигу Јагњета Божјег која беше изашла из уста Јевреја, како прелази од нејевреја [б]ка остатку потомства браће моје.

39. И кад она дође до њих спазих друге [а]књиге које изађоше моћу Јагњетовом, од нејевреја ка њима, за [б]уверавање нејевреја и остатка потомства браће моје, а и Јевреја који беху расејани по свом лицу земаљском, да су записи пророка и дванаесторице апостола Јагњетових [в]истинити.

40. И прозбори ми анђео, говорећи: Ови [а]последњи записи, које си видео међу нејеврејима [б]доказаће истинитост [в]првих, који су од дванаесторице апостола Јагњетових и разгласиће се оно јасно и драгоцено што беше из њих уклоњено. И разгласиће се свим коленима, језицима и народу, да је Јагње Божје Син Вечног Оца и [ж]Спаситељ света и да сви људи морају Њему приступити или не могу бити спашени.

41. И морају они доћи по речима које ће бити утврђене устима Јагњетовим, а речи Јагњетове биће обелодањене у записима потомства твога као и у записима апостола Јагњетових. Стога ће се оба сјединити у [а]један, јер је [б]један Бог и један [в]Пастир над целом земљом.

42. И долази време да ће се Он објавити свим народима, и [а]Јевреји ма, а и нејеврејима. И пошто се објави Јеврејима, а такође и нејеврејима, онда ће се објавити нејеврејима, а такође и Јеврејима, и [б]последњи ће бити први, а [в]први последњи.

ПОГЛАВЉЕ 14.

Анђео говори Нефију о благословима и проклетствима која ће пасти на нејевреје – Постоје само две цркве: Црква Јагњета Божјег и црква ђаволова – Свеци Божји прогоњени су у свим народима од стране велике и одвратне цркве – Апостол Јован ће писати о крају света. Око 600–592 год. пре Христа.

И догодиће се да, послушају ли

37 [ж] 3 Не 27:16.
вск Истрајати.
[з] вск Целестијална слава.
[ѕ] Иса 52:7; Мос 15:14–18; 3 Не 20:40.
38 [а] 1 Не 13:23; 2 Не 29:4–6.
[б] Морм 5:15.
39 [а] вск Света писма – Пророштва о појављивању Светих писама.
[б] Јез 37:15–20; 2 Не 3:11–12.
[в] 1 Не 14:30.
40 [а] 2 Не 26:16–17; 29:12.
вск Мормонова књига.
[б] Морм 7:8–9.
[в] вск Библија.
[ж] Видети насловну страну Мормонове књиге.
Мојсије 1:6.
41 [а] Јез 37:17.
[б] Понз 6:4; Јн 17:21–23; 2 Не 31:21.
[в] вск Добри пастир.
42 [а] УиЗ 90:8–9; 107:33; 112:4.
[б] Јаков 5:63.
[в] Лк 13:30; 1 Не 15:13–20.

[а]нејевреји Јагње Божје, у тај дан, Он ће им се објавити речју, а и [б]моћу, самим делом ради уклањања [в]камена спотицања њиховог.

2. И не отврдну ли срца своја против Јагњета Божјег, биће убројани међу потомство оца твога. Да, биће [а]убројани међу дом Израелов и биће заувек [б]благословен народ у обећаној земљи. Неће више бити бацани у сужањство и дом Израелов више неће бити измешан.

3. И та велика [а]јама што је за њих ископа та велика и одвратна црква, коју основаше ђаво и деца његова, како би душе људске могли у пакао одвести – да, та велика јама која беше ископана за уништење људи, биће испуњена онима који је ископаше за своје потпуно уништење, говори Јагње Божје, не за уништење душе, осим ако не буде бачена у њу, у тај [б]пакао који краја нема.

4. Јер гле, то је у складу са сужањством ђаволовим, а и у складу са правдом Божјом, за све оне који пред Њим буду чинили опакост и одвратност.

5. И догоди се да анђео прозбори мени, Нефију, говорећи: Видео си да ће нејевреји, покају ли се, бити добро, а знаш и о заветима Господњим дому Израеловом, и чуо, уз то, да ко год се не [а]покаје, мора страдати.

6. Зато, [а]јао нејеврејима отврдну ли срца своја против Јагњета Божјег.

7. Јер долази време, говори Јагње Божје, када ћу обавити велико и [а]чудесно дело међу децом човечјом, дело које ће вечно трајати, овако или онако – или их приклонити миру и [б]животу вечном или их препустити тврдоћи срца њихових и заслепљености умова њихових да буду бачени у сужањство, а и у уништење, и временско и духовно, у складу са [в]сужањством ђаволовим о ком говорах.

8. И догоди се да ми анђео, кад изговори ове речи, рече: Сећаш ли се [а]завета Очевих дому Израеловом? Ја му рекох, да.

9. И догоди се да ми рече: Погледај и види ту велику и одвратну цркву која је мајка свих одвратности, чији оснивач је [а]ђаво.

10. И рече ми: Гле, има само [а]две цркве. Једна је Црква Јагњета Божјег, а [б]друга је црква

14 1*а* 3 Не 16:6–13. вск Нејевреји.
б 1 Сол 1:5; 1 Не 14:14; Јаков 6:2–3.
в Иса 57:14; 1 Не 13:29, 34; 2 Не 26:20.
2*а* Гал 3:7, 29; 2 Не 10:18–19; 3 Не 16:13; 21:6, 22; Авр 2:9–11.
б 2 Не 6:12; 10:8–14; 3 Не 16:6–7; 20:27.
3*а* 1 Не 22:14; УиЗ 109:25.
б вск Пакао; Проклетство.
5*а* вск Покајати се, покајање.
6*а* 2 Не 28:32.
7*а* Иса 29:14; 1 Не 22:8; 2 Не 27:26; 29:1–2; УиЗ 4:1. вск Обнова јеванђеља.
б вск Вечни живот.
в 2 Не 2:26–29; Алма 12:9–11.
8*а* вск Аврамов завет.
9*а* 1 Не 15:35; УиЗ 1:35. вск Ђаво.
10*а* 1 Не 22:23.
б 1 Не 13:4–6, 26.

ђаволова. Стога, ко год не припада Цркви Јагњета Божјег припада тој великој цркви која је мајка одвратности, а она је [а]курва целе земље.

11. И догоди се да погледах и спазих курву целе земље и сеђаше она на многим [а]водама и имаше [б]она власт над свом земљом, међу свим народима, коленима, језицима и људима.

12. И догоди се да спазих цркву Јагњета Божјег, а беше она [а]малобројна због опакости и одвратности курве која сеђаше над многим водама. Спазих, пак, да је Црква Јагњетова, а то беху свеци Божји, такође, по [б]свом лицу земаљском. А власт њихова на лицу земаљском беше мала због опакости велике курве коју видех.

13. И догоди се да спазих како велика мајка одвратности прикупи мноштва по целом лицу земаљском, међу свим народима нејеврејским, за [а]борбу против Јагњета Божјег.

14. И догоди се да ја, Нефи, спазих моћ Јагњета Божјег како силази на свеце Цркве Јагњетове и на заветни народ Господњи који беше расејан по свом лицу земаљском. И беху они наоружани праведношћу и [а]моћу Божјом у слави великој.

15. И догоди се да спазих како се гнев Божји [а]изли на ту велику и одвратну цркву, толико да беху ратови и гласине о ратовима међу свим [б]народима и коленима земаљским.

16. И пошто настадоше [а]ратови и гласине о ратовима међу свим народима који припадаху мајци одвратности, анђео ми прозбори, говорећи: Гле, гнев Божји је на мајци блудничкој, и гле, ти све то видиш.

17. И кад дође [а]дан да се [б]гнев Божји излије на мајку блудничку, која је велика и одвратна црква целе земље, чији оснивач је ђаво, тада ће, у тај дан, [в]дело Очево отпочети на припремању пута за испуњење [г]завета Његових које учини своме народу који је од дома Израеловог.

18. И догоди се да ми анђео прозбори, говорећи: Погледај!

19. И ја погледах и спазих неког човека, а беше он обучен у беле хаљине.

20. И анђео ми рече: Погледај, [а]један од дванаесторице апостола Јагњетових.

21. Гле, он ће видети и записати остатак овога, да, и много тога што беше.

22. А писаће и о крају света.

23. Стога, оно што ће он запи-

10 *в* Отк 17:5, 15; 2 Не 10:16.
11 *а* Јер 51:13; Отк 17:15.
б УиЗ 35:11.
12 *а* Мт 7:14; 3 Не 14:14; УиЗ 138:26.
б УиЗ 90:11.
13 *а* Отк 17:1–6; 18:24; 1 Не 13:5; УиЗ 123:7–8.
14 *а* Јаков 6:2; УиЗ 38:32–38.
15 *а* УиЗ 1:13–14.
б Мк 13:8; УиЗ 87:6.
16 *а* 1 Не 22:13–14; Морм 8:30.
17 *а* всп Последњи дани.
б 1 Не 22:15–16.
в 3 Не 21:7, 20–29. всп Обнова јеванђеља.
г Морм 8:21, 41. всп Аврамов завет.
20 *а* Отк 1:1–3; 1 Не 14:27.

сати праведно је и истинито. И гле, записано је то у [а]књизи коју ти спази како излази из уста Јевреја. А у време кад то изађе из уста Јевреја, или у време кад књига изађе из уста Јевреја, оно што беше записано беше јасно и чисто и врло [б]драгоцено и лако разумљиво свим људима.

24. И гле, оно што ће овај [а]апостол Јагњетов записати јесте много тога што си видео. И гле, остатак ћеш видети.

25. Али оно што ћеш видети после овога не записуј, јер Господ Бог зареди апостола Јагњета Божјег да то [а]запише.

26. А и другима који беху показа све то и они то записаше. И [а]запечаћено је то да изађе на видело у чистоћи својој, у складу са истином која је у Јагњету, у време одређено од Господа, за дом Израелов.

27. И ја, Нефи, чух и сведочим да је име апостола Јагњетовог [а]Јован, по речи анђела.

28. И гле, мени, Нефију, забрањено је да запишем остатак онога што видех и чух. Стога, довољно ми је оно што записах, а записах само мали део онога што видех.

29. И сведочим да видех оно што [а]отац мој виде, а анђео ме Господњи са тим упозна.

30. А сада завршавам казивање о ономе што видех док бејах у Духу однешен. И премда није записано све оно што видех, оно што записах [а]истинито је. И то јесте тако. Амен.

ПОГЛАВЉЕ 15.

Лехијево потомство треба да прими јеванђеље од нејевреја у последње дане – Сабирање Израела пореди се са маслином чије ће природне гране поново бити накалемљене – Нефи тумачи виђење дрвета живота и говори о правди Божјој при одвајању опаких од праведних. Око 600–592 год. пре Христа.

И догоди се да пошто ја, Нефи, бејах однешен у Духу и видех све то, вратих се до шатора оца свога.

2. И догоди се да спазих браћу своју и они се међусобно свађаху у погледу на оно што им отац мој беше говорио.

3. Јер он им заиста говораше много тога великог што је тешко [а]разумљиво уколико човек не би Господа питао. А пошто беху отврднули срца своја, не гледаху на Господа као што би требало.

4. И ево, ја, Нефи, растужих се због тврдоће срца њихових, а и због онога што видех, а знадох да се то неизбежно мора догодити, због велике опакости деце човечје.

5. И догоди се да посустах због

23 *а* 1 Не 13:20–24; Морм 8:33.
б 1 Не 13:28–32.
24 *а* Етер 4:16.
25 *а* Јн 20:30–31; Отк 1:19.
26 *а* 2 Не 27:6–23; Етер 3:21–27; 4:4–7; УиЗ 35:18; ИЈС 1:65.
27 *а* Отк 1:1–3.
29 *а* 1 Не 8.
30 *а* 2 Не 33:10–14.
15 3 *а* 1 Кор 2:10–12; Алма 12:9–11.

невоља својих, јер сматрах да су [а]невоље моје веће од свега, због [б]уништења мога народа, јер видех пад њихов.

6. И догоди се да, пошто задобих [а]снагу, прозборих браћи својој желећи да од њих сазнам разлог њихових препирки.

7. А они рекоше: Гле, не можемо разумети речи које отац наш говораше о природним гранама маслиновим, а и о нејеврејима.

8. А ја им рекох: Јесте ли [а]питали Господа?

9. А они ми рекоше: Нисмо, јер Господ нас ни са чим таквим не упозна.

10. Гле, ја им рекох: Како то да се не држите заповести Господњих? Како то да хоћете да страдате због [а]тврдоће срца својих.

11. Не памтите ли оно што Господ рече? – Не отврднете ли срца своја и будете ли ме [а]питали са вером, верујући да ћете примити, марљиво држећи заповести моје, то ће вам заиста бити обзнањено.

12. Гле, кажем вам да дом Израелов беше упоређен са маслином, посредством Духа Господњег који беше у оцу нашем. И гле, нисмо ли ми одломљени од дома Израеловог и нисмо ли ми [а]огранак дома Израеловог?

13. А сад, оно што наш отац мишљаше о калемљењу природних грана пунином нејевреја, јесте да, у последње дане, када потомство наше [а]ишчезне у невери, да, током много година, и много поколења после објављивања [б]Месије у телу деци човечјој, тада ће пунина [в]јеванђеља Месијиног допрети до нејевреја, а од [г]нејевреја остатку потомства нашег.

14. И у тај дан ће остатак [а]потомства нашег сазнати да су од дома Израеловог и да су [б]заветни народ Господњи. И тада ће знати и доћи до [в]сазнања о прецима својим и, такође, до сазнања о јеванђељу Откупитеља свога, које по Њему беше служено очевима њиховим. Стога ће они доћи до сазнања о Откупитељу своме и о суштини учења Његовог, да могу знати како да дођу к Њему и буду спашени.

15. И неће ли се тада, у тај дан, радовати и хвалу дати своме вечном Богу, [а]стени својој и спасењу своме? Да, и неће ли, у тај дан, примити снагу и негу са правог

5 *а* всп Недаћа.
б Енос 1:13; Морм 6:1.
6 *а* Мојсије 1:10; ИЈС 1:20, 48.
8 *а* Мос 26:13; Алма 40:3. всп Молитва.
10 *а* всп Отпадништво.
11 *а* Јак 1:5–6; Енос 1:15; Моро 7:26; УиЗ 18:18. всп Искати.
12 *а* Пос 49:22–26; 1 Не 10:12–14; 19:24. всп Лехи, отац Нефијев.
13 *а* 1 Не 12:22–23; 2 Не 26:15.
б всп Месија.
в всп Јеванђеље.
г 1 Не 13:42; 22:5–10; УиЗ 14:10. всп Нејевреји.
14 *а* 2 Не 10:2; 3 Не 5:21–26; 21:4–7.
б всп Аврамов завет.
в 2 Не 3:12; 30:5; Морм 7:1, 9–10; УиЗ 3:16–20. Видети такође насловну страну Мормонове књиге.
15 *а* всп Стена.

[б]чокота? Да, неће ли прићи правом стаду Божјем?

16. Гле, кажем вам, да, биће опет поменути међу домом Израеловим. Биће [а]накалемљени, као природна грана маслинова, на праву маслину.

17. И то је оно на шта мисли отац наш. И он мисли да се то неће догодити све док их нејевреји не расеју. И мисли да ће то доћи преко нејевреја, да би Господ нејеврејима показао своју моћ, пошто ће бити [а]одбачен од стране Јевреја, или од дома Израеловог.

18. Стога, отац наш не говораше само о нашем потомству, него и о целом дому Израеловом, указујући на завет који ће се испунити у последње дане, завет који Господ учини оцу нашем Авраму, говорећи: [а]Потомством твојим сва колена земаљска биће благословена.

19. И догоди се да им ја, Нефи, много о томе говорах. Да, говорах им о [а]обнови Јевреја у последње дане.

20. И почех им речима [а]Исаијиним, који говораше о обнови Јевреја, или дома Израеловог, а кад се обнове неће више бити измешани, нити ће опет бити расејани. И догоди се да говорах многе речи браћи својој, те се они помирише и [б]понизише пред Господом.

21. И догоди се да ми опет проговорише, говорећи: Шта значи оно што је отац наш видео у сну? Шта значи [а]дрво које је видео?

22. А ја им рекох: Оно представља [а]дрво живота.

23. А они ми рекоше: Шта значи [а]шипка гвоздена коју је отац наш видео, која води до дрвета живота?

24. А ја им рекох да је то [а]реч Божја. И који год послушају реч Божју и чврсто је се буду [б]држали, неће никада страдати, нити их могу савладати и заслепити [в]искушења и распаљене [г]стреле [д]противника, да их до уништења доведу.

25. Стога их ја, Нефи, опомињах да се [а]осврћу на реч Господњу. Да, опомињах их свим снагама душе своје и свим способностима које поседујем, да се осврћу на реч Божју и сете се да држе заповести Његове увек и у свему.

26. А они ми рекоше: Шта значи [а]река водена коју је отац наш видео?

27. А ја им рекох да је [а]вода,

15 *б* Пос 49:11; Јн 15:1.
16 *а* Јаков 5:60–68.
17 *а* всп Распеће.
18 *а* Пос 12:1–3; Авр 2:6–11.
19 *а* 1 Не 19:15. всп Израел – Сакупљање Израела.
20 *а* 1 Не 19:23.
б 1 Не 16:5, 24, 39.
21 *а* 1 Не 8:10–12.
22 *а* 1 Не 11:4, 25; Мојсије 3:9.
23 *а* 1 Не 8:19–24.
24 *а* всп Реч Божја.
б 1 Не 8:30; 2 Не 31:20.
в 1 Не 8:23. всп Искушати, искушење.
г Еф 6:16; УиЗ 3:8; 27:17.
д всп Ђаво.
25 *а* УиЗ 11:2; 32:4; 84:43–44.
26 *а* 1 Не 8:13.
27 *а* 1 Не 12:16.

коју је отац наш видео, [б]прљавштина. А ум његов толико беше заокупљен другим стварима да он не спази прљавштину воде.

28. И рекох им да је то страшан [а]бездан који опаке раздваја од дрвета живота, а и од светаца Божјих.

29. И рекох им да то представља онај страшан [а]пакао за који ми анђео рече да је припремљен за опаке.

30. И рекох им да је отац наш, такође, видео да [а]правда Божја дели опаке од праведних, а сјај њен беше попут сјаја распламсалог огња који се диже до Бога у веке векова и краја нема.

31. А они ми рекоше: Значи ли то мучење тела у дане [а]провере, или то значи коначно стање душе после [б]смрти земаљског тела, или говори о ономе што је временско?

32. И догоди се да им рекох да је то слика и временског и духовног. Јер доћи ће дан када им се мора судити за [а]дела њихова, да, и то дела учињена од стране земаљског тела, у њиховим данима провере.

33. Стога, [а]умру ли у опакости својој, такође морају бити [б]одбачени по оном што је духовно, што се односи на праведност. Стога, морају бити доведени да стану пред Бога да им се [в]суди за [г]дела њихова. А ако су им дела прљава морају они бити [д]прљави, а ако су прљави тада никако не могу [ђ]боравити у царству Божјем. Када би тако било и царство Божје би морало бити прљаво.

34. Али гле, кажем вам, царство Божје није [а]прљаво и ништа нечисто не може ући у царство Божје. Стога, мора постојати место прљавштине припремљено за оно што је прљаво.

35. И место је припремљено, да, и то онај страшан [а]пакао о ком говорах, а [б]ђаво га припреми. Стога је крајње стање душа људских или да бораве у царству Божјем, или да буду одбачени због оне [в]правде о којој говорах.

36. Стога, опаки су одбијени од праведних, а и од [а]дрвета живота чији плод је најдрагоценији и [б]најпожељнији од свих других плодова. Да, а то је [в]највећи од свих [г]дарова Божјих. И тако говорах браћи својој. Амен.

---

27 *б* всп Нечистоћа, прљавштина.
28 *а* Лк 16:26; 1 Не 12:18; 2 Не 1:13.
29 *а* всп Пакао.
30 *а* всп Правда.
31 *а* Алма 12:24; 42:10; Хел 13:38.
б Алма 40:6, 11–14.
32 *а* всп Дела.
33 *а* Мос 15:26; Моро 10:26.
б Алма 12:12–16; 40:26.
в всп Суд, последњи.
г 3 Не 27:23–27.
д 2 Не 9:16; УиЗ 88:35.
ђ Пс 15; 24:3–4; Алма 11:37; УиЗ 76:50–70; Мојсије 6:57.
34 *а* всп Нечистоћа, прљавштина.
35 *а* 2 Не 9:19; Мос 26:27. всп Пакао.
б 1 Не 14:9; УиЗ 1:35.
в всп Правда.
36 *а* Пос 2:9; 2 Не 2:15.
б 1 Не 8:10–12; Алма 32:42.
в УиЗ 6:13.
г УиЗ 14:7. всп Вечни живот.

ПОГЛАВЉЕ 16.

Опаки тешко прихватају истину – Лехијеви синови жене се кћерима Исмаиловим – Лијахона усмерава њихов пут кроз пустињу – Поруке од Господа се с времена на време исписују на лијахони – Исмаило умире; његова породица гунђа због невоља. Око 600–592 год. пре Христа.

И догоди се тада, да пошто ја, Нефи, бејах завршио казивање браћи својој, гле, они ми рекоше: Тешке нам речи објави, више него што можемо поднети.

2. И догоди се да им рекох да знам да тешке речи говорах против опаких у складу са истином, а праведне оправдах и посведочих да ће бити уздигнути у последњи дан. Стога, [а]кривци тешко прихватају [б]истину, јер их она [в]засеца до саме сржи.

3. И сада, браћо моја, кад бисте били праведни и били вољни да послушате истину и осврнете се на њу, да бисте могли усправно [а]ходати пред Богом, не бисте тада због истине гунђали и говорили: Тешке речи против нас говориш.

4. И догоди се да ја, Нефи, са свом марљивошћу опомињах браћу своју да држе заповести Господње.

5. И догоди се да се они [а]понизише пред Господом, толико да имадох радост и велику наду за њих да ће ходати путевима праведности.

6. Ево, све то беше речено и учињено док отац мој борављаше у шатору у долини коју назва Лемуило.

7. И догоди се да ја, Нефи, узех једну од [а]кћери Исмаилових за [б]жену, а и браћа моја узеше кћери Исмаилове за жене. И [в]Зорам, такође, узе најстарију кћер Исмаилову за жену.

8. И тако отац мој испуни све заповести Господње које му беху дате. А и ја, Нефи, бејах веома благословен од Господа.

9. И догоди се да глас Господњи ноћу говораше оцу моме и заповеди му да се изјутра упути у пустињу.

10. И догоди се да кад отац мој изјутра уста и пође према вратима шатора, на велико запрепашћење своје спази на земљи заобљену [а]куглу нарочите израде, а беше она од финог месинга. И унутар кугле беху два вретена, једно показиваше пут којим морамо ићи у пустињу.

11. И догоди се да скуписмо све ствари које је требало понети у пустињу, и све што преостаде од намирница наших које нам

16 2*а* Јн 3:20; 2 Не 33:5; Енос 1:23; Хел 14:10. всп Кривица.
б ПСол 15:10; 2 Не 1:26; 9:40; Хел 13:24–26.
в Дела 5:33; Мос 13:7.
3*а* УиЗ 5:21. всп Ходати, ходати са Богом.
5*а* 1 Не 16:24, 39; 18:4.
7*а* 1 Не 7:1.
б всп Брак, женити.
в 1 Не 4:35; 2 Не 5:5–6.
10*а* Алма 37:38–46. всп Лијахона.

Господ даде. И узесмо семење сваке врсте да га у пустињу понесемо.

12. И догоди се да узесмо шаторе своје и отпутовасмо у пустињу преко реке Ламан.

13. И догоди се да путовасмо током четири дана, скоро јужно – југоисточним смером, и поново разапесмо шаторе своје. А место назвасмо Шазер.

14. И догоди се да узесмо лукове своје и стреле своје и изађосмо у пустињу да уловимо нешто за храну породицама својим. И пошто уловисмо нешто за храну породицама својим вратисмо се опет породицама својим у пустињу, до места Шазер. И поново изађосмо у пустињу, следећи исти правац, држећи се најплоднијих крајева пустиње који беху уз границе близу *а*Црвеног мора.

15. И догоди се да путовасмо током много дана, ловећи успут за храну, луковима својим и стрелама својим и каменовима својим и праћкама својим.

16. И пратисмо *а*путоказ кугле која нас вођаше у плодније пределе пустиње.

17. И пошто путовасмо током много дана, разапесмо шаторе своје на неко време да бисмо се опет одморили и набавили храну за породице своје.

18. И догоди се да кад ја, Нефи, пођох да уловим нешто за храну, гле, сломих лук свој који беше израђен од финог *а*челика. И пошто сломих лук свој, гле, браћа се моја расрдише на мене због губитка лука мога, јер не набависмо храну.

19. И догоди се да се вратисмо без хране породицама својим и пошто беху преморени због путовања свога, трпљаху много због оскудице у храни.

20. И догоди се да Ламан и Лемуило и синови Исмаилови почеше веома гунђати због својих патњи и невоља у пустињи, а и отац мој поче гунђати против Господа Бога свога. Да, и сви они беху веома жалосни, толико да гунђаху против Господа.

21. Ево, догоди се да ја, Нефи, пошто бејах ожалошћен од стране браће своје због губитка лука свога, а лукови њихови изгубише савитљивост, постаде веома тешко, да, толико да не могасмо храну набавити.

22. И догоди се да ја, Нефи, говорах много браћи својој, јер они опет отврднуше срца своја, толико да се *а*жаљаху на Господа Бога свога.

23. И догоди се да ја, Нефи, израдих лук од дрвета, а од правог прута стрелу. Наоружах се, дакле, луком и стрелом, праћком и камењем. И рекох *а*оцу своме: Куда да идем да набавим храну?

24. И догоди се да он *а*упита Господа, јер се беху понизили

14*а* УиЗ 17:1.
16*а* 1 Не 16:10, 16, 26; 18:12; Алма 37:38–46.
18*а* 2 Сам 22:35.
22*а* Изл 16:8; Бр 11:1.
23*а* Изл 20:12; Мос 13:20.
24*а* всп Молитва.

због речи мојих, јер им много тога рекох снагом душе своје.

25. И догоди се да глас Господњи допре до оца мога. И беше он искрено [а]укорен због гунђања свога против Господа, толико да беше пао у дубоку жалост.

26. И догоди се да му глас Господњи рече: Погледај куглу и види оно што је написано.

27. И догоди се да када отац мој спази оно што на кугли беше исписано, уплаши се и уздрхта веома, а и браћа моја и синови Исмаилови и жене наше.

28. И догоди се да ја, Нефи, спазих да казаљке које у кугли беху делују у складу са [а]вером и марљивошћу и пажњом коју им указивасмо.

29. А на њима беше исписан нови запис, који беше јасан за читање, који нам даваше [а]разумевање у погледу на путеве Господње. И беше писан и мењан с времена на време, у складу са вером и марљивошћу коју му указивасмо. И тако видимо да Господ [б]малим средствима може извести велика дела.

30. И догоди се да се ја, Нефи, попех на врх горе, према смеру датом на кугли.

31. И догоди се да убих дивљачи толико да набавих храну за породице наше.

32. И догоди се да се вратих до шатора наших, носећи дивљач коју бејах убио. И ево, кад спазише да набавих храну, како велика беше радост њихова! И догоди се да се понизише пред Господом и хвале Му исказаше.

33. И догоди се да се поново запутисмо, путујући скоро истим смером као у почетку. И пошто путовасмо током много дана, опет разапесмо шаторе своје да бисмо се могли задржати неко време.

34. И догоди се да [а]Исмаило умре и беше покопан у месту које се зваше Нахом.

35. И догоди се да кћери Исмаилове веома туговаху због губитка оца свога и због [а]невоља својих у пустињи, и гунђаху против оца мога што их изведе из земље јерусалимске, говорећи: Отац наш је мртав, да, а ми лутасмо пустињом и трпесмо многе невоље, глад, жеђ и умор. И после свих ових патњи морамо од глади страдати у пустињи.

36. И тако оне гунђаху против оца мога, а и против мене. И пожелеше да се поново врате у Јерусалим.

37. И Ламан рече Лемуилу, а и синовима Исмаиловим: Гле, [а]погубимо оца свога, а и брата нашег Нефија који преузе на себе да буде [б]владар и учитељ нама, који смо његова старија браћа.

25*а* Етер 2:14.
всп Укорити, прекор.
28*а* Алма 37:40.
всп Вера.
29*а* всп Разумевање.
б 2 Цар 5:13; Јак 3:4; Алма 37:6–7, 41; УиЗ 123:16.
34*а* 1 Не 7:2–6.
35*а* всп Недаћа.
37*а* 1 Не 17:44.
всп Убиство.
б Пос 37:9–11; 1 Не 2:22; 18:10.

38. Ево, он каже да Господ разговараше са њим, а и да му [а]анђели служаху. Али гле, знамо да нас лаже, а то нам говори и чини много тога лукавствима својим како би обмануо очи наше, мислећи, ваљда, да нас може одвести у неку непознату пустињу, а пошто нас одведе, мисли да учини себе царем и владарем над нама да би са нама чинио према својој вољи и жељи. И на тај начин брат мој Ламан подбуњиваше срца њихова на срџбу.

39. И догоди се да Господ беше са нама, да, управо глас Господњи допре и рече им многе речи, и [а]укори их веома. И пошто беху укорени гласом Господњим, одвратише срџбу своју и покајаше се за грехе своје, толико да нас Господ поново благослови храном, те не страдасмо.

ПОГЛАВЉЕ 17.

Нефи добија заповест да изгради лађу – Његова браћа му се супротстављају – Он их опомиње препричавајући историју Божјих поступака са Израелом – Нефи је испуњен моћу Божјом – Његовој браћи забрањено је да га додирну из страха да се не сасуше попут суве трске. Око 592–591 год. пре Христа.

И догоди се да се поново упутисмо у пустињу. И од тог времена путовасмо скоро према истоку. И путовасмо и пробијасмо се кроз велику невољу у пустињи. И жене наше рађаху децу у пустињи.

2. И тако велики беху благослови Господњи на нама, да док живесмо у пустињи на месу [а]сировом, жене наше обилно дојаху децу своју, и беху снажне, да, и то попут мушкараца. И почеше да подносе путовање без гунђања.

3. И тако видимо да се заповести Господње морају испунити. И ако деца човечја [а]држе заповести Божје, Он их заиста негује и јача и обезбеђује средства којима могу остварити оно што им Он заповеди. Он, дакле, беше [б]обезбедио средства за нас док пребивасмо у пустињи.

4. А пребивасмо током много година, да, и то осам година у пустињи.

5. И дођосмо до земље коју назвасмо Изобиље, због много воћа а и меда дивљег. А све то беше припремљено од Господа да не страдамо. И спазисмо море које назвасмо Иреантум, чије тумачење је многе воде.

6. И догоди се да разапесмо шаторе своје покрај обале морске. И премда претрпесмо многе [а]невоље и многе потешкоће, да, и то толико да их не можемо све записати, бејасмо веома радосни кад дођосмо до обале морске, а

38 *а* 1 Не 3:30–31; 4:3.
39 *а* всп Укорити, прекор.
17 2 *а* 1 Не 17:12.
3 *а* Мос 2:41; Алма 26:12. всп Послушност, послушан, послушати.
б 1 Не 3:7.
6 *а* 2 Не 4:20.

место назвасмо Изобиље, због много воћа његовог.

7. И догоди се да пошто ја, Нефи, бејах у земљи Изобиље током много дана, дође ми глас Господњи, говорећи: Устани, и пођи на гору. И догоди се да устадох и пођох на гору и завапих Господу.

8. И догоди се да ми Господ прозбори, говорећи: Сагради лађу, на [а]начин који ти ја покажем, да преведем људе твоје преко ових вода.

9. А ја рекох: Господе, куда да идем да бих пронашао руду за топљење, да бих могао да израдим оруђе и сагрaдим лађу на начин који си ми показао?

10. И догоди се да ми Господ рече куда треба да идем да бих пронашао руду да бих могао да израдим оруђе.

11. И догоди се да ја, Нефи, од кожа животињских израдих мехове да огањ распирим. И пошто бејах израдио мехове како бих могао огањ распиривати, креснух каменом о камен да огањ упалим.

12. Јер Господ до тада, док пустињом путовасмо, не беше допуштао да много палимо огањ, јер рече: Учинићу да ти храна буде слатка, а да је не [а]куваш.

13. И бићу вам, такође, светло у пустињи и [а]припремићу пут пред вама, будете ли држали заповести моје. Стога, уколико будете држали заповести моје бићете вођени ка [б]обећаној земљи и [в]знаћете да сам ја тај који вас води.

14. Да, и Господ још рече: Пошто стигнете у обећану земљу [а]знаћете да ја, Господ, јесам [б]Бог и да вас ја, Господ, избавих од уништења, да, да вас ја изведох из земље јерусалимске.

15. Стога, ја, Нефи, настојах да држим заповести Господње и опомињах браћу своју на верност и марљивост.

16. И догоди се да израдих оруђе од руде коју из стене истопих.

17. А кад браћа моја видеше да се спремам да лађу [а]градим, почеше гунђати против мене, говорећи: Брат наш је будала, јер мисли да може да сагради лађу. Да, и мисли да може да преплови ове велике воде.

18. И тако се браћа моја жаљаху на мене и пожелеше да не раде, јер не вероваху да могу да сагрaдим лађу, нити хтедоше да верују да бејах поучен од Господа.

19. И ево, догоди се да се ја, Нефи, веома ражалостих због тврдоће срца њихових. А сада, када видеше да се почех жалостити обрадоваше се у срцима својим, толико да се почеше [а]радовати због мене, говорећи: Знадосмо да не можеш да сагрaдиш лађу, јер знадосмо да ти

8 *а* 1 Не 18:2.
12 *а* 1 Не 17:2.
13 *а* Алма 37:38–39.
б 1 Не 2:20; Јаков 2:12.
в Изл 6:7.
14 *а* 2 Не 1:4. всп Сведочанство.
б УиЗ 5:2.
17 *а* 1 Не 18:1–6.
19 *а* всп Прогонити, прогон.

недостаје разум. Стога, не можеш да извршиш тако велико дело.

20. И ти си, попут оца нашег, заведеног будаластом [а]уобразиљом срца његовог. Да, изведе нас он из земље јерусалимске и много година лутасмо пустињом, и жене наше мучаху се трудне, и рађаху децу у пустињи, и подношаху све осим смрти. И боље би било да помреше пре него што напустише Јерусалим, него што поднеше невоље ове.

21. Гле, толико година трпесмо у пустињи, а то време могосмо уживати на имањима својим и у земљи баштине своје. Да, и могосмо бити срећни.

22. И знамо да је народ, који беше у земљи јерусалимској, [а]праведан народ, јер држаху одредбе и судове Господње и све заповести Његове у складу са законом Мојсијевим. Стога, знамо да су праведан народ, а отац наш их осуди, а нас заведе јер послушасмо речи његове. Да, и брат наш је попут њега. И таквим речима браћа моја гунђаху и жаљаху се на нас.

23. И догоди се да им ја, Нефи, прозборих, говорећи: Верујете ли да би очеви наши, који беху синови Израелови, били избављени из руку Египћана да не послушаше речи Господње?

24. Да, сматрате ли да би били изведени из ропства да Господ не заповеди Мојсију да их из ропства [а]изведе?

25. Ево, знате да синови Израелови беху у [а]ропству и знате да беху оптерећени [б]пословима које тешко подношаху. Знате, стога, да је за њих морало бити добро да буду изведени из ропства.

26. Сада знате да Господ заповеди [а]Мојсију да учини то велико дело. И знате да се [б]речју његовом воде Црвеног мора разделише тамо-амо и они по сувом прођоше.

27. Већ знате да се Египћани, који беху војске фараонове, утопише у Црвеном мору.

28. А знате и да се [а]маном храњаху у пустињи.

29. Да, и знате да Мојсије, речју својом, по моћи Божјој која беше у њему, [а]удари по стени те вода потече како би деца Израелова могла жеђ угасити.

30. И премда их вођаше Господ Бог њихов, Откупитељ њихов, идући пред њима, водећи их дању и дајући им светло ноћу и чинећи им све оно што је човеку [а]потребно да прими, ипак отврднуше срца своја и заслепише

20*а* 1 Не 2:11.
22*а* 1 Не 1:13.
24*а* Изл 3:2–10; 1 Не 19:10; 2 Не 3:9; 25:20.
25*а* Пос 15:13–14.
б Изл 1:11; 2:11.
26*а* Дела 7:22–39.
б Изл 14:21–31; 1 Не 4:2; Мос 7:19; Хел 8:11; УиЗ 8:3; Мојсије 1:25.
28*а* Изл 16:4, 14–15, 35; Бр 11:7–8; Понз 8:3; Мос 7:19.
29*а* Изл 17:6; Бр 20:11; Понз 8:15; 1 Не 20:21.
30*а* УиЗ 18:18; 88:64–65.

умове своје и [б]говораху против Мојсија и против правог и живог Бога.

31. И догоди се да их Он [а]уништи по речи својој, и по речи својој их [б]вођаше, и по речи својој за њих све чињаше. И ништа не беше учињено осим по речи Његовој.

32. И пошто прећоше реку Јордан, учини их тако моћнима да [а]истераше децу те земље, да, расејаше их до уништења.

33. И сад, сматрате ли да деца те земље, која беху у земљи обећања, која беху протерана од отаца наших, сматрате ли да беху праведна? Гле, кажем вам, нипошто.

34. Сматрате ли да би очеви наши били бољи избор од њих да беху праведни? Кажем вам, нипошто.

35. Гле, Господ свако [а]тело сматра једнаким. Онај који је [б]праведан [в]повлашћен је код Бога. Али гле, ови људи одбацише сваку реч Божју и сазреше у безакоњу и пунина гнева Божјег беше на њима. И Господ прокле земљу за њих, а благослови је за очеве наше. Да, прокле је за њих на уништење њихово, а благослови је за очеве наше да би моћ имали над њом.

36. Гле, Господ [а]створи [б]земљу да буде [в]настањена, и децу своју створи да је поседују.

37. И праведан народ [а]уздиже, а опаке народе уништава.

38. И праведне води у [а]земље драгоцене, а опаке [б]уништава и њих ради земљу проклиње.

39. Он влада високо на небесима јер је престоље Његово, а ова земља је [а]подножје Његово.

40. И љуби оне који су вољни да им Он буде Бог. Гле, љубљаше Он очеве наше и [а]завете им чињаше, да, и то са Аврамом, [б]Исаком и [в]Јаковом, и сећаше се завета које беше учинио. Стога их изведе из земље [г]египатске.

41. И кажњаваше их у пустињи шибом својом, јер [а]отврднуше срца своја, баш као и ви. И кажњаваше их Господ због безакоња њиховог. Посла међу њих [б]змије огњене, крилате. Пошто беху изуједани, Он припреми пут како би могли бити [а]исцељени. А сав труд који је требало

30 *б* Изл 32:8; Бр 14:2–3; Јез 20:13–16; УиЗ 84:23–25.
31 *а* Бр 26:65.
б 1 Не 5:15; УиЗ 103:16–18.
32 *а* Бр 33:52–53; ИНа 24:8.
35 *а* Дела 10:15, 34; Рим 2:11; 2 Не 26:23–33.
б Пс 55:22; 1 Не 22:17.
в 1 Сам 2:30; Пс 97:10; 145:20; Алма 13:4; УиЗ 82:10.
36 *а* всп Створити, стварање.
б всп Земља.
в Иса 45:18; Авр 3:24–25.
37 *а* ПСол 14:34; 1 Не 4:13; Етер 2:10; УиЗ 117:6.
38 *а* всп Обећана земља.
б Лев 20:22.
39 *а* Иса 66:1; УиЗ 38:17; Авр 2:7.
40 *а* всп Аврамов завет.
б Пос 21:12; УиЗ 27:10.
в Пос 28:1–5.
г Понз 4:37.
41 *а* 2 Цар 17:7–23.
б Бр 21:4–9; Понз 8:15; Алма 33:18–22.
в Јн 3:13–15; 2 Не 25:20.

извршити беше да гледају. А због [ž]једноставности пута, или лакоће његове, беше много оних који страдаху.

42. И мада би с времена на време отврднули срца своја и [a]ружили [б]Мојсија, а и Бога, ипак знате да неупоредивом моћу Његовом беху одведени у земљу обећања.

43. И ево, после свега овог, дође време да посташе опаки, да, скоро до зрелости. И не знам нису ли сада пред уништењем, јер засигурно знам да мора доћи дан када морају бити уништени, осим мало њих који ће бити одведени у сужањство.

44. Стога, Господ [a]заповеди оцу моме да оде у пустињу. И Јевреји му, такође, настојаху живот одузети, да, и [б]ви му, такође, настојасте живот одузети. Стога, убице сте у срцима својим и њима сте налик.

45. [a]Хитри сте да безакоње чините али спори да се сетите Господа Бога свога. Видесте [б]анђела и он вам говораше. Да, чусте глас његов с времена на време. И он вам говораше тихим, слабим гласом, али ви [в]отуписте осећаје своје те не могосте осетити речи његове. Он вам, стога, говораше гласом грмљавине, услед ког се земља потресе као да ће се напола раставити.

46. И такође знате да [a]моћу речи своје свемогуће може учинити да земља нестане, да, и знате да речју својом може неравно поравнати а равнине распукнути. О, како онда можете бити тако тврди у срцима својим?

47. Гле, душу ми раздире јад због вас и срце ме боли. Плашим се да не будете заувек одбачени. Гле, [a]испуњен сам Духом Божјим, толико да ми обличје снаге [б]нема.

48. И ево, када изговорих ове речи, догоди се да се расрдише на мене и пожелеше да ме баце у дубине морске. А када приступише да на мене ставе руке своје прозборих им, говорећи: У име Свемогућег Бога заповедам вам да ме не [a]дотичете, јер сам моћу Божјом [б]испуњен, толико да ми тело гори. И ко год стави на мене руке своје [в]осушиће се попут трске суве. И биће ништаван пред моћу Божјом, јер Бог ће га ударити.

49. И догоди се да им ја, Нефи, рекох да не гунђају више против оца свога, нити да мени помоћ ускраћују, јер ми Бог заповеди да саградим лађу.

50. И рекох им: [a]Уколико ми Бог заповеди да учиним све, могао бих то учинити. Заповеди ли ми да кажем води овој, буди

41 [ž] Алма 37:44–47; Хел 8:15.
42 [a] Бр 14:1–12. всп Побуна.
[б] УиЗ 84:23–24.
44 [a] 1 Не 2:1–2.
[б] 1 Не 16:37.
45 [a] Мос 13:29.
[б] 1 Не 4:3.
[в] Еф 4:19.
46 [a] Хел 12:6–18.
47 [a] Мих 3:8.
[б] 1 Не 19:20.
48 [a] Мос 13:3.
[б] 2 Не 1:26–27. всп Моћ.
[в] 1 Цар 13:4–7.
50 [a] Фил 4:13; 1 Не 3:7.

земља, била би земља. И кад бих рекао тако, тако би било.

51. И сада, ако Господ има тако велику моћ и изведе толика чуда међу децом човечјом, како то да не може мене [а]поучити да сагрaдим лађу?

52. И догоди се да ја, Нефи, рекох много тога браћи својој, тако да се постидеше и не могаху се са мном препирати, нити се усудише да ставе руке своје на мене, нити да ме прстом такну, и то током много дана. Не усудише се то учинити како се не би преда мном осушили, тако моћан беше [а]Дух Божји. И тако то на њих беше деловало.

53. И догоди се да ми Господ рече: Пружи поново руку браћи својој и они се неће осушити пред тобом, али ћу их продрмати, говори Господ, а то ћу учинити да знају да сам ја Господ Бог њихов.

54. И догоди се да испружих руку своју према браћи својој и они се не осушише преда мном, али их Господ продрма и то по речи коју беше рекао.

55. И ево, они рекоше: Знамо са сигурношћу да је Господ са тобом, јер знамо да је моћ Господња оно што нас продрма. И падоше пред мене и хтедоше да ми се [а]поклоне, али им не допустих, говорећи: Ваш сам брат, да, и то ваш млађи брат. Клањајте се, стога, Господу Богу своме и поштујте оца свога и мајку своју да вам се продуже [б]дани у земљи коју ће вам Господ Бог ваш дати.

ПОГЛАВЉЕ 18.

Лађа је завршена – Помиње се рођење Јакова и Јосифа – Дружина се укрцава за обећану земљу – Синови Исмаилови и њихове жене придружују се банчењу и побуни – Нефи је везан, а лађу враћа страшна бура – Нефи је ослобођен, а његовом молитвом олуја је заустављена – Људи стижу у обећану земљу. Око 591–589 год. пре Христа.

И догоди се да се поклонише Господу и пођоше са мном и обрађивасмо дебла нарочитом израдом. А Господ ми с времена на време показиваше начин на који да обрадим дебло за лађу.

2. Ево, ја, Нефи, не обрађивах дебла на начин од људи научен, нити градих лађу на начин на који људи чине, већ је градих на начин који ми Господ показа. Дакле, не беше то на начин на који људи чине.

3. И ја, Нефи, често одлажах на гору и често се [а]мољах Господу, стога ми Господ [б]показа толико тога великог.

4. И догоди се да пошто заврших лађу, по речи Господњој, видеше браћа моја да је добра и да је њена израда изврсна. Стога

51 *а* Пос 6:14–16; 1 Не 18:1.
52 *а* всп Свети Дух.
55 *а* Дела 14:11–15.
б Изл 20:12; Мос 13:20.
18 3 *а* всп Молитва.
б всп Откривење.

се поново [а]понизише пред Господом.

5. И догоди се да глас Господњи дође оцу моме да устанемо и сиђемо у лађу.

6. И догоди се да изјутра, пошто све припремисмо, пуно воћа и [а]меса из пустиње и меда у изобиљу и намирнице у складу с оним што нам Господ заповеди, сиђосмо у лађу са свим теретом својим и семењем својим и са свим оним што понесмо са собом, свако према годинама својим. Сиђосмо, дакле, сви у лађу са женама својим и децом својом.

7. И ево, оцу моме родише се два сина у пустињи. Старији се зваше [а]Јаков а млађи [б]Јосиф.

8. И догоди се да, пошто сви сиђосмо у лађу и са собом понесмо све намирнице своје и ствари за које нам беше заповеђено, отиснусмо се на [а]море, а ветар нас тераше према [б]обећаној земљи.

9. И пошто бејасмо ветром терани током много дана, гле, браћа моја и синови Исмаилови, а и жене њихове, почеше се забављати, толико да стадоше плесати и певати и говорити са много простоте, да, чак заборавише којом моћу беху дотле доведени. Да, узнесоше се до крајње простоте.

10. И ја, Нефи, почех веома да се плашим да се Господ не расрди на нас и не удари нас због безакоња нашег, те да нас прогутају дубине морске. Стога им ја, Нефи, почех говорити са пуно разборитости. Али гле, они се [а]расрдише на мене, говорећи: Нећемо да нам наш млађи брат буде [б]владар.

11. И догоди се да ме Ламан и Лемуило ухватише и везаше конопцима и поступаху са мном са пуно грубости. Ипак, Господ то [а]допусти да покаже моћ своју, да се испуни реч Његова коју рече о опакима.

12. И догоди се да, пошто ме везаше толико да се не могох ни померити, [а]компас који Господ припреми, преста радити.

13. Стога, не знадоше куда лађу да управе, те се подиже страшна олуја, да, велика и страшна бура, те током три дана бејасмо водом [а]ношени назад. И они се почеше веома плашити да се не утопе у мору. Ипак ме не одвезаше.

14. А четвртог дана, у који бејасмо ношени назад, бура поче бивати веома јака.

15. И догоди се да нас готово прогуташе дубине морске. И пошто током четири дана бејасмо натраг ношени, браћа моја почеше [а]увиђати да су судови Божји над њима и да морају страдати уколико се не покају за безакоње своје. Стога ми

4*а* 1 Не 16:5.
6*а* 1 Не 17:2.
7*а* 2 Не 2:1.
б 2 Не 3:1.
8*а* 2 Не 10:20.
б 1 Не 2:20.
всп Обећана земља.
10*а* 1 Не 17:17–55.
б Пос 37:9–11; 1 Не 16:37–38; 2 Не 1:25–27.
11*а* Алма 14:11.
12*а* 1 Не 16:10, 16, 26; 2 Не 5:12; Алма 37:38–47; УиЗ 17:1.
13*а* Мос 1:17.
15*а* Хел 12:3.

прињоше и одвезаше везе које беху на зглобовима мојим, и гле, беху они веома натекли. А и глежњеви моји беху много натекли и беху врло болни.

16. Ипак, ослоних се ја на Бога и [a]хвалих га цео дан и не гунђах против Господа због невоља својих.

17. Ево, отац мој, Лехи, рече много тога њима, а и синовима [a]Исмаиловим. Али, гле, изустише они много претњи свакоме ко би се за мене заузимао. А родитељи моји, како беху остарели и пошто претрпеше много туге због деце своје, беху оборени, да, и то на болесничке постеље своје.

18. Због туге своје и пуно жалости и безакоња браће моје беху доведени до тога да готово напусте овај живот и сусретну се са Богом својим. Да, седе косе њихове беху спремне да се положе те легну дубоко у прах. Да, чак беху близу да са жалошћу буду бачени у гроб водени.

19. А и Јаков и Јосиф, како беху млади и беше им потребно много неге, беху тужни због невоља мајке своје. А и [a]жена моја сузама својим и молитвама, па и деца моја, не смекшаху срца браће моје да ме одвежу.

20. И ништа до моћи Божје која им уништењем запрети не могаше смекшати срца њихова. Стога, када видеше да ће их дубине морске прогутати, покајаше се за оно што беху учинили, толико да ме одвезаше.

21. И догоди се да, пошто ме одвезаше, гле, узех компас и он проради како пожелех. И догоди се да се помолих Господу и пошто се бејах помолио ветрови престаше и олуја преста и наста велика тишина.

22. И догоди се да ја, Нефи, управљах лађом те поново запловисмо према обећаној земљи.

23. И догоди се да пошто бејасмо пловили током много дана, дођосмо у [a]обећану земљу, и искрцасмо се на земљу и шаторе своје разапесмо и назвасмо је обећаном земљом.

24. И догоди се да почесмо земљу обрађивати и почесмо семење сејати. Да, положисмо у земљу сво семење своје које бејасмо донели из земље јерусалимске. И догоди се да оно веома нарасте. Бесмо, дакле обилно благословени.

25. И догоди се да у земљи обећања открисмо, док пустињом путовасмо, да у шумама има дивљачи сваке врсте, и крава и во, и магарац и коњ, и коза и дивокоза, и сваковрсне дивље животиње које беху од користи људима. И пронађосмо сваковрсну руду, и злата и сребра и бакра.

ПОГЛАВЉЕ 19.

Нефи израђује плоче од руде и бележи историју свога народа – Бог

16*a* Алма 36:28.
17*a* 1 Не 7:4–20.
19*a* 1 Не 7:19; 16:7.
23*a* всп Обећана земља.

Израелов ће доћи шест стотина година од времена кад Лехи напусти Јерусалим – Нефи говори о Његовим патњама и распећу – Јевреји ће бити презрени и расејани до у последње дане када ће се вратити Господу. Око 588–570 год. пре Христа.

И догоди се да ми Господ заповеди, стога начиних плоче од руде како бих на њима урезао запис о своме народу. И на [а]плочама које израдих урезах запис [б]оца свога, а и путовања наша у пустињи, и пророштва оца мога, а и многа своја сопствена пророштва урезах на њима.

2. А у време када их начиних не знадох да ћу добити заповест од Господа да [а]те плоче начиним. Стога, запис оца свога и родословље предака његових и већи део свих наших поступака у пустињи урезани су на тим првим плочама о којима говорах. Стога, оно што се збби пре него што [б]ове плоче начиних, заиста, детаљније се помиње на првим плочама.

3. И пошто по заповести начиних ове плоче, ја, Нефи, заповест примих да службовање и пророштва, јаснији и драгоценији делови њихови, треба да буду записани на [а]овим плочама, и да оно што беше записано треба да буде сачувано за поучавање мога народа који ће запосести земљу, а и у друге [б]мудре сврхе, сврхе које су Господу познате.

4. Стога ја, Нефи, израдих запис на другим плочама које дају извештај, или које дају опширнији извештај о ратовима и сукобима и уништењима мога народа. А то учиних и заповедих своме народу шта да чини када мене више не буде и да се ове плоче предају са поколења на поколење, или од пророка до пророка, до даљних заповести Господњих.

5. А извештај о [а]изради ових плоча биће дат касније, а онда, гле, настављам онако како говорах. А то чиним да би оно што је више свето могло бити [б]сачувано ради знања мога народа.

6. Ипак, на плочама не пишем ништа осим ако не мислим да је [а]свето. А сада, ако грешим, чак грешаху и они у стара времена, не да бих се правдао због других људи, него због [б]слабости која је у мени, по телу, ја бих да се извиним.

7. Јер оно што неки људи држе за велику вредност и за тело и за душу, други не држе [а]ни за шта и газе ногама својим. Да, чак и самог Бога Израеловог људи [б]газе ногама својим, кажем газе

19 1*а* всп Плоче.
б 1 Не 1:16–17; 6:1–3.
2*а* 2 Не 5:30.
б 1 Не 9:1–5.
3*а* Јаков 1:1–4; 3:13–14; 4:1–4.
б 1 Не 9:4–5; РМор 1:7; УиЗ 3:19–20; 10:1–51.
5*а* 2 Не 5:28–33.
б всп Света писма – Света писма која су сачувана.
6*а* Видети насловну страну Мормонове књиге.
всп Свети.
б Морм 8:13–17; Етер 12:23–28.
7*а* 2 Не 33:2; Јаков 4:14.
б всп Побуна.

ногама, али другим речима рекао бих – одбацују Га и не слушају глас савета Његових.

8. И гле, Он [а]долази, по речима анђела, [б]шест стотина година од времена када отац мој напусти Јерусалим.

9. А свет ће Га због безакоња свога осудити као ништавног. Стога Га бичују и Он то подноси, и ударају Га, и Он то подноси. Да, [а]пљују по Њему, а Он и то подноси, због нежне доброте своје и трпељивости своје према деци човечјој.

10. И [а]Бог очева наших, који беху [б]изведени из Египта, из ропства, и Он их уз то сачува у пустињи, да, [в]Бог Аврамов и Исаков и Бог Јаковљев, [г]предаје себе по речи анђеловој, као човека, у руке опаких људи, да буде [д]уздигнут по речима [ђ]Зеноковим и да буде [е]разапет, по речима Неумовим и да буде покопан у [ж]гроб, по речима [з]Зеносовим, које он говораше о три дана [и]таме који ће бити знак дат о смрти Његовој онима који буду настанили острва морска, а нарочито дат онима који су од [ј]дома Израеловог.

11. Јер овако пророк говораше: Господ Бог ће у тај дан свакако [а]походити сав дом Израелов, једне гласом својим ради праведности њихове на велику радост њихову и спасење, а друге [б]грмљавином и мућама моћи своје, олујом, огњем и димом, и [в]мрачном маглуштином, и отварањем [г]земље, и [д]горама које ће бити уздигнуте.

12. А [а]све ово сигурно мора доћи, рече пророк [б]Зенос. И [в]стене се земаљске морају распукнути, а због јечања земље многи цареви са острва морских ће, под утицајем Духа Божјег, узвикнути: Бог природе пати.

13. А у погледу оних који су у Јерусалиму, реч је пророка, од свих народа биће [а]бичевани, јер [б]разапињу Бога Израеловог и одвраћају срца своја, одбацујући

8 *а* всп Исус Христ – Пророштва о рођењу и смрти Исуса Христа.
б 1 Не 10:4; 2 Не 25:19.
9 *а* Иса 50:5–6; Мт 27:30.
10 *а* 2 Не 26:12; Мос 7:27; 27:30–31; Алма 11:38–39; 3 Не 11:14–15.
б Изл 3:2–10; 6:6; 1 Не 5:15; УиЗ 136:22.
в Пос 32:9; Мос 7:19; УиЗ 136:21. всп Јахве.
г всп Помирити, помирење.
д 3 Не 27:14.
ђ Алма 33:15; 34:7; Хел 8:19–20; 3 Не 10:15–16. всп Зенок; Света писма – Изгубљена Света писма.
е 2 Не 6:9; Мос 3:9. всп Распеће.
ж Мт 27:60; Лк 23:53; 2 Не 25:13.
з Јаков 6:1; Хел 15:11. всп Зенос.
и 1 Не 12:4–5; Хел 14:20, 27; 3 Не 8:3, 19–23; 10:9.
ј 3 Не 16:1–4.
11 *а* 3 Не 9; УиЗ 5:16.
б Хел 14:20–27; 3 Не 8:5–23.
в Лк 23:44–45; 3 Не 8:19–20.
г 2 Не 26:5.
д 3 Не 8:10.
12 *а* Хел 14:20–28.
б Јаков 5:1.
в Мт 27:51.
13 *а* Лк 23:27–30.
б 2 Не 10:3.

знаке и чудеса и моћ и славу Бога Израеловог.

14. А зато што одвраћају срца своја, реч је пророка, и што [а]презреше Свеца Израеловог лутаће у телу и страдати и постати [б]звиждук и [в]подсмех, и биће омражени међу свим народима.

15. Ипак, када дође тај дан, реч је пророка, када [а]не буду више одвраћали срца своја од Свеца Израеловог, тада ће се Он сетити [б]завета које учини очевима њиховим.

16. Да, споменуће се тада [а]острва морских. Да, и [б]сабраћу све људе који су од дома Израеловог, говори Господ, по речима пророка Зеноса, са четири краја земље.

17. Да, и сва земља ће [а]видети спасење Господње, реч је пророка. Сваки народ, колено, језик и сви људи биће благословени.

18. И ја, Нефи, записах ово за свој народ, не бих ли их можда убедио да се спомену Господа Откупитеља свога.

19. Стога, говорах свом дому Израеловом, ако се они домогну [а]овога.

20. Јер гле, нешто ме покреће у духу што ме исцрпљује, толико да ми сви зглобови малаксаше због оних који су у Јерусалиму, јер да Господ не беше милостив и не показа ми о њима, као што показа и пророцима древним, и ја бих страдао.

21. И Он заиста показа [а]пророцима древним све [б]о њима, а и многима показа много тога о нама. Стога је заиста потребно да сазнамо за њих јер то је о њима записано на месинганим плочама.

22. Ево, догоди се да ја, Нефи, поучавах о томе браћу своју. И догоди се да им читах много тога што беше урезано на [а]месинганим плочама како би сазнали за дела Господња у другим земљама, међу народом древним.

23. И читах им много тога што беше записано у [а]књигама Мојсијевим. Али, да бих их могао још потпуније убедити да поверују у Господа, Откупитеља свога, прочитах им оно што написа пророк [б]Исаија. [в]Примењивах ја, наиме, сва Света писма на нас, како би нам била на [г]корист и поуку.

24. Стога им прозборих, гово-

14 *а* Иса 53:3–6; Мос 14:3–6.
б всп Јевреји.
в Понз 28:37; 1 Цар 9:7; 3 Не 16:9.
15 *а* 1 Не 22:11–12.
б всп Аврамов завет.
16 *а* 1 Не 22:4; 2 Не 10:21.
б Иса 49:20–22.
всп Израел – Сакупљање Израела.
17 *а* Иса 40:4–5.
19 *а* Енос 1:16; Морм 5:12; 7:9–10.
21 *а* 2 Цар 17:13; Амос 3:7.
всп Пророк.
б 3 Не 10:16–17.
22 *а* 1 Не 22:1.
23 *а* Изл 17:14; 1 Не 5:11; Мојсије 1:40–41.
б 1 Не 15:20; 2 Не 25:4–6; 3 Не 23:1.
в всп Света писма – Вредност Светих писама.
г 2 Не 4:15.

рећи: Чујте речи пророка, ви који сте остатак дома Израелов, који сте [a]грана одломљена, чујте речи пророка које су писане за сав дом Израелов и примените их на себе, да можете наду имати као и браћа ваша од које сте одломљени, јер тако пророк написа.

ПОГЛАВЉЕ 20.

Господ открива своје намере Израелу – Израел бива изабран у пећи невоља и треба да изађе из Вавилона – Упоредити са Књигом пророка Исаије пог. 48. Око 588–570 год. пре Христа.

Послушајте и чујте ово, о доме Јаковљев, ви који се зовете именом Израеловим и који сте изашли из вода Јудиних, или из вода [a]крштења, који се кунете именом Господњим и спомињете Бога Израеловог, па ипак не куну се у истини нити у правди.

2. Ипак, зову себе [a]светим градом, али се не [б]ослањају на Бога Израеловог који је Господ над војскама. Да, Господ над војскама је име Његово.

3. Гле, објавих оно [a]што беше од почетка и из уста мојих то изађе, и то показах, и показах то изненада.

4. А учиних то јер знадох да си [a]ти својеглав и врат твој је жила гвоздена, а чело твоје месинг.

5. И зато ти од почетка објавих, пре него што се догоди показах ти их, показах ти их из страха да не би рекао: [a]Идол их мој учини, и резани лик мој, и ливени лик мој им заповеди.

6. Видео си и чуо све то. Зар нећеш то објавити? Од сада ти објављујем ново, скривено, што још не знаш.

7. Сада је то створено, а не од почетка, чак пре него што си чуо за то, не беше ти објављено, да не би казао: Ја то већ знам.

8. Да, ниси то чуо. Да, ниси то знао. Да, до сад се ухо твоје није отворило јер знадох да ћеш подмукло поступити и да си назван [a]преступником од утробе мајчине.

9. Ипак, ради [a]имена свога одгодићу срџбу своју, и ради части своје уздржаћу се према теби да те не уништим.

10. Јер, гле, прочистих те, изабрах те у пећи [a]невоља.

11. Себе ради, да, себе ради учинићу то, јер нећу допустити да се [a]име моје обешчасти и другом [б]нећу дати славу своју.

12. Чуј ме, о Јакове и Израеле ког позвах, јер ја сам Он. Ја сам [a]први и ја сам и последњи.

13. Рука моја, такође, земљу

24 *а* Пос 49:22–26; 1 Не 15:12; 2 Не 3:4–5.
20 1 *а* всп Крштење, крстити.
2 *а* Иса 52:1. всп Јерусалим.
б ти уздати се.
3 *а* Иса 46:9–10.
4 *а* ти Израел.
5 *а* всп Идолопоклонство.
8 *а* Пс 58:3.
9 *а* 1 Сам 12:22; Пс 23:3; 1 Јн 2:12.
10 *а* всп Недаћа.
11 *а* Јер 44:26.
б Иса 42:8; Мојсије 4:1–4.
12 *а* Отк 1:17; 22:13. всп Алфа и Омега; Прворођенац.

[а]утемељи, и десна рука моја небеса разапе. Ја их зовнем а они заједно устану.

14. Саберите се и чујте сви ви. Ко им од њих објави ово? Господ га љубљаше, да, и Он ће [а]испунити реч своју коју преко њих објави. И испуниће вољу своју над [б]Вавилоном и рука Његова обориће се на Халдејце.

15. Такође, Господ каза: Ја, Господ, да, ја говорах, да, ја га позвах да објави, ја га доведох и учиниће он пут свој напредним.

16. Приступите к мени. Од почетка вам не говорах [а]тајно, од времена када то беше објављено говорах вам, а Господ Бог и Дух Његов послаше ме.

17. И овако говори Господ, [а]Откупитељ твој, Светац Израелов. Послах га ја, Господ Бог твој који те учи да напредујеш, који те [б]води путем којим треба да идеш, учиних то.

18. О, да послуша [а]заповести моје – тада би мир твој био као река, а праведност твоја попут таласа морских.

19. И [а]потомства твога било би попут песка, а порода утробе твоје као зрнаца његових. Име се његово не би затрло нити истребило преда мном.

20. [а]Идите из Вавилона, бежите од Халдејаца, гласом песме објавите, казујте ово, обелоданите све до краја земље. Кажите: Откупи Господ [б]слугу свога Јакова.

21. И не беху [а]жедни, Он их кроз пустиње вођаше. Учини Он да воде за њих из [б]стене потеку, расцепи стену и воде потекоше.

22. И мада све ово учини, па и више, нема [а]мира за опаке, говори Господ.

ПОГЛАВЉЕ 21.

Месија ће бити светло нејеврејима и ослободиће поробљене – Израел ће у последње дане бити моћну сабран – Цареви ће бити њихови хранитељи – Упоредити са Књигом пророка Исаије поч. 49. Око 588–570 год. пре Христа.

И опет: Послушај, о ти, доме Израелов, сви ви који сте одломљени и протерани због опакости пастира мога народа, да, сви ви који сте одломљени, који сте свуда расејани, који сте од мога народа, о доме Израелов. Чујте ме, о [а]острва и послушајте ви, народи [б]далеки. Господ ме од утробе позва, од утробе мајке моје помену Он име моје.

2. И од уста мојих мач оштар начини, у сенци руке своје са-

13 *а* Пс 102:25.
всп Створити, стварање.
14 *а* 1 Цар 8:56; УиЗ 64:31; 76:3.
б всп Вавилон.
16 *а* Иса 45:19.
17 *а* всп Откупитељ.
б всп Надахнуће, надахнути; Откривење.
18 *а* Проп 8:5.
19 *а* Пос 22:15–19; Оси 1:10.
20 *а* Јер 51:6; УиЗ 133:5–14.
б Иса 44:1–2, 21.
21 *а* Иса 41:17–20.
б Изл 17:6; Бр 20:11; 1 Не 17:29; 2 Не 25:20.
22 *а* всп Мир.
21 1 *а* 1 Не 22:4; 2 Не 10:20–22.
б УиЗ 1:1.

кри ме и сјајну стрелу од мене начини, у тоболац свој сакри ме.

3. И рече ми: [а]Слуга си мој, о Израеле, кроз ког ћу прослављен бити.

4. Тада рекох: Узалуд се трудих, узалуд и низашта потроших снагу своју. Засигурно, суд је мој код Господа и дело моје код Бога мога.

5. А сада, говори Господ – који ме [а]сазда од утробе материне, да Му слуга будем, да Му Јакова натраг доведем – и ако се Израел и не сабере, ипак ћу бити славан у очима Господњим, и Бог мој биће снага моја.

6. А Он рече: Мало је да ми будеш слуга да подигнеш [а]племена Јаковљева и обновиш сачуване из Израела. Још ћу те поставити за [б]светлост [в]нејеврејима, да можеш бити спасење моје крајевима земаљским.

7. Овако говори Господ, Откупитељ Израелов, Светац његов, ономе кога презиру, ономе кога мрзе сви народи, слузи владара: Краљеви ће видети и подићи се, а и кнезови ће се поклонити због Господа који је веран.

8. Овако говори Господ: У прикладно време послушах те, о острва морска, и у дан спасења помогох ти. И сачуваћу те и даћу ти [а]слугу свога за завет народу, да установиш земљу, да баштиниш опустеле баштине;

9. Да [а]поробљенима можеш рећи: Изађите! Онима који у [б]тами седе: Покажите се! Они ће пасти дуж путева и [в]паша ће им бити на свим високим местима.

10. Неће гладовати нити жеђати, нити ће их жега и сунце ударати, јер Он који им се смилова водиће их, чак до извора водених довешће их.

11. И начинићу стазом све горе своје и [а]путеви моји ће се узвисити.

12. А тада, гле, о доме Израелов, [а]ови ће доћи издалека. И ево, ови са севера и са запада и ови из земље Синим.

13. [а]Певајте, о небеса, и весели се, о Земљо, јер утврдиће се ноге оних који су на истоку. И запевајте, о горе, јер они више неће бити ударани јер Господ утеши свој народ и милостив ће бити невољницима својим.

14. Али, гле, Сион рече: Господ ме остави и Господ ме мој заборави – али показаће Он да није тако.

15. Јер, може ли [а]жена заборавити одојче своје, да се не смилује сину утробе своје? Да, оне могу [б]заборавити, па ипак ја тебе нећу заборавити, о доме Израелов.

3*а* Лев 25:55; Иса 41:8; УиЗ 93:45–46.
5*а* Иса 44:24.
6*а* всп Израел – Дванаест племена Израелових.
б УиЗ 103:8–10; Авр 2:10–11.
в 3 Не 21:11.
8*а* 2 Не 3:6–15; 3 Не 21:8–11; Морм 8:16, 25.
9*а* всп Спасење за мртве.
б 2 Не 3:5.
в Јез 34:14.
11*а* Иса 62:10; УиЗ 133:23–32.
12*а* Иса 43:5–6.
13*а* Иса 44:23.
15*а* всп Жена, жене.
б Иса 41:17; Алма 46:8; УиЗ 61:36.

16. Гле, на [а]дланове руку својих урезах те. Зидине твоје стално су преда мном.

17. Деца твоја хитаће против рушилаца твојих, и они који те [а]пустошаху отићи ће од тебе.

18. Обазри се унаоколо и погледај, сви они се [а]сабирају и доћи ће к теби. Тако ја био жив, говори Господ, свима њима као накитом, заоденућеш се и украсити попут невесте.

19. Јер рушевине твоје и напуштена места твоја и земља твоја уништена, чак ће сада бити претесни становницима твојим, а они који те прождираху далеко ће бити.

20. Деца коју ћеш имати, пошто прве изгубиш, поново ће ти на уши рећи: [а]Претесно ми је ово место. Дај ми место где се могу настанити.

21. Тада ћеш [а]ти рећи у срцу своме: Ко ми роди ове, видевши да изгубих децу своју, и [б]јалова сам, порobљена и сељена тамо-амо? И ко однегова ове? Гле, напуштена бејах, где они беху?

22. Овако говори Господ Бог: Гле, подићи ћу руку своју ка [а]нејеврејима и [б]заставу своју дићи ћу народима. И у [в]наручју своме донеће ти они синове твоје, а кћери твоје носиће на плећима својим.

23. А [а]цареви ће ти бити [б]хранитељи, а царице њихове дојкиње твоје. Лицем до земље ће ти се клањати и прах са ногу твојих лизати. И знаћеш да сам ја Господ, јер неће се постидети они који на мене [в]чекају.

24. Хоће ли се, наиме, плен моћноме отети, или [а]праведно порobљен избавити?

25. Али овако говори Господ: И порobљени од моћнога отеће се и плен од страшнога избавиће се, јер ћу се препирати са онима који се са тобом препиру и сачуваћу децу твоју.

26. И оне који те угњетавају [а]нахранићу месом њиховим. Пијани ће бити од крви своје као од вина слатког. И [б]познаће свако тело да сам ја Господ, да сам Спаситељ твој и Откупитељ твој, [в]Силни Јаковљев.

ПОГЛАВЉЕ 22.

Израел ће бити расејан по свом лицу земаљском – Нејевреји ће јеванђељем дојити и неговати Израел у последње дане – Израел ће бити сабран и сачуван, а опаки ће бити спаљени попут стрњике – Царство ђаволово биће уништено а Сотона ће бити везан. Око 588–570 год. пре Христа.

И ево, догоди се да пошто ја,

16*а* Зах 13:6.
17*а* 3 Не 21:12–20.
18*а* Мих 4:11–13.
20*а* или уско, или узано.
21*а* ти Сион.
б Иса 54:1; Гал 4:27.
22*а* Иса 66:18–20.
б Иса 11:12; 18:3.
в 1 Не 22:8; 2 Не 10:8–9.
23*а* Иса 60:16.
б 1 Не 22:6.
в 2 Не 6:13; УиЗ 98:2; 133:10–11, 45.
24*а* 1 Не 21:25.
26*а* 1 Не 22:13–14.
б Мос 11:22.
в всп Јахве.

Нефи, прочитах ово што беше урезано на [а]месинганим плочама, прифоше ми браћа моја и рекоше ми: Шта значи то што прочита? Гле, треба ли то разумети по ономе што је духовно, што ће се догодити по духу а не по телу?

2. И ја, Нефи, им рекох: Гле, то се [а]објави пророку гласом [б]Духа, јер Духом се [в]пророцима обзнањује све што ће доћи на децу човечју по телу.

3. Стога, оно о чему читах је оно што се односи и на [а]временско и на духовно, јер изгледа да ће дом Израелов, пре или касније, бити [б]расејан по свом лицу земаљском, а и међу све народе.

4. И гле, много их је који су већ заборављени од оних који су у Јерусалиму. Да, већи део свих [а]племена беше [б]одведен и расејани су тамо-амо по [в]острвима морским. А где су, нико од нас не зна, осим што знамо да беху одведени.

5. И откако беху одведени беше ово пророковано о њима, а и о свима онима који ће касније бити расејани и измешани због Свеца Израеловог, јер ће против Њега отврднути срца своја. Стога ће бити расејани међу све народе и од свих људи биће [а]омражени.

6. Ипак, пошто буду [а]однеговани од [б]нејевреја и Господ подигне руку своју над нејеврејима и постави их као заставу и [в]деца њихова беху понешена у наручју њиховом, а кћери њихове понешене на плећима њиховим, гле ово о чему се говори временско је, јер такви су завети Господњи очевима нашим и то означава нас у данима који долазе, а такође и сву браћу нашу која су од дома Израеловог.

7. И то значи да долази време да ће, пошто сав дом Израелов буде расејан и измешан, Господ Бог подићи моћан народ међу [а]нејеврејима, да, и то на лицу ове земље. И они ће [б]расејати потомство наше.

8. И пошто потомство наше буде расејано, Господ Бог ће наставити да чини [а]чудесно дело међу [б]нејеврејима, које ће бити од велике [в]вредности за потомство наше. Стога је то упоређено са негом њиховом од стране нејевреја и ношењем у наручју њиховом и на плећима њиховим.

9. И биће то [а]вредно и за неје-

22 1*а* 1 Не 19:22; 2 Не 4:2.
2*а* 2 Пет 1:19–21.
б всп Свети Дух.
в всп Пророштво, прорицати.
3*а* УиЗ 29:31–34.
б 1 Не 10:12–14; 2 Не 25:14–16. всп Израел – Расејавање Израела.
4*а* всп Израел – Десет изгубљених племена Израелових.
б 2 Не 10:22.
в 1 Не 21:1; 2 Не 10:8, 20.
5*а* 1 Не 19:14.
6*а* 1 Не 21:23.
б всп Нејевреји.
в 1 Не 15:13.
7*а* 3 Не 20:27.
б 1 Не 13:12–14; 2 Не 1:11.
8*а* Иса 29:14; 1 Не 14:7; 2 Не 27:26. всп Обнова јеванђеља.
б 2 Не 10:10–11; 3 Не 16:4–7; Морм 5:19.
в 1 Не 15:13–18; 3 Не 5:21–26; 21:7.
9*а* 1 Не 14:1–5.

вреје и не само за нејевреје, него и [б]за сав [в]дом Израелов, ради упознавања са [ж]заветима Оца Небеског које учини са Авраамом, говорећи: [з]Потомством твојим сва колена земаљска биће [ѕ]благословена.

10. И ја бих, браћо моја, да знате да не могу сва колена земаљска бити благословена уколико Он не [а]оголи мишицу своју пред очима свих народа.

11. Наставиће, стога, Господ Бог да огољује мишицу своју пред очима свих народа, у остваривању завета својих и јеванђеља за оне који су од дома Израеловог.

12. Стога ће их опет из сужањства извести и биће [а]сабрани у земљама баштине своје. И биће изведени из мрака и из [б]таме и знаће да је [в]Господ [ж]Спаситељ њихов и Откупитељ њихов, [з]Силни Израелов.

13. И крв те велике и [а]одвратне цркве, која је курва целе земље, окренуће се на главе њихове, јер [б]ратоваће они међу собом и мач из њихових[в] сопствених руку пашће на главе њихове и крвљу ће својом бити опијени.

14. И сваки [а]народ који против тебе зарати, о, доме Израелов, окренуће се један на другога и [б]пашће у јаму коју сами ископаше да у замку ухвате народ Господњи. И сви они који се против Сиона [в]боре уништени ће бити, а та велика курва која изопачује исправне путеве Господње, да, та велика и одвратна црква, обориће се у [ж]прах и пад њен ће велик бити.

15. Јер гле, говори пророк: Брзо долази време када Сотона више неће имати моћ над срцима деце човечје, јер ускоро долази дан када ће сви охоли и они који опако чине бити попут [а]стрњике. И долази дан када морају бити [б]спаљени.

16. Јер ускоро долази време када ће се пунина [а]гнева Божјег излити на сву децу човечју, јер Он неће допустити да опаки униште праведне.

17. [а]Сачуваће Он, стога, [б]праведне моћу својом, чак и ако пунина гнева Његовог мора дођи, а праведни ће бити сачувани, чак и уништењем непријатеља њихових огњем. Стога, праведни не треба да се плаше, јер ће, тако

9 *б* 2 Не 30:1–7.
в 2 Не 29:13–14.
ж Понз 4:31.
з всп Аврамов завет.
ѕ Пос 12:2–3; 3 Не 20:27; Авр 2:9–11.
10 *а* Иса 52:10.
12 *а* всп Израел – Сакупљање Израела.
б всп Тама, духовна.
в 2 Не 6:10–11.
ж всп Спаситељ.
з всп Јахве.
13 *а* всп Ђаво – Црква ђаволова.
б 1 Не 14:3, 15–17.
в 1 Не 21:26.
14 *а* Лк 21:10.
б Иса 60:12; 1 Не 14:3; УиЗ 109:25.
в 2 Не 10:13; 27:3.
ж Иса 25:12.
15 *а* Иса 5:23–24; Наум 1:10; Мал 4:1; 2 Не 15:24; 26:4–6; УиЗ 64:23–24; 133:64.
б Пс 21:9; 3 Не 25:1; УиЗ 29:9. всп Земља – Чишћење земље.
16 *а* 1 Не 14:17.
17 *а* 2 Не 30:10; Мојсије 7:61.
б 1 Не 17:33–40.

говори пророк, бити спашени, чак и ако то буде огњем.

18. Гле, браћо моја, кажем вам да ово ускоро мора доћи. Да, и то крв и огањ и пушење дима морају доћи. И то се мора догодити на лицу ове земље, а то долази на људе по телу отврдну ли срца своја против Свеца Израеловог.

19. Јер гле, праведни неће страдати, јер свакако мора доћи време када ће сви који се против Сиона боре бити искључени.

20. И Господ ће засигурно припремити пут за свој народ ради испуњења речи Мојсијевих, које он рече говорећи: [а]Пророка попут мене подићи ће вам Господ Бог ваш. Њега ћете слушати у свему што вам каже. И догодиће се да ће сви они који не послушају тог пророка бити [б]искључени из народа.

21. И сада вам ја, Нефи, објављујем да је тај [а]пророк, о коме Мојсије говораше, Светац Израелов. Он ће, дакле, изрицати [б]суд у праведности.

22. А праведни се не морају плашити, јер су они ти који неће бити уништени. Али, царство ђаволово је то које ће бити изграђено међу децом човечјом, царство које је установљено међу онима који су у телу –

23. Јер, брзо ће доћи време када ће све [а]цркве које су изграђене за стицање добитка и све оне које су изграђене ради моћи над телом, и оне које су изграђене ради [б]омиљености у очима света, и оне које траже пожуде телесне и оно што је световно и да чине безакоња сваковрсна, да, укратко, сви они који припадају царству ђаволовом су ти који треба да се плаше и дрхте и [в]стрепе. Они су ти који морају бити бачени доле у прах. Они су ти који морају бити [г]спаљени попут стрњике, и то је према речима пророка.

24. А брзо долази време када праведни морају бити изведени као [а]телад из јасала, а Светац Израелов мора владати у власти и сили и моћи и слави великој.

25. И [а]сабира Он децу своју са четири краја земље. И овце своје броји и оне Га познају. И биће једно стадо и један [б]пастир. И Он ће овце своје хранити и оне ће у Њему [в]пашу наћи.

26. А због праведности његовог народа [а]Сотона нема моћи. Стога се он током [б]много година не може одвезати јер нема моћ

20 *а* Јн 4:19; 7:40.
б УиЗ 133:63.
21 *а* Понз 18:15, 18; Дела 3:20–23; 1 Не 10:4; 3 Не 20:23.
б Пс 98:9; Мојсије 6:57.
23 *а* 1 Не 14:10; 2 Не 26:20.
всп Надрисвештенство.
б Лк 6:26; Алма 1:3.
в 2 Не 28:19.
г 2 Не 26:6.
24 *а* Амос 6:4; Мал 4:2; 3 Не 25:2.
25 *а* всп Израел – Сакупљање Израела.
б всп Добри пастир.
в Пс 23.
26 *а* Отк 20:2; Алма 48:17; УиЗ 43:31; 45:55; 88:110; 101:28.
всп Ђаво.
б Јаков 5:76.

над срцима људским, јер они бораве у праведности, а Светац Израелов [в]влада.

27. И ево, гле, ја, Нефи, кажем вам да све ово мора доћи по телу.

28. Али, гле, сви народи, колена, језици и људи у сигурности ће боравити у Свецу Израеловом, ако се [а]покају.

29. И ево, ја, Нефи, завршавам, јер се не усуђујем да сада о томе даље говорим.

30. Стога, браћо моја, ја бих да се уверите да је истинито оно што је написано на [а]месинганим плочама, а оне сведоче да човек мора бити послушан заповестима Божјим.

31. Стога, не треба да сматрате да смо ја и отац мој једини који сведочасмо, а и поучавасмо о њима. Стога, будете ли послушни [а]заповестима и истрајете до краја, бићете спашени у последњи дан. И то јесте тако. Амен.

ДРУГА КЊИГА НЕФИЈЕВА

Извештај о Лехијевој смрти. Нефијева браћа се буне против њега. Господ упозорава Нефија да отпутује у пустињу. Његова путовања у пустињи, и тако даље.

ПОГЛАВЉЕ 1.

Лехи пророкује о земљи слободе – Његово потомство биће расејано и ударено уколико не прихвати Свеца Израеловог – Он опомиње своје синове да обуку оружје праведности. Око 588–570 год. пре Христа.

И ЕВО, догоди се да пошто ја, Нефи, приведох крају поучавање браће своје, [а]отац наш, Лехи, такође им много тога говораше и приповедаше о томе шта је велико Господ учинио за њих изведавши их из земље јерусалимске.

2. И говораше им о [а]побуни њиховој на водама и милости Божјој када им поштеде животе, да их море не прогута.

3. А такође им говораше о земљи обећања коју стекоше – како Господ беше милостив упозоривши нас да бежимо из земље јерусалимске.

4. Јер гле, рече он, имадох [а]виђење по ком знам да је [б]Јерусалим уништен. А да остадосмо у Јерусалиму и ми бисмо [в]страдали.

26 *в* всп Хиљадугодишњица.
28 *а* всп Опростити; Покајати се, покајање.
30 *а* 2 Не 4:2.
31 *а* Мт 19:17. всп Заповести Божје.

[2. Нефи]
1 1 *а* всп Патријарх, патријаршки.
2 *а* 1 Не 18:9–20.
4 *а* всп Виђење.
б 2 Цар 24:14–15; Јер 44:2; 1 Не 1:4; Хел 8:20.
в Алма 9:22.

5. Али, он рече, упркос невољама нашим, стекосмо [а]земљу обећања, земљу која је [б]изабрана међу свим другим земљама, земљу за коју ми се Господ Бог заветова да ће бити земља баштине потомству моме. Да, Господ [а]заветова ову земљу за мене и за децу моју заувек, а и за све оне који ће из других земаља бити изведени руком Господњом.

6. Стога ја, Лехи, пророкујем у складу са деловањем Духа који је у мени, да [а]нико неће доћи у ову земљу, осим оних који буду доведени руком Господњом.

7. Стога је ова [а]земља посвећена за онога кога Он доведе. И буду ли Му служили према заповестима које им Он даде, биће им то земља [б]слободе. Стога, неће никада у сужањство бити бачени, а буду ли, биће то због безакоња. Јер буде ли безакоње обиловало, та земља ће због њих бити [а]проклета, али за праведнике ће заувек бити благословена.

8. И гле, мудрост је да ова земља за сада сачувана буде, да за њу не сазнају други народи. Јер гле, многи би народи преплавили ту земљу, да не би било места за баштину.

9. Стога ја, Лехи, добих обећање да ће [а]сви они, које Господ Бог изведе из земље јерусалимске, уколико буду држали заповести Његове, [б]напредовати на лицу ове земље. И биће сачувани од свих других народа, да могу сами поседовати ову земљу. А буду ли [а]држали заповести Његове, биће благословени на лицу ове земље и никога неће бити да их злоставља, нити да им одузме земљу баштине њихове. И боравиће безбедно заувек.

10. Али гле, када дође време да ишчезну у невери, пошто приме тако велике благослове из руке Господње – имајући сазнање о стварању земље и свих људи, познавајући велика и чудесна дела Господња од стварања света, имајући моћ која им је дата да са вером све чине, имајући све заповести од почетка и будући доведени бескрајном добротом Његовом у ову драгоцену земљу обећања – гле, кажем, дође ли дан да одбаце Свеца Израеловог, правог [а]Месију, Откупитеља њиховог и Бога њиховог, гле, судови онога који је праведан почиваће на њима.

11. Да, довешће им Он [а]друге народе и даће им моћ и одузеће од њих земље поседа њихових и учиниће да буду [б]расејани и ударени.

12. Да, како поколења буду пролазила једно за другим, биће

5 *а* всп Обећана земља.
б Етер 2:9–10.
в всп Завет.
6 *а* 2 Не 10:22.
7 *а* Мос 29:32; Алма 46:10, 20.
б 2 Не 10:11.
всп Слобода.
в Алма 45:10–14, 16; Морм 1:17; Етер 2:8–12.
9 *а* 2 Не 4:4; Алма 9:13.
б Понз 29:9.
в всп Послушност, послушан, послушати.
10 *а* всп Месија.
11 *а* 1 Не 13:12–20; Морм 5:19–20.
б 1 Не 22:7.

[а]крвопролића и великих похођења међу њима. Стога, синови моји, ја бих да се сетите, да, ја бих да послушате речи моје.

13. О, кад бисте се пробудили, пробудили из сна дубоког, да, и то из сна [а]пакленог и стресли са себе страшне [б]ланце којима сте привезани, ланце који вежу децу човечју те их у сужањство одводе, на дно вечног [в]бездана беде и јада.

14. Пробудите се! И из праха устаните и чујте речи уздрхталог [а]родитеља чије удове морате ускоро положити у хладан и нем [б]гроб, одакле се ни један путник вратити не може. Још нешто мало дана и ја одлазим [в]путем свега земаљског.

15. Али гле, Господ ми душу [а]откупи од пакла. Посматрах славу Његову и вечно сам обгрљен у [б]наручју [в]љубави Његове.

16. И желим да се сетите да држите [а]одредбе и судове Господње. Гле, то је брига душе моје од почетка.

17. С времена на време срце моје беше притиснуто жалошћу, јер плаших се да, због тврдоће срца ваших, Господ Бог ваш не изађе на вас у пунини [а]гнева свога, те да будете [б]одбачени и заувек уништени.

18. Или да на вас, током [а]многих поколења, падне проклетство, те будете похођени мачем и глађу и будете омражени и вођени вољом и сужањством [б]ђаволовим.

19. О, синови моји, нека то не дође на вас, него да можете бити изабран и [а]повлашћен народ Господњи. Али гле, нека буде воља Његова, јер [б]путеви су Његови праведни заувек.

20. А Он рече ово: [а]Уколико будете држали [б]заповести моје [в]напредоваћете у земљи, али уколико не будете држали заповести моје, бићете искључени из присуства мога.

21. А сада, да би се душа моја у вама радовала и да срце моје због вас овај свет са радошћу напусти, те да ме јад и бол у гроб не оборе, из праха се подигните синови моји и [а]мушкарци будите и одлучни будите, [б]једне мисли и једног срца, уједињени у свему, да не паднете у сужањство.

22. Да не будете проклети проклетством тешким, а и да не навучете на себе незадовољство Бога [а]праведнога, на уништење,

12 *а* Морм 1:11–19; 4:11.
13 *а* всп Пакао.
б Алма 12:9–11.
в 1 Не 15:28–30; Хел 3:29–30.
14 *а* всп Родитељи.
б всп Смрт, физичка.
в ИНа 23:14.
15 *а* Алма 36:28. всп Помирити, помирење.
б Јаков 6:5; Алма 5:33; 3 Не 9:14.
в Рим 8:39. всп Љубав.
16 *а* Понз 4:5–8; 2 Не 5:10–11.
17 *а* 2 Не 5:21–24; Алма 3:6–19.
б Мос 12:8.
18 *а* 1 Не 12:20–23.
б всп Ђаво.
19 *а* всп Изабран.
б Оси 14:9.
20 *а* Јар 1:9; Мос 1:6–7; Алма 9:13–14.
б Лев 26:3–14; Јоило 2:23–26.
в Пс 67:6; Мос 2:21–25.
21 *а* 1 Сам 4:9; 1 Цар 2:2.
б Мојсије 7:18.
22 *а* УиЗ 3:4.

да, на вечно уништење и душе и тела.

23. Пробудите се, синови моји, огрните се [а]оружјем праведности. Стресите ланце којима сте везани и изађите из мрака и из праха устаните.

24. Не буните се више против брата свога, чија су виђења славна и који држи заповести од времена кад напустисмо Јерусалим и који беше оруђе у рукама Божјим кад нас доведе у земљу обећања. Јер, да не беше њега, морали бисмо од [а]глади страдати у пустињи. Ипак му настојасте живот [б]одузети, да, и он због вас претрпе много туге.

25. И веома се плашим и стрепим због вас, да не би он опет трпео. Јер гле, оптужисте га да тражи моћ и [а]власт над вама, али ја знам да не тражи ни моћ ни власт над вама, него тражи славу Божју и вечну добробит вашу.

26. И гунђасте јер беше отворен према вама. Кажете да [а]оштро наступи. Кажете да се расрди на вас. Али гле, оштрина његова беше оштрина моћи речи Божје која је у њему. А оно што зовете срцбом је истина, у складу са оном која је од Бога, коју он не може да обузда, одважно објављујући безакоња ваша.

27. И мора бити да је [а]моћ Божја са њим, па вам он зато и заповеда и ви га морате послушати. Али гле, не беше то он, него то беше [б]Дух Господњи који је у њему, који му [в]отвори уста да збори, те их не могаше затворити.

28. А сада сине мој, Ламане, а и Лемуило и Саме, а и синови моји који сте синови Исмаилови, гле, послушате ли глас Нефијев нећете страдати. И будете ли га послушали на вама остављам [а]благослов свој, да, и то свој први благослов.

29. Али не послушате ли га, одузимам свој [а]први благослов, да, и то мој благослов, и он ће почивати на њему.

30. А сада, Зораме, теби говорим: Гле, [а]слуга си Лаванов, па ипак беше из земље јерусалимске изведен и знам да си прави пријатељ сину моме, Нефију, заувек.

31. Стога, пошто беше веран, потомство твоје ће [а]са потомством његовим бити благословено, те ће дуго у благостању боравити на лицу ове земље. И ништа, осим безакоња међу њима, неће покварити или нарушити њихов напредак на лицу ове земље, заувек.

32. Стога, будете ли држали заповести Господње, Господ ће посветити ову земљу ради сигурности потомства твога са потомством сина мога.

---

23 *а* Еф 6:11–17.
24 *а* 1 Не 16:32.
б 1 Не 16:37.
25 *а* Пос 37:9–11.
26 *а* ПСол 15:10; 1 Не 16:2; Моро 9:4; УиЗ 121:41–43.
27 *а* 1 Не 17:48.
б УиЗ 121:43.
в УиЗ 33:8.
28 *а* всп Првенаштво.
29 *а* Авр 1:3.
30 *а* 1 Не 4:20, 35.
31 *а* 2 Не 5:6.

ПОГЛАВЉЕ 2.

Откупљење долази кроз Светог Месију – Слобода бирања (слобода избора) неопходна је за опстанак и напредак – Адам паде да би људи били – Људи су слободни да изаберу слободу и вечни живот. Око 588–570 год. пре Христа.

А сада, Јакове, теби говорим: Ти си [а]прворођенац мој у данима страдања мојих у пустињи. И гле, у детињству свом претрпе ти невоље и много туге због грубости браће своје.

2. Ипак, Јакове, прворођенче мој у пустињи, ти познајеш величину Божју и Он ће посветити невоље твоје теби на корист.

3. Стога ће душа твоја бити благословена и боравићеш у сигурности са братом својим, Нефијем. И провешћеш дане своје у служби Богу своме. Стога, знам да си откупљен због праведности Откупитеља свога јер си спазио да Он долази у пуноћи времена да људима донесе спасење.

4. И у младости својој си [а]видео славу Његову. Стога си благословен као и они којима ће Он у телу служити, јер Дух је исти, јуче, данас и заувек. И пут је припремљен од пада човековог, а спасење је [б]бесплатно.

5. И људи су довољно поучени да [а]разликују добро од зла. И закон је дат људима. А по закону, ниједно тело није [б]оправдано, или, по закону људи су [в]одбачени. Да, по временском закону беху одбачени, а и по духовном закону страдају од онога што је добро и постају бедни заувек.

6. Стога, [а]откупљење долази преко и посредством Светог [б]Месије, јер је Он пун [в]благодати и истине.

7. Гле, приноси Он себе као [а]жртву за грех, да испуни сврху закона за све оне који имају срце скрушено и дух раскајан. И ни за кога више [б]сврха закона не може бити испуњена.

8. Стога, колика је важност упознати са тим становнике земље, да могу знати да не постоји тело које може у присуству Божјем боравити, [а]осим по заслугама и милости и благодати Светог Месије, који живот свој полаже по телу, а опет га узима моћу Духа да би остварио [б]васкрсење мртвих, као први који ће устати.

9. Стога је Он првенац Богу, тако да ће учинити [а]посредовање

2 1*а* 1 Не 18:7.
4*а* 2 Не 11:3; Јаков 7:5.
б всп Благодат.
5*а* Моро 7:16.
б Рим 3:20; 2 Не 25:23; Алма 42:12–16. всп Оправдање, оправдати.
в 1 Не 10:6; 2 Не 9:6–38; Алма 11:40–45; 12:16, 24; 42:6–11; Хел 14:15–18.
6*а* 1 Не 10:6; 2 Не 25:20; Алма 12:22–25. всп План откупљења.
б всп Месија.
в Јн 1:14, 17; Мојсије 1:6.
7*а* всп Помирити, помирење.
б Рим 10:4.
8*а* 2 Не 25:20; 31:21; Мос 4:8; 5:8; Алма 38:9.
б 1 Кор 15:20; Алма 7:12; 12:24–25; 42:23. всп Васкрсење.
9*а* Иса 53; Мос 14:12; 15:8–9.

за сву децу човечју. И они који верују у Њега биће спашени.

10. А због [а]посредовања за све, сви људи долазе Богу. Стога, стоје у присуству Његовом да им Он [б]суди по истини и [в]светости која је у Њему. Стога је сврха закона, које Светац даде, на изрицање казне која је утврђена, а казна која је утврђена у супротности је са срећом која је утврђена, да испуни сврху [г]помирења –

11. Јер свакако мора бити да постоји [а]супротност у свему. Да није тако, првороћенче мој у пустињи, праведност се не би могла остварити, ни опакост, ни светост ни беда, нити добро нити зло. Стога би се, свакако, све морало сјединити у једно. Стога, када би то било једно тело, оно би морало остати као мртво, немајући ни живота ни смрти, ни распадљивости нити нераспадљивости, среће ни беде, ни осећаја нити безосећајности.

12. Стога би оно, свакако, било створено као бескорисно. Стога не би било смисла у [а]сврси стварања његовог. Стога би то, свакако, морало уништити мудрост Божју и вечне намере Његове, а и моћ и милост и [б]правду Божју.

13. А кажете ли да [а]закона нема, такође ћете рећи да ни греха нема. И кажете ли да греха нема, такође ћете рећи да ни праведности нема. А нема ли праведности, нема ни среће. А нема ли ни праведности ни среће, нема ни казне ни беде. И нема ли тога, [б]нема ни Бога. А нема ли Бога, ни нас ни земље нема. Јер, не би ни стварања могло бити, нити оног што делује, нити на чему би деловало. Стога, све би морало нестати.

14. А ево, синови моји, ово вам говорим за вашу корист и поуку. Јер, постоји Бог и Он све [а]створи, и небеса и земљу и све што је на њима, оно што делује и оно на чему се [б]делује.

15. И да оствари своје вечне [а]намере за сврху човека, пошто беше створио наше прве родитеље и звери пољске и птице небеске и укратко, у свему што је створено, мораше свакако постојати нека супротност. Чак је и [б]забрањено [в]воће у супротности са [г]дрветом живота; једно је слатко а друго горко.

16. Стога, Господ Бог даде човеку да он сам [а]делује. Човек, дакле, не би могао сам деловати да га овај или онај не [б]наводи.

10 *а* всп Откупитељ.
б всп Суд, последњи.
в всп Светост.
г 2 Не 9:7, 21–22, 26; Алма 22:14; 33:22; 34:9.
11 *а* УиЗ 29:39; 122:5–9. всп Недаћа.
12 *а* УиЗ 88:25–26. всп Земља – Створена за човека.
б всп Правда.
13 *а* 2 Не 9:25.
б Алма 42:13.
14 *а* всп Створити, стварање.
б УиЗ 93:30.
15 *а* Иса 45:18; Алма 42:26; Мојсије 1:31, 39.
б Пос 2:16–17; Мојсије 3:17.
в Пос 3:6; Алма 12:21–23.
г Пос 2:9; 1 Не 15:22, 36; Алма 32:40.
16 *а* 2 Не 10:23; Алма 12:31. всп Слобода избора.
б УиЗ 29:39–40.

17. А ја, Лехи, по ономе што прочитах, свакако морам претпоставити, у складу с оним што је записано, да [а]анђео Божји [б]паде са неба. Стога, постаде ђаво, јер тражаше оно што беше зло пред Богом.

18. А пошто паде са неба и постаде заувек бедан, [а]тражаше, такође, беду целог човечанства. Стога, рече [б]Еви, да, и то стара змија, која је ђаво, који је отац свих [в]лажи, он, дакле, рече: Једи забрањено воће и нећеш умрети него ћеш бити попут Бога, [г]познавајући добро и зло.

19. И пошто Адам и Ева беху [а]јели забрањено воће, беху истерани из врта [б]еденског да земљу обрађују.

20. И родише децу, да, и то [а]породицу целе земље.

21. И дани деце [а]човечје беху продужени, по вољи Божјој, не би ли се [б]покајали док су у телу. Стога, стање њихово постаде стање [в]провере, а време њихово продужено по заповестима што их Господ Бог даде деци човечјој. Јер даде Он заповест да се сви људи морају покајати, јер, показа свим људима да су [г]изгубљени због преступа родитеља својих.

22. А ево, гле, да Адам не беше преступио, не би пао, него би остао у врту еденском. И све оно што беше створено морало би остати у истом стању у ком беше, пошто створено беше. И морало би остати заувек, и краја не би имало.

23. И [а]деце не би имали. Стога, остали би они у стању невиности, немајући радости, јер беду познавали не би, добро не чинећи, јер греха познавали не би.

24. Али гле, све беше учињено у мудрости Онога који [а]зна све.

25. [а]Адам [б]паде да би људи били, а људи [в]јесу да би [г]радост имали.

26. А [а]Месија долази у пунини времена да децу човечју [б]откупи од пада. А зато што су од пада откупљени, посташе [в]слободни заувек, распознавајући добро од зла, да сами за себе делују, не да ко над њима делује, осим казном по [г]закону у велики и последњи дан, по заповестима које Бог даде.

17 *а* всп Ђаво.
б Иса 14:12; 2 Не 9:8; Мојсије 4:3–4; Авр 3:27–28.
18 *а* 2 Не 28:19–23; 3 Не 18:18; УиЗ 10:22–27.
б всп Ева.
в 2 Не 28:8; Мојсије 4:4.
г Пос 3:5; Алма 29:5; Моро 7:15–19.
19 *а* Алма 12:31. всп Пад Адама и Еве.
б всп Еден.
20 *а* УиЗ 138:38–39.
21 *а* Алма 12:24; Мојсије 4:23–25.
б Алма 34:32. всп Покајати се, покајање.
в всп Смртан, смртност.
г Јаков 7:12.
23 *а* Мојсије 5:11.
24 *а* всп Бог, Божанство.
25 *а* всп Адам.
б Мојсије 6:48. всп Пад Адама и Еве.
в всп Смртан, смртност.
г Мојсије 5:10. всп Радост; Човек, људи.
26 *а* всп Месија.
б всп План откупљења.
в Алма 42:27; Хел 14:30.
г всп Закон.

27. Стога су људи [а]слободни по телу. И све им је дато што је корисно за човека. И слободни су да [б]изаберу слободу и [в]вечни живот, по великом Посреднику свих људи, или да изаберу сужањство и смрт, по сужањству и моћи ђаволовој. Јер, он настоји да сви људи буду бедни као што је он сам.

28. И ево, синови моји, ја бих да погледате на великог [а]Посредника и послушате велике заповести Његове, и верни будете речима Његовим, и изаберете вечни живот по вољи Светог Духа Његовог;

29. И не изаберете смрт вечну, по вољи тела и зла које је у њему, које духу ђаволовом даје моћ да [а]потчини, да вас у [б]пакао одвуче, да би могао владати над вама у сопственом царству своме.

30. Ових неколико речи рекох свима вама, синови моји, у последњим данима провере своје. И добар део изабрах, по речима пророка, и друге намере немам осим вечне добробити душа ваших. Амен.

ПОГЛАВЉЕ 3.

Јосиф у Египту видео је Нефијце у виђењу – Он пророкује о Џозефу Смиту, видеоцу последњих дана, о Мојсију који ће избавити Израел и о изласку Мормонове књиге. Око 588–570 год. пре Христа.

И ево, говорим теби, Јосифе, [а]најмлађи мој. Родио си се у пустињи невоља мојих, да, у данима највеће туге моје родила те мајка твоја.

2. И нека Господ за тебе, такође, посвети ову [а]земљу која је земља најдрагоценија, за баштину теби и баштину потомству твоме са браћом твојом, за безбедност твоју заувек, будеш ли држао заповести Свеца Израеловог.

3. И ево, Јосифе, најмлађи мој, кога изведох из пустиње невоља својих, нека те Господ заувек благослови, јер потомство твоје неће бити потпуно [а]уништено.

4. Јер гле, плод си бокова мојих, а ја сам потомак [а]Јосифа, кога [б]поробљеног одведоше у Египат. И велики беху завети Господњи које са Јосифом учини.

5. Стога, Јосиф заиста [а]виде дан наш. И доби обећање од Господа да ће од плода бокова његових Господ Бог подићи [б]праведан [в]огранак дому Израеловом. Не Месију, већ огранак који ће бити одломљен, а ипак бити упамћен

27 *а* Гал 5:1; Мојсије 6:56.
б всп Слобода избора.
в всп Вечни живот.
28 *а* всп Посредник.
29 *а* Рим 6:16–18; Алма 12:11.
б всп Пакао.

3 1 *а* 1 Не 18:7.
2 *а* 1 Не 2:20. всп Обећана земља.
3 *а* 2 Не 9:53.
4 *а* Пос 39:1–2; 45:4; 49:22–26; 1 Не 5:14–16.
б Пос 37:29–36.
5 *а* пцс Пос 50:24–38 (Додатак); 2 Не 4:1–2.
б Јаков 2:25.
в Пос 49:22–26; 1 Не 15:12; 19:24. всп Виноград Господњи.

у заветима Господњим, да им се [ž]Месија објави у последње дане у духу моћи, изводећи их из [g]таме на светло – да, из таме скривене и из сужањства на слободу.

6. Јер Јосиф заиста посведочи, говорећи: [a]Видеоца ће Господ Бог мој подићи, који ће бити изабрани виделац плоду [b]бокова мојих.

7. Да, Јосиф заиста рече: Овако ми говори Господ: Изабраног [a]видеоца подићи ћу од плода бокова твојих и он ће бити високо поштован међу плодом бокова твојих. И даћу му заповест да изврши дело за плод бокова твојих, браћу своју, које ће им од велике вредности бити, тако што ће их довести до знања о заветима које учиних са очевима твојим.

8. И даћу му заповест да не изврши [a]ниједно друго дело осим дела које му заповедим. И учинићу га великим у очима својим, јер ће дело моје извршити.

9. И биће велик попут [a]Мојсија, за кога рекох да ћу вам га подићи да [b]избави мој народ, о доме Израелов.

10. А Мојсија ћу подићи да избави народ твој из земље египатске.

11. Али видеоца једног ћу подићи од плода бокова твојих и даћу му [a]моћ да објави реч моју семену бокова твојих – и не само да објави реч моју, говори Господ, већ да их убеди у реч моју, која ће већ отићи међу њих.

12. Стога ће плод бокова твојих [a]писати и плод бокова [b]Јудиних ће [a]писати. А оно што буде писао плод бокова твојих, а и оно што буде писао плод бокова Јудиних, срашће тако што ће [ž]пореći лажна учења и смирити препирке, и успоставити мир међу плодом бокова твојих и [g]привести га к [h]знању о очевима њиховим у последње дане, а и к знању о заветима мојим, говори Господ.

13. И из слабости ојачаће, у тај дан кад дело моје отпочне међу свим мојим народом, да обнови тебе, о доме Израелов, говори Господ.

14. И тако пророковаше Јосиф, говорећи: Гле, Господ ће благословити тог видеоца, а они који буду тежили да га униште, биће поражени. Јер ово обећање, које добих од Господа о плоду бокова мојих, биће испуњено. Гле, сигуран сам у испуњење овог обећања.

15. И по мени ће [a]име своје добити, а и по [b]оцу свом. И биће попут мене јер оно што ће

5 [ž] 2 Не 6:14; УиЗ 3:16–20.
[g] Иса 42:16.
6 [a] 3 Не 21:8–11; Морм 8:16. всп Виделац.
[b] УиЗ 132:30.
7 [a] всп Смит, Џозеф, мл.
8 [a] УиЗ 24:7, 9.
9 [a] Мојсије 1:41.
[b] Изл 3:7–10; 1 Не 17:24.
11 [a] УиЗ 5:3–4.
12 [a] всп Мормонова књига.
[b] 1 Не 13:23–29.
[v] всп Библија.
[ž] Јез 37:15–20; 1 Не 13:38–41; 2 Не 29:8; 33:10–11.
[g] Моро 1:4.
[h] 1 Не 15:14; 2 Не 30:5; Морм 7:1, 5, 9–10.
15 [a] УиЗ 18:8.
[b] ИЦС 1:3.

Господ руком његовом извести, моћу Господњом привешће мој народ спасењу.

16. Да, овако пророковаше Јосиф: Сигуран сам у то, као што сам сигуран и за обећање о Мојсију. Јер Господ ми рече, [а]сачуваћу потомство твоје заувек.

17. И Господ рече: Подићи ћу Мојсија и даћу му моћ у штапу, и расуђивање у писању даћу му. Ипак, нећу му језик развезати да много говори, јер нећу га учинити моћним у говору. Али ћу му закон свој [а]написати прстом руке своје и једног ћу учинити [б]говорником његовим.

18. И Господ ми такође рече: Подићи ћу видеоца плоду бокова твојих и учинићу једног говорником његовим. И даћу му, гле, да о плоду бокова твојих запис пише, за плод бокова твојих. А говорник бокова твојих ће га објавити.

19. И речи које ће он написати биће речи које су у мудрости мојој корисне да изађу ка [а]плоду бокова твојих. И биће као да их вапај плода бокова твојих [б]из праха дозива јер познајем веру њихову.

20. И они ће из праха [а]вапити, да, и то покајање браћи својој и то пошто многа поколења после њих прођу. И догодиће се да ће се вапај њихов прочути и то услед једноставности речи њихових.

21. Због вере њихове [а]речи ће њихове из уста мојих излазити ка браћи њиховој која су плод бокова твојих, а слабост речи њихових ојачаћу у вери њиховој, на спомен завета мога који учиних са очевима твојим.

22. И ево, гле, сине мој Јосифе, овако праотац мој [а]пророковаше.

23. Стога си благословен због завета овог јер потомство твоје неће бити уништено, јер ће послушати речи књиге ове.

24. И подићи ће се један моћан међу њима, који ће многа добра чинити, и речју и делом и биће оруђе у рукама Божјим, са силном вером, да изводи моћна чудеса и да чини оно што је велико у очима Божјим, остварујући пуну обнову за дом Израелов и за потомство браће твоје.

25. И ево, благословен си, Јосифе. Гле, мали си, послушај, стога, речи брата свога, Нефија, и биће ти учињено и то према речима које рекох. Сети се речи оца свога који је на умору. Амен.

ПОГЛАВЉЕ 4.

Лехи саветује и благосиља своје потомство – Он умире и бива сахрањен – Нефи слави доброту Божју – Нефи заувек ослања уздање своје на Господа. Око 588–570 год. пре Христа.

16 *а* Пос 45:1–8.
17 *а* Понз 10:2, 4; Мојсије 2:1.
б Изл 4:16.
19 *а* УиЗ 28:8.
б Иса 29:4; 2 Не 27:13; 33:13; Морм 9:30; Моро 10:27.
20 *а* 2 Не 26:16; Морм 8:23.
21 *а* 2 Не 29:2.
22 *а* 2 Не 3:5.

И ево, ја, Нефи, говорим о пророштвима о којима отац мој говораше о [a]Јосифу који беше одведен у Египат.

2. Јер гле, он заиста пророковаше о читавом потомству своме. И од [a]пророштава која записа, нема много већих. И пророковаше о нама и будућим поколењима нашим, а то је записано на месинганим плочама.

3. Стога, пошто отац мој беше завршио казивање о пророштвима Јосифовим, позва он децу Ламанову, синове његове, и кћери његове и рече им: Гле, синови моји и кћери моје, који сте синови и кћери [a]првороћенца мога, ја бих да приклоните ухо речима мојим.

4. Јер Господ Бог овако рече: [a]Уколико будете држали заповести моје, напредоваћете у земљи, а не будете ли држали заповести моје бићете искључени из присуства мога.

5. Али гле, синови моји и кћери моје, не могу сићи у гроб свој а да не оставим [a]благослов свој на вама, јер гле, знам да будете ли одгајани према [б]путу којим ћете ићи, нећете одступити од њега.

6. Стога, ако сте проклети, гле, остављам благослов свој на вама, да се проклетство скине са вас и одговорност падне на [a]главе родитеља ваших.

7. Стога, због благослова мога, Господ Бог [a]неће допустити да страдате. Стога, [б]милостив ће бити вама и потомству вашем заувек.

8. И догоди се да, пошто отац мој беше завршио казивање синовима и кћерима Ламановим, нареди да се пред њега доведу синови и кћери Лемуилове.

9. И прозбори им, говорећи: Гле, синови моји и кћери моје, који сте синови и кћери мог другог сина, гле, остављам на вама исти онај благослов који оставих на синовима и кћерима Ламановим. Стога, нећете бити сасвим уништени, него ће на крају потомство ваше бити благословено.

10. И догоди се да, кад им отац мој беше завршио казивање, гле, прозбори он синовима [a]Исмаиловим, да, и то свим укућанима његовим.

11. А пошто беше завршио казивање њима, прозбори Саму, говорећи: Благословен си ти и потомство твоје, јер ћеш баштинити земљу као и брат твој, Нефи. И потомство твоје ће, са потомством његовим избројано бити. И бићеш попут брата свога, а потомство твоје попут потомства његовог. И бићеш благословен у свим данима својим.

12. И догоди се да, пошто отац мој, Лехи, беше говорио свим укућанима својим у складу са осећањима срца свога и Духом

4 1*a* Пос 39:1–2.
2*a* 2 Не 3:5.
3*a* всп Прворођенац.
4*a* 2 Не 1:9.
5*a* всп Патријаршки благослов.
б ПСол 22:6.
6*a* УиЗ 68:25–29.
7*a* 2 Не 30:3–6; УиЗ 3:17–18.
б 1 Не 13:31; 2 Не 10:18–19; Јаков 3:5–9; Хел 15:12–13.
10*a* 1 Не 7:6.

Господњим који беше у њему, он остари. И догоди се да умре и беше сахрањен.

13. И догоди се да не много дана после смрти његове, Ламан и Лемуило и синови Исмаилови беху љути на мене због опомена Господњих.

14. Јер ја, Нефи, нагнан бејах да им говорим, према речи Његовој, јер им бејах говорио много тога а тако и отац мој пре смрти своје. Многе од тих изрека записане су на [а]другим плочама мојим, јер претежно историјски део записан је на другим плочама мојим.

15. А на [а]овима записујем доживљаје душе своје и многа Света писма која су урезана на месинганим плочама. Јер душа моја ужива у Светим писмима и срце моје о њима [б]промишља и исписује их за [в]поуку и корист деце моје.

16. Гле, [а]душа моја ужива у оном што је Господње, а [б]срце моје промишља непрестано о ономе што видех и чух.

17. Па ипак, упркос великој [а]доброти Господњој, што ми показа велика и чудесна дела Његова, срце моје узвикује: О [б]јадан ли сам човек! Да, срце моје тугује због тела мога. Душа моја пати због безакоња мојих.

18. Опкољен сам са свих страна, због искушења и греха што ме тако лако [а]опседају.

19. А кад зажелим да се радујем, срце ми тешко уздише због греха мојих. Па ипак, знам у кога се уздам.

20. Бог мој је упориште моје. Проведе ме Он кроз невоље моје у пустињи и сачува ме на водама велике дубине.

21. Испуни ме Он [а]љубављу својом, толико да ми тело гораше.

22. Постиде Он [а]непријатеље моје, учинивши да се тресу преда мном.

23. Гле, дању слуша вапај мој, а ноћу ми у [а]виђењима знање даје.

24. И дању се храбрих у моћној [а]молитви пред Њим, да, глас свој управљах у висине, и анђели силажаху и служаху ми.

25. И на крилима Духа Његовог тело моје [а]узнето беше на горе веома високе. И очи моје посматраху ствари велике, да, и то превелике за човека. Стога ми беше заповеђено да не пишем о њима.

26. Па онда, ако видех тако велике ствари, ако Господ удостојењем својим према деци човечјој походи људе са толико пуно милости, [а]зашто да срце моје плаче и душа моја остаје у долини туге, а тело моје слаби и снага моја вене због невоља мојих?

27. И зашто бих се [а]препуштао

14 *а* 1 Не 1:16–17; 9:4.
15 *а* 1 Не 6:4–6.
б всп Промишљати; Света писма.
в 1 Не 19:23.
16 *а* всп Захвалан, захвалити, захваљивање.
б всп Срце.
17 *а* 2 Не 9:10; УиЗ 86:11.
б Рим 7:24.
18 *а* Рим 7:21–23; Јев 12:1; Алма 7:15.
21 *а* всп Љубав.
22 *а* 1 Не 17:52.
23 *а* всп Виђење.
24 *а* Јак 5:16; 1 Не 2:16.
25 *а* 1 Не 11:1; Мојсије 1:1–2.
26 *а* Пс 43:5.
27 *а* Рим 6:13.

греху, због тела свога? Да, зашто бих се предао [б]искушењима, да се Зли настани у срцу моме, да уништи [в]мир мој и мучи душу моју? Чему се срдим због непријатеља свога?

28. Пробуди се душо моја! Не малакши више због греха. Радуј се, о срце моје, и не дај више места [а]непријатељу душе моје.

29. Не срди се опет због непријатеља мојих. Не слаби снага моја због невоља мојих.

30. Радуј се, о срце моје, и вапи Господу и кажи: О, Господе, славићу Те заувек, да, душа моја ће се радовати у Теби, Боже мој, и [а]стено спасења мога.

31. О, Господе, хоћеш ли откупити душу моју? Хоћеш ли ме избавити из руку непријатеља мојих? Хоћеш ли учинити да уздрхтим на појаву [а]греха?

32. Нека врата паклена буду трајно затворена преда мном, јер ми је [а]срце скрушено и дух мој је раскајан! О, Господе, не затварај врата праведности своје преда мном, да могу [б]ходати стазом долине дубоке, да могу будан бити на путу равном!

33. О, Господе, огрни ме одећом праведности своје! О, Господе, начини пут за бекство моје пред непријатељима мојим! Поравнај стазу моју преда мном! Не постављај камен спотицања на пут мој, већ прочисти пут мој преда мном и не закрчуј пут мој, већ путеве непријатеља мога.

34. О, Господе, у Тебе се уздах и у Тебе ћу се [а]уздати заувек. [б]Уздање своје нећу ослањати на мишицу телесну јер знам да је проклет онај који [в]уздање своје ослања на мишицу телесну. Да, проклет је онај који на човека ослања уздање своје или тело себи ставља за мишицу.

35. Да, знам да ће Бог [а]обилно уделити ономе који иште. Да, Бог мој ће ми уделити [б]не будем ли погрешно [в]тражио. Зато ћу подићи глас свој ка Теби, да, вапићу ка Теби, Боже мој, [г]стено праведности моје. Гле, глас ће се мој заувек дизати ка Теби, стено моја и вечни Боже мој. Амен.

ПОГЛАВЉЕ 5.

Нефијци се одвајају од Ламанаца, држе закон Мојсијев и граде храм – Због своје неверe Ламанци су искључени из присуства Господњег, проклети су и постају бич за Нефијце. Око 588–559 год. пре Христа.

Гле, догоди се да ја, Нефи, дуго вапих Господу Богу своме, због [а]срџбе браће своје.

2. Али гле, срџба њихова се

27 *б* всп Искушати, искушење.
в всп Мир.
28 *а* всп Ђаво.
30 *а* 1 Кор 3:11.
всп Стена.
31 *а* Рим 12:9; Алма 13:12.
32 *а* всп Скрушено срце.
б всп Ходати, ходати са Богом.
34 *а* всп Уздање.
б Пс 44:6–8.
в Јер 17:5; Морм 3:9; 4:8.
35 *а* Јак 1:5.
б Хел 10:5.
в всп Молитва.
г Понз 32:4.
5 1 *а* 2 Не 4:13–14.

увећа против мене, толико да ми настојаху живот одузети.

3. Да, гунђаху против мене, говорећи: Млађи брат наш намерава да [а]влада нама. И имадосмо много неприлика због њега. Стога, убијмо га сада, како не бисмо били мучени због речи његових. Јер гле, нећемо га за владара свога, јер припада нама, који смо старија браћа, да владамо овим народом.

4. Ево, на овим плочама не пишем све речи којима гунђаху против мене. Али, довољно ми је да кажем да настојаху да ми живот одузму.

5. И догоди се да ме Господ [а]упозори да ја, [б]Нефи, одем од њих и побегнем у пустињу и сви они који зажеле да иду са мном.

6. Стога се догоди да ја, Нефи, поведох породицу своју, а и [а]Зорама и породицу његову и Сама, старијег брата свога и породицу његову и Јакова и Јосифа, млађу браћу своју, такође и сестре своје и све оне који хтедоше да пођу са мном. А сви они који хтедоше да пођу са мном беху они који вероваху у [б]упозорења и откривења Божја. Стога, послушаше речи моје.

7. И узесмо шаторе своје и све оно што нам беше могуће и путовасмо пустињом током много дана. И пошто путовасмо током много дана, разапесмо шаторе своје.

8. А мој народ хтеде да се то место назове [а]Нефи. Стога га и назвасмо Нефи.

9. И сви они који са мном беху, одлучише да се назову [а]народом нефијским.

10. И ми гледасмо да држимо судове и одредбе и заповести Господње у свему, према [а]закону Мојсијевом.

11. И Господ беше са нама и ми веома напредовасмо, јер сејасмо семење и поново жњесмо у изобиљу. И почесмо да гајимо стада и крда и животиње сваковрсне.

12. И ја, Нефи, бејах уз то понео записе који беху урезани на [а]месинганим плочама, а уз то и [б]куглу, или [в]компас, који руком Господњом беше припремљен за оца мога, према ономе што је записано.

13. И догоди се да почесмо веома да напредујемо и множимо се на земљи.

14. И ја, Нефи, узех [а]мач Лаванов и по узору на њега израдих многе мачеве, да не би некако народ, који се сада прозва [б]Ламанцима, навалио на нас и

3 *а* 1 Не 16:37–38; Мос 10:14–15.
5 *а* всп Надахнуће, надахнути.
б Мос 10:13.
6 *а* 1 Не 4:35; 16:7; 2 Не 1:30–32.
б всп Упозоравати, упозорење.
8 *а* Омни 1:12, 27; Мос 9:1–4; 28:1.
9 *а* Јаков 1:13–14.
10 *а* 2 Не 11:4. всп Закон Мојсијев.
12 *а* Мос 1:3–4. всп Плоче.
б Мос 1:16.
в 1 Не 16:10, 16, 26; 18:12, 21; Алма 37:38–47; УиЗ 17:1.
14 *а* 1 Не 4:9; Јаков 1:10; РМор 1:13.
б всп Ламанци.

уништио нас, јер знадох мржњу њихову према мени и деци мојој и према онима који се прозваше мојим народом.

15. И поучавах свој народ да грађевине гради и да ради у сваковрсном дрвету и [а]железу и бакру и месингу и челику и злату и сребру и рудама драгоценим, којих беше у великом изобиљу.

16. И ја, Нефи, саградих [а]храм. А сазидах га по узору на [б]храм Соломунов, само што овај не беше сграђен са тако много [в]драгоцености, јер се не могаху у земљи наћи, стога не могаше бити изграђен попут Соломуновог. Али, начин изградње беше попут храма Соломуновог. А израда му беше веома фина.

17. И догоди се да ја, Нефи, подстакох свој народ да [а]вредан буде и да рукама својим ради.

18. И догоди се да они хтедоше да будем [а]цар њихов. Али ја, Нефи, пожелех да они немају никаквог цара. Па ипак, чињах за њих оно што беше у моћи мојој.

19. И гле, речи се Господње беху испуниле на браћи мојој, које Он рече о њима, да ћу ја бити [а]владар њихов и [б]учитељ њихов. Бејах, стога, владар њихов и учитељ њихов, по заповестима Господњим, све до времена кад ми настојаху живот одузети.

20. Стога се испуни реч Господња коју ми Он прозбори, говорећи: Уколико [а]не послушају речи твоје, биће искључени из присуства Господњег. И, гле, беху они [б]искључени из присуства Његовог.

21. И учини Он да се [а]проклетство обори на њих, да, и то проклетство тешко, због безакоња њиховог. Јер, гле, беху отврднули срца своја против Њега, толико да она посташе попут кремена. Стога, како беху бели и веома наочити и [б]пријатни, да не би били заводљиви моме народу, Господ Бог учини да им [в]кожа постане тамна.

22. И овако говори Господ Бог: Учинићу да буду [а]одвратни народу твоме, не покају ли се за безакоња своја.

23. И проклето ће бити семе онога који се [а]измеша са семеном њиховим, јер ће и они бити проклети истим проклетством. И Господ то рече и тако беше.

24. И због проклетства њиховог које беше на њима, посташе [а]докон народ, пун пакости и подмуклости и у пустињи ловљаху звери грабљиве.

15*а* Етер 10:23.
16*а* всп Храм, дом Господњи.
б 1 Цар 6; 2 Дн 3.
в УиЗ 124:26–27.
17*а* Пос 3:19; УиЗ 42:42.
18*а* Јаков 1:9, 11.
19*а* 1 Не 2:22.
б всп Поучавати, учитељ.
20*а* 2 Не 2:21.
б Алма 9:14.
21*а* всп Проклињати, проклетства.
б 4 Не 1:10.
в 2 Не 26:33; 3 Не 2:14–16.
22*а* 1 Не 12:23.
23*а* всп Брак, женити – Мешани верски брак.
24*а* всп Докон, доколица.

25. И Господ Бог ми рече: Биће они бич потомству твоме, да их потакну да ме се сете, а не буду ли ме се сетили и послушали речи моје, бичеваће их они све до уништења.

26. И догоди се да ја, Нефи, [a]посветих Јакова и Јосифа да буду свештеници и учитељи над земљом мога народа.

27. И догоди се да живесмо срећно.

28. И тридесет година беше прошло од времена кад напустисмо Јерусалим.

29. И ја, Нефи, све до сада водих записе о своме народу, на плочама које израдих.

30. И догоди се да ми Господ Бог рече: Изради [a]друге плоче и на њих ћеш урезати много тога што је добро у очима мојим, на корист народу твоме.

31. Стога ја, Нефи, како бих био послушан заповестима Господњим, отидох и израдих [a]ове плоче на којима урезах све ово.

32. И урезах оно што је Богу угодно. И буде ли мој народ задовољан оним што је од Бога, биће задовољан урезима који су на овим плочама.

33. А пожели ли мој народ да сазна детаљнији део историје мога народа, мора прегледати моје друге плоче.

34. И довољно ми је да кажем да четрдесет година беше прошло, а ми већ имадосмо ратове и сукобе са браћом својом.

ПОГЛАВЉЕ 6.

Јаков приповеда историју Јевреја: Вавилонско сужањство и повратак; служба и распеће Свеца Израелова; помоћ од нејевреја; обнова Јевреја у последњим данима када поверују у Месију. Око 559–545 год. пре Христа.

Речи Јакова, брата Нефијевог, које изговори народу нефијском:

2. Гле, љубљена браћо моја, ја, Јаков, будући позван од Бога и заређен светим редом Његовим, и посвећен од брата свога Нефија, кога сматрате [a]царем својим или заштитником, и на кога се ради безбедности ослањате, гле, знате да вам говорах веома много тога.

3. Ипак, опет вам говорим јер ми је стало до добробити душа ваших. Да, забринутост је моја велика за вас и знате и сами да је одувек била. Јер опомињах вас са свом марљивошћу и поучавах вас речима оца свога и говорах вам о свему што је записано, од стварања света.

4. А сада, гле, говорио бих вам о ономе што јесте и што ће доћи. Стога ћу вам читати речи [a]Исаијине. А то су речи које брат мој пожеле да вам их говорим. А говорим вам за корист вашу, да можете научити и прославити име Бога свога.

5. И ево, речи које ћу читати су оне које Исаија говораше о дому

26*a* Јаков 1:18–19; Мос 23:17.
30*a* 1 Не 19:1–6.
31*a* всп Плоче.
6 2*a* Јаков 1:9, 11.
4*a* 3 Не 23:1.

Израеловом. Стога се оне могу применити на вас, јер сте од дома Израеловог. А има много тога што Исаија беше говорио, што се може применити на вас, јер сте од дома Израеловог.

6. И ево, ово су те речи – [а]Овако говори Господ Бог: Гле, подићи ћу руку своју нејеврејима и [б]заставу своју поставити народима. И они ће вратити у наручје синове твоје, и кћери твоје на плећима њиховим биће ношене.

7. И цареви ће бити хранитељи твоји, а царице њихове, дојкиње твоје. Клањаће ти се лицем до земље, и прах с ногу твојих лизаће. И познаћеш да сам ја Господ, јер неће се осрамотити они који мене [а]чекају.

8. И ево, ја, Јаков, рекао бих нешто о овим речима. Јер гле, Господ ми показа да они који беху у [а]Јерусалиму, одакле ми дођосмо, беху побијени и [б]одведени у сужањство.

9. Ипак, Господ ми показа да ће се они опет [а]вратити. И такође ми показа да ће им се Господ Бог, Светац Израелов, објавити у телу. А пошто им се објави, избичеваће Га и [б]разапети Га, по речима анђела који ми то рече.

10. А пошто отврдну срца своја и укруте шије своје против Свеца Израеловог, гле, [а]осуде Свеца Израеловог обориће се на њих. И долази дан када ће бити ударени и мучени.

11. Стога, пошто буду терани тамо-амо, јер анђео тако говори, многи ће бити у телу мучени, али им неће бити допуштено да страдају, због молитви верника. Биће расејани и ударени, и омражени. Па ипак, Господ ће им бити милостив, тако да [а]када дођу до [б]знања о Откупитељу своме, опет ће бити [в]сабрани у земљама баштине своје.

12. И благословени су [а]нејевреји, они о којима пророк писаше, јер, гле, ако се покају и не боре против Сиона и не уједине са том великом и [б]одвратном црквом, биће спашени. Јер Господ Бог ће испунити [в]завете своје које учини са децом својом. И из тог разлога пророк написа ово.

13. Стога, они што се боре против Сиона и заветног народа Господњег, лизаће прах са ногу њихових, и народ Господњи неће се [а]осрамотити. Јер је народ Господњи тај који Га [б]чека,

6 *а* Иса 49:22–23.
б всп Барјак.
7 *а* УиЗ 133:45; Мојсије 1:6.
8 *а* Јес 2:6; 1 Не 7:13; 2 Не 25:10; Омни 1:15; Хел 8:20–21.
б 2 Цар 24:10–16; 25:1–12.
всп Израел – Расејавање Израела.
9 *а* 1 Не 10:3.
б 1 Не 19:10, 13; Мос 3:9; 3 Не 11:14–15.
всп Распеће.
10 *а* Мт 27:24–25.
11 *а* 1 Не 22:11–12; 2 Не 9:2.
б Оси 3:5.
в всп Израел – Сакупљање Израела.
12 *а* 1 Не 14:1–2; 2 Не 10:9–10.
б всп Ђаво – Црква ђаволова.
в всп Аврамов завет.
13 *а* 3 Не 22:4.
б Иса 40:31; 1 Не 21:23; УиЗ 133:45.

јер они још увек чекају долазак Месијин.

14. И гле, по речима пророка, Месија ће се поново прихватити да их по [а]други пут поврати. Стога ће им се Он [б]објавити у моћи и слави великој на [в]уништење непријатеља њихових, када дође тај дан да поверују у Њега. И неће уништити никога ко у Њега верује.

15. А они који у Њега не поверују биће [а]уништени и [б]огњем и олујом и земљотресима и крвопролићима и [в]помором и глађу. И знаће да Господ јесте Бог, Светац Израелов.

16. Хоће ли се, [а]наиме, плен моћноме отети, или [б]праведно поробљен избавити?

17. Али овако говори Господ: И [а]поробљени од моћнога отеће се и плен од страшнога избавиће се, јер ће [б]Бог Моћни [в]избавити свој народ заветни. Јер овако говори Господ: Препираћу се са онима који се са тобом препиру –

18. И оне који те угњетавају нахранићу месом њиховим. Опијени ће они бити крвљу својом као вином слатким. И познаће свако тело да сам ја Господ, да сам Спаситељ твој и [а]Откупитељ твој, [б]Силни Јаковљев.

ПОГЛАВЉЕ 7.

Јаков наставља да чита из Књиге пророка Исаије: Исаија говори месијански – Месија ће имати језик ученог – Подметнуће леђа своја онима који ударају – Он се неће постидети – Упоредити са Књигом пророка Исаије пог. 50. Око 559–545 год. пре Христа.

Да, јер овако говори Господ: Отпустих ли те, или те одбацих заувек? Јер, овако говори Господ: Где је распусна књига матере ваше? Коме те отпустих, или коме те од повереника својих продах? Да, коме вас продах? Гле, због безакоња својих се [а]продасте, и због преступа ваших мајка ваша је отпуштена.

2. Стога, кад дођох, не беше никога, кад [а]звах, нико се не одазва. О, доме Израелов, да није икако окрачала рука моја те не може откупити, или немам моћ да избавим? Гле, претњом својом [б]море исушујем, [в]реке претварам у пустињу и чиним да се [г]риба њихова усмрди због нестанка воде, и оне од жеђи умиру.

3. Облачим небеса [а]тамом и [б]кострет им за покривач дајем.

14 *а* Иса 11:11; 2 Не 25:17; 29:1.
б 2 Не 3:5.
в 1 Не 22:13–14.
15 *а* 2 Не 10:16; 28:15; 3 Не 16:8. всп Последњи дани.
б Јаков 6:3.
в УиЗ 97:22–26.
16 *а* Иса 49:24–26.
б ти заветни народ Господњи, како је наведено у стиху 17.
17 *а* 1 Не 21:25.
б всп Јахве.
в 2 Цар 17:39.
18 *а* всп Откупитељ.
б Пос 49:24; Иса 60:16.
7 1 *а* всп Отпадништво.
2 *а* ПСол 1:24–25; Иса 65:12; Алма 5:37.
б Изл 14:21; Пс 106:9; УиЗ 133:68–69.
в ИНа 3:15–16.
г Изл 7:21.
3 *а* Изл 10:21.
б Отк 6:12.

4. Господ Бог даде ми [а]језик ученог, да знам како да ти упутим реч савета, о доме Израелов. Кад сте уморни, буди Он свакога јутра. Буди Он ухо моје да чује попут ученог.

5. Господ Бог [а]уши ми отвори, и ја се не побуних, нити леђа окренух.

6. Леђа подметох [а]онима који ме удараху, а образе онима што ми браду чупаху. Не заклањах лице своје од увреда и пљувања.

7. Јер ће ми Господ Бог помоћи, зато се нећу постидети. Зато поставих образ свој као кремен, и знам да се нећу осрамотити.

8. А Господ је близу и Он ме правда. Ко ће се са мном препирати? Супротставимо се заједно. Ко је противник мој? Нека ми се приближи, и ударићу га снагом уста својих.

9. Јер Господ Бог ће ми помоћи. И сви они који ме [а]осуђују, гле, сви ће се као хаљина излизати и мољац ће их изјести.

10. Ко се међу вама боји Господа, те слуша [а]глас слуге Његовог, па хода у мраку и нема видела?

11. Гле сви ви који огањ распалисте, и опасујете се искрама, идите у светлости огња [а]свога и у искрама које распалисте. То вам је из руке моје – у мукама ћете лежати.

ПОГЛАВЉЕ 8.

Јаков наставља да чита из Књиге пророка Исаије: У последње дане Господ ће утешити Сион и сабрати Израел – Откупљени ће доћи до Сиона усред велике радости. Упоредити са Књигом пророка Исаије 52. и 52:1–2. Око 559–545 год. пре Христа.

Послушајте ме, ви, који за праведношћу идете. Погледајте [а]стену из које сте исклесани, и јаму дубоку из које сте ископани.

2. Погледајте Аврама, [а]оца свога, и [б]Сару, ону која вас роди, јер само њега позвах и благослових га.

3. Јер ће Господ утешити [а]Сион, утешиће све рушевине његове. И [б]пустош његову учиниће попут Едена, и пустињу његову попут врта Господњег. Радост и весеље ће се у њему налазити, захваљивање и глас хвалоспева.

4. Послушај ме, народе мој и приклони ухо к мени, о народе мој. Јер ће [а]закон од мене изаћи, и суд свој поставићу да буде [б]видело народима.

5. Близу је праведност моја, изађе [а]спасење моје, и мишица моја судиће народима. [б]Острва ће ме чекати, и уздаће се у мишицу моју.

6. Подигните ка небесима очи

4*а* Лк 2:46–47.
5*а* УиЗ 58:1.
6*а* Мт 27:26; 2 Не 9:5.
9*а* Рим 8:31.
10*а* УиЗ 1:38.
11*а* Суд 17:6.

8 1*а* всп Стена.
2*а* Пос 17:1–8; УиЗ 132:49.
б Пос 24:36.
3*а* всп Сион.
б Иса 35:1–2, 6–7.
4*а* или поучавање, учење. Иса 2:3. всп Јеванђеље.
б всп Светлост, светлост Христова.
5*а* всп Спасење.
б 2 Не 10:20.

своје и погледајте доле на земљу, јер ће [а]небеса [б]ишчезнути као дим, а земља ће се као хаљина [в]излизати. И који на њој живе тако ће умрети. Али, спасење ће моје довека остати, и праведност моја неће нестати.

7. Послушајте ме, ви, који познајете праведност, народе у чијем срцу записах закон свој, не [а]плашите се понижења људског, ни ружења њиховог не плашите се.

8. Јер ће их мољац изјести као хаљину, и као вуну изјешће их црв. Али, праведност моја остаће довека, и спасење моје од поколења до поколења.

9. Пробуди се, пробуди се! Огрни се [а]снагом, о мишицо Господња, пробуди се као у дане давне. Ниси ли ти она што исече Раву и змаја рани?

10. Ниси ли ти она која исуши море, воде велике дубине, од дубина морских начини [а]пут да прођу откупљени?

11. Зато ће се [а]откупљени од Господа вратити, и доћи Сиону [б]певајући. И вечна радост и светост биће на Поглављема њиховим и дочекаће весеље и радост, жалост и [в]туга ће нестати.

12. [а]Ја сам он, да, ја сам онај који вас теши. Гле, ко си ти, да би се [б]плашио човека који ће умрети и сина човечјег који ће бити попут [в]траве?

13. А [а]заборављаш Господа, Творца свога, који небеса разапе и положи темеље земљи, и бојаше се непрестано свакога дана, због јарости тиранина, као да се спрема да уништи? А где је јарост тиранина?

14. Поробљен изгнаник хита да буде ослобођен и неће умрети у јами, нити ће без хлеба бити.

15. Али ја сам Господ Бог твој, чији [а]валови буче. Господ над војскама је име моје.

16. И ја ти метнух у уста речи своје и сеном руке своје заклоних те, да поставим небеса и положим темеље земљи и кажем Сиону: Гле, ти си мој [а]народ.

17. Пробуди се, пробуди се, устани, о Јерусалиме, који из руке Господње попи [а]чашу [б]јарости Његове – попи, и талог из чаше дрхтања исцеди –

18. И никог нема да га води од свих синова које роди. Од свих синова које отхрани, ниједан га за руку не прихвати.

19. Ова два [а]сина ти дођоше, који ће се сажалити на тебе – пустошење и уништење твоје, и глад и мач – и преко кога ћу те утешити?

20. Синови твоји клонуше, осим ове двојице. Леже по кра-

6 *а* 2 Пет 3:10.
б јев бити расејан. Пс 102:25–27.
в јев трулити.
7 *а* Пс 56:4, 11; УиЗ 122:9.
9 *а* УиЗ 113:7–8.
10 *а* Иса 35:8.
11 *а* всп Откупити, откупљен, откупљење.
б Иса 35:10.
в Отк 21:4.
12 *а* УиЗ 133:47; 136:22.
б Јер 1:8.
в Иса 40:6–8; 1 Пет 1:24.
13 *а* Јер 23:27.
15 *а* 1 Не 4:2.
16 *а* 2 Не 3:9; 29:14.
17 *а* Иса 29:9; Јер 25:15.
б Лк 21:24.
19 *а* Отк 11:3.

јевима свих улица. Као биво у мрежи, пуни су јарости Господње, прекора Бога твога.

21. Зато чујте сада ово, мучени и [а]пијани, а не од вина:

22. Овако говори Господ твој, Господ и Бог твој који [а]заступа добробит свога народа: Гле, узех из руке твоје чашу дрхтања, талог из чаше јарости своје, нећеш га више пити.

23. Али, ставићу је [а]ја у руке онима који те муче, који рекоше души твојој: Сагни се, да можемо прећи – и ти им подметну леђа своја да буду као земља и као улица онима који прећоше.

24. [а]Пробуди се, пробуди се, огрни се [б]снагом, о [в]Сионе; огрни се дивним хаљинама својим, о Јерусалиме, граде свети, јер од сада у тебе [г]више неће улазити необрезани и нечисти.

25. Отреси са себе прах, [а]придигни се, седи, о Јерусалиме, скини [б]окове са врата свога, о поробљена кћери сионска.

ПОГЛАВЉЕ 9.

Јаков објашњава да ће се Јевреји сабрати у свим својим обећаним земљама – Помирење откупљује човека од пада – Тела мртвих ће изаћи из гроба, а њихови духови из пакла и из раја. Биће им суђено – Помирење спашава од смрти, пакла, ђавола и бескрајног мучења – Праведни ће бити спашени у царству Божјем – Објављују се казне за грех – Светац Израелов је чувар врата. Око 559–545 год. пре Христа.

И ево, љубљена браћо моја, прочитах вам ово да знате о [а]заветима Господњим које Он учини са свим домом Израеловим –

2. Који говораше Јеврејима, устима својих светих пророка и то од почетка па надаље, од поколења до поколења, док не дође време да се [а]обнове у правој цркви и стаду Божјем, када ће бити [б]сабрани кући у [в]земље баштине своје, и успостављени у свим обећаним земљама својим.

3. Гле, љубљена браћо моја, говорим вам ово да се можете радовати и [а]уздигнути главе своје заувек због благослова које ће Господ Бог подарити деци вашој.

4. Јер знам да истраживасте много, многи од вас да сазнате о ономе што ће доћи. Знам, стога, да вам је познато како се тело наше мора истрошити и умрети. Ипак, у [а]телима својим ћемо Бога видети.

21 *а* 2 Не 27:4.
22 *а* Јер 50:34.
23 *а* Зах 12:9.
24 *а* Иса 52:1–2.
б УиЗ 113:7–8.
в всп Сион.
г Јоило 3:17.
25 *а* ти Устани из праха и седи достојанствено, будући да си најзад откупљен.
б УиЗ 113:9–10.
9 1 *а* всп Аврамов завет.
2 *а* 2 Не 6:11. всп Обнова јеванђеља.
б всп Израел – Сакупљање Израела.
в 2 Не 10:7–8. всп Обећана земља.
3 *а* пцс Пс 24:7–10 (Додатак).
4 *а* Јов 19:26; Алма 11:41–45; 42:23; Хел 14:15; Морм 9:13.

5. Да, знам да вам је познато како ће се Он показати у телу онима при Јерусалиму, одакле ми дођосмо. Јер неопходно је да то буде међу њима пошто је потребно да велик [а]Створитељ допусти себи да постане подложан човеку у телу и умре за [б]све људе, да би сви људи могли постати подложни Њему.

6. Јер као што смрт дође на све људе, да се испуни милостив [а]план великог Створитеља, мора свакако постојати и моћ [б]васкрсења, а васкрсење свакако мора доћи на човека због [а]пада, а пад дође због преступа. И пошто човек паде, беше он [з]искључен из присуства Господњег.

7. Стога, свакако мора постојати [а]бесконачно [б]помирење – када бесконачног помирења не би било ова распадљивост не би могла обући нераспадљивост. Стога, [в]први суд који дође на човека свакако мора [з]задржати бескрајну трајност. И ако је тако, ово тело морало би бити положено да иструне и распадне се мајци својој земљи, да више не устане.

8. О, [а]мудрости Божје, Његове [б]милости и [в]благодати! Јер гле, ако [з]тело не би више устало, наши духови би морали постати подложни оном анђелу који [г]отпаде из присуства Вечног Бога, и постаде [ђ]ђаво, да више не устане.

9. И духови би наши постали попут њега, а ми бисмо постали ђаволи, [а]анђели ђаволови, и били [б]искључени из присуства Бога нашег, и остали са оцем [в]лажи, у беди, попут њега самог. Да, са оним бићем које [з]обману наше прве родитеље, који се [г]претвара да је [ђ]анђео светлости, и подстиче децу човечју на [е]тајне савезе убистава и сваковрсних тајних дела таме.

10. О, како је велика доброта Бога нашег, који нам припрема пут за наше бекство из канџи овог страшног чудовишта, да, тог чудовишта [а]смрти и [б]пакла кога називам смрћу тела, а такође и смрћу духа.

11. А због начина [а]избављења Бога нашег, Свеца Израеловог, ова [б]смрт, о којој говорах, која је временска, предаће мртве своје. Та смрт је гроб.

5*а* всп Створити, стварање.
б Јн 12:32; 2 Не 26:24; 3 Не 27:14–15.
6*а* всп План откупљења.
б всп Васкрсење.
в всп Пад Адама и Еве.
з 2 Не 2:5.
7*а* Алма 34:10.
б всп Помирити, помирење.
в Мос 16:4–5; Алма 42:6, 9, 14.
з Мос 15:19.
8*а* Јов 12:13; Авр 3:21. всп Мудрост.
б всп Милостив, милост.
в всп Благодат.
з УиЗ 93:33–34.
г Иса 14:12; 2 Не 2:17–18; Мојсије 4:3–4; Авр 3:27–28.
ђ всп Ђаво.
9*а* Јаков 3:11; Алма 5:25, 39.
б Отк 12:7–9.
в всп Лагање.
з Пос 3:1–13; Мос 16:3; Мојсије 4:5–19.
г 2 Кор 11:14; Алма 30:53.
ђ УиЗ 129:8.
е всп Тајни савези.
10*а* Мос 16:7–8; Алма 42:6–15.
б всп Пакао.
11*а* всп Избавитељ.
б всп Смрт, физичка.

12. И та [а]смрт о којој говорах, која је духовна смрт, предаће мртве своје. Та духовна смрт је [б]пакао. Стога, смрт и пакао морају предати мртве своје, и пакао мора предати поробљене духове своје, и гроб мора предати поробљена тела своја, и тела и [в]духови људи биће [г]обновљени једно са другим, и то моћу васкрсења Свеца Израеловог.

13. О како је велик [а]план Бога нашег! Јер с друге стране, [б]рај Божји мора предати духове праведника, и гроб предати тело праведника. И дух и тело опет се узајамно [в]обнављају и сви људи постају нераспадљиви и [г]бесмртни, и живе су душе, имајући [д]савршено [ђ]знање попут нас у телу, осим што ће наше знање бити савршено.

14. Стога ћемо имати савршено [а]знање о свој [б]кривици својој, и нечистоћи својој, и [в]голотињи својој. А праведници ће имати савршено знање о ужитку своме, и [г]праведности својој, и биће [д]одевени [ђ]чистоћом, да, и то [е]одећом праведности.

15. И догодиће се да када сви људи прећу из те прве смрти у живот, зато што посташе бесмртни, морају се појавити пред [а]судијском столицом Свеца Израеловог, а тада долази [б]суд, и тада им се мора судити по светом расуђивању Божјем.

16. И засигурно, тако жив био Господ, јер Господ Бог то рече, и то је вечна [а]реч Његова, која не може [б]проћи, да они који су праведни, остаће праведни, а они који су [в]прљави остаће [г]прљави. Стога, они који су прљави јесу [д]ђаво и анђели његови и они ће отићи у [ђ]вечни огањ, за њих припремљен. А њихово мучење је као [е]језеро огњено и сумпорно, чији се пламен уздиже у веке векова и краја нема.

17. О, величине и [а]праведности Бога нашег! Јер извршава Он све речи своје, а изађоше оне из уста Његових, и закон се Његов мора испунити.

18. Али, гле, праведници, [а]свеци Свеца Израеловог, они који вероваху у Свеца Израеловог, они који поднеше [б]крстове света, и презреше срам од њега, [в]баштиниће [г]царство Божје које

12 *а* всп Смрт, духовна.
б УиЗ 76:81–85.
в всп Дух.
г всп Васкрсење.
13 *а* всп План откупљења.
б УиЗ 138:14–19.
всп Рај.
в Алма 11:43.
г всп Бесмртан, бесмртност.
д всп Савршен.
ђ УиЗ 130:18–19.
14 *а* Мос 3:25;
Алма 5:18.
б всп Кривица.
в Морм 9:5.
г всп Праведан, праведност.
д ПСол 31:25.
ђ всп Чист, чистоћа.
е УиЗ 109:76.
15 *а* всп Суд, последњи.
б Пс 19:9;
2 Не 30:9.
16 *а* 1 Цар 8:56;
УиЗ 1:38;
Мојсије 1:4.
б УиЗ 56:11.
в всп Нечистоћа, прљавштина.
г 1 Не 15:33–35;
Алма 7:21;
Морм 9:14;
УиЗ 88:35.
д всп Ђаво.
ђ Мос 27:28.
е Отк 21:8;
2 Не 28:23;
УиЗ 63:17.
17 *а* всп Правда.
18 *а* всп Светац.
б Лк 14:27.
в УиЗ 45:58; 84:38.
г всп Узвишење.

им беше припремљено [g]од постанка света, и радост ће њихова бити потпуна, [h]заувек.

19. О, величине милости Бога нашег, Свеца Израеловог! Јер [a]избавља Он свеце своје од тог [b]страшног чудовишта ђавола, и смрти, и [c]пакла, и тог језера огњеног и сумпорног, које је мучење бескрајно.

20. О, колике ли [a]светости Бога нашег! Јер [b]познаје Он све, и нема ничега што Он не зна.

21. И Он долази на свет да [a]спаси све људе послушају ли глас Његов. Јер гле, Он подноси боли свих људи, да, [b]боли свих живих створења, и мушкараца и жена, и деце, који припадају породици [c]Адамовој.

22. И то подноси да би се васкрсење могло пренети на све људе, да би сви могли стати пред Њега у велики и судњи дан.

23. И заповеда Он свим људима да се морају [a]покајати, и бити [b]крштени у име Његово, имајући савршену веру у Свеца Израеловог, иначе не могу бити спашени у царству Божјем.

24. А не буду ли се покајали и поверовали у [a]име Његово, и крстили у име Његово, и [b]истрајали до краја, морају бити [c]проклети. Јер Господ Бог, Светац Израелов, то рече.

25. Стога, даде Он [a]закон. А где закон [b]није дат нема казне. А где нема казне нема ни осуде. А где нема осуде милост Свеца Израеловог због помирења полаже право на њих, јер се избављају моћу Његовом.

26. Јер [a]помирење удовољава захтевима [b]правде Његове над свима онима којима [c]није дат [z]закон, те се они избављају од тог страшног чудовишта, смрти и пакла, и ђавола, и језера огњеног и сумпорног, које је мучење бескрајно и обнављају се оном Богу који им [g]дах удели, који је Светац Израелов.

27. Али јао ономе коме је [a]закон дат, да, ономе који има све заповести Божје, попут нас, а који их преступи, и улудо трачи дане провере своје, јер страшно је стање његово.

28. О, подмукле ли [a]замисли Злога! О [b]таштине и слабости и лудости људске! Када су [c]учени

18 *g* Алма 13:3.
h всп Вечни живот.
19 *a* УиЗ 108:8.
b 1 Не 15:35.
c всп Пакао.
20 *a* всп Светост.
b Алма 26:35; УиЗ 38:2.
21 *a* всп Спасење.
b УиЗ 18:11; 19:18.
c всп Адам.
23 *a* всп Покајати се, покајање.
b всп Крштење, крстити.
24 *a* всп Исус Христ – Преузимање имена Исуса Христа на нас.
b всп Истрајати.
c всп Проклетство.
25 *a* Јак 4:17.
всп Закон.
b Рим 4:15; 2 Не 2:13; Алма 42:12–24.
всп Извештај, урачунљив, урачунљивост.
26 *a* 2 Не 2:10; Алма 34:15–16.
всп Помирити, помирење.
b всп Правда.
c Мос 3:11.
z Мос 15:24; УиЗ 137:7.
g Пос 2:7; УиЗ 93:33; Авр 5:7.
27 *a* Лк 12:47–48.
28 *a* Алма 28:13.
b всп Ништаван, сујета.
c Лк 16:15; 2 Не 26:20; 28:4, 15.

мисле да су [ž]мудри и не слушају [g]савет Божји, јер га одбацише, мислећи да сами од себе знају. Стога, мудрост је њихова лудост и ништа им не користи. И они ће страдати.

29. Али бити учен добро је ако [a]слушају [b]савете Божје.

30. Али јао [a]богатима који су богати у погледу на оно што је световно. Јер због тога што су богати презиру [b]сиромахе и прогоне кротке и срца су им у благу њиховом. Стога је благо њихово бог њихов. И гле, и благо ће њихово страдати са њима.

31. И јао глувима који неће да [a]чују, јер ће страдати.

32. Јао слепима који неће да виде, јер ће и они страдати.

33. Јао онима срца необрезаног, јер ће их знање о безакоњима њиховим ударити у последњи дан.

34. Јао [a]лажљивцу, јер ће у [b]пакао сурван бити.

35. Јао убици који промишљено [a]убија, јер ће [b]умрети.

36. Јао онима који [a]курварство чине, јер ће у пакао сурвани бити.

37. Да, јао онима који се идолима [a]клањају, јер се ђаво над свим ђаволима наслађује њима.

38. И укратко, јао свима онима који умиру у гресима својим, јер ће се Богу [a]вратити, и угледати лице Његово, и остати у гресима својим.

39. О, љубљена браћо моја, сетите се страхоте преступа против тог Светог Бога, а и страхоте попуштања завођењима оног [a]лукавога. Сетите се да бити [b]телесном наклоњен је [c]смрт, а бити духовном наклоњен је [ž]живот [g]вечни.

40. О, љубљена браћо моја, приклоните уши речима мојим. Сетите се величине Свеца Израеловог. Не реците да говорах тешке речи против вас, јер учините ли то, ружите [a]истину, јер говорах речи Творца вашег. Знам да су речи истине [b]тешке против сваке нечистоће, али их се праведни не плаше, јер љубе истину и не дрхте.

41. Па онда, љубљена браћо моја, [a]дођите Господу, Свецу. Сетите се да су стазе Његове праведне. Гле, [b]пут је човеков

28 ž ПСол 14:6; Јер 8:8–9; Рим 1:22. всп Мудрост; Охолост.
g Алма 37:12. всп Савет.
29 a 2 Не 28:26.
b Јаков 4:10.
30 a Лк 12:34; 1 Тим 6:10; УиЗ 56:16.
b всп Сиромашан.
31 a Јез 33:30–33; Мт 11:15; Мос 26:28; УиЗ 1:2, 11, 14; Мојсије 6:27.
34 a ПСол 19:9. всп Лагање; Поштен, поштење.
b всп Пакао.
35 a Изл 20:13; Мос 13:21.
b всп Смртна казна.
36 a 3 Не 12:27–29. всп Чедност.
37 a всп Идолопоклонство.
38 a Алма 40:11, 13.
39 a 2 Не 28:20–22; 32:8; Мос 2:32; 4:14; Алма 30:53.
b Рим 8:6. всп Телесан.
c всп Смрт, духовна.
ž ПСол 11:19.
g всп Вечни живот.
40 a всп Истина.
b 1 Не 16:2; 2 Не 28:28; 33:5.
41 a 1 Не 6:4; Јаков 1:7; Омни 1:26; Моро 10:30–32.
b 2 Не 31:17–21; Алма 37:46; УиЗ 132:22, 25.

[в]узан, али се пружа право пред њим, и чувар [ž]врата је Светац Израелов. И Он не поставља ниједног слугу тамо, а нема другог пута осим кроз врата. Њега, наиме, нико не може преварити, јер име му је Господ Бог.

42. И сваком који куца, отвориће се, а [а]мудри и учени и они који су богати, који су [б]надути због учености своје, и мудрости своје, и богатства свога – да, то су они које Он презире. И уколико не одбаце ово и не увиде да су [в]луде пред Богом, и не спусте се у дубине [ž]понизности, неће им Он отворити.

43. Али оно што је од мудрих и разборитих, заувек ће бити [а]скривено од њих – да, та срећа која је припремљена за свеце.

44. О, љубљена браћо моја, сетите се речи мојих. Гле, скидам одећу своју и тресем је пред вама. Молим Бога спасења свога да ме погледа својим [а]свевидећим оком. Стога ћете знати у последњи дан, када свим људима буде суђено по делима њиховим, да Бог Израелов беше сведок да [б]стресох безакоња ваша с душе своје, и да стојим ведро пред Њим, и [в]слободан од крви ваше.

45. О, вољена браћо моја, окните се греха својих. Стресите [а]ланце онога који би вас чврсто свезао. Приступите Богу који је [б]стена спасења вашег.

46. Припремите душе своје за тај славан дан када ће [а]правда служити праведнима, и то у дан [б]суда, да не бисте са страхом устукнули, да се не бисте савршено сећали страшне [в]кривице своје, и били нагнани да узвикнете: Свети, свети су судови Твоји, о Господе, Боже [ž]Свемогући – али знам ја кривицу своју, преступих закон Твој и моји преступи су моји, и ђаво ме се докопа те сам плен у страшној беди његовој.

47. Али гле, браћо моја, да ли је потребно да вас ја учиним свесним страшне стварности овога? Зар бих мучио душе ваше да су умови ваши чисти? Зар бих био јасан према вама у јасноћи истине, да сте греха ослобођени?

48. Гле, када бисте били свети, говорио бих вам о светости, али пошто нисте свети, и на мене гледате као на учитеља, свакако мора бити потребно да вас [а]поучим о последицама [б]греха.

49. Гле, душа се моја згражава над грехом, а срце моје наслађује у праведности, и ја ћу [а]хвалити свето име Бога свога.

41 *в* Лк 13:24; 2 Не 33:9; Хел 3:29–30.
ž 2 Не 31:9, 17–18; 3 Не 14:13–14; УиЗ 43:7; 137:2.
42 *а* Мт 11:25.
б всп Охолост.
в 1 Кор 3:18–21.
ž всп Понизан, понизност.
43 *а* 1 Кор 2:9–16.
44 *а* Јаков 2:10.
б Јаков 1:19.
в Јаков 2:2; Мос 2:28.
45 *а* 2 Не 28:22; Алма 36:18.
б всп Стена.
46 *а* всп Правда.
б всп Суд, последњи.
в Мос 3:25.
ž 1 Не 1:14; Мојсије 2:1.
48 *а* Алма 37:32.
б всп Грех.
49 *а* 1 Не 18:16.

50. Дођите, браћо моја, сви ви који сте жедни, дођите ка [а]водама. И онај који новца нема, нека дође, купи и једе. Да, дођите, купујте вино и млеко без [б]новца и без цене.

51. Стога, не трошите новац на оно што вредности нема, нити [а]труд свој на оно што задовољити не може. Послушајте ме марљиво, и сетите се речи које вам говорах, и дођите Свецу Израеловом, и [б]гостите се оним што не страда, нити се квари, и душа ваша нек се наслађује у обиљу.

52. Гле, вољена браћо моја, сетите се речи Бога свога. Молите му се непрестано дању, и [а]захваљујте се светом имену Његовом ноћу. Нека се срца ваша радују.

53. И гле, како су велики [а]завети Господњи, и како је велико удостојење Његово према деци човечјој. А због Његове величине, и Његове благодати и [б]милости, Он нам обећа да потомство наше неће бити потпуно уништено, у погледу на тело, него ће га Он сачувати. А у будућим поколењима они ће постати праведан [в]огранак дому Израеловом.

54. И ево, браћо моја, говорио бих вам још, али сутра ћу вам објавити остале речи своје. Амен.

ПОГЛАВЉЕ 10.

Јаков објашњава да ће Јевреји разапети свог Бога – Они ће бити расејани све док не почну да верују у Њега – Америка ће бити земља слободе где неће владати ни један цар – Измирите се са Богом и стекните спасење кроз благодат Његову. Око 559–545 год. пре Христа.

И ево, ја, Јаков, опет говорим вама, љубљена браћо моја, о овом праведном [а]огранку о ком говорах.

2. Јер гле, [а]обећања која добисмо обећања су по телу. Стога, као што ми беше показано да ће многа деца наша страдати у телу због неверe, ипак, Бог ће многима бити милостив и деца ће наша бити обновљена, да могу доћи до онога што ће им дати истинско знање о Откупитељу њиховом.

3. Стога, као што вам рекох, свакако мора бити потребно да Христ – јер ми [а]анђео прошле ноћи рече да ће му то бити име – [б]дође међу Јевреје, међу оне који чине опакији део света.

50 *а* всп Жива вода.
б Алма 42:27.
51 *а* Иса 55:1–2.
б 2 Не 31:20; 32:3; 3 Не 12:6.
52 *а* всп Захвалан, захвалити, захваљивање.
53 *а* всп Завет.
б всп Милостив, милост.
в всп Виноград Господњи.
10 1 *а* 1 Не 15:12–16; 2 Не 3:5; Јаков 5:43–45.
2 *а* 1 Не 22:8; 3 Не 5:21–26; 21:4–7.
3 *а* 2 Не 25:19; Јаков 7:5; Моро 7:22.
б всп Исус Христ – Пророштва о рођењу и смрти Исуса Христа.

И они ће га [в]разапети – јер тако треба да буде Богу нашем, и нема ни једног другог народа на земљи који би [ж]разапео [з]Бога свога.

4. Јер када би моћна [а]чуда била учињена међу другим народима они би се покајали, и познали да је Он Бог њихов.

5. Али због [а]надрисвештенства и безакоња, они у Јерусалиму отврднуће шије своје против Њега, да буде разапет.

6. Стога, због безакоња њихових, уништења, глад, помор, и крвопролића доћи ће на њих. А они који не буду уништени биће [а]расејани међу све народе.

7. Али гле, овако говори [а]Господ Бог: [б]Када дође дан да поверују у мене, да сам ја Христ, заветовах се очевима њиховим да ће тада бити обновљени у телу, на земљи, у земљама баштине своје.

8. И догодиће се да ће из свог дугог расејања бити [а]сабрани са [б]острва морских и са четири краја земаљска. И народи нејеврејски биће велики у очима мојим, говори Бог, [в]доводећи их у земље баштине њихове.

9. [а]Да, цареви ће нејеврејски бити хранитељи њихови, а царице дојкиње њихове. Стога су [б]обећања Господња нејеврејима велика, јер Он то рече, и ко може оспорити?

10. Али гле, ова земља, рече Бог, биће земља баштине твоје и [а]нејевреји ће бити благословени на земљи.

11. И земља ће ова бити земља [а]слободе нејеврејима и неће бити [б]царева на земљи који ће се уздићи над нејеврејима.

12. И утврдићу ову земљу против свих других народа.

13. А онај који се [а]бори против Сиона [б]страдаће, говори Бог.

14. Јер онај који уздигне цара против мене страдаће, јер ја, Господ, [а]цар небески, бићу цар њихов, и онима који слушају речи моје биће [б]видело заувек.

15. Дакле, због тога, да би се испунили [а]завети моји које учиних са децом човечјом, које ћу им учинити док су у телу, морам свакако уништити [б]тајна дела [в]таме и убистава и одвратности.

16. Стога, онај који се бори против [а]Сиона, и Јевреј и нејеврејe,

3 *в* 1 Не 11:33; Мос 3:9; УиЗ 45:52–53.
ж Лк 23:20–24.
з 1 Не 19:10.
4 *а* всп Чудо.
5 *а* Лк 22:2.
всп Надрисвештенство.
6 *а* 1 Не 19:13–14.
всп Израел – Расејавање Израела.
7 *а* всп Господ.
б 2 Не 25:16–17.
8 *а* всп Израел – Сакупљање Израела.
б 1 Не 22:4; 2 Не 10:20–22; УиЗ 133:8.
в 1 Не 22:8.
9 *а* Иса 49:22–23.
б 1 Не 22:8–9; УиЗ 3:19–20.
10 *а* 2 Не 6:12.
11 *а* всп Слободан, слобода.
б Мос 29:31–32.
13 *а* 1 Не 22:14, 19.
б Иса 60:12.
14 *а* Алма 5:50; УиЗ 38:21–22; 128:22–23; Мојсије 7:53.
б всп Светлост, светлост Христова.
15 *а* всп Завет.
б Хел 3:23.
всп Тајни савези.
в всп Тама, духовна.
16 *а* всп Сион.

и роб и слободан, и мушко и женско, страдаће. Јер [б]они су ти који су курва целе земље. Јер [в]они који [з]нису са мном [д]против мене су, говори Бог наш.

17. Јер ја ћу [а]испунити обећања своја која дадох деци човечјој, да ћу им учинити док су у телу –

18. Стога, љубљена браћо моја, овако говори Бог наш: Мучићу потомство твоје руком нејеврејском. Ипак, смекшаћу срца [а]нејевреја, да им буду попут оца. Стога ће нејевреји бити [б]благословени и [в]прибројани дому Израеловом.

19. Стога ћу [а]посветити ову земљу потомству твоме и онима који ће се прибројати потомству твоме, заувек, за земљу баштине њихове. Јер то је земља изабрана, рече ми Бог, међу свим другим земљама. Стога, желим да ми служе сви људи који у њој бораве, говори Бог.

20. И ево, љубљена браћо моја, видећи како нам милостив Бог наш даде тако велико знање о овоме, споменимо Га се, и одбацимо грехе своје, и не спуштајмо главе своје, јер нисмо одбачени. Ипак, бејасмо [а]протерани из земље баштине своје, али доведени смо у [б]бољу земљу, јер Господ учини море [в]путем нашим, и ми се налазимо на [з]острву морском.

21. Али, велика су обећања Господња онима који су на [а]острвима морским. Стога, пошто она говоре о острвима, мора свакако бити више од овога, и она су, такође, настањена браћом нашом.

22. Јер гле, Господ Бог их [а]извођаше с времена на време из дома Израеловог, у складу са вољом и жељом својом. И ево, гле, Господ се сећа свих оних који су отргнути, стога се и нас сећа.

23. Зато, развеселите срца своја, и сетите се да сте [а]слободни да сами за себе [б]делујете – да [в]изаберете пут вечне смрти или пут вечног живота.

24. Стога, љубљена браћо моја, измирите се са вољом Божјом, а не вољом ђаволовом и телесном. И сетите се, пошто се са Богом измирите, да се [а]спашавате једино преко и посредством [б]благодати Божје.

25. Стога, нека вас Бог подигне из мртвих моћу васкрсења, а тако и од смрти вечне моћу [а]помирења, да можете бити примљени у вечно царство Божје,

16 *б* 1 Не 13:4–5.
в 1 Не 14:10.
з 1 Не 22:13–23; 2 Не 28:15–32; 3 Не 16:8–15; Етер 2:9.
д Мт 12:30.
17 *а* УиЗ 1:38.
18 *а* Лк 13:28–30; УиЗ 45:7–30.
б Еф 3:6.
в Гал 3:7, 29; 1 Не 14:1–2; 3 Не 16:13; 21:6, 22; 30:2; Авр 2:9–11.
19 *а* 2 Не 3:2.
20 *а* 1 Не 2:1–4.
б 1 Не 2:20. всп Обећана земља.
в 1 Не 18:5–23.
з Иса 11:10–12.
21 *а* 1 Не 19:15–16; 22:4.
22 *а* 1 Не 22:4.
23 *а* всп Слобода избора.
б 2 Не 2:16.
в Понз 30:19.
24 *а* всп Спасење.
б всп Благодат.
25 *а* всп Помирити, помирење.

да га можете славити кроз божанску благодат. Амен.

ПОГЛАВЉЕ 11.

Јаков је видео свог Откупитеља – Закон Мојсијев указује на Христа и доказује да ће Он доћи. Око 559–545 год. пре Христа.

И ево, тада, [а]Јаков говораше још много тога моме народу. Ипак, учиних да буде [б]записано само ово, јер ми је оно што записах довољно.

2. И ево, ја, Нефи, пишем више по речима [а]Исаијиним, јер се душа моја наслађује речима његовим. Применићу, наиме, речи његове на свој народ, и упутићу их свим синовима својим, јер он заиста виде [б]Откупитеља мога, и то као што Га ја видех.

3. И брат мој, Јаков, такође Га [а]виде као што Га ја видех. Стога ћу упутити речи њихове деци својој да им покажу да су речи моје истините. Стога, речима [б]тројице, Бог рече, утврдићу реч своју. Ипак, Бог шаље више сведока и доказује све речи своје.

4. Гле, душа моја се наслађује у [а]доказивању истине о [б]доласку Христовом моме народу. Јер, са тим циљем [в]закон Мојсијев беше дат, и све ово што човеку беше дато од Бога, од почетка света, указује на Њега.

5. И такође, душа се моја наслађује [а]заветима Господњим које Он учини са очевима нашим. Да, душа се моја наслађује у благодати Његовој, и у правди Његовој, и моћи, и милости по великом и вечном плану избављења од смрти.

6. И душа се моја наслађује у показивању моме народу да [а]уколико Христ не би дошао, сви би људи морали страдати.

7. Јер да [а]нема Христа ни Бога не би било; а да Бога нема ни нас нема, јер не би било [б]стварања. Али Бога има, и Он је Христ, и Он долази у пунини времена свога.

8. И ево, пишем нешто од речи Исаијиних, да они из мога народа који виде ове речи могу уздићи срца своја и радовати се због свих људи. Ево, ово су речи, и можете их применити на себе и на све људе.

ПОГЛАВЉЕ 12.

Исаија види храм последњих дана, сабирање Израела, и хиљадугодишње суђење и мир – Охоли и опаки биће понижени код Другог доласка – Упоредити са Књигом пророка Исаије 2. Око 559–545 год. пре Христа.

11 1*а* 2 Не 6:1–10.
б 2 Не 31:1.
2*а* 3 Не 23:1.
б всп Откупитељ.
3*а* 2 Не 2:3; Јаков 7:5.
б 2 Не 27:12; Етер 5:2–4; УиЗ 5:11.
4*а* 2 Не 31:2.
б Јаков 4:5; Јар 1:11; Алма 25:15–16; Етер 12:19.
в 2 Не 5:10.
5*а* всп Аврамов завет.
6*а* Мос 3:15.
7*а* 2 Не 2:13.
б всп Створити, стварање.

Реч коју [а]Исаија, син Амосов, [б]виде о Јуди и Јерусалиму:

2. И догодиће се то у последње дане, када ће [а]гора [б]дома Господњег бити постављена на врх [а]гора, и узвишена ће бити над бреговима, и сви народи ће се у њу уливати.

3. И многи људи ће ићи и рећи: Дођите, и попнимо се на гору Господњу, до дома Бога Јаковљевог. И Он ће нас поучити путевима Његовим и [а]ходаћемо стазама Његовим, јер ће из Сиона изаћи [б]закон и из Јерусалима реч Господња.

4. И [а]судиће Он међу народима, и корити многе људе: и они ће прековати мачеве своје у раонике, и копља своја у српове – неће народ подизати мач против народа, нити ће више о ратовању учити.

5. О, доме Јаковљев, дођите и ходајмо у светлости Господњој. Да, дођите, јер сви [а]застранисте, сваки опаким путевима својим.

6. Зато си, о Господе, оставио свој народ, дом Јаковљев, јер су [а]испуњени са истока и слушају гатаре као [б]Филистејци, и [а]радују се деци туђинаца.

7. Земља им је, такође, сребра и злата пуна, и благу им краја нема. Земља им је, такође, коња пуна, ни колима им краја нема.

8. Земља њихова је, такође, [а]идола пуна. Клањају се они делу руку својих, оном које њихови прсти начинише.

9. И обичан човек се не [а]клања, и човек велик не не бива понизан, зато му не праштај.

10. О, опаки, уђите у стену, и [а]сакријте се у прах, јер ће вас страх од Господа и слава величанства Његовог ударити.

11. И догодиће се да ће надмени погледи људски бити понижени, и надменост људска ће се погнути, и сам ће Господ бити узвишен у тај дан.

12. Јер [а]дан Господа над војскама долази ускоро свим народима, да, сваком. Да, [б]охолима и надменима, и свако ко се уздигне биће понижен.

13. Да, и дан ће Господњи доћи

12 1*а* Поглавља Књиге пророка Исаије 2–14 је са месинганих плоча навео Нефи у 2. Нефију 12–24; постоје неке разлике у распореду речи које треба да се забележе.
б јев *khazah,* значи „примљено откривење.“ Значи да је Исаија примио поруку преко откривења од Господа.
2*а* Јоило 3:17.
всп Сион.
б всп Храм, дом Господњи.
в УиЗ 49:25.
3*а* всп Ходати, ходати са Богом.
б јев поучавање, или учење.
всп Јеванђеље.
4*а* 2 Не 21:2–9.
5*а* 2 Не 28:14; Мос 14:6; Алма 5:37.
6*а* ти испуњени, опскрбљени учењима, веровања у иностранство.
Пс 106:35.
б всп Филистејци.
в јев потврдити договор руковањем, склопити завет са неким.
8*а* всп Идолопоклонство.
9*а* ти уместо Богу, он се клања идолима.
10*а* Алма 12:14.
12*а* всп Други долазак Исуса Христа.
б Мал 4:1; 2 Не 23:11; УиЗ 64:24.

свим кедровима ливанским, јер су високи и уздигнути, и свим храстовима васанским;

14. И свим горама високим, и свим бреговима, и свим народима који су уздигнути, и свим људима;

15. И свакој кули високој, и сваком зиду утврђеном;

16. И свим лађама [a]морским, и свим лађама тарсиским, и свим призорима угодним.

17. И гордост човечја ће се погнути, и надменост људска једна ће бити, и сам ће Господ бити узвишен у [a]тај дан.

18. И идоле ће Он сасвим уклонити.

19. И ући ће они у рупе стена, и у пећине земаљске, јер ће страх од Господа на њих доћи и слава величанства Његовог удариће их, кад устане да потресе земљу страшно.

20. У тај дан ће човек идоле своје од сребра и идоле своје од злата, које себи начини да им се клања, [a]бацити кртицама и слепим мишевима;

21. Ући ће у шупљине стена и на врхове оштрих гора, јер ће страх од Господа доћи на њих и слава величанства Његовог удариће их, кад устане да потресе земљу, страшно.

22. [a]Престаните да се ослањате на човека, чији дах је у ноздрвама његовим, јер у чему је вредност његова?

ПОГЛАВЉЕ 13.

Јуда и Јерусалим биће кажњени за своју непослушност – Господ заступа свој народ и суди му – Кћери сионске су проклете и мучене због своје световности – Упоредити са Књигом пророка Исаије поч. 3. Око 559–545 год. пре Христа.

Јер гле, Господ, Господ над војскама, одузима од Јерусалима, и од Јуде, сваку потпору и помоћ, пуну помоћ у хлебу и сву потпору у води –

2. Јунака, и војника, судију, и пророка, мудраца, и старешину;

3. Капетана педесеторице, и часног човека, и саветника, и врачара, и речитог говорника.

4. И даћу им децу да буду принчеви њихови, и одојчад ће над њима владати.

5. И људи ће бити угњетавани, један од другога, и сваки од ближњега свога. Дете ће се узохолити над старијим, и простак над часним.

6. Кад човек дохвати брата свога у дому оца свога, и каже: Ти имаш одећу, буди владар наш, и нека [a]уништење ово не дође под руку твоју –

16*a* Грчка (Септуагинта) верзија има један израз коју јеврејска нема, а јеврејска има један израз који грчка нема; али у 2 Не 12:16 се налазе оба. Пс 48:7; Јез 27:25.

17*a* ти дан Господњи долази у слави.

20*a* јев одбачен.

22*a* ти Престаните се ослањати на смртног човека; он има малу моћ у поређењу са Богом. Мојсије 1:10.

13 6*a* Иса 3:6.

7. У тај дан клеће се он, говорећи: Нећу да будем [а]исцелитељ, јер у кући мојој нема ни хлеба ни одеће. Не чините ме владарем овог народа.

8. Јер Јерусалим се [а]руши, и Јуда [б]пада, јер речи њихове и дела њихова беху против Господа, те пркосе погледу славе Његове.

9. Израз лица њиховог сведок је против њих, и грех њихов проглашава једнаким оном у [а]Содому, и не могу га сакрити. Јао душама њиховим, јер сами себе злом наградише!

10. Кажите праведницима да им је [а]добро, јер ће се плодом дела својих хранити.

11. Јао опакима јер ће страдати, јер ће награда руку њихових бити на њима!

12. И моме народу деца су тирани, и жене над њима владају. О, народе мој, који те [а]воде заводе те и уништавају пут стаза твојих.

13. Господ устаје да [а]заступа, и устаје да суди народу.

14. Господ ће доћи на суд са старешинама свога народа и са [а]принчевима његовим, јер [б]виноград [в]уништисте и [г]грабеж од [д]сиромаха у кућама је вашим.

15. Шта наумисте? Угњетавате мој народ, и сатирете лица сиромаха, говори Господ Бог над војскама.

16. Још говори Господ: Зато што су кћери сионске надмене, и испруженог врата ходају намигујући очима, [а]ситно корачају, и са гривнама на ногама звецкају –

17. Зато ће Господ крастама ударити теме кћери сионских, и [а]откриће Господ голотињу њихову.

18. У тај дан скинуће Господ накит са обуће њихове, и [а]мрежице, и [б]украсе округле као месец;

19. Ланчиће и наруквице, и [а]копрене;

20. Шешире, и подвезице, и појасе, и стакалца мирисна, и наушнице;

21. Прстење, и носне украсе;

22. [а]Свечане хаљине, и огртаче, и привесе, и шналице;

23. [а]Огледала, и кошуљице, и капуљаче, и велове.

24. И догодиће се, уместо слат-

7 *а* јев повити (рану); то јест, не могу решити твоје проблеме.
8 *а* Јер 9:11.
б ПЈер 1:3.
9 *а* Пос 19:1, 4–7, 24–25. всп Хомосексуално понашање.
10 *а* Понз 12:28.
12 *а* Иса 9:16.
13 *а* јев препирати се. Мих 6:2; УиЗ 45:3–5.
14 *а* јев владари, или вође.
б Иса 5:7.
в јев изгорен, или спаљен.
г ти проневерити стечено.
д 2 Не 28:12–13.
16 *а* ти извештачено ходати кратким, убрзаним корацима.
17 *а* јев изложити; израз значи „ставити га на стуб срама.“
18 *а* Могућност украшавања. Ауторитети се не слажу увек по природи женског кићења које се налази у стиховима 18–23.
б ти оштар накит попут младог месеца.
19 *а* јев велови.
22 *а* јев бљештава одећа.
23 *а* или прозирна одећа.

ког мириса биће смрад и уместо појаса, [а]подеротина, и уместо плетеница, ћелавост, и уместо [б]напрсњака, кострет припасан, [в]огоретина уместо лепоте.

25. Твоји ће људи од мача пасти и јунаци твоји у рату.

26. И тужиће и жалиће врата његова и напуштен ће бити, и на тлу ће седети.

ПОГЛАВЉЕ 14.

Сион и кћери његове биће откупљени и прочишћени у време хиљадугодишњице – Упоредити са Књигом пророка Исаије пог. 4. Око 559–545 год. пре Христа.

И у тај дан, седам жена ће ухватити једног човека, говорећи: Свој ћемо хлеб јести и своје ћемо одело носити. Пусти нас само да се твојим именом назовемо, да се уклони [а]срамота наша.

2. У тај дан [а]огранак ће Господњи на славу и част бити, плод земаљски на красоту и дику спашенима из Израела.

3. И догодиће се, они који остану у Сиону и задрже се у Јерусалиму светим ће се звати, сваки који је уписан да у Јерусалиму живи –

4. [а]Када ће Господ [б]опрати нечистоћу кћери сионских, и очистити крв јерусалимску духом суда и духом [а]паљевине.

5. И створиће Господ над сваким станом на гори сионској, и над зборовима њеним, [а]облак и дим дању и светлост пламена огњеног ноћу, јер ће над свом славом сионском одбрана бити.

6. И биће табернакул да сеном штити дању од врућине, и да [а]уточиште буде, и заклон од олује и кише.

ПОГЛАВЉЕ 15.

Господњи виноград (Израел) опустеће, а Његов народ биће расејан – Јао ће доћи на њих у њиховом стању отпадништва и расејања – Господ ће подићи барјак и сабрати Израел – Упоредити са Књигом пророка Исаије пог. 5. Око 559–545 год. пре Христа.

И запевачу тада драгом своме [а]песму драгога свога, о винограду његовом. Драги мој има виноград на брежуљку родном.

2. И огради га, и склони камење из њега, и засади га [а]лозом племенитом, и сазида кулу усред њега, а и пресу за цеђење. И почека да роди грожђе, а оно дивље грожђе донесе.

3. И ево, о становници јерусалимски, и људи из Јуде, просу-

24 *а* јев дрољци.
б или огртач.
в или жигосање (ознака на робовима).

14 1 *а* ти ћага зато што неко није у браку или нема децу.
2 *а* Иса 60:21; 2 Не 3:5; Јаков 2:25.
4 *а* ти Када је Господ очистио земљу.
б всп Прати, опран, прање.
в Мал 3:2–3; 4:1.
5 *а* Изл 13:21.
6 *а* Иса 25:4; УиЗ 115:6.

15 1 *а* ти Пророк је исписао песму или поетску параболу о винограду, исказујући Божију милост и Израелову непоузданост.
2 *а* Јер 2:21.

дите, молим вас, између мене и винограда мога.

4. Шта је још требало учинити винограду моме што не учиних? Стога, кад очекивах да грожђе роди зашто дивље грожђе изроди.

5. И ево, гле, рећи ћу вам шта ћу учинити винограду своме – [а]Уклонићу му ограду, да га опустоше и зид ћу му развалити да га изгазе.

6. И опустошићу га. Неће се резати ни копати, него ће у [а]драч и трње зарасти. И заповедићу уз то облацима да га кишом не [б]квасе.

7. Јер [а]виноград Господа над војскама је дом Израелов, и људи Јуде су мили засад његов. И Он се надаше [б]правичности, а гле, угњетавање. И праведности, али гле, вапај.

8. Јао онима који [а]кућу кући примичу, док места не буде, да [б]би сами остали посред земље!

9. У уши, моје рече Господ над војскама, заиста ће многе куће опустети, и велики и лепи градови без становника ће остати.

10. Да, десет рала винограда донеће један [а]ват, и гомер семена даће ефу.

11. Јао онима који рано ујутро устају да жестоко пиће [а]траже, и до ноћи остају, а [б]вино их распаљује!

12. И харфа, и лутња, бубањ, и фрула, и вино су на забавама њиховим. Али не [а]гледају они дело Господње, нити маре за дело руку Његових.

13. Зато се мој народ у сужањство одводи, јер [а]знања немају, а поштовани људи њихови изгладнеше, и мноштво њихово од жеђи усахну.

14. Зато се пакао увећа и уста своја прекомерно отвори, а слава њихова, и мноштво њихово, и раскош њихова, и онај који се весели, у њега ће сићи.

15. И погнуће се човек обичан, и моћан ће се понизити, и очи надменог понизиће се.

16. Али Господ над војскама [а]судом ће бити узвишен, и Бог који је свет у праведности ће бити посвећен.

17. И јагњад ће пасти по свом обичају, и пуста места угојених странци ће јести.

18. Јао онима који вуку безакоње конопцима [а]сујете, и грех [б]као ужетом колским;

19. Који говоре: Нека [а]пожури, убрза дело своје, да га можемо [б]видети. И нека се

5*а* Пс 80:12.
6*а* Иса 7:23; 32:13.
б Јер 3:3.
7*а* всп Виноград Господњи.
б или правда.
8*а* Мих 2:1–2.
б ти остати без ичега. Богати велепоседници су асимиловали мале фарме сиромашних .
10*а* Јез 45:10–11.
11*а* ПСол 23:30–32.
б всп Реч мудрости.
12*а* Пс 28:5.
13*а* Оси 4:6. всп Знање.
16*а* всп Исус Христ – Судија.
18*а* всп Ништаван, сујета.
б ти Везани су за своје грехе попут животиња са својим теретом.
19*а* Јер 17:15.
б ти Они неће веровати у Месију док Га не виде.

приближи и дође савет Свеца Израеловог, да га можемо познати.

20. Јао онима који зло добрим [а]називају, а добро злим, који од [б]таме светлост праве, а од светлости таму, који од горког слатко чине, а од слатког горко!

21. Јао [а]мудрима у сопственим очима и разборитима по сопственом мишљењу.

22. Јао онима који су јаки да вино пију, и јунаци су у мешању пића жестоког;

23. Онима који за награду опаке правдају, и праведнима [а]праведност ускраћују!

24. Зато, као што [а]огањ прождире [б]стрњику, и пламен [в]плеву обузима, корен ће њихов бити трулеж, а цветови њихови ће попут праха узлетети, јер одбацише закон Господа над војскама, и [г]презреше реч Свеца Израеловог.

25. Зато се распали [а]срџба Господња против његовог народа, и Он испружи на њих руку своју, и удари их. И горе се потресоше, и телеса њихова по улицама су раскомадана. Упркос свему томе срџба се Његова не одврати, него је рука Његова још испружена.

26. И подићи ће Он [а]барјак народима далеким, и [б]зазвиждаће им с краја земље. И гле, [в]дођи ће они брзо и хитро. Неће бити међу њима умора ни спотицања.

27. Нико неће ни дремати ни спавати, нити ће појас бокова њихових распасан бити, нити ће ремен обуће њихове покидан бити;

28. Стреле ће им оштре бити, и сви лукови њихови запети, и копита коња њихових попут кремена ће бити, а точкови њихови као вихор, рика њихова као у лава.

29. И рикаће они као млади [а]лавови. Да, рикаће и уграбити плен и однети га безбедно, и нико га избавити неће.

30. И у тај дан рикаће они на њих као што море хучи. И погледају ли земљу, гле, тама и туга, и светлост помрачена на небесима њеним.

ПОГЛАВЉЕ 16.

Исаија види Господа – Исаијини грези су опроштени – Он је позван да пророкује – Он пророкује о одбијању Христових учења од стране Јевреја – Остатак ће се

20а Моро 7:14, 18; УиЗ 64:16; 121:16.
б 1 Јн 1:6.
21а ПСол 3:5–7; 2 Не 28:15.
23а ти ускратити му његова законита права.
24а Авд 1:18; Мал 4:1–2; 2 Не 20:17.
б Јоило 2:5; 1 Не 22:15, 23; 2 Не 26:4, 6; УиЗ 64:23–24; 133:64.
в Лк 3:17; Мос 7:29–31.
г 2 Сам 12:7–9.
25а УиЗ 63:32; Мојсије 6:27.
26а всп Барјак.
б или звиждање; то јест, знак за окупљање. Иса 7:18; 2 Не 29:2.
в всп Израел – Сакупљање Израела.
29а 3 Не 21:12–13.

вратити – Упоредити са Књигом пророка Исаије пог. 6. Око 559–545 год. пре Христа.

У оној [a]години када цар Озија умре, видех ја и Господа како седи на престолу, високом и уздигнутом, и [б]скут Његов испуњаваше храм.

2. Изнад њега [a]серафими стајаху. Сваки имаше шест крила, са два заклањаше лице своје, и са два покриваше ноге своје, а са два леташе.

3. И викаху један другом, и говораху: Свет, свет, свет је Господ над војскама. Сва земља је пуна славе Његове.

4. И задрмаше се [a]прагови на вратима од гласа којим викаху, и дом се димом напуни.

5. Тад рекох: Јао мени! Јер [a]пропадох, јер сам човек нечистих усана и боравим усред народа нечистих усана, јер очи моје цара видеше, Господа над војскама.

6. Тад долете један од серафима к мени, држећи [a]живи угљен у руци својој, који узе клештима са олтара.

7. И принесе га на уста моја, и рече: ево, додирну ово усне твоје и одузима се [a]безакоње твоје, и грех твој очисти се.

8. Такође, чух глас Господњи, који говори: Кога да пошаљем, и ко ће нам ићи? Тада рекох: ево ме, пошаљи мене.

9. И Он рече: Иди и реци овом народу – заиста послушајте, али они не разумеше и заиста гледајте, али они не познаше.

10. Учини да одебља срце овом народу, и уши да им отежају, и очи им затвори – да не виде очима својим, и не [a]чују ушима својим, и не разумеју срцем својим, и не обрате се и не исцеле.

11. Тад рекох: Господе, докле? А Он рече: Док градови не опусте, без становника остану, и куће без људи, и земља док потпуно не опусти;

12. И Господ [a]удаљи људе далеко, јер ће бити велико пустошење посред земље.

13. Али, ипак ће бити једна десетина, и они ће се вратити и биће поједени као липа и као храст чија је сржу њима када одбаце лишће своје. Тако ће свето семе бити [a]сржњихова.

ПОГЛАВЉЕ 17.

Јефрем и Сирија воде рат против Јуде – Христа ће родити девица – Упоредити са Књигом пророка Исаије пог. 7. Око 559–545 год. пре Христа.

16 1*a* ти око 750. год. п.н.е.
б ти руб на његовој одећи, или њена ивица.
2*a* всп Херувими.
4*a* јев прагови задрхташе.
5*a* јев одсечен; то јест, био је преплављен грижом савести због његових грехова и грехова његовог народа.
6*a* ти симбол очишћења.
7*a* всп Опрост греха.
10*a* Мт 13:14–15.
12*a* 2 Цар 17:18, 20.
13*a* ти Попут дрвета, мада је његово лишће поотпадало, живот и потенцијал да произведе семе још увек остаје у њему.

И догоди се у дане Ахаза сина Јотамовог, сина Озије, цара Јуде, да се Ресин, цар сиријски, и Факеј син Ремалијин, цар Израелов, попеше до Јерусалима да зарате против њега, али га не могаху надвладати.

2. И дође глас дому Давидовом, говорећи: Сирија се удружи са [а]Јефремом. А срце његово и срце његовог народа устрепта попут дрвећа шумског које ветар њише.

3. Тада рече Господ Исаији: Изађи у сусрет Ахазу, ти и [а]Сеарјасув син твој, на крај канала горњег језера на путу поља бељаревог.

4. И реци му: Чувај се и миран буди. [а]Не плаши се, и нек се не боји срце твоје, због ова два угарка задимљена због жестоке срџбе Ресинове према Сирији, и сина Ремалијиног.

5. Јер Сирија, Јефрем и син Ремалијин, предузеше зле намере против тебе, говорећи:

6. Пођимо на Јуду и мучимо је, и [а]извршимо упад у њу, и поставимо цара у њој, да, сина Тавеиловог.

7. Овако говори Господ Бог: Неће то бити, нити ће се догодити.

8. Јер глава Сирији је Дамаск, а глава Дамаску, Ресин, и у току шездесет и пет година Јефрем ће бити разорен тако да неће више бити народ.

9. И глава Јефрему је Самарија, а Самарији глава син је Ремалијин. Ако [а]не верујете, сигурно нећете бити успостављени.

10. Поврх тога, прозбори Господ опет Ахазу, говорећи:

11. Ишти [а]знак од Господа Бога свога, ишти га или из дубина, или од горе са висина.

12. Али Ахаз рече: Нећу искати, нити ћу [а]кушати Господа.

13. И он рече: Слушајте сада, о доме Давидов, зар вам је мало што досађујете људима, него досађујете и Богу моме?

14. Зато ће вам сам Господ дати знак – Гле, [а]девица ће затруднети, и родиће сина, и наденуће му име [б]Емануило.

15. Масло и мед ће јести, да би научио да одбаци зло а бира добро.

16. Јер пре него што [а]дете научи одбацивати зло и бирати добро, земљу, које се гадиш, оставиће [б]два цара њена.

17. Господ ће [а]довести на тебе, и на народ твој, и на дом оца твога, дане каквих није било од када се [б]Јефрем одвоји од Јуде, цара асирског.

17 2*а* ти Сав северни Израел се називао по имену Јефрема, водећег северног племена.
3*а* јев Преостали ће се вратити.
4*а* ти Не дижите узбуну због напада; овој двојици царева је преостало мало пальбе.
6*а* јев раздвојити.
9*а* 2 Дн 20:20.
11*а* всп Знак.
12*а* ти испитати, испробати, или проверавати.
14*а* всп Девица.
б јев Бог је са нама. всп Емануило.
16*а* 2 Не 18:4.
б 2 Цар 15:30; 16:9.
17*а* 2 Дн 28:19–21.
б 1 Цар 12:16–19.

18. И догодиће се у тај дан да ће Господ [а]зазвиждати мувама у крајњим пределима египатским, и пчелама које су у земљи асирској.

19. И оне ће доћи, и попадаће све по пустим долинама, и у шупљине стена, и по свим трништима, и по свим шикарама.

20. Истог ће дана Господ [а]обријати бритвом, закупљеном од оних преко реке, од [б]цара асирског, главу, и длаке с ногу, а и браду ће она уништити.

21. И догодиће се у тај дан, човек ће [а]хранити младу краву и две овце.

22. И догодиће се, због обиља млека које ће давати јешће он масло, јер масло и мед јешће свако ко у земљи остане.

23. И догодиће се у тај дан, где год беше хиљаду чокота за хиљаду [а]сребрењака, зарашће у драч и трње.

24. Са стрелом и луком ићи ће тамо људи, јер ће сва земља драч и трње постати.

25. А по свим горама где се мотиком копаше, неће доћи страх од драча и трња, него ће бити за пашу воловима, и газиће их [а]ситна стока.

ПОГЛАВЉЕ 18.

Христ ће бити камен спотицања и стена саблазни – Тражите Господа, а не врачеве који шијучу – Ослоните се на закон и сведочанство да вас воде – Упоредити са Књигом пророка Исаије пог. 8. Око 559–545 год. пре Христа.

Поврх тога, реч ми Господња рече: Узми велики свитак папира, и напиши на њему пером човечијим: [а]Махер-шалал-хашбаз.

2. И узех верне [а]сведоке за запис, Урију свештеника, и Захарију сина Јеверелијиног.

3. И приступих [а]пророчици, а она затрудне и роди сина. Тада ми Господ рече: Надени му име: Махер-шалал-хаш-баз.

4. Јер гле, [а]дете још [б]неће научити да викне, оче мој, и мајко моја, а однеће се благо дамаштанско и [в]плен самаријски пред цара асирског.

5. И још ми Господ прозбори говорећи:

6. Видећи да овај народ одбацује воде [а]силоамске, које тихо теку, и радује се [б]Ресину и сину Ремалијином,

7. Ево зато, гле, Господ ће навести [а]на њих воде из реке, силне и

18*а* или звиждук; то јест, сигнал, позив. Иса 5:26.
20*а* ти Становништво земље ће истерати страни освајач.
б 2 Цар 16:5–9.
21*а* ти Само ће неколико самоодрживих, опсталих преостати.
23*а* или комади сребра.
25*а* јев овца, или јарчеви.
18 1*а* јев Да би убрзао пленидбу, он хита да отима.
2*а* всп Сведочити, сведок.
3*а* ти жена његова.
4*а* 2 Не 17:16.
б Иса 8:4.
в 2 Цар 15:29.
6*а* Пос 49:10; пцс Пос 50:24 (Додатак).
б Иса 7:1.
7*а* ти северном Израелу прво.

велике, па и цара асирског и сву славу његову. И он ће се излити из свих канала својих, и тећи преко свих обала својих.

8. И [а]он ће проћи кроз Јуду, разлиће се и поплавити је, и доћи све до врата, а крила ће јој се раширити преко свеколике земље твоје, о [б]Емануило.

9. [а]Удружите се, о ви народи, и бићете раскомадани, и приклоните ухо сви ви крајеви далеки. Наоружавајте се, и бићете раскомадани, наоружавајте се, и бићете раскомадани.

10. Саветујте се, и биће узалуд, договарајте се, и неће се остварити, [а]јер Бог је с нама.

11. Јер Господ ми тако говораше руком снажном, и нареди ми да не идем путем овог народа, говорећи:

12. Не говорите, [а]савез, свима којима ће људи говорити, савез, нити се плашите чега се они плаше, и не бојте се.

13. Господа над војскама само посветите, и [а]нека Он буде страх ваш, и нека Он буде бојазан ваша.

14. И биће вам Он [а]светилиште, а и [б]камен спотицања, и стена саблазни за оба дома Израелова, замка и мрежа становницима јерусалимским.

15. И [а]спотаћи ће се многи међу њима и пашће, и разбити се, заплешће се и ухватиће се.

16. Свежи сведочанство, запечати [а]закон међу ученицима мојим.

17. И чекаћу на Господа, који [а]сакри лице своје од дома Јаковљевог, и тражићу Га.

18. Гле, ја и деца коју ми Господ даде [а]знаци смо и чудеса у Израелу од Господа над војскама, који пребива на гори Сиону.

19. И када вам кажу: Тражите од оних који [а]покојне духове знају, и од [б]врачева који шапћу и мрмљају – [в]не треба ли народ да тражи од Бога свога а не да [г]од мртвих за живе чују?

20. Закон и сведочанство тражите, а не буду ли [а]они по речи овој говорили, то је зато што нема светла у њима.

21. И проћи ће [а]они кроз све то потуцајући се и гладујући. И

8*а* ти Асирија ће такође продрети у Јуду.
б всп Емануило.
9*а* ти Склопити савезе.
10*а* ти Јуда (земља Емануилова) биће поштеђена. Пс 46:7.
12*а* ти Јуда не треба да се ради сигурности ослања на тајне планове са другима.
13*а* ти Бити смеран и понизан пред Господом.
14*а* Јез 11:15–21.
б 1 Пет 2:4–8; Јаков 4:14–15.
15*а* Мт 21:42–44.
16*а* јев поучавање, или учење. всп Јеванђеље.
17*а* Иса 54:8.
18*а* ти Значења имена Исаије и његових синова о свакоме понаособ су: „Јахве спасава“; „Преостали ће се вратити.“, „Да би убрзао пленидбу, он хита да отима.“ 2 Не 17:3; 18:3.
19*а* Лев 20:6.
б ти врачари, гатари.
в 1 Сам 28:6–20.
г или у корист.
20*а* ти духовни посредник (такође у стиховима 21–22).
21*а* ти Израел ће бити одведен у ропство због своје непослушности.

догодиће се да када огладне, узнемириће се и проклети цара свога и Бога свога, и гледати нагоре.

22. И гледаће по земљи и невољу видети, и таму, тешку замрачености, и у таму ће бити одведени.

ПОГЛАВЉЕ 19.

Исаија говори месијански – Људи у тами виде велико светло – Роди нам се дете – Он ће бити Кнез Мира и владаће на престолу Давидовом – Упоредити са Књигом пророка Исаије поз. 9. Око 559–545 год. пре Христа.

Ипак, замрачености неће бити онаква каква беше у мучењу њеном, када у прво време он благо измучи [а]земљу Завулонову, и земљу Нефталимову, и напослетку још теже се измучише путем ка Црвеном мору преко Јордана у Галилеји народа.

2. Народ који у [а]тами ходаше беше видео светлост велику. Они који у земљи сенке смрти бораве, њих светло обасја.

3. Ти умножи народ, и [а]увећа радост – пред тобом се они радују као о жетви што се радују, и као што се људи веселе када грабеж деле.

4. Јер Ти сломи јарам терета његовог, и штап са плећа његових, шибу угњетача његовог.

5. Јер свака битка ратникова је уз буку збуњујућу, и одећу у крв ваљану, али ова ће са паљевином и уље огњу бити.

6. Јер нам се [а]дете роди, син нам се даде и [б]власт ће му бити на рамену, а име ће му бити: Дивни, Саветник, [в]Бог Силни, [з]Вечни Отац, Кнез [д]Мира.

7. [а]Нема краја расту [б]власти и мира, на престолу Давидовом, и у царству његовом да се уреди и утврди судом и правдом од сада, и заувек. Ревност Господа над војскама то ће учинити.

8. Господ посла реч своју Јакову и она дође на [а]Израел.

9. И знаће сав народ, па и Јефрем и становници Самарије, који охоло и срца поноситог говоре:

10. Опеке падоше, али ћемо зидати каменом клесаним. Смокве нам сасекоше, али ћемо их кедрима заменити.

11. Зато ће Господ подићи противнике [а]Ресинове против њега, и удружити непријатеље његове;

12. Сиријце спреда а Филистејце отпозади. И [а]прождераће они Израел устима отвореним. Упркос свему томе [б]срџба се

19 1*а* Мт 4:12–16.
2*а* „Тмурност“ и „тама“ беху отпадништво и ропство; „ велика светлост“ је Христ.
3*а* Иса 9:3.
6*а* Иса 7:14; Лк 2:11.
б Мт 28:18.
в Тит 2:13–14.
з Алма 11:38–39, 44.
д Јн 14:27.
7*а* Дан 2:44.
б всп Влада, владавина.
8*а* ти Порука пророка која следи у (стиховима 8–21), била је упозорење за северних десет племена, који су се називали Израелом.
11*а* 2 Цар 16:5–9.
12*а* 2 Цар 17:6, 18.
б Иса 5:25; 10:4.

Његова не одврати, него је рука Његова још увек испружена.

13. Јер се народ [а]неће обратити Оном који га удара, нити тражи Господа над војскама.

14. Зато ће Господ одсећи од Израела главу и реп, грану и рогоз у једном дану.

15. Старешина, он је глава, а пророк који учи лажи, он је реп.

16. Јер вође овог народа наводе их да греше, а они који су вођени уништени су.

17. Зато се Господ неће радовати младићима њиховим, нити ће [а]милости имати према сирочади и удовицама њиховим, јер је сваки од њих лицемер и зликовац, а свака уста [б]будалаштине говоре. Упркос свему томе срџба се Његова не одврати, него је [в]рука Његова још увек испружена.

18. Јер опакост гори попут огња, прождреће драч и трње, и запалити густе шуме, и они ће се попети као што се дим уздиже.

19. Од гнева Господа над војскама земља се замрачи и народ ће бити као уље огњу, [а]нико неће поштедети брата свога.

20. И грабиће с десне стране и бити гладан, и [а]јешће с леве стране и неће се наситити. Сваки ће јести месо мишице своје –

21. [а]Манасија [б]Јефрема и Јефрем Манасију. Заједно ће бити против [в]Јуде. Упркос свему томе срџба се Његова не одврати, него је рука Његова још увек испружена.

ПОГЛАВЉЕ 20.

Уништење Асира узор је уништења опаких при другом доласку – Мало људи ће остати живо након поновног доласка Господњег – Остатак Јаковљев ће се вратити у тај дан – Упоредити са Књигом пророка Исаије 10. Око 559–545 год. пре Христа.

Јао онима који проглашавају пресуде неправедне, и који исписују прописе свирепе;

2. Да одбију од [а]суда убоге, и да отимају право сиромашних у моме народу, да им [б]удовице могу плен бити, и да могу од сирочади красти!

3. И шта ћете ви учинити у дан [а]похођења и пустошења који ће доћи из далека? Коме ћете за помоћ утећи? И где ћете славу своју оставити?

4. Без мене ће се погнути они међу робље, и пасти међу побијене. Упркос свему томе срџба се Његова не одврати, него је рука Његова још испружена.

5. О, Асиру, шибо срџбе моје, и прут у руци њиховој негодовање је [а]њихово.

6. [а]На народ лицемеран послаћу га, и против народа гнева мога даћу му надзор да плени,

13 *а* Амос 4:6–12.
17 *а* всп Милостив, милост.
б 2 Не 9:28–29.
в Јаков 5:47; 6:4.
19 *а* Мих 7:2–6.
20 *а* Понз 28:53–57.
21 *а* всп Манасија.
б всп Јефрем.
в всп Јуда.
20 2 *а* или Правда.
б всп Удовица.
3 *а* ти казна.
5 *а* Иса 10:5.
6 *а* ти против Израела.

и да отима, и да га изгази као блато на улицама.

7. Међутим, не мисли он тако, нити срце његово тако промишља, него је у срцу његовом да уништи и затре многе народе.

8. Јер он говори: Нису ли кнезови моји сви цареви?

9. Није ли Халан као Хархемис? Није ли Емат као Арфад? Није ли Самарија као Дамаск?

10. Као што [а]ми рука успостави царства идола, чији резани ликови надмашише оне у Јерусалиму и Самарији;

11. Нећу ли учинити Јерусалиму и идолима његовим као што учиних Самарији и идолима њеним?

12. Стога ће се догодити да кад Господ изврши сво дело своје на гори сионској и у Јерусалиму, казнићу [а]плод охолог срца цара [б]асирског, и славу поноситих очију његових.

13. Јер [а]он говори: Снагом руке своје и мудрошћу својом учиних ово, јер сам разборит и премештих међе народима, и благо њихово заплених, и оборих становнике као човек неустрашив.

14. И рука моја нађе као гнездо богатство народа. И као што се купе јаја остављена, тако покупих сву земљу. И не беше никога да крилом махне, или уста отвори или запијуче.

15. [а]Хоће ли се [б]секира хвалисати над оним који њом сече? Хоће ли се пила величати над оним који њом ради? Као да би прут махао на оне који га подижу, или би се штап уздизао као да није од дрвета!

16. Зато ће Господ, Господ над војскама, послати мршавост међу гојазне своје и [а]славу ће његову потпалити да гори као огањ.

17. И светлост Израелова биће попут огња, и Светац његов попут пламена, и упалиће и сажећи трње његово и драч његов у једном дану.

18. И [а]уништиће славу шуме његове, и плодну њиву његову, и душу и тело. И биће они као кад клоне онај који заставу носи.

19. И што [а]остане стабала шуме његове биће мало да их дете може пописати.

20. И догодиће се у [а]тај дан да се остатак Израелов, и они који се избаве од [б]дома Јаковљевог, неће више [в]ослањати на оног који их бије, него ће се истински ослањати на Господа, Свеца Израеловог.

21. [а]Остатак ће се вратити, да, и то остатак Јаковљев, Богу моћноме.

10*а* ти рука цара асиријскога (стихови 10–11).
12*а* ти охоло хвалисање.
б Соф 2:13.
13*а* ти цар асиријски (стихови 13–14).
15*а* Све метафоре у овом стиху постављају исто питање: Може ли човек (на пример, цар асирски) напредовати против Бога?
б ти Може ли цар напредовати против Бога?
16*а* ти цар асиријски (такође стихови 17–19).
18*а* ти Асирија ће у потпуности ишчезнути.
19*а* ти остаци војске асиријске.
20*а* ти последњи дани.
б Амос 9:8–9.
в ти уздати се.
21*а* Иса 11:11–12.

22. Јер иако народа твога Израеле буде као песка морског, ипак ће се остатак његов вратити. [а]Уништење које је проглашено [б]преплавиће праведношћу.

23. Јер ће Господ Бог над војскама [а]извршити уништење већ утврђено у свој земљи.

24. Зато, овако говори Господ Бог над војскама: О, народе мој што пребиваш на Сиону, не бој се Асирца. Прутом ће те ударити, и штап свој подићи на тебе, [а]попут Египћана.

25. Јер још врло мало и негодовање ће престати, и срџба моја у уништењу њиховом.

26. И Господ над војскама подићи ће бич на њега као покољ [а]мадијански код стене Орив. И као што штап његов на мору беше, тако ће га Он подићи као у Египту.

27. И догодиће се у тај дан да ће се [а]бреме његово скинути с рамена твога, и јарам његов с врата твога, и уништен ће бити јарам због [б]помазања.

28. Дође [а]он у Ајат, прође у Мигрон. У Михмасу остави кочије своје.

29. Пођоше они кланцем, у Гавају заноћише. Препаде се Рама, Гаваја Саулова побеже.

30. Подигни глас, о кћери Галимова, нек се чује у Лаиси, о, јадни Анатоте.

31. Мадмина побеже, становници гевимски се сакупљају да утекну.

32. Још један дан па ће стајати у Нову, махнуће руком својом на гору кћери сионске, брегу јерусалимском.

33. Гле, Господ, Господ над војскама ужасом ће окресати гране, и што је [а]високог стаса биће посечено, а охоло биће понижено.

34. И шипраге шумске ће гвожђем посећи, и Ливан ће пасти од Силнога.

ПОГЛАВЉЕ 21.

Стабљика Јесејева (Христ) судиће у праведности – Знање о Богу прекриће земљу током хиљадугодишњице – Господ ће подићи барјак и сабрати Израел – Упоредити са Књигом пророка Исаије пог. 11. Око 559–545 год. пре Христа.

И изаћи ће [а]шибљика из [б]стабљике [в]Јесејеве, и изданак из корена његовог изникнуће.

22 *а* УиЗ 63:34.
б всп Свет – Крај света. ти Чак и када казна стигне, милост је доступна.
23 *а* ти изазвати објављено уништење.
24 *а* ти као што Египћани чинише у раније време. Изл 1:13–14.
26 *а* Пос 25:1–2; Суд 7:25.
27 *а* Иса 14:25.
б всп Помазаник.
28 *а* ти Зацртано је напредовање асиријских војски према Јерусалиму; онда је сликовито описана (стихови 33–34) Господња борба против њих.
33 *а* Хел 4:12–13.

21 1 *а* УиЗ 113:3–4.
б УиЗ 113:1–2.
в Јесеј је био отац Давидов; сачињена је забелешка о Давидовој царској родословној лози по којој се Исус на крају родио. Мих 5:2; Јев 7:14. всп Јесеј.

2. И [а]Дух Господњи почиваће на Њему, дух мудрости и разумевања, дух савета и силе, дух знања и страха од Господа.

3. И учиниће Га брзим да разуме у страху од Господа, и неће по виђењу очију својих [а]судити, нити ће по слушању ушију својих корити.

4. Него ће [а]праведношћу сиромашнима судити, и [б]кротке на земљи по правди [в]корити; и удариће земљу прутом уста својих, а дахом усана својих зле ће погубити.

5. И праведност ће бити појас бедара Његових, и верност појас [а]бокова Његових.

6. И вук ће са јагњетом боравити, и леопард ће са јаретом лежати, и теле и лавић и товљеник заједно ће бити, и мало дете водиће их.

7. И крава и медведица заједно ће пасти, младунчад њихова лежаће заједно, а лав ће јести сламу као во.

8. И дојенче ће се играти над рупом [а]аспидином, а дете од сисе одбијено завлачиће руку своју у јаму [б]змије отровнице.

9. [а]Неће они повређивати нити уништавати на свој светој гори мојој, јер ће земља бити пуна [б]знања о Господу, као море што је воде пуно.

10. И у [а]тај дан ће [б]корен Јесејев, који ће бити барјак народима, [в]нејевреји тражити и покој Његов биће славан.

11. И догодиће се у тај дан, да ће Господ опет пружити руку своју да по [а]други пут поврати остатак свога народа, оне што из Асира остану, и из Египта, и из Патроса, и из Етиопске, и из Елама, и из Сенара, и из Емата, и са острва морских.

12. И подићи ће [а]барјак народима, и сабраће [б]прогнане Израелове, и [в]скупити изгнанике из Јуде са четири краја земаљска.

13. [а]Зависти Јефремове ће такође нестати, и противници Јудини биће искључени. [б]Јефрем неће [в]Јуди завидети, и Јуда неће Јефрему злобити.

14. Али ће [а]слетати на рамена Филистејаца ка западу, заједно ће пленити оне са истока, пружаће руке своје на Едом и Моав,

---

2*а* Иса 61:1–3.
3*а* Јн 7:24.
4*а* Пс 72:2–4; Мос 29:12.
б всп Кротак, кроткост.
в јев одлучити.
5*а* или пâс.
8*а* мала змија отровница у Египту.
б још једна отровна змија.
9*а* Иса 2:4. всп Хиљадугодишњица.
б УиЗ 101:32–33; 130:9.
10*а* ти последњи дани. ИЈС 1:40.
б Рим 15:12; УиЗ 113:5–6.
в УиЗ 45:9–10.
11*а* 2 Не 6:14; 25:17; 29:1.
12*а* всп Барјак.
б 3 Не 15:15; 16:1–4.
в Нем 1:9; 1 Не 22:10–12; УиЗ 45:24–25. всп Израел – Сакупљање Израела.
13*а* Јер 3:18.
б Племена предвођена Јудом и Јефремом били су историјски непријатељи (након догађаја из 1 Цар 12:16–20). У последње дане непријатељство ће престати. Јез 37:16–22.
в всп Завист.
14*а* ти напад на западне падине које су биле филистејска територија.

а деца Амонова биће им покорна.

15. И Господ ће сасвим [а]уништити залив мора египатског, и силним ветром својим замахнуће руком преко реке, и удариће је на седам кракова, и учинити да људи могу суве обуће прећи.

16. И биће [а]пут за остатак његовог народа, који остане из Асира, као што беше Израелу у дан када изађе из земље египатске.

ПОГЛАВЉЕ 22.

У дан хиљадугодишњице сви ће људи хвалити Господа – Он ће боравити међу њима – Упоредити са Књигом пророка Исаије под. 12. Око 559–545 год. пре Христа.

И у тај дан ћеш рећи: О, Господе, хвалићу те. Иако беше срдит на мене, срџба се Твоја одврати, и Ти ме тешиш.

2. Гле, Бог је спасење моје, [а]уздаћу се, и нећу се плашити, јер Господ [б]Јахве је снага моја и песма моја. Постаде Он и спасење моје.

3. Зато ћете са радошћу црпити [а]воду са извора спасења.

4. И у тај дан рећи ћете: [а]Хвалите Господа, призивајте име Његово, објавите међу народом дела Његова, напомињите да је узвишено име Његово.

5. [а]Певајте Господу, јер изврсне ствари учини, знано је то по свој земљи.

6. [а]Кличите и радујте се, ви становници Сиона, јер велик Светац Израелов је међу вама.

ПОГЛАВЉЕ 23.

Уништење Вавилона је узор уништења код Другог доласка – То ће бити дан гнева и освете – Вавилон (свет) ће пасти заувек – Упоредити са Књигом пророка Исаије под. 13. Око 559–545 год. пре Христа.

[а]Бреме [б]Вавилона, које виде Исаија, син Амосов.

2. Подигните [а]заставу на гори високој, узвисите гласове ка њима, [б]махните руком, да они могу ући на врата племићка.

3. Заповедих [а]посвећенима својим и позвах јунаке своје, јер срџба моја није на онима који се радују у величанству моме.

4. Бука мноштва на горама као од силног народа, бука метежа [а]царстава народа [б]скупљених,

15 *а* Зах 10:11.
16 *а* Иса 35:8; УиЗ 133:27.
22 2 *а* Мос 4:6; Хел 12:1.
б Изл 15:2; Пс 83:18. всп Јахве.
3 *а* всп Жива вода.
4 *а* всп Захвалан, захвалити, захваљивање.
5 *а* УиЗ 136:28.
6 *а* Иса 54:1; Соф 3:14.
23 1 *а* ти порука осуде.
б Историјско уништење опаког Вавилона, које је записано у Иса 13 и 14, постало је симбол последњег уништења целокупног опаког света. УиЗ 133:5, 7, 14. всп Вавилон.
2 *а* или Барјак. всп Барјак.
б ти померати руку, дати сигнал.
3 *а* ти свеци.
4 *а* Зах 14:2–3.
б Зах 12:3.

Господ над војскама сакупља војску за битку.

5. Долазе из земље далеке, с краја небеса, да, Господ и оруђа негодовања Његовог, да затре сву земљу.

6. Јаучите, јер близу је дан Господњи, доћи ће као уништење од Свемогућег.

7. Зато ће свака рука клонути, свако срце човечије растопиће се:

8. И плашиће се они, муке и боли обузеће их, чудиће се један другоме, лица ће им као пламенови бити.

9. Гле, долази дан Господњи, окрутан са гневом и жестоком срџбом, да земљу у пустош постави, а грешнике из ње [а]истребиће.

10. Јер звезде небеске и сазвежђа њена неће давати светлост својој, помрачиће [а]сунце излазећи, и месец неће пуштати светлост своју.

11. И [а]казнићу свет за зло, и опаке за безакоње њихово. Учиниће да дрскост [б]охолих престане и надменост силних оборићу.

12. Учинићу [а]човека драгоценијим од финог злата, више од златне шипке офирске.

13. Зато ћу потрести небеса, и земља ће се [а]покренути са места свога, у гневу Господа над војскама, и у дан жестоке срџбе Његове.

14. И биће попут [а]срне прогоњене, и као овце које нико не сабира. И свако ће се свом народу вратити, и свако ће у своју земљу побећи.

15. Свако ко је охол прободен ће бити, да, и свако ко се са опаким удружи од мача ће пасти.

16. И децу ће им њихову пред очима смрскати, куће њихове биће опљачкане, а жене њихове осрамоћене.

17. Гле, побунићу Миде против њих, који неће марити за сребро и злато, нити ће у њему уживати.

18. И лукови њихови ће младиће смрскати. И неће се сажалити на плод утробе, очи њихове неће децу поштедети.

19. И Вавилон, слава царстава, [а]лепота величанства халдејског, биће као кад затре Бог [б]Содом и Гомор.

20. Никада више неће бити [а]настањен, нити ће се ко настанити од поколења до поколења. Нити ће Арапин шатор тамо разапети, нити ће пастири почивати онде.

21. Али ће [а]дивље звери пустињске почивати тамо, и куће њихове пуне ће бити створења тужних, и сове ће тамо боравити, и [б]авети ће плесати онуда.

9 *а* всп Земља – Чишћење земље.
10 *а* всп Свет – Крај света.
11 *а* Мал 4:1.
б УиЗ 64:24.
12 *а* Иса 4:1–4.
13 *а* всп Земља – Коначно стање земље.
14 *а* или ловљен јелен.
19 *а* ти ништавност.
б Пос 19:24–25; Понз 29:23; 2 Не 13:9.
20 *а* Јер 50:3, 39–40.
21 *а* Иса 34:14–15.
б јев он-јарци, или ђаволи.

22. И звери ће дивље са острва завијати по напуштеним [а]кућама њиховим, и [б]змајеви у дворима њиховим веселим. А близу је време његово, и дан његов се неће продужити, јер ћу га уништити брзо. Да, милостив ћу бити моме народу, али опаки ће страдати.

ПОГЛАВЉЕ 24.

Израел ће бити сабран и уживаће у одмору хиљадугодишњице – Луцифер је истеран са неба због побуне – Израел ће победити Вавилон (свет) – Упоредити са Књигом пророка Исаије пог. 14. Око 559–545 год. пре Христа.

Јер ће се смиловати Господ Јакову, и опет ће Израел [а]изабрати, и поставиће их у земљи њиховој, и припојени ће им бити [б]дошљаци, и придружиће се они дому Јаковљевом.

2. [а]И народ ће их узети и довести их на место њихово, да, издалека све до краја земље, и они ће се вратити у своје [б]земље обећања. И дом Израелов ће их поседовати, и земља Господња биће за [в]слуге и слушкиње, и поробиће оне који њих беху поробили, и владаће над тлачитељима својим.

3. И догодиће се у тај дан да ће ти Господ дати [а]одмор од жалости твоје, и од страха твога, и од тешког ропства у ком си морао служити.

4. И догодиће се у тај дан, да ћеш рећи и пословицу ову против цара [а]вавилонског, и рећи ћеш: Како неста тлачитеља, златни град нестаде!

5. Сломи Господ штап опаких, и жезло владарско.

6. Онај који удараше народ у гневу без престанка, онај који у срџби народом владаше, прогоњен је, и нема никог да то спречи.

7. Сва земља почива и мирна је, кличе [а]певајући.

8. Да, радује се [а]јела над тобом, а и кедрови ливански, говорећи: Откако [б]паде не долази [в]нико да нас сече.

9. [а]Пакао доле узбуђује се због тебе да те дочека кад дођеш, због тебе [б]мртве оживљава, то јест, све поглаваре земаљске. Са престола својих подиже све цареве народне.

10. Сви ће проговорити и рећи ти: Јеси ли и ти попут нас слаб постао? Јеси ли нама сличан постао?

11. Сјај је твој у гроб оборен, не чује се бука псалтира твојих; црв је под тобом, и црви те прекривају.

22 *а* јев палате.
б јев (вероватно) шакали, или дивљи пси.
24 1 *а* Зах 1:17.
б Иса 60:3–5, 10.
2 *а* ти Други народи ће помоћи Израелу.
б всп Обећана земља.
в Иса 60:14.
3 *а* ИНа 1:13; УиЗ 84:24.
4 *а* всп Вавилон.
7 *а* Иса 55:12.
8 *а* јев чемпрес.
б ти у смрти.
в јев (дрво)сеча није пошао да се сукоби са нама.
9 *а* всп Пакао.
б ти неотелотворени духови.

12. [а]Како са неба паде, о [б]Луцифере, сине зорин! Јеси ли на земљу оборен, ти који ослаби народе!

13. Јер рече у срцу своме: [а]Успећу се на небо, узвисићу престо свој изнад звезда Божјих, и сешћу на гори зборној, на крајњем [б]северу;

14. У висине ћу се уздићи, над облаке, попут Свевишњега бићу.

15. Ипак, бићеш у пакао оборен, у дубине [а]провалије.

16. Који те виде [а]изблиза ће те погледати, и посматрати те, и рећи ће: Је ли ово човек који земљу протресе и царства уздрма?

17. И који свет пустињом начини, и градове њене уништи, и не отвори кућу затвореника својих?

18. Сви цареви народа, да, сви они, леже у слави, сваки [а]у дому своме.

19. Али, ти си из гроба свог истеран као [а]одвратан огранак, и остатак оних који су убијени, мачем прободени, и који силазе у јаму [б]камену као стрвина згажена.

20. Нећеш се здружити с њима на сахрани, јер земљу своју уништи и народ свој поби; [а]потомство оних [б]који зло чине неће се више славити.

21. Припремите покољ деци његовој за [а]безакоње отаца њихових, да се не подигну, нити земљу запоседну, и не испуне лице земаљско градовима.

22. Јер ћу устати против њих, говори Господ над војскама, и затрћу [а]име Вавилону, и остатак, и сина и [б]нећака, говори Господ.

23. И начинићу га [а]поседом ћуковима, и локвама воде, и почистићу га [б]метлом уништења, говори Господ над војскама.

24. Закле се Господ над војскама, говорећи: Заиста, догодиће се како намислих, и како наумих тако ће бити –

25. Довешћу [а]Асирца у земљу своју, и на [б]горама својим ногама ћу га изгазити. Тада ће се скинути [в]јарам његов са њих и бреме његово с плећа њихових скинуће се.

26. [а]Ово је сврха намењена земљи целој, и ово је рука испружена свим народима.

12*а* УиЗ 76:26.
б јев звезда јутарња, син зорин. Владар опаког света (Вавилона) био је познат као Луцифер, владар сваке опакости. всп Ђаво; Луцифер.
13*а* Мојсије 4:1–4.
б ти пребивалиште богова према веровању Вавилонаца. Пс 48:2.
15*а* 1 Не 14:3.
16*а* јев летимично ће те промотрити и о теби размишљати.
18*а* ти његова породична гробница.
19*а* ти одбачена грана, орезана и одстрањена.
б ти само дно.
20*а* Пс 21:10–11; 37:28.
б всп Опак, опакост.
21*а* Изл 20:5.
22*а* ПСол 10:7.
б Јов 18:19.
23*а* Иса 34:11–15.
б или метлица.
25*а* Предмет промена услед Асиријског напада и пада Јуде, 701. год. п.н.е. (стихови 24–27). 2 Цар 19:32–37; Иса 37:33–38.
б ти планине у Јудеји и Израелу.
в Иса 10:27.
26*а* ти На крају ће сви народи света бити збачени на тај начин.

27. Јер Господ над војскама науми, и ко ће укинути? И испружена је рука Његова, и ко ће је одгурнути?

28. У [а]години када цар [б]Ахаз умре беше ово бреме.

29. Немој се радовати сва земљо палестинска, што се сломи штап онога који те удараше, јер ће из корена змијског изаћи гуја, а плод њен биће змија огњена крилата.

30. И прворођенац сиромашних ће храњен бити и убоги ће безбедно почивати, а ја ћу корен твој глађу поморити, а она ће остатак твој побити.

31. Јаучите, о врата, и плачи, о граде. Ти, сва Палестино, пропаде, јер ће са севера дим доћи, и нико се неће осамити у одређеним временима његовим.

32. Шта ће тада гласници народа одговорити? Да Господ основа [а]Сион, и [б]сиромаси његовог народа ће се [в]у њега уздати.

ПОГЛАВЉЕ 25.

Нефи се радује у јасноћи – Исаијина пророштва биће схваћена у последње дане – Јевреји ће се вратити из Вавилона, разапети Месију, и бити расејани и бичевани – Они ће бити обновљени када поверују у Месију – Он ће први пут доћи шест стотина година након што је Лехи напустио Јерусалим – Нефијци држе закон Мојсијев и верују у Христа, који је Светац Израелов. Око 559–545 год. пре Христа.

Ево ја, Нефи, говорим нешто о речима које записах, које изговорише уста Исаијина. Јер, гле, Исаија говораше много тога што беше многима од мога народа [а]тешко разумети, јер не знају начин прорицања међу Јеврејима.

2. Јер ја, Нефи, не научих их много тога о обичају јеврејском; јер [а]дела њихова беху дела таме, а чини њихове беху чини одвратности.

3. Стога, пишем своме народу, свима онима који ће у будућности примити ово што пишем, да могу знати судове Божје, да они долазе свим народима, по речи коју Он рече.

4. Стога, послушајте, о народе мој, који сте од дома Израелова, и приклоните ухо речима мојим; јер иако вам речи Исаијине нису јасне, ипак су јасне онима који су пуни [а]духа [б]пророштва. Али, ја вам дајем пророштво по духу који је у мени. Стога ћу пророковати с [в]јасноћом каква беше код мене од времена када изађох из Јерусалима

28 *а* ти Око 720. год. п.н.е. прорицано је о овом терету који ће имати Филистејци или о поруци осуде над њима, док ће Јуда бити безбедна.

б 2 Цар 16:20.

32 *а* всп Сион.

б Соф 3:12.

в или тражиће уточиште у њему.

25 1 *а* 2 Не 25:5–6.

2 *а* 2 Цар 17:13–20.

4 *а* всп Свети Дух.

б всп Пророштво, прорицати.

в 2 Не 31:3; 33:5–6; Јаков 4:13.

с оцем својим, јер гле, душа моја ужива у јасноћи према моме народу, да могу научити.

5. Да, и душа моја ужива у речима [а]Исаијиним, јер изађох из Јерусалима, и очи моје видеше оно што је [б]јеврејско, и знам да разумеју Јевреји речи пророчке, и нема ниједног другог народа који попут њих разуме оно што беше речено Јеврејима, осим оних који су поучени обичајима јеврејским.

6. Али гле, ја, Нефи, не поучавах децу своју обичајима јеврејским, али гле, лично, борављах у Јерусалиму, стога знам о крајевима околним, и споменух деци својој судове Божје који се [а]догодише међу Јеврејима, деци мојој, према свему ономе што Исаија говораше, и ја их не пишем.

7. Али гле, настављам са сопственим пророштвом својим, пишем у складу са [а]јасноћом својом, услед које знам да нико погрешити не може. Ипак, у дане када ће се испунити пророштва Исаијина људи ће са сигурношћу знати, у времена када се она буду испуњавала.

8. Стога су она од [а]вредности за децу човечју, а онима који мисле да нису говорићу нарочито, и ускратити речи [б]сопственом народу, јер знаћу да ће она бити од велике вредности њима [в]у последње дане, јер ће их они у тај дан разумети. Стога их за добро њихово писах.

9. И као што једно поколење беше [а]уништено међу Јеврејима због безакоња, исто тако беху они уништавани од поколења до поколења према безакоњима њиховим; и нико од њих не би никада уништен био уколико им то не би било [б]наговештено од пророка Господњих.

10. Стога им беше речено о уништењу које ће доћи на њих, одмах пошто отац мој напусти Јерусалим. Ипак, отврднуше срца своја и према пророштву моме беху [а]уништени, осим оних који беху [б]одведени у сужањство у Вавилон.

11. И ево, говорим ово због духа који је у мени. И мада беху одведени, опет ће се вратити и запосести земљу јерусалимску. Стога ће опет бити [а]обновљени у земљи баштине своје.

12. Али, гле, имаће они ратове и гласове о ратовима. А када дође дан да се [а]Јединорођенац Очев, да, и то Отац неба и земље, објави њима у телу, гле, одбациће га због безакоња својих,

5 *а* 1 Не 19:23; 3 Не 23:1.
б всп Јевреји.
6 *а* 2 Не 6:8; Хел 8:20–21.
7 *а* 2 Не 32:7; Алма 13:23.
8 *а* всп Света писма – Вредност Светих писама.
б Енос 1:13–16; Морм 5:12–15; УиЗ 3:16–20.
в всп Последњи дани.
9 *а* Јер 39:4–10; Мт 23:37–38.
б Амос 3:7; 1 Не 1:13.
10 *а* 1 Не 7:13; 2 Не 6:8; Омни 1:15; Хел 8:20–21.
б 2 Цар 24:14; Јер 52:3–16.
11 *а* Јездра 1:1–4; Јер 24:5–7.
12 *а* всп Јединородни.

и тврдоће срца својих, и тврдоће шија својих.

13. Гле, [а]разапеће га, и пошто у [б]гроб буде положен, након [в]три дана [г]устаће из мртвих, са исцељењем у крилима својим, и сви они који поверују у име Његово, биће спашени у царству Божјем. Стога, душа моја ужива да прориче о Њему, јер [д]видех дан Његов и срце моје велича свето име Његово.

14. И гле, догодиће се да пошто [а]Месија устане из мртвих, и објави се свом народу, свима онима који у име Његово поверују, гле, Јерусалим ће опет бити [б]уништен, јер јао онима који војују против Бога и народа цркве Његове.

15. Стога ће [а]Јевреји бити [б]расејани међу све народе, да, па и [в]Вавилон ће уништен бити. Стога ће Јевреји од стране других народа бити расејани.

16. И пошто беху расејани и Господ Бог их бичеваше преко других народа током многих поколења, да, и то од поколења до поколења, све док их не убеди да [а]поверују у Христа, Сина Божјег, и помирење које је бескрајно за сав род људски – а кад дође тај дан да поверују у Христа, и служе Оцу у име Његово, чистим срцем и чистим рукама, и не буду више ишчекивали другог Месију, тада, у то време, доћи ће дан да ће свакако бити потребно да поверују у ово.

17. И Господ ће опет пружити руку своју по други пут да [а]обнови свој народ из њиховог изгубљеног и палог стања. Стога ће Он продужити да чини чудесна и [б]дивна дела међу децом човечјом.

18. Стога ће им упутити [а]речи своје, и те ће им речи [б]судити у последњи дан, јер ће им бити дате да их [в]увере о истинитом Месији, кога они одбацише, и да их уверe како не треба више да ишчекују да дође неки Месија, јер неће доћи нико, осим [г]лажног Месије који ће обманути народ. Јер само је један Месија о ком пророци говораше, а тај Месија је онај који ће бити одбачен од Јевреја.

19. Јер по речима пророка, [а]Месија долази [б]шест стотина година од времена кад отац мој напусти Јерусалим; и по речима пророка, а и по речи [в]анђела

13 *а* Лк 23:33.
б Јн 19:41–42; 1 Не 19:10.
в Лк 24:6–7; Мос 3:10.
г всп Васкрсење.
д 1 Не 11:13–34.
14 *а* всп Месија.
б Лк 21:24; ЈС – Мт 1:1–18.
15 *а* всп Јевреји.
б Нем 1:8–9; 2 Не 10:6.
в всп Вавилон.
16 *а* 2 Не 10:6–9; 30:7; Морм 5:14.
17 *а* 2 Не 21:11–12; 29:1. всп Обнова јеванђеља.
б Иса 29:14; 2 Не 27:26; 3 Не 28:31–33.
18 *а* 2 Не 29:11–12; 33:11, 14–15.
б всп Суд, последњи.
в 2 Не 26:12–13.
г всп Антихрист.
19 *а* всп Исус Христ – Пророштва о рођењу и смрти Исуса Христа.
б 1 Не 10:4; 3 Не 1:1, 13.
в 2 Не 10:3.

Божјег, име ће му бити Исус Христ, Син Божји.

20. И ево, браћо моја, говорах вам јасно да не можете погрешити. И тако жив био Господ Бог који [а]изведе Израел из земље египатске, и Мојсију удели моћ да [б]лечи људе када их змије отровне уједаху, упере ли поглед ка [в]змији коју он пред њима подиже, а такође му даде моћ да [г]стену удари и вода потече; да, гле, кажем вам, као што је све ово истинито, и тако жив био Господ Бог, нема другог [д]имена датог под небом којим би се човек могао спасти осим тога Исуса Христа о ком говорах.

21. Дакле, због тога ми Господ обећа да ће оно што [а]пишем бити сачувано и заштићено, и уручивано потомству моме, с поколења на поколење, да се испуни обећање Јосифу, да потомство његово никада неће [б]страдати све док земља буде постојала.

22. Стога ће ово ићи од поколења до поколења све док земља буде постојала, и ићи ће то у складу са вољом и жељом Божјом; а народима који ће их поседовати биће [а]суђено по речима које су записане.

23. Јер марљиво се трудисмо да пишемо, да [а]убедимо децу своју, а и браћу своју, да поверују у Христа, и да се с Богом измире, јер знамо да се по [б]благодати спашавамо, пошто [в]учинимо све што можемо.

24. И, мада у Христа верујемо, [а]држимо закон Мојсијев, и постојано ишчекујемо Христа, док се закон не испуни.

25. Јер, са том сврхом је [а]закон дат. Стога закон постаде [б]мртав за нас, а ми оживљени у Христу због вере наше. Ипак, држимо закон због заповести.

26. И [а]разговарамо о Христу, радујемо се у Христу, проповедамо о Христу, [б]пророкујемо о Христу, и пишемо у складу са пророштвима нашим, да [в]деца наша могу знати ком извору се могу обратити за [г]опрост греха својих.

27. Стога, говоримо о закону да деца наша могу знати за мртвило закона. И она, знајући за мртвило закона, могу да ишчекују онај живот који је у Христу и знају са којом сврхом је закон

20 *а* Изл 3:7–10; 1 Не 17:24, 31; 19:10.
б Јн 3:14; 1 Не 17:41.
в Бр 21:8–9; Алма 33:19; Хел 8:14–15.
г Изл 17:6; Бр 20:11; 1 Не 17:29; 20:21.
д Оси 13:4; Дела 4:10–12; Мос 5:8; Мојсије 6:52.
всп Спаситељ.
21 *а* 2 Не 27:6–14.
б Амос 5:15; 2 Не 3:16; Алма 46:24–27.
22 *а* 2 Не 29:11; 33:10–15; 3 Не 27:23–27.
23 *а* всп Дете, деца.
б Рим 3:23–24; 2 Не 2:4–10; Мос 13:32; Алма 42:12–16; УиЗ 138:4.
всп Благодат.
в Јак 2:14–26.
всп Дела.
24 *а* Јаков 4:4–5.
25 *а* всп Закон Мојсијев.
б Рим 7:4–6.
26 *а* Јаков 4:12; Јар 1:11; Мос 3:13.
б Лк 10:23–24.
в всп Дете, деца.
г всп Опрост греха.

дат. А када се закон у Христу испуни, да не треба да отврдну срца своја против Њега када буде потребно да закон буде укинут.

28. И ево, гле, народе мој, народ сте [а]тврде шије; стога вам говорах јасно, да погрешно не схватите. И речи које говорах стајаће као [б]сведочанство против вас, јер су оне довољне да [в]поуче сваког човека правом путу, јер прави пут је веровати у Христа и не порицати га, јер поричући Њега поричете и пророке и закон.

29. И ево, гле, кажем вам да је прави пут веровати у Христа, и не порицати Га, а Христ је Светац Израелов. Стога се морате поклонити пред Њим, и служити Му свом [а]силом својом, умом, и снагом, и целом душом својом. А будете ли ово чинили нипошто нећете бити одбачени.

30. И, колико год то потребно буде, морате држати уредбе и [а]обреде Божје све док се не испуни закон који беше дат Мојсију.

ПОГЛАВЉЕ 26.

Христ̄ ће служит̄и Нефијцима – Нефи п̄редвиђа уништ̄ење своґ народа – Они ће ґоворит̄и из п̄раха – Нејевреји ће изґрадит̄и лажне цркве и т̄ајне савезе – Госп̄од забрањује људима да се баве надрисвешт̄енст̄вом. Око 559–545 ґод. п̄ре Христ̄а.

И пошто Христ из мртвих [а]устане [б]показаће вам се, децо моја, и љубљена браћо моја. А речи које ће вам говорити биће [в]закон по ком ћете се владати.

2. Јер гле, кажем вам да спазих како ће многа поколења проћи, и биће великих ратова и сукоба међу мојим народом.

3. А пошто Месија дође народу мом ће бити дати [а]знаци о [б]рођењу Његовом, а и о смрти и васкрсењу Његовом. А велик и страшан биће тај дан опакима, јер ће страдати, а страдају јер одбацују пророке и свеце, и каменују их и погубљују их. Стога ће се глас [в]крви светаца уздићи до Бога из земље против њих.

4. Стога ће сви они који су охоли и чине опакост, бити [а]спаљени у дан који долази, говори Господ над војскама, јер ће бити као стрњика.

5. А оне који убијају пророке и свеце, дубине земаљске ће [а]прогутати, говори Господ над војскама, и [б]горе ће их прекрити, и вихори ће их однети, а зграде ће на њих пасти и здробити их у комаде и у прах их самлети.

28 *а* Мос 3:14.
б всп Сведочанство.
в 2 Не 33:10.
29 *а* Понз 6:5; Мк 12:29–31.
30 *а* всп Обреди.
26 1 *а* 3 Не 11:1–12.
б 1 Не 11:7; 12:6.
в 3 Не 15:2–10.
3 *а* 1 Не 12:4–6. всп Знак.
б всп Исус Христ – Пророштва о рођењу и смрти Исуса Христа.
в Пос 4:10; 2 Не 28:10; Морм 8:27.
4 *а* 3 Не 8:14–24; 9:3, 9.
5 *а* 1 Не 19:11; 3 Не 10:14.
б 3 Не 8:10; 9:5–8.

6. И биће похођени громовима и мућама и земљотресима и свакојаким разарањима, јер ће се огањ срџбе Господње распалити против њих, и биће попут стрњике, а дан који долази ће их уништити, говори Господ над војскама.

7. О, колико је јада и мучења душе моје због губитка погубљених у моме народу! Јер ја, Нефи, то видех и то ме замало уништи у присуству Господњем; али морам завапити Богу своме: [а]Праведни су путеви Твоји.

8. Али гле, праведни који послушају речи пророка и не униште их, него постојано ишчекују Христа због знакова који су дати, упркос свим [а]прогонима – гле, они су ти који [б]неће страдати.

9. Него ће се Син Праведности њима [а]указати, и Он ће их [б]исцелити, и имаће [в]мир са Њим, све док [г]три поколења не прођу, а многи од [д]четвртог поколења преминуће у праведности.

10. И пошто ово прође, брзо [а]уништење долази на мој народ, јер упркос болима душе моје, видех то. Стога, знам да ће се то догодити. А продају се они низашта, јер ће као награду за охолост своју и безумље своје пожњети уништење, јер зато што се ђаволу препуштају и радије бирају дела таме него светла, стога морају у [б]пакао сићи.

11. Јер Дух се Господњи неће увек [а]напрезати око човека. А када се Дух престане напрезати око човека долази тада брзо уништење, и то жалости душу моју.

12. И као што говорах о [а]уверавању [б]Јевреја, да Исус јесте [в]прави Христ, морају се свакако и нејевреји уверити да Исус јесте Христ, Вечни Бог,

13. И да се Он објављује свима онима који у Њега верују, моћу [а]Светог Духа, да, сваком народу, колену, језику и људима, чинећи силна чуда, знаке, и чудеса, међу децом човечјом, према вери њиховој.

14. Али гле, проричем вам о [а]последњим данима, о данима када ће Господ Бог [б]објавити ово деци човечјој.

15. Када потомство моје и потомство браће моје ишчезне у невери, и буде ударено од нејевреја, да, пошто се Господ Бог утабори против њих и опколи их, и опсаду против њих започне насипом и утврдом против њих подигнутом, и када буду у прах оборени и то да их не буде више, ипак ће речи праведника бити записане и молитве верних ће

7 *а* всп Правда.
8 *а* всп Прогонити, прогон.
б 3 Не 10:12–13.
9 *а* 3 Не 11:8–15.
б 3 Не 17:7–9.
в 4 Не 1:1–4.
г 1 Не 12:11–12; 3 Не 27:30–32.
д Алма 45:10–12; Хел 13:9–10.
10 *а* Алма 45:9–14; Морм 8:1–9.
б всп Пакао.
11 *а* Етер 2:15.
12 *а* 2 Не 25:18.
б 2 Не 30:7; Морм 5:14. всп Јевреји.
в Морм 3:21.
13 *а* всп Свети Дух.
14 *а* всп Последњи дани.
б всп Обнова јеванђеља.

се чути, а сви они који ишчезнуше у невери неће бити заборављени.

16. Јер, они који буду уништени [а]говориће им из земље, а говор њихов из праха биће тих, и глас њихов биће попут покојника, јер ће му Господ Бог моћ дати, да шаптати може о њима, и то као из земље. И говор њихов ће из праха шаптати.

17. Јер овако говори Господ Бог: [а]Писаће они о ономе што се међу њима збива, и то ће бити записано и запечаћено у књизи, а они који ишчезнуше у невери неће их имати, јер [б]настоје да униште оно што је Божје.

18. Стога, као што они који беху уништени, беху уништени брзо, и мноштво насилника њихових биће као [а]плева кад се размеће – да, овако говори Господ Бог: То ће бити у трену, изненада –

19. И догодиће се да ће они који ишчезнуше у невери бити [а]ударени руком нејеврејском.

20. А нејевреји се узнесоше у [а]охолости очију својих, и [б]спотакоше се због величине свог [в]камена спотицања, јер изградише многе [г]цркве. Ипак, презиру моћ и чуда Божја, и сами себи проповедају мудрост своју и [д]учења своја, како би добитак стицали и лице сиромаха [ђ]сатирали.

21. И многе се цркве саграде које стварају [а]завист, и препирке, и злобу.

22. А има и [а]тајних савеза као и у времена древна, попут савеза ђаволових, јер он је оснивач свега тога, да, оснивач убиства, и дела таме; да, и води их он лаженим конопом око врата, све док их не свеже чврстим конопцима својим заувек.

23. Јер гле, љубљена браћо моја, кажем вам да Господ Бог не делује у тами.

24. Не чини Он ништа осим оног што је за добробит света, јер [а]љуби свет, толико да живот свој полаже да може [б]све људе себи привући. Стога, не брани Он ником да узме удела у спасењу Његовом.

25. Гле, виче ли иком, говорећи: Одлази од мене? Гле, кажем вам, не, већ говори: [а]Дођите к мени сви ви крајеви земаљски, [б]купите млеко и мед, без новца и без наплате.

26. Гле, заповеди ли иком да синагоге или домове службе напушта? Гле, кажем вам, не.

27. Заповеди ли иком да не узме удела у [а]спасењу Његовом? Гле, кажем вам, не, већ га

16 *а* Иса 29:4; Моро 10:27; Мојсије 7:62. всп Мормонова књига.
17 *а* 2 Не 29:12.
б Енос 1:14.
18 *а* Морм 5:16–18.
19 *а* 3 Не 16:8–9; 20:27–28.
20 *а* всп Охолост.
б 1 Не 13:29, 34. всп Отпадништво.
в Јез 14:4.
г 1 Не 14:10; 22:23; Морм 8:28.
д 2 Не 9:28; Морм 9:7–8.
ђ Иса 3:15; 2 Не 13:15.
21 *а* всп Завист.
22 *а* всп Тајни савези.
24 *а* Јн 3:16.
б 3 Не 27:14–15.
25 *а* Алма 5:33–35; 3 Не 9:13–14.
б Иса 55:1–2.
27 *а* всп Спасење.

бесплатно [б]даје свим људима, и заповеди своме народу да све људе наводе на [в]покајање.

28. Гле, заповеди ли Господ иком да не узме удела у доброти Његовој? Гле, кажем вам, не, него су [а]сви људи повлашћени, једни као и други, и ником није забрањено.

29. Заповеда Он да не буде [а]надрисвештенства. Јер, гле, надрисвештенства су да људи проповедају и сами себе постављају за светло свету, да могу стећи добитак и [б]хвалу света. Али, они не траже добро Сиона.

30. Гле, Господ то забрани. Стога, даде Господ Бог заповест да сви људи имају [а]милосрђа, а то милосрђе је [б]љубав. А уколико милосрђа немају ништа су. Стога, буду ли имали милосрђа неће допустити да страда радник у Сиону.

31. Али, радник у [а]Сиону за Сион ће радити, јер буду ли за [б]новац радили страдаће.

32. И опет, Господ Бог [а]заповеди да људи не убијају, да не лажу; да не краду, да не узимају име Господа Бога свога [б]узалуд, да не завиде, да злобе немају, да се не препиру међусобно, да не чине курварства, и да ништа од тога не чине, јер ће страдати свако ко то чини.

33. Јер ниједно од ових безакоња не долази од Господа, јер Он чини оно што је добро међу децом човечјом, и не чини ништа што није јасно деци човечјој. И позива их све да дођу к Њему и узму удела у доброти Његовој, и не [а]одбија никога који к Њему дође, ни црнца ни белца, ни роба ни слободног, ни мушко ни женско. И сећа се Он [б]незнабожаца, и [в]сви су пред Богом једнаки, и Јеврej и нејеврej.

ПОГЛАВЉЕ 27.

Тама и отпадништво ће прекрити земљу у последње дане – Изаћи ће Мормонова књига – Три сведока ће сведочити за књигу – Учен човек ће рећи да не може читати запечаћену књигу – Господ ће учинити чудесно и дивно дело – Упоредити са Књигом пророка Исаије пог. 29. Око 559–545 год. пре Христа.

Али, гле, у [а]последње дане, или у дане нејеврeја – да, гле сви народи нејеврejски а и Јеврejи, они који дођу у ову земљу и они који буду у другим земљама, да, чак сви крајеви земаљски, гле, биће пијани од безакоња и сваковрсних одвратности –

2. И када дође тај дан походиће их Господ над војскама,

27 *б* Еф 2:8; 2 Не 25:23.
в всп Покајати се, покајање.
28 *а* Рим 2:11; 1 Не 17:33–35.
29 *а* всп Надрисвештенство.
б УиЗ 121:34–37.
30 *а* Моро 7:47–48. всп Милосрђе.
б всп Љубав.
31 *а* всп Сион.
б Јаков 2:17–19; УиЗ 11:7; 38:39.
32 *а* всп Заповести Божје.
б всп Богохуљење.
33 *а* Дела 10:9–35, 44–45.
б Алма 26:37.
в Рим 2:11; 1 Не 17:35.
27 1 *а* всп Последњи дани.

грмљавином и земљотресом, и буком великом, и олујом, и буром, и [а]пламеном огња прождирућег.

3. И сви [а]народи који [б]војују против Сиона, и који га муче, биће као виђење ноћно у сну. Да, биће им као кад гладан снива, и гле једе, па кад се пробуди душа му је празна, или као жедан човек који снива, и гле пије, па кад се пробуди а гле, клонуо је и душа му је жедна. Да, тако ће бити мноштву свих народа који војују против горе сионске.

4. Јер гле, сви ви који безакоње чините, станите и чудите се, јер ћете вапити, и узвикивати, да, бићете пијани али не од вина, посртаћете али не од жестоког пића.

5. Јер гле, Господ излио на вас дух сна дубоког. Јер гле, затвористе очи своје, и пророке одбацисте, и владаре ваше, и Он прикри видеоце због безакоња вашег.

6. И догодиће се да ће [а]вам Господ Бог обелоданити речи [б]књиге, и биће то речи оних који уснуше.

7. И гле, књига ће бити [а]запечаћена, а у књизи ће бити [б]откривење од Бога, од почетка света до [в]свршетка његовог.

8. Стога, због онога што је [а]запечаћено, оно што је запечаћено [б]неће бити изручено у дан опакости и одвратности народа. Стога ће им књига бити ускраћена.

9. Али, књига ће бити предата једном [а]човеку, и он ће предати речи књиге, а то су речи оних који у праху спавају, и он ће предати ове речи [б]другоме.

10. Али, речи које су запечаћене неће предати, нити ће књигу предати. Јер књига ће бити запечаћена моћу Божјом, и откривење које беше запечаћено биће сачувано у књизи до времена утврђеног од Господа, да оне могу изаћи на видело. Јер гле, откривају оне све од постанка света до свршетка његовог.

11. И долази дан када ће се речи књиге која беше запечаћена читати на крововима кућа. И читаће се оне моћу Христовом, и све ће бити [а]откривено деци човечјој, што икада беше међу децом човечјом и што ће икад бити, и то до свршетка земље.

12. Стога, у тај дан, када књига буде уручена човеку о ком говорах, књига ће бити скривена од очију света да је ничије очи не погледају, осим [а]три [б]сведока

2 *а* Иса 24:6; 66:15–16; Јаков 6:3; 3 Не 25:1.
3 *а* Иса 29:7–8.
б 1 Не 22:14.
6 *а* Јар 1:2; Морм 5:12–13.
б 2 Не 26:16–17; 29:12. всп Мормонова књига.
7 *а* Иса 29:11–12; Етер 3:25–27; 4:4–7.
б Мос 8:19.
в Етер 13:1–12.
8 *а* Етер 5:1.
б 3 Не 26:9–12; Етер 4:5–6.
9 *а* УиЗ 17:5–6.
б ИЈС 1:64–65.
11 *а* Лк 12:3; Морм 5:8; УиЗ 121:26–31.
12 *а* 2 Не 11:3; Етер 5:2–4; УиЗ 5:11, 15; 17:1.
б Понз 19:15.

да је виде моћу Божјом, осим онога ком ће књига бити уручена. И они ће посведочити о истинитости књиге и ономе што је у њој.

13. И нема другог који ће је видети, осим мало њих по вољи Божјој, да посведоче за реч Његову деци човечјој, јер Господ Бог рече да ће речи верних говорити као [а]гласом покојника.

14. Стога ће Господ Бог наставити да износи речи књиге, и у устима онолико сведока колико му се чини потребно утврдиће реч своју, а јао ће бити оном који реч Божју [а]одбаци!

15. Али гле, догодиће се да ће Господ Бог рећи ономе коме буде уручио књигу: Узми ове речи што нису запечаћене и предај их другом, да их показати може ученом, говорећи: [а]Читај ово, молим те. А учени ће рећи: Донеси књигу овамо, и прочитаћу их.

16. И ево, то ће рећи због славе светске и стицања [а]добитка, а не ради славе Божје.

17. И човек ће рећи: Не могу књигу донети, јер је запечаћена.

18. Тада ће учени рећи: Не могу је читати.

19. Стога ће се догодити да ће Господ опет уручити књигу и речи њене оном који није учен, а човек који није учен рећи ће: Нисам учен.

20. Тада ће му Господ Бог рећи: Учени их неће читати, јер их одбацише, а ја сам кадар да извршим дело своје, стога ћеш читати речи које ти дам.

21. [а]Не дирај оно што је запечаћено, јер ћу то обелоданити у своје време, јер ћу показати деци човечјој да сам кадар да извршим дело своје.

22. Стога, када прочиташ речи које ти заповедих и добијеш [а]сведоке које ти обећах, тада ћеш књигу опет запечатити и сакрити за мене, да могу сачувати речи које ти не прочиташ, све док ја у мудрости својој не будем сматрао прикладним да све то откријем деци човечјој.

23. Јер гле, ја сам Бог и Бог сам [а]чуда, и показаћу свету да сам [б]исти јуче, данас и заувек, и не делујем међу децом човечјом осим [в]према вери њиховој.

24. И опет, догодиће се да ће Господ рећи оном који буде читао речи које му буду уручене:

25. [а]Пошто ми овај народ устима приступа, и уснама ме [б]поштује, али срца своја удаљише од мене, а страх њихов од мене [в]правило је људско ком су научени –

26. Зато ћу наставити да чиним

13 *а* 2 Не 3:19–20; 33:13–15; Моро 10:27.
14 *а* 2 Не 28:29–30; Етер 4:8.
15 *а* Иса 29:11–12; ИЈС 1:65.
16 *а* всп Надрисвештенство.
21 *а* Етер 5:1.
22 *а* всп Сведоци за Мормонову књигу.
23 *а* всп Чудо.
б Јев 13:8.
в Јев 11; Етер 12:7–22.
25 *а* Иса 29:13.
б Мт 15:8.
в 2 Не 28:31.

[а]чудесно дело међу овим народом. Да, чудесно и [б]дивно дело, јер ће мудрост мудрих њихових и учених пропасти, а разум умних њихових биће скривен.

27. А [а]јао онима који покушају да од Господа дубоко сакрију намере своје! И дела су њихова у тами, и говоре: Ко нас види, и ко нас зна? И такође кажу: Засигурно, твоје извртање ствари наопако цењено ће бити попут глине [б]лончарске. Али гле, показаћу им, говори Господ над војскама, да познајем сва дела њихова. Јер хоће ли дело рећи о ономе који га је начинио, није ме он начинио? Или ће ствар обликована рећи за оног који је обликова: Не разуме он?

28. Али гле, говори Господ над војскама: Показаћу деци човечјој да ће се Ливан ускоро претворити у плодно поље, а плодно поље ће бити цењено као шума.

29. [а]И у тај дан глуви ће чути речи књиге, и очи слепог ће видети кроз мрак и кроз таму.

30. И [а]кротки ће такође порасти, и [б]радост њихова биће у Господу, и сиромашни међу људима радоваће се у Свецу Израеловом.

31. Јер засигурно, тако жив био Господ, видеће они да [а]насилник постаде ништаван, и да је подсмевач уништен, а сви који безакоње траже су одбачени;

32. И они који [а]криве човека за реч, и замку постављају ономе који на [б]вратима кори, и [в]одбацују праведне као да су ништа.

33. Зато, овако говори Господ, који откупи Аврама, у погледу дома Јаковљевог: Јаков се сада неће постидети, нити ће му сада лице побледети.

34. Али, када [а]види децу своју, дело руку мојих, међу собом, посветиће они име моје, и посветиће Свеца Јаковљевог, и плашиће се Бога Израеловог.

35. И они који у духу [а]згрешише уразумиће се, а они што гунђаху [б]схватиће учење.

ПОГЛАВЉЕ 28.

Многе лажне цркве биће изграђене у последње дане – Оне ће учити лажне, ништавне, и безумне науке – Отпадништво ће обиловати због лажних учитеља – Ђаво ће беснети у срцима људи – Он ће учити сваковрсна лажна учења. Око 559–545 год. пре Христа.

И ево, гле, браћо моја, говорах вам како ме Дух нагна. Стога, знам да се то свакако мора догодити.

2. А оно што ће из [а]књиге бити

26 *а* 1 Не 22:8; 2 Не 29:1–2. всп Обнова јеванђеља.
б Иса 29:14; 2 Не 25:17.
27 *а* Иса 29:15.
б Јер 18:6.
29 *а* Иса 29:18.
30 *а* всп Кротак, кроткост.
б УиЗ 101:36.
31 *а* Иса 29:20.
32 *а* Лк 11:54.
б Амос 5:10.
в 2 Не 28:16.
34 *а* Иса 29:23–24.
35 *а* 2 Не 28:14; УиЗ 33:4.
б Дан 12:4.
28 2 *а* всп Мормонова књига.

записано, биће од велике [б]вредности деци човечјој, а посебно потомству нашем које је остатак дома Израеловог.

3. Јер ће се догодити у тај дан да ће [а]цркве које су изграђене, а не за Господа, рећи једна другој: Гле, ја, ја сам Господња; и друге ће рећи: Ја, ја сам Господња. И овако ће говорити свако ко цркве сагради, а не за Господа –

4. И препираће се оне међусобно, и свештеници њихови ће се препирати међусобно, и поучаваће [а]ученошћу својом, и порицати Светог Духа, који подстицај даје.

5. И [а]поричу они [б]моћ Бога, Свеца Израеловог, и говоре народу: Послушајте нас и нашу поуку чујте, јер гле, [в]нема данас Бога, јер Господ и Откупитељ довршио дело своје и моћ своју даде људима.

6. Гле, послушајте поуку моју, кажу ли вам да има чудо што га рука Господња изведе, не верујте, јер данас Он није Бог [а]чуда, довршио Он дело своје.

7. Да, и биће много оних који ће рећи: [а]Једите, пијте, и веселите се, јер сутра ћемо умрети, и биће нам добро.

8. И биће много оних који ће рећи: Једите, пијте, и веселите се, па ипак, Бога се плашите – [а]оправдаће починимо ли мали грех. Да, [б]лажите мало, искористите другог због речи његових, [в]јаму своме ближњем ископај, нема у томе зла, и све то чини јер сутра ћемо умрети. А будемо ли криви, Бог ће нас ишибати мало и на крају ћемо бити спашени у царству Божјем.

9. Да, и биће много оних који ће поучавати овако, лажна, ништавна и [а]безумна [б]учења, и биће надути у срцима својим, и настојаће да дубоко сакрију намере своје од Господа, и дела ће њихова бити у тами.

10. И [а]крв ће светаца са земље викати против њих.

11. Да, сви они с [а]пута скренуше, сви се они [б]искварише.

12. Због [а]охолости, због учитеља лажних, и учења лажних, цркве њихове се искварише, и цркве им се узнесоше; због охолости се они надуше.

13. [а]Сиромашне [б]поткрадају због светилишта својих скупоцених, сиромашне поткрадају ради скупоцености одеће своје, и прогоне кротке и сиромашне

2 *б* 1 Не 13:34–42; 22:9; 3 Не 21:6.
3 *а* 1 Кор 1:10–13; 1 Не 22:23; 4 Не 1:25–29; Морм 8:28, 32–38.
4 *а* 2 Не 9:28.
5 *а* 2 Не 26:20.
б 2 Тим 3:5.
в Алма 30:28.
6 *а* Морм 8:26; 9:15–26.
7 *а* 1 Кор 15:32; Алма 30:17–18.
8 *а* Морм 8:31.
б УиЗ 10:25; Мојсије 4:4. всп Лагање.
в ПСол 26:27; 1 Не 14:3.
9 *а* Јез 13:3; Хел 13:29.
б Мт 15:9.
10 *а* Отк 6:9–11; 2 Не 26:3; Морм 8:27; Етер 8:22–24; УиЗ 87:7.
11 *а* Хел 6:31.
б Морм 8:28–41; УиЗ 33:4.
12 *а* ПСол 28:25.
13 *а* Хел 4:12.
б Јез 34:8.

у срцу, јер се у [в]охолости својој надуше.

14. [а]Тврде шије носе и главе уздигнуте, да, и због охолости, и опакости, и одвратности, и курварства, [б]застранише сви осим неколико њих, који су понизни следбеници Христови. Ипак, заводе их тако да често греше јер их уче правилима људским.

15. О, [а]мудри и учени и богати, који су надути у [б]охолости срца својих, и сви који лажна учења проповедају, и сви они који курварства чине и изопачују прави пут Господњи, [а]јао, јао, јао њима, говори Господ Бог Свемогући, јер ће бити у пакао сурвани!

16. Јао онима који [а]одбијају праведне низашта и руже оно што је добро, и говоре да је безвредно! Јер ће доћи дан када ће Господ Бог нагло походити становнике земаљске. И у тај дан када [б]потпуно сазреју у безакоњу, страдаће.

17. Али гле, покају ли се становници земаљски од опакости и одвратности своје, неће бити уништени, говори Господ над војскама.

18. Али гле, та велика и одвратна црква, [а]курва целе земље, мора [б]пасти на земљу, и пад њен мора бити велик.

19. Јер царство ђаволово мора се [а]уздрмати, а они што му припадају морају се свакако подстаћи на покајање, или ће их [б]ђаво шчепати својим вечним [в]ланцима и биће на срџбу подстакнути и страдаће.

20. Јер гле, тога дана он ће [а]беснети у срцима деце човечје и подстицати их на срџбу против оног што је добро.

21. И друге ће [а]умирити, и уљуљкати их у сигурности телесној, те ће они говорити: Све је добро у Сиону, да, напредује Сион, све је добро – и тако [б]ђаво вара душе њихове и одводи их сигурно доле у пакао.

22. И гле, друге он обмањује и говори им да [а]пакла нема, и каже им: Ја нисам ђаво, јер га нема – и тако им у уши њихове шапће док их не шчепа страшним [б]ланцима својим, од којих нема избављења.

23. Да, смрт ће их шчепати, и пакао. И смрт, и пакао и ђаво, и све што они зграбе морају стати пред престо Божји, и биће им [а]суђено по делима њиховим, одакле морају поћи на место за њих припремљено, и то у [б]језеро огњено и сумпорно, које је мучење бескрајно.

24. Зато, јао да буде оном коме је лагодно у Сиону!

13 *в* Алма 5:53.
14 *а* ПСол 21:4.
б Иса 53:6.
15 *а* ПСол 3:5–7.
б всп Охолост.
в 3 Не 29:5.
16 *а* Иса 29:21.
б Етер 2:9–10.
18 *а* Отк 19:2.
б 1 Не 14:3, 17.
19 *а* 1 Не 22:23.
б Алма 34:35.
в Алма 12:11.
20 *а* УиЗ 10:20–27.
21 *а* Морм 8:31.
б 2 Не 9:39.
22 *а* всп Пакао.
б Алма 36:18.
23 *а* всп Исус Христ – Судија; Суд, последњи.
б 2 Не 9:16, 19, 26.

25. Јао да буде оном који вичe: Све је добро!

26. Да, јао да буде оном који прописе људске [а]слуша, и пориче моћ Божју, и дар Светог Духа!

27. Да, јао да буде оном који говори: Примили смо и више нам не [а]треба!

28. И укратко, јао свима онима који дрхте и [а]љуте се због истине Божје! Јер гле, онај који је на [б]стени сазидан са радошћу је прима, а онај који је на песковитом темељу сазидан стрепи да не падне.

29. Јао да буде оном који ће рећи: Примисмо реч Божју, и не [а]треба нам [б]више речи Божје, јер имамо доста!

30. Јер гле, овако говори Господ Бог: Даћу деци човечјој редак по редак, [а]пропис за прописом, мало овде мало онде, и благословени су они који слушају прописе моје и приклањају ухо савету моме, јер ће [б]мудрост научити. Јер оном који [в]прима даћу [г]још, а од оних који ће рећи, имамо довољно, од њих ће се одузети и оно што имају.

31. Проклет је онај који [а]уздање своје ослања на човека, или се ослања на мишицу телесну, или слуша прописе људске, осим ако прописи њихови нису дати моћу Светог Духа.

32. [а]Јао да буде нејеврејима, говори Господ Бог над војскама! Јер, мада из дана у дан пружам ка њима руку своју, они ће ме се одрећи. Ипак, бићу им милостив, говори Господ Бог, покају ли се и к мени дођу, јер моја је [б]рука испружена цео дан, говори Господ Бог над војскама.

ПОГЛАВЉЕ 29.

Многи нејевреји ће одбацити Мормонову књигу – Они ће рећи: Није нам потребна још једна Библија – Господ говори многим народима – Он ће судити свету по књигама које ће бити написане. Око 559–545 год. пре Христа.

Али гле, биће их много – у тај дан када ћу наставити да чиним [а]чудесно дело међу њима, да се могу сетити [б]завета мојих које учиних са децом човечјом, да могу опет по [в]други пут ставити руку своју да обновим свој народ који је од дома Израеловог;

2. А и да се могу сетити обећања која дадох теби, Нефи, а и оцу твоме, да ћу се сетити потомства твога, и да ће [а]речи потомства твога изаћи из уста мојих потомству твоме. И речи

26 *а* 2 Не 9:29.
27 *а* Алма 12:10–11.
28 *а* 2 Не 9:40; 33:5.
всп Побуна.
б Мт 7:24–27.
всп Стена.
29 *а* 2 Не 29:3–10.
б 2 Не 27:14; Етер 4:8.
30 *а* Иса 28:9–13; УиЗ 98:12.
б всп Мудрост.
в Лк 8:18.
г Алма 12:10; УиЗ 50:24.
31 *а* УиЗ 1:19–20.
32 *а* 1 Не 14:6.
б Јаков 5:47; 6:4.
29 1 *а* 2 Не 27:26.
всп Обнова јеванђеља.
б всп Аврамов завет.
в 2 Не 6:14; 21:11–12; 25:17.
всп Израел – Сакупљање Израела.
2 *а* 2 Не 3:18–21.

моје ће [б]звиждати крајевима земаљским, као [в]застава моме народу, који је од дома Израеловог;

3. А због речи мојих које ће брујати – многи од нејевреја ће рећи: [а]Библија! Библија! Имамо Библију, и не може бити друге Библије.

4. Али овако говори Господ Бог: О, безумници, имаће они Библију, а изаћи ће она од [а]Јевреја, мог древног заветног народа. А како захваљују Јевреји за [б]Библију коју примише од њих? Да, шта нејевреји мисле? Сећају ли се патњи, и трудова, и боли јеврејских, и марљивости њихове према мени у проношењу спасења нејевреји?

5. О, ви нејевреји, споменусте ли се Јевреја, мог древног заветног народа? Не, већ их проклесте, и [а]мрзисте их, и не настојасте их опоравити. Али гле, узвратићу све то на главе ваше, јер ја, Господ, не заборавих свој народ.

6. Ти безумниче, који ћеш рећи: [а]Библија, имамо Библију, и не треба нам друга Библија. Да ли сте примили неку Библију осим оне од Јевреја?

7. Не знате ли да има више народа од једног? Не знате ли да ја, Господ Бог ваш, [а]створих све људе, и да се сећам оних који су на [б]острвима морским, и да владам горе на небесима и доле на земљи, и износим реч своју деци човечјој, да, и то свим народима земаљским?

8. Зашто гунђате што ћете примити још речи мојих? Не знате ли да је сведочанство [а]два народа [б]доказ вама да сам ја Бог, да се сећам једног народа као и другог? Стога, исте речи говорим једном народу као и другом. А када се два [в]народа удруже удружиће се и сведочанство та два народа.

9. А то чиним да многима докажем да сам [а]исти јуче, данас, и заувек и да речи своје изричем како ми се свиди. И зато што једну [б]реч изговорих не мислите да не могу и другу изговорити, јер дело моје није још довршено нити ће бити до свршетка човечјег, нити од тада па надаље.

10. Стога, зато што Библију имате не мислите да она садржи све [а]речи моје, нити мислите да не учиних да још тога буде записано.

11. Јер ја заповедам [а]свим људима, и на истоку и на западу,

2 *б* Иса 5:26; 2 Не 15:26; Моро 10:28.
в 1 Не 21:22. всп Барјак.
3 *а* 1 Не 13:23–25. всп Библија; Мормонова књига.
4 *а* УиЗ 3:16. всп Јевреји.
б всп Јуда – Дрво Јудино.
5 *а* 3 Не 29:8.
6 *а* 1 Не 13:38.
7 *а* всп Створити, стварање.
б 1 Не 22:4.
8 *а* Јез 37:15–20; 1 Не 13:38–41; 2 Не 3:12.
б Мт 18:16. всп Сведочити, сведок.
в Оси 1:11.
9 *а* Јев 13:8.
б всп Откривење.
10 *а* всп Света писма – Пророштва о појављивању Светих писама.
11 *а* Алма 29:8.

и на северу и на југу, и на острвима морским, да [б]пишу речи које им говорим, јер по [в]књигама које ће бити написане [г]судићу свету, сваком човеку по делима његовим, по оном што је записано.

12. Јер гле, говорићу [а]Јеврејима и они ће то писати, а говорићу и Нефијцима и они ће то [б]писати, а говорићу и другим племенима дома Израеловог, које изведох, и они ће то писати. И говорићу и [в]свим народима земаљским, и они ће то писати.

13. И догодиће се да ће [а]Јевреји имати речи Нефијаца, и Нефијци ће имати речи Јевреја, а Нефијци и Јевреји имаће речи изгубљених племена Израелових, а [б]изгубљена племена Израелова имаће речи Нефијаца и Јевреја.

14. И догодиће се да ће мој народ, који је од [а]дома Израеловог, бити сабран кући, у земље поседа њихових, а и реч моја биће у [б]једно сабрана. И показаћу онима што се против речи моје боре и против мога народа, који је од [в]дома Израеловог, да сам ја Бог, и да се [г]заветовах Авраму да ћу се сећати [д]потомства његовог [ђ]заувек.

ПОГЛАВЉЕ 30.

Обраћени нејевреји биће прибројани завештном народу – Многи Ламанци и Јевреји повероваће у реч и постати дивни – Израел ће бити обновљен а опаки уништени. Око 559–545 год. пре Христа.

И ево, гле, љубљена браћо моја, говорио бих вам, јер ја, Нефи, не бих допустио да помислите да сте праведнији него што ће бити нејевреји. Јер гле, не будете ли држали заповести Божје сви ћете исто тако страдати, а због речи које беху изговорене не мислите да ће нејевреји бити потпуно уништени.

2. Јер гле, кажем вам да колико год нејевреја да се покаје [а]заветни су народ Господњи, и колико год [б]Јевреја да се не покаје биће одбачени, јер Господ не чини завет ни са ким осим са онима који се [в]покају и поверују у Сина Његовог, који је Светац Израелов.

3. И ево, прорекао бих још нешто о Јеврејима и нејеврејима. Јер, пошто књига о којој говорах изађе на видело, и буде написана за нејевреје и поново запечаћена за Господа, биће их много који ће [а]поверовати речима које су

11 *б* 2 Тим 3:16.
в всп Књига живота.
г 2 Не 25:22; 33:11, 14–15. всп Суд, последњи.
12 *а* 1 Не 13:23–29.
б 1 Не 13:38–42; 2 Не 26:17.
в 2 Не 26:33.
13 *а* Морм 5:12–14.
б всп Израел – Десет изгубљених племена Израелових.
14 *а* Јер 3:17–18.
б Јез 37:16–17.
в 1 Не 22:8–9.
г Пос 12:1–3; 1 Не 17:40; 3 Не 20:27; Авр 2:9. всп Аврамов завет.
д УиЗ 132:30.
ђ Пос 17:7.
30 2 *а* Гал 3:26–29.
б Мт 8:10–13. всп Јевреји.
в всп Покајати се, покајање.
3 *а* 3 Не 16:6–7.

записане, и [б]пренеће их остатку потомства нашег.

4. И тада ће остатак потомства нашег сазнати за нас, како изађосмо из Јерусалима и да су они потомци Јевреја.

5. И јеванђеље Исуса Христа биће објављено међу [а]њима. Стога ће [б]они бити обновљени у [в]знању о очевима својим, а и у знању о Исусу Христу, које беше међу очевима њиховим.

6. И тада ће се радовати јер ће знати да је то благослов њима из руке Божје. И копрена таме почеће падати са очију њихових, и неће проћи много поколења међу њима, а они ће постати чист и [а]пријатан народ.

7. И догодиће се да ће [а]Јевреји, који су такође расејани, [б]почети веровати у Христа, и почеће да се сабирају на лицу земље. И сви који у Христа поверују постаће такође пријатан народ.

8. И догодиће се да ће Господ Бог отпочети дело своје међу свим народима, коленима, језицима, и људима, да би остварио обнову свога народа на земљи.

9. И са праведношћу ће [а]Господ Бог сиромашнима [б]судити, и [в]кротке на земљи правдом корити. И удариће земљу прутом уста својих, и дахом усана својих погубиће опаке.

10. Јер [а]време брзо долази када ће Господ Бог учинити велику [б]поделу међу људима, и опаке ће уништити, а свој народ ће [в]поштедети, да, па и буде ли морао да огњем [г]уништи опаке.

11. И [а]праведност ће бити појас бедара Његових, а верност појас бокова Његових.

12. [а]И вук ће тада са јагњетом боравити, и леопард ће са јаретом лежати, и теле и лавић и угојено живинче заједно ће бити, а мало дете водиће их.

13. И крава и медведица заједно ће пâсти, младунчад њихова лежаће заједно, и лав ће јести сламу као во.

14. И дојенче ће се играти над рупом аспидином, а дете од сисе одбијено завлачиће руку своју у јаму змије отровнице.

15. Неће они повредити нити уништавати на свој светој гори мојој, јер ће земља бити пуна знања Господњег као море што је воде пуно.

16. Стога ће се разгласити ствари о [а]свим народима, да, све ће се [б]разгласити деци човечјој.

17. Ничега нема што је тајно а да неће бити [а]откривено, ни дела таме која се неће на светло-

3 *б* 1 Не 22:8–9.
5 *а* 3 Не 21:3–7, 24–26.
б УиЗ 3:20.
в 1 Не 15:14; 2 Не 3:12; Морм 7:1, 9–10.
6 *а* УиЗ 49:24; 109:65.
7 *а* 2 Не 29:13–14.
б 2 Не 25:16–17.
9 *а* Иса 11:4–9.
б 2 Не 9:15.
в всп Кротак, кроткост.
10 *а* всп Последњи дани.
б УиЗ 63:53–54.
в Мојсије 7:61.
г 1 Не 22:15–17, 23. всп Земља – Чишћење земље.
11 *а* Иса 11:5–9.
12 *а* Иса 65:25. всп Хиљадугодишњица.
16 *а* УиЗ 101:32–35; 121:28–29.
б Етер 4:6–7.
17 *а* УиЗ 1:2–3.

сти објавити, и ничега нема што је запечаћено на земљи што се неће отпечатити.

18. Стога, све оно што беше откривено деци човечјој тога дана биће откривено, и Сотона [а]неће више моћ имати над срцима деце човечје дуго времена. И ево, љубљена браћо моја, завршавам казивање своје.

ПОГЛАВЉЕ 31.

Нефи говори о томе зашто је Христ крштен – Људи морају следити Христа, крстити се, примити Светог Духа и истрајати до краја како би били спашени – Покајање и крштење врата су ка тесној и уској стази – Вечни живот долази онима који држе заповести након крштења. Око 559–545 год. пре Христа.

И ево, ја, Нефи, завршавам [а]пророковање своје вама, вољена браћо моја. И не могу вам писати осим мало о ономе што знам да се свакако мора догодити; нити могу писати све, осим неке речи брата свог Јакова.

2. Стога ми је оно што записах довољно, осим неколико речи што их морам рећи о [а]учењу Христовом. Стога ћу вам говорити јасно, по јасноћи пророковања свога.

3. Јер душа моја ужива у јасноћи, јер тако Господ Бог делује међу децом човечјом. Јер Господ Бог даје [а]светлост за разумевање, јер говори људима на [б]језику њиховом, да могу разумети.

4. Стога бих да се сетите да вам говорах о [а]пророку кога ми Господ показа, који ће крстити [б]Јагње Божје, које ће однети грехе света.

5. И ево, ако се Јагње Божје, које је свето, мора [а]крстити, да испуни сву праведност, о дакле, колико ли је више потребно да се крстимо ми који нисмо свети, да, и то водом!

6. И ево, питао бих вас, љубљена браћо моја, како Јагње Божје испуни сву праведност крстећи се водом?

7. Не знате ли да је Он свет? Па иако је свет, показа деци човечјој да по телу понизи себе пред Оцем, и посведочи Оцу да ће Му бити [а]послушан у држању заповести Његових.

8. Стога, пошто се крсти водом, Свети Дух сиђе на Њега у [а]обличју [б]голуба.

9. И опет, тиме показа деци човечјој како је тесан пут и уска [а]врата на која треба да уђу, поставивши им пример.

10. И он рече деци човечјој:

18 *а* Отк 20:1–3; Етер 8:26.
31 1 *а* 2 Не 25:1–4.
2 *а* 2 Не 11:6–7.
3 *а* всп Светлост, светлост Христова.
б УиЗ 1:24.
4 *а* 1 Не 10:7; 11:27.
всп Јован Крститељ.
б всп Јагње Божје.
5 *а* Мт 3:11–17. всп Крштење, крстити.
7 *а* Јн 5:30. всп Послушност, послушан, послушати.
8 *а* 1 Не 11:27.
б всп Голуб, знак голуба.
9 *а* 2 Не 9:41; 3 Не 14:13–14; УиЗ 22:4.

[а]Следите ме. Стога, љубљена браћо моја, можемо ли [б]следити Исуса уколико нисмо вољни да држимо заповести Очеве?

11. А Отац рече: Покајте се, покајте се, и крстите се у име Љубљеног Сина мога.

12. А и глас Сина дође до мене, говорећи: Оном који се крсти у име моје, Отац ће [а]дати Светог Духа, као и мени. Стога, [б]следите ме и чините оно што видесте да ја чиним.

13. Стога, љубљена браћо моја, знам да будете ли следили Сина, пуном одлучношћу срца, не чинећи лицемерје и преваре пред Богом, већ искреном намером, кајући се за грехе своје, сведочећи Оцу да сте вољни узети на себе име Христово, [а]крштењем – да, следећи вашег Господа и вашег Спаситеља доле у воду, по речи Његовој, гле, тада ћете примити Светог Духа. Да, долази тада [б]крштење огњем и Светим Духом, и тада ћете моћи [в]језиком анђеоским говорити, и хвале клицати Свецу Израеловом.

14. Али, гле, љубљена браћо моја, овако ми дође глас Синовљев, говорећи: Када се покајете за грехе своје и посведочите Оцу да сте вољни да држите заповести моје, крштењем у води, и примите крштење огњем и Светим Духом, и можете новим језиком говорити, да, и то језиком анђеоским, и ако ме се тада [а]одрекнете, [б]боље би вам било да ме никада упознали нисте.

15. И ја чух глас Очев, који говори: Да, речи мога Љубљеног истините су и верне. Онај који истраје до краја, тај ће бити спашен.

16. И ево, љубљена браћо моја, по овом знам да уколико човек не [а]истраје до краја, следећи [б]пример Сина Бога живога, не може бити спашен.

17. Стога, чините оно што вам рекох да видех како ваш Господ и Откупитељ чини, јер ради тога ми ово беше показано, да можете знати врата на која треба да уђете. Јер врата на која треба да уђете јесу покајање и [а]крштење водом, а тада долази [б]опрост греха ваших огњем и Светим Духом.

18. А тада сте на [а]тесном и узаном [б]путу који води у вечни живот. Да, уђосте на врата, учинисте по заповестима Оца и Сина и примисте Светог Духа, који [в]сведочи за Оца и Сина, да се испуни обећање које даде, које ћете примити уђете ли тим путем.

10 *а* Мт 4:19; 8:22; 9:9.
б Моро 7:11; УиЗ 56:2.
12 *а* всп Дар Светог Духа.
б Лк 9:57–62; Јн 12:26.
13 *а* Гал 3:26–27.
б всп Дар Светог Духа; Огањ.
в 2 Не 32:2–3.
14 *а* Мт 10:32–33; Алма 24:30; УиЗ 101:1–5. всп Неопростив грех.
б 2 Пет 2:21.
16 *а* Алма 5:13; 38:2; УиЗ 20:29.
б всп Исус Христ – Пример Исуса Христа.
17 *а* Мос 18:10. всп Крштење, крстити.
б всп Опрост греха.
18 *а* 1 Не 8:20.
б ПСол 4:18. всп Пут.
в Дела 5:29–32.

19. И ево, љубљена браћо моја, кад стигосте на овај тесан и узан пут, питао бих вас да ли је све [а]учињено? Гле, кажем вам, није, јер не бисте стигли дотле да не беше речи Христове и неуздрмане [б]вере у Њега, потпуно се [в]ослањајући на заслуге Онога који је моћан да спасе.

20. Стога, морате [а]хрлити напред са постојаношћу у Христу, имајући савршен одсјај [б]наде и [в]љубави према Богу и свим људима. Стога, будете ли хрлили напред, гостећи се речју Христовом, и [г]истрајете до краја, гле, овако говори Отац: Имаћете вечни живот.

21. И ево, гле, љубљена браћо моја, ово је [а]пут и [б]нема другог пута ни [в]имена датог под небом којим би се човек могао спасти у царству Божјем. И ево, гле, ово је [г]учење Христово и једино и истинито учење о [д]Оцу, и Сину, и Светом Духу, који су [ђ]један Бог, без краја. Амен.

ПОГЛАВЉЕ 32.

Анђели ґоворе моћу Свеш̄ог Духа – Људи се морају молиш̄и и сами сш̄ећи знање од Свеш̄ог Духа. Око 559–545 ґод. пре Христа.

И ево, гле, љубљена браћо моја, претпостављам да промишљате нешто у срцима својим о ономе што вам је чинити пошто уђосте на тај пут. Али, гле, зашто промишљате о томе у срцима својим?

2. Не сећате ли се да вам рекох да када [а]примите Светог Духа анђеоским [б]језиком можете говорити? И ево, како анђеоским језиком можете говорити, осим по Светом Духу?

3. [а]Анђели говоре моћу Светог Духа. Они, дакле, говоре речи Христове. Стога вам рекох: [б]гостите се речима Христовим, јер гле, речи Христове ће вам рећи све што треба да чините.

4. Дакле, сада, пошто вам рекох ове речи, не будете ли их могли разумети биће то зато што не [а]иштете, нити куцате. Стога, нисте на светло изведени, него морате страдати у тами.

5. Јер гле, опет, кажем вам да уђете ли на пут и примите Светог Духа, показаће вам све што вам је чинити.

6. Гле, ово је учење Христово и неће бити дато више учења све док вам се Он не [а]објави у телу. А када вам се објави у телу, оно што ће вам рећи настојте да чините.

7. И ево, ја, Нефи, не могу рећи

19 *а* Мос 4:10.
б всп Вера.
в УиЗ 3:20.
20 *а* всп Ходати, ходати са Богом.
б всп Нада.
в всп Љубав.
г всп Истрајати.
21 *а* Дела 4:10–12; 2 Не 9:41; Алма 37:46; УиЗ 132:22, 25.
б Мос 3:17.
в всп Исус Христ – Преузимање имена Исуса Христа на нас.
г Мт 7:28; Јн 7:16–17.
д всп Бог, Божанство.
ђ 3 Не 11:27, 35–36. всп Јединство.
32 2 *а* 3 Не 9:20.
б 2 Не 31:13.
3 *а* всп Анђели.
б Јер 15:16.
4 *а* всп Искати.
6 *а* 3 Не 11:8.

више. Дух спречава моје казивање, и остаје ми да жалим због [а]неверe и опакости и незнања и тврдоглавости људи, јер неће знање да траже, нити разумеју велико знање када им се оно даје у [б]јасноћи, и то јасно колико то реч може бити.

8. И ево, љубљена браћо моја, опажам да још увек промишљате у срцима својим, и жалости ме што морам да говорим о овоме. Јер будете ли послушали Духа који човека учи да се [а]моли, знаћете да морате да се молите, јер [б]зао дух не учи човека да се моли него га учи да не сме да се моли.

9. Али гле, кажем вам да се морате увек [а]молити и не клонути, да ништа не смете извршавати за Господа уколико се прво не помолите Оцу у [б]име Христово, да вам посвети чин ваш, да чин ваш може бити за [в]добробит душе ваше.

ПОГЛАВЉЕ 33.

Нефијеве речи су истините – Оне сведоче о Христу – Они који верују у Христа веровaће речима Нефијевим, које ће стајати као сведочанство пред судом. Око 559–545 год. пре Христа.

И ево, ја, Нефи, не могу записати све оно што се поучаваше међу мојим народом, нити сам [а]вичан писању као говору. Јер када човек [б]говори моћу Светог Духа, моћ Светог Духа преноси то до срца деце човечје.

2. Али гле, много их је који [а]отврднуше срца своја против Светог Духа, те Му нема места у њима. Одбацише, стога, много тога што је записано и сматрају га безвредним.

3. Али ја, Нефи, записах што записах, и сматрам то за велику [а]вредност, а нарочито за мој народ. Јер се за њих [б]молим непрестано дању, и очи моје због њих влаже јастук мој ноћу, и вапим Богу своме са вером, и знам да ће Он чути вапај мој.

4. И знам да ће Господ Бог посветити молитве моје на добитак моме народу. А речи које записах у слабости биће [а]ојачане за њих, јер их [б]наводе да чине добро, упознају их са очевима њиховим и говоре о Исусу, и наводе их да у Њега верују и да истрају до краја, а то је живот [в]вечни.

5. И говоре [а]оштро против греха, по [б]јасноћи истине. Стога се ниједан човек неће гневити на речи које написах, осим ако није од духа ђаволовог.

---

7 *а* всп Невера.
б 2 Не 31:2–3; Јаков 4:13.
8 *а* всп Молитва.
б Мос 4:14. всп Ђаво.
9 *а* 3 Не 20:1; УиЗ 75:11.
б Мојсије 5:8.
в Алма 34:27.
33 1 *а* Етер 12:23–24.
б УиЗ 100:7–8.
2 *а* Хел 6:35–36.
3 *а* всп Света писма – Вредност Светих писама.
б Енос 1:9–12; РМор 1:8.
4 *а* Етер 12:26–27.
б Моро 7:13.
в всп Вечни живот.
5 *а* 1 Не 16:1–3; 2 Не 9:40.
б 2 Не 31:3; Јаков 4:13.

6. Радујем се јасноћи, радујем се истини, радујем се Исусу своме, јер душу моју [а]откупи од пакла.

7. Имам [а]милосрђа за свој народ, и велику веру у Христа да ћу срести многе душе неукаљане пред судијском столицом Његовом.

8. Имам милосрђа за [а]Јевреја – кажем Јевреја, јер мислим на оне одакле дођох.

9. Имам милосрђа и за [а]нејевреје. Али гле, ни за једног се не могу надати уколико се са Христом не [б]измире и не уђу на [в]уска врата, и [г]ходају [д]тесним путем који води у живот, и не наставе тим путем све до краја дана провере.

10. И ево, љубљена браћо моја, а и Јевреји, и сви ви крајеви земаљски, послушајте ове речи и [а]верујте у Христа, а ако не верујете у ове речи верујте у Христа. А поверујете ли у Христа вероваћете у ове [б]речи, јер су то [в]речи Христове, и Он ми их даде, и оне [г]уче све људе да треба да чине добро.

11. И просудите нису ли то речи Христове – јер Христ ће вам показати, у последњи дан, [а]моћу и великом славом, да то јесу речи Његове. А ви и ја стајаћемо лицем у лице пред [б]судом Његовим, и знаћете да ми Он заповеди да ово запишем, упркос слабости мојој.

12. И молим се Оцу у име Христово да многи од нас, ако не сви, могу бити спашени у [а]царству Његовом у тај велики и последњи дан.

13. И ево, љубљена браћо моја, сви ви који сте од дома Израеловог, и сви крајеви земаљски, говорим вам попут гласа некога који [а]вапи из праха: Збогом, док не дође тај велики дан.

14. А ви који нећете да узмете удела у доброти Божјој, и не поштујете [а]речи Јевреја, а и моје [б]речи, и речи које ће изаћи из уста Јагњета Божјег, гле, желим вам вечно збогом, јер ће вас ове речи [в]осудити у последњи дан.

15. Јер што на земљи запечатим, биће изнето против вас пред [а]судом, јер овако ми Господ заповеди, а ја морам послушати. Амен.

6 *а* всп Откупити, откупљен, откупљење.
7 *а* всп Милосрђе.
8 *а* всп Јевреји.
9 *а* всп Нејевреји.
б всп Помирити, помирење.
в 2 Не 9:41.
г всп Ходати, ходати са Богом.
д Хел 3:29–30; УиЗ 132:22.
10 *а* всп Веровање, веровати.
б всп Мормонова књига.
в Моро 10:27–29.
г 2 Не 25:28.
11 *а* Етер 5:4; Моро 7:35.
б Отк 20:12; Моро 10:34.
12 *а* всп Целестијална слава.
13 *а* Иса 29:4; 2 Не 26:16.
14 *а* всп Библија.
б всп Мормонова књига.
в 2 Не 29:11; Етер 4:8–10.
15 *а* РМор 1:11.

КЊИГА ЈАКОВЉЕВА

БРАТА НЕФИЈЕВОГ

Речи његовог проповедања браћи његовој. Он постиђује човека који настоји да уништи Христово учење. Неколико речи о историји народа нефијског.

ПОГЛАВЉЕ 1.

Јаков и Јосиф настоје да увере људе да повјерују у Христа и да држе Његове заповести – Нефи умире – Опакост превладава међу Нефијцима. Око 544–421 год. пре Христа.

ЈЕР гле, догоди се да педесет и пет година беше прошло од времена кад Лехи напусти Јерусалим. Стога Нефи даде мени, [а]Јакову, [б]заповест у погледу [в]малих плоча, на којима је ово урезано.

2. И даде мени, Јакову, заповест да на овим плочама напишем нешто од онога што сматрам најдрагоценијим, да не улазим, осим незнатно, у историју овог народа који се назива народом нефијским.

3. Јер он рече да ће историја његовог народа бити урезана на његовим другим плочама, а да ове плоче чувам и предајем их потомству своме са поколења на поколење.

4. И буде ли проповедања које је свето, или откривења које је велико, или пророковања, да оно [а]најважније урежем на овим плочама, и да обухватим колико год је могуће, Христа ради, и народа нашег ради.

5. Јер због вере и велике бриге, заиста нам беше објављено о народу нашем, оно што ће му се [а]догодити.

6. А имадосмо, такође, и многа откривења, и много духа пророчког. Стога, знадосмо за [а]Христа и царство Његово које ће доћи.

7. Стога марљиво радисмо међу народом нашим, како бисмо их уверили да [а]дођу Христу и узму удела у доброти Божјој, како би ушли у [б]покој Његов, да се Он не би у гневу своме заклео да неће [в]ући, као кад Га синови Израелови [г]изазваше у данима искушења док беху у [д]пустињи.

8. Стога, тражисмо од Бога да можемо све људе да уверимо да се не [а]буне против Бога, да Га не [б]изазивају на срџбу, него

1 1*а* всп Јаков, син Лехијев.
б Јаков 7:27.
в 2 Не 5:28–33; Јаков 3:13–14. всп Плоче.
4*а* ти доминантне, важне ставке.
5*а* 1 Не 12.
6*а* 1 Не 10:4–11; 19:8–14.
7*а* 2 Не 9:41; Омни 1:26; Моро 10:32.
б всп Покој.
в Бр 14:23; Понз 1:35–37; УиЗ 84:23–25.
г Јев 3:8.
д Бр 26:65; 1 Не 17:23–31.
8*а* всп Побуна.
б 1 Не 17:30; Алма 12:36–37; Хел 7:18.

да сви људи поверују у Христа и имају у виду смрт Његову, и трпе [в]крст Његов и поднесу поругу света. Стога, ја, Јаков, узимам на себе да испуним заповест брата свога Нефија.

9. Ево, Нефи остари и увиде да ускоро мора [а]умрети. Стога, [б]помаза једног човека да сада буде цар и владар над његовим народом, у складу са владавином [в]царева.

10. Како народ веома љубљаше Нефија, јер им беше велик заштитник, узевши [а]мач Лаванов у одбрану њихову, и радећи у свим данима својим за добробит њихову –

11. Стога, народ беше жељан да задржи у сећању име његово. И ко год би владао на месту његовом беше назван од народа другим Нефијем, трећим Нефијем, и тако даље, у складу са владавином царева. И тако беху названи од народа, какво год име имали.

12. И догоди се да Нефи умре.

13. Ево, народи који не беху [а]Ламанци беху [б]Нефијци. Ипак, називаху се Нефијцима, Јаковљевцима, Јосифовцима, [в]Зорамцима, Ламанцима, Лемуиловцима и Исмаиловцима.

14. Али ја, Јаков, нећу их одсад разликовати под тим именима, него ћу их звати [а]Ламанцима који настоје да униште народ Нефијев, а оне који су пријатељи Нефију назваћу [б]Нефијцима, или [в]народом нефијским, у складу са владавином царева.

15. И догоди се да народ Нефијев, под владавином другог цара, постепено отврдну у срцима својим и помало се препусти опаким навикама, као што Давид из давнина пожеле много [а]жена и иноча, а тако и Соломун, син његов.

16. Да, и почеше да трагају за многим златом и сребром, и почеше помало да се узносе у охолости.

17. Стога им ја, Јаков, упутих ове речи док их поучавах у [а]храму, пошто најпре добих [б]задатак од Господа.

18. Јер ја, Јаков, и брат мој, Јосиф, бејасмо свештеници и учитељи овог народа, [а]посвећени руком Нефијевом.

19. И величасмо [а]службу своју Господу, преузимајући [б]одговорност на себе, главама својим одговарајући за грехе народа уколико их не бисмо пуном

8 *в* пцс Мт 16:25–26 (Додатак); Лк 14:27.
9 *а* 2 Не 1:14.
б всп Помазати.
в 2 Не 6:2; Јар 1:7.
10 *а* 1 Не 4:9; 2 Не 5:14; РМор 1:13; Мос 1:16; УиЗ 17:1.
13 *а* Енос 1:13; УиЗ 3:18.
б всп Нефијци.
в 1 Не 4:35; 4 Не 1:36–37.
14 *а* Мос 25:12; Алма 2:11.
б 2 Не 4:11.
в 2 Не 5:9.
15 *а* УиЗ 132:38–39.
17 *а* 2 Не 5:16. всп Храм, дом Господњи.
б всп Позвати, позван од Бога, позив.
18 *а* 2 Не 5:26.
19 *а* всп Служба, службеник.
б УиЗ 107:99–100. всп Управитељ, управљање.

марљивошћу поучавали речи Божјој. Стога, радисмо свом снагом својом да [а]крв њихова не упрска одећу нашу. У противном, крв би њихова упрскала одећу нашу и не бисмо се нашли неукаљани у последњи дан.

ПОГЛАВЉЕ 2.

Јаков говори против љубави према богатству, охолости, и нечистоћи – Људи могу тражити богатство да помогну својим ближњима – Господ заповеда да нико од Нефијаца нема више од једне жене – Господ се радује чедности жена. Око 544–421 год. пре Христа.

Речи које Јаков, брат Нефијев, говораше народу нефијском, после смрти Нефијеве:

2. Ево, љубљена браћо моја, ја, Јаков, по одговорности са којом сам пред Богом да величам службу своју са разборитошћу, и да могу спрати са одеће своје грехе ваше, пењем се у храм како бих вам објавио реч Божју.

3. А и сами знате да и досад бејах марљив у служби позива свога, али данас сам притиснут са много више жеља и бриге за добробит душа ваших него икада до сада.

4. Јер гле, досад сте били послушни речи Господњој, коју вам дадох.

5. Али гле, послушајте ме и знајте да уз помоћ свемоћног Створитеља земље и неба могу вам рећи о [а]мислима вашим, како се почињете у греху напрезати, а тај ми се грех чини веома одвратним, да, одвратним и Богу.

6. Да, то жалости душу моју и утиче да устукнем од стида пред Творцем својим што морам да вам сведочим о опакостима срца ваших.

7. А жалости ме, такође, што морам да са толико [а]смелости говорим о вама пред женама вашим и децом вашом, од којих су многи веома нежних и [б]чедних и меких осећања пред Богом, а то је Богу угодно;

8. И мислим да дођоше овамо да чују угодну [а]реч Божју, да, реч што лечи душу рањену.

9. Стога, душу моју притиска то што сам нагнан, због строге заповести коју од Бога примих, да вас опоменем за злочине ваше, да увећавам ране оних који су већ рањени, уместо да их тешим и исцељујем ране њихове. А они који не беху рањени, уместо да се госте угодном речју Божјом бодеже уперене имају да прободу душе њихове и ране осетљиве умове њихове.

10. Али, упркос величини тог задатка, морам да чиним према строгим [а]заповестима Божјим и говорим вам о опакостима и одвратностима вашим, у присуству оних који су срца чистог и

19 *в* 2 Не 9:44.
2 5 *а* Алма 12:3; УиЗ 6:16.
всп Бог, Божанство.
7 *а* УиЗ 121:43.
б всп Честитост.
8 *а* Алма 31:5.
10 *а* всп Заповести Божје.

срца скрушеног, и пред [б]проницљивим оком Свемогућег Бога.

11. Стога, морам вам рећи истину по [а]јасноћи речи Божје. Јер гле, док питах Господа, тако ми дође реч, говорећи: Јакове, попни се сутра у храм, и прогласи реч коју ћу ти дати за овај народ.

12. И ево, гле, браћо моја, ово је реч коју вам проглашавам, да многи од вас почеше трагати за златом, и за сребром, и за сваковрсним [а]рудама драгоценим, којима ова земља, која је [б]земља обећања вама и потомству вашем, веома обилује.

13. И подашна рука се осмехну на вас веома, те стекосте многа богатства, а због тога што неки од вас стекоше обилније него неки од браће ваше [а]узносите се у охолости срца својих, и имате тврде шије и главе уздигнуте због скупоцене одеће ваше, и прогоните браћу своју јер сматрате да сте бољи од њих.

14. А ево, браћо моја, мислите ли да вас Бог у томе оправдава? Гле, кажем вам, не. Него вас осуђује, и истрајете ли са тим судови Његови морају брзо доћи на вас.

15. О, када би вам показао да вас може прозрети, и једним погледом ока свога до у прах ударити!

16. О, када би вас ослободио овог безакоња и одвратности. И, о кад бисте послушали реч наредби Његових, и не бисте дозволили да ова [а]охолост срца ваших уништи душе ваше!

17. Мислите на браћу своју као на себе саме, и блиски будите са свима и слободни са [а]иметком својим, да и [б]они могу бити богати попут вас.

18. Али пре него што потражите [а]богатство, тражите [б]царство Божје.

19. А пошто стекнете наду у Христа, стећи ћете богатство будете ли га тражили, а тражићете га с намером да добро [а]чините – да голе оденете, и гладне нахраните, да поробљене ослободите и пружите помоћ болеснима и онима у невољи.

20. И ево, гле, браћо моја, говорах вам о охолости, а они од вас који мучаху ближњега свога и прогањаху га јер сте били охоли у срцима својим због онога што вам Бог даде, шта на то кажете?

21. Не мислите ли да је то одвратно оном који свако тело створи? И једно је биће драгоцено у очима Његовим као и друго. И свако тело је од праха, а са истим циљем их створи, да држе [а]заповести Његове и славе Га заувек.

---

10 *б* 2 Не 9:44.
11 *а* 2 Не 25:4; 31:2–3.
12 *а* 1 Не 18:25; Хел 6:9–11; Етер 10:23.
б 1 Не 2:20. всп Обећана земља.
13 *а* Морм 8:35–39.
16 *а* всп Охолост.
17 *а* всп Добробит; Милостиња, давање милостиње.
б 4 Не 1:3.
18 *а* 1 Цар 3:11–13; Мк 10:17–27; 2 Не 26:31; УиЗ 6:7. всп Богатство.
б Лк 12:22–31.
19 *а* Мос 4:26.
21 *а* УиЗ 11:20; Авр 3:25–26.

22. И ево, завршавам казивање о тој охолости. И да вам не морах говорити о озбиљнијем злочину, срце би се моје веома радовало због вас.

23. Али реч Божја ме притиска због озбиљнијих злочина ваших. Јер гле, овако говори Господ: Овај народ почиње да јача у безакоњу. Не разумеју они Света писма, јер настоје да се оправдају када курварства чине, због онога што је написано о Давиду и Соломуну, сину његовом.

24. Гле, Давид и [а]Соломун заиста имаху много [б]жена и иноча, што беше одвратно преда мном, говори Господ.

25. Стога, овако говори Господ: Изведох овај народ из земље јерусалимске, моћу руке своје, да могу себи подићи [а]праведан огранак од плода бокова Јосифових.

26. Стога, ја Господ Бог нећу допустити да овај народ чини као они из давнина.

27. Стога, браћо моја, чујте ме, и послушајте реч Господњу: Нека, дакле, ниједан човек међу вама нема доли [а]једну жену, а иночу да нема ни једну;

28. Јер ја, Господ Бог, радујем се [а]чедности жена. И курварства су одвратност преда мном, овако говори Господ над војскама.

29. Стога ће овај народ држати заповести моје, говори Господ над војскама, или ће земља бити [а]проклета због дела њихових.

30. Јер будем ли хтео, говори Господ над војскама, да подигнем [а]потомство за себе, заповедићу свом народу. Иначе, нека послушају ово.

31. Јер гле, ја, Господ, видех жалост и чух нарицање кћери свога народа у земљи јерусалимској, да, и у свим земљама мога народа, због опакости и одвратности мужева њихових.

32. И нећу допустити, говори Господ над војскама, да вапаји наочитих кћери овог народа, ког изведох из земље јерусалимске, дођу мени против мушкараца мога народа, говори Господ над војскама.

33. Јер неће они одвести поробљене кћери мога народа због благости њихове, или ћу их походити тешким проклетством, чак и до уништења. Јер неће чинити [а]курварства попут оних из давнина, говори Господ над војскама.

34. А сад гле, браћо моја, знате да заповести ове беху дате оцу нашем, Лехију, стога их и пре познавасте и дођосте до велике осуде, јер чињасте оно што није требало чинити.

24*а* 1 Цар 11:1; Нем 13:25–27.
б 1 Цар 11:1–3; Јездра 9:1–2; УиЗ 132:38–39.
25*а* Пос 49:22–26; Амос 5:15; 2 Не 3:5; Алма 26:36. всп Лехи, отац Нефијев.
27*а* УиЗ 42:22; 49:16. всп Брак, женити.
28*а* всп Чедност.
29*а* Етер 2:8–12.
30*а* Мал 2:15; УиЗ 132:61–66.
33*а* всп Сексуална неморалност; Чулан, чулност.

35. Гле, учинисте [а]већа безакоња него Ламанци, браћа наша. Сломисте срца нежних жена својих, и изгубисте поверење деце своје, због лоших примера пред њима. И јецаји срца њихових успињу се ка Богу против вас. А због строгости речи Божје која се обара на вас, многа срца умреше прободена дубоким ранама.

ПОГЛАВЉЕ 3.

Они који су чистог срца примају угодну реч Божју – Праведност Ламанаца надмашује праведност Нефијаца – Јаков упозорава на блуд, пожуду и сваки грех. Око 544–421 год. пре Христа.

Али гле, ја, Јаков, говорио бих вама који сте чистог срца. Погледајте на Бога са одлучношћу мисли, и молите Му се са силном вером. И Он ће вас утешити у невољама вашим, и бранiће дело ваше, и правду послати на оне који траже уништење ваше.

2. О, сви ви који сте чистог срца, подигните главе своје и примите угодну реч Божју, и гостите се љубављу Његовом, јер то можете ако су вам мисли [а]непоколебљиве, заувек.

3. Али, јао, јао, вама који нисте чистог срца, који сте данас [а]прљави пред Богом, јер уколико се не покајете земља ће због вас бити проклета, а Ламанци, који нису прљави попут вас, ипак су [б]проклети тешким проклетством, бичеваће вас све до уништења.

4. И брзо долази време да уколико се не покајете, запосешће они земљу баштине ваше, и Господ Бог ће [а]извести праведне између вас.

5. Гле, Ламанци браћа ваша, коју мрзите због прљавштине њихове и проклетства које дође на коже њихове, праведнији су од вас, јер не [а]заборавише заповест Господњу која беше дата оцу нашем – да могу имати само једну жену, а иночу не могу имати ниједну, нити се курварства смеју чинити међу њима.

6. А ево, ту заповест гледају да држе. Стога, због гледања да држе ову заповест, Господ Бог их неће уништити него ће им бити [а]милостив, а једног дана они ће постати благословен народ.

7. Гле, мужеви њихови [а]љубе жене своје, и жене њихове љубе мужеве своје, а мужеви њихови и жене њихове љубе децу своју. А невера њихова и мржња њихова према вама је због безакоња очева њихових. Стога, колико сте бољи од њих у очима свог великог Створитеља?

8. О, браћо моја, плашим се да уколико се не покајете за грехе своје, кожа ће њихова бити бела од ваше, када будете са њима приведени пред престо Божји.

35 *а* Јаков 3:5–7.
3 2 *а* Алма 57:26–27.
3 *а* всп Нечистоћа, прљавштина.
б 1 Не 12:23.
4 *а* Омни 1:5–7, 12–13.
5 *а* Јаков 2:35.
6 *а* 2 Не 4:3, 6–7; Хел 15:10–13.
7 *а* всп Љубав; Породица.

9. Стога, заповест вам дајем, која је реч Божја, да их не ружите више због тамне коже њихове, нити их ружите због прљавштине њихове, већ се сетите прљавштине своје, и сетите се да прљавштина њихова дође због очева њихових.

10. Стога, сетићете се [а]деце своје, како ражалостисте срца њихова због примера који постависте пред њих, а уз то сетите се да можете, због прљавштине своје, довести децу своју до уништења, и греси ће њихови бити сручени на главе ваше у последњи дан.

11. О, браћо моја, послушајте речи моје, разбудите способности душа својих. Продрмајте се да бисте се [а]пробудили из дремежа смртног. Ослободите се болова [б]паклених да не постанете [в]анђели ђаволови, те будете бачени у оно језеро огњено и сумпорно које је друга [г]смрт.

12. И ево, ја, Јаков, говорах још много тога народу нефијском, упозоравајући их на [а]блуд и [б]пожуду, и сваковрсне грехе, говорећи им о страшним последицама тога.

13. А ни стоти део поступака овог народа, који се сада поче умножавати, не може бити записан на [а]овим плочама, али су многи од поступака њихових записани на већим плочама, и ратови њихови, и сукоби њихови, и владавине царева њихових.

14. Ове плоче називају се плочама Јаковљевим, и израђене су руком Нефијевом. И ја завршавам казивање речи ових.

ПОГЛАВЉЕ 4.

Сви пророци су се клањали Оцу у име Христово – Аврамово приношење Исака било је слично Богу и Његовом Јединорођенцу – Људи треба да се измире са Богом кроз Помирење – Јевреји ће одбацити камен темељац. Око 544–421 год. пре Христа.

Ево, гле, догоди се да ја, Јаков, служих много у речи своме народу, (и не могу писати осим мало речи својих, због тешкоће урезивања речи наших на плоче) а знамо да оно што пишемо на плочама мора остати.

2. Али шта год записујемо било где осим на плочама, мора пропасти и ишчезнути. Али, неке речи можемо написати на плочама, које ће деци нашој, а и љубљеној браћи нашој, дати у малој мери знање о нама, то јест, о очевима њиховим –

3. Ево, то нас радује, и марљиво се трудимо да урежемо ове речи на плоче, надајући се да ће их љубљена браћа наша и деца наша примити захвалних срца, и посматрати их како би

10 *а* всп Дете, деца.
11 *а* Алма 5:6–9.
б всп Пакао.
в 2 Не 9:8–9.
г всп Смрт, духовна.
12 *а* всп Блуд.
б всп Опак, опакост; Пожуда.
13 *а* 1 Не 19:1–4; Јаков 1:1–4.

са радошћу а не жалошћу, нити презиром, сазнали за прве родитеље своје.

4. Јер, у ту сврху писасмо ово, да они могу знати како [а]знадосмо за Христа, и имасмо наду у слави Његовој много стотина година пре доласка Његовог. И не само да ми сами имасмо наду у слави Његовој, него и сви свети [б]пророци који беху пре нас.

5. Гле, вероваху они у Христа и [а]служаху Оцу у име Његово, а и ми служимо Оцу у име Његово. И с том сврхом држимо [б]закон Мојсијев, јер [в]усмерава душе наше ка Њему, и зато је посвећен нама за праведност, као што беше рачунато Авраму у пустињи што беше послушан заповестима Божјим приносећи сина свога Исака, што је сличност са Богом и Његовим [г]Јединорођеним Сином.

6. Стога, истражујемо пророке, и имамо многа откривења и дух [а]пророштва. А имајући сва та [б]сведочанства добијамо наду, и наша вера постаје непоколебљива, толико да заиста можемо у [в]име Исусово [г]заповедати и самo нас дрвеће слуша, или горе, или таласи морски.

7. Ипак, Господ Бог нам показује [а]слабост нашу да можемо знати како благодаћу Његовом и великим удостојењем Његовим за децу човечју, имамо моћ да то чинимо.

8. Гле, велика су и чудесна дела Господња. Како су [а]неистраживе дубине [б]тајни Његових, и немогуће је да човек открије све путеве Његове. И нико не [в]познаје [г]путеве Његове сем ако му није откривено. Стога, браћо, немојте презрети откривења Божја.

9. Јер гле, моћу [а]речи Његове [б]човек дође на лице земаљско, а и та земља створена беше моћу речи Његове. Стога, ако Бог може да говори и свет постаде, и говори и човек постаде, о дакле, зашто не може да заповеда [в]земљи, или делу руку својих на лицу њеном, по вољи и жељи својој?

10. Стога, браћо, не настојте да [а]саветујете Господа, него прихватите савет из руке Његове. Јер гле, и сами знате да Он саветује у [б]мудрости, и у правди,

4 4*а* всп Исус Христ.
б Лк 24:25–27; Јаков 7:11; Мос 13:33–35; УиЗ 20:26.
5*а* Мојсије 5:8.
б 2 Не 25:24; Јар 1:11; Мос 13:27, 30; Алма 25:15–16. всп Закон Мојсијев.
в Гал 3:24.
г Пос 22:1–14; Јн 3:16–18. всп Јединородни.
6*а* всп Пророштво, прорицати.
б всп Сведочити, сведок.
в Дела 3:6–16; 3 Не 8:1.
г всп Моћ.
7*а* Етер 12:27.
8*а* Рим 11:33–36.
б УиЗ 19:10; 76:114. всп Тајне Божје.
в 1 Кор 2:9–16; Алма 26:21–22. всп Знање.
г Иса 55:8–9.
9*а* Морм 9:17; Мојсије 1:32.
б всп Створити, стварање; Човек, људи.
в Хел 12:8–17.
10*а* 2 Не 9:28–29; Алма 37:12, 37; УиЗ 3:4, 13.
б всп Мудрост; Свезнајући.

и у великој милости, над свим делима својим.

11. Стога, љубљена браћо, измирите се с Њим кроз [а]Помирење Христа, Његовог [б]Јединорођеног Сина, и можете стећи [в]васкрсење, по моћи васкрсења које је у Христу, и бити представљени Богу као [г]првенци Христови, имајући веру, јер добисте сигурну наду о слави у Њему пре него што се сам објави у телу.

12. А сада, љубљени, не чудите се што вам ово говорим, јер зашто не [а]говорити о Помирењу Христовом, и не стећи савршено знање о Њему, као и стећи знање о васкрсењу и свету који ће доћи?

13. Гле, браћо моја, онај који прориче, нека прориче на разумевање људима, јер [а]Дух говори истину и не лаже. Стога, он говори о оном што заиста [б]јесте, и о оном што ће заиста бити. Стога, ово нам се [в]јасно објављује ради спасења душа наших. Али гле, нисмо ми једини сведоци за то, јер Бог ово говораше и пророцима древним.

14. Али гле, Јевреји беху народ [а]тврде шије и [б]презираху речи јасноће, и убијаху пророке и тражаху оно што не могаху разумети. Стога, због [в]слепоће своје, а та слепоћа дође због гледања поврх циља, свакако морају пасти, јер Бог одузе своју јасноћу од њих, и предаде им много тога што [г]не могу разумети јер жељаху тако. А пошто жељаху тако, Бог учини тако да се могу спотаћи.

15. А сада мене, Јакова, Дух наводи на пророковање, јер опажам деловањем Духа који је у мени, да ће Јевреји [а]спотичући се [б]одбацити [в]стену на којој су могли градити и имати сигуран темељ.

16. Али гле, према Светим писмима, ова [а]стена постаће велик и последњи и једини сигуран [б]темељ на ком Јевреји могу градити.

17. И ево, љубљени моји, како је могуће да ови, пошто одбацише сигуран темељ, могу [а]икада градити на њему, да он може постати глава од угла њиховог?

18. Гле, љубљена браћо моја, открићу вам ову тајну, уколико се случајно не поколебам у постојаности својој у Духу, и не спотакнем због превелике бриге своје за вас.

11 *а* всп Помирити, помирење.
б Јев 5:9.
в всп Васкрсење.
г Мос 15:21–23; 18:9; Алма 40:16–21.
12 *а* 2 Не 25:26.
13 *а* всп Истина; Свети Дух.
б УиЗ 93:24.
в Алма 13:23.
14 *а* Мт 23:37–38; 2 Не 25:2.
б 2 Кор 11:3; 1 Не 19:7; 2 Не 33:2.
в Иса 44:18; Рим 11:25.
г 2 Не 25:1–2.
15 *а* Иса 8:13–15; 1 Кор 1:23; 2 Не 18:13–15.
б 1 Не 10:11.
в всп Стена; Угаони камен.
16 *а* Пс 118:22–23.
б Иса 28:16; Хел 5:12.
17 *а* Мт 19:30; УиЗ 29:30.

ПОГЛАВЉЕ 5.

Јаков наводи Зеносов извештај о алегорији о питомој и дивљој маслини – Оне су налик Израелу и нејеврејима – Предвиђа се расејање и сабирање Израела – Упућују се наговештаји о Нефијцима и Ламанцима и целом дому Израеловом – Нејевреји ће бити накалемљени Израелу – На крају ће виноград бити спаљен. Око 544–421 год. пре Христа.

Гле, браћо моја, не сећате ли се да читасте речи пророка [а]Зеноса, које говораше дому Израеловом, говорећи:

2. Послушај, о доме Израелов, и чуј речи од мене, пророка Господњег.

3. Јер гле, овако говори Господ: Упоредићу тебе, о доме [а]Израелов, са питомом [б]маслином, коју човек узе и негова у [а]винограду своме. А она нарасте и остари, и поче да [з]трули.

4. И догоди се да изађе Господ винограда и виде како маслина његова поче да трули, и рече: Орезаћу је и окопати око ње и неговати је, па можда потера младе и нежне гране, и не страда.

5. И догоди се да је ореза, и окопа око ње, и негова је по речи својој.

6. И догоди се да после много дана поче она терати нешто мало младих и нових грана, али гле, главна крошња њена поче пропадати.

7. И догоди се да Господ винограда виде то, и рече слузи своме: Жалости ме што ћу да изгубим ово дрво. Стога иди и убери гране [а]дивље маслине и донеси их овамо мени, и одломићемо оне главне гране које почеше венути, и бацићемо их у огањ да могу изгорети.

8. И гле, говори Господ винограда, узимам многе од ових младих и нових грана, и накалемићу их где будем хтео, и није важно ако страда корен овог дрвета, могу сачувати плод његов за себе. Узећу, стога, ове младе и нежне гране и накалемићу их где будем хтео.

9. Ти узми гране дивље маслине и накалеми их на [а]место њихово, а ове које одломих бацићу у огањ и спалити их да не закрчују тло мога винограда.

10. И догоди се да слуга Господа винограда учини по речи Господа винограда, и накалеми гране [а]дивље маслине.

11. И Господ винограда нареди да се окопа око ње, и да се ореже, и негује, говорећи слузи своме: Жалости ме што ћу да изгубим ово дрво. Стога, да бих могао да сачувам његово корење да не страда, учиних то, да га за себе сачувам.

5 1*а* всп Зенос.
3*а* Јез 36:8.
всп Израел.
б Рим 11:17–24.
всп Маслиново дрво.
в УиЗ 101:44.
всп Виноград Господњи.
з всп Отпадништво.
7*а* Рим 11:17, 24.
9*а* Рим 1:13.
10*а* всп Нејевреји.

12. Стога, пођи, надгледај дрво и негуј га по речима мојим.

13. А ове ћу [a]сместити у најдаљи део винограда мога, где будем хтео, то није важно за тебе, а чиним то како бих за себе сачувао природне гране дрвета, а такође, како бих себи за после сачувао плод његов, јер ме жалости да изгубим ово дрво и плод његов.

14. И догоди се да Господ винограда оде путем својим, и сакри природне гране питоме маслине у најдаље делове винограда, неке овде а неке онде, како му се прохте и свиди.

15. И догоди се да прође дуго времена, а Господ винограда рече слузи своме: Дођи, сиђимо у виноград да радимо у винограду.

16. И догоди се да Господ винограда, а тако и слуга, сиђоше у виноград да раде. И догоди се да слуга рече Господу своме: Гле, погледај овамо, ево дрвета.

17. И догоди се да Господ винограда погледа и спази дрво на које беху накалемљене гране дивље маслине, а оно беше потерало и почело да доноси [a]плод. И спази он да је добро, и плод његов беше попут природног плода.

18. И рече слузи: Гле, гране дивљег дрвета прихватише сок корена његовог, те корен његов велику снагу даде, а због велике снаге корена његовог дивље гране родише питомим плодом. Ево, да не накалемисмо ове гране, стабло њено би страдало. А сада ћу, гле, прикупити много плодова које донесе стабло њено, и плод ћу његов сачувати за после, за себе самог.

19. И догоди се да Господ винограда рече слузи: Дођи, пођимо до најдаљег дела винограда, и погледајмо да ли су и природне гране дрвета донеле много плодова, да сачувам плод његов за после, за себе самог.

20. И догоди се да пођоше онамо где господар беше сакрио природне гране дрвета, и он рече слузи: Погледај ове. И он спази да [a]прва донесе много плодова, а спази и да је добар. И рече слузи: Убери плод њен и прикупи за после да га могу сачувати за себе самог, јер гле, рече он, ово дуго време неговах га и оно донесе много плодова.

21. И догоди се да слуга рече господару своме: Зашто дође овамо да засадиш ово дрво, или грану ову са дрвета? Јер гле, то беше најнеплодније место на свом земљишту твога винограда.

22. А Господ винограда му рече: Не саветуј ме, знадох да је то место неплодно земљиште. Стога ти рекох да га неговах ово дуго време, и видиш да донесе много плодова.

23. И догоди се да Господ винограда рече слузи своме: Погледај овде, гле, посадих такође још једну грану са дрвета, а знаш да земљиште овог места беше

13*a* 1 Не 10:12. | 17*a* Јн 15:16. | 20*a* Јаков 5:39.

још неплодније од првог. Али, погледај дрво. Неговах га ово дуго време, и донесе оно много плодова. Убери га, стога, и прикупи за после да га сачувам за себе самог.

24. И догоди се да Господ винограда опет рече слузи своме: Погледај овамо и види још једну [а]грану коју посадих. Гле и њу неговах, и она донесе плод.

25. И рече слузи: Погледај овамо и види последњу. Гле, засадих ову на месту [а]плодног земљишта, и неговах је ово дуго време, а само део дрвета донесе питоми плод, а [б]други део дрвета донесе дивљи плод. Гле, неговах ово дрво попут осталих.

26. И догоди се да Господ винограда рече слузи: Одломи гране које не донеше добар [а]плод и баци их у огањ.

27. Али гле, слуга му рече: Орежимо је и окопајмо око ње и негујмо је нешто дуже, те ти можда донесе добар плод, да га сачуваш за после.

28. И догоди се да Господ винограда и слуга Господа винограда неговаху сав плод у винограду.

29. И догоди се да прође много времена, и Господ винограда рече [а]слузи своме: Дођи, сиђимо до винограда да опет радимо у винограду. Јер гле, [б]време се приближи, и ускоро долази [в]крај. Стога, морам сачувати плод за после, за себе самог.

30. И догоди се да Господ винограда и слуга сиђоше до винограда и дођоше до дрвета чије природне гране беху откинуте, а дивље гране беху накалемљене, и гле, [а]сваковрсни плодови оптеретише дрво.

31. И догоди се да Господ винограда окуси плод од сваке врсте, од највећег до најмањег. И Господ винограда рече: Гле, толико дуго неговасмо ово дрво, и сачувах себи за после много плодова.

32. Али гле, овога пута донесе оно много плодова, од чега [а]ниједан није добар. И гле, има лоших плодова сваке врсте, и не доноси ми оно ништа упркос свом труду нашем. И ево, жалости ме да изгубим то дрво.

33. И Господ винограда рече слузи своме: Шта да учинимо са дрветом да опет могу сачувати његов добар плод за себе самог?

34. А слуга рече господару своме: Гле, пошто ти накалеми гране дивље маслине неговаху оне корење, да живи и не страда. Стога, видиш да је још увек добро.

35. И догоди се да Господ винограда рече слузи своме: Ништа ми не користи ово дрво, а ни корење његово ми не користи све док рђав плод доноси.

36. Ипак, знам да је корење

24 *а* Јез 17:22–24; Алма 16:17; 3 Не 15:21–24.
25 *а* 1 Не 2:20.
б 3 Не 10:12–13.
26 *а* Мт 7:15–20; Алма 5:36; УиЗ 97:7.
29 *а* УиЗ 101:55; 103:21.
б вск Последњи дани.
в 2 Не 30:10; Јаков 6:2.
30 *а* вск Отпадништво.
32 *а* ИЈС 1:19.

добро, и у своју сврху га сачувах, а због велике снаге своје даваше до сада, са дивљих грана, добар плод.

37. Али гле, дивље гране израстоше и [а]превладаше корење његово, и због тога што дивље гране превладаше корење његово донесе оно пуно рђавих плодова. А због тога што донесе тако много рђавих плодова видиш да поче пропадати, и ускоро ће сазрети, да може у огањ бити бачено, не учинимо ли нешто да га сачувамо.

38. И догоди се да Господ винограда рече слузи своме: Сиђимо доле у најдаље делове винограда, и погледајмо нису ли и природне гране донеле рђав плод.

39. И догоди се да сиђоше у најдаље делове винограда. И догоди се да спазише да се и плод природних грана беше покварио, да, [а]прва, и друга, а и последња. И све се оне покваришe.

40. И [а]дивљи плод последње превлада онај део дрвета који рађаше добрим плодом, толико да грана беше увела и осушила се.

41. И догоди се да Господ винограда заплака, и рече слузи: [а]Шта још могох учинити за виноград свој?

42. Гле, знадох да се сав плод винограда, осим овог, беше покварио. А сада се поквари и ово које некад рађаше добрим плодом. И сада ниједно дрво у винограду моме није низашта осим да се посече и у огањ баци.

43. И гле, ово последње, чија грана увену, посадих на [а]добром плодном земљишту, да, и то оном које беше изабрано међу свим другим деловима земљишта у мом винограду.

44. И ти виде како посекох оно што [а]закрчиваше ово место на земљишту да могу посадити ово дрво уместо њега.

45. И ти виде како један део његов добар плод донесе, а други део донесе дивљи плод; и јер не уклоних гране његове и у огањ их не бацих, гле, превладаше оне добру грану те она увену.

46. А ево, гле, упркос свој бризи коју предузесмо за мој виноград, поквари се дрвеће његово, те не доноси више добар плод, а за ове се надах да ћу их сачувати, те сачувати плодове њихове за после, за себе самог. Али гле, посташе она попут дивље маслине, и не вреде низашта него да буду [а]посечена и у огањ бачена. А мене жалости да их изгубим.

47. Али шта још могох учинити у свом винограду? Опустих ли руку своју да га не негујем? Не, неговах га, и окопавах око њега, и орезивах га, и ђубрих га, и [а]пружах руку своју готово целог дана, и [б]крај се приближава.

37 *а* УиЗ 45:28–30.
39 *а* Јаков 5:20, 23, 25.
40 *а* Морм 6:6–18.
41 *а* 2 Не 26:24.
43 *а* 2 Не 1:5.
44 *а* Етер 13:20–21.
46 *а* 3 Не 27:11.
47 *а* 2 Не 28:32; Јаков 6:4.
б всп Свет – Крај света.

И жалости ме што ћу морати да посечем сва стабла у свом винограду, и бацим их у огањ да изгоре. Ко је тај што поквари виноград мој?

48. И догоди се да слуга рече господару своме: Није ли то због осионости винограда твога – нису ли гране његове надјачале корење које је добро? А због тога што гране надјачаше корење њихово, гле растоше оне брже од снаге корења, узимајући снагу себи. Гле, кажем, није ли ово разлог што се стабла винограда твога покварише?

49. И догоди се да Господ винограда рече слузи: Пођимо и посецимо стабла у винограду и бацимо их у огањ, да не закрчују земљиште винограда мога, јер учиних све. Шта још могох учинити за виноград свој?

50. Али гле, рече слуга Господу винограда: Поштеди га [a]још мало.

51. А Господ рече: Да, поштедећу га још мало, јер ме жалости да изгубим стабла винограда свога.

52. Узмимо, дакле, [a]гране од ових које посадих у најудаљеније делове винограда свога, и накалемимо их на дрво са ког дођоше, и одломимо са дрвета оне гране чији је плод најгорчи, и накалемимо природне гране дрвета уместо њих.

53. А ово ћу учинити да дрво не страда, да за себе можда сачувам корење његово за сврху своју.

54. А гле, корење природних грана стабла, које посадих где год хтедох, још је живо. Стога, да и њега могу сачувати за сврху своју, узећу гране овог дрвета и [a]накалемићу их на њих. Да, накалемићу на њих гране матичног дрвета њиховог, да могу сачувати и корење за себе самог, да би ми кад довољно ојача можда могло донети добар плод, и можда ћу се ипак прославити плодом винограда свога.

55. И догоди се да узеше са природног дрвета, које беше подивљало, и накалемише на природна стабла, која такође беху подивљала.

56. И узеше, такође, од природних грана које беху подивљале, и накалемише на њихово матично дрво.

57. И Господ винограда рече слузи: Не кидај дивље гране са стабла, осим оних које су најгорче, а на њих ћеш накалемити онако како ти рекох.

58. И опет ћемо неговати стабла у винограду, и поткресати гране његове, и кидаћемо са дрвета оне гране које сазреше, које морају страдати, и бацити их у огањ.

59. А ово чиним не би ли, можда, корење његово ојачало због изврсности његове и због промене грана, да добре могу надвладати рђаве.

50 *a* Јаков 5:27.
52 *a* всп Израел – Сакупљање Израела.
54 *a* 1 Не 15:12–16.

60. И пошто сачувах природне гране и корење њихово, и опет на матично дрво накалемих природне гране и сачувах корење њиховог матичног дрвета, да можда тада стабла у винограду моме опет могу добар [а]плод доносити, и да опет могу радост имати због плода винограда мога, да се могу веома радовати што сачувах корење и гране првог плода –

61. Стога, пођи, и позови [а]слуге да марљиво [б]радимо, са силом својом у винограду, да пут припремимо, да опет могу доносити природан плод, а тај природан плод је добар и најдрагоценији међу свим другим плодовима.

62. Пођимо, дакле, и радимо свом силом својом овај последњи пут, јер гле, ближи се крај, и ово је последњи пут да орезујем виноград свој.

63. Накалеми гране. Почни од [а]последњих да могу бити прве, а да прве могу бити последње, и окопај око стабала, и старих и младих, и првих и последњих, и последњих и првих, да све опет буду неговане последњи пут.

64. Стога, окопај око њих, и орежи их, и нађубри их још једном, последњи пут, јер се крај ближи. И буде ли тако да ови последњи калемови порасту и донесу природан плод, припремићеш им онда пут да могу расти.

65. А кад почну расти уклонићеш гране које доносе горак плод, по снази добрих и величини њиховој, и не [а]уклањај одједном све лоше, да не би корење њихово било сувише снажно за калем, те калем њихов пропадне, а ја изгубим стабла винограда свога.

66. Јер жалости ме да изгубим стабла винограда свога. Уклањај, стога, лоше како добре буду расле, да корен и крошња могу бити једнаки по снази, све док добре не надвладају лоше, и док се лоше не посеку и у огањ баце, да не закрчују тло винограда мога. И тако ћу очистити лоше из винограда свога.

67. А гране природног дрвета опет ћу накалемити на природно дрво.

68. И гране природног дрвета ћу накалемити на природне гране дрвета, и тако ћу их опет сјединити, да донесу природан плод, и биће једно.

69. А лоше ће бити [а]избачене, да, и то са свог земљишта винограда мога. Јер гле, само ћу још овај пут орезати виноград свој.

70. И догоди се да Господ винограда посла [а]слугу свога, а слуга пође и учини како му Господ нареди, и доведе и друге слуге, а беше их [б]мало.

60 *а* Иса 27:6.
61 *а* Јаков 6:2; УиЗ 24:19.
б УиЗ 39:11, 13, 17.
63 *а* 1 Не 13:42; Етер 13:10–12.
65 *а* УиЗ 86:6–7.
69 *а* 1 Не 22:15–17, 23; 2 Не 30:9–10.
70 *а* УиЗ 101:55; 103:21.
б 1 Не 14:12.

71. А Господ винограда им рече: Пођите, и [а]радите у винограду снагом својом. Јер гле, ово је [б]последњи пут да негујем виноград свој, јер крај је сасвим близу, и време брзо долази. И будете ли радили снагом својом, [а]радоваћете се са мном плоду који ћу сачувати себи за време које ће убрзо доћи.

72. И догоди се да слуге одоше и беху радили снагом својом, а и Господ винограда беше радио са њима. И они слушаху заповести Господа винограда у свему.

73. И опет се појави природан плод у винограду. И природне гране почеше да расту и веома напредују а дивље гране почеше да кидају и бацају. И они одржаваху корен и врх његов једнаким, према снази његовој.

74. И тако беху радили са свом марљивошћу, према заповестима Господа винограда, све док лоше не беху избацили из винограда, и Господ беше сачувао за себе да стабла поново рађају природним плодом. И посташе она као [а]једно тело, а сав плод беше једнак. И Господ винограда сачува себи природан плод, који му од почетка беше најдрагоценији.

75. И догоди се да кад Господ винограда виде да је плод његов добар, и да његов виноград није више покварен, позва слуге своје и рече им: Гле, ово је последњи пут да неговасмо виноград мој. И видите да учиних по вољи својој и сачувах природан плод који је добар као што беше на почетку. И [а]благословени сте, јер због тога што марљиво радисте са мном у винограду моме, и држасте заповести моје, и што ми опет донесте [б]природан плод, те виноград мој није више покварен, а оно лоше је избачено, гле, радоваћете се са мном због плода винограда мога.

76. Јер гле, [а]дуго ћу чувати плод винограда свога за себе самог, за после, за време које убрзо долази. И последњи пут неговах виноград свој, и орезах га, и окопах око њега, и нађубрих га. Чуваћу, дакле, за себе самог плод још дуго времена, у складу с оним што рекох.

77. А кад дође време да рђав плод опет дође у виноград мој, учиниће тада да се сабере добро и лоше, и добро ћу сачувати за себе, а лоше ћу избацити на место његово. А тада долази [а]оно после и крај, и ја ћу учинити да виноград мој буде огњем [б]спаљен.

ПОГЛАВЉЕ 6.

Господ ће сакупити Израел у последњим данима – Свет ће бити спаљен огњем – Људи морају сле-

71 *а* Мт 21:28; Јаков 6:2–3; УиЗ 33:3–4.
б УиЗ 39:17; 43:28–30.
в УиЗ 18:10–16.
74 *а* УиЗ 38:27.
75 *а* 1 Не 13:37.
б всп Израел.
76 *а* 1 Не 22:24–26. всп Хиљадугодишњица.
77 *а* Отк 20:2–10; УиЗ 29:22–24; 43:29–33; 88:110–116.
б всп Свет – Крај света.

дити Христа да би избегли језеро огњено и сумпорно. Око 544–421 год. пре Христа.

И ево, гле, браћо моја, као што вам рекох да ћу прорицати, гле, ово је пророштво моје – да се оно што пророк [а]Зенос говораше о дому Израеловом, у ком их он пореди са природном маслином, мора свакако догодити.

2. А дан у који ће ставити Он руку своју по други пут да [а]сакупи свој народ, јесте дан, да, и то последњи пут, да [б]слуге Господње крену у [в]моћи Његовој, да [г]негују и орезују [д]виноград Његов. А убрзо после тога долази [ђ]свршетак.

3. И како су благословени они који беху марљиво радили у винограду Његовом, а како су проклети они који ће бити истерани на место своје! А свет ће бити огњем [а]спаљен.

4. И како нам је милостив Бог наш, јер се сећа дома [а]Израеловог, и корења и грана, и пружа [б]руке своје ка њима цео дан, а они су народ [в]тврде шије који се опире. Али ко год не отврдне срце своје биће спашен у царству Божјем.

5. Стога, љубљена браћо моја, преклињем вас речима разборитости да се покајете и дођете са пуном одлучношћу срца, и [а]држите се Бога као што се Он држи вас. И док је [б]рука Његова милостива испружена ка вама у светлу дана, не отврдните срца своја.

6. Да, чујете ли данас глас Његов, не отврдните срца своја, јер зашто да [а]умрете?

7. Јер гле, пошто сте цео дан били неговани добром речју Божјом, зар ћете рђав плод донети, да морате бити [а]посечени и у огањ бачени?

8. Гле, зар ћете одбацити ове речи? Зар ћете одбацити речи пророка, и зар ћете одбацити све речи које су о Христу изговорене, после толико њих који говораху о Њему, и порицати добру реч Христову, и моћ Божју, и [а]дар Светог Духа, и угушити Светог Духа, и ругати се великом плану откупљења који за вас беше утврђен?

9. Не знате ли да ће вас, будете ли то учинили, моћ откупљења и васкрсења, која је у Христу, довести да са стидом и страшном [а]кривицом станете пред [б]суд Божји?

10. А по моћи [а]правде, јер

6 1*а* Јаков 5:1.
2*а* 1 Не 22:10–12; УиЗ 110:11. всп Обнова јеванђеља.
б Јаков 5:61.
в 1 Не 14:14.
г Јаков 5:71.
д всп Виноград Господњи.
ђ 2 Не 30:10.
3*а* 2 Не 27:2; Јаков 5:77; 3 Не 25:1.
4*а* 2 Сам 7:24.
б Јаков 5:47.
в Мос 13:29.
5*а* всп Јединство.
б Алма 5:33–34; 3 Не 9:14.
6*а* Јез 18:21–23.
7*а* Алма 5:51–52; 3 Не 27:11–12.
8*а* всп Дар Светог Духа.
9*а* Мос 15:26. всп Кривица.
б всп Суд, последњи.
10*а* всп Правда.

правда се не може порећи, морате отићи у то [б]језеро огњено и сумпорно, чији су пламенови неугасиви, и чији се дим уздиже у веке векова, а то језеро огњено и сумпорно [в]бескрајно је [г]мучење.

11. О, дакле, вољена браћо моја, покајте се, и уђите на [а]тесна врата и продужите путем који је узан, док не добијете вечни живот.

12. О, [а]мудри будите, шта више могу рећи?

13. На крају, желим вам због, док се не сретнем са вама пред угодним судом Божјим, судом који опаке погађа [а]страшним ужасом и страхом. Амен.

ПОГЛАВЉЕ 7.

Шерем проповеда Христа, сукобљава се са Јаковом, тражи знак, и бива ударен од Бога – Сви пророци говорили су о Христу и Његовом Помирењу – Нефијци су проживели своје дане као луталице, рођени у страдању, и омражени од Ламанаца. Око 544–421 год. пре Христа.

И ево, догоди се да пошто прође неколико година, дође међу народ Нефијев човек чије име беше Шерем.

2. И догоди се да поче проповедати међу народом, и изјављивати да неће бити никаквог Христа. И проповедаше много тога што беше ласкаво народу. А то учини да би могао оборити учење Христово.

3. И беше марљиво радио како би могао завести срца народа, толико да заведе многа срца. А знајући да ја, Јаков, имам веру у Христа који ће доћи, вребаше згодну прилику да ми се приближи.

4. А беше учен, тако да имаше савршено познавање језика овог народа. Могаше се, стога, служити великим ласкањем и великом моћу говора, по моћи ђаволовој.

5. И надаше се да ће ме поколебати у вери, упркос многим [а]откривењима и свему оном што видех о томе; јер ја заиста видех анђеле, и они ми служаху. А такође чух и глас Господњи који ми говораше самом речју, с времена на време. Стога се не могох поколебати.

6. И догоди се да дође к мени и овако ми прозбори, говорећи: Брате Јакове, често тражих прилику да могу говорити с тобом, јер чух а и знам да много обилазиш проповедајући оно што ти зовеш јеванђељем, или учењем Христовим.

7. И навео си многе од ових људи да изопаче прави пут Божји и не [а]држе закон Мојсијев који је прави пут, и промене

10 *б* 2 Не 28:23.
всп Пакао.
в УиЗ 19:10–12.
г всп Проклетство.
11 *а* 2 Не 9:41.
12 *а* Морм 9:28.
13 *а* Алма 40:14.
7 5 *а* 2 Не 11:3; Јаков 2:11.
7 *а* Јаков 4:5.

закон Мојсијев служећи бићу за које кажеш да ће доћи за много стотина година. И ево, гле, ја, Шерем, изјављујем да је то богохуљење, јер ниједан човек не зна о томе, јер не [б]може говорити о оном што ће доћи. И тако се Шерем препираше са мном.

8. Али гле, Господ Бог изли [а]Духа свога на душу моју, толико да га ја постидех у свим речима његовим.

9. И рекох му: Поричеш ли Христа који ће доћи? А он рече: Када би био неки Христ, не бих га порицао, али знам да Христа нема, нити је било, нити ће га икада бити.

10. А ја му рекох: Верујеш ли Светим писмима? А он рече: Да.

11. А ја му рекох: Онда их ти не разумеш, јер она заиста сведоче о Христу. Гле, кажем ти да ниједан од пророка не писаше нити [а]пророковаше, а да не говораше о том Христу.

12. И то није све – мени беше објављено, јер чух и видех, а то ми такође беше објављено [а]моћу Светог Духа. Стога, знам, да кад не би било помирења сав би људски род морао бити [б]изгубљен.

13. И догоди се да ми он рече: Покажи ми [а]знак том моћу Светог Духа, помоћу које ти толико знаш.

14. А ја му рекох: Шта сам ја да Бога искушавам да теби знак покаже за оно што знаш да је [а]истинито? Мада ћеш то порећи, јер си од [б]ђавола. Ипак, нека не буде моја воља, него ако Бог хоће да те удари, нека ти то буде знак да Он има моћ и на небу и на земљи, а и да ће Христ доћи. И нека буде, о Господе, воља Твоја, а не моја.

15. И догоди се да када ја, Јаков, рекох ове речи, моћ Господња дође на њега, тако да паде на земљу. И догоди се да беше негован током много дана.

16. И догоди се да рече народу: Окупите се сутра, јер ћу умрети. Стога, желим да говорим народу пре него што умрем.

17. И догоди се да се сутрадан сакупи мноштво, и он им отворено говораше и пореч ствари којима их беше поучавао, и призна Христа, и моћ Светог Духа, и служење анђеоско.

18. И јасно им говораше како беше [а]обманут моћу [б]ђаволовом. И говораше о паклу, и о вечности, и казни вечној.

19. И рече: Бојим се да починих [а]неопростив грех, јер Богу лагах, јер порекох Христа, а рекох да верујем Светим писмима. А она заиста сведоче о Њему. И због тога што тако лагах Богу

7 *б* Алма 30:13.
8 *а* всп Надахнуће, надахнути.
11 *а* Отк 19:10; 1 Не 10:5; Јаков 4:4; Мос 13:33–35; УиЗ 20:26.
всп Исус Христ.
12 *а* всп Бог, Божанство – Бог Свети Дух; Свети Дух.
б 2 Не 2:21.
13 *а* Мт 16:1–4; Алма 30:43–60. всп Знак.
14 *а* Алма 30:41–42.
б Алма 30:53.
18 *а* Алма 30:53. всп Обманути, обмана.
б всп Ђаво.
19 *а* всп Неопростив грех.

веома се бојим да ће ми стање бити [б]страшно, али се исповедам Богу.

20. И догоди се да када изговори те речи, не могаше више говорити и [а]издахну.

21. А када се мноштво осведочи да то говораше пре него што ће издахнути, веома се зачудише, толико да моћ Божја дође на њих и беху [а]обузети тако да попадаше на земљу.

22. Ево, то беше угодно мени, Јакову, јер затражих то од Оца свога који је на небу, јер чу Он вапај мој и услиши молитву моју.

23. И догоди се да мир и љубав Божја опет беху обновљени међу народом. И [а]истраживаху они Света писма, и не слушаху више глас тог опаког човека.

24. И догоди се да многа средства беху измишљена да би се Ламанци [а]вратили и обновили у знању истине. Али све то беше [б]узалуд, јер они уживаху у [в]ратовима и [ѓ]крвопролићу и имаху вечну [д]мржњу према нама, браћи својој. И непрестано настојаху да нас униште моћу оружја свога.

25. Стога се народ Нефијев утврђиваше против њих оружјем својим и свом снагом својом, уздајући се у Бога и [а]стену спасења свога. Настављаху они, стога, да буду победници над непријатељима својим.

26. И догоди се да ја, Јаков, почех старити. И како се запис о овом народу води на [а]другим плочама Нефијевим, стога, завршавам овај запис, изјављујући да писах како најбоље знадох, говорећи да време умине с нама, а и [б]животи нам наши уминуше попут сна, јер бејасмо усамљен и достојанствен народ, луталице, истерани из Јерусалима, рођени у страдању у пустињи и омражени од браће своје, што узрокова ратове и сукобе. Стога оплакивасмо дане своје.

27. И ја, Јаков, видех да убрзо морам сићи у гроб свој. Стога рекох сину своме [а]Еносу: Узми ове плоче. И рекох му оно што ми брат мој Нефи беше [б]заповедио, а он обећа послушност заповестима. И ја завршавам писање своје на плочама овим, а то писање је кратко. А читаоцу желим због, надајући се да ће многи од браће моје читати речи моје. Због, браћо.

19 *б* Мос 15:26.
20 *а* Јер 28:15–17.
21 *а* Алма 19:6.
23 *а* Алма 17:2.
24 *а* Енос 1:20.
б Енос 1:14.
в Мос 10:11–18.
ѓ Јар 1:6; Алма 26:23–25.
д 2 Не 5:1–3; Мос 28:2.
25 *а* всп Стена.
26 *а* 1 Не 19:1–6; Јар 1:14–15. всп Плоче.
б Јак 4:14.
27 *а* Енос 1:1.
б Јаков 1:1–4.

КЊИГА ЕНОСЕВА

Енос се снажно моли и добија опроштај својих грeха – Глас Господњи долази у његов ум обећавајући спасење за Ламанце у будућим данима – Нефијци настоје да обрате Ламанце – Енос се радује у свом Откупитељу. Око 420. год. пре Христа.

ГЛЕ, догоди се да ја, [а]Енос, знадох за оца свога да беше праведан [б]човек, јер ме [в]поучаваше о језику своме, а и о [г]нези и опомени Господњој. И због тога, благословено да је име Бога мога;

2. А говорићу вам о [а]напрезању које имадох пред Богом пре него што примих [б]опрост греха својих.

3. Гле, пођох да ловим дивљач по шумама, а речи које често слушах да их отац мој говори о вечном животу и [а]радости светаца, дубоко се [б]усадише у срце моје.

4. И душа ми [а]огладне и [б]клекох пред Творцем својим и завапих Му у снажној [в]молитви и молби за душу своју. И цео дан вапљах к Њему, да, и када ноћ паде ја још увек глас свој високо дизах да допре до небеса.

5. И дође ми [а]глас, говорећи: Еносе, греси су ти опроштени и бићеш благословен.

6. И ја, Енос, знадох да Бог не може лагати, стога, кривица моја беше избрисана.

7. И рекох: Господе, како се то догоди?

8. А Он ми рече: Због [а]вере твоје у Христа кога никада пре нити чу нити виде. И много година ће проћи пре него што се Он објави у телу. Стога, гле, вера твоја те учини [б]потпуним.

9. Ево, догоди се да када чух ове речи почех осећати [а]жељу за добробит браће своје, Нефијаца. [б]Излих, стога, сву душу своју за њих пред Богом.

10. И док се тако напрезах у духу, гле, опет ми глас Господњи дође у [а]ум, говорећи: Походићу браћу твоју у складу са марљивошћу њиховом у држању заповести мојих. [б]Дадох им ову земљу, а та земља је света. И нећу је [в]проклети, осим

1 1*а* всп Енос, син Јаковљев.
б 2 Не 2:2–4.
в 1 Не 1:1–2.
г Еф 6:4.
2*а* Пос 32:24–32; Алма 8:10. всп Покајати се, покајање.
б всп Опрост греха.
3*а* всп Радост.
б 1 Не 10:17–19; Алма 36:17–21.
4*а* 2 Не 9:51; 3 Не 12:6.
б всп Дубоко поштовање.
в всп Молитва.
5*а* всп Откривење.
8*а* Етер 3:12–13. всп Вера.
б Мт 9:22.
9*а* 1 Не 8:12; Алма 36:24.
б 2 Не 33:3; РМор 1:8; Алма 34:26–27.
10*а* всп Надахнуће, надахнути; Ум.
б 1 Не 2:20.
в Етер 2:7–12.

због безакоња. Стога, походићу браћу твоју по ономе што рекох, и преступе њихове са тугом ћу оборити на главе њихове.

11. И пошто ја, Енос, бејах чуо ове речи, вера моја у Господа поста непоколебљива и ја Му се са много напрезања мољах за браћу своју, Ламанце.

12. И догоди се да пошто се [а]мољах и радих са пуном марљивошћу, Господ ми рече: Уделићу ти по [б]жељама твојим, због вере твоје.

13. А ево, гле, ово беше жеља коју од Њега пожелех, да деси ли се да мој народ, Нефијци, падну у преступ и некако буду [а]уништени, а да Ламанци не буду уништени, да Господ Бог [б]сачува запис о моме народу, Нефијцима. Па буде ли то и моћу свете руке Његове, како би у неким будућим данима могао Ламанцима бити [в]обелодањен, како би могли бити [г]приведени спасењу;

14. Јер за сада, напори наши у обнављању праве вере код њих беху [а]узалудни. И они се у гневу своме заклеше да ће, буде ли могуће, [б]уништити записе наше и нас, а и сва предања очева наших.

15. Стога, знајући да Господ Бог беше у стању да [а]сачува записе наше, вапих ка Њему непрестано, јер ми Он рече: Шта год у вери затражиш, верујући да ћеш примити у име Христово, примићеш.

16. А веру имадох и завапих Богу да [а]сачува [б]записе. А Он ми се заветова да ће их [в]обелоданити Ламанцима у време од Њега одређено.

17. И ја, Енос, знадох да ће то бити у складу са заветом који Он беше учинио. Стога ми се душа одмори.

18. И Господ ми рече: И очеви твоји захтеваху то од мене и биће им учињено по вери њиховој, јер им вера беше попут твоје.

19. И ево, догоди се да ја, Енос, обилажах народ Нефијев, пророкујући о ономе што ће доћи и сведочећи о ономе што бејах чуо и видео.

20. И износим запис да народ Нефијев марљиво настојаше да обнови Ламанце правој вери у Бога. Али, [а]напори наши беху узалудни. Мржња њихова беше чврста и беху вођени својом злом природом те посташе дивљ и свиреп и [б]крвожедан народ, пун [в]идолопоклонства и прљавштине, хранећи се зверима грабљивим, боравећи у

12 *а* Морм 5:21; 9:36.
б Пс 37:4; 1 Не 7:12; Хел 10:5.
13 *а* Морм 6:1, 6.
б РМор 1:6–11; Алма 37:2.
в Алма 37:19; Етер 12:22; УиЗ 3:18.
г Алма 9:17.
14 *а* Јаков 7:24.
б Морм 6:6.
15 *а* всп Света писма – Света писма која су сачувана.
16 *а* 3 Не 5:13–15; УиЗ 3:19–20; 10:46–50.
б всп Мормонова књига.
в 2 Не 27:6.
20 *а* Моро 9:6.
б Јар 1:6.
в Мос 9:12. всп Идолопоклонство.

шаторима и лутајући пустињом са кратким кожним појасом око бокова својих и глава обријаних. А вештина им беше у [ж]луку и у сабљи и секири. И многи не једоше ништа осим меса сировог. И непрестано настојаху да нас униште.

21. И догоди се да народ Нефијев обрађиваше земљу и [а]узгајаше житарице сваке врсте и воће, и стада и крда и сваковрсну стоку, и козе и дивокозе, а и много коња.

22. И међу нама беше веома много [а]пророка. А народ беше народ [б]тврде шије, тежак да разуме.

23. И не беше ничег другог осим силне [а]грубости, [б]проповедања и пророковања о ратовима и сукобима и уништењима, и сталног [в]подсећања на смрт и трајање вечности и судове и моћ Божју, а све ово, [ж]непрестано их подстичући како би их држали у страху од Господа. Кажем, да не беше ничег осим овога и веома велике јасноће говора која би их сачувала од брзог уништења. И тако пишем о њима.

24. И током дана својих видех ратове између Нефијаца и Ламанаца.

25. И догоди се да почех старити, а сто седамдесет и девет година беше прошло од времена када отац наш Лехи [а]напусти Јерусалим.

26. И видех да ускоро морам сићи доле у гроб свој и бејах моћу Божјом обузет те морадох проповедати и пророковати овом народу и објављивати реч по истини која је у Христу. И објављивах то у свим данима својим и радовах се због тога више него због онога од света.

27. И ускоро идем на место [а]покоја свога, које је са Откупитељем мојим, јер знам да ћу се у Њему одморити. И радујем се дану када ће се моје [б]смртно обући у [в]бесмртност и стати пред Њега. Тада ћу са радошћу гледати лице Његово и Он ће ми рећи: Дођи к мени, ти благословени, јер ти је припремљено место у [ж]становима Оца мога. Амен.

---

20 *ж* Мос 10:8.
21 *а* Мос 9:9.
22 *а* РМор 1:16–18.
б Јар 1:3.
23 *а* 1 Не 16:2; 2 Не 33:5.
б всп Проповедати.
в Хел 12:3.
ж Јар 1:12; Алма 31:5.
25 *а* 1 Не 2:2–4.
27 *а* всп Покој.
б всп Смртан, смртност.
в всп Бесмртан, бесмртност.
ж Јн 14:2–3; Етер 12:32–34; УиЗ 72:4; 98:18.

КЊИГА ЈАРОМОВА

Нефијци држе закон Мојсијев, радују се Христовом доласку и напредују у земљи – Многи пророци раде како би народ сачували на путу истине. Око 399–361 год. пре Христа.

ЕВО, гле, ја, Јаром, пишем нешто речи по заповести оца свога, Еноса, да би се сачувало [а]родословље наше.

2. А како су [а]ове плоче [б]мале и како је све ово [в]написано са намером да користи браћи нашој, [г]Ламанцима, стога је потребно да мало пишем. Али, нећу писати о пророковањима својим, нити о откривењима својим. Јер шта бих више могао написати од оног што очеви моји написаше? Зар не открише они план спасења? Кажем вам, да, и то ми је довољно.

3. Гле, потребно је да се много тога учини међу овим народом, због тврдоће срца њихових и глувоће ушију њихових и слепоће умова њихових и [а]тврдоће шија њихових. Ипак, Бог им је веома милостив и још их не [б]збриса са лица земље.

4. А међу нама има много оних који имају многа [а]откривења, јер нису сви тврде шије. И који год нису тврде шије и имају веру, имају [б]заједништво са Светим Духом, који деци човечјој објављује према вери њиховој.

5. И ево, гле, две стотине година беше прошло, а народ Нефијев ојача у земљи. Гледаху они да [а]држе закон Мојсијев и дан [б]Шабата светим за Господа. И не [в]скрнављаху нити [г]хуљаху. А закони земље беху веома строги.

6. И беху расејани широм лица земље, а и Ламанци такође. А они беху много бројнији него што беху Нефијци. И љубљаху [а]убиство и крв дивљачи пијаху.

7. И догоди се да долажаху много пута на нас, Нефијце, у борбу. Али [а]цареви наши и вође наше беху људи снажни у вери Господњој и поучаваху народ путевима Господњим. Стога се одупирасмо Ламанцима и збрисасмо их из земаља [б]наших и почесмо утврђивати градове наше, то јест, свако место баштине наше.

8. И веома се намножисмо и раширисмо по лицу земље и постадосмо веома богати у злату и

1 1*а* 1 Не 3:12; 5:14.
2*а* Јаков 3:14; Омни 1:1.
б 1 Не 6.
в всп Света писма – Вредност Светих писама.
г 2 Не 27:6; Морм 5:12.
3*а* Енос 1:22–23.
б Етер 2:8–10.
4*а* Алма 26:22; Хел 11:23; УиЗ 107:18–19. всп Откривење.
б всп Свети Дух.
5*а* 2 Не 25:24; Алма 34:13–14.
б Изл 35:2. всп Шабат.
в всп Богохуљење.
г всп Хулити, богохуљење.
6*а* Јаков 7:24; Енос 1:20.
7*а* Јаков 1:9, 11, 15.
б РМор 1:14.

у сребру и у драгоценостима и доброј изради у дрвету, у грађевини и у справама, а тако и у железу и бакру и месингу и челику, правећи разнолика оруђа свих врста за обрађивање земље, и ратно [а]оружје. Да, оштру шиљасту стрелу и тоболац и стрелицу и копље, и извршавасмо сваковрсне припреме за рат.

9. И пошто бејасмо тако припремљени за сукоб са Ламанцима, не напредоваху они против нас. Али, потврди се реч Господња коју Он рече очевима нашим, говорећи: Уколико будете држали заповести моје напредоваћете у земљи.

10. И догоди се да пророци Господњи запретише народу нефијском, по речи Божјој, да не буду ли држали заповести него падну у преступ, биће [а]истребљени са лица земље.

11. Стога, пророци и свештеници и учитељи беху марљиво радили, опомињући са свом трпељивошћу народ на марљивост, поучавајући [а]закону Мојсијевом и о намери због које беше дат, уверавајући их да [б]ишчекују Месију и верују да ће Он доћи, [а]као да већ јесте. И тако их они поучаваху.

12. И догоди се да их, чинећи тако сачуваше од [а]истребљења са лица земље, јер речју им срца [б]пробадаху, стално их подстичући на покајање.

13. И догоди се да две стотине тридесет и осам година прође у сталним ратовима и сукобима и расправама, током већег дела времена.

14. И ја, Јаром, не пишем више, јер су плоче мале. Али гле, браћо моја, можете погледати [а]друге плоче Нефијеве, јер гле, на њима су урезани записи о ратовима нашим, према записима царева, или онима за које они наредише да се напишу.

15. А ове плоче предајем у руке сина свога, Омнија, како би се водиле према [а]заповестима очева мојих.

КЊИГА ОМНИЈЕВА

Омни, Амарон, Кемиш, Абинадом и Амалеки, један за другим, воде записе – Мосија открива народ Зарахемлин, који дође из Јерусалима у данима Седекије – Мосија постаје њихов цар – Потомци Мулекови у Зарахемли открише Коријантумра, послед-

8 *а* Мос 10:8.
10 *а* 1 Не 12:19–20; Омни 1:5.
11 *а* Јаков 4:5; Алма 25:15–16.
б 2 Не 11:4; Етер 12:18–19.
в 2 Не 25:24–27; Мос 3:13; 16:6.
12 *а* Етер 2:10.
б Алма 31:5.
14 *а* 1 Не 9:2–4.
15 *а* Јаков 1:1–4.

њеґ Јаредовца – Цара Венијамина наслеђује Мосија – Људи ӣреба да ӣринесу своје душе као жрӣву Христу. Око 323–130 ґод. ӣре Христа.

ГЛЕ, догоди се да мени, Омнију, беше заповеђено од оца мога, Јарома, да напишем нешто на овим плочама, да сачувам родословље наше –

2. Стога, ја бих да знате да се у данима својим много борах мачем да сачувам свој народ, Нефијце, да не падну у руке непријатеља својих, Ламанаца. Али гле, сам по себи опак сам човек и не држах одредбе и заповести Господње како је требало.

3. И догоди се да две стотине седамдесет и шест година прође и имадосмо многа раздобља мира. А у многим раздобљима имадосмо тежак рат и крвопролиће. Да, и укратко, две стотине осамдесет и две године беше прошло и ја вођах ове плоче по ‟заповестима очева својих и предадох их сину своме Амарону. И ја завршавам.

4. И ево, ја, Амарон, пишем оно што пишем, што је мало, у књигу оца свога.

5. Гле, догоди се да три стотине двадесет година прође и опакији део Нефијаца беше ‟уништен.

6. Јер Господ не би допустио, пошто их изведе из земље јерусалимске и заштити и сачува их од пада у руке непријатеља њихових, да, не би допустио да се не потврде речи које говораше очевима нашим, говорећи: Уколико не будете држали заповести моје нећете напредовати у земљи.

7. Стога их Господ походи великим судом. Међутим, поштеди Он праведне да не би страдали; ипак их избави из руку непријатеља њихових.

8. И догоди се да ја предадох плоче брату своме, Кемишу.

9. Ево, ја, Кемиш, пишем оно мало ствари које пишем у исту књигу као и брат мој, јер гле, видех последње што он написа, да то написа својом руком, а то написа у дан када их мени предаде. И тако ми водимо записе, јер то је по заповестима очева наших. И ја завршавам.

10. Гле, ја, Абинадом, син сам Кемишев. Гле, догоди се да видех пуно ратова и сукоба између свога народа, Нефијаца, и Ламанаца. И ја, мачем својим, одузех животе многим Ламанцима у одбрани браће своје.

11. И гле, запис овог народа урезан је на плочама које цареви имају кроз поколења, и ја не знам ни за једну објаву, осим оне која је записана, ни пророштво, осим оног које је записано. Стога, оно што је написано, довољно је. И ја завршавам.

12. Гле, ја сам Амалеки, син Абинадомов. Гле, говорићу вам нешто о Мосији, који постаде

1 3*а* Јаков 1:1–4; Јар 1:15. | 5*а* Јар 1:9–10.

цар у земљи Зарахемли. Јер гле, пошто беше упозорен од Господа да бежи из земље [а]Нефи, а и сви који би послушали глас Господњи такође треба да [б]отпутују из земље са њим, у пустињу –

13. И догоди се да он учини како му Господ беше заповедио. И сви који послушаше глас Господњи отпутоваху из земље у пустињу. А беху вођени многим проповедањима и пророштвима. И непрестано беху опомињани речју Божјом и моћу руке Његове беху вођени кроз пустињу док не сиђоше до земље која се зове земља Зарахемла.

14. И открише народ који се зваше народом [а]Зарахемлиним. Тад наста велика радост међу народом Зарахемлиним. А и Зарахемла се силно радоваше, јер Господ беше послао народ Мосијин са [б]месинганим плочама које садржаваху запис о Јеврејима.

15. Гле, догоди се да Мосија откри да [а]народ Зарахемлин дође из Јерусалима у време када [б]Седекија, цар Јуде, беше као заробљеник одведен у Вавилон.

16. И путоваху они пустињом, и преко великих вода руком Господњом беху доведени у земљу где их Мосија откри. И од тада па надаље беху боравили тамо.

17. А у време када их Мосија откри, они се већ силно намножише. Ипак, имаху многе ратове и озбиљне сукобе, и с времена на време од мача падаху. А језик се њихов беше искварио, а они са собом не беху понели никакве [а]записе и порицаху постојање Створитеља свога. А ни Мосија ни народ Мосијин не могаху их разумети.

18. Али, догоди се да Мосија нареди да се поуче његовом језику. И догоди се да пошто беху поучавани језику Мосијином, Зарахемла даде родословље о очевима својим, по сећању своме. И она су записана, али не на овим плочама.

19. И догоди се да се народ Зарахемлин и Мосијин [а]ујединише, а [б]Мосија беше постављен да буде њихов цар.

20. И у дане Мосијине догоди се да му беше донешен велик камен са урезима на њему. А он [а]протумачи урезе даром и моћу Божјом.

21. А они садржаваху извештај о неком [а]Коријантумру и погибији његовог народа. А Коријантумр беше откривен од народа Зарахемлиног и борављаше са њима током девет месечевих мена.

22. У њему се у неколико речи говораше и о очевима његовим. А први родитељи његови

12 *а* 2 Не 5:6–9.
б Јаков 3:4.
14 *а* всп Зарахемла.
б 1 Не 3:3, 19–20; 5:10–22.
15 *а* Мос 25:2.
б Јер 39:1–10; Хел 8:21.
17 *а* Мос 1:2–6.
19 *а* Мос 25:13.
б Омни 1:12.
20 *а* Мос 8:13–19. всп Виделац.
21 *а* Етер 12:1. всп Коријантумр.

стигоше са [а]куле, у време кад Господ [б]побрка језик људима, а жестина Господња паде на њих по судовима Његовим који су праведни, а [в]кости им леже расејане по земљи на северу.

23. Гле ја, Амалеки, бејах рођен у дане Мосијине и поживех да видим смрт његову. А [а]Венијамин, син његов, влада уместо њега.

24. И гле, видех, у дане цара Венијамина тежак рат и много крвопролића између Нефијаца и Ламанаца. Али гле, Нефијци стекоше велику надмоћ над њима, да, толику да их цар Венијамин истера из земље Зарахемле.

25. И догоди се да почех старити и, не имавши потомства, а знајући да је цар [а]Венијамин праведан човек пред Господом, [б]уручићу му, дакле, ове плоче, опомињући све људе да дођу Богу, Свецу Израеловом, и поверују у пророштва, и у откривења и у служење анђеоско и у дар говорења језицима и у дар тумачења језика, и у све оно што је [в]добро, јер нема ничега што је добро а да не долази од Господа, а оно што је зло долази од ђавола.

26. И ево, љубљена браћо моја, ја бих да [а]дођете Христу који је Светац Израелов и узмете удела у спасењу Његовом и у моћи откупљења Његовог. Да, дођите к Њему и [б]принесите Му целе душе своје као [в]принос и наставите у [г]посту и молитви и истрајте до краја. И тако жив био Господ бићете спашени.

27. А сада бих говорио нешто о оних неколико који се успеше у пустињу да би се вратили у земљу Нефи, јер беше их много који пожелеше да поседују земљу баштине своје.

28. Стога, успеше се они у пустињу. А вођа њихов беше снажан и силан човек и човек тврде шије. Стога изазва сукоб међу њима и сви, осим педесеторице, беху [а]побијени у пустињи, а ови се опет вратише у земљу Зарахемлу.

29. И догоди се још да са собом узеше знатан број других и опет се упутише у пустињу.

30. И ја, Амалеки, имадох брата који такође пође са њима. И од тада не знам ништа о њима. А ускоро лежем у гроб свој, а [а]ове плоче су испуњене. И ја завршавам казивање своје.

22*а* Етер 1:1–5.
б Пос 11:6–9; Мос 28:17; Етер 1:33.
в Мос 8:8.
23*а* РМор 1:3.
25*а* РМор 1:17–18; Мос 29:13.
б РМор 1:10.
в Алма 5:40; Етер 4:12; Моро 7:15–17.
26*а* Јаков 1:7; Алма 29:2; Моро 10:32.
б всп Жртва.
в 3 Не 9:20.
г всп Пост, постити.
28*а* Мос 9:1–4.
30*а* 1 Не 6.

РЕЧИ МОРМОНОВЕ

Мормон сажима велике плоче Нефијеве – Он ставља мале плоче уз друге плоче – цар Венијамин остварује мир у земљи. Око 385. год. после Христа.

ИЕВО, ја, [а]Мормон, спремам се да запис који водих предам у руке сина свога Моронија. Гле, бејах ја сведоком скоро потпуног уништења свога народа, Нефијаца.

2. И [а]много стотина година после Христовог доласка предајем ове записе у руке сина свога и верујем да ће он бити сведок потпуног уништења мога народа. Али дао Бог да их може надживети како би могао написати нешто о њима и нешто о Христу, да им можда једног дана може [б]користити .

3. А сада говорим нешто о ономе што писах, јер пошто бејах сачинио [а]сажетак [б]плоча Нефијевих, до владавине тог цара Венијамина о ком Амалеки говораше, истражих [в]записе који беху предати у руке моје и пронађох ове плоче које садрже овај кратак извештај о пророцима, од Јакова до владавине тог цара [г]Венијамина, а и многе речи Нефијеве.

4. А оно што се налази на овим плочама [а]угодно ми је, јер пророкује о доласку Христовом. И очеви моји знају да се многа од њих испунише. Да, и ја знам да се све оно што се о нама прорицаше до овог дана беше испунило и да се све оно што иде после ових дана свакако мора догодити –

5. Стога, изабрах [а]те ствари да завршим свој запис на њима, а тај остатак мог записа узећу са [б]плоча Нефијевих. И не могу записати ни [в]стоти део тога о своме народу.

6. Али гле, узећу ове плоче које садрже ова пророштва и откривења и спојити их са остатком записа свога, јер су ми оне веома добре, а знам да ће бити веома добре и браћи мојој.

7. А то чиним са [а]мудром сврхом, јер тако ми нешто шапуће, у складу са деловањем Духа Господњег који је у мени. А ево, не знам све, али Господ [б]зна све што ће доћи. Стога, делује Он у мени да чиним по вољи Његовој.

8. А моја [а]молитва Богу је за браћу моју, да опет могу доћи до знања о Богу, да, о откупљењу

1 1*а* 3 Не 5:9–12; Морм 1:1–4; 8:1, 4–5. всп Мормон, нефијски пророк.
2*а* Морм 6:5–6.
б УиЗ 3:16–20.
3*а* УиЗ 10:44.
б УиЗ 10:38–40.
в Мос 1:6; Хел 3:13–15; Морм 4:23.
г Омни 1:23.
4*а* 1 Не 6:5.
5*а* ти оно што му је угодне, помиње се у стиху 4.
б 1 Не 9:2.
в 3 Не 5:8–11; 26:6–12.
7*а* 1 Не 9:5; 19:3; УиЗ 3:12–20; 10:1–19, 30–47.
б всп Свезнајући.
8*а* 2 Не 33:3–4; Енос 1:11–12.

Христовом, да опет могу бити [б]пријатан народ.

9. И ево, ја, Мормон, настављам са завршавањем записа свога, који узимам са плоча Нефијевих, а то чиним према знању и разумевању које ми Бог даде.

10. Стога, догоди се да пошто Амалеки беше [а]предао плоче у руке цара Венијамина, он их узе и стави са [б]другим плочама које садрже записе које [в]цареви предаваху с поколења на поколење до дана цара Венијамина.

11. А од цара Венијамина беху предаване с поколења на поколење, док не дођоше у [а]руке моје. И ја, Мормон, молим се Богу да оне могу бити сачуване од овог времена па надаље. И знам да ће бити сачуване, јер су на њима написане велике ствари по којима ће моме народу и браћи њиховој бити [б]суђено у велик и последњи дан, по речи Божјој која је написана.

12. А сад, о том цару Венијамину – имаше он неке сукобе међу својим народом.

13. И догоди се још да војске ламанске сиђоше из [а]земље Нефи у борбу против његовог народа. Али гле, цар Венијамин окупи војске своје и стајаше против њих и бораше се снагом руке своје, [б]мачем Лавановим.

14. И у снази Господњој сукобише се са непријатељем својим, све док не погубише много хиљада Ламанаца. И догоди се да се сукобљаваху са Ламанцима док их не протераше из свих земаља баштине своје.

15. И догоди се да пошто беху тамо лажни [а]Христоси, и уста њихова беху затворена, а они кажњени према злочинима својим,

16. И пошто беше тамо лажних пророка и лажних проповедника и учитеља међу народом, а сви они беху кажњени за злочине своје, и пошто беше много сукоба и многе расправе тамо међу Ламанцима, гле, догоди се да цар Венијамин, уз помоћ светих [а]пророка који беху међу његовим народом –

17. Јер гле, цар Венијамин беше [а]свет човек и владаше својим народом у праведности и у земљи беше много светих људи, а они говораху реч Господњу [б]моћу и влашћу и због тврдоглавости народа наступаху са пуно [в]оштрине –

18. Стога, уз њихову помоћ, цар Венијамин, трудећи се свом снагом тела свога и способношћу целе душе своје, као и пророци, још једном успостави мир у земљи.

8 *б* 2 Не 30:6.
10 *а* Омни 1:25, 30.
б 1 Не 9:4.
в Јар 1:14.
11 *а* 3 Не 5:8–12; Морм 1:1–5.
б 2 Не 25:18; 29:11; 33:11–15; 3 Не 27:23–27.
13 *а* Омни 1:12.
б 1 Не 4:9; 2 Не 5:14; Јаков 1:10; Мос 1:16; УиЗ 17:1.
15 *а* всп Антихрист.
16 *а* Енос 1:22.
17 *а* Алма 13:26.
б Алма 17:2–3.
в Моро 9:4; УиЗ 121:41–43.

КЊИГА МОСИЈИНА

ПОГЛАВЉЕ 1.

Цар Венијамин поучава своје синове језику и пророштвима њихових очева – Њихова вероисповест и култура сачувани су због записа вођених на различитим плочама – Мосија је изабран за цара и под надзор му се дају записи и друге ствари. Око 130–124 год. пре Христа.

И ЕВО, не беше више сукоба у свој [а]земљи Зарахемли, међу свим народом који припадаше цару Венијамину, тако да цар Венијамин имаше сталан мир сав остатак дана својих.

2. И догоди се да он имаше три сина и назва их именима, Мосија и Хелорум и Хеламан. И постара се да буду [а]поучени свом [б]језику очева његових, да могу постати разумни људи и да могу знати за пророштва која беху изговорена устима очева њихових, која им беху предата руком Господњом.

3. И поучи их, такође, о записима који беху урезани на месинганим плочама, говорећи: Синови моји, ја бих да се сетите како бисмо да није ових [а]плоча које садрже записе ове и заповести ове, морали трпети у [б]незнању, па и у ово садашње време, не познавајући тајне Божје.

4. Јер не би било могуће да отац наш, Лехи, упамти све ово да би томе поучио децу своју, без помоћи ових плоча. Беше он, наиме, поучен [а]језику египатском, те зато могаше читати ове урезе и поучити томе децу своју, како би и они могли своју децу поучити и тако испунити заповести Божје, и то до дана данашњег.

5. Кажем вам, синови моји, да не беше овога што одржа и [а]сачува рука Божја, да можемо [б]читати и разумети [в]тајне Његове и имати заповести Његове увек пред очима својим, тада би и очеви наши ишчезли у невери, а ми бисмо били попут браће наше, Ламанаца, који ништа не знају о томе, или чак не верују у то када их томе поучавају, због [г]предања очева њихових која нису исправна.

6. О, синови моји, ја бих да се сетите како су изреке ове истините и да су и ови записи [а]истинити. А гле, такође и плоче Нефијеве, које садрже записе и изреке очева наших од времена када напустише Јерусалим па до сада, и оне су истините, а ми

1 1*а* Омни 1:13.
2*а* Мос 4:14–15; УиЗ 68:25, 28.
б Морм 9:32.
3*а* всп Плоче.
б Алма 37:8–9.
4*а* ИЈС 1:64.
5*а* всп Света писма – Света писма која су сачувана.
б Понз 6:6–8.
в всп Тајне Божје.
г Мос 10:11–17.
6*а* 1 Не 1:3; 2 Не 33:10–11; Моро 10:27.

са сигурношћу можемо знати о њима јер их имамо пред очима својим.

7. А сада, синови моји, ја бих да се сетите да их марљиво [а]истражујете како бисте извукли корист из њих, и ја бих да [б]држите заповести Божје да можете [в]напредовати у овој земљи по [г]обећању које Господ даде очевима нашим.

8. И још многим стварима поучаваше цар Венијамин синове своје, што није записано у овој књизи.

9. И догоди се да пошто цар Венијамин заврши поучавање синова својих, остари и виде да ускоро мора проћи путем свега земаљског. Стога, помисли како би било потребно да царство повери једном од синова својих.

10. Стога, нареди да пред њега доведу Мосију, а ово су речи које му он прозбори, говорећи: Сине мој, ја бих да издаш проглас по овој целој земљи, међу свим овим народом, то јест, [а]народом Зарахемлиним и народом Мосијиним који пребива у овој земљи, како би се могли скупити, јер ујутро ћу своме народу устима својим прогласити ово – да си ти [б]цар и владар овог народа, ког нам Господ Бог наш даде.

11. А уз то, даћу [а]име овом народу, да се могу по њему разликовати међу свим народима које Господ Бог изведе из земље јерусалимске. А чиним то јер беху народ марљив у држању заповести Господњих.

12. И даћу им име које се никада избрисати неће, осим због [а]преступа.

13. Да, и осим тога, кажем ти да ако тај веома повлашћен народ Господњи падне у [а]преступ и постане опак и прељубнички народ, да ће их Господ предати, те ће постати [б]слаби попут браће своје, и Он их више неће [в]чувати својом неупоредивом и чудесном моћу као што досад чуваше очеве наше.

14. Јер кажем вам, да не испружи Он руку своју да сачува очеве наше морали би они пасти у руке Ламанаца и постати жртве мржње њихове.

15. И догоди се да пошто цар Венијамин заврши казивање сину своме, предаде му дужност у погледу свих послова у царству.

16. А уз то предаде му и дужност у погледу записа који беху урезани на [а]месинганим плочама, а такође и плоча Нефијевих и такође [б]мача Лавановог и [в]кугле или путоказа, која вођаше очеве наше кроз пустињу, који беше припремљен

7 *а* всп Света писма.
б Мос 2:22; Алма 50:20–22.
в Пс 122:6; 1 Не 2:20.
г Алма 9:12–14.
10 *а* Омни 1:14.
б Мос 2:30.
11 *а* Мос 5:8–12.
12 *а* всп Грех.
13 *а* Јев 6:4–6.
б Хел 4:24–26.
в УиЗ 103:8–10.
16 *а* Мос 1:3.
б 1 Не 4:8–19; РМор 1:13; УиЗ 17:1.
в 1 Не 16:10.

руком Господњом, како би могли бити вођени, свако према пажњи и марљивости које Му указиваху.

17. Стога, док беху неверни не успеваху нити напредоваху на путовању своме, него беху [а]враћани назад и навукоше незадовољство Божје на себе, и зато беху ударени глађу и тешким невољама, како би били подстакнути да се сете дужности своје.

18. И ево, догоди се да пође Мосија и учини како му отац његов заповеди и прогласи свом народу који беше у земљи Зарахемли како би се могли скупити да се попну до храма да чују речи које ће им отац његов говорити.

ПОГЛАВЉЕ 2.

Цар Венијамин се обраћа свом народу – Он проповеда о правичности, честитости и духовности своје владавине – Он их саветује да служе свом Небеском цару – Они који се побуне против Бога трпеће јад попут огња неугасивог. Око 124. год. пре Христа.

И догоди се да кад Мосија беше учинио како му његов отац беше заповедио и беше издао проглас широм земље, окупи се народ из целе земље да би се могли попети до храма да чују речи које ће им цар Венијамин говорити.

2. А беше их велик број и то толико да их не бројаху, јер се беху веома умножили и постали бројни у земљи.

3. И узеше, такође, [а]првине из стада својих, како би могли принети [б]приносе и [в]жртве паљенице [г]према закону Мојсијевом;

4. И такође, да би могли исказати захвалност Господу Богу своме, који их изведе из земље јерусалимске и који их избави из руку непријатеља њихових и [а]постави праведне људе да им буду [б]учитељи и праведног човека да им буде цар, који успостави мир у [в]земљи Зарахемли и који их беше поучавао да [г]држе заповести Божје, да би могли да се радују и буду пуни [д]љубави према Богу и свим људима.

5. И догоди се да када се попеше до храма, разапеше унаоколо шаторе своје, свако према [а]породици својој, а она се састојаше од жене његове и синова његових и кћери његових и синова њихових и кћери њихових, од најстаријих па до најмлађих, свака породица беше одвојена од друге.

6. И разапеше шаторе своје унаоколо храма и свако намести [а]шатор свој вратима окренут

17 *а* 1 Не 18:12–13.
2 3 *а* Пос 4:4.
б всп Жртва.
в 1 Не 5:9.
г 2 Не 25:24; Алма 30:3; 34:13–14.
4 *а* всп Позвати, позван од Бога, позив.
б Мос 18:18–22. всп Поучавати, учитељ.
в Омни 1:12–15.
г Јн 15:10.
д всп Љубав.
5 *а* всп Породица.
6 *а* Изл 33:8–10.

према храму, да би тако могли остати у шаторима својим и чути речи које им цар Венијамин буде говорио.

7. Како мноштво беше тако велико да цар Венијамин не могаше све њих поучавати унутар зидова храмских, нареди, стога, да се подигне кула како би народ тако могао чути речи које ће им говорити.

8. И догоди се да поче са куле говорити своме народу, а сви не могаху чути речи његове због величине мноштва, стога нареди да се речи које буде говорио запишу и пошаљу онима који не беху у домету гласа његовог, да и они могу примити речи његове.

9. А ово су речи које [а]говораше и за које нареди да буду записане, говорећи: Браћо моја, сви ви што се окуписте, ви који можете чути речи које ћу вам данас говорити, јер вам не заповедих да дођете овамо да [б]олако примите речи које ћу вам говорити, него да ме [в]послушате и отворите уши своје да можете чути и [г]срца своја да можете разумети и [д]умове своје да [ђ]тајне Божје могу бити разоткривене погледима вашим.

10. Не заповедих вам да овамо дођете да ме се [а]плашите, или да мислите да сâм сам по себи више од смртног човека,

11. Него сам попут вас, подложан сваковрсним слабостима тела и духа. Ипак, бејах изабран од овог народа и посвећен од оца свога и рука Господња ми допусти да будем владар и цар овог народа, и бејах одржан и сачуван Његовом неупоредивом моћу, да вам служим свом силом, умом и снагом које ми Господ удели.

12. Кажем вам, да као што ми беше допуштено да проведем дане своје у служењу вама и то до садашњег времена и не тражих ни [а]злато ни сребро нити какво друго богатство од вас,

13. Нити допуштах да по тамницама будете затварани, нити да једни друге робовима чините, нити да убијате, или пљачкате, или крадете, или прељубу чините. Не допуштах, исто тако, ни да чините било какву опакост и учих вас да држите заповести Господње у свему што вам Он заповеди –

14. Па и ја, сам, [а]радих сопственим рукама својим да бих вам служио, да не будете порезима оптерећени и да ништа на вас не дође што је тешко подносити – и свему овом о чему говорах, сами сте сведоци данас.

15. Ипак, браћо моја, не чиних то да бих се могао хвалисати, нити вам говорим ово да бих вас могао оптужити, већ вам то

9*а* Мос 8:3.
б УиЗ 6:12.
в всп Слушати.
г Мос 12:27;
3 Не 19:33.
д всп Ум.
ђ всп Тајне Божје.
10*а* всп Страх, бојати се.
12*а* Дела 20:33–34.
14*а* 1 Кор 9:18.

говорим да можете знати како данас могу чисте [а]савести одговарати пред Богом.

16. Гле, кажем вам да због онога што вам рекох како проведох многе дане служећи вам, не желим да се хвалим, јер бејах само Богу у служби.

17. И гле, говорим вам ово да се [а]мудрости можете научити, да можете научити да када сте у [б]служби [в]ближњему своме само сте Богу у служби.

18. Гле, назваste ме царем својим, и ако се ја, кога царем својим називате, трудим да [а]служим вама, зар не треба да се и ви трудите да служите један другом?

19. А гле, такође, ако ја, кога називате царем својим, који проведох дане своје у служењу вама, а ипак то беше у служби Богу, заслужујем неку захвалност од вас, о колико ви треба да [а]захваљујете своме небеском Цару!

20. Кажем вам, браћо моја, када бисте давали све хвале и [а]част, које цела душа ваша има моћ да поседује, оном [б]Богу који вас створи и који вас одржа и сачува и који учини да се радујете и који додели да у миру живите један са другим –

21. Кажем вам, када бисте служили Њему који вас у почетку створи и чува вас из дана у дан, пружајући вам дах, да можете живети и кретати се и чинити по [а]вољи сопственој, и чак вас подржава из трена у трен – кажем, ако бисте Му служили свом душом својом, ипак бисте били слуге [б]бескорисне.

22. И гле, све што се од вас тражи јесте да [а]држите [б]заповести Његове, а Он вам обећа да ако заповести Његове будете држали напредоваћете у земљи, а Он никада не [в]одступа од онога што рече. Стога, ако [г]држите заповести Његове благосиља вас и даје вам напредак.

23. А ево, на првом месту, Он вас створи и додели вам животе ваше за које сте Му дужници.

24. А друго, тражи да чините како вам заповеда, јер будете ли то чинили, Он вас одмах [а]благосиља и према томе вам је платио. И опет сте Му дужници, и јесте, и бићете, у веке векова. Стога, чиме ћете се величати?

25. И ево, питам, можете ли рећи нешто себи у прилог? Одговарам вам, не. Не можете рећи да сте једнаки ни праху земаљском. Ипак, [а]створени сте од [б]праха земаљског, али гле, и он припада оном који вас створи.

---

15 *а* всп Савест.
17 *а* всп Мудрост.
б Мт 25:40; Јак 1:27; УиЗ 42:29–31. всп Служба.
в всп Браћа, брат; Сестра.
18 *а* Мт 20:26–27.
19 *а* всп Захвалан, захвалити, захваљивање.
20 *а* 1 Не 18:16.
б всп Бог, Божанство.
21 *а* всп Слобода избора.
б Лк 17:7–10.
22 *а* Лев 25:18–19; 2 Не 1:9.
б всп Заповести Божје.
в УиЗ 3:1–2.
г УиЗ 14:7; 58:2–3.
24 *а* всп Благословити, благословен, благослов.
25 *а* всп Створити, стварање.
б Пос 3:19; Јаков 2:21.

26. А ја, чак и ја, кога царем својим називате, нисам ништа бољи од вас, јер и ја сам од праха. И видите да сам стар, и да ћу ускоро предати ово смртно тело његовој мајци земљи.

27. Стога, као што вам рекох да вам бејах служио, [а]ходајући пред Богом чисте савести, тако и сада наредих да се скупите како бих се нашао без кривице, и како [б]крв ваша не би на мене пала када станем да ми Бог суди за оно што ми заповеди у погледу вас.

28. Кажем вам да наредих да се скупите како бих могао [а]опрати одећу своју од крви ваше, у ово време када се спремам да сиђем у гроб свој, да могу у миру сићи, и да би се мој бесмртни [б]дух придружио вишњим [в]зборовима у певању хвала праведном Богу.

29. А уз то, кажем вам да наредих да се скупите како бих вам објавио да не могу више бити учитељ ваш, нити цар ваш;

30. Јер чак и овог трена, цело моје тело силно дрхти док се трудим да вам говорим. Али, Господ Бог ме одржава и допусти ми да вам говорим, и заповеди ми да вам прогласим данас да је син мој, Мосија, цар и владар над вама.

31. И ево, браћо моја, ја бих да чините како сте и досад чинили. Као што држасте заповести које, а и заповести оца мога, и напредовасте и сачувани бејасте да не паднете у руке непријатеља ваших, исто тако, будете ли држали заповести сина мога, или заповести Божје које ће вам преко њега бити предате, напредоваћете у земљи и непријатељи ваши неће имати моћ над вама.

32. Али, о народе мој, пазите да не настану [а]сукоби међу вама, и да не изаберете да слушате злог духа о ком говораше отац мој Мосија.

33. Јер гле, јао се изриче ономе који изабере да слуша тог духа, јер уколико изабере да слуша њега и остане и умре у гресима својим, тај [а]проклетство пије сопственој души својој, јер за плату своју прима [б]вечну казну, преступивши закон Божји противно сопственом знању.

34. Кажем вам, нема међу вама никог, осим дечице ваше, који не беше овом поучен, и који не зна да сте вечно дужни вашем Небеском Оцу да Му вратите за све што имате и што јесте, а такође сте поучени записима који садрже пророштва која беху проречена од стране светих пророка све до времена када отац наш, Лехи, напусти Јерусалим;

35. А и свему ономе што досад изговорише очеви наши. И гле, говораху они, такође, оно што им беше заповеђено од Господа,

27 *а* всп Ходати, ходати са Богом.
б Јаков 1:19.
28 *а* Јаков 2:2.
б всп Дух.
в Морм 7:7.
32 *а* 3 Не 11:29–30.
33 *а* всп Проклетство.
б УиЗ 19:6, 10–12.

стога су они праведни и истинити.

36. И ево, кажем вам, браћо моја, да пошто сазнасте и бејасте поучени свему овом, преступите ли и пођете ли противно оном што беше речено, да се повучете од Духа Господњег, да му нема места у вама да вас води путевима мудрости како бисте могли бити благословени, напредни и сачувани –

37. Кажем вам, да човек који тако чини, долази тај у отворену [а]побуну против Бога. Он, дакле, пристаје да слуша злог духа и постаје непријатељ сваке праведности. Нема, дакле, Господу места у њему, јер Он не пребива у храмовима који [б]нису свети.

38. Стога, не [а]покаје ли се тај човек и остане и умре као непријатељ Богу, захтеви божанске [б]правде подстичу у његовој бесмртној души живи осећај сопствене [в]кривице, а то је разлог да устукне пред присуством Господњим, и то му груди испуњава кривицом, и болом, и јадом, што је попут неугасивог огња чији се пламен уздиже у веке векова.

39. И ево, кажем вам, да [а]милост не полаже право на тог човека. Стога има коначну осуду да подноси бескрајно мучење.

40. О, сви ви старци, а и ви младићи и ви дечице која можете разумети речи моје, јер вам јасно говорах да бисте разумели, молим се да пробудите [а]сећање на страшно стање оних који падоше у преступ.

41. А уз то, желео бих да размислите о благословеном и [а]срећном стању оних који држе заповести Божје. Јер гле, [б]благословени су они у свему, и у временском и у духовном, а остану ли [в]верни до краја биће примљени на [г]небо да могу тамо боравити са Богом у стању бескрајне среће. О, сетите се, сетите се да је то истина, јер Господ Бог то рече.

ПОГЛАВЉЕ 3.

Цар Венијамин наставља своје обраћање – Господ Сведржитељ ће служити међу људима у табернакулу од глине – Крв ће излазити из сваке поре док Он буде извршавао помирење за грехе света – Само кроз Његово име долази спасење – Људи могу оставити природног човека и постати свети кроз Помирење – Мучење опаких биће као језеро огњено и сумпорно. Око 124. год. пре Христа.

И опет, браћо моја, ја бих да

37 *а* Мос 3:12; Хел 8:24–25. всп Побуна.
б Алма 7:21.
38 *а* всп Покајати се, покајање.
б всп Правда.
в всп Кривица.
39 *а* Алма 34:8–9, 15–16. всп Милостив, милост.
40 *а* Алма 5:18.
41 *а* 4 Не 1:15–18. всп Радост.
б всп Благословити, благословен, благослов.
в УиЗ 6:13.
г всп Небо.

привучем вашу пажњу, јер имам још нешто да вам кажем; јер гле, имам да вам говоримо ономе што ће доћи.

2. А оно што ћу вам рећи објави ми [а]анђео од Бога. И он ми рече: Пробуди се, и ја се пробудих и спазих га да стоји преда мном.

3. А он ми рече: Пробуди се и послушај речи које ћу ти рећи, јер гле, долазим да ти објавим [а]радосне вести о великој срећи.

4. Јер Господ чу молитве твоје и пресуди о праведности твојој и посла ме да ти објавим да се можеш радовати, и да можеш објавити своме народу да се и они радошћу испуне.

5. Јер гле, долази време и није далеко, када ће моћу, [а]Господ Сведржитељ који влада, који беше и који јесте од све вечности до све вечности, сићи са неба међу децу човечју и боравити у [б]табернакулу од глине и кретати се међу људима, чинећи силна [в]чуда, као што је исцељење болесних, подизање мртвих, узроковање да хроми проходају, да слепи вид добију, и глуви да чују, и лечење сваковрсних болести.

6. И истеривање [а]ђаволе, или зле духове који бораве у срцима деце човечје.

7. И гле, трпеће [а]искушења и бол телесну, [б]глад, жеђ и умор, чак више него што човек [в]поднети може а да не умре, јер гле, [г]крв капље из сваке поре, толики ће бити [д]јад Његов због опакости и одвратности његовог народа.

8. И зваће се он [а]Исус Христ, [б]Син Божји, [в]Отац неба и земље, Створитељ свега од почетка, а [г]мајка ће Му се звати [д]Марија.

9. И ево, долази к својима, да би [а]спасење могло доћи деци човечјој и то [б]вером у име Његово, а ипак после свега тога сматраће Га човеком и говорити да је [в]ђаво у Њему, и [г]бичеваће Га, и [д]разапеће Га.

10. А Он ће [а]трећи дан [б]устати из мртвих, и гле, устаје да [в]суди свету. И гле, све ће се то догодити да би праведан суд могао доћи на децу човечју.

11. Јер гле, [а]крв Његова извршава [б]помирење и за грехе оних

3 2*а* всп Анђели.
3*а* Лк 2:10–11.
5*а* всп Јахве.
б Мос 7:27; Алма 7:9–13.
в Мт 4:23–24; Дела 2:22; 1 Не 11:31. всп Чудо.
6*а* Мк 1:32–34.
7*а* всп Искушати, искушење.
б Мт 4:1–2.
в УиЗ 19:15–18.
г Лк 22:44.
д Иса 53:4–5.
8*а* всп Бог, Божанство – Бог Син.
б Алма 7:10.
в Хел 14:12; 3 Не 9:15.
г Мт 1:16; 1 Не 11:14–21.
д всп Марија, мајка Исусова.
9*а* всп Спасење.
б всп Вера.
в Јн 8:48.
г Мк 15:15.
д Лк 18:33; 1 Не 19:10; 2 Не 10:3. всп Распеће.
10*а* Мт 16:21; 2 Не 25:13; Хел 14:20–27.
б всп Васкрсење.
в всп Судити, суд.
11*а* всп Крв.
б всп Помирити, помирење.

који [в]падоше због преступа Адамовог, који умреше не знајући вољу Божју за себе, или који [ѕ]не знајући згрешише.

12. Али јао, јао оном који зна да се [а]буни против Бога! Јер спасење таквом не долази, осим покајањем и вером у [б]Господа Исуса Христа.

13. И Господ Бог посла свете пророке своје међу сву децу човечју, да објаве ово сваком колену, народу и језику, како би ко год поверује да ће Христ доћи, могао примити [а]опрост греха својих, и радовати се радошћу веома великом, и то [б]као да је Он већ дошао међу њих.

14. Ипак, Господ Бог увиде да Његов народ беше народ тврде шије, и Он им постави закон, и то [а]закон Мојсијев.

15. И многе знаке и чудеса и [а]узоре и сене показа им о доласку Његовом, а и свети пророци говораху им о доласку Његовом, а ипак отврднуше срца своја, и не разумеше да [б]закон Мојсијев не помаже ништа, осим кроз помирење крви Његове.

16. А чак и када би било могуће да мала [а]деца могу да греше не би могла бити спашена. Али, кажем вам да су она [б]благословена, јер гле, како у Адаму, или по природи, падају, тако и крв Христова извршивши помирење за грехе њихове.

17. И још вам кажем да се [а]неће друго име дати нити неки други пут ни начин по ком [б]спасење може доћи деци човечјој, осим преко и посредством [в]Христа, Господа Сведржитеља.

18. Јер гле, Он суди и суд је Његов праведан и мало дете не пропада умре ли у детињству своме. Али, људи пију проклетство сопственим душама својим не понизе ли се и не [а]постану ли попут мале деце и не поверују да спасење беше и јесте и да ће доћи преко и посредством [б]помирбене крви Христа, Господа Сведржитеља.

19. Јер [а]природан човек је непријатељ Богу и тако је од [б]пада Адамовог, и биће у веке векова, не [в]одазове ли се позивима [ѕ]Светог Духа, и не остави природног човека и не постане [ѓ]светац кроз Помирење Христа Господа, и не постане попут [ђ]детета, послушан, кротак, понизан, стрпљив, пун љубави, вољан да се покори свему што

11 *в* всп Пад Адама и Еве.
ѕ 2 Не 9:25–26.
12 *а* Мос 2:36–38; Хел 8:25.
всп Побуна.
б всп Господ.
13 *а* всп Опрост греха.
б 2 Не 25:24–27; Јар 1:11.
14 *а* всп Закон Мојсијев.
15 *а* всп Исус Христ – Обележја и симболи Христови.
б Мос 13:27–32.
16 *а* всп Дете, деца.
б Моро 8:8–9.
17 *а* Дела 4:10–12; 2 Не 31:21.
б всп Спасење.
в всп Исус Христ – Преузимање имена Исуса Христа на нас.
18 *а* Мт 18:3.
б Мос 4:2; Хел 5:9.
19 *а* 1 Кор 2:11–14; Мос 16:2–3.
всп Природан човек.
б всп Пад Адама и Еве.
в 2 Дн 30:8.
ѕ Моро 10:4–5.
всп Свети Дух.
ѓ всп Светац.
ђ 3 Не 9:22.

Господ сматра прикладним да му наметне, као што се дете покорава оцу своме.

20. А уз то кажем вам, доћи ће време када ће се [а]знање о Спаситељу проширити на [б]сваки народ, колено, језик и на све људе.

21. И гле, када то време дође, нико се неће наћи [а]без кривице пред Богом, осим мале деце, осим кроз покајање и веру у Господа Бога Сведржитеља.

22. Па чак и сада, када будеш поучавао свој народ о оном што ти Господ Бог твој заповеди, ни тада се нико неће наћи без кривице у очима Божјим, већ једино по речима које ти говорах.

23. И ево, изговорих речи које ми Господ Бог заповеди.

24. А овако говори Господ: Стајаће оне као јасно сведочанство против овог народа на судњи дан; зато ће им се судити, сваком према делима његовим, било да су добра или зла.

25. А буду ли она зла, биће препуштени ужасном [а]гледању своје сопствене кривице и одвратности, што ће их подстаћи да устукну из присуства Господњег у стање [б]беде и бескрајног мучења, одакле им више нема повратка. Стога, испише они проклетство својим сопственим душама.

26. Испише они, дакле, чашу гнева Божјег, ког им правда ускратити не могаше, као што ускратити не могаше да [а]Адам падне због узимања забрањеног [б]воћа. [в]Милост, дакле, никада више не могаше полагати право на њих.

27. А [а]мучење њихово је попут [б]језера огњеног и сумпорног чији су пламенови неугасиви и чији се дим диже у веке векова. Тако ми Господ заповеди. Амен.

ПОГЛАВЉЕ 4.

Цар Венијамин наставља своје обраћање – Спасење долази због Помирења – Верујте у Бога да бисте били спашени – Обезбедите опрост греха кроз верност – Поделите од свог иметка сиромашнима – Све чините у мудрости и реду. Око 124. год. пре Христа.

И ево, догоди се да када цар Венијамин беше завршио казивање речи које му беху предате преко анђела Господњег, погледа унаоколо на мноштво, и гле, беху они пали на земљу јер их обузе [а]страх од Господа.

2. И беху видели себе у свом сопственом [а]телесном стању, и то [б]мањим од праха земаљског. И сви гласно завапише једним гласом, говорећи: О смилуј се,

20*а* УиЗ 3:16.
б всп Мисионарски рад.
21*а* всп Извештај, урачунљив, урачунљивост.
25*а* Алма 5:18; 12:14–15.
б Морм 8:38.
26*а* Морм 9:12.
б Пос 3:1–12; 2 Не 2:15–19; Алма 12:21–23.
в всп Милостив, милост.
27*а* всп Кривица.
б 2 Не 9:16; Јаков 6:10; УиЗ 76:36.
4 1*а* всп Страх, бојати се.
2*а* всп Телесан.
б Хел 12:7–8.

и примени [в]помирбену крв Христову како бисмо примили опроштај греха својих и да срца наша могу бити очишћена, јер верујемо у Исуса Христа, Сина Божјег, који [ж]створи небо и земљу и све друго, који ће сићи међу децу човечју.

3. И догоди се да пошто изговорише ове речи, Дух Господњи дође на њих и они се испунише радошћу, примивши [а]опрост греха својих и умирење [б]савести због силне [в]вере своје коју имаху у Исуса Христа који ће доћи, по речима које им цар Венијамин беше говорио.

4. А цар Венијамин поново отвори уста своја и поче им казивати, говорећи: Пријатељи моји и браћо моја, колено моје и народе мој, поново бих привукао пажњу вашу, да чујете и разумете остатак речи мојих које ћу вам рећи.

5. Јер гле, ако знање о доброти [а]Божјој пробуди сада у вама осећај ништавности ваше и безвредног и палог стања вашег –

6. Кажем вам, ако дођосте до [а]знања о доброти Божјој и неупоредивој моћи Његовој и мудрости Његовој и стрпљењу Његовом и трпељивости Његовој према деци човечјој, а тако и о [б]помирењу које беше припремљено од [в]постанка света, да по њему спасење може доћи оном који на Господа ослони [ж]уздање своје и буде марљив у држању заповести Његових и истраје у вери све до краја свог живота, мислим на живот смртног тела –

7. Кажем да је тај човек онај који прима спасење, кроз помирење које беше припремљено од постанка света за сав људски род, који икад беше од [а]пада Адамовог, или који јесу, или који ће икад бити, све до краја света.

8. А ово је начин по ком спасење долази. И [а]нема другог спасења осим оног о ком се говораше, нити има других услова под којима би се неко могао спасти осим услова о којима вам говорах.

9. Верујте у Бога. Верујте да Он јесте и да све створи, и на небу и на земљи. Верујте да има сву [а]мудрост и сву моћ, и на небу и на земљи. Верујте да човек не може да [б]схвати све оно што Господ може да схвати.

10. И опет, верујте да се морате [а]покајати за грехе своје и напустити их и понизити се пред Богом и у искрености срца тражити да вам [б]опрости. И ево,

2 *в* Мос 3:18; Хел 5:9.
ж всп Створити, стварање.
3 *а* всп Опрост греха.
б всп Савест.
в всп Вера.
5 *а* Мојсије 1:10.
6 *а* всп Бог, Божанство.
б всп Помирити, помирење.
в Мос 15:19.
ж Пс 36:7; 2 Не 22:2; Хел 12:1. всп Уздање.
7 *а* всп Пад Адама и Еве.
8 *а* Дела 4:12; 2 Не 31:21; Мос 3:17.
9 *а* Рим 11:33–34; Јаков 4:8–13.
б Иса 55:9.
10 *а* всп Покајати се, покајање.
б УиЗ 61:2.

ако [в]верујете у све то гледајте да то и [ѕ]чините.

11. И опет, кажем вам као што вам и пре рекох, да уколико дођосте до знања о слави Божјој, или ако упознасте доброту Његову и [а]искусисте љубав Његову и примисте [б]опрост греха својих, што доведе до тако силне радости у душама вашим, тако да бих да се сетите и увек задржите у сећању величину Божју и [в]ништавност своју и Његову [ѕ]доброту и трпељивост према вама, створењима недостојним, и понизите се и то у дубине [ѓ]понизности, свакодневно [ђ]призивајући име Господње и постојано стојећи у вери у оно што ће доћи, што беше изговорено устима анђела.

12. И гле, кажем вам, да уколико тако будете чинили, увек ћете се радовати и бити испуњени [а]љубављу Божјом и увек [б]задржати опрост греха својих. И рашћете у знању о слави оног који вас створи, или у знању о ономе што је праведно и истинито.

13. И нећете имати намеру да повредите једни друге, него да живите [а]мирољубиво и да сваком човеку дајете у складу са оним што му припада.

14. И нећете [а]допустити да вам деца иду гладна или гола, нити ћете допустити да преступају законе Божје и да се [б]туку и свађају међусобно, и служе ђаволу који је господар греха, или који је зао дух о ком говораху очеви наши, будући да је непријатељ сваке праведности;

15. Него, [а]поучаваћете их да [б]ходају путевима истине и разборитости. Поучаваћете их да [в]љубе једни друге и да служе једни другима.

16. А и ви сами [а]помагаћете онима којима је ваша помоћ потребна. Служићете од иметка свога ономе коме је потребно и нећете допустити да вам се [б]просјак узалуд молбом обраћа, и одбити га да страда.

17. [а]Рећи ћеш можда: Човек је сам проузроковао своју беду. Задржаћу, стога, руку своју и нећу му дати од хране своје, нити ћу му пружити од иметка свога да не би трпео, јер казне су његове праведне –

18. Али кажем ти, о човече, ко год то чини има велик разлог да се каје, а уколико се не покаје

10 *в* Мт 7:24–27.
ѕ 2 Не 31:19–21.
11 *а* Алма 36:24–26.
б всп Опрост греха.
в Мојсије 1:10.
ѕ Изл 34:6; Моро 8:3.
ѓ всп Понизан, понизност.
ђ всп Молитва.
12 *а* всп Љубав.
б Мос 4:26; Алма 4:13–14; 5:26–35; УиЗ 20:31–34.
13 *а* всп Миротворац.
14 *а* 1 Тим 5:8; УиЗ 83:4.
б всп Препирка.
15 *а* УиЗ 68:25–28; Мојсије 6:58. всп Поучавати, учитељ.
б всп Ходати, ходати са Богом.
в Мос 18:21.
16 *а* всп Милосрђе; Служба.
б Понз 15:7–11; ПСол 21:13; Иса 10:1–2.
17 *а* ПСол 17:5.

због оног што учини, пропада заувек и нема удела у царству Божјем.

19. Јер гле, нисмо ли сви ми просјаци? Не зависимо ли сви ми од истог Бића, наиме Бога, за сав иметак који имамо, и за храну и одећу и за злато и за сребро и за сва сваковрсна богатства која имамо?

20. А гле, чак и сада призивате име Његово и просите опрост греха својих. А допусти ли Он да узалуд просите? Нипошто, изли Он на вас Духа свога и учини да срца ваша буду испуњена [а]радошћу, и учини да вам уста занеме да не можете речи да нађете, тако силна беше радост ваша.

21. И ево, ако вам Бог, који вас створи, од кога зависе животи ваши и све што имате и што јесте, дарује што год заиштете а исправно је, са вером, верујући да ћете примити, о дакле, колико ви треба да [а]дајете један другоме од иметка који имате.

22. А будете ли [а]судили човеку који вам се молбом обраћа због иметка вашег како не би страдао, и будете ли га осудили, колико ли ће праведнија бити ваша осуда што [б]задржасте иметак свој који не припада вама него Богу, коме припада и живот ваш, а ипак се не обраћате молбом, нити се кајете због оног што учинисте.

23. Кажем вам, јао том човеку, јер ће страдати иметак његов с њим. А ево, ово говорим онима који су [а]богати у погледу на оно што је од овог света.

24. И опет, говорим сиромашнима, вама који немате а ипак имате довољно да преживите из дана у дан, мислим на све вас који просјака одбијете јер немате. Ја бих да кажете у срцима својим: Не дајем јер немам, али [а]дао бих кад бих имао.

25. И ево, кажете ли тако у срцима својим остаћете недужни, у противном, [а]осуђени сте, а ваша осуда је праведна јер жудите за оним што не примисте.

26. А сад, ради оног што вам говорах – то јест, ради добијања опроста греха ваших из дана у дан, да можете [а]ходати недужни пред Богом – ја бих да [б]уделите од иметка свога [в]сиромашнима, свако према ономе што има, као што су [г]храњење гладних, одевање голих, посећивање болесних и служење ради олакшања њиховог, и духовно и временски, према потребама њиховим.

27. И гледајте да све ово чините у мудрости и реду, јер није потребно да човек трчи [а]брже него што снаге има. А опет, потребно

20 *а* всп Радост.
21 *а* всп Добробит; Служба.
22 *а* Мт 7:1–2; Јн 7:24.
б 1 Јн 3:17.
23 *а* УиЗ 56:16.
24 *а* Мк 12:44.
25 *а* УиЗ 56:17.
26 *а* всп Ходати, ходати са Богом.
б Јаков 2:17–19.
в Зах 7:10; Алма 1:27. всп Милостиња, давање милостиње.
г Иса 58:10–11; УиЗ 104:17–18.
27 *а* УиЗ 10:4.

је да буде марљив, тако да може награду освојити. Све се, дакле, мора чинити у реду.

28. И ја бих да се сетите, да ко год међу вама узајми нешто од ближњега свога треба да врати оно што узајми, како се погоди, или грех чиниш, а можда чиниш да и ближњи твој грех почини.

29. И напослетку, не могу вам рећи како се све грех може починити, јер различити су путеви и начини и толико их је да их ни избројати не могу.

30. Али, могу вам рећи оволико, да не будете ли [а]пазили на себе и на [б]мисли своје и на [в]речи своје и на дела своја, и не будете ли чували заповести Божје и истрајали у вери у оно што чусте о доласку Господа нашег, и то до краја живота својих, морате страдати. А сад, о човече, сети се и немој страдати.

ПОГЛАВЉЕ 5.

Свеци кроз веру постају Христови синови и кћери – Називају се тада именом Христовим – цар Венијамин их подстиче да буду постојани и непоколебљиви у добрим делима. Око 124. год. пре Христа.

И ево, догоди се да пошто цар Венијамин беше говорио тако своме народу, он посла међу њих желећи да сазна од свога народа верују ли речима које им он беше говорио.

2. И сви они углас повикаше, говорећи: Да, верујемо свим речима које нам ти изговори, а уз то знамо да су поуздане и истините, због Духа Господа Сведржитеља, који изазва силну [а]промену у нама, то јест, у срцима нашим, те више немамо склоност да [б]зло чинимо, већ да непрестано добро чинимо.

3. А и ми, сами, кроз бескрајну доброту Божју и објаве Духа Његовог, имамо велика знања о ономе што ће доћи и када би било потребно, могли бисмо да проричемо о свему.

4. А вера коју бејасмо имали у оно о чему нам цар говораше, доведе нас до овог великог знања, те се радујемо тако силно великом радошћу.

5. И вољни смо да уђемо у [а]завет са Богом нашим да чинимо вољу Његову, и да будемо послушни заповестима Његовим у свему што нам буде заповедао сав остатак дана својих, како не бисмо навукли на себе [б]бескрајно мучење, како [в]анђео рече, да не бисмо пили из чаше гнева Божјег.

6. А ево, ово су речи које им цар Венијамин пожеле, и зато им рече: Говорасте речи које жељах, а завет који учинисте завет је праведан.

30 *а* Алма 12:14.
всп Бдети, стражари.
б Мк 7:18–23.
всп Мисли.
в Мт 15:18–20.
всп Богохуљење.
5 2 *а* Алма 5:14.
всп Поново рођен, рођен од Бога.
б Алма 19:33.
5 *а* Мос 18:10.
б Мос 3:25–27.
в Мос 3:2.

7. И сада, због завета који учинисте зваћете се [а]децом Христовом, синовима Његовим и кћерима Његовим. Јер гле, данас вас Он духовно [б]роди, јер кажете да вам се [в]срца изменише кроз веру у име Његово. Стога сте [г]рођени од Њега и постасте [д]синови Његови и кћери Његове.

8. И под том главом сте постали [а]слободни и [б]нема друге главе под којом бисте могли постати слободни. Ни једно друго [в]име није дато по ком спасење долази. Стога, ја бих да [г]преузмете на себе име Христово, сви ви који уђосте у завет с Богом да ћете бити послушни до краја живота својих.

9. И догодиће се да ко год буде тако чинио наћи ће се здесна Богу, јер ће знати име по коме је назван, јер ће се звати именом Христовим.

10. И ево, догодиће се да ко год не преузме на себе име Христово [а]другим се именом мора звати. Стога, налази се [б]слева Богу.

11. А ја бих и да се сетите да је ово [а]име за које казах да ћу вам га дати, које се никад избрисати неће, осим због преступа. Припазите, дакле, да не учините преступ, како се то име не би избрисало из срца ваших.

12. Кажем вам, ја бих да се сетите да то име заувек [а]задржите записано у срцима својим, да се не нађете слева Богу, него да чујете и знате глас који ће вас звати, а такође и име којим ће вас звати.

13. Јер како да човек [а]позна господара коме не служи и који му је стран, и који је далеко од мисли и намера срца његовог?

14. И опет, узима ли човек магарца који припада ближњем његовом, и држи ли га? Кажем вам, нипошто. Неће он допустити ни да пасе међу стадом његовим, него ће га отерати и избацити. Кажем вам да ће тако бити и међу вама не будете ли знали име којим се називате.

15. Стога, ја бих да будете постојани и непоколебљиви, увек обилујући добрим делима, да вас Христ, Господ Бог Сведржитељ, може [а]запечатити као своје, да можете бити доведени на небо, како бисте могли имати вечно спасење и вечни живот, кроз мудрост, и моћ, и правду, и милост Оног који све [б]створи,

7 *а* Мос 27:24–26; Мојсије 6:64–68. всп Синови и кћери Божје.
б всп Рођен.
в всп Срце.
г Мос 15:10–11. всп Поново рођен, рођен од Бога.
д УиЗ 11:30.
8 *а* Рим 6:18; Гал 5:1; Хел 14:30.
б Дела 4:10, 12; Алма 21:9.
в Мос 26:18.
г Дела 11:26; Алма 46:15.
10 *а* Алма 5:38–39.
б Мт 25:33.
11 *а* Мос 1:11–12. всп Исус Христ – Преузимање имена Исуса Христа на нас.
12 *а* УиЗ 18:23–25.
13 *а* Мос 26:24–27.
15 *а* всп Позив и избор; Посвећење.
б Кол 1:16; Мос 4:2; Алма 11:39.

и на небу и на земљи, који је Бог над свима. Амен.

ПОГЛАВЉЕ 6.

Цар Венијамин записује имена људи и одређује свештенике да их поучавају – Мосија влада као праведан цар. Око 124–121 год. пре Христа.

А ево, цар Венијамин мишљаше да је потребно, да пошто заврши казивање свом народу, [а]узме имена свих оних који беху ушли у завет са Богом да ће држати заповести Његове.

2. И догоди се да не беше ни једне душе, осим мале деце, која не беше ушла у завет и преузела на себе име Христово.

3. И опет, догоди се да када цар Венијамин заврши све ово и посвети сина свог [а]Мосију да буде владар и цар његовог народа и беше му предао све дужности које се односе на царство, и беше, такође, [б]одредио свештенике да [а]поучавају народ да би тако могли чути и упознати заповести Божје, и да би их подстакао да се сете [г]заклетве коју беху положили, отпусти мноштво, а они се, свако са својом породицом, вратише кућама својим.

4. И [а]Мосија поче владати уместо оца свога, а поче владати у својој тридесетој години, што беше укупно око четири стотине седамдесет и шест година од [б]времена када Лехи напусти Јерусалим.

5. А цар Венијамин поживе још три године и умре.

6. И догоди се да цар Мосија ходаше путевима Господњим и држаше се судова Његових и уредаба Његових, и држаше заповести Његове у свему што му Он заповеди.

7. И цар Мосија нареди да његов народ обрађује земљу. А и он сам земљу обрађиваше како [а]не би био терет свом народу, да би чинио у складу са оним што отац његов чињаше у свему. И не беше никаквог сукоба међу свим његовим народом током три године.

ПОГЛАВЉЕ 7.

Амон налази земљу Лехи-Нефи, где је Лимхи цар – Лимхијев народ је у ламанском ропству – Лимхи приповеда њихову историју – Један пророк (Абинади) беше сведочио да је Христ Бог и Отац свих ствари – Они који сеју прљавштину жању олују, а они који на Господа ослоне уздање своје биће избављени. Око 121. год. пре Христа.

И ево, догоди се да пошто цар Мосија беше имао мир непрестано током три године, пожеле да сазна за народ који се [а]попе

6 1*а* УиЗ 128:8.
3*а* Мос 1:10; 2:30.
б всп Заредити, заређење.
в Алма 4:7.
г Мос 5:5–7.
4*а* всп Мосија, син Венијаминов.
б 1 Не 1:4.
7*а* 2 Кор 11:9.
7 1*а* Омни 1:27–30.

да борави у земљи Лехи-Нефи, то јест, у граду Лехи-Нефију, јер његов народ ништа не чу о њима од времена када напустише земљу [б]Зарахемлу. Стога му они досађиваху узнемиравањем својим.

2. И догоди се да цар Мосија допусти да се шеснаесторица његових снажних људи попне до земље Лехи-Нефи, да се распитају за браћу своју.

3. И догоди се да се они сутрадан почеше пењати, имајући са собом неког Амона, а он беше снажан и моћан човек и потомак Зарахемлин, а беше и вођа њихов.

4. И ево, не знадоше којим смером ће путовати кроз пустињу да би се попели до земље Лехи-Нефи. Стога много дана лутаху пустињом, чак четрдесет дана лутаху.

5. И пошто четрдесет дана лутаху дођоше до брежуљка који је северно од земље [а]шиломске, и тамо разапеше шаторе своје.

6. И Амон узе тројицу од браће своје, а њихова имена беху Амалеки, Хелем, и Хем, и сиђе у земљу [а]Нефи.

7. И гле, сретоше цара народа који беше у земљи Нефи и у земљи шиломској, и стража их царева опколи и одведе и свеже и баци у тамницу.

8. И догоди се да их, пошто два дана беху у тамници, опет одведоше пред цара и скинуше им окове, и они стадоше пред цара и беше им допуштено, или пре заповеђено, да одговоре на питања која им он постави.

9. А он им рече: Гле, Ја сам [а]Лимхи, син Нојев, који беше син Зенифа, који изађе из земље Зарахемле да баштини ову земљу која беше земља очева њихових, који гласом народа бејах проглашен за цара.

10. А сад, желим да знам разлог због ког се одважисте да се приближите зидовима градским док ја, сам, са стражама својим бејах изван капије?

11. И ето, то је разлог што допустих да будете сачувани, како бих вас испитао, иначе бих наредио да вас страже моје усмрте. Допуштено вам је да говорите.

12. И ево, кад Амон виде да му је допуштено да говори, иступи напред и поклони се пред царем, и дигавши се поново рече: О, цару, веома сам захвалан пред Богом данас што сам још жив и што ми је допуштено да говорим, а покушаћу да говорим са одважношћу;

13. Јер сигуран сам да ме познасте не бисте допустили да носим ове окове. Јер, ја сам Амон и потомак сам Зарахемлин и изађох из земље [а]Зарахемле да се распитам за браћу своју коју Зениф изведе из те земље.

14. И ево, догоди се да кад Лимхи чу речи Амонове, веома се обрадова и рече: Сада са

1*б* Омни 1:13.
5*а* Мос 9:6, 8, 14.
6*а* 2 Не 5:8.
9*а* Мос 11:1.
13*а* Омни 1:12–15.

сигурношћу знам да су браћа моја која беху у земљи Зарахемли још жива. И сад ћу се радовати, а сутра ћу наредити да се и мој народ радује.

15. Јер гле, у ропству смо под Ламанцима и [а]опорезовани смо порезом који је тешко подносити. А ево, гле, наша браћа ће нас избавити из ропства нашег, то јест, из руку Ламанаца и бићемо робови њихови. Јер боље је да смо робови Нефијцима него да данак плаћамо цару ламанском.

16. И ево, цар Лимхи заповеди стражама својим да не држе више везане Амона нити браћу његову, него нареди да оду до брежуљка који беше северно од Шилома и доведу браћу своју у град да могу тако јести и пити и одморити се од напора на путовању своме, јер много тога претрпеше; трпљаху они глад, жеђ и умор.

17. И ево, догоди се да сутрадан цар Лимхи разасла проглас међу сав свој народ, да се сви скупе код [а]храма да чују речи које ће им он говорити.

18. И догоди се да када се они сакупише прозбори им он овако, говорећи: О, ви, народе мој, уздигните главе своје и утешите се, јер гле, време је близу, то јест, није далеко, када нећемо више бити потчињени непријатељима својим, упркос многим борбама нашим које беху узалудне. Уздам се, ипак, да остаје да се поведе још једна успешна битка.

19. Стога, уздигните главе своје и радујте се и уздање своје ослоните на [а]Бога, на онога Бога који беше Бог Аврамов и Исаков и Јаковљев, а уз то на онога Бога који [б]изведе децу Израелову из земље египатске, и учини да по сувом ходају преко Црвеног мора, и храњаше их [в]маном да у пустињи не би страдали, и још много тога за њих чињаше.

20. И опет, тај исти Бог изведе очеве наше [а]из земље јерусалимске и одржа и сачува свој народ све до сада. А гле, због безакоња наших и одвратности доведе нас у ропство.

21. И данас сте сви ви сведоци да Зениф, који беше постављен за цара над овим народом, будући да беше [а]превише жељан да баштини земљу очева својих, би обманут препреденошћу и лукавством цара Ламана, који уђе у преговор са царем Зенифом и преда у руке његове посед дела земље, то јест, град Лехи-Нефи и град Шилом и околну земљу –

22. А све то учини с јединим намером да овај народ [а]доведе у потчињеност или у ропство. И гле, ми сада плаћамо данак

15*а* Мос 19:15.
17*а* 2 Не 5:16.
19*а* Изл 3:6; 1 Не 19:10.
б Изл 12:40–41; Алма 36:28.
в Изл 16:15, 35; Бр 11:7–8; ИНа 5:12.
20*а* 1 Не 2:1–4.
21*а* Мос 9:1–3.
22*а* Мос 10:18.

цару ламанском, у количини половине нашег кукуруза и нашег јечма, па чак и од свих сваковрсних житарица наших и половину прираста наших стада и крда. Па и половину од свега што имамо, то јест, поседујемо, цар ламански захтева од нас, или тражи животе наше.

23. И ево, није ли то тешко подносити? И није ли ова наша невоља велика? Ево, гле, колики разлог имамо да јадикујемо.

24. Да, кажем вам, имамо велике разлоге да јадикујемо, јер гле колико браће наше беше побијено, а крв њихова беше узалуд проливена, а све због безакоња.

25. Јер да овај народ не беше пао у преступ, Господ не би допустио да то велико зло дође на њих. Али гле, они не хтедоше да послушају речи Његове, него се јавише сукоби међу њима, и то толики да проливаху крв међу собом.

26. И [а]пророка Господњег погубише, да, одабраног човека Божјег, који им говораше о опакости и одвратностима њиховим, и прорицаше о много чему што ће доћи, да, чак и о доласку Христовом.

27. А пошто им рече да је Христ [а]Бог, Отац свега, и рече да ће узети обличје људско, а то ће бити [б]обличје по ком је човек створен на почетку, или другим речима, рече им да је човек створен по обличју [а]Божјем, и да ће Бог сићи међу децу човечју и узети на себе месо и крв и ходати по лицу земаљском –

28. И ево, пошто им то рече, они га усмртише и још много тога учинише што навуче на њих гнев Божји. Стога, ко се чуди што су у ропству и што су ударени тешким невољама?

29. Јер гле, Господ рече: Нећу [а]помоћи своме народу у данима преступа њиховог, него ћу закрчити путеве њихове да не напредују, а дела њихова биће као камен спотицања пред њима.

30. И опет рече: Буде ли мој народ сејао [а]прљавштину [б]жеће плеву њену у вихору, а учинак њен је отров.

31. И опет рече: Буде ли мој народ сејао прљавштину жеће [а]ветар источни који доноси тренутно уништење.

32. А ево, гле, обећање Господње се испуни и ви сте ударани и мучени.

33. Али, [а]окренете ли се Господу пуном одлучношћу срца и ослоните ли на Њега уздање своје и будете ли Му служили свом марљивошћу ума, учините ли то, Он ће вас, у складу са вољом и жељом својом, избавити из ропства.

---

26 *а* Мос 17:12–20.
27 *а* всп Бог, Божанство.
б Пос 1:26–28; Етер 3:14–17; УиЗ 20:17–18.
в Мос 13:33–34; 15:1–4.
29 *а* 1 Сам 12:15; 2 Дн 24:20.
30 *а* всп Нечистоћа, прљавштина.
б Гал 6:7–8; УиЗ 6:33.
всп Жетва.
31 *а* Јер 18:17; Мос 12:6.
33 *а* Морм 9:6.

ПОГЛАВЉЕ 8.

Амон поучава Лимхијев народ – Он сазнаје за двадесет четири јаредовске плоче – Древне записе моћу превести видеоци – Нема већег дара него бити виделац. Око 121. год. пре Христа.

И догоди се да пошто цар Лимхи беше завршио казивање своме народу, јер им он много тога говораше, а ја само мало тога записах у ову књигу, рече своме народу све о браћи њиховој која беху у земљи Зарахемли.

2. И нареди да Амон устане пред мноштво и испriповеди им све што се беше догађало браћи њиховој од времена кад Зениф оде из земље па све до времена када он сам изађе из земље.

3. А он им уз то испriповеди последње речи којима их цар Венијамин поучаваше и протумачи их народу цара Лимхија, како би могли разумети све речи које он говораше.

4. И догоди се да пошто све то беше учинио, цар Лимхи отпусти мноштво и нареди да се свако врати кући својој.

5. И догоди се да нареди да се плоче које садрже [а]запис о његовом народу, од времена кад напустише земљу Зарахемлу, донесу пред Амона да их он прочита.

6. Ево, чим Амон прочита запис, упита га цар да сазна може ли тумачити језике, а Амон му рече да не може.

7. А цар му рече: Жалостан због невоља мога народа, наредих да четрдесет и тројица мојих људи пође на пут у пустињу, како би пронашли земљу Зарахемлу, да се браћи својој обратимо да нас избаве из ропства.

8. И беху они изгубљени у пустињи током много дана. Ипак, беху марљиви и не нашавши земљу Зарахемлу, уместо тога вратише се у ову земљу, путујући земљом међу многим водама, открivши земљу која беше прекривена костима људским и зверињим, а беше прекривена и рушевинама сваковрсних грађевина, открivши земљу која беше настањена народом бројним попут мноштва израелских.

9. А за сведочанство да је оно што беху рекли истинито донеше [а]двадесет четири плоче испуњене урезима, а оне су од чистог злата.

10. И гле, донеше и [а]напрснике, који су велики, и они су од [б]месинга и од бакра, и савршено су очувани.

11. И опет, донеше мачеве којима балчаци страдаше, а сечива им беху рђом нагрижена и нема никог у земљи ко је у стању да протумачи језик или урезе који су на плочама. Зато ти рекох: Умеш ли да преводиш?

12. И опет ти кажем: Знаш ли

8 5*а* Мос 9–22.
9*а* Етер 1:1–2.
10*а* Етер 15:15.
б Етер 10:23.

некога ко уме да преводи? Жељан сам, наиме, да се ови записи преведу на језик наш, јер ће нам можда дати сазнање о остатку народа који беше уништен, од кога ти записи дођоше, или ће нам можда дати сазнање о самом том народу који беше уништен, а ја сам жељан да сазнам разлог њиховог уништења.

13. Тада му Амон рече: Поуздано ти могу рећи, о цару, за човека који уме да [а]преведе записе, јер има нешто чиме може гледати и превести све записе који су из древних времена, а то је дар од Бога. А те ствари зову се [б]тумачи и нико не сме да гледа у њих осим ако му није заповеђено, да не би погледао оно што не треба и страдао. А онај коме је заповеђено да у њих гледа, назива се [а]виделац.

14. А гле, цар народа који је у земљи Зарахемли човек је коме је заповеђено да то чини и који има тај узвишен дар од Бога.

15. И цар рече да је виделац већи од пророка.

16. А Амон рече да је виделац откровитељ, а и пророк, и већи дар нико не може имати, осим ако не поседује моћ Божју, што ниједан човек не може. Ипак, човек може имати велику моћ дату од Бога.

17. Али виделац може знати о ономе што је прошло, а и о ономе што ће доћи, и по њима ће се све открити, или, пре, тајне ће се објавити и што је скривено доћи ће на светло и што је непознато преко њих ће се сазнати. И такође, по њима ће се сазнати оно што се друкчије не би могло знати.

18. Тако Бог обезбеди средства да човек вером може изводити силна чуда, стога постаје велика корист за ближње своје.

19. И ево, кад Амон заврши казивање речи ових, цар се силно обрадова и захвали Богу, говорећи: Без сумње, [а]велика се тајна налази на овим плочама, а ови тумачи, без сумње, беху припремљени ради откривања свих тих тајни деци човечјој.

20. О, како су чудесна дела Господња и како Он дуго подноси свој народ. Да, и како је слепо и недокучиво разумевање деце човечје, јер неће да траже мудрост, нити желе да [а]она влада њима.

21. Да, они су попут дивљег стада које бежи од пастира и растура се, а шумске звери га растерују, гоне и прождиру.

Запис Зенифов – Извештај о његовом народу, од времена када напустише земљу Зарахемлу па све до времена када беху избављени из руку Ламанаца.

Обухвата поглавља од 9. до 22.

13*а* Мос 28:10–17.
б всп Урим и Тумим.
в всп Виделац.

19*а* Етер 3:21–28; 4:4–5.

20*а* ти Мудрост, именица женског рода на хебрејском и грчком. ПСол 9:1; Мт 11:19.

ПОГЛАВЉЕ 9.

Зениф предводи групу из Зарахемле да запоседну земљу Лехи-Нефи – Ламански цар им допушта да баштине земљу – Долази до рата између Ламанаца и народа Зенифовог. Око 200–187 год. пре Христа.

Ја, Зениф, будући поучен свом језику нефијском и имајући сазнање о [a]земљи Нефи, или земљи првобитне баштине очева наших, бејах послат као ухода међу Ламанце, како бих могао уходити снаге њихове, како би их војска наша напала и уништила – али када видех оно што је добро међу њима, пожелех да не буду уништени.

2. Стога, препирах се са браћом својом у пустињи, јер хтедох да наш владар склопи споразум са њима, али, како он беше строг и крвожедан човек, заповеди да будем погубљен. Али, ја бејах спашен уз проливање много крви, јер отац се бораше против оца, и брат против брата, све док већи број наше војске не беше уништен у пустињи. А ми, који бејасмо поштеђени, вратисмо се у земљу Зарахемлу да саопштимо ту вест женама њиховим и деци њиховој.

3. А ја ипак, будући да бејах превише жељан да баштиним земљу очева наших, сакупих све оне који жељаху да се попнемо и запоседнемо земљу, па поново кренусмо на пут у пустињу да бисмо дошли до те земље. Међутим, бејасмо ударани глађу и тешким невољама, јер бејасмо спори да се сетимо Господа Бога свога.

4. Ипак, после много дана лутања пустињом разапесмо шаторе своје на месту где браћа наша беху побијена, што беше близу земље очева наших.

5. И догоди се да ја опет пођох са четворицом својих људи у град, унутра до цара, да сазнам вољу цареву и да сазнам могу ли са људима својим ући и запосести земљу у миру.

6. И уђох до цара и он ми се заветова да могу запосести земљу Лехи-Нефи и земљу Шилом.

7. И уз то заповеди и да његов народ изађе из те земље, а ја и моји људи уђосмо у земљу како бисмо је запосели.

8. И почесмо да градимо грађевине, и зидине градске да поправљамо, да, и то зидине града Лехи-Нефија и града Шилома.

9. И почесмо земљу обрађивати, да, користећи семење сваковрсно, користећи семе кукуруза, и пшенице, и јечма, и низа, и шеума, и семење воћа сваке врсте. И почесмо се множити и напредовати у земљи.

10. Али, беше то препреденост и лукавство цара Ламана, да препусти земљу да је запоседнемо, како би мој народ [a]довео у ропство.

11. Ради тога, догоди се да се, пошто борависмо у земљи током

9 1*a* 2 Не 5:5–8; Омни 1:12. 10*a* Мос 7:21–22.

дванаест година, цар Ламан поче прибојавати да не би како мој народ постао јак у земљи и да их не би надвладао и одвео их у ропство.

12. Ето, беху они лењ и [a]идолопоклонички народ. Стога пожелеше да нас у ропство доведу, како би се наситили трудовима руку наших, да, како би се гостили стадима са поља наших.

13. Догоди се, дакле, да цар Ламан поче подстицати свој народ на сукоб с мојим народом. Стога насташе ратови и сукоби у земљи.

14. Јер, тринаесте године моје владавине у земљи Нефи, далеко на југу земље шиломске, док мој народ беше појио и хранио стада своја и обрађивао земљу своју, бројна чета Ламанаца навали на њих и поче их убијати и отимати стада њихова и кукуруз са поља њихових.

15. Да, и догоди се да они утекоше, сви које не сустигоше, и то у град Нефи, и затражише заштиту од мене.

16. И догоди се да их наоружах луковима и стрелама и мачевима и сабљама и батинама и праћкама и сваковрсним оружјем које успесмо изумети, те ја и мој народ пођосмо у битку против Ламанаца.

17. Да, у снази Господњој кренусмо у битку против Ламанаца, јер ја и мој народ силно заваписмо Господу да нас избави из руку непријатеља наших, јер нам се пробуди сећање на избављење очева наших.

18. И [a]чу Бог вапаје наше и услиши молитве наше и ми кренусмо у сили Његовој, да, кренусмо против Ламанаца и за један дан и једну ноћ погубисмо три хиљаде четрдесет и тројицу. Убијасмо их све док их не протерасмо из земље своје.

19. А ја, сам, својим сопственим рукама, помогох да се сахране мртви њихови. И гле, на велику жалост и тугу нашу, двеста седамдесет и деветорица браће наше беху погубљена.

ПОГЛАВЉЕ 10.

Цар Ламан умире – Његов народ је диваљ и свиреп и верује у лажна предања – Зениф и његов народ их побеђују. Око 187–160 год. пре Христа.

И догоди се да поново почесмо оснивати царство и поново стадосмо поседовати земљу у миру. И ја наредих да се израђује ратно оружје сваке врсте, како бих могао имати оружје за свој народ за време када Ламанци опет поведу рат против мога народа.

2. И поставих страже унаоколо земље, да нас Ламанци опет не би изненада напали и уништили нас. И тако чувах свој народ и стада своја и пазих да не падну у руке непријатеља наших.

12*a* Енос 1:20. всп Идолопоклонство.
18*a* Мос 29:20.

3. И догоди се да баштинисмо земљу очева наших много година, да, чак током двадесет и две године.

4. И ја наредих да мушкарци обрађују земљу и узгајају сваковрсне [а]житарице и разноврсно воће сваке врсте.

5. И наредих да жене преду и труде се и раде, и израђују фини лан сваке врсте, да, и [а]тканину сваковрсну, да бисмо могли покрити голотињу своју. И тако напредовасмо у земљи – тако имасмо трајан мир у земљи током двадесет и две године.

6. И догоди се да цар [а]Ламан умре, а син његов поче да влада уместо њега. И он поче да подстиче свој народ на побуну против мога народа. Стога се почеше припремати за рат и да дођу овамо да се боре против мога народа.

7. Али ја послах уходе своје унаоколо по земљи [а]шемлонској, како бих открио припреме њихове, да бих се могао одбранити од њих, да не би напали мој народ и уништили га.

8. И догоди се да дођоше на север земље шиломске са бројним четама својим, мушкарцима [а]наоружаним [б]луковима и стрелама и мачевима и сабљама, и камењем и прашкама, а главе имаху обријане те им беху голе, и кожним појасом беху опасани око бокова својих.

9. И догоди се да наредих да жене и деца мога народа буду сакривени у пустињи. И уз то наредих да се сви старци моји који могаху оружје носити, а и сви младићи који су у стању оружје носити, окупе и пођу у битку против Ламанаца. И ја их постројих у редове њихове, сваког према годинама његовим.

10. И догоди се да пођосмо у битку против Ламанаца. И ја, чак и ја, у старости својој, пођох у битку против Ламанаца. И догоди се да пођосмо у битку у [а]снази Господњој.

11. Ево, Ламанци не знадоше ништа о Господу, нити о снази Господњој, те се ослонише на сопствену снагу. Ипак, беху они снажан народ, у погледу на снагу људску.

12. Беху они [а]дивљ и свиреп и крвожедан народ, који вероваше у [б]предање очева својих, а то је да вероваху да беху истерани из земље јерусалимске због безакоња очева својих и да им браћа њихова учинише неправду у пустињи и да им, такође, учинише неправду док прелажаху преко мора;

13. И опет, да им беше учињена неправда у земљи [а]првобитне баштине њихове, пошто беху препловили море, а све то због тога што Нефи беше вернији у држању заповести Господњих – стога беше [б]повлашћен код

10 4*а* Мос 9:9.
5*а* Алма 1:29.
6*а* Мос 9:10–11; 24:3.
7*а* Мос 11:12.
8*а* Јар 1:8.
б Алма 3:4–5.
10*а* всп Уздање.
12*а* Алма 17:14.
б 2 Не 5:1–3.
13*а* 1 Не 18:23.
б 1 Не 17:35.

Господа, јер Господ чу молитве његове и услиши их и преузе вођство на путовању њиховом кроз пустињу.

14. А браћа његова беху гневна на њега јер не [а]разумеше поступке Господње. Беху [б]гневни на њега и на водама јер отврднуше срца своја против Господа.

15. И опет, беху гневни на њега кад стигоше у обећану земљу, јер рекоше да оте [а]владавину над народом из руку њихових. И они настојаху да га убију.

16. И опет, беху гневни на њега јер отпутова у пустињу како му Господ заповеди и узе [а]записе који беху урезани на месинганим плочама, јер рекоше да их он [б]опљачка.

17. И тако они поучаваху децу своју да их треба мрзети и да их треба убијати и да им треба отимати и пљачкати их, и чинити све како би их могли уништити. Стога имаху вечну мржњу према синовима Нефијевим.

18. Због свега тога, цар Ламан ме својим лукавством и вештином лагања и својим лепим обећањима, обману, те доведох свој народ у ову земљу да их они могу уништити. Да, и трпљасмо због тога много година у овој земљи.

19. И ево, ја, Зениф, рекавши све то о Ламанцима своме народу подстакнух их да пођу у битку у снази својој, ослањајући уздање своје на Господа. Сукобисмо се, стога, са њима, лицем у лице.

20. И догоди се да их опет истерасмо из земље своје и убијасмо их у великом покољу, и то толико много њих да их не избројасмо.

21. И догоди се да се опет вратисмо у земљу своју, и мој народ опет поче чувати стада своја и обрађивати земљу своју.

22. И ево, ја, остаривши, поверих царство једном од синова својих. Стога, не говорим више ништа. И нека Господ благослови мој народ. Амен.

ПОГЛАВЉЕ 11.

Цар Ноје влада у опакости – Он ужива у разузданом животу са својим женама и иночама – Абинади пророкује да ће народ бити одведен у ропство – Цар Ноје настоји да га убије. Око 160–150 год. пре Христа.

И ево, догоди се да Зениф повери царство Нојуу, једном од синова својих. Стога Ноје поче да влада уместо њега, а он не ходаше путевима оца свога.

2. Јер гле, не држаше он заповести Божје, него слеђаше жеље срца свога. И имаше много жена и [а]иноча. И [б]учини да његов народ грех чини и ради оно што

14*а* 1 Не 15:7–11.
б 1 Не 18:10–11.
15*а* 2 Не 5:3.
16*а* 2 Не 5:12.
б Алма 20:10, 13.
11 2*а* Јаков 3:5.
б 1 Цар 14:15–16; Мос 29:31.

је одвратно у очима Господњим. Да, чињаху они [а]курварства и сваковрсну опакост.

3. И наметну порез, петину од свега што поседоваху, петину од злата њиховог и сребра њиховог, и петину од [а]зифа њиховог, и од бакра њиховог, и од месинга њиховог и од гвожђа њиховог, и петину од товљеника њихових, а такође и петину од свих житарица њихових.

4. И све то узе за издржавање своје, и жена својих и иноча својих, а уз то и свештеника својих и жена њихових и иноча њихових. Тако он беше изменио послове у царству.

5. Свргну, наиме, све свештенике који беху посвећени од оца његовог и посвети нове уместо њих, оне који беху узнесени у охолости срца својих.

6. Да, и тако они беху подржавани у лењости својој и у идолопоклонству своме и у курварствима својим, порезима које цар Ноје наметну своме народу. Тако се народ силно трудјаше да подржи безакоње.

7. Да, и посташе, такође, идолопоклоници, јер беху обманути ништавним и ласкавим речима цара и свештеника, јер им ласкаво говораху.

8. И догоди се да цар Ноје изгради многе отмене и простране грађевине и украси их финим радом у дрвету и сваковрсним драгоценостима, златним, и сребреним, и гвозденим, и месинганим, и зифеним, и бакарним;

9. И себи, такође, сагради пространу палату, и престо на сред ње, а све то беше од финог дрвета украшено златом и сребром и драгоценостима.

10. И нареди, такође, да радници његови израђују сваковрсне украсе унутар зидина храма, од финог дрвета и бакра и месинга.

11. А седишта, која беху издвојена за високе свештенике, која беху изнад свих других седишта, украси чистим златом и нареди да се испред њих сагради наслон да могу одмарати тела своја и руке своје на њему док његовом народу буду говорили лажи и ништавне речи.

12. И догоди се да изгради [а]кулу близу храма, да, веома високу кулу, толику да може стати на врх њен и надзирати земљу шиломску, а и земљу шемлонску, које Ламанци поседоваху, и чак могаше надзирати и сву земљу унаоколо.

13. И догоди се да нареди да се изграде многе грађевине у земљи Шилом и нареди да се подигне велика кула на брежуљку северно од земље шиломске, која беше уточиште деци Нефијевој у време кад побегоше из земље. И тако чињаше са богатством

2*в* 2 Не 28:15.

3*а* Јев повезане речи: придев, „блистав“, глагол, „обложити или превући металом.“

12*а* Мос 19:5–6.

које порезом добијаше од свога народа.

14. И догоди се да ослони срце на богатство своје и провођаше време у разузданом животу са женама својим и иночама својим. А тако и свештеници његови провођаху време своје са блудницама.

15. И догоди се да засади винограде унаоколо по земљи и сагради пресе за цеђење и прављаше вина у изобиљу и стога поста [a]винопија, а и народ његов.

16. И догоди се да Ламанци почеше нападати његов народ, мање групе, и убијати их на пољима њиховим и док чуваху стада своја.

17. А цар Ноје посла страже унаоколо земље да их задрже, али не посла довољан број и Ламанци навалише на њих и побише их, и многа стада изведоше из земље. Тако их Ламанци почеше уништавати и на њима искаљивати мржњу своју.

18. И догоди се да цар Ноје посла војске своје против њих, и они беху потиснути, то јест, потиснуше их накратко. Стога се вратише радујући се плену своме.

19. А ево, због те велике победе узнесоше се у охолости срца својих, [a]хвалаху се снагом својом говорећи да њихова педесеторица могу стати против хиљаде Ламанаца. И тако се хваљаху и уживаху у крви и проливању крви браће своје, а све због опакости цара њиховог и свештеника.

20. И догоди се да међу њима беше човек по имену [a]Абинади. И он пође међу њих и поче проповедати, говорећи – Гле, овако говори Господ и тако ми заповеди, говорећи, пођи и кажи овом народу, овако говори Господ: Јао овом народу, јер видех одвратности њихове и опакост њихову и курварства њихова и уколико се не покају походићу их у срџби својој.

21. И уколико се не покају и не окрену Господу Богу своме, гле, предаћу их у руке непријатеља њихових, да, и биће одведени у [a]ропство и биће мучени руком непријатеља својих.

22. И догодиће се да ће знати да сам ја Господ Бог њихов, а ја сам Бог [a]ревностан, који походи безакоња свога народа.

23. И догодиће се да ће, уколико се овај народ не покаје и не окрене Господу Богу своме, бити одведени у ропство. И нико их неће избавити осим Господа, Свемогућег Бога.

24. Да, и догодиће се да кад ми завапе бићу [a]спор да чујем вапаје њихове, да, и допустићу да их ударају непријатељи њихови.

25. И уколико се не покају у кострети и пепелу, и не завапе снажно Господу Богу своме,

15 *a* всп Реч мудрости.
19 *a* УиЗ 3:4.
всп Охолост.
20 *a* всп Абинади.
21 *a* Мос 12:2; 20:21; 21:13–15; 23:21–23.
22 *a* Изл 20:5; Понз 6:15; Мос 13:13.
24 *a* Мих 3:4; Мос 21:15.

нећу [a]послушати молитве њихове, нити ћу их избавити из невоља њихових. И тако говори Господ, и тако ми Он заповеди.

26. Ево, догоди се да када им Абинади изговори ове речи, они се разгневише на њега и настојаху да му одузму живот. Али, Господ га избави из руку њихових.

27. Ево, када цар Ноје чу речи које Абинади изговори народу, и он се разгневи и рече: Ко је Абинади да суди мени и моме народу, или, [a]ко је тај Господ који ће донети тако велику невољу на мој народ?

28. Заповедам вам да доведете овамо Абинадија да га могу погубити, јер он то рече како би мој народ подстакао на срџбу једне против других, и да би изазвао сукобе међу мојим народом. Стога ћу га погубити.

29. Ево, очи народа беху [a]заслепљене, стога [b]отврднуше срца своја на речи Абинадијеве и од тада га настојаху ухватити. А цар Ноје отврдну срце своје према речи Господњој и не покаја се због злих дела својих.

ПОГЛАВЉЕ 12.

Абинади је затворен због пророцања о уништењу народа и смрти цара Ноје – Лажни свештеници наводе Света писма и претварају се да држе закон Мојсијев – Абинади почиње да их поучава о десет заповести. Око 148. год. пре Христа.

И догоди се да након две године Абинади прерушен дође међу њих, те га они не препознаше и поче пророцати међу њима, говорећи: Овако ми Господ заповеди, говорећи – Абинади, иди и проричи међу овим мојим народом, јер отврднуше срца своја на речи моје, не покајаше се због злих дела својих. Стога ћу их [a]походити у срџби својој, да, у жестокој срџби својој походићу их у њиховим безакоњима и одвратностима.

2. Да, јао поколењу овом! И Господ ми рече: Испружи руку своју и проричи, говорећи – Овако говори Господ: догодиће се да ће ово поколење због безакоња својих бити одведено у [a]ропство и биће по [b]образу ударано. Да, биће прогањано од људи и биће убијано, а стрвинари са неба и пси, да, и звери дивље, прождираће месо њихово.

3. И догодиће се да ће [a]живот цара Ноје вредети колико и одећа у [b]пећи ужареној, јер знаће он да сам ја Господ.

4. И догодиће се да ћу овај свој народ ударити тешким невољама, да, глађу и [a]помором, и учинићу да [b]јаучу по цео дан.

25 *a* Иса 1:15; 59:2.
27 *a* Изл 5:2; Мос 12:13.
29 *a* Мојсије 4:4.
b Алма 33:20; Етер 11:13.
12 1 *a* Иса 65:6.
2 *a* Мос 11:21; 20:21; 21:13–15; 23:21–23.
b Мос 21:3–4.
3 *a* Мос 12:10.
b Мос 19:20.
4 *a* УиЗ 97:26.
b Мос 21:9–10.

5. Да, и учинићу да [а]бремена буду привезана на леђа њихова, и биће гоњени попут немог магарца.

6. И догодиће се да ћу послати град на њих, и удариће их, а биће ударени и [а]ветром источним, а и [б]инсекти ће им земљу преплавити и прождирати жито њихово.

7. И биће ударени великим помором – и све то ћу учинићу због њихових [а]безакоња и одвратности.

8. И догодиће се да ћу их, не покају ли се, сасвим [а]уништити на лицу земаљском. Ипак, они ће иза себе оставити [б]запис, а ја ћу га сачувати за друге народе који запоседну земљу. Да, а то ћу учинити да откријем одвратности овог народа другим народима. И много тога прорицаше Абинади против тога народа.

9. И догоди се да се они разгневише на њега и ухватише га и везаног одведоше пред цара, и рекоше цару: Гле, доведосмо пред тебе човека који пророковаше зло о твом народу и каже да ће га Бог уништити.

10. А пророкује зло и о твом животу, и каже да ће твој живот бити попут одеће у пећи ужареној.

11. И опет, каже да ћеш бити као стабљика, и то као сува стабљика пољска, коју звери газе и ногама је гњече.

12. И опет, каже да ћеш бити попут цвета чичковог, кога, када је потпуно зрео, дуне ли ветар, разноси по лицу земаљском. И тврди да Господ то рече. И говори да ће све то доћи на тебе не покајеш ли се, и то због безакоња твојих.

13. А ево, о цару, какво велико зло почини, или какве велике грехе народ твој почини, да морамо бити проклети од Бога или осуђени од овог човека?

14. И ево, о цару, гле, недужни смо, а ти, о цару, не сагреши. Стога, овај човек слага за тебе, и прорицаше узалуд.

15. И гле, снажни смо, нећемо пасти у ропство, или бити поробљени од непријатеља наших. Да, и ти напредова у земљи, и надаље ћеш напредовати.

16. Гле, ево тог човека, предајемо га у руке твоје, можеш чинити с њим шта ти је воља.

17. И догоди се да цар Ноје нареди да Абинадија баце у тамницу и нареди да се [а]свештеници окупе како би одржао савет са њима шта да учини са њим.

18. И догоди се да они рекоше цару: Доведи га овамо да га испитамо. И цар заповеди да га доведу пред њих.

19. И почеше да га испитују, како би противуречио, да би га имали чиме оптужити, али он им одговараше одважно и издржа сва питања њихова, да, на

5*а* Мос 21:3.
6*а* Јер 18:17; Мос 7:31.
б Изл 10:1–12.
7*а* УиЗ 3:18.
8*а* Алма 45:9–14.
б Морм 8:14–16.
17*а* Мос 11:11.

чућење њихово, јер [а]издржа сва питања њихова и постиде их у свим речима њиховим.

20. И догоди се да му један од њих рече: Шта значе речи које су записане, и које поучаваху очеви наши, говорећи:

21. [а]Како су дивне на горама ноге онога који добре вести доноси, који мир објављује, који о добру добре вести доноси, који спасење објављује, који Сиону говори: Бог твој влада;

22. Стражари ће твоји подићи глас, углас ће запевати, јер ће очи у очи видети када Господ поново буде вратио Сион.

23. Кличите од радости и певајте пустоши јерусалимске, јер Господ утеши свој народ, откупи Он Јерусалим;

24. Оголи Господ свету [а]мишицу своју пред очима свих народа, и сви крајеви земаљски видеће спасење Бога нашег?

25. И ево, Абинади им рече: Јесте ли ви [а]свештеници, а претварате се да поучавате овај народ, и да разумете дух прорицања, а ипак желите да од мене сазнате шта то значи?

26. Кажем вам, јао вама што изопачујете путеве Господње! Јер ако то и разумете, то не поучавасте, стога изопачисте путеве Господње.

27. Не приклонисте срца своја [а]разумевању, стога, нисте мудри. Чему, дакле, поучавате овај народ?

28. А они рекоше: Ми поучавамо закону Мојсијевом.

29. А он им опет рече: Ако поучавате [а]закону Мојсијевом зашто га се не држите? Зашто срца своја ослањате на богатство? Зашто [б]курварства чините и снагу своју на блуднице трошите, да, и чините да народ чини грех, те Господ имаше разлог да мене пошаље да пророкујем против овог народа, да, и то велико зло против овог народа?

30. Зар не знате да говорим истину? Да, знате да говорим истину и треба да дрхтите пред Богом.

31. И догодиће се да ћете бити ударени због безакоња својих, јер рекосте да поучавате закону Мојсијевом. А шта знате о закону Мојсијевом? [а]Долази ли спасење по закону Мојсијевом? Шта кажете?

32. А они одговорише и рекоше да спасење заиста долази по закону Мојсијевом.

33. Али ево, Абинади им рече: Ја знам да ћете, будете ли заповести Божје држали, бити спашени. Да, будете ли држали заповести које Господ уручи Мојсију на гори [а]Синај, говорећи:

34. [а]Ја сам Господ Бог твој који те [б]изведох из земље египатске, из дома ропства.

19 *а* УиЗ 100:5–6.
21 *а* Иса 52:7–10; Наум 1:15.
24 *а* 1 Не 22:11.
25 *а* Мос 11:5.
27 *а* всп Разумевање.
29 *а* всп Закон Мојсијев.
б всп Прељуба.
31 *а* Мос 3:15; 13:27–32; Алма 25:16.
33 *а* Изл 19:9, 16–20; Мос 13:5.
34 *а* Изл 20:2–4.
б Изл 12:51; 1 Не 17:40; Мос 7:19.

35. Немој имати [a]другог Бога поред мене.

36. Не гради себи икакав резани лик, нити какву слику од онога што је горе на небу, или онога што је доле на земљи.

37. Тада им Абинади рече: Јесте ли све то чинили? Кажем вам, не, нисте. А јесте ли [a]поучавали овај народ да то све чини? Кажем вам, не, нисте.

ПОГЛАВЉЕ 13.

Абинади је заштићен божанском моћу – Он поучава о десет заповести – Спасење не долази само по закону Мојсијевом – Бог ће лично учинити помирење и откупити свој народ. Око 148. год. пре Христа.

А ево, када цар чу те речи, рече свештеницима својим: Уклоните овог човека и погубите га, јер шта имамо са њим кад је луд.

2. И они иступише покушавајући да ставе руке своје на њега, али им се он одупре и рече им:

3. Не дирајте ме, јер ће вас Бог ударити ставите ли руке своје на мене, јер вам не предадох поруку за коју ме Господ посла да је предам, нити вам рекох оно што [a]тражисте да кажем. Бог, стога, неће допустити да сада будем уништен;

4. Него морам испунити заповести које ми Бог заповеди, а ви се срдите јер вам истину рекох. И опет, јер вам говорах реч Божју просудисте да сам луд.

5. Ево, догоди се да пошто Абинади изговори ове речи, људи цара Ноје се не усудише да стави на њега руке своје, јер Дух Господњи беше на њему, а лице његово [a]засја силном светлошћу, попут Мојсијевог док на гори синајској разговараше са Господом.

6. А говораше он [a]моћу и влашћу од Бога и настави са речима својим, говорећи:

7. Видите да моћи немате да ме погубите, зато завршавам поруку своју. Да, и опажам да то [a]пробада срца ваша јер вам говорим истину о безакоњима вашим.

8. Да, и речи вас моје испуњавају чуђењем и запањеношћу и срдбом.

9. Али, ја завршавам поруку своју, а тада није важно куда идем, будем ли спашен.

10. Али, оволико вам кажем, оно што ви са мном учините после тога, биће као [a]узор и сена онога што ће доћи.

11. И ево, читам вам остатак [a]заповести Божјих, јер опажам да нису уписане у срца ваша. Опажам да проучавасте и поучавасте безакоње највећи део живота својих.

12. И ево, сетите се да вам рекох: Не гради себи икакав резани лик, нити какву слику од онога што је горе на небу, или

35*a* Оси 13:4.
всп Идолопоклонство.
37*a* Мос 13:25–26.

13 3*a* Мос 12:20–24.
5*a* Изл 34:29–35.
6*a* всп Моћ.
7*a* 1 Не 16:2.

10*a* Мос 17:13–19; Алма 25:10.
11*a* Изл 20:1–17.

онога што је доле на земљи, или онога што је у води испод земље.

13. И опет: Немој им се клањати нити им служити, јер ја сам Господ Бог твој, ревностан Бог, који походим безакоња отаца на синовима до трећег и четвртог поколења оних који ме мрзе;

14. А чиним милост хиљадама оних који ме љубе и држе заповести моје.

15. Не узимај узалуд име Господа Бога свога, јер неће Господ сматрати недужним онога који узима име Његово узалуд.

16. Сећај се дана [а]Шабата да га држиш светим.

17. Шест дана ради и уради све послове своје;

18. Али седмог дана, на Шабат Господа Бога твога, немој радити ни један посао, ти, ни син твој, ни кћи твоја, слуга твој, нити слушкиња твоја, нити стока твоја, нити странац твој који је унутар врата твојих;

19. Јер за [а]шест дана створи Господ небо и земљу, и море, и све што је у њима. Благослови, стога, Господ дан Шабата и посвети га.

20. [а]Поштуј оца свога и мајку своју, да ти се продуже дани на земљи коју ти даде Господ Бог твој.

21. Не [а]убиј.

22. Не чини [а]прељубу. Не [б]кради.

23. Не [а]сведочи лажно на ближњега свога.

24. Не [а]жуди за кућном ближњега свога, не жуди за женом ближњега свога, нити да имаш слугу његовог, нити слушкињу његову, нити говече његово, нити магарца његовог, нити ишта што је ближњега твога.

25. И догоди се да им Абинади, пошто заврши ово казивање, рече: Јесте ли поучавали овај народ да настоји да чини све ово како би држали заповести ове?

26. Кажем вам, не, јер да јесте, не би Господ заповедио да дођем и проричем зло о овом народу.

27. И ево, рекосте да спасење долази по закону Мојсијевом. Кажем вам да је засад потребно да држите [а]закон Мојсијев, али кажем вам, доћи ће време када [б]више неће бити потребно држати закон Мојсијев.

28. И такође, кажем вам да [а]спасење не долази само по [б]закону, и када [в]помирења не би било, које ће сам Бог извести за грехе и безакоња свога народа, они би неизбежно морали страдати упркос закону Мојсијевом.

29. А ево, кажем вам да беше

16 *а* всп Шабат.
19 *а* Пос 1:31.
20 *а* Мк 7:10.
21 *а* Мт 5:21–22; УиЗ 42:18. всп Убиство.
22 *а* всп Прељуба.
б всп Красти, крађа.
23 *а* ПСол 24:28. всп Лагање.
24 *а* всп Жудети.
27 *а* всп Закон Мојсијев.
б 3 Не 9:19–20; 15:4–5.
28 *а* Гал 2:16. всп Откупити, откупљен, откупљење; Спасење.
б Гал 2:21; Мос 3:14–15; Алма 25:15–16.
в всп Помирити, помирење.

потребно да закон буде дат деци Израеловој, да, и то веома [а]строг закон, јер беху народ тврде шије, [б]хитар да чини безакоње, а спор да се сети Господа Бога свога.

30. Стога им беше дат [а]закон, да, закон уредаба и [б]обреда, закон кога мораху да се строго [в]придржавају из дана у дан, да их држи у сећању на Бога и на дужности њихове према Њему.

31. Али гле, кажем вам да све ово беху [а]узори онога што ће доћи.

32. А ево, разумеше ли они закон? Кажем вам, не. Сви они не разумеше закон и то због тврдоће срца својих, јер не разумеше да се нико не може спасти [а]осим кроз откупљење Божје.

33. Јер гле, зар им Мојсије не пророковаше о доласку Месије, и да ће Бог откупити свој народ? Да, чак и [а]сви пророци који проричаху откако свет постаде – зар не говораху мање или више о томе?

34. Не рекоше ли да ће сам [а]Бог сићи међу децу човечју и узети обличје људско и у силној моћи ходати по лицу земаљском?

35. Да, и не рекоше ли, такође, да ће Он остварити [а]васкрсење мртвих, и да ће и сам бити угњетаван и мучен?

ПОГЛАВЉЕ 14.

Исаија говори месијански – Износе се Месијино понижење и патње – Он предаје своју душу као принос за грех и посредује за преступнике – Упоредити са Књигом пророка Исаије пог. 53. Око 148. год. пре Христа.

Да, не каже ли и Исаија: Ко поверова приповедању нашем, и мишица Господња коме се откри?

2. Јер изнићи ће пред Њим као младица ломна и као корен из земље суве. Нема обличја нити привлачности у Њему и видећемо, нема лепоте ради које бисмо Га пожелели.

3. Презрен беше и одбачен од људи, Човек бола и са тугом упознат, а ми као да скривасмо лица своја од Њега; презрен беше, а ми Га не поштовасмо.

4. Зацело [а]поднесе [б]туге наше и боли наше понесе, а ми држасмо да Га Бог удара и мучи.

5. Али Он за наше [а]преступе рањен беше, за наша безакоња избијен беше; казна беше на Њему нашега мира ради, и ранама Његовим ми смо [б]исцељени.

6. Сви ми, као [а]овце, застранисмо, свако се окрену путу своме, а Господ на Њега обори безакоња свих нас.

29 *а* ИНа 1:7–8.
б Алма 46:8.
30 *а* Изл 20.
б всп Обреди.
в Јаков 4:5.
31 *а* Мос 16:14; Алма 25:15. всп Симболика.
32 *а* 2 Не 25:23–25.
33 *а* 1 Не 10:5; Јаков 4:4; 7:11.
34 *а* Мос 7:27; 15:1–3. всп Бог, Божанство.
35 *а* Иса 26:19; 2 Не 2:8.
14 4 *а* Алма 7:11–12.
б Мт 8:17.
5 *а* Мос 15:9; Алма 11:40.
б 1 Пет 2:24–25.
6 *а* Мт 9:36; 2 Не 28:14; Алма 5:37.

7. Угњетаван беше и мучен, али [а]Он не отвори уста своја. Као [б]јагње на клање беше одведен и као што је овца нема пред стригачем својим, тако Он не отвори уста своја.

8. Тамница и суд Му беху одузети и ко ће прогласити поколење Његово? Јер из земље живих искључен беше, за преступе мога народа ударен беше.

9. И одредише му гроб са опакима, и са [а]богатима у смрти Његовој, мада не учини [б]зло, нити се превара нађе у устима Његовим.

10. Ипак, Господу се свиде да Га рани, на муке Га стави. Кад положи душу Његову у принос за грех, видеће [а]потомство своје, продужиће дане своје и радост ће Господња у руци Његовој успевати.

11. Видеће патњу душе своје и биће задовољан; знањем својим праведни слуга мој оправдаће многе јер ће Он [а]понети безакоња њихова.

12. Доделићу Му, стога, део са великима и са силнима ће плен делити, јер је смрти излио душу своју, а беше убројан међу преступнике и грехе многих беше понео и за преступнике [а]посредоваше.

ПОГЛАВЉЕ 15.

Како је Христ и Отац и Син – Он ће посредовати за свој народ и понети његове преступе – Они и сви свети пророци Његово су потомство – Он остварује васкрсење – Мала деца имају вечни живот. Око 148. год. пре Христа.

И ево, Абинади им рече: Ја бих да разумете да ће сам [а]Бог сићи међу децу човечју и [б]откупити свој народ.

2. И јер [а]пребива у телу, зваће се Син Божји, а будући да тело подложи вољи [б]Очевој, Он је Отац и Син –

3. Отац, [а]јер је [б]зачет моћу Божјом, а Син, због тела, постајући тако Отац и Син –

4. И Они су [а]један Бог, да, сам [б]Вечни [в]Отац неба и Земље.

5. И тако тело, постајући подложно Духу, или Син Оцу, који су један Бог, [а]трпи искушење и не попушта искушењу, него

7 *а* Мк 15:3.
вспп Исус Христ.
б вспп Јагње Божје; Пасха.
9 *а* Мт 27:57–60; Мк 15:27, 43–46.
вспп Јосиф из Ариматеје.
б Јн 19:4.
10 *а* Мос 15:10–13.
11 *а* Лев 16:21–22; 1 Пет 3:18; УиЗ 19:16–19.
12 *а* 2 Не 2:9; Мос 15:8; Моро 7:27–28.

15 1 *а* 1 Тим 3:16; Мос 13:33–34.
вспп Исус Христ.
б вспп Откупити, откупљен, откупљење.
2 *а* Мос 3:5; 7:27; Алма 7:9–13.
б Иса 64:8; Јн 10:30; 14:8–10; Мос 5:7; Алма 11:38–39; Етер 3:14.
3 *а* УиЗ 93:4.
б Лк 1:31–33; Мос 3:8–9; Алма 7:10; 3 Не 1:14.
4 *а* Понз 6:4; Јн 17:20–23.
вспп Бог, Божанство.
б Алма 11:39.
в Мос 3:8; Хел 14:12; 3 Не 9:15; Етер 4:7.
5 *а* Лк 4:2; Јев 4:14–15.

допушта да буде изругиван и [б]бичеван и одбачен, и да Га се Његов народ [в]одрекне.

6. И после свега овог, пошто учини многа силна чуда међу децом човечјом, биће одведен, да, и то [а]као што Исаија рече, као што је овца нема пред стригачем, тако Он не [б]отвори уста своја.

7. Да, управо тако ће бити одведен, [а]разапет и погубљен, а тело ће постати подложно управо смрти, будући да је [б]воља Синовљева прожета вољом Очевом.

8. И тако Бог кида [а]окове смрти, остварујући [б]победу над смрћу, дајући Сину моћ да [в]посредује за децу човечју –

9. Успевши се на небо, имајући потпуну милост и будући испуњен саосећањем према деци човечјој, стојећи између њих и правде и кидајући окове смрти, преузимајући на [а]себе безакоње њихово и преступе њихове и откупи их, [б]удовољивши захтевима правде.

10. И ево, кажем вам, ко ће прогласити поколење Његово? Гле, кажем вам, кад је душа Његова положена у принос за грех, видеће [а]потомство своје. А ево, шта ви кажете, ко ће бити потомство Његово?

11. Гле, кажем вам, сви који чуше речи [а]пророка, да, свих светих пророка који пророковаше о доласку Господњем – кажем вам, сви они који послушаше речи њихове и повероваше да ће Господ откупити свој народ и ишчекиваху тај дан ради опроста греха својих, кажем вам, потомство су Његово, то јест, они су наследници [б]царства Божјег.

12. Јер то су они чије грехе [а]Он понесе, то су они за које умре да би их откупио од преступа њихових. И ево, нису ли они потомство Његово?

13. Да, и нису ли пророци сви који отворише уста своја да пророкују, који не падоше у преступ, мислим на све свете пророке откако свет постаде? Кажем вам, да, они су потомство Његово.

14. И то су они који мир [а]објављују, који о добру добре вести доносе, који спасење објављују и Сиону говоре: Бог твој влада!

15. И, о како дивне беху на горама ноге њихове!

5 *б* Јн 19:1.
в Мк 8:31; Лк 17:25.
6 *а* Иса 53:7.
б Лк 23:9; Јн 19:9; Мос 14:7.
7 *а* всп Распеће.
б Лк 22:42; Јн 6:38; 3 Не 11:11.
8 *а* Мос 16:7; Алма 22:14.
б Оси 13:14; 1 Кор 15:55–57.
в 2 Не 2:9.
9 *а* Иса 53; Мос 14:5–12.
б всп Помирити, помирење.
10 *а* Иса 53:10; Мос 5:7; 27:25; Моро 7:19.
11 *а* УиЗ 84:36–38.
б всп Спасење; Царство Божје или царство небеско.
12 *а* Мос 14:12; Алма 7:13; 11:40–41.
14 *а* Иса 52:7; Рим 10:15; 1 Не 13:37; Мос 12:21–24. всп Мисионарски рад.

16. И опет, како су дивне на горама ноге оних који још и сада мир објављују!

17. И опет, како су дивне на горама ноге оних који ће убудуће мир објављивати, да, од овог времена па надаље и заувек!

18. А гле, кажем вам, то није све. Јер, о како су дивне на горама [а]ноге Онога који добре вести доноси, који је оснивач [б]мира, да, и то Господ, који откупи свој народ, да, Онога који спасење удели своме народу;

19. Јер да не беше откупљења које Он учини за свој народ, које беше припремљено од [а]постанка света, кажем вам, да није тога, сав људски род би морао [б]страдати.

20. Али гле, окови смрти биће покидани, и Син влада и над мртвима моћ има. Стога Он остварује васкрсење мртвих.

21. И васкрсење долази и то [а]прво васкрсење, да, и то васкрсење оних који беху и који јесу и који ће бити, све до васкрсења Христовог – Он ће се, наиме, тако звати.

22. А ево, васкрсење свих пророка и свих оних који вероваху у речи њихове, то јест, свих оних који држаху заповести Божје, десиће се током првог васкрсења. Стога су они прво васкрсење.

23. Подигнути су да [а]пребивају са Богом који их откупи. Тако имају вечни живот кроз Христа који [б]покида окове смрти.

24. И то су они који имају удела у првом васкрсењу и то су они који умреше пре него што Христ дође, у незнању своме, којима [а]спасење није објављено. И тако Господ остварује њихову обнову и они имају удела у првом васкрсењу, то јест, имају вечни живот, јер их Господ откупи.

25. И мала [а]деца, такође, имају вечни живот.

26. Али гле, [а]плашите се и дрхтите пред Богом, јер треба да дрхтите, пошто Господ не откупљује ниједног који се [б]побуни против Њега и [в]умре у гресима својим. Да, сви они који страдаше у гресима својим откако свет постаде, који се намерно побунише против Бога, који познаваху заповести Божје а не хтедоше их држати, [г]то су они који [д]немају удела у првом васкрсењу.

27. Не треба ли, стога, да дрхтите? Јер таквима не долази спасење пошто Господ не откупљује ни једног таквог, да, нити Господ може откупити такве, јер не може себе порећи, јер не може [а]правду порећи кад она тражи право своје.

---

18 *а* 3 Не 20:40; УиЗ 128:19.
б Јн 16:33. всп Мир.
19 *а* Мос 4:6.
б 2 Не 9:6–13.
21 *а* Алма 40:16–21.
23 *а* Пс 24:3–4; 1 Не 15:33–36; УиЗ 76:50–70.
б всп Смрт, физичка.
24 *а* 2 Не 9:25–26; УиЗ 137:7.
25 *а* УиЗ 29:46; 137:10. всп Спасење – Спасење деце.
26 *а* Понз 5:29; Јаков 6:9.
б 1 Не 2:21–24.
в Јез 18:26; 1 Не 15:32–33; Моро 10:26.
г Алма 40:19.
д УиЗ 76:81–86.
27 *а* Алма 34:15–16; 42:1.

28. И ево, кажем вам да ће доћи време да се спасење Господње [a]објави сваком народу, колену, језику, и људима.

29. Да, Господе, [a]стражари Твоји ће подићи глас свој, заједно ће гласом запевати, јер ће очи у очи видети где Господ поново успоставља Сион.

30. Кличите и певајте пустоши јерусалимске, јер Господ утеши свој народ, откупи Јерусалим;

31. Оголи Господ свету мишицу своју пред очима свих народа, и сви крајеви земаљски видеће спасење Бога нашег.

ПОГЛАВЉЕ 16.

Бог откупљује људе из њиховог изгубљеног и палог стања – Они који су телесни остају као да откупљења нема – Христ остварује васкрсење за бескрајан живот или бескрајно проклетство. Око 148. год. пре Христа.

И ево, догоди се да пошто Абинади изговори ове речи испружи руку своју и рече: Доћи ће време када ће сви видети [a]спасење Господње, када ће сваки народ, колено, језик и сви људи очи у очи видети и [b]признати пред Богом да су судови Његови праведни.

2. И тада ће опаки бити [a]одбачени и имаће разлог за јаук и [b]плач и лелек и шкргут зуба својих, а то због тога што не хтедоше да послушају глас Господњи. Стога их Господ не откупљује.

3. Јер они су [a]телесни и ђаволски и [b]ђаво има моћ над њима, да, и то она стара змија која [a]обману прве родитеље наше, што беше разлог [z]пада њиховог, што беше разлог да сав људски род постане телесан, чулан, ђаволски, [g]разликујући добро од зла, подлажући се ђаволу.

4. Тако сав људски род беше [a]изгубљен и гле, били би бескрајно изгубљени да Бог не откупи свој народ из њиховог изгубљеног и палог стања.

5. Али, сетите се да онај који истраје у својој [a]телесној природи и продужи путевима греха и побуне против Бога, остаје у свом палом стању и ђаво има над њим сву моћ. Стога за њега као да и не беше [b]откупљења, јер је непријатељ Богу, а и ђаво је непријатељ Богу.

6. И ево, да Христ не беше дошао на свет, говорећи о оном што ће доћи [a]као да већ беше дошло, откупљења не би могло бити.

7. И да Христ не беше устао

28 *a* всп Мисионарски рад.
29 *a* всп Бдети, стражари.
16 1 *a* всп Спасење.
б Мос 27:31.
2 *a* УиЗ 63:53–54.
б Мт 13:41–42; Лк 13:28; Алма 40:13.
3 *a* Гал 5:16–25; Мос 3:19. всп Природан човек.
б 2 Не 9:8–9. всп Ђаво.
в Пос 3:1–13; Мојсије 4:5–19.
г всп Пад Адама и Еве.
д 2 Не 2:17–18, 22–26.
4 *a* Алма 42:6–14.
5 *a* Алма 41:11. всп Телесан.
б всп Откупити, откупљен, откупљење.
6 *a* Мос 3:13.

из мртвих, или не покида окове смрти како гроб не би однео победу, и да смрт [а]жаоку нема, васкрсења не би могло бити.

8. Али, [а]васкрсења има, стога гроб не односи победу, а [б]жаока смрти у Христу је надвладана.

9. Он је [а]светло и живот свету, да, бескрајно светло које се никад помрачити не може, да, и живот бескрајан, да смрти никад више не буде.

10. Тако ће се и ова смртност обући у [а]бесмртност, а ова распадљивост обући ће се у нераспадљивост, и биће приведени да [б]стану пред суд Божји, да им се [в]суди према делима њиховим, било да су добра или зла –

11. Ако су добра, на васкрсење [а]бескрајног живота и среће, а ако су зла, на васкрсење [б]бескрајног проклетства, и предате су ђаволу који их потчини, што је проклетство –

12. Јер ходаху према својим телесним вољама и жељама, никада не тражећи Господа док руке милости беху испружене према њима. А руке [а]милости беху испружене према њима, и они не хтедоше. Беху упозоравани због безакоња својих, а ипак их се не хтедоше оканути, и беше им заповеђено да се покају, а ипак не хтедоше да се покају.

13. И ево, не треба ли да уздрхтите и покајете се за грехе своје и сетите да само преко и посредством Христа можете бити спашени?

14. Стога, поучавате ли [а]закон Мојсијев, поучавајте и да је он сена онога што ће доћи –

15. Поучите их да откупљење долази посредством Христа Господа, који је сам [а]Вечни Отац. Амен.

ПОГЛАВЉЕ 17.

Алма верује у Абинадијеве речи и записује их – Абинади доживљава смрт огњем – Својим убицама пророчке болести и смрт огњем. Око 148. год. пре Христа.

И ево, догоди се да када Абинади беше завршио то казивање, цар заповеди да га [а]свештеници ухвате и учине да буде усмрћен.

2. Али, међу њима беше један који се зваше [а]Алма, који такође беше потомак Нефијев. А беше он младић и [б]поверова речима које Абинади беше говорио, јер знаше за безакоње о ком сведочаше Абинади против њих. Стога, поче молити цара да се

7 *а* Оси 13:14; Мос 15:8, 20.
8 *а* Алма 42:15. всп Васкрсење.
б Иса 25:8; 1 Кор 15:54–55; Морм 7:5.
9 *а* УиЗ 88:5–13. всп Светлост, светлост Христова.
10 *а* Алма 40:2. всп Бесмртан, бесмртност.
б всп Суд, последњи.
в Алма 41:3–6.
11 *а* всп Вечни живот.
б всп Проклетство.
12 *а* всп Милостив, милост.
14 *а* всп Закон Мојсијев.
15 *а* Мос 3:8; 5:7; Етер 3:14.
17 1 *а* Мос 11:1, 5–6.
2 *а* Мос 23:6, 9–10. всп Алма старији.
б Мос 26:15.

не гневи на Абинадија, него да га пусти да оде у миру.

3. Али, цар се још више разгневи и нареди да Алму истерају из њиховог окружења, и посла слуге своје за њим да га погубе.

4. Али он побеже испред њих и сакри се, те га не нађоше. И док много дана беше сакривен, [a]записа све речи које Абинади беше говорио.

5. И догоди се да цар нареди да страже његове опколе Абинадија и ухвате га. И они га свезаше и бацише у тамницу.

6. А после три дана, посаветовавши се са свештеницима својим, нареди да га поново доведу пред њега.

7. И он му рече: Абинади, нађосмо оптужбу против тебе, и заслужујеш смрт;

8. Јер рече да ће сам [a]Бог сићи међу децу човечју. И ево, због тога, бићеш погубљен уколико не повучеш све речи којима зло говораше о мени и моме народу.

9. Тад му Абинади рече: Кажем вам, нећу повући речи које вам говорах о овом народу, јер су истините, а да бисте знали да су истините допустих да паднем у руке ваше.

10. Да, и трпећу све до смрти и нећу повући речи своје и оне ће стајати као сведочанство против вас. И ако ме погубите [a]недужну крв ћете пролити. И то ће, такође, стајати као сведочанство против вас у последњи дан.

11. И ево, цар Ноје беше спреман да га пусти, јер се уплаши речи његове. Он се, наиме, уплаши да ће судови Божји доћи на њега.

12. Али, свештеници подигоше гласове своје против њега и почеше га оптуживати, говорећи: Ружио је цара. Стога, цар беше подбуњен на срџбу против њега, те га предаде да буде погубљен.

13. И догоди се да га ухватише и свезаше и прућем запалише кожу његову, да, и то до смрти.

14. И ево, када пламенови почеше да га прже, он им повика, говорећи:

15. Гле, као што ви мени учинисте, догодиће се да ће потомство ваше учинити да многи поднесу бол коју ја подносим, и то болове [a]смртне огњем, а то зато што верују у спасење Господа Бога свога.

16. И догодиће се да ћете бити мучени сваковрсним болестима због безакоња својих.

17. Да, и бићете [a]ударани по свакој руци и бићете прогоњени и расејани тамо-амо, баш као што дивље и свирепе звери прогоне дивље стадо.

18. И у тај дан ловиће вас и хватати рука непријатеља ваших, и тада ћете трпети, као што ја трпим, [a]смртне болове огњем.

4 *a* всп Света писма.
8 *a* Мос 13:25, 33–34.
10 *a* Алма 60:13.
15 *a* Мос 13:9–10; Алма 25:4–12.
17 *a* Мос 21:1–5, 13.
18 *a* Мос 19:18–20.

19. Тако Бог извршава [а]освету над онима који уништавају Његов народ. О, Боже, прими душу моју.

20. И ево, када Абинади беше рекао ове речи, паде, смртно страдавши од огња. Да, беше усмрћен јер не хтеде да порекне заповести Божје, смрћу запечативши истинитост речи својих.

ПОГЛАВЉЕ 18.

Алма тајно проповеда – Он објашњава завет крштења и крштава у водама Мормоновим – Организује Христову цркву и заређује свештенике – Они се сами издржавају и поучавају народ – Алма и његов народ беже од цара Ноје у пустињу. Око 147–145 год. пре Христа.

И ево, догоди се, да се Алма, који побеже од слугу цара Ноје, [а]покаја за грехе своје и безакоња и тајно пође међу народ, и поче поучавати речима Абинадијевим –

2. Да, о ономе што ће доћи, а тако и о васкрсењу мртвих и о [а]откупљењу људи, које ће се остварити [б]моћу и страдањем и смрћу Христовом, и Његовим васкрсењем и успећем на небо.

3. И поучаваше све оне који хтедоше да га слушају. А поучаваше их тајно како цар не би сазнао. И многи повероваше речима његовим.

4. И догоди се да сви који му повероваше пођоше до [а]места које се зваше Мормон, које име своје доби од цара, а беше на границама земље, и у различита времена, то јест, доба, беше пуно дивљих звери.

5. Ево, у Мормону беше извор чисте воде, и Алма оде тамо јер близу воде беше шипраг ниског дрвећа, где се дању скриваше од потера царевих.

6. И догоди се да сви који му повероваше одлажаху тамо да слушају речи његове.

7. И догоди се да се после много дана знатан број њих окупи у месту Мормон да чују речи Алмине. Да, скупише се сви који повероваше речи његовој, да га чују. И он их [а]поучаваше и проповедаше им покајање и откупљење и веру у Господа.

8. И догоди се да им рече: Гле, ево вода Мормонових (јер тако се зваху). И ево, како сте [а]жељни да приступите [б]стаду Божјем, и назовете се Његовим народом, и [в]вољни сте да носите бремена један другом, да могу бити лака;

9. Да, вољни сте да тугујете са онима који тугују, да, и тешите оне којима је утеха потребна и [а]стојите као сведоци Божји у свим временима и у свему, и на

19 *а* всп Освета.
18 1 *а* Мос 23:9–10.
2 *а* всп Откупити, откупљен, откупљење.
б всп Помирити, помирење.
4 *а* Алма 5:3.
7 *а* Алма 5:11–13.
8 *а* УиЗ 20:37.
б всп Црква Исуса Христа.
в всп Самилост.
9 *а* всп Мисионарски рад; Сведочити; Сведочити, сведок.

свим местима где ћете можда бити, и то до смрти, да би вас Бог могао откупити и прибројати онима од [б]првог васкрсења, да можете имати [в]вечни живот –

10. Ево, кажем вам, ако је то жеља срца ваших, шта имате против тога да се [а]крстите у име Господње, као сведочанство пред Њим да уђосте у [б]завет с Њим, да ћете Му служити и држати заповести Његове, да може још обилније излити Духа свога на вас?

11. И ево, када народ чу те речи, запљеска рукама својим од радости, и повика: То је жеља срца наших.

12. И ево, догоди се да Алма узе Елама, који беше међу првима, и оде и стаде у воду и завапи, говорећи: О, Господе, изли Духа свога на слугу свога, да светошћу срца може извршити ово дело.

13. И кад беше изговорио ове речи, [а]Дух Господњи беше на њему, те он рече: Еламе, ја те [б]крстим, имајући [в]власт од Свемогућег Бога, за сведочанство да уђе у завет да ћеш Му служити док не умреш у погледу на смртно тело, и нека се Дух Господњи излије на тебе и нека ти удели вечни живот кроз [г]откупљење Христово, кога Он припреми од [д]постанка света.

14. А кад Алма изговори те речи, и Алма и Елам се [а]спустише у воду и подигоше се и изађоше из воде радујући се, будући испуњени Духом.

15. И опет, узе Алма другог и оде по други пут у воду и крсти га као и првог, само што се сам поново не спусти у воду.

16. И на тај начин он крштаваше све који дођоше до места Мормон, а беше их на броју око двеста и четири душе. Да, и беху [а]крштени у водама Мормоновим, и испуни их [б]благодат Божја.

17. И назваху се они црквом Божјом, то јест, [а]црквом Христовом, од тада па надаље. И догоди се да ко год се беше крстио моћу и влашћу Божјом прикључиваше се цркви Његовој.

18. И догоди се да Алма, имајући [а]власт од Бога, зареди свештенике и то на сваких педесет зареди по једног свештеника да им проповедају и да их [б]поучавају о оном што се односи на царство Божје.

19. И заповеди им да не поучавају ништа осим онога чему их он поучаваше, и што изговорише уста светих пророка.

9 *б* Мос 15:21–26.
в всп Вечни живот.
10 *а* 2 Не 31:17. всп Крштење, крстити.
б всп Завет.
13 *а* всп Свети Дух.
б 3 Не 11:23–26; УиЗ 20:72–74.
в ЧВ 1:5. всп Свештенство.
г всп Откупити, откупљен, откупљење.
д Мојсије 4:2; 5:9.
14 *а* всп Крштење, крстити – Крштење урањањем.
16 *а* Мос 25:18.
б всп Благодат.
17 *а* 3 Не 26:21; 27:3–8. всп Црква Исуса Христа.
18 *а* всп Свештенство.
б всп Поучавати, учитељ.

20. Да, и заповеди им да ништа не [а]проповедају осим покајања и вере у Господа који откупи свој народ.

21. И заповеди им да не буде међусобних [а]сукоба, већ да сви једним [б]оком напред гледају, имајући једну веру и једно крштење, имајући срца своја повезана у [а]јединству и узајамној љубави.

22. И тако им заповеди да проповедају. И тако они посташе [а]деца Божја.

23. И заповеди им да одржавају дан [а]Шабата и држе га светим, и да сваки дан, такође, исказују хвале Господу Богу своме.

24. И такође, заповеди им да свештеници које беше заредио [а]раде сопственим рукама за издржавање своје.

25. И беше један дан у недељи одређен да се сакупе и поучавају народ и да [а]служе Господу Богу своме, а и да се окупљају онолико често колико то беше у моћи њиховој.

26. А свештеници нису смели да зависе од народа за издржавање своје, него за труд свој би [а]благодат Божју примали како би у Духу ојачали, имајући [б]знање о Богу, да могу поучавати моћу и влашћу од Бога.

27. И опет, Алма заповеди да народ цркве даје од иметка свога, [а]свако према оном што имаше; има ли обилније треба да даје обилније, а од оног који има мало, мало се треба тражити, а ономе који нема треба дати.

28. И тако је требало да они дају од иметка свога по слободној вољи својој и добрим жељама према Богу, а и оним свештеницима који су у потреби, да, свакој убогој, голој души.

29. А то им рече пошто му беше заповеђено од Бога. И они [а]ходаху усправно пред Богом, [б]дајући један другом и временско и духовно према потребама и жељама њиховим.

30. И ево, догоди се да се све то догоди у Мормону, да, покрај [а]вода Мормонових, у шуми која беше близу вода Мормонових. Да, место Мормон, воде Мормонове, шума Мормонова, како ли су дивни у очима оних који дођоше до знања о Откупитељу своме, да, и како су благословени, јер ће му хвале певати заувек.

31. А све се то зби на [а]границама земље, да цар не би сазнао за њих.

32. Али гле, догоди се да цар, откривши кретање међу народом, посла слуге своје да их

20*а* УиЗ 15:6; 18:14–16.
21*а* 3 Не 11:28–30. всп Препирка.
б Мт 6:22; УиЗ 88:67–68.
в всп Јединство.
22*а* Мос 5:5–7; Мојсије 6:64–68.
23*а* Мос 13:16–19; УиЗ 59:9–12.
24*а* Дела 20:33–35; Мос 27:3–5; Алма 1:26.
25*а* всп Клањати се.
26*а* всп Благодат.
б всп Знање.
27*а* Дела 2:44–45; 4 Не 1:3.
29*а* всп Ходати, ходати са Богом.
б всп Добробит.
30*а* Мос 26:15.
31*а* Мос 18:4.

мотре. Стога, у дан када се окупише да чују реч Господњу беху разоткривени цару.

33. И ево, цар рече да Алма подстиче народ на побуну против њега. Стога, посла војску своју да их уништи.

34. И догоди се да Алма и народ Господњи беху [a]обавештени о доласку војске цареве. Стога, покупише шаторе своје и породице своје и отпутоваше у пустињу.

35. А беше их на броју око четири стотине и педесет душа.

ПОГЛАВЉЕ 19.

Гедеон настоји да погуби цара Ноју – Ламанци нападају земљу – цар Ноје доживљава смрт огњем – Лимхи влада као вазални владар. Око 145–121 год. пре Христа.

И догоди се да се војска царева врати узалуд трагајући за народом Господњим.

2. И тад гле, цареве снаге беху мале, јер се смањише, а међу остатком народа наста подвојеност.

3. И мањи део поче изговарати претње против цара, и наста велик сукоб међу њима.

4. И ево, беше човек међу њима по имену Гедеон, и он беше снажан човек и непријатељ цару, стога потегну мач и закле се у гневу своме да ће погубити цара.

5. И догоди се да се бораше са царем, а кад цар увиде да ће га надјачати, побеже трком и попе се на [a]кулу која беше близу храма.

6. А Гедеон га гоњаше и скоро се попе на кулу да убије цара, а цар се осврну унаоколо према земљи шемлонској, и гле, војска ламанска беше унутар граница земље.

7. И тада цар повика у јаду душе своје, говорећи: Гедеоне, поштеди ме, јер Ламанци иду на нас и уништиће нас, да, уништиће мој народ.

8. А ето, не беше цар толико забринут за свој народ него за свој сопствени живот. Ипак, Гедеон му поштеде живот.

9. И цар заповеди народу да бежи пред Ламанцима, и он сам иђаше пред њима, и они утекоше у пустињу са женама својим и децом својом.

10. И догоди се да их Ламанци гоњаху, и сустигоше их, те их почеше убијати.

11. Тада се догоди да им цар заповеди да сви мушкарци оставе жене своје и децу своју и утекну пред Ламанцима.

12. Но, беше их много који не хтедоше да их оставе, него радије да остану и страдају са њима. А остали оставише жене своје и децу своју и утекоше.

13. И догоди се да они који осташе са женама својим и децом својом наредише наочитим кћерима својим да иступе и моле Ламанце да их не погубе.

14. И догоди се да им се Ла-

34 *a* Мос 23:1.

19 5 *a* Мос 11:12.

манци смиловаше, јер беху очарани лепотом жена њихових.

15. Стога им Ламанци поштедеше животе, и поведоше их као робове натраг у земљу Нефи и дадоше им да запоседну земљу, под условом да предају цара Ноју у руке Ламанцима, и да предају своје власништво, и то половину од свега што поседоваху, половину злата њиховог и сребра њиховог и свих драгоцености њихових. И тако они мораху плаћати данак цару ламанском из године у годину.

16. И ево, међу онима који беху поробљени, беше један од синова царевих, по имену [a]Лимхи.

17. И ево, Лимхи жељаше да отац његов не буде уништен. Ипак, Лимхију не беху непозната безакоња оца његовог, јер сам беше праведан човек.

18. И догоди се да Гедеон тајно посла људе у пустињу да траже цара и оне који беху с њим. И догоди се да сретоше људе у пустињи, све осим цара и његових свештеника.

19. Ево, заклеше се они у срцима својим да ће се вратити у земљу Нефи и да ће, ако им жене њихове и деца њихова буду погубљени, а и они који са њима осташе, тражити освету, а и страдати са њима.

20. И цар им заповеди да се не враћају. А они се разгневише на цара и учинише да се мучи, и то огњем до [a]смрти.

21. И спремаше се да ухвате свештенике, те и њих усмрте, али они утекоше пред њима.

22. И догоди се да се скоро вратише у земљу Нефи, кад сусретоше људе Гедеонове. И људи Гедеонови им испричаше све што се догоди са женама њиховим и децом њиховом и како им Ламанци доделише да запоседну земљу, плаћањем данка Ламанцима, и то половину од свега што поседоваху.

23. А народ рече људима Гедеоновим како погубише цара и свештеници његови беху утекли од њих даље у пустињу.

24. И догоди се, пошто се заврши свечаност, да се вратише у земљу Нефи, радујући се, јер жене њихове и деца њихова не беху погубљени, а Гедеону рекоше шта учинише цару.

25. И догоди се да им се цар ламански [a]закле да их његов народ неће погубити.

26. А тако се и Лимхи, као син царев, зато што му [a]народ беше поверио царство, закле цару ламанском да ће му његов народ плаћати данак, и то половину од свега што поседују.

27. И догоди се да Лимхи поче успостављати царство и успостављати мир међу својим народом.

28. А цар ламански постави страже унаоколо земље како би задржао народ Лимхијев у земљи, да не би могли отићи у

16*a* Мос 7:9.
20*a* Мос 17:13–19; Алма 25:11.
25*a* Мос 21:3.
26*a* Мос 7:9.

пустињу, а страже своје издржаваше од данка који примаше од Нефијаца.

29. И ево, цар Лимхи имаше трајан мир у свом царству током две године, те их Ламанци не узнемираваху нити настојаху да их униште.

ПОГЛАВЉЕ 20.

Неке ламанске кћери отеше су од стране Нојевих свештеника – Ламанци воде рат против Лимхија и његовог народа – Ламанске чете су одбијене и умирене. Око 145–123 год. пре Христа.

Беше тада место у Шемлону где се окупљаху кћери ламанске да заједно певају и да плешу и да се провеселе.

2. И догоди се да се окупи једног дана мали број њих заједно на песму и плес.

3. И ево, свештеници цара Ноје, стидеше се да се врате у град Нефи, да, и плашећи се да ће их народ погубити, не усудише се, дакле, вратити женама својим и деци својој.

4. А боравећи у пустињи, и открivши кћери ламанске, полегоше и посматраху их;

5. И када их се тек неколико окупи да плешу, изађоше они из скровитих места својих и ухватише их и одведоше их у пустињу. Да, двадесет и четири кћери ламанске одведоше у пустињу.

6. И догоди се да када Ламанци открише да кћери њихове нестадоше, разгневише се на народ Лимхијев, јер мишљаху да то учини народ Лимхијев.

7. Стога, послаше војске своје, да, и сам цар предводише свој народ. И они кренуше на земљу Нефи да униште народ Лимхијев.

8. А ево, Лимхи их спази са куле, па откри и све њихове припреме за рат. Стога, окупи свој народ и постави им заседе у пољима и шумама.

9. И догоди се да када Ламанци навалише, народ Лимхијев их стаде нападати из заседа својих и почеше их убијати.

10. И догоди се да наста силно жестока битка, јер се као лавови бораху за плен свој.

11. И догоди се да народ Лимхијев поче потискивати Ламанце испред себе. Ипак, не беху они ни упола бројни као Ламанци. Али, [a]бораху се за животе своје и за жене своје и за децу своју. Стога се напрегнуше и попут змајева се бораху.

12. И догоди се да пронађоше цара ламанског међу многим мртвим њиховим. Он ипак не беше мртав, већ само рањен и остављен на земљи, толико ужурбано беше бекство његовог народа.

13. И узеше га и завише му ране и доведоше га пред Лимхија и рекоше: Гле, ево цара ламанског. Он, пошто беше рањен, паде међу мртве њихове и они

20 11*a* Алма 43:45.

га оставише и гле, доведосмо га пред тебе. А сада, хајде да га убијемо.

14. Али, Лимхи им рече: Не убијајте га, већ га доведите овамо да га видим. И они га доведоше. А Лимхи му рече: Из ког разлога пође у рат против мога народа? Гле, мој народ не прекрши [a]заклетву коју вам дадох. Зашто, дакле, ви кршите заклетву коју дадосте моме народу?

15. А тад цар рече: Прекрших заклетву јер народ твој оте кћери мога народа. Стога, у срцби својој наредих да мој народ пође у рат против твога народа.

16. А ево, Лимхи не чу ништа о томе, стога рече: Трагаћу међу својим народом и ко год то беше учинио, страдаће. Стога нареди истрагу међу својим народом.

17. Ево, кад [a]Гедеон то беше чуо, као царев капетан иступи и рече цару: Молим те да се уздржиш и не истражуј овај народ, и не окривљуј их због тога.

18. Не сећаш ли се свештеника оца твога које овај народ настојаше да уништи? А нису ли они у пустињи? И нису ли они ти који украдоше кћери ламанске?

19. А тад гле, кажи и цару за то, да може рећи своме народу како би се умирили наспрам нас, јер гле, већ се припремају да навале на нас. И гле, такође, мало нас је.

20. А гле, они долазе са својим бројним четама и уколико их цар не умири наспрам нас, морамо страдати.

21. Јер не [a]испунише ли се речи Абинадијеве које пророкова против нас – а све то због тога што не хтедосмо да послушамо речи Господње и окренемо се од безакоња својих?

22. И ево, умиримо цара и испунимо заклетву коју му дадосмо, јер боље је да будемо у ропству него да изгубимо животе своје. Зауставимо, стога, проливање толике крви.

23. А сад Лимхи исприча цару све о оцу своме и о [a]свештеницима који побегоше у пустињу, и њима приписа отмицу кћери њихових.

24. И догоди се да се цар умири наспрам народа њиховог и рече им: Пођимо без оружја у сусрет моме народу и кунем вам се заклетвом да мој народ неће убијати твој народ.

25. И догоди се да они пођоше за царем и без оружја изађоше у сусрет Ламанцима. И догоди се да се сусретоше са Ламанцима, а цар ламански се поклони пред њима и залагаше се за народ Лимхијев.

26. А кад Ламанци видеше да је народ Лимхијев без оружја, [a]смиловаше им се и смирише се према њима, и са царем својим се у миру вратише у земљу своју.

14*a* Мос 19:25–26.
17*a* Мос 19:4–8.
21*a* Мос 12:1–8.
23*a* Мос 19:21, 23.
26*a* всп Самилост.

ПОГЛАВЉЕ 21.

Лимхијев народ је ударен и потучен од стране Ламанаца – Лимхијев народ среће Амона и бива обраћен – Они причају Амону о двадесет и четири јаредовске плоче. Око 122–121 год. пре Христа.

И догоди се да се Лимхи и његов народ вратише у град Нефи, и почеше опет у миру боравити у земљи.

2. И догоди се да се после много дана Ламанци поново почеше подстицати на срџбу против Нефијаца, и почеше да прелазе границе земље унаоколо.

3. Ево, не усуђиваху се убијати их због заклетве коју цар њихов даде Лимхију, али их удараху по [а]образима њиховим и наметаху им власт и почеше им на леђа стављати тешка [б]бремена и гонити их попут немог магарца –

4. Да, све то беше учињено да се испуни реч Господња.

5. И ево, невоље Нефијаца беху велике и не беше начина да се избаве из руку њихових, јер их Ламанци са свих страна беху опколили.

6. И догоди се да народ поче да гунђа цару због невоља својих и пожелеше да пођу у битку против њих. И притужбама својим веома мучаху цара. Стога им он допусти да чине према жељама својим.

7. И они се поново окупише и ставише оклоп на себе и кренуше против Ламанаца да их протерају из земље.

8. И догоди се да их Ламанци поразише и потиснуше назад, а многе побише.

9. И тад наста велико [а]оплакивање и јадиковање међу народом Лимхијевим. Удовица оплакиваше мужа свога, син и кћер оплакиваху оца свога, а браћа браћу своју.

10. Ето, беше много удовица у земљи и силно јадиковаху из дана у дан, јер их обузе велики страх од Ламанаца.

11. И догоди се да њихово стално јадиковање подбуни остатак Лимхијевог народа на срџбу против Ламанаца и они опет пођоше у битку, али поново беху потиснути назад, претрпевши велик губитак.

12. Да, опет кренуше и то по трећи пут и на исти начин страдаху, а они што не беху погубљени поново се вратише у град Нефи.

13. И понизише се и то до у прах, подлажући се јарму ропства, допуштајући да буду ударани и да буду прогањани тамо-амо и да буду оптерећени, према жељама непријатеља њихових.

14. И [а]понизише се и то у дубине понизности и силно вапљаху Богу. Да, по цео дан вапљаху Богу своме да их избави из невоља њихових.

21 3*а* Мос 12:2.
б Мос 12:5.
9*а* Мос 12:4.
14*а* Мос 29:20.
всп Понизан, понизност.

15. И ево, Господ беше [а]спор да чује вапаје њихове због безакоња њихових. Ипак, чу Господ вапаје њихове и поче смекшавати срца Ламанаца те они стадоше олакшавати бремена њихова. Ипак, Господ не сматраше прикладним да их избави из ропства.

16. И догоди се да они почеше у мањој мери напредовати у земљи и почеше обилније гајити житарице и стада и крда, те не трпљаху глад.

17. Ево, беше велик број жена, више него што беше мушкараца. Стога цар Лимхи заповеди да сваки мушкарац [а]додели нешто за издржавање [б]удовица и деце њихове, да не страдају од глади, а то чињаху јер беше велик број оних који беху погубљени.

18. Ево, народ Лимхијев се држаше заједно у групи колико год то беше могуће и чуваху житарице своје и стада своја.

19. А и сам цар не беше сигуран изван зидина градских уколико не имаше страже уз себе, плашећи се да не би некако пао у руке Ламанаца.

20. И он нареди да његов народ мотри земљу унаоколо не би ли некако ухватили оне свештенике који утекоше у пустињу, који украдоше [а]кћери ламанске и који учинише да тако велико уништење дође на њих.

21. Беху, наиме, жељни да их ухвате како би их казнили, јер беху дошли ноћу у земљу Нефи и однели житарице њихове и многе драгоцености њихове. Стога им они спремише заседу.

22. И догоди се да не беше више немира између Ламанаца и народа Лимхијевог, све до времена када [а]Амон и браћа његова дођоше у земљу.

23. А цар, боравећи са стражом својом изван зидина градских, откри Амона и браћу његову и мислећи да су они свештеници Нојеви нареди, дакле, да их ухвате и свежу и у [а]тамницу баце. А да беху свештеници Нојеви наредио би он да их усмрте.

24. Али кад откри да они то нису, него да су браћа његова и да дођоше из земље Зарахемле, испуни се силно великом радошћу.

25. Ево, цар Лимхи беше послао, пре доласка Амоновог, [а]мали број људи да [б]потраже земљу Зарахемлу, али они је не могаху наћи, те се изгубише у пустињи.

26. Ипак, пронађоше земљу која некад беше настањена, да, земљу која беше прекривена сувим [а]костима, да, земљу која беше настањена и која беше уништена. А они, мислећи да је то земља Зарахемла, вратише се у земљу Нефи, стигавши до граница земље не много дана пре доласка Амоновог.

15*а* ПСол 15:29; Мос 11:23–25; УиЗ 101:7–9.
17*а* Мос 4:16, 26.
б всп Удовица.
20*а* Мос 20:5.
22*а* Мос 7:6–13.
23*а* Хел 5:21.
25*а* Мос 8:7.
б Мос 7:14.
26*а* Мос 8:8.

27. И са собом донеше запис и то запис о народу чије кости беху пронашли, а он беше урезан на плочама од руде.

28. А ево, Лимхи се опет испуни радошћу дознавши из уста Амонових да цар Мосија има [а]дар од Бога, те може тумачити такве урезе; да и Амон се обрадова.

29. Ипак, Амон и браћа његова беху пуни жалости, јер толико браће њихове беше погубљено;

30. И, такође, јер цар Ноје и свештеници његови наведоше народ да почини толико грехова и безакоња против Бога. И они, такође, оплакиваху [а]смрт Абинадијеву а и [б]одлазак Алмин и народа који пође са њим, који основа цркву Божју снагом и моћу Божјом и вером у речи које Абинади беше говорио.

31. Да, оплакиваху одлазак њихов, јер не знадоше куда беху утекли. Ево, они би им се радо прикључили, јер и сами беху ушли у завет са Богом да ће Му служити и држати заповести Његове.

32. А ево, по доласку Амоновом, и цар Лимхи беше ушао у завет са Богом, а и многи из његовог народа, да ће Му служити и држати заповести Његове.

33. И догоди се да цар Лимхи и многи из његовог народа пожелеше да се крсте, али не беше никог у земљи који имаше [а]власт од Бога. А Амон одби да то учини, сматрајући се слугом недостојним.

34. Стога се они у то време не окупише као црква, очекујући Духа Господњег. Ево, хтедоше да буду попут Алме и браће његове који утекоше у пустињу.

35. Хтедоше да се крсте као доказ и сведочанство да су вољни да служе Богу свим срцем својим. Ипак, одлагаху време тога, а извештај о крштењу њиховом биће [а]дат после.

36. И ево, сво настојање Амоново и његовог народа и цара Лимхија и његовог народа, беше да се избаве из руку Ламанаца и из ропства.

ПОГЛАВЉЕ 22.

Смишљају се планови да народ побегне из ламанског ропства – Нефијци опијају Ламанце – Народ бежи, враћа се у Зарахемлу, и постаје подложан цару Мосији. Око 121–120 год. пре Христа.

И ево, догоди се да се Амон и цар Лимхи почеше саветовати са народом како да се избаве из ропства. И они чак наредише да се сав народ окупи, а то учинише како би за то добили глас народа.

2. И догоди се да не могаху пронаћи начин да се избаве из ропства, осим да узму жене своје и децу и стада своја и крда своја

28*а* Омни 1:20–22; Мос 28:11–16.
30*а* Мос 17:12–20.
б Мос 18:34–35.
33*а* всп Власт.
35*а* Мос 25:17–18.

и шаторе своје и запуте се у пустињу, јер Ламанци беху тако бројни да не беше могуће народу Лимхијевом да се сукоби са њима, мислећи да се мачем избаве из ропства.

3. Ево, догоди се да Гедеон иступи пред цара и рече му: Гле, о цару, досад много пута послуша речи моје док бејасмо у сукобу са браћом својом Ламанцима.

4. И ево, о цару, ако си се уверио да не бејах слуга бескористан, или ако досад послуша речи моје у ма којој мери и оне ти корисне беху, тако и сада желим да чујеш речи моје, а ја ћу бити слуга твој и избавити овај народ из ропства.

5. И цар му допусти да говори. А Гедеон му рече:

6. Гле стражњег пролаза, на стражњем зиду, на стражњој страни града. Ламанци, то јест, страже ламанске, ноћу су пијани. Стога, пошаљимо проглас свом овом народу да скупе своја стада и крда, да их ноћу отерају у пустињу.

7. А ја ћу на наредбу твоју поћи и платити последњи данак у вину Ламанцима и они ће се опити, а ми ћемо, кад се опију и заспе, проћи кроз тајни пролаз лево од табора њиховог.

8. Тако ћемо се упутити са женама својим и децом својом, стадима својим и крдима својим у пустињу и путоваћемо око земље шиломске.

9. И догоди се да цар послуша речи Гедеонове.

10. И цар Лимхи нареди да његов народ скупи стада своја и посла Ламанцима данак у вину, а уз то им посла још вина на дар. И они обилно пијаху вино које им цар Лимхи посла.

11. И догоди се да народ цара Лимхија отпутова ноћу у пустињу са стадима својим и крдима својим и у пустињи заобиђоше земљу шиломску и променише смер према земљи Зарахемли, под вођством Амона и браће његове.

12. И беху понели сво своје злато и сребро и драгоцености своје које могаху носити са собом, а и намирнице своје, у пустињу, и наставише путовање своје.

13. И после много дана у пустињи стигоше у земљу Зарахемлу и придружише се народу Мосијином и посташе поданици његови.

14. И догоди се да их Мосија са радошћу прими, а прими и [а]записе њихове, а тако и [б]записе које пронађе народ Лимхијев.

15. И ево, догоди се да кад Ламанци открише да народ Лимхијев отпутова ноћу из земље, послаше војску у пустињу у потеру за њима;

16. А пошто их два дана гоњаху, не могаху више да следе трагове њихове. Стога се изгубише у пустињи.

22 14*а* Мос 8:5. *б* Мос 8:9.

Извештај о Алми и народу Господњем, ког људи цара Ноје протераше у пустињу.

Обухвата поглавља 23 и 24.

ПОГЛАВЉЕ 23.

Алма одбија да буде цар – Он служи као високи свештеник – Господ кори свој народ, а Ламанци освајају земљу Елам – Амулон, вођа опаких свештеника цара Ноје, влада као поданик ламанског цара. Око 145–121 год. пре Христа.

Ево, Алма јер беше упозорен од Господа да ће војске цара Ноје навалити на њих, и обзнанивши то своме народу, скупише они стога стада своја и нешто жита свога и отпутоваше у пустињу испред војски цара Ноје.

2. И Господ их оснажи, те их народ цара Ноје не могаше сустићи да их уништи.

3. И бежаху они осам дана пута по пустињи.

4. И дођоше у неку земљу, да, и то веома лепу и пријатну земљу, земљу чисте воде.

5. И разапеше шаторе своје и почеше земљу да обрађују, и почеше зграде да зидају. Да, беху они марљиви, и беху много радили.

6. И народ жељаше да им Алма буде цар, јер народ га љубљаше.

7. Али, он им рече: Гле, није прикладно да имамо цара. Јер овако говори Господ: [а]Не држите једно тело вреднијим од другог, или, ни један човек да не држи себе бољим од другог. Стога, кажем вам да није прикладно да имате цара.

8. Ипак, када би било могуће да увек имате праведне људе да буду цареви ваши, тада би за вас било добро да имате цара.

9. Али, сетите се [а]безакоња цара Ноје и свештеника његових. И ја сам бејах [б]ухваћен у замку и учиних много тога што беше одвратно у очима Господњим, што ме натера на болно покајање;

10. Ипак, након многих [а]страдања, чу Господ вапаје моје и услиши молитве моје и учини ме оруђем у рукама Његовим да [б]толико вас приведем к знању истине Његове.

11. Ипак, не славим себе због тога, јер сам недостојан да себе славим.

12. И ево, кажем вам, бејасте угњетавани од цара Ноје и бејасте у ропству његовом и свештеника његових, и они вас на безакоње навођаху. Бејасте, дакле, везани [а]оковима безакоња.

13. А ево, као што бејасте избављени моћу Божјом из тих окова, да, и то из руку цара Ноје и његовог народа, а и из окова безакоња, тако желим да [а]останете постојани у тој [б]слободи

23 7*а* Мос 27:3–5.
9*а* ПСол 16:12; Мос 11:1–15.
б Мос 17:1–4.
10*а* УиЗ 58:4.
б Мос 18:35.
12*а* 2 Не 28:19–22.
13*а* Гал 5:1.
б всп Слобода.

којом сте ослобођени, и да не допустите да вам [а]ико буде цар.

14. И тако ником не допуштајте да вам буде [а]учитељ нити служитељ, уколико није човек Божји који хода путевима Његовим и држи заповести Његове.

15. Тако Алма поучаваше свој народ, да свако [а]љуби ближњега свога као самога себе, да међу њима не буде никаквог [б]сукоба.

16. И ево, Алма беше [а]високи свештеник њихов, јер беше утемељитељ цркве њихове.

17. И догоди се да нико не прими [а]власт проповедања или поучавања осим преко њега од Бога. Стога он посвети све свештенике њихове и све учитеље њихове и нико не беше посвећен осим оних који беху праведни људи.

18. Они, дакле, бдијаху над својим народом и [а]неговаху код њих оно што спада у праведност.

19. И догоди се да почеше веома напредовати у земљи, и ту земљу назваше Елам.

20. И догоди се да се умножише и веома напредоваху у земљи Еламу. И изградише град који назваше град Елам.

21. Ипак, Господ сматра прикладним да [а]укори свој народ. Да, искушава Он [б]стрпљење њихово и веру њихову.

22. Међутим, ко год на Њега ослони [а]уздање своје, тај ће бити [б]уздигнут у последњи дан. Да, и тако то беше са овим народом.

23. Јер гле, показаћу вам како беху доведени у ропство и нико их не могаше избавити осим Господа Бога њиховог, да, и то Бога Аврамовог и Исаковог и Јаковљевог.

24. И догоди се да их Он избави и показа им своју силну моћ, и радовање њихово беше велико.

25. Јер гле, догоди се да док беху у земљи Еламу, да, у граду Еламу, док обрађиваху земљу унаоколо, гле, војска ламанска беше унутар граница земље.

26. И тад се догоди да браћа Алмина утекоше с њива својих и окупише се у граду Еламу и беху веома уплашени због појаве Ламанаца.

27. Али, Алма изађе и стаде међу њих и подстакну их да се не плаше, него да се сете Господа Бога свога и Он ће их избавити.

28. Утишаше стога страх свој и почеше вапити Господу да смекша срца Ламанаца, како би поштедели њих и жене њихове и децу њихову.

29. И догоди се да смекша Господ срца Ламанаца. И Алма и браћа његова изађоше и предаше се у руке њихове, а Ламанци запосеше земљу Елам.

30. Ево, војске ламанске, које

13*в* Мос 29:13.
14*а* Мос 18:18–22.
15*а* всп Љубав.
б 3 Не 11:28–29.
16*а* Мос 26:7.
17*а* всп Власт; Свештенство.
18*а* 1 Тим 4:6.
21*а* Хел 12:3; УиЗ 98:21.
всп Укорити, прекор.
б всп Стрпљење.
22*а* всп Уздање.
б 1 Не 13:37.

прогањаху народ цара Лимхија, беху изгубљене у пустињи много дана.

31. И гле, они пронађоше оне свештенике цара Ноје, у месту које зваху Амулон. И беху започели да запоседају земљу амулонску и беху почели да обрађују земљу.

32. Ево, име вође тих свештеника беше Амулон.

33. И догоди се да мољаше Амулон Ламанце, а уз то посла и жене њихове, које беху [a]кћери ламанске, да моле браћу своју да не униште мужеве њихове.

34. А Ламанци се [a]смиловаше Амулону и браћи његовој и не уништише их, због жена њихових.

35. И Амулон и браћа његова прикључише се Ламанцима и путоваху пустињом у потрази за земљом Нефи, кад открише земљу Елам коју поседоваху Алма и браћа његова.

36. И догоди се да обећаше Ламанци Алми и браћи његовој да ће им, буду ли им показали пут који води до земље Нефи, поклонити животе и слободу њихову.

37. Али, кад им Алма беше показао пут који води до земље Нефи, Ламанци не хтедоше да испуне своје обећање, него поставише [a]страже унаоколо земље Елам, над Алмом и браћом његовом.

38. А остали одоше у земљу Нефи, а део њих врати се у земљу Елам, а уз то поведоше са собом жене и децу стражара који осташе у земљи.

39. А цар ламански додели Амулону да буде цар и владар над његовим народом, који је у земљи Еламу. Ипак, он не имаше моћ да чини супротно вољи цара ламанског.

ПОГЛАВЉЕ 24.

Амулон проглаша Алму и његов народ – Ако се буду молили биће усмрћени – Господ чини да им бремена буду лака. – Он их избавља из ропства и они се враћају у Зарахемлу. Око 145–120 год. пре Христа.

И догоди се да стекну Амулон наклоност цара ламанског. Стога, цар ламански додели њему и браћи његовој да буду постављени за учитеље његовог народа, да, и то народа који беше у земљи шемлонској, и у земљи шиломској, и у земљи амулонској.

2. Јер Ламанци запосеше све те земље; стога, цар ламански постави цареве у свим тим земљама.

3. И ево, име цара ламанског беше Ламан, а беше назван именом оца свога и зато се зваше цар Ламан. И беше цар над бројним народом.

4. И постави учитеље од браће Амулонове у свакој земљи коју поседоваше његов народ. И тако се језик нефијски поче

33*a* Мос 20:3–5. | 34*a* всп Самилост. | 37*a* Мос 24:8–15.

поучавати међу целим народом ламанским.

5. И беху они народ пријатељски наклоњен један према другом. Ипак, не познаваху Бога, нити их браћа Амулонова поучаваху било шта о Господу Богу њиховом, нити о закону Мојсијевом, нити их поучаваху речима Абинадијевим.

6. Него их поучаваху да треба да воде свој запис, и да могу писати једни другима.

7. И тако Ламанци почеше увећавати богатство и почеше трговати једни са другима и богатити се и посташе лукав и мудар народ, према мудрости овог света, да, веома лукав народ, који ужива у сваковрсној опакости и пљачки, осим међу браћом својом.

8. И ево, догоди се да Амулон поче наметати [а]власт Алми и његовом народу, и поче га прогањати, и нареди деци својој да прогањају децу њихову.

9. Амулон, наиме, познаваше Алму, да он беше [а]један од свештеника царевих и да он беше онај који поверова речима Абинадијевим и беше отеран испред цара, и стога беше гневан на њега. Он, наиме, беше поданик цара Ламана, а ипак он извршаваше власт над њима, и наметну им [б]послове и постави надзорнике над њима.

10. И догоди се да толико велике беху невоље њихове да стадоше силно вапити Богу.

11. А Амулон им заповеди да престану са вапајима својим и постави страже над њима да их мотре, да се усмрти свако ко се нађе да призива Бога.

12. А Алма и његов народ не дизаху глас свој Господу Богу своме, него Му [а]изливаху срца своја, а Он знаше мисли срца њихових.

13. И догоди се да глас Господњи допре до њих у невољама њиховим, говорећи: Уздигните главе своје и утешите се, јер знам за завет који ми учинисте и ја ћу учинити завет са својим народом и избавити га из ропства.

14. И уз то ћу олакшати бремена која су натоварена на плећа ваша, толико да их ни осетити нећете на леђима својим, и то док сте још у ропству, а то ћу учинити да убудуће [а]стојите као сведоци за мене, и да са сигурношћу можете знати да ја, Господ Бог, походим свој народ у [б]невољама њиховим.

15. И ево, догоди се да бремена што беху натоварена на Алму и браћу његову посташе лака. Да, Господ их [а]оснажи да са лакоћом могу носити [б]бремена своја и они се весело и са [в]стрпљењем покорише свој вољи Господњој.

16. И догоди се да тако велика беше вера њихова и стрпљење њихово да им глас Господњи

24 8*а* УиЗ 121:39.
9*а* Мос 17:1–4; 23:9.
б Мос 21:3–6.
12*а* всп Молитва.
14*а* всп Сведочити, сведок.
б всп Недаћа.
15*а* Мт 11:28–30.
б Алма 31:38; 33:23.
в УиЗ 54:10. всп Стрпљење.

опет дође, говорећи: Утешите се, јер сутра ћу вас избавити из ропства.

17. И он рече Алми: Иђи ћеш пред овим народом, и ја ћу ићи са тобом и избавићу овај народ из [а]ропства.

18. Ево, догоди се да Алма и његов народ сакупише ноћу стада своја, а тако и од жита свога. Да, целу ту ноћ они скупљаху стада своја.

19. А ујутро Господ учини да на Ламанце дође [а]дубок сан, да, и сви надзорници беху у дубоком сну.

20. И Алма и његов народ запутише се у пустињу и пошто цео дан путоваху, разапеше у долини шаторе своје, а долину назваше Алма, јер их он вођаше у пустињи.

21. Да, и у долини Алминој излише [а]хвале своје Богу јер им беше милостив и олакша бремена њихова, и из ропства их беше избавио, јер беху у ропству и нико их не могаше избавити осим Господа Бога њиховог.

22. И дадоше хвале Богу, да, сви мушкарци њихови и све жене њихове и сва деца њихова која могаху говорити уздигоше глас свој хвалећи Бога свога.

23. И ево, рече Господ Алми: Пожури и изведи овај народ из ове земље, јер се Ламанци пробудише и иду у потеру за тобом. Стога, изађи из ове земље, а ја ћу зауставити Ламанце у овој долини да не иду даље у потеру за овим народом.

24. И догоди се да одоше из долине и запутише се у пустињу.

25. И пошто дванаест дана проведоше у пустињи, стигоше у земљу Зарахемлу, а цар Мосија их такође са радошћу прими.

ПОГЛАВЉЕ 25.

Потомци Мулекови у Зарахемли поштају Нефијци – Они сазнају за народ Алмин и Зенифов – Алма крсти Лимхија и сав његов народ – Мосија овлашћује Алму да организује Божју цркву. Око 120. год. пре Христа.

И ево, цар Мосија нареди да се сав народ окупи.

2. Ево, не беше много деце Нефијеве, или толико много оних који беху потомци Нефијеви, колико беше [а]народа Зарахемлиног, који беше потомак [б]Мулеков, и оних који са њим дођоше у пустињу.

3. И не беше толико много народа Нефијевог и народа Зарахемлиног колико беше Ламанаца. Да, они не беху ни упола толико бројни.

4. И ево, сав народ Нефијев се окупи, а и народ Зарахемлин, и скупише се у две групе.

5. И догоди се да Мосија читаше и нареди да се записи Зенифови читају његовом народу.

17 *а* всп Сужањство.
19 *а* 1 Сам 26:12.
21 *а* всп Захвалан, захвалити, захваљивање.
25 2 *а* Омни 1:13–19.
б Хел 6:10. всп Мулек.

Да, он читаше запис о народу Зенифовом од времена када напустише земљу Зарахемлу до времена кад се поново вратише.

6. А читаше и извештај Алмин и браће његове, и о свим невољама њиховим од времена кад напустише земљу Зарахемлу до времена кад се поново вратише.

7. И ево, кад Мосија заврши читање записа, његов народ који остаде у земљи обузе чуђење и дивљење.

8. Они, наиме, не знадоше шта да мисле, јер док гледаху оне који беху избављени [а]из ропства испунише се силно великом радошћу.

9. А опет, када помислише на браћу своју коју Ламанци погубише, испунише се тугом и тако пролише многе сузе жалоснице.

10. И опет, када помислише на непосредну доброту Божју, и моћ Његову у избављењу Алме и браће његове из руку Ламанаца и из ропства, подигоше гласове своје и дадоше хвале Богу.

11. И опет, када помислише на Ламанце који беху браћа њихова, на њихово грешно и укаљано стање, испунише се [а]болом и јадом због добробити [б]душа њихових.

12. И догоди се да они који беху синови Амулонови и браће његове, који узеше за жене кћери ламанске, беху незадовољни поступцима очева својих и не хтедоше више да се називају именом очева својих. Стога, преузеше на себе име Нефијево, да би могли бити названи децом Нефијевом и бити убројани међу оне који се називаху Нефијцима.

13. И ево, сав народ Зарахемлин се [а]убројио међу Нефијце, а то стога што царство не беше поверено ником осим онима који беху потомци Нефијеви.

14. И ево, догоди се да кад Мосија беше завршио казивање и читање народу, зажеле да и Алма говори народу.

15. И Алма им говораше док беху скупљени у великим групама, и ићаше од једне до друге групе проповедајући народу покајање и веру у Господа.

16. И подстицаху народ Лимхијев и браћу његову, све оне који беху избављени из ропства, да се сете да Господ беше тај који их избави.

17. И догоди се да пошто Алма поучаваше народ многим стварима, и беше им завршио казивање, цар Лимхи пожеле да се крсти, а и сав његов народ пожеле да се крсти.

18. Стога Алма загази у воду и [а]крштаваше их, да, крштаваше их онако као и браћу своју у [б]водама Мормоновим. Да, сви они које он беше крстио припадаху цркви Божјој и то због веровања њиховог у речи Алмине.

8*а* Мос 22:11–13.
11*а* Мос 28:3–4; Алма 13:27.
б всп Душа – Вредност душе.
13*а* Омни 1:19.
18*а* Мос 21:35.
б Мос 18:8–17.

19. И догоди се да цар Мосија допусти Алми да оснива цркве широм земље Зарахемле и даде му [a]моћ да зареди свештенике и учитеље при свакој цркви.

20. Ево, беше то учињено јер беше толико људи да један учитељ не могаше свима управљати, нити сви они могаху чути реч Божју на једном скупу;

21. Стога се окупљаху у различитим групама, које се зваху цркве, те свака црква имаше своје свештенике и своје учитеље, и сваки свештеник проповедаше реч како му беше предата из уста Алминих.

22. И тако, иако беше много цркава, све беху једна [a]црква, да, и то црква Божја, јер се у свим црквама не проповедаше ништа осим покајања и вере у Бога.

23. И ево, беше седам цркава у земљи Зарахемли. И догоди се да ко год жељаше да преузме на себе [a]име Христово, или Божје, прикључиваху се они црквама Божјим;

24. И назваху се [a]народом Божјим. А Господ изли на њих Духа свога, и они беху благословени и напредоваху у земљи.

ПОГЛАВЉЕ 26.

Многе чланове Цркве неверници наводе на грех – Алми се обећава вечни живот – Они који се покају и крсте добијају опрост – Члановима Цркве, који су у греху а који се покају и исповеде Алми и Господу, биће опроштено; у противном, неће бити убројани међу народ Цркве. Око 120–100 год. пре Христа.

Ево, догоди се да их беше много од поколења које расте који не могаху разумети речи цара Венијамина, будући да беху мала деца у време кад он говораше своме народу. И они не вероваху у предање очева својих.

2. Не вероваху шта беше речено о васкрсењу мртвих, нити вероваху у долазак Христов.

3. И ево, због неверe своје не могаху [a]разумети реч Божју, и срца им беху отврднула.

4. И не хтедоше да се крсте, нити хтедоше цркви да се прикључе. А беху раздвојен народ у погледу на веру своју и тако осташе и надаље, у свом [a]телесном и грешном стању, јер не хтедоше да призивају Господа Бога свога.

5. А ево, за владавине Мосијине не беше их бројем ни упола колико народа Божјег, али због [a]расправа међу браћом посташе бројнији.

6. Јер догоди се да многе, који беху у цркви, обмануше својим ласкавим речима и наведоше их да почине многе грехе. Постаде,

19*a* всп Свештенство.
22*a* Мос 18:17.
23*a* всп Исус Христ – Преузимање имена Исуса Христа на нас.
24*a* всп Завет.
26 3*a* всп Разумевање.
4*a* всп Природан човек.
5*a* всп Отпадништво; Препирка.

дакле, потребно да црква [а]опомене оне који беху у цркви а грех чињаху.

7. И догоди се да их ученици доведоше и предаше свештеницима, а свештеници их доведоше пред Алму, који беше [а]високи свештеник.

8. Ево, цар Мосија даде Алми власт над црквом.

9. И догоди се да Алма не знаше шта да учини са њима, али беше много сведока против њих. Да, народ стајаше и сведочаше обилно о безакоњу њиховом.

10. Ево, никада пре се не догоди тако нешто у цркви. Стога се Алма узнемири у духу, и нареди да се доведу пред цара.

11. И он рече цару: Гле, много их је које изведосмо пред тебе, који су оптужени од браће своје, да, и беху они у свакојаким безакоњима затечени. И не кају се због безакоња својих, стога их доведосмо пред тебе да им судиш према злочинима њиховим.

12. Али, цар Мосија рече Алми: Гле, не судим им ја. [а]Предајем их, стога, у руке твоје да им се суди.

13. А ево, дух Алмин се опет узнемири и он пође и упита Господа шта да чини у погледу тога, јер се бојаше да не учини неправду у очима Божјим.

14. И догоди се да пошто изли сву душу своју Богу, дође му глас Господњи, говорећи:

15. Благословен си, Алма, и благословени су они који се крстише у [а]водама Мормоновим. Благословен си због силне [б]вере твоје само по речима слуге мога Абинадија.

16. И благословени су они због силне вере њихове само по речима које им ти рече.

17. И благословен си што успостави [а]цркву међу овим народом, и они ће бити успостављени и биће мој народ.

18. Да, благословен је овај народ који је вољан да носи [а]име моје, јер ће се мојим именом звати и моји су.

19. И благословен си јер ме упита за преступника.

20. Слуга си мој и ја ти се заветујем да ћеш имати [а]вечни живот и служићеш ми и наступати у име моје и скупљати овце моје.

21. А онај који послуша глас мој биће [а]овца моја и њега ћете у цркву примити, а и ја ћу га примити.

22. Јер гле, ово је црква моја. Ко год се [а]крсти, крсти се на покајање. И кога год примите вероваће у име моје, и ја ћу му радо [б]опростити.

23. Јер сам ја тај који [а]узимам

6 *а* Алма 5:57–58; 6:3. всп Упозоравати, упозорење.
7 *а* Мос 29:42.
12 *а* УиЗ 42:78–93.
15 *а* Мос 18:30.
б Мос 17:2. всп Вера.
17 *а* Мос 25:19–24.
18 *а* Мос 1:11; 5:8. всп Исус Христ – Преузимање имена Исуса Христа на нас.
20 *а* всп Вечни живот; Изабраник; Избор.
21 *а* всп Добри пастир.
22 *а* 2 Не 9:23. всп Крштење, крстити.
б всп Опрост греха; Опростити.
23 *а* всп Откупитељ.

на себе грехе света. Ја сам, наиме, тај који их [б]створи и ја сам тај који оном који верује до свршетка додељује место себи здесна.

24. Јер гле, мојим се именом они називају, а [а]познају ли ме изаћи ће и вечно место имати мени здесна.

25. И догодиће се да ће они који ме никад не [а]познаше, када затруби [б]друга труба, изаћи и стати пред мене.

26. И тада ће знати да сам ја Господ Бог њихов, да сам Откупитељ њихов, али они не хтедоше да буду откупљени.

27. И тада ћу им признати да их никада [а]знао нисам и они ће [б]отићи у [в]вечни огањ припремљен за ђавола и анђеле његове.

28. Стога, кажем вам, да онога који не [а]послуша глас мој њега не примајте у цркву моју, јер њега нећу примити у последњи дан.

29. Стога, кажем ти, иди и ко год преступи против мене њему ћеш [а]судити [б]према гресима које почини, а [в]призна ли грехе своје пред тобом и преда мном и [г]покаје се у искрености срца свога, њему ћеш [д]опростити, а и ја ћу му опростити.

30. Да, и [а]колико год се пута мој народ [б]покаје ја ћу им опростити преступе њихове против мене.

31. А и ви [а]праштајте један другоме преступе ваше, јер заиста ти кажем, ко не опрости преступе ближњем своме када каже да се каје, тај осуду навлачи на себе.

32. Ево, кажем ти, иди. И ко год се не покаје за грехе своје тај неће бити убројан међу мој народ. И нека се то држи од сада па надаље.

33. И догоди се да када Алма чу те речи он их записа да би их имао и да би могао да суди народу цркве према заповестима Божјим.

34. И догоди се да Алма оде и сућаше онима који беху ухваћени у безакоњу, према речи Господњој.

35. И који год се покајаше за грехе своје и [а]исповедише их, уброја их он међу народ Цркве;

36. А они који не хтедоше да исповеде грехе своје и покају се због безакоња својих, ти не беху убројани међу народ Цркве, и имена њихова беху [а]избрисана.

37. И догоди се да Алма уређи-

23 *б* всп Створити, стварање.
24 *а* Јн 17:3.
25 *а* УиЗ 76:81–86.
б УиЗ 88:99, 109.
27 *а* Мт 7:21–23.
б Лк 13:27.
в УиЗ 76:43–44.
28 *а* 2 Не 9:31; УиЗ 1:14.
29 *а* всп Судити, суд.
б всп Извештај, урачунљив, урачунљивост.
в 3 Не 1:25. всп Признати, признавање.
г всп Покајати се, покајање.
д всп Опростити.
30 *а* Моро 6:8.
б Јез 33:11, 15–16; Дела 3:19–20; Мос 29:19–20.
31 *а* 3 Не 13:14–15; УиЗ 64:9–10.
35 *а* всп Признати, признавање.
36 *а* Изл 32:33; Алма 1:24. всп Искључење; Књига живота.

ваше све послове цркве и они поново почеше имати мир и силно напредовати у пословима црквеним, ходајући обазриво пред Богом, примајући многе, и крстећи многе.

38. И ето, све то учинише Алма и сарадници његови који беху на челу цркве, ходајући пуном марљивошћу, поучавајући реч Божју у свему, подносећи невоље свакојаке, јер их прогањаху сви они који не припадаху цркви Божјој.

39. И опомињаху браћу своју, а и сваки од њих беше [а]опомињан речју Божјом према гресима својим, или гресима које беше починио, и беше им заповеђено од Бога да се [б]моле без престанка и да исказују [в]хвале у свему.

ПОГЛАВЉЕ 27.

Мосија забрањује прогон и заповеда једнакост – Алма млађи и четири сина Мосијина настоје да униште Цркву – Анђео се појављује и заповеда им да се окану својих злих поступака – Алма је занемео – Сав људски род мора се поново родити да би примио спасење – Алма и синови Мосијини објављују радосне вести. Око 100–92 г. год. пре Христа.

И ево, догоди се да прогони које цркви наметнуше неверници посташе тако велики да црква поче да гунђа и да се жали због тога вођама својим, а гунђаху код Алме. А Алма изложи случај пред њиховим царем, Мосијом. А Мосија се посаветова са свештеницима својим.

2. И догоди се да цар Мосија разасла проглас широм земље унаоколо да ни један неверник не сме да [а]прогони иједног од оних који припадају Цркви Божјој.

3. И беше строга наредба у свим црквама да не сме бити никаквог прогона међу њима, него да треба да буде [а]једнакост међу свим људима.

4. Да не допусте да ни охолост ни надменост наруше [а]мир њихов, него да свако треба да [б]поштује ближњега свога као самога себе, радећи својим сопственим рукама за издржавање своје.

5. Да, и сви свештеници њихови и учитељи треба да [а]раде својим сопственим рукама за издржавање своје, у свакој прилици осим у болести, или у великој оскудици. И они, чинећи то, обиловаху у [б]благодати Божјој.

6. И опет наста велик мир у земљи и народ поста веома бројан и поче се ширити по лицу земаљском, да, и на север и на југ, на исток и на запад, градећи велике градове и села по свим пределима земље.

39*а* всп Упозоравати, упозорење.
б 2 Не 32:8–9.
в всп Захвалан, захвалити, захваљивање.

27 2*а* всп Прогонити, прогон.
3*а* Мос 23:7; 29:32.
4*а* всп Мир.
б всп Ценити.
5*а* Мос 18:24, 26.
б всп Благодат.

7. И Господ их походи и обасу их напретком и они посташе велик и богат народ.

8. Ево, синови Мосијини беху убројани међу неверника, а и један од [а]синова Алминих беше убројан међу њих, који се по оцу зваше Алма. Ипак, он поста веома опак и [б]идолопоклонички човек. И беше речит човек и говораше народу веома ласкаво, стога заведе многе у народу да чине безакоња попут његових.

9. И поста велика препрека напредовању Цркве Божје [а]освојивши срца људи узрокујући многе расправе међу народом, дајући прилику непријатељу Божјем да им наметне своју моћ.

10. И ево, догоди се док путоваше унаоколо да би уништио цркву Божју, јер путоваше у тајности са синовима Мосијиним настојећи да уништи цркву и да заведе народ Господњи, супротно заповестима Божјим, или пак царевим –

11. И као што вам рекох, док путоваху унаоколо [а]бунећи се против Бога, гле, [б]указа им се [в]анђео Господњи и сиђе као да је у облаку и говораше гласом грмљавине, што узрокова да се потресе земља на којој стајаху;

12. А чуђење њихово беше толико да попадаше на земљу и не разумеше речи које им он говораше.

13. Ипак, он опет повика, говорећи: Алма, дигни се и прићи! Зашто, наиме, прогониш цркву Божју? Јер Господ рече: [а]Ово је црква моја и ја ћу је успоставити и ништа је неће срушити, осим преступа мога народа.

14. И опет анђео рече: Гле, чу Господ [а]молитве свога народа, а и молитве слуге свога, Алме, који је отац твој, јер се мољаше за тебе с пуно вере, да можеш бити приведен к знању истине. То је, дакле, разлог што дођох да те уверим у моћ и власт Божју, како би биле услишене [б]молитве слугу Његових по вери њиховој.

15. И ево, гле, можете ли оспорити моћ Божју? Јер гле, не потресе ли земљу глас мој? И зар ме не видите пред собом? А ја сам од Бога послат.

16. Ево, кажем ти, пођи и сети се сужањства очева својих у земљи Еламу и у земљи Нефи. И сети се како велике ствари Он учини за њих, јер беху у ропству и Он их [а]избави. И ево, кажем ти, Алма, иди путем својим и не настој више уништавати цркву, да молитве њихове могу бити услишене, па и ако ти сам желиш да будеш одбачен.

17. И ево, догоди се да то беху последње речи које анђео изговори Алми, и оде.

18. И ево, Алма и они који беху са њим опет падоше на земљу,

8 *а* всп Алма, син Алмин.
б всп Идолопоклонство.
9 *а* 2 Сам 15:1–6.
11 *а* всп Побуна.
б Дела 9:1–9; Алма 8:15.
в всп Анђели.
13 *а* всп Исус Христ – Глава цркве.
14 *а* Алма 10:22.
б Морм 9:36–37.
16 *а* Мос 23:1–4.

јер чуђење њихово беше велико, јер сопственим очима беху гледали анђела Господњег. И глас његов беше попут грмљавине што земљу потресе, и они знадоше да осим моћи Божје нема ничега што може земљу потрести и учинити да задрхти као да ће се надвоје распасти.

19. И ево, чуђење Алмино беше толико да постаде нем, те не могаше уста своја отворити, да, и постаде слаб толико да не могаше руке своје померати. Стога, они који беху са њим прихватише га и ношаху беспомоћног све док га не положише пред оца његовог.

20. И поновише оцу његовом све што им се догоди. Отац се његов обрадова, јер знаше да је то моћ Божја.

21. И нареди да се мноштво окупи да се могу осведочити у оно што Господ учини за сина његовог, а и за оне који беху са њим.

22. И нареди да се свештеници заједно окупе. И почеше да посте и моле се Господу Богу своме да отвори уста Алмина, да може да говори, а и да удови његови поприме снагу своју – да се очи народа отворе да виде и познају доброту и славу Божју.

23. И догоди се да пошто постише и молише се током два дана и две ноћи, удови Алмини примише снагу своју и он уста и поче им говорити, рекавши им да се утеше;

24. Јер, он рече: Покајах се за грехе своје и Господ ме [а]откупи. Гле, рођен сам од Духа.

25. И Господ ми рече: Не чуди се што се сав род људски, да, мушкарци и жене, сви народи, колена, језици и људи, морају [а]поново родити, да, од Бога родити, [б]измењени из свог [в]телесног и палог стања у стање праведности, да буду од Бога откупљени, постајући Његови синови и кћери;

26. И тако они постају нова створења, а не учине ли то, [а]нипошто не могу баштинити царство Божје.

27. Кажем вам, не буде ли тако, морају бити одбачени, а то знам јер замало и сам бејах одбачен.

28. Ипак, после пробијања кроз многа страдања, кајући се готово до смрти, Господ у милости сматраше подобним да ме отргне од [а]вечног пламена, и ја сам рођен од Бога.

29. Душа моја беше откупљена од жучи горчине и веза безакоња. Бејах у бездану најтамнијем; али сада посматрам чудесну светлост Божју. Душа моја беше [а]раздирана вечним мучењем, али сам отргнут и душа моја није више болна.

30. Одбацих ја Откупитеља свога и порекох оно што гово-

24*а* 2 Не 2:6–7. всп Откупити, откупљен, откупљење.
25*а* Рим 6:3–11; Мос 5:7; Алма 5:14; Мојсије 6:59. всп Поново рођен, рођен од Бога.
б Мос 3:19; 16:3.
в всп Телесан.
26*а* Јн 3:5.
28*а* 2 Не 9:16.
29*а* Мос 2:38.

раху очеви наши. Али ево, да би они могли предвидети да ће Он доћи и да се сећа сваког створа стварања свога, објавиће се Он свима.

31. Да, поклониће се [а]свако колено и сваки језик исповедити пред Њим. Да, и то у последњи дан када ће сви људи стати да им Он [б]суди, тада ће признати да је Он Бог. Тада ће они који живе [в]без Бога у овом свету признати да је суд вечном казном праведан над њима и стрепеће и дрхтати и устукнути пред погледом Његовог [г]свевидећег ока.

32. И ево, догоди се да од тада па надаље поче Алма да поучава народ, а и они који беху са Алмом у време када им се анђео указа, путујући широм земље унаоколо, објављујући свим људима оно што чуше и видеше и проповедајући реч Божју уз пуно страдања, јер беху прогањани од оних који беху неверници, а многи их удараху.

33. Али, упркос свему томе прибавише цркви велику утеху, учвршћујући веру њихову, опомињући их са трпељивошћу и са много напора да држе заповести Божје.

34. А четворица од њих беху [а]синови Мосијини, а имена им беху Амон и Арон и Омнер и Химни. То беху имена синова Мосијиних.

35. И путоваху они широм земље Зарахемле и међу сав народ који беше под владавином цара Мосије, ревносно настојећи да поправе све оно чиме беху цркву повредили, исповедајући све грехе своје и објављујући све оно што видеше, и тумачећи пророштва и Света писма свима који пожелеше да их чују.

36. И тако беху оруђе у рукама Божјим приводећи многе к знању истине, да, к знању о Откупитељу њиховом.

37. И како су они благословени, јер [а]проглашаваху мир, проглашаваху [б]добре вести о добру и објављиваху народу да Господ влада.

ПОГЛАВЉЕ 28.

Синови Мосијини иду да проповедају Ламанцима – Користећи два камена-видеоца Мосија преводи јаредовске плоче. Око 92. год. пре Христа.

Ево, догоди се да пошто [а]синови Мосијини учинише све то, узеше мањи број са собом и вратише се оцу своме, цару, те затражише од њега да им допусти да са онима које беху одабрали могу да оду у земљу [б]Нефи како би проповедали оно што беху чули, и како

31 *а* Фил 2:9–11; Мос 16:1–2; УиЗ 88:104.
б всп Исус Христ – Судија.
в Алма 41:11.
г всп Бог, Божанство.
34 *а* всп Амон, син Мосијин.
37 *а* Иса 52:7; Мос 15:14–17. всп Проповедати.
б всп Јеванђеље.
28 1 *а* Мос 27:34.
б Омни 1:12–13; Мос 9:1.

би могли пренети реч Божју браћи својој, Ламанцима –

2. Да би их можда привели к знању о Господу Богу њиховом, и уверили их у безакоње очева њихових, и да би их можда излечили од [а]мржње њихове према Нефијцима, да би и они били наведени да се радују у Господу Богу своме, да постану пријатељи једни другима и да више не буде сукоба у целој земљи коју им даде Господ Бог њихов.

3. Ето, беху жељни да се спасење објави сваком створењу, јер не могаху [а]поднети да страда и једна људска [б]душа. Да, и сама помисао да и једна душа подноси [а]бескрајно мучење изазиваше код њих стрепњу и дрхтање.

4. И тако Дух Господњи деловаше на њих, јер беху [а]најгрешнији међу грешницима. А Господ у неизмерној [б]милости својој сматраше прикладним да их поштеди. Ипак, подношаху велики јад душе због безакоња својих, трпећи много и страхујући да ће заувек бити одбачени.

5. И догоди се да много дана мољаху оца свога да могу поћи у земљу Нефи.

6. А цар Мосија пође и упита Господа да допусти синовима његовим да иду међу Ламанце да проповедају реч.

7. И Господ рече Мосији: Нека пођу, јер многи ће поверовати речима њиховим и имаће вечни живот, а ја ћу синове твоје [а]избавити из руку ламанских.

8. И догоди се да им Мосија допусти да пођу и учине како траже.

9. И они се [а]упутише у пустињу како би се попели да проповедају реч међу Ламанцима, а ја ћу [б]извештај о њиховим поступцима дати после.

10. Ево, цар Мосија не имаше никога коме би царство поверио, јер не беше ни један од синова његових који би царство примио.

11. Стога, узе записе који беху урезани на [а]месинганим плочама, а и плоче Нефијеве, и све оно што он држаше и чуваше према заповестима Божјим, пошто преведе и нареди да се запишу записи који беху на [б]плочама златним што их пронађе народ Лимхијев, које му беху предате руком Лимхијевом;

12. А то учини због велике бриге свога народа, јер беху преко мере жељни да сазнају о том народу који беше уништен.

13. И ево, он их преведе помоћу она два [а]камена која беху причвршћена за два обруча од рама.

14. Ево, те ствари беху припре-

2 *а* Јаков 7:24.
3 *а* Алма 13:27; 3 Не 17:14; Мојсије 7:41.
б всп Душа – Вредност душе.
в Јаков 6:10; УиЗ 19:10–12.
4 *а* Мос 27:10.
б всп Милостив, милост.
7 *а* Алма 19:22–23.
9 *а* Алма 17:6–9.
б Алма 17–26.
11 *а* всп Месингане плоче.
б всп Златне плоче.
13 *а* всп Урим и Тумим.

мљене од почетка и предаваху се с поколења на поколење, ради тумачења језика;

15. И беху одржане и сачуване руком Господњом, да Он сваком створењу које буде поседовало ту земљу открије безакоња и одвратности свога народа;

16. И ко год има ове ствари назива се [а]виделац, како је то обичај од давнина.

17. Ево, пошто Мосија заврши превођење ових записа, гле, даде извештај о народу који беше [а]уништен, од времена када беху уништени уназад до градње [б]велике куле, у време кад Господ [в]побрка језик људима и кад они беху расејани широм лица земаљског, да, чак од тог времена уназад, све до стварања Адама.

18. Ево, извештај овај учини да народ Мосијин поче силно туговати, да, испуните се они жалошћу. Ипак, то им даде велико знање због кога се радоваху.

19. А овај извештај биће записан после, јер гле, корисно је да сви људи сазнају о ономе што је записано у овом извештају.

20. И ево, као што вам рекох, да пошто цар Мосија то учини, узе [а]месингане плоче и све ствари које чуваше, те их повери Алми, који беше син Алмин. Да, све записе, а и све [б]тумаче и њему их повери и заповеди му да их држи и [в]чува, а и да води запис о том народу, предајући их с једног поколења на друго, онако како се предаваху од времена кад Лехи напусти Јерусалим.

ПОГЛАВЉЕ 29.

Мосија предлаже да се уместо цара бирају судије – Неправедни цареви наводе свој народ на грех – Алма млађи је гласом народа изабран за врховног судију – Он је такође и високи свештеник у Цркви – Алма старији и Мосија умиру. Око 92–91 год. пре Христа.

Ево, кад Мосија учини то, посла проглас по целој земљи, међу све људе, желећи да сазна вољу њихову у погледу тога кога желе за цара.

2. И догоди се да дође глас народа, говорећи: Наша је жеља да Арон, син твој, буде цар наш и владар наш.

3. Ево, Арон беше отишао у земљу Нефи, стога му цар не могаше поверити царство, нити би Арон преузео царство, нити један од [а]синова Мосијиних беше вољан да преузме царство на себе.

4. Стога цар Мосија опет посла проглас међу народ, да, и то писану реч посла међу народ. А ово беху речи које су написане, које гласе:

5. Гле, о ви, народе мој, или браћо моја, јер вас тако држим, желим да размотрите ствар коју

16 *а* Мос 8:13–18.
всп Виделац.
17 *а* Мос 8:7–12.
б Етер 1:1–5.
в Пос 11:6–9.
20 *а* Алма 37:3–10.
б всп Урим и Тумим.
в всп Света писма – Света писма која су сачувана.
29 3 *а* Мос 27:34.

сте позвани да размотрите – јер ви желите да имате [а]цара.

6. Ево, објављујем вам да онај коме царство са правом припада то одби, и неће да преузме царство.

7. А ево, буде ли постављен неко други на место његово, гле плашим се да ће настати сукоби међу вама. А могуће је да се син мој коме царство припада, на срџбу окрене и повуче део овог народа за собом, што би довело до ратова и сукоба међу вама, а то би био повод за велико крвопролиће и изопачење пута Господњег, да, и уништило би душе многих људи.

8. Ево, кажем вам, мудри будимо и размислимо о томе, јер немамо права сина мог да уништимо, нити бисмо требали да имамо какво право да уништимо другог који би уместо њега био постављен.

9. А окрене ли се опет син мој ка охолости својој и стварима ништавним, опозваће оно што беше рекао и захтевати право своје на царство, што би навело њега а и овај народ да почине много греха.

10. И ево, будимо мудри и размотримо то и учинимо оно што ће осигурати мир овом народу.

11. Стога ћу вам ја бити цар остатак дана својих; ипак, [а]поставимо [б]судије да суде овом народу према закону нашем, а ми ћемо поново уредити послове овог народа, јер ћемо поставити људе мудре да буду судије које ће судити овом народу према заповестима Божјим.

12. Ево, боље је да човеку суди Бог него човек, јер судови Божји увек су праведни, али судови људски нису увек праведни.

13. Стога, кад би било могуће да имате [а]праведне људе за цареве своје, који би успоставили законе Божје и судили овом народу према заповестима Његовим, да, ако би за цареве своје имали људе који би чинили као што отац мој, [б]Венијамин, чињаше за овај народ – кажем вам, кад би тако увек могло бити, тада би било корисно да увек имате цареве да владају вама.

14. А и ја сам се трудих свом моћу и способностима које поседујем да вас поучим заповестима Божјим и успоставим мир широм земље, те да не буде ратова нити сукоба, ни крађе, нити пљачке, нити убистава, нити било каквог безакоња;

15. А ко год учини безакоње, њега [а]казних према злочину који почини, а по закону који нам беше дат од очева наших.

16. Ево, кажем вам, пошто нису сви људи праведни, није корисно да имате цара, или цареве да вама владају.

17. Јер гле, колико [а]безакоња један [б]опаки цар узрокова да

5*а* 1 Сам 8:9–19.
11*а* Мос 29:25–27.
б Изл 18:13–24.
13*а* Мос 23:8, 13–14.
б РМор 1:17–18.
15*а* Алма 1:32–33.
17*а* Алма 46:9–10.
б Мос 23:7–9.

буде учињено, да, и какво велико уништење!

18. Да, сетите се цара Ноје, [а]опакости његових и одвратности његових, а и опакости и одвратности његовог народа. Гле, какво велико уништење се обори на њих. И такође, због безакоња својих, беху одведени у [б]ропство.

19. И да се не умеша премудри Створитељ њихов, а то због искреног покајања њиховог, морали би они неизбежно остати у ропству све до сада.

20. Али гле, Он их избави јер се [а]понизише пред Њим, и пошто силно [б]вапљаху к Њему Он их избави из ропства. И тако Господ моћу својом чини у свим приликама међу децом човечјом, пружајући руку [в]милости према онима који на Њега ослоне [г]уздање своје.

21. И гле, ево, кажем вам, неправедног цара не можете свргнути осим великим сукобом и великим крвопролићем.

22. Јер гле, има он своје [а]пријатеље у безакоњу и држи страже око себе, и крши законе оних који у праведности владаху пре њега, и ногама гази заповести Божје;

23. И законе доноси и шаље их међу свој народ, да, законе у складу са [а]опакошћу својом. И ко год не послуша законе његове заповеда да буду уништени, а ако се побуни ко против њега шаље војске своје у рат против њих, и може ли, уништиће их. И тако неправедан цар изопачује путеве сваке праведности.

24. А ево, гле кажем вам, није корисно да такве одвратности дођу на вас.

25. Изаберите, стога, гласом овог народа, судије да вам суде по законима који вам беху дати од очева наших, који су исправни, а који им беху дати руком Господњом.

26. Ето, није уобичајено да глас народа жели нешто што је супротно оном што је исправно, али је уобичајено да мањи део народа жели оно што није исправно. Стога се овога придржавајте и нека вам то буде закон – да посао свој радите гласом народа.

27. А дође [а]ли време да глас народа изабере безакоње, тада је време да се на вас оборе судови Божји, да, тада је време да вас Он походи великим уништењем као што и досад беше походио ову земљу.

28. А ево, будете ли имали судије, а они не буду судили по закону који је дат, можете наредити да им суди виши судија.

29. Ако ваше више судије не суде судом праведним, ви ћете наредити да се мањи број ваших

18*а* Мос 11:1–15.
б 1 Сам 8:10–18; Мос 12:1–8; Етер 6:22–23.
20*а* Мос 21:13–15.
б Изл 2:23–25; Алма 43:49–50.
в Јез 33:11, 15–16; Мос 26:30.
г всп Уздање.
22*а* 1 Цар 12:8–14.
23*а* всп Опак, опакост.
27*а* Алма 10:19.

нижих судија окупи и да они суде вашем вишем судији према гласу народа.

30. И заповедам вам да то чините у страху од Господа. И заповедам вам да то чините и да немате цара. Да, ако овај народ почини грехе и безакоња, одговорност ће пасти на главе њихове.

31. Јер гле, кажем вам, греси многих људи проузроковани су безакоњима царева њихових; стога безакоња њихова падају на главе царева њихових.

32. А ево, желим да такве [а]неједнакости више не буде у овој земљи, посебно међу овим мојим народом, већ желим да ова земља буде земља [б]слободе и да [в]сваки човек ужива своја права и повластице једнако, докле год Господ сматра прикладним да живимо и баштинимо земљу, да, и то све док ико од потомства нашег преостане на лицу земље.

33. И још им много тога написа цар Мосија, откривајући им све тешкоће и невоље праведног цара, да, све јаде душе због народа њиховог, а и сво гунђање народа цару њиховом. И све им то он протумачи.

34. И рече им да тога не треба да буде, него да се бреме расподели на сав народ, да сваки човек понесе свој део.

35. А откри им и све непогодности које би имали кад би имали неправедног цара да влада њима;

36. Да, сва безакоња његова и одвратности и сви ратови и сукоби и крвопролиће и крађе и пљачкања и чињење курварства, и свакојака безакоња која се не могу избројати – казујући им како таквих ствари не треба да буде, да су изричито против заповести Божјих.

37. И ево, догоди се да пошто цар Мосија посла све ово међу народ, уверише се они у истинитост речи његових.

38. Стога одусташе од жеље своје за царем и посташе веома ради да сваки човек добије једнаку прилику у целој земљи, да, и сваки човек изрази спремност да сам одговара за грехе своје.

39. Стога, догоди се да се окупише у групама широм земље да дају глас свој онима које желе за судије своје, да им суде према [а]закону који им беше дат. И они се силно радоваху због [б]слободе која им беше додељена.

40. И ојачаше у љубави према Мосији. Да, цењаху га више него било ког другог човека, јер не гледаху на њега као на тиранина коме је стало до добитка, да, до оне користи која душу квари, јер он не беше захтевао богатство од њих, нити беше уживао у проливању крви, него беше успоставио [а]мир у земљи, и беше доделио своме народу да

32 *а* Алма 30:11.
б 2 Не 1:7; 10:11. всп Слобода.
в Алма 27:9.
39 *а* Алма 1:14.
б всп Слобода.
40 *а* всп Миротворац.

се може избавити из сваког ропства. Стога га цењаху, да, силно, преко мере.

41. И догоди се да поставише [a]судије да управљају над њима, то јест, да им по закону суде, а то чињаху широм земље.

42. И догоди се да Алма беше постављен за првог врховног судију, а беше и високи свештеник, пошто му отац повери ту службу и предаде дужност у погледу на све послове црквене.

43. И ево, догоди се да Алма [a]ходаше путевима Господњим и држаше заповести Његове и суђаше судом праведним, и беше трајан мир у земљи.

44. И тако отпоче владавина судија широм земље Зарахемле, међу свим народом који се зваше Нефијцима, а Алма беше први и врховни судија.

45. И ево, догоди се да умре отац његов кад му беху осамдесет и две године, живећи да испуњава заповести Божје.

46. И догоди се да умре и Мосија, у тридесет трећој години своје владавине, будући [a]шездесет и три године стар, што чини укупно пет стотина и девет година од времена кад Лехи напусти Јерусалим.

47. И тако се заврши владавина царева у народу Нефијевом. И тако се свршише дани Алмини, који беше оснивач цркве њихове.

КЊИГА АЛМИНА

КОЈИ БЕШЕ СИН АЛМИН

Извештај Алме, првог и врховног судије народа Нефијевог, који беше син Алмин, а и високи свештеник Цркве. Извештај о владавини судија и ратовима и сукобима међу народом, а исто тако извештај о рату између Нефијаца и Ламанаца, према запису Алме, првог и врховног судије.

ПОГЛАВЉЕ 1.

Нехор поучава лажна учења, оснива цркву, уводи надрисвештенство и убија Гедеона – Нехор је погубљен за своје злочине – Надрисвештенство и прогони се шире међу народом – Свештеници издржавају сами себе, народ брине о сиромашнима, а Црква напредује. Око 91–88 год. пре Христа.

ТАД се догоди да у првој години владавине судија над народом Нефијевим, од тада па надаље, цар Мосија [a]прошавши путем свега земаљског, водивши успешан рат, ходавши усправно пред Богом, не оставивши ни-

41 *a* Мос 29:11.
43 *a* всп Ходати, ходати са Богом.
46 *a* Мос 6:4.

[Алма]
1 1 *a* Мос 29:46.

кога да уместо њега влада, ипак, успостави [б]законе и народ их призна. Беху они, стога, обавезни да се придржавају закона које он успостави.

2. И догоди се да у првој години владавине Алмине на судијској столици, доведоше пред њега неког [а]човека да му се суди, човека који беше крупан и беше запажен због своје велике снаге.

3. И он беше ходао међу народом, проповедајући му оно што он [а]назва речју Божјом, а беше то уперено [б]против цркве, објављујући народу да сваки свештеник и учитељ треба да постану [а]народни и да [ж]не треба да раде својим рукама, већ да народ треба да их издржава.

4. И он, такође, сведочаше народу да ће цео људски род бити спашен у последњи дан и да не треба да се плаше нити да стрепе, него да подигну главе своје и радују се, јер Господ створи све људе и уз то откупи све људе и на крају ће сви људи имати вечни живот.

5. И догоди се да то поучаваше толико да многи повероваху његовим речима, и то толико да га почеше издржавати и новац му давати.

6. И поче се он узносити у охолости срца свога, и одећу скупоцену носити, да, и чак поче оснивати [а]цркву у складу са проповедањем својим.

7. И догоди се да док иђаше да проповеда онима који повероваху речи његовој, срете неког човека који припадаше цркви Божјој, да, и то једног од учитеља њихових и поче се оштро препирати са њим, не би ли како завео народ цркве. Али, тај човек му се успротиви, опомињући га [а]речима Божјим.

8. Ево, име тог човека беше [а]Гедеон, а беше то онај који беше оруђе у рукама Божјим избављајући народ Лимхијев из ропства.

9. Ево, пошто му се Гедеон речима Божјим успротиви, разгневи се он на Гедеона и потегну мач свој и поче га ударати. Ево, Гедеон, будући веома стар, не беше способан да поднесе његове ударце, те би мачем [а]погубљен.

10. А човека, који га уби, народ цркве ухвати и одведе пред Алму да му се [а]суди у складу са злочинима које беше починио.

11. И догоди се да он стаде пред Алму и брањаше се са много одважности.

12. Али, Алма му рече: Гле, ово је први пут да се [а]надрисвештенство уведе међу овај народ. И гле, ниси ти крив само због надрисвештенства, него си га

1 *б* Јар 1:5; Алма 4:16; Хел 4:22.
2 *а* Алма 1:15.
3 *а* Јез 13:3.
б всп Антихрист.
в Лк 6:26; 1 Не 22:23.
ж Мос 18:24, 26; 27:5.
6 *а* 1 Не 14:10.
7 *а* всп Реч Божја.
8 *а* Мос 20:17; 22:3.
9 *а* Алма 6:7.
10 *а* Мос 29:42.
12 *а* 2 Не 26:29. всп Надрисвештенство.

и мачем покушао наметнути, а кад би се надрисвештенство наметнуло овом народу то би довело до његовог потпуног уништења.

13. И ти проли крв праведног човека, да, човека који многа добра учини међу овим народом. А кад бисмо те поштедели, крв његова би, ради [а]освете, пала на нас.

14. Зато си [а]осуђен да умреш по закону који нам даде Мосија, наш последњи цар, а овај народ га призна. Стога се овај народ мора повиновати том закону.

15. И догоди се да га ухватише, а име му беше [а]Нехор, и одведоше на врх брежуљка Манти и тамо беше принуђен, или штавише, сам призна, између небеса и земље, да оно чему поучаваше народ беше супротно речи Божјој и тамо поднесе срамотну [б]смрт.

16. Ипак, то не заустави ширење надрисвештенства у земљи, јер беше много оних који љубљаху ништавне ствари овог света. И изађоше они проповедајући лажна учења, а то чињаху ради [а]богатства и славе.

17. Ипак, не усуђиваху се [а]лагати, да се зна, у страху од закона, јер лажљивце кажњаваху. Стога се претвараху да проповедају у складу са веровањем својим. И ево, закон не могаше имати моћи над било којим човеком због веровања [б]његовог.

18. И не усуђиваху се [а]красти, у страху од закона, јер такве кажњаваху; не усуђиваху се ни пљачкати, нити убијати, јер оног који [б]убије кажњаваху [в]смрћу.

19. Али, догоди се да они који не припадаху цркви Божјој почеше прогањати оне који припадаху цркви Божјој, и који беху преузели на себе име Христово.

20. Да, прогањаху их и мучаху свакојаким речима и то због понизности њихове, јер не беху охоли у очима својим, и јер реч Божју саопштаваху један другоме без [а]новца и без цене.

21. Ево, међу народом цркве беше строг закон да ниједан човек који припада цркви не сме устати и [а]прогањати оне који не припадају цркви, и да не сме бити прогона међу њима самима.

22. Ипак, беше међу њима много оних који се почеше охолити и који се почеше ватрено препирати са својим противницима, чак до ударања. Да, ударали би један другога песницама својим.

23. Ево, беше то у другој години владавине Алмине и беше

13 *а* всп Освета.
14 *а* всп Смртна казна.
15 *а* Алма 1:2.
б Понз 13:1–9.
16 *а* всп Богатство; Ништаван, сујета.
17 *а* всп Лагање; Поштен, поштење.
б Алма 30:7–12; ЧВ 1:11.
18 *а* всп Красти, крађа.
б всп Убиство.
в всп Смртна казна.
20 *а* Иса 55:1–2.
21 *а* всп Прогонити, прогон.

то узрок велике невоље у цркви. Да, беше то узрок великог искушења за цркву.

24. Јер срца многих отврднуше и имена њихова беху [а]избрисана, тако да их не спомињаху више међу народом Божјим. А уз то многи међу њима сами [б]одступише.

25. Ево, беше то велико искушење за оне који чврсто стајаху у вери. Ипак, беху постојани и непоколебљиви у држању заповести Божјих и [а]стрпљиво подношаху прогон којим беху засипани.

26. А кад свештеници напустише [а]рад свој како би саопштили народу реч Божју, и народ напусти рад свој да би слушао реч Божју. И кад им свештеници саопштише реч Божју, сви они поново се марљиво вратише пословима својим. И свештеник не поштоваше себе више од слушача својих, јер проповедник не беше бољи од слушача, нити учитељ беше ишта бољи од ученика. Сви они, дакле, беху равноправни и обављаху све послове, сваки човек [б]према снази својој.

27. И [а]даваху од иметка свога, сваки човек у складу са оним што имаше, [б]сиромашнима и убогима и болеснима и онима у невољи. И не одеваху скупоцену одећу, а ипак беху уредни и привлачни.

28. И тако они решаваху послове цркве и стога поново почеше имати трајан мир упркос свим прогонима својим.

29. И ево, због постојаности цркве, почеше се силно [а]богатити имајући у изобиљу свега што им беше потребно – мноштво стада и крда и товљеника сваке врсте, а уз то обиље жита, и злата, и сребра, и драгоцености, и обиље [б]свиле и фино преденог лана, и сваковрсне корисне, једноставне одеће.

30. И тако, у [а]благостању своме, не тераху оне који беху [б]голи, или оне који беху гладни, или оне који беху жедни, или оне који беху болесни, или оне који не беху неговани. И не ослањаху срца своја на богатство. Беху, дакле, дарежљиви према свима, и старима и младима, и робовима и слободнима, и мушком и женском, било да су у цркви или изван ње, не [в]гледајући ко је ко, већ коме је потребно.

31. И тако напредоваху и посташе много имућнији од оних који не припадаху цркви њиховој.

32. Јер они који цркви њиховој не припадаху препуштаху се

24*а* Изл 32:33; Мос 26:36; Алма 6:3. всп Искључење.
б Алма 46:7. всп Отпадништво.
25*а* всп Стрпљење.
26*а* Мос 18:24, 26; 27:3–5.
б Мос 4:27; УиЗ 10:4.
27*а* всп Милостиња, давање милостиње.
б Лк 18:22; Мос 4:26; УиЗ 42:29–31.
29*а* всп Богатство.
б Алма 4:6.
30*а* Јаков 2:17–19.
б всп Сиромашан.
в Алма 16:14; УиЗ 1:35.

врачању и [а]идолопоклонству, или [б]доколици и [в]поганим и празним разговорима, и [г]завистима и свађи, одевајући скупоцену одећу, [д]узносећи се у охолости у очима својим, прогањајући, лажући, крадући, пљачкајући, чинећи курварства и убиства и свакојаку опакост. Ипак, закон се примењиваше над свима онима који га преступаху, уколико то беше могуће.

33. И догоди се да примењивањем закона над њима, сваки човек трпећи у складу са оним што беше учинио, посташе мирнији и не усуђиваху се чинити било какву опакост да се зна. Стога, међу народом Нефијевим беше велик мир све до пете године владавине судија.

ПОГЛАВЉЕ 2.

Амлики тежи да постане цар и гласом народа бива одбијен – Његови следбеници га проглашавају за цара – Амликијци ратују против Нефијаца и бивају поражени – Ламанци и Амликијци се удружују и бивају поражени – Алма убија Амликија. Око 87. год. пре Христа.

И догоди се да почетком пете године њихове владавине започе сукоб међу народом, ради неког човека који се зваше Амлики, а он беше веома лукав човек, да, мудар човек у погледу на мудрост овог света, и беше по реду човека који мачем уби [а]Гедеона и који по закону беше погубљен.

2. Ево, тај Амлики, својим лукавством повуче за собом много људи и то толико много да посташе веома моћни и трућаху се да Амликију поставе за цара над народом.

3. Ево, беше то узнемиравајуће за народ цркве, а и за све оне који не беху заведени убеђивањем Амликијевим, јер знадоше да се по закону њиховом такве ствари морају решавати [а]гласом народа.

4. Стога, буде ли могуће да Амлики освоји глас народа, будући опак човек, [а]лишио би их њихових црквених права и повластица, јер намера његова беше да уништи цркву Божју.

5. И догоди се да се окупи народ широм земље, сваки човек у складу са мишљењем својим, било да је оно за или против Амликија, у засебним групама, имајући многе свађе и зачућујуће [а]сукобе једни са другима.

6. И тако се они окупише да поводом тога дају своје гласове, а они беху предати судијама.

7. И догоди се да се глас народа окрену против Амликија, те он не беше проглашен за цара над народом.

8. Ево, изазва то велику радост

32 *а* всп Идолопоклонство.
б всп Докон, доколица.
в всп Зло говорење.
г всп Завист.
д Јаков 2:13; Алма 31:25; Морм 8:28. всп Охолост.
2 1 *а* Алма 1:8.
3 *а* Мос 29:25–27; Алма 4:16.
4 *а* Алма 10:19; Хел 5:2.
5 *а* 3 Не 11:29.

у срцима оних који беху против њега, али Амлики подбуни оне који му беху наклоњени на срџбу против оних који му не беху наклоњени.

9. И догоди се да се окупише и посветише Амликија да им буде цар.

10. Ево, кад Амлики би постављен за цара над њима, заповеди им да се лате оружја против браће своје, а то учини како би их себи потчинио.

11. Ево, народ Амликијев распознаваше се по имену Амликија, називајући се [а]Амликијцима, а остали се називаху [б]Нефијцима, или народом Божјим.

12. Отуда народ нефијски беше свестан намера Амликијаца и зато се припремаху да их дочекају. Да, наоружаху се мачевима и сабљама, и луковима и стрелама, и камењем и праћкама, и сваковрсним и свакојаким [а]оружјем ратним.

13. И тако беху спремни да дочекају Амликијце у време њиховог доласка. А беху именовани капетани, и виши капетани, и врховни капетани, у складу са бројем њиховим.

14. И догоди се да Амлики наоружа своје људе сваковрсним и свакојаким ратним оружјем, и уз то одреди поглаваре и предводнике над народом да их поведу у рат против браће њихове.

15. И догоди се да се Амликијци попеше на брежуљак Амниху, што беше источно од [а]реке Сидона, која тече покрај [б]земље Зарахемле и тамо започеше да ратују са Нефијцима.

16. Ево, Алма, будући [а]врховни судија и владар народа Нефијевог, стога пође горе са својим народом, да, са капетанима својим и врховним капетанима, да, на челу војски својих, у битку против Амликијаца.

17. И почеше убијати Амликијце на брежуљку источно од Сидона. И Амликијци се великом снагом сукобише са Нефијцима, толико да многи од Нефијаца падоше пред Амликијцима.

18. Ипак, Господ ојача руку нефијску, тако да убијаху Амликијце у великом покољу, да они почеше бежати пред њима.

19. И догоди се да Нефијци гоњаху Амликијце цео тај дан и убијаху их у великом покољу, тако да од Амликијаца беше [а]погубљено дванаест хиљада пет стотина тридесет и две душе, а од Нефијаца беше погубљено шест хиљада пет стотина шездесет и две душе.

20. И догоди се да кад Алма не могаше више гонити Амликијце, нареди да његов народ разапне шаторе своје у [а]долини Гедеон, долини названој по оном Гедеону који мачем беше погубљен руком [б]Нехоровом, и у тој

11 *а* Алма 3:4.
б Јаков 1:13–14; Мос 25:12; Алма 3:11.
12 *а* Мос 10:8; Хел 1:14.
15 *а* Алма 3:3.
б Омни 1:13–15.
16 *а* Мос 29:42.
19 *а* Алма 3:1–2, 26; 4:2.
20 *а* Алма 6:7.
б Алма 1:7–15; 14:16.

долини Нефијци преко ноћи разапеше шаторе своје.

21. И Алма посла уходе да прате остатак Амликијаца да би могао сазнати намере њихове и савезе њихове, како би се могао одбранити од њих, како би свој народ могао сачувати од уништења.

22. Ево, они које беше послао да мотре табор Амликијаца зваху се Зерам, и Амнор, и Манти, и Лимхер; они беху ти који са људима својим одоше да мотре табор амликијски.

23. И догоди се да се ујутро у великој журби вратише у табор Нефијаца, силно запрепашћени и обузети великим страхом, говорећи:

24. Гле, дођосмо до табора [а]амликијског и на наше велико запрепашћење, у земљи Минон, изнад земље Зарахемле, у смеру земље [б]Нефи, видесмо бројне чете Ламанаца и гле, Амликијци им се прикључише;

25. И они насрћу на браћу нашу у тој земљи, а они беже пред њима са стадима својим, и женама својим и децом својом, према граду нашем, и уколико не пожуримо заузеће град наш, а очеви наши и жене наше и деца наша биће побијени.

26. И догоди се да народ Нефијев покупи шаторе своје и отиде из долине Гедеон према граду своме, а то беше град [а]Зарахемла.

27. И гле, док прелажаху реку Сидон, Ламанци и Амликијци, који беху [а]бројни скоро као песак морски, насрнуше на њих да их униште.

28. Ипак, Нефијци беху [а]ојачани руком Господњом и жарко Му се мољаху да их избави из руку непријатеља њихових; стога Господ чу вапаје њихове и ојача их, и Ламанци и Амликијци падоше пред њима.

29. И догоди се да се Алма мачем бораше са Амликијем, лицем у лице, и жестоко се сукобише један са другим.

30. И догоди се да Алма, пошто беше човек Божји, јер беше подстакнут великом [а]вером, завапи: О, Господе, смилуј се и поштеди ми живот, да могу бити оруђе у рукама твојим, да спасем и сачувам овај народ.

31. Ево, кад Алма изговори те речи поново се сукоби с Амликијем и беше ојачан, тако да уби Амликија мачем својим.

32. А сукоби се и са царем ламанским, али цар ламански побеже пред Алмом и посла страже своје да се сукобе са Алмом.

33. Али, Алма се са стражама својим сукоби са стражама цара ламанског док их не поби и потисну.

34. И тако он рашчисти поље, то јест, обалу реке, која беше на западу реке Сидона, побацавши у воде Сидона тела Ламанаца

24*а* Алма 3:4, 13–18.
б 2 Не 5:8.
26*а* Омни 1:14, 18.
27*а* Јар 1:6.
28*а* Понз 31:6.
30*а* всп Вера.

који беху побијени, да би тако његови људи могли имати место да пређу и да се сукобе са Ламанцима и Амликијцима на западној страни реке Сидона.

35. И догоди се да када сви они беху прешли реку Сидон, Ламанци и Амликијци почеше да беже пред њима упркос томе што беху тако бројни да се не могаху избројати.

36. И бежаху пред Нефијцима према пустињи која беше на западу и северу, даље изван граница земље, а Нефијци их тераху свом снагом и убијаху их.

37. Да, беху дочекивани са свих страна и убијани и потискивани, док не беху расејани на запад и на север, док не досегоше пустињу која се зваше Хермаунтс, а беше то део пустиње који обиловаше дивљим и грабљивим зверима.

38. И догоди се да многи у пустињи помреше од рана својих, и прождираху их звери, а и птице грабљивице, а кости њихове нађоше се и беху нагомилане на земљи.

ПОГЛАВЉЕ 3.

Амликијци су обележавали себе у складу са речју пророчком – Ламанци су били проклети због своје побуне – Људи сами на себе навлаче своја проклетства – Нефијци побеђују још једну ламанску војску. Око 87–86 год. пре Христа.

И догоди се да Нефијци који не беху [a]побијени ратним оружјем, пошто покопаше оне који беху погинули – а број погинулих не беше избројан због њиховог великог броја – пошто завршише покопавање мртвих својих, сви се вратише у земље своје, и кућама својим, и женама својим, и деци својој.

2. Ево, много жена и деце беше мачем побијено, а и многа њихова стада и крда, а уз то и многа њихова житна поља беху уништена, јер их мноштва људи изгазише.

3. А ево, колико Ламанаца и Амликијаца беше убијено на обали реке Сидон, толико беше бачено у [a]воде сидонске. И гле, кости њихове су у дубинама [b]морским, и много их је.

4. А [a]Амликијци се разликоваху од Нефијаца, јер се [b]обележаваху црвеном бојом по челима својим, по угледу на Ламанце. Ипак, не бријаху главе своје као Ламанци.

5. Ево, главе Ламанаца беху обријане и беху [a]наги, осим што кожа беше опасана око бокова њихових, а и оклоп њихов беше на њима, и лукови њихови, и стреле њихове, и камење њихово, и праћке њихове, и тако даље.

6. А кожа Ламанаца беше

3 1*a* Алма 2:19; 4:2.
3*a* Алма 2:15.
б Алма 44:22.
4*a* Алма 2:11.
б Алма 3:13–19.
5*a* Енос 1:20; Мос 10:8; Алма 42:18–21.

тамна, у складу са обележјем које беше стављено на очеве њихове, што беше [а]проклетство на њима због преступа њиховог и побуне њихове против браће своје, коју чињаху Нефи, Јаков, и Јосиф, и Сам, који беху праведни и свети људи.

7. А браћа их њихова настојаху уништити. Стога беху проклети и Господ Бог стави на њих [а]обележје, да, на Ламана и Лемуила, а и на синове Исмаилове, и жене исмаиловске.

8. А то беше учињено да се потомство њихово може разликовати од потомства браће њихове, да тако Господ Бог може сачувати свој народ, да се не би могли [а]мешати и веровати у неисправна [б]предања, што би довело до њиховог уништења.

9. И догоди се да ко год помеша семе своје са ламанским, исто проклетство навлачи на потомство своје.

10. Стога, ко год допусти да га Ламанци заведу, беше назван истим именом и обележје беше стављено на њега.

11. И догоди се да који год не вероваху у [а]предање ламанско, већ вероваху оним записима који беху изнети из земље јерусалимске, а и у предања очева својих која беху исправна, који вероваху у заповести Божје и држаху их, беху названи Нефијцима, или народом Нефијевим, од тада па надаље.

12. А то су они који вођаху записе, који су [а]истинити, о своме народу, а и о народу ламанском.

13. Ево, поново ћемо се вратити Амликијцима, јер и они имаху [а]обележје стављено на себе, да, стављаху обележје на себе, да, и то црвено обележје на чела своја.

14. Тако се испуни реч Божја, јер ово су речи које Он рече Нефију: Гле, проклех Ламанце и ставићу обележје на њих да они и потомство њихово могу бити одвојени од тебе и потомства твога, од овог времена па надаље и заувек, уколико се не покају због опакости своје и [а]окрену мени да бих имао милости према њима.

15. И опет: Ставићу обележје на онога који помеша семе своје са браћом твојом, да и он проклет буде.

16. И опет: Ставићу обележје на онога који се бори против тебе и потомства твога.

17. И опет, кажем да онај који од тебе одступи неће се више потомством твојим звати, а ја ћу благословити тебе и свакога ко се потомством твојим буде звао, надаље и заувек. А беху то обећања Господња Нефију и потомству његовом.

18. Ево, Амликијци не знаше да

6 *а* 2 Не 5:21; 26:33. всп Проклињати, проклетства.
7 *а* 1 Не 12:23.
8 *а* всп Брак, женити – Мешани верски брак.
б Мос 10:11–18; Алма 9:16.
11 *а* Алма 17:9–11.
12 *а* Мос 1:6; Етер 4:6–11.
13 *а* Алма 3:4.
14 *а* 2 Не 30:4–6.

испуњавају реч Божју када почеше обележавати себе по челима својим. Ипак, изађоше у отворену [а]побуну против Бога, стога беше потребно да на њих падне проклетство.

19. Ево, ја бих да знате да навукоше [а]проклетство на себе, а тако сваки човек који је проклет навлачи на себе осуду своју.

20. Ево, догоди се да не много дана после битке коју Ламанци и Амликијци вођаху у земљи Зарахемли, друга војска ламанска наиђе на народ Нефијев, на [а]истом месту где претходна војска сусретну Амликијце.

21. И догоди се да војска беше послата да их протера из земље њихове.

22. Ево, Алма, пошто беше [а]рањен, не пође тај пут лично у битку против Ламанаца;

23. Али, посла бројну војску против њих и они одоше и побише многе од Ламанаца, а остатак њихов потиснуше изван граница земље своје.

24. А тад се поново вратише и почеше успостављати мир у земљи и неко време их више не узнемираваху непријатељи њихови.

25. Ево, све то беше учињено, да, сви ови ратови и сукоби беху започети и завршени у петој години владавине судија.

26. И у једној години хиљаде и десетине хиљада душа беше послато у вечни свет да могу жети [а]плате своје у складу са делима својим, била добра или зла, да жању вечну срећу или вечну беду, према духу ког су одабрали да слушају, било да је то добар дух или зао.

27. Јер сваки човек прима [а]плату од онога ког је одабрао да [б]слуша, и то по речима духа пророштва. Стога нека буде у складу са истином. И тако се заврши пета година владавине судија.

ПОГЛАВЉЕ 4.

Алма крсти на хиљаде обраћеника – Безакоње улази у Цркву и напредовање Цркве је ометено – Алма поставља Нефиху за врховног судију – Као високи свештеник, Алма се посвећује служби. Око 86–83 год. пре Христа.

Тад се догоди да у шестој години владавине судија над народом Нефијевим не беше сукоба нити ратова у [а]земљи Зарахемли;

2. Али народ беше ожалошћен, да, веома ожалошћен због [а]губитка браће своје, а и због губитка стада и крда својих, а и због губитка житних поља својих, које Ламанци ногама изгазише и уништише.

18 *а* 4 Не 1:38.
всп Побуна.
19 *а* 2 Не 5:21–25; Алма 17:15.
20 *а* Алма 2:24.
22 *а* Алма 2:29–33.
26 *а* всп Дела.
27 *а* Мос 2:31–33; Алма 5:41–42.
б Рим 6:16; Хел 14:29–31.
всп Послушност, послушан, послушати.
4 1 *а* Омни 1:12–19.
2 *а* Алма 2:19; 3:1–2, 26.

3. А невоља њихова беше тако велика да свака душа имаше због чега да тугује и они вероваху да то судови Божји беху послати на њих због опакости њихове и одвратности њихових. Стога се пробудише и сетише дужности своје.

4. И почеше потпуније да успостављају цркву. Да, и многи беху [а]крштени у водама Сидона и беху прикључени цркви Божјој. Да, беху крштени руком Алмином, који беше посвећен за [б]високог свештеника над народом цркве, руком оца свога Алме.

5. И догоди се да у седмој години владавине судија беше око три хиљаде пет стотина душа које се прикључише [а]цркви Божјој и крстише се. И тако се заврши седма година владавине судија над народом Нефијевим, и све то време беше трајан мир.

6. И догоди се да у осмој години владавине судија народ цркве поче расти у охолости, због свог прекомерног [а]богатства и [б]изврсне свиле своје и фино преденог лана свога, и јер имаху много стада и крда, и злата свога, и сребра свога, и сваковрсних драгоцености које стекоше марљивошћу својом. И због свега тога узнесоше се у охолости очију својих, јер почеше носити веома скупоцену одећу.

7. Ево, беше то разлог многих невоља за Алму, да, и за многе из народа које Алма беше [а]посветио да буду учитељи и свештеници и старешине над црквом. Да, многи од њих беху веома жалосни због опакости коју видеше да беше започела међу народом њиховим.

8. Јер гледаху и са великом жалошћу посматраху како се народ цркве поче узносити у [а]охолости очију својих и ослањати срца своја на богатство и на ништавне ствари овог света, и почеше ниподаштавати друге, и почеше прогањати оне који [б]не вероваху у складу са вољом и жељом њиховом.

9. И тако, у осмој години владавине судија, насташе велики [а]сукоби међу народом цркве, да, беше [б]зависти, и препирке и пакости, и прогона и охолости која чак надвисиваше охолост оних који не припадаху цркви Божјој.

10. И тако се заврши осма година владавине судија, а опакост у цркви беше велики камен спотицања онима који цркви не припадаху. И тако црква поче заостајати у напредовању своме.

11. И догоди се да Алма, почетком девете године, виде опакост у цркви. И он, такође, виде како [а]пример цркве поче оне који беху неверници водити из једног безакоња у друго, доводећи тако до уништења народа.

4*а* Мос 18:10–17.
б Мос 29:42.
5*а* Мос 25:18–23; 3 Не 26:21.
6*а* всп Богатство.
б Алма 1:29.
7*а* всп Власт.
8*а* всп Ништаван, сујета; Охолост.
б Алма 1:21.
9*а* всп Препирка.
б всп Завист.
11*а* 2 Сам 12:14; Алма 39:11.

12. Да, виде он велику неједнакост међу народом. Неки се узношаху у охолости својој презирући друге, окрећући леђа своја онима у [а]потреби и голима, и онима који беху [б]гладни, и онима који беху жедни, и онима који беху болесни и у невољи.

13. Ево, беше то велики разлог за нарицање међу народом, док се други понизише помажући онима којима беше потребна помоћ њихова, као што је [а]давање од иметка свога сиромашнима и онима у потреби, хранећи гладне, и подносећи свакојаке [б]невоље [в]ради Христа који ће доћи према духу пророштва;

14. Унапред се радујући дану томе, [а]обезбеђујући опрост греха својих, а због васкрсења мртвих беху испуњени великом [б]радошћу, према вољи и моћи и избављењу из окова смрти од стране Исуса Христа.

15. И догоди се да Алма, видевши невоље понизних следбеника Божјих и прогоне који на њих беху оборени од остатка његовог народа, и видевши сву [а]неједнакост међу њима, поче се веома жалостити. Ипак, Дух Господњи га не изневери.

16. И он изабра једног мудрог човека који беше међу старешинама цркве, и даде му моћ према [а]гласу народа, да може имати моћ да доноси [б]законе у складу са законима који беху дати, и примењивати их према опакости и злочинима народа.

17. Ево, име тог човека беше Нефиха и он беше изабран за [а]врховног судију, и он седе на судијску столицу да суди и управља народом.

18. Ево, Алма му не додели службу високог свештеника у цркви, већ службу високог свештеника задржа за себе, али судијску столицу уступи Нефихи.

19. А то учини како би [а]лично могао поћи међу свој народ, или народ Нефијев, да би им могао проповедати [б]реч Божју, да би их [в]подстакао да се [г]сете дужности своје, и да би речју Божјом могао уклонити сву охолост и лукавство и све сукобе које беху међу његовим народом, не видећи другог начина којим би их могао вратити на прави пут, осим искреним [д]сведочењем против њих.

20. И тако, почетком девете године владавине судија над народом Нефијевим, Алма уступи [а]Нефихи судијску столицу, а себе искључиво ограничи на [б]високо свештенство светог реда

12 *а* Иса 3:14; Јаков 2:17.
б Мос 4:26.
13 *а* всп Милостиња, давање милостиње.
б всп Недаћа.
в 2 Кор 12:10.
14 *а* Мос 4:12; Алма 5:26–35.
всп Оправдање, оправдати.
б всп Радост.
15 *а* УиЗ 38:27; 49:20.
16 *а* Алма 2:3–7.
б Алма 1:1, 14, 18.
17 *а* Алма 50:37.
19 *а* Алма 7:1.
б Алма 31:5; УиЗ 11:21–22.
в Енос 1:23.
г Мос 1:17; Хел 12:3.
д всп Сведочанство.
20 *а* Алма 8:12.
б Мос 29:42; Алма 5:3, 44, 49.

Божјег, на сведочанство речи, у складу са духом откривења и пророштва.

Речи које Алма, високи свештеник по светом реду Божјем, проповедаше народу у градовима њиховим и селима њиховим широм земље.

Почиње са поглављем 5.

ПОГЛАВЉЕ 5.

Да би добили спасење, људи се морају покајати и држати заповести, поново се родити, очистити одећу своју крвљу Христовом, бити понизни и лишити се охолости и зависти, и чинити дела праведности – Добри Пастир дозива свој народ – Они који чине зла дела деца су ђаволова – Алма сведочи о истинитости свог учења и заповеда људима да се покају – Имена праведних биће записана у књизи живота. Око 83. год. пре Христа.

Ево, догоди се да Алма поче [а]проглашавати народу реч [б]Божју, најпре у земљи Зарахемли, а затим широм целе земље.

2. А ово су речи које изговори народу цркве која беше успостављена у граду Зарахемли, према његовом сопственом запису, које гласе:

3. Ја, Алма, бејах [а]посвећен од оца свог Алме да будем [б]високи свештеник над црквом Божјом, јер он имаше моћ и [в]власт од Бога да то учини, гле, кажем вам да он поче успостављати цркву у [г]земљи која беше у границама Нефијевим, да, земљи која беше названа земљом Мормоновом; да, и крштаваше браћу своју у водама Мормоновим.

4. И гле, кажем вам, беху они [а]избављени, милошћу и моћу Божјом, из руку народа цара Ноје.

5. И гле, после тога беху одведени у [а]ропство рукама ламанским у пустињу. Да, кажем вам, беху у сужањству и опет их Господ избави из [б]ропства моћу речи своје, а ми бејасмо доведени у ову земљу и почесмо и овде да успостављамо цркву Божју широм ове земље.

6. И ево, гле, кажем вам, браћо моја, ви који припадате цркви овој, сачувасте ли довољно у сећању сужањство очева својих? Да, сачувасте ли довољно у сећању Његову милост и трпељивост према њима? А уз то, сачувасте ли довољно у сећању да Он избави душе њихове од пакла?

7. Гле, промени Он срца њихова, да, пробуди их из дубоког сна, и они се пробудише у погледу на Бога. Гле, беху усред таме, ипак, душе њихове

5 1*а* Алма 4:19.
б Алма 5:61.
3*а* всп Заредити, заређење.
б Алма 4:4, 18, 20.
в Мос 18:13; 3 Не 11:25.
г Мос 18:4; 3 Не 5:12.
4*а* Мос 23:1–3.
5*а* Мос 23:37–39; 24:8–15.
б Мос 24:17.

беху обасјане светлошћу вечне речи, да, беху опасани [а]оковима смрти и [б]ланцима пакла и очекиваше их вечно уништење.

8. А сад, питам вас, браћо моја, беху ли уништени? Гле, кажем вам, не, не беху.

9. И опет питам, беху ли окови смрти сломљени, и ланци пакла који их опасиваху беху ли одрешени? Кажем вам, да, беху одрешени и душе се њихове проширише, и они певаху љубав откупљујућу. И кажем вам да су спашени.

10. А ево, питам вас, под којим условима су [а]спашени? На основу чега се спасењу надаху? Шта је узрок ослобођења њиховог од окова смрти, да, а и ланаца пакла?

11. Гле, могу вам рећи – не поверова ли отац мој Алма речима које беху изговорене устима [а]Абинадијевим? И не беше ли он свети пророк? Не говораше ли речи Божје и отац мој Алма им поверова?

12. А по вери његовој снажна [а]промена обузе срце његово. Гле, кажем вам да је све то истинито.

13. И гле, он [а]проповедаше реч очевима вашим и снажна промена обузе и њихова срца и они се понизише и ослонише [б]уздање своје на правог и [в]живог Бога. И гле, беху верни до [г]краја. Стога беху спашени.

14. А ево, гле, питам вас, браћо моја из цркве, [а]родисте ли се духовно од Бога? Примисте ли обличје Његово на лица своја? Доживесте ли ту снажну [б]промену у срцима својим?

15. Испољисте ли веру у откупљење Онога који вас [а]створи? Надате ли се оком вере и видите ли ово смртно тело подигнуто у бесмртности, и ову распадљивост [б]подигнуту у нераспадљивост, да стане пред Бога да му се [в]суди по делима која беху учињена у смртном телу?

16. Кажем вам, можете ли замислити да чујете глас Господњи који вам говори у тај дан: Дођите к мени, ви [а]благословени, јер гле, дела ваша беху дела праведности на лицу земаљском?

17. Или, замишљате ли да ћете моћи лагати Господу у тај дан и [а]рећи – Господе, дела наша беху дела праведна на лицу земаљском – и да ће вас Он спасти?

18. Или, ако не, можете ли замислити себе доведене пред суд Божји са душама својим испуњеним кривицом и грижом

7 *а* Мос 15:8.
б Алма 12:11; УиЗ 138:23.
10 *а* всп План откупљења; Спасење.
11 *а* Мос 17:1–4.
12 *а* всп Обраћење, обратити се.
13 *а* Мос 18:7.
б всп Уздање.
в Морм 9:28; УиЗ 20:19.
г всп Истрајати.
14 *а* Мос 27:24–27; Алма 22:15. всп Поново рођен, рођен од Бога.
б Рим 8:11–17; Мос 5:2; Мојсије 6:65.
всп Обраћење, обратити се.
15 *а* всп Створити, стварање.
б всп Васкрсење.
в всп Суд, последњи.
16 *а* Мт 25:31–46.
17 *а* 3 Не 14:21–23.

савести, имајући сећање на сву кривицу своју, да, савршено [а]сећање на сву опакост своју, да, сећање да се не обазирасте на заповести Божје?

19. Кажем вам, можете ли гледати Бога у тај дан чистог срца и неукаљаних руку? Кажем вам, можете ли погледати горе имајући [а]обличје Божје урезано на лицима својим?

20. Кажем вам, можете ли мислити да ћете бити спашени кад допустисте себи да постанете [а]поданици ђаволови?

21. Кажем вам, у тај дан сазнаћете да не можете бити [а]спашени, јер ниједан се човек не може спасти уколико му [б]одећа није избељена, да, одећа његова мора бити [в]очишћена док не буде ослобођена сваке љаге, крвљу Онога о коме говораху очеви наши, који ће доћи да откупи свој народ од греха њихових.

22. А сад, питам вас, браћо моја, како ће се осећати свако од вас ако станете пред суд Божји имајући одећу укаљану [а]крвљу и свакојаком [б]прљавштином? Гле, како ће то сведочити против вас?

23. Гле, неће ли то [а]сведочити да сте убице, да, и да сте уз то криви за свакојаку опакост?

24. Гле, браћо моја, мислите ли да неко такав може имати место да борави у царству Божјем, са [а]Аврамом, са Исаком и са Јаковом, а и са свим светим пророцима чија је одећа избељена и неукаљана, чиста и бела?

25. Кажем вам, не, осим ако Створитеља нашег не учините лажљивцем од почетка. Или мислите да је Он лажљивац од почетка; не можете мислити да такав може имати место у небеском царству, него ће они бити одбачени јер су [а]деца царства ђаволовог.

26. А сад гле, кажем вам, браћо моја, ако доживесте [а]промену срца и ако осетисте да певате [б]песму о откупљујућој љубави, упитао бих вас, [а]можете ли сада то осетити?

27. Ходасте ли држећи себе [а]без кривице пред Богом? Да ли бисте могли рећи себи кад бисте били позвани да сада умрете, да сте били довољно [б]понизни? Да ваша одећа беше очишћена и избељена крвљу Христа, који ће доћи да [в]откупи свој народ од греха њихових?

18 *а* Јез 20:43; 2 Не 9:14; Мос 3:25; Алма 11:43.
19 *а* 1 Јн 3:1–3.
20 *а* Мос 2:32.
21 *а* всп Спасење.
б 1 Не 12:10; Алма 13:11–13; 3 Не 27:19–20.
в всп Чист, чистоћа.
22 *а* Иса 59:3.
б всп Нечистоћа, прљавштина.
23 *а* Иса 59:12.
24 *а* Лк 13:28.
25 *а* 2 Не 9:9.
26 *а* всп Обраћење, обратити се.
б Алма 26:13.
в Мос 4:12; УиЗ 20:31–34.
27 *а* всп Оправдање, оправдати.
б всп Понизан, понизност.
в всп Откупити, откупљен, откупљење.

28. Гле, јесте ли се лишили [а]охолости? Кажем вам, ако нисте, нисте спремни да Бога сретнете. Гле, морате се брзо припремити; јер царство небеско је близу, а нико такав нема вечни живот.

29. Гле, кажем, има ли међу вама неко ко није лишен [а]зависти? Гле кажем вам да такав није спреман и ја бих да се такав припреми брзо, јер час је близу, надохват, и он не зна када ће време доћи, јер такав се не сматра недужним.

30. И опет, кажем вам, има ли међу вама ко да [а]исмева брата свога, или га прогонима засипа?

31. Јао таквоме, јер није спреман, а време је близу када се мора покајати или не може бити спашен!

32. Да, јао дакле свима вама [а]починитељима безакоња. Покајте се, покајте се, јер Господ Бог то рече!

33. Гле, шаље Он позив [а]свим људима, јер [б]руке милости су испружене према њима и каже: Покајте се, и примићу вас.

34. Да, Он каже: [а]Дођите к мени и јешћете [б]плод са дрвета живота, да, јешћете и пити [а]хлеб и воде живота, [г]слободно;

35. Да, дођите к мени и рађајте дела праведности и нећете бити посечени и у огањ бачени –

36. Јер гле, време је близу да ко год не [а]рађа добрим плодом, или ко год не чини дела праведности, тај има разлог да јадикује и тугује.

37. О, ви, починитељи безакоња, ви који сте надути [а]ништавним стварима овог света, ви који тврдите да познасте путеве праведности, а ипак [б]застранисте као [а]овце које немају пастира, упркос томе што вас пастир [г]дозиваше и још увек вас дозива, али ви нећете да [д]послушате глас Његов.

38. Гле, кажем вам, добри [а]пастир вас дозива, да, у своје вас име дозива, које је име Христово и не [б]послушате ли глас [в]доброг пастира [г]именом којим се називате, гле нисте овце доброг пастира.

39. А ево, ако нисте овце доброг пастира, из ког сте [а]стада? Гле, кажем вам да је [б]ђаво пастир ваш и ви сте из стада његовог, а ево, ко то може порећи?

28 *а* всп Охолост.
29 *а* всп Завист.
30 *а* всп Зло говорење.
32 *а* Пс 5:5.
33 *а* Алма 19:36; 3 Не 18:25.
б Јаков 6:5; 3 Не 9:14.
34 *а* 2 Не 26:24–28; 3 Не 9:13–14.
б 1 Не 8:11; 15:36.
в всп Хлеб живота.
г 2 Не 9:50–51; Алма 42:27.
36 *а* Мт 3:10; 7:15–20; 3 Не 14:19; УиЗ 97:7.
37 *а* всп Ништаван, сујета.
б 2 Не 12:5; 28:14; Мос 14:6.
в Мт 9:36.
г ПСол 1:24–27; Иса 65:12.
д Јер 26:4–5; Алма 10:6.
38 *а* всп Добри пастир.
б Лев 26:14–20; УиЗ 101:7.
в 3 Не 15:24; 18:31.
г Мос 5:8; Алма 34:38.
39 *а* Мт 6:24; Лк 16:13.
б Мос 5:10. всп Ђаво.

Гле, кажем вам, ко год то пориче [в]лажљивац је и [ѓ]дете ђаволово.

40. Јер кажем вам, шта год је [а]добро од Бога долази, а шта год је зло од ђавола долази.

41. Стога, рађа ли човек [а]добрим делима, слуша глас доброг пастира и следи га, али ко год рађа злим делима, постаје [б]дете ђаволово, јер слуша глас његов и следи га.

42. И ко год то чини, мора од њега примити [а]плату своју. Стога, за [б]плату своју прима [в]смрт у погледу на оно што се односи на праведност, јер мртав је у погледу на сва добра дела.

43. А сад, браћо моја, ја бих да ме слушате, јер вам говорах свом снагом душе своје, јер гле, говорах вам јасно да не можете погрешити, то јест, говорах у складу са заповестима Божјим.

44. Јер позван сам да тако говорим, у складу са [а]светим редом Божјим који је у Христу Исусу. Да, заповеђено ми је да устанем и сведочим овом народу о стварима које изговорише очеви наши, које се тичу онога што ће доћи.

45. А то није све. Мислите ли да ја сам то не [а]знам? Гле, сведочим вам да знам да су те ствари, о којима вам говорах, истините. А како мислите да ја знам за њихову извесност?

46. Гле, кажем вам да ме Свети Дух Божји с њима [а]упозна. Гле, [б]постих и мољах се много дана, да и сам то могу знати. И сад и сам знам да је то истинито, јер ми Господ Бог то објави Светим Духом својим. А то је дух [в]откривења који је у мени.

47. А сем тога, кажем вам да ми тако беше откривено, да су речи које изговорише очеви наши истините, и то у складу са духом пророштва који је у мени, који је такође према објави Духа Божјег.

48. Кажем вам да и сам знам да што год вам будем рекао у погледу онога што ће доћи, јесте истинито. И кажем вам да знам да ће Исус Христ доћи, да, Син, Јединорођени од Оца, пун благодати, и милости, и истине. И гле, то је онај који долази да однесе грехе света, да, грехе сваког човека који постојано верује у име Његово.

49. И ево, кажем вам да је то [а]ред према ком сам позван. Да, да проповедам љубљеној браћи својој, да, и сваком који пребива у овој земљи. Да, да проповедам свима, и младима и старима, и робовима и слободнима. Да, кажем вам, старима,

39 *в* 1 Јн 2:22.
ѓ 2 Не 9:9.
40 *а* Омни 1:25; Етер 4:12; Моро 7:12, 15–17.
41 *а* 3 Не 14:16–20. всп Дела.
б Мос 16:3–5; Алма 11:23.
42 *а* Алма 3:26–27; УиЗ 29:45.
б Рим 6:23.
в Хел 14:16–18. всп Смрт, духовна.
44 *а* Алма 13:6.
45 *а* всп Сведочанство.
46 *а* 1 Кор 2:9–16.
б всп Пост, постити.
в всп Откривење.
49 *а* всп Позвати, позван од Бога, позив; Свештенство.

а и средовечнима, и поколењу које расте. Да, да им вапим да се морају покајати и [б]поново родити.

50. Да, тако Дух каже: Покајте се, сви ви крајеви земаљски, јер царство небеско је сасвим близу, да, Син Божји долази у [а]слави својој и снази својој, величанству, моћи и власти. Да, љубљена браћо моја, кажем вам, да Дух каже: Гле, слава [б]цара целе земље, а и цар небески врло скоро ће засјати међу свом децом човечјом.

51. А уз то Дух ми говори, да, виче ми гласом јаким, говорећи: Иди и кажи овом народу – Покајте се, јер уколико се не покајете, нипошто не можете баштинити царство [а]небеско.

52. И опет, кажем вам, Дух говори: Гле, [а]секира је положена на корен стабла, стога свако стабло које не доноси плод добар биће [б]посечено и у огањ бачено, да, огањ који не може сагорети, и то неугасив огањ. Погледајте и сетите се да Светац то рече.

53. А ево, љубљена браћо моја, кажем вам, можете ли се успротивити овим речима; да, можете ли то одбацити и Свеца [а]погазити ногом својом; да, можете ли бити надути у [б]охолости срца својих; да, хоћете ли и поред тога истрајати у ношењу [в]скупоцене одеће и ослањати срца своја на ништавне ствари овог света, на богатство [г]своје?

54. Да, хоћете ли истрајати у мишљењу да сте бољи од других; да, хоћете ли истрајати у прогону браће своје који сами себе понизним чине и ходају према светом реду Божјем којим беху доведени у ову цркву и беху [а]посвећени Светим Духом, и рађају делима која доликују покајању –

55. Да, и хоћете ли истрајати у окретању леђа својих [а]сиромашнима и онима у потреби, и у задржавању иметка свога од њих?

56. И коначно, сви ви који истрајете у опакости својој, кажем вам да су то они који ће бити посечени и у огањ бачени уколико се журно не покају.

57. А ево, кажем вам, свима вама који сте жељни да следите глас [а]доброг пастира, изађите од опаких и будите [б]издвојени, и не дотичите се нечистоће њихове. И гле, имена њихова биће

49 *б* всп Поново рођен, рођен од Бога.
50 *а* всп Други долазак Исуса Христа; Слава.
б Пс 24; Мт 2:2; Лк 23:2; 2 Не 10:14; УиЗ 38:21–22; 128:22–23; Мојсије 7:53.
всп Исус Христ; Царство Божје или царство небеско.
51 *а* всп Небо.
52 *а* Лк 3:9; УиЗ 97:7.
б Јаков 5:46; 6:7; 3 Не 27:11–12.
53 *а* 1 Не 19:7.
б всп Охолост.
в 2 Не 28:11–14; Морм 8:36–39.
г Пс 62:10; УиЗ 56:16–18.
54 *а* всп Посвећење.
55 *а* Пс 109:15–16; Јаков 2:17; Хел 6:39–40.
57 *а* всп Добри пастир.
б Јездра 6:21; 9:1; Нем 9:2; 2 Сол 3:6; УиЗ 133:5, 14.

[в]избрисана; да, имена опаких неће бити убројана међу имена праведних, да се испуни реч Божја, која каже: Имена опаких неће бити помешана са именима мога народа.

58. Јер имена праведних биће уписана у [а]књигу живота, и њима ћу подарити баштину себи здесна. А ево, браћо моја, шта имате да кажете против тога? Кажем вам, кажете ли нешто против тога, није важно, јер се реч Божја мора испунити.

59. Јер који пастир међу вама, који има много оваца, не бди над њима да вукови не дођу и не прождеру стадо његово? А гле, уђе ли вук у стадо његово, не тера ли га он напоље? Да, и најзад, ако може, уништиће га.

60. А ево, кажем вам да вас добри пастир дозива и послушате ли глас његов увешће вас у стадо своје, и ви сте овце његове и он вам заповеда да не пуштате да вук прождрљив уђе међу вас, да не бисте били уништени.

61. И ево, ја, Алма, заповедам вам језиком [а]Онога који мени заповеди, да настојите да чините речи које вам рекох.

62. Вама, који припадате цркви говорим путем наредбе, а онима који не припадају цркви говорим путем позива, говорећи: Дођите и крстите се на покајање, да и ви можете јести плод са [а]дрвета живота.

ПОГЛАВЉЕ 6.

Црква у Зарахемли се чисти од греха и доводи у ред – Алма одлази у Гедеон да проповеда. Око 83. год. пре Христа.

И тад се догоди да пошто Алма беше завршио казивање народу цркве која беше успостављена у граду Зарахемли, [а]зареди свештенике и [б]старешине полагањем [в]руку својих по реду Божјем, да председавају и [г]бдију над црквом.

2. И догоди се да који год цркви не припадаху, који се покајаше за грехе своје, беху [а]крштени на покајање и беху у цркву примљени.

3. И догоди се, такође, да они који цркви припадаху, који се не [а]покајаше због опакости своје и не понизише пред Богом – мислим на оне који беху узнесени у [б]охолости срца својих – беху одбачени, а имена њихова беху [в]избрисана, да имена њихова не буду убројана међу она од праведних.

4. И тако они почеше успостављати ред у цркви у граду Зарахемли.

57 *в* Понз 29:20; Моро 6:7; УиЗ 20:8.
58 *а* всп Књига живота.
61 *а* Алма 5:44.
62 *а* 1 Не 8:10; 11:21–23.
6 1 *а* всп Заредити, заређење.
б всп Старешина.
в всп Руке, полагање руку.
г УиЗ 52:39.
2 *а* всп Крштење, крстити.
3 *а* Мос 26:6.
б всп Охолост.
в Изл 32:33; Мос 26:36; Алма 1:24; 5:57–58. всп Искључење.

5. Ја бих сад да разумете да реч Божја беше приступачна свима, да нико не беше лишен повластице заједничког окупљања да слуша реч Божју.

6. Ипак, деци Божјој беше заповеђено да се често заједно окупљају и удружују у [а]посту и снажној молитви за добробит душа оних који не познаваху Бога.

7. И тад се догоди да када Алма донесе ове прописе оде од њих, да, из цркве која беше у граду Зарахемли, и пређе на исток реке Сидона, у [а]долину Гедеон, где беше сагрђен град који беше назван град Гедеон, који беше у долини званој Гедеон, названој по човеку који беше мачем [б]погубљен руком Нехоровом.

8. И Алма крену и поче проглашавати реч Божју цркви која беше успостављена у долини Гедеон, према откривењу истините речи коју изговорише очеви њихови, и у складу са духом пророштва који беше у њему, у складу са [а]сведочанством о Исусу Христу, Сину Божјем, који ће доћи да откупи свој народ од греха, и светим редом по ком је позван. И тако је записано. Амен.

Речи Алмине које он разгласи народу у Гедеону, према његовом сопственом запису.

Обухвата поглавље 7.

ПОГЛАВЉЕ 7.

Христа ће родити Марија – Он ће одрешити окове смрти и поднети грехе свога народа – Они који се покају, буду крштени и држе заповести имаће вечни живот – Прљавштина не може баштинити царство Божје – Захтевају се понизност, вера, нада и милосрђе. Око 83. год. пре Христа.

Гле, љубљена браћо моја, пошто ми беше допуштено да вам дођем, стога покушавам да вам се [а]обратим речима својим, да, сопственим устима својим, пошто је ово први пут да вам говорим речи уста својих, јер бејах потпуно ограничен на [б]судијску столицу, јер имадох много посла те вам не могох доћи.

2. И сада, овај пут, не бих могао доћи да судијска столица не беше [а]дата другоме да влада уместо мене. И Господ великом милошћу допусти да дођем к вама.

3. И гле, дођох имајући велике наде и силну жељу да вас нађем како сте се понизили пред Богом и како сте наставили у понизној молитви за благодат Његову, да вас нађем без кривице пред Њим, да видим да нисте у страшној недоумици у каквој беху браћа наша у Зарахемли.

4. Али, благословено да је име Божје, који ми дарова да сазнам,

6 *а* всп Пост, постити.
7 *а* Алма 2:20.
б Алма 1:9.
8 *а* Отк 19:10.
7 1 *а* Алма 4:19.
б Мос 29:42.
2 *а* Алма 4:16–18.

да, дарова ми силно велику радост сазнања да су они опет утемељени на путу праведности Његове.

5. И верујем, у складу са Духом Божјим који је у мени, да ћу радост имати и због вас. Ипак, не желим да радост моја због вас дође преко многих невоља и жалости које имадох са браћом у Зарахемли, јер гле, радост моја због њих долази после пробијања кроз много невоља и жалости.

6. Али гле, надам се да ви нисте у стању тако велике неверe као што беху браћа ваша. Надам се да нисте узнесени у охолости срца својих. Да, надам се да не ослонисте срца своја на богатство и ништавне ствари овог света. Да, надам се да се не клањате [а]идолима, већ да се клањате правом и [б]живом Богу и да са вечном вером очекујете опрост греха својих, који ће доћи.

7. Јер гле, кажем вам, много је тога што ће доћи, а гле, има нешто што је од веће важности него све друго – јер гле, [а]време није далеко када ће Откупитељ заживети и доћи међу свој народ.

8. Гле, не кажем да ће Он доћи међу нас у време пребивања свог у смртном табернакулу свом, јер гле, Дух ми не рече да ће тако бити. Ево, што се тиче тога, не знам, али знам толико да Господ Бог има моћ да чини све што је у складу са речју Његовом.

9. Али гле, Дух ми оволико рече, говорећи: Завапи овом народу, говорећи – [а]Покајте се, и припремите пут Господу, и ходајте стазама Његовим које су равне. Јер гле, царство небеско је близу, и Син Божји [б]долази на лице земаљско.

10. А гле, [а]родиће га [б]Марија, при Јерусалиму који је [в]земља предака наших, и она ће бити [г]девица, драгоцена и изабрана посуда, која ће бити осењена и [д]затруднеће моћу Светог Духа, и родиће сина, да, и то Сина Божјег.

11. И Он ће изаћи трпећи боли и [а]невоље и искушења сваке врсте и то да би се испунила реч која каже да ће преузети на себе боли и болести свога народа.

12. И Он ће узети [а]смрт на себе да може одрешити окове смрти који везују Његов народ и преузеће на себе слабости њихове, да се утроба Његова милошћу испуни, по телу, да би по телу знао како да [б]помогне своме народу у складу са слабостима њиховим.

6 *а* 2 Не 9:37; Хел 6:31.
б Дан 6:26.
7 *а* Алма 9:26.
9 *а* Мт 3:2–4; Алма 9:25.
б Мос 3:5; 7:27; 15:1–2.
10 *а* Иса 7:14; Лк 1:27.
б Мос 3:8. всп Марија, мајка Исусова.
в 1 Дн 9:3; 2 Дн 15:9; 1 Не 1:4; 3 Не 20:29.
г 1 Не 11:13–21.
д Мт 1:20; Мос 15:3.
11 *а* Иса 53:3–5; Мос 14:3–5.
12 *а* 2 Не 2:8; Алма 12:24–25. всп Распеће.
б Јев 2:18; 4:15; УиЗ 62:1.

13. Ево, Дух све [а]зна. Ипак, Син Божји трпи по телу да би могао [б]преузети на себе грехе свога народа, да би избрисао преступе њихове по моћи избављења Његовог. И ево, гле, то је сведочанство које је у мени.

14. Ево, кажем вам да се морате покајати и [а]поново родити, јер Дух каже да ако се поново не родите не можете баштинити царство небеско. Дођите, стога, и крстите се на покајање, да можете бити опрани од греха својих, да можете имати веру у Јагње Божје које односи грехе света, које је моћно да спасе и очисти од сваке неправедности.

15. Да, кажем вам, дођите и не плашите се и одбаците сваки грех који вас лако [а]опседа, који вас везује до уништења. Да, дођите и изађите и покажите Богу своме да сте вољни да се покајете за грехе своје и уђете у завет са Њим да ћете држати заповести Његове, и посведочите Му то данас силажењем у воде крштења.

16. А ко год то учини и држи заповести Божје од сада па надаље, тај ће упамтити да му кажем, да, упамтиће да му рекох да ће имати вечни живот, према сведочанству Светог Духа који у мени сведочи.

17. А сад љубљена браћо моја, верујете ли у то? Гле, кажем вам, да, знам да верујете у то, а путем објаве Духа који је у мени знам да у то верујете. И ево, због ваше снажне вере у погледу тога, да, у погледу тога о чему говорах, радост моја је велика.

18. Јер као што вам рекох у почетку да имадох велику жељу да не будете у стању недоумице попут браће ваше, открих тако да се жеље моје остваришe.

19. Јер опажам да сте на стазама праведности. Опажам да сте на стазама које воде према царству Божјем. Да, опажам да поравнавате [а]стазе Његове.

20. Опажам да вам је сведочанством речи Његове обзнањено да Он не може [а]ходати стазама кривудавим, нити одступа од оног што рече, нити код Њега има и наговештај скретања здесна у лево, или од онога што је исправно према ономе што је погрешно. Стога, смер Његов је један вечити круг.

21. И Он не пребива у храмовима који [а]нису свети, нити прљавштина или било шта нечисто може бити примљено у царство Божје. Стога, кажем вам, доћи ће време, да, а биће то у последњи дан, да ће онај који је [б]прљав остати у прљавштини својој.

22. И ево, љубљена браћо моја,

13 *а* всп Бог, Божанство.
б Мос 15:12.
всп Помирити, помирење.
14 *а* всп Поново рођен, рођен од Бога.
15 *а* 2 Не 4:18.
19 *а* Мт 3:3.
20 *а* 1 Не 10:19; Алма 37:12; УиЗ 3:2.
21 *а* 1 Кор 3:16–17; 6:19; Мос 2:37; Алма 34:36.
б 1 Не 15:33–35; 2 Не 9:16; Морм 9:14; УиЗ 88:35.

рекох вам то да бисте пробудили у себи осећај дужности своје према Богу, да без кривице можете ходати пред Њим, да можете ходати према светом реду Божјем, по ком сте примљени.

23. И ево, ја бих да будете [a]понизни и покорни и племенити, да се лако умилостивите, пуни стрпљења и трпељивости, умерени у свему, увек марљиво држећи заповести Божје, тражећи оно што вам је потребно, и духовно и временско, увек захваљујући Богу за све што примите.

24. И гледајте да увек имате [a]вере, наде и милосрђа, и тада ћете увек обиловати у добрим делима.

25. И нека вас Господ благослови и одећу вашу сачува неукаљаном, да можете на крају сести са Аврамом, Исаком и Јаковом, и свим светим пророцима који беху откако свет поста, имајући одећу своју [a]неукаљану као што је одећа њихова неукаљана, у царство небеско, да више не изађете.

26. И ево, љубљена браћо моја, изговорих вам ове речи у складу са Духом који у мени сведочи, а душа се моја веома радује због велике марљивости и пажње коју поклонисте речи мојој.

27. А сада, нека [a]мир Божји почива на вама и домовима и земљама вашим, и на стадима и крдима вашим и свему што имате, женама вашим и деци вашој, у складу са вером вашом и добрим делима, од сада па надаље и заувек. И тако ја говорах. Амен.

ПОГЛАВЉЕ 8.

Алма проповеда и крштава у Мелеку – Народ у Амонихи га одбија и он одлази – Анђео му заповеда да се врати и да народу довикује покајање – Амулек га прима и њих двојица проповедају у Амонихи. Око 82. год. пре Христа.

И ево, догоди се да се Алма врати из [a]земље Гедеон, пошто поучаваше народ у Гедеону многим стварима које не могу бити записане, успоставивши ред у цркви, као што пре беше учинио у земљи Зарахемли, да, врати се он у дом свој у Зарахемлу да се одмори од дела која беше извршио.

2. И тако се заврши девета година владавине судија над народом Нефијевим.

3. И догоди се да почетком десете године владавине судија над народом Нефијевим, Алма отпутова одатле и упути се према земљи Мелек, западно од [a]реке Сидона, на запад дуж границе са пустињом.

4. И он поче поучавати народ у земљи Мелек у складу са [a]светим

23*a* всп Понизан, понизност.
24*a* 1 Кор 13; Етер 12:30–35; Моро 7:33–48.
25*a* 2 Пет 3:14.
27*a* всп Мир.
8 1*a* Алма 2:20; 6:7.
3*a* Алма 16:6–7.
4*a* УиЗ 107:2–4. всп Мелхиседеково свештенство.

редом Божјим по ком беше позван, и поче поучавати народ широм земље Мелек.

5. И догоди се да му долажаше народ из свих крајева земље која беше у пределу поред пустиње. И крштаваху се широм целе земље.

6. Тако, кад он беше довршио своје дело у Мелеку, отпутова одатле и упути се на тродневно путовање на север земље Мелек и дође у земљу која се зваше Амониха.

7. Ево, беше обичај у народу Нефијевом да назове земље своје и градове своје и села своја, да, чак и све засеоке своје, по имену оног који би их први запосео, а тако беше и са земљом Амонихином.

8. И догоди се да када Алма дође у град Амониху поче им проповедати реч Божју.

9. Ево, Сотона беше веома [а]обузео срца народа у граду Амонихи, стога не послушаше речи Алмине.

10. Ипак, Алма се веома [а]трудђаше у Духу, [б]борећи се са Богом у [в]снажној молитви да излије Духа свога на народ који беше у граду, да му уз то допусти да их може крстити на покајање.

11. Ипак, они отврднуше срца своја, говорећи му: Гле, знамо да си ти Алма и знамо да си високи свештеник над црквом коју си успоставио у многим крајевима земље, према предању своме, а ми нисмо из цркве твоје и не верујемо у таква безумна предања.

12. И ево, знамо да пошто нисмо из твоје цркве, знамо да никакве моћи немаш над нама и да си уступио судијску столицу [а]Нефихи. Стога, ниси врховни судија над нама.

13. Ево, кад народ то рече и успротиви се речима његовим и изружи га и испљува га и нареди да буде истеран из града њиховог, отпутова он одатле и упути се према граду који се зваше Арон.

14. И догоди се да док путоваше тамо, будући притиснут жалошћу, пробијајући се кроз многа [а]страдања и јад душе због опакости народа који беше у граду Амонихи, догоди се тако док Алма беше притиснут жалошћу, гле, указа му се [б]анђео Господњи, говорећи:

15. Благословен си Алма. Уздигни, стога, главу своју и радуј се јер имаш велик разлог да се радујеш, јер беше веран у држању заповести Божјих од времена кад прими прву поруку од Њега. Гле, ја сам онај који ти је [а]предаде.

16. И гле, послат сам да ти заповедим да се вратиш у град Амониху и да поново проповедаш

9 *а* 2 Не 28:19–22; УиЗ 10:20.
10 *а* Алма 17:5.
б Енос 1:1–12.
в 3 Не 27:1. всп Молитва.
12 *а* Алма 4:20.
14 *а* всп Недаћа.
б Алма 10:7–10, 20. всп Анђели.
15 *а* Мос 27:11–16.

народу тога града. Да, проповедај им. Да, кажи им, уколико се не покају Господ Бог ће их [a]уништити.

17. Јер гле, они сада помишљају како би могли да униште слободу твога народа, (јер тако говори Господ) што је насупрот одредбама и судовима и заповестима које Он даде своме народу.

18. Ево, догоди се да када Алма прими поруку своју од анђела Господњег, журно се врати у земљу Амониху. И уђе у град другим путем, да, путем који је на југу града Амонихе.

19. И док улажаше у град, беше огладнео и рече једном човеку: Хоћеш ли понизном слузи Божјем дати нешто да једе?

20. А човек му рече: Ја сам Нефијац и знам да си ти свети пророк Божји, јер ти си човек за кога ми [a]анђео у виђењу рече: Прими га. Стога, дођи у дом мој и ја ћу ти дати од хране своје. И ја знам да ћеш ти бити благослов мени и дому моме.

21. И догоди се да га човек прими у дом свој, а тај човек се зваше [a]Амулек. И он донесе хлеб и месо и стави пред Алму.

22. И догоди се да поједе Алма храну и насити се и [a]благослови Амулека и дом његов, и Богу хвале исказа.

23. И кад се наједе и насити рече Амулеку: Ја сам Алма и [a]високи сам свештеник цркве Божје широм земље.

24. И ево, бејах позван да проповедам реч Божју међу свим овим народом, у складу са духом откривења и пророштва. И бејах у овој земљи и они ме не примише, него ме [a]отераше и ја бејах спреман да заувек окренем лећа овој земљи.

25. Али гле, заповеђено ми је да се поново вратим и проричем овом народу, да, и да сведочим против њих о безакоњима њиховим.

26. И ево, Амулече, јер ме нахрани и прими, благословен си. Бејах, наиме, огладнео, јер постих много дана.

27. И борављаше Алма много дана код Амулека пре него што започе да проповеда народу.

28. И догоди се да народ поста још окорелији у безакоњима својим.

29. И реч дође Алми, говорећи: Иди! И кажи такође слузи моме Амулеку, идите и проричите овом народу, говорећи – [a]Покајте се, јер Господ овако рече: Уколико се не покајете походићу овај народ у срџби својој, да, и нећу одвратити своју жестоку срџбу.

30. И крену Алма, а тако и Амулек, међу народ да му објаве реч Божју, и беху испуњени Светим Духом.

31. И беше им дата [a]моћ, толика

16 *a* Алма 9:12, 18, 24.
20 *a* Алма 10:7–9.
21 *a* всп Амулек.
22 *a* Алма 10:11.
23 *a* Алма 5:3, 44, 49; 13:1–20.
24 *a* Алма 8:13.
29 *a* Алма 9:12, 18.
всп Покајати се, покајање.
31 *a* 1 Не 1:20.

да не могаху бити затварани у тамнице, нити беше могуће да их један човек убије. Ипак, не примећиваху [б]моћ своју све док не беху везани оковима и бачени у тамницу. Ево, беше то учињено да би Господ на њима могао да покаже моћ своју.

32. И догоди се да они пођоше и почеше проповедати и проричати народу, по духу и моћи које им Господ даде.

Речи Алмине, а и речи Амулекове које беху објављене народу који беше у земљи Амонихи. А беху они и у тамницу бачени и избављени чудесном моћу Божјом која беше у њима, према запису Алмином.

Обухваћа поглавља од 9. до 14.

ПОГЛАВЉЕ 9.

Алма заповеда народу Амонихе да се покаје – Господ ће бити милостив према Ламанцима у последње дане – Ако Нефијци оставе светло, биће уништени од стране Ламанаца – Син Божји ће ускоро доћи – Он ће откупити оне који се покају, крсте и имају веру у Његово име. Око 82. год. пре Христа.

И опет, ја Алма, пошто ми Бог заповеди да поведем Амулека и поново пођем да проповедам овом народу, или народу који беше у Амонихи, догоди се да кад им почех проповедати, почеше се они препирати са мном, говорећи:

2. Ко си ти? Мислиш ли да ћемо поверовати сведочанству [а]једног човека, иако нам он проповеда да ће земља проћи?

3. Ево, не разумеше они речи које изговорише, јер не знадоше да ће земља проћи.

4. И још рекоше: Нећемо поверовати твојим речима иако пророкујеш да ће овај велик град бити уништен у [а]један дан.

5. Ево, не знадоше да Бог може учинити тако чудесна дела, јер беху народ тврдог срца и тврде шије.

6. И они рекоше: [а]Ко је Бог кад међу овај народ не шаље [б]већу власт него једног човека да им објави истину о тако великим и чудесним стварима?

7. И иступише како би руке своје ставили на мене, али гле, не учинише то. И ја са одважношћу стајах да им објавим, да, одважно им сведочах, говорећи:

8. Гле, о ви опако и покварено [а]поколење, како заборависте предање очева својих. Да, како брзо заборависте заповести Божје.

9. Зар се не сећате како отац наш, Лехи, беше изведен из Јерусалима [а]руком Божјом? Зар се не сећате како све њих кроз пустињу вођаше?

31 *б* Алма 14:17–29.
9 2 *а* Понз 17:6.
4 *а* Алма 16:9–10.
6 *а* Изл 5:2; Мос 11:27; Мојсије 5:16.
б Алма 10:12.
8 *а* Алма 10:17–25.
9 *а* 1 Не 2:1–7.

10. И зар тако брзо заборависте колико пута избави очеве наше из руку непријатеља њихових и сачува их да не буду уништени, и то рукама браће своје?

11. Да, да не беше неупоредиве моћи и милости Његове и трпељивости Његове према нама били бисмо неизбежно истребљени са лица земаљског много пре овог времена, а можда бисмо били доведени у стање [а]бескрајне беде и јада.

12. Гле, ево, кажем вам да вам Он заповеда да се покајете, а уколико се не покајете нипошто не можете баштинити царство Божје. Али гле, није то све – Он вам је заповедио да се покајете или ћете бити потпуно [а]уништени са лица земаљског. Да, походиће вас Он у срцби својој и неће одвратити своју [б]жестоку срцбу.

13. Гле, зар се не сећате речи које Он рече Лехију, говорећи: [а]Уколико будете држали заповести моје, напредоваћете у земљи? И опет, речено је: Уколико не будете држали заповести моје, бићете искључени из присуства Господњег.

14. Ево, ја бих да се сетите да будући да Ламанци не држаху заповести Божје, беху [а]искључени из присуства Господњег. Видимо, ето, да се реч Господња обистини у томе и да Ламанци беху искључени из присуства Његовог, од почетка преступа својих у земљи.

15. Ипак, кажем вам да ће у дан суда бити [а]подношљивије за њих него за вас ако останете у гресима својим, да, чак и у овом животу подношљивије за њих него ли за вас, уколико се не покајете.

16. Јер много је обећања која се [а]протежу на Ламанце, јер [б]предања очева њихових учинише да остану у стању [в]незнања свога. Стога ће им Господ бити милостив и [г]продужиће постојање њихово у земљи.

17. А у неком временском периоду биће [а]наведени да поверују у реч Његову и да сазнају за неисправност предања очева њихових. И многи од њих биће спашени, јер ће Господ бити милостив према свима који [б]призову име Његово.

18. Али гле, кажем вам да истрајете ли у опакости својој, дани ваши у земљи неће се продужити, јер ће [а]Ламанци бити послати на вас. И ако се не покајете доћи ће у време које не знате, и бићете похођени [б]потпуним уништењем, а биће то у складу са жестоком [в]срцбом Господњом.

11 *а* Мос 16:11.
12 *а* Алма 8:16; 10:19, 23, 27.
б Алма 8:29.
13 *а* 2 Не 1:20; Мос 1:7; Алма 37:13.
14 *а* 2 Не 5:20–24; Алма 38:1.
15 *а* Мт 11:22, 24.
16 *а* Алма 17:15.
б Мос 10:12 (видети стихове 11–17).
в Мос 3:11.
г Хел 15:10–12.
17 *а* Енос 1:13.
б Алма 38:5; УиЗ 3:8.
18 *а* Алма 16:2–3.
б Алма 16:9.
в Алма 8:29.

19. Јер Он неће допустити да живите у безакоњима својим, да уништавате Његов народ. Кажем вам, не. Радије ће допустити да Ламанци [а]униште сав Његов народ који се зове народ Нефијев, буде ли могуће да [б]падну у грехе и преступе пошто добише толико светла и толико знања од Господа Бога свога;

20. Да, пошто беху тако високо повлашћен народ Господњи. Да, пошто беху повлашћени више него свако друго племе, колено, језик и народ, пошто им све беше [а]обзнањено у складу са жељама њиховим и вером њиховом и молитвама о ономе што беше и што јесте и што ће доћи;

21. Пошто беху похођени Духом Божјим, и пошто са анђелима разговараху, и пошто им глас Господњи говораше, пошто имаху дух пророштва, и дух откривења, а и многе дарове, дар говорења језицима, и дар проповедања, и дар Светог Духа, и дар [а]превођења;

22. Да, и пошто их Бог [а]избави из земље јерусалимске руком Господњом, пошто беху спашени од глади и од болести и разноликих и сваковрсних обољења, и пошто посташе снажни у бици да не могаху бити уништени, пошто сваки пут беху изведени из [б]ропства, и пошто беху одржани и сачувани до сада и напредоваху док се не обогатише у свакојаким стварима –

23. И ево, гле, кажем вам да ако овај народ, који прими толико благослова из руке Господње, преступи насупрот светлу и знању које имају, кажем вам, буде ли тако да падну у преступ, много [а]подношљивије биће Ламанцима него њима.

24. Јер гле, [а]обећања Господња се протежу на Ламанце, али не на вас ако преступите. Јер није ли Господ јасно обећао и чврсто прогласио, да ако се побуните против Њега, бићете потпуно уништени са лица земаљског?

25. И ево, из тог разлога, да не бисте били уништени, посла Господ анђела свога да походи многе из Његовог народа, проглашавајући им да морају изаћи и снажно викати овом народу, говорећи: [а]Покајте се, јер царство небеско је близу;

26. И [а]не много дана од сада Син Божји ће доћи у слави својој, и слава Његова биће слава [б]Јединорођеног од Оца, пуног [в]благодати, праведности и истине, пуног стрпљења, [г]милости и трпељивости, брзог да [д]чује вапаје свога народа и да услиши молитве њихове.

19 *а* 1 Не 12:15, 19–20; Алма 45:10–14.
б Алма 24:30.
20 *а* всп Откривење.
21 *а* Омни 1:20; Мос 8:13–19; 28:11–17.
22 *а* 2 Не 1:4.
б Мос 27:16.
23 *а* Мт 11:22–24.
24 *а* 2 Не 30:4–6; УиЗ 3:20.
25 *а* Алма 7:9; Хел 5:32.
26 *а* Алма 7:7.
б всп Јединородни.
в всп Благодат.
г всп Милостив, милост.
д Понз 26:7.

27. И гле, Он долази да [а]откупи оне који ће се [б]крстити на покајање, кроз веру у име Његово.

28. Стога, припремите пут Господу, јер време је близу да сви људи жању награду за [а]дела своја, по томе каква беху – беху ли она праведна, [б]жњеће спасење душама својим, по моћи и избављењу Исуса Христа, а беху ли зла, жњеће [в]проклетство душама својим, по моћи и сужањству ђаволовом.

29. Ево, гле, то је глас анђела који виче народу.

30. А ево, [а]љубљена браћо моја, јер јесте браћа моја, и требало би да сте љубљени, и требало би да рађате делима која доликују покајању, будући да су срца ваша веома отврднула против речи Божје, и будући да сте [б]изгубљен и пао народ.

31. И ево, догоди се да када ја, Алма, изрекох те речи, гле народ беше гневан на мене јер им рекох да су народ тврдог срца и [а]тврде шије.

32. И такође, јер им рекох да су изгубљен и пао народ, беху гневни на мене и настојаху да ставе руке своје на мене да ме могу у тамницу бацити.

33. Али, догоди се да им Господ не допусти да ме тада ухвате и у тамницу баце.

34. И догоди се да и Амулек пође и иступи и поче им проповедати. А ево, [а]речи Амулекове нису све записане. Ипак, део речи његових записан је у овој књизи.

ПОГЛАВЉЕ 10.

Лехи води порекло од Манасије – Амулек говори о наредби анђела да се побрине за Алму – Молитве праведних чине да народ буде поштеђен – Неправедни адвокати и судије полажу темељ за уништење народа. Око 82. год. пре Христа.

Ево, ово су [а]речи које [б]Амулек проповедаше народу који беше у земљи Амонихи, говорећи:

2. Ја сам Амулек, син сам Гидонин, који беше син Исмаилов, који беше потомак Аминадијев, а беше то исти Аминади који протумачи запис на храмском зиду, који беше написан прстом Божјим.

3. А Аминади беше потомак Нефијев, који беше син Лехијев, који изађе из земље јерусалимске, који беше потомак [а]Манасијин, који беше син [б]Јосифов који рукама браће своје беше [в]продат у Египат.

4. И гле, уз то сам човек не малог угледа међу свима онима

27 *а* всп Откупити, откупљен, откупљење.
б всп Крштење, крстити.
28 *а* УиЗ 1:10; 6:33.
б Пс 7:16.
в всп Проклетство.
30 *а* 1 Јн 4:11.
б Алма 12:22.
31 *а* 2 Не 25:28; Мос 3:14.
34 *а* Алма 10.
10 1 *а* Алма 9:34.
б Алма 8:21–29.
3 *а* Пос 41:51; 1 Дн 9:3.
б всп Јосиф, син Јаковљев.
в Пос 37:29–36.

који ме познају. Да, и гле, имам много родбине и [а]пријатеља, и уз то стекох велико богатство марљивом руком својом.

5. Ипак, упркос свему томе, никада не знадох много о путевима Господњим и Његовим [а]тајнама и чудесној моћи. Рекох да никада не знадох много о томе, али гле, грешим, јер видех многе од тајни Његових и чудесну моћ Његову, да и то у очувању живота овог народа.

6. Ипак, отврднух срце своје, јер много пута бејах [а]позван и не хтедох [б]чути. Знадох дакле за то, а ипак не хтедох знати. Стога се у опакости срца свога и даље буних против Бога, и то до четвртог дана овог седмог месеца који је у десетој години владавине судија.

7. Док путовах у посету врло блиској родбини, гле [а]анђео Господњи ми се појави и рече: Амулече, врати се дому своме, јер ћеш нахранити пророка Господњег, да, светог човека, који је изабран човек Божји, јер он [б]пошћаше много дана због греха овог народа и огладне, а ти га [в]прими у дом свој и нахрани га, а он ће благословити тебе и дом твој и благослов Господњи ће почивати на теби и дому твоме.

8. И догоди се да послушах глас анђела и вратих се дому своме. И док иђах тамо опазих [а]човека за ког ми анђео рече: Прими га у дом свој. И гле, беше то овај исти човек који вам говори о ономе што је Божје.

9. И анђео ми рече да је он [а]свет човек. Стога знам да он јесте свет човек јер ми то анђео Божји рече.

10. И опет, знам да је истинито оно о чему он сведочаше. Јер гле, кажем вам, како жив био Господ, тако посла Он [а]анђела свога да ми то објави, а то учини док овај Алма [б]борављаше у дому моме.

11. Јер гле, [а]благослови он дом мој, благослови мене и жене моје и децу моју и оца мога и род мој. Да, чак сву родбину моју благослови, и благослов Господњи почиваше на нама по речима које изговори.

12. И ево, кад Амулек беше изговорио ове речи поче се народ чудити, будући да беше [а]више од једног сведока који сведочаху о стварима за које беху оптужени, а и о стварима које ће доћи, у складу са духом пророштва који беше у њима.

13. Ипак, беше међу њима оних који размишљаху да их испитају како би их својим лукавим [а]замислима могли ухватити у речима њиховим, како би могли наћи доказ против њих, да би их могли предати судијама њиховим да им се суди по закону, и

4*а* Алма 15:16.
5*а* всп Тајне Божје.
6*а* Алма 5:37.
б УиЗ 39:9.
7*а* Алма 8:20.
б Алма 5:46; 6:6. всп Пост, постити.
в Дела 10:30–35.
8*а* Алма 8:19–21.
9*а* всп Свети.
10*а* Алма 11:30–31.
б Алма 8:27.
11*а* Алма 8:22.
12*а* Алма 9:6.
13*а* Алма 11:21.

да могу бити погубљени или бачени у тамницу, према злочину који би извукли из њих, или који би сведочио против њих.

14. Ево, беху то они људи који настојаху да их униште, који беху [а]адвокати, који беху од народа најмљени или постављени да примењују закон у време суђења, или на суђењима злочина тога народа пред судијама.

15. Ево, ти адвокати беху учени свим вештинама и лукавствима људским. И то беше како би им омогућило да буду умешни у позиву своме.

16. И догоди се да они почеше испитивати Амулека, да би га притом навели да противуречи речима својим, или да порекне речи које ће говорити.

17. Ево, не знадоше да Амулек може да зна намере њихове. Али, догоди се да када га испитиваху, он [а]прозре мисли њихове и рече им: О, ви опако и покварено [б]поколење, ви адвокати и лицемери, јер полажете темеље ђаволове, јер постављате [в]замке и клопке да ухватите свете Божје.

18. Планове смишљате да [а]изопачите путеве праведних и да навучете гнев Божји на главе своје, чак до потпуног уништења овог народа.

19. Да, право рече Мосија, који беше наш последњи цар, пре него што предаде царство, јер немаше коме да га повери, одређујући да овим народом треба да се управља њиховим сопственим гласовима – да, право рече да дође ли време да глас народа [а]изабере безакоње, то јест, дође ли време да овај народ падне у преступ, биће они зрели за уништење.

20. И ево, кажем вам да Господ право суди о безакоњима вашим. Гласом [а]анђела право виче овом народу: Покајте се, покајте, јер царство небеско је близу.

21. Да, право виче, гласом анђела својих: [а]Сићи ћу међу свој народ са правичношћу и правдом у рукама својим.

22. Да, и кажем вам кад не би било [а]молитви праведних који су сада у овој земљи, били бисте већ сада похођени потпуним уништењем. Ипак, не би то било [б]потопом, као што беше народу у дане Нојеве, него би било глађу, и помором, и мачем.

23. Али, [а]молитвама праведних поштеђени сте. Стога, ево, истерате ли праведне међу вама неће Господ тада обуздати руку своју, већ ће у жестокој срџби својој изаћи против вас. Бићете тада ударени глађу, и помором,

14 *а* Алма 10:24; 11:20–21; 14:18.
17 *а* Алма 12:3; 18:20, 32; УиЗ 6:16.
б Мт 3:7; Алма 9:8.
в УиЗ 10:21–27.
18 *а* Дела 13:10.
19 *а* Мос 29:27; Алма 2:3–7; Хел 5:2.
20 *а* Алма 8:14–16; 13:22.
21 *а* Мос 13:34.
22 *а* Јак 5:16; Мос 27:14–16.
б Пос 8:21; 3 Не 22:8–10. всп Потоп из Нојевог времена.
23 *а* всп Молитва.

и мачем. А [б]време је ту близу, сем ако се не покајете.

24. И ево, догоди се да народ беше још гневнији на Амулека, и викаше говорећи: Тај човек ружи законе наше који су праведни и наше мудре адвокате које изабрасмо.

25. Али, Амулек испружи руку своју и још снажније повика говорећи им: О, ви опако и покварено поколење, зашто Сотона тако силно обузе срца ваша? Зашто му се толико препустисте да има моћ над вама да [а]заслепи очи ваше, да не разумете речи које су изговорене, по истинитости њиховој?

26. Јер гле, сведочах ли ја против закона вашег? Ви не разумете. Кажете да говорах против закона вашег, али не говорах, већ говорах у корист закона вашег, на осуду вашу.

27. И ево, гле, кажем вам да темељ уништења овог народа почиње да се полаже неправедношћу [а]адвоката ваших и судија ваших.

28. И ево, догоди се да кад Амулек изговори те речи народ повика на њега, говорећи: Знамо сада да је овај човек дете ђаволово, јер нас [а]слага, јер говораше против закона нашег. А ево, каже да не говораше против њега.

29. И опет, он се побуни против адвоката наших и судија наших.

30. И догоди се да им адвокати у срца усадише да треба да се сећају ових ствари против њега.

31. А међу њима беше један чије име беше Зезром. Ево, беше он најистакнутији у [а]оптуживању Амулека и Алме, будући највештији међу њима, имајући много посла међу народом.

32. Ево, циљ тих адвоката беше да стичу добит, а добит стицаху у складу са запосленошћу својом.

ПОГЛАВЉЕ 11.

Образлаже се нефијски новчани систем – Амулек се припире са Зезромом – Христ неће спасти људе у њиховим гресима – Спашени су само они који баштине небеско царство – Сви људи ће устати за бесмртност – После васкрсења нема смрти. Око 82. год. пре Христа.

Ево, по закону Мосијином беше да сваки човек који беше судија који суђаше по закону, или они који беху одређени да буду судије, примаху плате у складу са временом које утроше судећи онима који пред њих беху доведени да им се суди.

2. Ево, ако би један човек дуговао другоме и не би хтео да плати оно што дугује, био би оптужен код судије, а судија би извршавао власт и слао чиновнике да тог човека доведу пред њега и том човеку би судио по закону и доказима који би били изнети

23*б* Алма 34:32–35.
25*а* 2 Кор 4:4; Алма 14:6.
27*а* Лк 11:45–52.
28*а* Алма 14:2.
31*а* Алма 11:20–36.

против њега. И тако би тај човек био приморан да плати оно што дугује, или би му све било одузето, или би био истеран из народа као лопов и пљачкаш.

3. А судија примаше плату своју у складу са временом својим – сенин злата на дан, или сенум сребра, што је једнако сенину злата, и то је по закону који беше донет.

4. Ево, ово су имена разних комада злата њиховог и сребра њиховог, према вредностима њиховим. А имена дадоше Нефијци, јер они не рачунаху према обичају Јевреја који беху при Јерусалиму, нити мерише по обичају јеврејском, већ рачунање и мере своје мењаху према расположењу и приликама у народу у сваком поколењу, све до владавине судија, и [a]успостави их цар Мосија.

5. Дакле, рачунање је овако – сенин злата, сеон злата, шум злата и лимна злата.

6. Сенум сребра, амнор сребра, езром сребра и онти сребра.

7. Сенум сребра беше једнак сенину злата, а и један и други мери јечма, а и мери било које врсте жита.

8. А вредност једног сеона злата беше двострука вредност сенина.

9. А шум злата беше двострука вредност сеона.

10. А лимна злата беше вредност свих заједно.

11. А амнор сребра беше вредан као два сенума.

12. А езром сребра беше вредан као четири сенума.

13. А онти беше вредан као сви они заједно.

14. А ово је вредност мањих износа у рачунању њиховом –

15. Шиблон је половина сенума, дакле један шиблон за поле мере јечма.

16. А шиблум је пола шиблона.

17. А леа је пола шиблума.

18. Ево, то су мере њихове, према рачунању њиховом.

19. Ево, антион злата је једнак три шиблона.

20. Ево, беше то једино са циљем да стекну добит, јер примаху плате своје у складу са запосленошћу својом. Стога, подбуњиваху народ на сукобе и свакојаке немире и опакости како би више посла имали, да би могли [a]добијати новац према тужбама које беху изношене пред њих. Стога они подбунише народ против Алме и Амулека.

21. И тај Зезром поче испитивати Амулека, говорећи: Хоћеш ли ми одговорити на неколико питања која ћу ти поставити? Ево, Зезром беше човек који беше вичан [a]сплеткама ђаволовим како би могао уништити оно што је добро. Стога рече Амулеку: Хоћеш ли одговорити на питања која ћу ти поставити?

22. А Амулек му рече: Да, буде ли то према [a]Духу Господњем

11 4 *a* Мос 29:40–44.
20 *a* Алма 10:32.
21 *a* Алма 10:13.
22 *a* всп Свети Дух.

који је у мени, јер нећу рећи ништа што је у супротности са Духом Господњим. А Зезром му рече: Гле, ево шест онтија сребра и све то даћу ти порекнеш ли постојање Врховног Бића.

23. Ево, Амулек рече: О ти, [а]дете паклено, зашто ме [б]искушаваш? Зар не знаш да праведни не попуштају таквим искушењима?

24. Мислиш ли да Бог не постоји? Кажем ти, не. Ти верујеш да Бог постоји, али више волиш тај [а]добитак него Њега.

25. И ево, ти ме слага пред Богом. Рече ми: Гле ових шест онтија, који су велика вредност, даћу ти их – док ти у срцу беше како да ми их ускратиш, а твоја жеља беше само да порекнем правог и живог Бога, да би ти имао разлог да ме уништиш. И ево, гле, за то велико зло примићеш своју награду.

26. А Зезром му рече: Ти кажеш да постоји прави и живи Бог?

27. А Амулек рече: Да, постоји прави и живи Бог.

28. Тад Зезром рече: Има ли више од једног Бога?

29. А он одговори: Не.

30. Тад му Зезром поново рече: Како ти то знаш?

31. А он рече: [а]Анђео ми то обзнани.

32. А Зезром поново рече: Ко је тај који ће доћи? Да ли је он Син Божји?

33. А он му рече: Да.

34. А Зезром поново рече: Хоће ли Он спасти свој народ [а]у гресима њиховим? А Амулек му одговори и рече: Кажем ти неће, јер немогуће је да Он порекне реч своју.

35. Тад Зезром рече народу: Гледајте да упамтите ово, јер он рече да постоји само један Бог. Ипак, рече да ће Син Божји доћи, али Он неће спасти свој народ – као да он има власт да заповеда Богу.

36. Тад му Амулек поново рече: Гле, ти слага, јер кажеш да говорим као да имам власт да Богу заповедам, јер рекох да Он неће спасти свој народ у гресима њиховим.

37. И поново вам кажем да их Он не може спасти у [а]гресима њиховим јер не могу порећи реч Његову, а Он рече да [б]ништа нечисто не може баштинити [а]царство небеско. Како, дакле, можете бити спашени уколико не баштините царство небеско? Стога не можете бити спашени у гресима својим.

38. Тад му Зезром поново рече: Да ли је Син Божји сам Вечни Отац?

39. А Амулек му рече: Да, Он је сам [а]Вечни Отац неба и земље и

23 *а* Алма 5:41.
б всп Искушати, искушење.
24 *а* 1 Тим 6:10; Тит 1:11.
31 *а* Алма 10:7–10.
34 *а* Хел 5:10–11.
37 *а* 1 Кор 6:9–10.
б 1 Не 15:33; Алма 40:26; 3 Не 27:19. всп Безбожан.
в всп Царство Божје или царство небеско.
39 *а* Иса 9:6.

[б]свега што је на њима. Он је почетак и крај, први и последњи;

40. И доћи ће на [а]свет да [б]откупи свој народ и [в]преузеће на себе преступе оних који верују у име Његово, а то су они који ће имати вечни живот, и спасење не долази ником другом.

41. Стога опаки остају као да никакво откупљење [а]не беше извршено, осим ослобођење од окова смрти. Јер гле, долази дан када ће [б]сви устати из мртвих и стати пред Бога да им се [в]суди према делима њиховим.

42. Ево, постоји смрт која се зове временска смрт, а смрт Христова ће раскинути [а]везе те временске смрти како би сви устали из те временске смрти.

43. Дух и тело биће поново [а]уједињени у свом савршеном облику. И уд и зглоб биће обновљени у својој правој грађи, управо какви смо ми сада у овом тренутку. И бићемо доведени да станемо пред Бога, знајући баш као што сада знамо и имаћемо јасно [б]сећање о својој кривици [в]својој.

44. Ево, та обнова ће доћи свима, и старима и младима, и робовима и слободнима, и мушком и женском, и опакима и праведнима; и неће ни влас с главе њихове бити изгубљена, него ће све бити [а]обновљено у својој савршеној грађи, као што је сада, то јест, у телу и биће доведени и изведени пред суд Христа Сина, и Бога [б]Оца, и Светог Духа, који су [в]један Вечни Бог, да им се [г]суди по делима њиховим, било да су добра или зла.

45. Ево, гле, говорах вам у погледу на смрт смртног тела, и такође у погледу на [а]васкрсење смртног тела. Кажем вам да ово смртно тело [б]устаје у [в]бесмртно тело, то јест, од смрти, и то прве смрти у живот, да више не може [г]умрети. Духови њихови уједињују се са телима њиховим да се никад не раздвоје. Према томе, целина постаје [д]духовна и бесмртна, тако да они више не могу видети распадљивост.

46. Ево, кад Амулек заврши ове речи, народ се поново поче чудити, а и Зезром поче дрхтати. И тако се завршише речи Амулекове, то јест, то је све што записах.

ПОГЛАВЉЕ 12.

Алма говори Зезрому – Тајне

39 *б* Кол 1:16; Мос 4:2.
40 *а* всп Свет.
б Рим 11:26–27.
в Изл 34:6–7; Иса 53:5; 1 Јн 2:2; Мос 14:5; 15:12; УиЗ 19:16–19.
41 *а* Алма 12:18; УиЗ 88:33.
б Отк 20:12–13; Алма 42:23.
в всп Суд, последњи.
42 *а* Алма 12:16.
43 *а* 2 Не 9:13; Алма 40:23.
б 2 Не 9:14; Мос 3:25; Алма 5:18.
в всп Кривица.
44 *а* Алма 41:12–15.
б всп Бог, Божанство – Бог Отац.
в 3 Не 11:27, 36. всп Бог, Божанство.
г Отк 20:12–13.
45 *а* Алма 40:23; УиЗ 88:16.
б всп Васкрсење.
в всп Бесмртан, бесмртност.
г Отк 21:4; УиЗ 63:49; 88:116.
д 1 Кор 15:44.

Божје могу бити поверене само верним – Људима се суди по њиховим мислима, веровањима, речима и делима – Опаки ће бити кажњени духовном смрћу – Овај смртни живот је пробно стање – План откупљења остварује васкрсење и, кроз веру, опрост греха – Покајник полаже право на милост кроз Јединорођеног Сина. Око 82. год. пре Христа.

Ево, Алма, видевши да речи Амулекове беху утишале Зезрома, јер опази да га Амулек беше ухватио у [а]лажи његовој и варању како би га уништио, и видевши да поче дрхтати због [б]сазнања о кривици својој, отвори уста своја и поче му говорити и поткрепљивати речи Амулекове и објашњавати и више од тога, то јест, објашњавати Света писма преко онога што Амулек беше учинио.

2. Ево, речи које Алма рече Зезрому чуше и људи унаоколо, јер мноштво беше велико, а он говораше овако:

3. Ево, Зезроме, видиш да си ухваћен у својој лажи и лукавству, јер не слага само људима, него слага Богу. Јер гле, Он зна све [а]мисли твоје, и видиш да су нам мисли твоје обзнањене Духом Његовим;

4. И видиш да знамо да замисао твоја беше веома лукава замисао, у складу са лукавством ђаволовим, да би слагао и завео овај народ да би их могао нахушкати против нас, да нас наруже и отерају –

5. Ево, беше то замисао [а]противника твога, и он моћ своју примени кроз тебе. Ево, ја бих да упамтиш да ово што говорим теби говорим свима.

6. И гле, кажем вам свима да ово беше замка противникова коју он постави да хвата овај народ, да вас може подјармити, да вас може опасати [а]ланцима својим, да вас може оковати за вечно уништење, према моћи поробљења свога.

7. Ево, кад Алма изговори ове речи, Зезром поче дрхтати још више, јер све више беше уверен у моћ Божју и, такође, беше уверен да га Алма и Амулек познају, јер беше уверен да знају мисли и намере срца његовог, јер им беше дата моћ да могу то знати у складу са духом пророштва.

8. И поче их Зезром марљиво испитивати, не би ли могао да сазна више о царству Божјем. И он рече Алми: Шта значи то што Амулек говораше о васкрсењу мртвих, да ће сви из мртвих устати, и праведни и неправедни, и бити одведени да стану пред Бога да им се суди по делима њиховим?

9. И тад му Алма поче образлагати те ствари, говорећи:

12 1*а* Алма 11:20–38.
б всп Савест.
3*а* Јаков 2:5; Алма 10:17; УиЗ 6:16.
5*а* всп Ђаво.
6*а* Алма 5:7–10.

Многима је дато да знају [а]тајне Божје. Ипак, они су подвргнути строгој наредби да их не саопштавају, [б]осим у складу са делом речи Његове који Он дарује деци човечјој, према пажњи и марљивости које Му они указују.

10. И стога, онај који [а]отврдне срце своје, исти прима [б]мањи део речи, а онај који [в]не отврдне срце своје, њему се [г]даје већи део речи, све док му се не дарује да сазна тајне Божје, док их не сазна у потпуности.

11. А онима који отврдну срца своја, њима се даје мањи [а]део речи, све док [б]не знају више ништа о тајнама Његовим, а тад их ђаво заробљава и по својој вољи води према уништењу. Ево, то је оно што се мисли под [в]ланцима [г]пакла.

12. И Амулек јасно говораше о [а]смрти и устајању из ове смртности у стање бесмртности, и извођењу пред суд Божји да нам буде [б]суђено по делима нашим.

13. Тада, буду ли срца наша отврднула, да, отврднемо ли срца своја против те речи, толико да се она не налази у нама, тада ће наше стање бити страшно, јер ћемо тада бити осуђени.

14. Јер [а]речи наше ће нас осудити, да, сва дела наша ће нас осудити. Нећемо се наћи неукаљани. И мисли наше ће нас такође осудити и у том страшном стању нећемо се усудити да погледамо у Бога нашег, и били бисмо веома срећни кад бисмо могли заповедити стенама и [б]горама да падну на нас и [в]сакрију нас од присуства Његовог.

15. Али то не може бити. Морамо изаћи и стати пред Њега у слави Његовој и моћи Његовој и снази, величанству и власти Његовој, и признати на вечну [а]срамоту своју да су сви [б]судови Његови праведни, да је Он праведан у свим делима својим, и да је милостив према деци човечјој, и да има сву моћ да спасе сваког човека који верује у име Његово и рађа плод који доликује покајању.

16. И ево, гле, кажем вам, тада долази смрт и то друга [а]смрт, која је духовна смрт. Тада је време да ко год умре у гресима својим, у погледу на временску [б]смрт, [в]умире и духовном смрћу. Да, он умире у погледу на ствари које се тичу праведности.

17. То је време када ће мучење

9 *а* Алма 26:22.
всп Тајне Божје.
б Јн 16:12;
Алма 29:8;
3 Не 26:8–11;
Етер 4:7.
10 *а* 2 Не 28:27;
Етер 4:8.
б УиЗ 93:39.
в всп Понизан,
понизност.
г 2 Не 28:30;
УиЗ 50:24.
11 *а* Мт 25:29.
б всп Отпадништво.
в Јн 8:34;
2 Не 28:19.
г ПСол 9:18;
2 Не 2:29.
всп Пакао.
12 *а* Алма 11:41–45.
б всп Суд, последњи.
14 *а* Мт 12:36;
Јак 3:6;
Мос 4:29–30.
б Оси 10:8;
2 Не 26:5.
в Јов 34:22;
2 Не 12:10.
15 *а* Мос 3:25.
б 2 Пет 2:9.
всп Правда.
16 *а* всп Смрт, духовна.
б Алма 11:40–45.
в 1 Не 15:33;
Алма 40:26.

њихово бити као [а]језеро огњено и сумпорно чији се пламен уздиже у веке векова. И то је време када ће бити оковани за вечно уништење по моћи и сужањству Сотонином, јер их он подјарми по вољи својој.

18. Тада, кажем вам, биће они као да откупљење [а]не беше извршено, јер по правди Божјој не могу бити откупљени и не могу [б]умрети, јер распадљивости више нема.

19. Ево, догоди се да кад Алма беше завршио казивање ових речи, народ се поче још више чудити.

20. Али беше тамо неки Антиона, који беше врховни поглавар међу њима, који изађе и рече му: Шта је то што рече да човек треба да устане из мртвих и буде промењен из овог смртног у [а]бесмртно стање, да душа никад не може умрети?

21. Шта значи Писмо које каже да постави Бог [а]херувиме и мач пламени источно од врта [б]еденског, да наши први родитељи не би ушли и јели плод са дрвета живота и живели заувек? И тако видимо да никако не беше могуће да они заувек живе.

22. Тад му Алма рече: То је оно што управо хтедох да објасним. Ево, видимо да Адам [а]паде узимањем забрањеног [б]воћа, по речи Божјој. И тако видимо да његовим падом цео људски род поста [в]изгубљен и пао народ.

23. А ево, гле, кажем вам да беше ли могуће да Адам [а]једе тада плод са дрвета живота, смрти не би било и реч би била бескорисна чинећи Бога лажљивцем, јер Он рече: Окусиш [б]ли, засигурно ћеш умрети.

24. А ми видимо да [а]смрт долази на људски род, да, смрт о којој говораше Амулек, која је временска смрт. Ипак, [б]човеку беше дато време у ком се може покајати. Стога, овај живот поста пробно стање, време [в]припреме за сусрет са Богом, време припреме за то бескрајно стање о ком вам говорасмо, које је после васкрсења мртвих.

25. Ево, да не беше [а]плана откупљења који беше успостављен од постанка света, [б]васкрсења мртвих не би могло бити. Али, план откупљења који ће остварити васкрсење мртвих, о ком се говораше, беше успостављен.

26. И ево, гле, да беше могуће да наши први родитељи изађу и једу са [а]дрвета живота, били

17*а* Отк 19:20; 21:8; Мос 3:27.
18*а* Алма 11:41.
б Отк 21:4; Алма 11:45; УиЗ 63:49.
20*а* всп Бесмртан, бесмртност.
21*а* Пос 3:24; Алма 42:2; Мојсије 4:31. всп Херувими.
б всп Еден.
22*а* всп Пад Адама и Еве.
б Пос 3:6; 2 Не 2:15–19; Мос 3:26.
в Мос 16:4–5.
23*а* Алма 42:2–9.
б Пос 2:17.
24*а* всп Смрт, физичка.
б 2 Не 2:21; Мојсије 5:8–12.
в Алма 34:32–35.
25*а* всп План откупљења.
б 2 Не 2:8; Алма 7:12; 42:23.
26*а* Пос 2:9; 1 Не 15:36; Алма 32:40.

би заувек бедни немајући стање припреме. И тако би [б]план откупљења био осујећен, а реч Божја била би бескорисна, јер не би имала дејства.

27. Али гле, не беше тако, већ људима беше [а]одређено да морају умрети, а после смрти морају доћи на [б]суд, и то исти онај суд о коме говорасмо, који је крај.

28. И пошто Бог беше одредио да то мора доћи човеку, гле, увиде тада да је потребно да човек сазна оно што им Он беше одредио.

29. Стога Он посла [а]анђеле да разговарају са њима, који учинише да људи виде нешто од славе Његове.

30. И од тада, па надаље, почеше они призивати име Његово. Бог, дакле, [а]разговараше са људима, и обзнани им [б]план откупљења који беше припремљен од [в]постанка света. А то им обзнани по вери њиховој и покајању и светим делима њиховим.

31. Стога људима даде [а]заповести, јер они први преступише [б]прве заповести у погледу на оно што беше временско, и поставши као богови, [в]распознавајући добро од зла, доведоше себе у положај да [г]делују, то јест, дођоше у положај да делују у складу са вољом и жељом својом, било да чине зло, или да чине добро –

32. Стога им Бог даде заповести, пошто им [а]обзнани план откупљења, да не би зло чинили. Отуда казна беше друга [б]смрт која беше вечна смрт у погледу на оно што се односи на праведност, јер над таквима план откупљења не могаше имати моћи, јер дела [в]правде не могаху бити уништена, по узвишеној доброти Божјој.

33. Али Бог позва људе, у име Сина свога, (беше то план откупљења који беше успостављен) говорећи: Покајете ли се, и не отврднете ли срца своја, имаћу тада милости према вама, по Јединорођеном Сину моме;

34. Стога, ко год се покаје и не отврдне срце своје, полаже право на [а]милост по Јединорођеном Сину моме, за [б]опрост греха својих. И такви ће ући у [в]покој мој.

35. А ко год буде отврднуо срце своје и чинио безакоње, гле, кунем се у гневу своме да неће ући у покој мој.

36. И ево, браћо моја, гле, кажем вам да отврднете ли срца своја, нећете ући у покој Господњи. Стога, безакоње ваше

26 *б* Алма 34:8–16; 42:6–28; Мојсије 6:59–62.
27 *а* Јов 7:1; Јев 9:27; УиЗ 42:48.
б всп Суд, последњи.
29 *а* Моро 7:25, 31; УиЗ 29:42.
30 *а* Мојсије 5:4–5; 6:51.
б всп План откупљења.
в Мос 18:13; Алма 13:3, 5, 7–8.
31 *а* всп Заповести Божје.
б Пос 2:16–17; 2 Не 2:18–19.
в Пос 3:22–23; Мојсије 4:11.
г 2 Не 2:16.
всп Слобода избора.
32 *а* Мојсије 5:4–9.
б всп Смрт, духовна.
в Мос 15:27; Алма 34:15–16; 42:15.
34 *а* всп Милостив, милост.
б всп Опрост греха.
в всп Покој.

Га тера да обори на вас гнев свој као за [а]првог изазова, да, по речи својој за последњег изазова као и првог, на вечно [б]уништење душа ваших. Стога, по речи Његовој, на смрт последњу, као и на прву.

37. И ево, браћо моја, будући да то знамо и да је то истинито, покајмо се и не отврднимо срца своја да не бисмо [а]изазвали Господа Бога свога да обори на нас гнев свој по тим другим заповестима Његовим које нам даде, већ уђимо у [б]покој Божји који је припремљен по речи Његовој.

ПОГЛАВЉЕ 13.

Мушкарци се позивају за високе свештенике због своје велике вере и добрих дела – Они треба да поучавају заповестима – Кроз праведност су посвећени и улазе у покој Господњи – Мелхиседек је био један од њих – Анђели објављују радосне вести широм земље – Они ће прогласити Христов долазак. Око 82. год. пре Христа.

И опет, браћо моја, ја бих да скренем мисли ваше на време када Господ Бог даде ове заповести деци својој и ја бих да се сетите да Господ Бог [а]зареди свештенике по светом реду своме, који беше по реду Сина Његовог, да томе поучавају народ.

2. И ти свештеници беху заређени по [а]реду Сина Његовог, на [б]начин по ком би народ могао да зна на који начин да се нада Сину Његовом за откупљење.

3. А ово је начин по коме беху заређени – беху они [а]позвани и [б]припремљени од [в]постанка света у складу са [г]предзнањем Божјим, због велике вере и добрих дела својих. Беху најпре препуштени сами себи да [д]изаберу добро или зло. Због тога што изабраше добро и пошто показаше силно велику [ђ]веру беху [е]позвани на свети позив, да, на онај свети позив који беше припремљен заједно и у складу са откупљењем припремљеним за њих.

4. И тако они беху [а]позвани на тај свети позив због вере своје, док други одбацише Духа Божјег због тврдоће срца својих и слепоће умова својих, мада, да не беше тако, могаху и они имати велику [б]повластицу као и браћа њихова.

5. Или укратко, беху најпре у [а]истом положају као и браћа њихова. Тако овај свети позив беше припремљен од постанка света за оне који не буду отврднули

36 *а* Јаков 1:7–8; Алма 42:6, 9, 14.
б всп Проклетство.
37 *а* 1 Не 17:30; Јаков 1:8; Хел 7:18.
б Алма 13:6–9.
13 1 *а* Авр 2:9, 11.
2 *а* УиЗ 107:2–4.
б Алма 13:16.
3 *а* УиЗ 127:2. всп Избор; Предодређење.
б УиЗ 138:55–56.
в Алма 12:25, 30. всп Предсмртни живот.
г УиЗ 38:2.
д всп Слобода избора.
ђ всп Вера.
е всп Позвати, позван од Бога, позив; Свештенство.
4 *а* Етер 12:10.
б 1 Не 17:32–35.
5 *а* 2 Не 26:28.

срца своја, и то преко и посредством помирења Јединорођеног Сина који беше припремљен –

6. И тако они беху позвани на овај свети позив и заређени у високо свештенство светог реда Божјег, да поучавају заповестима Његовим децу човечју, да и она могу ући у [а]покој Његов –

7. То високо свештенство је по светом реду Сина Његовог, оном реду који беше од постанка света, или другим речима, који је [а]без почетка дана или краја година, и припремљен је од вечности до све вечности, у складу са [б]предзнањем Његовим о свему –

8. Ево, беху они овако [а]заређени – позвани беху светим позивом и заређени светим обредом, и преузеше на себе високо свештенство светог реда, чији су позив и обред и високо свештенство без почетка или краја –

9. Тако они посташе [а]високи свештеници заувек, по реду Сина, Јединорођеног од Оца, који је без почетка дана или краја година, који је пун [б]благодати, праведности и истине. И то јесте тако. Амен.

10. Ево, као што рекох о светом реду, или том [а]високом свештенству, беше много оних који беху заређени и посташе високи свештеници Божји. И то беше због велике вере њихове и [б]покајања и праведности њихове пред Богом, јер изабраше да се покају и чине праведност радије него да страдају;

11. Стога беху позвани по том светом реду и беху [а]посвећени, а [б]одећа њихова беше избељена крвљу Јагњетовом.

12. Сада они, пошто беху [а]посвећени [б]Светим Духом, јер одећа њихова беше избељена, будући да беху [в]чисти и неукаљани пред Богом, не могаху на [г]грех гледати осим са [д]гнушањем, а беше много, веома много оних који се очистише и уђоше у покој Господа Бога свога.

13. И ево, браћо моја, ја бих да се понизите пред Богом и рађате [а]плодом који доликује покајању, да и ви можете ући у тај покој.

14. Да, понизите се и то као народ у дане [а]Мелхиседекове, који такође беше високи свештеник по истом том реду о коме говорах, који такође преузе на себе високо свештенство, заувек.

15. А беше то исти онај Мелхиседек ком [а]Аврам плаћаше

6 *а* Алма 12:37; 16:17.
вск Покој.
7 *а* Јев 7:3.
б вск Бог, Божанство.
8 *а* УиЗ 84:33–42.
вск Мелхиседеково свештенство.
9 *а* вск Високи свештеник.
б 2 Не 2:6.
вск Благодат.
10 *а* УиЗ 84:18–22.
б вск Покајати се, покајање.
11 *а* Мојсије 6:59–60.
б 1 Не 12:10; Алма 5:21–27; 3 Не 27:19–20.
12 *а* Рим 8:1–9.
вск Посвећење.
б вск Свети Дух.
в вск Чист, чистоћа.
г Мос 5:2; Алма 19:33.
д ПСол 8:13; Алма 37:29.
13 *а* Лк 3:8.
14 *а* пцс Пос 14:25–40 (Додатак); УиЗ 84:14.
вск Мелхиседек.
15 *а* вск Аврâм.

[б]десетке. Да, чак отац наш Аврам плаћаше десетке, десети део од свега што поседоваше.

16. Ево, ти [а]обреди беху дати на тај начин да би се људи могли надати Сину Божјем, јер то беше [б]узор реда Његовог, или беше ред Његов и то да би му се они могли надати за опрост греха својих, да би могли ући у покој Господњи.

17. Ево, тај Мелхиседек беше цар над земљом салимском и његов народ ојача у безакоњу и одвратности. Да, сви они беху застранили. Беху они пуни сваковрсне опакости.

18. Али Мелхиседек, испољивши моћну веру и примивши службу високог свештенства по [а]светом реду Божјем, проповедаше покајање своме народу. И гле, они се покајаше, а Мелхиседек успостави мир у земљи у данима својим. Стога беше назван кнезом мира, јер беше цар салимски и владаше под оцем својим.

19. Ево, [а]многи беху пре њега, а и многи после, али [б]нико не беше већи. Стога га нарочито помињаху.

20. Ево, не морам то понављати. Оно што рекох биће довољно. Гле, [а]Света писма су пред вама. [б]Изврнете ли их, биће то на ваше сопствено уништење.

21. И догоди се да кад им Алма изговори те речи, испружи према њима руку своју и повика јаким гласом, говорећи: Сада је време да се [а]покајете, јер се готово приближи дан спасења;

22. Да, и глас Господњи [а]устима анђела објављује то свим народима. Да, објављује то да могу имати радосне вести о великој срећи. Да, и Он оглашава те радосне вести међу свим народима својим, да, чак и онима који су расејани на све стране лица земаљског. Стигоше оне, дакле, и до нас.

23. И обзнањене су нам [а]јасним изразима, да можемо разумети, да не можемо погрешити и то зато што смо [б]луталице у земљи страној. Стога смо тако високо повлашћени, јер су нам објављене те радосне вести у свим крајевима нашег винограда.

24. Јер гле, [а]анђели их сада проглашавају многима у земљи нашој и то са намером да припреме срца деце човечје да приме реч Његову у време доласка Његовог у слави.

25. И ево, ми само чекамо да чујемо како нам уста анђела проглашавају веселу вест о доласку Његовом. Јер време долази, али [а]не знамо колико брзо. Нека Бог дâ да то буде у моје

15*б* Пос 14:18–20; Мал 3:8–10. всп Десетак, десетина.
16*а* всп Обреди.
б всп Симболика.
18*а* всп Мелхиседеково свештенство.
19*а* Хел 8:18; УиЗ 84:6–16; 107:40–55.
б УиЗ 107:1–4.
20*а* всп Света писма.
б 2 Пет 3:16; Алма 41:1.
21*а* всп Покајати се, покајање.
22*а* Алма 10:20.
23*а* 2 Не 25:7–8; 31:3; 32:7; Јаков 4:13; Етер 12:39.
б Јаков 7:26.
24*а* Алма 10:10; 39:19.
25*а* 1 Не 10:4; 3 Не 1:13.

дане. Ипак, буде ли то пре или касније, радоваћу се томе.

26. И биће то обзнањено [а]праведним и светим људима, устима анђела, у време доласка Његовог, да се реч очева наших може испунити у складу са оним што они говораху о Њему, што беше у складу са духом пророштва који беше у њима.

27. А сада, браћо моја, [а]желим из дубине срца свога, да, са великом бригом чак до бола, да послушате речи моје и одбаците грехе своје, и не одгађате дан покајања свога;

28. Него да се понизите пред Господом и призовете свето име Његово и [а]бдите и молите се без престанка, да не будете [б]искушавани више него што можете поднети, и да тако будете вођени Светим Духом, постајући понизни, [в]кротки, покорни, стрпљиви, пуни љубави и трпељивости;

29. [а]Имајући веру у Господа, имајући наду да ћете добити вечни живот, имајући увек [б]љубав Божју у срцима својим, да бисте били подигнути у последњи дан и ушли у [в]покој Његов.

30. И нека вам Господ подари покајање како не бисте навукли гнев Његов на себе, да не бисте били оковани ланцима [а]пакла, како не бисте поднели другу [б]смрт.

31. И Алма изговори народу још многе речи које нису записане у овој књизи.

ПОГЛАВЉЕ 14.

Алма и Амулек су бачени у тамницу и ударани – Верници и њихова Света писма спаљени су огњем – Ови мученици су примљени од Господа у славу – Зидови тамнице пуцају и руше се – Алма и Амулек су избављени, а њихови прогонитељи убијени. Око 82–81 год. пре Христа.

И догоди се да када он беше завршио казивање народу, многи од њих поверовааше речима његовим и почеше да се кају и да [а]Света писма истражују.

2. Али, већи део њих беше жељан да уништи Алму и Амулека, јер беху гневни на Алму због [а]јасноће речи његових Зезрому. И они, такође, рекоше да им Амулек беше [б]слагао и побунио се против закона њиховог, а и против адвоката и судија њихових.

3. И беху, такође, гневни на Алму и Амулека. И пошто они сведочаху тако јасно против опакости њихове, покушаваху да их кришом уклоне.

26 *а* Амос 3:7; Лк 2:8–11.
27 *а* Мос 28:3.
28 *а* всп Бдети, стражари; Молитва.
б 1 Кор 10:13.
в всп Кротак, кроткост; Стрпљење.
29 *а* Алма 7:24.
б УиЗ 20:31; 76:116. всп Милосрђе.
в УиЗ 84:24.
30 *а* всп Пакао; Проклетство.
б всп Смрт, духовна.
14 1 *а* 2 Цар 22:8–13. всп Света писма.
2 *а* Алма 12:3–7.
б Алма 10:27.

4. Али, догоди се да то не учинише, већ их ухватише и везаше јаким конопцима и одведоше пред врховног судију те земље.

5. А људи излажаху и сведочаху против њих, сведочећи да се побунише против закона и адвоката и судија њихових у тој земљи, а и свог народа који беше у тој земљи. А уз то, сведочаху да постоји само један Бог и да ће Он послати Сина свога међу народ, али Он их неће спасти. И многе такве ствари сведочаше народ против Алме и Амулека. Ево, беше то учињено пред врховним судијом земље.

6. И догоди се да Зезром беше запрепашћен речима које беху изговорене, а беше уз то свестан заслепљености умова њихових коју он својим лажним речима изазва међу народом. И душа му се поче [а]мучити због [б]свести о сопственој кривици својој. Да, почеше га обузимати паклени болови.

7. И догоди се да поче викати народу, говорећи: Гле, ја сам [а]крив, а ови људи су неукаљани пред Богом. И поче се он, од тада па надаље, заузимати за њих. Али, они га ружаху, говорећи: Зар је и тебе ђаво запосео? И пљуваху га, и [б]истераше га из средине своје, а и све оне који повероваше речима које изговорише Алма и Амулек. И они их истераше и послаше људе да бацају камење на њих.

8. И приведоше жене и децу њихову и наредише да сви они који верују или беху поучени да верују у реч Божју, буду у огањ бачени. И изнеше, такође, записе који садржаваху Света писма, те и њих у огањ бацише да изгоре и да их огањ уништи.

9. И догоди се да узеше Алму и Амулека и доведоше их до места мучеништва, да могу бити сведоци уништења оних који беху горели.

10. И кад Амулек беше видео муке жена и деце који гораху у огњу, и он беше болан и рече Алми: Како можемо бити сведоци тог ужасног призора? Испружимо, стога, руке своје и употребимо [а]моћ Божју која је у нама и спасимо их од пламена.

11. Али, Алма му рече: Дух ме нагони да не испружим руке своје. Јер гле, Господ их прима к себи у [а]славу и допушта им да то чине, то јест, да им народ то чини, у складу са тврдоћом срца њихових, да би [б]судови које ће Он у гневу свом извршити над њима, могли бити праведни и да [в]крв [г]невиних стоји као сведок против њих, да, и снажно вапи против њих у последњи дан.

12. Тад Амулек рече Алми: Гле, можда ће и нас спалити.

13. А Алма рече: Нека буде по

6 *а* Алма 15:5.
б всп Савест.
7 *а* Алма 11:21–37.
б Алма 15:1.
10 *а* Алма 8:30–31.
11 *а* всп Слава.
б Пс 37:8–13; Алма 60:13; УиЗ 103:3. всп Правда.
в всп Мученик, мучеништво.
г Мос 17:10.

вољи Господњој. Али, гле, дело наше није довршено, стога нас неће спалити.

14. Тад се догоди да кад изгореше тела оних који беху у огањ бачени, а уз то и записи који беху бачени са њима, дође врховни судија земље и стаде пред Алму и Амулека док беху везани и руком својом удараше их по образима, и рече им: После овога што видесте хоћете ли опет проповедати овом народу да ће бити бачени у [a]језеро огњено и сумпорно?

15. Гле, видите да немасте моћи да спасете оне који беху у огањ бачени, нити их Бог спасе иако беху од вере ваше. И судија их поново удари по образима и упита: Шта имате да кажете у своју одбрану?

16. Ево, тај судија беше по реду и вери [a]Нехора који погуби Гедеона.

17. И догоди се да му Алма и Амулек не одговорише ништа, а он их поново удари и предаде чиновницима да их баце у тамницу.

18. И пошто прође три дана како беху бачени у тамницу, долажаху многи [a]адвокати и судије и свештеници и учитељи који беху следбеници Нехорови. И они дођоше у тамницу да их виде, и испитиваху их о многим речима, али они им ништа не одговараху.

19. И догоди се да судија стаде пред њих и рече: Зашто не одговарате на речи ових људи? Зар не знате да имам моћ да вас препустим пламену? И заповеди им да говоре, али они не одговорише ништа.

20. И догоди се да се разиђоше и одоше путем својим, али сутрадан поново дођоше и судија их поново удараше по образима. И многи долажаху, такође, и удараху их, говорећи: Хоћете ли поново устати и судити овом народу, и осуђивати закон наш? Ако тако велику моћ имате, зашто не [a]избавите сами себе?

21. И много таквих ствари им говораху, шкргућући зубима на њих, пљујући их и говорећи: Како ћемо изгледати кад будемо проклети?

22. И много таквих ствари, да, свакојаких таквих ствари им говораху. И тако их исмеваху много дана. И ускраћиваху им храну да би гладовали, и воду да би жедни били и уз то отеше одећу њихову да би голи били. И тако они беху везани чврстим конопцима, и затворени у тамници.

23. И догоди се да пошто много дана беху тако трпели (а беше то дванаестог дана, десетог месеца, у десетој години владавине судија над народом Нефијевим), врховни судија над земљом Амонихином, и многи од учитеља њихових и адвоката њихових,

14*a* Алма 12:17.
16*a* Алма 1:7–15.
18*a* Алма 10:14; 11:20.
20*a* Мт 27:39–43.

уђоше у тамницу где Алма и Амулек беху конопцима везани.

24. И врховни судија стаде пред њих и поново их удари, и рече им: Ако моћ Божју имате избавите себе из ових окова и тада ћемо поверовати да ће Господ уништити овај народ по речи вашој.

25. И догоди се да сви они приступише и удараху их, говорећи исте речи, сви до последњег. А кад им последњи беше говорио, [а]моћ Божја сиђе на Алму и Амулека и они се подигоше и стадоше на ноге своје.

26. И повика Алма, говорећи: Колико дуго ћемо трпети ове велике [а]невоље, о Господе? О, Господе, подари нам снагу у складу са вером нашом, која је у Христу, и то за избављење. И они раскинуше конопце којима беху везани. А кад народ то беше видео, поче бежати, јер их обузе страх од уништења.

27. И догоди се да тако велик беше страх њихов да попадаше на земљу и не стигоше до спољних врата [а]тамнице, а земља се силно затресе, и зидови тамнице се распукоше надвоје, тако да падоше на земљу. А врховни судија и адвокати и свештеници и учитељи, који удараху Алму и Амулека, страдаху од тог пада.

28. А Алма и Амулек изађоше из тамнице и не беху повређени, јер им Господ подари моћ у складу са вером њиховом која беше у Христу. И они одмах изађоше из тамнице. И беху [а]ослобођени конопаца својих, а тамница паде на земљу и свака душа унутар зидова њених, осим Алме и Амулека, погину. А они одмах одоше у град.

29. Тада народ, чувши велику буку, дотрча у великом броју да сазнају разлог томе. И када видеше да Алма и Амулек излазе из тамнице, и зидове њене срушене на земљу, беху погођени великим страхом, и побегоше из присуства Алминог и Амулековог као што коза са својим младунчетом бежи од два лава. И тако они побегоше из присуства Алминог и Амулековог.

ПОГЛАВЉЕ 15.

Алма и Амулек одлазе у Сидом и успостављају цркву – Алма исцељује Зезрома, који се прикључује цркви – Многи су крштени, и црква напредује – Алма и Амулек одлазе у Зарахемлу. Око 81. год. пре Христа.

И догоди се да Алми и Амулеку беше заповеђено да оду из тог града и они одоше и ступише чак у земљу Сидом. И гле, нађоше тамо сав народ који беше отишао из земље [а]Амонихине, који беху [б]истерани и

25 *а* Алма 8:31.
26 *а* Јак 5:10–11; Мос 17:10–20; УиЗ 121:7–8.
27 *а* Дела 16:26; Етер 12:13.
28 *а* Јаков 4:6; 3 Не 28:19–22.
15 1 *а* Алма 16:2–3, 9, 11.
б Алма 14:7.

каменовани јер повероваху речима Алминим.

2. И саопштише им све што се догодило њиховим [а]женама и деци, а и о себи и [б]моћи избављења свога.

3. И уз то, Зезром лежаше болестан у Сидому, у јакој грозници, која беше проузрокована великим страдањем његовог ума због [а]опакости његове, јер он вероваше да Алме и Амулека више нема и вероваше да беху погубљени због безакоња његовог. И тај велик грех, и многи други греси његови, мучаху ум његов све док не поста неизмерно жалостан, немајући избављења. Стога поче горети у јакој грозници.

4. Ево, кад чу да су Алма и Амулек у земљи сидомској, срце му се охрабри и он им сместа посла поруку, желећи да дођу к њему.

5. И догоди се да они одмах пођоше, послушавши поруку коју им он посла и уђоше у дом Зезромов и нађоше га на кревету његовом, болесног и врло слабог, у јакој грозници. А ум његов беше веома жалостан због безакоња његових, и кад их угледа испружи руку своју и преклињаше их да га исцеле.

6. И догоди се да му Алма рече, ухвативши га руком: [а]Верујеш ли у моћ Христову за спасење?

7. А он одговори и рече: Да, верујем свим речима које ти поучаваше.

8. А Алма рече: Ако верујеш у откупљење Христово можеш бити [а]исцељен.

9. А он рече: Да, верујем у складу са речима твојим.

10. И тад Алма завапи ка Господу, говорећи: О, Господе, Боже наш, имај милости према овом човеку и [а]исцели га по вери његовој која је у Христу.

11. И кад Алма изговори ове речи, [а]скочи Зезром на ноге своје и поче да хода. А то беше учињено на велико запрепашћење целог народа. И вест о томе се пронесе широм земље сидомске.

12. И Алма беше крстио Зезрома за Господа, а он поче, од тада па надаље, проповедати народу.

13. И успостави Алма цркву у земљи сидомској и посвети свештенике и учитеље у земљи да крсте за Господа све оне који беху вољни да се крсте.

14. И догоди се да их беше много, јер скупљаху се унаоколо из свих крајева Сидома, и крштаваху се.

15. Али, што се тиче народа који беше у земљи Амонихиној, осташе ипак народ тврдог срца и тврде шије и не покајаше се за грехе своје, приписујући ђаволу сву моћ Алмину и Амулекову, јер беху следбеници [а]Нехорови

2*а* Алма 14:8–14.
б Алма 14:28.
3*а* Алма 14:6–7.
6*а* Мк 9:23.
8*а* всп Исцелити, исцељења.
10*а* Мк 2:1–12.
11*а* Дела 3:1–11.
15*а* Алма 1:2–15.

и не вероваху у покајање за грехе своје.

16. И догоди се да Алма и Амулек, Амулек [а]оставивши сво злато своје, и сребро, и драгоцености своје, који беху у земљи Амонихиној, речи Божје ради, јер беше [б]одбачен од оних који му некад беху пријатељи а и од оца свога и родбине своје;

17. Стога, пошто Алма успостави цркву у Сидому, видевши велико [а]обуздавање, да, видевши да се народ обузда у погледу на охолост срца својих и поче да бива [б]понизан пред Богом, и поче се заједно окупљати у светилиштима својим да [в]служе Богу пред олтаром, [г]бдијући и молећи се без престанка, да могу бити избављени од Сотоне и од [д]смрти и од уништења –

18. Ево, како рекох, видевши Алма све то, поведе, дакле, Амулека и пређе у земљу Зарахемлу и доведе га у дом свој и служаше му у страдањима његовим, и јачаше га у Господу.

19. И тако се заврши десета година владавине судија у народу Нефијевом.

ПОГЛАВЉЕ 16.

Ламанци уништавају народ у Амонихи – Зорам води Нефијце у победу над Ламанцима – Алма и Амулек и многи други проповедају реч – Они поучавају да ће се после свог Васкрсења Христ указати Нефијцима. Око 81–77 год. пре Христа.

И догоди се у једанаестој години владавине судија над народом Нефијевим, петог дана другог месеца, пошто беше велик мир у земљи Зарахемли, јер пошто не беше ратова нити сукоба известан број година, чак до петог дана другог месеца у једанаестој години, зачу се ратни поклич широм земље.

2. Јер гле, војске ламанске провалише границе земље поред пустиње, чак до града [а]Амонихе, и почеше убијати народ и уништавати град.

3. И тад се догоди, пре него што Нефијци могаху подићи довољно војске да их истерају из земље, беху [а]уништили народ који беше у граду Амонихи, а уз то и неке покрај граница Ноје, а остале заробљене одведоше у пустињу.

4. Ево, догоди се да Нефијци жељаху да се докопају оних који заробљени беху одведени у пустињу.

5. Стога, онај који беше одређен за врховног капетана над војскама нефијским, (а име његово беше Зорам, и имаше два сина, Лехија и Аху) – гле Зорам и његова два сина, знајући да

16 *а* Лк 14:33; Алма 10:4.
б всп Прогонити, прогон.
17 *а* Алма 16:21.
б всп Понизан, понизност.
в всп Клањати се.
г всп Бдети, стражари; Молитва.
д всп Смрт, духовна.
16 2 *а* Алма 15:1, 15–16.
3 *а* Алма 9:18.

Алма беше високи свештеник над црквом, и чувши да има дух пророштва, одоше, стога, к њему и изразише жељу да сазнају куда би Господ хтео да иду у пустињу у потрази за браћом својом коју Ламанци беху заробили.

6. И догоди се да Алма [а]упита Господа о томе. И врати се Алма и рече им: Гле, Ламанци ће прећи реку Сидон у јужном делу пустиње, тамо горе преко граница земље Манти. И гле, тамо ћете их дочекати источно од реке Сидона, и тамо ће вам Господ предати браћу вашу коју заробише Ламанци.

7. И догоди се да Зорам и синови његови прећоше реку Сидон са војскама својим, и маршираху даље преко граница мантијских у јужни део пустиње који беше на источној страни реке Сидона.

8. И нападоше војске ламанске, и Ламанци беху расејани и протерани у пустињу. И они узеше браћу своју коју Ламанци заробише, и не беше изгубљена ни једна душа од оних који беху заробљени. И браћа њихова их поведоше да запоседну земље своје.

9. И тако се заврши једанаеста година судија, Ламанци беху протерани из земље, а народ у Амонихи беше [а]уништен. Да, свака жива душа од Амонихијаца беше [б]уништена, а и њихов велик град за који они рекоше да Бог не може уништити због величине његове.

10. Али гле, у [а]једном дану остаде пуст, а пси и дивље звери комадаху лешине.

11. Ипак, и после много дана њихова мртва тела беху нагомилана на лицу земаљском, и беху покривена танким покровом. И ево, тако страшан беше мирис тога да много година народ не иђаше да запоседне земљу Амониху. И она беше названа Пустош нехорска, јер они који беху погубљени беху следбеници [а]Нехора. И земље њихове осташе пусте.

12. И Ламанци не ратоваху даље против Нефијаца све до четрнаесте године владавине судија над народом Нефијевим. И тако народ Нефијев три године имаше трајан мир у целој земљи.

13. А Алма и Амулек изађоше проповедајући народу покајање у [а]храмовима својим, и у светилиштима својим, а и у [б]синагогама својим, које беху сграђене по угледу на јеврејске.

14. И свима који би хтели да чују речи њихове, саопштавали би реч Божју без престанка, не [а]гледајући ко је ко.

15. И тако Алма и Амулек изађоше, а и многи други који беху изабрани за то дело, да проповедају реч широм земље. А успостављање цркве поста распрострањено широм земље, у свим

6 *а* Алма 43:23–24.
9 *а* Алма 8:16; 9:18–24; Морм 6:15–22.
б Алма 25:1–2.
10 *а* Алма 9:4.
11 *а* Алма 1:15; 24:28–30.
13 *а* 2 Не 5:16.
б Алма 21:4–6, 20.
14 *а* Алма 1:30.

крајевима унаоколо, међу свим народом нефијским.

16. И [а]не беше неједнакости међу њима. Господ изли Духа Свога на целом лицу земље како би припремио умове деце човечје, или како би припремио [б]срца њихова да приме реч која ће се поучавати међу њима у време доласка Његовог –

17. Да не би отврднули наспрам речи, да не би били неверни и ишли даље према уништењу, већ да би са радошћу могли примити реч и бити као [а]грана накалемљени на прави [б]чокот, како би могли ући у [в]покој Господа Бога свога.

18. Ево, ти [а]свештеници који изађоше међу народ, проповедаху против свих лажи, и [б]обмана, и [в]зависти, и препирки, и пакости, и ружења, и крађа, пљачке, отимачине, убиства, чињења прељубе, и свакојаке пожуде, обзнањујући да тога не треба да буде –

19. Најављујући оно што ускоро мора доћи, да, најављујући [а]долазак Сина Божјег, Његово страдање и смрт, а и васкрсење мртвих.

20. И многи из народа распитиваху се за место где ће Син Божји доћи и беху поучени да ће им се Он [а]указати [б]после васкрсења свога. И народ ово слушаше са великом радошћу и весељем.

21. И ево, пошто црква беше успостављена широм целе земље – извојевавши [а]победу над ђаволом, и реч Божја се проповедаше у чистоти својој у целој земљи, а Господ изливаше благослове своје на народ – тако се заврши четрнаеста година владавине судија над народом Нефијевим.

Извештај о синовима Мосијиним, који се одрекоше својих права на царство ради речи Божје, и пођоше у земљу Нефи да проповедају Ламанцима; њихова страдања и избављење – према Алмином запису.

Обухвата поглавља од 17. до 27.

ПОГЛАВЉЕ 17.

Синови Мосијини поседују дух пророштва и откривења – Они иду различитим путевима како би Ламнцима проповедали реч – Амон одлази у земљу Исмаилову и постаје слуга цара Ламонија – Код вода Себус Амон спашава царева стада и убија његове непријатеље. Стихови 1–3, око 77. год.

16*а* Мос 18:19–29; 4 Не 1:3.
б всп Скрушено срце.
17*а* Јаков 5:24.
б всп Виноград Господњи.
в Алма 12:37; 13:10–13.
18*а* Алма 15:13.
б всп Обманути, обмана.
в всп Завист.
19*а* всп Исус Христ – Пророштва о рођењу и смрти Исуса Христа.
20*а* 2 Не 26:9; 3 Не 11:7–14.
б 1 Не 12:4–6.
21*а* Алма 15:17.

пре Христа; стих 4, око 91–77 год. пре Христа; и стихови 5–39, око 91. год. пре Христа.

И ево, догоди се да док Алма путоваше из земље Гедеон на југ, према земљи Манти, гле, на своје велико изненађење [а]срете се са [б]синовима Мосијиним који путоваху према земљи Зарахемли.

2. Ево, ти синови Мосијини беху са Алмом у време кад му се анђео [а]први пут указа. Стога се Алма веома обрадова што види браћу своју, а радости његовој још више допринесе то што они још увек беху браћа његова у Господу. Да, и они беху постали чврсти у знању истине, јер беху мушкарци дубоког разумевања и беху марљиво [б]истраживали Света писма како би могли знати реч Божју.

3. Али, то није све. Беху се посветили честим [а]молитвама и посту, стога имаху дух пророштва и дух откривења. И кад [б]поучаваху, поучаваху моћу и влашћу од Бога.

4. И они током четрнаест година беху поучавали реч Божју међу Ламанцима, имајући много [а]успеха у [б]привођењу многих к знању истине. Да, моћу речи њихових многи беху доведени пред олтар Божји како би призвали име Његово и пред Њим [в]исповедили грехе своје.

5. Ево, ово су прилике које их беху пратиле на путовањима њиховим, јер имаху многе невоље. Трпљаху они много и у телу и духу, као што су глад, жеђ, и умор, а уз то велик [а]труд у духу.

6. Ево, ово беху њихова путовања: [а]Опростивши се од оца свога Мосије, у првој години владавине судија, [б]одбивши царство које отац њихов беше вољан да им повери, а беше то и воља народа,

7. Они ипак отпутоваше из земље Зарахемле, и узеше са собом мачеве своје и копља своја и лукове своје и стреле своје и праћке своје. А то учинише како би могли себи обезбедити храну док буду у пустињи.

8. И тако отпутоваше у пустињу са својом групом коју беху изабрали да оде у земљу Нефи да Ламанцима проповеда реч Божју.

9. И догоди се да много дана путоваху пустињом, и пошћаху много и [а]мољаху се много да им Господ подари део Духа свога да их прати и пребива у њима, како би могли бити [б]оруђе у рукама Божјим да приведу, ако је

17 1*а* Алма 27:16.
б Мос 27:34.
2*а* Мос 27:11–17.
б всп Света писма.
3*а* всп Молитва; Пост, постити.
б всп Поучавати, учитељ – Поучавање са Духом.
4*а* Алма 29:14.
б всп Мисионарски рад.
в всп Признати, признавање.
5*а* Алма 8:10.
6*а* Мос 28:1, 5–9.
б Мос 29:3.
9*а* Алма 25:17. всп Молитва.
б Мос 23:10; Алма 26:3.

могуће, браћу своју Ламанце к знању истине, к знању о искварености [в]предања очева њихових, која не беху исправна.

10. И догоди се да их Господ [а]походи [б]Духом својим, и рече им: [в]Утешите се. И они се утешише.

11. И Господ им, такође, рече: Пођите међу Ламанце, браћу своју, и утврдите реч моју. Ипак, будите [а]стрпљиви у трпељивости и невољама, да им се покажете добрим примерима кроз мене, а ја ћу вас учинити оруђем у рукама својим за спасење многих душа.

12. И догоди се да се срца синова Мосијиних, а и оних који беху са њима, охрабре да пођу међу Ламанце да им објаве реч Божју.

13. И догоди се кад стигоше на границе земље ламанске, да се [а]раздвојише и опростише једни од других, уздајући се у Господа да ће се поново срести при крају [б]жетве своје, јер сматраху да је велико дело које беху предузели.

14. И оно заиста беше велико, јер предузеше да проповедају реч Божју [а]дивљем и окорелом и свирепом народу, народу који уживаше у убијању Нефијаца и пљачкању и отимању, а срца њихова беху ослоњена на богатство, то јест, на злато и сребро и драго камење. Штавише, те ствари настојаху да стекну убијањем и отимањем како не би морали да за њих раде рукама својим.

15. Према томе, беху веома лењи људи, од којих се многи клањаху идолима, и [а]проклетство Божје беше пало на њих због [б]предања очева њихових. Упркос томе, обећања Господња протезаху се на њих уз услов покајања.

16. Стога, беше то [а]разлог због ког синови Мосијини беху предузели то дело, како би их можда привели покајању, како би их можда довели до знања о плану откупљења.

17. Стога се они раздвојише једни од других и пођоше међу њих, сваки човек за себе, по речи и моћи Божјој која му беше дата.

18. Ево, Амон беше главни међу њима, или боље речено служаше им, и опрости се од њих пошто их [а]благослови у складу са различитим службама њиховим, саопштивши им реч Божју, то јест, служаше им пре одласка свога. И тако они одоше свако својим путем широм земље.

19. И Амон оде у земљу Исмаилову, земљу која беше названа по синовима [а]Исмаиловим, који такође посташе Ламанци.

9 *в* Алма 3:10–12.
10 *а* УиЗ 5:16.
б всп Свети Дух.
в Алма 26:27.
11 *а* Алма 20:29.
всп Стрпљење.
13 *а* Алма 21:1.
б Мт 9:37.
14 *а* Мос 10:12.
15 *а* Алма 3:6–19; 3 Не 2:15–16.
б Алма 9:16–24; 18:5.
16 *а* Мос 28:1–3.
18 *а* всп Благословити, благословен, благослов.
19 *а* 1 Не 7:4–6.

20. И кад Амон уђе у земљу Исмаилову, Ламанци га ухватише и везаше јер њихов обичај беше да вежу све Нефијце који им падну у руке, и воде их пред цара. И тако, вољи царевој беше препуштено да их погуби или остави у сужањству, или баци у тамницу, или протера из земље, већ према вољи и жељи својој.

21. И тако Амон беше одведен пред цара који беше над земљом Исмаиловом, а име му беше Ламони, и он беше потомак Исмаилов.

22. И цар упита Амона да ли је жеља његова да се задржи у земљи међу Ламанцима, то јест, међу његовим народом.

23. А Амон му рече: Да, желим да неко време боравим међу овим народом. Да, и можда док не умрем.

24. И догоди се да цар Ламони беше веома задовољан Амоном, и нареди да се његове везе одреше и зажеле да Амон узме за жену једну од кћери његових.

25. Али, Амон му рече: Не, него ћу ти бити слуга. Стога Амон поста слуга цара Ламонија. И догоди се да беше постављен међу друге слуге да чува стада Ламонијева, према обичају ламанском.

26. И пошто три дана беше у служби царевој, док са слугама ламанским иђаше за стадима њиховим до појила које се зваше вода Себус, а сви Ламанци терају тамо стада своја како би се могла напојити –

27. Док, дакле, Амон и слуге цареве тераху стада своја до појила, гле, велик се број Ламанаца, који са стадима својим беху на појилу, подиже и растера стада Амонова и слугу царевих, а растераше их толико да се она разбежаше на све стране.

28. Ево, слуге цареве почеше да гунђају, говорећи: Сад ће нас цар погубити, као и браћу нашу јер стада њихова беху растерана због опакости ових људи. И почеше горко плакати, говорећи: Гле, стада наша већ су растерана.

29. Ево, плакаху они од страха да ће бити погубљени. Ево, Амону се кад то спази срце рашири од радости, јер рече: Показаћу моћ своју овим мојим друговима слугама, то јест, моћ која је у мени, вративши ова стада цару, како бих освојио срца ових мојих другова слугу, како бих их навео да поверују речима мојим.

30. И ево, беху ово мисли Амонове кад беше видео невоље оних које назва браћом својом.

31. И догоди се да их охрабри речима својим говорећи: Браћо моја, расположите се, и кренимо у потрагу за стадима, и сакупићемо их и вратити на појило. И тако ћемо сачувати стада за цара и он нас неће погубити.

32. И догоди се да пођоше у потрагу за стадима, и слеђаху Амона, и великом брзином појурише и сустигоше стада царева и поново их сакупише на појилу.

33. А они људи поново стадоше да растерују стада њихова. Али Амон рече браћи својој: Опколите стада унаоколо да не побегну, а ја одох да се сукобим са тим људима који растерују стада наша.

34. Дакле, учинише они како им Амон заповеди, а он иступи да се сукоби са онима који стајаху поред вода Себус. А њих беше не мали број.

35. Они се, стога, не уплашише Амона јер мишљаху да га један од људи њихових може убити у складу са жељом њиховом, јер не знадоше да Господ обећа Мосији да ће [а]избавити синове његове из руку њихових. Такође, они ништа не знадоше о Господу. Стога уживаху у уништавању браће своје и из тог разлога стадоше растеривати стада царева.

36. Али, [а]Амон иступи и поче бацати камење прашком својом. Да, великом моћу бацаше камење на њих. И тако поби [б]неколико њих, толико да се они запрепастише због моћи његове. Међутим, они беху гневни због погибије браће своје, и одлучише да он мора пасти. Стога, видевши да га не [в]могу погодити камењем својим, изађоше са батинама својим да га убију.

37. Али гле, сваком ко подиже батину своју да удари Амона, он одсече руку мачем својим. Одолеваше он, наиме, ударцима њиховим секући руке њихове оштрицом мача свога, толико да се они запрепастише и почеше бежати пред њим. Да, и не беше их мали број, а он их снагом руке своје натера да беже.

38. Ево, шесторица њих падоше од прашке, али мачем својим не погуби никога осим вође њиховог, а посече толико руку њихових колико се беше подигло на њега, а не беше их мало.

39. А кад их беше отерао далеко, врати се и они напојише стада своја и вратише их на пашњак царев, а затим одоше цару поневши руке које беху одсечене мачем Амоновим, оних који тражаху да га убију. И оне беху однете цару за сведочанство о ономе што они беху учинили.

ПОГЛАВЉЕ 18.

Цар Ламони смаӣра да је Амон Велики Дух – Амон ӣоучава цара о сӣварању, Божјем оӣӣӣењу са људима и оӣкуӣљењу које долази ӣреко Хрисӣа – Ламони верује и ӣада на земљу као да је мрӣав. Око 90. ӣод. ӣре Хрисӣа.

И догоди се да цар Ламони нареди да слуге његове иступе и посведоче о свему што беху видели у погледу тога.

2. И кад сви посведочише о оном што беху видели, и кад он сазна за верност Амонову у очувању стада његових, а и за његову велику моћ у сукобу против

35 *а* Мос 28:7; Алма 19:22–23.
36 *а* Етер 12:15. *б* Алма 18:16. *в* Алма 18:3.

оних који га настојаху убити, беше веома запрепашћен, и рече: Заиста, тај је више од човека. Гле, није ли то Велики Дух који шаље тако велике казне на овај народ, због убистава њихових?

3. А они одговорише цару, и рекоше: Не знамо да ли је он Велики Дух или човек. Али, знамо оволико – да га непријатељи цареви [a]не могу убити, нити могу растерати стада царева када је он са нама, због вештине и велике снаге његове. Стога, знамо да је он пријатељ цару. И ево, о цару, не верујемо да иједан човек има тако велику моћ, јер знамо да он не може бити убијен.

4. И ево, кад цар чу ове речи, рече им: Сада знам да је то Велики Дух и он сиђе овај пут да сачува животе ваше, да вас не бих [a]погубио као што учиних браћи вашој. Ево, то је Велики Дух о ком говораху очеви наши.

5. Ево, беше то предање Ламонијево, које беше примио од оца свога, да постоји [a]Велики Дух. Упркос томе што вероваху у Великог Духа, сматраху да је исправно све што чине. Ипак, Ламони се поче веома плашити у страху да беше учинио неправду убијајући слуге своје;

6. Јер погуби многе од њих ради тога што браћа њихова растеривахуу стада њихова на појилу. И тако, будући да стада њихова беху растерана, беху погубљени.

7. Ево, беше обичај тих Ламанаца да стоје крај вода Себус да растерују стада људима, како би многа која беху растерана одвели у земљу своју, јер код њих беше обичај отимања.

8. И догоди се да се цар Ламони распитиваше код слугу својих, говорећи: Где је тај човек који има тако велику моћ?

9. А они му рекоше: Ено, храни твоје коње. Ево, пре појења стада њихових, цар беше заповедио својим слугама да припреме његове коње и кочије и одведу га у земљу Нефи. Наиме, тамо у земљи Нефи, отац цара Ламонија, који беше цар целе земље, беше заказао велику гозбу.

10. Ево, кад цар чу да Амон припрема његове коње и његове кочије, беше још више зачуђен због верности Амонове, говорећи: Заиста, не беше ни једног слуге међу слугама мојим који беше тако веран као овај човек. Он се, наиме, сећа да изврши све заповести моје.

11. Сада сигурно знам да је то Велики Дух, и ја бих да дође к мени, али се не усуђујем.

12. И догоди се да када Амон припреми коње и кочије за цара и слуге његове, оде цару и виде да лице царево беше измењено. Стога беше спреман да се удаљи из присуства његовог.

13. А један од царевих слугу му рече: Рабана! – чије тумачење је моћан или велики цар,

18 3*a* Алма 17:34–38.
4*a* Алма 17:28–31.
5*a* Алма 19:25–27.
всп Бог, Божанство.

сматрајући цареве своје моћнима – и тако му рече: Рабана, цар жели да останеш.

14. Стога се Амон окрете цару, и рече му: Шта хоћете да учиним за вас, о цару? А цар му не одговори током сат времена по времену њиховом, јер не знаше шта би му рекао.

15. И догоди се да му Амон поново рече: Шта желите од мене? Али цар му не одговори.

16. И догоди се да Амон, будући испуњен Духом Божјим, [а]прозре стога мисли цареве. И рече му: Је ли то зато што чу да одбраних слуге твоје и стада твоја и погубих седморицу од браће њихове праћком и мачем и одсекох руке осталима, да бих одбранио стада твоја и слуге твоје. Гле, да ли то изазва чуђење твоје?

17. Кажем ти, шта је то да је чуђење твоје тако велико? Гле, човек сам и твој сам слуга, дакле, шта год зажелиш што је исправно, учинићу то.

18. Ево, кад цар чу те речи, поново се зачуди, јер увиде да Амон може да [а]разазна мисли његове. Ипак, упркос томе, цар Ламони отвори уста своја и рече му: Ко си ти? Јеси ли ти Велики Дух, који све [б]зна?

19. Амон одговори и рече му: Нисам.

20. А цар рече: Како знаш мисли мога срца? Можеш да говориш одважно, и испричаш ми о томе и кажеш ми, такође, којом моћу погуби и одсече руке браће моје која растераше стада моја –

21. И ево, испричаш ли ми о томе, шта год зажелиш даћу ти. И буде ли потребно, бранићу те војскама својим. Али, знам да си ти моћнији од свих њих. Ипак, шта год пожелиш од мене, даћу ти.

22. Ево, Амон будући мудар, а ипак безазлен, рече Ламонију: Хоћеш ли послушати речи моје кажем ли ти којом моћу то чиним? А то је оно што од тебе желим.

23. А цар му одговори, и рече: Да, повероваћу свим речима твојим. И тако беше ухваћен лукавством.

24. А Амон му поче говорити са [а]одважношћу, и рече му: Верујеш ли да постоји Бог?

25. А он одговори и рече му: Не знам шта то значи.

26. А Амон затим рече: Верујеш ли да постоји Велики Дух?

27. А он рече: Да.

28. А Амон рече: То је Бог. И Амон му поново рече: Верујеш ли да тај Велики Дух, који је Бог, створи све што је на небу и на земљи?

29. А он рече: Да, верујем да Он створи све што је на земљи, али небеса не познајем.

30. А Амон му рече: Небо је место где пребива Бог и сви његови свети анђели.

31. А цар Ламони рече: Је ли оно изнад земље?

16*а* Алма 12:3.
18*а* всп Распознавање, дар.
б всп Бог, Божанство.
24*а* Алма 38:12.

32. А Амон рече: Да, и Он гледа доле на сву децу човечју и зна све [а]мисли и намере срца, јер руком Његовом сви они беху створени од почетка.

33. А цар Ламони рече: Верујем у све што ти рече. Да ли те Бог посла?

34. Амон му рече: Човек сам, а [а]човек на почетку беше створен по обличју Божјем, и Његовим Светим Духом сам позван да овај народ [б]поучим томе, да могу бити приведени к знању о ономе што је праведно и истинито;

35. А део тог [а]Духа пребива у мени, што ми даје [б]знање, а и моћ у складу са вером мојом и жељама које су у Богу.

36. Ево, кад Амон изговори те речи, започе код стварања света, а и стварања Адама, и рече му све о паду човековом, и [а]исприповеди и изложи пред њега записе и [б]Света писма народа која [в]пророци беху изговорили, и то до оног времена када отац њихов, Лехи, напусти Јерусалим.

37. И исприповеди (беше то, наиме, за цара и слуге његове) о свим путовањима очева њихових у пустињи, и о свим страдањима њиховим од глади и жеђи, и патњама њиховим, и тако даље.

38. И такође им исприповеди о побунама Ламана и Лемуила и синова Исмаилових. Да, изложи им све побуне њихове и разложи им све записе и Света писма од времена кад Лехи напусти Јерусалим па до садашњег времена.

39. Али, то није све. Он им, наиме, разложи [а]план откупљења који беше припремљен од постанка света, и обзнани им о доласку Христовом. И обзнани им сва дела Господња.

40. И догоди се да пошто све то изговори и протумачи цару, поверова цар свим речима његовим.

41. И поче вапити Господу, говорећи: О, Господе, имај милости. У складу са обиљем [а]милости коју имаше према народу Нефијевом, имај према мени и моме народу.

42. И ево, кад то изговори, паде на земљу као да је мртав.

43. И догоди се да га слуге његове узеше и однеше жени његовој и положише га на постељу, а он као мртав лежаше током два дана и две ноћи. А жена његова и синови његови и кћери његове, по обичају ламанском, нарицаху за њим веома оплакујући губитак његов.

ПОГЛАВЉЕ 19.

Ламони прима светло вечног живота и види Откупитеља – Његови

32 *а* Амос 4:13; 3 Не 28:6; УиЗ 6:16.
34 *а* Мос 7:27; Етер 3:13–16.
б всп Поучавати, учитељ – Поучавање са Духом.
35 *а* всп Надахнуће, надахнути.
б всп Знање.
36 *а* Мос 1:4; Алма 22:12; 37:9.
б всп Света писма.
в Дела 3:18–21.
39 *а* всп План откупљења.
41 *а* всп Милостив, милост.

гови укућани падају у обамрлост, а многи виде анђеле – Амон је чудесно сачуван – Крштава многе и успоставља цркву међу њима. Око 90. год. пре Христа.

И догоди се да после два дана и две ноћи беху спремни да узму његово тело и положе га у гроб који направише за сахрану својих мртвих.

2. Ево, царица чувши о слави Амоновој, посла и затражи да он дође к њој.

3. И догоди се да Амон учини како му беше заповеђено и оде до царице и хтеде да сазна шта хоће да он учини.

4. А она му рече: Слуге мужа мога јавише ми да си [а]пророк неког светог Бога и да имаш моћ да чиниш многа моћна дела у име Његово;

5. Стога, ако је тако, хтела бих да уђеш и видиш мужа мога, јер лежи на постељи својој током два дана и две ноћи и неки кажу да није мртав, али други кажу да јесте мртав и да заудара и да га треба у гроб положити; али што се мене тиче, мени не заудара.

6. Ево, беше то оно што Амон хтеде, јер знаше да цар Ламони беше под утицајем моћи Божје, знаше да мрачни [а]вео невере беше уклоњен са ума његовог и да [б]светло које просветли ум његов, што беше светло славе Божје, и то чудесно светло доброте Његове – да, то светло ули такву радост у душу његову, кад облак таме беше растеран и светло вечног живота засја у души његовој, да, знаше да оно обузе његово природно тело, и беше однешен у Богу –

7. Дакле, оно што га царица замоли беше његова једина жеља. Стога он оде да види цара како га царица беше замолила, и виде цара и знаше да није мртав.

8. И рече царици: Није мртав, већ спава у Богу, а сутра ће поново устати. Стога га не сахрањујте.

9. И Амон јој рече: Верујеш ли у то? А она му рече: Немам другог доказа осим речи твоје и речи слугу наших. Ипак, верујем да ће бити онако како ти рече.

10. А Амон јој рече: Благословена си због своје велике вере. Кажем ти, жено, нема толико велике [а]вере међу свим народом нефијским.

11. И догоди се да бдијаше над постељом мужа свога, од тада па до оног тренутка у следећем дану у који Амон рече да ће устати.

12. И догоди се да устаде, по речи Амоновој, и кад устаде испружи руку своју према жени, и рече: Благословено да је име Божје, и благословена си ти.

13. Јер, сигурно као што ти

19 4*а* всп Пророк.
6*а* 2 Кор 4:3–4. всп Вео.
б всп Светлост, светлост Христова.
10*а* Лк 7:9. всп Вера.

живиш, видех, гле, Откупитеља свога и Он ће изаћи и бити [а]рођен од [б]жене и откупиће сав људски род, оне који поверују у име Његово. Тада, кад изговори те речи, срце се његово рашири и поново паде од радости, а и царица паде, јер беше Духом савладана.

14. Ево, Амон, видевши Духа Господњег изливеног у складу са [а]молитвама његовим, на Ламанце, браћу његову, који беху узрок великог нарицања међу Нефијцима, то јест, међу свим народом Божјим, због безакоња њихових и [б]предања њихових, паде на колена своја и поче изливати душу своју у молитви и захваљивању Богу за оно што беше учинио за браћу његову. И он беше савладан [а]радошћу. И тако сви троје беху [ž]пали на земљу.

15. Ево, кад слуге цареве видеше да они беху пали, и почеше вапити Богу јер страх од Господа обузе и њих, јер су [а]они ти који беху стали пред цара и сведочили му о великој моћи Амоновој.

16. И догоди се да призиваху име Господње, из све снаге, док сви не попадаше на земљу, осим једне жене Ламанке чије име беше Абиш, а она беше обраћена Господу већ много година, због необичног виђења оца свога –

17. Тако, будући обраћена Господу, а никад обзнанивши то, кад виде, дакле, да све слуге Ламонијеве беху попадале на земљу, а и да господарица њена, царица, и цар, и Амон опружени леже на земљи, знаше да је то моћ Божја. И сматрајући да ће та прилика, проглашавањем народу шта се беше догодило међу њима, [а]учинити да видевши тај призор поверују у моћ Божју, крену, дакле, од куће до куће проглашавајући то народу.

18. И почеше се они окупљати у дому царевом. И дође мноштво и на своје запрепашћење, угледаше цара, царицу, и слуге њихове опружене на земљи, а сви они лежаху као да су мртви. И угледаше и Амона, а гле, он беше Нефијац.

19. И тад народ поче гунђати међу собом. Неки говораху да се велико зло беше оборило на њих, то јест, на цара и дом његов, јер допусти да Нефијац [а]остане у земљи.

20. Али други их укорише, говорећи: Цар навуче ово зло на дом свој јер погуби слуге своје, којима стада њихова беху растерана код [а]вода Себус.

21. А уз то их укорише и они који беху стајали крај вода Себус и [а]растеривали стада која припадаху цару, јер беху гневни

13 *а* всп Исус Христ – Пророштва о рођењу и смрти Исуса Христа.
б 1 Не 11:13–21.
14 *а* УиЗ 42:14.
б Мос 1:5.
в всп Радост.
ž Алма 27:17.
15 *а* Алма 18:1–2.
17 *а* Мос 27:14.
19 *а* Алма 17:22–23.
20 *а* Алма 17:26; 18:7.
21 *а* Алма 17:27; 18:3.

на Амона због бројне браће своје коју он беше погубио код вода Себус, док брањаше стада царева.

22. Ево, један од њих, чији брат беше [а]погубљен мачем Амоновим, будући веома гневан на Амона, исуче мач свој и крену да нападне Амона да га убије. И када подиже мач свој да га удари, гле, паде мртав.

23. Ево, видимо да Амон не могаше бити погубљен, јер [а]Господ беше рекао Мосији, оцу његовом: Поштедећу га и биће му по вери твојој – Мосија га, дакле, [б]повери Господу.

24. И догоди се да кад мноштво беше видело да човек који подиже мач да убије Амона, паде мртав, све их обузе страх и не усудише да испруже руке своје да дотакну њега, или било кога од оних који беху пали. И они се поново почеше питати међу собом шта би могао бити узрок те велике моћи, то јест, шта би све то могло да значи.

25. И догоди се да беху међу њима многи који рекоше да је Амон [а]Велики Дух, а други рекоше да га Велики Дух посла;

26. Али други укорише све њих, говорећи да је чудовиште које Нефијци беху послали да их мучи.

27. А беху неки који рекоше да Амона посла Велики Дух да их мучи због безакоња њихових и да је Велики Дух тај који увек беше чувао Нефијце, који их увек беше избављао из руку њихових. И рекоше да је Велики Дух тај који беше уништио толико много браће њихове, Ламанаца.

28. И тако, препирке међу њима почеше бити веома оштре. И док се тако препираху, уђе [а]слушкиња која учини да се мноштво скупи, и када виде препирку која беше међу мноштвом беше веома жалосна, и то до суза.

29. И догоди се да дође и ухвати царицу за руку, не би ли је некако подигла са земље. И чим јој дотаче руку она се подиже и стаде на ноге и повика јаким гласом, говорећи: О, благословени Исус који ме спасе од [а]страшног пакла! О, благословени Боже, имај [б]милости према овом народу!

30. А кад то рече, склопи руке своје испуњена радошћу, говорећи многе речи које не беху разумљиве. И кад то учини, узе цара Ламонија за руку и гле, он се подиже и стаде на ноге своје.

31. А он, видећи препирку међу својим народом, сместа изађе и поче их корити и поучавати [а]речима које беше чуо из уста Амонових. И сви који чуше његове речи, повероваше и обратише се Господу.

22 *а* Алма 17:38.
23 *а* Мос 28:7; Алма 17:35.
б всп Уздање.
25 *а* Алма 18:2–5.
28 *а* Алма 19:16.
29 *а* 1 Не 14:3.
б всп Милостив, милост.
31 *а* Алма 18:36–39.

32. Али беху међу њима многи који не хтедоше да чују речи његове, стога одоше путем својим.

33. И догоди се да када Амон устаде, он им такође служаше, а и све слуге Ламонијеве. И сви они проглашаваху народу једно исто – да се срца њихова [а]промените, да немају више жељу да [б]зло чине.

34. И гле, многи проглашаваху народу да беху видели [а]анђеле и разговарали са њима. И тако им они беху испричали о ономе што је од Бога, и о праведности Његовој.

35. И догоди се да беше много оних који повероваху речима његовим. И сви који повероваше [а]крстише се и посташе праведни људи, и успоставише цркву међу собом.

36. И тако дело Господње започе међу Ламанцима. Тако Господ поче изливати Духа свога на њих. И ми видимо да је рука Његова испружена према [а]свим људима који се покају и поверују у име Његово.

ПОГЛАВЉЕ 20.

Господ шаље Амона у Мидони да избави своју утамничену браћу – Амон и Ламони срећу Ламонијевог оца, који је цар целе земље – Амон присиљава старог цара да одобри ослобађање његове браће. Око 90. год. пре Христа.

И догоди се да када успоставише цркву у тој земљи, цар Ламони замоли Амона да иде са њим у земљу Нефи, како би га показао оцу своме.

2. А глас Господњи дође Амону, говорећи: Не иди у земљу Нефи, јер гле, цар ће тражити твој живот, него иди у земљу Мидони, јер гле, брат твој Арон, а и Мулоки и Ама у тамници су.

3. Ево, догоди се да када Амон чу ово, рече цару Ламонију: Гле, брат мој и браћа у тамници су у Мидонију, па идем да их избавим.

4. Тада Ламони рече Амону: Знам да у [а]снази Господњој можеш учинити све. Али гле, пођи ћу са тобом у земљу Мидони, јер цар земље Мидони, чије име је Антиомно, мој је пријатељ. Стога идем у земљу Мидони како бих одобровољио цара те земље, и он ће извући браћу твоју из [б]тамнице. Тад му Ламони рече: Ко ти рече да су ти браћа у тамници?

5. А Амон му рече: Нико ми не рече осим Бога, а Он ми рече – Иди и избави браћу своју, јер су у тамници у земљи Мидони.

6. Ево, кад Ламони чу то нареди слугама својим да припреме [а]коње његове и кочије његове.

7. И он рече Амону: Дођи, ићи ћу са тобом доле у земљу Мидони и заузећу се тамо код

33 *а* всп Поново рођен, рођен од Бога.
б Мос 5:2; Алма 13:12.
34 *а* всп Анђели.
35 *а* всп Крштење, крстити.
36 *а* 2 Не 26:33; Алма 5:33.
20 4 *а* Алма 26:12.
б Алма 20:28–30.
6 *а* Алма 18:9–10.

цара да браћу твоју извуче из тамнице.

8. И догоди се да док Амон и Ламони путоваху тамо, сретоше оца Ламонијевог, који беше цар [а]целе земље.

9. И гле, отац Ламонијев му рече: Зашто не дођеш на [а]гозбу оног великог дана када направих гозбу за синове своје и за свој народ?

10. А уз то рече: Куда идеш са тим Нефијцем, који је један од деце [а]лажљивчеве?

11. И догоди се да му Ламони образложи куда иде, јер се бојаше да га увреди.

12. И уз то му рече све разлоге задржавања свога у царству своме, што не оде оцу своме на гозбу коју беше припремио.

13. И ево, кад му Ламони образложи све то, гле на велико чуђење своје, отац његов се разгневи на њега и рече: Ламони, идеш да избављаш те Нефијце који су синови лажова. Гле, покраде он очеве наше, а сад и деца његова дођоше међу нас да би нас лукавством својим и лажима својим обманули, како би поново покрали иметак наш.

14. Ево, отац Ламонијев заповеди њему да убије Амона мачем својим. И уз то му заповеди да не иде у земљу Мидони, него да се са њим врати у земљу [а]Исмаилову.

15. Али, Ламони му рече: Нећу убити Амона, нити ћу се вратити у земљу Исмаилову, него идем у земљу Мидони како бих ослободио браћу Амонову, јер знам да су праведни људи и свети пророци правог Бога.

16. Ево, кад отац његов чу те речи, разгневи се на њега и исуче мач свој како би га ударио да падне на земљу.

17. Али Амон иступи и рече му: Гле, не убијај сина свога, мада, [а]боље је да падне он него ти, јер гле, он се [б]покаја за грехе своје. Али, кад би ти сада пао у срцби својој, душа твоја не би могла бити спашена.

18. И опет, потребно је да се обуздаш, јер ако би [а]убио сина свога, будући да је човек невин, крв његова би вапила из земље Господу Богу своме, да се освета обори на тебе и ти би можда изгубио душу [б]своју.

19. Ево, кад му Амон изговори те речи, он му одговори, говорећи: Знам да бих пролио крв недужну када бих убио сина свога, јер ти си тај који настоји да га уништи.

20. И испружи руку своју да убије Амона. Али Амон одоли ударцима његовим, и уз то удари руку његову да је не могаше користити.

21. Ево, кад цар виде да га Амон могаше убити, поче се заузимати код Амона да му поштеди живот.

8*а* Алма 22:1.
9*а* Алма 18:9.
10*а* Мос 10:12–17.
14*а* Алма 17:19.
17*а* Алма 48:23.
б Алма 19:12–13.
18*а* всп Убиство.
б УиЗ 42:18.

22. Али Амон подиже мач свој и рече му: Гле, ударићу те уколико не допустиш да браћа моја буду пуштена из тамнице.

23. Тада цар, плашећи се да ће изгубити живот свој, рече: Поштедиш ли ме дању ти што год затражиш, па и половину царства.

24. И ево, кад Амон увиде да беше утицао на старог цара по жељи својој, рече му: Допустиш ли да браћа моја буду пуштена из тамнице, а и да Ламони задржи царство своје, и да се не гневиш на њега, него допустиш да чини по жељама својим, у [a]свему што замисли, тада ћу те поштедети. Иначе, ударићу те да паднеш на земљу.

25. Ево, кад Амон изговори те речи, цар се поче радовати због свог живота.

26. И кад увиде да Амон нема жељу да га уништи, и кад, уз то, виде велику љубав коју има према сину његовом Ламонију, зачуди се веома, и рече: Будући да је то све што пожеле, да ослободим браћу твоју и допустим да син мој Ламони задржи царство своје, гле, дању ти да син мој задржи царство своје од сада па заувек. И више нећу управљати њиме –

27. И дању ти уз то да браћа твоја буду пуштена из тамнице, и да ти и браћа твоја можете доћи к мени, у царство моје, јер веома желим да те видим. Цар, наиме, беше веома зачуђен речима које он беше изговорио, а и речима које беше изговорио син његов Ламони. Стога беше [a]жељан да их сазна.

28. И догоди се да Амон и Ламони наставише путовање своје према земљи Мидони. И Ламони стекну наклоност у очима цара те земље. Стога браћа Амонова беху изведена из тамнице.

29. И кад их Амон дочека беше веома жалостан, јер гле, беху голи, а кожа њихова беше веома одрана јер беху везани чврстим конопцима. И уз то трпљаху глад, жеђ и свакојаке невоље. Ипак, беху [a]стрпљиви у свим страдањима својим.

30. И, као што се догоди, њихова коб беше да падоше у руке још окорелијег и тврдоглавијег народа. Стога не хтедоше да послушају речи њихове, и истериваху их, и удараху их, и гањаху их од куће до куће, и од места до места, све док не стигоше у земљу Мидони. А тамо беху ухваћени и бачени у тамницу и везани [a]чврстим конопцима, и много дана држани у тамници, а избавише их Ламони и Амон.

Извештај о проповедању Ароновом, и Мулокијевом, и браће њихове, Ламанцима.

Обухвата поглавља од 21. до 26.

24*a* Алма 21:21–22.
27*a* всп Понизан, понизност.
29*a* Алма 17:11.
30*a* Алма 26:29.

ПОГЛАВЉЕ 21.

Арон поучава Амалекијце о Христу и Његовом Помирењу – Арон и његова браћа су утамничени у Мидонију – После свог избављења они поучавају у синагогама и стичу много обраћеника – Ламони даје религиозну слободу народу у земљи Исмаиловој. Око 90–77 год. пре Христа.

Ево, кад се Амон и браћа његова [a]раздвојише на границама земље ламанске, гле, Арон се упути према земљи коју Ламанци називаше Јерусалим, назвавши је по постојбини очева својих. А она беше далеко, спајајући се са границама Мормоновим.

2. Ево, Ламанци и Амалекијци и народ [a]Амулонов беху сазидали велик град који се зваше Јерусалим.

3. Ево, Ламанци сами по себи беху прилично окорели, али Амалекијци и Амулонци беху још окорелији. Они, стога, учинише да Ламанци отврдну срца своја, да постану јаки у опакости и одвратностима својим.

4. И догоди се да Арон дође у град Јерусалим и поче најпре проповедати Амалекијцима. И поче им проповедати у синагогама њиховим, јер они изградише синагоге по [a]реду нехороваца. Наиме, многи од Амалекијаца и Амулонаца беху по реду Нехоровом.

5. Стога, кад Арон уђе у једну од синагога њихових да проповеда народу, док им говораше, гле један Амалекијац устаде и поче се препирати са њим, говорећи: Шта је то о чему ти сведочаше? Да виде [a]анђела? Зашто се анђели не указују нама? Гле, зар овај народ није добар као твој народ?

6. Кажеш, такође, да ћемо страдати уколико се не покајемо. Како ти знаш мисли и намере срца наших? Како знаш да имамо разлог да се кајемо? Како знаш да нисмо праведан народ? Гле, изградисмо светилишта, и окупљамо се да Богу служимо. Ми верујемо да ће Бог спасти све људе.

7. Тада му Арон рече: Верујеш ли да ће Син Божји доћи да откупи људски род од греха њихових?

8. А човек му рече: Не верујемо да ти знаш тако нешто. Не верујемо у та безумна предања. Не верујемо да знаш о [a]оном што ће доћи, нити верујемо да очеви твоји, а и очеви наши, знаше о томе о чему говораху да ће доћи.

9. Тад Арон поче да им отвара Света писма о доласку Христовом, а и о васкрсењу мртвих, и о томе да откупљења за људски род [a]не може бити осим кроз смрт и страдање Христово и [б]помирење посредством крви Његове.

21 1*a* Алма 17:13, 17.
2*a* Мос 24:1; Алма 25:4–9.
4*a* Алма 1:2–15.
5*a* Мос 27:11–15.
8*a* Јаков 7:1–8.
9*a* Мос 5:8; Алма 38:9.
б всп Помирити, помирење.

10. И догоди се да кад им он то поче образлагати, беху гневни на њега и почеше га исмевати, и не хтедоше да слушају речи које говораше.

11. Стога он, кад беше видео да они неће да слушају речи његове, оде из синагоге њихове и дође у село које се зваше Ани-Анти, и тамо нађе Мулокија који им проповедаше реч, а и Аму и браћу његову. И они се са многима препираху због речи.

12. И догоди се да они видеше да народ отврдну срца своја, стога отидоше и дођоше у земљу Мидони. И проповедаху реч многима, а мало их поверова речима које они поучаваху.

13. Ипак, Арон и неки од браће његове беху ухваћени и бачени у тамницу, а остатак њих побеже из земље Мидони у крајеве околне.

14. А они који беху бачени у тамницу [a]претрпеше много тога, а беху избављени руком Ламонијевом и Амоновом, и беху нахрањени и оденути.

15. И поново изађоше да реч објављују, и тако први пут беху избављени из тамнице. И тако они беху трпели.

16. И ићаху где год их [a]Дух Господњи вођаше, проповедајући реч Божју у свакој синагоги амалекијској, то јест, на сваком збору ламанском где би их примили.

17. И догоди се да их Господ поче благосиљати, тако да многе приведоше к знању истине. Да, многе [a]уверише у грехе њихове и да предања очева њихових не беху исправна.

18. И догоди се да се Амон и Ламони из земље Мидони вратише у земљу Исмаилову, која беше земља баштине њихове.

19. А цар Ламони не хтеде да дозволи да му Амон служи, то јест, да буде слуга његов.

20. Него нареди да се сагради синагоге у земљи Исмаиловој, и нареди да се његов народ, или народ који беше под владавином његовом, заједно окупља.

21. И он се радоваше због њих, и поучаваше их многим стварима. И објави им да су они народ под њим, и да су слободан народ, да су ослобођени од угњетавања цара, оца његовог, јер му отац додели да може да влада народом који беше у земљи Исмаиловој и у свој земљи околној.

22. И уз то им објави да могу имати [a]слободу да се клањају Господу Богу свом по жељама својим, где год се налазили, ако је то у земљи која је под владавином цара Ламонија.

23. И Амон проповедаше народу цара Ламонија. И догоди се да их поучаваше о свему оном што спада у праведност. И свакодневно их подстицаше, са свом марљивошћу, а они се обазираху на реч његову и беху

14 *a* Алма 20:29.
16 *a* Алма 22:1.
17 *a* УиЗ 18:44.
22 *a* УиЗ 134:1–4; ЧВ 1:11. всп Слобода.

ревносни у држању заповести Божјих.

ПОГЛАВЉЕ 22.

Арон поучава Ламонијевог оца о стварању, Паду Адамовом, и плану откупљења кроз Христа – Цар и сви његови укућани се обраћају – Објашњена је подела земље између Нефијаца и Ламанаца. Око 90–77 год. пре Христа.

Ево, док Амон тако без престанка поучаваше народ Ламонијев, вратићемо се на извештај о Арону и браћи његовој. Наиме, пошто он оде из земље Мидони, Дух га [a]одведе у земљу Нефи, и то у дом цара који беше над целом земљом [b]осим земљом Исмаиловом, а беше то отац Ламонијев.

2. И догоди се да он уђе к њему са браћом својом у палату царску, и поклони се пред царем, и рече му: Гле, о цару, ми смо браћа Амонова, коју ти из тамнице [a]избави.

3. И ево, о цару, поштедиш ли наше животе, бићемо ти слуге. А цар им рече: Устаните, јер ћу вам поклонити ваше животе и нећу дозволити да ми будете слуге. Ипак, захтеваћу да ми служите, јер бејах помало узнемирен у духу због племенитости и величине речи брата вашег Амона и желим да сазнам разлог због ког он не дође са тобом из Мидонија.

4. А Арон рече цару: Гле, Дух га Господњи позва на други пут. Оде он у земљу Исмаилову да поучава народ Ламонијев.

5. Тад му цар рече: Шта је то што рече о Духу Господњем? Гле, то је оно што ме узнемирава.

6. И такође, шта је то што Амон рече – [a]Ако се покајете бићете спашени, а ако се не покајете биће одбачени у последњи дан?

7. А Арон му одговори и рече: Верујеш ли да постоји Бог? А цар рече: Знам да Амалекијци кажу да постоји Бог, и ја им допустих да граде светилишта да би се могли окупљати и клањати Му се. И ако ти сада кажеш да постоји Бог, гле, [a]повероваћу.

8. И ево, кад Арон то чу, срце му се поче радовати, и он рече: Гле, сигурно као што ти живиш, цару, тако постоји Бог.

9. А цар рече: Је ли Бог онај [a]Велики Дух који изведе очеве наше из земље јерусалимске?

10. А Арон му рече: Да, Он је тај Велики Дух, и Он [a]створи све и на небу и на земљи. Верујеш ли у то?

11. А он рече: Да, верујем да Велики Дух све створи, и желим да ми испричаш о свему томе, и ја ћу [a]поверовати речима твојим.

12. И догоди се да кад Арон

22 1*a* Алма 21:16–17.
б Алма 21:21–22.
2*a* Алма 20:26.
6*a* Алма 20:17–18.
7*a* УиЗ 46:13–14.
9*a* Алма 18:18–28.
10*a* всп Створити, стварање.
11*a* всп Веровање, веровати.

беше видео да ће цар поверовати речима његовим, поче од стварања Адама, [а]читајући цару Света писма – како Бог створи човека по обличју своме, и даде му Бог заповести, и да због преступа човек паде.

13. И Арон му образлагаше Света писма од [а]стварања Адама, објашњавајући му пад човеков, и његово телесно стање, а и [б]план откупљења који беше припремљен [в]од постанка света, кроз Христа, за све оне који поверују у име Његово.

14. И пошто човек [а]паде, не могаше да [б]заслужи ништа сам по себи, већ страдања и смрт Христова извршава [в]помирење за грехе његове, кроз веру и покајање, и тако даље, и да Он кида окове смртне, да [г]гроб нема победу, и да жаока смрти нестане кроз наду у славу. И Арон све то изложи цару.

15. И догоди се да пошто му Арон све то беше образложио, цар рече: [а]Шта да учиним да могу да добијем тај вечни живот о ком ти говораше? Да, шта да учиним да бих могао да се [б]родим од Бога и ишчупам тај опаки дух укорењен у грудима својим, и примим Дух Његов, да се испуним радошћу, да не будем одбачен у последњи дан? Гле, – рече – оставићу [в]све што поседујем, да, одрећи ћу се царства свога да бих могао да примим ту велику радост.

16. Али, Арон му рече: [а]Желиш ли то, поклониш ли се пред Богом, да, покајеш ли се због свих греха својих и поклониш пред Богом, и са вером призовеш име Његово, верујући да ћеш примити, примићеш тада [б]наду за којом чезнеш.

17. И догоди се да када Арон изговори те речи, цар [а]паде на колена своја пред Господом. Да, паде он ничице на земљу и снажно [б]завапи, говорећи:

18. О, Боже, Арон ми рече да постоји Бог, а ако постоји Бог, и ако си ти Бог, објави ми се, а ја ћу одбацити све грехе своје да бих те упознао, и да бих могао устати из мртвих и бити спашен у последњи дан. И кад цар изговори те речи, беше ударен као да је мртав.

19. И догоди се да слуге његове отрчаше и рекоше царици све што се догодило цару. И она уђе код цара и кад га беше видела да лежи као да је мртав, а Арон и браћа његова да стоје као да су узрок пада његовог, разгневи се на њих и заповеди да их слуге њене, то јест, слуге цареве, ухвате и погубе.

12 *а* 1 Не 5:10–18; Алма 37:9.
13 *а* Пос 1:26–28.
б всп План откупљења.
в 2 Не 9:18.
14 *а* всп Пад Адама и Еве.
б 2 Не 25:23; Алма 42:10–25.
в Алма 34:8–16. всп Помирити, помирење.
г Иса 25:8; 1 Кор 15:55.
15 *а* Дела 2:37.
б Алма 5:14, 49.
в Мт 13:44–46; 19:16–22.
16 *а* всп Обраћење, обратити се.
б Етер 12:4.
17 *а* УиЗ 5:24.
б всп Молитва.

20. Ево, слуге видеше узрок пада царевог, стога се не усудише да ставе руке своје на Арона и браћу његову. И они се заузеше код царице, говорећи: Зашто заповедате да погубимо ове људе, када је, гле, један од њих [а]моћнији од свих нас? Стога ћемо пасти пред њима.

21. Ево, кад царица беше видела страх слугу и она се поче веома плашити да је не снађе неко зло. И заповеди слугама својим да иду и позову народ како би убили Арона и браћу његову.

22. Ево, кад Арон беше видео одлучност царичину, а и познавајући тврдоћу срца народа, уплаши се да се мноштво не сакупи и да не буде великог сукоба и немира међу њима. Стога, испружи руку своју и подиже цара са земље, и рече му: Устани. И он стаде на ноге своје, примивши снагу своју.

23. Ево, беше то учињено у присуству царице и многих слугу. А кад они то видеше, веома се задивише и почеше се плашити. А цар иступи и поче им [а]служити. И он им служаше, толико да се сви укућани његови [б]обратише Господу.

24. А по заповести царичиној мноштво се окупи и међу њима наста велико гунђање због Арона и браће његове.

25. Али цар ступи међу њих и служаше им. А они се смирише према Арону и онима који са њим беху.

26. И догоди се да кад цар беше видео да се људи смирише, нареди да Арон и браћа његова ступе међу мноштво и да им реч проповедају.

27. И догоди се да посла цар [а]проглас широм целе земље, међу сав свој народ који беше у целој земљи његовој, који беше у свим крајевима унаоколо, која допираше чак до мора, на истоку и на западу, и која од земље [б]Зарахемле беше раздвојена уским појасом пустиње, који се простираше од источног мора чак до западног мора, и унаоколо на пределе уз обалу морску и границе пустиње која беше на северу поред земље Зарахемле, преко граница Мантија, поред извора реке Сидон, простирући се од истока према западу – и тако Ламанци и Нефијци беху раздељени.

28. Ево, [а]доконији део Ламанаца живљаше у пустињи и пребиваше у шаторима, а протезаху се преко пустиње на западу, у земљи Нефи. Да, а такође на западу земље Зарахемле, у пределима поред обале морске, и на западу у земљи Нефи, у месту прве баштине очева њихових, и тако се граничећи са обалом морском.

29. А уз то, беше много Лама-

20 *а* Алма 18:1–3.
23 *а* всп Поучавати, учитељ; Проповедати; Служитељ.
б всп Обраћење, обратити се.
27 *а* Алма 23:1–4.
б Омни 1:13–17.
28 *а* 2 Не 5:22–25.

наца на истоку поред обале морске, где их Нефијци беху протерали. И тако Нефијци беху скоро опкољени Ламанцима. Ипак, Нефијци запосеше све северне делове земље, граничећи се са пустињом, на извору реке Сидона, од истока до запада, унаоколо у пределу пустиње, на северу, све док не стигоше до земље коју назваше [а]Изобиље.

30. А она се граничише са земљом коју назваше [а]Пустош, јер беше тако далеко на северу да досезаше до земље која беше настањена и беше уништена, о чијим [б]костима говорасмо, коју откри народ Зарахемлин, јер то беше место њиховог [а]првог искрцавања.

31. А одатле одоше у јужну пустињу. Тако земља на северу беше названа [а]Пустош, а земља према југу беше названа Изобиље, будући пустиња која беше пуна свакојаке дивљачи сваке врсте, чији део беше дошао из земље на северу због хране.

32. А ево, за Нефијце то беше [а]удаљеност само дан и по пута, на граници која раздваја Изобиље и земљу Пустош, од источног до западног мора. И тако земља Нефи и земља Зарахемла беху скоро опкољене водом, и беше тамо мала [б]превлака копна између земље на северу и земље на југу.

33. И догоди се да Нефијци беху настанили земљу Изобиље, и то од западног до источног мора, и тако Нефици у мудрости својој са стражама својим и војскама својим беху одсекли Ламанце на југу, како на тај начин не би више имали посед на северу, како се не би могли проширити у земљу на северу.

34. Стога Ламанци не могаху имати више поседа осим у земљи Нефи и пустињи околној. Ево, беше то мудрост нефијска – пошто им Ламанци беху непријатељи, они не би подносили невоље своје са сваке стране, а и да би могли имати где да побегну по вољи својој.

35. А сада се ја, рекавши ово, поново враћам на извештај Амонов и Аронов, Омнеров и Химнијев, и браће њихове.

ПОГЛАВЉЕ 23.

Проглашава се верска слобода – Ламанци у седам земаља и градова се обраћају – Они се називају Анти-Нефи-Лехијцима и ослобађају се проклетства – Амалекијци и Амулонци одбијају истину. Око 90–77 год. пре Христа.

Гле, тад се догоди да цар ламански посла [а]проглас међу сав свој народ, да не стављају руке своје на Амона, или Арона, или Омнера, или Химнија, нити на било ког од браће њихове која буду пролазила проповедајући реч

29 *а* Алма 52:9; 63:5.
30 *а* Алма 50:34; Морм 4:1–3.
б Мос 8:7–12; 28:11–19.
в Хел 6:10.
31 *а* Хел 3:5–6.
32 *а* Хел 4:7.
б Алма 50:34.
23 1 *а* Алма 22:27.

Божју, где год били, у било ком делу земље њихове.

2. Да, посла он пропис међу њих да не стављају руке своје на њих да би их везали, или у тамницу бацили, нити да их смеју пљувати, нити ударати, нити истеривати из синагога својих, нити их бичевати. Такође, не смеју их каменовати, већ они треба да имају слободан приступ домовима њиховим, а и храмовима њиховим и светилиштима њиховим.

3. И тако би они могли ићи и проповедати реч по жељи својој, јер цар беше обраћен Господу, и сви укућани његови. Стога он посла проглас широм земље своме народу како реч Божја не би имала препреке, већ да би се могла обелодањивати широм целе земље, да би се његов народ могао уверити у опака [а]предања очева својих и да би се могли уверити да су сви они браћа и да не смеју да убијају, нити пљачкају, нити краду, нити чине прељубу, нити да чине било какву опакост.

4. И догоди се да када цар посла овај проглас, Арон и браћа његова кренуше од града до града, и од једног дома службе до другог, оснивајући цркве и посвећујући свештенике и учитеље широм земље међу Ламанцима, да проповедају и поучавају реч Божју међу њима. И тако они почеше имати велик успех.

5. И хиљаде беху приведене к знању о Господу, да, хиљаде беху приведене да поверују у [а]предања нефијска. И беху они поучавани [б]записима и пророштвима која беху предавана све до садашњег времена.

6. И заиста, сигурно, како жив био Господ, тако сви који повероваше, или сви који беху приведени к знању истине кроз проповедање Амоново и браће његове, према духу откривења и пророштва и моћи Божјој која посредством њих чуда чињаше – да, кажем вам, како жив био Господ, који год од Ламанаца повероваше у проповедање њихово и [а]обратише се Господу, [б]никада не отпадоше.

7. Посташе, наиме, праведан народ, положише оружје побуне своје да се више не боре против Бога, исто тако ни против било кога од браће своје.

8. Ево, ово су [а]они који се Господу обратише:

9. Народ ламански који беше у земљи Исмаиловој;

10. А и народ ламански који беше у земљи Мидони;

11. А и народ ламански који беше у граду Нефију;

12. А исто тако народ ламански који беше у земљи [а]Шилому, и који беше у земљи Шемлону, и

3*а* Алма 26:24.
5*а* Алма 37:19.
б Алма 63:12.
всп Света писма.
6*а* всп Обраћење, обратити се.
б Алма 27:27.
8*а* Алма 26:3, 31.
12*а* Мос 22:8, 11.

у граду Лемуиловом, и у граду Шимнилому.

13. И ово су имена градова ламанских који се Господу [а]обратише, и ово су они који положише оружје побуне своје, да, сво оружје своје ратно. И сви они беху Ламанци.

14. А Амалекијци не беху [а]обраћени, осим једног, и ниједан од [б]Амулонаца, већ отврднуше срца своја, а и срца Ламанаца у оном делу земље где пребиваху, да, у свим селима својим и свим градовима својим.

15. Именовасмо, дакле, све градове ламанске у којима се покајаше и дођоше до знања истине и обратише се.

16. И тад се догоди да цар и они који се обратише, пожелеше да добију име да би се тако могли разликовати од браће своје. Стога се цар посаветова са Ароном и многим од свештеника својих о имену које би на себе преузели, да би се могли разликовати;

17. И догоди се да се назваше [а]Анти-Нефи-Лехијцима. И они се назваше тим именом и више не беху Ламанци.

18. И почеше бити веома марљив народ, да, и беху наклоњени Нефијцима. Стога, успоставише пријатељске односе са њима и [а]проклетство Божје их више није пратило.

ПОГЛАВЉЕ 24.

Ламанци нападају Божји народ – Анти-Нефи-Лехијци се радују у Христу и анђели их походе – Они радије бирају да смрtно страдају него да се бране – Обраћено је још Ламанаца. Око 90–77 год. пре Христа.

И догоди се да Амалекијци и Амулонци и Ламанци који беху у земљи Амулону, а и у земљи Еламу, и који беху у земљи [а]Јерусалиму, и укратко, у целој земљи унаоколо, који не беху обраћени и не беху преузели на себе име [б]Анти-Нефи-Лехијци, беху подбуњивани од Амалекијаца и од Амулонаца на срџбу против браће своје.

2. А мржња њихова поста веома жестока према њима, чак толико да се почеше бунити против цара свога, тако да не хтедоше да им он буде цар. Стога се они латише оружја против народа анти-нефи-лехијског.

3. Ево, цар повери царство сину своме и назва га именом Анти-Нефи-Лехи.

4. И умре цар те исте године када Ламанци почеше вршити припреме за рат против народа Божјег.

5. Ево, кад Амон и браћа његова и сви они који беху дошли са њим, угледаше припреме ламанске да униште браћу своју,

13*а* Алма 53:10.
14*а* Алма 24:29.
б Мос 23:31–39.
17*а* всп Анти-Нефи-Лехијци.
18*а* 1 Не 2:23; 2 Не 30:5–6; 3 Не 2:14–16.
24 1*а* Алма 21:1.
б Алма 25:1, 13.

кренуше у земљу Мидијан, и тамо се Амон састаде са свом браћом својом, а одатле кренуше у земљу Исмаилову да би могли одржати [а]савет са Ламонијем, а и са његовим братом Анти-Нефи-Лехијем, шта да учине како би се одбранили од Ламанаца.

6. Ево, не беше ни једне душе, међу свим народом који беше обраћен Господу, која би се латила оружја против браће своје. Не, не хтедоше они чак ни да врше припреме за рат. Да, и такође, цар њихов им заповеди да то не чине.

7. Ево, ово су речи које он рече народу о томе: Захваљујем Богу своме, народе мој љубљени, што нам наш велик Бог у доброти својој посла ову браћу нашу, Нефијце, да нам проповедају и увере нас у [а]предања наших опаких очева.

8. И гле, захваљујем великом Богу своме што нам додели део Духа свога да смекша срца наша да успоставимо пријатељске односе са том браћом, Нефијцима.

9. И гле, захваљујем, такође, Богу своме, што се успостављањем тих пријатељских односа уверисмо у [а]грехе своје и многа убиства која починисмо.

10. И захваљујем, такође, Богу своме, да, великом Богу своме, што нам подари да се можемо покајати због тога, а и што нам [а]опрости те многе грехе наше и убиства која починисмо и уклони [б]кривицу из срца наших, кроз заслуге Сина свога.

11. И ево, гле, браћо моја, како то беше све што учинити могосмо (јер бејасмо најизгубљенији од свог рода људског) да се покајемо због свих греха својих и многих убистава која починисмо и придобијемо Бога да их [а]уклони из срца наших, јер то беше све што учинити могосмо да се довољно покајемо пред Богом да би Он уклонио љагу нашу –

12. Ево, најљубљенија браћо моја, како Бог уклони љаге наше и мачеви наши посташе блистави, не каљајмо, онда, више мачеве своје крвљу браће своје.

13. Гле, кажем вам, не, сачувајмо мачеве своје да не буду укаљани крвљу браће наше, јер можда, ако поново укаљамо мачеве своје они више не могу бити [а]опрани да блистају, крвљу Сина нашег великог Бога, која ће бити проливена за помирење греха наших.

14. А велики Бог имаше милости према нама и обзнани нам то да не бисмо страдали. Да, и обзнани нам то унапред, јер љуби [а]душе наше као што љуби и децу нашу. Стога, у милости својој походи нас анђелима својим да би [б]план спасења могао

5 *а* Алма 27:4–13.
7 *а* Мос 1:5.
9 *а* УиЗ 18:44.
10 *а* Дан 9:9.
б всп Кривица.
11 *а* Иса 53:4–6.
13 *а* Отк 1:5.
14 *а* всп Душа – Вредност душе.
б всп План откупљења.

бити обзнањен нама као и будућим поколењима.

15. О, како је милостив Бог наш! И ево, гле, како то беше највише што могосмо учинити да уклонимо љаге своје са себе и мачеви наши заблисташе, сакријмо их да могу остати блистави као сведочанство Богу нашем у последњи дан, или у дан када ћемо бити приведени да станемо пред Њега да нам буде суђено, да нисмо укаљали мачеве своје крвљу браће наше од када нам Он саопшти реч своју и тако нас очисти.

16. А ево, браћо моја, буду ли браћа наша тражила да нас униште, гле, сакрићемо мачеве своје, да, штавише, закопаћемо их дубоко у земљу како би остали сјајни, као сведочанство у последњи дан да их никад не употребисмо. А униште ли нас браћа наша, гле, [а]отићи ћемо Богу своме и бићемо спашени.

17. И ево, догоди се да када цар заврши ово казивање и сав народ беше окупљен, узеше мачеве своје, и сво оружје које се користи за проливање крви људске и [а]закопаше га дубоко у земљу.

18. А то учинише јер по њиховом мишљењу то беше сведочанство Богу, а и људима, да [а]неће поново користити оружје за проливање крви људске. И то учинише [б]потврђујући и заветујући се Богу да ће се радије [в]одрећи живота својих него пролити крв браће своје, и радије дати брату него узети од њега, и радије обилно радити рукама својим него трећити дане своје у доколици.

19. И тако видимо да пошто ти Ламанци беху приведени да поверују и да сазнају истину, беху [а]чврсти и радије би трпели, и то до смрти, него грех починили. И тако видимо да закопаше оружје мира, то јест, мира ради закопаше ратно оружје.

20. И догоди се да браћа њихова, Ламанци, учинише припреме за рат и дођоше до земље Нефи у циљу уништавања цара, и да би поставили другог уместо њега, а и уништавања народа Анти-Нефи-Лехи у тој земљи.

21. Ево, кад народ беше видео да они наваљују на њих, изађоше да их сусретну и [а]падоше ничице пред њима на земљу, и почеше призивати име Господње. И беху тако у том положају када их Ламанци почеше нападати и почеше мачем убијати.

22. И тако, не наишавши ни на какав отпор, погубише хиљаду и петоро њих. А ми знамо да су они благословени, јер одоше да пребивају са Богом својим.

23. Ево, кад Ламанци видеше да браћа њихова не беже од мача, нити хтедоше да скрену надесно или налево, него хтедоше да полегну и [а]страдају, и слављаху

16*а* Алма 40:11–15.
17*а* Хел 15:9.
18*а* Алма 53:11.
б всп Завет.
в всп Жртва.
19*а* всп Вера.
21*а* Алма 27:3.
23*а* Алма 26:32.

Бога чак и приликом самог страдања од мача –

24. Ево, кад Ламанци то видеше, [а]престаше да их убијају и беше много оних чија срца се [б]цепаху због оне браће њихове која од мача падоше, јер се покајаше због оног што беху учинили.

25. И догоди се да побацаше своје ратно оружје и не хтедоше га поново узети, јер беху ужаснути због убистава која беху починили. И они попадаше баш као браћа њихова, уздајући се у милост оних чије руке беху подигнуте да их побију.

26. И догоди се да се народу Божјем прикључи тога дана више него што беше број оних који беху побијени. А они који беху побијени беху праведни људи, стога немамо разлог да сумњамо да су [а]спашени.

27. А не беше међу њима погубљен ни један опак човек, али више од хиљаду беше приведено к знању истине. Тако видимо да Господ на много начина [а]делује за спасење свога народа.

28. Ево, највећи број Ламанаца који погубише толико много браће своје беху Амалекијци и Амулонци, од којих највећи број беше по [а]реду [б]Нехороваца.

29. Ево, међу онима који се прикључише народу Господњем не беше [а]ни један који беше Амалекијац или Амулонац, или који беше од реда Нехоровог, већ беху прави потомци Ламана и Лемуила.

30. И тако можемо јасно распознати, да пошто народ који једном беше [а]просветљен Духом Божјим и имаше велико [б]знање о ономе што спада у праведност, а тада [а]падне у грех и преступ, постаје још окорелији, и тако стање његово постаје [з]горе него да никад не беше знао за то.

ПОГЛАВЉЕ 25.

Ламански напади се шире – Потомство Нојевих свештеника страда како је Абинади пророкао – Многи Ламанци су обраћени и прикључују се народу Анти-Нефи-Лехи – Они верују у Христа и држе се Мојсијевог закона. Око 90–77 год. пре Христа.

И гле, тада се догоди да се ти Ламанци још више разгневише што беху побили браћу своју. Стога се заклеше на освету Нефијцима и тада више не покушаваху да убијају народ [а]Анти-Нефи-Лехи.

2. Али, узеше војске своје и прећоше границе земље Зарахемле, и оборише се на људе који беху у земљи Амонихи и [а]уништише их.

3. А после тога беху имали

24 *а* Алма 25:1.
б вск Самилост.
26 *а* Отк 14:13.
27 *а* Иса 55:8–9; Алма 37:6–7.
28 *а* Алма 21:4.
б Алма 1:15; 2:1, 20.
29 *а* Алма 23:14.
30 *а* Мт 12:45.
б Јев 10:26; Алма 47:36.
в 2 Не 31:14; Алма 9:19.
вск Отпадништво.
з 2 Пет 2:20–21.
25 1 *а* вск Анти-Нефи-Лехијци.
2 *а* Алма 8:16; 16:9.

многе битке са Нефијцима у којима беху потиснути и побијени.

4. А међу Ламанцима који беху погубљени беше скоро сво [а]потомство Амулона и браће његове, који беху свештеници Нојеви, а беху погубљени рукама нефијским;

5. А остали, побегавши у источну пустињу и присвојивши моћ и власт над Ламанцима, учинише да многи од Ламанаца [а]страдају од огња због веровања свога –

6. Јер многи од [а]њих, пошто претрпеше велик губитак и толико много невоља, беху подстакнути да се сете [б]речи које им Арон и браћа његова беху проповедали у земљи њиховој. Стога, почеше да не верују у [в]предања очева својих, а да верују у Господа, и да Он даде велику моћ Нефијцима. И тако много њих беше обраћено у пустињи.

7. И догоди се да они владари који беху остатак деце [а]Амулонове, учинише да они буду [б]усмрћени, да, сви они који у то повероваше.

8. Ево, то мучеништво проузрокова да се многи од браће њихове подстакнуше на срџбу, и ту у пустињи започе сукоб. А Ламанци почеше да [а]гоне потомство Амулоново и браће његове и почеше их убијати. И они побегоше у источну пустињу.

9. И гле, и данас их Ламанци прогањају. Тако се испунише речи Абинадијеве које рече о потомству свештеника који учинише да се он усмрти огњем.

10. Јер он им рече: Оно што ви са мном [а]учините, биће узор онога што ће доћи.

11. И ево, Абинади беше први који је [а]смртно страдао од огња због веровања свога у Бога. Ево, то је оно што имаше на уму, да ће многи смртно страдати од огња као што он беше страдао.

12. И он рече свештеницима Нојевим да ће потомство њихово учинити да многи буду усмрћени на исти начин као он, и да ће бити расејани на све стране и убијани, као што звери дивље терају и убијају овце које немају пастира. И ево, гле, те речи се обистинише, јер беху терани од Ламанаца, и беху гоњени, и беху ударани.

13. И догоди се да када Ламанци видеше да не могу да надвладају Нефијце, поново се вратише у своју земљу, а многи од њих пређоше да пребивају у земљи Исмаиловој и земљи Нефи, и прикључише се народу Божјем, који беше народ [а]Анти-Нефи-Лехи.

14. И они, такође, [а]закопаше своје ратно оружје као што браћа њихова учинише, и почеше бити праведан народ. И

4 *а* Мос 23:35.
5 *а* Мос 17:15.
6 *а* ти Ламанци.
б Алма 21:9.
в Алма 26:24.
7 *а* Алма 21:3; 24:1, 28–30.
б всп Мученик, мученичество.
8 *а* Мос 17:18.
10 *а* Мос 13:10.
11 *а* Мос 17:13.
13 *а* Алма 23:16–17.
14 *а* Алма 24:15; 26:32.

ходаху путевима Господњим и гледаху да држе заповести Његове и одредбе Његове.

15. Да, и држаху закон Мојсијев јер беше потребно да још држе закон Мојсијев, јер се сав не испуни. Ипак, упркос [а]закону Мојсијевом, ишчекиваху долазак Христов, сматрајући да је закон Мојсијев [б]узор доласка Његовог, и верујући да морају држати те [в]спољне уредбе све до времена кад им се Он буде открио.

16. Ево, они не сматраху да [а]спасење долази по [б]закону Мојсијевом, али, закон Мојсијев служаше да ојача веру њихову у Христа. И тако они, путем вере, сачуваше [в]наду у вечно спасење, ослањајући се на дух пророштва који говораше о ономе што ће доћи.

17. И ево, гле, Амон и Арон и Омнер и Химни и браћа њихова, веома се радоваху због успеха који беху имали међу Ламанцима, видевши да им Господ додели у складу са [а]молитвама њиховим, и да им, такође, до у танчине, беше испунио реч своју.

ПОГЛАВЉЕ 26.

Амон слави у Господу – Верни су ојачани од Господа и даје им се знање – Вером људи могу хиљаде душа привести покајању – Бог има сву моћ и све разуме. Око 90–77 год. пре Христа.

И ево, ово су речи Амонове браћи његовој, које гласе овако: Браћо моја по крви и браћо моја по Христу, гле кажем вам, како велик разлог имамо да се радујемо, јер могосмо ли и помислити кад [а]пођосмо из земље Зарахемле да ће нам Бог подарити тако велике благослове?

2. И ево, питам, које велике благослове нам подари? Можете ли рећи?

3. Гле, одговорићу вам. Наиме, браћа наша, Ламанци, беху у тами, да, и то у бездану најтамнијем, али гле, [а]колико њих је приведено да посматра чудесно светло Божје! И то је благослов који нам је удељен, да бејасмо учињени [б]оруђем у рукама Божјим како бисмо извршили то велико дело.

4. Гле, [а]хиљаде њих се радују и у стадо Божје су приведени.

5. Гле, [а]њива беше сазрела, а ви сте благословени јер захватасте [б]српом и жњесте снагом својом. Да, цео дан се трудисте, и погледајте број [в]снопова својих! И биће они сакупљени у амбаре, да се не расипају.

15*а* Јаков 4:5; Јар 1:11. всп Закон Мојсијев.
б Мос 3:14–15; 16:14.
в Мос 13:29–32.
16*а* Мос 12:31–37; 13:27–33.
б 2 Не 11:4.
в 1 Сол 5:8–9.
17*а* Алма 17:9.
26 1*а* Мос 28:9; Алма 17:6–11.
3*а* Алма 23:8–13.
б 2 Кор 4:5; Мос 23:10.
4*а* Алма 23:5.
5*а* Јн 4:35–37; УиЗ 4:4.
б Јоило 3:13.
в УиЗ 33:7–11; 75:2, 5.

6. Да, неће их олуја оборити у последњи дан, да, нити ће их вихор опустошити, него ће, кад [а]олуја дође, бити сакупљени на место своје да их олуја не може захватити. Да, неће их ни ветрови жестоки разнети тамо где год непријатељ изабере да их покупи.

7. Али гле, у рукама су Господа [а]жетве и Његови су, и Он ће их [б]узвисити у последњи дан.

8. Благословено да је име Бога нашег. [а]Певајмо Му хвале, да, исказујмо [б]захвалност светом имену Његовом јер чини праведност заувек.

9. Јер да не дођосмо из земље Зарахемле, ова наша драга љубљена браћа која нас тако много љубе била би још увек раздирана [а]мржњом према нама. Да, и били, такође, туђинци Богу.

10. И догоди се да када Амон беше изговорио те речи, брат његов Арон га укори, говорећи: Амоне, плашим се да те радост твоја заноси до хвалисања.

11. Али, Амон му рече: Не [а]хвалим се снагом својом, нити мудрошћу својом, већ гле, [б]радост је моја потпуна. Да, срце је моје пуно радости, и радоваћу се у Богу своме.

12. Да, знам да сам ништа. По снази својој нејак сам. Стога се нећу собом [а]хвалити, већ ћу се хвалити Богом својим, јер у [б]снази Његовој могу учинити све. Да, гле, многа моћна чуда учинисмо у овој земљи због којих ћемо заувек славити име Његово.

13. Гле, колико хиљада браће наше ослободи Он болова [а]паклених, и они су приведени да [б]певају љубав откупљујућу, и то због моћи речи Његове која је у нама. Стога, зар немамо велик разлог да се радујемо?

14. Да, имамо разлог да Га заувек славимо, јер Он је Свевишњи Бог и ослободи браћу нашу од [а]ланаца пакла.

15. Да, беху они окружени вечном тамом и уништењем, али гле, приведе их Он вечној [а]светлости, да, вечном спасењу, и они су окружени неупоредивим обиљем љубави Његове. Да, а ми бејасмо оруђе у рукама Његовим учинивши ово велико и чудесно дело.

16. Стога, [а]славимо, да, [б]славићемо у Господу. Да, радоваћемо се, јер радост је наша потпуна. Да, хвалићемо Бога нашег заувек. Гле, ко може сувише славити у Господу? Да, ко може сувише рећи о великој моћи

6 *а* Хел 5:12; 3 Не 14:24–27.
7 *а* всп Жетва.
б Мос 23:22; Алма 36:28.
8 *а* УиЗ 25:12.
б всп Захвалан, захвалити, захваљивање.
9 *а* Мос 28:1–2.
11 *а* 2 Кор 7:14.
б УиЗ 18:14–16. всп Радост.
12 *а* Јер 9:24; Алма 29:9.
б Пс 18:32–40; Фил 4:13; 1 Не 17:3.
13 *а* всп Пакао.
б Алма 5:26.
14 *а* Алма 12:11.
15 *а* всп Светлост, светлост Христова.
16 *а* Рим 15:17; 1 Кор 1:31.
б 2 Кор 10:15–18; УиЗ 76:61.

Његовој и о [в]милости Његовој и о трпељивости Његовој према деци човечјој? Гле, кажем вам, не могу изрећи ни најмањи део онога што осећам.

17. Ко би могао и помислити да ће Бог наш бити толико милостив да нас истргне из нашег ужасног, грешног и искваренога стања?

18. Гле, изађосмо и то у гневу, са моћним претњама да [а]уништимо цркву Његову.

19. О, дакле, зашто нас не препусти ужасном уништењу. Да, зашто не допусти да се мач правде Његове сручи на нас и осуди нас на вечни очај.

20. Ох, душа моја, скоро као да побеже од саме помисли на то. Гле, не извршивши Он правду своју над нама, него нас у великој милости својој пренесе преко тог вечног [а]бездана смрти и јада, и то за спасење душа наших.

21. И ево, гле, браћо моја, има ли који [а]природан човек који зна ово? Кажем вам, нема ни једног човека који то [б]зна, осим покајника.

22. Да, онај који се [а]покаје и испуни [б]веру, и рађа добрим делима и моли се стално, без престанка – таквоме се даје да сазна [в]тајне Божје. Да, таквоме ће бити дато да открије оно што никад не беше откривено. Да, и таквоме ће бити дато да хиљаде душа приведе покајању, баш као што нама беше дато да ову браћу нашу приведемо покајању.

23. Ево, сећате ли се, браћо моја, како рекосмо браћи нашој у земљи Зарахемли да идемо у земљу Нефи да проповедамо браћи нашој, Ламанцима, а они нам се подсмеваху?

24. Они нам, наиме, рекоше: Мислите ли да можете привести Ламанце к знању истине? Мислите ли да можете уверити Ламанце у неисправност [а]предања очева њихових, народ тако [б]тврде шије као што су они, чија срца уживају у проливању крви, чији се дани проводе у највећем безакоњу, чији су путеви од почетка путеви преступника? Ево, браћо моја, сећате се да то беше говор њихов.

25. И још рекоше: Латимо се оружја свога против њих да уништимо њих и безакоње њихово са земље, како они не би надвладали нас и уништили нас.

26. Али гле, љубљена браћо моја, не дођосмо у пустињу са намером да уништимо браћу нашу, већ са намером да можда спасемо неке од душа њихових.

27. Ево, када срца наша беху потиштена и бејасмо спремни да се вратимо, гле, Господ нас [а]утеши и рече: Пођите међу браћу своју, Ламанце, и са

16 *в* Пс 36:5–6.
18 *а* Мос 27:8–10.
20 *а* 2 Не 1:13; Хел 3:29–30.
21 *а* всп Природан човек.
б 1 Кор 2:9–16; Јаков 4:8.
22 *а* Алма 36:4–5. всп Покајати се, покајање.
б всп Вера.
в всп Тајне Божје.
24 *а* Мос 10:11–17.
б Мос 13:29.
27 *а* Алма 17:9–11.

[б]стрпљењем подносите [в]невоље своје, и ја ћу вам дати успеха.

28. И ево, гле, дођосмо и бејасмо међу њима и бејасмо стрпљиви у страдањима својим и поднесмо сваку оскудицу. Да, кретасмо се од куће до куће уздајући се у милост света – не само у милост света него и у милост Божју.

29. И улазисмо у куће њихове и поучавасмо их, и поучавасмо их на улицама њиховим. Да, и поучавасмо их на брежуљцима њиховим. Да, и улазисмо и у храмове њихове и синагоге њихове и поучавасмо их. И бејасмо истеривани и изругивани и пљувани и ударани по образима својим. И бејасмо каменовани и хватани и везивани чврстим конопцима и у тамницу бацани. И моћу и мудрошћу Божјом опет бејасмо избављени.

30. И поднесмо невоље свакојаке, а све то како бисмо можда били средство спасења души некој. И мишљасмо да ће [а]радост наша бити потпуна буде ли могуће да неком можда будемо средство спасења.

31. Ево, гле, можемо погледати и видети плодове трудова наших. И зар их је мало? Кажем вам, не, [а]много их је. Да, и ми можемо сведочити о искрености њиховој због љубави њихове према браћи својој, а и према нама.

32. Јер гле, радије би они [а]жртвовали животе своје него што би одузели живот чак и непријатељу своме. И они дубоко у земљу [б]закопаше оружје своје ратно због љубави своје према браћи својој.

33. И гле, кажем вам, има ли у целој земљи тако велике љубави? Гле, кажем вам, не, нема, чак ни међу Нефијцима.

34. Јер гле, латили би се они оружја против браће своје, не би допустили да буду погубљени. А гле, колико ових положи животе своје, а ми знамо да они одоше код Бога свога, због љубави њихове и мржње њихове према греху.

35. Ево, зар немамо разлога да се радујемо? Да, кажем вам, откако је света не беше људи који имаху тако велик разлог да се радују као ми. Да, и радост моја заноси, и то до хвалисања у Богу своме, јер Он има сву [а]моћ, сву мудрост, и сво разумевање. Он [б]разуме све и [в]милостиво је Биће, и то на спасење онима који се покају и поверују у име Његово.

36. Ево, ако је то хвалисање, тако ћу хвалити, јер то је живот мој и светлост моја, радост моја и спасење моје, и откупљење моје од вечног јао. Да, благословено је име Бога мога, који је брижљив према своме народу, који је [а]грана са стабла Израеловог, и

27 *б* всп Стрпљење.
в Алма 20:29–30. всп Недаћа.
30 *а* УиЗ 18:15–16.
31 *а* Алма 23:8–13.
32 *а* Алма 24:20–24.
б Алма 24:15.
35 *а* всп Моћ.
б УиЗ 88:41.
в всп Милостив, милост.
36 *а* Пос 49:22–26; Јаков 2:25; 5:25.

беше изгубљен од трупа свога у земљи страној. Да, кажем, благословено да је име Бога мога који је брижљив према нама, [б]луталицама у земљи страној.

37. Ево, браћо моја, видимо да је Бог брижљив према свим [а]људима, у којој год земљи они били. Да, броји Он свој народ и Његова потпуна милост је над целом земљом. Ево, то је радост моја и велика захвалница моја, да, и заувек ћу хвалити Бога свога. Амен.

ПОГЛАВЉЕ 27.

Господ заповеда Амону да народ Анти-Нефи-Лехијце поведе у безбедност – Одмах после сусрета са Алмом, Амонова радост црпи његову снагу – Нефијци дају Анти-Нефи-Лехијцима земљу Јершон – Они се називају народом Амоновим. Око 90–77 год. пре Христа.

Ево, догоди се да када они Ламанци који беху отишли у рат против Нефијаца, беху открили, после многих својих напрезања да их униште, да узалуд траже уништење њихово, поново се вратише у земљу Нефи.

2. И догоди се да Амалекијци, због губитка свога, беху веома срдити. И када видеше да не могу да се освете на Нефијцима, почеше да подстичу народ на срџбу против [а]браће њихове, народа [б]Анти-Нефи-Лехијаца. Стога поново почеше да их уништавају.

3. Ево, тај народ [а]поново одби да узме оружје своје, и допустише да буду убијани по жељи непријатеља њихових.

4. Ево, када Амон и браћа његова видеше то дело уништења међу онима које тако много љубљаху, и онима који тако много љубљаху њих – јер поступаху са њима као да су анђели од Бога послати да их спасу од вечног уништења – дакле, кад Амон и браћа његова видеше то велико дело уништења, беху дирнути самилошћу, те [а]рекоше цару:

5. Окупимо овај народ Господњи и сиђимо у земљу Зарахемлу браћи нашој Нефијцима, и бежимо из руку непријатеља наших да не бисмо били уништени.

6. Али, цар им рече: Гле, Нефијци ће нас уништити због многих убистава и греха које према њима починисмо.

7. А Амон рече: Пођи ћу и питати Господа, и каже ли нам Он да сиђемо браћи нашој, хоћете ли поћи?

8. А цар му рече: Да, каже ли нам Господ да пођемо, сићи ћемо браћи својој и бићемо робови њихови док им не надокнадимо за многа убиства и грехе које починисмо према њима.

9. Али, Амон му рече: То је

36 *б* Јаков 7:26.
37 *а* Дела 10:34–35; 2 Не 26:33.

27 2 *а* Алма 43:11.
б Алма 25:1. всп Анти-Нефи-Лехијци.
3 *а* Алма 24:21–26.
4 *а* Алма 24:5.

против закона браће наше који отац мој донесе, да међу њима не буде [а]робова. Стога сиђимо и уздајмо се у милост браће наше.

10. Али, цар му рече: Упитај Господа, и каже ли нам Он да идемо, ићи ћемо. Иначе, страдаћемо у овој земљи.

11. И догоди се да Амон оде и упита Господа, а Господ му рече:

12. Изведи овај народ из ове земље да не страда, јер Сотона веома обузе срца Амалекијаца који подстичу Ламанце на срџбу против браће њихове, да их погубе. Стога, изађи из те земље, а овај народ је благословен у овом поколењу, јер ћу га сачувати.

13. И тад се догоди да Амон оде и рече цару све речи које му Господ беше рекао.

14. И они окупише сав свој народ, да, сав народ Господњи, и скупише сва своја стада и крда, и одоше из земље и дођоше у пустињу која раздвајаше земљу Нефи од земље Зарахемле, и приближише се границама земље.

15. И догоди се да им Амон рече: Гле, ја и браћа моја продужићемо у земљу Зарахемлу, а ви ћете остати овде док се ми не вратимо. А ми ћемо искушати срца браће наше, хоће ли они да ви дођете у земљу њихову.

16. И догоди се да док Амон иђаше у ту земљу, да он и браћа његова сретоше Алму, на [а]месту о ком се говораше. И гле, беше то радостан сусрет.

17. Ево, [а]радост Амонова беше тако велика и то толико да беше испуњен, да, беше прожет радошћу од Бога свог и то до [б]губитка снаге своје, тако да [в]поново паде на земљу.

18. Ево, не беше ли то велика радост? Гле, то је радост коју не прима нико уколико није истински покајник и понизни трагач за срећом.

19. Ево, радост Алмина у сусрету са браћом његовом беше заиста велика, а и радост Аронова, Омнерова и Химнијева. Али гле, радост њихова не беше таква да надмаши снагу њихову.

20. И ево, догоди се да Алма поведе браћу своју натраг у земљу Зарахемлу, и то у дом његов. И они одоше и испричаше [а]врховном судији све што им се беше догађало у земљи Нефи, међу браћом њиховом, Ламанцима.

21. И догоди се да врховни судија посла проглас широм земље, тражећи глас народа у погледу примања народа Анти-Нефи-Лехијаца.

22. И догоди се да дође глас народа, говорећи: Гле, напустићемо земљу Јершон која је на истоку поред мора, која се спаја са земљом Изобиље, а на југу је земље Изобиље. И та земља

9*а* Мос 2:13; 29:32, 38, 40.
16*а* Алма 17:1–4.
17*а* всп Радост.
б 1 Не 1:7.
в Алма 19:14.
20*а* Алма 4:16–18.

Јершон је земља коју ћемо дати браћи нашој за баштину.

23. И ево, поставићемо војске своје између земље Јершон и земље Нефи, како бисмо заштитили браћу своју у земљи Јершону. А то чинимо за браћу нашу због страха њиховог да се лате оружја против браће своје да не би грех починили. А тај велики страх њихов дође услед њиховог болног покајања које искусише, због многих убистава њихових и страшне опакости њихове.

24. И ево, гле, учинићемо то браћи својој како би баштинили земљу Јершон, и штитићемо их од непријатеља њихових са војскама својим уз услов да нам дају део иметка свога да нас потпомогне како бисмо могли издржавати војске своје.

25. Ево, догоди се да када Амон то беше чуо, врати се народу анти-нефи-лехијском, а и Алма са њим у пустињу, где ови беху разапели шаторе своје, и све им ово обзнани. И Алма им, такође, испriповеди о свом [а]обраћењу са Амоном и Ароном и браћом својом.

26. И догоди се да то изазва велику радост међу њима. И они сиђоше у земљу Јершон и запосеше земљу Јершон, а Нефијци их назваше народом Амоновим. Стога се по том имену распознаваху од тада.

27. И беху међу народом Нефијевим, а уз то се убрајаху међу народ који беше од цркве Божје. И распознаваху се, такође, по својој ревности према Богу, а и људима, јер беху савршено [а]поштени и исправни у свему. И беху [б]чврсти у вери у Христа, и то до краја.

28. И са највећим гађењем гледаху на проливање крви браће своје и никад нико их не могаше наговорити да подигну оружје против браће своје. И на смрт никад не гледаху са страхом у ма којој мери, због наде њихове и гледишта њиховог у погледу Христа и васкрсења. Стога, смрт за њих беше надвладана победом Христа над њом.

29. Стога, [а]смртно би они страдали на најстрашнији и најболнији начин који би им браћа њихова могла нанети, пре него што би узели мач или сабљу да их ударе.

30. И беху они тако ревностан и омиљен народ, високо повлашћен народ Господњи.

ПОГЛАВЉЕ 28.

Ламанци су поражени у ужасној бици – Десетине хиљада је погубљено – Опаки су послати у стање бескрајног јао; праведни достижу бескрајну срећу. Око 77–76 год. пре Христа.

И ево, догоди се да пошто народ Амонов беше успостављен у земљи [а]Јершону, и црква такође

25*а* Мос 27:10–24.
27*а* всп Поштен, поштење.
б Алма 23:6.
29*а* Алма 24:20–23.
28 1*а* Алма 27:22; 30:1, 19.

беше успостављена у земљи Јершону, а војске нефијске беху распоређене унаоколо земље Јершона, да, на свим границама унаоколо земље Зарахемле. Гле, војске ламанске беху следиле браћу своју у пустињи.

2. И тако дође до ужасне битке, да, и то такве за какву се никад не беше знало међу свим народом у земљи од времена кад Лехи напусти Јерусалим. Да, и десетине хиљада Ламанаца беше погубљено и расејано на све стране.

3. Да, и беше, такође, ужасан покољ међу народом Нефијевим. Ипак, Ламанци беху [а]потиснути и расејани, а народ Нефијев се поново врати у земљу своју.

4. И ево, беше то време када се зачу велико оплакивање и јадиковање широм целе земље, међу свим народом Нефијевим –

5. Да, јаук удовица које оплакиваху мужеве своје, а и очева који оплакиваху синове своје, а кћер брата, да, брат оца. И тако се јаук оплакивања чу међу свима њима, оплакивања родбине њихове која беше погубљена.

6. И ево, то заиста беше жалостан дан, да, време озбиљности и време великог [а]поста и молитве.

7. И тако завршава петнаеста година владавине судија над народом Нефијевим;

8. А ово је извештај о Амону и браћи његовој, њиховим путовањима у земљи Нефи, њиховим страдањима у тој земљи, њиховим жалостима, и њиховим невољама, и њиховој [а]несхватљивој радости, и прихватању и заштити браће у земљи Јершону. И ево, нек Господ, Откупитељ свих људи, заувек благослови душе њихове.

9. И то је извештај о ратовима и сукобима међу Нефијцима, а и ратовима између Нефијаца и Ламанаца. И завршава се петнаеста година владавине судија.

10. А од прве године до петнаесте остварио се уништење много хиљада живота. Да, оствари се ужасан призор крвопролића.

11. И тела многих хиљада положена су доле у земљу, док тела многих хиљада [а]труну у гомилама на лицу земаљском. Да, а многе хиљаде [б]оплакују губитак родбине своје, јер имају разлог да се плаше у складу са обећањима Господњим, да се шаљу у стање бескрајног јао.

12. Међутим, много хиљада других истински оплакују губитак родбине своје, а ипак се радују и кличу у нади, и чак знају, у складу са [а]обећањима Господњим, да су уздигнути да пребивају здесна Богу, у стању бескрајне среће.

13. И тако видимо како је велика [а]неједнакост међу људима због греха и преступа, и моћи

3*а* Алма 30:1.
6*а* Алма 30:2.
8*а* Алма 27:16–19.
11*а* Алма 16:11.
б Алма 48:23; УиЗ 42:45–46.
12*а* Алма 11:41.
13*а* 1 Не 17:35.

ђаволове, која долази посредством лукавих [б]замисли које он смисли да заведе срца људска.

14. И тако видимо велик позив људима на марљивост, да се труде у [а]винограду Господњем. И тако видимо велик разлог за жалост, као и за радовање – жалост због смрти и уништења међу људима, а радост због [б]светла Христовог за живот.

ПОГЛАВЉЕ 29.

Алма жели да довикује покајање анђеоском ревношћу – Господ дарује учитеље свим земљама – Алма слави због Господњег дела и успеха Амона и браће његове. Око 76. год. пре Христа.

О, кад бих анђео био, и кад би се испунила жеља срца мога, да могу изаћи и говорити трубом Божјом, гласом што земљу потреса, и свим народима довикивати покајање!

2. Да, прогласио бих свакој души, као гласом грмљавине, покајање и план откупљења, да се покају и [а]дођу Богу нашем, да не буде више жалости на свом лицу земаљском.

3. Али гле, човек сам, и грешим у жељи својој. Морам, наиме, бити задовољан оним што ми Господ додели.

4. Не смем жељама својим мучити чврст пропис Бога праведнога, јер знам да Он људима дарује по [а]жељи њиховој, било да је она за смрт или за живот. Да, знам да Он даје људима, да, прописује им прописе који су непроменљиви, по [б]вољи њиховој, било да је она за спасење, или за уништење.

5. Да, знам да су добро и зло стављени пред све људе. Без кривице је онај који не разликује добро и зло, али оном који [а]разликује добро и зло, њему се даје по жељама његовим, било да жели добро или зло, живот или смрт, радост или грижу [б]савести.

6. Ево, с обзиром да знам то, зашто бих желео више него да извршим дело на које сам позван?

7. Зашто бих желео да сам анђео, да бих могао да говорим свим крајевима земаљским?

8. Јер гле, Господ дарује [а]свим народима, из народа њиховог и [б]језика, да поучавају реч Његову, да, у мудрости, све што Он [в]сматра прикладним да треба да добију. Стога, видимо да Господ саветује у мудрости, у складу са оним што је праведно и истинито.

9. Ја знам оно што ми Господ заповеди, и славим то. Не [а]славим у погледу на себе, већ славим у ономе што ми Господ заповеди. Да, и то је моја слава,

13 *б* 2 Не 9:28.
14 *а* всп Виноград Господњи.
б всп Светлост, светлост Христова.
29 2 *а* Омни 1:26; 3 Не 21:20.
4 *а* Пс 37:4.
б всп Слобода избора.
5 *а* 2 Не 2:18, 26; Моро 7:15–19. всп Распознавање, дар.
б всп Савест.
8 *а* 2 Не 29:12.
б УиЗ 90:11.
в Алма 12:9–11.
9 *а* Алма 26:12.

да могу можда бити оруђе у рукама Божјим да душу коју приведем покајању. А то је радост моја.

10. И гле, кад видим многе од браће своје истински покајане и како прилазе Господу Богу своме, душа је моја тада радошћу испуњена. Сетим се тада [а]шта Господ за мене учини, да, штавише, како услиши молитву моју. Да, сетим се, тада, милостиве руке Његове коју испружи ка мени.

11. Да, сетим се, такође, сужањства очева мојих, јер засигурно знам да их [а]Господ избави из ропства, и тако успостави цркву своју. Да, Господ Бог, Бог Аврамов, Бог Исаков и Бог Јаковљев, избави их из ропства.

12. Да, увек се сећах сужањства очева својих, и да их тај исти Бог који их [а]избави из руку Египћана, избави из ропства.

13. Да, и тај исти Бог успостави цркву своју међу њима. Да, и тај исти Бог ме позва светим позивом да проповедам реч овом народу, и даде ми много успеха због ког је [а]радост моја потпуна.

14. Али, не радујем се само због свога успеха, већ је радост моја потпунија због [а]успеха браће моје која беху горе у земљи Нефи.

15. Гле, трудјаху се они веома, и уродише мноштвом плодова. И како ће велика бити награда њихова!

16. Ево, када помислим на успех ове браће моје, душа моја се заноси, и то до одвајања свога од тела, као да јесте, толика је радост моја.

17. И ево, нека Бог додели овој браћи мојој да могу да седе у царству Божјем, да, и сви они који су плод труда њиховог, да више не изађу, већ да могу да Га славе заувек. И нека Бог дâ да буде то по речима мојим, и то како рекох. Амен.

ПОГЛАВЉЕ 30.

Корихор, анти-Христ, исмева Христа, Помирење и дух пророштва – Он поучава да нема Бога, нема пада човековог, нема казне за грех и нема Христа – Алма сведочи да ће Христ доћи и да све указује да има Бога – Корихор тражи знак и постаје нем – Њаво се беше указао Корихору као анђео и поучио га шта да говори – Корихор је прегажен и умире. Око 76–74 год. пре Христа.

Гле, тад се догоди да пошто се [а]народ Амонов смести у земљи Јершону, да, а и пошто Ламанци беху [б]протерани из земље, а народ те земље сахрани мртве њихове –

2. Ево, мртви њихови не беху пребројани због величине броја

10 *а* Мос 27:11–31.
11 *а* Мос 24:16–21; Алма 5:3–5.
12 *а* Изл 14:30–31.
13 *а* УиЗ 18:14–16.
14 *а* Алма 17:1–4.
30 1 *а* Алма 27:25–26. всп Анти-Нефи-Лехијци.
б Алма 28:1–3.

њиховог. Ни мртви Нефијци не беху пребројани – али, догоди се да пошто беху сахранили мртве своје, а и после више дана поста, и оплакивања, и молитве, (а беше то у шеснаестој години владавине судија над народом Нефијевим) наступи трајан мир широм целе земље.

3. Да, и народ гледаше да држи заповести Господње, и беху строги у држању [а]обреда Божјих, према закону Мојсијевом, јер беху поучени да [б]држе закон Мојсијев све док не буде испуњен.

4. И тако народ не имаше немир у целој шеснаестој години владавине судија над народом Нефијевим.

5. И догоди се да почетком седамнаесте године владавине судија беше трајан мир.

6. Али, догоди се да крајем седамнаесте године дође један човек у земљу Зарахемлу, а беше он [а]анти-Христ, јер поче проповедати народу против пророштава које пророци беху изрекли о доласку Христовом.

7. Ево, не беше закона против [а]вероваља човековог, јер беше сасвим супротно заповестима Божјим да постоји закон који би људе довео у неравноправан положај.

8. Јер овако каже Свето писмо: [а]Изаберите данас коме ћете служити.

9. Ево, изабере ли човек да Богу служи, то је повластица његова. Или боље, верује ли у Бога, повластица његова је да Му служи. Али, не верује ли у Њега, нема закона који би га казнио.

10. Али, ако убије кажњава се [а]смрћу, и ако пљачка, такође се кажњава. Украде ли, такође се кажњава. Почини ли прељубу, исто тако се кажњава. Да, за сву ту опакост беху кажњавани.

11. Јер беше закон да се људима суди према злочинима њиховим. Ипак, не беше закона против веровања човековог. Стога, човек се кажњаваше једино за злочине које почини. Сви људи, дакле, беху у [а]равноправном положају.

12. А тај анти-Христ, чије име беше Корихор, (а закон не могаше имати моћ над њим) поче проповедати народу да Христа неће бити. И овако он проповедаше, говорећи:

13. О, ви, који сте оковани безумном и узалудом надом, зашто се подјармљујете таквим безумним стварима? Зашто Христа очекујете? Јер нико не зна ништа о ономе што ће бити.

14. Гле, ово што ви пророштвима зовете, што кажете да свети пророци предаше, гле, то су безумна предања очева ваших.

15. Како знате за њихову извесност? Гле, не можете знати оно

3 *а* всп Закон Мојсијев.
б 2 Не 25:24–27; Алма 25:15.
6 *а* всп Антихрист.
7 *а* Алма 1:17.
8 *а* ИНа 24:15.
всп Слобода избора.
10 *а* всп Смртна казна.
11 *а* Мос 29:32.

што не [a]видите, стога не знате да ће Христа бити.

16. Очекујете и кажете да видите опрост греха својих. Али гле, то је последица поремећеног ума, а то помрачење умова ваших долази због предања очева ваших која вас наводе на веровање у нешто што није тако.

17. И он им још много тога рече, говорећи им да никаквог помирења не може бити за грехе људске, већ сваки човек пролази кроз овај живот онако како се као биће снађе. Стога, сваки човек успева у складу са способношћу својом, и сваки човек побеђује у складу са снагом својом. И шта год човек учини није злочин.

18. И тако им он проповедаше, заводећи срца многих, наводећи их да уздижу главе своје у опакости својој, заводећи многе жене, а и мушкарце, да курварства чине – говорећи им да када човек умре, да је тада крај.

19. Ево, оде тај човек и у земљу Јершон да проповеда ово међу народом Амоновим, који некад беше народ ламански.

20. Али гле, беху они мудрији него многи од Нефијаца, јер га ухватише и везаше и одведоше га пред Амона који беше високи свештеник над тим народом.

21. И догоди се да он нареди да га изнесу из земље. И он прећи у земљу Гедеон, и поче и њима проповедати. И тамо не имаше много успеха, јер беше ухваћен и везан и одведен пред високог свештеника, а такође и врховног судију над том земљом.

22. И догоди се да му високи свештеник рече: Зашто идеш унаоколо изопачујући путеве Господње? Зашто поучаваш овај народ да Христа неће бити како би ометао радовање њихово? Зашто говориш против свих пророштава светих пророка?

23. Ево, име високог свештеника беше Гидона. А Корихор му рече: Зато што не поучавам безумна предања очева ваших, и зато што не поучавам овај народ да се не везује безумним обредима и уредбама које успоставише древни свештеници како би присвојили моћ и власт над њима, да би их држали у незнању, да не уздижу главе своје већ да буду понизни због речи твојих,

24. Кажеш да је овај народ слободан народ. Гле, ја кажем да су они у ропству. Кажеш да су истинита та древна пророштва. Гле, ја кажем да не знаш да ли су она истинита.

25. Кажете да је овај народ крив и пао народ због преступа неког претка. Гле, ја кажем да дете није криво због родитеља својих.

26. И уз то кажете да ће Христ доћи. Али гле, ја кажем да не знате да ли ће Христа бити. И још кажете да ће бити погубљен за [a]грехе света –

27. И тако заводите овај народ

15*a* Етер 12:5–6. | 26*a* Иса 53:4–7.

на безумна предања очева својих, и по жељама својим, и држите их потчињенима као да су у ропству, да бисте се наситили трудом руку њихових, да се не би усуђивали да гледају са одважношћу, и да се не би усуђивали да уживају своја права и повластице.

28. Да, не усуђују се они да користе оно што је њихово да не би увредили свештенике своје који их подјармљују у складу са жељама својим, и наведоше их да верују, помоћу предања својих и снова својих и хирова својих и виђења својих и тобожњих тајни својих, да ће, ако не учине по речима њиховим, увредити неко непознато биће за које они кажу да је Бог – биће које никад нико не беше видео или упознао, кога никад не беше нити ће икад бити.

29. Ево, кад високи свештеник и врховни судија видеше тврдоћу срца његовог, да, кад видеше да ће чак Бога ружити, не хтедоше да одговоре ништа на речи његове, већ наредише да га вежу. И предаше га у руке чиновника и послаше га у земљу Зарахемлу, да га изведу пред Алму и врховног судију који беше управник над целом земљом.

30. И догоди се да кад га доведоше пред Алму и врховног судију, настави он као што учини у земљи Гедеону. Да, настави он да *а* хули.

31. И иступи он пред Алму са силно *а* надменим речима, и наружи свештенике и учитеље, оптужујући их за завођење народа бесмисленим предањима очева њихових, да би се наситили трудом народа.

32. Тад му Алма рече: Знаш ти да се ми не ситимо трудом овог народа. Јер гле, радих ја и то од почетка владавине судија све до сада, рукама својим за издржавање своје, упркос многим путовањима унаоколо земље да бих проповедао реч Божју народу своме.

33. И упркос великом труду који извршних у цркви, никад не примих ни *а* сенин један за труд свој, нити иједан од браће моје, осим на столици судијској. А и тад примасмо само по закону, за време своје.

34. И ево, кад не примамо ништа за труд свој у цркви, која нам је корист да радимо у цркви ако није да проглашавамо истину, да бисмо се радовали због *а* радости браће наше?

35. Зашто, дакле, кажеш да проповедамо овом народу да бисмо стекли добит, кад сам знаш да не примамо добит? И ево, верујеш да варамо овај народ, што узрокује толику радост у срцима њиховим?

36. А Корихор му одговори: Да.

37. А тад му Алма рече: Верујеш ли да постоји Бог?

30 *а* всп Хулити, богохуљење.
31 *а* Хел 13:22.
33 *а* Алма 11:3.
34 *а* всп Радост.

38. А он одговори: Не.

39. Тад му Алма рече: Хоћеш ли опет порицати да постоји Бог, а и порицати Христа? Јер гле, кажем ти, знам да постоји Бог, а и да ће Христ доћи.

40. И ево, који доказ имаш да нема [а]Бога, или да Христ неће доћи? Кажем ти, немаш ни једног, осим једино речи своје.

41. Али, гле, ја имам све као [а]сведочанство да је то истинито, а и ти имаш све као сведочанство теби да је то истинито, и хоћеш ли то порећи? Верујеш ли да је то истинито?

42. Гле, знам да верујеш, али си опседнут духом лажљивим, а Духа си Божјег одбацио да нема места у теби већ ђаво има моћ над тобом, и он те носи тамо-амо, правећи смицалице како би уништио децу Божју.

43. А тад Корихор рече Алми: Ако ми покажеш [а]знак, да бих се уверио да постоји Бог, да, покажи ми да Он има моћ, и тада ћу се уверити у истинитост речи твојих.

44. Али Алма му рече: Имао си ти довољно знакова. Хоћеш ли да искушаваш Бога свога? Хоћеш ли рећи, покажи ми знак, кад имаш сведочанство [а]све ове браће твоје, а и свих светих пророка? Света писма су стављена пред тебе, да, и [б]све указује да постоји Бог. Да, сама [а]земља и све што је на лицу њеном. Да, и [г]кретање њено. Да, а и све [д]планете које се крећу својим правилним путањама сведоче да постоји Врховни Створитељ.

45. И хоћеш ли и даље ићи унаоколо заводећи срца овог народа, сведочећи им да не постоји Бог? И хоћеш ли и даље порицати сва ова сведочанства? А он рече: Да, порицаћу, уколико ми не покажеш знак.

46. И тад се догоди да му Алма рече: Гле, жалостан сам због тврдоће срца твога, да, што се још увек опиреш духу истине, да душа твоја буде уништена.

47. Али гле, [а]боље је да душа твоја буде изгубљена него да будеш средство одвођења многих душа у уништење, лажима и ласкавим речима. Стога, будеш ли и даље порицао, гле Бог ће те ударити да ћеш постати нем и никад више нећеш отворити уста своја, и нећеш више варати овај народ.

48. Тад му Корихор рече: Не поричем ја постојање Бога, већ не верујем да постоји Бог и, уз то кажем да ти не знаш да ли постоји Бог. И уколико ми не покажеш знак, нећу поверовати.

49. Тад му Алма рече: Ово ћу ти дати као знак, да ћеш постати [а]нем по речима мојим. И кажем, у име Божје, да ћеш постати нем да више не можеш да говориш.

40 *а* Пс 14:1.
41 *а* всп Сведочити, сведок.
43 *а* Јаков 7:13–21; УиЗ 46:8–9.
всп Знак.
44 *а* Мос 13:33–34.
б Пс 19:1; УиЗ 88:47.
в Јов 12:7–10.
г Хел 12:11–15.
д Мојсије 6:63.
47 *а* 1 Не 4:13.
49 *а* 2 Дн 13:20.

50. Ево, кад Алма изговори ове речи, Корихор поста нем, да не могаше више да говори, по речима Алминим.

51. И ево, кад врховни судија то беше видео, он испружи руку своју и овако написа Корихору: Јеси ли уверен у моћ Божју? На ком си желео да Алма покаже знак свој? Јеси ли желео да друге мучим, да бих теби знак показао? Гле, он ти показа знак и хоћеш ли још оспоравати?

52. А Корихор испружи руку своју и написа ово: Знам да сам нем, јер говорити не могу. И знам да ништа осим моћи Божје не могаше на мени то изазвати. Да, и одувек [а]знадох да постоји Бог.

53. Али гле, ђаво ме [а]превари, јер ми се [б]указа у обличју анђела, и рече ми: Иди и врати овај народ на прави пут, јер сви застранише за неким непознатим Богом. И рече ми: [а]Нема Бога! Да, и поучаваше ме шта да кажем. И ја поучавах речи његове, а поучавах их јер угађаху уму [з]телесном. И поучавах их све док не стекох велик успех, толико да заиста поверовах да су истините. И из тог разлога се опирах истини, и то све док не навукох на себе ово велико проклетство.

54. Ево, кад то изговори, преклињаше Алму да се помоли Богу да проклетство може бити скинуто са њега.

55. Али, Алма му рече: Кад би проклетство било скинуто са тебе ти би опет заводио срца овог народа. Стога, биће ти онако како Господ хоће.

56. И догоди се да проклетство не беше скинуто са Корихора већ он беше истеран и иђаше од куће до куће просећи за храну своју.

57. Ево, вест о ономе што се беше догодило Корихору одмах се објави широм земље. Да, врховни судија посла проглас свом народу у земљи, проглашавајући онима који повероваше речима Корихоровим да се морају журно покајати, да се исти судови не би оборили на њих.

58. И догоди се да се они уверише у опакост Корихорову. Стога се поново обратише Господу. И то учини крај безакоњу по угледу на Корихора. А Корихор иђаше од куће до куће просећи храну за издржавање своје.

59. И догоди се да кад изађе међу народ, да, међу народ који се раздвоји од Нефијаца и прозва себе Зорамцима, јер их вођаше човек чије име беше Зорам – и кад он изађе међу њих, гле, јурнуше на њега и изгазише га, и то намртво.

60. И тако видимо крај онога који изопачује путеве Господње. И тако видимо да [а]ђаво неће [б]подупрети децу своју у последњи

52*а* Алма 30:42.
53*а* Јаков 7:14.
б 2 Кор 11:14; 2 Не 9:9.
в Пс 10:4.
з всп Телесан.
60*а* всп Ђаво.
б Алма 3:26–27; 5:41–42; УиЗ 29:45.

дан, него их журно одвлачи у [в]пакао.

ПОГЛАВЉЕ 31.

Алма предводи мисију да би вратио на прави пут отпале Зорамце – Зорамци поричу Христа, верују у погрешно схватање избора, и служе са устаљеним молитвама – Мисионари се испуњавају Светим Духом – Њихове невоље су прожете радошћу у Христу. Око 74. год. пре Христа.

Ево, догоди се да после краја Корихоровог, пошто Алма беше примио вести да Зорамци изопачују путеве Господње, и да Зорам, који беше вођа њихов, заводи срца људи да се [а]клањају немим [б]идолима, срце му поново поче [в]венути због безакоња народа.

2. Јер беше то разлог велике [а]жалости за Алму да зна за безакоња међу својим народом. Стога срце његово беше веома жалосно због раздвајања Зорамаца од Нефијаца.

3. Ево, Зорамци се беху окупили у земљи коју називаше Антионум, која беше источно од земље Зарахемле, која се простираше граничећи се скоро са обалом морском, и беше јужно од земље Јершон, а на југу се граничише са пустињом, а та пустиња беше пуна Ламанаца.

4. Ево, Нефијци се силно бојаше да ће Зорамци успоставити пријатељске односе са Ламанцима и да ће то бити извор великог губитка с нефијске стране.

5. И ево, како [а]проповедање [б]речи имаше велику тежњу да [в]води народ према оном што је праведно – да, имаше то моћније дејство на ум народа него мач, или било шта друго што им се беше догодило – стога помисли Алма да је корисно да испробају вредност речи Божје.

6. Стога, узе Амона и Арона и Омнера, а Химнија остави у цркви у Зарахемли, али тројицу претходних поведе са собом, а и Амулека и Зезрома, који беху у Мелеку, а поведе и двојицу од синова својих.

7. А најстаријег од синова својих не поведе са собом, а име његово беше [а]Хеламан. А имена оних које поведе са собом беху Шиблон и Коријантон. И то су имена оних који пођоше са њим међу [б]Зорамце да им реч проповедају.

8. Ево, Зорамци беху [а]отпадници од Нефијаца, стога реч Божја беше проповедана међу њима.

9. Али они [а]упадоше у велике

60 *в* всп Пакао.
31 1 *а* Изл 20:5; Мос 13:13.
б 2 Не 9:37. всп Идолопоклонство.
в Алма 35:15.
2 *а* Мос 28:3; 3 Не 17:14; Мојсије 7:41.
5 *а* Енос 1:23; Алма 4:19. всп Проповедати.
б Јев 4:12; Јаков 2:8; Алма 36:26.
в Јар 1:11–12; УиЗ 11:2.
7 *а* всп Хеламан, син Алмин.
б Алма 30:59.
8 *а* Алма 24:30.
9 *а* всп Отпадништво.

грешке, јер не хтедоше да гледају да држе заповести Божје и одредбе Његове у складу са законом Мојсијевим.

10. Нити хтедоше да се придржавају уредби црквених, да истрају у молитви и молби Богу свакодневно, да не би пали у искушење.

11. Да, укратко, изопачише путеве Господње у веома много прилика. Из тог разлога, дакле, Алма и браћа његова пођоше у земљу да им реч проповедају.

12. Ево, кад дођоше у земљу, гле, на велико чуђење своје, опазише да Зорамци беху изградили синагоге и да се окупљају заједно један дан у недељи, дан који назваше даном Господњим и служаху на начин који Алма и браћа његова никад не беху видели;

13. Они, наиме, имаху једно место направљено усред синагоге своје, место за стајање, које беше високо изнад главе, а на врх би стала само једна особа.

14. Стога, ко год би хтео да [а]служи, морао би да изађе и стане на врх тога и испружи руке своје према небу, и јаким гласом повиче, говорећи:

15. Свети, свети Боже, верујемо да си Ти Бог, и верујемо да си свет, и да си дух био, и да дух јеси, и да ћеш заувек дух бити.

16. Свети Боже, верујемо да нас Ти раздвоји од браће наше, и не верујемо у предања браће наше која им беху предавана због детињарија очева њихових, него верујемо да нас Ти [а]изабра да будемо Твоја [б]света деца, и Ти нам такође обзнани да Христа неће бити.

17. Али, Ти си исти јуче, данас, и заувек. И Ти нас [а]изабара да будемо спашени, док су сви око нас изабрани да гневом Твојим буду у пакао бачени. За ту светост, о Боже, ми Ти захваљујемо. И захваљујемо Ти, такође, што нас изабра да не будемо заведени безумним предањима браће наше, која их везују за веровање у Христа, које заводи срца њихова да лутају далеко од Тебе, Боже наш.

18. И поново ти захваљујемо, о Боже, што смо изабран и свет народ. Амен.

19. Ево, догоди да пошто Алма и браћа његова и синови његови беху чули ове молитве, зачудише се преко сваке мере.

20. Јер гле, сваки човек изађе и принесе те исте молитве.

21. Ево, то место назваше Рамеумптом, чије тумачење је свето постоље.

22. Ево, са тог постоља приношаху, сваки човек, потпуно исту молитву Богу, захваљујући Богу своме што их изабра и што их не заведе на предања браће њихове, и што срца њихова не беху обманута да верују у оно што ће доћи, о чему они ништа не знадоше.

14 *а* Мт 6:1–7.

16 *а* Алма 38:13–14.
б Иса 65:3, 5.

17 *а* всп Ништаван, сујета.

23. Ево, када сав народ беше принео хвале на тај начин, вратише се својим кућама, [а]никада не говорећи о Богу своме поново, све док се опет заједно не окупише код светог постоља да принесу хвале по обичају своме.

24. Ево, кад Алма то беше видео, срце му се [а]растужи, јер беше видео да су опак и покварен народ. Да, беше он видео да су срца њихова ослоњена на злато, и на сребро, и на свакојака изврсна добра.

25. Да, и беше видео, такође, како се срца њихова [а]узносе у охолости, до великог хвалисања.

26. И подиже глас свој према небу, и [а]завапи, говорећи: О, колико дуго ћеш, о Господе, трпети да слуге твоје пребивају овде доле у телу, да посматрају тако велику опакост међу децом човечјом?

27. Гле, о Боже, они [а]вапе ка Теби, а ипак срца су им прожета охолошћу њиховом. Гле, о Боже, они вапе ка Теби устима својим, док се [б]надимају, и то до величине, ништавним стварима овог света.

28. Погледај, о Боже мој, скупоцене хаљине њихове, и прстење њихово, и [а]наруквице њихове, и украсе њихове златне, и све драгоцености њихове којима се украшавају. И гле, срца су им ослоњена на њих, а ипак вапе ка Теби и кажу – Захваљујемо ти, о Боже, јер смо народ за Тебе изабран, док ће остали страдати.

29. Да, и кажу како им Ти обзнани да Христа неће бити.

30. О, Господе Боже, колико дуго ћеш трпети да таква опакост и невера буду међу овим народом? О, Господе, подари ми снагу да се могу носити са слабостима својим. Јер нејак сам, а таква опакост међу овим народом боли душу моју.

31. О, Господе, срце је моје веома жалосно, утеши душу моју [а]у Христу. О, Господе, подари ми снагу да могу стрпљиво подносити ове невоље које ме сналазе због безакоња овог народа.

32. О, Господе, утеши душу моју и дај ми успеха, као и сарадницима мојим који су са мном – да, Амону и Арону и Омнеру, а и Амулеку и Зезрому, као и [а]двојици синова мојих – да, и све њих утеши, о Господе. Да, утеши душе њихове у Христу.

33. Додели им да могу снагу имати, да могу поднети невоље своје које ће их снаћи због безакоња овог народа.

34. О, Господе, подари [а]нам да можемо имати успеха приводећи их поново Теби кроз Христа.

35. Гле, о Господе, драгоцене су [а]душе њихове, и многи од њих су

23 *а* Јак 1:21–25.
24 *а* Пос 6:5–6.
25 *а* Јаков 2:13; Алма 1:32.
26 *а* Мојсије 7:41–58.
27 *а* Иса 29:13.
б всп Охолост.
28 *а* Иса 3:16–24.
31 *а* Јн 16:33.
32 *а* Алма 31:7.
34 *а* 2 Не 26:33.
35 *а* всп Душа – Вредност душе.

браћа наша. Подари нам, стога, о Господе, моћ и мудрост да њих, браћу своју, можемо поново привести Теби.

36. Тад се догоди да када Алма изговори те речи, [а]пљесну [б]рукама над свима онима који беху са њим. И гле, кад пљесну над њима рукама својим, испунише се они Светим Духом.

37. А после тога се раздвојише један од другог, не [а]мислећи на себе шта ће јести, или шта ће пити, или шта ће обући.

38. А Господ припреми за њих да не гладују, нити жедни да буду. Да, а и снагу им даде да не трпе никакве [а]невоље, осим да буду прожети радошћу у Христу. Ево, беше то у складу са молитвом Алмином, и то зато што мољаше са [б]вером.

ПОГЛАВЉЕ 32.

Алма поучава сиромашне чије их невоље беху учиниле понизнима – Вера је нада у оно што се не види а што је истиниту – Алма сведочи да анђели служе мушкарцима, женама, и деци – Алма пореди реч са семеном – Оно се мора засадити и неговати – Тада израсте у дрво са ког се бере плод вечног живота. Око 74. год. пре Христа.

И догоди се да они изађоше и почеше проповедати реч Божју народу, улазећи у синагоге њихове и у куће њихове. Да, чак и на улицама њиховим проповедаху реч.

2. И догоди се да после много труда међу њима, почеше имати успеха код [а]сиромашног слоја народа, јер гле, беху они истеривани из синагога због неугледности хаљина својих –

3. Стога им не беше дозвољено да улазе у синагоге њихове да Богу служе, јер их сматраху прљавштином. Наиме, беху они сиромашни. Да, браћа њихова их сматраху отпадом. Беху они, дакле, [а]сиромашни у оном што је од овог света, а беху сиромашни и у срцу.

4. Ево, док Алма поучаваше и говораше народу на брежуљку Ониди, велико мноштво му дође, а то су они о којима говоримо, који су [а]сиромашни у срцу због сиромаштва свога у погледу на оно што је од овог света.

5. И дођоше они Алми, а један који беше главни међу њима, рече му: Гле, [а]шта да чине ова браћа моја, јер сви их људи презиру због сиромаштва њиховог, а нарочито свештеници наши. Они нас, стога, [б]истераше из синагога наших за које обилно радисмо рукама својим да бисмо их изградили, а истераше нас због великог сиромаштва

36 *а* 3 Не 18:36–37.
б всп Руке, полагање руку.
37 *а* Мт 6:25–34; 3 Не 13:25–34.
38 *а* Мт 5:10–12; Мос 24:13–15; Алма 33:23.
б всп Вера.
32 2 *а* всп Сиромашан.
3 *а* Алма 34:40.
4 *а* всп Сиромашан – Сиромашни духом.
5 *а* ПСол 18:23.
б Алма 33:10.

нашег, и ми немамо место где бисмо служили Богу своме. И гле, [в]шта да чинимо?

6. И ево, кад Алма чу ово, одмах се окрену лицем према њему и погледа са великом радошћу, јер беше видео да их [а]невоље њихове учинише истински [б]понизнима и да беху [в]спремни да чују реч.

7. Стога, не говораше више осталом мноштву, него испружи руку своју и повика онима које посматраше, који беху истински покајани, и рече им:

8. Видим да сте [а]смерни у срцу, и ако је тако, благословени сте.

9. Гле, брат ваш рече: Шта да учинимо? – јер смо истерани из синагога својих, па не можемо Богу служити.

10. Гле кажем вам, зар мислите да не можете Богу [а]служити, осим једино у синагогама својим?

11. И надаље, питао бих вас, зар мислите да не смете Богу служити осим само једанпут недељно?

12. Кажем вам, добро је што вас истераше из синагога ваших, да можете бити понизни и да можете [а]мудрост научити, јер потребно је да мудрост научите. Јер зато што вас браћа ваша истераше и презреше због великог [б]сиромаштва вашег, приведени сте смерности срца јер сте из нужде наведени да будете понизни.

13. И ево, јер сте приморани да будете понизни, благословени сте, јер човек понекад, ако је приморан да буде понизан, тежи покајању. И ево, засигурно, ко год се покаје милост ће наћи, а онај који милост нађе и [а]истраје до краја биће спашен.

14. И ево, као што вам рекох да зато што сте приморани да будете понизни, благословени сте, зар не мислите да су још више благословени они који се истински понизе речи ради?

15. Да, онај који се истински понизи и покаје за грехе своје, и истраје до краја, тај ће бити благословен – да, много благословенији од оних који су приморани да буду понизни због свог великог сиромаштва.

16. Стога, благословени су они који се [а]понизе а да не беху приморани да буду понизни, заправо, другим речима, благословен је онај који поверује у реч Божју и крсти се без тврдоглавости срца, да, без да је наведен да сазна реч, или чак присиљен да сазна, пре него што поверује.

17. Да, много их је који кажу: Покажеш ли нам [а]знак са неба, тада ћемо са сигурношћу знати, тада ћемо поверовати.

18. Ево, питам, је ли то вера? Гле, кажем вам, није, јер зна ли

5*в* Дела 2:37–38.
6*а* всп Недаћа.
б всп Понизан, понизност.
в Алма 16:16–17; УиЗ 101:8.
8*а* Мт 5:3–5.
10*а* всп Клањати се.
12*а* Проп 4:13.
б ПСол 16:8.
13*а* Алма 38:2.
16*а* всп Понизан, понизност.
17*а* всп Знак.

човек нешто нема разлога да [а]верује јер то зна.

19. И ево, колико је више проклет онај који [а]зна вољу Божју а не чини по њој, од оног који само верује, или само има разлог да верује, а пада у преступ?

20. Ево, о томе морате судити. Гле, кажем вам, да је у једну руку као и у другу, и сваком човеку биће по делима његовим.

21. И ево, као што рекох о вери – [а]вера није имати савршено знање о нечему. Стога, ако веру имаш, [б]надаш се ономе што [в]не видиш, што је истинито.

22. И ево, гле, кажем вам, и ја бих да упамтите да је Бог милостив свима онима који поверују у име Његово. Стога Он, пре свега, жели да верујете, и то у реч Његову.

23. И ево, саопштава Он реч своју људима преко анђела. Да, [а]не само мушкарцима, него и женама. Али то није све, малој [б]деци се много пута дају речи које постиђују мудре и учене.

24. И ево, љубљена браћо моја, пошто зажелесте да сазнате од мене шта да чините јер сте ожалошћени и истерани – ево, не желим да мислите да намеравам да вам судим, сем у складу са оним што је истинито –

25. Јер не мислим да сте сви ви били приморани да се понизите, јер заиста верујем да међу вама има оних који би се понизили у ма каквим приликама били.

26. Ево, као што рекох о вери – да она није савршено знање – тако је и са речима мојим. Не можете у први мах знати за њихову поузданост, до савршенства, као што ни вера није савршено знање.

27. Али гле, разбудите ли и подстакнете ли способности своје, и то ради провере речи мојих, и испољите трунку вере, да, и не можете ли више барем [а]пожелите да верујете, нека та жеља делује у вама све док не поверујете толико да можете дати место делу речи мојих.

28. Ево, упоредићемо реч са [а]семеном. Ево, дате ли места [б]семену да се засади у [в]срце ваше, гле, буде ли то право семе, то јест, добро семе, не избаците ли га ви [г]невером својом, опирући се Духу Господњем, гле, почеће оно да буја у грудима вашим. И пошто осетите те покрете бујања, почећете да говорите себи – Мора да је то добро семе, односно, добра је та реч, јер почиње да увећава душу моју, да, почиње да просветљава [д]разумевање моје, да, почиње ми бити изврсна.

29. И гле, неће ли то увећати веру вашу? Кажем вам, да. Упр-

18 *а* Етер 12:12, 18.
19 *а* Јн 15:22–24.
21 *а* Јн 20:29; Јев 11.
б всп Нада.
в Етер 12:6.
23 *а* Јоило 2:28–29.
б Мт 11:25; Лк 10:21; 3 Не 26:14–16; УиЗ 128:18.
27 *а* Мк 11:24.
28 *а* Алма 33:1.
б Лк 8:11.
в всп Срце.
г Мт 17:20.
д всп Разумевање.

кос томе, није она порасла до савршеног знања.

30. Али гле, кад семе набуја и никне и почне да расте, морате тада рећи да је семе добро, јер гле, буја и ниче и почиње да расте. И ево, гле, неће ли то ојачати веру вашу? Да, ојачаће то веру вашу, јер ћете рећи: Знам да је то добро семе, јер гле, ниче и почиње да расте.

31. И сад, гле, јесте ли сигурни да је то добро семе? Кажем вам, да, јер свако семе рађа према [а]врсти својој.

32. Стога, расте ли семе, добро је, али ако не расте, гле, није добро, стога се избацује.

33. И ево, гле, пошто извршисте проверу, и семе засадисте и оно буја и ниче и почиње да расте, морате знати да је семе добро.

34. И ево, гле, да ли је савршено [а]знање ваше? Да, знање ваше је савршено у погледу тога, а [б]вера ваша је неискоришћена и то због тога што знате, јер знате да реч проширује душе ваше, и знате, такође, да је никла, да почиње да просветљава разумевање ваше, и [в]ум ваш почиње да се шири.

35. О, дакле, није ли то стварно? Кажем вам, да, јер је [а]светлост, а све што је светлост добро је, јер је препознатљиво, стога морате знати да је добро. И ево, гле, пошто искусисте ту светлост, да ли је знање ваше савршено?

36. Гле, кажем вам, није. Исто тако не смете одбацити веру своју, јер ви само испољисте веру своју да засадите семе како бисте могли проверити да сазнате да ли је семе добро.

37. И гле, кад дрво почне да расте, рећи ћете: Негујмо га са великом пажњом да може да пусти корен, да може да нарасте и плод нам донесе. И ево, гле, негујете ли га са пуно пажње, пустиће корен, нарасти и плод донети.

38. Али, [а]занемарите ли дрво, и не мислите о нези његовој, гле, неће никакав корен пустити и када врелина сунца дође и спржи га, вене јер нема корена, а ви га ишчупате и баците.

39. Ево, то није зато што семе не беше добро, нити зато што плод не беше пожељан већ зато што вам је [а]земља неплодна, и нећете да негујете дрво, стога не можете имати плод његов.

40. И тако, не негујете ли реч, надајући се оком вере плоду њеном, никада нећете брати плод са [а]дрвета живота.

41. Али, будете ли неговали реч, да, неговали дрво кад почне да расте, вером својом са великом марљивошћу и са [а]стрпљењем, надајући се плоду његовом, пустиће оно корен и гле, биће то дрво [б]које расте у вечни живот.

42. А због [а]марљивости ваше

31 *а* Пос 1:11–12.
34 *а* всп Знање.
б Етер 3:19.
в всп Ум.
35 *а* Јн 3:18–21.
всп Светлост, светлост Христова.
38 *а* всп Отпадништво.
39 *а* Мт 13:5.
40 *а* Пос 2:9; 1 Не 15:36.
41 *а* всп Стрпљење.
б Алма 33:23; УиЗ 63:23.
42 *а* всп Марљивост.

и вере ваше и стрпљења вашег у неговању речи, да би она пустила корен у вама, гле, убрзо ћете брати [б]плод њен, који је најдрагоценији, који је слађи од свега што је слатко, и који је бељи од свега што је бело, да, и који је чистији од свега што је чисто. И гостићете се тим плодом све док се не заситите, да не гладујете, нити да жедните.

43. Тада ћете, браћо моја, жњети награду за веру своју и марљивост своју и стрпљење и трпељивост, ишчекујући да вам дрво плод донесе.

ПОГЛАВЉЕ 33.

Зенос је поучавао да људи треба да се моле и служе свуда, и да су судови одвраћени због Сина – Зенок је поучавао да је милост подарена због Сина – Мојсије је у пустињи подигао узор Сина Божјег. Око 74. год. пре Христа.

Ево, пошто Алма беше изговорио те речи, упиташе га желећи да сазнају треба ли да верују у [а]једног Бога како би могли да добију тај плод о ком он беше говорио, или како да засаде [б]семе, или реч коју им он беше говорио, која, он рече, мора бити засађена у срца њихова, или на који начин треба да почну да испољавају веру своју.

2. А Алма им рече: Гле, рекосте да Богу своме не можете да [а]служите јер сте истерани из синагога својих. Али гле, кажем вам, ако мислите да не можете Богу служити, грдно се варате, и требало би да [б]Света писма истражујете. Ако мислите да вас она томе поучаваху, не разумете их.

3. Сећате ли се да читасте шта [а]Зенос, пророк из давнина, рече о молитви, или [б]служењу?

4. Јер он рече: Милостив си, о Боже, јер чу молитву моју, чак и кад у пустињи бејах. Да, милостив беше када се мољах за оне који беху [а]непријатељи моји, и врати их к мени.

5. Да, о Боже, и беше ми милостив када вапих Теби на [а]њиви својој, кад вапих Теби у молитви својој, и Ти ме чу.

6. И опет, о Боже, кад кренух дому своме Ти ме услиши у молитви мојој.

7. И кад кренух у [а]одају своју, о Господе, и помолих Ти се, Ти ме чу.

8. Да, милостив си деци својој кад вапе Теби, да их Ти чујеш а не људи, и Ти ћеш их чути.

9. Да, о Боже, беше Ти милостив према мени, и чу вапаје моје усред скупштине Твоје.

10. Да, и Ти ме чу, такође, кад ме непријатељи моји [а]истераше и презреше. Да, чу Ти вапаје моје и расрди се на непријатеље

42 *б* 1 Не 8:10–12.
33 1 *а* 2 Не 31:21; Мос 15:2–4.
б Алма 32:28–43.
2 *а* Алма 32:5.
б Алма 37:3–10.
3 *а* всп Зенос; Света писма – Изгубљена Света писма.
б всп Клањати се.
4 *а* Мт 5:44.
5 *а* Алма 34:20–25.
7 *а* Мт 6:5–6; Алма 34:26.
10 *а* Алма 32:5.

моје, и у срцби својој похођаше их брзим уништењем.

11. И Ти ме чу због невоља мојих и искрености моје, и ради Сина свога беше тако милостив према мени. Стога ћу Ти вапити у свим невољама својим, јер у Теби је радост моја, јер одврати судове своје од мене, ради Сина свога.

12. И тад им Алма рече: Верујете ли овим [а]Светим писмима која написаше они из давнина?

13. Гле, ако ли верујете, морате поверовати у оно што [а]Зенос рече, јер гле, он рече: Ти одврати судове своје од мене ради Сина свога.

14. Ево, гле, браћо моја, питао бих вас, читасте ли Света писма? Ако читасте, како можете да не верујете у Сина Божјег?

15. Јер [а]није записано да само Зенос о томе говораше, него и [б]Зенок о томе говораше –

16. Јер гле, он рече: Гневан си, о Господе на овај народ, јер неће да разумеју милости Твоје које им Ти подари ради Сина свога.

17. И ево, браћо моја, видите да и други древни пророк сведочаше о Сину Божјем, и ради тога што народ не хтеде да разуме речи његове [а]каменоваху га до смрти.

18. Али гле, није то све. Нису они једини који говораху о Сину Божјем.

19. Гле, о Њему говораше и [а]Мојсије. Да, и гле, [б]узор беше [в]подигнут у пустињи да би који год га погледа могао да живи. И многи погледаше и поживеше.

20. Али, мало их схвати значење тога, и то због тврдоће срца својих. Али, беше много оних који беху толико окорели да не хтедоше да погледају, стога страдаше. Ево, разлог што не хтедоше да погледају је што не вероваху да ће их то [а]исцелити.

21. О, браћо моја, кад бисте се могли исцелити само бацивши поглед да будете исцељени, зар не бисте хитро погледали, или бисте радије отврднули срца своја у невери и били немарни, да не бисте хтели да баците поглед, да страдате?

22. Ако је тако, јао ће се оборити на вас. Али ако није тако, баците тада поглед и [а]почните да верујете у Сина Божјег, да ће Он доћи да откупи свој народ, и да ће страдати и умрети како би извршио [б]помирење за грехе њихове, и да ће исто тако из мртвих [в]устати, што ће остварити [г]васкрсење, како би сви људи стали пред Њега да им се суди у последњи и судњи дан, по [д]делима њиховим.

12 *а* всп Света писма.
13 *а* Алма 34:7.
15 *а* Јаков 4:4.
б 1 Не 19:10; Алма 34:7.
17 *а* всп Мученик, мучеништво.
19 *а* Понз 18:15, 18; Алма 34:7.
б Бр 21:9; 2 Не 25:20; Мос 3:15.
в Јн 3:14; Хел 8:14–15.
20 *а* 1 Не 17:40–41.
22 *а* Алма 32:27–28.
б Алма 22:14; 34:8–9.
в всп Васкрсење.
г Алма 11:44.
д всп Дела.

23. И ево, браћо моја, желим да ову реч [а]засадите у срца своја, и кад почне да клија негујте је вером својом. И гле, постаће она дрво које у вама [б]расте за вечни живот. И нека вам Бог подари да [в]бремена ваша могу бити лака, кроз радост Сина Његовог. И заиста, све то можете учинити само ако хоћете. Амен.

ПОГЛАВЉЕ 34.

Амулек сведочи да је реч у Христу за спасење – Уколико се не изврши помирење, сав људски род мора страдати – Цео закон Мојсијев указује на жртву Сина Божјег – Вечни план откупљења темељи се на вери и покајању – Молите се за временске и духовне благослове – Овај живот је за људе време припреме за сусрет с Богом – Градите своје спасење у страху пред Богом. Око 74. год. пре Христа.

И ево, догоди се да пошто им Алма беше изговорио те речи седе на земљу, а [а]Амулек устаде и поче да их поучава, говорећи:

2. Браћо моја, мислим да је немогуће да не знате ово што пророци рекоше о доласку Христовом, о коме поучавамо да је Син Божји. Да, знам да сте [а]томе обилно поучавани пре расправе ваше међу нама.

3. И пошто пожелесте да вам брат мој љубљени обзнани шта да чините због невоља својих, и нешто мало вам рече како би припремио умове ваше, да, и подстакну вас на веру и стрпљење –

4. Да, и то да имате толико вере да чак [а]засадите реч у срца своја, како бисте проверили ваљаност њену.

5. И ми приметисмо да велико питање које вам је на уму је да ли је реч у Сину Божјем, или, да ли Христа неће бити.

6. И ви, такође, приметисте да вам брат мој доказа многим примерима да [а]реч јесте у Христу за спасење.

7. Брат мој се позва на речи Зеносове, да откупљење долази преко Сина Божјег, а и на речи Зенокове. И такође, позва се на Мојсија да докаже да је то истинито.

8. И ево, гле, и ја сам ћу вам [а]посведочити да је то истинито. Гле, кажем вам да знам да ће Христ доћи међу децу човечју да преузме на себе преступе свога народа, и да ће извршити [б]помирење за грехе света, јер Господ Бог то рече.

9. Наиме, потребно је да се [а]помирење изврши, јер се према великом [б]плану Вечног Бога помирење мора извршити, иначе цео људски род мора неизбежно страдати. Да, сви су окорели, да,

23 *а* Алма 33:1; 34:4.
б Алма 32:41; УиЗ 63:23.
в Алма 31:38.
34 1 *а* Алма 8:21.
2 *а* Алма 16:13–21.
4 *а* Алма 33:23.
6 *а* Јн 1:1, 14.
8 *а* всп Сведочити.
б всп Помирити, помирење.
9 *а* Алма 33:22.
б Алма 12:22–33; Мојсије 6:62.

сви су [в]пали и изгубљени и морају страдати осим посредством помирења које је потребно извршити.

10. Јер, потребно је да буде велика и последња [а]жртва. Да, не жртва човечја, нити животињска, нити било какве живине, јер то неће бити људска жртва, већ мора бити [б]бесконачна и вечна [в]жртва.

11. Ево, нема ни једног човека који би могао да жртвује своју крв која ће извршити помирење за грехе другог. Ево, убије ли човек, гле, хоће ли закон наш, који је [а]праведан, узети живот брата његовог? Кажем вам, не.

12. Него закон тражи живот оног који [а]убиство почини. Стога не може бити ничег мањег од бесконачног помирења које ће задовољити за грехе света.

13. Потребна је, стога, да буде велика и последња жртва, и тада ће бити, или би требало да буде [а]крај проливању крви. Тада ће се [б]закон Мојсијев испунити. Да, све ће се испунити, свако словце и цртица, и ништа неће проћи.

14. И гле, то је цело [а]значење [б]закона, сваки делић указује на велику и последњу [в]жртву. А та велика и последња жртва биће Син Божји, да, бесконачна и вечна.

15. И тако ће Он донети [а]спасење свима онима који верују у име Његово. А то је сврха те последње жртве, да изврши потпуну милост која надвладава правду и људима пружа средство да би могли имати веру која води ка покајању.

16. И тако [а]милост може да удовољи захтевима [б]правде, и обухвата их у наручје сигурности, док је онај који не испољава веру која води ка покајању изложен целом закону захтева [в]правде. Стога се само за оног који има веру ка покајању остварује тај велики и вечни [г]план откупљења.

17. Стога, нека вам Бог подари, браћо моја, да почнете да испољавате своју [а]веру ка покајању, да почнете да [б]призивате Његово свето име, да би Он имао милости према вама;

18. Да, вапите Њему за милост, јер је Он моћан да спасе.

19. Да, понизите се и истрајте у молитви Њему.

20. Вапите Њему када сте на пољима својим, да, за сва стада своја.

21. [а]Вапите Њему у кућама својим, да за све укућане своје, и ујутро, и у подне, и увече.

22. Да, вапите Њему против моћи непријатеља својих.

---

9 *в* всп Пад Адама и Еве.
10 *а* Мојсије 5:6–7.
б 2 Не 9:7.
в всп Жртва.
11 *а* Понз 24:16; Мос 29:25.
12 *а* всп Смртна казна; Убиство.
13 *а* 3 Не 9:17, 19–20.
б 3 Не 15:5.
14 *а* Алма 30:3.
б всп Закон Мојсијев.
в УиЗ 138:35.
15 *а* всп Спасење.
16 *а* всп Милостив, милост.
б всп Правда.
в Алма 12:32.
г всп План откупљења.
17 *а* всп Вера.
б всп Молитва.
21 *а* Пс 5:1–3; 3 Не 18:21.

23. Да, [а]вапите Њему против [б]ђавола, који је непријатељ сваке [а]праведности.

24. Вапите Њему за усеве поља својих, да можете напредовати у њима.

25. Вапите за стада на пољима својим, да се намноже.

26. Али, то није све, морате изливати душе своје у [а]одајама својим и скровитим местима својим, и у пустињи вашој.

27. Да, а када не вапите Господу, нек [а]срца ваша буду [б]испуњена, упућена у молитви Њему непрестано за добробит вашу, а и за добробит оних који су око вас.

28. И ево, гле, љубљена браћо моја, кажем вам, не мислите да је то све. Јер када све то учините, окренете ли се од оних у [а]потреби, и голих и не походите болесне и ожалошћене, и не [б]уделите од иметка свога, ако имате, онима који су у потреби – кажем вам, ако не учините ништа од тога, гле, [в]молитва ваша је [г]узалуд и не користи ништа, а ви сте као лицемер који веру пориче.

29. Стога, не сетите ли се да [а]милостиви будете, ви сте као отпад који ливци одбацују, (јер вредности нема) и људи га ногама газе.

30. И ево, браћо моја, ја бих да, пошто примисте толико сведочанстава, видевши да Света писма сведоче о томе, кренете и донесете [а]плод који води покајању.

31. Да, ја бих да кренете и више не отврднете срца своја. Јер гле, сада је време и [а]дан спасења вашег. Покајете ли се и не отврднете срца своја, тај велики план откупљења сместа ће се извршити на вама.

32. Јер гле, за људе је овај живот време [а]припреме за сусрет с Богом. Да, гле, дан овог живота је дан за људе да изврше дела своја.

33. И ево, као што вам раније рекох, будући да имадосте толико сведочанстава, стога, преклињем вас да дан свога [а]покајања не [б]одгађате за крај, јер после овог дана живота који нам је дат да се припремимо за вечност, гле, не искористимо ли време своје док смо у овом животу, долази тада [а]мркла [в]ноћ у којој се никакво дело не може извршити.

34. Не можете рећи када доспете до тог страшног [а]тренутка: Покајаћу се, вратићу се Богу своме. Не, не можете то рећи, јер онај исти дух који буде поседовао тела ваша у време кад

23 *а* 3 Не 18:15, 18.
б всп Ђаво.
в всп Праведан, праведност.
26 *а* Мт 6:5–6.
27 *а* всп Срце.
б всп Промишљати.
28 *а* всп Сиромашан.
б всп Милостиња, давање милостиње.
в Мт 15:7–8.
г Моро 7:6–8.
29 *а* всп Милосрђе.
30 *а* Мт 3:8; Алма 13:13.
31 *а* Рим 13:11–12.
32 *а* 2 Не 2:21; Алма 12:24; 42:4–6.
33 *а* всп Покајати се, покајање.
б Хел 13:38; УиЗ 45:2.
в всп Смрт, духовна; Тама, духовна.
г Јн 9:4; УиЗ 45:17.
34 *а* Алма 40:13–14.

будете одлазили из овог живота, тај исти дух ће имати моћ да запоседне тело ваше у том вечном свету.

35. Јер гле, будете ли одгађали дан покајања свога све до смрти, гле, постаћете [а]потчињени духу ђаволовом и он вас [б]печати као своје. Стога се Дух Господњи повуче од вас и нема места у вама, а ђаво има сву моћ над вама. И то је коначно стање опаких.

36. А то знам јер ми Господ рече да не пребива у храмовима који [а]нису свети, већ пребива у срцима [б]праведних. Да, и рече, такође, да ће праведни седети у царству Његовом да више никад не изађу. Међутим, одећа њихова мора бити избељена крвљу Јагњетовом.

37. И ево, љубљена браћо моја, желим да то упамтите и да спасење своје [а]градите у страху пред Богом, и да више не поричете долазак Христов;

38. Да се више не [а]препирете са Светим Духом, него да га примите и преузмете на себе [б]име Христово. Да се понизите и то до у прах, и [в]служите Богу на којем год месту били, у духу и истини, и да свакодневно живите у [г]захваљивању за мноштво милости и благослова које вам Он дарује.

39. Да, и још вас опомињем, браћо моја, да будете непрестано [а]будни у молитви, да вас [б]искушења ђаволова не заведу, да вас он не надвлада, да не постанете поданици његови у последњи дан. Јер гле, не награђује вас он [в]ничим добрим.

40. И ево, љубљена браћо моја, опоменуо бих вас да имате [а]стрпљења и да подносите свакојаке невоље, да не [б]ружите оне који вас избацују због великог сиромаштва вашег, да и ви не постанете грешници као они;

41. Већ да стрпљења имате, и да невоље ове подносите са чврстом надом да ћете се једног дана одморити од свих невоља својих.

ПОГЛАВЉЕ 35.

Проповедање речи уништава делатност Зорамаца – Они избацују обраћенике који се онда прикључују народу Амоновом у Јершону – Алма тугује због опасности народа. Око 74. год. пре Христа.

Ево, догоди се да пошто Амулек заврши са речима овим, повукоше се они из мноштва и прећоше у земљу Јершон.

2. Да, и остала браћа, пошто беху проповедала реч Зорам-

35 *а* 2 Не 28:19–23.
б 2 Не 9:9.
36 *а* Мос 2:37; Алма 7:21; Хел 4:24.
б всп Праведан, праведност.
37 *а* Фил 2:12.
38 *а* всп Препирка.
б Мос 5:8; Алма 5:38.
в всп Клањати се.
г Пс 69:30; УиЗ 59:7. всп Захвалан, захвалити, захваљивање.
39 *а* всп Будети, стражари.
б всп Искушати, искушење.
в Алма 30:60.
40 *а* всп Стрпљење.
б УиЗ 31:9.

цима, такође прећоше у земљу Јершон.

3. И догоди се да пошто се угледнији део Зорамаца беше посаветовао у погледу речи које им беху проповедане, расрдише се због речи јер она уништи [a]делатност њихову. Стога не хтедоше да послушају те речи.

4. И послаше они проглас и окупише народ широм целе земље и посаветоваху се са њима у погледу речи које беху изговорене.

5. Ево, владари њихови и свештеници њихови и учитељи њихови не допустише да народ сазна жеље њихове. Стога кришом сазнаше мишљење свих људи.

6. И догоди се да пошто сазнаше мишљење свих људи, они који беху склони речима које изговорише Алма и браћа његова, беху истерани из земље, а беше их много. И они, такође, прећоше у земљу Јершон.

7. И догоди се да им Алма и браћа његова служаху.

8. Ево, народ зорамски расрди се на народ Амонов који беше у Јершону, а врховни владар Зорамаца, јер беше веома опак човек, посла поруку народу Амоновом желећи да они истерају из земље своје све оне који од њих прећоше у земљу њихову.

9. И он им изусти многе претње. А народ Амонов се не уплаши речи њихових. Стога их не протераше, него примише све сиромашне Зорамце који пребегоше код њих. И [a]неговаху их и оденуше их, и дадоше им земље за баштину њихову, и служаху им према потребама њиховим.

10. Ево, подстакну то Зорамце на срџбу против народа Амоновог и они се почеше мешати са Ламанцима и њих, такође, подстицати на срџбу против њих.

11. И тако Зорамци и Ламанци почеше са припремама за рат против народа Амоновог, а и против Нефијаца.

12. И тако се заврши седамнаеста година владавине судија над народом Нефијевим.

13. А народ Амонов одступи из земље Јершон и прећу у земљу Мелек, а у земљи Јершон уступи место војскама нефијским, како би се могли сукобити са војскама ламанским и војскама зорамским. И тако започе рат између Ламанаца и Нефијаца, у осамнаестој години владавине судија, а [a]извештај о њиховим ратовима биће дат касније.

14. А Алма и Амон, и браћа њихова, и такође два сина Алмина, вратише се у земљу Зарахемлу, пошто беху оруђе у рукама Божјим у привођењу [a]многих Зорамаца покајању. И сви они који беху приведени покајању, беху протерани из своје земље, али имају земље за баштину своју у земљи Јершон, и латише се оружја да би одбранили себе и жене своје и децу и земље своје.

35 3*a* всп Надрисвештенство.
9*a* Мос 4:26. всп Добробит.
13*a* Алма 43:3.
14*a* Алма 35:6.

15. Ево, Алма, будући ожалошћен због безакоња свога народа, да, због ратова и крвопролића и сукоба који беху међу њима, и јер беше за проглашавање речи, то јест, послат беше да проглашава реч међу свим људима у сваком граду, и видевши да срца људи почеше постајати тврда и да се почеше [a]вређати због строгости речи, срце његово беше веома жалосно.

16. Стога он нареди да се синови његови окупе како би им сваком понаособ могао предати [a]дужност у погледу онога што спада у праведност. А ми имамо извештај о његовим заповестима које им он даде, према његовом сопственом запису.

Заповести Алмине сину његовом Хеламану.

Обухваћа поглавља 36. и 37.

ПОГЛАВЉЕ 36.

Алма сведочи Хеламану о свом обраћењу пошто је видео анђела – Он подноси болове проклете душе; призвао је име Исусово и родио се од Бога – Слатка радост је испунила његову душу – Видео је мноштво анђела како хвале Бога – Многи обраћеници су искусили и видели исто оно што је он искусио и видео. Око 74. год. пре Христа.

[a]Сине мој, приклони ухо речима мојим, јер кунем ти се да ћеш, уколико будеш држао заповести Божје, напредовати у земљи.

2. Ја бих да чиниш као што ја чињах, сећајући се сужањства очева наших. Беху они, наиме, у [a]ропству и нико их не могаше избавити осим [б]Бога Аврамовог и Бога Исаковог и Бога Јаковљевог. И Он их заиста избави у невољама њиховим.

3. И ево, о сине мој Хеламане, гле, у младости си својој и стога те преклињем да послушаш речи моје и учиш од мене, јер знам да ће ко год на Бога ослони уздање своје бити подржан у [a]тешкоћама својим и бригама својим и невољама својим, и биће [б]уздигнут у последњи дан.

4. И не бих желео да мислиш да то [a]знам сам од себе – не од временског, него од духовног, не од [б]телесног ума него од Бога.

5. Ево, гле, кажем ти, да нисам од [a]Бога рођен [б]не бих то знао, али Бог ми устима свог светог анђела то обзнани, не због какве [в]достојности моје;

6. Јер путовах наоколо са сино-

15 *а* всп Отпадништво.
16 *а* всп Управитељ, управљање.
36 1 *а* Хел 5:9–14.
2 *а* Мос 23:23; 24:17–21.
б Изл 3:6; Алма 29:11.
3 *а* Рим 8:28.
б Мос 23:21–22.
4 *а* 1 Кор 2:11; Алма 5:45–46. всп Знање.
б всп Телесан.
5 *а* всп Поново рођен, рођен од Бога.
б Алма 26:21–22.
в всп Достојан, достојност.

вима Мосијиним настојећи да [а]уништим цркву Божју. Али гле, Бог посла свог светог анђела да нас заустави на том путу.

7. И гле, говораше нам он гласом грмљавине и сва земља [а]подрхтаваше под ногама нашим, а ми сви попадасмо на земљу, јер нас обузе [б]страх од Господа.

8. Али гле, тај глас ми рече: Устани. И ја устадох и успрах се и угледах анђела.

9. А он ми рече: Не настој више уништавати цркву Божју, па и ако ти желиш сам себе да уништиш.

10. И догоди се да падох на земљу и током [а]три дана и три ноћи не могох отворити уста своја, нити имадох корист од удова својих.

11. А анђео ми говораше још више тога, што браћа моја чуше, али ја не чух, јер кад чух речи – Не настој више уништавати цркву Божју, па и ако ти желиш сам себе да уништиш – бејах погођен тако великим страхом и запањеношћу да можда не будем уништен, да падох на земљу и ништа више не чух.

12. Ипак, бејах раздиран [а]вечним мучењем, јер душа моја беше мучена у највећој мери и раздирана свим гресима мојим.

13. Да, сетих се свих својих греха и безакоња због којих се [а]мучих боловима пакленим. Да, увидех како се бејах побунио против Бога свога, и како не бејах држао Његове свете заповести.

14. Да, и погубих многе од деце Његове, то јест, у уништење их одведох. Да, и укратко, тако велика беху безакоња моја да сама помисао на долазак у присуство Бога мога раздираше душу моју неизрецивим ужасом.

15. О, помислих ја, кад бих [а]могао да нестанем и будем мртав и телом и душом, да не будем приведен да станем у присуство Бога мога, да ми буде суђено према [б]делима мојим.

16. И ето, три дана и три ноћи бејах раздиран, и то боловима душе [а]проклете.

17. И догоди се да док бејах тако раздиран мучењем, и док бејах [а]мучен сећањем на многе грехе своје, гле, сетих се такође да чух како отац мој прориче народу о доласку неког Исуса Христа, Сина Божјег, да изврши помирење за грехе света.

18. Ево, кад ум мој прихвати ту мисао, завапих у срцу своме: О Исусе, Ти Сине Божји, смилуј се мени, који сам [а]у жучи горчине, и опасан вечним [б]ланцима смрти.

19. И ево, гле, кад помислих то, не могох се више сетити болова

6*а* Мос 27:10.
7*а* Мос 27:18.
б всп Страх, бојати се – Страх од Бога.
10*а* Мос 27:19–23.
12*а* УиЗ 19:11–15.
13*а* всп Кривица.
15*а* Отк 6:15–17; Алма 12:14.
б Алма 41:3; УиЗ 1:9–10.
16*а* всп Проклетство.
17*а* 2 Кор 7:10.
18*а* ти у великој грижи савести.
б 2 Не 9:45; 28:22; Алма 12:11; Мојсије 7:26.

својих. Да, не [а]мучих се више сећањем на грехе своје.

20. О, какву [а]радост, и какво чудесно светло угледах. Да, душа моја беше испуњена радошћу великом као што беше мој бол!

21. Да, кажем ти, сине мој, да не може бити ничег тако силног и тако горког као што беху болови моји. Да, и опет ти кажем, сине мој, да с друге стране, не може бити ничег тако силног и слатког као што беше радост моја.

22. Да, помислих да видех, као што отац наш, [а]Лехи, беше видео Бога где седи на престолу своме, окружен безбројним мноштвом анђела како певају и хвале Бога свог. Да, и душа моја прижељкиваше да буде тамо.

23. Али гле, удови моји поново примише [а]снагу своју и ја се подигох на ноге своје и објавих народу да сам [б]рођен од Бога.

24. Да, и од тада па све до сада, трудих се без престанка како бих могао душе приводити покајању. Да, како бих их могао привести да [а]искусе ту силну радост коју ја искусих, како би се уз то могли од Бога родити и [б]испунити Светим Духом.

25. Да, и ево, гле, о сине мој, Господ ми даје силно велику радост у плоду труда мога;

26. Јер због [а]речи коју ми Он саопшти, гле, многи се од Бога родише и искусише оно што ја искусих, и видеше очи у очи оно што ја видех. Они, дакле, знају као што ја знам оно о чему говорах, и да је знање које имам од Бога.

27. И подржан бејах у искушењима и бригама свакојаким, да, у невољама сваковрсним. Да, Бог ме из тамнице избави, и из окова и од смрти. Да, и на Њега ослањам уздање своје и Он ће ме још [а]избављати.

28. И знам да ће ме [а]узвисити у последњи дан да пребивам са Њим у [б]слави. Да, и хвалићу Га заувек, јер [в]изведе очеве наше из Египта и прогута [г]Египћане у Црвеном мору, и моћу својом их одведе у обећану земљу. Да, и избављаше их из ропства и сужањства с времена на време.

29. Да, и уз то, изведе очеве наше из земље јерусалимске и, такође их, својом вечном моћу, избављаше из [а]ропства и сужањства с времена на време, све до данашњег дана. И ја увек у сећању чувах сужањство њихово. Да, и ти такође мораш чувати у сећању сужањство њихово, као што ја чињах.

30. Али гле, сине мој, није то све, јер мораш да знаш као што

19 *а* всп Кривица.
20 *а* всп Радост.
22 *а* 1 Не 1:8.
23 *а* Мојсије 1:10.
б Алма 5:14.
всп Поново рођен, рођен од Бога.
24 *а* 1 Не 8:12; Мос 4:11.
б 2 Не 32:5; 3 Не 9:20.
всп Свети Дух.
26 *а* Алма 31:5.
27 *а* Пс 34:17.
28 *а* 3 Не 15:1.
б всп Слава.
в Изл 12:51.
г Изл 14:26–27.
29 *а* Мос 24:17; 27:16; Алма 5:5–6.

ја знам, да ћеш [а]уколико будеш држао заповести Божје напредовати у земљи. И такође, мораш да знаш да ћеш уколико не будеш држао заповести Божје бити искључен из присуства Његовог. Ево, то је по речи Његовој.

ПОГЛАВЉЕ 37.

Месингане плоче и друга Света писма чувају се да би душе приводили спасењу – Јаредовци су били уништени због своје опакости – Њихове тајне заклетве и завети морају бити чувани од народа – Саветујте се са Господом у свим својим делима – Као што је лијахона водила Нефијце, тако реч Христова води људе према вечном животу. Око 74. год. пре Христа.

И ево, сине мој Хеламане, заповедам ти да преузмеш [а]записе који су ми [б]поверени;

2. И уз то, заповедам ти да водиш запис о овом народу, онако како ја чињах, на плочама Нефијевим, и чувај светим све ове предмете које ја чувах, онако како их ја чувах. Наиме, због [а]мудрог разлога се оне чувају.

3. И те [а]месингане плоче, које садрже те урезе, које имају записе Светих писама на себи, које имају родословље предака наших, и то од почетка –

4. Гле, очеви наши прорицаху да се оне морају чувати и предавати с једног поколења на друго, а рука Господња ће их чувати и сачувати све док не буде требало да се објаве сваком народу, колену, језику и људима, да би сазнали [а]тајне које оне садрже.

5. И ево, гле, чувају ли се оне, морају сачувати сјај свој. Да, и сачуваће оне сјај свој. Да, а хоће и све плоче које садрже оно што је свето писање.

6. Ево, можеш помислити да је то [а]лудост моја, али гле, кажем ти да се кроз [б]мало и једноставно остварује велико, а мала средства у много случајева постижу мудре.

7. И Господ Бог чини [а]тако како би остварио своје велике и вечне замисли, и помоћу врло [б]малих средстава Господ постиже мудре и остварује спасење многих душа.

8. И ево, беше до сада мудрост по Богу да те ствари морају бити сачуване. Јер гле, [а]увећаше оне сећање овог народа, да, и многе увери у грешност путева њихових и приведе их к знању о Богу њиховом, за спасење душа њихових.

9. Да, кажем ти, да не [а]беше

30 *а* 2 Не 1:9–11; Алма 50:19–22.
37 1 *а* Алма 45:2–8.
б Мос 28:20.
2 *а* Енос 1:13–18; РМор 1:6–11; Алма 37:9–12.
3 *а* 1 Не 5:10–19. всп Месингане плоче.
4 *а* всп Тајне Божје.
6 *а* 1 Кор 2:14.
б 1 Не 16:28–29; УиЗ 64:33; 123:15–17.
7 *а* Иса 55:8–9.
б 2 Цар 5:1–14.
8 *а* 2 Тим 3:15–17; Мос 1:3–5.
9 *а* Мос 1:5.

ових ствари које садрже ти записи, које су на тим плочама, Амон и браћа његова не би могли [б]уверити толико хиљада Ламанаца у неисправна предања очева њихових. Да, ти записи и [в]речи њихове приведоше их покајању, то јест, приведоше их к знању о Господу Богу њиховом и радовању у Исусу Христу, Откупитељу њиховом.

10. И ко зна неће ли оне бити средство за привођење много хиљада њих, да, и уз то много хиљада браће наше тврде шије, Нефијаца, који сада отврђују срца своја у греху и безакоњима, знању о Откупитељу њиховом?

11. Ево, те тајне ми још нису у потпуности обзнањене, стога ћу се уздржати.

12. И биће довољно да кажем само да се оне чувају са мудром сврхом, сврхом Богу познатом, јер Он у мудрости [а]даје савет за сва дела своја, и стазе су Његове равне, а смер Његов је [б]један вечити круг.

13. О сети се, сети, сине мој Хеламане, како су [а]строге заповести Божје. А Он рече: [б]Будете ли држали заповести моје [в]напредоваћете у земљи – али, не будеш ли држао заповести Његове бићеш искључен из присуства Његовог.

14. И ево, сети се, сине мој, да ти Бог [а]повери ове предмете који су [б]свети, које Он држаше светим, и које ће Он, уз то, чувати и сачувати са [в]мудром сврхом по Њему, како би моћ своју показао будућим поколењима.

15. И ево, гле, кажем ти, духом пророштва, да преступиш ли заповести Божје, гле, предмети ови који су свети биће ти одузети моћу Божјом, а ти ћеш бити предат Сотони да те решета као плеву на ветру.

16. Али, будеш ли држао заповести Божје и са тим предметима који су свети поступао у складу са оним што ти Господ заповеди, (јер мораш се Господу обраћати за све што мораш са њима чинити) гле, никаква моћ земаљска или паклена не може ти их [а]одузети, јер моћан је Бог за испуњење свих речи својих.

17. Јер испуниће Он сва обећања своја која ће ти дати, јер испуни Он сва обећања своја која даде очевима нашим.

18. Он им, наиме, обећа да ће [а]сачувати те предмете са мудром сврхом по Њему, да би будућим поколењима могао показати моћ своју.

19. И ево, гле, једну сврху Он испуни, и то обновом [а]много хиљада Ламанаца у знању истине. И Он преко њих показа моћ своју, и уз то ће и даље преко

9 *б* Алма 18:36; 22:12.
в всп Јеванђеље.
12 *а* 2 Не 9:28; Јаков 4:10.
б 1 Не 10:19; Алма 7:20.
13 *а* 2 Не 9:41.
б Алма 9:13; 3 Не 5:22.
в Мос 1:7; Алма 50:20.
14 *а* УиЗ 3:5.
б всп Свети.
в 1 Не 9:3–6.
16 *а* ИЦС 1:59.
18 *а* УиЗ 5:9.
19 *а* Алма 23:5.

њих [б]будућим поколењима показивати моћ своју. Стога ће оне бити сачуване.

20. Заповедам ти, стога, сине мој Хеламане, да будеш марљив у испуњавању свих речи мојих, и да будеш марљив у држању заповести Божјих онако како су оне записане.

21. И ево, говорићу ти о ове [а]двадест четири плоче, да их чуваш, да би се тајне и дела таме, и [б]тајна дела њихова, или тајна дела оног народа који беше уништен, могли објавити овом народу. Да, сва убиства њихова, и пљачке, и отимачине њихове, и све њихове опакости и одвратности, да би се могли објавити овом народу. Да, и ове [в]тумаче да чуваш.

22. Јер гле, Господ увиде да овај народ поче да делује у тами. Да, чине они тајна убиства и одвратности. Стога Господ рече да ће, не покају ли се, бити уништени са лица земаљског.

23. И рече Господ: Припремићу слузи своме, Газелему, [а]камен који ће засијати као светлост у тами, да откријем своме народу који ми служи, да му откријем дела браће њихове, да, тајна дела њихова, њихова дела таме, и њихову опакост и одвратности.

24. И ево, сине мој, ти тумачи беху припремљени да се испуни реч Божја, коју Он изговори, говорећи:

25. Из таме ћу на светло [а]изнети сва тајна дела њихова и одвратности њихове, и уколико се не покају [б]уништићу их са лица земаљског и на светло ћу изнети све њихове тајне и одвратности, сваком народу који ће после њих поседовати земљу.

26. И ево, сине мој, видимо да се они не покајаше. Стога беху уништени и до сада се реч Божја испуни. Да, њихове тајне одвратности из таме су изнете и нама обзнањене.

27. И ево, сине мој, заповедам ти да задржиш све заклетве њихове и завете њихове, и договоре њихове у тајним одвратностима њиховим, да, и све [а]знаке њихове и чудеса њихова треба да чуваш од овог народа, да их не сазнају, да не би можда у таму пали, и такође били уништени.

28. Јер гле, [а]проклетство је на свој овој земљи, да уништење ће доћи на све оне извршиоце таме, по моћи Божјој, кад сасвим сазреју. Стога, желим да овај народ не буде уништен.

29. Зато ћеш чувати те тајне замисли о [а]заклетвама њиховим и заветима њиховим од овог народа, а обзнани им само опакост њихову и убиства њихова и одвратности њихове. И учи их да се [б]грозе такве опакости

19 *б* Енос 1:13; Морм 7:8–10.
21 *а* Етер 1:1–5.
б всп Тајни савези.
в всп Урим и Тумим.
23 *а* Мос 8:13.
25 *а* УиЗ 88:108–110.
б Мос 21:26.
27 *а* Хел 6:22.
28 *а* Алма 45:16; Етер 2:7–12.
29 *а* Хел 6:25.
б Алма 13:12.

и одвратности и убистава, и учи их, такође, да овај народ беше уништен због своје опакости и одвратности и убистава својих.

30. Јер гле, погубише они све пророке Господње који дођоше међу њих да им укажу на безакоња њихова. И крв оних које погубише вапљаше Господу Богу њиховом за освету над онима који беху убице њихове. И тако се судови Божји оборише на ове извршиоце таме и тајних савеза.

31. Да, и проклета била та земља у веке векова за оне извршиоце таме и тајних савеза, и то до уништења, осим ако се не покају пре него што потпуно сазреју.

32. И ево, сине мој, сети се речи које ти рекох. Не поверавај овом народу те тајне замисли, него их поучавај вечној [а]мржњи према греху и безакоњу.

33. [а]Проповедај им покајање и веру у Господа Исуса Христа. Поучавај их да се понизе и да буду [б]кротки и смерни у срцу. Поучавај их да се одупру сваком [в]искушењу ђаволовом, са вером својом у Господа Исуса Христа.

34. Поучавај их да никад не посустану у добрим делима, већ да буду кротки и смерни у срцу, јер такви ће наћи [а]покој душама својим.

35. О, сети се, сине мој, и [а]мудрост научи у младости својој. Да, у младости својој научи да држиш заповести Божје.

36. Да, и [а]вапи Богу за сво издржавање своје. Да, нек сви кораци твоји буду за Господа, и куд год пођеш нека то буде у Господу. Да, нека све мисли твоје буду Господу упућене. Да, нека сва осећања срца твога заувек почивају на Господу.

37. [а]Саветуј се са Господом у свему што чиниш, и Он ће те на добро упутити. Да, кад лежеш ноћу, лежи за Господа да бди Он над тобом за време починка твога. А кад ујутро устајеш нека ти срце буде пуно [б]захвалности Богу. И будеш ли тако чинио, бићеш узвишен у последњи дан.

38. И ево, сине мој, имам нешто да ти кажем о ономе што очеви наши назваше куглом, или путоказом – то јест, очеви наши назваше то [а]лијахоном, што се тумачи као компас, а Господ то припреми.

39. И гле, ни један човек не може направити ништа по угледу на тако нарочиту израду. А гле, беше то припремљено да покаже очевима нашим смер којим ће путовати пустињом.

40. И она деловаше за њих у складу са [а]вером њиховом у Бога. Стога, кад веру имаху и

32 *а* 2 Не 4:31.
33 *а* всп Проповедати.
б всп Кротак, кроткост.
в всп Искушати, искушење.
34 *а* Пс 37:4–7; Мт 11:28–30.
35 *а* всп Мудрост.
36 *а* всп Молитва.
37 *а* Јаков 4:10; УиЗ 3:4.
б УиЗ 46:32.
38 *а* 1 Не 16:10; 18:12; УиЗ 17:1.
40 *а* 1 Не 16:28.

вероваху да Бог може учинити да ова вретена покажу пут којим треба да иду, гле, беше тако. Имаху они, дакле, то чудо, а и многа друга чуда остварена моћу Божјом, дан за даном.

41. Ипак, будући да та чуда беху изведена [a]малим средствима, показиваху им она чудесна дела. Беху они немарни и заборављаху да испуне своју веру и марљивост, и тада та чудесна дела престаше и они не напредоваху на свом путовању;

42. Стога, осташе у пустињи, то јест, не путоваху правим смером, и беху мучени глађу и жеђу због преступа својих.

43. И ево, сине мој, ја бих да схватиш да ове ствари нису без сене, јер кад очеви наши беху немарни да би се обазирали на тај компас (ево те ствари беху временске) они не напредоваху. Тако је и са стварима које су духовне.

44. Јер гле, лако је обазирати се на [a]реч Христову која ће ти показати прави смер до вечног блаженства, као што беше очевима нашим да се осврћу на тај компас који им показа прави пут до обећане земље.

45. И ево, кажем, нема ли узора у томе? Јер као што овај путоказ сигурно одведе очеве наше у обећану земљу, следећи смер његов, речи Христове ће нас, следимо ли смер њихов, пренети преко ове долине жалости у много бољу земљу обећања.

46. О, сине мој, не будимо [a]немарни због лакоће тог [б]пута, јер тако беше са очевима нашим. Јер тако то беше припремљено за њих, да могу да [a]живе буду ли гледали. Тако је и са нама. Пут је припремљен, и будемо ли гледали можемо живети заувек.

47. И ево, сине мој, гледај да бринеш о овим светим предметима, да, гледај на Бога и живи. Иди овом народу и прогласи реч, и разборит буди. Због, сине мој.

Заповести Алмине сину његовом Шиблону.

Обухвата поглавље 38.

ПОГЛАВЉЕ 38.

Шиблон је био прогањан ради праведности – Спасење је у Христу, који је живот и светло света – Обуздајте све своје страсти. Око 74. год. пре Христа.

Сине мој, саслушај речи моје, јер кажем ти, као што Хеламану рекох, да ћеш будеш ли држао заповести Божје напредовати у земљи, а не будеш ли држао заповести Божје биће искључен из присуства Његовог.

2. И ево, сине мој, надам се да ћу велику радост имати у теби

41 *а* Алма 37:6–7.
44 *а* Пс 119:105; 1 Не 11:25; Хел 3:29–30.
46 *а* 1 Не 17:40–41.
б Јн 14:5–6; 2 Не 9:41; 31:17–21; УиЗ 132:22, 25.
в Јн 11:25; Хел 8:15; 3 Не 15:9.

због постојаности и верности твоје Богу, јер као што у младости својој започе да се ослањаш на Господа Бога свога, исто тако се надам да ћеш [а]наставити да се држиш заповести Његових, јер благословен је онај који [б]истраје до краја.

3. Кажем ти, сине мој, да већ бејах имао велику радост у теби због верности твоје и марљивости твоје и стрпљења твога и трпељивости твоје код народа [а]зорамског.

4. Јер знам да беше у оковима, да, и знам уз то да беше каменован речи ради, и све то са [а]стрпљењем поднесе јер Господ беше [б]са тобом. И ево, ти знаш да те Господ избави.

5. И ево, сине мој, Шиблоне, ја бих да се сетиш да кад год на Бога ослониш [а]уздање своје, сваки пут ћеш бити [б]избављен из тешкоћа својих и [в]брига својих и невоља својих, и бићеш узвишен у последњи дан.

6. Ево, сине мој, не бих хтео да помислиш да знам то сам од себе, већ ми Дух Божји који је у мени то обзнањује, јер да нисам [а]од Бога рођен то не бих знао.

7. Али гле, Господ у великој милости својој посла [а]анђела свога да ми објави да морам прекинути дело [б]уништења међу његовим народом. Да, и ја видех анђела лицем у лице, и он говораше са мном, а глас његов беше попут грмљавине, и потресе он целу земљу.

8. И догоди се да три дана и три ноћи бејах у најгорчем болу и јаду душе, и никако, све док не завапих за милост Господу Исусу Христу, не примих [а]опрост греха својих. Али гле, завапих Њему и нађох мир души својој.

9. И ево, сине мој, рекох ти ово да можеш мудрост да научиш, да од мене научиш да [а]нема другога пута или начина којим би се човек могао спасити осим преко и посредством Христа. Гле, Он је живот и [б]светло света. Гле, Он је реч истине и праведности.

10. И ево, као што поче реч поучавати, тако бих и да наставиш да поучаваш. И ја бих да будеш марљив и умерен у свему.

11. Припази да се не узнесеш у охолости. Да, припази да се не [а]хвалиш мудрошћу својом ни великом снагом својом.

12. Примени одважност, али не надмоћ и гледај уз то да обуздаш све страсти твоје, да можеш бити љубављу испуњен. Гледај да се уздржаваш од доколице.

13. Не моли се као што то Зорамци чине, јер ти виде да се

38 2*а* Алма 63:1–2.
б 2 Не 31:15–20; 3 Не 15:9; 27:6, 16–17.
3*а* Алма 31:7.
4*а* всп Стрпљење.
б Рим 8:35–39.
5*а* Алма 36:27. всп Уздање.
б Мт 11:28–30.
в УиЗ 3:8; 121:7–8.
6*а* Алма 36:26; УиЗ 5:16. всп Поново рођен, рођен од Бога.
7*а* Мос 27:11–17.
б Алма 26:17–18; 36:6–11.
8*а* всп Опрост греха.
9*а* Хел 5:9.
б Мос 16:9.
11*а* всп Охолост.

они моле да их људи чују и хвале због мудрости њихове.

14. Не говори: О, Боже захвални смо ти што смо [а]бољи од браће наше, већ радије кажи: О, Господе опрости ми [б]недостојност моју, и у милости се сети браће моје – да, сваки пут признај пред Богом недостојност своју.

15. И нека Господ благослови душу твоју и прими те у царство своје у последњи дан, да седнеш с миром. Сад пођи, сине мој и поучавај речи овај народ. Буди разборит. Због, сине мој.

Заповести Алмине сину његовом Коријантону.

Обухвата поглавља од 39. до 42.

ПОГЛАВЉЕ 39.

Полни грех је одвратност – Коријантонови греси су задржали Зорамце да прими реч – Христово откупљење делује уназад у спасавању верних који су живели пре Њега. Око 74. год. пре Христа.

И ево, сине мој, имам да ти кажем нешто више него што рекох брату твоме. Јер гле, зар ниси приметио постојаност брата твога, верност његову и марљивост његову у држању заповести Божјих? Гле, зар ти он не даде добар пример?

2. Ниси се, наиме, много обазирао на речи моје као брат твој међу народом [а]зорамским. Ево, ово је оно што имам против тебе: наставио си да се хвалиш снагом својом и мудрошћу својом.

3. И то није све, сине мој. Чинио си оно што ми беше тешко, јер си оставио службу и прешао у земљу Сирон унутар граница ламанских, за [а]блудницом Изабелом.

4. Да, [а]занесе она срца многих, али то није оправдање за тебе, сине мој. Требало је да чуваш службу која ти беше поверена.

5. Зар не знаш, сине мој, да је [а]то одвратност у очима Господњим, да, најодвратнији од свих греха, осим проливања крви недужне или порицања Светог Духа?

6. Јер гле, [а]порекнеш ли Светог Духа кад Он једном пребиваше у теби, и знаш да Га поричеш, гле, то је грех који је [б]неопростив. Да, и ко год убије упркос светлу и знању о Богу, није му лако да добије [в]опроштај. Да, кажем ти, сине мој, њему није лако да добије опроштај.

7. И ево, сине мој, ја бих од Бога да никад ниси био [а]крив за тако велик злочин. Не бих се задржавао на злочинима твојим мучећи душу твоју кад то не би било за твоје добро.

8. Али гле, не можеш од Бога

14*а* Алма 31:16.
б Лк 18:10–14.
39 2*а* Алма 38:3.
3*а* всп Чулан, чулност.
4*а* ПСол 7:6–27.
5*а* всп Сексуална неморалност.
6*а* УиЗ 76:35–36.
б всп Неопростив грех.
в УиЗ 64:10.
всп Опростити.
7*а* всп Кривица.

сакрити злочине своје, и уколико се не покајеш стајаће они као сведочанство против тебе у последњи дан.

9. Ево, сине мој, ја бих да се покајеш и оставиш грехе своје и не идеш више за [а]жудњом очију својих, већ да [б]спречиш себе у свему томе. Јер не учиниш ли то, нипошто не можеш баштинити царство Божје. О, сети се, и преузми то на себе, и спречи себе у томе.

10. И заповедам ти да преузмеш на себе да се саветујеш са старијом браћом својом у погледу на подухвате своје. Јер гле, у младости си својој и потребно је да те негују браћа твоја. А ти се осврћи на савете њихове.

11. Не допусти да будеш заведен ничим ништавним или безумним. Не допусти ђаволу да поново заведе срце твоје за оним опаким блудницама. Гле, о сине мој, колико безакоња си изазвао међу [а]Зорамцима, јер кад видеше [б]понашање твоје не хтедоше да верују речима мојим.

12. И ево, ово ми Дух Господњи рече: [а]Заповеди деци својој да чине добро, да не би завели срца многих људи ка уништењу. Стога ти заповедам, сине мој, у страху од Бога, да се уздржиш од безакоња својих;

13. Да се окренеш Господу свим умом својим, силом и снагом, да ничија срца не заводиш да опако чине, већ им се радије врати и [а]признај им кривицу своју и оно погрешно што учини.

14. [а]Не тражи богатство нити ништавне ствари овог света, јер гле, не можеш их са собом понети.

15. И ево, сине мој, рекао бих ти нешто о доласку Христовом. Гле, кажем ти да је то Онај који ће сигурно доћи да однесе грехе света. Да, Он долази да свом народу објави радосне вести о спасењу.

16. И ево, сине мој, служба на коју си позван јесте да објавиш те радосне вести овом народу, да припремиш умове њихове, или боље, да би им спасење могло доћи, да би припремили умове [а]деце своје да послушају реч у време доласка Његовог.

17. И ево, смирићу мало ум твој у погледу тога. Гле, чудиш се зашто је то потребно знати толико унапред. Гле, кажем ти, није ли душа сада исто толико драгоцена Богу као што ће бити и душа у време доласка Његовог?

18. Зар није исто тако нужно да се план откупљења обзнани овом народу као и деци њиховој?

19. Зар није сада исто тако лако Господу да пошаље анђела свога да ове радосне вести објави нама

9 *а* всп Телесан.
б 3 Не 12:30.
11 *а* Алма 35:2–14.
б Рим 2:21–23; 14:13; Алма 4:11.
12 *а* всп Заповести Божје; Поучавати, учитељ.
13 *а* Мос 27:34–35.
14 *а* Мт 6:25–34; Јаков 2:18–19; УиЗ 6:6–7; 68:31–32.
16 *а* всп Породица – Обавезе родитеља.

као и деци нашој, или зар није сада исто тако лако Господу да пошаље анђела свога као и после времена доласка Његовог?

ПОГЛАВЉЕ 40.

Христ осигурује васкрсење за све људе – Мртви праведници одлазе у рај а опаки у таму најкрајњу да чекају дан свог васкрсења – Све ће бити обновљено у свом правом и савршеном облику при васкрсењу. Око 74. год. пре Христа.

Ево, сине мој, има још нешто што бих хтео да ти кажем, јер опажам да ти је ум узнемирен у погледу на васкрсење мртвих.

2. Гле, кажем ти, да нема васкрсења – или, другим речима, рекао бих да се ово смртно не облачи у [а]бесмртност, а ова распадљивост не [б]облачи у нераспадљивост – [в]све до после доласка Христовог.

3. Гле, Он остварује [а]васкрсење мртвих. Али гле, сине мој, васкрсење још није. Ево, откривам ти тајну. Ипак, много је [б]тајни које се [а]чувају, које не зна нико осим самог Бога. Али, износим ти нешто за шта се марљиво распитивах код Бога да бих сазнао – наиме, за васкрсење.

4. Гле, постоји време које је одређено да сви [а]изађу из мртвих. Ево, нико не зна када ће то време доћи, али Бог зна време које је одређено.

5. Ево, није важно да ли ће бити један пут, или [а]други пут, или трећи пут да људи из мртвих изађу. Бог, наиме, [б]зна све то, а мени је довољно да знам да је тако – да је време одређено кад ће сви устати из мртвих.

6. Ево, свакако мора постојати размак између тренутка смрти и тренутка васкрсења.

7. И ево, питао бих шта се догађа са [а]душама људским од тренутка смрти до тренутка одређеног за васкрсење?

8. Ево, да ли има више од једног пута одређеног да људи устану, није важно, јер не умиру сви одједном, и то није важно. Код Бога је све као један дан, а време се мери само код људи.

9. Дакле, постоји време које је одређено људима да устану из мртвих, и постоји размак између тренутка смрти и васкрсења. А ево, шта се у том размаку догађа са душама људским, јесте оно за шта се марљиво распитах код Господа да бих сазнао, и то је оно што знам.

10. И кад дође време да сви устану, тада ће они сазнати да Бог зна сва [а]времена која су човеку одређена.

11. А у погледу стања душе између [а]смрти и васкрсења – гле,

40 2*а* Мос 16:10–13. всп Бесмртан, бесмртност.
б 1 Кор 15:53–54.
в 1 Кор 15:20.
3*а* всп Васкрсење.
б всп Тајне Божје.
в УиЗ 25:4; 124:41.
4*а* Јн 5:28–29.
5*а* Мос 26:24–25; УиЗ 43:18; 76:85.
б всп Бог, Божанство.
7*а* Алма 40:21; УиЗ 138. всп Душа.
10*а* Дела 17:26.
11*а* Лк 16:22–26; 1 Пет 3:18–19; 4:6; УиЗ 76:71–74; 138.

анђео ми обзнани, да се духови свих људи, чим напусте ово смртно тело, да духови свих људи, били они добри или зли, враћају [б]кући оном Богу који им живот даде.

12. И тада ће се догодити да се духови оних који су праведни примају у стање [а]среће, које се зове [б]рај, стање [в]покоја, стање [г]мира, где ће се одморити од свих тешкоћа и брига и жалости.

13. И тада ће се догодити да духови опаких, да, оних који су зли – јер гле, немају дела нити удела у Духу Господњем, јер гле, изабраше зла дела уместо добрих, дух ђаволов улази у њих, и запоседа дом њихов – они ће бити истерани у [а]таму најкрајњу. Онде ће бити [б]плач и јаук и шкргут зуба, и то због безакоња њихових, јер су у сужањство одведени вољом ђаволовом.

14. Ево, такво је стање душа [а]опаких, да, у тами, и у стању страшног, [б]језивог ишчекивања жестоког негодовања гнева Божјег на њима. И они тако остају у том [в]стању, као и праведници у рају, све до тренутка свог васкрсења.

15. Ево, има неких који разумеше да је то стање среће и то стање јада душе, пре васкрсења, неко прво васкрсење. Да, признајем да се то може звати васкрсењем, уздизање духа или душе и њихово слање у срећу или беду, у складу са речима које беху изговорене.

16. И гле, опет речено је да постоји [а]прво [б]васкрсење, васкрсење свих оних који беху, или који јесу, или који ће бити, до Христовог васкрсења из мртвих.

17. Ево, не мислимо да то прво васкрсење, о ком се тако говори, може бити васкрсење душа и њихово [а]слање у срећу или беду. Не можеш мислити да оно значи тако нешто.

18. Гле, кажем ти, не, већ то значи сједињење душе са телом, оних од Адамових дана до Христовог [а]васкрсења.

19. А сад, да ли ће душе и тела оних о којима се говори бити сједињени одједном, опаких као и праведних, не кажем. Довољно је да кажем да ће сви они изаћи, или другим речима, њихово васкрсење се дешава [а]пре васкрсења оних који умру после Христовог васкрсења.

20. Ево, сине мој, не кажем да њихово васкрсење долази при Христовом васкрсењу, већ ево, износим своје мишљење да се душе и тела праведних сједињују при васкрсењу Христовом и Његовом [а]успећу на небо.

11 *б* Проп 12:7; 2 Не 9:38.
12 *а* всп Радост.
б всп Рај.
в всп Покој.
г УиЗ 45:46. всп Мир.
13 *а* всп Пакао.
б Мт 8:12; Мос 16:2.
14 *а* УиЗ 138:20.
б Јаков 6:13; Мојсије 7:1.
в Алма 34:34.
16 *а* Јаков 4:11; Мос 15:21–23.
б всп Васкрсење.
17 *а* УиЗ 76:17, 32, 50–51.
18 *а* Мт 27:52–53.
19 *а* Мос 15:26.
20 *а* всп Успење.

21. Али, било да то буде при Његовом васкрсењу или после, не кажем, већ кажем оволико, да постоји [а]размак између смрти и васкрсења тела, и стање душе у [б]срећи или [в]беди све до тренутка који је од Бога одређен да мртви изађу, а душа и тело се сједине и буду [г]доведени да стану пред Бога да им се суди по делима њиховим.

22. Да, то узрокује обнову онога о чему говораху уста пророчка.

23. [а]Душа ће бити [б]обновљена за [в]тело, а тело за душу, да, и сваки уд и зглоб биће обновљени за тело своје. Да, чак ни длака са главе неће бити изгубљена, већ ће све бити обновљено у својој правој и савршеној грађи.

24. И ево, сине мој, то је обнова о којој [а]говораху уста пророчка –

25. А праведници ће тада засјати у царству Божјем.

26. Али гле, страшна [а]смрт долази на опаке, јер умиру у погледу на оно што се односи на праведност, јер су нечисти, а ништа [б]нечисто не може баштинити царство Божје, већ се они одбацују и шаљу да једу плодове труда свога, или дела својих, која беху зла. И они пију талог из горке чаше.

ПОГЛАВЉЕ 41.

При васкрсењу људи усташају за стање бескрајне среће или бескрајне беде – Опакост никад није била срећа – Телесни људи у свету живе без Бога – Свака особа при Обнови поново прима својства и обележја стечена у смртности. Око 74. год. пре Христа.

И ево, сине мој, имам нешто да ти кажем о обнови о којој беше говора. Јер гле, неки [а]извртуше Света писма и веома [б]застранише због тога. А видим да је и твој ум узнемирен због тога. Али гле, објаснићу ти то.

2. Кажем ти, сине мој, да је план обнове потребан због правде Божје, јер потребно је да све буде обновљено у свом правом реду. Гле, потребно је и праведно, у складу са моћу и васкрсењем Христовим, да душа човечја буде обновљена за тело своје, и да сваки [а]део тела буде обновљен за њега.

3. И потребно је да због [а]правде Божје људима буде [б]суђено по [в]делима њиховим. И ако дела њихова у овом животу беху добра, и жеље срца њихових беху добре, тако и они треба, у последњи дан, да буду [г]обновљени за оно што је добро.

---

21 *а* Лк 23:39–43.
б всп Рај.
в всп Пакао.
г Алма 42:23.
23 *а* ти дух.
УиЗ 88:15–17.
всп Душа.
б 2 Не 9:12–13; Алма 11:40–45.
в всп Тело.
24 *а* Иса 26:19.
26 *а* 1 Не 15:33; Алма 12:16.
б Алма 11:37.
41 1 *а* 2 Пет 1:20; 3:16; Алма 13:20.
б всп Отпаднишство.
2 *а* Алма 40:23.
3 *а* всп Правда.
б всп Извештај, урачунљив, урачунљивост; Судити, суд.
в всп Дела.
г Хел 14:31.

4. А ако су дела њихова зла [а]обновиће им се за зло. Све ће се, дакле, обновити у свом правом реду, све у свом природном облику – [б]смртност устаје за бесмртност, [в]распадљивост за нераспадљивост – уздигнути за [г]бескрајну срећу да баштине царство Божје, или за бескрајну беду да баштине царство ђаволово, једни овако, други онако –

5. Један уздигнут за срећу у складу са жељама својим за срећу, или за добро у складу са жељама својим за добро, а други за зло у складу са жељама својим за зло, јер како хтеде да цео дан зло чини, тако ће добити награду своју која је зло, кад падне ноћ.

6. А тако је и с друге стране. Покаје ли се за грехе своје и тражи праведност све до краја дана својих, тако ће и бити награђен за праведност.

7. [а]То су они које Господ откупи. Да, то су они који су извучени, који су избављени из бескрајне мркле ноћи. И тако они стоје или падају, јер гле, сами су [б]сопствене судије, било да чине добро или да чине зло.

8. Ево, прописи Божји су [а]непроменљиви. Дакле, пут је припремљен да ко год хоће може ићи њиме и спасти се.

9. И ево, гле, сине мој, не излажи се опасности да још [а]једном преступиш против Бога свога у погледу на поједине делове учења због којих си се до сада излагао опасности да грех починиш.

10. Не мисли да ћеш, будући да пророци говораху о обнови, и ти од греха бити обновљен за срећу. Гле, кажем ти, [а]опакост никад није била срећа.

11. И ево, сине мој, сви људи који су у [а]природном стању, или рекао бих, у стању [б]телесном, налазе се у жучи горчине и оковима безакоња. Они у свету живе [в]без Бога, и пођоше насупрот природи Божјој. Стога су у стању супротном природи среће.

12. И ево, гле, да ли је значење речи обнова узети нешто у природном стању и сместити га у неприродно стање, или сместити га у стање супротно природи његовој?

13. О, сине мој, то није случај, већ је значење речи обнова поново вратити зло за зло, или телесно за телесно, или ђаволско за ђаволско, добро за оно што је добро, праведно за оно што је праведно, исправно за оно што је исправно, милостиво за оно што је милостиво.

4 *а* Алма 42:28.
б 2 Не 9:12–13; УиЗ 138:17. всп Васкрсење.
в 1 Кор 15:51–55.
г всп Вечни живот.
7 *а* УиЗ 76:50–70.
б 2 Не 2:26; Алма 42:27; Хел 14:30. всп Слобода избора.
8 *а* УиЗ 1:38.
9 *а* УиЗ 42:23–28.
10 *а* Пс 32:10; Иса 57:20–21; Хел 13:38.
11 *а* Мос 3:19. всп Природан човек.
б всп Телесан.
в Еф 2:12.

14. Стога, сине мој, гледај да милостив будеш према браћи својој. Поступај [а]исправно, [б]суди праведно и чини [в]добро без престанка. И будеш ли чинио све то, примићеш тада награду своју. Поново ће се [г]милост у теби обновити, правда ће се поново у теби обновити, праведни судови ће се поново у теби обновити, и добро у теби ће се поново наградити.

15. Јер оно што пошаљеш поново ће ти се вратити и бити обновљено. Стога, реч обнова још потпуније осуђује грешника, а никако га не оправдава.

ПОГЛАВЉЕ 42.

Смртност је време пробе које човеку омогућава да се покаје и служи Богу – Пад је на цео људски род донео временску и духовну смрт – Откупљење долази кроз покајање – Сам Бог извршава помирење за грехе света – Милост је за оне који се покају – Сви други подлежу правди Божјој – Милости долази због Помирења – Само се истински покајници спасавају. Око 74. год. пре Христа.

И ево, сине мој, опажам да има још нешто што узнемирава ум твој, што не можеш да разумеш – што се односи на [а]правду Божју у погледу кажњавања грешника јер настојиш да верујеш да је неправда да грешник буде предат у стање беде.

2. Ево, гле, сине мој, објаснићу ти то. Јер гле, пошто Господ Бог [а]отера наше прве родитеље из врта [б]еденског, да обрађују земљу одакле беху узети – да, истера Он човека, и на источном крају врта еденског постави [в]херувиме и мач пламени који се окреташе на све стране, да чувају [г]дрво живота –

3. Ево, видимо како човек беше постао као Бог, разликујући добро и зло. И да не би испружио руку своју и уз то убрао са дрвета живота, и јео и заувек живео, смести Господ Бог херувиме и мач пламени, да не би плода јео –

4. И тако видимо да човеку беше дато време да се покаје, да, [а]време пробе, време да се покаје и служи Богу.

5. Јер гле, да Адам одмах беше испружио руку и јео са дрвета живота, живео би заувек, по речи Божјој, немајући времена за покајање. Да, и уз то, реч Божја била би бескорисна, а велики план спасења био би осујећен.

6. Али гле, човеку беше одређено да [а]умре – стога, будући да беху искључени од дрвета живота беше потребно да буду

14*а* всп Поштен, поштење.
б Јн 7:24; УиЗ 11:12.
в УиЗ 6:13; 58:27–28.
г всп Милостив, милост.

42 1*а* 2 Не 26:7; Мос 15:26–27. всп Правда.
2*а* Пос 3:23–24; Мојсије 4:28–31.
б всп Еден.
в всп Херувими.
г Пос 2:9.
4*а* Алма 34:32–33.
6*а* всп Смрт, физичка.

искључени са лица земаљског – и човек постаде заувек изгубљен, да, посташе они [б]пали људи.

7. И ево, по томе видиш да наши први родитељи беху [а]искључени и временски и духовно из присуства Господњег. И тако видимо да посташе подложни да следе своју сопствену [б]вољу.

8. Ево, гле, не беше корисно да човек буде поштеђен те временске смрти, јер би то уништило велик [а]план за срећу.

9. Стога, пошто душа никад не умире, а [а]пад беше навукао на људски род духовну смрт као и временску, то јест, беху они искључени из присуства Господњег, беше потребно да људски род буде поштеђен те духовне смрти.

10. Стога, пошто беху постали [а]телесни, чулни и ђаволски по [б]природи, ово [в]пробно стање постаде за њих стање да се припреме. Постаде оно припремно стање.

11. А сад сети се, сине мој, да не беше плана откупљења, (остављамо га по страни) чим би они умрли душе њихове биле би [а]бедне јер би биле искључене из присуства Господњег.

12. И ево, не беше начина да се људи изузму од тог палог стања које човек беше навукао на себе због непослушности своје;

13. Стога, у складу са правдом, [а]план откупљења не би могао бити извршен, осим уз услов [б]покајања људи у том пробном стању, да, том припремном стању. Наиме, без тих услова, милост не би могла имати дејство сем ако не би уништила дело правде. А дело правде не може бити уништено. Да је тако, Бог би [в]престао да буде Бог.

14. И тако видимо да цео људски род [а]паде, и беху они у рукама [б]правде. Да, правде Божје која их предаде да заувек буду искључени из Његовог присуства.

15. И ево, план милости се не би могао извршити да не беше изведено помирење. Стога сам Бог извршава [а]помирење за грехе света да би остварио план [б]милости, да би удовољио захтевима [в]правде, да би могао бити [г]савршен Бог, праведан Бог, и уз то милостив Бог.

16. Ево, покајање не би могло доћи људима уколико не би било казне, која је [а]вечна као што живот душе треба да буде,

6 *б* Мос 16:3–5.
всп Пад Адама и Еве.
7 *а* 2 Не 2:5; 9:6; Хел 14:16.
всп Смрт, духовна.
б всп Слобода избора.
8 *а* Алма 34:9; Мојсије 6:62.
9 *а* всп Пад Адама и Еве.
10 *а* всп Телесан.
б всп Природан човек.
в всп Смртан, смртност.
11 *а* 2 Не 9:7–9.
13 *а* всп План откупљења.
б всп Покајати се, покајање.
в 2 Не 2:13–14.
14 *а* Алма 22:13–14.
б 2 Не 2:5.
15 *а* 2 Не 9:7–10; Мос 16:7–8.
всп Помирити, помирење.
б всп Милостив, милост.
в всп Правда.
г 3 Не 12:48.
16 *а* УиЗ 19:10–12.

утврђена насупрот плану среће који је вечан као и живот душе.

17. Ево, како би се човек могао покајати сем ако не би [а]згрешио? Како би могао згрешити ако [б]закона не би било? Како би закон могао постојати ако казне не би било?

18. Ево, казна беше утврђена, и праведан закон дат, који код човека изазва грижу [а]савести.

19. Ево, да закон не беше дат – ако је човек [а]убио, требало би да умре – би ли се плашио да умре ако убије?

20. А уз то, да не беше дат закон против греха, људи се не би плашили да греше.

21. И да [а]закон не беше дат, погреше ли људи, шта би правда могла да учини, или милост, јер не би полагали право на живо створење?

22. Али закон је дат и казна утврђена и додељено [а]покајање, оно покајање на које милост полаже право. Иначе, правда полаже право на живо створење и спроводи закон, а закон намеће казну. Да није тако, дела правде била би уништена, а Бог би престао да буде Бог.

23. Али, Бог не престаје да буде Бог, и [а]милост полаже право на покајника, а милост долази због [б]помирења, а помирење остварује [в]васкрсење мртвих, а васкрсење мртвих [г]враћа људе у присуство Божје. И тако се они обнављају за присуство Његово, да им се [д]суди у складу са делима њиховим, по закону и правди.

24. Јер гле, правда спроводи све захтеве своје, а и милост полаже право на све што је њено. И тако се не спашава нико осим истински покајаних.

25. Шта, мислиш ли да милост може да ускрати [а]правду? Кажем ти, не, ни најмање. Да је тако, Бог би престао да буде Бог.

26. И тако, Бог остварује своје велике и вечне [а]замисли, које беху припремљене [б]од постанка света. И тако долази до спасења и откупљења људи, а и њиховог уништења и беде.

27. Стога, о сине мој, [а]ко год хоће може да дође и слободно пије воде живота, а онај који неће да дође, не приморава се да дође, али у последњи дан биће [б]обновљен према [в]делима својим.

28. Ако хтеде да [а]зло чини, а

17 *а* всп Грех.
б Рим 4:15.
18 *а* всп Савест.
19 *а* всп Убиство.
21 *а* 2 Не 9:25–26; Мос 3:11.
22 *а* всп Покајати се, покајање.
23 *а* всп Милостив, милост.
б всп Помирити, помирење.
в 2 Не 2:8; 9:4; Алма 7:12; 11:41–45; 12:24–25; Хел 14:15–18; Морм 9:13.
г Алма 40:21–24.
д всп Суд, последњи.
25 *а* всп Правда.
26 *а* 2 Не 2:14–30; Мојсије 1:39.
б Алма 13:3; 3 Не 1:14.
27 *а* Алма 5:34; Хел 14:30. всп Слобода избора.
б Алма 41:15.
в Иса 59:18; Отк 20:12.
28 *а* Алма 41:2–5.

не покаја се у дане своје, гле, зло ће му бити учињено у складу са обновом Божјом.

29. И ево, сине мој, желим да не допустиш више да те то узнемирава, и нека те само греси твоји узнемиравају таквим немиром који ће те привести покајању.

30. О, сине мој, желим да више не поричеш правду Божју. Не настој се ни мало правдати за грехе своје порицањем правде Божје, већ пусти да правда Божја и милост Његова и трпељивост Његова потпуно завладају у твом срцу. И нека те то обори до у прах у [a]понизности.

31. И ево, о сине мој, од Бога си позван да проповедаш реч овом народу. И ево, сине мој, иди путем својим, проповедај реч у истини и разборитости, како би могао да душе приводиш покајању, да би велики план милости могао полагати право на њих. И нека ти Бог да управо по речима мојим. Амен.

ПОГЛАВЉЕ 43.

Алма и његови синови проповедају реч – Зорамци и остали нефијски одметници постају Ламанци – Ламанци полазе у рат против Нефијаца – Морони наоружава Нефијце одбрамбеном опремом – Господ открива Алми ламански ратни план – Нефијци бране своје домове, слободе, породице и вероисповест – Моронијеве и Лехијеве војске опкољавају Ламанце. Око 74. год. пре Христа.

И ево, догоди се да синови Алмини одоше међу народ да им реч проповедају. А и сам Алма не могаше мировати, па и он пође.

2. Ево, нећемо више говорити о проповедању њиховом, осим да проповедаху реч и истину у складу са духом пророштва и откривења, а проповедаху по [a]светом реду Божјем по ком беху позвани.

3. А сад се враћам на извештај о ратовима између Нефијаца и Ламанаца, у осамнаестој години владавине судија.

4. Јер гле, догоди се да [a]Зорамци посташе Ламанци. Дакле, почетком осамнаесте године народ нефијски виде да Ламанци наваљују на њих. Стога извршише припреме за рат. Да, окупише војске своје у земљи Јершон.

5. И догоди се да дођоше Ламанци са својим хиљадама и уђоше у земљу Антионум, која је земља Зорамаца. А човек по имену Зерахемна беше предводник њихов.

6. И ево, пошто Амалекијци беху склони опакости и убиствима више него што то беху Ламанци сами по себи, стога, Зерахемна одреди врховне капетане над Ламанцима, а сви они беху Амалекијци и Зорамци.

30 *a* всп Понизан, понизност.

43 2 *a* всп Мелхиседеково свештенство.

4 *a* Алма 35:2–14; 52:33.

7. Ево, он то учини како би могао да сачува мржњу њихову према Нефијцима, како би их потчинио ради остварења намера својих.

8. Јер гле, намере његове беху да подстакне Ламанце на срџбу против Нефијаца. Он то учини како би присвојио велику моћ над њима, а и да би стекао моћ над Нефијцима одводећи их у ропство.

9. А ево, намера Нефијаца беше да подупру земље своје и куће своје и [а]жене своје и децу своју, како би их сачували од руку непријатеља својих, а и да би сачували права своја и повластице своје, да, а исто тако и [б]слободу своју, како би Богу служили у складу са жељама својим.

10. Јер они знадоше да би, падну ли у руке Ламанаца, Ламанци уништили свакога ко би у [а]духу и истини [б]служио Богу, правом и живом Богу.

11. Да, и знадоше уз то за силну мржњу Ламанаца према [а]браћи њиховој, која беху народ Анти-Нефи-Лехи, који беше назван народом Амоновим – а они не хтедоше да се лате оружја, да, беху ушли у завет и не хтедоше да га прекрше – стога, падну ли у руке Ламанаца били би уништени.

12. А Нефијци не хтедоше да допусте да они буду уништени. Стога им дадоше земље за баштину њихову.

13. И народ Амонов даваше Нефијцима велик део иметка свога за издржавање војски њихових. И тако Нефијци беху приморани да се сами одупру Ламанцима, који беху мешавина Ламана и Лемуила, и синова Исмаилових, и свих оних који од Нефијаца отпадоше, а беху то Амалекијци и Зорамци и [а]потомци свештеника Нојевих.

14. Ево, ти потомци беху бројни, скоро као Нефијци. И тако Нефијци беху приморани да се сукобе са браћом својом, и то до крвопролића.

15. И догоди се да кад се војске ламанске беху скупиле у земљи Антионум, гле, војске нефијске беху спремне да их дочекају у земљи Јершону.

16. Ево, предводник Нефијаца, то јест, човек који беше именован да буде врховни нефијски капетан – ево, врховни капетан преузе вођство над свим војскама нефијским – а име његово беше Морони;

17. И Морони преузе сво вођство и управљање ратовима њиховим. А беше му само двадесет и пет година кад беше именован за врховног капетана војски нефијских.

18. И догоди се да дочека Ламанце на границама Јершона, а његов народ беше наоружан мачевима и сабљама и свакојаким ратним оружјем.

9 *а* Алма 44:5; 46:12.
б всп Слобода.
10 *а* Јн 4:23–24.
б всп Клањати се.
11 *а* Алма 24:1–3, 5, 20; 25:1, 13; 27:2, 21–26.
13 *а* Алма 25:4.

19. И кад војске ламанске видеше да народ Нефијев, то јест, да тај Морони беше опремио свој народ напрсницима и штитовима, да, и кацигама да би одбранили главе своје, а уз то беху обучени у дебелу одећу –

20. Ево, војска Зерахемнина не беше опремљена ни са чим сличним. Имаху они само мачеве своје и сабље своје, лукове своје и стреле своје, камење своје и праћке своје. И беху [a]голи, осим коже којом беху опасани око бедара својих. Да, сви беху голи, осим Зорамаца и Амалекијаца;

21. Али, не беху наоружани напрсницима, нити штитовима – стога, силно се уплашише од војски нефијских због ратне опреме њихове, упркос броју њиховом који беше много већи од Нефијаца.

22. Гле, тад се догоди да се не усудише напасти Нефијце на границама Јершона. Стога одоше из земље Антионум у пустињу и упутише се унаоколо по пустињи даље код извора реке Сидон, како би ушли у земљу Манти и освојили ту земљу, јер не мишљаху да ће војске Моронијеве знати куда беху отишли.

23. Али, догоди се да чим одоше у пустињу, Морони посла уходе у пустињу да мотре табор њихов. И Морони, уз то, знајући за пророштва Алмина, посла му неке људе, желећи од њега да упита Господа [a]куда треба да иду војске нефијске да би се одбраниле од Ламанаца.

24. И догоди се да реч Господња дође Алми, и Алма саопшти гласницима Моронијевим да се војске ламанске крећу унаоколо по пустињи како би прешли у земљу Манти, да би започели напад на слабији део народа. И ти гласници одоше и предадоше Моронију ту поруку.

25. Тад Морони, оставивши део војске своје у земљи Јершон, да не би којим случајем део Ламанаца ушао у земљу и освојио град, узе преостали део војске своје и пређе у земљу Манти.

26. И нареди да се сав народ из тог дела земље окупи за битку против Ламанаца, да би [a]одбранили земље своје и отаџбину своју, права своја и слободе своје. Стога беху спремни за тренутак доласка Ламанаца.

27. И догоди се да Морони нареди да се војска његова сакрије у долини која беше близу обале реке Сидона, западно од реке Сидона у пустињи.

28. И Морони постави уходе унаоколо како би сазнао када ће наићи табор ламански.

29. И ево, будући да Морони знаше за намеру Ламанаца да је намера њихова да униште браћу њихову, то јест, да их потчине и у ропство одведу како би над целом земљом успоставили царство за себе,

30. И уз то, знајући да је једина

20*a* Енос 1:20. | 23*a* Алма 48:16. | 26*a* УиЗ 134:11.

жеља Нефијаца да сачувају земље своје и [a]слободу своју и цркву своју, помисли стога да није грех да их варком брани. Он, дакле, сазна од ухода својих којим путем ће се Ламанци упутити.

31. Стога подели војску своју и поведе један део у долину, и сакри га источно и јужно од брежуљка Рипле;

32. А остатак сакри у западној долини, западно од реке Сидона, и одатле доле унутар граница земље Манти.

33. И тако поставивши војску своју по жељи својој, беше спреман да их дочека.

34. И догоди се да се Ламанци попеше северно од брежуљка, где беше сакривен део војске Моронијеве.

35. И када Ламанци беху прешли брежуљак Риплу и ушли у долину и почели да прелазе реку Сидон, војска која беше скривена јужно од брежуљка, коју предвођаше човек чије име беше [a]Лехи, а он поведе војску своју напред и опколи Ламанце негде источно у позадини њиховој.

36. И догоди се да се Ламанци, када видеше Нефијце да наваљују на њих из позадине њихове, окренуше и сукобише са војском Лехијевом.

37. И дело смрти започе на обе стране, али беше страшније на страни ламанској, јер [a]голотиња њихова беше изложена тешким ударцима Нефијаца мачевима њиховим и сабљама њиховим, који задаваху смрт скоро при сваком ударцу.

38. Док на другој страни, ту и тамо, паде по неки човек међу Нефијцима, од мачева њихових и губитка крви, будући заштићени у погледу на важније делове тела, то јест, важнији делови тела беху заштићени од удараца ламанских [a]напрсницима њиховим и штитовима њиховим и кацигама њиховим. И тако Нефијци наставише дело смрти међу Ламанцима.

39. И догоди се да се Ламанци уплашише због великог уништења међу собом, и то толико да почеше бежати према реци Сидон.

40. А Лехи и људи његови их гањаху. И Лехи их потисну у воде сидонске, и они прећоше воде сидонске. А Лехи заустави војске своје на обали реке Сидона да не би прешле.

41. И догоди се да Морони и војска његова дочекаше Ламанце у долини, с друге стране реке Сидона, и почеше их нападати и убијати.

42. А Ламанци поново утекоше пред њима према земљи Манти, а војске Моронијеве поново их дочекаше.

43. И том приликом Ламанци се жестоко бораху. Да, никад, колико се зна, Ламанци се не

30 *a* Алма 46:12, 35.
35 *a* Алма 49:16.
37 *a* Алма 3:5.
38 *a* Алма 44:8–9.

бораху са тако силном снагом и храброшћу, не, ни од самог почетка.

44. А надахнуше их [а]Зорамци и Амалекијци који беху врховни капетани и предводници њихови, и Зерахемна, који беше врховни капетан њихов, то јест, врховни предводник и вођа њихов. Да, бораху се они попут змајева, и многи Нефијци беху побијени рукама њиховим, да, јер сломише надвоје мноштво кацига њихових, да, и пробише мноштво напрсника њихових, и одсекоше много руку њихових. И тако Ламанци удараху у жестокој срџби својој.

45. Ипак, Нефијци беху надахнути вишим разлогом, јер се не [а]бораху за царевину нити моћ већ се бораху за домове своје и [б]слободе своје, жене своје и децу своју, и све своје, да, за своје обреде служења и цркву своју.

46. И чињаху оно што осећаху да је [а]дужност њихова коју имаху према Богу своме, јер Господ им рече, као и очевима њиховим: [б]Уколико нисте кривци за [а]први напад, нити за други, не допустите да будете убијени рукама непријатеља својих.

47. И опет, Господ рече: [а]Браните породице своје и то до крвопролића. Из тог се разлога, дакле, Нефијци бораху са Ламанцима, да би одбранили себе и породице своје и земље своје, отаџбину своју и права своја и вероисповест своју.

48. И догоди се да када људи Моронијеви видеше жестину и срџбу Ламанаца, беху скоро спремни да устукну и побегну пред њима. А Морони, приметивши намеру њихову, одасла речи своје и надахну срца њихова овим мислима – да, мислима о земљама њиховим, слободи њиховој, да, ослобођењу њиховом из ропства.

49. И догоди се да они окренуше на Ламанце, и једним гласом [а]завапише Господу Богу своме за слободу своју и ослобођење своје из ропства.

50. И почеше се одупирати Ламанцима са моћу. И тог истог трена када завапише Господу за слободу своју, почеше Ламанци бежати испред њих и утекоше чак до вода сидонских.

51. Ево, Ламанци беху бројнији, више него дупло од броја Нефијаца. Ипак, беху они потиснути толико да се окупише у једну дружину у долини на обали поред реке Сидона.

52. Стога их војске Моронијеве опколише, да, и то са обе стране реке, јер гле, на истоку беху људи Лехијеви.

53. Кад, дакле Зерахемна, виде људе Лехијеве источно од реке Сидона, и војске Моронијеве западно од реке Сидона, да су

44 *а* Алма 43:6.
45 *а* Алма 44:5.
б всп Слобода.
46 *а* всп Дужност.
б Алма 48:14; УиЗ 98:33–36.
в 3 Не 3:21; УиЗ 98:23–24.
47 *а* УиЗ 134:11.
49 *а* Изл 2:23–25; Мос 29:20.

опкољени Нефијцима, обузе их ужас.

54. Ево, Морони, када виде ужас њихов, заповеди људима својим да престану да проливају крв њихову.

ПОГЛАВЉЕ 44.

Морони заповеда Ламанцима да учине завет мира или ће бити уништени – Зерахемна одбија предлог, и битка се наставља – Моронијеве војске поражавају Ламанце. Око 74–73 год. пре Христа.

И догоди се да се они зауставише и повукоше корак од њих. А Морони рече Зерахемни: Гле, Зерахемна, [a]не желимо да будемо крвници. Знате да сте у рукама нашим, ипак не желимо да вас погубимо.

2. Гле, не дођосмо у битку против вас да бисмо ради моћи проливали крв вашу, нити икога желимо да приведемо у јарам ропства. А управо то је разлог ради ког ви изађосте против нас, да, и гневни сте на нас због вероисповести наше.

3. Али, ево, видите да је Господ са нама и видите да вас Он предаде у руке наше. И ево, ја бих да разумете да нам се то догоди због вероисповести наше и вере наше у Христа. И ево, видите да не можете да уништите ту нашу веру.

4. Ево, видите да је то истинска вера Божја. Да, видите да ће нас Бог подржати и чувати и сачувати, докле год смо верни Њему, вери својој и вероисповести својој. И Господ никад неће допустити да будемо уништени осим ако не паднемо у преступ и не порекнемо веру своју.

5. И ево, Зерахемна, заповедам ти, у име тог свемоћног Бога који ојача руке наше па задобисмо моћ над вама, кроз веру нашу, кроз вероисповест нашу и кроз наше [a]обреде служења и кроз цркву нашу и кроз свету подршку коју дугујемо женама својим и деци својој, кроз ону [б]слободу која нас везује за земље наше и отаџбину нашу, да, и уз то, кроз држање свете речи Божје којој дугујемо сву срећу своју, и кроз све оно што нам је најдраже –

6. Да, и то није све. Заповедам ти због свих жеља које према животу имате, да нам предате своје ратно оружје и ми нећемо тражити крв вашу, него ћемо поштедети животе ваше одете ли путем својим и не пођете поново у рат против нас.

7. И ево, не учините ли то, гле, у рукама сте нашим и ја ћу заповедити људима својим да вас нападну и задају смртне ране телима вашим, да умрете. И тада ћемо видети ко ће имати моћ над овим народом. Да, видећемо ко ће бити одведен у ропство.

8. И тад се догоди да када Зерахемна чу те речи иступи и предаде у руке Моронију мач

44 1*а* Алма 43:45. | 5*а* всп Обреди. | *б* всп Слобода.

свој и сабљу своју и лук свој, и рече му: Ево, ово је наше ратно оружје. Предаћемо вам га, али нећемо допустити да положимо [a]заклетву за коју знамо да ћемо прекршити и ми и деца наша, већ узми наше ратно оружје и допусти нам да одемо у пустињу. Иначе ћемо задржати мачеве своје и страдати или победити.

9. Гле, ми нисмо вере ваше, не верујемо да је то Бог што нас предаде у руке ваше, већ верујемо да вас лукавство ваше сачува од мачева наших. Гле, [a]напрсници ваши и штитови ваши вас сачуваше.

10. И ево, кад Зерахемна беше завршио казивање ових речи, Морони врати мач и ратно оружје које беше примио, Зерахемни, говорећи: Гле, завршићемо сукоб.

11. Ево, не могу опозвати речи које изрекох. Стога, тако жив био Господ, нећете отићи уколико не одете са заклетвом да се нећете поново вратити да ратујете против нас. Ево, пошто сте у нашим рукама на земљу ћемо пролити крв вашу, или ћете се покорити условима које предложих.

12. И ево, кад Морони изговори те речи, Зерахемна задржа мач свој и разгневи се на Моронија и насрну како би погубио Моронија. Али кад подиже мач свој, гле, један од војника Моронијевих изби му га на земљу и сломи до самог балчака, и уз то, удари Зерахемну и скину му кожу са темена и она паде на земљу. А Зерахемна се повуче од њих међу своје војнике.

13. И догоди се да војник који стајаше у близини, који скину кожу са темена Зерахемниног, узе кожу са темена са земље, за косу, и натакну на врх мача свога, и испружи га према њима, говорећи им јаким гласом:

14. Као што ова кожа с темена паде на земљу, а то је кожа с темена поглавице вашег, тако ћете и ви пасти на земљу уколико не предате своје ратно оружје и не одете са заветом мира.

15. Ево, беше много оних које обузе страх кад чуше ове речи и видеше кожу с темена која беше на мачу. И многи иступише и бацише своје ратно оружје код ногу Моронијевих, и уђоше у [a]завет мира. И свима онима који уђоше у завет беше допуштено да оду у пустињу.

16. Ево, догоди се да Зерахемна беше силно гневан и подстакну остатак војника својих на срџбу, да би се још јаче борили против Нефијаца.

17. И ево, Морони се расрди због тврдоглавости Ламанаца. Стога заповеди својим људима да их нападну и побију. И догоди се да их почеше убијати. Да, и Ламанци се бораху мачевима својим и снагом својом.

8 *a* всп Заклетва.
9 *a* Алма 43:38.
15 *a* 1 Не 4:37; Алма 50:36.

18. Али гле, голе коже њихове и непокривене главе њихове беху изложене оштрим мачевима Нефијаца. Да, гле, беху они ударани и пробадани, да, и падаху веома брзо пред мачевима Нефијаца, и беху покошени баш као што беше прорекао војник Моронијев.

19. Ево, Зерахемна кад је видео да само што не беху уништени, снажно завапи Моронију обећавајући да ће им се он а и његов народ заветовати, поштеде ли остатак живота њихових, да [a]никада више неће ратовати против њих.

20. И догоди се да Морони нареди да дело смрти поново престане међу народом. И узе ратно оружје од Ламанаца, и пошто беху ушли у [a]завет мира са њим беше им допуштено да оду у пустињу.

21. Ево, број мртвих њихових не беше избројан због великог броја. Да, број мртвих њихових беше силно велик, и код Нефијаца и код Ламанаца.

22. И догоди се да побацаше мртве своје у воде Сидона, и они беху однешени и сахрањени у дубинама морским.

23. А војске нефијске, то јест, Моронијеве, вратише се и дођоше кућама својим и земљама својим.

24. И тако се заврши осамнаеста година владавине судија над народом Нефијевим. И тако се заврши запис Алмин, који је записан на плочама Нефијевим.

Извештај о народу Нефијевом, и њиховим ратовима и расправама, у данима Хеламановим, према запису Хеламановом, који он вођаше у дане своје.

Обухвата поглавља од 45. до 62.

ПОГЛАВЉЕ 45.

Хеламан верује речима Алминим – Алма прориче о уништењу Нефијаца – Он благосиља и проклиње земљу – Алма је можда узет од стране Духа, као и Мојсије – Расправа у Цркви се увећава Око 73. год. пре Христа.

Гле, тад се догоди да се народ Нефијев силно радоваше, јер их Господ поново избави из руку непријатеља њихових. Стога се захвалише Господу Богу своме. Да, и [a]пошћаху много и мољаху се много, и служаху Богу са силно великом радошћу.

2. А у деветнаестој години владавине судија над народом Нефијевим, догоди се да Алма дође сину своме Хеламану и рече му: Верујеш ли речима које ти рекох о овим [a]записима који беху вођени?

3. А Хеламан му рече: Да, верујем.

4. А Алма поново рече: Верујеш ли у Исуса Христа који ће доћи?

19 *a* Алма 47:6.
20 *a* Алма 62:16–17.

45 1 *a* всп Пост, постити.
2 *a* Алма 37:1–5; 50:38.

5. А он рече: Да, верујем свим речима које ти изговори.

6. А Алма му поново рече: Хоћеш ли [а]држати заповести моје?

7. А он рече: Да, држаћу заповести твоје свим срцем својим.

8. Тада му Алма рече: Благословен си, и Господ ће учинити да [а]напредујеш у овој земљи.

9. Али гле, имам нешто да ти [а]прорекнем, а оно што ти прорекнем немој обзнанити. Да, оно што ти прорекнем неће бити обзнањено све док се пророштво не испуни. Стога запиши речи које ћу ти рећи.

10. А ово су те речи: Гле, опажам, у складу са духом откривења који је у мени, да ће овај исти народ, Нефијци, ишчезнути у [а]неверу [б]четири стотине година од времена кад им се Исус Христ објави.

11. Да, и они ће тада гледати ратове и поморе, да, глад и крвопролиће, све док народ Нефијев не [а]изумре –

12. Да, а то зато што ће ишчезнути у неверу и упасти у дела таме и [а]пожуду и свакојака безакоња. Да, кажем ти, да зато што ће згрешити наспрам толиког светла и знања, да, кажем ти, да од тога дана ни четврто поколење неће проћи пре него што дође то велико безакоње.

13. А кад тај велик дан дође, гле, време убрзо долази да они који су сада, или потомство оних који се сада убрајају међу народ Нефијев, [а]неће више бити убројани међу народ Нефијев.

14. А ко год остане и не буде уништен тог великог и страшног дана, биће [а]убројан међу Ламанце и постаће попут њих, сви осим мало њих који ће бити названи ученицима Господњим, а њих ће Ламанци прогањати све [б]док не изумру. И ево, због безакоња, то пророштво ће се испунити.

15. И ево, догоди се да пошто Алма рече те речи Хеламану, благослови њега, а тако и остале синове своје, а благослови и земљу [а]праведника ради.

16. И он рече: Овако каже Господ Бог – [а]Проклета биће земља, да ова земља, за сваки народ, колено, језик и за све људе, до уништења, који чине опако, када потпуно сазреју. И како рекох тако ће бити. Јер то је проклетство и [б]благослов Божји на земљи, јер Господ не може да гледа на грех ни са [а]најмањом мером попустљивости.

17. И ево, када Алма изговори

6 *а* всп Заповести Божје; Послушност, послушан, послушати.
8 *а* 1 Не 4:14; Алма 48:15–16, 25.
9 *а* всп Пророштво, прорицати.
10 *а* всп Невера; Отпадништво.
б 1 Не 12:10–15; Хел 13:9; Морм 8:6–7.
11 *а* Јар 1:10; Морм 8:2–3, 6–7.
12 *а* всп Пожуда.
13 *а* Хел 3:16.
14 *а* Моро 9:24.
б Моро 1:1–3.
15 *а* Алма 46:10; 62:40.
16 *а* 2 Не 1:7; Алма 37:31; Етер 2:8–12.
б УиЗ 130:21.
в УиЗ 1:31.

те речи, благослови [а]цркву, да, све оне који у вери буду чврсто стајали од тада па надаље.

18. И кад Алма то учини отпутова из земље Зарахемле, као да иде у земљу Мелек. И догоди се да се више никад ништа не чу о њему. У погледу смрти његове и сахране ништа не знамо.

19. Гле, знамо ово, да беше праведан човек, а црквом се пронесе глас да је од стране Духа узет, или [а]сахрањен руком Господњом, као Мојсије. Али гле, Света писма кажу да Господ узе Мојсија к себи, па мислимо да и Алму духом прими себи. Из тог разлога, дакле, не знамо ништа о смрти његовој и сахрани.

20. И тад се догоди почетком деветнаесте године владавине судија над народом Нефијевим, да Хеламан пође међу народ да им реч проповеда.

21. Јер гле, због ратова њихових са Ламанцима и многих мањих расправа и немира којих беше међу народом, беше потребно да се [а]реч Господња објави међу њима, да, и да се пропис успостави у целој цркви.

22. Стога Хеламан и браћа његова кренуше да поново успостављају цркву у целој земљи, да, у сваком граду широм земље коју поседоваше народ Нефијев. И догоди се да они поставише свештенике и учитеље широм земље, над свим црквама.

23. И тад се догоди да пошто Хеламан и браћа његова поставише свештенике и учитеље над црквама, наста [а]расправа међу њима, и они не хтедоше да се осврћу на речи Хеламанове и браће његове;

24. Већ посташе охоли, јер се узнеше у срцима својим због свог силно великог [а]богатства. Посташе они, дакле, богати у очима [б]својим, и не хтедоше да се осврћу на речи њихове, да усправно ходају пред Богом.

ПОГЛАВЉЕ 46.

Амаликија кује заверу како би постао цар – Морони подиже гесло слободе – Он окупља народ да брани своју вероисповест – Истински верници називају се хришћанима – Остатак Јосифов биће сачуван – Амаликија и његови одметници беже у земљу Нефи – Они који не подрже дело слободе осуђују се на смрт. Око 73–72 год. пре Христа.

И ево, догоди се да се сви они који не хтедоше да послушају речи Хеламанове и браће његове, окупише против браће своје.

2. И ево, гле, беху они силно гневни, толико да одлучише да их побију.

3. Ево, предводник оних који беху гневни на браћу своју беше крупан и снажан човек, а име његово беше Амаликија.

17*а* всп Црква Исуса Христа.
19*а* всп Пренесена бића.
21*а* Алма 31:5.
23*а* 3 Не 11:28–29.
24*а* всп Богатство.
б всп Охолост.

4. А Амаликија беше жељан да постане цар, а и они људи који беху гневни беху жељни да им он буде цар. А већи део њих беху [а]ниже судије у земљи и тежаху за моћу.

5. И они беху заведени ласкањем Амаликијиним, да ће их, подрже ли га и поставе за цара свога, учинити поглаварима над народом.

6. Тако их Амаликија наведе на раздор, упркос проповедању Хеламановом и браће његове, да, упркос њиховој великој бризи за цркву, јер они беху високи свештеници над црквом.

7. А беше их много у цркви који повероваше ласкавим речима Амаликијиним, ради чега чак и одступише од цркве. И тако прилике у народу Нефијевом беху веома несигурне и опасне упркос великој [а]победи који извојеваше над Ламанцима, и њиховом великом радовању које имаху због избављења свога руком Господњом.

8. Тако видимо како деца човечја [а]брзо заборављају Господа Бога свога, да, како су брза да чине безакоње и да пусте да их зли заведе.

9. Да, и такође видимо како један веома опак човек може да учини да се велика [а]опакост деси међу децом човечјом.

10. Да, видимо да Амаликија, пошто беше човек лукаве домишљатости и човек многобројних ласкавих речи, заведе срца многих људи да чине опако. Да, и да теже да униште цркву Божју, и да униште темељ [а]слободе коју им Бог беше подарио, или благослов који Бог беше послао на лице земље [б]праведника ради.

11. И ево, догоди се да се Морони, који беше [а]врховни заповедник војски нефијских, када чу за те расправе, разгневи на Амаликију.

12. И догоди се да исцепа свој огртач и узе комад од њега, и написа на њему – [а]У спомен Бога нашег, вероисповести наше и слободе и мира нашег, жена наших и деце наше – и причврсти га на врх мотке.

13. И причврсти кацигу своју и напрсник свој и штит свој, а ратну опрему своју опаса око бедара својих и узе мотку на чијем крају беше комад огртача, (а назва га он геслом слободе) и поклони се до земље, и моћно се помоли Богу своме да благослови слободе почивају на браћи његовој докле год шачица хришћана остане у поседу те земље –

14. Јер тако све праве вернике Христове, који припадаху цркви Божјој, називаху они који цркви не припадаху.

15. А они који припадаху цркви беху верни. Да, они који

46 4*а* Мос 29:11, 28–29.
7*а* Алма 44:19–20.
8*а* Хел 12:2, 4–5.
9*а* Мос 29:17–18.
10*а* 2 Не 1:7; Мос 29:32.
б 2 Не 1:7.
11*а* Алма 43:16–17.
12*а* Нем 4:14; Алма 44:5.

беху истински верници у Христа радо преузеше на себе [а]име Христово, или [б]хришћани, како беху названи због веровања свога у Христа који ће доћи.

16. И стога, тог тренутка, Морони се мољаше да дело хришћанско и слобода у земљи могу бити повлашћени.

17. И догоди се да када изли душу своју пред Бога, именова сву земљу која беше јужно од земље [а]Пустоши, да, и укратко, сву земљу, и на северу и на југу – Изабрана земља, и земља слободе.

18. И рече: Сигурно Бог неће допустити да ми, који смо презрени јер преузесмо на себе име Христово, будемо прегажени и уништени све док то на себе не навучемо преступима својим.

19. И кад Морони изговори те речи, крену међу народ машући у ваздуху исцепаним комадом своје [а]одеће, како би сви видели натпис који беше написан на том исцепаном комаду, и вичући јаким гласом, рече:

20. Гле, сви који хоће да подрже ово гесло у земљи, нека приступе у снази Господњој и уђу у завет да ће бранити права своја и вероисповест своју, да их Господ Бог може благословити.

21. И догоди се да када Морони прогласи ове речи, гле народ похрли заједно са ратном опремом опасаном око бедара својих, кидајући одећу своју у знак, или као завет, да неће оставити Господа Бога свога, или, другим речима, преступе ли заповести Божје, или падну у преступ и [а]постиде се да преузму на себе име Христово, Господ ће их искидати као што они беху искидали одећу своју.

22. Ево, беше то завет који учинише, и побацаше одећу своју пред ноге Моронијеве, говорећи: Заветујемо се Богу своме да будемо уништени, и то као браћа наша на северу, паднемо ли у преступ. Да, нек нас Он баци пред ноге непријатеља наших као што ми бацисмо одећу своју пред ноге твоје да будемо изгажени, паднемо ли у преступ.

23. Морони им рече: Гле, остатак смо потомства Јаковљевог, да, остатак смо [а]потомства [б]Јосифовог, коме браћа његова исцепаше [в]огртач на много комада. Да, и сад гле, сетимо се да држимо заповести Божје, или ће браћа наша исцепати нашу одећу, а ми ћемо бити бачени у тамницу, или бити продати, или бити побијени.

24. Да, сачувајмо слободу своју као [а]остатак Јосифов. Да, сетимо се речи Јаковљевих пре смрти његове. Јер гле, он виде да део остатка огртача Јосифовог беше

15 *а* Мос 5:7–9.
б Дела 11:26; 1 Пет 4:16.
17 *а* Алма 22:30–31.
19 *а* всп Барјак.
21 *а* 1 Не 8:25–28; Морм 8:38.
23 *а* Пос 49:22–26; 1 Не 5:14–15.
б всп Јосиф, син Јаковљев.
в Пос 37:3, 31–36.
24 *а* Амос 5:15; 3 Не 5:21–24; 10:17.

сачуван и не иструли. И рече: Као што овај остатак одеће сина мога беше сачуван, тако ће [б]остатак потомства сина мога бити сачуван руком Божјом, и к Њему бити узет, док ће остали део потомства Јосифовог страдати, као и остатак одеће његове.

25. Ево, гле, то задаје бол души мојој. Ипак, душа моја радост има у сину моме због оног дела потомства његовог који ће к Богу бити узет.

26. Ево, гле, беше то говор Јаковљев.

27. И ево, ко зна нису ли можда они који од нас одступише тај остатак потомства Јосифовог, који ће страдати као одећа његова? Да, а тако ће бити и нама не будемо ли постојани у вери у Христа.

28. И ево, догоди се да када Морони беше изговорио те речи он пође, а посла и гласнике у све крајеве земље где беше расправа, и сакупи сав народ који беше жељан да чува слободу своју, да се одупру Амаликији и онима који одступише, који се називаше Амаликијцима.

29. И догоди се да кад Амаликија виде да народ Моронијев беше бројнији од Амаликијаца – и уз то виде да његов народ беше сумњичав у погледу на правду дела које беху предузели – стога, плашећи се да неће постићи циљ, узе оне из његовог народа који хтедоше и отпутова у земљу Нефи.

30. Ево, Морони помисли да није потребно да Ламанци добију веће појачање. Стога помисли да пресретне људе Амаликијине, или да их похвата и врати натраг, а Амаликију да усмрти, да, јер знаше да ће подстаћи Ламанце на срџбу против њих и наговорити их да пођу у битку против њих, и знаде да ће Амаликија то учинити како би остварио намере своје.

31. Стога Морони помисли да је потребно да узме војске своје које се беху саме окупиле, и наоружале, и ушле у завет да мир чувају. И догоди се да он узе војску своју и одмарширa са шаторима својим у пустињу да пресече пут Амаликији у пустињи.

32. И догоди се да он учини по жељама својим и оде у пустињу, и пресрете војске Амаликијине.

33. И догоди се да Амаликија побеже са малим бројем својих људи, а остали беху предати у руке Моронијеве и беху враћени у земљу Зарахемлу.

34. Ево, Морони, пошто беше човек [а]постављен од стране врховних судија и гласом народа, стога беше имао моћ у складу са вољом својом у погледу на војске нефијске, да успостави и изврши власт над њима.

35. И догоди се да ко год од Амаликијаца не хтеде да уђе у завет да подржава дело слободе, да би задржали слободну

24*б* 2 Не 3:5–24; Етер 13:6–7.

34*а* Алма 43:16.

владавину, учини он да буду усмрћени. И беше их само неколико који одбише завет слободе.

36. И уз то, догоди се да он нареди да гесло слободе буде подигнуто на сваку кулу која беше у целој земљи коју Нефијци поседоваху. И тако Морони постави заставу слободе међу Нефијцима.

37. И они поново почеше имати мир у земљи. И тако задржаше мир скоро све до краја деветнаесте године владавине судија.

38. А Хеламан и [а]високи свештеници такође задржаше ред у цркви, да, током четири године имаху велик мир и радовање у цркви.

39. И догоди се да беше много оних који умреше чврсто [а]верујући да ће Господ Исус Христ откупити душе њихове. Тако одоше са света радујући се.

40. А беше оних који умираху од грознице која у нека доба године беше веома честа у земљи – али не толико од грознице, због многих изврсних [а]биљака и корења које Бог беше припремио да уклони узрок болести којима људи беху изложени због природе поднебља –

41. Већ беше много оних који умреше од старости. А они који умреше са вером у Христа [а]срећни су у Њему, што свакако морамо претпоставити.

ПОГЛАВЉЕ 47.

Амаликија користи издају, убиство, и сплетку да би посао цар Ламанаца – Нефијски одметници су опакији и свирепији од Ламанаца. Око 72. год. пре Христа.

Ево, вратићу се у своме запису на Амаликију и оне који са њим [а]побегоше у пустињу. Јер, гле, он узе оне који кренуше са њим и оде међу Ламанце у [б]земљу Нефи, и подстакну Ламанце на срџбу против народа Нефијевог, толико да цар ламански посла проглас широм своје земље, међу сав свој народ, да се поново сакупе и крену у битку против Нефијаца.

2. И догоди се да кад проглас беше објављен међу њима, силно се уплашише, да, страховаху да не нањуте цара, а страховаху и да поново пођу у битку против Нефијаца да не би изгубили животе своје. И догоди се да не хтедоше, то јест, већи део њих не хтеде да послуша цареве заповести.

3. И тад се догоди да цар беше гневан због непослушности њихове. Стога Амаликији предаде вођство над оним делом своје војске који беше послушан наредбама његовим, и заповеди му да пође и принуди их на оружје.

4. Ево, гле, то беше жеља Амаликијина, јер он беше веома препреден човек за зло чинити.

38 *а* Алма 46:6.
39 *а* Моро 7:3, 41.
40 *а* УиЗ 89:10.
41 *а* Отк 14:13.
47 1 *а* Алма 46:33.
б 2 Не 5:5–8; Омни 1:12–13.

Стога у срцу своме скова план да свргне ламанског цара.

5. И ево, он беше добио вођство над оним делом Ламанаца који беху наклоњени цару, а настојаше да стекне наклоност оних који не беху послушни. Стога пође до места које се зове [a]Онида, јер тамо сви Ламанци беху побегли, јер открише да војска долази, и мислећи да долази да уништи њих, побегоше стога у Ониду, до места за оружје.

6. И беху одредили неког човека да им буде цар и предводник, јер беху чврсто одлучили, утувивши себи у главу, да се не покоре да крену на Нефијце.

7. И догоди се да се беху окупили на врх брда које се зове Антипа, у припреми за битку.

8. Ево, Амаликијина намера не беше да се бори са њима по заповестима царевим, већ гле, намера му беше да задобије наклоност војски ламанских како би се поставио на чело њихово и свргнуо цара и освојио царство.

9. И гле, догоди се да нареди војсци својој да разапне шаторе своје у долини која беше близу брда Антипе.

10. И догоди се да када паде ноћ посла тајно посланство на брдо Антипу, желећи да предводник оних који беху на брду, чије име беше Лехонти, сиђе у подножје брда, јер хтеде да говори са њим.

11. И догоди се да се Лехонти, када прими поруку, не усуди да сиђе у подножје брда. И догоди се да Амаликија посла по други пут желећи да он сиђе. И догоди се да Лехонти не хтеде. И он посла по трећи пут.

12. И догоди се да када се Амаликија увери да неће убедити Лехонтија да сиђе доле са брда, он се попе на брдо, скоро до табора Лехонтијевог, и по четврти пут посла поруку својој Лехонтију, желећи да сиђе и да са собом поведе страже своје.

13. И догоди се да када Лехонти сиђе до Амаликије са стражама својим, затражи Амаликија од њега да током ноћи сиђе са војском својом и опколи оне људе у таборима њиховим над којима му цар беше дао вођство, и да ће их он предати у руке Лехонтијеве, уколико њега (Амаликију) учини другим предводником над целом војском.

14. И догоди се да Лехонти сиђе са људима својим и опколи људе Амаликијине, тако да пре него што се у свитање дана пробудише беху опкољени војскама Лехонтијевим.

15. И догоди се да када видеше да су опкољени, обратише се Амаликији да им допусти да се уједине са браћом својом како не би били уништени. Ево, беше то управо оно што Амаликија хтеде.

16. И догоди се да он предаде

5*a* Алма 32:4.

људе своје, [a]насупрот наредбама царевим. Ево, беше то оно што Амаликија хтеде, како би остварио замисли своје у погледу свргавања цара.

17. Ево, код Ламанаца беше обичај да погине ли врховни предводник поставе другог предводника да буде њихов врховни предводник.

18. И догоди се да Амаликија учини да један од слугу његових у мањој мери даје отров Лехонтију, и он умре.

19. Ево, кад Лехонти беше мртав, Ламанци поставише Амаликију да буде предводник њихов и врховни заповедник њихов.

20. И догоди се да Амаликија одмаршира са војскама својим (јер беше успео) у земљу Нефи, у град Нефи, који беше главни град.

21. А цар изађе да га дочека са стражама својим, јер мишљаше да Амаликија беше извршио наредбе његове, и да Амаликија беше скупио тако велику војску да би пошао у битку против Нефијаца.

22. Али гле, кад цар изађе да га дочека, Амаликија нареди слугама својим да изађу да дочекају цара. А они изађоше и поклонише се пред царем, као да му указују дубоко поштовање због величанства његовог.

23. И догоди се да цар испружи руку своју да их подигне, као што беше обичај код Ламанаца, у знак мира, а тај обичај они преузеше од Нефијаца.

24. И догоди се да када првог са земље подиже, гле, прободе он цара до срца и он паде на земљу.

25. Тад слуге цареве побегоше, а слуге Амаликијине повикаше говорећи:

26. Гле, слуге цареве га до срца прободоше и он паде, а они побегоше. Гле, дођите и видите.

27. И догоди се да Амаликија заповеди да војске његове крену напред и виде шта се беше догодило цару. И кад беху дошли до места, и нађоше цара како лежи у крви својој, Амаликија се претвараше да је гневан, и рече: Ко год љубљаше цара нека изађе и пође у потеру за слугама његовим како би били погубљени.

28. И догоди се да сви они који цара љубљаху, када чуше ове речи, изађоше и пођоше у потеру за слугама царевим.

29. Ево, кад слуге цареве видеше војску која иде у потеру за њима, поново се препадоше и одоше у пустињу и прећоше у земљу Зарахемлу и прикључише [a]народу Амоновом.

30. А војска која их гоњаше, врати се узалуд их гонивши. И тако Амаликија преваром својом задоби срца људи.

31. И догоди се да он сутрадан уђе у град Нефи са војскама својим, и освоји град.

32. И тад се догоди да царица, кад беше чула да је цар

16 *a* Алма 47:3.
29 *a* Алма 43:11–12.

всп Анти-Нефи-Лехијци.

убијен – Амаликија, наиме, беше послао гласнике царици обавештавајући је да су цара убиле слуге његове, да их он беше гонио војском својом, али беше узалуд, и да они успеше у бекству своме –

33. Стога, кад царица прими ту поруку поручи Амаликији, тражећи од њега да поштеди народ у граду, и уз то затражи да дође код ње, и још затражи да поведе са собом сведоке да посведоче за смрт цареву.

34. И догоди се да Амаликија поведе истог слугу који уби цара, и све оне који са њим беху, и оде до царице до места где она сеђаше. И сви они јој посведочише да цара убише његове сопствене слуге, и уз то рекоше: Они побегоше, зар то не сведочи против њих? И тако задовољише царицу у погледу смрти цареве.

35. И догоди се да Амаликија затражи наклоност царичину, и узе је себи за жену. И тако преваром својом и уз помоћ лукавих слугу својих, задоби царство. Да, беше он признат за цара широм целе земље, међу свим народом ламанским, који беше [а]састављен од Ламанаца и Лемуиловаца и Исмаиловаца, и свих одметника нефијских, од владавине Нефија па до сада.

36. Ево, ти [а]одметници поседоваху исто учење и исто знање од Нефијаца. Да, беху поучавани истим [б]знањем о Господу. Ипак, чудно је и саопштити, недуго после расправа њихових посташе они још окорелији и [в]непокајанији и дивљији, опакији и свирепији од Ламанаца – опијајући се предањима ламанским, препушајући се лењости и свакојаким пожудама, да, сасвим заборављајући Господа Бога свога.

ПОГЛАВЉЕ 48.

Амаликија хушка Ламанце против Нефијаца – Морони припрема свој народ да брани хришћанско дело – Он се радује у слободи и ослобођењу и моћан је човек Божји. Око 72. год. пре Христа.

И ево, догоди се да чим Амаликија беше стекао царство, поче надахњивати срца Ламанаца против народа Нефијевог. Да, постави он људе да са својих кула говоре Ламанцима против Нефијаца.

2. И тако он надахну срца њихова против Нефијаца, толико да крајем деветнаесте године владавине судија, пошто до тада оствари замисли своје, да, пошто беше постао цар Ламанаца, настојаше, такође, да завлада целом земљом, да, и свим народом који беше у земљи, Нефијцима као и Ламанцима.

3. Он, дакле, беше остварио замисао своју, јер беше отврднуо срца Ламанаца и заслепио умове

35*а* Јаков 1:13–14.
36*а* всп Отпадништво.
б Јев 10:26–27; Алма 24:30.
в Јер 8:12.

њихове и подстакао их на срџбу, толико да беше скупио велико мноштво да крене у битку против Нефијаца.

4. Беше, наиме, решен да, због великог броја свога народа, надвлада Нефијце и одведе их у ропство.

5. И тако он постави *врховне капетане међу Зорамцима, јер они беху најбоље упознати са снагом Нефијаца, и склоништима њиховим и најслабијим деловима градова њихових. Стога их постави да буду врховни капетани над војскама његовим.

6. И догоди се да они узеше свој табор и кренуше у пустињу према земљи Зарахемли.

7. Ево, догоди се да док Амаликија тако преваром и обманом беше стицао моћ, Морони, с друге стране, беше *припремао умове људи да буду верни Господу Богу своме.

8. Да, беше он јачао војске нефијске и подизао мала утврђења, или склоништа, подижући бедеме од земље унаоколо да огради војске своје, а и градећи камене зидове да је окружи унаоколо градова њихових и граница земаља њихових. Да, свуда унаоколо земље.

9. А у најслабијим утврђењима њиховим смести већи део људи, и тако утврди и ојача земљу коју Нефијци поседоваху.

10. И тако се он припремаше да *подупре слободу њихову, земље њихове, жене њихове и децу њихову, и мир њихов, и да би могли живети за Господа Бога свога, и да би сачували оно што непријатељи њихови називаше дело хришћанско.

11. А Морони беше јак и снажан човек. Беше он човек савршеног *разумевања, да, човек који не уживаше у проливању крви, човек чија се душа радоваше у слободи и ослобођењу земље своје и браће његове из ропства и робовања;

12. Да, човек чије срце бујаше од захваљивања Богу своме за многе повластице и благослове које Он подари његовом народу, човек који се силно трудђаше за *добробит и безбедност свога народа.

13. Да, и беше он човек чврст у вери својој у Христа. И заклетвом се беше *заклео да ће бранити свој народ, права своја и отаџбину своју и вероисповест своју, и то до губитка крви своје.

14. Ево, Нефијци беху поучавани да се бране од непријатеља својих, и то до проливања крви своје буде ли потребно. Да, и уз то, беху поучавани да *никад не нападају, да, и никад мач не подижу осим на непријатеља, осим да би сачували животе своје.

15. А ово беше вера њихова, да ће им Бог, буду ли чинили тако,

48 5*a* Алма 43:6.
7*a* Алма 49:8.
10*a* Алма 46:12–13.
11*a* всп Разумевање.
12*a* всп Добробит.
13*a* Алма 46:20–22.
14*a* Алма 43:46–47; 3 Не 3:20–21; Морм 3:10–11; УиЗ 98:16.

даровати напредак у земљи, или другим речима, да ће им буду ли верни у држању заповести Божјих даровати напредак у земљи. Да, упозорити их да беже, или да се за рат припреме, већ према опасности по њих;

16. И уз то, да ће им Бог обзнанити где да иду да би се одбранили од непријатеља својих, а Господ ће их избавити буду ли чинили тако. И то беше вера Моронијева и срце његово слављаше у томе, [а]не у проливању крви, већ у чињењу добра, у очувању свога народа, да, у држању заповести Божјих, да, и у одупирању безакоњу.

17. Да, заиста, заиста, кажем вам кад би сви људи који беху, и који јесу, и који ће икад бити, били попут Моронија, гле, саме моћи паклене биле би заувек уздрмане. Да, [а]ђаво никад моћи не би имао над срцима деце човечје.

18. Гле, беше он човек попут Амона, сина Мосијиног, да, а и других синова Мосијиних, да, такође и Алме и синова његових, јер сви они беху људи Божји.

19. Ево, гле, Хеламан и браћа његова не беху мање услужни народу него што беше Морони, јер проповедаху реч Божју и крштаваху на покајање све људе који хтедоше да послушају речи њихове.

20. И тако они пролажаху, а народ се [а]понизи ради речи њихових, толико да беху веома [б]повлашћени код Господа. И тако беху слободни од ратова и сукоба међу собом, да, и то током четири године.

21. Али, како рекох, крајем деветнаесте године, да, упркос међусобном миру њиховом, беху приморани да се преко воље сукобе са браћом својом, Ламанцима.

22. Да, и укратко, ратови њихови са Ламанцима никако не престајаху током много година, упркос њиховом великом опирању.

23. Ево, беше им [а]жао да се лате оружја против Ламанаца, јер не уживаху у проливању крви. Да, и не беше то све – беше им жао да буду средство слања толико много браће своје са овог света у свет вечни, неспремне за сусрет с Богом својим.

24. Ипак, не могаху допустити да положе животе своје, да не би они, који некад беху браћа њихова, да, и који [а]одступише од цркве њихове и напустише их, и кренуше да их униште прикључивши се Ламанцима, дивљачком свирепошћу извршили покољ над [б]женама њиховим и децом њиховом.

25. Да, не могаху поднети да се браћа њихова радују над крвљу нефијском, докле год буде икога ко држи заповести Божје,

16*а* Алма 55:19.
17*а* 1 Не 22:26; 3 Не 6:15.
20*а* всп Понизан, понизност.
б 1 Не 17:35.
23*а* УиЗ 42:45.
24*а* всп Отпадништво.
б Алма 46:12.

јер обећање Господње беше да ће, буду ли држали заповести Његове, напредовати у земљи.

ПОГЛАВЉЕ 49.

Најезда Ламанаца је немоћна да освоји утврђене градове у Амонихи и Ноју – Амаликија проклиње Бога и заклиње се да ће се напити крви Моронијеве – Хеламан и његова браћа настављају да јачају Цркву. Око 72. год. пре Христа.

И ево, догоди се да једанаестог месеца, деветнаесте године, десетог дана у месецу, беху виђене војске ламанске како се приближавају земљи Амонихи.

2. А гле, град беше поново изграђен, а Морони беше поставио једну војску на границама града, и они беху набацали земљу унаоколо да би их штитила од стрела и камења ламанског, јер гле, бораху се они камењем и стрелама.

3. Гле, рекох да град [a]Амониха беше поново изграђен. Кажем вам, дâ, да он беше поново делимично изграђен. И пошто га Ламанци једном беху уништили због безакоња народа, мишљаху да ће он поново бити лак плен за њих.

4. Али гле, како велико беше разочарење њихово. Јер гле, Нефијци подигоше око себе насип који беше тако висок да Ламанци не могаху пребацити камење своје и стреле своје на њих да би успеха имали, нити их могаху напасти, осим преко њиховог места за улаз.

5. Ево, тада се врховни капетани ламански силно запрепастише због мудрости Нефијаца у припремању својих заклона.

6. А предводници ламански мишљаху, због великог броја свога, да, мишљаху да ће бити повлашћени да их нападну, као што су дотада били. Да, и беху опремљени, такође, штитовима и напрсницима, и беху опремљени, такође, одећом кожном, да, врло дебелом одећом да би покрили голотињу своју.

7. И будући тако опремљени мишљаху да ће лако надвладати и подложити браћу своју јарму ропства, или их побити и извршити покољ над њима по жељи својој.

8. Али гле, на највеће запрепашћење њихово, [a]припремише се за њих на начин који никада не беше знан међу свом децом Лехијевом. Ево, беху спремни за Ламанце да се боре по упутствима Моронијевим.

9. И догоди се да Ламанци, или Амаликијци, беху силно запрепашћени због њихових припрема за рат.

10. Ево, да сâм цар Амаликија беше сишао из [a]земље Нефи, на челу војске своје, можда би наредио да Ламанци нападну Нефијце код града Амонихе. Јер

49 3*a* Алма 16:2–3, 9, 11. 8*a* Алма 48:7–10. 10*a* 2 Не 5:8; Омни 1:12; Алма 47:1.

гле, он не беше марио за крв својих људи.

11. Али гле, сâм Амаликија не дође у битку. И гле, врховни капетани његови не усудише се да нападну Нефијце код града Амонихе, јер Морони промени вођење послова међу Нефијцима, тако да Ламанци беху разочарани због склоништа њихових и не могаху их напасти.

12. Стога се повукоше у пустињу, и узеше табор свој и упутише према земљи Ноје, мислећи да је то следеће најпогодније место да нападну Нефијце.

13. Они, наиме, не знадоше да Морони беше утврдио, то јест, беше саградио безбедна [a]утврђења, за сваки град у свој земљи унаоколо. Стога они одмаршираше према земљи Ноје са чврстом одлучношћу. Да, врховни капетани њихови иступише и положише заклетву да ће уништити народ у том граду.

14. Али гле, на запрепашћење њихово, град Ноје који до тада беше слабо место, заслугом Моронијевом сада ојача, да, толико да чврстином надмашиваше град Амониху.

15. И ево, гле, беше то мудрост Моронијева, јер беше претпоставио да ће се они уплашити код града Амонихе. И пошто град Ноје до тада беше најслабији део земље, стога ће се тамо упутити у битку. И беше тако по жељама његовим.

16. И гле, Морони постави Лехија за врховног капетана над људима тог града, а беше то [a]исти онај Лехи који се бораше са Ламанцима у долини источно од реке Сидона.

17. И ево, гле, догоди се да се Ламанци поново разочараше када открише да Лехи заповеда градом, јер се силно бојаху Лехија. Међутим, врховни капетани њихови заклетвом се беху заклели да ће напасти град. Стога они поведоше војске своје.

18. Ево, гле, Ламанци не могаху на други начин продрети у безбедна утврђења њихова, осим преко улаза, због висине насипа који беше направљен и дубине рова који беше ископан унаоколо, осим преко улаза.

19. И тако Нефијци беху спремни да униште све оне који би покушали да се попну да би у утврђење ушли било којим другим путем, бацајући камење и стреле на њих.

20. Тако они беху спремни, да, група најснажнијих људи њихових, са мачевима својим и праћкама својим, да ударе све који покушају да преко улаза уђу у склониште њихово. И тако они беху спремни да се бране од Ламанаца.

21. И догоди се да капетани ламански доведоше војске своје до места за улаз, и почеше да се сукобљавају са Нефијцима да би ушли у склониште њихово. Али гле, с времена на време

13*a* Алма 48:8.

16*a* Алма 43:35.

беху потискивани, толико да беху побијени у огромном покољу.

22. Ево, кад опазише да преко пролаза не могу да стекну надмоћ над Нефијцима, почеше да раскопавају њихове земљане насипе како би могли да добију пролаз за своје војске, како би имали подједнак изглед да се боре. Али гле, у тим покушајима беху покошени камењем и стрелама које на њих бацаху, и уместо да попуне њихове ровове рушењем земљаних насипа, они делимично беху испуњени њиховим мртвим и рањеним телима.

23. Тако Нефијци стекоше сву моћ над непријатељима својим. И тако Ламанци покушаваху да униште Нефијце све док сви врховни капетани њихови не беху побијени, да, више од хиљаду Ламанаца беше побијено, док, с друге стране, не беше ни једне једине душе од Нефијаца која беше погубљена.

24. Беше их око педесет који беху рањени, који беху изложени стрелама ламанским преко пролаза, али беху заштићени штитовима својим, и напрсницима својим, и кацигама својим, тако да ране њихове беху по ногама њиховим, од којих многе беху врло озбиљне.

25. И догоди се да када Ламанци видеше да сви њихови врховни капетани изгинуше, побегоше у пустињу. И догоди се да се вратише у земљу Нефи да о свом великом губитку обавесте свог цара Амаликију, који по рођењу беше Нефијац.

26. И догоди се да се он силно разгневи на људе своје, јер не оствари жељу своју у погледу Нефијаца, не подложи их он јарму ропства.

27. Да, беше он силно гневан и [а]проклињаше Бога, а и Мороније, заклињући се [б]заклетвом да ће се напити крви његове и то због тога што Морони беше држао заповести Божје у припремама за заштиту свога народа.

28. И догоди се, с друге стране, да народ Нефијев [а]захваљиваше Господу Богу своме због неупоредиве моћи Његове у избављању њиховом из руку непријатеља њихових.

29. И тако се заврши деветнаеста година владавине судија над народом Нефијевим.

30. Да, и беше међу њима трајан мир и силно велики напредак у цркви због пажње и марљивости њихове коју указиваху речи Божјој, коју им прогласише Хеламан и Шиблон и Коријантон и Амон и браћа његова, да, и сви они који беху заређени по [а]светом реду Божјем и беху крштени на покајање и послати да проповедају међу народом.

27 *а* всп Хулити, богохуљење.
б Дела 23:12.

28 *а* всп Захвалан, захвалити, захваљивање.

30 *а* Алма 43:2.

ПОГЛАВЉЕ 50.

Морони утврђује нефијске земље – Они граде многе нове градове – Ратови и уништења догодили су се Нефијцима у време њихове опакости и одвратности – Теанкум побеђује Моријантона и његове одметнике – Нефиха умире, а његов син Пахоран преузима судијску столицу. Око 72–67 год. пре Христа.

И ево, догоди се да Морони не преста са извођењем припрема за рат, или да брани свој народ од Ламанаца. Он, наиме, нареди да војске његове започну почетком двадесете године владавине судија, да започну припреме за ископавање гомила земље унаоколо свих градова, широм целе земље коју Нефијци поседоваху.

2. И нареди он да на врху тих земљаних насипа буду стабла, да, дрвена грађа постављена до висине човечје, унаоколо градова.

3. И нареди да на тој дрвеној грађи буде оквир од колаца постављен на стабла унаоколо, а они беху јаки и високи.

4. И он нареди да се подигну куле да надзиру ту грађу од колаца. И нареди да на тим кулама буду саграђена безбедна места да им камење и стреле ламанске не би могли наудити.

5. И опремише се да могу отуда са врха да бацају камење по жељи својој и снази својој, и убију сваког ко би покушао да се приближи зидинама градским.

6. Тако Морони припреми упоришта за долазак непријатеља њихових, унаоколо сваког града у целој земљи.

7. И догоди се да Морони нареди да војске његове крену у источну пустињу. Да и они одоше и прогнаше све Ламанце који беху у источној пустињи, у њихове сопствене земље, које беху јужно од земље Зарахемле.

8. А земља Нефи у равној линији простираше се од источног мора до западног.

9. И догоди се да када Морони беше прогнао све Ламанце из источне пустиње, која беше северно од земаља које беху у поседу њиховом, нареди да становници који су у земљи Зарахемли и у земљи околној, пођу у источну пустињу и то до крајева поред мора, и запоседну ту земљу.

10. И постави уз то војске своје на југ, на границе поседа својих, и нареди им да подижу [a]утврђења да би осигурали војске своје и свој народ од руку непријатеља њихових.

11. И тако он одсече сва упоришта од Ламанаца у пустињи источној, да, а и на западу, утврдивши линију између Нефијаца и Ламанаца, између земље Зарахемле и земље Нефи, од западног мора, која се протеже поред извора реке Сидон – а Нефијци поседоваху сву земљу на северу,

50 10*a* Алма 49:18–22.

да, и чак сву земљу која беше северно од земље Изобиље, по жељи својој.

12. Тако Морони, са војскама својим, које се свакодневно увећаваху ради осигурања заштите коју им радови његови омогућише, настојаше да одсече снагу и моћ Ламанаца од земаља у поседу њиховом, да не би имали моћ над земљама у поседу њиховом.

13. И догоди се да Нефијци започеше подизање једног града, и граду наденуше име Морони, а он беше поред источног мора, и беше на југу близу границе поседа ламанских.

14. И почеше, уз то, подизање града између града Моронија и града Арона, спајајући пределе Арона и Моронија. И они граду, или земљи, наденуше име Нефиха.

15. И почеше, такође, те исте године, да граде многе градове на северу, један на посебан начин који назваше Лехи, који беше на северу у близини предела обале морске.

16. И тако се заврши двадесета година.

17. И у тим повољним приликама народ Нефијев беше почетком двадесет прве године владавине судија над народом Нефијевим.

18. И напредоваху веома, и посташе веома богати. Да, и намножише се и посташе јаки у земљи.

19. И тако видимо како су милостиви и праведни сви поступци Господњи у испуњавању свих речи Његових деци човечјој. Да, можемо видети да се све речи Његове потврђују, чак и у ово време, које рече Лехију, говорећи:

20. Благословен си ти и деца твоја. И она ће бити благословена. Уколико буду држала заповести моје напредоваће у земљи. Али сети се, уколико не буду држала заповести моје биће [a]искључена из присуства Господњег.

21. И видимо да ова обећања беху потврђена у народу Нефијевом. Наиме, свађе њихове и сукоби њихови, да, убиства њихова и отимачине њихове, идолопоклонство њихово, курварства њихова и одвратности њихове, који беху међу њима беху ти који навукоше на њих ратове њихове и уништења њихова.

22. А они који беху верни у држању заповести Господњих беху избављани у свим временима, док хиљаде опаке браће њихове беше послато у ропство, или да страдају од мача, или да ишчезну у невери и помешају се са Ламанцима.

23. Али гле, не беше [a]срећнијег времена међу народом Нефијевим, од дана Нефијевих, него у дане Моронијеве, да, и то сада, у двадесет и првој години владавине судија.

20 *a* УиЗ 1:14.

23 *a* Мос 2:41.

24. И догоди се да се двадесет и друга година владавине судија такође заврши у миру, да, а и двадесет и трећа година.

25. И догоди се да би и почетком двадесет и четврте године владавине судија био мир међу народом Нефијевим да не беше [a]сукоба који се догоди међу њима у погледу на земљу Лехи, и земљу Моријантон, која се спајаше са границама Лехија, а обе беху у пределу поред обале морске.

26. Јер гле, народ који поседоваше земљу Моријантон полагаше право на део земље Лехи. Стога међу њима наста жестока препирка, толика да се народ Моријантонов лати оружја против браће своје, и одлучише да их мачем побију.

27. Али гле, народ који поседоваше земљу Лехи, побеже у табор Моронијев и обрати му се за помоћ, јер гле, они не беху у заблуди.

28. И догоди се да када народ Моријантонов, кога предвођаше човек чије име беше Моријантон, откри да народ Лехијев побеже у табор Моронијев, силно се уплаши да их војска Моронијева не би напала и уништила их.

29. Стога, Моријантон стави у срца њихова да треба да побегну у земљу која је на северу, која је прекривена великим воденим површинама, и заузму ту земљу која је на северу.

30. И гле, остварили би они ту замисао, (што би био разлог за жаљење) али гле, Моријантон будући да беше веома гневан човек, расрди се стога на једну од слушкиња својих, и нападе је и веома изудара.

31. И догоди се да она побеже и пређе у табор Моронијев и исприча Моронију све у погледу тога, а и о намерама њиховим да беже у земљу на северу.

32. Ево, гле, народ који беше у земљи Изобиље, заправо Морони, уплаши се да ће они послушати речи Моријантонове и ујединити се са његовим народом, и тако би он добио посед оних делова земље који би положили темељ за озбиљне последице по народ Нефијев, да, последице које би довеле до рушења [a]слободе њихове.

33. Стога Морони посла војску своју са њеним табором да заустави народ Моријантонов, да прекине бег њихов у земљу на северу.

34. И догоди се да их не пресретоше док ови не дођоше до граница земље [a]Пустош. А тамо их пресретоше близу узаног пролаза који поред мора води у земљу на северу, да, поред мора, на западу и на истоку.

35. И догоди се да војска коју Морони посла, коју вођаше човек чије име беше Теанкум, дочека народ Моријантонов. А народ Моријантонов беше тако тврдоглав, (јер беху надахнути опакошћу његовом и ласкавим

25*a* всп Препирка. | 32*a* всп Слобода. | 34*a* Алма 46:17.

речима његовим) да међу њима започе битка, у којој Теанкум погуби Моријантона и порази војску његову и зароби их, и врати се у табор Моронијев. И тако се заврши двадесет и четврта година владавине судија над народом Нефијевим.

36. И тако народ Моријантонов беше враћен назад. И пошто се заветоваше да ће чувати мир, беху враћени у земљу Моријантон, и између њих и народа Лехијевог дође до уједињења. И они се такође обновише у земљама својим.

37. И догоди се да исте године мир беше обновљен у народу Нефијевом, да Нефиха, други врховни судија, умре, попуњавајући судијску столицу у савршеној исправности пред Богом.

38. Ипак, он беше одбио Алму да преузме оне записе и оне предмете које Алма и очеви његови држаху најсветијима. Стога их Алма повери сину своме, Хеламану.

39. Гле, догоди се да син Нефихин беше постављен да заузме судијску столицу на месту оца свога. Да, беше он постављен за врховног судију и управитеља над народом, уз заклетву и свети обред да ће праведно судити и чувати мир и слободу народа, и пружити им свете повластице да служе Господу Богу своме, да ће подупирати и бранити дело Божје у све дане своје, а опаке приводити правди према злочину њиховом.

40. Ево, гле, име његово беше Пахоран. И Пахоран попуњаваше столицу оца свога, а владавину своју над народом Нефијевим започе крајем двадесет и четврте године.

ПОГЛАВЉЕ 51.

Поборници цара настоје да промене закон и поставе цара – Пахоран и слободари су подржани гласом народа – Морони приморава поборнике цара да бране своју земљу или да буду усмрћени – Амаликија и Ламанци освајају многе утврђене градове – Теанкум одбија напад Ламанаца и убија Амаликију у његовом шатору. Око 67–66 год. пре Христа.

И ево, догоди се почетком двадесет и пете године владавине судија над народом Нефијевим, пошто беху успоставили мир међу народом Лехијевим и народом Моријантоновим у погледу на земље њихове, и пошто у миру беху започели двадесет и пету годину;

2. Ипак, не задржаше дуго потпун мир у земљи, јер започе препирка међу народом у погледу врховног судије Пахорана, јер гле, постојаше део народа који хтеде да се промени неколико посебних тачака у закону.

3. Али гле, Пахоран не хтеде да промени нити допусти да се закон мења. Стога не послуша оне који послаше гласове своје са захтевима својим за промену закона.

4. Стога се они који хтедоше да се закон промени, расрдише на њега и не хтедоше да он више буде врховни судија над земљом. Стога наста жестока свађа због тога, али не до крвопролића.

5. И догоди се да се они који беху жељни да Пахоран буде свргнут са судијске столице, прозваше поборницима цара, јер беху жељни да се закон промени тако да се обори слободна владавина и над земљом постави цар.

6. А они који хтедоше да Пахоран остане врховни судија над земљом преузеше на себе име слободари. И тако међу њима дође до поделе, јер се слободари беху заклели, то јест, заветовали да ће слободном владавином бранити права своја и повластице вероисповести своје.

7. И догоди се да се предмет њихове препирке реши гласом народа. И догоди се да глас народа буде у корист слободара, и Пахоран задржа судијску столицу, што изазва велико радовање међу браћом Пахорановом, а и многим поборницима слободе, који уз то уђуткаше поборнике цара, да се они не усудише успротивити већ беху обавезни да подрже дело слободе.

8. Ево, они који беху за цареве беху [a]високог порекла, и настојаху да буду цареви, а подржаваху их они који тежаху за моћу и влашћу над народом.

9. Али гле, беше то опасно време за такве препирке међу народом Нефијевим, јер гле, Амаликија поново подстакну срца народа ламанског против народа нефијског и он окупљаше војнике из свих крајева земље своје, и наоружаваше их и припремаше за рат са свом марљивошћу, јер се беше [a]заклео да ће се напити крви Моронијеве.

10. Али гле, видећемо да обећање своје које даде беше пренагљено. Ипак, он припремаше себе и војске своје да пођу у битку против Нефијаца.

11. Ево, војске његове не беху тако велике као што дотад беху, због много хиљада оних који беху побијени руком нефијском. Али, упркос свом великом губитку, Амаликија окупи необично велику војску, толику да се не бојаше да сиђе до земље Зарахемле.

12. Да, и сâм Амаликија сиђе на челу Ламанаца. А то беше двадесет и пете године владавине судија и то у исто време кад они беху почели да решавају питања сукоба својих у погледу врховног судије Пахорана.

13. И догоди се да када људи који беху названи поборницима цара чуше да Ламанци силазе у битку против њих, обрадоваше се у срцима својим и одбише да узму оружје јер беху толико гневни на врховног судију, а и на [a]поборнике слободе, да не хтедоше да узму оружје да бране земљу своју.

51 8*a* вск Охолост. | 9*a* Алма 49:26–27. | 13*a* Алма 46:10–16.

14. И догоди се да када Морони то виде, а уз то виде и да Ламанци долазе на границе земље, силно се разгневи због тврдоглавости тог народа око кога се беше трудио са толико марљивости да га сачува; да, силно се разгневи. Душа његова се испуни срџбом према њима.

15. И догоди се да он посла захтев, са гласом народа, управитељу земље, тражећи да је прочита, и да њему (Моронију) да моћ да примора те одметнике да бране отаџбину своју или да их усмрти.

16. Јер његова прва брига беше да оконча такве препирке и расправе међу народом, јер гле, беше то до тада узрок свог уништења њиховог. И догоди се да му то беше додељено у складу са гласом народа.

17. И догоди се да Морони заповеди да војска његова крене против тих поборника цара, да разори охолост њихову и племство њихово и сравни их са земљом, или да се лате оружја и подрже дело слободе.

18. И догоди се да војске одмаршираху против њих и разорише охолост њихову и племство њихово, толико да чим подигоше оружје своје ратно да се боре против људи Моронијевих, беху покошени и сравњени са земљом.

19. И догоди се да беше четири хиљаде тих [а]одметника који беху мачем покошени, а оне вође њихове које не беху побијене у бици, беху ухваћене и бачене у тамницу, јер не беше тада, у то време, времена за суђење њихово.

20. А остатак тих одметника, уместо да буде мачем оборен на земљу, покори се застави слободе, и беху приморани да [а]тесло слободе подигну на куле своје, и у градовима својим, и лате се оружје за одбрану отаџбине своје.

21. И тако Морони докрајчи те поборнике цара, да не беше никог знаног под именом поборника цара. И тако он докрајчи тврдоглавост и охолост тих људи који истицаху племићку крв. Него, беху они оборени да се понизе попут браће своје и храбро боре за ослобођење своје из ропства.

22. Гле, догоди се да док [а]Морони беше тако прекидао ратове и сукобе међу својим народом и подлагао га миру и уљудности, и стварао прописе да би се припремио за рат против Ламанаца, гле, Ламанци ућоше у земљу Морони која беше у пределима поред обале морске.

23. И догоди се да Нефијци не беху довољно јаки у граду Моронију. Стога их Амаликија присили да се повуку, побивши многе. И догоди се да Амаликија освоји град, да, освоји сва утврђења њихова.

24. А они који побегоше из града Моронија дођоше у град

19*а* Алма 60:16. | 20*а* Алма 46:12–13. | 22*а* всп Морони, капетан.

Нефиху. И народ града Лехија такође се скупи и припреми и беше спреман да у бици дочека Ламанце.

25. Али, догоди се да Амаликија не хтеде да допусти Ламанцима да иду у битку против града Нефихе, него их држаше доле поред обале морске, у сваком граду остављајући људе да га задрже и бране.

26. И тако он настављаше заузимајући многе градове, град Нефиху, и град Лехи, и град Моријантон, и град Омнер, и град Гид, и град Мулек, који сви беху у источним пределима поред обале морске.

27. И тако Ламанци беху добили, уз помоћ лукавства Амаликијиног, безбројним мноштвом својим, толико много градова, који сви беху јако утврђени по угледу на [a]утврђења Моронијева, и сви пружаху упоришта Ламанцима.

28. И догоди се да се они упутише према границама земље Изобиље, потискујући Нефијце пред собом и убијајући многе.

29. Али, догоди се да их дочека Теанкум, који беше [a]погубио Моријантона и беше пресрео људе његове приликом његовог бекства.

30. И догоди се да пресрете и Амаликију док са својом бројном војском маршираше напред како би освојио земљу Изобиље, а и земљу на северу.

31. Али гле, доживе он разочарење кад беше одбијен од Теанкума и његових људи, јер они беху велики ратници. Наиме, сваки човек Теанкумов надмашиваше Ламанце снагом својом и ратном вештином својом, толико да стекоше предност над Ламанцима.

32. И догоди се да их они нападаше толико да их убијаху све до мрака. И догоди се да Теанкум и људи његови разапеше шаторе своје на границама земље Изобиље, а Амаликија разапе шаторе своје у пределима поред обале морске, и на тај начин они беху потиснути.

33. И догоди се да када беше пала ноћ, Теанкум и слуга његов се искрадоше и по ноћи изађоше и одоше у табор Амаликијин. И гле, сан их беше савладао због велике исрпљености њихове, која беше изазвана напорима и дневном жегом.

34. И догоди се да се Теанкум потајно прикраде шатору царевом, и зари му копље у срце и сместа усмрти цара како он не би пробудио слуге своје.

35. И поново се кришом врати у табор свој, и гле, људи његови спаваху, а он их пробуди и исприча им све што беше учинио.

36. И нареди да војске његове буду у приправности, из страха да се Ламанци не пробуде и нападну их.

37. И тако се заврши двадесет и пета година владавине судија над народом Нефијевим.

27*a* Алма 48:8–9.

29*a* Алма 50:35.

И тако се завршише дани Амаликијини.

ПОГЛАВЉЕ 52.

Аморон наслеђује Амаликију као цар Ламанаца – Морони, Теанкум и Лехи воде Нефијце у победоносни рат против Ламанаца – Град Мулек је поново узет, а Јаков Зорамац је убијен. Око 66–64 год. пре Христа.

И ево, догоди се двадесет и шесте године владавине судија над народом Нефијевим, гле, када се Ламанци пробудише првог јутра првог месеца, гле, нађоше Амаликију мртвог у свом шатору. И видеше, такође, да је Теанкум спреман да тога дана поведе битку са њима.

2. И ево, кад Ламанци то видеше уплашише се и одбацише своју замисао о одласку у земљу на северу, и повукоше се са свом војском својом у град Мулек и потражише безбедност у утврђењима својим.

3. И догоди се да брат Амаликијин беше постављен за цара над народом, а име његово беше Аморон. Тако цар Аморон, брат цара Амаликије, беше постављен да влада уместо њега.

4. И догоди се да он заповеди да његов народ задржи оне градове које освојише проливањем крви, пошто не беху освојили ни један град а да не беху изгубили много крви.

5. И ево, Теанкум виде да су Ламанци решени да задрже оне градове које беху освојили и оне крајеве земље које беху освојили, и уз то, видевши да их је огроман број, помисли како није корисно да покуша да их нападне у утврђењима њиховим.

6. Него задржа људе своје унаоколо, као да обавља припреме за рат. Да, он се заиста припремаше да се брани од њих "подизањем зидина унаоколо и припремајући склоништа.

7. И догоди се да настави тако припремајући се за рат све док Морони не посла велик број људи да ојача војску његову.

8. И Морони му, такође, посла наређења да задржи све заробљенике који му падоше у руке, јер будући да Ламанци беху ухватили много заробљеника, да он задржи све заробљене Ламанце као откуп за оне које Ламанци беху заробили.

9. И посла му, такође, наређења да утврди земљу Изобиље, и осигура "узан кланац који води у земљу на северу, да се Ламанци не би докопали тог места и стекли надмоћ да их нападну са свих страна.

10. И Морони му уз то поручи, тражећи од њега да буде веран у одбрани тог дела земље и да тражи сваку прилику како би тлачио Ламанце у том пределу, колико год је у моћи његовој, не би ли можда варком или некако

52 6*a* Алма 50:1–6; 53:3–5.
9*a* Алма 22:32; Морм 2:29.

другачије поново освојио оне градове који беху отети из руку њихових, и такође да утврди и ојача градове унаоколо који не беху пали у руке Ламанаца.

11. И још му рече: Дошао бих к теби, али гле, Ламанци нас нападају на границама земље поред западног мора, и гле, идем против њих, стога ти не могу доћи.

12. Ево, цар (Аморон) беше отпутовао из земље Зарахемле и обавестио царицу о смрти брата свога, и беше окупио велик број људи и одмарширао против Нефијаца у пределе поред западног мора.

13. И тако он настојаше да напада Нефијце, и да одвуче део снага њихових у тај део земље, док онима које беше оставио да држе градове које беше освојио, заповеди да и они нападну Нефијце у пределима поред источног мора, и заузму земље њихове колико год је то у моћи њиховој, према моћи војски својих.

14. И тако Нефијци беху у тим опасним приликама крајем двадесет и шесте године владавине судија над народом Нефијевим.

15. Али гле, догоди се да двадесет и седме године владавине судија, Теанкум по наредби Моронијевој – који беше успоставио војске да штите јужне и западне границе земље, и беше започео свој марш према земљи Изобиље, како би помогао Теанкуму са људима својим при поновном заузимању градова које беху изгубили –

16. И догоди се да Теанкум прихвати наређење да изврши напад на град Мулек, и поново га заузме буде ли могуће.

17. И догоди се да Теанкум извршивши припреме да нападне град Мулек и са војском својом крену против Ламанаца. Али, увиде да их је немогуће савладати док су у утврђењима својим. Стога одбаци замисли своје и поново се врати у земљу Изобиље да сачека долазак Моронијев како би добио појачање војсци својој.

18. И догоди се да Морони, са војском својом, стиже у земљу Изобиље крајем двадесет седме године владавине судија над народом Нефијевим.

19. А почетком двадесет и осме године, Морони и Теанкум, и многи врховни капетани одржаше ратно веће – шта да чине како би навели Ламанце да изађу у битку против њих, то јест, како би их некако намамили из упоришта њихових, да би стекли предност над њима и поново заузели град Мулек.

20. И догоди се да они послаше изасланике војсци ламанској која чуваше град Мулек, предводнику њиховом, чије име беше Јаков, тражећи од њега да изађе са војскама својим да их дочека у равницама између два града. Али гле, Јаков који беше Зорамац, не хтеде да изађе са војском својом да их дочека у равницама.

21. И догоди се да Морони, не надајући се сусрету са њима

на неутралном тлу, одлучи се, стога, за један план како би измамио Ламанце из упоришта њихових.

22. Стога нареди да Теанкум поведе мали број људи и оде доле близу обале морске, а Морони и војска његова ноћу одоше у пустињу, западно од града Мулека. И тако, сутрадан, кад страже ламанске открише Теанкума, отрчаше и саопштише то Јакову, предводнику своме.

23. И догоди се да војске ламанске кренуше против Теанкума, мислећи по броју своме, да ће надвладати Теанкума због малог броја њиховог. А кад Теанкум виде да војске ламанске излазе против њих, поче се повлачити поред обале морске, на север.

24. И догоди се да када Ламанци видеше да он поче да бежи, охрабрише се и гањаху их са срчаношћу. И док Теанкум тако одвођаше Ламанце који их узалуд гањаху, гле, Морони заповеди да се део војске његове који беше са њим упути у град и освоји га.

25. И они учинише тако, и побише све оне који беху остали да штите град, да, све оне који не хтедоше да предају своје ратно оружје.

26. И тако Морони, са делом војске своје, задоби посед над градом Мелеком, док се са осталима упути да дочека Ламанце када се буду враћали из потере за Теанкумом.

27. И догоди се да Ламанци гањаху Теанкума све док не дођоше близу града Изобиља, а тада их дочека Лехи и мала војска која беше остављена да штити град Изобиље.

28. И ево, гле, када врховни капетани ламански беху угледали Лехија како са војском својом долази против њих, у великој пометњи побегоше како би се некако домогли града Мулека пре него што их Лехи стигне. Наиме, беху они исцрпљени због пешачења свога, а људи Лехијеви беху одморни.

29. Ламанци ево, не знадоше да Морони са војском својом беше у позадини њиховој, а они се бојаху само Лехија и његових људи.

30. Ево, Лехи не хтеде да их стигне док не буду наишли на Моронија и војску његову.

31. И догоди се да пре него што се Ламанци повукоше далеко опколише их Нефијци, с једне стране људи Моронијеви, а с друге стране људи Лехијеви, који сви беху одморни и пуни снаге, а Ламанци беху исцрпљени због свог дугог марша.

32. И Морони заповеди својим људима да их нападају све док не предају своје ратно оружје.

33. И догоди се да Јаков, будући предводник њихов, и будући [a]Зорамац такође, и имајући несавладив дух, са силном жестином поведе Ламанце у битку против Моронија.

33*a* Алма 31:12.

34. Пошто Морони беше у смеру њиховог кретања, Јаков стога одлучи да их побије и прокрчи свој пут до града Мулека. Али гле, Морони и људи његови беху надмоћнији, стога не устукнуше пред Ламанцима.

35. И догоди се да се на обе стране бораху са силном жестином, и на обе стране беше много побијених. Да, и Морони беше рањен, а Јаков беше убијен.

36. А Лехи из позадине са својим снажним људима навали са таквом жестином да Ламанци у позадини предадоше своје ратно оружје, а остали, будући силно пометени не знадоше куда да иду или да ударе.

37. Ево, Морони, видевши пометњу њихову, рече: Донесете ли своје ратно оружје и предате нам га, гле, окаљаћемо се проливања крви ваше.

38. И догоди се да када Ламанци чуше те речи, врховни капетани њихови, сви они који не беху побијени, изађоше и бацише своје ратно оружје пред ноге Моронијеве, а и својим људима заповедише да учине исто.

39. Али гле, беше много оних који не хтедоше. А они који не хтедоше да предају мачеве своје беху ухваћени и везани, а њихово ратно оружје беше им одузето, а они беху приморани да са браћом својом крену у земљу Изобиље.

40. И ево, број заробљеника који беху ухваћени беше већи од броја оних који беху убијени, да, већи од оних који беху убијени на обе стране.

ПОГЛАВЉЕ 53.

Заробљени Ламанци користе се да утврде град Изобиље – Расправе међу Нефијцима доприносе победи Ламанаца – Хеламан преузима вођство над две хиљаде младих синова народа Амоновог. Око 64–63 год. пре Христа.

И догоди се да они поставише страже над заробљеним Ламанцима и принудише их да пођу и закопају мртве своје, да, а и мртве Нефијце који беху побијени. А Морони постави људе над њима да их чувају док буду извршавали радове своје.

2. А Морони са Лехијем оде до града Мулека и преузе вођство над градом и предаде га Лехију. Ево, гле, тај Лехи беше човек који беше с Моронијем у већини његових битака. И он беше човек [a]попут Моронија, и они се радоваху због међусобне безбедности. Да, љубљаху они један другог, а и сав народ Нефијев их љубљаше.

3. И догоди се да се Ламанци, пошто беху завршили закопавање мртвих својих а и мртвих Нефијаца, вратише у земљу Изобиље, а Теанкум по наређењу Моронијевом нареди да започну рад на ископавању рова око земље, то јест, града Изобиља.

4. И он нареди да изграде

53 2*a* Алма 48:16–17.

[а]грудобран од дрвета на унутрашњем бедему рова, и избациваху земљу из рова према дрвеном грудобрану, и тако принудише Ламанце да раде све док град Изобиље свуд унаоколо не беху опасали чврстим зидом од дрвета и земље, веома високим.

5. И тај град од тада поста силно упориште. И у том граду они чуваху заробљене Ламанце, да, и то унутар зида који беху принуђени да изграде сопственим рукама. Ево, Морони беше приморан да нареди Ламанцима да раде, јер их беше лако чувати док раде, а он хтеде да има све снаге своје кад буде напао Ламанце.

6. И догоди се да Морони тако беше извојевао победу над једном од највећих војски ламанских, и освојио град Мулек, који беше једно од најјачих ламанских упоришта у земљи Нефи. И тако беше саградио и утврђење да би чувао своје заробљенике.

7. И догоди се да те године више не покушаваше да предузме борбу против Ламанаца, већ употреби своје људе у припремању за рат, да, и за подизање утврђења за одбрану од Ламанаца, да, а и за избављање жена својих и деце своје од глади и невоља, и обезбеђивање хране за војске своје.

8. И тад се догоди да војске ламанске, јужно, на мору западном, у одсуству Моронијевом због неке сплетке међу Нефијцима, која изазва расправе међу њима, беху освојиле нешто земљишта од Нефијаца, да, тако да беху освојиле један број градова њихових у том делу земље.

9. И тако због безакоња међу њима, да, због расправа и сплетки међу њима, доспеше они у најопасније прилике.

10. И ево, гле, имам нешто да кажем о [а]народу Амоновом, који у почетку беху Ламанци, али се уз помоћ Амона и браће његове, или тачније моћу и речју Божјом, [б]обратише Господу и беху одведени у земљу Зарахемлу, и од тада их Нефијци беху штитили.

11. И због заклетве своје беху спречени да узму оружје против браће своје, јер беху положили заклетву да [а]никад више неће крв проливати. И они би у складу са заклетвом својом страдали, да, допустили би себи да падну у руке браће своје да не беше самилости и велике љубави коју Амон и браћа његова имаху према њима.

12. И из тог разлога беху доведени у земљу Зарахемлу, а Нефијци их од тада беху стално [а]бранили.

13. Али, догоди се да када видеше опасност и многе невоље и страдања које Нефијци због њих поднеше, беху дирнути самилошћу и имаху [а]жељу да

4 *а* Алма 50:2–3.
10 *а* Алма 27:24–26.
б Алма 23:8–13.
11 *а* Алма 24:17–19.
12 *а* Алма 27:23.
13 *а* Алма 56:7.

узму оружје за одбрану отаџбине своје.

14. Али гле, баш кад беху спремни да узму своје ратно оружје, подлегоше убеђивању Хеламана и браће његове, јер замало [а]погазише [б]заклетву коју беху положили.

15. А Хеламан се бојаше да не би чинећи тако изгубили душе своје. Стога, сви они који беху ушли у тај завет беху приморани да гледају како се браћа њихова пробијају кроз невоље своје у опасним приликама тог времена.

16. Али гле, догоди се да они имаху много синова који не беху ушли у завет да неће узети своје ратно оружје да би се бранили од непријатеља својих. Стога се они тада окупише, онолико колико их беше у стању да носи оружје, и назваху се Нефијцима.

17. И ућоше у завет да ће се борити за слободу Нефијаца, да, и штитити земљу дотле да дају и животе своје. Да, чак се заветоваше да се никада неће одрећи [а]слободе своје, него ће се у свим приликама борити да заштите Нефијце и себе од ропства.

18. Ево, гле, беше две хиљаде тих младића који ућоше у тај завет и узеше своје ратно оружје да би бранили отаџбину своју.

19. И ево, гле, иако никад до тада не беху сметња Нефијцима, посташе они сада, у овом тренутку, још и велика подршка, јер узеше своје ратно оружје и пожелеше да Хеламан буде њихов предводник.

20. А сви они беху младићи, и беху силно јаки у [а]одважности, а и у снази и предузимљивости. Али гле, не беше то све – беху они мушкарци који беху [б]одани увек и у свему што им беше поверено.

21. Да, беху они мушкарци истине и разборитости јер беху поучавани да држе заповести Божје и усправно [а]ходају пред Њим.

22. И тад се догоди да Хеламан маршираше на челу својих [а]две хиљаде младих војника ради подршке народу на границама земље на југу покрај мора западног.

23. И тако се заврши двадесет и осма година владавине судија над народом Нефијевим.

ПОГЛАВЉЕ 54.

Аморон и Морони преговарају о размени заробљеника – Морони захтева да Ламанци повуку и прекину своје убилачке нападе – Аморон захтева да Нефијци положе своје оружје и подложе се Ламанцима. Око 63. год. пре Христа.

И ево, догоди се почетком двадесет и девете године судија, да [а]Аморон поручи Моронију

14 *а* Бр 30:3.
б всп Заклетва.
17 *а* Алма 56:47.
всп Слобода.
20 *а* всп Храброст, храбар.
б всп Исправност.
21 *а* всп Ходати, ходати са Богом.
22 *а* Алма 56:3–5.
54 1 *а* Алма 52:3.

тражећи од њега да размени заробљенике.

2. И догоди се да Морони осети силну радост због тог захтева, јер жељаше да се храна намењена за издржавање заробљених Ламанаца користи за издржавање његових људи, и уз то, жељаше своје сопствене људе за појачање своје војске.

3. Ево, Ламанци беху заробили много жена и деце, а не беше ни једне жене нити детета међу свим заробљеницима Моронијевим, то јест, заробљеницима које Морони беше заробио. Стога се Морони одлучи за варку како би од Ламанаца добио што је више могуће заробљених Нефијаца.

4. Он, стога, написа посланицу и посла је по слузи Амороновом, истом оном који донесе посланицу Моронију. Ево, ово су речи које он написа Аморону, које гласе:

5. Гле, Амороне, написах ти нешто о овом рату који ти поведе против мог народа, или тачније, који [а]брат твој поведе против њих, а који ти још увек упорно настављаш и после смрти његове.

6. Гле, рекао бих ти нешто о [а]правди Божјој и мачу свемогућег гнева Његовог који виси над вама уколико се не покајете и не повучете војске ваше у земље ваше, или земљу поседа ваших, која је земља Нефи.

7. Да, говорио бих ти о томе кад би био спреман да то чујеш, да, говорио бих ти о том страшном [а]паклу који чека да прими такве [б]убице као што сте ти и брат твој, уколико се не покајете и не одвратите од својих убилачких замисли, и са војскама својим се не вратите у земље своје.

8. Али пошто ти то једном одби, и бораше се против народа Господњег, исто тако могу очекивати да ћеш то поново учинити.

9. И ево, гле спремни смо да вас примимо. Да, и уколико не одустанете од замисли својих, гле, навући ћете на себе гнев оног Бога кога одбацисте, и то на своје потпуно уништење.

10. Али, тако жив био Господ, наше војске ће ударити на вас уколико се не повучете и ускоро ћете бити смрћу похођени, јер ћемо ми задржати градове своје и земље своје, да, и бранићемо вероисповест своју и дело Бога нашег.

11. Али гле, чини ми се да ти узалуд говорим о томе, то јест, мислим да си ти [а]син пакла. Стога ћу закључити своју посланицу рекавши ти да нећу да разменим заробљенике, осим под условом да за једног заробљеника предаш мушкарца и жену његову и децу његову. Будеш ли то учинио, разменићу их.

12. А гле, не учиниш ли то, поћи ћу на вас са војскама својим, да, и наоружаћу чак и жене наше и децу нашу, и напашћу вас

5*а* Алма 48:1.
6*а* всп Правда.
7*а* всп Пакао.
б Алма 47:18, 22–24.
всп Убиство.
11*а* Јн 8:42–44.

и терати вас чак до земље ваше, која је земља [a]прве баштине наше. Да, и биће крв за крв, да, живот за живот. И водићу битку са вама све док сасвим не будете уништени са лица земаљског.

13. Гле, у срцби сам својој, а и мој народ. Настојасте да нас побијете, а ми једино настојасмо да се бранимо. Али гле, будете ли још настојали да нас уништите, и ми ћемо настојати да уништимо вас, да, и тражићемо земљу своју, земљу прве баштине своје.

14. Ево, закључујем своју посланицу. Ја сам Морони. Предводник сам народа нефијског.

15. Ево, догоди се да се Аморон, кад прими ову посланицу, разгневи и написа Мороније још једну посланицу, а ово су речи које написа, које гласе:

16. Ја сам Аморон, цар ламански. Брат сам Амаликијин кога ви [a]убисте. Гле, на вама ћу осветити крв његову, да, и навалићу на вас са војскама својим јер се не плашим претњи твојих.

17. Јер гле, очеви ваши учинише неправду браћи својој, толико да их лишише [a]права њиховог на владавину када им то с правом припадаше.

18. И ево, гле, положите ли оружје своје и покорите се да над вама владају они којима власт с правом припада, тада ћу наредити да моји људи положе своје оружје и рата више неће бити.

19. Гле, изговори ти многе претње мени и мом народу. Али гле, ми се не плашимо твојих претњи.

20. Ипак, радо ћу разменити заробљенике према захтеву твоме како бих храну сачувао за своје војнике, и водићемо рат који ће бити вечан, било до покоравања Нефијаца власти нашој, или до вечног истребљења њиховог.

21. А у погледу оног Бога за кога кажеш да га одбацисмо, ми не познајемо такво биће, а ни ви. Али, ако такво биће постоји, знамо само да створи нас као и вас.

22. И ако ђаво и пакао постоје, гле неће ли и тебе послати тамо да пребиваш са братом мојим кога погубисте, за кога наговести да оде на такво место? Али гле, то није важно.

23. Ја сам Аморон, и потомак сам [a]Зорамов, кога очеви ваши приморашe и изведоше из Јерусалима.

24. И гле, ево, одважан сам Ламанац. Гле, овај рат беше вођен да би осветили неправде своје и да би одбранили и стекли права своја на власт. И ја закључујем своју посланицу Моронију.

ПОГЛАВЉЕ 55.

Морони одбија да размени заробљенике – Ламанске стражe су намамљене да се напију, а заро-

12*a* 2 Не 5:5–8.
16*a* Алма 51:34.
17*a* 2 Не 5:1–4; Мос 10:12–17.
23*a* 1 Не 4:31–35.

бљени Нефијци су ослобођени – Град Гид освојен је без крвопролића. Око 63–62 г. пре Христа.

Ево, догоди се да се Морони још више разгневи кад прими ову посланицу, јер знаше да Аморон има савршено сазнање о својој [a]обмани, да, знаше да Аморон зна да га праведан разлог не беше навео да поведе рат против народа Нефијевог.

2. И он рече: Гле, нећу да разменим заробљенике са Ароном уколико он не напусти замисао своју као што наведох у посланици својој, јер нећу да му допустим да има моћ већу од оне коју има.

3. Гле, знам место где Ламанци чувају мој народ који заробише. И пошто ми Аморон не одобри по посланици мојој, гле, уделићу му по речима својим, да, тражићу смрт њихову све док не буду молили за мир.

4. И ево, догоди се да када Морони изговори те речи, нареди да се спроведе истрага међу људима његовим, не би ли можда међу собом нашли човека који је потомак Ламанов.

5. И догоди се да пронађоше једнога, чије име беше Ламан, а он беше [a]један од слугу цара кога Амаликија уби.

6. Ево, Морони нареди да Ламан и мали број људи његових оду до стража које беху над Нефијцима.

7. Ево, Нефијци беху чувани у граду Гиду. Стога Морони одреди Ламана и нареди да мали број људи пође са њим.

8. И када беше вече Ламан оде до стража које беху над Нефијцима, и гле, они га видеше да долази и викнуше му, али он им рече: Не бојте се, ја сам Ламанац. Гле, побегосмо од Нефијаца, а они спавају, и гле, узесмо од вина њиховог и понесмо са собом.

9. Ево, кад Ламанци чуше те речи, примише га са радошћу, и рекоше му: Дај нам од вина свога да пијемо. Задовољни смо што тако понесте вино са собом јер смо исцрпљени.

10. Али Ламан им рече: Сачувајмо од вина свога док не пођемо у битку против Нефијаца. Али те речи их само учинише још жељнијим да пију вино;

11. Они, наиме, рекоше: Исцрпљени смо, стога попијмо вино, а после ћемо добити вино за следовање своје које ће нас ојачати да кренемо против Нефијаца.

12. А Ламан им рече: Можете учинити по жељама својим.

13. И догоди се да обилно пијаху вино, и оно пријаше укусу њиховом, стога пијаху још обилније. А оно беше јако, јер беше спремљено да буде јако.

14. И догоди се да пијаху и весељаху се, и после неког времена сви беху пијани.

15. И ево, кад Ламан и његови људи видеше да су сви пијани, и у дубоком сну, вратише се

55 1*a* Алма 47:12–35. | 5*a* Алма 47:29.

Моронију и рекоше му све што се догодило.

16. А ево, то беше према замисли Моронијевој. И Морони опреми своје људе оружјем ратним. И он оде до града Гида, док Ламанци беху у дубоком сну и пијани, убаци заробљеницима ратно оружје, тако да сви беху наоружани;

17. Да, чак и женама њиховим, и свој деци њиховој, свима онима који беху способни да користе ратно оружје, тада кад Морони наоружа све те заробљенике. А све то беше учињено у потпуној тишини.

18. Али, и да беху пробудили Ламанце, гле, они беху пијани и Нефијци би их могли погубити.

19. Али гле, то не беше жеља Моронијева. Он не уживаше у убиству или [а]проливању крви, већ се радоваше због спасавања народа свога од уништења. И из тог разлога, да не би навукао неправду на себе, не хтеде да нападне Ламанце и уништи их у пијанству њиховом.

20. Али, он беше остварио своје жеље, јер беше наоружао оне заробљене Нефијце који беху унутар зида градског, и беше им дао моћ да освоје оне делове који беху унутар зидина.

21. А тада, људима који беху са њим, нареди да се мало повуку од њих и опколе војске ламанске.

22. Ево, гле, то беше учињено ноћу, тако да када се Ламанци изјутра пробудише видеше да су опкољени Нефијцима споља, а да су њихови заробљеници наоружани изнутра.

23. И тако увидеше да су Нефијци надмоћнији. И у тим приликама схватише да није корисно да се боре са Нефијцима. Стога, њихови врховни капетани захтеваху њихово ратно оружје и изнеше га напред и бацише пред ноге Нефијцима, молећи за милост.

24. Ево, гле, то беше жеља Моронијева. Он их узе као ратне заробљенике и освоји град, и нареди да се ослободе сви заробљеници који беху Нефијци. И они се прикључише војсци Моронијевој и беху велико појачање војсци његовој.

25. И догоди се да Ламанцима које зароби, нареди да започну [а]рад на јачању утврђења унаоколо града Гида.

26. И догоди се да када утврди град Гид, у складу са жељама својим, нареди да се заробљеници одведу у град Изобиље, и тај град такође чуваше силно великом снагом.

27. И догоди се да упркос свим сплеткама ламанским, чуваху и штићаху све заробљенике које беху заробили, а поред тога задржаше сво земљиште и предност које поново беху освојили.

28. И догоди се да Нефијци поново почеше побеђивати и враћати права своја и повластице своје.

19*а* Алма 48:16.

25*а* Алма 53:3–5.

29. Много пута Ламанци покушаваху да их опколе ноћу, али у тим покушајима изгубише много заробљеника.

30. И много пута покушаваху да послуже Нефијце вином својим, како би их уништили отровом или пијанством.

31. Али гле, Нефијци не беху спори да се [a]сете Господа Бога свога у то време невоље своје. Они не могаху да буду ухваћени у замке њихове, да, не хтедоше да пију вино њихово уколико га најпре не би дали неком од заробљених Ламанаца.

32. И тако они беху на опрезу како отров не би био послужен међу њима, јер ако би вино отровало Ламанца отровало би и Нефијца. И тако испробаваху сва пића њихова.

33. И тад се догоди да беше корисно за Моронија да изврши припреме како би напао град Моријантон, јер гле, Ламанци трудом својим утврдише град Моријантон све док он не поста јако упориште.

34. И они без престанка довођаху нове снаге у тај град, а тако и нове залихе намирница.

35. И тако се заврши двадесет и девета година владавине судија над народом Нефијевим.

ПОГЛАВЉЕ 56.

Хеламан шаље Моронију посланицу, која говори о стању рата са Ламанцима – Антипус и Хеламан односе велику победу над Ламанцима – Две хиљаде младих Хеламанових синова бори се са чудесном моћу, и ни један од њих не гине. Стих 1, око 62. год. пре Христа; стихови 2–19, око 66. год. пре Христа; и стихови 20–57, око 65–64 год. пре Христа.

И ево, догоди се да почетком тридесете године владавине судија, другог дана, првог месеца, Морони прими посланицу од Хеламана, која наводи догађаје у народу у том делу земље.

2. А ово су речи које он написа, које гласе: Драги мој љубљени брате Морони, како у Господу тако и у страдањима у ратовању нашем, гле, љубљени брате мој, имам нешто да ти кажем о нашем ратовању у овом крају земље.

3. Гле, [a]две хиљаде синова оних људи које Амон изведе из земље Нефи – ево, знаш да су они потомци Ламанови, који беше најстарији син нашег оца Лехија;

4. Ево, не морам да ти причам о предањима њиховим или неверији њиховој, јер све то знаш –

5. Стога, довољно ми је да кажем да две хиљаде тих младих људи узе своје ратно оружје, и хтеде да будем њихов предводник. И ми пођосмо да бранимо отаџбину своју.

6. А ево, знаш и за [a]завет који очеви њихови учинише, да неће узети своје ратно оружје против браће своје да крв проливају.

31*a* Алма 62:49–51. | **56** 3*a* Алма 53:22. | 6*a* Алма 24:17–18.

7. Али, двадесет и шесте године, кад видеше невоље наше и страдања наша због њих, замало да [a]прекрше завет који учинише и узму своје ратно оружје за одбрану нашу.

8. Али, ја не хтедох да им допустим да прекрше овај завет који учинише, мислећи да ће нас Бог ојачати, толико да нећемо више патити због испуњења заклетве коју беху положили.

9. Али гле, ево нечега због чега можемо да имамо велику радост. Јер гле, двадесет и шесте године, ја, Хеламан, на челу тих две хиљаде младића, одмарширах према граду Јудеји да помогнем Антипусу, ког ти постави за предводника над народом у том делу земље.

10. И прикључих две хиљаде синова својих (јер достојни су да се назову синовима) војсци Антипусовој, због чијег појачања се Антипус силно обрадова, јер гле, Ламанци ослабише војску његову, јер снаге њихове побише огроман број наших људи, због чега морамо туговати.

11. Ипак, можемо се тешити тиме да они умреше за дело отаџбине своје и Бога свога, да, и [a]срећни су.

12. А Ламанци уз то задржаше много заробљеника, који су сви врховни капетани, јер никог другог не оставише у животу. И мислимо да су они сада у земљи Нефи. Тако је, ако нису побијени.

13. А ево, ово су градови које Ламанци освојише проливши крв толико наших храбрих људи:

14. Земља Манти, или град Манти, и град Зезром, и град Кумени, и град Антипара.

15. И то су градови које они поседоваху када ја стигох до града Јудеје. И ја нађох Антипуса и људе његове како се из све снаге труде да утврде град.

16. Да, и они беху исцрпљени како у телу тако и у духу, јер се храбро бораху дању, а ноћу се напрезаху како би задржали градове своје. И тако они подношаху свакојаке велике невоље.

17. И ево, беху они одлучни да на том месту победе или умру. Стога, можеш да претпоставиш да та мала снага коју са собом поведох, да, ти синови моји, пружише њима велике наде и много радости.

18. И ево, догоди се да када Ламанци видеше да Антипус беше добио веће појачање војсци својој, беху приморани, по наређењу Амороновом, да не изађу у битку против града Јудеје, то јест, против нас.

19. И тако бејасмо повлашћени код Господа, јер да они беху кренули на нас у овој слабости нашој, можда би уништили нашу малу војску. Али овако, бејасмо сачувани.

20. Аморон им заповеди да задрже оне градове које беху освојили. И тако се заврши двадесет и шеста година. А почетком

7*a* Алма 53:13–15.
11*a* Алма 28:12.

двадесет и седме године припремисмо градове наше и себе саме за одбрану.

21. Ево, жељасмо да нас Ламанци нападну, јер не хтедосмо да извршимо напад на њих у упориштима њиховим.

22. И догоди се да напољу унаоколо држасмо уходе да мотре кретања Ламанаца, да не би прошли поред нас ноћу нити дању да изврше напад на друге градове наше који су на северу.

23. Јер знадосмо да они у тим градовима нису довољно јаки да их дочекају. Стога хтедосмо, прођу ли поред нас, да их нападнемо у позадини њиховој у исто време кад их други Нефијци дочекају спреда. Претпостављасмо да ћемо моћи да их савладамо. Али гле, у тој жељи својој се разочарасмо.

24. Не усудише се они проћи поред нас са целом војском својом, нити се усудише ни са једним делом, из страха да неће бити довољно јаки и да ће пасти.

25. Нити се усудише да оду доле против града Зарахемле, нити се усудише да пређу извориште Сидона, до града Нефихе.

26. И тако, са снагама својим беху одлучни да задрже оне градове које беху освојили.

27. И ево, догоди се да другога месеца те године беше допремљено мноштво намирница од очева оних мојих две хиљаде синова.

28. А уз то нам беше послато две хиљаде људи из земље Зарахемле. И тако бејасмо опремљени са десет хиљада људи, и намирницама за њих, а и за жене њихове и децу њихову.

29. А Ламанци, видевши тако да се снаге наше свакодневно повећавају, и да намирнице стижу за издржавање наше, почеше се плашити, и почеше нападати, не би ли ако је могуће докрајчили примање намирница и појачања.

30. Ево, кад видесмо како Ламанци тако почеше постајати несигурни, жељасмо да применимо варку на њима. Стога Антипус нареди да кренем са маленим синовима својим у суседни град, као да у суседни град носимо намирнице.

31. И морадосмо проћи поред града Антипаре, као да идемо до града са друге стране, у пределе поред обале морске.

32. И догоди се да се упутисмо као да са намирницама нашим идемо до тог града.

33. И догоди се да Антипус пође са једним делом војске своје, остављајући остатак да чува град. Али он не крену док ја не пођох са својом малом војском и дођох близу града Антипаре.

34. А ево, у граду Антипари беше смештена најјача војска ламанска. Да, најбројнија.

35. И догоди се да када их уходе њихове обавестише, изађоше они са војском својом и кренуше против нас.

36. И догоди се да побегосмо испред њих, на север. И тако одвукосмо најмоћнију војску ламанску;

37. Да, и то на приличну удаљеност, толику да када видеше да их војска Антипусова из све снаге гони, не скренуше ни лево ни десно, него наставише пут свој равним смером иза нас. И како мислимо, намера њихова беше да нас побију пре него што их Антипус сустигне, и то зато да их људи наши не би опколили.

38. И ево, Антипус, видевши да смо у опасности, убрза кретање војске своје. Али гле, беше ноћ. Стога нас не сустигоше, нити Антипус сустиже њих. Стога се утаборисмо за ноћ.

39. И догоди се пред освит зоре, гле, Ламанци се дадоше у потеру за нама. А ми не бејасмо довољно снажни да се сукобимо са њима. Да, и ја не хтедох да допустим да малени синови моји падну у руке њихове, стога настависмо кретање своје и свој покрет усмерисмо у пустињу.

40. Ево, они се не усудише да скрену ни лево ни десно да не би били опкољени. И ја, такође, не хтедох да скренем ни лево ни десно да ме не би сустигли, а ми им се не бисмо могли одупрети, већ би били побијени, а они би остварили свој бег. И тако, цео тај дан бежасмо у пустињу, све док не паде мрак.

41. И догоди се да када јутро освану, поново видесмо Ламанце одмах иза себе, и побегосмо пред њима.

42. Али догоди се да нас не гањаху далеко пре него што застадоше. А беше то јутро трећег дана седмог месеца.

43. И ево, не знадосмо да ли их Антипус сустигну, па рекох људима својим: Гле, могуће је да се зауставише ради тога да бисмо ми кренули против њих, како би нас ухватили у замку своју;

44. Шта кажете дакле, синови моји, хоћете ли поћи у битку против њих?

45. И ево, кажем ти, љубљени мој брате Морони, да никад не видех толико [а]храбрости, не, чак ни међу свим Нефијцима.

46. Јер како их увек називах синовима својим (сви они, наиме, беху врло млади) тако и они мени рекоше: Оче, гле Бог наш је са нама и неће допустити да пропаднемо. Кренимо, дакле, напред; не бисмо убијали браћу своју кад би нас пустили на миру. Стога, кренимо да они не би савладали војску Антипусову.

47. Ево, они никад не беху војевали, па ипак се смрти не бојаху. И више мишљаху на [а]слободу очева својих него на животе своје. Да, [б]мајке их њихове поучаваху да ће их Бог избавити, не посумњају ли.

48. И исприповедаше ми

45 *а* Алма 53:20–21.
47 *а* Алма 53:16–18.
б Алма 57:21. всп Мајка.

речи мајки својих, говорећи: Не сумњамо да мајке наше то знају.

49. И догоди се да се вратих са своје две хиљаде против тих Ламанаца који нас беху гонили. И ево, гле, војске Антипусове их сустигоше, и започе ужасна битка.

50. Војска Антипусова, будући исцрпљена, због свог дугог пешачења за тако кратко време, беше скоро пала у руке Ламанаца. И да се не вратих са своје две хиљаде, они би постигли циљ свој.

51. Јер Антипус паде од мача, и многи од предводника његових, због исцрпљености своје која беше изазвана брзином пешачења њиховог – стога људи Антипусови, будући збуњени због пада предводника својих, почеше узмицати пред Ламанцима.

52. И догоди се да Ламанци скупише храброст и почеше их гонити. И тако их Ламанци гањаху са великом одлучношћу кад Хеламан са две хиљаде своје навали на њих из позадине њихове, и поче их силно убијати, толико да се цела војска ламанска заустави и окрену на Хеламана.

53. А кад људи Антипусови видеше да се Ламанци беху окренули од њих, окупише људе своје и поново навалише на позадину ламанску.

54. И тад се догоди да ми, народ Нефијев, људи Антипусови, и ја са моје две хиљаде, опколисмо Ламанце, и убијасмо их. Да, толико да беху приморани да предају своје ратно оружје а и себе саме као заробљенике ратне.

55. И тад се догоди да кад нам се они беху предали, гле, пребројах оне младиће који се са мном бораху плашећи се да су многи од њих побијени.

56. Али гле, на велику радост моју, [a]ни једна душа од њих не паде на земљу. Да, беху се они борили као са снагом Божјом. Да, не зна се да се мушкарци икад бораху са тако чудесном снагом. И они се са тако великом моћу оборише на Ламанце, да их уплашише. И из тог разлога се Ламанци предадоше као заробљеници ратни.

57. И пошто немасмо места за заробљенике своје, да бисмо их могли чувати и сачувати од војски ламанских, посласмо их стога у земљу Зарахемлу, а са њима и део оних људи Антипусових који не беху побијени. А ја остатак поведох и прикључих их својим младим [a]Амонцима, и ми усмерисмо покрет свој назад према граду Јудеји.

ПОГЛАВЉЕ 57.

Хеламан приповеда о заузимању Антипаре и предаји и каснијој одбрани Кумениja – Његови

56*a* Алма 57:25; 58:39.

57*a* Алма 27:26; 53:10–11, 16.

млади Амонци се храбро боре; сви су рањени, али нико није убијен – Гид обавештава о убијању и бегу заробљених Ламанаца. Око 63. год. пре Христа.

И ево, догоди се да ја примих посланицу од Аморона, цара, у којој се каже да предам ли оне заробљенике ратне које заробисмо, он ће нама предати град Антипару.

2. Али ја послах цару посланицу да смо сигурни да су снаге наше довољне да силом својом заузмемо град Антипару, а изручењем заробљеника за тај град сматрали бисмо се неразборитима, и да ћемо заробљенике своје изручити само у размени.

3. А Аморон не прихвати посланицу моју, јер не хтеде да размени заробљенике. Стога се ми почесмо припремати да кренемо на град Антипару.

4. А становништво Антипаре напусти град и побеже у друге градове своје које поседоваху, да их утврде. И тако град Антипара паде у руке наше.

5. И тако се заврши двадесет и осма година владавине судија.

6. И догоди се да почетком двадесет и девете године примисмо залихе намирница, а и допуну војсци својој, из земље Зарахемле, и из земље унаоколо, што беше на броју шест хиљада људи, осим шездесет [a]синова Амонаца који дођоше да се прикључе браћи својој, мојој малој дружини од две хиљаде. И ево, гле, бејасмо јаки, да, и добисмо уз то намирница у изобиљу.

7. И догоди се да нам беше жеља да поведемо битку са војском која беше постављена да штити град Кумени.

8. И ево, гле, показаћу ти како брзо остварисмо жељу своју. Да, са јаком снагом својом, то јест, са једним делом своје јаке снаге, опколисмо ноћу град Кумени, кратко пре него што је требало да приме залихе намирница.

9. И догоди се да се за много ноћи утаборисмо унаоколо града. Али, спавасмо уз мачеве своје, и стражу чувасмо како нас Ламанци ноћу не би могли напасти и побити, што они покушаваху много пута. Али, колико год пута то покушаваху крв им беше проливена.

10. Напокон стигоше намирнице њихове, и они по ноћи скоро уђоше у град. А уместо Ламанаца, бејасмо то ми, Нефијци. Ухватисмо их, стога, са намирницама њиховим.

11. И упркос томе што Ламанцима на тај начин беху обустављене залихе њихове, још увек беху одлучни да задрже град. Стога беше потребно да узмемо те намирнице и пошаљемо их у Јудеју, а заробљенике наше у земљу Зарахемлу.

12. И догоди се да не прође много дана пре него што Ламанци почеше губити сваку

57 6*a* Алма 53:16–18.

наду за помоћ. Стога препустише град у наше руке. И тако ми остваримсо замисли своје што се тиче освајања града Кумениј а.

13. Али, догоди се да заробљеници наши беху тако бројни да упркос бројности нашој бејасмо приморани да искористимо све снаге своје да их чувамо, или да их усмртимо.

14. Јер гле, побегли би они у великом броју, и борили би се камењем и батинама и свим оним што би им могло доспети у руке, тако да их побисмо више од две хиљаде пошто се беху предали као ратни заробљеници.

15. Беше стога потребно да окончамо животе њихове, или да их чувамо с мачем у руци, све до земље Зарахемле. И такође, намирнице наше беху довољне само за наше људе, упркос ономе што узесмо од Ламанаца.

16. И ево, у тим судбоносним приликама беше веома озбиљна ствар одлучити о тим ратним заробљеницима. Ипак, одлучисмо да их пошаљемо доле у земљу Зарахемлу. Стога изабрасмо део људи својих и дадосмо им дужност над заробљеницима нашим да крену доле у земљу Зарахемлу.

17. Али, догоди се да се они сутрадан вратише. И гле, не питасмо их ништа о заробљеницима, јер гле, Ламанци навалише на нас, и они се на време вратише да нас спасу од пада у руке њихове. Јер гле, Аморон посла за издржавање њихово нове залихе намирница, а и бројну војску људи.

18. И догоди се да они људи које ми посласмо са заробљеницима стигоше на време да их зауставе, пошто нас они скоро савладаше.

19. Али гле, моја мала дружина од две хиљаде и шездесет, бораше се крајње очајнички. Да, беху они непоколебљиви пред Ламанцима, и служаху смрт међу свима који им се супротставише.

20. А када остала војска наша скоро узмакну пред Ламанцима, гле, ових две хиљаде и шездесет беху непоколебљиви и неустрашиви.

21. Да, и они слушаху и настојаху да са прецизношћу изврше сваку реч наредбе. Да, и беше им по вери њиховој. И ја се сетих речи за које ми рекоше да их "мајке њихове беху поучавале.

22. И ево, гле, овим синовима мојим и оним људима који беху изабрани да воде заробљенике, дугујемо ову велику победу, јер они су ти који потукоше Ламанце. Стога они беху потиснути назад у град Манти.

23. А ми задржасмо наш град Кумени и не бејасмо сви мачем уништени. Ипак, претрпесмо велик губитак.

24. И догоди се да пошто Ламанци побегоше, одмах издадох наређење да се људи моји који

21*a* Алма 56:47–48.

беху рањени издвоје од мртвих, и наредих да им се ране повију.

25. И догоди се да од две хиљаде и шездесет мојих, беше две стотине оних који клонуше због губитка крви. Ипак, по доброти Божјој, и на велико чуђење наше, а и на радост целе војске наше, [а]не беше међу њима ни једне душе која страдаше. Да, исто тако не беше ни једне душе међу њима која не задоби мноштво рана.

26. И ево, очување њихово беше зачуђујуће за целу војску, дâ, да они буду сачувани, док хиљуду браће наше беше побијено. И ми то с правом приписујемо чудесној [а]моћи Божјој, због силне [б]вере њихове у оно чему беху поучавани да верују – да има праведан Бог и да ће сви они који не посумњају бити сачувани чудесном моћу Његовом.

27. Ево, беше то вера оних о којима говорах. Они су млади, а умови њихови су постојани, и уздање своје ослањају на Бога без престанка.

28. И ево, догоди се да пошто се тако побринусмо за рањенике своје и закопасмо мртве своје а и мртваце ламанске, којих беше много, гле, запитасмо Гида за заробљенике са којима беху пошли доле у земљу Зарахемлу.

29. А Гид беше врховни капетан дружине која беше одређена да их прати доле према тој земљи.

30. И ево, ово су речи које ми Гид рече: Гле, кренусмо ми доле у земљу Зарахемлу са заробљеницима својим. И догоди се да сретосмо уходе из војски наших, које беху послате да мотре табор ламански.

31. А они нам викнуше, говорећи – Гле, војске ламанске иду према граду Кумениј, и гле, напашће их, да, и уништиће народ наш.

32. И догоди се да заробљеници наши чуше повике њихове, што учини да се охрабре. И они подигоше буну против нас.

33. И догоди се да због побуне њихове учинисмо да се мачеви наши оборе на њих. И догоди се да они гомилом насрнуше на мачеве наше, при чему их већи број беше погубљен, а остали се пробише и побегоше од нас.

34. И гле, када они побегоше а ми их не могасмо сустићи, брзо усмерисмо покрет свој према граду Кумениј. И гле, стигосмо на време да помогнемо браћи својој у очувању града.

35. И гле, поново смо избављени из руку непријатеља својих. И нека је благословено име Бога нашег, јер гле, Он је тај који нас избави, да, Онај који учини то велико дело за нас.

36. Тад се догоди да се ја, Хеламан, када чух те речи Гидове, испуних силном радошћу због доброте Божје у очувању нашем да сви не страдамо. Да, и уздам се да душе оних који беху

25*а* Алма 56:56. | 26*а* всп Моћ. | *б* всп Вера.

погубљени [a]ућоше у покој Бога свог.

ПОГЛАВЉЕ 58.

Хеламан, Гид и Теомнер варком освајају ѓрад Манѿи – Ламанци се ѿовлаче – Синови народа Амоновоѓ су сачувани док чврсѿо сѿају у одбрану своје слободе и вере. Око 63–62 ѓод. ѿре Христа.

И гле, тад се догоди да наш следећи циљ беше да се домогнемо града Мантија. Али гле, не беше начина да их изведемо из града уз помоћ наших малих чета. Јер гле, они се сећаху оног што дотад учинисмо, стога не могасмо да их [a]измамимо из њихових упоришта.

2. А они беху много бројнији од војске наше да се не усудисмо да кренемо и нападнемо их у упоришшима њиховим.

3. Да, и беше потребно да своје људе употребимо за задржавање оних делова земље у нашем поседу које поново задобисмо. Стога беше потребно да причекамо како бисмо добили још појачања из земље Зарахемле, а и нове залихе намирница.

4. И догоди се да ја тако послах посланство управитељу земље да га упознам са пословима нашег народа. И догоди се да чекасмо да добијемо намирнице и појачање из земље Зарахемле.

5. Али гле, то нам беше од мале користи, јер Ламанци, такође, из дана у дан примаху велико појачање, а и мноштво намирница. И такве беху наше прилике у то време.

6. А Ламанци навађиваху на нас с времена на време, одлучивши да нас варком униште. Ипак, не могасмо поћи у битку са њима због склоништа њихових и упоришта њихових.

7. И догоди се да у тим тешким приликама чекасмо током много месеци, све док скоро не страдасмо због оскудице у храни.

8. Али, догоди се да примисмо храну коју допрати војска од две хиљаде људи за нашу помоћ, и то је сва помоћ коју примисмо да бисмо одбранили себе и отаџбину своју од пада у руке непријатеља наших, дâ, да се сукобимо са непријатељем који беше безбројан.

9. А ево, узрок тих неприлика, то јест, разлог из ког нам не послаше веће појачање, не знамо. Стога бејасмо жалосни, а и пуни страха да се судови Божји не би случајно оборили на земљу нашу, на пропаст нашу и потпуно уништење.

10. Стога, у молитви Богу излисмо душе своје да нас Он ојача и избави из руку непријатеља наших, да, и да нам уз то да снагу да можемо да задржимо градове своје и земље своје и поседе своје, за издржавање народа нашег.

11. Да, и догоди се да нас Господ Бог наш походи верованем да ће нас избавити, да, толико да

36 *a* Алма 12:34.

58 1 *a* Алма 52:21; 56:30.

објави мир душама нашим и подари нам велику веру и учини да се надамо избављењу своме кроз Њега.

12. И ми се охрабрисмо због наше мале снаге које примисмо, и учврстисмо се у одлучности да победимо непријатеље своје, и да [а]задржимо земље своје, и поседе своје, и жене своје, и децу своју, и дело [б]слободе своје.

13. И тако изађосмо са свом снагом својом против Ламанаца, који беху у граду Мантију, и разапесмо шаторе своје на страни пустиње, која беше близу града.

14. И догоди се да сутрадан, када Ламанци видеше да смо у пределима поред пустиње која је близу града, послаше уходе унаоколо да би открили бројност и снагу војске наше.

15. И догоди се да када видеше да нисмо јаки у погледу на бројност нашу, и плашећи се да их не одсечемо од снабдевања њиховог уколико не пођу у битку против нас и не побију нас, а и мислећи да могу лако да нас униште са својим бројним четама, почеше стога да се припремају да пођу у битку против нас.

16. А када ми видесмо да се припремају да нас нападну, гле, наредих да се Гид са малим бројем људи сакрије у пустињу, а и да се Теомнер и мали број људи, такође, сакрије у пустињу.

17. Ево, Гид и његови људи беху здесна, а остали слева. И кад се они тако сакрише, гле, ја остадох са остатком своје војске на истом месту где први пут разапесмо шаторе своје за тренутак кад Ламанци изађу у битку.

18. И догоди се да Ламанци изађоше против нас са својом бројном војском. И кад дођоше и скоро нас нападоше мачем, наредих да се моји људи, они који беху са мном, повуку у пустињу.

19. И догоди се да Ламанци великом брзином кренуше за нама, јер силно жељаху да нас сустигну да би нас побили. Стога, кренуше за нама у пустињу, а ми прођосмо између Гида и Теомнера, тако да их Ламанци не открише.

20. И догоди се да када Ламанци прођоше, то јест, кад војска прође, Гид и Теомнер изађоше из својих скровитих места и одсекоше уходе ламанске да се не би вратиле у град.

21. И догоди се да кад их они одсекоше, похиташе у град и нападоше страже које беху остављене да чувају град, тако да их уништише а град освојише.

22. А то беше учињено јер Ламанци допустише да цела војска њихова, осим само неколико стражара, буде намамљена у пустињу.

23. И догоди се да Гид и Теомнер тако освојише њихова упоришта. И догоди се да се, пошто дуго путовасмо пустињом, упутисмо према земљи Зарахемли.

12 *а* Алма 46:12–13; Морм 2:23.

б всп Слобода.

24. А када Ламанци видеше да иду према земљи Зарахемли, силно се уплашише да није смишљен план који би их одвео у уништење. Стога поново почеше да се повлаче у пустињу, да, и то натраг истим путем којим беху дошли.

25. А гле, беше ноћ и они разапеше шаторе своје, јер врховни капетани ламански мишљаху да су Нефијци исцрпљени због свог пешачења, и мислећи да беху протерали целу војску њихову, стога и не помислише на град Манти.

26. Ево, догоди да када паде ноћ, наредих својим људима да не спавају, већ да другим путем крену према граду Мантију.

27. И због тог нашег пешачења током ноћи, гле, сутрадан бејасмо испред Ламанаца, тако да пре њих стигосмо до града Мантија.

28. И тако се догоди да том варком освојисмо град Манти без проливања крви.

29. И догоди се да када војске ламанске стигоше близу града и видеше да смо спремни да их дочекамо, силно се запрепастише и обузе их велик страх, тако да побегоше у пустињу.

30. Да, и догоди се да војске ламанске побегоше из целог тог предела земље. Али гле, поведоше са собом из земље мноштво жена и деце.

31. А [a]они градови које Ламанци беху освојили, сви су они сада у нашем поседу, а очеви наши и жене наше и деца наша враћају се кућама својим, сви осим оних које Ламанци заробише и одведоше.

32. Али гле, наше војске су мале да би задржале толики број градова и тако велике поседе.

33. Али гле, уздамо се у Бога који нам подари победу над овим земљама, тако да задобисмо оне градове и оне земље који беху наши.

34. Ево, не знамо разлог због ког нам влада не даје веће појачање. Ни они људи који нам дођоше не знају зашто не добисмо веће појачање.

35. Гле, мислимо да сте можда неуспешни, и да сте повукли снаге у тај део земље. Ако је тако, не желимо да гунђамо.

36. А није ли тако, гле, плашимо се да није нека [a]неслога у влади па нам не шаљу више људи у помоћ, јер знамо да су бројнији од онога што нам послаше.

37. Али гле, није важно – уздамо се да ће нас Бог [a]избавити, упркос слабости наших војски, да, избавиће нас из руку непријатеља наших.

38. Гле, ово је двадесет и девета година, при самом крају, а ми смо у поседу земаља својих, а Ламанци побегоше у земљу Нефи.

39. А они синови народа Амоновог о којима тако с уважавањем говорах, са мном су у граду Мантију, и Господ их подржа,

31*a* Алма 56:14. | 36*a* Алма 61:1–5. | 37*a* 2 Цар 17:38–39.

да, и сачува да не падну од мача, тако да ни [a]једна душа не беше погубљена.

40. Али гле, задобише они много рана. Ипак, постојани су они у тој [a]слободи којом их Бог ослободи. И они се из дана у дан помно сећају Господа Бога свога. Да, гледају они да држе одредбе Његове, и судове Његове, и заповести Његове непрестано, и јака је вера њихова у пророштва о ономе што ће доћи.

41. И ево, љубљени брате мој, Морони, нека те Господ Бог наш, који нас откупи и ослободи, чува у присуству свом без престанка. Да, и нека буде наклоњен овом народу, и то да има успеха у задобијању поседа од свега што нам Ламанци одузеше, што беше за издржавање наше. И ево, гле, закључујем своју посланицу. Ја сам Хеламан, син Алмин.

ПОГЛАВЉЕ 59.

Морони тражи од Пахорана да појача снаге Хеламанове – Ламанци освајају град Нефиху – Морони је срдит на владу. Око 62. год. пре Христа.

Ево, тридесете године владавине судија над народом Нефијевим, догоди се да се Морони, пошто прими и прочита [a]посланицу Хеламанову, силно обрадова због добробити, да, силног успеха који Хеламан беше имао у добијању оних земаља које беху изгубљене.

2. Да, и он то разгласи целом свом народу, у свој земљи унаоколо у оном делу у ком он беше, да и они могу да се радују.

3. И догоди се да одмах посла [a]посланицу [б]Пахорану, тражећи да нареди људима да се сакупе како би ојачали Хеламана, то јест, војске Хеламанове, како би са лакоћом држао онај део земље у чијем поновном освајању беше тако чудесно потпомогнут.

4. И догоди се да када Морони беше послао ову посланицу у земљу Зарахемлу, поче поново да смишља како би добио остатак оних поседа и градова које Ламанци беху узели од њих.

5. И догоди се да док се Морони тако припремаше да пође у битку против Ламанаца, гле, народ Нефихин, који се окупи из града Моронија и из града Лехија и из града Моријантона, беше нападнут од стране Ламанаца.

6. Да, исто тако и они који беху приморани да беже из земље Манти, и из земље околне, беху дошли и придружили се Ламанцима у том делу земље.

7. И тако, будући веома бројни, да, и примајући појачање из дана у дан, по наредби Аморонової изађоше против народа Нефихе, и почеше да их убијају у силно великом покољу.

39 *а* Алма 56:56.
40 *а* всп Слобода.
59 1 *а* Алма 56:1.
3 *а* Алма 60:1–3.
б Алма 50:40.

8. А војске њихове беху тако бројне да остатак народа из Нефихе беше присиљен да бежи пред њима. И они заиста дођоше и прикључише се војсци Мороније̄вој.

9. И ево, како Морони беше веровао да ће људи бити послати у град Нефиху, у помоћ народу да би задржали тај град, и знајући да га је лакше сачувати од пада у руке Ламанаца него га поново од њих узети, мишљаше да ће они лако задржати град.

10. Стога он узе сву своју снагу да би задржао она места која беше повратио.

11. И ево, кад Морони виде да је град Нефиха изгубљен силно се ражалости, и због опакости народа поче да сумња неће ли они пасти у руке браће своје.

12. И то беше случај са свим врховним капетанима. И они сумњаху и чуђаху се због опакости народа, а све то због успеха Ламанаца над њима.

13. И догоди се да се Морони расрди на владу због [a]равнодушности њихове у погледу на слободу отаџбине њихове.

ПОГЛАВЉЕ 60.

Морони се жали Пахорану због владиног занемаривања војски – Господ допушта да праведници буду погубљени – Нефијци морају да употребе сву своју моћ и средства да би се избавили од својих непријатеља – Морони прети да ће се борити против владе уколико се не обезбеди помоћ његовим војскама. Око 62. год. пре Христа.

И догоди се да он поново написа управитељу земље, а беше то Пахоран, а ово су речи које он написа, које гласе: Гле, упућујем посланицу своју Пахорану, у граду Зарахемли, који је [a]врховни судија и управитељ у земљи, а и свима онима које овај народ изабра да воде и надгледају послове овог рата.

2. Јер гле, имам нешто да им кажем као осуду. Јер гле, и сами знате да сте постављени да скупите људе и наоружате их мачевима и сабљама и свакојаким ратним оружјем сваке врсте, и пошаљете их против Ламанаца, у који год део наше земље да дођу.

3. И ево, гле, кажем вам да ја сам, а и људи моји, а и Хеламан и људи његови, поднесмо силно велика страдања. Да, и то глад, жеђ и умор и свакојаке невоље.

4. Али гле, да је то све што претрпесмо не бисмо гунђали нити се жалили.

5. Али гле, међу нашим људима беше велик покољ. Да, хиљаде падоше од мача, док би другачије било да ви обезбедисте војскама нашим довољно појачање и помоћ за њих. Да, ваш немар према нама беше велик.

6. И ево, гле, желимо да знамо разлог тако великог немара. Да,

13*a* Алма 58:34; 61:2–3. | **60** 1*a* Алма 50:39–40.

желимо да знамо разлог вашег непромишљеног стања.

7. Можете ли да замислите да седите на престолима својим у стању непромишљене тупости, док непријатељи ваши шире око вас дело смрти? Да, док убијају на хиљаде браће ваше –

8. Да, и то оне који се уздаше у вас за заштиту, да, и који вас поставише на положај да им помогнете, дâ, да им пошаљете војске да би их ојачали, и хиљаде њих спасете да не падну од мача.

9. Али гле, то није све – ускратисте им намирнице своје, тако да се многи бораху и до смрти искрварише због велике жеље своје коју имаху за добробит овог народа. Да, а то учинише док скоро [а]страдаху од глади због вашег силно великог немара према њима.

10. И ево, љубљена браћо моја – јер треба да будете љубљени, да, и треба да марљивије радите за добробит и слободу овог народа. Али гле, ви их занемаристе тако да ће се крв на хиљаде њих сручити на главе ваше освете ради, да, јер Богу су знани сви вапаји њихови и сва страдања њихова –

11. Гле, зар могосте мислити да можете да седите на престолима својим и да због велике доброте Божје не морате ништа да чините, а Он ће вас избавити? Гле, мислисте ли тако, узалуд мислисте.

12. [а]Мислите ли да је толико много браће ваше убијено због опакости своје? Кажем вам, мислисте ли то узалуд мислисте. Јер кажем вам, много их је који падоше од мача, и гле, то је на вашу осуду;

13. Јер Господ допушта да [а]праведници буду погубљени како би правда Његова и суд могли доћи на опаке. Стога, не треба да мислите да су праведници изгубљени јер су побијени, већ гле, улазе они у покој Господа Бога свог.

14. И ево, гле, кажем вам, веома се бојим да ће се судови Божји оборити на овај народ због велике немарности његове, да, и то немарности владе наше, и њиховог силно великог немара према браћи нашој, да, према онима који су погубљени.

15. Јер да не беше [а]опакости која најпре започе у врху нашем, могли смо се одупрети непријатељима нашим па они не би стекли моћ над нама.

16. Да, да не беше [а]рата који изби међу нама самима. Дâ, да не беше оних [б]поборника цара који изазваше толико крвопролиће међу нама. Да, у време док се међусобно сукобљавасмо да ујединисмо снаге своје као што дотад чињасмо. Дâ, да не беше

9*а* Алма 58:7.
12*а* Лк 13:1–5.
13*а* Алма 14:10–11; УиЗ 42:46–47.
15*а* Алма 51:9, 13.
16*а* Алма 51:16–19.
б Алма 51:5, 8.

оне жеље за моћу и влашћу над нама које ти поборници цара имаху, да они беху верни делу слободе наше и да се уједине са нама и пођоше против непријатеља наших, уместо што дигоше мачеве своје на нас, што беше узрок толиког крвопролића међу нама, да, да пођосмо против њих у снази Господњој, растурили бисмо непријатеље своје, јер би то било извршено у складу са испуњењем речи Његове.

17. Али гле, Ламанци, ево, навађују на нас, освајајући поседе земаља наших и мачем убијају народ наш. Да, жене наше и децу нашу, и уз то их заробљене одводе, принудивши их да подносе свакојаке невоље, а све то због велике опакости оних који траже моћ и власт, да, и то оних поборника цара.

18. Али зашто бих више говорио о томе? Јер не знамо, али можда и ви за влашћу тежите. Не знамо, али можда сте и ви издајице своје отаџбине.

19. Или, не занемаристе ли нас зато што сте у срцу отаџбине наше и окружени сте сигурношћу, па не наређујете да нам се шаље храна, а и људи да ојачају војске наше?

20. Зар заборависте заповести Господа Бога свога? Да, зар заборависте сужањство очева наших? Зар заборависте да много пута бејасмо избављени из руку непријатеља својих?

21. Или, мислите ли да ће нас Господ и поред тога избавити, док седимо на престолима својим и не користимо средства која нам Господ прибави?

22. Да, хоћете ли седети у доколици док сте окружени хиљадама оних, да, и десетинама хиљада, који такође седе у доколици, док хиљаде унаоколо на границама земље падају од мача, да, рањени и крваре?

23. Мислите ли да ће вас Бог сматрати недужнима док мирно седите и то гледате? Гле, кажем вам, не. Ево, ја бих да се сетите да Бог рече да ће очистити најпре *а* унутрашњи суд, а затим ће очистити и спољни суд.

24. И ево, не покајете ли се због оног што учинисте и не почнете да делујете, и пошаљете нама храну и људе, а и Хеламану, како би задржао оне делове наше отаџбине које поново освоји, и како бисмо уз то поново вратили остатак поседа својих у тим крајевима, гле, биће корисно да се више не сукобљавамо са Ламанцима све док најпре не очистимо унутрашњи суд свој, да, и то врховну главу наше владе.

25. И уколико не прихватите моју посланицу и не изађете и не покажете ми истински *а* дух слободе, и не потрудите се да ојачате и утврдите војске наше, и не доделите им храну за издржавање њихово, гле, оставићу

23*а* Мт 23:25–26.

25*а* Алма 51:6; 61:15.

део својих слободара да бране овај крај наше земље, и оставићу снагу и благослове Божје на њима, да никаква друга моћ не може да делује против њих –

26. И то због силне вере њихове и стрпљења њиховог у страдањима њиховим –

27. И дођи ћу к вама, и буде ли међу вама иког ко има жељу за слободом, да, буде ли преостала макар искра слободе, гле, подстаћи ћу побуну код вас, све док не изумру они који имају жеље да присвоје моћ и власт.

28. Да, гле, не плашим се моћи ваше нити власти ваше, него је [a]Бог мој онај ког се плашим, и према заповестима Његовим узимам свој мач да браним дело отаџбине своје, а због безакоња вашег претрпесмо тако велик губитак.

29. Гле време је, да, време је близу да уколико се не покренете за одбрану отаџбине своје и малених својих, [a]мач правде виси над вама, да, и обориће се на вас и походити вас све до вашег потпуног уништења.

30. Гле, очекујем помоћ од вас, и уколико не допринесете олакшању нашем, гле, доћи ћу к вама, чак у земљу Зарахемлу и ударићу вас мачем, толико да нећете више имати моћ да спречите напредак овог народа у погледу на дело слободе наше.

31. Јер гле, неће Господ допустити да живите и постанете јаки у безакоњима својим да бисте уништили Његов праведан народ.

32. Гле, мислите ли да ће вас Господ поштедети и изаћи на суд против Ламанаца, када предање очева њихових изазва мржњу њихову, да, и она беше удвостручена од стране оних који одступише од нас, док је безакоње ваше због ваше љубави према слави и ништавним стварима овог света?

33. Знате ви да преступате законе Божје, и знате да их ногама својим газите. Гле, Господ ми рече: Ако се они које постависте за управитеље своје не покају за грехе своје и безакоња, поћи ћете у битку против њих.

34. И ево, гле, ја, Морони, присиљен сам да делујем према завету који учиних да ћу држати заповести Божје. Стога, ја бих да се држите речи Божје и хитро ми пошаљете нешто намирница својих и људи својих, и Хеламану такође.

35. А гле, не учините ли то хитро ћу доћи к вама, јер гле, Бог неће допустити да страдамо од глади. Даће нам стога нешто хране ваше, па буде ли потребно и уз помоћ мача. Ево, гледајте да испуните реч Божју.

36. Гле, ја сам Морони, ваш врховни капетан. Не [a]тежим за моћу, већ тежим да је срушим. Не тежим почастима световним, већ слави Бога свога и слободи

28 *a* Дела 5:26–29.
29 *a* Хел 13:5; 3 Не 2:19.
36 *a* УиЗ 121:39–42.

и добробити отаџбине своје. И тако закључујем посланицу своју.

ПОГЛАВЉЕ 61.

Пахоран говори Моронију о устанку и побуни против владе – Поборници цара освајају Зарахемлу и у савезу су са Ламанцима – Пахоран тражи војну помоћ против побуњеника. Око 62. год. пре Христа.

Гле, тад се догоди да убрзо пошто Морони беше послао своју посланицу врховном управитељу, прими он посланицу од [a]Пахорана, врховног управитеља. А ово су речи које он прими:

2. Ја, Пахоран, који сам управитељ ове земље, шаљем ове речи Моронију, врховном капетану војске. Гле, кажем ти, Морони, да се не радујем због великих [a]невоља ваших, да, то жалости душу моју.

3. Али гле, има оних који се радују вашим невољама, да, толико да се подигоше на буну против мене, а и оних мојих људи који су [a]слободари, да, а они који се подигоше веома су бројни.

4. А узрок овог великог безакоња су они који настојаху да преузму судијску столицу од мене. Они се, наиме, послужише великим ласкањем и заведоше срца многих људи, што ће бити узрок велике невоље код нас. Ускратише они намирнице наше и заплашише слободаре наше и они вам не дођоше.

5. И гле, отераше ме испред себе, и ја побегох у земљу Гедеон, са онолико људи колико могох добити.

6. И гле, послах проглас широм овог дела земље. И гле, они се свакодневно скупљају код нас на оружје своје за одбрану отаџбине своје и [a]слободе своје, и да би осветили неправде наше.

7. И дођоше к нама, тако да су они који се подигоше на буну против нас супротстављени, да, тако да нас се плаше и не усуђују се да пођу у битку против нас.

8. Освојише они земљу, то јест, град Зарахемлу, поставише цара себи, а он писа цару ламанском, при чему склопи савез са њим. У том савезу он се сагласи да ће држати град Зарахемлу, чијим задржавањем ће, мишљаше он, омогућити Ламанцима да освоје остатак земље, а он ће бити постављен за цара над овим народом када они буду поражени од стране Ламанаца.

9. И ево, ти ме укори у посланици својој, али није важно, не љутим се, већ се радујем због племенитости срца твога. Ја, Пахоран, не тежим моћи, осим једино да задржим судијску столицу своју како бих сачувао права и слободу свога народа. Душа моја постојано стоји у оној

61 1*a* Алма 50:39–40.
2*a* Алма 60:3–9.
3*a* Алма 51:6–7.
6*a* всп Слобода; Слободан, слобода.

слободи у којој нас Бог учини [a]слободнима.

10. И ево, гле, одупрећемо се опакости и то до крвопролића. Ми не бисмо проливали крв Ламанаца кад би они остали у својој земљи.

11. Не бисмо проливали крв браће наше кад се они не би подигли на буну и узели мач против нас.

12. Покорили бисмо се и јарму ропства кад би то било потребно због правде Божје, или кад би нам Он заповедио да то учинимо.

13. Али гле, Он нам не заповеда да се покоримо непријатељима својим, већ да [a]уздање своје ослонимо на Њега, и Он ће нас избавити.

14. Стога, Морони, љубљени брате мој, одупримо се злу, а којем год злу се не можемо одупрети речима својим, да, као што су побуне и раздори, [a]одупримо им се мачевима својим како бисмо сачували слободу своју, да бисмо се радовали у великој повластици цркве своје и у делу Откупитеља свога и Бога свога.

15. Стога, хитро ми дођи са неколико својих људи, а остале остави на бригу Лехију и Теанкуму. Подај им моћ да воде рат у том делу земље, у складу са [a]Духом Божјим, који је уз то и дух слободе која је у њима.

16. Гле, послах им нешто мало намирница да не би страдали док ви не будете могли да ми дођете.

17. На путу своме овамо сакупите све снаге које можете, а ми ћемо хитро, у снази Бога нашег, поћи против ових одметника, у складу са вером која је у нама.

18. И освојићемо град Зарахемлу, како бисмо набавили више хране да пошаљемо Лехију и Теанкуму. Да, поћи ћемо против њих у снази Господњој и докрајчити то велико безакоње.

19. А сад, Морони, радујем се што примих посланицу твоју, јер бејах помало забринут у погледу тога шта да чинимо, да ли би праведно било за нас да пођемо против браће своје.

20. Али, ти рече да ти Господ заповеди да пођеш против њих уколико се не покају.

21. Гледај да Лехија и Теанкума [a]ојачаш у Господу. Кажи им да се не плаше, јер ће их Бог избавити, да, а и све оне који постојано стоје у оној слободи којом их Бог учини слободнима. И тако закључујем своју посланицу Моронију, свом љубљеном брату.

ПОГЛАВЉЕ 62.

Морони маршира у помоћ Пахорану у земљу Гедеон – Усмрћују се поборници цара који одбијају да

9 *a* Јн 8:31–36; УиЗ 88:86.
13 *a* всп Вера; Уздање.
14 *a* Алма 43:47.
15 *a* 2 Кор 3:17. всп Свети Дух.
21 *a* Зах 10:12.

бране своју отаџбину – Пахоран и Морони поново освајају Нефиху – Многи Ламанци се прикључују народу Амоновом – Теанкум убија Аморона и стога је погубљен – Ламанци су потиснути из земље и успостављен је мир – Хеламан се враћа служби и јача Цркву. Око 62–57 год. пре Христа.

И ево, догоди се да када Морони беше примио ову посланицу срце му се охрабри и испуни силно великом радошћу због верности Пахоранове, што и он није [а]издајник слободе и дела отаџбине своје.

2. Али се и силно ожалости због безакоња оних који беху отерали Пахорана са судијске столице, да, укратко због оних који се побунише против отаџбине своје а и Бога свога.

3. И догоди се да Морони поведе малу групу људи, по жељи Пахорановој, а Лехију и Теанкуму предаде заповедништво над остатком војске своје, и упути се према земљи Гедеон.

4. И он подиже [а]заставу [б]слободе у сваком месту у које уђе, и сакупљаше све снаге које могаше током целог свог марша према земљи Гедеон.

5. И догоди се да се хиљаде сакупише под његову заставу и латише се мачева својих за одбрану слободе своје, како не би доспели у ропство.

6. И тако, кад Морони беше окупио све људе које могаше током целог свог марша, дође у земљу Гедеон, и уједиривши снаге своје са Пахорановим посташе они силно јаки, чак јачи од људи Пакусових, који беше [а]цар оних одметника који беху протерали [б]слободаре из земље Зарахемле и беху освојили ту земљу.

7. И догоди се да Морони и Пахоран са војскама својим сиђоше у земљу Зарахемлу и кренуше према граду, и сусретоше људе Пакусове, толико да пођоше у битку.

8. И гле, Пакус би убијен а његови људи беху заробљени, а Пахоран беше обновљен за своју судијску столицу.

9. А Пакусови људи беху осуђени по закону, а и они поборници цара који беху ухваћени и у тамницу бачени. И они беху [а]погубљени по закону. Да, ти људи Пакусови и ти поборници цара који не хтедоше да узму оружје за одбрану отаџбине своје, већ се против ње бораху, беху усмрћени.

10. И тако беше потребно да се тај закон строго спроводи због сигурности отаџбине њихове. Да, и ко год би се нашао да се одриче слободе своје био би хитро погубљен у складу са законом.

11. И тако се заврши тридесета година владавине судија

62 1*а* Алма 60:18.
4*а* Алма 46:12–13, 36. всп Барјак.
б всп Слобода.
6*а* Алма 61:4–8.
б Алма 51:5–7.
9*а* всп Смртна казна.

над народом Нефијевим. Морони и Пахоран успоставише мир у земљи Зарахемли, међу својим народом, и на смрт осудише све оне који не беху верни делу слободе.

12. А почетком тридесет и прве године владавине судија над народом Нефијевим, Морони нареди да се сместа пошаљу намирнице, а и војска од шест хиљада људи да се пошаље Хеламану, да му помогну у очувању тог дела земље.

13. И нареди, такође, да се војска од шест хиљада људи, са довољном количином хране, пошаље војскама Лехијевим и Теанкумовим. И догоди се да то беше учињено како би се земља утврдила против Ламанаца.

14. И догоди се да се Морони и Пахоран, оставивши велику групу људи у земљи Зарахемли, упутише са великом групом људи према земљи Нефихи, будући одлучни да поразе Ламанце у том граду.

15. И догоди се да док маршираху према тој земљи, ухватише велику групу људи ламанских, и многе од њих побише, и узеше храну њихову и њихово оружје ратно.

16. И догоди се да пошто их беху ухватили, принудише их да уђу у завет да се неће више лаћати свога оружја ратног против Нефијаца.

17. И када они беху ушли у овај завет, послаше их да бораве код народа Амоновог, а беше на броју око четири хиљаде оних који не беху погубљени.

18. И догоди се кад их послаше, да наставише марш свој према земљи Нефихи. И догоди се да када беху дошли до града Нефихе, разапеше шаторе своје у равницама Нефихе, које су близу града Нефихе.

19. Ево, Морони беше жељан да Ламанци пођу у битку против њих у равницама. Али, Ламанци, познавајући њихову силно велику храброст и видећи велику бројност њихову, не усудише се стога поћи против њих. Тога дана, дакле, не пођоше у битку.

20. А када паде ноћ, Морони изађе у таму ноћи и попе се на врх зида да извиди у ком делу града Ламанци таборују са војском својом.

21. И догоди се да они беху на истоку, поред улаза, и сви беху заспали. И тад се Морони врати војсци својој и нареди им да брзо припреме јаке конопце и мердевине, да би се са врха зида спустили до унутрашње стране зида.

22. И догоди се да Морони нареди да његови људи крену и попну се на врх зида, и спусте у тај део града, да, и то на западу, где Ламанци не табороваху са војскама својим.

23. И догоди се да се сви они ноћу спустише у град уз помоћ својих јаких конопаца и својих мердевина, тако да кад јутро освану, сви беху унутар зидина градских.

24. И ево, кад се Ламанци пробудише и видеше да су војске Моронијеве унутар зидина, силно се уплашише, толико да побегоше кроз пролаз.

25. И ево, кад Морони виде да они беже пред њим, нареди својим људима да крену за њима и многе погубише, а друге опколише и заробише их. А они остали побегоше у земљу Морони, која беше у пределима поред обале морске.

26. Тако Морони и Пахоран освојише град Нефиху без губитка и једне душе, а беше много Ламанаца који страдаху.

27. Ево, догоди се да многи Ламанци који беху заробљеници пожелеше да се прикључе [a]народу Амоновом и постану слободни људи.

28. И догоди се да свима који хтедоше беше удељено по жељама њиховим.

29. Стога се сви заробљени Ламанци прикључише народу Амоновом и почеше напорно да раде, обрађујући земљу, гајећи сваковрсно жито, и стада и крда сваке врсте. И тако Нефијци беху ослобођени великог терета. Да, тако да беху ослобођени свих заробљених Ламанаца.

30. Ево, догоди се да Морони, пошто беше освојио град Нефиху, ухвативши много заробљеника, што силно умањи војске ламанске, и повративши многе од Нефијаца који беху заробљени, што силно ојача војску Моронијеву, стога Морони изађе из земље Нефихе у земљу Лехи.

31. И догоди се да када Ламанци видеше да Морони долази према њима, поново се уплашише и побегоше пред војском Моронијевом.

32. И догоди се да их Морони и војска његова тераху од града до града, све док их Лехи и Теанкум не дочекаше. А Ламанци побегоше од Лехија и Теанкума, чак доле до предела поред обале морске, све док не стигоше у земљу Морони.

33. А војске ламанске беху све окупљене, тако да сви беху у једној групи у земљи Морони. Ево, Аморон, цар ламански, такође беше са њима.

34. И догоди се да се Морони и Лехи и Теанкум са војскама својим утаборише унаоколо у границама земље Морони тако да Ламанци беху окружени у границама пустиње на југу, и у границама пустиње на истоку.

35. И тако се они утаборише за ноћ. Јер гле, и Нефијци и Ламанци беху исцрпљени због тежине марша. Стога се не одлучише ни за какву варку током ноћи, осим Теанкума, јер он беше силно срдит на Аморона, јер сматраше да Аморон и Амаликија, брат његов, беху [a]разлог тог великог и дуготрајног рата између њих и Ламанаца,

27*a* всп Анти-Нефи-Лехијци.

35*a* Алма 48:1.

што беше разлог толиког ратовања и крвопролића, да, и толике глади.

36. И догоди се да Теанкум у срцби својој пође у табор ламански и спусти се преко зидина градских. И са конопцем крену од места до места, тако да пронађе цара и [a]баци се на њега копљем које га прободе тик до срца. Али гле, пре него што умре цар пробуди слуге своје, тако да они кренуше у потеру за Теанкумом и убише га.

37. Ево, догоди да када Лехи и Морони сазнаше да је Теанкум мртав, силно се ожалостише, јер гле, беше он човек који се храбро бораше за отаџбину своју, да, прави пријатељ слободе. И он поднесе веома много тешких невоља. Али гле, он беше мртав и прође путем свега земаљског.

38. Ево, догоди се да сутрадан Морони одмаршира и нападе Ламанце, тако да их убијаху у великом покољу, и протераше их из земље, а они побегоше, штавише не вратише се тада против Нефијаца.

39. И тако се завршри тридесет и прва година владавине судија над народом Нефијевим. И тако они имаху ратове, и крвопролића, и глад, и невољу, током много година.

40. И беше убистава, и сукоба, и раздора, и безакоња свакојаког међу народом Нефијевим. Ипак, [a]праведника ради, да, због молитава праведних, беху поштеђени.

41. Али гле, због силно дугог ратовања између Нефијаца и Ламанаца многи беху постали окорели, због тог силно дугог ратовања, а многи смекшаше због [a]невоља својих, толико да се понизише пред Богом, и то у дубину понизности.

42. И догоди се да пошто Морони беше утврдио оне делове земље који беху највише изложени Ламанцима, све док не беху довољно јаки, врати се он у град Зарахемлу. И Хеламан се такође врати у место баштине своје, и мир још једном беше успостављен међу народом Нефијевим.

43. А заповедништво над војскама својим Морони препусти у руке сина свога, чије име беше Мороних, а он се повуче у дом свој како би у миру провео остатак дана својих.

44. А Пахоран се врати на судијску столицу своју. А Хеламан поново преузе на себе да проповеда реч Божју, јер због многих ратова и сукоба беше потребно да се у цркви поново успостави пропис.

45. Стога, Хеламан и браћа његова изађоше и са великом моћу проглашаваху реч Божју за [a]уверавање многих људи у опакост њихову, што их наведе да се покају за грехе своје и крсте за Господа Бога свога.

36*a* Алма 51:33–34.
40*a* Алма 45:15–16.
41*a* всп Недаћа.
45*a* УиЗ 18:44.

46. И догоди се да они поново, широм целе земље, успоставише цркву Божју.

47. Да, и беху донешени сви прописи који се тичу закона. И беху изабране [а]судије њихове, и врховне судије њихове.

48. А народ Нефијев поново поче [а]напредовати у земљи, и поче се множити и поста силно јак у земљи. И почеше се силно богатити.

49. Али упркос богатству своме, или снази својој, или благостању своме, не узнесоше се у охолости очију својих, нити беху спори да се сете Господа Бога свога, већ се силно понизише пред Њим.

50. Да, сећаху се они колико тога великога Господ беше учинио за њих, да их беше избављао од смрти, и од окова, и из тамница, и од свакојаких невоља, и беше их избавио из руку непријатеља њихових.

51. И без престанка се мољаху Господу Богу своме, толико да их Господ благослови по речи својој, тако да посташе јаки и напредоваху у земљи.

52. И догоди се да све то беше учињено. А тридесет и пете године владавине судија над народом Нефијевим умре Хеламан.

ПОГЛАВЉЕ 63.

Шиблон, а потом Хеламан узимају у посед свете записе – Многи Нефијци иду у земљу на северу – Хагот гради лађе које плове западним морем – Морониха у бици поражава Ламанце. Око 56–52 год. пре Христа.

И догоди се да почетком тридесет и шесте године владавине судија над народом Нефијевим, [а]Шиблон узе у посед оне [б]свете предмете које Алма беше предао Хеламану.

2. А беше он праведан човек и усправно ходаше пред Богом. И настојаше да добро чини без престанка, да држи заповести Господа Бога свога, а и брат његов.

3. И догоди се да и Морони умре. И тако се заврши тридесет и шеста година владавине судија.

4. И догоди се да тридесет и седме године владавине судија, велико мноштво људи, и то на броју пет хиљада и четири стотине мушкараца, са женама својим и децом својом, отпутова из земље Зарахемле у земљу која беше на [а]северу.

5. И догоди се да Хагот, будући веома радознао човек, пође стога и сагради себи силно велику лађу, на границама земље Изобиље, поред земље Пустоши, и пусти је у воду у море западно, поред [а]узане превлаке копна која води ка земљи на северу.

47*а* Мос 29:39.
48*а* Алма 50:20.
63 1*а* Алма 38:1–2.
б Алма 37:1–12. всп Свети.
4*а* Алма 22:31.
5*а* Алма 22:32; Етер 10:20.

6. И гле, беше много Нефијаца који се на њу укрцаше и отпловише са мноштвом намирница, а и са много жена и деце. И отпловише према северу. И тако се заврши тридесет и седма година.

7. А тридесет и осме године овај човек сагради и друге лађе. И прва лађа се такође врати, и много више људи се на њу укрца. Они, такође, понеше мноштво намирница и поново пођоше ка земљи на северу.

8. И догоди се да се о њима никад више не чу. А ми мислимо да се они утопише у дубинама морским. И догоди се да још једна лађа отплови, а куда оде не знамо.

9. И догоди се да те године беше много људи који одоше у земљу на [a]северу. И тако се заврши тридесет и осма година.

10. И догоди се да тридесет и девете године владавине судија умре и Шиблон, а Коријантон лађом пође у земљу на северу да превезе намирнице народу који беше отишао у ту земљу.

11. Стога беше потребно да Шиблон пре смрти своје повери оне свете предмете сину [a]Хеламановом, који се зваше Хеламан, јер беше назван именом оца свога.

12. Ево, гле, сви ти [a]урези који беху у поседу Хеламановом, беху написани и послати међу децу човечју широм земље, осим оних делова за које Алма заповеди да се [b]не обелодањују.

13. Ипак, требало је да се ти предмети чувају светима и [a]предају с једног поколења на друго. Стога, те године, беху поверени Хеламану, пре смрти Шиблонове.

14. И догоди се, такође, да те године беше неких одметника који прећоше Ламанцима. И они се поново подстакнуше на срџбу против Нефијаца.

15. И такође, те исте године, са бројном војском кренуше у рат против народа [a]Моронихиног, то јест, против војске Моронихине, при чему беху поражени и поново потиснути натраг у земље своје, подневши велик губитак.

16. И тако се заврши тридесет и девета година владавине судија над народом Нефијевим.

17. И тако се завршава извештај Алме, и Хеламана сина његовог, а и Шиблона који такође беше син његов.

9 *a* Хел 3:11–12.
11 *a* Видети увод у књигу Хелеманову.
12 *a* Алма 18:36.
б Алма 37:27–32.
13 *a* Алма 37:4.
15 *a* Алма 62:43.

КЊИГА ХЕЛАМАНОВА

Извештај о Нефијцима. Њихови ратови и сукоби, и њихови раздори, а и пророштва многих светих пророка, пре Христовог доласка, према записима Хеламановим, који беше син Хеламанов, а и према запису његових синова, све до Христовог доласка. А уз то, многи Ламанци се обраћају. Извештај о њиховом обраћењу. Извештај о праведности Ламанаца и опакости и одвратностима Нефијаца, према запису Хеламановом и његових синова, све до Христовог доласка, који се зове књига Хеламанова, итд.

ПОГЛАВЉЕ 1.

Пахоран Други постаје врховни судија а Кишкумен га убија – Пакумени попуњава судијску столицу – Коријантумр предводи ламанске војске, осваја Зарахемлу и убија Пакуменија – Морониха поражава Ламанце и поново осваја Зарахемлу, а Коријантумр је убијен. Око 52–50 год. пре Христа.

И ЕВО, гле, догоди се почетком четрдесете године владавине судија над народом Нефијевим, да наста озбиљна тешкоћа међу народом нефијским.

2. Јер гле, [a]Пахоран беше умро и прошао путем свега земаљског, стога наста озбиљан сукоб у погледу тога ко ће добити судијску столицу међу браћом, која беху синови Пахоранови.

3. Ево, ово су имена оних који се сукобише због судијске столице, који учинише да се и народ сукоби: Пахоран, Панки, и Пакумени.

4. А нису то сви синови Пахоранови (јер их много имаше), већ су то они који се сукобише због судијске столице. Стога они створише три странке у народу.

5. Ипак, догоди се да Пахоран [a]гласом народа беше постављен за врховног судију и управитеља над народом Нефијевим.

6. И догоди се да се Пакумени, кад беше видео да не може да добије судијску столицу, приклони гласу народа.

7. Али гле, Панки, и део народа који хтеде да он буде управитељ њихов, беше силно гневан. Стога беше спреман да се улагује том народу да се дигну на буну против браће његове.

8. И догоди се да кад беше спреман да то учини, гле, беше ухваћен, и према гласу народа беше изведен на суд и осуђен на смрт, јер се беше дигао на буну и настојао да уништи [a]слободу народа.

9. Ево, кад они људи који хтедоше да он буде управитељ њихов видеше да је осуђен на смрт, разгневише се стога, и гле, послаше неког Кишкумена све до

1 2*a* Алма 50:40. | 5*a* Мос 29:26–29. | 8*a* всп Слобода.

судијске столице Пахоранове, и он уби Пахорана док сеђаше на судијској столици.

10. А слуге Пахоранове кренуше у потеру за њим, али гле, бег Кишкуменов беше тако хитар да га ни један човек не могаше стићи.

11. И он оде онима који га послаше, и сви они уђоше у завет, да, заклевши се својим вечним Творцем да ником неће рећи да Кишкумен беше убио Пахорана.

12. Стога, Кишкумен не беше познат међу народом Нефијевим, јер у време кад уби Пахорана беше прерушен. А Кишкумен и дружина његова која се беше заветовала са њим, помешаху се међу народ, тако да не могаху сви бити пронађени. Али сви који беху пронађени беху осуђени на [a]смрт.

13. И ево, гле, Пакумени гласом народа беше постављен да буде врховни судија и управитељ над народом да влада уместо брата свога Пахорана, а то беше у складу са правом његовим. А све то беше учињено четрдесете године владавине судија. И она се заврши.

14. И догоди се да четрдесет и прве године владавине судија, Ламанци беху сакупили безбројну војску људи, и наоружали их мачевима и сабљама и луковима и стрелама и кацигама и напрсницима и свакојаким штитовима сваке врсте.

15. И поново сиђоше како би повели битку против Нефијаца. А предвођаше их човек чије име беше Коријантумр, а он беше потомак Зарахемлин и беше одметник од Нефијаца, а беше крупан и снажан човек.

16. Стога, цар ламаски који се зваше Тубалот, који беше син [a]Аморонов, мишљаше да се Коријантумр, будући снажан човек, може одупрети Нефијцима снагом својом а и великом мудрошћу својом, тако да би пославши га стекао моћ над Нефијцима –

17. Стога их подбуни на срџбу и окупи војске своје и постави Коријантумра да буде предводник њихов, и нареди да крену доле у земљу Зарахемлу да се боре против Нефијаца.

18. И догоди се да због толиког сукоба и толико тешкоћа у влади, не држаху довољно стража у земљи Зарахемли, јер мишљаху да се Ламанци неће усудити да уђу у срце земаља њихових да би напали тај велик град Зарахемлу.

19. Али догоди се да Коријантумр маршираше на челу своје бројне војске и насрну на становнике града, а марш њихов беше у тако силно великој брзини да не беше времена да Нефијци окупе војске своје.

20. Стога Коријантумр покоси стражу поред врата градских и са целом војском ушета у град, и они побише све оне који им се

12*a* всп Смртна казна. | 16*a* Алма 52:3.

супротставише, толико да освојише цео град.

21. И догоди се да Пакумени, који беше врховни судија, побеже пред Коријантумром све до зидина градских. И догоди се да Коријантумр удараше њиме о зид толико да издахну. И тако се завршише дани Пакуменијеви.

22. И ево, кад Коријантумр виде да је у поседу града Зарахемле, и виде да Нефијци беху побегли пред њима и да су побијени и ухваћени и у тамницу бачени, и да он освоји најјаче упориште у целој земљи, срце му се охрабри толико да беше спреман да пође против целе земље.

23. И ево, не остаде у земљи Зарахемли већ са великом војском одмаршира, и то према граду Изобиљу. Наиме, његова решеност беше да мачем прокрчи себи пут како би освојио северне делове земље.

24. И претпостављајући да је њихова највећа снага у средишту земље, крену напред, не дајући им времена да се окупе осим у мале групе. И на тај начин их нападоше и покосише.

25. Али гле, тај марш Коријантумров до средишта земље даде Моронихи велику предност над њима, упркос великом броју Нефијаца који беху побијени.

26. Јер гле, Мороних беше сматрао да се Ламанци неће усудити да зађу у средиште земље, већ да ће нападати градове дуж граница, као што дотад беху чинили. Стога Мороних беше наредио да њихове јаке војске бране те крајеве дуж граница.

27. Али гле, Ламанци се не уплашише како он прижељкиваше, већ беху дошли у средиште земље и беху освојили главни град а то је Зарахемла, и маршираху кроз најважније делове земље убијајући народ у великом покољу, и мушкарце и жене и децу, освојивши многе градове и многа упоришта.

28. Али кад Мороних то беше открио, сместа посла Лехија са војском унаоколо да им пресече пут пре него што стигну у земљу Изобиље.

29. И он учини тако, и пресече им пут пре него што стигоше у земљу Изобиље, и поведоше битку са њима, толико да се они почеше повлачити натраг према земљи Зарахемли.

30. И догоди се да им Мороних пресече пут при повлачењу њиховом и поведе битку са њима, толико да то поста силно крвава битка. Да, многи беху побијени, а међу онима који беху побијени нађе се и [a]Коријантумр.

31. И ево, гле, Ламанци не могаху нигде да се повуку, ни на север ни на југ, ни на исток ни на запад, јер са сваке стране беху опкољени Нефијцима.

32. И тако Коријантумр беше гурнуо Ламанце усред Нефијаца, тако да беху у моћи

30*a* Хел 1:15.

Нефијаца, а он сам беше убијен, а Ламанци се предадоше у руке Нефијаца.

33. И догоди се да Морониха поново освоји град Зарахемлу, и нареди да Ламанци који беху заробљени у миру оду из земље.

34. И тако се заврши четрдесет и прва година владавине судија.

ПОГЛАВЉЕ 2.

Хеламан, син Хеламанов, постаје врховни судија – Гадијантон предводи Кишкуменову дружину – Хеламанов слуга убија Кишкумена, а Гадијантонова дружина бежи у пустињу. Око 50–49 год. пре Христа.

И догоди се да четрдесет и друге године владавине судија, пошто Морониха беше поново успоставио мир између Нефијаца и Ламанаца, гле не беше никога ко би преузео судијску столицу. Стога поново започе сукоб међу народом око тога ко ће заузети судијску столицу.

2. И догоди се да Хеламан, који беше син Хеламанов, гласом народа беше постављен да заузме судијску столицу.

3. Али гле, [a]Кишкумен, који беше убио Пахорана, постави заседу да уништи и Хеламана, а подржа га његова дружина која беше ушла у завет да нико неће сазнати за опакост његову.

4. Беше, наиме, неки [a]Гадијантон, који беше силно вешт у многим речима, а и у делатности својој, да обавља тајна дела убиства и пљачке. Стога он постаде предводник дружине Кишкуменове.

5. Он се, дакле, улагиваше и њима, а и Кишкумену, да ће поставе ли га на судијску столицу, онима који припадају дружини његовој доделити да буду постављени на положај моћи и власти међу народом. Стога Кишкумен настојаше да уништи Хеламана.

6. И догоди се да док он иђаше према судијској столици да уништи Хеламана, гле један од слугу Хеламанових, будући напољу преко ноћи и стекавши, помоћу прерушавања, сазнање о замислима које ова дружина скова да уништи Хеламана –

7. И догоди се да он срете Кишкумена и даде му знак. Стога му Кишкумен обзнани предмет своје жеље, желећи да га он одведе до судијске столице како би убио Хеламана.

8. А када слуга Хеламанов беше сазнао све што беше у срцу Кишкуменовом, и како је намера његова да убије, и да је намера и свих оних који припадају дружини његовој да убијају и да пљачкају и да моћ стичу, (а то беше [a]тајна замисао њихова и савез њихов) слуга Хеламанов рече Кишкумену: Хајдемо до судијске столице.

9. Ево, то Кишкумену беше веома по вољи, јер мишљаше да

2 3*a* Хел 1:9.
4*a* всп Гадијантонови разбојници.
8*a* 2 Не 10:15.
всп Тајни савези.

ће остварити своју намеру. Али гле, док иђаху према судијској столици, слуга Хеламанов прободе Кишкумена све до срца, и он без уздаха паде мртав. А он отрча Хеламану и исприча му све што беше видео и чуо и учинио.

10. И догоди се да Хеламан посла да се похвата ова дружина разбојника и тајних убица, да би били погубљени по закону.

11. Али гле, када Гадијантон беше открио да се Кишкумен не враћа, уплаши се да не буде уништен. Стога нареди да његова дружина пође за њим. И они тајним путем побегоше из земље у пустињу. И тако, кад Хеламан посла да се похватају, не могаху се нигде пронаћи.

12. А о том Гадијантону биће више говора касније. И тако се заврши четрдесет и друга година владавине судија над народом Нефијевим.

13. И гле, на крају ове књиге видећете како тај [a]Гадијантон доведе до пропасти, да, до скоро потпуног уништења народа Нефијевог.

14. Гле, не мислим на крај књиге Хеламанове, већ мислим на крај књиге Нефијеве, из које узех цео извештај који записах.

ПОГЛАВЉЕ 3.

Многи Нефијци се селе у земљу на северу – Они граде куће од цемента и воде многе записе – Десетине хиљада су обраћене и крштене – Реч Божја води људе ка спасењу – Нефи, Хеламанов син, попуњава судијску столицу. Око 49–39 год. пре Христа.

И ево, догоди се да почетком четрдесет и треће године владавине судија не беше сукоба међу народом Нефијевим, осим мало охолости која постојаше у цркви, што доведе до малих расправа међу народом, а те ствари беху решене крајем четрдесет и треће године.

2. И не беше сукоба међу народом четрдесет и четврте године, ни четрдесет и пете године не беше много сукоба.

3. И догоди се четрдесет и шесте, да, беше много сукоба и много раздора, због чега беше веома много оних који напустише земљу Зарахемлу и одоше у земљу на [a]северу да баштине ту земљу.

4. И они прећоше силно велику удаљеност, тако да дођоше до [a]великих водених површина и многих река.

5. Да, и они се тако проширише у све делове земље, у све оне делове који не беху опустошени и без дрвета, због многих становника који раније беху баштинили ту земљу.

6. И ево, ни један део те земље не беше пуст, осим у погледу дрвета, али због величине

13 *a* Хел 6:18; 4 Не 1:42.

3 3 *a* Алма 63:4. 4 *a* Мос 8:8; Морм 6:4.

[а]уништења народа који пре беху настањивали ту земљу, беше она названа [б]пустом.

7. И како беше мало дрвета на лицу земље, отуда народ који дође поста силно вешт у прављењу цемента. Стога од цемента изграђиваху куће у којима пребиваху.

8. И догоди се да се намножише и раширише и кренуше из земље на југу ка земљи на северу, и проширише се толико да почеше прекривати цело лице земаљско, од мора јужног до мора северног, од [а]мора западног до мора источног.

9. А народ који беше у земљи на северу живљаше у шаторима и кућама од цемента, и пуштаху да расте свако дрво које би изникло на лицу земље, како би временом имали дрво за градњу кућа својих, да, градова својих, и храмова својих, и синагога својих, и светилишта својих, и свакојаких грађевина својих.

10. И догоди се да пошто дрво на северу беше веома ретко, они га много слаху [а]поморским путем.

11. И тако омогућише народу у земљи на северу да сагради многе градове, и од дрвета и од цемента.

12. И догоди се да и многи из [а]народа Амоновог, који беху Ламанци по рођењу, кренуше у ту земљу.

13. И ево, много је записа о поступцима тога народа, које вођаху многи из тог народа о њима, који су подробни и веома опширни.

14. Али гле, ни стоти део поступака тога народа, да, извештај о Ламанцима и о Нефијцима, и ратовима њиховим, и сукобима, и расправама, и проповедању њиховом, и пророштвима њиховим, и поморству њиховом, и градњи лађи њихових, и градњи [а]храмова њихових, и синагога, и светилишта њихових, и праведности њиховој, и опакости њиховој, и убиствима њиховим, и пљачкању њиховом, и отимачини њиховој, и свакојаким одвратностима и курварствима, не може бити обухваћен у овом делу.

15. Али гле, много је књига и много записа сваке врсте, и углавном их чуваху Нефијци.

16. А Нефијци их [а]предаваху с једног поколења на друго, све док не падоше у преступ и не беху убијани, пљачкани, и отерани и прогнани, и побијени, и расејани по лицу земаљском, и измешани са Ламанцима све док се [б]више не зваху Нефијцима, поставши опаки, и дивљи, и свирепи, да, поставши чак Ламанци.

17. А сад се поново враћам свом извештају. Оно, дакле, о чему говорах беше се десило пошто беше великих сукоба, и

6 *а* Мос 21:25–27.
б Алма 22:31.
8 *а* Алма 22:27, 32.
10 *а* Алма 63:5–8.
12 *а* Алма 27:21–26.
14 *а* 2 Не 5:16; Јаков 1:17; 3 Не 11:1.
16 *а* 1 Не 5:16–19; Алма 37:4.
б Алма 45:12–14.

немира, и ратова, и расправа, међу народом Нефијевим.

18. Заврши се четрдесет и шеста година владавине судија;

19. И догоди се да још увек беше велик сукоб у земљи, да, чак и четрдесет и седме године, а и четрдесет и осме године.

20. Ипак, Хеламан попуњаваше судијску столицу са правдом и правичношћу. Да, гледаше он да држи одредбе и судове и заповести Божје, и непрестано чињаше оно што је исправно у очима Божјим. И ходаше путевима оца свога, толико да напредоваше у земљи.

21. И догоди се да имаше два сина. Старијем даде име [а]Нефи, а млађем, име [б]Лехи. И почеше они расти за Господа.

22. И догоди се да ратови и сукоби почеше у мањој мери да јењавају међу народом нефијским, крајем четрдесет и осме године владавине судија над народом Нефијевим.

23. И догоди се да четрдесет и девете године владавине судија беше успостављен трајан мир у земљи, осим тајних савеза које разбојник [а]Гадијантон беше сковао у настањенијим деловима земље, који у то време не беху познати онима који беху на челу владе. Стога их не искоренише из земље.

24. И догоди се да у истој години дође до силно великог напретка у цркви, толико да беше хиљаде оних који се прикључише цркви и крстише на покајање.

25. А напредак у цркви беше тако велик и толики благослови се излише на народ, да се и сами високи свештеници и учитељи преко мере зачудише.

26. И догоди се да дело Господње напредоваше ка крштавању и сједињавању многих душа са црквом Божјом, да, и то на десетине хиљада.

27. Тако можемо видети да је Господ милостив према свима онима који у искрености срца својих призивају свето име Његово.

28. Да, тако видимо да су [а]врата небеска отворена [б]свима, управо онима који поверују у име Исуса Христа, који је Син Божји.

29. Да, видимо да се сви који желе могу држати [а]речи Божје која је [б]жива и моћна, која ће напола раставити сва лукавства и замке и преваре ђаволове и Христовог човека превести тесним и [в]узаним путем преко оног вечног [г]бездана беде који је припремљен да прогута опаке –

30. И довести душе њихове, да, бесмртне душе њихове [а]здесна Богу у царство небеско, да седну са Аврамом, и Исаком, и

21 *а* всп Нефи, син Хеламанов.
б всп Лехи, нефијски мисионар.
23 *а* Хел 2:4.
28 *а* 2 Не 31:9, 17.
б Дела 10:28; Рим 2:10–11.
29 *а* всп Реч Божја.
б Јев 4:12; УиЗ 11:2.
в 2 Не 9:41; 33:9.
г 1 Не 15:28–30.
30 *а* Мт 25:33–34.

са Јаковом, и свим светим очевима нашим, да више не изађу.

31. И те године беше трајно радовање у земљи Зарахемли и у свим крајевима унаоколо, управо у свој земљи коју Нефијци поседоваху.

32. И догоди се да беше мир и силно велика радост остатком четрдесет и девете године. Да, и беше, такође, трајан мир и велика радост педесете године владавине судија.

33. И педесет и прве године владавине судија такође беше мир, осим охолости која се поче увлачити у цркву – не у цркву Божју, већ у срца људи који изјављиваху да припадају цркви Божјој –

34. И они се узнесоше у [а]охолости, све до прогона многих од браће своје. Ево, беше то велико зло које учини да понизнији део народа поднесе велике прогоне и да се пробија кроз велику невољу.

35. Ипак, они често беху [а]постили и [б]молили се, и постајаху све јачи и јачи у [в]понизности својој, и све чвршћи и чвршћи у вери у Христа, до испуњења душа својих радошћу и утехом, да, све до [г]очишћења и [д]посвећења срца својих, а то посвећење дође због тога што [ђ]препустише Богу срца своја.

36. И догоди се да се и педесет и друга година заврши у миру, осим силно велике охолости која обузе срца људи. А беше то због њиховог силно великог [а]богатства и напретка њиховог у земљи. А она се повећаваше из дана у дан.

37. И догоди се да педесет и треће године владавине судија, умре Хеламан, а његов старији син Нефи поче да влада уместо њега. И догоди се да он попуњаваше судијску столицу са правдом и правичношћу. Да, и он држаше заповести Божје и ходаше путевима оца свога.

ПОГЛАВЉЕ 4.

Нефијски одметници и Ламанци удружују снаге и освајају земљу Зарахемлу – Нефијски порази долазе због њихове опакости – Црква опада, а народ постаје слаб попут Ламанаца. Око 38–30 год. пре Христа.

И догоди се да педесет и четврте године беше много расправа у цркви, а беше и [а]сукоб међу народом, толико да беше велико крвопролиће.

2. А побуњени део беше побијен и протеран из земље, и они одоше цару ламанском.

3. И догоди се да они настојаху да подстакну Ламанце на рат против Нефијаца, али гле, Ламанци беху силно уплашени, толико да не хтедоше да послушају речи тих одметника.

4. Али, догоди се да педесет и

34 *а* всп Охолост.
35 *а* всп Пост, постити.
б всп Молитва.
в всп Понизан, понизност.
г всп Чист, чистоћа.
д всп Посвећење.
ђ 2 Дн 30:8; Мос 3:19.
36 *а* всп Богатство.
4 1 *а* 3 Не 11:29.

шесте године владавине судија беше неких [а]одметника који од Нефијаца одоше Ламанцима и са оним другима успеше да их подстакну на срџбу против Нефијаца. И те године сви они се припремаху за рат.

5. А педесет и седме године сиђоше у битку против Нефијаца, и започеше дело смрти, да, тако да педесет и осме године владавине судија успеше у освајању земље Зарахемле, да, а и свих земаља, све до земље која беше у близини земље Изобиље.

6. А Нефијци и војске Моронихине беху потиснути све до земље Изобиље.

7. И тамо се утврдише против Ламанаца, од западног мора па све до источног. А за Нефијце то беше дан хода, на линији коју беху утврдили и на коју поставише војске своје да бране земљу своју на северу.

8. И тако ти нефијски одметници, уз помоћ бројне војске ламанске, беху добили сав посед нефијски који беше у земљи на југу. А све то беше учињено педесет и осме и девете године владавине судија.

9. И догоди се да шездесете године владавине судија Морониха са својим војскама успе у добијању многих делова земље. Да, они поново освојише многе градове који беху пали у руке Ламанаца.

10. И догоди се да шездесет и прве године владавине судија успеше у враћању чак половине свих поседа својих.

11. Ево, тај велик губитак за Нефијце и велик покољ који беше међу њима, не би се догодили да не беше опакости њихове и одвратности њихове које беху међу њима. Да, а тога беше и међу онима који изјављиваху да припадају цркви Божјој.

12. А беше то због [а]охолости срца њихових, због силног [б]богатства њиховог. Да, беше то због њиховог угњетавања [а]сиромашних, ускраћивања хране њихове гладнима, због ускраћивања одеће њихове голима, и ударања по образу понизне браће њихове, ругања ономе што је свето, порицања духа пророштва и откривења, убијања, пљачкања, лагања, крађе, прељубе, устајања на велике сукобе, и бежања у земљу Нефи, међу Ламанце.

13. А због те своје велике опакости и [а]хвалисања свога сопственом снагом својом, беху препуштени сопственој снази својој. Стога не напредоваху већ беху мучени и ударани, и терани испред Ламанаца све док не изгубише посед скоро свих својих земаља.

14. Али гле, Мороних проповедаше народу много тога због безакоња њиховог, а и [а]Нефи и

4*а* Хел 5:17.
12*а* Авд 1:3–4; УиЗ 101:42.
б 1 Тим 6:17; 2 Не 9:42.
в УиЗ 42:30–31.
13*а* всп Охолост.
14*а* Хел 3:21.

Лехи, који беху синови Хеламанови, проповедаху народу много тога, да, и прорицаху народу много тога о безакоњима њиховим и ономе што ће их задесити ако се не покају за грехе своје.

15. И догоди се да се они покајаше, и онолико колико се покајаше почеше да напредују.

16. Јер кад Морониха виде да се они покајаше одважи се да их поведе напред од места до места, и од града до града, све док поново не освојише половину иметка свога и половину свих земаља својих.

17. И тако се заврши шездесет и прва година владавине судија.

18. И догоди се да шездесет и друге године владавине судија Морониха не могаше да освоји више поседа од Ламанаца.

19. Окануше се они, стога, намере своје да се домогну остатка земаља својих, јер Ламанци беху толико бројни да Нефијцима беше немогуће да стекну већу моћ над њима. Стога Морониха употреби све војске своје за одбрану оних делова земље које беше освојио.

20. И догоди се да због великог броја Ламанаца, Нефијци беху у великом страху да не буду надвладани, и прегажени, и побијени, и уништени.

21. Да, почеше се они сећати пророштава Алминих, а и речи Мосијиних. И увидеше да су народ тврде шије и да обезвредише заповести Божје;

22. И да беху променили и ногама својим погазили [а]законе Мосијине, или оне које му Господ заповеди да народу дâ. И увидеше да им се закони искварише и да посташе опак народ, толико да беху опаки попут самих Ламанаца.

23. А због безакоња њиховог црква беше почела да [а]ишчезава, и почеше да не верују у дух пророштва и у дух откривења, а судови Божји им се уношаху у лице.

24. И увидеше да посташе [а]слаби попут браће своје, Ламанаца, и да их Дух Господњи више не чува. Да, беше се он повукао од њих, јер [б]Дух Господњи не пребива у храмовима који [в]нису свети –

25. Стога Господ преста да их чува својом чудесном и неупоредивом моћу, јер беху пали у стање [а]неверовања и страшне опакости. И они увидеше да су Ламанци много бројнији од њих, и уколико се не буду [б]приклонили Господу Богу своме, неизбежно морају страдати.

26. Јер гле, увидеше да је снага Ламанаца велика као и њихова снага, и то човек на човека. И тако беху пали у тај велики преступ. Да, тако због преступа свога беху постали слаби током [а]не много година.

22 *а* Алма 1:1.
23 *а* вск Отпадништво.
24 *а* Мос 1:13.
б вск Свети Дух.
в Мос 2:37; Алма 7:21; 34:36.
25 *а* вск Невера.
б Јаков 6:5.
26 *а* Алма 46:8; Хел 12:3–4.

ПОГЛАВЉЕ 5.

Нефи и Лехи посвећују се проповедању – Њихова имена их побуђују да своје животе граде по узору на своје претке – Христ откупљује оне који се покају – Нефи и Лехи створе много обраћеника и затворени су, и огањ их окружује – Облак тами заклања три стотине људи – Земља се тресе, а неки глас заповеда људима да се покају – Нефи и Лехи разговарају са анђелима, а мноштво је окружено огњем. Око 30. год. пре Христа.

И догоди се, гле, да те исте године, уступи [а]Нефи судијску столицу човеку чије име беше Цезорам.

2. Јер пошто закони њихови и власт њихова беху успостављени [а]гласом народа, а они који [б]бираху зло беху бројнији од оних који бираху добро, они, дакле, сазреваху за уништење, јер закони беху постали искварени.

3. Да, и то не беше све. Беху они народ тврде шије, толико да закон и правда не могаху управљати њима, осим на уништење њихово.

4. И догоди се да се Нефи умори од безакоња њиховог и [а]напусти судијску столицу, и узе на себе да проповеда реч Божју сав остатак дана својих, а тако и брат његов Лехи, сав остатак дана својих;

5. Јер сећаху се они речи које отац њихов Хеламан говораше. А ово су речи које он говораше:

6. Гле, синови моји, желим да се сетите да држите заповести Божје. И ја бих да народу објавите ове речи. Гле, дадох вам имена по нашим првим [а]родитељима који изађоше из земље јерусалимске. А то учиних да се, када се сетите имена својих, сетите њих. А када се сетите њих, да се сетите дела њихових. А када се сетите дела њихових да знате да је речено, а и записано, да беху она [б]добра.

7. Стога, синови моји, ја бих да чините оно што је добро, да се о вама може говорити, а и писати, онако како је говорено и писано о њима.

8. И ево, синови моји, гле, имам још нешто што желим од вас, а та жеља је да не чините то да бисте се хвалили, већ да чините то како бисте стекли себи [а]благо на небу, да, које је вечно и које не нестаје. Да, да бисте имали тај [б]драгоцен дар вечног живота за који с разлогом мислимо да је удељен очевима нашим.

9. О, сетите се, сетите, синови моји, [а]речи које цар Венијамин говораше народу свом. Да, сетите се да нема другог пута нити средства којим се човек може спасти, осим кроз [б]помирујућу крв Исуса Христа, који

5 1*а* Хел 3:37.
2*а* Мос 29:25–27.
б Алма 10:19.
4*а* Алма 4:15–20.
6*а* 1 Не 1:1, 5.
б 2 Не 33.
8*а* 3 Не 13:19–21.
б УиЗ 14:7.
9*а* Мос 2:9.
б Мос 3:17–18.
всп Помирити, помирење.

ће доћи. Да, сетите се да Он долази да [в]откупи [ž]свет.

10. А сетите се и [а]речи које Амулек говораше Зезрому у граду Амонихи. Он му, наиме, рече да ће Господ сигурно доћи да откупи свој народ, али да не може доћи да их откупи у гресима њиховим, већ да их откупи од греха њихових.

11. И Он има моћ коју му Отац даде да их откупи од греха њихових због покајања. [а]Посла он, стога, анђеле своје да објаве вести о условима покајања које приближава моћи Откупитеља, за спасење душа њихових.

12. И ево, синови моји, сетите се, сетите да морате сазидати [а]темељ свој на [б]стени, Откупитељу нашем, који је Христ, син Божји, да када ђаво пошаље своје снажне ветрове, да, своје стреле у вихору, да, када сав град његов и снажна [в]олуја његова ударе на вас, не могу имати никакве моћи над вама да вас повуку доле у бездан беде и бескрајног јао, због стене на којој сте сазидани, која је темељ сигуран, темељ на коме људи не могу пасти ако на њему граде.

13. И догоди се да то беху речи којима Хеламан [а]поучаваше синове своје. Да, поучаваше их он много чему што није записано, а и много чему што јесте записано.

14. И они се сећаху речи његових, и држећи заповести Божје кренуше, стога, да поучавају реч Божју међу свим народом Нефијевим, почевши од града Изобиља;

15. А одатле у град Гид, а из града Гида у град Мулек;

16. И тако, од једног града до другог, док не прођоше међу свим народом Нефијевим који беше у земљи на југу, а одатле у земљу Зарахемлу, међу Ламанце.

17. И догоди се да проповедаху са великом моћу, тако да постидеше многе од оних [а]одметника који беху прешли од Нефијаца, толико да изађоше и исповедише грехе своје и крстише се на покајање, и сместа се вратише Нефијцима да би покушали да поправе неправде које им беху учинили.

18. И догоди се да Нефи и Лехи проповедаху Ламанцима са тако великом моћу и влашћу, јер беху имали моћ и власт које им беху дате да могу да [а]говоре, а беше им уз то дато оно што треба да им говоре –

19. Стога, на велико чуђење Ламанаца, они говораху [а]уверивши их, толико да беше осам

9 *в* всп Откупити, откупљен, откупљење.
ž всп Свет – Људи који не слушају заповести.
10 *а* Алма 11:34.
11 *а* Алма 13:24–25.
12 *а* Иса 28:16; Јаков 4:16.
б Мт 7:24–27; УиЗ 6:34; Мојсије 7:53. всп Стена; Угаони камен.
в 3 Не 14:25, 27.
13 *а* Мос 1:4.
17 *а* Хел 4:4.
18 *а* УиЗ 100:5–8. всп Пророштво, прорицати.
19 *а* всп Мисионарски рад; Обраћење, обратити се.

хиљада Ламанаца који беху у земљи Зарахемли и унаоколо крштених на покајање, и уверених у опакост предања очева својих.

20. И догоди се да се Нефи и Лехи одатле упутише у земљу Нефи.

21. И догоди се да их ухвати једна војска ламанска и баци у [a]тамницу, да, и то у исту тамницу у коју слуге Лимхијеве бацише Амона и браћу његову.

22. И пошто беху бачени у тамницу много дана без хране, гле, дођоше у тамницу да их ухвате како би их погубили.

23. И догоди се да Нефи и Лехи беху као [a]огњем окружени, и то толико да се не усудише да ставе руке своје на њих из страха да не изгоре. Ипак, Нефи и Лехи не изгореше, већ беху као да стоје усред огња, а не гораху.

24. И када видеше да су окружени [a]стубом огњеним и да их он не пече, срца им се охрабрише.

25. Јер увидеше да се Ламанци не усуђују да ставе руке своје на њих, нити се усуђују да им приђу, већ стајаху као да беху занемели од запрепашћења.

26. И догоди се да Нефи и Лехи иступише и почеше да им говоре, говорећи: Не бојте се, јер гле, Бог вам показа ово чудо помоћу кога вам показа да не можете да ставите руке своје на нас да нас погубите.

27. И гле, када беху изрекли ове речи, земља се силно затресе, и зидови тамнице се потресоше као да ће се на земљу сручити, али гле, не падоше. А гле, они који беху у тамници беху Ламанци и Нефијци који беху одметници.

28. И догоди се да их заклони облак [a]таме, и обузе их ужасно велик страх.

29. И догоди се да дође [a]глас који као да беше изнад облака таме, говорећи: Покајте се, покајте се, и не настојте више да уништавате слуге моје које вам послах да вам објаве добре вести.

30. И догоди се да када чуше тај глас и видеше да то није глас грома, нити глас буке великог метежа, већ гле, беше то [a]тих глас савршене благости, као да беше шапат, а продираше до саме душе –

31. И упркос благости гласа, гле, земља се силно потресе, а зидови тамнице се поново уздрмаше као да ће се на земљу срушити. И гле, облак таме који их беше заклонио, не разиђе се –

32. И гле, поново дође глас, говорећи: Покајте се, покајте се, јер царство небеско је близу, и не настојте више да уништавате слуге моје. И догоди се да се земља поново затресе, а зидови се уздрмаше.

33. И опет, поново, по трећи

21*a* Мос 7:6–7; 21:23.
23*a* Изл 3:2.
24*a* Изл 14:24; 1 Не 1:6; УиЗ 29:12; ИЦС 1:16.
28*a* Изл 14:20.
29*a* 3 Не 11:3–14.
30*a* 1 Цар 19:12; УиЗ 85:6.

пут, дође глас и говораше им чудесне речи које човек не може изрећи, а зидови се поново уздрмаше и земља се потресе као да ће се напола раставити.

34. И догоди се да Ламанци не могаху побећи због облака таме који их заклањаше, да, и уз то беху непомични због страха који их обузе.

35. А беше међу њима један који беше Нефијац по рођењу, који некад беше припадао цркви Божјој, али беше одступио од ње.

36. И догоди се да се он осврну, и гле, кроз облак таме угледа лица Нефија и Лехија. И гле, она веома [а]сијаху, као лица анђеоска. И он виде како они подигоше очи своје према небу и беху у положају као да разговарају или уздижу гласове своје према неком бићу које посматраху.

37. И догоди се да овај човек повика мноштву како би се окренули и погледали. И гле, беше им дата моћ да се окрену и погледају. И они угледаше лица Нефија и Лехија.

38. И рекоше том човеку: Гле, шта све то значи, и ко је тај са којим ови људи разговарају?

39. Ево, име тог човека беше Аминадаб. А Аминадаб им рече: Разговарају са анђелима Божјим.

40. И догоди се да му Ламанци рекоше: [а]Шта да учинимо како би се тај облак таме уклонио да нас не заклања?

41. А Аминадаб им рече: Морате се [а]покајати и вапити према том гласу све док не будете имали [б]веру у Христа о ком вас поучаваху Алма и Амулек и Зезром. И када учините то, облак таме биће уклоњен да вас не заклања.

42. И догоди се да сви почеше вапити према гласу Онога који земљу беше потресао, да, вапљаху све док се облак таме не разиђе.

43. И догоди се да када бацише поглед унаоколо и видеше да се облак таме беше разишао да их не заклања, гле, видеше да су [а]окружени, да, свака душа, стубом огњеним.

44. А Нефи и Лехи беху усред њих. Да, беху окружени, да, као да беху усред разбукталог огња. Ипак, он им не науди, нити захвати зидове тамнице. И они се испунише таквом [а]радошћу која је неизрецива и пуна славе.

45. И гле, [а]Свети Дух Божји сиђе с неба и уђе у срца њихова и они као да беху испуњени огњем, и могаху [б]говорити чудесне речи.

46. И догоди се да зачуше глас, да, умилан глас, као шапат, који рече:

47. [а]Мир, мир вама, због вере у мога Веома Љубљеног, који беше од постанка света.

36*а* Изл 34:29–35; Дела 6:15.
40*а* Дела 2:37–39.
41*а* всп Покајати се, покајање.
б всп Вера.
43*а* 3 Не 17:24; 19:14.
44*а* всп Радост.
45*а* 3 Не 9:20; Етер 12:14.
б всп Дарови Духа.
47*а* всп Мир.

48. И тада, кад чуше ово, подигоше очи своје као да посматрају одакле дође глас. И гле, видеше [a]небеса отворена и анђели с неба силажаху и служаху им.

49. А беше око три стотине душа које то видеше и чуше. И беше им заповеђено да оду и да се не чуде, нити да сумњају.

50. И догоди се да они изађоше и служаху народу, објављујући широм свих крајева унаоколо све што беху чули и видели, толико да уверише већи део Ламанаца, због важности доказа које беху примили.

51. И сви они који се [a]уверише положише своје ратно оружје, као и мржњу своју и предање очева својих.

52. И догоди се да препустише Нефијцима земље поседа њихових.

ПОГЛАВЉЕ 6.

Праведни Ламанци проповедају опаким Нефијцима – Оба народа напредују током времена мира и обиља – Луцифер, зачетник греха, подстиче срца опаких и Гадијантонових разбојника на убиство и опакост – Разбојници преузимају нефијску владу. Око 29–23 год. пре Христа.

И догоди се да се све то беше догодило кад се заврши шездесет и друга година владавине судија, и Ламанци, већи део њих, беху постали праведан народ, толико да [a]праведност њихова премашиваше нефијску, због чврстине њихове и постојаности њихове у вери.

2. Јер гле, беше много Нефијаца који беху постали [a]окорели и непокајани и силно опаки, толико да одбише реч Божју и сво проповедање и прорицање које до њих дође.

3. Ипак, народ цркве имаше велику радост због обраћења Ламанаца, да, због цркве Божје која беше успостављена међу њима. И беху они у [a]заједништву једни с другима, и радоваху се једни с другима, и велику радост имаху.

4. И догоди се да многи Ламанци сиђоше у земљу Зарахемлу и објавише народу нефијском начин [a]обраћења свога и подстакнуше их на веру и покајање.

5. Да и многи проповедаху са силно великом моћу и влашћу, приводећи многе од њих у дубине понизности, да буду понизни следбеници Божји и Јагњетови.

6. И догоди се да многи Ламанци одоше у земљу на северу. И Нефи и Лехи такође одоше у [a]земљу на северу, да проповедају народу. И тако се заврши шездесет и трећа година.

7. И гле, беше мир у целој земљи, толико да Нефијци иђаху

48 *a* 1 Не 1:8.
51 *a* Алма 31:5.
6 1 *a* Хел 13:1.
2 *a* Рим 1:28–32.
3 *a* всп Заједништво.
4 *a* всп Обраћење, обратити се.
6 *a* Алма 63:4–9; Хел 3:11–12.

у који год део земље хтедоше, било међу Нефијце или Ламанце.

8. И догоди се да и Ламанци иђаху где год хтедоше, било међу Ламанце или међу Нефијце. И тако имаху слободно узајамно општење, да купују и продају и стичу добитак по жељи својој.

9. И догоди се да посташе силно богати, и Ламанци и Нефијци, и имаху велико обиље злата и сребра и сваковрсних драгоцених метала, и у земљи на југу и у земљи на северу.

10. Ево, земља на југу зваше се Лехи, а земља на северу зваше се [a]Мулек, што је према сину Седекијином, јер Господ доведе Мулека у земљу на северу, а Лехија у земљу на југу.

11. И гле, беше сваковрсног злата у обе те земље, и сребра и драгоцене руде сваке врсте. А беше тамо и нарочитих радника који прерађиваху све врсте руда и пречишћаваху је. И тако посташе богати.

12. Узгајаху они обиље жита, и на северу и на југу, и силно напредоваху, и на северу и на југу. И намножише се и посташе веома јаки у земљи. И узгајаху многа стада и крда, да, много товљеника.

13. Гле, жене њихове се напрезаху и прећаху, и израђиваху сваковрсну одећу од фино преденог лана и одећу сваке врсте, како би покрили голотињу своју. И тако шездесет и четврта година прође у миру.

14. А шездесет и пете године исто тако имаху велику радост и мир, да, много проповедања и много пророштава о ономе што ће доћи. И тако прође шездесет и пета година.

15. И догоди се да шездесет и шесте године владавине судија, гле, непозната рука уби [a]Цезорама док сеђаше на судијској столици. И догоди се да исте године, син његов, кога народ постави уместо њега, такође беше убијен. И тако се заврши шездесет и шеста година.

16. А почетком шездесет и седме године народ поново поче постајати силно опак.

17. Јер гле, Господ их беше толико дуго благосиљао богатством овог света, да се они не подбуњиваху на срџбу, на ратове, на крвопролиће. Почеше, стога, да ослањају срца своја на богатство своје. Да, почеше да теже за добитком како би се уздигли један изнад другог. Почеше, дакле, да чине [a]тајна убиства, и краду и пљачкају како би стекли добитак.

18. И ево, гле, те убице и пљачкаши беху дружина коју беху окупили Кишкумен и [a]Гадијантон. И тад се догоди да их много беше у дружини Гадијантоновој, чак и међу Нефијцима. Али гле, беху бројнији међу опакијим

10*a* Мос 25:2–4; Хел 8:21.
15*a* Хел 5:1.
17*a* 3 Не 9:9.
18*a* Хел 2:4, 12–13.

делом Ламанаца. И називаху се Гадијантоновим разбојницима и убицама.

19. И они беху ти који убише врховног судију Цезорама и сина његовог, док беху на судијској столици. И гле, не беху пронађени.

20. И ево, догоди се да када Ламанци открише да има разбојника међу њима, силно се ражалостише и учинише све што беше у њиховој моћи да их униште са лица земаљског.

21. Али гле, Сотона подбуни срца већине Нефијаца, толико да се они удружише са тим дружинама разбојника, и ступише у завете њихове и заклетве њихове да ће се међусобно штитити и чувати у каквим год тешким приликама се налазили, да не би испаштали због убистава својих и пљачки својих и крађа својих.

22. И догоди се да имаху знаке своје, да, [a]тајне знаке своје, и тајне речи своје, и то како би разликовали брата који беше ушао у завет, да какву год би опакост брат његов учинио не би био повређен од стране брата свога, нити оних који дружини његовој припадају, који беху преузели тај завет.

23. И тако они могаху убијати, и пљачкати, и красти, и чинити курварства, и свакојаку опакост, противно законима отаџбине своје, а и законима Бога свога.

24. А ко год би од оних који припадаху дружини њиховој открио [a]опакост њихову и одвратности њихове свету, судило би му се, не по законима отаџбине њихове, већ по законима опакости њихове, које беху донели Гадијантон и Кишкумен.

25. Ево, гле, то су оне тајне [a]заклетве и завети за које Алма заповеди сину своме да се не смеју обелоданити пред светом, да не би постали средство одвођења људи у уништење.

26. Ево, гле, те [a]тајне заклетве и завети не дођоше Гадијантону из записа који беху предати Хеламану, већ гле, у срце Гадијантоново га стави [б]исто оно биће које заведе наше прве родитеље да једу забрањено воће –

27. Да, исто оно биће које са [a]Кајином скова заверу да свет не сазна ако он убије брата свога Авеља. И коваше он завере са Кајином и следбеницима његовим од тада па надаље.

28. А то је, такође, исто оно биће које усади у срца људска да [a]изграде кулу довољно високу како би стигли до неба. И беше то исто оно биће које заведе срца људи који са те куле дођоше у ову земљу, које шири дела таме и одвратности над целим лицем земље, све док људе не одвуче у [б]потпуно уништење и у пакао вечни.

29. Да, то је исто оно биће које

22*a* всп Тајни савези.
24*a* всп Опак, опакост.
25*a* Алма 37:27–32.
26*a* Мојсије 5:29, 49–52.
б 3 Не 6:28; Мојсије 4:6–12.
27*a* Мојсије 5:18–33.
28*a* Пос 11:1–4; Етер 1:3.
б Етер 8:9, 15–25.

усади у срце [a]Гадијантоново да наставља дело таме и тајног убиства, а то чини од постанка човека па све до овог времена.

30. И гле, он је онај који је [a]зачетник сваког греха. И гле, наставља он своја дела таме и тајног убиства, и преноси завере њихове и заклетве њихове и завете њихове и замисли њихове о страшној опакости, с поколења на поколење, онолико колико може утицати на срца деце човечје.

31. И ево, гле, он веома овлада срцима Нефијаца, да, толико да они посташе силно опаки, да, већи део њих се беше одвратио са пута праведности и ногама својим [a]погазио заповести Божје, и окренуо путевима својим, и изградио себи идоле од злата њиховог и сребра њиховог.

32. И догоди се да сва та безакоња дођоше до њих у току [a]не много година, тако да већи део њих дође шездесет и седме године владавине судија над народом Нефијевим.

33. И они јачаху у безакоњима својим и шездесет и осме године, на велику жалост и јадиковање праведних.

34. И тако видимо да Нефијци почеше да ишчезавају у невери и јачају у опакости и одвратностима, док Ламанци почеше да силно расту у знању о Богу своме. Да, почеше они да држе одредбе и заповести Његове, и да у истини и праведности ходају пред Њим.

35. И тако видимо да се Дух Господњи поче [a]повлачити од Нефијаца због опакости и тврдоће срца њихових.

36. И тако видимо да Господ поче да излива Духа свога на Ламанце, због попустљивости и спремности њихове да поверују речима Његовим.

37. И догоди се да Ламанци гањаху дружину разбојника Гадијантонових и проповедаху реч Божју међу опакијим делом њих, толико да та дружина разбојника беше сасвим уништена међу Ламанцима.

38. А с друге стране, догоди се да их Нефијци развијаху и подупираху их, почевши од опакијег дела њих, све док не беху преплавили целу земљу нефијску, и не беху завели већи део праведних све док се не беху срозали да поверују у дела њихова и деле плен њихов, и да им се придруже у тајним убиствима и савезима њиховим.

39. И тако они стекоше и само управљање владом, толико да ногама својим гажаху и удараху и цвељаху и окретаху леђа своја [a]сиромашним и кротким и понизним следбеницима Божјим.

40. И тако видимо да они беху

29 *a* Хел 2:4–13.
30 *a* Алма 5:39–42; Моро 7:12, 17; Мојсије 4:4.
31 *a* 1 Не 19:7.
32 *a* Алма 46:8.
35 *a* Мос 2:36; УиЗ 121:37.
39 *a* Пс 109:16; Алма 5:54–56; УиЗ 56:16.

у страшном стању, и [a]сазреваху за вечно уништење.

41. И тако се заврши шездесет и осма година владавине судија над народом Нефијевим.

Пророштво Нефија, Сина Хеламановог – Бог прети Нефијевом народу да ће их походити у срџби својој, до њиховог потпуног уништења, уколико се не покају због опакости своје. Бог помором удара Нефијев народ. Они се кају и окрећу Му се. Самуило, Ламанац, прориче Нефијцима.

Обухвата поглавља од 7. закључно са 16.

ПОГЛАВЉЕ 7.

Нефи је одбијен на северу и враћа се у Зарахемлу – Он се моли на кули у свом врту, а затим позива народ да се покаје или страда. Око 23–21 год. пре Христа.

Гле, догоди се, ево, шездесет и девете године владавине судија над народом нефијским да се Нефи, син Хеламанов, [a]врати у земљу Зарахемлу из земље на северу,

2. Јер беше изашао међу народ који беше у земљи на северу, и проповедао им реч Божју, и прорицао им о много чему.

3. А они одбацише све речи његове, тако да не могаше да остане код њих, већ се поново врати у свој завичај.

4. И видевши народ у стању тако страшне опакости, и да они Гадијантонови разбојници попуњавају судијске столице – приграбивши моћ и власт у земљи, одбацујући заповести Божје, и ни најмање исправни пред Њим, не чинећи правду деци човечјој;

5. Осуђујући праведнике због праведности њихове, допуштајући да кривци и опаки некажњени пролазе због свог новца, и осим тога, да би се задржали у служби на челу владе, да владају и чине по вољи својој, да би стицали добит и славу [a]светску, и, поред свега, да би лакше чинили прељубу и крали и убијали и чинили по вољи својој –

6. Ево, то велико безакоње појави се код Нефијаца током не много година. И кад Нефи то виде, жалост обузе срце у његовим грудима и он у мучењу душе своје узвикну:

7. О, да могох имати дане своје у време кад отац мој Нефи тек изађе из земље јерусалимске, да се радовах са њим у обећаној земљи. Беше тада лако умилостивити народ његов, чврст да држи заповести Божје, а спор да буде заведен да чини безакоње. И беху они брзи да послушају речи Господње –

8. Да, да дани моји могаху бити у те дане, тада би душа

40 *a* Хел 5:2; 11:37; УиЗ 18:6.

7 1 *a* Хел 6:6.
5 *a* Мт 13:22; 16:26.

моја имала радост због праведности браће моје.

9. Али гле, одређено ми је да ово буду дани моји и да моја душа буде жалошћу испуњена због ове опакости браће моје.

10. И гле, тад се догоди да то беше на кули која беше у врту Нефијевом, који беше поред пута који вођаше до главног трга, који беше у граду Зарахемли. Нефи се, дакле, беше клањао на кули која беше у врту његовом, и та кула, такође, беше близу баштенских врата поред којих пролажаше пут.

11. И догоди се да неки људи пролажаху и видеше Нефија док на кули изливаше Богу душу своју. И они отрчаше и испричаше народу шта беху видели, и људи дођоше заједно у мноштвима како би сазнали узрок тако великог нарицања због опакости народа.

12. И ево, кад се Нефи подиже, угледа мноштво људи који се беху окупили.

13. И догоди се да он отвори уста своја и рече им: Гле, [а]зашто се окуписте? Да вам говорим о безакоњима вашим?

14. Да, због тога се попех на кулу своју како бих Богу излио душу своју, због силне жалости срца свога, која је због безакоња ваших!

15. И због нарицања и јадиковања мога се окуписте, и чудите се. Да, и веома је потребно да се чудите. Да, морате се чудити јер допустисте да ђаво тако силно обузме срца ваша.

16. Да, како могосте попустити завођењу онога који гледа да душе ваше гурне у вечну беду и бескрајно јао?

17. О, покајте се, покајте се! [а]Зашто хоћете да умрете? Окрените се, окрените Господу Богу своме. Зашто вас Он напусти?

18. То је зато што отврднусте срца своја. Да, нећете да послушате глас [а]Доброг Пастира. Да, [б]изазвасте Га на срџбу против себе.

19. И гле, уместо да вас [а]сакупи, уколико се не покајете, гле, Он ће вас расејати да ћете постати храна за псе и звери дивље.

20. О, како могосте заборавити на Бога свога у сам дан кад вас Он избави?

21. Али гле, то је ради стицања добитка, да вас људи хвале, да, да бисте стекли злато и сребро. И ослонисте срца своја на богатство и ништавне ствари овог [а]света, због којих убијате, и пљачкате, и крадете, и [б]лажно сведочите против ближњега свога, и чините свакојака безакоња.

22. И због тога ће се јао сручити на вас уколико се не покајете. Јер не покајете ли се, гле, овај велик град, а и сви они

13 *а* Мт 3:5–8.
17 *а* Јез 18:23, 31–32.
18 *а* Јез 34:12; Јн 10:14–16; Алма 5:38–41, 57–60. всп Добри пастир.
б Јаков 1:8; Алма 12:36–37.
19 *а* 3 Не 10:4–7.
21 *а* всп Световност.
б Изл 20:16; Мт 15:19–20.

велики градови који су унаоколо, који су у земљи поседа наших, биће одузети да нећете имати места у њима. Јер гле, Господ вам неће подарити [а]снагу као што до сада чињаше да се одупрете непријатељима својим.

23. Јер гле, овако говори Господ: Опакоме нећу показати од снаге своје, једном више него другом, осим онима који се покају за грехе своје и послушају речи моје. Ево, дакле, ја бих да видите, браћо моја, да ће [а]боље бити Ламанцима него вама уколико се не покајете.

24. Јер гле, праведнији су од вас, јер не сагрешише против тог великог знања које ви примисте. Стога, Господ ће им бити милостив. Да, [а]продужиће дане њихове и умножити потомство њихово, и то кад ви будете потпуно [б]уништени, уколико се не покајете.

25. Да, јао вама због те велике одвратности која се појави међу вама. А ви се ујединисте с њом, да, том [а]тајном дружином коју основа Гадијантон!

26. Да, [а]јао ће се оборити на вас због те охолости којој допустисте да се увуче у срца ваша, која вас уздиже изван оног што је добро због вашег силно великог [б]богатства!

27. Да, јао вама због ваше опакости и одвратности!

28. И уколико се не покајете страдаћете, да, чак ће и земље ваше бити узете од вас, а ви ћете бити уништени са лица земаљског.

29. Гле, ево, не кажем сам од себе да ће то бити, јер не [а]знам то сам од себе. Али гле, знам да је то истинито, јер ми Господ Бог то обзнани, стога сведочим да ће то бити.

ПОГЛАВЉЕ 8.

Искварене судије настоје да народ нахушкају против Нефија – Аврам, Мојсије, Зенос, Зенок, Езија, Исаија, Јеремија, Лехи и Нефи, сви су сведочили о Христу – Путем надахнућа Нефи најављује убиство врховног судије. Око 23–21 год. пре Христа.

И ево, догоди се да када Нефи беше изговорио ове речи, гле, беху тамо људи који беху судије, који такође припадаху тајној дружини Гадијантоновој, и они беху срдити и викаху против њега, говорећи народу: Зашто не ухватите тог човека и не приведете га да може бити осуђен према злочину који учини?

2. Зашто гледате тог човека и слушате га како ружи овај народ и закон наш?

3. Јер гле, Нефи им беше говорио о искварености закона њиховог, да, много тога им Нефи

22*а* Мос 7:29.
23*а* Хел 15:11–15.
24*а* Алма 9:16; УиЗ 5:33.
б Алма 9:19.
25*а* Хел 3:23.
26*а* Иса 5:8–25.
б Јаков 2:13.
29*а* Алма 5:45–46.

говораше што не може бити записано, а не говораше им ништа што је супротно заповестима Божјим.

4. А оне судије беху срдите на њега јер им отворено [a]говораше о њиховим тајним делима таме. Ипак, они се не усуђиваху да руке своје ставе на њега, јер се бојаху народа да не би викали против њих.

5. Стога они повикаше народу, говорећи: Зашто допуштате овом човеку да нас ружи? Јер гле, он осуђује сав овај народ, и то на уништење, да, и уз то да ће ови наши велики градови бити одузети од нас, да нећемо имати места у њима.

6. А ево, ми знамо да је то немогуће, јер гле, моћни смо, а градови наши велики, стога непријатељи наши не могу имати моћ над нама.

7. И догоди се да они тако подбунише народ на срџбу против Нефија, и започеше сукобе међу њима, јер беше неких који повикаше: Пустите тог човека на миру, јер је добар човек, и то што каже сигурно ће се догодити уколико се не покајемо;

8. Да, гле, сви ће се судови о којима нам посведочи оборити на нас, јер знамо да нам исправно посведочи о безакоњима нашим. А гле, много их је, и као што зна за безакоња наша, [a]зна све што ће нам се догодити.

9. Да, и гле, да није пророк не би нам могао сведочити о томе.

10. И догоди се да они људи који настојаху да униште Нефија, због страха свога беху принуђени да не стављају на њега руке своје. Стога им он поново поче говорити, видевши да беше стекао наклоност у очима неких, толико да се остатак њих уплаши.

11. Стога беше нагнан да им говори још више, говорећи: Гле, браћо моја, зар не читасте да Бог даде моћ једном човеку, и то Мојсију, да удари по водама [a]Црвеног мора и оне се раздвојише тамо-амо, толико да Израелци који беху очеви наши, по сувом прођоше, а воде се склопише над војскама египатским и прогуташе их?

12. И ево, гле, ако Бог том човеку даде такву моћ, зашто се онда ви свађате међу собом и кажете да мени не даде моћ којом бих знао за судове који ће се оборити на вас уколико се не покајете?

13. Али гле, не поричете ви само моје речи, већ поричете и све речи које говораху очеви наши, а и речи које говораше тај човек, Мојсије, коме беше дата тако велика моћ, да, речи које говораше о доласку Месије.

14. Да, не даде ли он запис да ће Син Божји доћи? И као што [a]подиже бронзану змију у

8 4*a* 1 Не 16:2–3.
8*a* Хел 7:29.
11*a* Изл 14:16; 1 Не 17:26; Мос 7:19; УиЗ 8:2–3; Мојсије 1:25.
14*a* Бр 21:6–9; 2 Не 25:20; Алма 33:19–22. всп Исус Христ – Обележја и симболи Христови.

пустињи, тако ће бити подигнут онај који ће доћи.

15. И сви који погледају ту змију ће [а]живети, као и сви који са вером буду погледали Сина Божјег, имајући дух раскајан, могу [б]живети, и то животом који је вечан.

16. И ево, гле, не сведочаше само Мојсије о томе, већ и [а]сви свети пророци од његових дана све до дана Аврамових.

17. Да, и гле, [а]Аврам виде за долазак Његов, и испуни се весељем и радоваше се.

18. Да, и гле, кажем вам, да не знаше само Аврам за то, већ их беше [а]много пре дана Аврамових који беху позвани по [б]реду Божјем. Да, и то по реду Сина Његовог и то зато да се покаже народу, много хиљада година пре доласка Његовог, да ће им то откупљење доћи.

19. И ево, желео бих да знате, да чак и од дана Аврамових беше много пророка који о томе сведочаху. Да, гле, пророк [а]Зенос одважно сведочаше, због чега беше погубљен.

20. И гле, и [а]Зенок, а и Езија, и [б]Исаија такође, и [в]Јеремија (Јеремија беше исти онај пророк који сведочаше о уништењу [г]Јерусалима), а ево, ми знамо да Јерусалим беше уништен по речима Јеремијиним. О, зашто онда да Син Божји не дође, по пророштву његовом?

21. И ево, хоћете ли да оспорите да [а]Јерусалим беше уништен? Хоћете ли да кажете да [б]синови Седекијини не беху погубљени, сви осим [в]Мулека? Да, и зар не видите да је потомство Седекијино са нама, и да је истерано из земље јерусалимске? Али гле, није то све –

22. Отац наш Лехи беше отеран из Јерусалима јер сведочаше о томе. И Нефи сведочаше о томе, а и скоро сви очеви наши, и то све до овог времена. Да, они сведочаху о [а]доласку Христовом и ишчекиваху и радоваху се дану Његовом који ће доћи.

23. И гле, Он је Бог, и Он је са њима, и објави им се да их откупи. И они му дадоше славу због оног што ће доћи.

24. И ево, видевши да то знате и не можете да порекнете уколико не лажете, стога у томе згрешисте, јер све то одбацисте упркос толиким доказима које примисте. Да, управо примисте [а]све то, и оно на небу, и све што је на земљи, као сведочанство да је то истинито.

15 *а* 1 Не 17:41; Алма 37:45–47; 3 Не 15:9.
б Јн 11:25.
16 *а* Јаков 4:4–5; 7:11.
17 *а* Пос 22:8–14; Јн 8:56.
18 *а* Алма 13:19; УиЗ 84:6–16; 136:37.
б всп Мелхиседеково свештенство.
19 *а* Алма 34:7.
20 *а* 1 Не 19:10; 3 Не 10:15–16. всп Света писма – Изгубљена Света писма.
б Иса 53.
в 1 Не 5:13; 7:14.
г Јер 26:18; 1 Не 1:4.
21 *а* 2 Не 6:8; Омни 1:15.
б 2 Цар 25:7; Јер 39:6; 52:10.
в Јез 17:22–23; Хел 6:10.
22 *а* всп Исус Христ – Пророштва о рођењу и смрти Исуса Христа.
24 *а* Алма 30:44; Мојсије 6:63.

25. Али гле, одбацисте истину и [а]побунисте се против светог Бога свога, и чак и сада, уместо да скупљате себи [б]благо на небу, где се ништа не квари и где ништа нечисто не може ући, нагомилавате себи гнев за дан [в]суда.

26. Да, чак и у ово време, због убистава својих и свога [а]блуда и опакости, сазревате за вечно уништење. Да, и уколико се не покајете, оно ће вам убрзо доћи.

27. Да, гле, оно је управо пред вратима вашим. Да, идите до судијске столице и испитајте и гле, судија ваш је убијен и [а]лежи у крви својој, а уби га [б]брат његов који тежи да седне на судијску столицу.

28. И гле, обојица припадају вашој тајној дружини, чији је [а]оснивач Гадијантон и онај Зли који настоји да уништи душе људске.

ПОГЛАВЉЕ 9.

Гласници проналазе врховног судију мртвог код судијске столице – Бачени су у тамницу а касније ослобођени – Путем надахнућа Нефи открива Сеантума као убицу – Неки прихватају Нефија као пророка. Око 23–21 год. пре Христа.

Гле, тад се догоди да кад Нефи беше изговорио те речи, неки људи који беху међу њима отрчаше до судијске столице. Да, беше их петорица који одоше, и док иђаху говораху међу собом:

2. Гле, сад ћемо са сигурношћу знати да ли је тај човек пророк и да ли му Бог заповеди да нам прориче тако чудесне ствари. Гле, не верујемо да Он то учини, да, не верујемо да је он пророк. Ипак, ако је истина оно што рече о врховном судији, да је он мртав, тада ћемо поверовати да су истините и остале речи које изговори.

3. И догоди се да они трчаху свом снагом, и дођоше до судијске столице, и гле, врховни судија беше пао на земљу, и [а]лежаше у крви својој.

4. И ево, гле, кад то видеше силно се запрепастише, толико да на земљу попадаше, јер не беху веровали речима које Нефи беше рекао о врховном судији.

5. Али тад, кад видеше, повероваше и страх их обузе да се не би сви судови о којима Нефи беше говорио оборили на народ. Стога задрхташе и падоше на земљу.

6. Ево, одмах чим судија беше убијен – а његов брат га прободе док беше прерушен, и побеже, а слуге отрчаше и рекоше народу, подижући вику о убиству међу њима.

7. И гле, народ се скупи код судијске столице – и гле, на

25 *а* Мос 2:36–38; 3:12.
б Хел 5:8; 3 Не 13:19–21.
в УиЗ 10:20–23; 121:23–25.
26 *а* всп Блуд.
27 *а* Хел 9:3, 15.
б Хел 9:6, 26–38.
28 *а* Хел 6:26–30.
9 3 *а* Хел 8:27.

запрепашћење своје угледаше ону петорицу људи који беху попадали на земљу.

8. И ево, гле, народ не знаше ништа о мноштву које се беше скупило код [a]врта Нефијевог, стога рекоше међу собом: Ови људи су они који убише судију, а Бог их удари да не би могли побећи од нас.

9. И догоди се да их зграбише и везаше их и бацише у тамницу. И беше послат проглас да је врховни судија убијен, а да су убице ухваћене и бачене у тамницу.

10. И догоди се да се сутрадан народ окупи да тугује и да [a]пости на сахрани великог врховног судије који беше убијен.

11. А тако се и оне судије које беху код врта Нефијевог, и које чуше речи његове, такође окупише за сахрану.

12. И догоди се да се распитиваху код народа, говорећи: Где су она петорица која беху послата да извиде да ли је врховни судија мртав? А они одговорише и рекоше: За ону петорицу за коју кажете да посласте, не знамо, али ево петорице који су убице, које бацисмо у тамницу.

13. И догоди се да судије хтедоше да они буду доведени, и доведоше их. И гле, беху то она петорица коју послаше. И гле, судије се распитиваху код њих како би сазнали за то, а они им рекоше све што беху учинили, говорећи:

14. Ми отрчасмо и дођосмо до судијске столице и кад видесмо све онако како Нефи посведочи, толико се запрепастисмо да попадасмо на земљу. А кад се повратисмо од запрепашћења свога, гле, они нас бацише у тамницу.

15. Ево, за убиство тог човека не знамо ко га учини, а знамо само оволико: ми отрчасмо и дођосмо како ви желесте, и гле, беше он мртав према речима Нефијевим.

16. И тад се догоди да судије то образложише народу, и повикаше против Нефија, говорећи: Гле, знамо да тај Нефи мора да се договори са неким да убије судију, и да би нам то затим објавио да би нас могао обратити у веру своју, да би себе уздигао као великог човека, изабраног од Бога, и пророка.

17. И ево, гле, наћи ћемо тог човека и он ће признати кривицу своју и обзнанити нам правог убицу овог судије.

18. И догоди се да та петорица беху ослобођена на дан сахране. Ипак, укорише они судије због речи које рекоше против Нефија, и један по један препираху се са њима, толико да их постидеше.

19. Ипак, они наредише да Нефи буде ухваћен и везан и изведен пред мноштво, а они га почеше испитивати на разне начине како би га ухватили да противуречи, да би га оптужили на смрт –

8*a* Хел 7:10.

10*a* всп Пост, постити.

20. Говорећи му: Ти си саучесник. Ко је човек који почини ово убиство? Ево, кажи нам и признај кривицу своју, говорећи – Гле, ево новца, и уз то поклонићемо ти живот твој ако нам кажеш и признаш погодбу коју са њим склопи.

21. Али Нефи им рече: О, ви [а]безумници, ви необрезаног срца, ви слепи и [б]тврдоглави народе, знате ли колико дуго ће Господ Бог ваш допуштати да идете даље тим својим путем греха?

22. О, морате почети да јаучете и [а]јадикујете због великог уништења које вас сада очекује уколико се не покајете.

23. Гле, кажете да се споразумех са неким човеком да он убије Сезорама, нашег врховног судију. Али гле, кажем вам, то је зато што вам посведочих како бисте сазнали за то, да, управо као доказ вама да знадох за опакост и одвратности које су међу вама.

24. И јер то учиних, кажете да се споразумех са неким човеком да то учини. Да, јер вам показах тај знак срдити сте на мене, и тражите да ми уништите живот.

25. И ево, гле, показаћу вам други знак, и видећу хоћете ли и због тога тражити да ме уништите.

26. Гле, кажем вам: Идите до куће Сеантумове, који је [а]брат Сезорамов, и кажите му –

27. Да ли се Нефи, тобожњи пророк, који прориче толика зла о овом народу, споразуме са тобом, због чега ти уби Сезорама, који ти је брат?

28. И гле, он ће вам рећи: Не.

29. А ви ћете му рећи: Да ли си ти убио брата свога?

30. А он ће у страху стајати и неће знати шта да каже. И гле, порицаће и претвараће се да је запрепашћен. Ипак, изјавиће вам да је невин.

31. Али гле, ви ћете га претражити и наћи ћете крв на крајевима огртача његовог.

32. И када то видите, рећи ћете: Одакле ова крв? Не знамо ли да је то крв брата твога?

33. А он ће тада задрхтати и пребледети, баш као да је на самрти.

34. А ви ћете онда рећи: Због тог страха и тог бледила које ти прекри лице, гле, знамо да си кривац.

35. А тад ће га обузети још већи страх и тад ће вам признати, и више неће порицати да почини то убиство.

36. А онда ће вам рећи да ја, Нефи, ништа не знам о томе, уколико ми то моћу Божјом није дато. И знаћете тада да сам поштен човек и да сам вам послат од Бога.

37. И догоди се да одоше и учинише управо онако како им Нефи беше рекао. И гле, речи које он беше рекао су истините,

21 *а* Дела 7:51.
б всп Побуна.
22 *а* Мос 7:24.
26 *а* Хел 8:27.

јер по тим речима он порицаше, а и по тим речима призна.

38. И беше натеран да потврди да је он сам прави убица, толико да она петорица беху ослобођена, а и Нефи такође.

39. А беше неких Нефијаца који повероваше речима Нефијевим, а беше уз то неких који повероваше због сведочанства петорице, јер се они обратише док беху у тамници.

40. А ево, беху неки међу народом који рекоше да је Нефи пророк.

41. А беше и других који рекоше: Гле, он је бог, јер да није бог не би могао да зна све то. Јер гле, рече нам он мисли срца наших, а уз то нам испriповеди догађаје, и још нам откри правог убицу врховног судије.

ПОГЛАВЉЕ 10.

Господ даје Нефију моћ печаћења – Даје му се моћ да везује и разрешава на земљи и на небу – Он заповеда народу да се покаје или ће страдати – Дух га преноси од мноштва до мноштва. Око 21–20 год. пре Христа.

И догоди се да наста подела међу народом, толико да се они разделише тамо-амо и одоше путевима својим, оставивши Нефија самог док стајаше посред њих.

2. И догоди се да Нефи оде путем својим према кући својој, [a]промишљајући о ономе што му Господ показа.

3. И догоди се док он тако промишљаше – будући веома потиштен због опакости народа нефијског, њихових тајних дела таме, и убистава њихових, и пљачки њихових, и свакојаких безакоња – и догоди се да док он тако промишљаше у срцу своме, гле, дође му глас говорећи:

4. Благословен си, Нефи, због оног што учини, јер мотрих како овом народу [a]неуморно проглашаваше реч коју ти дадох. И ти их се не уплаши, и не тражаше [б]живот свој, већ си тражио [в]вољу моју и да држиш заповести моје.

5. И ево, јер чињаше то тако неуморно, гле, заувек ћу те благословити и учинићу те силним у речима и у делу, у вери и делима, да, и то да ти [a]све буде учињено по [б]речи твојој, јер [в]нећеш тражити оно што је супротно вољи мојој.

6. Гле, ти си Нефи, а ја сам Бог. Гле, објављујем ти, у присуству анђела својих, да ћеш имати моћ над овим народом, и удараћеш земљу [a]глађу и помором и уништењем, у складу са опакошћу овог народа.

7. Гле, дајем ти моћ да шта год [a]запечатиш на земљи буде

10 2*а* всп Промишљати.
4*а* всп Марљивост.
б всп Жртва.
в 3 Не 11:11.
5*а* 3 Не 18:20; УиЗ 88:63–65.
б Енос 1:12.
в 2 Не 4:35; УиЗ 46:30.
6*а* Хел 11:4–18.
7*а* Мт 16:19. всп Запечатити, печаћење.

запечаћено на небу, и шта год разрешиш на земљи буде разрешено на небу. И тако ћеш имати моћ међу овим народом.

8. И тако, кажеш ли овом храму да се распукне надвоје, биће учињено.

9. И кажеш ли овој [a]гори: Сруши се и изравнај! биће учињено.

10. И гле, кажеш ли да ће Бог ударити овај народ, то ће се догодити.

11. И ево, гле, заповедам ти да пођеш и прогласиш овом народу да тако говори Господ Бог, који је Свемогући: Уколико се не покајете бићете ударени, и то до [a]уништења.

12. И гле, тад се догоди да када Господ беше изговорио Нефију ове речи, он се заустави и не оде у кућу своју, већ се врати мноштвима која беху расејана ту и тамо по лицу земље и поче им проглашавати реч Господњу која му беше изговорена о уништењу њиховом ако се не покају.

13. Ево, гле, упркос великом чуду које Нефи беше учинио рекавши им за смрт врховног судије, они отврднуше срца своја и не послушаше речи Господње.

14. Стога им Нефи прогласи реч Господњу, говорећи: Уколико се не покајете, тако говори Господ, бићете ударани све до уништења.

15. И догоди се да када им Нефи беше прогласио реч, гле, они и поред тога отврднуше срца своја и не хтедоше да послушају речи његове. Побунише се, дакле, против њега и настојаху да положе руке своје на њега како би га бацили у тамницу.

16. Али гле, моћ Божја беше са њим и они га не могаху ухватити и у тамницу бацити, јер га Дух поведе и одведе из средине њихове.

17. И догоди се да пође у Духу, од мноштва до мноштва, проглашавајући реч Божју, све док је не беше прогласио свима, то јест, разгласио међу свим народом.

18. И догоди се да они не хтедоше да послушају речи његове, и започеше сукоби толико да се поделише међу собом и почеше мачем убијати једни друге.

19. И тако се заврши седамдесет и прва година владавине судија над народом Нефијевим.

ПОГЛАВЉЕ 11.

Нефи наговара Господа да ратове замени глађу – Многи људи страдају – Они се кају, а Нефи моли Господа за кишу – Нефи и Лехи примају многа откривења – Гадијантонови разбојници се утврђују у земљи. Око 20–6 год. пре Христа.

И ево, догоди се у седамдесет и другој години владавине судија да се сукоби појачаше, толико да беху ратови широм целе

9 *a* Мт 17:20; Јаков 4:6; Морм 8:24; Етер 12:30.

11 *a* Хел 5:2.

земље међу свим народом Нефијевим.

2. А беше то она [a]тајна разбојничка дружина која обављаше то дело уништења и опакости. И тај рат трајаше целу ту годину. И седамдесет и треће године тај рат, такође, трајаше.

3. И догоди се да те године Нефи завапи Господу, говорећи:

4. О, Господе, не допусти да овај народ буде мачем уништен, већ, о Господе, боље нека буде [a]глад у земљи, да их подстакне да се сете Господа Бога свога, и можда се покају и окрену Теби.

5. И тако беше учињено, у складу са речима Нефијевим. И беше велика глад у земљи, међу свим народом Нефијевим. И тако седамдесет и четврте године глад потраја, а дело уништења мачем преста, али због глади постаде тешко.

6. И то дело уништења се настави и седамдесет и пете године. Јер земља беше ударена сушом, и не роди житом у време жита. И цела земља беше ударена, и то међу Ламанцима као и међу Нефијцима, тако да беху ударени дотле да на хиљаде страдаху у опакијим деловима земље.

7. И догоди се да народ увиде да скоро страдаху од глади, и почеше се [a]сећати Господа Бога свога, и почеше се сећати речи Нефијевих.

8. И народ поче да моли врховне судије своје и предводнике своје да кажу Нефију: Гле, знамо да си човек Божји, и завапи, стога, Господу Богу нашем, да одврати глад од нас, да се не би испуниле све [a]речи које ти рече о уништењу нашем.

9. И догоди се да судије рекоше Нефију, према речима које народ хтеде. И догоди се да када Нефи виде да се народ покаја и понизи у кострети, он поново завапи Господу, говорећи:

10. О, Господе, гле овај народ се каје, и уклонише од себе дружину Гадијантонову, толико да она изумре, и у земљу сакри своје тајне замисли.

11. Ево, о Господе, због те понизности њихове, хоћеш ли одвратити срџбу своју, и нека срџба Твоја буде задовољена уништењем оних опаких људи које већ уништи.

12. О, Господе, хоћеш ли одвратити срџбу своју, да, жестоку срџбу своју, и учинити да ова глад престане у овој земљи.

13. О, Господе, хоћеш ли ме послушати и учинити да буде по речима мојим, и послати [a]кишу на лице земаљско, да би она донела плод свој и жито своје у време жита.

14. О, Господе, Ти послуша [a]речи моје кад рекох: Нека буде глад, да би престао помор мачем. И ја знам да ћеш и сада

11 2*a* Хел 6:18–24; 11:25–26.
4*a* 1 Цар 17:1; Хел 10:6.
7*a* Хел 12:3.
8*a* Хел 10:11–14.
13*a* 1 Цар 18:1, 41–46.
14*a* Хел 11:4.

послушати речи моје јер Ти рече: Покаје ли се овај народ, поштедећу га.

15. Да, о Господе, и Ти видиш да се они покајаше, због глади и помора и уништења које се на њих обори.

16. И ево, о Господе, хоћеш ли одвратити срцбу своју и поново испробати хоће ли Ти служити? И буде ли тако, о Господе, можеш их благословити у складу са речима које изговори.

17. И догоди се да седамдесет и шесте године одврати Господ од народа срцбу своју, и учини да [a]киша падне на земљу, толико да донесе плод свој у време плода свога. И догоди се да роди житом својим у време жита свога.

18. И гле, народ се радоваше и Бога слављаше, и сво лице земље беше испуњено радовањем. И више не настојаху да униште Нефија, већ га поштоваху као [a]великог пророка и човека Божјег, који има велику моћ и власт које му Бог даде.

19. А гле, Лехи, брат његов, ни [a]мало не заостајаше за њим у погледу на оно што спада у праведност.

20. И тако се догоди да народ Нефијев поче поново да напредује у земљи, и поче да изграђује своја пуста места, и поче да се множи и шири све док не прекри сво лице земље, и на северу и на југу, од мора западног до мора источног.

21. И догоди се да се седамдесет и шеста година заврши у миру. И седамдесет и седма година започе у миру, а [a]црква се прошири широм целог лица земље. И већина народа, и Нефијци и Ламанци, припадаху цркви, и имаху силно велик мир у земљи. И тако се заврши седамдесет и седма година.

22. И имаху мир и седамдесет и осме године, осим нешто мало препирки због појединих делова учења које утемељише пророци.

23. А седамдесет и девете године насташе многе препирке. Али, догоди се да Нефи и Лехи и многа браћа њихова која познаваху прави смисао учења, свакодневно имајући многа [a]откривења, проповедаху, стога, народу, толико да те исте године окончаше препирке њихове.

24. И догоди се да осамдесете године владавине судија над народом Нефијевим беше известан број одметника из народа Нефијевог, који неколико година раније беху прешли Ламанцима и преузели на себе име Ламанаца, а исто тако известан број оних који беху прави потомци Ламанаца, будући на срцбу подстакнути од њих, или од оних одметника, започеше, стога, рат против браће своје.

25. И чињаху убиство и

17 *a* Понз 11:13–17.
18 *a* Хел 10:5–11.
19 *a* Хел 5:36–44.
21 *a* всп Црква Исуса Христа.
23 *a* Алма 26:22; УиЗ 107:19.

пљачку, а затим би се повлачили натраг у горе и у пустињу и скровита места, скривајући се да не би били откривени, свакодневно примајући појачање своме мноштву, будући да беше одметника који им приступаху.

26. И тако временом, да, и то током не много година, посташе они силно велика дружина разбојника, и проникнуше у све тајне замисли Гадијантонове. И тако они посташе разбојници Гадијантонови.

27. Ево, гле, ти разбојници направише велику пропаст, да, управо велико уништење међу народом Нефијевим, а и међу народом ламанским.

28. И догоди се да беше потребно да се заустави то дело уништења. Стога они послаше једну војску снажних људи у пустињу и у горе да пронађу ту дружину разбојника и да је униште.

29. Али гле, догоди се да те исте године беху потиснути чак у земље своје. И тако се заврши осамдесета година владавине судија над народом Нефијевим.

30. И догоди се почетком осамдесет и прве године да поново кренуше против те дружине разбојника, и многе уништише. И они, такође, беху похођени великим уништењем.

31. И поново беху присиљени да се из пустиње и са гора врате у земље своје, због силно великог броја оних разбојника којима горе и пустиња обиловаху.

32. И догоди се да се тако заврши та година. А разбојници се и даље умножаваху и постајаху јаки, толико да се супротставише целој војсци нефијској, а и ламанској. И они проузроковаше да велик страх обузме људе по свом лицу земље.

33. Да, походише они, наиме, многе делове земље и чињаху велико уништење међу њима. Да, многе погубише, а друге заробљене одведоше у пустињу, да, а посебно жене њихове и децу њихову.

34. Ево, то велико зло које снађе народ због безакоња његовог поново их подстакну да се сете Господа Бога свога.

35. И тако се заврши осамдесет и прва година владавине судија.

36. А осамдесет и друге године поново почеше да [a]заборављају Господа Бога свога. А осамдесет и треће године почеше да јачају у безакоњу. И осамдесет и четврте године не исправише путеве своје.

37. И догоди се да осамдесет и пете године постајаху све јачи и јачи у охолости својој, и опакости својој. И тако поново сазреваху за уништење.

38. И тако се заврши осамдесет и пета година.

ПОГЛАВЉЕ 12.

Људи су непостојани и безумни

36*a* Алма 46:8.

и брзи да чине зло – Господ кори свој народ – Људска ништавност пореди се са моћу Божјом – На дан суда људи ће добити вечни живот или вечно проклетство. Око 6. год. пре Христа.

И тако можемо видети како су неискрена, и уз то непостојана срца деце човечје. Да, можемо видети да Господ у својој великој и бескрајној доброти благосиља и [а]потпомаже оне који [б]уздање своје ослањају на Њега.

2. Да, и можемо видети да управо у време када Он потпомаже свој народ, да, у приросту поља њихових, стада њихових и крда њихових, и у злату, и у сребру, и у свакојаким драгоценостима сваке врсте и заната, штедећи животе њихове, и избављајући их из руку непријатеља њихових, смекшавајући срца непријатеља њихових да не објављују ратове против њих, да, и укратко, чинећи све за добробит и срећу свога народа, да, то је, дакле, време када [а]отврдну срца своја и заборављају Господа Бога свога, и ногама својим [б]газе Свеца – да, и све то због удобности своје и свог силно великог напретка.

3. И тако видимо да уколико Господ не [а]укори свој народ многим невољама, да, уколико их не походи смрћу и ужасом, и глађу и свакојаким помором, неће Га се они [б]сетити.

4. О како су безумна и како ништавна и како зла, и ђаволска и како [а]брза да чине безакоње, а како спора да добро чине, деца човечја. Да, како брзи да послушају речи Злога и да ослањају [б]срца своја на ништавне ствари овог света!

5. Да, како су брзи да се узносе у [а]охолости, да, како брзи да се хвалишу и чине свакојако безакоње, а како су спори да се сете Господа Бога свога и приклоне ухо саветима Његовим, да, како спори да [б]ходају стазама мудрости!

6. Гле, они не желе да Господ Бог њихов, који их [а]створи, [б]управља и влада њима. Упркос великој доброти и милости својој према њима, они обезвређују савете Његове и не желе да Он буде вођа њихов.

7. О, како је велика [а]ништавност деце човечје. Да, мањи су чак од праха земаљског.

8. Јер гле, прах земаљски се креће тамо-амо, напола се растављајући по наредби нашег великог и вечног Бога.

12 1*а* 2 Дн 26:5; Пс 1:2–3.
б Пс 36:7–8; 2 Не 22:2; Мос 4:6.
вск Уздање.
2*а* вск Отпадништво.
б Алма 5:53; 3 Не 28:35.
3*а* Мос 23:21; УиЗ 98:21; 101:8.
б Амос 4:6–11.
4*а* Изл 32:8.
б Мт 15:19; Јев 3:12.
5*а* ПСол 29:23.
вск Охолост.
б вск Ходати, ходати са Богом.
6*а* Иса 45:9; УиЗ 58:30; Мојсије 7:32–33.
б УиЗ 60:4.
7*а* Иса 40:15, 17; Мос 4:19; Мојсије 1:10.

9. Да, гле, на глас Његов брда и горе дрхте и [а]тресу се.

10. И [а]моћу гласа Његовог разбијају се и равне постају, да, и то као долина.

11. Да, моћу гласа Његовог [а]цела земља се тресе;

12. Да, моћу гласа Његовог темељи се љуљају, и то до самог средишта.

13. Да, и каже ли Он земљи: Покрени се! – она се креће.

14. Да, каже ли Он [а]земљи: [б]Крени унатраг да се дан [а]продужи за много сати! – тако бива.

15. И тако, по речи Његовој, земља се враћа и човеку изгледа да сунце мирује. Да, и гле, тако је. Јер сигурно је земља та која се креће, а не сунце.

16. И гле, такође, каже ли Он [а]водама велике дубине: [б]Исушите се! – тако бива.

17. Гле, каже ли Он овој гори: Подигни се и [а]дођи овамо и сруши се на овај град да буде затрпан! – гле, то и бива.

18. И гле, [а]сакрије ли човек благо у земљу, а Господ каже: Нека буде [б]проклето због безакоња оног ко га сакри! – гле, биће проклето.

19. И каже ли Господ: Проклето буди, да те нико не пронађе од овог времена па надаље и заувек! – гле, ни један човек га не добија од сада и заувек.

20. И гле, каже ли Господ човеку: Због безакоња твојих заувек ћеш бити проклет! – биће тако.

21. И каже ли Господ: Због безакоња својих бићеш искључен из присуства мога! – учиниће Он да буде тако.

22. И јао оном коме то каже, јер биће то оном који безакоње чини, и не може бити спашен. Дакле, из тог разлога, да се људи могу спасти, покајање се и проглашава.

23. Благословени су, стога, они који се покају и послушају глас Господа Бога свога, јер су они ти који ће бити [а]спашени.

24. И нека Бог да, у великој пуноћи својој, да људи буду приведени покајању и добрим делима, да могу бити обновљени у благодати за [а]благодат, према делима својим.

25. И ја бих да сви људи могу бити спашени. Али, читамо да ће у онај велик и последњи дан бити неких који ће бити одбачени, да, који ће бити искључени из присуства Господњег;

26. Да, који ће бити послати у стање бескрајног јада, испуњавајући речи које кажу: Они који чињаху добро имаће [а]вечни живот, а они који чињаху зло имаће вечно [б]проклетство. И то јесте тако. Амен.

9 *а* 3 Не 22:10.
10 *а* 1 Не 17:46.
11 *а* Морм 5:23; Етер 4:9.
14 *а* ИНа 10:12–14.
б Иса 38:7–8.
в 2 Цар 20:8–11.
16 *а* Мт 8:27.
б Иса 44:27; 51:10.
17 *а* 3 Не 8:10.
18 *а* Морм 1:18; Етер 14:1.
б Хел 13:17.
23 *а* всп Спасење.
24 *а* всп Благодат.
26 *а* Мт 25:46; Јн 5:28–29; Рим 6:13.
б всп Проклетство.

Пророштво Самуила, Ламанца, Нефијцима.

Обухвата поглавља од 13. до 15.

ПОГЛАВЉЕ 13.

Самуило, Ламанац, прориче о уништењу Нефијаца уколико се не покају – Они и њихово богатство су проклети – Они избацују и каменују пророке, обузети су злим духовима, и траже срећу у чињењу безакоња. Око 6. год. пре Христа.

И ево, догоди се да осамдесет и шесте године Нефијци и даље осташе у опакости, да, у великој опакости, док [a]Ламанци гледаху да строго држе заповести Божје, по закону Мојсијевом.

2. И догоди се да те године беше неки Самуило, Ламанац, који дође у земљу Зарахемлу, и поче да проповеда народу. И догоди се да много дана проповедаше народу покајање, а они га истераше, и он се замало врати у своју сопствену земљу.

3. Али гле, дође му глас Господњи да се поново врати и прориче народу све што му у [a]срце дође.

4. И догоди се да они не дозволише да уђе у град. Стога оде и попе се на зид и испружи руке своје и повика јаким гласом, и прорицаше народу све што му Господ у срце стави.

5. И он им рече: Гле, ја, Самуило, Ламанац, говорим речи Господње које ми Он у срце стави. И гле, Он у срце моје стави да кажем овом народу да [a]мач правде виси над овим народом, и четири стотине година неће проћи а да мач правде не падне на овај народ.

6. Да, тешко [a]уништење очекује овај народ, и оно сигурно долази на овај народ и ништа не може да спасе овај народ осим покајања и вере у Господа Исуса Христа, који ће сигурно доћи на свет и много патити и бити погубљен за свој народ.

7. И гле, [a]анђео Господњи ми то објави и [b]радосне вести донесе души мојој. И гле, бејах послат да и вама то објавим, да бисте имали радосне вести. Али гле, не хтедосте да ме примите.

8. Стога, овако говори Господ: Због тврдоће срца народа нефијског, уколико се не покају, узећу од њих реч своју, и [a]повући ћу Духа свога од њих, и нећу их трпети више, а срца браће њихове окренућу против њих.

9. И [a]четири стотине година неће проћи пре него што учиним да буду ударени. Да, и походићу их мачем и глађу и помором.

10. Да, походићу их у жестокој срцби својој, и биће оних од [a]четвртог поколења, од непријатеља ваших, који ће доживети да

13 1*a* Хел 15:4–5.
3*a* УиЗ 100:5.
5*a* Алма 60:29; 3 Не 2:19.
6*a* Алма 45:10–14; Хел 15:17.
7*a* Алма 13:26.
б Иса 52:7.
8*a* Хел 6:35.
9*a* Алма 45:10–12.
10*a* 1 Не 12:12; 2 Не 26:9; 3 Не 27:32.

виде ваше потпуно уништење, а то ће засигурно доћи уколико се не покајете, говори Господ. И они из четвртог поколења походиће ваше уништење.

11. Али, покајете ли се и [a]вратите Господу Богу своме, одвратићу срцбу своју, говори Господ. Да, овако говори Господ – Благословени су они који се покају и мени окрену, али јао ономе који се не покаје.

12. Да, [a]јао овом великом граду Зарахемли, јер гле, поштеђен је због оних који су праведни. Да, јао овом великом граду, јер опажам, говори Господ, да их је много, да, и то већина овог великог града, који ће отврднути срца своја против мене, говори Господ.

13. Али, благословени су они који се покају, јер њих ћу поштедети. Али гле, да није праведних у овом великом граду, гле, учинио бих да [a]огањ сиђе са неба и уништи га.

14. Али гле, праведника ради поштеђен је. Али гле, долази време, говори Господ, када ћете истерати праведнике између себе. Тада ћете бити зрели за уништење. Да, јао овом великом граду због опакости и одвратности које су у њему.

15. Да, и јао граду Гедеону, због опакости и одвратности које су у њему.

16. Да, и јао свим градовима који су у земљи унаоколо, које поседују Нефијци, због опакости и одвратности које су у њима.

17. И гле, [a]проклетство ће пасти на земљу, говори Господ над војскама, због дела народа који је у земљи, да због опакости њихове и одвратности њихових.

18. И догодиће се, говори Господ над војскама, да, велик и истинит Бог наш, да ко год у земљу [a]сакрије благо своје, више га неће поново наћи због великог проклетства на тој земљи, осим ако није праведан човек и не скрива га за Господа.

19. Јер хоћу, говори Господ, да благо своје скривају за мене. И проклети да су они који не скривају благо своје за мене, јер нико не скрива благо своје за мене сем праведника. А онај који не скрива благо своје за мене проклет је, а и то благо, и нико га неће откупити због проклетства на тој земљи.

20. И доћи ће дан да ће скривати благо своје, јер ослонише срца своја на богатство. И пошто ослонише срца своја на богатство, и сакриваће благо своје кад буду бежали пред непријатељима својим, будући да га неће сакрити за мене, проклети да су они, а и благо њихово. И у онај дан биће ударени, говори Господ.

21. Гле ви, народе овог великог града, и [a]послушајте речи моје,

11 *a* 3 Не 10:5–7.
12 *a* 3 Не 8:8, 24; 9:3.
13 *a* Пос 19:24; 2 Цар 1:9–16; 3 Не 9:11.
17 *a* Хел 12:18.
18 *a* Морм 1:18; Етер 14:1.
21 *a* всп Слушати.

да, послушајте речи које говори Господ, јер гле, Он каже да сте проклети због богатства свога, а и богатства ваша су проклета јер на њих ослонисте срца своја, и не послушасте речи онога који вам их даде.

22. Не сећате се Господа Бога свога у погледу на оно чиме вас Он благослови, али се увек сећате [а]богатства свога, не зато да се захвалите Господу Богу своме за њега. Да, срца ваша не теже Господу, већ се надимају због велике [б]охолости, до хвалисања, и великог надимања, [в]зависти, препирки, злобе, прогона и убистава и свакојаких безакоња.

23. Из тог разлога Господ нареди да проклетство дође на земљу, а и на богатство ваше, и то због безакоња ваших.

24. Да, јао овом народу због овог времена које дође, што [а]одбацујете пророке и ругате им се и камење бацате на њих и убијате их и свакојако им безакоње чините, као и они у старо у време.

25. И сад кад говорите, кажете: Да дани наши беху у дане наших древних [а]очева, не бисмо убијали пророке, не бисмо их каменовали и прогањали.

26. Гле, гори сте од њих, јер тако жив био Господ, дође ли [а]пророк међу вас и објави вам реч Господњу, која сведочи о гресима и безакоњима вашим, [б]срдите се на њега и избацујете га и тражите свакојаке начине да га уништите. Да, кажете да је лажан [в]пророк, и да је грешник и од ђавола, јер [г]сведочи да су дела ваша зла.

27. Али гле, дође ли човек међу вас и каже: Чините ово, и нема безакоња у томе, чините то и нећете страдати. Да, рећи ће: Следите охолост срца својих, да, следите охолост очију својих, и чините све што вам срце пожели – и дође ли такав међу вас и каже то, примићете га и рећи да је [а]пророк.

28. Да, уздигнућете га и дати му од иметка свога. Даћете му од злата свога и од сребра свога и оденути га одећом скупоценом. И зато што вам говори [а]ласкаве речи и каже да је све добро, нећете тада наћи мане на њему.

29. О, ви опако и покварено поколење, ви окорели и тврдоглави народе, колико мислите да ће вас Господ трпети? Да, колико дуго ћете допуштати да вас воде [а]безумне и [б]слепе вође? Да, колико дуго ћете бирати [в]таму уместо [г]светла?

30. Да, гле, срџба Господња

22 *а* Лк 12:34.
вспр Богатство; Световност.
б вспр Охолост.
в вспр Завист.
24 *а* 2 Дн 36:15–16; 1 Не 1:20.
25 *а* Дела 7:51.
26 *а* 2 Дн 18:7; Лк 16:31.
б Иса 30:9–10.
в Мт 13:57.
г Гал 4:16.
27 *а* Мих 2:11.
вспр Надрисвештенство.
28 *а* 2 Тим 4:3–4.
29 *а* 2 Не 28:9.
б Мт 15:14.
в Јн 3:19.
г Јов 24:13.

се већ распали против вас. Гле, Он прокле земљу због безакоња вашег.

31. И гле, долази време да Он прокуне богатство ваше, да постане [а]клизаво, да га не можете задржати и да га у дане сиромаштва свога не можете сачувати.

32. И у дане сиромаштва свога завапићете Господу, а узалуд ћете вапити, јер се пустош ваша већ обори на вас, а уништење ваше је осигурано. И тада, у тај дан, плакаћете и јаукати, говори Господ над војскама. И тада ћете јадиковати и рећи:

33. О, [а]да се покајах и не убијах пророке и не [б]каменовах их и не истеривах их. Да, у тај дан рећи ћете: О, да се сетисмо Господа Бога свога у дан кад нам даде богатство наше, не би оно тада постало клизаво да га изгубимо, јер гле, богатство наше оде од нас.

34. Гле, одложисмо овде оруђе, а сутрадан га нема. И гле, мачеви наши нам се одузеше у дан кад их за битку тражисмо.

35. Да, сакрисмо благо своје, а оно нам исклизну због проклетства на земљи.

36. О, да се покајасмо у дан кад реч Господња дође до нас, јер гле, земља је проклета, и све постаје клизаво, да га не можемо задржати.

37. Гле, окружени смо злим духовима, да, опасани смо анђелима оног који тражи да уништи душе наше. Гле, безакоња наша су велика. О, Господе, зар не можеш да одвратиш од нас срџбу своју? И то ће бити говор ваш у те дане.

38. Али гле, минуше [а]дани провере ваше. [б]Одгађасте дан спасења свога док не постаде заувек прекасно, и уништење ваше не постаде сигурно. Да, јер у све дане живота свога тражисте оно што не могосте добити. И [а]срећу тражисте чинећи безакоње што је супротно природи оне праведности која је у великом и Вечном Главару нашем.

39. О, народе ове земље, кад бисте хтели да чујете речи моје! А ја се молим да се срџба Господња одврати од вас, и да се покајете и спасете.

ПОГЛАВЉЕ 14.

Самуило предсказује свето за време ноћи и нову звезду код Христовог рођења – Христ откупљује људе од временске и духовне смрти – Знаци Његове смрти обухватају три дана таме, раздвајање стена, и нагле промене у природи. Око 6. год. пре Христа.

И ево, догоди се да [а]Самуило, Ламанац, проречe још много више тога што не може бити записано.

31 *а* Морм 1:17–18.
33 *а* Морм 2:10–15.
б Мт 23:37.
38 *а* Морм 2:15.
б Алма 34:33–34.
в Алма 41:10–11.
14 1 *а* Хел 13:2.

2. И гле, он им рече: Гле, дајем вам знак. Долази, наиме, још пет година, и гле, тада долази Син Божји да откупи оне који поверују у име Његово.

3. И гле, ово ћу вам дати као [а]знак о времену Његовог доласка. Јер гле, биће на небу велика светлост, толика да у ноћи пре него што Он дође неће бити таме, тако да ће човеку изгледати као да је дан.

4. Биће, дакле, један дан и ноћ и дан, као да су један дан и да ноћи нема. И то ће вам бити знак. Знаћете, наиме, за излазак сунца а и за залазак његов. Стога ће они са сигурношћу знати да су то два дана и једна ноћ. Ипак, ноћ неће бити тамна, а то ће бити ноћ пре него што се [а]Он роди.

5. И гле, појавиће се нова [а]звезда, таква какву никад не видесте. И то ће вам, такође, бити знак.

6. И гле, то није све, биће много знакова и чудеса на небу.

7. И догодиће се да ћете сви бити задивљени, и чудити се, толико да ћете на земљу [а]попадати.

8. И догодиће се да ко год [а]поверује у Сина Божјег, тај ће имати вечни живот.

9. И гле, тако ми Господ, по анђелу свом, заповеди да дођем и то вам кажем. Да, заповеди ми да вам проричем о томе. Да, рече ми: Вичи овом народу – Покајте се и припремите пут Господу.

10. И ево, зато што сам Ламанац, и говорах вам речи које ми Господ заповеди, и јер оне беху тешке против вас, срдити сте на мене и настојите да ме уништите и [а]истерасте ме из средине своје.

11. И чућете речи моје, јер се из тог разлога попех на зидине овог града, да бисте могли чути и сазнати за судове Божје који вас чекају због безакоња ваших, а и да бисте сазнали за услове покајања;

12. А и да бисте сазнали за долазак Исуса Христа, Сина Божјег, [а]Оца неба и земље, Створитеља свега од почетка, и да бисте сазнали за знаке Његовог доласка, са циљем да можете да поверујете у име Његово.

13. А [а]поверујете ли у име Његово, покајаћете се због свих греха својих, да бисте тако добили опрост од њих кроз [б]заслуге Његове.

14. И гле, опет, још један знак вам дајем, да, знак о смрти Његовој.

15. Јер гле, Он свакако мора умрети да би [а]спасење могло доћи. Да, нужно Му је и постаје

3 *а* 3 Не 1:15.
4 *а* всп Исус Христ – Пророштва о рођењу и смрти Исуса Христа.
5 *а* Мт 2:1–2; 3 Не 1:21.
7 *а* 3 Не 1:16–17.
8 *а* Јн 3:16.
10 *а* Хел 13:2.
12 *а* Мос 3:8; 3 Не 9:15; Етер 4:7. всп Исус Христ.
13 *а* Дела 16:30–31.
б УиЗ 19:16–20.
15 *а* всп Спаситељ.

потребно да умре, да оствари [б]васкрсење мртвих, да би на тај начин људи били приведени у присуство Господње.

16. Да, гле, та смрт остварује васкрсење и цео људски род [а]откупљује од прве смрти – те духовне смрти. Наиме, цео људски род се сматра [б]мртвим, будући да Адамовим [в]падом беше [г]искључен из присуства Господњег, и у погледу на оно што је временско и на оно што је духовно.

17. Али гле, васкрсење Христово [а]откупљује људски род, да, и то сав људски род, и враћа га у присуство Господње.

18. Да, и оно остварује услов за покајање, да ко год се покаје тај се не сече и не баца у огањ, али ко год се не покаје сече се и баца у огањ. И ево, њима поново долази духовна смрт, да друга смрт, јер се они поново искључују у погледу на оно што спада у праведност.

19. Стога, покајте се, покајте се, да не бисте знајући то, а не чинећи, допустили себи да дођете под осуду, и будете оборени у ту другу смрт.

20. Али гле, као што вам рекох за други [а]знак, знак Његове смрти, гле, оног дана кад Он буде смртно страдао сунце ће се [б]помрачити и ускратити вам светлост своју, а тако и месец и звезде. И неће бити светла на лицу ове земље, и то током [в]три дана, од тренутка кад буде смртно страдао до тренутка кад поново устане из мртвих.

21. Да, у тренутку кад Он испусти дух током много сати биће [а]грмљавине и севања, а земља ће се трести и дрхати, а стене које су на лицу ове земље, које су и изнад и испод земље, за које знате да су сад чврсте, или је већи део њих једна чврста маса, [б]распашће се;

22. Да, расцепиће се надвоје, и отада ће се заувек [а]налазити у пукотинама и развалинама и у разбијеним комадима по лицу целе земље, да, и изнад и испод земље.

23. И гле, биће великих непогода, а многе горе ће полећи, попут долине, и биће много места која се сада називају долинама која ће постати горе, чија висина је велика.

24. И многи путеви ће попуцати, а многи [а]градови опустети.

25. И многи [а]гробови ће се отворити и испустити много својих мртвих, и многи свеци указаће се многима.

26. И гле, тако ми [а]анђео

15 *б* Алма 42:23.
всп Васкрсење.
16 *а* всп План откупљења.
б всп Смрт, духовна.
в всп Пад Адама и Еве.
г Алма 42:6–9.
17 *а* всп Откупити, откупљен, откупљење.
20 *а* 3 Не 8:5–25.
б Лк 23:44.
в Мос 3:10.
21 *а* 3 Не 8:6.
б 3 Не 10:9.
22 *а* 3 Не 8:18.
24 *а* 3 Не 9:3–12.
25 *а* Мт 27:50–54; 3 Не 23:9–11.
26 *а* Алма 13:26.

објави. Он ми, наиме, рече да ће током много сати бити грмљавине и севања.

27. И рече ми да док грмљавина и севање буду трајали, и непогода, да то треба да буде, а да ће [а]тама током три дана прекривати лице целе земље.

28. И анђео ми рече да ће многи видети и веће од тога, да би поверовали да ће се [а]ти знаци и та чудеса догодити на свом лицу ове земље, како међу децом човечјом не би било разлога за неверицу –

29. И то из разлога да се спасу сви који поверују, а да праведан [а]суд дође на оне који не поверују, и такође, ако су осуђени, сами на себе навлаче своју осуду.

30. И ево, сетите се, сетите, браћо моја, да свако ко страда себи страда, а свако ко безакоње чини себи га чини. Јер гле, [а]слободни сте, допуштено вам је да делујете за себе, јер гле, Бог вам даде [б]знање и учини вас слободнима.

31. Он вам даде да можете да [а]разликујете добро од зла, и даде вам да [б]бирате живот или смрт. И можете да чините добро и будете [в]обновљени за оно што је добро, то јест, да вам се обнови оно што је добро, или можете да чините зло, да вам се обнови оно што је зло.

ПОГЛАВЉЕ 15.

Господ је укорио Нефијце зато што их воли – Обраћени Ламанци су чврсти и постојани у вери – У последње дане Господ ће бити милостив према Ламанцима. Око 6. год. пре Христа.

И ево, љубљена браћо моја, гле, јављам вам да ће вам куће остати [а]пусте уколико се не покајете.

2. Да, не покајете ли се, жене ваше ће у дан у који буду дојиле имати велик разлог да наричу, јер ћете покушати да бежите а места за склониште неће бити. Да, и јао [а]трудницама, јер ће бити тешке и не могу бежати. Стога ће бити изгажене и остављене да страдају.

3. Да, јао овом народу који се назива народом Нефијевим уколико се не покаје, кад види све те знаке и чудеса који ће му бити показани. Јер гле, они беху изабран народ Господњи. Да, Он љубљаше народ Нефијев, а и [а]караше га. Да, у дане безакоња његових караше га јер га љубљаше.

4. Али гле, браћо моја, Ламанце омрзну јер дела њихова без престанка беху зла и то због безакоња [а]предања очева њихових. Али гле, спасење им дође кроз проповедање Нефијаца, и

27 *а* 1 Не 19:10; 3 Не 8:3.
28 *а* 1 Не 12:4–5.
29 *а* всп Суд, последњи.
30 *а* 2 Не 2:26–29; Мојсије 6:56.
всп Слобода избора.
б всп Знање.
31 *а* Моро 7:16.
б 2 Не 2:28–29; Алма 3:26–27.
в Алма 41:3–5.
15 1 *а* Мт 23:37–38.
2 *а* Мт 24:19.
3 *а* ПСол 3:12; Јев 12:5–11; УиЗ 95:1.
4 *а* всп Предања.

с тим циљем Господ [б]продужи дане њихове.

5. И ја бих да ви увидите да је [а]већи део њих на путу дужности својих и обазриво ходају пред Богом, и гледају да држе заповести Његове и одредбе Његове и судове Његове према закону Мојсијевом.

6. Да, кажем вам да већи део њих то чини, и са неуморном марљивошћу се труде да би осталу браћу своју привели к знању истине. Стога је много оних који свакодневно допуњују број њихов.

7. Али гле, и сами знате, јер се осведочисте да сви они који су приведени к знању истине, и да знају за опака и одвратна предања очева својих и наведени да поверују у Света писма, да, пророштва светих пророка која су записана, која их усмеравају ка вери у Господа, и покајању, оној вери и покајању који доводе до [а]промене срца у њима –

8. Дакле, сви они који до тога дођоше, и сами знате да су [а]чврсти и постојани у вери, и у ономе чиме беху учињени слободнима.

9. И такође, знате да они [а]закопаше своје ратно оружје и плаше се да га се лате да не би згрешили некако. Да, можете да видите да се они плаше да греше – јер гле, допустиће да их непријатељи њихови газе и убијају и неће подићи мачеве своје против њих, а све то због вере своје у Христа.

10. И ево, због постојаности своје пошто поверују у оно у шта верују, наиме, због чврстине њихове када су једном просветљени, гле, Господ ће их благословити и продужити дане њихове, упркос безакоњу њиховом –

11. Да, чак и ако ишчезну у невери Господ ће [а]продужити дане њихове, док не дође време о ком говораху очеви наши, а и пророк [б]Зенос, и многи други пророци, о поновној [в]обнови браће наше, Ламанаца, у знању истине –

12. Да, кажем вам да се у последња времена [а]обећања Господња протежу на браћу нашу, Ламанце. И упркос многим невољама које ће их снаћи и упркос томе што ће бити [б]терани тамо-амо по лицу земаљском, и гоњени, и ударани и расејани на све стране, немајући места за склониште, Господ ће им бити [в]милостив.

13. А то је у складу са пророштвом, да ће поново бити [а]приведени истинском знању, а то је знање о Откупитељу, и великом и правом [б]Пастиру њиховом, и

4 *б* Алма 9:16.
5 *а* Хел 13:1.
7 *а* всп Обраћење, обратити се.
8 *а* Алма 23:6; 27:27; 3 Не 6:14.
9 *а* Алма 24:17–19.
11 *а* Алма 9:16.
б Хел 8:19.
в 2 Не 30:5–8.
12 *а* Енос 1:12–13.
б Морм 5:15.
в 1 Не 13:31; 2 Не 10:18–19; Јаков 3:5–6.
13 *а* 3 Не 16:12.
б всп Добри пастир.

бити убројани међу овце Његове.

14. Стога, кажем вам, биће [а]боље њима него вама уколико се не покајете.

15. Јер гле, [а]да њима беху показана моћна дела која беху показана вама, да, њима који ишчезоше у невери због предања очева њихових, и сами можете видети да никад више не би ишчезли у невери.

16. Стога, говори Господ: Нећу их сасвим уништити, него ћу учинити да ми се у дан мудрости моје поново врате, говори Господ.

17. И ево, гле, говори Господ, о народу нефијском: Не буду ли се покајали, и гледали да чине вољу моју, сасвим ћу их [а]уништити, говори Господ, због неверe њихове упркос многим моћним делима која учиних међу њима. И засигурно, тако жив био Господ, то ће доћи, говори Господ.

ПОГЛАВЉЕ 16.

Нефи крсти Нефијце који верују Самуилу – Стреле и камење непокајаних Нефијаца не могу да убију Самуила – Једни отврдњавају своја срца, а други виде анђеле – Неверници кажу да није разумно веровати у Христа и Његов долазак у Јерусалим. Око 6–1 год. пре Христа.

И ево, догоди се да беше много оних који чуше речи Самуила, Ламанца, које он изговори са зидина града. И сви они који повероваше речи његовој изађоше и потражише Нефија. И кад беху изашли и нашли га исповедише му грехе своје и не порекоше их, желећи да могу бити крштени за Господа.

2. Али сви који не повероваше речима Самуиловим беху срдити на њега и бацаху камење на њега на зидине, а многи га, такође, гађаху стрелама док стајаше на зидинама. Али Дух Господњи беше са њим, толико да не могаху да га погоде камењем својим нити стрелама својим.

3. Ево, кад видеше да не могу да га погоде, беше још више оних који повероваше речима његовим, тако да одоше Нефију да их крсти.

4. Јер гле, Нефи крштаваше и прорицаше и проповедаше, довикујући покајање народу, показујући знаке и чудеса, изводећи [а]чуда међу народом, да би знали да Христ [б]ускоро мора доћи –

5. Говорећи им о ономе што ускоро мора доћи, да могу да знају и сете се кад то дође, да им унапред беше обзнањено, из разлога да могу да поверују. Стога, сви они који повероваше речима Самуиловим одоше њему да се крсте, јер долажаху кајући се и исповедајући грехе своје.

6. Али, већина њих не поверова речима Самуиловим. Стога, кад

14*а* Хел 7:23.
15*а* Мт 11:20–23.
17*а* Хел 13:6–10.
16 4*а* всп Чудо.
б Хел 14:2.

видеше да не могу да га погоде камењем својим и стрелама својим, повикаше капетанима својим, говорећи: Ухватите тог човека и вежите га, јер гле, ђаво је у њему, и због моћи ђаволове која је у њему не можемо да га погодимо камењем својим и стрелама својим. Ухватите га, стога, и вежите, и даље са њим.

7. И кад кренуше да ставе руке своје на њега, гле, баци се он са зидина и побеже из земаља њихових, да, и то у отаџбину своју, и поче да проповеда и прориче међу сопственим народом.

8. И гле, међу Нефијцима се више никад не чу за њега. И такве беху прилике у народу.

9. И тако се заврши осамдесет и шеста година владавине судија над народом Нефијевим.

10. И исто тако се заврши и осамдесет и седма година владавине судија. Већина народа оста у охолости и опакости својој, а мањина још обазривије ходаше пред Богом.

11. И исте такве прилике беху и осамдесет и осме године владавине судија.

12. А осамдесет и девете године владавине судија беше врло мало промена у приликама у народу, осим што народ још више ојача у безакоњу, и поче све више и више да чини оно што је супротно заповестима Божјим.

13. Али, догоди се деведесете године владавине судија, [а]велики знаци се дадоше народу, и чудеса. И речи пророка [б]почеше да се испуњавају.

14. И [а]анђели се указиваху људима, мудрацима и проглашаваху им радосне вести о великој срећи. Тако се те године почеше испуњавати Света писма.

15. Ипак, народ отврдну срца своја, сви осим најверних, како Нефијци тако и Ламанци, и почеше се ослањати на снагу своју и [а]сопствену мудрост, говорећи:

16. Неке ствари, међу многима, можда тачно погодише, али гле, ми знамо да се сва та велика и чудесна дела, о којима беше говора, не могу догодити.

17. И они се почеше расправљати и препирати међу собом, говорећи:

18. [а]Није разумно да дође такво неко биће као што је Христ. Да је тако, и да је Он Син Божји, Отац неба и земље, како је речено, зашто се не би показао и нама као онима који ће бити у Јерусалиму?

19. Да, зашто се не би показао и у овој земљи као и у земљи Јерусалиму?

20. Али гле, ми знамо да је то опако [а]предање које нам очеви наши предадоше да бисмо поверовали у нешто велико и чудесно што ће се догодити, али не код нас, већ у земљи која је далеко, земљи коју не познајемо. Стога нас и могу држати

13*а* 3 Не 1:4.
б Хел 14:3–7.
14*а* Алма 13:26.
15*а* Иса 5:21.
18*а* Алма 30:12–13.
20*а* всп Предања.

у незнању, јер се не можемо [б]осведочити својим сопственим очима да је то истинито.

21. А они ће лукавством и тајанственим вештинама Злога извести неку велику тајну коју не можемо разумети, која ће нас држати пониженима да будемо слуге речима њиховим, а и слуге њима, јер бисмо зависили од њих да нас поучавају речи. И тако ће нас, допустимо ли им, држати у незнању све дане живота наших.

22. И још много тога уображаваху људи у срцима својим, што беше безумно и [а]узалудно. И беху веома узнемирени, јер Сотона их без престанка подбуњиваше да чине безакоње. Да, иђаше он унаоколо ширећи гласине и препирке по свом лицу земље, да би отврднуо срца људи наспрам оног што је добро и наспрам оног што ће доћи.

23. И упркос знацима и чудесима који се остварише међу народом Господњим, и многим чудима која они учинише, Сотона веома обузе срца народа по свом лицу земље.

24. И тако се заврши деведесета година владавине судија над народом Нефијевим.

25. И тако се завршава књига Хеламанова, према запису Хеламановом и синова његових.

ТРЕЋИ НЕФИ
КЊИГА НЕФИЈЕВА

СИНА НЕФИЈЕВОГ КОЈИ БЕШЕ СИН ХЕЛАМАНОВ

А Хеламан беше син Хеламанов, који беше син Алмин, који беше син Алмин, који беше потомак Нефијев, који беше син Лехијев, који изађе из Јерусалима у првој години владавине Седекије, цара Јуде.

ПОГЛАВЉЕ 1.

Нефи, син Хеламанов, одлази из земље, а његов син Нефи води записе – Мада знаци и чудеса обилују, опаки смишљају да побију праведнике – Стиже ноћ Христовог рођења – Даје се знак, и уздиже се нова звезда – Лажи и преваре се увећавају, а Гадијантонови разбојници убијају многе. Око 1–4 год. после Христа.

ЕВО, догоди се да деведесет и прва година беше прошла, а то беше [а]шест стотина година од времена кад Лехи напусти Јерусалим. И беше то у години кад Лаконеј беше врховни судија и управитељ над земљом.

20*б* Етер 12:5–6, 19.

22*а* всп Ништаван, сујета.

[3. Нефи]
1 1*а* 2 Не 25:19.

2. А Нефи, син Хеламанов, отпутова из земље Зарахемле, поверивши сину своме [а]Нефију, који беше најстарији син његов, бригу око [б]месинганих плоча и свих записа који беху вођени, и свих оних ствари које беху чуване светим од Лехијевог одласка из Јерусалима.

3. Тада он оде из земље, а [а]куда оде ниједан човек не зна. И син његов, Нефи, вођаше записе уместо њега, да, запис о овом народу.

4. И догоди се да се почетком деведесет и друге године, гле, пророштва пророка почеше потпуније испуњавати, јер почеше већи знаци и већа чуда да се чине међу народом.

5. Али беше неких који почеше да говоре да прође време да се испуне речи које [а]изговори Самуило, Ламанац.

6. И почеше да ликују због браће своје, говорећи: Гле време прође, а речи Самуилове се не испуњавају. Стога, радост ваша и вера ваша у погледу тога беху узалуд.

7. И догоди се да направише велику пометњу широм земље, и људи који повероваше почеше веома да се жалосте, из страха да се оно што беше речено можда не догоди.

8. Али гле, они постојано ишчекиваху тај дан и ту ноћ и тај дан који ће бити као један дан као да ноћи нема, како би могли знати да вера њихова не беше узалуд.

9. Ево, догоди се да неверници одредише дан у који ће сви који верују у та предања бити [а]усмрћени, ако се не појави знак који даде пророк Самуило.

10. Ево, догоди да се Нефију, сину Нефијевом, срце силно растужи када виде опакост свога народа.

11. И догоди се да он изађе и погну до земље, и снажно завапи Богу своме у корист свога народа, да, оних који беху скоро уништени због веровања свога у предања очева својих.

12. И догоди се да снажно вапљаше Господу [а]цео тај дан. И гле, дође му глас Господњи, говорећи:

13. Подигни главу своју и развесели се, јер гле, време је близу, и ове ноћи даће се знак, а [а]сутра ја долазим на свет да покажем свету да ћу испунити све оно што учиних да [б]изговоре уста мојих светих пророка.

14. Гле, [а]долазим к својима да [б]испуним све што обзнаних деци човечјој од [в]постанка света, и да чиним вољу, [г]и Очеву и Синовљеву – Очеву себе ради, а Синовљеву ради тела свога. И гле, време је близу и ове ноћи даће се знак.

2*а* всп Нефи, син Нефија сина Хеламановог.
б Алма 37:3–5.
3*а* 3 Не 2:9.
5*а* Хел 14:2–4.
9*а* всп Мученик, мученишство.
12*а* Енос 1:4; Алма 5:46.
13*а* Лк 2:10–11.
б всп Исус Христ – Пророштва о рођењу и смрти Исуса Христа.
14*а* Јн 1:11.
б Мт 5:17–18.
в Алма 42:26.
г УиЗ 93:3–4.

15. И догоди се да се речи које дођоше Нефију испунише онако како беше речено. Јер гле, по заласку сунца [а]не беше таме, и народ се поче чудити јер не беше таме када паде ноћ.

16. А беше много оних који не беху веровали речима пророка, који [а]попадаше на земљу и беху као да су мртви, јер знадоше да велики [б]план уништења који беху сковали за оне који поверовaше речима пророка беше ометен, јер знак који беше дат већ беше ту.

17. И почеше да схватају да се Син Божји мора ускоро појавити. Да, укратко, сви људи на лицу целе земље од запада до истока, и у земљи на северу и у земљи на југу, беху тако силно запрепашћени да попадаше на земљу.

18. Јер знадоше да пророци много година сведочаху о томе, и да знак који беше дат већ беше ту. И почеше да се плаше због безакоња свога и неверовања свога.

19. И догоди се да не беше таме целе те ноћи, већ беше светло као да је подне. И догоди се да сунце ујутро поново изађе, по устаљеном реду своме, и они знадоше да је то дан кад ће се Господ [а]родити, због знака који беше дат.

20. И беше се догодило, да, све, до у танчине у складу са речима пророка.

21. И догоди се да се појави и нова [а]звезда, по речи.

22. И догоди се да од тада па надаље Сотона поче да шири лажи међу народом, да отврдне срца њихова, како не би поверовали у знаке и чудеса које беху видели. Али, упркос тим лажима и преварама већи део народа поверова и обрати се Господу.

23. И догоди се да Нефи пође међу народ, а и многи други, крстећи на покајање у чему је велик [а]опрост греха. И тако народ поново поче имати мир у земљи.

24. И не беше сукоба, изузев неколико њих који почеше да проповедају, настојећи да Светим писмима докажу да није више [а]потребно држати закон Мојсијев. Ево, вараху се они у томе, не разумевајући Света писма.

25. Али, догоди се да се они убрзо обратише и уверише у заблуду у којој беху, јер им беше обзнањено да закон још није [а]испуњен и да се мора испунити до у танчине. Да, реч дође до њих да се он мора испунити, да, да ни једно словце или цртица неће проћи док се сав не испуни. Стога, те исте године, беху приведени к знању о заблудама својим и [б]исповедише грешке своје.

26. И тако прође деведесет и друга година, доневши народу радосне вести због знакова који

15*а* Хел 14:3.
16*а* Хел 14:7.
б 3 Не 1:9.
19*а* Лк 2:1–7.
21*а* Мт 2:1–2; Хел 14:5.
23*а* всп Опрост греха.
24*а* Алма 34:13.
25*а* Мт 5:17–18.
б Мос 26:29.

се појавише, у складу са речима пророштва свих светих пророка.

27. И догоди се да и деведесет и трећа година прође у миру, осим у погледу [a]разбојника Гадијантонових, који пребиваху на горама, који хараху земљом, јер упоришта њихова и скровишта њихова беху тако јака да их народ не могаше савладати. Стога они починише многа убиства и извршише велико крвопролиће међу народом.

28. И догоди се да деведесет и четврте године они у великој мери ојачаше, јер беше много нефијских одметника који пребегоше код њих, што изазва велику жалост оних Нефијаца који осташе у земљи.

29. А и међу Ламанцима беше разлога за велику жалост, јер гле, они имаху много деце која одрастоше и са годинама почеше јачати, тако да посташе самостални, а неки [a]Зорамци их заведоше својим лажима и својим ласкавим речима да се прикључе тим Гадијантоновим разбојницима.

30. И тако и Ламанци беху мучени и почеше да слабе у погледу на своју веру и праведност, због опакости поколења које расте.

ПОГЛАВЉЕ 2.

Опакост и одвратности јачају међу народом – Нефијци и Ламанци се уједињују да би се одбранили од Гадијантонових разбојника – Обраћени Ламанци постају бели и називају се Нефијцима. Око 5–16 год. после Христа.

И догоди се да тако прође и деведесет и пета година, и народ поче да заборавља на оне знаке и чудеса за које беху чули и почеше све мање и мање да се чуде због знака или чуда са неба, толико да посташе тврди у срцима својим и заслепљени у умовима својим и почеше да не верују у све што беху чули и видели –

2. Уображавајући неке узалудне ствари у срцима својим, како то људи учинише моћу ђаволовом да би завели и [a]заварали срца људска. И тако Сотона поново обузе срца људска, толико да заслепи очи њихове и наведе их да поверују да је учење Христово безумна и узалудна ствар.

3. И догоди се да народ поче јачати у опакости и одвратностима, и не вероваху да ће бити дати још неки знаци или чудеса. А Сотона [a]иђаше унаоколо заводећи срца људска, искушавајући их и наводећи их да чине велику опакост у земљи.

4. И тако прође деведесет и шеста година, а и деведесет и седма година, и такође деведесет и осма година, а и деведесет и девета година;

5. А прође и сто година од дана

27 *a* всп Гадијантонови разбојници.
29 *a* Алма 30:59.
2 2 *a* всп Обманути, обмана.
3 *a* УиЗ 10:27.

[a]Мосијиних, који беше цар над народом нефијским.

6. А шест стотина и девет година беше прошло откако Лехи напусти Јерусалим.

7. А девет година беше прошло од времена кад беше дат знак о ком пророци говораху, да ће Христ доћи на свет.

8. Ево, Нефијци почеше да време своје рачунају од оног доба кад беше дат знак, или од доласка Христовог. Дакле, беше прошло девет година.

9. А Нефи, који беше отац Нефијев, који беше задужен за записе, [a]не врати се у земљу Зарахемлу, и у целој земљи не могаше се нигде наћи.

10. И догоди се да народ и даље оста у опакости, упркос великом проповедању и прорицању који беху послати међу њих. И тако прође и десета година. И једанаеста година такође прође у безакоњу.

11. И догоди се да тринаесте године започеше ратови и сукоби широм целе земље, јер Гадијантонови разбојници беху постали толико бројни, и побише толико народа, и опустошише толико градова, и толико смрти и крвопролића проширише по целој земљи, да постаде потребно да се сви људи, и Нефијци и Ламанци, лате оружја против њих.

12. Стога се сви Ламанци који беху обраћени Господу, ујединише са браћом својом, Нефијцима, и беху приморани да се због заштите живота својих и жена својих и деце своје, лате оружја против тих разбојника Гадијантонових, да, како би уз то одбранили права своја и повластице цркве своје и служења свога, и [a]слободу своју и [б]ослобођење своје.

13. И догоди се да пре него што беше прошла та тринаеста година Нефијцима запрети потпуно уништење због тог рата, који беше постао веома мучан.

14. И догоди се да они Ламанци који се беху ујединили са Нефијцима беху убројани међу Нефијце;

15. И [a]проклетство њихово беше скинуто са њих, и кожа њихова постаде [б]бела као код Нефијаца;

16. И младићи њихови и кћери њихове посташе веома наочити, и беху убројани међу Нефијце, и беху названи Нефијцима. И тако се заврши тринаеста година.

17. И догоди се да се почетком четрнаесте године настави рат између разбојника и народа Нефијевог и постаде веома мучан. Ипак, народ Нефијев стече неку предност над разбојницима, толико да их из својих земаља потиснуше у горе и у њихова скровишта.

18. И тако се заврши четрнаеста година. А петнаесте године

5*а* Мос 29:46–47.
9*а* 3 Не 1:2–3.
12*а* всп Слободан, слобода.
б всп Слобода.
15*а* Алма 17:15; 23:18.
б 2 Не 5:21; 30:6; Јаков 3:8.

они кренуше против народа Нефијевог. А због опакости народа Нефијевог и многих сукоба и расправа њихових, разбојници Гадијантонови стекоше велику предност над њима.

19. И тако се заврши петнаеста година, и тако народ беше у приликама многих невоља. И [a]мач уништења беше висио над њима, толико да их скоро обори, а све то због безакоња њиховог.

ПОГЛАВЉЕ 3.

Гидијанхи, предводник Гадијантонових разбојника, захтева да Лаконеј и Нефијци предају себе и земље своје – Лаконеј поставља Гидгидонија за врховног капетана војски – Нефијци се скупљају у Зарахемли и Изобиљу да би се бранили. Око 16–18 год. после Христа.

И ево, догоди се да у шеснаестој години од Христовог доласка, Лаконеј, управитељ земље, прими посланицу од предводника и управитеља ове дружине разбојника. А ово беху речи које су записане, које гласе:

2. Лаконеју, најплеменитији и врховни управитељу земље, гле, пишем ти ову посланицу и дајем ти силно велику хвалу због постојаности твоје, а и постојаности народа твога у одржавању онога што сматрате својим правом и слободом. Да, добро се одупирете, као да вас подржава рука неког бога у одбрани слободе своје и иметка свога и отаџбине своје, то јест, онога што ви тако зовете.

3. А мени се чини жалосним, најплеменитији Лаконеју, што сте тако безумни и уображени што мислите да можете да одолите толиким јунацима који су под мојим заповедништвом, који су сад под оружјем и са великим нестрпљењем очекују реч – Навалите на Нефијце и уништите их.

4. И ја, познавајући непобедив дух њихов испробавши их на бојном пољу, и познавајући њихову вечну мржњу према вама због многих неправди које им учинисте, стога навале ли на вас походиће вас потпуним уништењем.

5. Пишем, стога, ову посланицу, сопственом руком је печатећи, бринући се за добробит вашу због постојаности ваше у ономе што верујете да је исправно, и вашег племенитог духа на бојном пољу.

6. Пишем ти, дакле, желећи да овим мојим људима предате градове своје, земље своје и поседе своје, уместо да вас они мачем походе и да се уништење сручи на вас.

7. Или другим речима, предајте нам се и уједините са нама и упознајте са нашим [a]тајним делима, и постаните браћа наша да будете као ми – не робови наши, већ браћа наша и ортаци у свом иметку нашем.

19 *a* Алма 60:29.

3 7 *a* Хел 6:22–26.

8. И гле, заклетвом ти се [а]кунем, учините ли тако, нећете бити уништени. Али, не учините ли тако, заклетвом ти се кунем да ћу за месец дана заповедити војскама својим да пођу против вас, а оне неће зауздати руку своју и неће поштедети, већ ће вас убијати и пустити да мач пада на вас све док не изумрете.

9. И гле, ја сам Гидијанхи и управитељ сам овог [а]тајног друштва Гадијантоновог, чије друштво и дела његова знам да су [б]добри. И они су од [в]давнина и нама беху предати.

10. И ову посланицу пишем теби, Лаконеју, и надам се да ћете нам предати земље своје и поседе своје без проливања крви, како би ови моји људи повратили права своја и управљање, који одступише од вас због опакости ваше у ускраћивању права њихових на управљање, и уколико не учините то, ја ћу осветити њихове неправде. Ја сам Гидијанхи.

11. И тад се догоди да кад Лаконеј прими ову посланицу, силно се зачуди због дрскости Гидијанхијеве да захтева посед земље нефијске, и такође претњи народу и освете неправди оних који неправду не беху поднели, осим оних које сами себи беху [а]учинили одступивши овим опаким и одвратним разбојницима.

12. Ево, гле, тај Лаконеј, управитељ, беше праведан човек и не могаше бити уплашен захтевима и претњама једног [а]разбојника. Стога не послуша посланицу Гидијанхија, управитеља разбојника, већ нареди да његов народ завапи Господу за снагу у време кад разбојници буду навалили на њих.

13. Да, он посла проглас међу сав народ да скупе жене своје и децу своју, стада своја и крда своја, и сав иметак свој, осим земље своје, на једно место.

14. И нареди да се око њих сагради утврђења, и да снага њихова буде силно велика. И нареди да се војске и Нефијаца и Ламанаца, то јест, свих оних који беху убројани међу Нефијце, као straже поставе унаоколо да их чувају, и да их дању и ноћу бране од разбојника.

15. Да, он им рече: Тако жив био Господ, не покајете ли се због свих безакоња својих и не завапите Господу, ни на који начин нећете бити избављени из руку ових Гадијантонових разбојника.

16. А речи и пророштва Лаконејева беху тако велики и чудесни да учинише да страх обузме сав народ. И они се из све снаге напрезаху да чине по речима Лаконејевим.

17. И догоди се да Лаконеј

8 *а* Етер 8:13–14.
9 *а* всп Тајни савези.
б Алма 30:53.
в Хел 6:26–30; Мојсије 5:29, 49–52.
11 *а* Хел 14:30.
12 *а* Алма 54:5–11; 3 Не 4:7–10.

постави врховне капетане над свим војскама нефијским да им заповедају у време кад разбојници из пустиње сиђу на њих.

18. Ево, беше постављен највећи међу свим врховним капетанима и велики заповедник свих војски нефијских, а његово име беше [a]Гидгидони.

19. Ево, беше обичај међу свим Нефијцима да за своје врховне капетане (осим у време опакости) поставе неког ко има дух откривења, а и [a]пророштва. Тај Гидгидони, дакле, беше велик пророк међу њима, као што беше и врховни судија.

20. Ево, народ рече Гидгидонију: Помоли се Господу, па пођимо у горе и у пустињу да бисмо напали разбојнике и уништили их у њиховим сопственим земљама.

21. Али Гидгидони им рече: Господ [a]забрањује, јер ако бисмо пошли горе на њих, Господ би нас [б]предао у руке њихове. Припремићемо се, стога, усред земаља својих и скупићемо све војске своје и нећемо поћи на њих, већ ћемо чекати да они нападну нас. Стога, тако жив био Господ, учинимо ли тако, Он ће их предати у руке наше.

22. И догоди се да седамнаесте године, при крају те године, проглас Лаконејев беше прошао широм лица целе земље, и они беху узели коње своје, и бојна кола своја, и стоку своју, и сва стада своја, и крда своја, и жито своје, и сав иметак свој, и са хиљадама и десетинама хиљада кренуше, све док не беху дошли до места које беше одређено да се на њему скупе како би се одбранили од непријатеља својих.

23. А земља која беше одређена беше земља Зарахемла, и земља која беше између земље Зарахемле и земље Изобиље, да, до границе која беше између земље Изобиље и земље Пустоши.

24. И тамо беше много хиљада људи који се називаху Нефијцима, који се окупише у тој земљи. Ево, Лаконеј нареди да се окупе у земљи према југу, због великог проклетства које беше на [a]земљи према северу.

25. И они се утврдише против непријатеља својих, и борављаху у једној земљи и у једној групи, и бојаху се речи које беше изрекао Лаконеј, толико да се покајаше због свих греха својих. И упутише молитве своје Господу Богу своме да их [a]избави у време кад непријатељи њихови сиђу у битку против њих.

26. И беху силно жалосни због непријатеља својих. А Гидгидони им нареди да израђују сваковрсно ратно [a]оружје, и да буду бројно јаки у оклопима и у штитовима и у заштитницима, према упутствима његовим.

18*a* 3 Не 6:6.
19*a* всп Пророштво, прорицати.
21*a* Алма 48:14.
б 1 Сам 14:12.
24*a* Алма 22:31.
25*a* всп Уздање.
26*a* 2 Не 5:14.

ПОГЛАВЉЕ 4.

Нефијске војске поражавају Гадијантонове разбојнике – Гидијанхи је убијен, а његов наследник Земнариха је обешен – Нефијци хвале Господа због својих победа. Око 19–22 год. после Христа.

И догоди се да се при крају осамнаесте године ове војске разбојника беху припремиле за битку и почеше да силазе и јуришају са брда, и са гора, и из пустиње, и упоришта својих, и скровишта својих, и почеше да освајају земље, и оне које беху у земљи на југу и које беху у земљи на северу, и почеше да освајају све земље које Нефијци беху [a]напустили, и градове који беху остављени пустим.

2. Али гле, не беше дивљих звери нити дивљачи у оним земљама које Нефијци беху напустили, и не беше дивљачи за разбојнике осим у пустињи.

3. И разбојници не могаху опстати, осим у пустињи, због оскудице у храни. Нефијци, наиме, беху оставили своје земље пустим и беху скупили стада своја и крда своја и сав иметак свој, и беху у једној групи.

4. Стога за разбојнике не беше прилике да пљачкају и набаве храну, осим да изађу у отворен бој против Нефијаца. А Нефијци беху у једној групи и беху веома бројни, и имаху обезбеђене залихе намирница, и коње и стоку и стада сваке врсте, да би могли преживети током седам година, за време којих се надаху да ће уништити разбојнике са лица земаљског. И тако прође осамнаеста година.

5. И догоди се да деветнаесте године Гидијанхи увиде да је потребно да пође у бој против Нефијаца, јер не беше другог начина да опстану осим да пљачкају и отимају и убијају.

6. И не усуђиваху да се шире по лицу земље како би гајили жито, да их Нефијци не би напали и побили. Стога Гидијанхи изда заповест војскама својим да те године пођу у битку против Нефијаца.

7. И догоди се да кренуше у битку, а то беше шестог месеца. И гле, велик и страшан беше тај дан када кренуше у битку. И беху опасани по обичају разбојника, и кожа јагњећа беше око бокова њихових, и беху крвљу обојени, а главе им беху обријане, а на њима беху каџиге. И силна и страшна беше појава војски Гидијанхијевих, због оклопа њиховог, и јер беху крвљу обојени.

8. И догоди се да војске нефијске, када видеше изглед војске Гидијанхијеве, све беху попадале на земљу, и завапише Господу Богу своме да их сачува и избави из руку непријатеља њихових.

9. И догоди се да када Гидијанхијеве војске то видеше почеше да кличу јаким гласом због

4 1*a* 3 Не 3:13–14, 22.

радости своје, јер мишљаху да Нефијци од страха беху попадали од ужаса, због војски њихових.

10. Али у томе се преварише, јер их се Нефијци не бојаху, већ се [a]бојаху Бога свога и мољаху Га за заштиту. Стога, када војске Гидијанхијеве навалише на њих, беху спремни да их дочекају. Да, у снази Господњој их дочекаше.

11. А битка започе тог шестог месеца. И велика и страшна беше та битка, да, и велик и страшан беше тај покољ, толико да никад не беше познат тако велики покољ међу свим народом Лехијевим откако он напусти Јерусалим.

12. И упркос [a]претњама и заклетвама које Гидијанхи беше изговорио, гле, Нефијци их потукоше, толико да они утекоше пред њима.

13. И догоди се да [a]Гидгидони заповеди да их војске његове гоне све до граница пустиње, и да не поштеде никога ко им успут падне у руке. И тако их они гањаху и убијаху до граница пустиње, све док не беху испунили заповест Гидгидонијеву.

14. И догоди се да Гидијанхи, који беше одважно одолевао и борио се, беше гоњен док бежаше и будући исцрпљен због своје велике борбе, беше савладан и убијен. И такав беше крај разбојника Гидијанхија.

15. И догоди се да се војске нефијске поново вратише у склониште своје. И догоди се да прође та деветнаеста година, а разбојници не дођоше поново у битку. Не дођоше пак ни двадесете године.

16. А и двадесет и прве године не дођоше у битку, али дођоше са свих страна како би опколили народ Нефијев, јер мишљаху да ако одсеку народ Нефијев од земаља њихових, и затворе их са свих страна, и обуставе им све њихове спољне повластице, да ће их приморати да се предају у складу са жељама својим.

17. Ево, беху они поставили себи другог предводника, чије име беше Земнариха. Земнариха, дакле, беше тај који нареди да се изврши та опсада.

18. Али гле, беше то предност за Нефијце. Наиме, беше немогуће да разбојници држе опсаду довољно дуго да би она имала неког дејства на Нефијце, због велике залихе намирница коју беху спремили,

19. И због недостатка намирница код разбојника. Јер гле, не имаху они ништа осим меса за издржавање своје, а то месо набављаху у пустињи.

20. И догоди се да [a]дивљач поста ретка у пустињи, толико да разбојници скоро страдаху од глади.

21. А Нефијци без престанка наступаху и дању и ноћу, напа-

10*a* всп Страх, бојати се.
12*a* 3 Не 3:1–10.
13*a* 3 Не 3:18.
20*a* 1 Не 18:25.

дујући војске њихове и побивши на хиљаде и десетине хиљада њих.

22. И тако, код људи Земнарихиних роди се жеља да одустану од свог плана, због великог уништења које их сналажаше и ноћу и дању.

23. И догоди се да Земнариха изда својим људима наредбу да прекину опсаду, и да крену у најудаљеније крајеве земље према северу.

24. А тад, Гидгидони, будући свестан њихове намере, и знајући за слабост њихову због оскудице у храни, и великог покоља који беше извршен међу њима, посла стога, за време ноћи, војске своје и пресече пут повлачења њиховог, и постави војске своје на пут повлачења њиховог.

25. А то учинише за време ноћи, и покрет свој продужише даље од разбојника, тако да када разбојници сутрадан започеше свој покрет, војске нефијске их дочекаше и спреда и у позадини њиховој.

26. И разбојници који беху на југу такође беху одсечени на одступницама својим. А све ово беше учињено по наредби Гидгидонијевој.

27. И беше много хиљада оних који се као заробљеници предадоше Нефијцима, а остали беху побијени.

28. А њихов предводник, Земнариха, беше ухваћен и обешен о дрво, да, и то на врх његов док не умре. А кад га беху обесили тако да умре, оборише дрво на земљу и повикаше јаким гласом, говорећи:

29. Нека Господ сачува свој народ у праведности и у светости срца, да могу учинити да се на земљу оборе сви они који настоје да их побију због моћи и тајних савеза, овако како је овај човек оборен на земљу.

30. И они се радоваху и поново углас повикаше, говорећи: Нека [а]Бог Аврамов, и Бог Исаков, и Бог Јаковљев, заштити овај народ у праведности, докле год они ради заштите [б]призивају име Бога свога.

31. И догоди се да сви као један почеше да певају и [а]славе Бога свога, због великог дела које беше учинио за њих сачувавши их да не падну у руке непријатеља својих.

32. Да, они узвикиваху: [а]Осана Богу Свевишњему. И узвикиваху: Благословено да буде име Господа Бога [б]Свемогућег, Бога Свевишњега.

33. А срца њихова беху преплављена радошћу, до изливања мноштва суза, због велике доброте Божје у избављењу њиховом из руку непријатеља њихових. И они знадоше да због покајања свога и понизности своје

30 *а* Алма 29:11.
б Етер 4:15.
31 *а* Алма 26:8.
всп Захвалан, захвалити, захваљивање.
32 *а* всп Осана.
б 1 Не 1:14.
всп Бог, Божанство.

беху избављени од вечног уништења.

ПОГЛАВЉЕ 5.

Нефијци се кају и остављају своје грехе – Мормон пише историју свога народа и проглашава им вечну реч – Израел ће се сакупити из свог дугог расејања. Око 22–26 год. после Христа.

И ево, гле, не беше ни живе душе међу свим народом нефијским која и најмање сумњаше у речи свих светих пророка који беху говорили, јер знадоше да се оне свакако морају испунити.

2. И знадоше да је потребно да Христ дође, због многих знакова који беху дати, у складу са речима пророка. А због онога што се већ беше догодило, знадоше да свакако мора да се све догоди у складу са оним што беше речено.

3. Стога оставише све грехе своје и одвратности своје и курварства своја, и са свом марљивошћу служаху Богу и дању и ноћу.

4. И ево, догоди се да кад похваташе све разбојнике, толико да не побеже ни један који не беше погубљен, бацише заробљенике своје у тамницу, и наредише да им се проповеда реч Божја. И сви који би се покајали за грехе своје и ушли у завет да неће више убијати, беху пуштени на [а]слободу.

5. Али сви они који не ућоше у завет, и који и даље у срцима својим имаху та тајна убиства, да, сви они који се нађоше да изговорише претње браћи својој, беху осуђени и по закону кажњени.

6. И тако окончаше све оне опаке, и тајне, и одвратне савезе због којих беше почињено толико опакости и толико убистава.

7. И тако беше прошла [а]двадесет и друга година, а и двадесет и трећа, и двадесет и четврта, и двадесет и пета. И тако беше прошло двадесет и пет година.

8. И беху се десиле многе ствари, које би у очима неких биле велике и чудесне. Ипак, у овој књизи не могу бити све записане. Да, ова књига не може обухватити ни [а]стоти део онога што беше учињено међу толиким народом током двадесет и пет година;

9. Али гле, постоје [а]записи који садрже све поступке овог народа, а краћи али истинит извештај даде Нефи.

10. Стога ја свој запис о овим догађајима израдих према запису Нефијевом, који беше урезан на плочама које се зову плоче Нефијеве.

11. И гле, израђујем запис на плочама које израдих својим сопственим рукама.

12. И гле, зовем се [а]Мормон, назван по [б]земљи Мормон, земљи у којој Алма успостави цр-

5 4*а* всп Слобода.
7*а* 3 Не 2:8.
8*а* 3 Не 26:6–12.
9*а* Хел 3:13–15.
12*а* Морм 1:1–5.
б Мос 18:4; Алма 5:3.

кву међу народом, да, прву цркву која после преступа њиховог беше успостављена међу њима.

13. Гле, ученик сам Исуса Христа, Сина Божјег. Он ме позва да прогласим реч Његову међу Његовим народом, да би могли имати вечни живот.

14. И постаде потребно да ја, у складу са вољом Божјом, да би се молитве оних који одавде преминуше, који беху свети, испуниле у складу са вером њиховом, направим [а]запис о ономе што беше учињено –

15. Да, мали запис о ономе што се догоди од времена када Лехи напусти Јерусалим, све до данашњег времена.

16. Стога израђујем свој запис према извештајима које дадоше они који беху пре мене, све до почетка мога дана;

17. Израђујем, дакле, [а]запис о ономе што видех својим сопственим очима.

18. И знам да је запис који израђујем исправан и истинит запис. Ипак, много је тога што због језика нашег нисмо у стању да [а]запишемо.

19. А сад завршавам своје казивање, које је о мени самоме, и настављам да подносим свој извештај о ономе што беше пре мене.

20. Ја сам Мормон, прави потомак Лехијев. Имам разлог да хвалим Бога свога и Спаситеља Исуса Христа, што Он изведе очеве наше из земље јерусалимске, (и [а]нико то не зна осим Њега самога и оних које изведе из те земље) и што мени и моме народу даде толико знања на спасење душа наших.

21. Заиста, благослови Он [а]дом [б]Јаковљев, и беше [в]милостив потомству Јосифовом.

22. И [а]онолико колико деца Лехијева држаху заповести Његове, Он их благосиљаше и чињаше да напредују по речи Његовој.

23. Да, и заиста Он ће поново привести [а]остатак потомства Јосифовог к [б]знању о Господу Богу њиховом.

24. И засигурно, тако жив био Господ, [а]сабраће Он са четири краја земаљска сав остатак потомства Јаковљевог, које је расејано по свом лицу земаљском.

25. И пошто се заветова са свим домом Јаковљевим, тако ће се и завет којим се заветова дому Јаковљевим испунити у време од Њега одређено, за поновну [а]обнову свог дома Јаковљевог у знању о заветима којима им се Он заветова.

26. И тада ће они [а]познати Откупитеља свога, који је Исус Христ, Син Божји, и тада ће са

14 *а* Енос 1:13–18; УиЗ 3:19–20.
17 *а* Морм 1:1.
18 *а* Етер 12:25.
20 *а* 1 Не 4:36.
21 *а* всп Израел.
б Пос 32:28.
в Понз 33:13–17.
22 *а* 2 Не 1:20.
23 *а* Алма 46:24.
б 2 Не 3:12.
24 *а* всп Израел – Сакупљање Израела.
25 *а* 3 Не 16:5.
26 *а* 2 Не 30:5–8; 3 Не 20:29–34.

четири краја земаљска бити сабрани у земље своје, са којих беху расејани. Да, тако жив био Господ, биће тако. Амен.

ПОГЛАВЉЕ 6.

Нефијци напредују – Појављују се охолост, благостање и различити сталежи – Расправе разједињују Цркву – Сотона води народ у отворену побуну – Многи пророци узвикују покајање и бивају погубљени – Њихове убице кују заверу како би преузели власт. Око 26–30 год. после Христа.

И ево, догоди се да се двадесет и шесте године сав народ нефијски врати у земље своје, сваки човек са породицом својом, стадима својим и крдима својим, коњима својим и стоком својом, и свим оним што им припадаше.

2. И догоди се да не беху појели све своје намирнице, стога понеше са собом све оно што не беху појели, сво жито своје од сваке врсте, и злато своје, и сребро своје, и све драгоцености своје, и вратише се у земље своје и поседе своје, и на северу и на југу, и у земљу према северу и у земљу према југу.

3. А оним разбојницима који беху ушли у завет да ће чувати мир у земљи, који беху жељни да остану Ламанци, дадоше земље, према броју њиховом, да би уз труд свој имали чиме да се издржавају. И тако успоставише мир у целој земљи.

4. И поново почеше да напредују и постају јаки. И двадесет и шеста и седма година прођоше и беше велик ред у земљи. И они законе своје беху уредили према правичности и правди.

5. И ево, не беше ничега у целој земљи што би ометало народ да стално напредује, осим ако не би пали у преступ.

6. И ево, Гидгидони и судија Лаконеј и они који беху постављени за предводнике, беху ти који успоставише тај велик мир у земљи.

7. И догоди се да многи градови беху поново изграђени, а многи стари градови беху обновљени.

8. И многи путеви беху изграђени, и многи друмови направљени, који вођаху од града до града, и од земље до земље, и од места до места.

9. И тако прође двадесет и осма година, и народ имаше сталан мир.

10. Али двадесет и девете године догоди се да започеше неке свађе међу народом. И неки се узнесоше у [a]охолости и хвалисању због свог силно великог богатства, да, и то до великих прогона;

11. Беше, наиме, много трговаца у земљи, а и много адвоката и много чиновника.

12. И народ се поче разликовати по положају, према [a]богатству своме и приликама својим за стицање учености. Да, неки

6 10*a* всп Охолост. | 12*a* 1 Тим 6:17–19; Хел 4:12.

беху неуки због сиромаштва свога, а други стекоше велику ученост због богатства свога.

13. Неки беху узнесени у охолости, а други беху силно понизни. Неки враћаху грдњу за грдњу, док други прихватаху грдњу и [а]прогон и свакојаке невоље, и не враћаху и не [б]ружаху за узврат, већ беху понизни и покајани пред Богом.

14. И тако наста велика неједнакост у целој земљи, толико да се црква поче разједињавати, да, толико да тридесете године црква беше разједињена у целој земљи осим међу оних неколико Ламанаца који беху обраћени у праву веру. И они не хтедоше да одступе од ње, јер беху чврсти и постојани и непоколебљиви, вољни да са свом [а]марљивошћу држе заповести Господње.

15. Ево, узрок тога безакоња беше ово – Сотона беше имао велику моћ у подстицању народа на свакојако безакоње, и до надимања у охолости, искушавајући их да теже за моћу, и влашћу, и богатством, и ништавним стварима овог света.

16. И тако Сотона заведе срца народа да чини свакојако безакоње. Стога уживаху у миру само неколико година.

17. И тако, почетком тридесете године – будући да народ беше предат да током дугог времена буде ношен тамо-амо [а]искушавањима ђаволовим где год он хтеде да их носи, и да чине оно безакоње које он хтеде да чине – и тако почетком те тридесете године, беху у стању страшне опакости.

18. Ево, не грешаху из [а]незнања јер познаваху вољу Божју за себе, јер она беше поучавана међу њима. Они се, дакле, самовољно [б]побунише против Бога.

19. И ево, беше то у дане Лаконеја, сина Лаконејевог, јер Лаконеј заузе столицу оца свога и те године управљаше народом.

20. И наступише и беху послати са неба [а]надахнути људи, стојећи међу народом у целој земљи, проповедајући и одважно сведочећи о гресима и безакоњима народа, и сведочећи им о откупљењу које ће Господ извести за свој народ, или другим речима, васкрсењу Христовом. И они одважно сведочаху о Његовој [б]смрти и страдањима.

21. Ево, беше их много у народу који беху силно срдити због оних који о томе сведочаху. А они који беху срдити беху углавном врховне судије, и они који [а]беху високи свештеници и адвокати. Да, сви они који беху

13 *а* всп Прогонити, прогон.
б Мт 5:39; 4 Не 1:34; УиЗ 98:23–25.
14 *а* всп Марљивост.
17 *а* всп Искушати, искушење.
18 *а* Мос 3:11.
б всп Побуна.
20 *а* всп Надахнуће, надахнути; Пророк.
б всп Помирити, помирење; Распеће.
21 *а* УиЗ 121:36–37. всп Отпадништво.

адвокати беху срдити на оне који о томе сведочаху.

22. Ево, не беше адвоката нити судије нити високог свештеника који би имао моћ да осуди некога на смрт уколико њихову пресуду не би потписао управитељ земље.

23. Ево, беше много оних који сведочаху о ономе што се односи на Христа, који сведочаху одважно, које судије ухватише и тајно усмртише, како обавештење о смрти њиховој не би стигло до управитеља земље до после смрти њихове.

24. Ево, гле, беше то у супротности са законима земље, да се било ко усмрти уколико нема моћ од управитеља земље –

25. Стога, у земљу Зарахемлу стиже жалба управитељу земље против тих судија, који беху на смрт осудили пророке Господње, не по закону.

26. Ево, догоди се да беху ухваћени и доведени пред судију да им се суди за злочин који беху учинили, у складу са [а]законом који народ даде.

27. Ево, догоди се да те судије имаху много пријатеља и родбине, а остали, скоро сви адвокати и високи свештеници, скупише се и ујединише са родбином тих судија којима је требало судити по закону.

28. И они међусобно ујоше у [а]завет, да, и то завет који им дадоше они из давнине, завет који беше дат и служен од стране [б]ђавола, да се удруже против сваке праведности.

29. Они се, дакле, удружише против народа Господњег и ујоше у завет да га униште, и оне који беху кривци за убиство избаве из руку правде, која је требало да буде послужена у складу са законом.

30. И они се успротивише закону и правима отаџбине своје и међусобно се заветоваше да униште управитеља, и поставе [а]цара над земљом, да земља више не буде у слободи већ да буде подложна царевима.

ПОГЛАВЉЕ 7.

Врховни судија је убијен, влада је уништена, а народ подељен на племена – Јаков, анти-Христ, постаје цар тајног савеза – Нефи проповеда покајање и веру у Христа – Анђели му свакодневно служе, и он подиже свог брата из мртвих – Многи се кају и крсте. Око 30–33 год. после Христа.

Ево, гле, показаћу вам да они не поставише цара над земљом. Али, те исте године, да, тридесете године, уништише судијску столицу, да, убише врховног судију земље.

2. И народ беше разједињен међусобно. И разделише се једни од других на племена, сваки човек према породици својој и родбини својој и пријатељима.

26 *а* Мос 29:25; Алма 1:14.

28 *а* всп Тајни савези. *б* Хел 6:26–30.

30 *а* 1 Сам 8:5–7; Алма 51:5.

И тако уништише владу у земљи.

3. И свако племе постави себи поглавицу или предводника. И тако они посташе племена и предводници племена.

4. Ево, гле, не беше човека међу њима који не беше имао велику породицу и много родбине и пријатеља. Стога племена њихова посташе силно велика.

5. Ево, све то беше учињено, а још не беше ратова међу њима. А сво то безакоње беше обузело народ јер се [a]препустио моћи Сотониној.

6. И прописи владе беху уништени због [a]тајних савеза пријатеља и родбине оних који побише пророке.

7. И изазваше велик сукоб у земљи, толико да скоро сав праведнији део народа беше постао опак. Да, међу њима беше само мали број праведних људи.

8. И тако не прође ни шест година откако се већи део народа окрену од праведности, као пас [a]бљувотини својој, или као свиња окупавши се, у каљужу.

9. Ево, тај тајни савез, који беше донео тако велико безакоње на народ, скупише се, и поставише на чело своје човека кога зваху Јаков;

10. И прозваше га царем својим. Стога он постаде цар те опаке дружине, и беше један од најистакнутијих који свој глас беше дао против пророка који сведочаху о Исусу.

11. И догоди се да не беху тако јаки бројчано као племена народна која беху уједињена осим што предводници њихови успоставише своје законе, сваки у складу са племеном својим. Ипак беху непријатељи. Упркос томе што не беху праведан народ, ипак беху уједињени у мржњи против оних који беху ушли у завет да униште владу.

12. Стога, Јаков видевши да су непријатељи њихови бројнији од њих, будући цар те дружине, заповеди, стога, свом народу да побегне у најсевернији део земље и тамо себи изграде [a]царство, док им се не придруже одметници, (он им се, наиме, улагиваше да ће бити много одметника) и не постану довољно јаки да се сукобе са племенима народним. И учинише тако.

13. И покрет њихов беше тако хитар да се не могаше спречити све док не одоше изван дохвата народа. И тако се заврши тридесета година. И такви беху догађаји у народу Нефијевом.

14. И догоди се тридесет и прве године, да се разделише на племена, сваки човек према својој породици, родбини и пријатељима. Ипак, споразумеше се да неће међусобно ратовати, али не беху уједињени у погледу на законе своје и начин управљања свога, јер они беху успостављени

7 5*a* Рим 6:13–16; Алма 10:25.
6*a* 2 Не 9:9.
8*a* ПСол 26:11; 2 Пет 2:22.
12*a* 3 Не 6:30.

у складу са мишљењима оних који беху поглавице њихове и предводници њихови. Ипак, успоставише веома строге законе како се једно племе не би огрешило о друго, толико да у некој мери беху имали мир у земљи. Ипак, срца њихова се окренуше од Господа Бога њиховог, и они каменоваху пророке и истеривахуих из средине своје.

15. И догоди се да [a]Нефи – будући похођен анђелима а и гласом Господњим, видевши, стога, анђеле и будући очевидац и имајући моћ која му беше дата да зна за службовање Христово, и уз то будући очевидац њиховог брзог повратка са праведности њихове на опакост њихову и одвратности,

16. Ожалостивши се, стога, због тврдоће срца њихових и заслепљености умова њихових – те исте године пође међу њих и поче одважно да сведочи о покајању и опросту греха кроз веру у Господа Исуса Христа.

17. И служаше им у много чему, а све то не може бити записано. А део тога не би био довољан, стога то није записано у овој књизи. И Нефи служаше са [a]моћу и са великом влашћу.

18. И догоди се да беху срдити на њега, управо јер имаше моћ већу од њихове, јер [a]не беше могуће да не поверују речима његовим, јер тако велика беше вера његова у Господа Исуса Христа да му анђели свакодневно служаху.

19. И у име Исусово истериваше ђаволе и [a]духове нечисте, и чак и брата свога из мртвих подиже пошто га људи беху каменовали и он смртно страда.

20. И народ то виде и сведочаше о томе, и беху срдити на њега због моћи његове. И он још [a]многа друга чуда чињаше пред очима народа, у име Исусово.

21. И догоди се да прође тридесет и прва година, а беше само неколико оних који се обратише Господу. Али, сви они који се обратише искрено потврдише народу да их похођаху моћ и Дух Божји који беху у Исусу Христу, у кога они повероваше.

22. И сви они из којих ђаволи беху истерани и беху исцељени од болести својих и немоћи својих, истински објављиваху народу да су обузети Духом Божјим и да су исцељени. И они такође показиваху знаке и чињаху нека чуда међу народом.

23. Тако прође и тридесет и друга година. А почетком тридесет и треће године Нефи завапи народу и проповедаше им покајање и опрост греха.

24. Ево, ја бих, такође, да се сетите да не беше никога ко беше приведен покајању а да не беше водом [a]крштен.

25. Стога Нефи за ту службу

15*a* 3 Не 1:2.
17*a* всп Моћ.
18*a* 2 Не 33:1; Алма 4:19.
19*a* всп Дух – Зли духови.
20*a* 3 Не 8:1.
24*a* всп Крштење, крстити.

зареди мушкарце, како би сви они који им дођу били водом крштени, и то као доказ пред Богом и народом да се беху покајали и примили [а]опрост греха својих.

26. И беше много оних који се почетком те године крстише на покајање. И тако прође већи део године.

ПОГЛАВЉЕ 8.

Олује, земљотреси, пожари, вихори, и нагле промене у природи сведоче о Христовом распећу – Многи људи су уништени – Тама три дана прекрива земљу – Они који су преживели оплакују своју судбину. Око 33–34 год. после Христа.

И ево, догоди се да према запису нашем, а знамо да је запис наш истинит, јер гле, праведан беше онај човек који вођаше запис – јер заиста учини многа [а]чуда у [б]име Исусово. И не беше ни једног човека који могаше извести чудо у име Исусово уколико не би био сасвим очишћен од безакоња свога –

2. И ево, догоди се да, ако тај човек не погреши у рачунању времена нашег, беше прошла [а]тридесет и трећа година;

3. И народ поче са великом ревношћу да ишчекује знак који даде пророк Самуило Ламанац, да, тренутак када ће током три дана бити [а]тама на лицу земље.

4. И насташе велика неизвесност и препирке међу народом, упркос толиким [а]знацима који беху дати.

5. И догоди се тридесет и четврте године, првог месеца, четвртог дана у месецу, да се подиже велико невреме какво се никако не памти у целој земљи.

6. И беше такође велика и страшна олуја. И беше страшна [а]грмљавина, толико да [б]потресе целу земљу као да ће је напола раставити.

7. И беше силно јако севање, какво се никако не памти у целој земљи.

8. А [а]град Зарахемлу захвати пожар.

9. А град Морони потону у дубине морске, и становници његови се подавише.

10. А земља се сручи на град Морониху тако да на месту града наста велика гора.

11. И у земљи према југу беше велико и страшно уништење.

12. Али гле, још веће и страшније уништење беше у земљи према северу. Јер гле, цело лице земље се промени због олује и вихора, и грмљавине и муња, и силно великог потреса целе земље;

13. И [а]путеви попуцаше и равни друмови се развалише, и

25*а* УиЗ 20:37.
всп Опрост греха.
8 1*а* 3 Не 7:19–20;
Морм 9:18–19.
б Дела 3:6; Јаков 4:6.
2*а* 3 Не 2:8.
3*а* 1 Не 19:10;
Хел 14:20, 27;
3 Не 10:9.
4*а* всп Распеће.
6*а* 1 Не 19:11;
Хел 14:21.
б Мт 27:45, 50–51.
8*а* 4 Не 1:7–8.
13*а* Хел 14:24; 3 Не 6:8.

многа равна места посташе неравна.

14. А многи велики и значајни градови [а]потонуше, а многи изгореше, а многи се тресоше све док се грађевине њихове на земљу не сручише, и становници њихови страдаше, а места осташе пуста.

15. А беше неких градова који преосташе, али оштећење њихово беше силно велико, и беше много оних који у њима страдаху.

16. И беше неких који беху вихором однети, и нико не зна где одоше, само се зна да су однети.

17. И тако се лице целе земље измени због олује и грмљавине и муња и потреса земље.

18. И гле, [а]стене се распукоше надвоје. Беху оне разбијене на лицу целе земље, толико да се налажаху у разбијеним комадима, и у пукотинама, и у развалинама, по свом лицу земље.

19. И догоди се да када грмљавина и севање и олуја и невреме и потреси земље престаше – јер гле, потраја то током три сата отприлике, а неки рекоше да време беше дуже; ипак, све те велике и страшне ствари догађаху се отприлике [а]три сата – а тада гле, наста тама на лицу земље.

20. И догоди се да беше густа тама по свом лицу земље, толико да становници њени који не падоше могаху [а]осетити ту тамну [б]маглуштину;

21. И због таме не могаше бити светла, ни свећа, нити бакљи. Ни огањ се не могаше упалити са њиховим добрим и сувим дрветом, тако да уопште не могаше бити никаквог светла;

22. И не виде се никаква светлост, нити огањ, ни светлуцање, нити сунце, ни месец, ни звезде, јер тако велика беше мрачна сумаглица која беше на лицу земље.

23. И догоди се да то потраја током [а]три дана, да светлост не беше виђена. И беше велико нарицање и јаукање и плач међу свим народом без престанка. Да, велико беше јечање народа, због таме и великог уништења које се беше оборило на њих.

24. И на једном месту чуше се како вапе, говорећи: О, да се покајасмо пре овог великог и страшног дана, тада би браћа наша била поштеђена и не би изгорела у том великом граду [а]Зарахемли.

25. А на другом месту чуше се где вапе и наричу, говорећи: О, да се покајасмо пре овог великог и страшног дана, и да не убијасмо и каменовасмо пророке и да их не истеривасмо, тада би мајке наше и наочите кћери наше и деца наша били поштеђени, и не би били затрпани у том великом граду Моронихи.

14*а* 1 Не 12:4.
18*а* Хел 14:21–22.
19*а* Лк 23:44.
20*а* Изл 10:21–22.
б 1 Не 12:5; 19:11.
23*а* 1 Не 19:10.
24*а* Хел 13:12.

И тако јаукање међу народом беше велико и страшно.

ПОГЛАВЉЕ 9.

Кроз таму, Христов глас објављује уништење многих људи и градова због њихове опакости – Он, уз то, објављује своје божанство, најављује да је закон Мојсијев испуњен, и позива људе да дођу к Њему и спасу се. Око 34. год. после Христа.

И догоди се да се зачу [а]глас међу свим становницима земаљским, по свом лицу ове земље, како виче:

2. Јао, јао, јао, овом народу. [а]Јао становницима целе земље уколико се не покају, јер ђаво се [б]смеје, а анђели његови радују због побијених наочитих синова и кћери мога народа. А они падоше због свога безакоња и одвратности!

3. Гле, тај велики град Зарахемлу огњем спалих, а и становнике његове.

4. И гле, учиних да тај велики град Морони потоне у дубине морске, а становници његови да се подаве.

5. И гле, тај велики град Морониху земљом прекрих, а и становнике његове, да пред лицем својим сакријем безакоња њихова и одвратности њихове, да ми крв пророка и светаца не долази више против њих.

6. И гле, учиних да град Гилгал потоне, а становници његови буду затрпани у дубинама земље;

7. Да, и град Ониха и становници његови, и град Мокум и становници његови, и град Јерусалим и становници његови. И наредих да [а]воде надођу на место њихово, да пред лицем својим сакријем њихову опакост и одвратности, да ми крв пророка и светаца не долази више против њих.

8. И гле, град Гадијанди, и град Гадиомна, и град Јаков, и град Гимгимно, наредих да сви они потону, и створих [а]брда и долине на местима њиховим, а становнике њихове затрпах у дубине земље, да пред лицем својим сакријем опакост њихову и одвратности њихове, да ми крв пророка и светаца не долази више против њих.

9. И гле, тај велики град Јаковугат, који беше настањен народом цара Јакова, учиних да буде огњем спаљен због греха њихових и опакости њихове, која беше изнад сваке опакости на целој земљи, због њихових [а]тајних убистава и савеза, јер они уништише мир мога народа и владу у земљи. Стога, учиних да буду спаљени, да их [б]уништим пред лицем својим, да ми крв пророка и светаца не долази више против њих.

9 1*а* 1 Не 19:11; 3 Не 11:10.
2*а* Мт 11:20–21.
б Мојсије 7:26.
7*а* Јез 26:19.
8*а* 1 Не 19:11.
9*а* Хел 6:17–18, 21.
б Мос 12:8.

10. И гле, град Ламан, и град Још, и град Гад, и град Кишкумен, учиних да буду огњем спаљени, а и становници њихови, због опакости њихове при истеривању пророка и каменовању оних које послах да им објаве опакост њихову и одвратности њихове.

11. И пошто их све истераше, да не оста ниједан праведник међу њима, послах [а]огањ на њих и уништих их, да би њихова опакост и одвратности били сакривени пред лицем мојим, да ми крв пророка и светаца које послах међу њих не би [б]из земље вапила против њих.

12. И учиних да се [а]многа велика уништења оборе на ову земљу и овај народ, због опакости њихове и одвратности њихових.

13. О, сви ви који сте [а]поштеђени јер сте били праведнији од њих, зар се нећете сада вратити к мени и покајати за грехе своје и обратити се да бих вас [б]исцелио?

14. Да, заиста, кажем вам, [а]дођете ли к мени имаћете [б]вечни живот. Гле, милостива [в]рука моја испружена је према вама, и ко год дође, примићу га. А благословени су они који к мени дођу.

15. Гле, ја сам Исус Христ, Син Божји. Ја [а]створих небо и земљу и све што је на њима. Бејах са Оцем од почетка. [б]Ја сам у Оцу, а Отац у мени, и у мени Отац прослави име своје.

16. К својима дођох, а моји ме [а]не примише. И испунише се Света писма о моме доласку.

17. И свима онима који ме примише [а]дадох да постану синови Божји. А тако ћу и свима онима који поверују у име моје, јер гле, по мени долази [б]откупљење и у мени је [в]закон Мојсијев испуњен.

18. Ја сам [а]светло и живот света. Ја сам [б]Алфа и Омега, почетак и крај.

19. И нећете [а]више приносити проливање крви. Да, жртве ваше и жртве паљенице ваше биће укинуте, јер нећу примити ни једну од жртава ваших и жртава паљеница ваших.

20. А принећете ми за [а]жртву срце скрушено и дух раскајан. И ко год ми дође срца скрушеног и духа раскајаног, њега

11 *а* 2 Цар 1:9–16; Хел 13:13.
б Пос 4:10.
12 *а* 3 Не 8:8–10, 14.
13 *а* 3 Не 10:12.
б Јер 3:22; 3 Не 18:32.
14 *а* 2 Не 26:24–28; Алма 5:33–36.
б Јн 3:16.
в Алма 19:36.
15 *а* Јн 1:1–3; Кол 1:16; Хел 14:12; Етер 4:7; УиЗ 14:9.
б Јн 17:20–22; 3 Не 11:27; 19:23, 29.
16 *а* Јн 1:11; УиЗ 6:21.
17 *а* Јн 1:12. всп Синови и кћери Божје; Човек, људи – Човек, могућност да постане као Небески Отац.
б всп Откупити, откупљен, откупљење.
в 3 Не 12:19, 46–47; 15:2–9.
18 *а* всп Светлост, светлост Христова.
б Отк 1:8. всп Алфа и Омега.
19 *а* Алма 34:13.
20 *а* 3 Не 12:19; УиЗ 20:37.

ћу [б]крстити огњем и Светим Духом, као што Ламанци, због вере своје у мене у тренутку обраћења свога, беху крштени огњем и Светим Духом, а не знадоше то.

21. Гле, дођох на свет да донесем откупљење свету, да спасем свет од греха.

22. Стога, ко год се [а]покаје и дође к мени као мало [б]дете, примићу га, јер таквих је царство Божје. Јер гле, за такве [а]положих живот свој и поново га узех. Стога се покајте и дођите к мени ви крајеви земаљски, и спасите се.

ПОГЛАВЉЕ 10.

Тишина у земљи траје више сати – Христов глас обећава да ће сакупити свој народ као што квочка сакупља пилиће своје – Праведнији део народа је сачуван. Око 34–35 год. после Христа.

И ево, гле, догоди се да сав народ у земљи чу то казивање, и посведочи о томе. А после тог казивања током много сати беше тишина у земљи;

2. Јер запрепашћење народа беше тако велико да преста да оплакује и јадикује због губитка родбине своје која беше побијена. Стога, током много сати беше тишина у земљи.

3. И догоди се да поново дође глас народу, и сав народ чу и посведочи о томе, говорећи:

4. О ви, народе ових [а]великих градова који падоше, који сте потомци Јаковљеви, да, који сте од дома Израеловог, колико пута вас скупљах као што квочка скупља пилиће своје под крила своја, и [б]неговах вас.

5. И опет, [а]колико пута хтедох да вас скупим као што квочка скупља пилиће своје под крила своја, да, о ви народе од дома Израеловог, који падосте, да, о ви народе од дома Израеловог, који у Јерусалиму пребивате, као ви што падосте. Да, колико пута хтедох да вас скупим као што квочка скупља пилиће своје, а ви не хтедосте.

6. О ви, доме Израелов кога [а]поштедех, колико пута ћу вас скупљати као што квочка скупља пилиће своје под крила своја, покајете ли се и [б]вратите к мени са пуном одлучношћу [в]срца.

7. Али ако не, о доме Израелов, опустеће места пребивања вашег све док не дође време испуњења [а]завета очевима вашим.

8. И тад се догоди да пошто народ чу те речи, гле, поче поново плакати и јаукати због губитка родбине своје и пријатеља.

---

20 *б* 2 Не 31:13–14.
22 *а* всп Покајати се, покајање.
б Мк 10:15; Мос 3:19; 3 Не 11:37–38.
в Јн 10:15–18.
10 4 *а* 3 Не 8:14.
б 1 Не 17:3.
5 *а* Мт 23:37; УиЗ 43:24–25.
6 *а* 3 Не 9:13.
б 1 Сам 7:3; Хел 13:11; 3 Не 24:7.
в Јез 36:26.
7 *а* всп Завет.

9. И догоди се да прођоше тако три дана. И беше јутро, и [a]тама се разиђе са лица земље и земља преста да се тресе, и стене престаше да се разбијају, и језиво јечање преста, и сав бучни жагор прође.

10. И земља се поново споји, тако да стајаше. И преста нарицање, и плач, и јадиковање народа који оста жив. И нарицање њихово промени се у радост, а кукање њихово у хвалу и захваљивање Господу Исусу Христу, Откупитељу њиховом.

11. И дотле се [a]испунише Света писма која пророци изговорише.

12. И [a]праведнији део народа беше поштеђен, а беху то они који примаху пророке и не каменоваху их. И беху поштеђени они који не проливаху крв светаца.

13. И беху поштеђени и не потонуше и не беху земљом затрпани, и не подавише се у дубинама морским, и не беху огњем спаљени, нити ишта на њих паде и на смрт разби, и не беху вихором однешени, нити их савлада пушење дима и тамна маглуштина.

14. И ево, ко чита, нек разуме. Ко има Света писма, нек их [a]истражује и види и осмотри, нису ли све те смрти и уништења огњем, и димом, и непогодама, и олујама, и [б]отварањем земље да их прими, и све то није ли испуњење пророштава многих светих пророка.

15. Гле, кажем вам, да, многи сведочаху о томе при доласку Христовом и беху [a]побијени јер сведочаху о томе.

16. Да, пророк [a]Зенос сведочаше о томе, а и Зенок о томе говораше, будући да сведочаху нарочито о нама, који смо остатак потомства њиховог.

17. Гле, и отац наш Јаков сведочаше о [a]остатку потомства Јосифовог. А гле, нисмо ли ми остатак потомства Јосифовог? И оно што о нама сведочи није ли записано на месинганим плочама које отац наш Лехи изнесе из Јерусалима?

18. И догоди се да крајем тридесет и четврте године, гле, показаћу вам како народу Нефијевом који беше поштеђен, а и онима који беху названи Ламанцима, који беху поштеђени, беше исказана велика милост, и велики благослови изливени на главе њихове, толико да им се, убрзо после [a]успења Христовог на небо, Он сам заиста објави –

19. [a]Показујући им тело своје и служећи им. А извештај о служби Његовој даће се касније. Стога, за сада, завршавам своје казивање.

9*a* 3 Не 8:19.
11*a* Дела 3:18–20.
12*a* 2 Не 26:8; 3 Не 9:13.
14*a* всп Света писма – Вредност Светих писама.
б 1 Не 19:11; 2 Не 26:5.
15*a* всп Мученик, мученичтво.
16*a* Хел 8:19–20.
17*a* 2 Не 3:4–5; Алма 46:24; 3 Не 5:23–24.
18*a* Дела 1:9–11.
19*a* 3 Не 11:12–15.

Исус Христ се показао народу Нефијевом, док је мноштво било окупљено у земљи Изобиље. И Он им је служио, и на тај начин им се показао.

Обухвата поглавља од 11. до 26.

ПОГЛАВЉЕ 11.

Отац сведочи о свом Љубљеном Сину – Христ се указује и најављује своје Помирење – Народ додирује белеге од рана на Његовим рукама, стопалима и слабини – Они узвикују Осана – Он објашњава начин и обичај крштења – Дух претирке је од ђавола – Христово учење је да човек треба да верује и да се крсти и прими Светог Духа. Око 34. год. после Христа.

И ево, догоди се да се скупи велико мноштво народа Нефијевог унаоколо храма који беше у земљи Изобиље. И они се дивљаху и чуђаху међу собом и указиваху једни другима на [а]велику и чудесну промену која се беше догодила.

2. И разговараху, такође, о том Исусу Христу, о чијој смрти беше дат [а]знак.

3. И догоди се да док они тако разговараху међусобно, зачуше [а]глас као да долази с неба, и обазираху се унаоколо јер не разумеше глас који чуше. А то не беше оштар глас, нити беше јак глас. Ипак, и упркос томе што беше [б]слаб глас, пробадаше их да се чу до сржи, толико да не беше дела тела њиховог да не учини да задрхти. Да, пробадаше их до саме душе и учини да срца њихова горе.

4. И догоди се да поново зачуше глас и не разумеше га.

5. И поново, трећи пут, зачуше глас и отворише уши своје да га чују, а очи њихове беху уперене према звуку његовом. И они постојано гледаху према небу, одакле звук дође.

6. И гле, трећи пут разумеше глас који чуше, а он им рече:

7. Гле [а]Сина мог Љубљеног, [б]којим сам веома задовољан, у коме прославих име своје – послушајте Га.

8. И догоди се, пошто разумеше поново бацише поглед свој према небу, и гле, [а]угледаше Човека како силази са неба. И Он беше обучен у белу одору, и сиђе и стаде посред њих. А очи целог мноштва беху окренуте према Њему, и они се не усудише да отворе уста своја, чак ни да међусобно говоре, и не знадоше шта то значи, јер мишљаху да им се анђео указао.

9. И догоди се да Он испружи руку своју и обрати се народу, говорећи:

10. Гле, Ја сам Исус Христ за кога пророци посведочише да ће доћи на свет.

11 1*а* 3 Не 8:11–14.
2*а* Хел 14:20–27.
3*а* Понз 4:33–36; Хел 5:29–33.
б 1 Цар 19:11–13; УиЗ 85:6.
7*а* Мт 3:17; 17:5; ИЈС 1:17.
б 3 Не 9:15.
8*а* 1 Не 12:6; 2 Не 26:1.

11. И гле, ја сам [а]светло и живот света. И ја испих ону горку [б]чашу коју ми Отац даде, и прославих Оца [в]узевши на себе грехе света, при чему поднесох [г]вољу Очеву у свему од почетка.

12. И догоди се да када Исус изговори ове речи, цело мноштво паде на земљу, јер се сети да беше [а]проречено међу њима да ће им се Христ указати после свог успења на небо.

13. И догоди се да им Господ рече, говорећи:

14. Устаните и дођите к мени да [а]ставите руке своје на ребра моја, и да [б]додирнете белеге од клинова на рукама мојим и ногама мојим, да можете знати да сам ја [в]Бог Израелов и Бог целе [г]земље, и да бејах погубљен за грехе света.

15. И догоди се да мноштво изађе, и стави руке своје у слабину Његову и опипа белеге од клинова на рукама Његовим и ногама Његовим. А то чињаху прилазећи један по један, док сви не беху пришли, и видеше очима својим и опипаше рукама својим и са сигурношћу знадоше и посведочише да је [а]то онај о ком пророци писаху да ће доћи.

16. И када сви они беху изашли и сами се осведочили, сви у један глас повикаше, говорећи:

17. Осана! Благословено да је име Бога Свевишњега! И падоше пред ноге Исусове и [а]поклонише Му се.

18. И догоди се да се Он обрати [а]Нефију (Нефи, наиме, беше у мноштву) и заповеди му да приђе.

19. И Нефи устаде и приђе и поклони се пред Господом и пољуби ноге његове.

20. А Господ му заповеди да устане. А он устаде и стаде пред Њега.

21. И Господ му рече: Дајем ти [а]моћ да [б]крстиш овај народ кад се поново успнем на небо.

22. И опет, Господ позва [а]остале и рече им исто тако, и даде им моћ да крсте. И рече им: Овако ћете крстити, и да [б]не буде препирки међу вама.

23. Заиста, кажем вам, да они који се покају за грехе своје ради [а]речи ваших, и [б]пожеле да се крсте у име моје, овако ћете их крстити – Гле, сићи ћете и [в]стати у воду, и у име моје ћете их крстити.

24. И ево, гле, ово су речи које ћете рећи, по имену их назвавши, говорећи:

11 *а* всп Светлост, светлост Христова.
б Мт 26:39, 42.
в Јн 1:29; УиЗ 19:18–19.
г Мк 14:36; Јн 6:38; УиЗ 19:2.
12 *а* Алма 16:20.
14 *а* Јн 20:27.
б Лк 24:36–39; УиЗ 129:2.
в Иса 45:3; 3 Не 15:5.
г 1 Не 11:6.
15 *а* всп Исус Христ – Појављивање Христово после смрти.
17 *а* всп Клањати се.
18 *а* 3 Не 1:2, 10.
21 *а* всп Моћ.
б всп Крштење, крстити.
22 *а* 1 Не 12:7; 3 Не 12:1.
б 3 Не 18:34.
23 *а* 3 Не 12:2.
б всп Крштење, крстити – Услови за крштење.
в 3 Не 19:10–13.

25. Имајући [а]власт која ми је поверена од Исуса Христа, ја те крстим у име [б]Оца, и Сина, и Светог Духа. Амен.

26. А затим ћете их [а]уронити у воду, и исто тако изронити из воде.

27. И на тај начин ћете их крстити у име моје, јер гле, заиста, кажем вам да су Отац и Син и Свети Дух [а]једно. И ја сам у Оцу, и Отац у мени, и Отац и ја једно смо.

28. И тако како вам заповедих, тако ћете крстити. И нека не буде [а]препирки међу вама као што досад беше, нити да буде препирки међу вама у погледу суштине учења мога, као што досад беше.

29. Јер заиста, заиста, кажем вам, онај који има [а]дух [б]препирке није од мене, већ је од ђавола који је отац препирке, и он подстиче срца људска да се у срџби препиру једни са другима.

30. Гле, учење моје није да се срца људска подстичу на срџбу једни против других, већ је учење моје да тако нешто треба да се одбаци.

31. Гле, заиста, заиста, кажем вам, објавићу вам [а]учење своје.

32. А ово је [а]учење моје, и то је учење које ми Отац даде. И ја [б]сведочим о Оцу, а Отац сведочи о мени, а [в]Свети Дух сведочи о Оцу и мени. И ја сведочим да Отац заповеда свим људима, свугде, да се покају и поверују у мене.

33. И ко год у мене поверује и [а]крсти се, тај ће бити [б]спашен. И они су ти који ће [в]баштинити царство Божје.

34. А ко год не поверује у мене, и не крсти се, биће проклет.

35. Заиста, заиста, кажем вам да је то учење моје, и ја сведочим да је од Оца. И онај који [а]верује у мене верује и у Оца, и њему ће Отац сведочити о мени, јер ће га походити [б]огњем и [в]Светим Духом.

36. И тако ће Отац сведочити о мени, а Свети Дух ће му сведочити о Оцу и мени, јер Отац и ја и Свети Дух, једно смо.

37. И опет, кажем вам, морате се покајати и [а]постати као мало дете, и крстити се у име моје, иначе никако не можете то примити.

---

25 *а* Мос 18:13; УиЗ 20:73. всп Крштење, крстити – Одговарајућа власт.
б всп Бог, Божанство.
26 *а* всп Крштење, крстити – Крштење урањањем.
27 *а* Јн 17:20–22; 3 Не 28:10; Морм 7:7; УиЗ 20:28.
28 *а* 1 Кор 1:10; Еф 4:11–14; УиЗ 38:27.
29 *а* 2 Тим 2:23–24; Мос 23:15. всп Препирка.
б пцс Еф 4:26 (Додатак); Мос 2:32–33.
31 *а* 2 Не 31:2–21.
32 *а* всп Учење Христово.
б 1 Јн 5:7.
в 3 Не 28:11; Етер 5:4.
33 *а* Мк 16:16. всп Крштење, крстити – Неопходност.
б всп Спасење.
в всп Целестијална слава.
35 *а* Етер 4:12.
б 3 Не 9:20; 12:2.
в всп Свети Дух.
37 *а* Мк 10:15; Лк 18:17; Мос 3:19; 3 Не 9:22.

38. И опет, кажем вам, морате се покајати и крстити у име моје и постати као мало дете, иначе никако не можете баштинити царство Божје.

39. Заиста, заиста, кажем вам да је то учење моје, и они који на томе [а]граде на стени мојој граде и [б]врата их паклена неће надвладати.

40. А онај који прогласи више или мање од тога, и постави за учење моје, тај долази од зла и није сазидан на мојој стени, већ гради на [а]песковитом темељу и врата паклена стоје отворена да приме такве, кад дођу поплаве и ветрови ударе на њих.

41. Идите, стога, овом народу и крајевима земаљским прогласите речи које рекох.

ПОГЛАВЉЕ 12.

Исус позива и овлашћује дванаестицу ученика – Он предаје Нефијцима проповеди сличне Беседи на гори – Он говори о Блаженствима – Његова учења превазилазе и замењују закон Мојсијев – Људима се заповеда да буду савршени као што су Он и Његов Отац савршени. Упоредити са Јеванђељем по Матеју пог. 5. Око 34. год. после Христа.

И догоди се да када Исус беше изговорио те речи Нефију и онима који беху позвани, (ево, број оних који беху позвани и који примише моћ и власт да крсте, беше [а]дванаест) и гле, Он испружи руку своју према мноштву и повика им, говорећи: [б]Благословени сте будете ли се обазирали на речи ове дванаесторице коју [а]изабрах међу вама да вам послужују и да буду слуге ваше. И ја им дадох моћ да вас могу крстити водом. А пошто будете крштени водом, гле, ја ћу вас крстити огњем и Светим Духом. Благословени сте, стога, поверујете ли у мене и крстите се, пошто ме видесте и знате да ја јесам.

2. И опет, још више су благословени они који [а]верују речима вашим пошто им будете сведочили да ме видесте, и да знате да ја јесам. Да, благословени су они који верују речима вашим и [б]спусте се у дубине понизности и крсте, јер ће бити похођени [в]огњем и Светим Духом, и примиће опрост греха својих.

3. Да, благословени су [а]сиромашни духом који к мени [б]дођу, јер њихово је царство небеско.

4. И опет, благословени су сви они који оплакују, јер ће се утешити.

39 *а* Мт 7:24–29; Хел 5:12. всп Стена.
б 3 Не 18:12–13.
40 *а* 3 Не 14:24–27.
12 1 *а* 3 Не 13:25.
б всп Благословити, благословен, благослов.
в всп Позвати, позван од Бога, позив.
2 *а* УиЗ 46:13–14. всп Веровање, веровати.
б Етер 4:13–15.
в 3 Не 11:35; 19:13.
3 *а* УиЗ 56:17–18. всп Понизан, понизност.
б Мт 11:28–30.

5. И благословени су [а]кротки, јер ће [б]земљу баштинити.

6. И благословени су сви они који су [а]гладни и [б]жедни [в]праведности, јер ће се Светим Духом испунити.

7. И благословени су [а]милостиви, јер ће милост примити.

8. И благословени су сви [а]чистог срца, јер ће Бога [б]видети.

9. И благословени су сви [а]миротворци, јер ће се [б]децом Божјом назвати.

10. И благословени су сви они који су [а]прогнани имена мога ради, јер њихово је царство небеско.

11. И благословени сте ви када вас људи руже и прогоне и лажно говоре против вас свакојако зло, мене ради;

12. Јер велику радост ћете имати и бити силно весели, јер ће велика бити [а]награда ваша на небу, јер су тако прогонили и пророке који беху пре вас.

13. Заиста, заиста, кажем вам, дајем вам да будете [а]со земљи. Али, изгуби ли со укус свој чиме ће се земља осолити? Тада со неће бити низашта осим да буде бачена и да је људи ногама погазе.

14. Заиста, заиста, кажем вам, дајем вам да будете светло овом народу. Не може се сакрити град који на гори лежи.

15. Гле, упале ли људи [а]свећу и под суд је ставе? Не, већ на свећњак, да светли свима који су у кући;

16. Стога, нека тако светли [а]светло ваше пред овим народом, да виде ваша добра дела и славе Оца вашег који је на небу.

17. Не мислите да сам дошао да поништим закон или пророке. Нисам дошао да поништим већ да испуним;

18. Јер заиста, заиста, кажем вам, ни једно словце нити цртица из [а]закона не прође, већ се у мени све испуни.

19. И гле, дадох вам закон и заповести Оца свога, да поверујете у мене и да се покајете за грехе своје, и да дођете к мени [а]срца скрушеног и духа раскајаног. Гле, имате заповести пред собом, и [б]закон је испуњен.

20. Стога, дођите к мени и спасите се, јер заиста, кажем вам да уколико не будете држали заповести моје, које вам сада заповедих, нипошто нећете ући у царство небеско.

21. Чули сте да је речено од оних из давнина, а и пред вама

5*а* Рим 12:16; Мос 3:19. всп Кротак, кроткост.
б всп Земља.
6*а* 2 Не 9:51; Енос 1:4.
б Јер 29:13.
в ПСол 21:21.
7*а* всп Милостив, милост.
8*а* всп Чист, чистоћа.
б УиЗ 93:1.
9*а* всп Миротворац.
б всп Синови и кћери Божје.
10*а* УиЗ 122:5–9. всп Прогонити, прогон.
12*а* Етер 12:4.
13*а* УиЗ 101:39–40. всп Со.
15*а* Лк 8:16.
16*а* 3 Не 18:24.
18*а* всп Закон Мојсијев.
19*а* 3 Не 9:20. всп Скрушено срце.
б 3 Не 9:17.

је записано, да не [а]убијете, а ко год убије биће у опасности од суда Божјег;

22. Али ја вам кажем да ко год се срди на брата свога биће у опасности од суда Његовог. А ко год каже брату своме: Рака! – биће у опасности од савета. А ко год каже: Будало! – биће у опасности од огња пакленог.

23. Стога, кад долазиш к мени, или зажелиш да дођеш к мени и сетиш се да брат твој има нешто против тебе –

24. Иди до брата свога и најпре се [а]измири са братом својим, а онда дођи к мени са пуном одлучношћу срца, и ја ћу те примити.

25. Измири се брзо са противником својим док си на путу са њим, да те не би у неко време ухватио и у тамницу бацио.

26. Заиста, заиста, кажем ти, никако нећеш изаћи одатле док не исплатиш и последњи сенин. А док си у тамници, можеш ли платити макар и један [а]сенин? Заиста, заиста, кажем ти, не.

27. Гле, они из давнина записали су да [а]прељубу не чиниш;

28. Али ја вам кажем, ко год [а]са пожудом погледа жену, већ је учинио прељубу у срцу своме.

29. Гле, заповест вам дајем да не допустите да ишта од тога уђе у [а]срце ваше;

30. Јер боље је да се одрекнете тога тако што ћете узети [а]крст свој, него да будете у пакао бачени.

31. Записано је да ко год остави жену своју, нека јој напише књигу [а]отпусну.

32. Заиста, заиста, кажем вам, да ко год [а]остави жену своју, осим због [б]блуда, наводи је да [а]прељубу чини. И ко год се ожени отпуштеном прељубу чини.

33. И опет, записано је, не заклињи се лажно већ изврши Господу [а]заклетве своје;

34. Али заиста, заиста, кажем вам, не [а]куните се уопште. Ни небом, јер је престо Божји;

35. Нити земљом, јер је подножје Његово;

36. Не куни се ни главом својом, јер ни једну влас не можеш црном или белом учинити;

37. Већ нека саопштење ваше буде: Да, да. Не, не. Јер шта год је више од тога, од Злога је.

38. И гле, записано је, [а]око за око, и зуб за зуб;

39. Али ја вам кажем да се не [а]противите зломе, већ удари ли те ко по десном образу твоме, [б]окрени му и други;

21 *а* Изл 20:13; Мос 13:21; УиЗ 42:18.
24 *а* всп Опростити.
26 *а* Алма 11:3.
27 *а* 2 Не 9:36; УиЗ 59:6.
28 *а* УиЗ 42:23. всп Пожуда.
29 *а* Дела 8:22.
30 *а* Мт 10:38; 16:24; Лк 9:23.
31 *а* всп Развод.
32 *а* Мк 10:11–12.
б всп Блуд.
в всп Прељуба.
33 *а* всп Заклетва.
34 *а* всп Богохуљење.
38 *а* Лев 24:20.
39 *а* 3 Не 6:13; 4 Не 1:34; УиЗ 98:23–32.
б всп Стрпљење.

40. А онај који хоће да се суди са тобом и одело да ти узме, нека ти узме и огртач;

41. А онај ко те присили да миљу једну идеш, иди са њим две.

42. [а]Подај оном који иште од тебе и не окрени се од онога који хоће да узајми од тебе.

43. И гле, записано је, такође, да љубите ближњега свога, а мрзите непријатеља свога;

44. Али гле, ја вам кажем, љубите [а]непријатеље своје, благосиљајте оне који вас проклињу, добро чините онима који вас мрзе и [б]молите се за оне који вас презриво искоришћавају и прогањају вас,

45. Да бисте били деца Оца вашег који је на небу, јер Он даје да сунце Његово излази и злима и добрима.

46. Стога, оно што беше од давнина, што беше под законом, у мени је све испуњено.

47. [а]Старо је укинуто и све ново постаде.

48. Стога бих да будете [а]савршени као и ја, или као што је савршен Отац ваш који је на небу.

ПОГЛАВЉЕ 13.

Исус поучава Нефијце Господњој молитви – Они треба да сакупљају благо на небу – Дванаесторици ученика се заповеда да у својој служби не мисле о ономе што је временско – Упоредити са Јеванђељем по Матеју пог. 6. Око 34. год. после Христа.

Заиста, заиста, кажем вам да бих хтео да дајете [а]милостињу сиромашнима, али пазите да не дајете милостињу своју пред људима, да вас они виде, иначе немате награду од Оца вашег који је на небу.

2. Кад дајете, дакле, милостињу своју, не трубите испред себе као што лицемери чине у синагогама и на улицама, да их људи [а]славе. Заиста, кажем вам, примили су награду своју.

3. Али ти кад дајеш милостињу своју, нека левица твоја не зна шта чини десница твоја;

4. Да милостиња твоја буде тајна. И Отац твој који види у тајности наградиће те јавно.

5. И кад се [а]молиш, не чини као што лицемери чине, јер они воле да се моле у синагогама стојећи, и на раскршћима да их људи виде. Заиста, кажем вам, примили су награду своју.

6. Али ти, кад се молиш, уђи у одају своју и кад затвориш врата своја помоли се Оцу своме који је у тајности. И Отац твој који види у тајности, наградиће те јавно.

7. Али ти кад се молиш, не понављај речи узалудне, као

42 *а* Јаков 2:17–19; Мос 4:22–26.
44 *а* ПСол 24:17; Алма 48:23.
б Дела 7:59–60.
47 *а* 3 Не 15:2, 7; УиЗ 22:1.
48 *а* Мт 5:48; 3 Не 27:27. всп Савршен.
13 1 *а* всп Милостиња, давање милостиње.
2 *а* УиЗ 121:34–35.
5 *а* всп Молитва.

незнабожци, јер мисле да ће за мноштво речи својих бити услишени.

8. Не будите, стога, попут њих, јер [а]зна Отац ваш шта вам треба и пре него што иштете.

9. [а]Овако ћете се, дакле, [б]молити: [в]Оче наш који си на небу, нек се свети име Твоје.

10. Нека буде воља Твоја на земљи као на небу.

11. И опрости нам дугове наше, као што ми опраштамо дужницима својим.

12. И не [а]уведи нас у искушење, него нас избави од зла.

13. Јер Твоје је царство, и моћ, и слава, заувек. Амен.

14. Јер, [а]опростите ли ви људима преступе њихове, и Отац ваш небески опростиће вама;

15. Али не опростите ли ви људима преступе њихове, неће ни Отац ваш небески опростити ваше преступе.

16. Сем тога, када [а]постите, не будите као лицемери, невеселог изгледа, јер они изобличују лица своја да покажу људима да посте. Заиста, кажем вам, примили су награду своју.

17. Али ти, кад постиш, помажи главу своју и умиј лице своје;

18. Да људима не изгледа да постиш, већ Оцу своме који је у [а]тајности. А Отац твој који види у тајности, наградиће тебе јавно.

19. Не скупљајте себи благо на земљи, где мољац и рђа квари и крадљивци обијају и краду;

20. Већ скупљајте себи [а]благо на небу, где ни мољац нити рђа кваре, и где крадљивци не обијају нити краду.

21. Јер где је благо твоје, тамо ће бити и срце твоје.

22. Око је [а]светлост телу. Ако је, дакле, око твоје одано, цело тело твоје биће светло.

23. Али ако је око твоје зло, цело тело твоје биће пуно таме. Ако је, дакле, светлост која је у теби тамна, каква ли је та тама!

24. Нико не може [а]служити двојици господара, јер или ће једнога мрзети а другога љубити, или ће се једнога држати а другога презирати. Не можете служити Богу и Мамони.

25. И тад се догоди да кад Исус беше изговорио те речи погледа у дванаесторицу коју изабра, и рече им: Сетите се речи које рекох. Јер гле, ви сте они које изабрах да [а]служите овом народу. Кажем вам, стога, не [б]брините се за живот свој, шта ћете јести, или шта ћете пити, нити за тело своје, шта ћете обући. Није ли живот више од јела, а тело од одела?

8 *а* УиЗ 84:83.
9 *а* Мт 6:9–13.
б всп Молитва.
в всп Бог, Божанство – Бог Отац.
12 *а* пцс Мт 6:14 (Додатак).
14 *а* Мос 26:30–31; УиЗ 64:9. всп Опростити.
16 *а* Иса 58:5–7. всп Пост, постити.
18 *а* УиЗ 38:7.
20 *а* Хел 5:8; 8:25.
22 *а* УиЗ 88:67.
24 *а* 1 Сам 7:3.
25 *а* всп Служитељ.
б Алма 31:37–38; УиЗ 84:79–85.

26. Погледајте птице небеске, јер не сеју, нити жању, нити сакупљају у амбаре, а ипак их храни Отац ваш небески. Нисте ли ви много већи од њих?

27. Који од вас забринутошћу може додати лакат један стасу своме?

28. И за одело, зашто сте забринути? Погледајте љиљане пољске како расту. Не муче се нити преду;

29. А ипак, кажем вам да ни Соломун у свој слави својој не беше обучен као један од њих.

30. Кад Бог, дакле, тако одева траву пољску, која данас јесте а сутра се у пећ баца, исто тако ће одевати вас ако нисте маловерни.

31. Стога, не бришите се, говорећи: Шта ћемо јести? Или: Шта ћемо пити? Или: Шта ћемо обући?

32. Јер зна Отац ваш небески да вам је све то потребно.

33. Већ тражите најпре [a]царство Божје и праведност Његову, а све ово ће вам се надодати.

34. Не бришите се, дакле, за сутра, јер сутра ће се бринути само за себе. Доста је сваком дану зла свога.

ПОГЛАВЉЕ 14.

Исус заповеда: Не судите; иштите од Бога; чувајте се лажних пророка – Он обећава спасење онима који чине вољу Очеву – Упоредити са Јеванђељем по Матеју поч. 7. Око 34. год. после Христа.

И ево, догоди се да када Исус изговори те речи поново се окрете мноштву, и поново им отвори уста своја, говорећи: Заиста, заиста, кажем вам, [a]не судите да вам се не би судило.

2. [a]Јер каквим судом судите, биће суђено вама, и којом мером мерите мериће вам се исто тако.

3. И зашто видиш трун у оку брата свога, а не примећујеш брвно у оку своме?

4. Или како можеш рећи брату своме: Дај да извадим трун из ока твога – а гле, брвно је у оку твоме?

5. Лицемеру, најпре извади [a]брвно из ока свога, па ћеш онда добро видети да извадиш трун из ока брата свога.

6. Не дајте псима што је [a]свето, нити бацајте бисере своје пред свиње, да га ногама не погазе па се окрену и растргају вас.

7. [a]Иштите, и даће вам се. Тражите, и наћи ћете. Куцајте, и отвориће вам се.

8. Јер сваки који иште, прима, и који тражи, налази, и који куца, отвара му се.

9. Или који ће човек међу вама, ако син његов хлеб иште, камен му дати?

---

33 *a* Лк 12:31.
14 1 *a* пцс Мт 7:1–2 (Додатак); Јн 7:24.
2 *a* Морм 8:19.
5 *a* Јн 8:3–11.
6 *a* всп Свети.
7 *a* 3 Не 27:29. всп Молитва.

10. Или ако рибу иште, змију му дати?

11. Ако ви, дакле, зли будући, умете добрим даровима даривати децу своју, колико ће више Отац ваш који је на небу добрим даривати оне који од Њега ишту.

12. Све, дакле, што желите да људи вама чине, [а]чините тако и ви њима, јер то је закон и пророци.

13. Уђите на [а]уска врата, јер широка су врата и [б]пространа пут који у пропаст води, и много их је који њиме иду;

14. Јер уска су [а]врата и [б]тесан пут који у живот воде, и [в]мало их је који их налазе.

15. Чувајте се [а]лажних пророка који вам долазе у оделу овчијем, а изнутра су вуци грабљиви.

16. По плодовима њиховим ћете их препознати. Беру ли људи с трња грожђе, или с чичка смокве?

17. Тако свако добро дрво плодове добре рађа, а дрво покварено плодове зле рађа.

18. Не може дрво добро плодове зле рађати, ни дрво покварено плодове добре рађати.

19. Свако дрво које не [а]рађа плодове добре, сече се и у огањ баца.

20. Дакле, по [а]плодовима њиховим ћете их препознати.

21. Неће свако ко ми каже, Господе, Господе, ући у царство небеско, већ онај који чини вољу Оца мога који је на небу.

22. Многи ће ми [а]рећи у тај дан: Господе, Господе, нисмо ли у име Твоје прорицали, и у име Твоје ђаволе истеривали, и у име Твоје многа дивна дела чинили?

23. А тада ћу им ја рећи: Никад вас нисам [а]познавао. [б]Идите од мене, ви који чините безакоње.

24. Ко год, дакле, слуша ове моје речи и извршава их, сматраћу га човеком мудрим, који кућу своју гради на [а]стени –

25. И удари [а]киша, и дођоше поплаве, и дунуше ветрови, и навалише на ону кућу, и она не [б]паде, јер беше утемељена на стени.

26. А сваки који слуша ове моје речи и не извршава их, сматраће се човеком безумним, који кућу своју гради на [а]песку –

27. И удари киша, и дођоше поплаве, и дунуше ветрови, и навалише на ону кућу, и она паде, и пад њен беше велик.

ПОГЛАВЉЕ 15.

Исус најављује да је закон Мојсијев испуњен кроз Њега – Нефијци

12*а* всп Самилост.
13*а* Лк 13:24; 3 Не 27:33.
б УиЗ 132:25.
14*а* 2 Не 9:41; 31:9, 17–18; УиЗ 22.
б 1 Не 8:20.
в 1 Не 14:12.
15*а* Јер 23:21–32; 2 Не 28:9, 12, 15.
19*а* Мт 3:10; Алма 5:36–41; УиЗ 97:7.
20*а* Лк 6:43–45; Моро 7:5.
22*а* Алма 5:17.
23*а* Мос 5:13; 26:24–27.
б Лк 13:27.
24*а* всп Стена.
25*а* Алма 26:6; Хел 5:12.
б ПСол 12:7.
26*а* 3 Не 11:40.

су друге овце о којима је Он говорио у Јерусалиму – Због безакоња, Господњи народ у Јерусалиму не зна за расејане овце Израелове. Око 34. год. после Христа.

И ево, догоди се да када Исус беше завршио ово казивање, осврну се унаоколо на мноштво, и рече му: Гле, чусте оно што поучавах пре него што се успех Оцу своме. Стога, ко год упамти ове моје речи и [а]извршава их, [б]подигнућу га у последњи дан.

2. И догоди се да када Исус изговори ове речи, опази како се неки међу њима чуде и питају шта да чине са [а]законом Мојсијевим, јер не разумеше казивање да све старо прође и све ново постаде.

3. А Он им рече: Не чудите се што вам рекох да све старо прође и све ново постаде.

4. Гле, кажем вам да је испуњен [а]закон који беше дат Мојсију.

5. Гле, [а]ја сам онај који закон даде, и ја сам онај који се заветова са својим народом Израелом. Стога је закон кроз мене испуњен, јер ја дођох да [б]испуним закон. Он је, стога, окончан.

6. Гле, [а]не одбацујем пророке, јер они који се кроз мене не испунише, заиста, кажем вам, биће сви испуњени.

7. И јер вам рекох да све старо прође, не одбацујем оно што је речено о ономе што ће доћи.

8. Јер гле, [а]завет који учиних са својим народом није сав испуњен, већ је закон који Мојсију беше дат окончан кроз мене.

9. Гле, ја сам [а]закон, и [б]светло. Гледајте у мене и истрајте до краја и [в]живећете, јер оном који [г]истраје до краја даћу вечни живот.

10. Гле, дадох вам [а]заповести. Стога, држите заповести моје. И то је закон и пророци, јер они заиста [б]сведочаху за мене.

11. И ево, догоди се да када Исус беше рекао те речи, рече дванаесторици коју изабра:

12. Ви сте ученици моји, и ви сте светло овом народу који је остатак дома [а]Јосифовог.

13. И гле, ово је [а]земља баштине ваше, и Отац вам је даде.

14. И никад ми Отац не даде заповест да [а]кажем то браћи вашој у Јерусалиму.

15. Нити ми Отац икад даде заповест да им кажем за [а]друга племена дома Израеловог, која Отац изведе из земље.

15 1*а* Јак 1:22.
б 1 Не 13:37; УиЗ 5:35.
2*а* всп Закон Мојсијев.
4*а* Мос 13:27–31; 3 Не 9:17–20.
5*а* 1 Кор 10:1–4; 3 Не 11:14. всп Јахве.
б Алма 34:13.
6*а* 3 Не 23:1–5.
8*а* 3 Не 5:24–26.
9*а* 2 Не 26:1.
б всп Светлост, светлост Христова.
в Јн 11:25; УиЗ 84:44.
г всп Истрајати.
10*а* 3 Не 12:20.
б Мос 13:33.
12*а* всп Јосиф, син Јаковљев.
13*а* 1 Не 18:22–23.
14*а* 3 Не 5:20.
15*а* 3 Не 16:1–4. всп Израел – Десет изгубљених племена Израелових.

16. Овако ми Отац заповеди да им кажем:

17. И друге овце имам које нису из овог стада, и њих морам довести, и оне ће чути глас мој. И биће једно стадо и један [а]пастир.

18. И ево, због тврдоглавости и неверe они не [а]разумеше речи моје. Стога ми Отац заповеди да им о томе више ништа не говорим.

19. Али, заиста, кажем вам да ми Отац заповеди, и ја вам кажем да сте одељени од њих због безакоња њиховог. Стога, због безакоња свога они не знају за вас.

20. И заиста, опет, кажем вам да и друга племена Отац одели од њих. А због безакоња свога они не знају за њих.

21. И заиста, кажем вам да сте ви они за које рекох: И [а]друге овце имам које нису из овог стада, и њих морам довести, и оне ће чути глас мој. И биће једно стадо и један пастир.

22. А они ме не разумеше, јер мишљаху да су то [а]нејевреји, јер не разумеше да нејевреји треба да се [б]обрате кроз проповедање њихово.

23. И не разумеше ме кад рекох да ће они чути глас мој. И не разумеше да [а]нејевреји никада неће чути глас мој – да им се ја сâм нећу објавити, осим преко [б]Светог Духа.

24. Али гле, ви и чусте [а]глас мој и видесте ме, и ви сте овце моје, и убројани сте међу оне које ми Отац [б]даде.

ПОГЛАВЉЕ 16.

Исус ће походити остале од изгубљених оваца Израелових – У последњим данима јеванђеље ће отићи нејеврејима а затим дому Израеловом – Господњи народ ће очи у очи видети кад Он поново буде враћао Сион. Око 34. год. после Христа.

И заиста, заиста, кажем вам да имам [а]друге овце које нису у овој земљи, нити у земљи јерусалимској, нити у било којим деловима земље унаоколо где бејах да служим;

2. Јер оне о којима говорим су оне који још не чуше глас мој, нити им се ја сам икад објавих.

3. Али примих заповест од Оца да одем к [а]њима, и да ће оне чути глас мој, и прибројати се овцама мојим, да буде једно стадо и један пастир. Стога, идем да им се објавим.

4. А вама заповедам да када одем, запишете ова [а]казивања, да ако мој народ при Јерусалиму, они који ме видеше и беху са мном у служби мојој,

17 *а* всп Добри пастир.
18 *а* УиЗ 10:59.
21 *а* Јн 10:14–16.
22 *а* всп Нејевреји.
б Дела 10:34–48.
23 *а* Мт 15:24.
б 1 Не 10:11. всп Свети Дух.
24 *а* Алма 5:38; 3 Не 16:1–5.
б Јн 6:37; УиЗ 27:14.
16 1 *а* 3 Не 15:15. всп Израел – Десет изгубљених племена Израелових.
3 *а* 3 Не 17:4.
4 *а* всп Света писма.

не затражи од Оца у име моје да прими знање о вама путем Светог Духа, а и о другим племенима за које не зна, да се та казивања које ћете ви записати сачувају и да се објаве [б]нејеврејима, да се кроз пунину нејевреја, остатак потомства њиховог који ће бити расејан по лицу земаљском, због неверe њихове, уведе, то јест, приведе к [в]знању о мени, Откупитељу њиховом.

5. А тада ћу их [а]сакупити са четири краја земаљска, и тада ћу испунити [б]завет који Отац учини са целим народом [в]дома Израеловог.

6. А благословени су [а]нејеврејизбог веровања свога у мене, кроз и преко [б]Светог Духа, који им сведочи о мени и о Оцу.

7. Гле, због веровања свога у мене, говори Отац, а због неверовања вашег, о доме Израелов, у [а]последњи дан истина ће доћи нејеврејима, да им се обзнани пунина о томе.

8. Али јао, говори Отац, нејеврејима који не верују – јер мада дођоше на лице ове земље и [а]расејаше мој народ који је од дома Израеловог, и мој народ који је од дома Израеловог [б]истераше из средине своје, и ногама изгазише;

9. А због милости Божје према нејеврејима, а и судова Очевих над мојим народом који је од дома Израеловог, заиста, заиста, кажем вам, да после свега тога, и ја учиних да мој народ, који је од дома Израеловог, буде ударан и мучен и [а]погубљен и буде истеран из средине њихове и омражен од њих, и постане звиждук и подсмех међу њима –

10. И овако заповеда Отац да вам кажем: У дан кад нејевреји згреше против јеванђеља мога и одбаце пунину јеванђеља мога и [а]уздигну се у охолости срца својих, изнад свих народа и свих људи целе земље, и испуне се свакојаким лажима и преварама и неваљалствима, и свакојаким лицемерјем и убиствима и [б]надрисвештенством и курварствима и тајним одвратностима, и буду ли чинили све то и одбаце пунину јеванђеља мога, гле, говори Отац, узећу од њих пунину јеванђеља мога.

11. И [а]сетићу се тада завета свога који учиних са својим народом, о доме Израелов, и донећу им јеванђеље своје.

12. И показаћу теби, о доме Израелов, да нејевреји немају моћи над вама, већ ћу се сетити завета свога вама, о доме Израелов, и

4 *б* 1 Не 10:14; 3 Не 21:6.
в Јез 20:42–44; 3 Не 20:13.
5 *а* всп Израел – Сакупљање Израела.
б 3 Не 5:24–26.
в 1 Не 22:9; 3 Не 21:26–29.
6 *а* 1 Не 13:30–42; 2 Не 30:3.
б 2 Не 32:5; 3 Не 11:32, 35–36. всп Свети Дух.
7 *а* всп Обнова јеванђеља.
8 *а* 1 Не 13:14; Морм 5:9, 15.
б 3 Не 20:27–29.
9 *а* Амос 9:1–4.
10 *а* Морм 8:35–41.
б 2 Не 26:29.
11 *а* 3 Не 21:1–11; Морм 5:20.

ви ћете доћи до [а]знања о пунини јеванђеља мога.

13. Али, покају ли се нејеврејии и врате к мени, говори Отац, гле, биће [а]убројани међу мој народ, о доме Израелов.

14. И нећу допустити да мој народ, који је од дома Израеловог, провали међу њих и прегази их, говори Отац.

15. Али, не окрену ли се мени и послушају глас мој, допустићу им, да, допустићу моме народу, о доме Израелов, да провали међу њих и [а]прегази их, и биће попут соли која изгуби укус свој, која више није добра низашта осим да буде бачена и да је мој народ ногама погази, о доме Израелов.

16. Заиста, заиста, кажем вам, овако ми Отац заповеди – да овом народу дам ову земљу за баштину њихову.

17. И тад ће се испунити [а]речи пророка Исаије, које гласе:

18. [а]Стражари ће [б]твоји глас подићи, углас ће запевати, јер ће очима својим видети кад Господ поново буде враћао Сион.

19. Радујте се и запевајте заједно, рушевине јерусалимске, јер Господ утеши свој народ, откупи Он Јерусалим.

20. Разоткри Господ свету мишицу своју пред очима свих народа, и сви ће крајеви земаљски видети спасење Божје.

ПОГЛАВЉЕ 17.

Исус упућује људе да промишљају о Његовим речима и да се моле за разумевање – Он исцељује њихове болесне – Он се моли за народ, користећи речи које не могу бити записане – Анђели служе, а огањ окружује њихове малишане. Око 34. год. после Христа.

Гле, тад се догоди да када Исус изговори ове речи поново погледа унаоколо на мноштво, и рече им: Гле, моје је [а]време близу.

2. Опажам да сте слаби, да не можете [а]разумети све речи моје које ми Отац заповеди да вам их сада кажем.

3. Пођите, стога, кућама својим и [а]промишљајте о ономе што вам рекох, и иштите од Оца, у име моје, да разумете, и [б]припремите умове своје за [в]сутра, а ја ћу вам опет доћи.

4. Али сада [а]идем к Оцу, а и да се [б]покажем [в]изгубљеним племенима Израеловим, јер она нису изгубљена за Оца, јер Он зна где их одведе.

5. И догоди се да када Исус

12 *а* Хел 15:12–13.
13 *а* Гал 3:7, 29; 1 Не 15:13–17; 2 Не 10:18; 3 Не 30:2; Авр 2:9–11.
15 *а* Мих 5:8–15; 3 Не 20:16–19; 21:12–21; УиЗ 87:5.
17 *а* 3 Не 20:11–12.
18 *а* Јез 33:1–7. всп Бдети, стражари.
б Иса 52:8–10.
17 1 *а* ти да се врати Оцу. Видети стих 4.
2 *а* Јн 16:12; УиЗ 78:17–18.
3 *а* всп Промишљати.
б УиЗ 132:3.
в 3 Не 19:2.
4 *а* 3 Не 18:39.
б 3 Не 16:1–3.
в всп Израел – Десет изгубљених племена Израелових.

беше тако говорио, поново се осврну на мноштво унаоколо, и угледа их како плачу и постојано гледају у Њега као да желе да Га замоле да још мало остане са њима.

6. А Он им рече: Гле, утроба је моја прожета [а]самилошћу према вама.

7. Има ли неко болестан међу вама? Донесите их овамо. Има ли неко хром, или слеп, или сакат, или богаљ, или губав, или који је непокретан, или који је глув, или га нешто друго мучи? Донесите их овамо и ја ћу их исцелити јер имам саосећања према вама. Утроба је моја прожета милошћу.

8. Јер опажам да желите да вам покажем шта учиних браћи вашој у Јерусалиму, јер видим да је [а]вера ваша [б]довољна да вас исцелим.

9. И догоди се да кад тако рече, цело мноштво, заједно, пође са својим болеснима, и својим мученима, и својим хромима, и својим слепима, и својим немима, и са свима онима које нешто мучи. И Он их све [а]исцељиваше како Му их довођаху.

10. И сви они, и они који беху исцељени, и они који беху здрави, сагнуше се до ногу Његових и поклонише му се. И сви они који могаху доћи, упркос мноштву, [а]љубљаху ноге Његове, толико да му опраше ноге сузама својим.

11. И догоди се да им Он заповеди да доведу [а]дечицу своју.

12. Доведоше они тако дечицу своју и посадише их на земљу око Њега, а Исус стајаше у средини, а мноштво се уклони док Му их све не донеше.

13. И догоди се да када сви беху донешени, а Исус стајаше у средини, заповеди Он мноштву да [а]клекне доле на земљу.

14. И догоди се да када клекнуше на земљу, уздахну Исус у себи, и рече: Оче, [а]ожалошћен сам због опакости народа од дома Израеловог.

15. А када беше изговорио те речи, и Он сам клекну на земљу, и гле, мољаше се Оцу. А оно што мољаше не може бити записано, а мноштво које Га чу сведочаше.

16. А они овако сведочаху: [а]Око никад не виде, нити ухо икад пре чу нешто тако велико и чудесно као што ми видесмо и чусмо Исуса да говори Оцу;

17. И ни један [а]језик не може изговорити, нити иједан човек може записати, нити срца људска могу замислити нешто тако велико и чудесно као што ми и видесмо и чусмо Исуса да говори. И нико не може

6*а* всп Самилост.
8*а* Лк 18:42.
б 2 Не 27:23; Етер 12:12.
9*а* Мос 3:5; 3 Не 26:15.
10*а* Лк 7:38.
11*а* Мт 19:13–14; 3 Не 26:14, 16.
13*а* Лк 22:41; Дела 20:36.
14*а* Мојсије 7:41.
16*а* Иса 64:4; 1 Кор 2:9; УиЗ 76:10, 114–119.
17*а* 2 Кор 12:4.

замислити радост која испуни душе наше док Га слушасмо да се моли Оцу за нас.

18. И догоди се да када Исус заврши молитву Оцу, устаде, али [а]радост мноштва беше толика да беху савладани.

19. И догоди се да им се Исус обрати и нареди им да устану.

20. И они усташе са земље, а Он им рече: Благословени сте због вере ваше. И ево, гле, радост је моја потпуна.

21. И када изговори те речи, [а]заплака, и мноштво посведочи о томе, а Он узе дечицу њихову, једно по једно, и [б]благосиљаше их и Оцу се мољаше за њих.

22. А кад то учини поново заплака;

23. И обрати се мноштву и рече им: Погледајте малишане своје.

24. И како они погледаше да виде, бацише поглед према небу и видеше небо отворено и видеше анђеле како са неба силазе као да су усред огња. И они сиђоше и [а]окружише ове малишане. И они беху огњем окружени, а анђели им служаху.

25. И мноштво виде и чу и посведочи. И они знају да је запис њихов истинит, јер сви они видеше и чуше, сваки човек за себе. И беше их на броју две хиљаде и пет стотина душа, а беше међу њима мушкараца, жена, и деце.

ПОГЛАВЉЕ 18.

Исус уводи причешће међу Нефијце – Заповеда им се да се увек моле у Његово име – Они који недостојно једу Његово тело и пију Његову крв проклети су – Ученицима се даје моћ да поверавају Светог Духа. Око 34. год. после Христа.

И догоди се да Исус заповеди ученицима својим да му донесу [а]хлеб и вино.

2. А кад они одоше по хлеб и вино, заповеди Он мноштву да поседају на земљу.

3. И кад ученици дођоше са [а]хлебом и вином, Он узе нешто хлеба, разломи га и благослови, и даде ученицима и заповеди им да једу.

4. И пошто беху јели и заситили се, заповеди им да дају мноштву.

5. И пошто мноштво беше јело и заситило се, Он рече ученицима: Гле, један од вас ће бити заређен, и њему ћу дати моћ да [а]ломи хлеб и благосиља га и даје народу цркве моје, свима онима који поверују и крсте се у име моје.

6. И увек ћете гледати да то чините, као што ја учиних, као што ја хлеб разломих и благослових га и вама дадох.

7. А то ћете чинити у [а]спомен на тело моје које вам показах. И биће то сведочанство Оцу да ме

18 *а* всп Радост.
21 *а* Јн 11:35.
б Мк 10:14–16.
24 *а* Хел 5:23–24, 43–45.
18 1 *а* Мт 26:26–28.
3 *а* всп Причест.
5 *а* Моро 4.
7 *а* Моро 4:3.

се увек сећате. А ако ме се увек будете сећали, Дух мој биће са вама.

8. И догоди се да када Он изговори ове речи, заповеди ученицима својим да узму вино из чаше и пију га, и да га дају мноштву да га и оно пије.

9. И догоди се да они учинише тако, и пијаху га и заситише се. И мноштву дадоше, и они пијаху и заситише се.

10. И пошто ученици беху учинили то, Исус им рече: Благословени сте због овога што учинисте, јер то је испуњење заповести мојих, и то сведочи Оцу да сте вољни да чините оно што вам заповедих.

11. И то ћете увек чинити онима који се покају и крсте у име моје. И чинићете то у спомен на крв моју коју пролих за вас, да можете посведочити Оцу да ме се увек сећате. А ако ме се увек будете сећали, Дух мој биће са вама.

12. И дајем вам заповест да то чините. И будете ли увек чинили тако биће благословени, јер сте сазидани на [а]стени мојој.

13. Али ко год учини више или мање од тога није сазидан на стени мојој, већ је сазидан на темељу песковитом. И када удари киша и дођу поплаве, и дуну ветрови и ударе на њих, они ће [а]пасти, а [б]врата паклена стоје отворена да их приме.

14. Стога, биће благословени будете ли држали заповести моје које ми Отац заповеди да вам их дам.

15. Заиста, заиста, кажем вам, морате увек бдети и [а]молити се, да вас ђаво не би искушао и засужњене повео за собом.

16. И као што се ја мољах међу вама, тако ћете се и ви молити у цркви мојој, међу мојим народом који се каје и крсти у име моје. Гле, ја сам [а]светло, дадох вам [б]пример.

17. И догоди се да када Исус беше изговорио ове речи ученицима својим, поново се окрете мноштву и рече им:

18. Гле, заиста, заиста, кажем вам, морате увек бдети и молити се да не паднете у искушење, јер [а]Сотона жели да вас има, да вас решета као пшеницу.

19. Морате се, стога, увек молити Оцу у име моје;

20. И [а]шта год заиштете од Оца у име моје, што је исправно, верујући да ћете примити, гле, даће вам се.

21. У породицама својим [а]молите се Оцу, увек у име моје, да жене ваше и деца ваша благословени буду.

22. И гле, често се састајте, и никоме не браните да вам

12 *а* всп Стена.
13 *а* всп Отпадништво.
б 3 Не 11:39.
15 *а* Алма 34:17–27.
всп Молитва.
16 *а* всп Светлост, светлост Христова.
б всп Исус Христ – Пример Исуса Христа.
18 *а* Лк 22:31; 2 Не 2:17–18; УиЗ 10:22–27.
20 *а* Мт 21:22; Хел 10:5; Моро 7:26; УиЗ 88:63–65.
21 *а* Алма 34:21.

долази када се састајете, већ им допустите да вам долазе и не браните им;

23. Него се [а]молите за њих и не избацујте их. И буду ли вам често долазили молите се Оцу за њих, у име моје.

24. Подигните, дакле, [а]светло своје, да сија свету. Гле, ја сам [б]светло које ћете подићи – оно што видесте да ја чиним. Гле, видесте да се мољах Оцу, и сви ви посведочисте.

25. И видите да не заповедих да [а]ико од вас оде, већ уместо тога заповедих да дођете к мени да [б]опипате и видите. Исто тако чините и ви свету, и ко год прекрши ову заповест допушта себи да буде доведен у искушење.

26. И ево, догоди се да када Исус беше изговорио те речи, поново погледа према ученицима које изабра, и рече им:

27. Гле, заиста, заиста, кажем вам, дајем вам још једну заповест, а онда морам ићи [а]Оцу своме да испуним [б]друге заповести које ми Он даде.

28. И ево, гле, ово је заповест коју вам дајем, да не допустите никоме да знајући [а]узима од тела мога и крви моје [б]недостојно, када му служите.

29. Јер ко год [а]недостојно једе и пије тело моје и [б]крв, једе и пије проклетство души својој. Стога, ако знате да је неко недостојан да једе и пије од тела мога и крви моје, забраните му.

30. Ипак, не [а]избацујте га између себе, већ му служите и молите се Оцу за њега, у име моје. А ако се он покаје и крсти у име моје, тада га примите и служите му од тела мога и крви моје.

31. Али, ако се не покаје, неће се убројати међу мој народ, да не уништи мој народ, јер гле, познајем овце [а]своје и оне су избројане.

32. Ипак, не избацујте га из синагога својих, или својих места за службу, већ таквима и даље служите, јер не знате хоће ли се они вратити и покајати и доћи к мени са пуном одлучношћу срца, и ја ћу их [а]исцелити, а ви ћете бити средство којим им се доноси спасење.

33. Стога, држите се ових казивања које вам заповедих да не дођете под [а]осуду, јер јао ономе кога Отац осуди.

34. И ове заповести дајем вам због препирки које имате међу собом. А благословени сте ако [а]нема препирки међу вама.

35. А сада идем к Оцу, [а]јер потребно је да одем Оцу, вас ради.

23 *а* 3 Не 18:30.
24 *а* Мт 5:16.
б Мос 16:9.
25 *а* Алма 5:33.
б 3 Не 11:14–17.
27 *а* всп Бог, Божанство – Бог Отац.
б 3 Не 16:1–3.
28 *а* 1 Кор 11:27–30.
б Морм 9:29.
29 *а* УиЗ 46:4.
б всп Крв; Причест.
30 *а* УиЗ 46:3.
31 *а* Јн 10:14; Алма 5:38; 3 Не 15:24.
32 *а* 3 Не 9:13–14; УиЗ 112:13.
33 *а* всп Осудити, осуда.
34 *а* 3 Не 11:28–30.
35 *а* 1 Јн 2:1; 2 Не 2:9; Моро 7:27–28; УиЗ 29:5.

36. И догоди се да када Исус беше завршио ово казивање, [а]руком својом дотакну [б]ученике које изабра, једног по једног, и то док их све не беше дотакао, и говораше им док их дотицаше.

37. А мноштво не чу речи које Он изговори, стога не сведочаше. Али, ученици посведочише да им Он даде [а]моћ да дају [б]Светог Духа. А ја ћу вам касније показати да је овај запис истинит.

38. И догоди се да кад их Исус све беше дотакао, дође [а]облак и заклони мноштво да не могаху видети Исуса.

39. И док беху заклоњени Он оде од њих и узнесе се на небо. И ученици видеше и посведочише да се Он понове успе на небо.

ПОГЛАВЉЕ 19.

Дванаест ученика служе народу и моле се за Светог Духа – Ученици се крсте и примају Светог Духа и служење анђеоско – Исус се моли користећи речи које не могу бити записане – Он сведочи о силно великој вери тих Нефијаца. Око 34. год. после Христа.

И ево, догоди се да када се Исус беше успео на небо, мноштво се разиђе, и сваки човек поведе жену своју и децу своју и врати се дому своме.

2. И одмах се на све стране разгласи међу народом, још пре мрака, да мноштво беше видело Исуса и да им Он служаше, и да ће се и сутрадан показати мноштву.

3. Да, и чак се целу ноћ унаоколо разглашаваше о Исусу. И они толико разглашаваху народу да их беше много, да, силно велик број, који се силно напрезаху целу ту ноћ како би сутрадан били на месту где ће се Исус показати мноштву.

4. И догоди се да сутрадан, када се мноштво окупи, гле, Нефи и брат његов кога он из мртвих подиже, чије име беше Тимотије, а и син његов, чије име беше Јона, и Матони, такође, и Матониха, и Кумен, и Куменонхи, и Јеремија, и Шемнон, и Јона, и Седекија, и Исаија – то су, ево, имена ученика које Исус беше изабрао – и догоди се да они изађоше и стадоше усред мноштва.

5. И гле, мноштво беше тако велико да они наредише да се оно подели на дванаест група.

6. А дванаесторица поучаваху мноштво. И гле, они наредише да мноштво клекне на лице земаљско, и помоли Оцу у име Исусово.

7. И ученици се такође мољаху Оцу у име Исусово. И догоди се да они усташе и служаху народу.

8. И кад служише исте оне речи које Исус изговори – ништа

36 *а* всп Руке, полагање руку.
б 1 Не 12:7; 3 Не 19:4.
37 *а* всп Моћ.
б всп Дар Светог Духа.
38 *а* Изл 19:9, 16.

не мењајући речи које Исус изговори – гле, поново клекнуше и помолише се Оцу у име Исусово.

9. И мољаху се за оно што највише жељаху, а жељаху да им буде удељен [а]Свети Дух.

10. И кад се тако помолише, дођоше до ивице воде, а мноштво пође за њима.

11. И догоди се да Нефи сиђе [а]у воду и беше крштен.

12. И догоди се да изрони из воде и поче крштавати. И крстио је све оне које Исус беше изабрао.

13. И догоди се да када сви беху [а]крштени и из воде изронише, Свети Дух сиђе на њих и испунише се [б]Светим Духом и огњем.

14. И гле, беху као огњем [а]опкољени, а он сиђе са неба, и мноштво беше сведоком тога и посведочи о томе. И анђели с неба силажаху и служаху им.

15. И догоди се да док анђели служаху ученицима, Исус дође и стаде у средину и служаше им.

16. И догоди се да Он говораше мноштву, и заповеди им да поново клекну на земљу, а и да ученици Његови клекну на земљу.

17. И догоди се да када сви они беху клекли на земљу, заповеди ученицима својим да се помоле.

18. И гле, почеше се молити и мољаху се Исусу називајући га Господом својим и Богом својим.

19. И догоди се да Исус оде из средине њихове, и оде мало даље од њих, и саже се до земље, и рече:

20. Оче, захваљујем ти што Светог Духа даде онима које изабрах, а због веровања њиховог у мене изабрах их из света.

21. Оче, молим ти се да даш Светог Духа свима онима који поверују речима њиховим.

22. Оче, Ти им даде Светог Духа јер у мене верују, и видиш да у мене верују јер их чујеш, и моле се мени, а моле ми се јер сам са њима.

23. И ево, Оче, молим Ти се за њих, а и за све оне који поверују речима њиховим, да могу да поверују у мене, да могу бити у њима, [а]као ти Оче што си у мени, да будемо [б]једно.

24. И догоди се да када се Исус тако беше помолио Оцу, дође међу ученике своје, и гле, они му се и даље без престанка мољаху. И не [а]гомилаху мноштво речи, јер им беше удељено шта ће да [б]моле, и беху жељом испуњени.

25. И догоди се да их Исус благослови док Му се мољаху, и насмеши се на њих, а светлост с [а]лица Његовог их обасја, и гле, беху они [б]бели као лице а и одећа Исусова. И гле, белина

19 9*а* 3 Не 9:20.
11*а* 3 Не 11:23.
13*а* всп Крштење, крстити.
б 3 Не 12:2; Морм 7:10.
всп Дар Светог Духа.
14*а* Хел 5:23–24, 43–45; 3 Не 17:24.
23*а* 3 Не 9:15.
б Јн 17:21–23. всп Јединство.
24*а* Мт 6:7.
б УиЗ 46:30.
25*а* Бр 6:23–27.
б всп Преображење – Преображена бића.

њихова премашиваше сваку белину, да, чак ништа на земљи не може бити тако бело као белина њихова.

26. А Исус им рече: Молите се и даље. И они не престајаху да се моле.

27. И Он се поново окрену од њих, и оде мало даље и саже се до земље, и поново се помоли Оцу, говорећи:

28. Оче, захваљујем Ти што [а]очисти оне које изабрах, због вере њихове, и молим се за њих, а и за оне који верују речима њиховим, да могу бити очишћени у мени, кроз веру у речи њихове, као што су они очишћени у мени.

29. Оче, не молим се за свет, већ за оне које ми Ти даде [а]из света, због вере њихове, да могу бити очишћени у мени, да ја могу бити у њима, као што си Ти, Оче, у мени, да будемо једно, да се прославим у њима.

30. И када Исус изговори те речи поново оде ученицима својим. И гле, они му се постојано мољаху, без престанка, и Он се поново насмеши на њих. И гле, беху они [а]бели као Исус.

31. И догоди се да Он поново оде мало даље и помоли се Оцу;

32. И језик не може изговорити речи којима се мољаше, нити човек може [а]записати речи којима се мољаше.

33. А мноштво чу и посведочи. А срца њихова беху отворена и они разумеше у срцима својим речи којима се Он мољаше.

34. Међутим, тако велике и чудесне беху речи којима се мољаше да не могу бити записане, нити их човек може [а]изговорити.

35. И догоди се да када Исус заврши молитву, поново дође ученицима и рече им: Толику [а]веру никад не видех међу свим Јеврејима. Стога им не могох показати тако велика чуда, због [б]неверовања њиховог.

36. Заиста, кажем вам, нико од њих не виде нешто тако велико као што ви видесте, нити чу нешто тако велико као што ви чусте.

ПОГЛАВЉЕ 20.

Исус чудесно набавља хлеб и вино и поново служи причешће народу – Остатак Јаковљев ће доћи до сазнања истине о Господу Богу своме и баштиниће Америку – Исус је пророк попут Мојсија, а Нефијци су деца пророка – Још неки из Господњег народа биће сакупљени у Јерусалиму. Око 34. год. после Христа.

И догоди се да Он заповеди мноштву да престане да се моли, а и ученицима својим. А заповеди им да не престану да се [а]моле у срцима својим.

28 *а* Моро 7:48; УиЗ 50:28–29; 88:74–75. всп Чист, чистоћа.
29 *а* Јн 17:6.
30 *а* Мт 17:2.
32 *а* УиЗ 76:116.
34 *а* 2 Кор 12:4; 3 Не 17:17.
35 *а* всп Вера.
б Мт 13:58. всп Невера.
20 1 *а* 2 Не 32:9; Мос 24:12.

2. И заповеди им да се подигну и стану на ноге своје. И они се подигоше и стадоше на ноге своје.

3. И догоди се да Он поново разломи хлеб и благослови га, и даде ученицима да једу.

4. И пошто беху појели, заповеди им да разломе хлеб и дају мноштву.

5. И када беху дали мноштву, Он им даде и вино да пију и заповеди им да дају мноштву.

6. Ево, не беше [а]хлеба, нити вина, које донеше ученици, нити мноштво;

7. Али Он им заиста [а]даде хлеб да једу, а и вино да пију.

8. И Он им рече: Ко [а]једе овај хлеб, једе од тела мога за душу своју, и ко пије ово вино, пије од крви моје за душу своју. И душа његова никад неће огладнети нити ожеднети, већ ће се заситити.

9. Ево, кад сво мноштво беше пило и јело, гле, испунише се Духом, и углас повикаше и дадоше славу Исусу, кога и видеше и чуше.

10. И догоди се да када сви беху дали славу Исусу, Он им рече: Ево, завршавам сада заповест коју ми Отац заповеди за овај народ, који је остатак дома Израеловог.

11. Сећате се како вам говорах, и рекох да када се испуне [а]речи [б]Исаијине – гле оне су записане, имате их пред собом, истражујте их стога –

12. И заиста, заиста, кажем вам, када се оне испуне тада је испуњење [а]завета који Отац учини са својим народом, о доме Израелов.

13. И тада ће [а]остаци који ће бити [б]расејани широм лица земаљског, бити [а]сабрани са истока и са запада, и са југа и са севера, и биће приведени к [ж]знању о Господу Богу своме, који их откупи.

14. И Отац ми заповеди да вам ову [а]земљу дам за баштину вашу.

15. И кажем вам, да не [а]покају ли се нејевреји после благослова који приме, пошто расејаше мој народ –

16. Тада ћете ви, који сте остатак дома Јаковљевог, поћи међу њих и бићете у средини оних којих ће бити много. И бићете међу њима као лав међу зверима шумским, и као млади [а]лав међу стадима овчјим, који кад пролази и [б]гази и на комаде кида, и нико не може да избави.

17. Рука твоја ће се подићи на противнике твоје и сви ће непријатељи твоји бити искључени.

---

6 *а* Мт 14:19–21.
7 *а* Јн 6:9–14.
8 *а* Јн 6:50–58; 3 Не 18:7. всп Причест.
11 *а* 3 Не 16:17–20; 23:1–3.
б 2 Не 25:1–5; Морм 8:23.
12 *а* 3 Не 15:7–8.
13 *а* 3 Не 16:11–12; 21:2–7.
б всп Израел – Расејавање Израела.
в всп Израел – Сакупљање Израела.
ж 3 Не 16:4–5.
14 *а* всп Обећана земља.
15 *а* 3 Не 16:10–14.
16 *а* Морм 5:24; УиЗ 19:27.
б Мих 5:8–9; 3 Не 16:14–15; 21:12.

18. И ја ћу [a]сакупити свој народ, као што човек на гумно скупља снопље своје.

19. И учинићу своме народу са којим се Отац заветова, да, учинићу [a]рог твој гвозденим, и учинићу копита твоја месинганим. И на комаде ћеш разбити многе народе, а ја ћу посветити Господу добитак њихов, и иметак њихов Господу целе земље. И гле, ја сам онај који то чини.

20. И догодиће се, говори Отац, да ће у тај дан [a]мач правде моје висити над њима, и уколико се не покају, обориће се на њих, говори Отац, да, и то на све народе нејеврејске.

21. И догодиће се да ћу ја утврдити свој [a]народ, о доме Израелов.

22. И гле, утврдићу овај народ у овој земљи, за испуњење [a]завета који учиних са оцем вашим Јаковом. И биће то [б]Нови Јерусалим. А моћи небеске биће усред овог народа, да, чак ћу и [a]ја бити у средини вашој.

23. Гле, ја сам онај о коме Мојсије говораше, говорећи: Господ Бог ваш подићи ће вам од браће ваше [a]пророка попут мене. Њега слушајте у свему што вам каже. И догодиће се да ће свака душа која не послуша тог пророка бити искључена из народа.

24. Заиста, кажем вам, да, и [a]сви пророци од Самуила и они који после долазе, сви они који говораху, сведочаху о мени.

25. И гле, ви сте деца пророка, и ви сте од дома Израеловог, и ви сте од [a]завета који Отац учини с очевима вашим, говорећи Авраму: [б]Потомством твојим сва колена земаљска биће благословена.

26. Отац, подигавши ме најпре вама, и посла ме да вас благословим у [a]одвраћању сваког од вас од безакоња његових, а то због тога што сте деца заветна –

27. И пошто сте благословени, испуњава тада Отац завет који учини са Аврамом, говорећи: [a]Потомством твојим сва колена земаљска биће благословена – за изливање Светог Духа кроз мене на нејевреје, благослов на [б]нејеврејима који ће их учинити моћнијим од свих за расејање мога народа, о доме Израелов.

28. И биће они [a]бич народу ове земље. Ипак, кад они приме пуњину јеванђеља мога, отврдну ли тада срца своја против мене, вратићу безакоња њихова на

18 *a* Мих 4:12.
19 *a* Мих 4:13.
20 *a* 3 Не 29:4.
21 *a* 3 Не 16:8–15.
22 *a* Пос 49:22–26; УиЗ 57:2–3.
б Иса 2:2–5; 3 Не 21:23–24; Етер 13:1–12; УиЗ 84:2–4.
вср Нови Јерусалим.
в Иса 59:20–21; Мал 3:1; 3 Не 24:1.
23 *a* Понз 18:15–19; Дела 3:22–23; 1 Не 22:20–21.
24 *a* Дела 3:24–26; 1 Не 10:5; Јаков 7:11.
25 *a* вср Аврамов завет.
б Пос 12:1–3; 22:18.
26 *a* ПСол 16:6.
27 *a* Гал 3:8; 2 Не 29:14; Авр 2:9.
б 3 Не 16:6–7.
28 *a* 3 Не 16:8–9.

њихове сопствене главе, говори Отац.

29. И [а]сетићу се завета који учиних са својим народом. А ја им се заветовах да ћу их [б]сабрати у време од мене одређено, да ћу им поново дати [в]земљу очева њихових за баштину њихову, а то је земља [г]јерусалимска, која је њима обећана земља заувек, говори Отац.

30. И догодиће се да долази време када ће им се проповедати пунина јеванђеља мога;

31. И они ће [а]поверовати у мене, да сам ја Исус Христ, Син Божји, и молиће се Оцу у име моје.

32. Тада ће [а]стражари њихови подићи глас свој, и углас запевати, јер ће очи у очи видети.

33. Тада ће их Отац поново сабрати, и дати им Јерусалим за земљу баштине њихове.

34. Тада ће они клицати од радости – [а]Запевајте заједно, ви рушевине јерусалимске, јер Отац утеши свој народ, откупи Он Јерусалим;

35. Оголи Отац свету мишицу своју пред очима свих народа, и сви крајеви земаљски видеће спасење Очево. А Отац и ја једно смо.

36. И тада ће бити остварено оно што је записано: [а]Пробуди се, пробуди се опет, и огрни се снагом, о Сионе. Огрни се дивним хаљинама својим, о Јерусалиме, граде свети, јер од сада у тебе више неће улазити необрезани и нечисти.

37. Отреси са себе прах, придигни се, седи, о Јерусалиме, скини окове са врата свога, о поробљена кћери сионска.

38. Јер овако говори Господ: Низашта се продадосте, и без новца ћете бити откупљени.

39. Заиста, заиста, кажем вам, да ће мој народ познати име моје. Да, у дан онај познаће да сам ја онај који говори.

40. И тада ће рећи: [а]Како су дивне на горама ноге онога који им добре вести доноси, који мир [б]објављује, који им о добру добре вести доноси, који спасење објављује, који Сиону говори: Бог твој влада!

41. И тада ће повик одјекнути: [а]Одступите, одступите, изађите одатле, не дотичите оно што је [б]нечисто. Изађите из средине његове. Будите [в]чисти ви који носите посуде Господње.

42. Јер нећете у журби [а]изаћи, нити у бекству отићи, јер Господ ће ићи пред вама, и Бог Израелов биће заштита ваша.

29 *а* Иса 44:21; 3 Не 16:11–12.
б всп Израел – Сакупљање Израела.
в Амос 9:14–15.
г всп Јерусалим.
31 *а* 3 Не 5:21–26; 21:26–29.
32 *а* Иса 52:8; 3 Не 16:18–20. всп Бдети, стражари.
34 *а* Иса 52:9.
36 *а* Иса 52:1–3; УиЗ 113:7–10. всп Сион.
40 *а* Иса 52:7; Наум 1:15; Мос 15:13–18; УиЗ 128:19.
б Мк 13:10; 1 Не 13:37.
41 *а* Иса 52:11–15.
б всп Чисти и нечисти.
в УиЗ 133:5.
42 *а* 3 Не 21:29.

43. Гле, разборито ће поступити слуга мој. Биће узвишен и прослављен и веома велик.

44. Као што се многи запрепастише због тебе – лице Његов тако унакажено беше, више од било ког човека, и тело Његово више од синова човечјих –

45. Тако ће крвљу [a]попрскати многе народе. Цареви ће пред њим затворити уста своја, јер оно што им не беше речено видеће, и оно што не беху чули разумеће.

46. Заиста, заиста, кажем вам, све то ће сигурно доћи, управо онако како ми Отац заповеди. Тада ће се испунити овај завет којим се Отац заветова своме народу. И тада ће [a]Јерусалим поново бити настањен мојим народом, и он ће бити земља баштине њихове.

ПОГЛАВЉЕ 21.

Израел ће бити сабран када изађе Мормонова књига – Нејевреји ће бити успостављени као слободан народ у Америци – Биће спашени ако поверују и послушају; у противном, биће искључени и уништени – Израел ће изградити Нови Јерусалим, а изгубљена племена ће се вратити. Око 34. год. после Христа.

И заиста, кажем вам, дајем вам знак, да знате приближно [a]време када ће се то догодити – да саберем свој народ после његовог дугог расејања, о доме Израелов, и поново међу њима успоставим Сион свој;

2. И гле, ово ћу вам дати као знак – јер заиста, кажем вам да када се то што вам проглашавам и што ћу вам одсад проглашавати ја сâм, и моћу Светог Духа коју ће вам Отац дати, обзнани нејеврејима да могу да сазнају за овај народ који је остатак дома Јаковљевог, и за овај мој народ који ће они расејати;

3. Заиста, заиста, кажем вам, када им [a]то буде обзнањено од Оца, и изађе од Оца, од њих вама;

4. Јер то је мудрост Очева да се они утврде у овој земљи, и као [a]слободан народ успоставе моћу Очевом, да то изађе од њих за остатак потомства вашег, да се испуни [б]завет Очев којим се Он заветова са својим народом, о доме Израелов;

5. Кад, дакле, дела ова и дела која се изврше међу вама одсада изађу [a]од нејевреја, за [б]потомство ваше које ће због безакоња ишчезнути у невери;

6. Јер таква је воља Очева да то изађе од нејевреја, како би [a]нејеврејима показао моћ своју, због тога да нејевреји, не отврдну ли

45*a* Иса 52:15.
46*a* Етер 13:5, 11.
21 1*a* всп Последњи дани.
3*a* Етер 4:17; ИЦС 1:34–36.
4*a* 1 Не 13:17–19; УиЗ 101:77–80.
б Морм 5:20. всп Аврамов завет.
5*a* 3 Не 26:8.
б 2 Не 30:4–5; Морм 5:15; УиЗ 3:18–19.
6*a* 1 Не 10:14; Јаков 5:54; 3 Не 16:4–7.

срца своја, могу да се покају и дођу к мени и крсте у име моје и сазнају прави смисао учења мога, да се [б]уброје међу мој народ, о доме Израелов;

7. И кад се то догоди да [а]потомство твоје почне разумевати то – то ће им бити знак, да могу знати да дело Очево већ започе у погледу испуњавања завета који Он учини са народом који је од дома Израеловог.

8. И кад дође тај дан, догодиће се да ће цареви затворити уста своја, јер оно што им не беше речено видеће, и оно што не беху чули разумеће.

9. Јер у тај дан, Отац ће мене ради извршити дело које ће бити велико и [а]чудесно дело међу њима. И биће међу њима оних који неће веровати у то, мада ће им то један човек прогласити.

10. Али гле, живот слуге мога биће у руци мојој. Стога га они неће повредити, мада ће он због њих [а]унакажен бити. Ипак, ја ћу га исцелити, јер ћу им показати да је мудрост [б]моја већа од лукавства ђаволовог.

11. Догодиће се, дакле, да ко год не поверује у речи моје, а ја сам Исус Христ, које ће [а]му Отац наредити да прогласи нејеврејима, и даће му моћ да их прогласи нејеврејима, (биће то учињено како Мојсије рече) биће они [б]искључени из мога народа који је од завета.

12. А мој народ који је остатак Јаковљев биће међу нејеврејима, да, у средини њиховој као [а]лав међу зверима шумским, као млади лав међу стадима овчјим, који кад пролази [б]гази и на комаде кида, и нико не може да избави.

13. Рука њихова ће се подићи на противнике њихове, и сви непријатељи њихови биће искључени.

14. Да, јао нејеврејима уколико се не [а]покају, јер ће се догодити у тај дан, говори Отац, да ћу истребити коње твоје, и уништићу бојна кола твоја;

15. И истребићу градове у земљи твојој, и сатрти сва упоришта твоја;

16. И истребићу врачање из земље твоје, па нећеш више гатаре имати;

17. И [а]резане ликове твоје ћу истребити, и стојеће кипове твоје из средине твоје, и нећеш се више клањати делима руку својих;

18. И искоренићу шумарке твоје из средине твоје. Исто тако, уништићу градове твоје.

---

6 *б* Гал 3:7, 29; 3 Не 16:13; Авр 2:9–11.
7 *а* 3 Не 5:21–26.
9 *а* Иса 29:14; Дела 13:41; 1 Не 22:8. всп Обнова јеванђеља.
10 *а* УиЗ 135:1–3.
б УиЗ 10:43.
11 *а* 2 Не 3:6–15; Морм 8:16, 25.
б УиЗ 1:14.
12 *а* Мих 5:8–15; 3 Не 20:16.
б 3 Не 16:13–15.
14 *а* 2 Не 10:18; 33:9.
17 *а* Изл 20:3–4; Мос 13:12–13; УиЗ 1:16. всп Идолопоклонство.

19. И догодиће се да ће све [а]лажи, и обмане, и зависти, и препирања, и надрисвештенства, и курварства, бити укинути.

20. Јер догодиће се, говори Отац, да ћу у тај дан све оне који се не покају и не дођу Сину моме Љубљеном, искључити из свога народа, о доме Изарелов;

21. И извршићу освету и гнев на њима, као на незнабошцима, о каквима не чуше.

22. Али покају ли се и послушају речи моје, и не отврдну срца своја, [а]успоставићу међу њима цркву своју, и они ће ући у завет и бити [б]убројани међу овај остатак Јаковљев, коме дадох ову земљу за баштину њихову;

23. И они ће помоћи моме народу, остатку Јаковљевом, а и свима онима који ће од дома Израеловог доћи, да изграде град који ће се звати [а]Нови Јерусалим.

24. И помоћи ће моме народу да се сабере, који је расејан по свом лицу земље, у Нови Јерусалим.

25. И тада ће [а]моћ небеска сићи међу њих, и [б]ја ћу такође бити у средини.

26. И тада, у тај дан, започеће дело Очево, и то кад се ово јеванђеље буде проповедало међу остатком овог народа. Заиста, кажем вам, у тај дан дело Очево ће [а]започети међу свим расутим из мога народа, да, и то племенима која беху [б]изгубљена, која Отац изведе из Јерусалима.

27. Да, дело ово започеће међу свим [а]расутима из мога народа, са Оцем да припреми пут којим ће к мени доћи, да Оца могу призвати у име моје.

28. Да, и тада ће започети дело, са Оцем међу свим народима у припремању пута којим ће се Његов народ [а]сабрати кући у земљу баштине своје.

29. И изаћи ће они из свих народа, и неће изаћи у [а]журби, нити отићи у бекству, јер ја ћу ићи пред њима, говори Отац, и бићу позадина њихова.

ПОГЛАВЉЕ 22.

У последње дане, Сион и његови кочићи биће успостављени, а Израел ће бити сабран у милости и благости – Они ће славити победу – Упоредити са Књигом пророка Исаије пог. 54. Око 34. год. после Христа.

И тада ће се догодити оно што је записано: Запевај, о нероткињо, ти која нисиси рађала. Подвикни [а]певајући и кличи, ти која

19 *а* 3 Не 30:2.
22 *а* всп Раздобље.
б 2 Не 10:18–19; 3 Не 16:13.
23 *а* 3 Не 20:22; Етер 13:1–12. всп Нови Јерусалим.
25 *а* 1 Не 13:37.
б Иса 2:2–4; 3 Не 24:1.
26 *а* 1 Не 14:17; 3 Не 21:6–7.
б всп Израел – Десет изгубљених племена Израелових.
27 *а* 3 Не 16:4–5.
28 *а* всп Израел – Сакупљање Израела.
29 *а* Иса 52:12; 3 Не 20:42.
22 1 *а* всп Певати.

нисси трпела муке порођајне, јер усамљена има више деце него удата, говори Господ.

2. Рашири место шатора свога, нека се рашири платно станишта твога. Не штеди, продужи ужад своју и ојачај [а]кочиће своје;

3. Јер проширићеш се и на десно и на лево, а семе твоје [а]нејевреје ће наследити и градове пусте настанити.

4. Не бој се, јер нећеш бити постиђена, нити ћеш бити поражена, јер нећеш се [а]осрамотити. Заборавићеш, наиме, срамоту младости своје, и нећеш се сећати прекора младости своје, и нећеш се више сећати прекора удовиштва свога.

5. Јер творац твој, муж твој, Господ над војскама је име његово и Откупитељ твој, Светац Израелов – Бог целе земље ће се звати.

6. Јер као жену остављену и у духу ожалошћену позва те Господ, и жену младу кад одбачена беше, говори Бог твој.

7. Јер на кратко оставих те, али са великом милошћу скупићу те.

8. У гневу малом сакрих за часак лице своје од тебе, али у благости вечној [а]смиловаћу ти се, говори Господ Откупитељ твој.

9. Јер ми је [а]то као [б]потоп Нојев, јер као што се заклех да потоп Нојев неће више доћи на земљу, тако се заклех да нећу бити гневан на тебе.

10. Јер [а]горе ће се покренути и брда удаљити, али благост моја неће се [б]одмаћи од тебе, ни завет мира мога неће се уклонити, говори Господ који ти је милостив.

11. О ти, ожалошћена, олујом ношена и неутешна! Гле, поставићу драго [а]камење твоје, и сафирима украсити темеље твоје.

12. И прозоре твоје од ахата начинићу, и врата твоја од гранита црвеног, а све међе твоје од камена драгога.

13. И Господ ће поучити [а]сву децу твоју, и велик мир ће имати деца твоја.

14. У [а]праведности бићеш успостављена. Од угњетавања ћеш далеко бити те се нећеш бојати, и од страхоте јер ти се неће приближити.

15. Гле, засигурно ће се окупити против тебе, не од мене. Ко год се против тебе окупи због тебе ће пасти.

16. Гле, ја створих ковача који угљевље распаљује, и који оруђе израђује за рад свој. И ја створих неваљалца да уништава.

17. Никакво оружје сковано против тебе неће успети, и сваки језик који те ружи проклећеш на суду. То је баштина слугу Господњих, и праведност њихова је од мене, говори Господ.

2*а* всп Кочић.
3*а* всп Нејевреји.
4*а* 2 Не 6:7, 13.
8*а* всп Милостив, милост.
9*а* Иса 54:9.
б всп Потоп из Нојевог времена.
10*а* Иса 40:4.
б Пс 94:14; УиЗ 35:25.
11*а* Отк 21:18–21.
13*а* Јер 31:33–34.
14*а* всп Праведан, праведност.

ПОГЛАВЉЕ 23.

Исус одобрава Исаијине речи – Он заповеда народу да истражује пророке – Речи Самуила Ламанца о васкрсењу додају се њиховим записима. Око 34. год. после Христа.

И ево, гле, кажем вам да морате то [а]истраживати. Да, заповест вам дајем да то марљиво истражујете, јер велике су речи [б]Исаијине.

2. Јер засигурно он говораше о свему у погледу мога народа који је од дома Израеловог. Стога он свакако мора да говори и нејевреjима.

3. И све што он говораше беше и [а]биће, и то у складу са речима које изговори.

4. Стога се осврните на речи моје. Запишите оно што вам рекох. И по времену и вољи Очевој доћи ће то до нејевреја.

5. И ко год послуша речи моје и покаје се, и крсти, тај ће се спасти. Истражујте [а]пророке, јер има их много који о томе сведоче.

6. И ево, догоди се да када Исус беше изговорио те речи, поново им рече, пошто им беше образложио сва Света писма која беху примили, Он им рече: Гле, ја бих да напишете и друга Света писма, која немате.

7. И догоди се да Он рече Нефију: Донеси запис који воћасте.

8. А кад Нефи беше донео записе и ставио их пред Њега, Он их погледа и рече:

9. Заиста, кажем вам, заповедих слузи своме [а]Самуилу, Ламанцу, да сведочи овом народу да ће у дан кад Отац у мени прослави име своје [б]многи [в]свеци [г]устати из мртвих, и указати се многима, и служити им. И Он им рече: Не беше ли тако?

10. А ученици Његови му одговорише и рекоше: Да, Господе, Самуило прорицаше у складу са речима твојим, и све то се испуни.

11. А Исус им рече: Како то да не записасте да многи свеци усташе и многима се указаше и служаху им?

12. И догоди се да се Нефи присети да то не беше записано.

13. И догоди се да Исус заповеди да се то запише. Стога беше записано онако како Он заповеди.

14. И ево, догоди се да кад Исус беше [а]образложио сва Света писма заједно, која они беху записали, заповеди им да поучавају оно што им Он беше образложио.

ПОГЛАВЉЕ 24.

Господњи гласник ће припремити пут за други долазак – Христ ће

23 1*а* всп Света писма.
б 2 Не 25:1–5; Морм 8:23. всп Исаија пророк.
3*а* 3 Не 20:11–12.
5*а* Лк 24:25–27.
9*а* Хел 13:2.
б Хел 14:25.
в всп Светац.
г Мт 27:52–53. всп Васкрсење.
14*а* Лк 24:44–46.

заседаћи на суду – Израелу се заповеда да плаћа десетке и приносе – Пише се књига сећања – Упоредити са Књигом пророка Малахије пог. 3. Око 34. год. после Христа.

И догоди се да им Он заповеди да запишу речи које Отац беше дао Малахији, које ће им Он рећи. И догоди се да им их Он изложи пошто беху записане. А ово су речи које им Он рече, говорећи: Овако Отац рече Малахији – Гле, послаћу [а]гласника и он ће припремити пут преда мном, и Господ кога тражите изненада ће доћи у храм свој, и то гласник завета, ком се радујете. Гле, он ће доћи, говори Господ над војскама.

2. Али ко ће [а]поднети дан доласка Његовог, и ко ће издржати кад се Он појави? Јер Он је као огањ [б]ливчев, и као сапун бељарски.

3. И сешће као онај који сребро лије и прочишћава. И прочистиће [а]синове Левијеве, и очистиће их као злато и сребро, како би могли Господу [б]принети приносе у праведности.

4. Тада ће угодан бити Господу принос Јудин и јерусалимски, као у давне дане, и као година прошлих.

5. И прићи ћу вам на суду, и бићу спреман сведок против врачара и против прељубника, и против оних који се лажно куну, и против оних који угњетавају најамника у надницама његовим, удовице и [а]сирочад, и који се од дошљака склањају и мене се не боје, говори Господ над војскама.

6. Јер ја сам Господ, не мењам се. Стога ви, синови Јаковљеви, нисте уништени.

7. Још од времена очева својих [а]одступисте од обреда мојих и не држасте их се. [б]Вратите се к мени и ја ћу се вратити к вама, говори Господ над војскама. Али ви кажете: У чему да се вратимо?

8. Зар ће човек поткрадати Бога? Ипак, ви мене поткрадасте. Али кажете: У чему Те поткрадасмо? У [а]десецима и [б]приносима.

9. Проклетством сте проклети, јер ме поткрадасте, и то сав овај народ.

10. Донесите све [а]десетке у спремиште, да буде хране у кући мојој. И тада ме искушајте у томе, говори Господ над војскама, нећу ли вам отворити уставе небеске и излити [б]благослов на вас да неће бити довољно места да га примите.

11. И вас ради, запретићу про-

24 1*а* УиЗ 45:9.
2*а* 3 Не 25:1.
б Зах 13:9; УиЗ 128:24. всп Други долазак Исуса Христа; Земља – Чишћење земље.
3*а* Понз 10:8; УиЗ 84:31–34.
б УиЗ 13.
5*а* Јак 1:27.
7*а* всп Отпадништво.
б Хел 13:11; 3 Не 10:6; Моро 9:22.
8*а* всп Десетак, десетина.
б всп Принос.
10*а* УиЗ 64:23; 119.
б всп Благословити, благословен, благослов.

ждрљивцу, те вам неће уништавати плод земље ваше, нити ће вам лоза у пољу одбацити плод свој пре него што сазри, говори Господ над војскама.

12. И сви народи ће вас звати благословеним, јер ћете бити земља угодна, говори Господ над војскама.

13. Јаке беху речи ваше против мене, говори Господ. Ипак, ви кажете: Шта говорасмо против тебе?

14. Рекосте: Узалуд је Богу служити, и каква је корист што држасмо обреде Његове, и што жалосни ходасмо пред Господом над војскама?

15. И сад охоле зовемо срећнима, да, напредују они који опако чине. Да, они који Бога искушавају заиста се избављају.

16. Тада они који се Господа боје често [а]говораху један другом, а Господ погледа и чу. И написа се пред Њим [б]књига сећања за оне који се Господа боје и који поштоваху име Његово.

17. И они ће бити моји, говори Господ над војскама, у тај дан кад [а]сакупим драгуље своје. И ја ћу их поштедети као што човек штеди сина свога који му служи.

18. Тада ћете се вратити и [а]распознати између праведног и опаког, између онога који служи Богу и онога који Му не служи.

ПОГЛАВЉЕ 25.

Код Другог доласка, охоли и опаки биће спаљени као стрњика – Илија ће се вратити пре тог великог и страшног дана – Упоредити са Књигом пророка Малахије под. 4. Око 34. год. после Христа.

Јер гле, долази дан који ће као пећ [а]горети. И сви [б]охоли , да, и сви који опако чине, биће стрњика, и дан који долази спалиће их, говори Господ над војскама, да им неће остати ни корена ни гране.

2. Али вама који се бојите имена мога, [а]Син Праведности ће устати са исцељењем у крилима својим, и ви ћете изаћи и [б]расти као [в]телад у штали.

3. И опаке ћете [а]изгазити, јер они ће бити пепео под табанима ногу ваших у тај дан кад то учиним, говори Господ над војскама.

4. Сетите се закона Мојсијевог, слуге мога, који му заповедих на [а]Хориву за сав Израел, са одредбама и судовима.

5. Гле, послаћу вам [а]Илију

16 *а* Моро 6:5.
б УиЗ 85:9; Мојсије 6:5. всп Књига сећања.
17 *а* УиЗ 101:3.
18 *а* всп Распознавање, дар.
25 1 *а* Иса 24:6; 1 Не 22:15; 3 Не 24:2; УиЗ 29:9; 64:23–24; 133:64; ИЦС 1:37. всп Земља – Чишћење земље.
б 2 Не 20:33. всп Охолост.
2 *а* Етер 9:22.
б УиЗ 45:58.
в Амос 6:4; 1 Не 22:24.
3 *а* 3 Не 21:12.
4 *а* Изл 3:1–6.
5 *а* 2 Цар 2:1–2; УиЗ 2:1; 110:13–16; 128:17–18. всп Запечатити, печаћење; Илија пророк; Спасење за мртве.

пророка пре доласка великог и страшног [б]дана Господњег;

6. И он ће [а]окренути срце очева ка деци, и срце деце ка очевима њиховим, да не бих ја дошао и проклетством ударио земљу.

ПОГЛАВЉЕ 26.

Исус излаже све од почетка до краја – Одојчад и деца говоре чудесне ствари које не могу бити записане – Они у Христовој Цркви имају све заједничко међу собом. Око 34. год. после Христа.

И ево, догоди се да када Исус то беше исприповедао, Он то изложи мноштву и све им образложи, и велико и мало.

2. И Он рече: [а]Ова Света писма која немате код себе, заповеди ми Отац да вам их дам, јер беше мудрост у Њему да се она предају будућим поколењима.

3. И Он све образложи, и то од почетка па све до времена кад Он буде дошао у [а]слави својој – да, и то све оно што ће доћи на лице земаљско, и то све док се [б]твари не отопе од жестоке врелине и земља не [в]смота као свитак, а небеса и земља не прођу;

4. И чак до [а]великог и последњег дана, када сви људи и сва колена и сви народи и језици [б]стану пред Бога да им се суди по делима њиховим, била добра или зла –

5. Ако буду добра, на [а]васкрсење у вечни живот, ако буду зла, на васкрсење за проклетство, који су упоредни, једни с једне а други с друге стране, у складу са милошћу и [б]правдом и светошћу које су у Христу, који беше [в]пре него што свет постаде.

6. И ево, у овој књизи не може бити записан ни [а]стоти део онога чему Исус заиста поучаваше народ;

7. Али гле, [а]плоче Нефијеве садрже већи део онога чему Он поучаваше народ.

8. А ја записах ово, што је мањи део онога чему Он поучаваше народ. А то записах у намери да то [а]од нејевреја поново дође до овог народа, у складу са речима које Исус говораше.

9. И кад они ово приме, а потребно је да најпре они то имају, да се искуша вера њихова, и поверују ли у то тада ће им се објавити [а]нешто веће.

10. А ако не поверују у то, тада

5б всп Други долазак Исуса Христа.
6а Уиз 2:2.
26 2а ти Мал 3–4, цитирано у 3 Не 24–25.
3а всп Исус Христ – Слава Исуса Христа.
б Амос 9:13; 2 Пет 3:10, 12; Морм 9:2. всп Земља – Чишћење земље; Свет – Крај света.
в Морм 5:23.
4а Хел 12:25; 3 Не 28:31.
б Мос 16:10–11. всп Суд, последњи.
5а Дан 12:2; Јн 5:29.
б всп Правда.
в Етер 3:14. всп Исус Христ – Предсмртно постојање Христово.
6а Јн 21:25; 3 Не 5:8.
7а всп Плоче.
8а 3 Не 21:5–6.
9а Етер 4:4–10.

ће им се [а]ускратити оно веће, на осуду њихову.

11. Гле, управо хтедох да то запишем, све што је урезано на плочама Нефијевим, али Господ ми то забрани, говорећи: [а]Искушаћу веру свога народа.

12. Стога ја, Мормон, пишем оно што ми Господ заповеди. И сада ја, Мормон, завршавам казивање своје и настављам да пишем оно што ми је заповеђено.

13. Ја бих, стога, да видите да Господ заиста током три дана поучаваше народ, и после тога им се често [а]показиваше, и [б]хлеб често ломљаше, и благосиљаше га, и даваше им.

14. И догоди се да Он поучаваше [а]децу из мноштва о коме се говори и служаше им, и Он [б]одреши језике њихове, а она говораху очевима својим велике и чудесне ствари, и то веће од оних које Он откри народу. И Он одреши језике њихове да могу да говоре.

15. И догоди се да пошто се Он беше успео на небо – други пут кад им се указа, и беше отишао Оцу, [а]исцеливши све болесне њихове, и хроме њихове, и отворивши очи слепима њиховим и отчепивши уши глувима, и заиста учини свакојака оздрављења међу њима, и подигавши једног човека из мртвих, и беше им показао моћ своју, и беше се успео Оцу –

16. Гле, догоди се сутрадан да се мноштво окупи и они видеше и чуше ту децу, да, чак [а]одојчад отвараху уста своја и говараху чудесне ствари, а оно што говораху беше забрањено да ико запише.

17. И догоди се да [а]ученици које Исус беше изабрао почеше од тада па надаље да [б]крсте и поучавају све оне који им долажаху. И сви они који беху крштени у име Исусово испунише се Светим Духом.

18. И многи од њих видеше и чуше нешто неизрециво, што није [а]дозвољено да буде записано.

19. И они поучаваху и служаху једни другима, и [а]све беше [б]заједничко међу њима, сваки човек праведно поступаше са другима.

20. И догоди се да чињаху све онако како им Исус беше заповедио.

21. И они који беху крштени у име Исусово назваше се [а]црквом Христовом.

ПОГЛАВЉЕ 27.

Исус им заповеда да цркву назову

10 *а* Алма 12:9–11.
11 *а* Етер 12:6.
13 *а* Јн 21:14.
б 3 Не 20:3–9.
всп Причест.
14 *а* 3 Не 17:11–12.
б Алма 32:23; 3 Не 26:16.
15 *а* 3 Не 17:9.
всп Исцелити, исцељења; Чудо.
16 *а* Мт 11:25.
17 *а* 3 Не 19:4–13.
б 4 Не 1:1.
18 *а* 3 Не 26:11.
19 *а* 4 Не 1:3.
б всп Посветити, закон посвећења.
21 *а* Мос 18:17.
всп Црква Исуса Христа.

Његовим именом – Његова мисија и жртва помирења чине Његово јеванђеље – Људима је заповеђено да се покају и крсте како би могли бити посвећени Светим Духом – Они треба да буду онакви какав је Исус. Око 34–35 год. после Христа.

И догоди се да док ученици Исусови путоваху и проповедаху оно што беху и видели и чули, и крштаваху у име Исусово, догоди се да се ученици окупише заједно и [а]ујединише у снажној молитви и [б]посту.

2. И Исус им се поново [а]показа, јер се они мољаху Оцу у име Његово. И Исус дође и стаде посред њих, и рече им: Шта хоћете да вам дам?

3. А они Му рекоше: Господе, хтели бисмо да нам кажеш име којим ћемо назвати ову цркву, јер су међу народом препирке у погледу тога.

4. А Господ им рече: Заиста, заиста, кажем вам, зашто народ гунђа и свађа се због тога?

5. Зар не читаху Света писма која кажу да морате преузети на себе [а]име Христово, а то је име моје? Јер тим ћете се именом називати у последњи дан;

6. А ко год преузме на себе име моје, и [а]истраје до краја, тај ће бити спашен у последњи дан.

7. Стога, шта год чините, чините то у име моје. Назовите, стога, цркву именом мојим, и призиваћете Оца у име моје да благослови цркву мене ради.

8. И како то може бити [а]моја [б]црква уколико се не назове именом мојим? Јер ако се црква назове именом Мојсијевим, онда је то црква Мојсијева. Или, ако се назове именом човечјим онда је то црква човечја. Али, ако се назове именом мојим онда је то моја црква, ако су они сазидани на јеванђељу моме.

9. Заиста, кажем вам, да сте сазидани на јеванђељу моме. Стога, за шта год призивате, призивајте у име моје. Призивате ли, дакле, Оца за цркву, буде ли учињено у име моје, Отац ће вас чути;

10. И ако је црква сазидана на јеванђељу моме тада ће Отац у њој показати дела своја.

11. Али, не буде ли сазидана на јеванђељу моме, а буде сазидана на делима људским, или на делима ђаволовим, заиста, кажем вам, за кратко ће се радовати делима својим, и убрзо долази крај, те се [а]секу и у огањ бацају, одакле нема повратка.

12. Јер дела њихова [а]иду за њима, јер због дела својих биће посечени. Сетите се, стога, онога што вам рекох.

27 1*а* УиЗ 29:6.
б Алма 6:6.
всп Пост, постити.
2*а* 3 Не 26:13.
всп Исус Христ – Појављивање Христово после смрти.
5*а* всп Исус Христ – Преузимање имена Исуса Христа на нас.
6*а* 3 Не 15:9.
8*а* УиЗ 115:4.
б всп Исус Христ – Глава цркве.
11*а* Алма 5:52.
12*а* Отк 14:13; УиЗ 59:2.

13. Гле, дадох вам [а]јеванђеље своје, а ово је јеванђеље које вам дадох – да дођох на свет да чиним [б]вољу Оца свога, јер ме Отац мој посла.

14. А Отац мој ме посла да будем [а]подигнут на крст, и пошто будем подигнут на крст, да све људе [б]привучем к себи, јер као што мене људи подигоше, исто тако ће Отац подићи људе да стану пред мене, да им се [в]суди по делима њиховим, била добра или зла –

15. И ради тога бејах [а]подигнут. Стога ћу, у складу са моћу Очевом, све људе привући к себи, да им се суди по делима њиховим.

16. И догодиће се, да ко год се [а]покаје и [б]крсти у име моје, испуниће се Светим Духом, и [в]истраје ли до краја, гле, сматраћу га недужним пред Оцем својим у дан онај кад станем да судим свету.

17. А онај који не истраје до краја, то је онај који се такође сече и у огањ баца, одакле се више не може вратити, због [а]правде Очеве.

18. И то је реч коју Он даде деци човечјој. И ради тога испуњава речи које даде, и не лаже већ испуњава све речи своје.

19. И [а]ништа нечисто не може ући у царство Његово. Стога, ништа не улази у [б]покој Његов осим оних који [в]опраше одећу своју у крви мојој, због вере своје и покајања због свих греха својих, и верности своје до краја.

20. Ево, ово је заповест: [а]Покајте се сви крајеви земаљски и дођите к мени и [б]крстите се у име моје, да се [в]посветите примањем Светог Духа, како бисте [г]неукаљани стали пред мене у последњи дан.

21. Заиста, заиста, кажем вам, то је јеванђеље моје, и ви знате шта морате чинити у цркви мојој. Наиме, дела која видесте да ја чиним чините и ви. Оно, дакле, што видесте да ја чиним, чините и ви тако.

22. Стога, будете ли то чинили бићете благословени, јер ћете бити подигнути у последњи дан.

23. Запишите то што видесте и чусте, осим оног што је [а]забрањено.

24. Записујте дела овог народа, која ће бити, као што је записано оно што беше.

13*а* УиЗ 76:40–42. всп Јеванђеље.
б Јн 6:38–39.
14*а* 1 Не 11:32–33; Мојсије 7:55.
б Јн 6:44; 2 Не 9:5; УиЗ 27:18.
в всп Исус Христ – Судија.
15*а* всп Помирити, помирење.
16*а* всп Покајати се, покајање.
б всп Крштење, крстити.
в 1 Не 13:37. всп Истрајати.
17*а* всп Правда.
19*а* Алма 11:37.
б УиЗ 84:24. всп Покој.
в Отк 1:5; 7:14; Алма 5:21, 27; 13:11–13.
20*а* Етер 4:18.
б всп Крштење, крстити – Неопходност.
в всп Посвећење.
г УиЗ 4:2.
23*а* 3 Не 26:16.

25. Јер гле, по књигама које су написане и које ће бити написане, [а]судиће се овом народу, јер ће помоћу њих људи сазнати за [б]дела њихова.

26. И гле, све је [а]записано од Оца. Стога, по књигама које ће бити написане, судиће се свету.

27. И знајте да ћете [а]ви бити судије овом народу, у складу са судом који ћу вам ја дати, који ће бити праведан. Стога, [б]какви људи морате бити? Заиста, кажем вам, онакви [в]као што сам ја.

28. А сада [а]идем к Оцу. И заиста, кажем вам, шта год заиштете од Оца у име моје, даће вам се.

29. Стога, [а]иштите, и даће вам се, куцајте, и отвориће вам се. Јер сваки који иште, прима, и оном који куца, отвара се.

30. А сад, гле, радост моја је велика, и то у потпуности, због вас, а и овог поколења. Да, и Отац се радује, а и сви свети анђели, због вас и овог поколења, јер [а]нико од њих није изгубљен.

31. Гле, ја бих да разумете, јер мислим на оне из [а]овог поколења који [б]сада живе. И нико од њих није изгубљен, и у њима имам пунину [в]радости.

32. Али гле, жалостан сам због [а]четвртог поколења после овог поколења, јер их заробљене одводи онај који је син пропасти. Јер они ће ме продати за сребро и за злато и за оно што [б]мољац квари и што крадљивци могу обити и украсти. И у тај дан походићу их, и то сваљујући дела њихова на главе њихове.

33. И догоди се да када Исус беше завршио ово казивање, рече ученицима својим: Уђите на [а]уска врата, јер уска су врата и тесан пут који воде у живот, и мало их је који га налазе. Али, широка су врата и пространа пут који воде у пропаст, и много их је који њиме иду, док не дође ноћ кад нико не може радити.

ПОГЛАВЉЕ 28.

Деветорица од дванаесторице ученика желе баштину у Христовом царству када умру, и она им је обећана – Тројица Нефијаца желе и дата им је моћ над смрћу тако да могу остати на земљи док Исус поново не дође – Они су пренесени и виде оно што није дозвољено рећи, и сада служе међу људима. Око 34–35 год. после Христа.

И догоди се да када Исус беше изговорио ове речи, обрати се ученицима својим, једном по

25 *а* 2 Не 33:10–15; РМор 1:11.
б 1 Не 15:32–33.
26 *а* 3 Не 24:16. всп Књига живота.
27 *а* 1 Не 12:9–10; Морм 3:19.
б всп Исус Христ – Пример Исуса Христа.
в Мт 5:48; 3 Не 12:48.
28 *а* Јн 20:17.
29 *а* Мт 7:7; 3 Не 14:7.
30 *а* Јн 17:12.
31 *а* 3 Не 28:23.
б 3 Не 9:11–13; 10:12.
в всп Радост.
32 *а* 2 Не 26:9–10; Алма 45:10, 12.
б Мт 6:19–21; 3 Не 13:19–21.
33 *а* Мт 7:13–14; 3 Не 14:13–14; УиЗ 22.

једном, говорећи им: Шта желите од мене, пошто одем Оцу?

2. И сви осим тројице рекоше, говорећи: Желимо да се служба наша, на коју нас Ти позва завршивши пошто проживимо век човечји, како би журно дошли к Теби, у царство Твоје.

3. А Он им рече: Благословени сте што то зажелесте од мене. Стога, када вам буду седамдесет и две године, доћи ћете к мени у царство моје, и код мене ћете наћи [а]покој.

4. И када им то рече, окрену се оној тројици и рече им: Шта хоћете да учиним вама, када одем Оцу?

5. А они се ражалостише у срцима својим, јер Му се не усуђиваху рећи шта пожелеше.

6. А Он им рече: Гле, [а]знам мисли ваше, и ви пожелесте оно што [б]Јован, мој љубљени који беше са мном у служби мојој, пожеле од мене, пре него што ме Јевреји подигоше.

7. Стога, још више сте благословени, јер [а]никада нећете [б]смрт искусити, већ ћете живети да гледате сва дела Очева међу децом човечјом, и то док се све не испуни по вољи Очевој, док ја не дођем у слави својој са [в]моћима небеским.

8. И никада нећете поднети боли смртне, већ кад ја дођем у слави својој у трен ока ћете се променити из [а]смртности у [б]бесмртност. И тада ћете бити благословени у царству Оца мога.

9. И уз то, нећете осећати бол док будете пребивали у телу, ни жалост, осим због греха света. А све то учинићу због онога што пожелесте од мене, јер пожелесте да док је света можете [а]приводити к мени душе људске.

10. И тога ради имаћете [а]пунину радости и седећете у царству Оца мога. Да, радост ваша биће потпуна, као што Отац мени даде пунину радости, и бићете као што сам ја, а ја сам као Отац, а Отац и ја [б]једно смо;

11. А [а]Свети Дух сведочи о Оцу и мени, и због мене Отац даје Светог Духа деци човечјој.

12. И догоди се да када Исус беше изговорио ове речи, Он прстом дотакну сваког од њих, осим оне тројице која би остала, а затим оде.

13. И гле, небеса се отворише и они беху на небо [а]понесени, и видеше и чуше неизрециве ствари.

14. И беше им [а]забрањено да говоре. Такође им не беше дата моћ да могу да говоре о ономе што чуше и видеше;

15. И не могаху рећи да ли

28 3 *а* всп Покој.
6 *а* Амос 4:13; Алма 18:32.
б Јн 21:21–23; УиЗ 7:1–4.
7 *а* 4 Не 1:14; Морм 8:10–11; Етер 12:17.
б всп Пренесена бића.
в 3 Не 20:22.
8 *а* 3 Не 28:36–40. всп Смртан, смртност.
б всп Бесмртан, бесмртност.
9 *а* Фил 1:23–24; УиЗ 7:5–6.
10 *а* УиЗ 84:36–38.
б Јн 17:20–23.
11 *а* 2 Не 31:17–21; 3 Не 11:32.
13 *а* 2 Кор 12:2–4.
14 *а* УиЗ 76:114–116.

беху у телу или изван тела, јер чињаше им се то попут [а]преображења, да се променише од овог тела од меса у стање бесмртно, како би могли гледати оно што је Божје.

16. Али, догоди се да они поново служаху на лицу земаљском. Ипак, не служаху оно што беху видели и чули, због заповести која им беше дата на небу.

17. И ево, не знам да ли су од дана преображења свога смртни или бесмртни.

18. Али знам оволико, према запису који беше дат – пролажаху они лицем земље и служаху свом народу уједињујући са црквом све оне који би поверовали у проповедање њихово, крстећи их. И сви они који се крстише, примише Светог Духа.

19. А они који не припадаху цркви бацаху их у тамницу. А [а]тамнице их не могаху задржати, јер пуцаху надвоје.

20. И беху бацани у дубину земље, али они удараху земљу речју Божјом, толико да [а]моћу Његовом беху избављани из дубина земаљских. И они стога не могаху ископати јаме довољно дубоке да би их задржале.

21. И трипут беху у [а]пећ бачени, а повреду не задобише.

22. И двапут беху бачени у [а]јаму са зверима дивљим. И гле, играху се са зверима као дете са јагњетом, а повреду не задобише.

23. И догоди се да пролажаху тако међу свим народом Нефијевим, и проповедаху [а]јеванђеље Христово свом народу на лицу земаљском. И они се обратише Господу и ујединише са црквом Христовом, и тако народ [б]тог поколења беше благословен у складу са речима Исусовим.

24. А сад, на неко време ја, Мормон, завршавам казивање о томе.

25. Гле, управо хтедох да запишем [а]имена оних који никад неће смрт искусити, али Господ забрани. Нећу их, стога, записати, јер они су сакривени од света.

26. Али гле, ја их видех и они ми служаху.

27. И гле, биће они међу нејеврејима, а нејевреји их неће препознати.

28. Биће они и међу Јевреји ма, а Јевреји их неће препознати.

29. И догодиће се, када Господ у мудрости својој буде сматрао погодним, да ће служити свим [а]расејаним племенима Израеловим, и свим народима, коленима, језицима и људима, и многе душе од њих привести Исусу, да се испуни жеља њихова, а и због моћи Божје за уверавање, која је у њима.

15 *а* Мојсије 1:11. всп Преображење.
19 *а* Дела 16:26; Алма 14:26–28.
20 *а* Морм 8:24.
21 *а* Дан 3:22–27; 4 Не 1:32.
22 *а* Дан 6:16–23; 4 Не 1:33.
23 *а* всп Јеванђеље.
б 3 Не 27:30–31.
25 *а* 3 Не 19:4.
29 *а* всп Израел – Десет изгубљених племена Израелових; Израел – Расејавање Израела.

30. А они су као [a]анђели Божји, и помоле ли се Оцу у име Исусово могу се показати било ком човеку ако им се учини да је то добро.

31. Стога, велика и чудесна дела ће они извршити пре [a]великог и наступајућег дана када сви људи свакако морају стати пред судијску столицу Христову;

32. Да, чак ће и међу нејеврејима извршити [a]велико и чудесно дело, пре тог судњег дана.

33. И кад бисте имали сва Света писма која дају извештај о свим чудесним делима Христовим, знали бисте, у складу са речима Христовим, да то сигурно мора доћи.

34. И јао оном који не [a]послуша речи Исусове, и [б]оних које Он изабра и посла међу њих, јер ко год не прими речи Исусове и оних које Он посла, не прима Њега. Стога ни Он њих неће примити у последњи дан;

35. И било би им боље да се ни родили нису. Мислите ли, наиме, да можете поништити правду увређеног Бога, кога људи ногама [a]погазише, да спасење може тако доћи?

36. А сад гле, док говорах о онима које Господ изабра, да, оној тројици која беху понесена на небеса, да не знам да ли од смртности беху очишћени за бесмртност –

37. Али гле, пошто записах, упитах Господа и Он ми објави да беше потребно да се изврши нека промена на телима њиховим, иначе би они морали смрт искусити;

38. Стога, да не би смрт искусили, беше извршена [a]промена на телима њиховим, да не би трпели бол, нити осећали тугу, осим због греха света.

39. Ево, та промена није једнака оној која ће се догодити у последњи дан, али на њима беше извршена промена како Сотона не би имао моћ над њима, да их не би могао [a]искушавати. И они су [б]посвећени у телу, да буду [в]свети, и да их моћи земаљске не могу задржати.

40. И у том стању треба да остану све до суда Христовог. А у тај дан доживеће још већу промену и бити примљени у царство Очево да више не изађу, већ да на небесима вечно пребивају са Богом.

ПОГЛАВЉЕ 29.

Појава Мормонове књиге је знак да је Господ почео да сабира Израел и испуњава своје завете – Они који одбију Његова откривења и дарове последњих дана биће проклети. Око 34–35 год. после Христа.

И ево, гле, кажем вам да када Господ буде сматрао прикладним, у мудрости својој, да ова

30 *а* всп Анђели.
31 *а* Хел 12:25; 3 Не 26:4–5.
32 *а* 2 Не 25:17.
34 *а* Етер 4:8–12.
б всп Пророк.
35 *а* Хел 12:2.
38 *а* всп Пренесена бића.
39 *а* всп Искушати, искушење.
б всп Посвећење.
в всп Светост.

казивања [а]дођу до нејевреја по речи Његовој, тада можете знати да се [б]завет који Отац учини са децом Израеловом у погледу обнове њихове у земљама баштине њихове, већ почиње испуњавати.

2. И можете знати да ће се испунити све речи Господње које свети пророци изговорише. И не смете рећи да Господ [а]одлаже долазак свој деци Израеловој.

3. И не смете замишљати у срцима својим да су ништавне речи које беху изговорене, јер гле, Господ ће се сетити свога завета који учини са својим народом од дома Израеловог.

4. И кад видите да се ова казивања појављују међу вама, тада не смете више ниподаштавати дела Господња, јер [а]мач [б]правде Његове у десној је руци Његовој. И гле, у тај дан, будете ли ниподаштавали дела Његова, учиниће да се он убрзо обори на вас.

5. [а]Јао ономе који [б]ниподаштава дела Господња. Да, јао ономе који [в]пориче Христа и дела Његова!

6. Да, [а]јао ономе који пориче откривења Господња и који каже да Господ више не делује путем откривења, или путем пророштва, или путем [б]дарова, или путем језика, или путем исцељења, или путем моћи Светог Духа!

7. Да, јао ономе који у тај дан, [а]добитка ради, каже да Исус Христ не може да чини [б]чуда. Јер онај који то учини постаје попут [в]сина пропасти за кога нема милости, у складу са речју Христовом!

8. Да, и не смете више [а]сиктати на [б]Јевреје, нити их [в]ниподаштавати, нити им се изругивати, нити икоме од остатака дома Израеловог. Јер гле, памти Господ завет свој њима, и учиниће им онако како им се закле.

9. Стога, не смете мислити да можете десну руку Господњу преокренути у леву, како Он не би извршио суд у погледу на испуњење завета који учини дому Израеловом.

ПОГЛАВЉЕ 30.

Нејеврејима последњих дана заповеђено је да се покају, дођу Христу и буду прибројани међу дом Израелов. Око 34–35 год. после Христа.

Чујте, о нејевреји, и послушајте речи Исуса Христа, Сина Бога живога, које ми [а]заповеди да говорим о вама, јер, гле заповеди ми Он да запишем, говорећи:

29 1 *а* 2 Не 30:3–8.
б Морм 5:14, 20.
2 *а* Лк 12:45–48.
4 *а* 3 Не 20:20.
б всп Правда.
5 *а* 2 Не 28:15–16.
б Морм 8:17; Етер 4:8–10.
в Мт 10:32–33.
6 *а* Морм 9:7–11, 15.
б всп Дарови Духа.
7 *а* всп Надрисвештенство.
б 2 Не 28:4–6; Морм 9:15–26.
в всп Синови пропасти.
8 *а* 1 Не 19:14.
б всп Јевреји.
в 2 Не 29:4–5.
30 1 *а* 3 Не 5:12–13.

2. Одвратите се, сви ви [а]нејевреји, од опаких путева својих и [б]покајте се због свих злих дела својих, због лажи својих и обмана и због курварстава својих, и због тајних одвратности својих, и идолопоклонстава својих, и због убистава својих, и надрисвештенства свога, и зависти својих, и препирки својих, и због сваке опакости своје и одвратности, и дођите к мени и крстите се у име моје, како бисте примили опрост греха својих и испунили се Светим Духом, да бисте били [в]убројани међу мој народ који је од дома Израеловог.

ЧЕТВРТИ НЕФИ
КЊИГА НЕФИЈЕВА

КОЈИ ЈЕ СИН НЕФИЈА – ЈЕДНОГ ОД УЧЕНИКА ИСУСА ХРИСТА

Извештај о народу Нефијевом, према његовом запису.

Сви Нефијци и Ламанци се обраћају Господу – Све им је заједничко, изводе чуда и напредују у земљи – После два века, појављују се поделе, зла, лажне цркве и прогони – После три стотине година, и Нефијци и Ламанци су опаки – Амарон сакрива свете записе. Око 35–321 год. после Христа.

И ДОГОДИ се да прође тридесет и четврта година, а и тридесет и пета, и гле, ученици Христови беху основали цркву Христову у свим земљама унаоколо. И сви који им дођоше и истински се покајаше за грехе своје, беху крштени у име Исусово и, такође, примише Светог Духа.

2. И догоди се тридесет и шесте године, сав народ беше обраћен Господу, по свом лицу земље, и Нефијци и Ламанци, и не беше сукоба и препирки међу њима, и сваки човек праведно поступаше са другима.

3. И [а]све имаху заједничко међу собом. Стога, не беше богатих и сиромашних, робова и слободних, већ сви посташе слободни и судеоници у дару небеском.

4. И догоди се да прође и тридесет и седма година, а у земљи и даље беше мир.

5. А ученици Исусови остваривaху велика и чудесна дела, толико да [а]исцељиваху боле-

2 *а* всп Нејевреји.
б всп Покајати се, покајање.
в Гал 3:27–29; 2 Не 10:18–19; 3 Не 16:10–13; 21:22–25; Авр 2:10.

[4. Нефи]
1 3*а* Дела 4:32; 3 Не 26:19. всп Посветити, закон посвећења.

5*а* всп Исцелити, исцељења.

сне, и подизаху мртве, и чињаху да хроми проходају, и слепи да добију вид свој, а глуви да чују. И свакојака [б]чуда извођаху међу децом човечјом, и ни по чему чуда не чињаху осим у име Исусово.

6. И тако прође тридесет и осма година, а и тридесет и девета, и четрдесет и прва, и четрдесет и друга, да, све док не беше прошло четрдесет и девет година. И педест и прва такође, и педест и друга, да, све док не беше прошло педесет и девет година.

7. И Господ учини да силно напредују у земљи, да, толико да поново изградише градове тамо где градови беху изгорели.

8. Да, чак учинише да се поново сагради онај велики [а]град Зарахемла.

9. Али беше много градова који беху [а]потонули, и воде дођоше на место њихово. Стога ти градови не могаху бити обновљени.

10. И ево, гле, догоди се да народ Нефијев поста јак и множаше се силно брзо, и поста силно [а]наочит и пријатан народ.

11. И жењаху се и удаваху, и беху благословени у складу са мноштвом обећања која им Господ беше дао.

12. И не ходаху више по [а]уредбама и обредима [б]закона Мојсијевог, већ ходаху по заповестима које примише од Господа свога и Бога свога, настављајући у [в]посту и молитви и често се састајући заједно, и да се моле и да слушају реч Господњу.

13. И догоди се да не беше сукоба међу свим народом у целој земљи, већ се многа моћна чуда извођаху међу ученицима Исусовим.

14. И догоди се да прође седамдесет и прва година, а и седамдесет и друга, да, и укратко, док не беше прошла седамдесет и девета година. Да, чак беше прошло сто година, а ученици Исусови које Он беше изабрао, сви беху отишли у [а]рај Божји, осим оне [б]тројице који су требали да остану. А уместо њих беху [в]заређени други [г]ученици. И такође, многи из тог поколења беху преминули.

15. И догоди се да не беше [а]сукоба у земљи, због љубави Божје која пребиваше у срцима људи.

16. И не беше [а]зависти, ни препирки, ни буна, ни курварстава, ни лажи, ни убистава, нити било каквих [б]пожуда. И сигурно не могаше бити [в]срећнијег народа међу свим народима које беше створила рука Божја.

17. Не беше разбојника, ни убица, нити беше Ламанаца,

5 *б* Јн 14:12.
вск Чудо.
8 *а* 3 Не 8:8.
9 *а* 3 Не 9:4, 7.
10 *а* Морм 9:6.
12 *а* 2 Не 25:30.
3 Не 15:2–8.
б вск Закон Мојсијев.
в Моро 6:5.
УиЗ 88:76–77.
14 *а* вск Рај.
б 3 Не 28:3–9.
вск Пренесена бића.
в вск Заредити, заређење.
г вск Ученик.
15 *а* вск Мир.
16 *а* вск Јединство.
б вск Пожуда.
в Мос 2:41.
Алма 50:23.
вск Радост.

нити било каквих „аца“, већ беху они [а]једно, деца Христова и наследници царства Божјег.

18. И како беху благословени! Јер Господ их благосиљаше у свим делима њиховим, да, штавише, беху благословени и напредни све док не прође сто и десет година. И тако прође прво поколење од Христа, и не беше сукоба у целој земљи.

19. И догоди се да Нефи, онај који вођаше овај последњи запис, (а вођаше га на [а]плочама Нефијевим) умре, а син његов Амос га вођаше уместо њега. И он га, такође, вођаше на плочама Нефијевим.

20. А вођаше га осамдесет и четири године, и још увек беше мир у земљи, осим што се мањи део народа беше одметнуо од цркве и преузео на себе име Ламанаца. Стога опет поче бити Ламанаца у земљи.

21. И догоди се да умре и Амос, (а беше то сто и деведесет и четири године од Христовог доласка) и син његов Амос вођаше запис уместо њега. И он га, такође, вођаше на плочама Нефијевим, а записан је и у књизи Нефијевој, а то је ова књига.

22. И догоди се да беше прошло две стотине година. И цело друго поколење беше преминуло, осим мало њих.

23. И ево, ја, Мормон, ја бих да знате да се људи беху намножили, толико да се проширише по свом лицу земље, и да се беху силно обогатили због напретка свог у Христу.

24. И ево, те две стотине и прве године наступише међу њима они који се уздигоше у [а]охолости, као што је ношење скупоцене одеће, и сваковрсног финог бисерја, и финих ствари овог света.

25. И од тада па надаље добра њихова и иметак њихов не беху више [а]заједнички међу њима.

26. И почеше да се деле на сталеже, и почеше себи да граде [а]цркве да би стицали [б]добитак, и почеше да поричу истинску цркву Христову.

27. И догоди се да када беше прошло две стотине и десет година беше много цркава у земљи. Да, беше много цркава које тврђаху да познају Христа, а ипак [а]порицаху већи део јеванђеља Његовог, толико да прихватише свакојаку опакост, и оно што је свето служаху ономе коме то због недостојности беше [б]забрањено.

28. И та [а]црква се силно увећа због безакоња и због моћи Сотоне који обузе срца њихова.

29. А поред тога, беше још једна црква која порицаше Христа. И они [а]прогањаху истинску

17 *а* Јн 17:21. всп Сион.
19 *а* всп Плоче.
24 *а* всп Охолост.
25 *а* 4 Не 1:3.
26 *а* 1 Не 22:23; 2 Не 28:3; Морм 8:32–38.
б УиЗ 10:56. всп Надрисвештенство.
27 *а* всп Отпадништво.
б 3 Не 18:28–29.
28 *а* всп Ђаво – Црква ђаволова.
29 *а* всп Прогонити, прогон.

цркву Христову, због понизности њихове и вероваља њиховог у Христа, и презираху их због многих чуда која беху извршена међу њима.

30. Применише они, стога, моћ и власт над ученицима Исусовим који са њима осташе, и у [а]тамницу их бацише, али моћу речи Божје, која беше у њима, тамнице се распукоше надвоје, и они изађоше чинећи моћна чуда међу њима.

31. Ипак, и упркос свим тим чудима, народ отврдну срца своја и настојаше да их убије, баш као што Јевреји у Јерусалиму настојаху да убију Исуса, по речи Његовој.

32. И бацаху их у [а]пећи [б]ужарене, а они излажаху повреду не задобивши.

33. И бацаху их, такође, у [а]јаме са зверима дивљим, а они се играху са зверима дивљим као дете са јагњетом, и излажаху од њих повреду не задобивши.

34. Ипак, народ отврдну срца своја, јер их многи свештеници и лажни пророци наведоше да сграде многе цркве и да чине свакојако безакоње. И они [а]ударају народ Исусов, али народ Исусов им не узвраћаше. И тако, из године у годину, ишчезаваху у невери и опакости, све док не беше прошло две стотине и тридесет година.

35. И догоди се да те године, да, две стотине тридест и прве године, дође до велике поделе у народу.

36. И догоди се да се те године појави народ који се прозва Нефијцима, а беху они истински верници у Христа, а међу њима беше оних које Ламанци прозваше Јаковљевцима и Јосифовцима и Зорамцима;

37. Стога истински верници у Христа, и истински поштоваоци Христа, (међу којима беху [а]три ученика Исусова који су требали да остану) беху названи Нефијцима и Јаковљевцима и Јосифовцима и Зорамцима.

38. И догоди се да они који одбацише јеванђеље беху названи Ламанцима и Лемуиловцима и Исмаиловцима. А они не ишчезоше у невери, већ се самовољно [а]побунише против јеванђеља Христовог, и поучаваху децу своју да не верују, као што очеви њихови, од почетка, ишчезаваху.

39. А беше то због опакости и одвратности очева њихових, као што то беше у почетку. И беху они [а]поучавани да мрзе децу Божју, као што Ламанци беху поучавани да мрзе децу Нефијеву од почетка.

40. И догоди се да беше прошло две стотине и четрдесет и четири године, и такве беху прилике у народу. А опакији део народа ојача и постаде много бројнији него народ Божји.

30 *а* 3 Не 28:19–20.
32 *а* 3 Не 28:21.
б Дан 3:26–27.
33 *а* 3 Не 28:22.
34 *а* 3 Не 12:39; УиЗ 98:23–27.
37 *а* 3 Не 28:6–7; Морм 8:10–11.
38 *а* всп Побуна.
39 *а* Мос 10:17.

41. И они још увек настављаху да граде себи цркве, и украшаваху их свакојаким драгоценостима. И тако прође две стотине и педесет година, а и две стотине и шездесет година.

42. И догоди се да опакији део народа поче поново оснивати тајне заклетве и [а]савезе Гадијантонове.

43. А и народ који беше назван народом Нефијевим поче се охолити у срцима својим због силно великог богатства свога, и посташе уображени као браћа њихова, Ламанци.

44. И од тог времена ученици почеше да жале због [а]греха света.

45. И догоди се да када беше прошло три стотине година, и народ Нефијев и Ламанци беху постали силно опаки, једни као и други.

46. И догоди се да се разбојници Гадијантонови проширише по свом лицу земље, и нико не беше праведан, осим ученика Исусових. А злато и сребро гомилаху у изобиљу, и трговаху у сваковрсној трговини.

47. И догоди се да пошто беше прошло три стотине и пет година, (а народ и даље настављаше у опакости) Амос умре, а брат његов, Амарон, вођаше запис уместо њега.

48. И догоди се да када беше прошло три стотине и двадесет година, Амарон, будући нагнан Светим Духом, сакри [а]записе који беху свети – да, и то све свете записе који беху предавани с поколења на поколење, који беху свети – и то све до три стотине и двадесете године од доласка Христовог.

49. И он их сакри за Господа како би поново могли [а]доспети до остатка дома Јаковљевог, према пророштвима и обећањима Господњим. И тако се завршава запис Амаронов.

КЊИГА МОРМОНОВА

ПОГЛАВЉЕ 1.

Амарон упућује Мормона у погледу на свете записе – Започиње рат између Нефијаца и Ламанаца – Три Нефијца су склоњена – Преовлађују опакост, неверовање, врачбине и чини. Око 321–326 год. после Христа.

И ЕВО, ја, [а]Мормон, правим [б]запис о ономе што и видех и чух, и називам га Књигом Мормоновом.

42 *а* всп Тајни савези.
44 *а* 3 Не 28:9.
48 *а* Хел 3:13, 15–16.
49 *а* Енос 1:13.
[Мормон]
1 1 *а* всп Мормон, нефијски пророк.
б 3 Не 5:11–18.

2. И отприлике у време кад [а]Амарон сакри записе за Господа, дође он к мени, (беше ми тада око десет година и почех да [б]учим понешто у складу са учењем мога народа) и Амарон ми рече: Опажам да си разборито дете и да брзо схваташ;

3. Стога, кад ти буде око двадесет и четири године, ја бих да се сетиш онога што си запазио о овом народу. И кад ти буде толико година, иди у земљу Антум, на брежуљак који ће се звати [а]Шим, а ја тамо за Господа оставих све свете урезе о овом народу.

4. И гле, узећеш себи [а]плоче Нефијеве, а остале ћеш оставити на месту на ком јесу, и урезаћеш на плочама Нефијевим све што си запазио о овом народу.

5. И ја, Мормон, будући потомак [а]Нефијев, (и име оца мога беше Мормон) сетих се онога што ми Амарон заповеди.

6. И догоди се, када ми беше једанаест година, да ме отац поведе у земљу према југу, и то у земљу Зарахемлу.

7. Цело лице земље беше прекривено грађевинама, а народ беше бројан скоро као песак морски.

8. И догоди се да те године започе рат међу Нефијцима, који се састојаху од Нефијаца и Јаковљеваца и Јосифоваца и Зорамаца, а тај рат беше између Нефијаца и Ламанаца и Лемуиловаца и Исмаиловаца.

9. Ево, Ламанци и Лемуиловци и Исмаиловци беху названи Ламанцима, и те две стране беху Нефијци и Ламанци.

10. И догоди се да рат међу њима започе на границама Зарахемле, поред вода сидонских.

11. И догоди се да Нефијци беху окупили велик број мушкараца, да чак прелажаше број од тридесет хиљада. И догоди се да те исте године имаху бројне битке у којима Нефијци потукоше Ламанце и многе од њих погубише.

12. И догоди се да Ламанци повукоше своју замисао, и у земљи се успостави мир, а мир потраја отприлике током четири године, да не беше крвопролића.

13. Али, опакост превлада на лицу целе земље, толико да Господ склони своје [а]љубљене ученике, и дело чуда и исцељења преста због безакоња у народу.

14. И не беше [а]дарова од Господа, и [б]Свети Дух не силажаше ни на кога, због њихове опакости и [в]неверे.

15. И ја, имајући петнаест година и будући прилично разборит, стога ме Господ походи и ја искусих и познах доброту Исусову.

16. И настојах да проповедам

2*а* 4 Не 1:47–49.
б Мос 1:3–5.
3*а* Етер 9:3.
4*а* РМор 1:1, 11.
всп Плоче.
5*а* 3 Не 5:12, 20.
13*а* 3 Не 28:2, 12.
14*а* Моро 10:8–18, 24.
б всп Свети Дух.
в всп Невера.

овом народу, али уста ми беху затворена и беше ми забрањено да им проповедам. Јер гле, самовољно се беху [а]побунили против Бога свога, а љубљени ученици беху [б]склоњени из земље због безакоња њиховог.

17. Ипак, ја остадох код њих, али беше ми забрањено да им проповедам, због тврдоће срца њихових. А због тврдоће срца њихових земља беше [а]проклета ради њих.

18. А они разбојници Гадијантонови, који беху међу Ламанцима, хараху земљом, толико да становници њени почеше да у земљу сакривају [а]благо своје, а оно поста клизаво, јер Господ беше проклео земљу да га не могаху задржати, нити га пак сачувати.

19. И догоди се да беше врачбина и чини и мађија, а моћ Злога обузе сво лице земље, и то на испуњење свих речи Абинадијевих, а и Самуила Ламанца.

ПОГЛАВЉЕ 2.

Мормон предводи нефијске војске – Крв и покољ преплављују земљу – Нефијци јадикују и тугују жалошћу проклетих – Њихов дан благодати је прошао – Мормон добија плоче Нефијеве – Рашови се настављају. Око 327–350 год. после Христа.

И догоди се те исте године да започе рат између Нефијаца и Ламанаца. И упркос томе што бејах млад, бејах крупног стаса, стога ме народ Нефијев постави да будем предводник њихов, то јест, предводник војски њихових.

2. Стога се догоди да у својој шеснаестој години, на челу војске нефијске, изађох против Ламанаца. Прође, дакле, три стотине двадесет и шест година.

3. И догоди се да нас три стотине двадесет и седме године Ламанци нападоше са силно великом моћу, толико да заплашише војске моје. Стога се оне не хтедоше борити, и почеше да се повлаче према северним земљама.

4. И догоди се да дођосмо до града Анголе, и заузесмо тај град, и обависмо припреме како бисмо се одбранили од Ламанаца. И догоди се да утврдисмо град снагом својом. Али, упркос свим нашим утврђењима Ламанци нас нападоше и протераше из града.

5. А протераше нас и из земље Давидове.

6. И марширасмо напред и дођосмо у земљу Исусову, која беше у западним крајевима поред обале морске.

7. И догоди се да окуписмо свој народ што брже могосмо, како бисмо их скупили у једну групу.

8. Али гле, земља беше пуна разбојника и Ламанаца, и упркос великом уништењу које

16*а* всп Побуна.
б Морм 8:10.

17*а* 2 Не 1:7; Алма 45:10–14, 16.

18*а* Хел 13:18–20; Етер 14:1–2.

је висило над мојим народом, они се не покајаше због злих дела својих. Стога се крв и покољ проширише по свом лицу земље, и на страни нефијској а и на страни ламанској. И беше то потпун преврат по свом лицу земље.

9. И ево, Ламаци беху имали цара, а име његово беше Арон. И он пође против нас са војском од четрдесет и четири хиљаде. И гле, ја му се одупрех са четрдесет и две хиљаде. И догоди се да га потукох са војском својом тако да он побеже испред мене. И гле, све то беше учињено, а беше прошло три стотине и тридесет година.

10. И догоди се да се Нефијци почеше кајати због безакоња својих и почеше јадиковати баш као што проречe пророк Самуило, јер ниједан човек не могаше задржати оно што је његово, због крадљиваца, и разбојника, и убица, и мађија, и чини који беху у земљи.

11. Тако наста оплакивање и јадиковање у целој земљи због тога, а нарочито међу народом Нефијевим.

12. И догоди се да када ја, Мормон, видех јадиковање њихово и оплакивање њихово и жалост њихову пред Господом, срце ми се у мени поче се радовати, познавајући милост и трпељивост Господњу, држећи стога да ће им бити милостив како би поново постали праведан народ.

13. Али гле, та радост моја беше узалуд, јер [а]жаљење њихово не беше на покајање, због доброте Божје, већ уместо тога беше жаљење [б]проклетих што Господ неће увек да им дозволи да [в]срећу налазе у греху.

14. И они не дођоше Исусу [а]срца скрушеног и духа раскајаног, већ [б]проклињаху Бога, и жељаху да умру. Ипак, борили би се мачем за животе своје.

15. И догоди се да ми се жалост моја поново врати, и ја видех да [а]дан [б]благодати за њих [в]прође, и временски и духовно. Јер видех на хиљаде њих посечених у отвореној побуни против Бога њиховог, и као ђубриво нагомилане по лицу земље. И тако беше прошло три стотине и четрдесет и четири године.

16. И догоди се да три стотине и четрдесет и пете године Нефијци почеше да беже пред Ламанцима. И они беху терани све док не дођоше до земље Јашон, пре него што беше могуће да их зауставе у повлачењу њиховом.

17. А ево, град Јашон беше близу [а]земље где Амарон беше оставио записе за Господа, како не би били уништени. И гле, ја бејах пошао према речи Амароновој и узео плоче Нефијеве и направих запис према речима Амароновим.

2 13*а* 2 Кор 7:10; Алма 42:29.
б всп Проклетство.
в Алма 41:10.
14*а* всп Скрушено срце.
б всп Хулити, богохуљење.
15*а* Хел 13:38.
б всп Благодат.
в Јер 8:20; УиЗ 56:16.
17*а* Морм 1:1–4.

18. И на плочама Нефијевим израдих потпун извештај о свој опакости и одвратностима, али на овим [a]плочама уздржах се да израдим извештај о опакости њиховој и одвратностима, јер гле, сталан призор опакости и одвратности беше ми пред очима још откако бејах способан да посматрам путеве људске.

19. И јао мени због опакости њихове, јер срце моје беше испуњено жалошћу због опакости њихове у све дане моје. Ипак, знам да ћу ја бити [a]подигнут у последњи дан.

20. И догоди се да те године народ Нефијев поново беше гањан и потискиван. И догоди се да бејасмо потискивани све док не бејасмо дошли на север до земље која се зове Сим.

21. И догоди се да утврдисмо град Сим, и сакуписмо у њега свој народ колико год то беше могуће, како бисмо их можда спасли од уништења.

22. И догоди се да нас три стотине и четрдесет и шесте године поново почеше нападати.

23. И догоди се да ја говорах своме народу, и из све снаге их подстицах да стоје одважно пред Ламанцима и да се [a]боре за жене своје и децу своју, и куће своје и домове своје.

24. И речи моје пробудише неку снагу у њима, толико да не побегоше пред Ламанцима, већ им се одважно одупреше.

25. И догоди се да се са војском од тридесет хиљада сукобисмо са војском од педест хиљада. И догоди се да им се одупресмо са таквом непоколебљивошћу да они побегоше пред нама.

26. И догоди се да када побегоше ми их гањасмо са војскама својим, и поново их дочекасмо и поразисмо. Ипак, снага Господња не беше са нама. Да, бејасмо препуштени сами себи, тако да Дух Господњи не борављаше са нама. Стога бејасмо постали слаби попут браће наше.

27. И срце моје туговаше због те велике беде мога народа, због опакости њихове и одвратности њихових. Али гле, излазисмо ми против Ламанаца и разбојника Гадијантонових све док не бејасмо освојили земље баштине своје.

28. И три стотине и четрдесет и девета година беше прошла. А три стотине и педесете године склописмо споразум са Ламанцима и разбојницима Гадијантоновим по коме поделисмо земље баштине своје.

29. И Ламанци нам дадоше земљу према северу, да, и то до [a]узаног кланца који води у земљу према југу. А ми Ламанцима дадосмо целу земљу према југу.

ПОГЛАВЉЕ 3.

Мормон проповеда покајање Нефијцима – Они односе велику

18*a* всп Плоче.
19*a* Мос 23:22;
Етер 4:19.
23*a* Мос 20:11;
Алма 43:45.
29*a* Алма 22:32.

победу и славе своју сопствену снагу – Мормон одбија да их предводи, и његове молитве за њих су без вере – Мормонова књига позива дванаест племена Израелових да поверују у јеванђеље. Око 360–362 год. после Христа.

И догоди се да Ламанци не пођоше у битку све док не беше прошло још десет година. И гле, ја бејах упослио свој народ, Нефијце, у припремању земаља њихових и оружја њиховог за тренутак битке.

2. И догоди се да ми Господ рече: Завапи овом народу – Покајте се, и дођите к мени и крстите се и поново успоставите цркву моју, и бићете поштеђени.

3. И ја вапљах овом народу, али беше узалуд. И они не разумеше да је Господ тај који их поштеди и даде им прилику за покајање. И гле, они отврднуше срца своја против Господа Бога свога.

4. И догоди се да пошто беше прошла та десета година, што чини укупно три стотине и шездесет година од доласка Христовог, посла ми цар ламански посланицу којом ми даде на знање да се они припремају да поново крену у битку против нас.

5. И догоди се да ја наредих свом народу да се окупи у земљи Пустош, у граду који беше на граници поред узаног кланца који води ка земљи према југу.

6. И ми тамо сместисмо војске своје како бисмо зауставили војске ламанске, да не би заузели неку од земаља наших. Стога се свом снагом својом утврдисмо против њих.

7. И догоди се да три стотине шездесет и прве године Ламанци сиђоше до града Пустоши у битку против нас. И догоди се да их те године поразисмо, толико да се они поново вратише у земље своје.

8. А три стотине шездесет и друге године поново сиђоше у битку. И ми их опет поразисмо, и велик број њих погубисмо, а мртви њихови беху бачени у море.

9. И ево, због тог великог дела које мој народ, Нефијци, беше учинио, почеше се [a]хвалисати снагом својом, и почеше се заклињати под небесима да ће се осветити за крв браће своје коју беху побили непријатељи њихови.

10. И заклињаху се небесима, а и престолом Божјим, да [a]ће поћи у битку против непријатеља својих и истребити их са лица земље.

11. И догоди се да ја, Мормон, одлучно одбих да од тада па надаље будем заповедник и предводник тог народа, због опакости њихове и одвратности.

12. Гле, ја их бејах предводио. Упркос опакости њиховој много пута бејах их предводио у бици, и љубљах их у складу са

3 9*a* 2 Не 4:34. | 10*a* 3 Не 3:20–21; Морм 4:4.

[а]љубављу Божјом која је у мени, свим срцем својим, а душа се моја по цео дан изливаше у молитви за њих Богу моме. Ипак, беше то [б]без вере, због тврдоће срца њихових.

13. И трипут их избавих из руку непријатеља њихових, а они се не покајаше за грехе своје.

14. А када се беху заклели свим оним што им беше [а]забрањено од Господа нашег и Спаситеља Исуса Христа, да ће поћи у битку против непријатеља својих, и осветити крв браће своје, гле, дође ми глас Господњи, говорећи:

15. [а]Освета је моја, и ја ћу [б]узвратити. И будући да се овај народ не покаја пошто их бејах избавио, гле, биће истребљени са лица земаљског.

16. И догоди се да одлучно одбих да пођем на непријатеље своје, и учиних управо онако како ми Господ беше заповедио. И стајах као непристрасан сведок да свету објавим оно што видех и чух, у складу са објавама Духа који сведочаше о ономе што ће доћи.

17. Стога пишем [а]вама, нејевреји, а и вама доме Израелов, да бисте, када започне дело ово, били спремни да се вратите у земљу баштине своје;

18. Да, гле, пишем свим крајевима земаљским. Да, вама, дванаест племена Израеловим, којима ће према делима вашим [а]судити дванаесторица коју Исус изабра да буду ученици у земљи јерусалимској.

19. А пишем и остатку овог народа, којима ће такође судити [а]дванаесторица коју Исус изабра у овој земљи. А њима ће судити друга дванаесторица коју Исус изабра у земљи јерусалимској.

20. И то ми Дух објављује. Стога пишем свима вама. А пишем вам због тога да знате да сви морате стати пред [а]судијску столицу Христову. Да, свака душа која припада целом људском [б]роду Адамовом. И ви морате стати да вам се суди за дела ваша, била добра или зла;

21. И да [а]поверујете, уз то, у јеванђеље Исуса Христа, које ћете имати међу собом. И такође, да [б]Јевреји, Господњи заветни народ, имају још једног [в]сведока осим Њега, кога чуше и видеше, да Исус, кога погубише, беше [г]заиста Христ и заиста Бог.

22. И желео бих да могу да убедим [а]све крајеве земаљске да се покају и припреме да стану пред судијску столицу Христову.

12 *а* всп Љубав.
б Морм 5:2.
14 *а* 3 Не 12:34–37.
15 *а* всп Освета.
б УиЗ 82:23.
17 *а* 2 Не 30:3–8; 3 Не 29:1.
18 *а* Мт 19:28; Лк 22:29–30; УиЗ 29:12.
19 *а* 1 Не 12:9–10.
20 *а* всп Суд, последњи.
б УиЗ 27:11.
21 *а* УиЗ 3:20.
б всп Јевреји.
в 2 Не 25:18.
г 2 Не 26:12; Мос 7:27.
22 *а* Алма 29:1.

ПОГЛАВЉЕ 4.

Рат и покољ се настављају – Опаки кажњавају опаке – Преовлађује опакост већа него икад пре у целом Израелу – Жене и деца жртвовани су идолима – Ламанци почињу да бришу Нефијце пред собом. Око 363–375 год. после Христа.

И ево, догоди се да три стотине шездесет и треће године Нефијци са војскама својим пођоше у битку против Ламанаца, из земље Пустоши.

2. И догоди се да војске нефијске поново беху потиснуте назад у земљу Пустош. И док још беху исцрпљене, свежа војска ламанска насрну на њих, и они имаху жестоку битку, толико да Ламанци заузеше град Пустош и побише многе Нефијце и ухватише много заробљеника.

3. А остатак побеже и прикључи се становницима града Теанкума. Ево, град Теанкум лежаше у крајевима уз обалу морску, а уз то беше близу града Пустоши.

4. А [a]због тога што војске нефијске пођоше на Ламанце беху оне поражене, јер да не беше тога Ламанци не би имали моћи над њима.

5. Али гле, судови Божји ће се оборити на опаке, и опаки [a]кажњавају опаке. Јер опаки су ти који на крвопролиће подстичу срца деце човечје.

6. И догоди се да Ламанци извршише припреме да пођу на град Теанкум.

7. И догоди се да три стотине шездесет и четврте године Ламанци нападоше град Теанкум, како би могли заузети и град Теанкум.

8. И догоди се да их Нефијци одбише и потиснуше назад. А кад Нефијци видеше да потиснуше Ламанце опет се хвалисаху снагом својом, и у снази својој изађоше и поново освојише град Пустош.

9. И ево, све то беше учињено, а на обе стране беше на хиљаде побијених, и Нефијаца и Ламанаца.

10. И догоди се да три стотине и шездесет и шеста година беше прошла, а Ламанци поново пођоше у битку против Нефијаца. И Нефијци се ипак не покајаше због зла које беху учинили, већ непрестано истрајаваху у опакости својој.

11. И немуогуће је да језик опише, или да човек забележи потпуни опис ужасног призора крви и покоља који беше међу народом, и нефијским и ламанским. И свако срце отврдну, тако да они без престанка уживаху у проливању крви.

12. И никад не беше тако велике [a]опакости међу свом децом Лехијевом, чак ни међу свим домом Израеловим, према речима Господњим, каква беше међу овим народом.

4 4*a* Морм 3:10.
5*a* УиЗ 63:33.
12*a* Пос 6:5; 3 Не 9:9.

13. И догоди се да Ламанци освојише град Пустош, а то због тога што [a]број њихов премаши број Нефијаца.

14. И они такође кренуше даље на град Теанкум и протераше становнике из њега и ухватише много заробљеника, и жена и деце, и принеше их као жртве својим боговима-[a]идолима.

15. И догоди се да се три стотине шездесет и седме године Нефијци расрдише због тога што Ламанци беху жртвовали жене њихове и децу њихову, тако да кренуше на Ламанце у силно великој срџби, толико да поново потукоше Ламанце и протераше из земаља својих.

16. А Ламанци не кренуше на Нефијце све до три стотине седамдесет и пете године.

17. А те године нападоше Нефијце са свим моћима својим. А они не беху избројани због величине броја свога.

18. И [a]од тада па надаље Нефијци не стицаху премоћ над Ламанцима, већ их ови почеше брисати као сунце росу.

19. И догоди се да Ламанци нападоше град Пустош, и жестока битка беше вођена у земљи Пустош у којој они поразише Нефијце.

20. И они поново побегоше пред њима и дођоше до града Воза, а ту се са силном одважношћу одупреше Ламанцима, толико да их Ламанци не поразише све док не беху дошли други пут.

21. А када беху дошли други пут, Нефијци беху потиснути и побијени у силно великом покољу. Жене њихове и деца њихова поново беху жртвовани идолима.

22. И догоди се да Нефијци поново побегоше пред њима водећи све становнике са собом, и из градова и из села.

23. И ево, ја, Мормон, видевши да Ламанци скоро уништише земљу, пођох стога до брежуљка [a]Шима и узех све записе које Амарон беше сакрио за Господа.

ПОГЛАВЉЕ 5.

Мормон поново предводи нефијске војске у крваве битке и покољ – Мормонова књига ће се појавити како би сав Израел уверила да Исус јесте Христ – Због свог неверовања Ламанци ће бити расејани, а Дух ће престати да се напреже око њих – Они ће у последње дане примити јеванђеље од нејевреја. Око 375–384 год. после Христа.

И догоди се да ја изађох међу Нефијце и покајах се због [a]заклетве коју положих да им нећу више помагати. И они ми поново дадоше заповедништво над војскама својим, јер гледаху на мене као да могу да их избавим од невоља њихових.

13*a* Морм 5:6.
14*a* всп Идолопоклонство.
18*a* Морм 3:3.
23*a* Морм 1:3.
5 1*a* Морм 3:11.

2. Али гле, ја бејах [а]без наде, јер знадох за судове Господње који ће се оборити на њих, јер се не покајаше због безакоња својих, већ се бораху за животе своје без призивања оног Бића које их створи.

3. И догоди се да нас Ламанци нападоше док бежасмо према граду Јордану. Али гле, они беху потиснути назад, тако да тада не заузеше град.

4. И догоди се да нас поново нападоше, а ми задржасмо град. А беше и других градова које Нефијци држаху, чија упоришта их зауставише тако да не могаху доћи до предела који се простираше пред нама, како би уништили становништво земље наше.

5. Али догоди се да све земље крај којих бејасмо прошли и чији становници не беху сакупљени, беху уништени од стране Ламанаца, а места њихова, и села и градови, беху огњем спаљени. И тако прође три стотине и седамдесет и девет година.

6. И догоди се да три стотине и осамдесете године Ламанци поново изађоше у битку против нас, а ми им се одважно одупресмо, али све беше узалуд јер број њихов беше тако велик да ногама изгазише народ нефијски.

7. И догоди се да се ми поново дасмо у бекство. И они који у бекству беху хитрији од Ламанаца, побегоше. А они који у бекству не надмашише Ламанце, беху збрисани и уништени.

8. И ево, гле, ја, Мормон, не желим да мучим душе људске износећи пред њих тако страшан призор крви и покоља какав се указа пред мојим очима. Међутим, знајући да се то сигурно мора обзнанити, и да све оно што је скривено мора бити [а]откривено на крововима –

9. И уз то, да знање о томе мора [а]доћи до остатка овог народа, а и до нејевреја, за које Господ рече да ће [б]расејати овај народ, а овај народ ће се бројати као безвредан међу њима – стога пишем [в]мали сажетак, не усуђујући се да дам потпун извештај о ономе што видех, због заповести коју примих, а и да се ви не бисте сувише ражалостили због опакости овог народа.

10. И ево, гле, говорим ово потомству њиховом, а и нејеврејима који маре за дом Израелов, да разумеју и сазнају одакле долазе благослови њихови.

11. Јер знам да ће такви жалити због пропасти дома Израеловог. Да, жалиће због уништења овог народа, жалиће што се овај народ не покаја, да би могао да буде пригрљен у наручје Исусово.

12. Ево, [а]ово је писано за [б]остатак дома Јаковљевог, а писано

2*а* Морм 3:12.
8*а* Лк 12:2–3; 2 Не 27:11; УиЗ 1:3.
9*а* 4 Не 1:49.
б 3 Не 16:8.
в Морм 1:1.
12*а* Енос 1:16; Хел 15:11–13. всп Мормонова књига.
б УиЗ 3:16–20.

је на овај начин јер Бог зна да им опакост то неће изнети на видело, а то треба да буде [в]сакривено за Господа да се објави у време од Њега одређено.

13. И то је заповест коју примих. И гле, изаћи ће то на видело по заповести Господњој, када Он у мудрости својој буде сматрао прикладним.

14. И гле, доћи ће то до [а]Јевреја који не верују, а доћи ће то у ову сврху – да се они [б]увере да Исус јесте Христ, Син Бога живога, како би Отац кроз Сина свога Најљубљенијег остварио свој велики и вечни план у обнављању Јевреја, то јест, целог дома Израеловог, у земљи баштине њихове коју им даде Господ Бог њихов, за испуњење [в]завета свога;

15. И да би, уз то, потомство [а]овог народа могло потпуније поверовати у јеванђеље Његово које ће им [б]доћи од нејевреја, јер ће овај народ бити [в]расејан и [г]постаће таман, прљав, и мрзак народ, неописиво у поређењу са оним што икад беше међу нама, да, чак и оним што беше међу Ламанцима, и то због њиховог неверовања и идолопоклонства.

16. Јер гле, Дух Господњи се већ преста [а]напрезати око очева њихових, и они су без Христа и Бога у свету, и веју их унаоколо као [б]плеву на ветру.

17. Беху они некад пријатан народ, и имаху Христа за [а]пастира свога. Да, штавише, вођаше их Бог Отац.

18. Али сад, гле, Сотона их [а]води као плеву коју ветар веје, или као што таласи бацају брод без једра или сидра, или без ичега што би управљало њоме. И каква је она такви су и они.

19. И гле, Господ благослове њихове које могаху примити у земљи, задржа за [а]нејевреје који буду поседовали ту земљу.

20. Али гле, догодиће се да ће их нејевреји прогнати и расејати. И пошто их нејевреји прогнају и расеју, гле, тада ће се Господ [а]сетити [б]завета који учини са Аврамом и свим домом Израеловим.

21. И Господ ће се уз то сетити [а]молитви праведника које му за њих беху упућене.

22. А тада, о нејевреји, како можете опстати пред моћу Божјом, уколико се не покајете и не окренете од злих путева својих?

23. Зар не знате да сте у рукама Божјим? Зар не знате да Он има сву моћ и да ће се по великој [а]наредби Његовој земља [б]савити као свитак?

12 *в* Морм 8:4, 13–14; Моро 10:1–2.
14 *а* 2 Не 29:13; 30:7–8. всп Јевреји.
б 2 Не 25:16–17.
в 3 Не 29:1–3.
15 *а* 3 Не 21:3–7, 24–26.
б 1 Не 13:20–29, 38; Морм 7:8–9.
в 1 Не 10:12–14; 3 Не 16:8.
г 2 Не 26:33.
16 *а* Пос 6:3; Етер 2:15.
б Пс 1:4.
17 *а* всп Добри пастир.
18 *а* 2 Не 28:21.
19 *а* 3 Не 20:27–28.
20 *а* 3 Не 16:8–12.
б всп Аврамов завет.
21 *а* Енос 1:12–18; Морм 9:36–37.
23 *а* Хел 12:8–17.
б 3 Не 26:3.

24. Покајте се, стога, и понизите пред Њим, да у правди не изађе на вас – да остатак потомства Јаковљевог као [а]лав не зађе међу вас и на комаде вас искида, и никога нема да избави.

ПОГЛАВЉЕ 6.

Нефијци се окупљају у земљи Кумора за завршне битке – Мормон сакрива свете записе на брежуљку Кумора – Ламанци су победници, а нефијски народ је уништен – На стотине хиљада је побијено мачем. Око 385. год. после Христа.

И ево, ја завршавам свој запис о [а]уништењу свога народа, Нефијаца. И догоди се да ми одосмо напред испред Ламанаца.

2. И ја, Мормон, написах посланицу цару ламанском и хтедох да нам допусти да окупимо народ наш у [а]земљи Кумора, поред брежуљка који се зове Кумора, и да тамо започнемо битку са њима.

3. И догоди се да нам цар ламански допусти оно што хтедох.

4. И догоди се да одосмо у земљу Кумора и разапесмо шаторе своје унаоколо брежуљка Куморе, а беше то у земљи многих вода, река и извора. И надасмо се да ћемо овде стећи предност над Ламанцима.

5. А када прође три стотине осамдесет и четири године, скуписмо у земљу Кумора сав остатак свога народа.

6. И догоди се да када бејасмо скупили сав народ наш у земљи Кумора, гле, ја Мормон остарех. И знајући да ће то бити последњи битка мога народа, и примивши од Господа заповест да не допустим да записи који беху предавани од очева наших, који су свети, падну у руке Ламанаца, (јер би их Ламанци уништили) стога израдих [а]овај запис са плоча Нефијевих, и на брежуљку Кумора [б]сакрих све записе који ми беху поверени руком Господњом, осим [в]ових неколико плоча које дадох сину своме [г]Моронију.

7. И догоди се да мој народ, са женама својим и децом својом, опази тад [а]војске ламанске како марширају према њима. И они, са оним страшним страхом од смрти који испуњава груди свих опаких, чекаху да их приме.

8. И догоди се да они кренуше у битку против нас, а свака душа беше испуњена страхом због величине броја њиховог.

9. И догоди се да се оборише на мој народ мачем, и луком и стрелом, и секиром, и свакојаким оружјем ратним.

10. И догоди се да људи моји беху покошени, да, и то мојих десет хиљада који беху са мном, а ја рањен падох у средину. И

24 *а* Мих 5:8; 3 Не 20:15–16.
6 1 *а* 1 Не 12:19; Јар 1:10; Алма 45:9–14; Хел 13:5–11.
2 *а* Етер 9:3.
6 *а* всп Плоче.
б Етер 15:11.
в РМор 1:2.
г Морм 8:1.
7 *а* 1 Не 12:15.

они прођоше покрај мене тако да ми не окончаше живот.

11. И кад они прођоше и покосише [a]сав мој народ, осим нас двадесет и четворице (међу којима беше син мој Морони), а ми надживевши мртве из свога народа, угледасмо сутрадан, када се Ламанци вратише у таборе своје, са врха брежуљка Куморе, десет хиљада људи мојих који беху покошени, које ја предводих.

12. И угледасмо такође десет хиљада из мога народа које вођаше син мој Морони.

13. И гле, десет хиљада Гидгидониних беше пало, а и он у средини.

14. И Лама беше пао са својих десет хиљада. И Гилгал беше пао са својих десет хиљада. И Лимха беше пао са својих десет хиљада. И Јенеум беше пао са својих десет хиљада. И Кумениха, и Морониха, и Антионум, и Шиблом, и Сим, и Још, беху пали, сваки са својих десет хиљада.

15. И догоди се да их беше још десет који падоше од мача, сваки са својих десет хиљада. Да, и то [a]сав мој народ беше пао, осим оне двадесет и четворице који беху са мном, а такође неколико оних који беху побегли у јужне земље, и неколико оних који беху пребегли код Ламанаца. А тела њихова, и кости, и крв леже по лицу земаљском, остављени од руку оних који их погубише, да труну на земљи и да се распадну и врате својој мајци земљи.

16. А душа моја беше јадом раздирана због побијених из мога народа, и ја завапих:

17. О, лепотани, како могосте напустити путеве Господње! О, лепотани, како могосте одбацити оног Исуса који раширених руку стајаше да вас прими!

18. Гле, да не учинисте то, не бисте пали. Али гле, падосте, и ја оплакујем ваш губитак.

19. О, ви наочити синови и кћери, ви очеви и мајке, ви мужеви и жене, ви лепотани, како могосте пасти!

20. Али гле, нема вас, и жалост моја не може да вас врати.

21. А убрзо долази дан када се ваше смртно мора обући у бесмртност, и ова тела која сада труну у распадљивости ускоро морају постати [a]нераспадљива тела, а тада морате стати пред судијску столицу Христову да вам буде суђено по делима вашим. И ако сте праведни, тада сте благословени са очевима својим који преминуше пре вас.

22. О, да се покајасте пре овог великог уништења које беше дошло на вас. Али гле, помресте, и Отац, да, Вечни Отац на небу, зна стање ваше. И Он поступа са вама по својој [a]правди и [б]милости.

11 *а* 1 Не 12:19–20; Хел 15:17.
15 *а* Алма 9:24.
21 *а* 1 Кор 15:53–54.
22 *а* всп Правда.
б всп Милостив, милост.

ПОГЛАВЉЕ 7.

Мормон позива Ламанце последњих дана да поверују у Христа, прихвате Његово јеванђеље, и буду спашени – Сви који верују у Библију вероваће и у Мормонову књигу. Око 385. год. после Христа.

И ево, гле, говорио бих нешто [а]остатку овог народа који је поштеђен, ако им Бог уручи речи моје, да могу сазнати нешто о очевима својим. Да, говорим вама, остатку дома Израеловог, а ово су речи које говорим:

2. Знајте да сте од [а]дома Израеловог.

3. Знајте да морате доћи до покајања, иначе не можете бити спашени.

4. Знајте да морате положити своје ратно оружје и више не уживати у проливању крви, и не узимати га поново, уколико вам Бог то не заповеди.

5. Знајте да морате доћи до [а]знања о очевима својим и покајати се због свих својих греха и безакоња, и [б]поверовати у Исуса Христа, да је Он Син Божји, и да га Јевреји погубише, и да Он моћу Очевом поново устаде, чиме стече [а]победу над гробом, и такође, жаока смрти у Њему је надвладана.

6. И Он оствари [а]васкрсење мртвих путем кога човек мора устати да би стао пред [б]судијску столицу Његову.

7. И Он оствари [а]откупљење света, при чему се оном који се на дан суда нађе [б]недужан пред Њим даје да [в]пребива у присуству Божјем у царству Његовом, да са [г]хоровима вишњим пева бескрајне хвале Оцу, и Сину, и Светом Духу, који су [д]један Бог, у стању [ђ]среће којој нема краја.

8. Покајте се, стога, и крстите у име Исусово, и држите се [а]јеванђеља Христовог које ће бити стављено пред вас не само путем овог записа, већ и кроз [б]запис који ће нејеврејима стићи [в]преко Јевреја, запис који ће преко нејевреја стићи [г]до вас.

9. Јер гле, [а]ово се записује зато да бисте ви могли [б]поверовати у то. А поверујете ли у то вероваћете и у ово. А поверујете ли у ово, сазнаћете за очеве своје, а и за чудесна дела која моћу Божјом беху остварена међу њима.

10. И сазнаћете, такође, да сте остатак потомства Јаковљевог, стога се убрајате међу народ

7 1*а* Хел 15:11–13.
2*а* Алма 10:3.
5*а* 2 Не 3:12.
б всп Вера; Вероваће, веровати.
в Иса 25:8; Мос 16:7–8.
6*а* всп Васкрсење.
б всп Исус Христ – Судија; Суд, последњи.
7*а* всп Откупити, откупљен, откупљење.
б всп Оправдање, оправдати.
в 1 Не 10:21; УиЗ 76:62; Мојсије 6:57.
г Мос 2:28.
д УиЗ 20:28. всп Бог, Божанство.
ђ всп Радост.
8*а* всп Јеванђеље.
б всп Библија.
в 2 Не 29:4–13.
г 1 Не 13:38.
9*а* всп Мормонова књига.
б 1 Не 13:38–41.

првога завета. И ако поверујете у Христа и крстите се, најпре водом, а затим огњем и Светим Духом, следећи [a]пример Спаситеља нашег, у складу са оним што нам Он заповеди, биће вам добро на дан суда. Амен.

ПОГЛАВЉЕ 8.

Ламанци прогањају и уништавају Нефијце – Мормонова књига ће се појавити моћу Божјом – Проглашава се јао онима који распирују гнев и борбу против Господњег дела – Нефијски запис ће се појавити у дан опакости, изопачености и отпадништва. Око 400–421 год. после Христа.

Гле, ја, [a]Морони, завршавам [b]запис оца свога, Мормона. Гле, имам само нешто мало да запишем, оно што ми заповеди отац мој.

2. И ево, догоди се да после [a]велике и страшне битке код Куморе, гле, Нефијце који беху побегли у земљу према југу, гоњаху [b]Ламанци, све док сви не беху уништени.

3. А убише и оца мога, а ја остадох [a]сам да запишем жалосну причу о уништењу свога народа. Али гле, њих нема, а ја извршавам заповест оца свога. И не знам хоће ли и мене убити.

4. Стога ћу написати и сакрити у земљу ове записе, и није важно куда ћу ићи.

5. Гле, отац мој изради [a]овај запис, и записа сврху његову. И гле, ја бих је такође записао кад бих имао места на [b]плочама, али немам, и немам руде, јер сам сâм. Отац мој је убијен у бици, и сва родбина моја, и немам пријатеља нити куда да идем, и не знам колико ће Господ дозволити да живим.

6. Гле, прође [a]четири стотине година од доласка нашег Господа и Спаситеља.

7. И гле, Ламанци прогањаху мој народ, Нефијце, од града до града и од места до места, све док их не беше више, и [a]пад њихов беше велик. Да, велико је и чудесно уништење мога народа, Нефијаца.

8. А гле, рука Господња то учини. И гле, Ламанци такође [a]ратују једни са другима, и цело лице ове земље је један непрекидан круг убиства и крвопролића. И нико не зна крај рата.

9. И ево, гле, не говорим више о њима, јер осим Ламанаца и [a]разбојника не постоји нико више на лицу земље.

10. И нема никога ко познаје истинског Бога, осим [a]ученика Исусових, који осташе у земљи све док опакост народа не беше толика да им Господ не дозволи

10 *a* 2 Не 31:5–9.
8 1 *a* всп Морони, син Мормонов.
б всп Плоче.
2 *a* Морм 6:2–15.
б УиЗ 3:18.
3 *a* Моро 9:22.
5 *a* Морм 2:17–18.
б Морм 6:6.
6 *a* Алма 45:10.
7 *a* 1 Не 12:2–3.
8 *a* 1 Не 12:20–23.
9 *a* Морм 2:8.
10 *a* 3 Не 28:7; Етер 12:17. всп Тројица нефијских ученика.

да [б]остану са народом. И ниједан човек не зна јесу ли они на лицу земље.

11. Али гле, [а]отац мој и ја их видесмо и они нам служаху.

12. И онај који прими овај запис и не осуди га због несавршености које су у њему, тај ће сазнати и [а]веће од тога. Гле, ја сам Морони, и да је могуће све бих вам обзнанио.

13. Гле, завршавам казивање о овом народу. Син сам Мормонов, а отац мој је [а]потомак Нефијев.

14. И ја сам онај који за Господа [а]скрива овај запис. Плоче његове нису од вредности, због заповести Господње. Јер Он заиста рече да их нико неће имати [б]ради стицања добитка, али запис његов је од велике вредности, а оног који га изнесе на светло дана Господ ће благословити.

15. Јер нико нема моћ да га изнесе на светло дана осим ако му није од Бога дато. Јер Бог хоће да то буде учињено једино са [а]оком упртим на славу Његову, или добробит древног и дуго расутог заветног народа Господњег.

16. А благословен је [а]онај који то изнесе на видело, јер то ће из таме [б]изаћи на светло, по речи Господњој. Да, изнеће се из земље и засјаће из таме и дати на знање људима, а то ће бити учињено моћу Божјом.

17. А буде ли [а]грешака, биће то грешке човечје. Али гле, ми за грешке не знамо; ипак Бог зна све. Стога, нека се чува онај који [б]осуђује то да не буде у опасности од огња пакленог.

18. А онај који каже: Покажи ми, или ћеш бити ударен – нека се чува да не заповеда оно што Господ забрањује.

19. Јер гле, онај који напречац [а]суди, биће му напречац суђено, заузврат, јер ће му плата бити по делима његовим. Стога, онај који удари, биће ударен од Господа, заузврат.

20. Гле шта Свето писмо каже – нека човек не удара, нити суди, јер суд је мој, каже Господ, а и освета је моја, и ја ћу узвратити.

21. А онај који распирује гнев и борбе против дела Господњег, и против заветног народа Господњег који је дом Израелов, и каже: Уништићемо дело Господње, и Господ се неће сетити завета који учини са домом Израеловим – тај је у опасности да буде посечен и у огањ бачен;

22. Јер ће се вечне [а]намере Господње наставити, све док се не испуне сва обећања Његова.

23. Истражујте пророштва [а]Исаијина. Гле, ја их не могу

10 *б* Морм 1:16.
11 *а* 3 Не 28:24–26.
12 *а* 3 Не 26:6–11.
13 *а* 3 Не 5:20.
14 *а* Моро 10:1–2.
б ИЈС 1:46.
15 *а* УиЗ 4:5.
16 *а* 2 Не 3:6–7, 11, 13–14.
б Иса 29:18; 2 Не 27:29.
17 *а* Морм 9:31, 33; Етер 12:23–28.
б 3 Не 29:5; Етер 4:8.
19 *а* пцс Мт 7:1–2 (Додатак); 3 Не 14:1–2; Моро 7:14.
22 *а* УиЗ 3:3.
23 *а* 3 Не 20:11; 23:1.

записати. Да, гле, кажем вам да ће они свеци који помреше пре мене, који поседоваху ову земљу, [б]вапити, да, и то из праха ће вапити Господу. И тако жив био Господ, сетиће се Он завета који учини са њима.

24. И зна Он за [а]молитве њихове, да беху оне у корист браће њихове. И познаје Он веру њихову, јер у име Његово могаху [б]горе уклањати и у име Његово могаху учинити да се земља тресе, и моћу речи Његове учинише да се [в]тамнице на земљу сруше. Да, чак ни пећи ужарене не могаху им наудити, ни звери дивље ни змије отровнице, због моћи речи Његове.

25. И гле, [а]молитве њихове беху такође у корист онога коме ће Господ дозволити да ово обелодани.

26. И нико не треба да каже да то неће доћи, јер свакако хоће, јер Господ то рече. Јер [а]из земље ће изаћи руком Господњом, и нико то не може спречити. А десиће се то у дан када се буде говорило да су [б]чуда укинута, и доћи ће као кад неко [в]из мртвих говори.

27. И доћи ће то у дан кад [а]крв светаца завапи Господу због [б]тајних савеза и дела таме.

28. Да, доћи ће то у дан када се моћ Божја буде порицала, а [а]цркве постану укаљане и уздигну се у охолости срца својих. Да, и то у дан кад црквене вође и учитељи узрасту у охолости срца својих, и то до зависти према онима који припадају црквама њиховим.

29. Да, доћи ће то у дан када [а]се буде чуло о пожарима, и олујама, и [б]пушењу дима у туђим земљама;

30. И чуће се такође о [а]ратовима, и гласинама о ратовима, и земљотресима на местима различитим.

31. Да, доћи ће то у дан кад буде великих прљавштина на лицу земаљском. Биће убистава, и пљачкања, и лажи, и превара, и курварстава, и свакојаких одвратности, кад буде много оних који ће говорити: Учини ово, или оно, и није [а]важно, јер Господ ће [б]подупрети такве у последњи дан. Али јао таквима, јер су у [в]жучи горчине и оковима безакоња.

32. Да, доћи ће то у дан када буду подизане цркве које ће

23 *б* Иса 29:4; 2 Не 3:19–20; 26:16.
24 *а* Енос 1:12–18; Морм 9:36; УиЗ 10:46.
б Јаков 4:6; Хел 10:9.
в Алма 14:27–29.
25 *а* Морм 5:21.
26 *а* Иса 29:4; 2 Не 33:13.
б Морм 9:15–26; Моро 7:27–29, 33–37.
в 2 Не 26:15–16; Морм 9:30; Моро 10:27.
27 *а* Етер 8:22–24; УиЗ 87:6–7.
б всп Тајни савези.
28 *а* 2 Тим 3:1–7; 1 Не 14:9–10; 2 Не 28:3–32; УиЗ 33:4.
29 *а* Јоило 2:28–32; 2 Не 27:2–3.
б 1 Не 19:11; УиЗ 45:39–42.
30 *а* Мт 24:6; 1 Не 14:15–17.
31 *а* 2 Не 28:21–22.
б 2 Не 28:8.
в Алма 41:11.

говорити: Дођите к мени, и за новац ваш биће вам опроштени греси ваши.

33. О, опаки и покварени и тврдоглави народе, зашто сградисте себи цркве да бисте [а]добитак стицали? Зашто [б]преиначисте свету реч Божју да бисте [в]проклетство навукли на душе своје? Гле, гледајте на откривења Божја, јер гле, долази време у тај дан када се све ово мора испунити.

34. Гле, Господ ми показа нешто велико и чудесно о ономе што убрзо мора доћи, у тај дан када ће ово изаћи међу вас.

35. Гле, говорим вам као да сте присутни, а ипак нисте. Али гле, Исус Христ ми вас показа, и ја познајем ваша дела.

36. И знам да [а]ходате у охолости срца својих, и нема никога осим само неколико који се не [б]уздигоше у охолости срца својих, до одевања у [в]веома отмену одећу, до зависти, и препирки, и злобе, и прогона, и свакојаких безакоња. А цркве ваше, да, и то све, искварише се због охолости срца ваших.

37. Јер гле, више љубите [а]новац и иметак свој и своју отмену одећу и украшавање цркава својих, него што љубите сиромашне и убоге, болесне и ожалошћене.

38. О, ви укаљани, ви лицемери, ви учитељи, који се продајете за оно што ће иструлити, зашто упрљасте свету цркву Божју? Зашто се [а]стидите да преузмете на себе име Христово? Зашто не мислите да је већа вредност бескрајне среће од [б]беде која никад не умире – због [в]хвале света?

39. Зашто се украшавате оним што живота нема, а уз то допуштате да гладни, и убоги, и голи, и болесни и ожалошћени пролазе крај вас, а ви их не примећујете?

40. Да, зашто градите [а]тајне одвратности своје да бисте добитак стицали, и чините да удовице тугују пред Господом, и да сирочад такође тугује пред Господом, а и да крв очева њихових и мужева њихових вапи Господу из земље, за освету на главе ваше?

41. Гле, мач освете виси над вама, и ускоро долази време да Он на вама [а]освети крв светаца, јер неће више да допушта вапаје њихове.

ПОГЛАВЉЕ 9.

Морони позива оне који не верују у Христа да се покају – Он објављује Бога чуда, који даје откривења и излива дарове и знаке на верне – Чуда престају због неверовања – Знаци прате оне који

33 *а* всп Надрисвештенство.
б 1 Не 13:26–29.
в всп Проклетство.
36 *а* всп Ходати, ходати са Богом.
б Јаков 2:13.
в Алма 5:53.
37 *а* 2 Не 28:9–16.
38 *а* Рим 1:16; 2 Тим 1:8; 1 Не 8:25–28; Алма 46:21.
б Мос 3:25.
в 1 Не 13:9.
40 *а* всп Тајни савези.
41 *а* 1 Не 22:14.

верују – Људи се опомињу да буду мудри и држе заповести. Око 401–421 год. после Христа.

И ево, говорим и о онима који не верују у Христа.

2. Гле, хоћете ли поверовати у дан похођења свога – гле, кад Господ дође, да, и то у онај [а]велики дан кад се [б]земља смота као свитак и твари [в]отопе од жестоке врелине, да, у онај велики дан кад будете приведени да станете пред Јагње Божје – хоћете ли и тада рећи да Бога нема?

3. Хоћете ли и тада наставити да поричете Христа, или можете ли гледати Јагње Божје? Мислите ли да можете пребивати са Њим са свешћу о кривици својој? Мислите ли да бисте могли бити срећни да пребивате са тим светим Бићем када душе ваше раздире свест о кривици што увек кршисте законе Његове?

4. Гле, кажем вам да бисте били једнији да пребивате са светим и праведним Богом са свешћу о прљавштини својој пред Њим, него да пребивате у [а]паклу с душама [б]проклетим.

5. Јер гле, кад будете приведени да видите пред Богом [а]голотињу своју и уз то славу Божју и светост Исуса Христа, распалиће то у вама пламен неугасивог огња.

6. Онда, о [а]неверници, [б]окрените се Господу, завапите снажно Оцу у име Исусово, да бисте се можда тог великог и последњег дана нашли неукаљани, [в]чисти, наочити и бели, будући очишћени крвљу [г]Јагњетовом.

7. И опет, говорим вама који [а]поричете откривења Божја и кажете да су укинута, да откривења нема, нити пророштава, ни дарова, ни исцељења, ни говорења језицима, и [б]тумачења језика;

8. Гле кажем вам, онај који пориче ово не познаје [а]јеванђеље Христово. Да, он није читао Света писма, а ако јесте, не [б]разуме их.

9. Не читамо ли, наиме, да је Бог [а]исти јуче, данас и заувек, и у Њему нема колебљивости нити наговештаја промене?

10. И ево, замислисте ли у себи бога који се мења и у коме је наговештај промене, тада замислисте у себи бога који није Бог чуда.

11. Али гле, ја ћу вам показати Бога чуда, и то Бога Авраамовог, и Бога Исаковог, и Бога

9 2*а* Мал 4:5; 3 Не 28:31.
б Морм 5:23; УиЗ 63:20–21. всп Свет – Крај света.
в Амос 9:13; 3 Не 26:3.
4*а* всп Пакао.
б всп Проклетство.
5*а* 2 Не 9:14.
6*а* всп Невера.
б Јез 18:23, 32; УиЗ 98:47.
в всп Чист, чистоћа.
г всп Јагње Божје.
7*а* 3 Не 29:6–7.
б 1 Кор 12:7–10; ЧВ 1:7.
8*а* всп Јеванђеље.
б Мт 22:29.
9*а* Јев 13:8; 1 Не 10:18–19; Алма 7:20; Моро 8:18; УиЗ 20:12.

Јаковљевог, а то је исти онај [а]Бог који створи небеса и земљу и све што је на њима.

12. Гле, створи Он Адама, а преко [а]Адама дође [б]пад човеков. А због пада човековог дође Исус Христ, који је Отац и Син, а због Исуса Христа дође [в]откупљење човечје.

13. А због откупљења човековог које дође по Исусу Христу, враћају се они у присуство Господње. Да, тако су сви људи откупљени, јер смрт Христова остварује [а]васкрсење које остварује откупљење од бескрајног [б]сна, сна из ког ће се сви људи моћу Божјом пробудити кад труба затруби, и они ће изаћи, и мали и велики, и сви ће стати пред суд Његов, откупљени и разрешени од ових вечних [в]окова смрти, а та смрт је временска смрт.

14. А тада на њих долази [а]суд Свечев. И тада долази време да ће онај који је [б]прљав и даље бити прљав, а онај који је праведан и даље ће бити праведан. Онај који је срећан и даље ће бити срећан, а онај који је несрећан и даље ће бити несрећан.

15. А сад, о ви сви који замислисте у себи бога који [а]не може чуда чинити, питао бих вас, зар прође све то о чему говорах? Зар већ дође крај? Гле, кажем вам, не. И Бог не преста бити Бог чуда.

16. Гле, није ли оно што Бог изврши чудесно у нашим очима? Да, и ко може разумети чудесна [а]дела Божја?

17. Ко ће рећи да није чудо што су по [а]речи Његовој небо и земља створени, и моћу речи Његове човек беше [б]створен од [в]праха земаљског, и моћу речи Његове чуда беху извршена?

18. И ко ће рећи да Исус Христ не учини моћна [а]чуда? И многа моћна чуда беху извршена рукама апостола.

19. И ако се онда извођаху [а]чуда, зашто Бог преста да буде Бог чуда, а ипак буде непроменљиво Биће? И гле, кажем вам, Он се не мења. Да је тако, Он би престао да буде Бог, а Он не престаје да буде Бог, и јесте Бог чуда.

20. А разлог што Он престаје да чини [а]чуда међу децом човечјом је то што они ишчезавају у невери, и одступају са правог пута, и не познају Бога у ког треба да се [б]уздају.

11 *а* Пос 1:1; Мос 4:2; УиЗ 76:20–24. всп Исус Христ.
12 *а* Мос 3:26.
б всп Пад Адама и Еве.
в всп Откупити, откупљен, откупљење.
13 *а* Хел 14:15–18.
б УиЗ 43:18.
в УиЗ 138:16.
14 *а* всп Суд, последњи.
б Алма 7:21; УиЗ 88:35.
15 *а* Моро 7:35–37; УиЗ 35:8. всп Чудо.
16 *а* Пс 40:5; УиЗ 76:114; Мојсије 1:3–5.
17 *а* Јаков 4:9.
б всп Створити, стварање.
в Пос 2:7; Мос 2:25.
18 *а* Јн 6:14.
19 *а* УиЗ 63:7–10.
20 *а* Суд 6:11–13; Етер 12:12–18; Моро 7:35–37.
б всп Уздање.

21. Гле, кажем вам да ко год поверује у Христа, не сумњајући ништа, [а]шта год заиште од Оца у име Христово, даће му се. И то је обећање свима, и то за све крајеве земаљске.

22. Јер гле, овако рече Исус Христ, Син Божји, ученицима својим који ће остати, да, а и свим ученицима својим, пред мноштвом које слушаше: [а]Идите по целом свету и проповедајте јеванђеље сваком створењу;

23. И онај који поверује и крсти се биће спашен, али онај који не поверује биће [а]проклет;

24. А ови [а]знаци ће пратити оне који поверују – у име моје ће [б]ђаволе истеривати, новим језицима ће говорити, змије ће држати, и попију ли шта смртоносно неће им нашкодити, на болесне ће [в]руке полагати и они ће оздрављати;

25. И ко год поверује у име моје, ништа не сумњајући, њему ћу [а]потврдити све речи своје, и то у свим крајевима земаљским.

26. И ево, гле, ко се може одупрети делима Господњим? [а]Ко може порећи казивања Његова? Ко ће се подићи против свемогуће моћи Господње? Ко ће презрети дела Господња? Ко ће презрети децу Христову? Гле, сви ви који [б]презирете дела Господња, јер ћете се чудити и страдати.

27. О, не презирите онда и не чудите се, већ послушајте речи Господње и молите Оца у име Исусово за све оно што вам је потребно. Не сумњајте већ будите верни, и почните као у древна времена, и [а]прибљите Господу свим [б]срцем својим, и [в]трудите се око спасења свога са страхом и дрхтањем пред Њим.

28. Будите [а]мудри у данима провере своје. Уклоните са себе сву нечистоћу своју. Не иштите да бисте у [б]пожудама својим трошили, већ иштите са непоколебљивом чврстином да се не препустите искушењу, већ да служите правом и [в]живом Богу.

29. Гледајте да се не крстите [а]недостојно. Гледајте да не узимате причешће Христово [б]недостојно, већ гледајте да све чините у [в]достојности, а чините то у име Исуса Христа, Сина Бога живога. И будете ли то чинили, и истрајете до краја, нипошто нећете бити одбачени.

30. Гле, говорим вам као да

21 *а* Мт 21:22; 3 Не 18:20.
22 *а* Мк 16:15–16. всп Мисионарски рад.
23 *а* всп Проклетство.
24 *а* Мк 16:17–18. всп Знак.
б Дела 16:16–18.
в всп Служење болеснима.
25 *а* всп Откривење; Сведочанство.
26 *а* 3 Не 29:4–7.
б ПСол 13:13.
27 *а* Моро 10:30–32.
б ИНа 22:5; УиЗ 64:22, 34. всп Срце.
в Фил 2:12.
28 *а* Јаков 6:12.
б всп Пожуда.
в Алма 5:13.
29 *а* всп Крштење, крстити – Услови за крштење.
б 1 Кор 11:27–30; 3 Не 18:28–32.
в всп Достојан, достојност.

[a]говорах из мртвих, јер знам да ћете имати речи моје.

31. Не осуђујте ме због [a]несавршености моје, нити оца мога због несавршености његове, нити оне који пре њега писаху, већ уместо тога захваљујте Богу што вам објави несавршености наше, да научите да будете мудрији него што ми бејасмо.

32. И ево, гле, написасмо запис овај у складу са знањем нашим, знацима који се код нас зову [a]прерађени египатски, које предавасмо и која променисмо у складу са начином говора нашег.

33. И да плоче наше беху довољно велике писали бисмо јеврејски, али јеврејски такође променисмо, а да могосмо писати јеврејски, гле, не би било несавршености у запису нашем.

34. Али зна Господ оно што записасмо, а и да ниједан други народ не познаје језик наш. И због тога што ниједан други народ не познаје језик наш, припреми Он стога [a]средство за тумачење његово.

35. А ово је написано да бисмо очистили одећу своју од крви браће наше која ишчезоше у [a]невери.

36. И гле, ово што [a]пожелесмо у погледу на браћу нашу, да, и то обнову њихову у знању о Христу, у складу је са молитвама свих светаца који пребиваху у овој земљи.

37. И нека Господ Исус Христ дâ да молитве њихове буду услишене у складу са вером њиховом. И нека се Бог Отац сети завета који учини са домом Израеловим. И нека их заувек благослови, по вери у име Исуса Христа. Амен.

КЊИГА ЕТЕРОВА

Јаредовски запис преузет са двадесет четири плоче које народ Лимхијев пронађе у дане Цара Мосије.

ПОГЛАВЉЕ 1.

Морони сажима Етерово писање – Износи се Етерово родословље – Језик Јаредоваца није побркан у време вавилонске куле – Господ обећава да ће их одвести у изабрану земљу и учинити их великим народом.

И ЕВО, ја, [a]Морони, настављам да дајем извештај

30 *a* Морм 8:26; Моро 10:27.
31 *a* Морм 8:17; Етер 12:22–28, 35.
32 *a* 1 Не 1:2; Мос 1:4.
34 *a* Мос 8:13–18; Етер 3:23, 28; УиЗ 17:1.
35 *a* 2 Не 26:15.
36 *a* Морм 8:24–26; УиЗ 10:46–49.

[Етер]
1 1 *a* всп Морони, син Мормонов.

о тим древним становницима који [б]руком Господњом беху уништени на лицу ове северне земље.

2. А свој извештај преузимам са [а]двадесет и четири плоче које пронађе народ Лимхијев, који се зове Књига Етерова.

3. И пошто сматрам да се први део тог записа, који говори о стварању света, и о Адаму такође, и извештај од тог времена све до велике [а]куле и свему ономе што се збио међу децом човечјом до тога времена, налази код Јевреја –

4. Стога, не пишем о ономе што се догађаше од [а]дана Адамових до тога времена. Али, то је на плочама и ко год их пронађе тај ће имати моћ да стекне потпун извештај.

5. Али гле, не дајем потпун извештај, већ дајем део извештаја, од куле па све док не беху уништени.

6. А извештај дајем овако. Онај који написа овај запис је [а]Етер, а он беше потомак Коријанторов.

7. Коријантор беше син Моронов.

8. А Морон беше син Етемов.

9. А Етем беше син Ахин.

10. А Аха беше син Ситов.

11. А Сит беше син Шиблонов.

12. А Шиблон беше син Комов.

13. А Ком беше син Коријантумов.

14. А Коријантум беше син Амнигадин.

15. А Амнигада беше син Аронов.

16. А Арон беше потомак Хетов, који беше син Хеартомов.

17. А Хеартом беше син Либов.

18. А Либ беше син Кишов.

19. А Киш беше син Коромов.

20. А Кором беше син Левијев.

21. А Леви беше син Кимов.

22. А Ким беше син Моријантонов.

23. А Моријантон беше потомак Риплакишев.

24. А Риплакиш беше син Шезов.

25. А Шез беше син Хетов.

26. А Хет беше син Комов.

27. А Ком беше син Коријантумов.

28. А Коријантум беше син Емеров.

29. А Емер беше син Омеров.

30. А Омер беше син Шулин.

31. А Шула беше син Кибов.

32. А Киб беше син Орихин, који беше син Јаредов;

33. Тај [а]Јаред дође са братом својим и породицама њиховим, и са другима и породицама њиховим, од велике куле, у време кад Господ [б]побрка језик народа и закле се у гневу своме да ће их расејати по свом [в]лицу земаљском. И по речи Господњој народ беше расејан.

34. А [а]брату Јаредовом, будући

1 *б* Морм 5:23; УиЗ 87:6–7.
2 *а* Алма 37:21; Етер 15:33.
3 *а* Омни 1:22; Мос 28:17; Хел 6:28.
4 *а* ти покрива исти временски период као Књига постања 1–10.
6 *а* Етер 12:2; 15:34.
33 *а* всп Јаред.
б Пос 11:6–9.
в Мос 28:17.
34 *а* всп Јаредов брат.

да беше крупан и снажан човек, и човек високо повлашћен код Господа, рече Јаред, брат његов: Завапи Господу да нас не измеша па да не разумемо речи своје.

35. И догоди се да брат Јаредов завапи Господу, и Господ се смилова Јареду. Стога Он не побрка језик Јаредов. И Јаред и брат његов не беху измешани.

36. Тада Јаред рече брату своме: Завапи опет Господу, па можда Он одврати срцбу своју од оних који су пријатељи наши, да ни њихов језик не побрка.

37. И догоди се да брат Јаредов завапи Господу, и Господ се такође смилова пријатељима њиховим и породицама њиховим, тако да не беху измешани.

38. И догоди се да се Јаред поново обрати брату своме, говорећи: Иди и упитај Господа да ли ће нас истерати из земље, и ако ће нас истерати из земље, завапи Му куда да идемо. И ко зна можда ће нас Господ одвести у земљу која је [а]изабрана међу свим на земљи? И буде ли тако, будимо верни Господу како бисмо је примили за баштину своју.

39. И догоди се да брат Јаредов завапи Господу у складу са оним што беху изговорила уста Јаредова.

40. И догоди се да Господ чу брата Јаредовог и смилова му се, и рече му:

41. Пођи и скупи сва стада своја, и мушко и женско од сваке врсте, и такође семе земаљско од сваке врсте, и [а]породице своје, а и Јареда брата свога и породицу његову, такође и [б]пријатеље своје и породице њихове, и пријатеље Јаредове и породице њихове.

42. А кад учиниш то [а]поведи их доле у долину која је према северу. А ја ћу те дочекати тамо и ићи ћу [б]пред тобом у земљу која је [а]изабрана међу свим земљама на земљи.

43. И тамо ћу благословити тебе и потомство твоје, и подићи ћу за себе од потомства твога, и потомства брата твога, и оних који пођу са тобом, народ велик. И на свом лицу земаљском неће бити већег народа од оног ког ћу подићи за себе од потомства твога. А то ћу ти учинити јер ми толико дуго вапљаше.

ПОГЛАВЉЕ 2.

Јаредовци се припремају за своје путовање у обећану земљу – То је изабрана земља у којој људи морају служити Христу или бити збрисани – Господ три сата разговара са братом Јаредовим – Јаредовци граде барке – Господ тражи од брата Јаредовог да предложи како да се барке осветле.

И догоди се да Јаред и брат

38 *а* всп Обећана земља.
41 *а* Етер 6:20.
б Етер 6:16.
42 *а* 1 Не 2:1–2; Авр 2:3.
б УиЗ 84:88.
в 1 Не 13:30.

његов и породице њихове, а и пријатељи Јаредови и брата његовог и породице њихове, сиђоше у долину која беше према северу, (а име те долине беше [a]Нимрод, јер беше названа по моћном ловцу) са стадима својим која беху скупили, мушко и женско од сваке врсте.

2. И поставише уз то замке и уловише птице небеске. И припремише такође суд у ком понеше рибе водене.

3. И понеше са собом и дезерет, што се тумачи као пчела. И тако понеше са собом ројеве пчела и свега од онога што беше на лицу земље, семење од сваке врсте.

4. И догоди се да када беху сишли у долину Нимрод, Господ сиђе и разговараше са братом Јаредовим, а беше у [a]облаку и брат Јаредов га не виде.

5. И догоди се да им Господ заповеди да пођу у пустињу, да, у онај предео где човек никад не беше. И догоди се да Господ иђаше пред њима и говораше са њима док у [a]облаку стајаше, и даваше им упутства куда да путују.

6. И догоди се да отпутоваху у пустињу, и изградише барке у којима прећоше многе воде, а рука Господња их без престанка усмераваше.

7. И Господ не хтеде да им допусти да се зауставе даље од мора у пустињи, већ хтеде да оду све до [a]земље обећања, која беше изабрана међу свим другим земљама, коју Господ беше сачувао за праведан народ.

8. И Он се беше заклео у гневу своме брату Јаредовом да ће ко год буде поседовао ову земљу обећања, од тада и заувек, [a]служити Њему, правом и једином Богу, или ће бити [б]збрисани када се пунина гнева Његовог обори на њих.

9. И ево, можемо разумети прописе Божје о овој земљи, да је то земља обећања. И који год народ је буде поседовао служиће Богу или ће бити збрисани када се пунина гнева Његовог обори на њих. А пунина гнева Његовог обара се на њих када сазреју у безакоњу.

10. Јер гле, ово је земља која је изабрана међу свим другим земљама. Стога, онај који је поседује мора служити Богу или бити збрисан, јер је то вечни пропис Божји. А они неће бити [a]збрисани све до [б]пунине безакоња међу децом ове земље.

11. А ово долази вама, о [a]нејевреји да бисте сазнали прописе Божје – како бисте се покајали, а не настављали у безакоњима својим док не дође пунина, да не бисте навукли на себе пунину гнева Божјег, као што

2 1*a* Пос 10:8.
4*a* Бр 11:25; УиЗ 34:7–9; ИЈС 1:68.
5*a* Изл 13:21–22.
7*a* 1 Не 4:14. всп Обећана земља.
8*a* Етер 13:2.
б Јар 1:3, 10; Алма 37:28; Етер 9:20.
10*a* 1 Не 17:37–38.
б 2 Не 28:16.
11*a* 2 Не 28:32.

становници ове земље чињаху до сада.

12. Гле, ово је земља изабрана, и који год је народ буде поседовао биће [а]слободан од ропства, и од сужањства, и од свих других народа под небом, једино ако буду [б]служили Богу те земље, који је Исус Христ, који беше објављен оним што ми записасмо.

13. И ево, настављам са записом својим. Јер гле, догоди се да Господ поведе Јареда и браћу његову све до оног великог мора које раздваја земље. И кад дођоше до мора, разапеше шаторе своје и назваше то место Моријанкумер. И пребиваху у шаторима, а пребиваху у шаторима на обали морској током четири године.

14. И догоди се да крајем четврте године Господ поново дође брату Јаредовом, и у облаку стајаше и са њим разговараше. И током три сата разговараше Господ са братом Јаредовим, и [а]укори га јер се не сети да [б]призове име Господње.

15. И покаја се брат Јаредов због зла које беше учинио, и призва име Господње у корист браће своје која беху са њим. А Господ му рече: Опростићу теби, и браћи твојој грехе њихове, али немојте грешити више, јер сетите се да се [а]Дух мој неће увек [б]напрезати око човека. Будете ли, дакле, грешили док сасвим не сазрите биће искључени из присуства Господњег. И то су замисли моје у погледу на земљу коју ћу вам дати за баштину вашу, јер биће то земља [в]изабрана међу свим другим земљама.

16. И Господ рече: Пођи на рад и гради онакве барке какве до сада градисте. И догоди се да брат Јаредов оде на рад, и браћа његова такође, и изградише барке онако како већ беху градили, по [а]упутствима Господњим. И беху оне мале, и беху лаке на води као што је лака птица на води.

17. И беху изграђене тако да беху сасвим [а]непропусне, штавише, да би воду држале попут суда. И дно њихово беше непропусно попут суда, и бокови њихови беху непропусни попут суда, и крајеви им беху шиљасти, а палуба им беше непропусна попут суда, а дужина њихова беше дужине стабла, а врата њихова када су затворена беху непропусна попут суда.

18. И догоди се да брат Јаредов завапи Господу, говорећи: О, Господе, изврших дело које ми Ти заповеди, и направих барке онако како ме упути.

19. И гле, о Господе, у њима нема светла, одакле ћемо управљати? И страдаћемо, такође, јер не можемо дисати у њима

12 *а* всп Слобода.
б Иса 60:12.
14 *а* всп Укорити, прекор.
б всп Молитва.
15 *а* Етер 15:19.
б Пос 6:3; 2 Не 26:11; Морм 5:16.
в Етер 9:20.
16 *а* 1 Не 17:50–51.
17 *а* Етер 6:7.

осим ваздуха који је у њима. Стога ћемо страдати.

20. А Господ рече брату Јаредовом: Гле, направите отвор на горњем делу, и на дну такође, и када будете трпели због ваздуха, отчепите отвор и примите ваздух. Ако ли вода наиђе на вас, гле, зачепите отвор да не бисте страдали од потапања.

21. И догоди се да брат Јаредов учини тако, онако како му Господ беше заповедио.

22. И он поново завапи Господу, говорећи: О, Господе, гле, учиних онако како ми заповеди, и припремих бродове за свој народ, и гле, у њима нема светла. Гле, о Господе, зар ћеш допустити да у мраку пређемо ову велику воду?

23. А Господ рече брату Јаредовом: Шта хоћете да учиним да имате светло у бродовима својим? Јер гле, прозоре не можете имати, јер би се на комаде изломили, нити ћете огањ понети са собом, јер нећете ићи уз светлост огња.

24. Јер гле, бићете попут кита усред мора, јер ће таласи високи попут гора ударати по вама. Ипак, опет ћу вас извести из дубина морских, јер [а]ветрови изађоше из уста мојих, а и [б]кише и потопе ја послах.

25. И гле, ја вас припремам за све то, јер не можете прећи ову велику дубину уколико вас ја не припремим за таласе морске, и ветрове који изађоше, и потоп који ће доћи. Стога, шта хоћете да вам припремим да бисте имали светло кад вас прогутају дубине морске?

ПОГЛАВЉЕ 3.

Брат Јаредов види прст Господњи док Он додирне шеснаест каменова – Христ показује своје духовно тело брату Јаредовом – Они који имају савршено знање не могу бити задржани од проласка кроз вео – Обезбеђују се тумачи да на светло дана изнесу јаредовски запис.

И догоди се да брат Јаредов (ево, број бродова који беху припремљени беше осам) изађе на гору коју називаху Шелем, због силне висине њене, и истопи из стене шеснаест малих каменова, а они беху бели и бистри, попут провидног стакла. И он их у рукама својим понесе на врх горе и поново завапи Господу, говорећи:

2. О, Господе, Ти рече да морамо бити дубинама опкољени. Ево, погледај, о Господе, и не гневи се на слугу свога због слабости његове пред Тобом, јер знамо да си свет и да на небесима пребиваш, и да смо недостојни пред Тобом. Због [а]пада наша [б]природа постаде трајно зла. Ипак, о Господе, Ти нам даде заповест да Те морамо призивати, да од Тебе примимо у складу са жељама својим.

24 *а* Етер 6:5.
б Пс 148:8.

3 2 *а* всп Пад Адама и Еве.
б Мос 3:19.

3. Гле, о Господе, Ти нас удари због безакоња нашег и прогна нас, и много година смо у пустињи. Ипак, беше [а]милостив према нама. О, Господе, сажали се на мене и одврати срџбу своју од овог свог народа и не допусти да у мраку преплове ову разбеснелу дубуну, већ погледај ово што истопих из стене.

4. И знам, о Господе, да имаш сву [а]моћ и да за добробит човека можеш учинити све што хоћеш. Дотакни, стога, ове каменове, о Господе, прстом својим, и припреми их да засијају у мраку. И они ће нам сијати у бродовима које припремисмо, тако да имамо светло док будемо ишли преко мора.

5. Гле, о Господе, Ти можеш то учинити. Знамо да си кадар да покажеш велику моћ која [а]изгледа мала разумевању људском.

6. И догоди се да када брат Јаредов изговори ове речи, гле, [а]Господ испружи руку своју и прстом дотакну каменове један по један. И спаде [б]вео са очију брата Јаредовог и он угледа прст Господњи, а он беше као прст човечји, попут меса и крви, и брат Јаредов паде пред Господом, јер га страх обузе.

7. И Господ виде да брат Јаредов паде на земљу. И Господ му рече: Устани! Зашто паде?

8. А он рече Господу: Видех прст Господњи и уплаших се да ће ме ударити, јер не знадох да Господ има тело и крв.

9. А Господ му рече: Због вере своје ти виде да ћу узети на себе [а]тело и крв. И никад пред мене не дође човек са тако силном вером као ти, јер да није тако не би могао да видиш прст мој. Виде ли више од тога?

10. А он одговори: Не. Господе, покажи ми се.

11. А Господ му рече: Верујеш ли речима које ћу рећи?

12. А он одговори: Да, Господе, знам да говориш истину, јер си Ти Бог истине и не [а]можеш лагати.

13. И кад изговори те речи, гле, Господ му се [а]показа, и рече: [б]Због тога што то знаш откупљен си од пада. Стога се враћаш у присуство моје, стога ти се [в]показујем.

14. Гле, ја сам онај који беше припремљен од постанка света да [а]откупи свој народ. Гле, ја сам Исус Христ. Ја сам [б]Отац и Син. Сав род људски у мени ће имати [в]живот, и то вечно, наиме, они који поверују у име моје, и постаће [г]синови моји и кћери моје.

15. И никад се не показах

3*а* Етер 1:34–43.
4*а* всп Моћ.
5*а* Иса 55:8–9; 1 Не 16:29.
6*а* всп Исус Христ.
б Етер 12:19, 21.
9*а* всп Исус Христ; Смртан, смртност; Тело.
12*а* Јев 6:18.
13*а* УиЗ 67:10–11.
б Енос 1:6–8.
в всп Исус Христ – Предсмртно постојање Христово.
14*а* всп Откупитељ; Откупити, откупљен, откупљење.
б Мос 15:1–4.
в Мос 16:9.
г всп Синови и кћери Божје.

човеку кога створих, јер никад човек не [а]верова у мене као ти. Видиш ли да си створен по [б]обличју моме? Да, сви људи у почетку беху створени по обличју моме.

16. Гле, тело ово, које сада гледаш, тело је [а]духа мога. И човека створих према телу духа свога. И као што се сада указујем теби у духу, тако ћу се указати своме народу у телу.

17. И ево, као што ја, Морони, рекох, не могох дати потпун извештај о ономе што је записано, стога ми је довољно да кажем да се Исус Христ показа том човеку у духу на начин и у обличју истог тела како се [а]показа Нефијцима.

18. И Он му служаше као што служаше Нефијцима, а све то да би тај човек знао да је Он Бог, због многих великих дела која му Господ беше показао.

19. И због знања тог човека, он не могаше бити задржан од гледања унутар [а]вела. И он виде прст Исусов, који кад угледа паде од страха, јер знаше да је то прст Господњи. И више не имаше веру, јер знаше, ништа не сумњајући.

20. Имајући, дакле, то савршено знање о Богу, [а]не могаше бити задржан од проласка кроз вео. Стога виде Исуса, а Он му служаше.

21. И догоди се да Господ рече брату Јаредовом: Гле, нећеш допустити да оно што виде и чу изађе у свет док не дође [а]време да прославим име своје у телу. Стога ћеш сачувати то што виде и чу, и нећеш показати ниједном човеку.

22. И ево, кад дођеш к мени, записаћеш то и запечатити, да га нико не може протумачити. Записаћеш то, наиме, извесним језиком тако да се не може читати.

23. И гле, даћу ти ова [а]два камена, и њих ћеш запечатити са оним што будеш написао.

24. Јер гле, побрках језик којим ћеш писати. Стога ћу, у време које одредих, учинити да ти каменови пред очима људи увеличају то што ћеш написати.

25. И када Господ изговори те речи, показа брату Јаредовом [а]све становнике на земљи који беху, а и оне који ће бити, и не сакри их од погледа његовог и то у крајевима земаљским.

26. Беше му Он, наиме, рекао пре тога, да би му, [а]поверује ли у Њега, могао [б]све показати – требало би му то показати. Стога Господ не могаше ништа од њега задржати, јер он знаше да му Господ може све показати.

27. А Господ му рече: Запиши то и [а]запечати, а ја ћу у време

15*а* всп Веровање, веровати.
б Пос 1:26–27; Мос 7:27; УиЗ 20:17–18.
16*а* всп Дух.
17*а* 3 Не 11:8–10.
19*а* всп Вео.
20*а* Етер 12:19–21.
21*а* Етер 4:1.
23*а* всп Урим и Тумим.
25*а* Мојсије 1:8.
26*а* Етер 3:11–13; всп Веровање, веровати.
б Етер 4:4.
27*а* 2 Не 27:6–8.

које одредим показати то деци човечјој.

28. И догоди се да му Господ заповеди да запечати она два [a]камена која беше примио, и да их не показује док то Господ не покаже деци човечјој.

ПОГЛАВЉЕ 4.

Моронију је заповеђено да запечати писање браћа Јаредовог – Оно неће бити откривено док људи не буду имали вере колико браћ Јаредов – Христ заповеда људима да верују у речи Њеґове и Њеґових ученика – Људима се заповеда да се покају, поверују у јеванђеље, и буду спашени.

И Господ заповеди брату Јаредовом да сиђе са горе из присуства Господњег и [a]запише оно што беше видео, а то беше забрањено да дође до деце човечје [б]све док Он не буде уздигнут на крст. И из тог разлога цар Мосија то чуваше да не дође на свет све док се Христ не покаже свом народу.

2. И пошто се Христ заиста показа свом народу, он заповеди да се то објави.

3. И ево, после тога, сви они ишчезоше у невери, и нема никога осим Ламанаца, а они одбацише јеванђеље Христово. Стога ми је заповеђено да то опет [a]сакријем у земљу.

4. Гле, записах на овим плочама управо оно што брат Јаредов виде, и никад не беше објављено нешто веће од оног што беше објављено брату Јаредовом.

5. Стога ми Господ заповеди да то запишем. И заповеди ми да то [a]запечатим. И заповеди ми, такође, да запечатим тумачење тога. Стога запечатих и [б]тумаче, по заповести Господњој.

6. Јер Господ ми рече: То неће доћи до нејевреја све до дана кад се покају због безакоња свога и постану чисти пред Господом.

7. И оног дана када испоље веру у мене, говори Господ, као брат Јаредов, тако да постану [a]посвећени у мени, тада ћу им објавити оно што виде брат Јаредов, чак до разоткривања свих откривења својих, говори Исус Христ, Син Божји, [б]Отац небеса и земље и свега што је на њима.

8. А онај који се [a]сукобљава са речју Господњом, нека је проклет. И онај који [б]пориче те ствари нека је проклет, јер њима нећу показати [в]ништа веће, говори Исус Христ, јер ја сам онај који говори.

9. И по наредби мојој небеса се отварају и [a]затварају. И на реч моју [б]земља ће се трести. И по

28 *а* УиЗ 17:1.
4 1 *а* Етер 12:24.
всп Света писма.
б Етер 3:21.
3 *а* Морм 8:14.
5 *а* Етер 5:1.
б УиЗ 17:1; ИЦС 1:52.
всп Урим и Тумим.
7 *а* всп Посвећење.
б Мос 3:8.
8 *а* 3 Не 29:5–6; Морм 8:17.
б 2 Не 27:14; 28:29–30.
в Алма 12:10–11; 3 Не 26:9–10.
9 *а* 1 Цар 8:35; УиЗ 77:8.
б Хел 12:8–18; Морм 5:23.

наредби мојој становници њени ће помрети, и то од огња.

10. А онај који не верује речима мојим не верује ни ученицима мојим. А ви просудите не говорим ли то ја, јер сазнаћете у [а]последњи дан да сам ја тај који говори.

11. Али оног који [а]верује у оно што говорах, њега ћу походити објавама Духа свога, и он ће сазнати и сведочити. Јер ће због Духа мога [б]знати да је то [в]истинито, јер то људе наводи да добро чине.

12. А шта год људе наводи да добро чине, од мене је. [а]Добро, наиме, не долази ни од кога осим од мене. Ја сам онај који људе води свему добром. Онај који [б]не верује речима мојим неће ни мени веровати – да ја јесам. А онај који не верује мени неће веровати ни Оцу који ме посла. Јер гле, ја сам Отац, ја сам [в]светло и [г]живот и истина света.

13. [а]Дођите к мени, о нејевреји, и показаћу вам веће ствари, знање које је због неверे сакривено.

14. Дођите к мени, о доме Израелов, и [а]објавиће вам се како велике ствари Отац припреми за вас, од постанка света, а то због невере не дође до вас.

15. Гле, када раздерете тај вео неверовања, које вас наводи да настављате у свом страшном стању опакости и тврдоће срца и слепоће ума, тада ће оно велико и дивно што је [а]скривено од постанка света од вас – да, када призовете Оца у име моје, срца скрушеног и духа раскајаног, тада ћете знати да се Отац сети завета који учини са очевима вашим, о доме Израелов.

16. И тада ће се [а]откривења моја која наредих да слуга мој, Јован, запише, открити пред очима свога народа. Сетите се кад то видите, да знате да је близу време да се то објави и самим делом.

17. Стога, [а]кад примите овај запис знајте да дело Очево започе по свом лицу земље.

18. Стога се [а]покајте, сви крајеви земаљски, и дођите к мени и поверујте у јеванђеље моје и [б]крстите се у име моје, јер онај који поверује и крсти се биће спашен. Али, онај који не поверује биће проклет. А [в]знаци ће пратити оне који верују у име моје.

19. И благословен је онај који се у последњи дан нађе [а]веран

10 *а* 2 Не 33:10–15.
11 *а* УиЗ 5:16.
б всп Сведочанство.
в Етер 5:3–4; Моро 10:4–5.
12 *а* Алма 5:40; Моро 7:16–17.
б 3 Не 28:34.
в всп Светлост, светлост Христова.
г Јн 8:12; Алма 38:9.
13 *а* 3 Не 12:2–3.
14 *а* УиЗ 121:26–29.
15 *а* 2 Не 27:10.
16 *а* Отк 1:1; 1 Не 14:18–27.
17 *а* 3 Не 21:1–9, 28.
18 *а* 3 Не 27:20; Моро 7:34.
б Јн 3:3–5. всп Крштење, крстити – Неопходност.
в всп Дарови Духа.
19 *а* Мос 2:41; УиЗ 6:13. всп Исус Христ – Преузимање имена Исуса Христа на нас.

имену моме, јер ће бити уздигнут да пребива у царству за њега припремљеном [б]од постанка света. И гле, ја сам онај који то говори. Амен.

ПОГЛАВЉЕ 5.

Три сведока и само дело стајаће као сведочанство о истинитости Мормонове књиге.

И ево, ја, Морони, записах речи које ми беху заповеђене, по сећању своме, и испричах вам оно што [а]запечатих. Стога, не дирајте то да бисте преводили, јер вам је то забрањено, осим у време кад то буде мудрост по Богу.

2. И гле, можда ћеш бити повлашћен да плоче покажеш [а]онима који ће помоћи да се обелодани то дело;

3. И [а]тројици ће бити показано моћу Божјом. Стога ће они са сигурношћу [б]знати да је то [в]истинито.

4. И то ће бити утврђено устима тројице [а]сведока. А сведочанство тројице, и ово дело у ком ће се исказати моћ Божја, а и реч Његова, о којој сведоче Отац, и Син, и Свети Дух – све то ће стајати као сведочанство против света у последњи дан.

5. И ако се покају и [а]дођу Оцу у име Исусово, биће примљени у царство Божје.

6. И ево, просудите немам ли власт за то. Знаћете, наиме, да имам власт када ме будете видели, и ми ћемо стати пред Бога у последњи дан. Амен.

ПОГЛАВЉЕ 6.

Ветрови терају јаредовске барке у обећану земљу – Народ слави Господа због Његове доброте – Ориха постављен за цара над њима – Јаред и његов брат умиру.

И ево, ја, Морони, настављам да износим запис о Јареду и брату његовом.

2. Догоди се, наиме, да пошто Господ беше припремио [а]каменове које брат Јаредов беше понео на гору, брат Јаредов сиђе са горе и постави каменове у бродове који беху припремљени, по један у сваки крај њихов. И гле, они даваху светлост бродовима.

3. И тако Господ учини да камење засветли у мраку, да даје светлост мушкарцима, женама и деци, како преко великих вода не би прелазили у мраку.

4. И догоди се да када они беху припремили свакојаку храну да би на тај начин преживели на води, а уз то и храну за своја стада и крда, и за свакојаке звери, то јест, стоку или живину које ће са собом понети – и догоди се да када све то беху

19 *б* 2 Не 9:18.
5 1 *а* 2 Не 27:7–8, 21; Етер 4:4–7.
2 *а* 2 Не 27:12–14; УиЗ 5:9–15.
3 *а* 2 Не 11:3; 27:12.
б УиЗ 5:25.
в Етер 4:11.
4 *а* Видети увод УиЗ 17 и стихове 1–3; видети такође „Сведочанство тројице сведока“ на уводним страницама Мормонове књиге.
5 *а* Морм 9:27; Моро 10:30–32.
6 2 *а* Етер 3:3–6.

учинили укрцаше се у бродове своје или барке, и отиснуше се на море, препустивши се Господу Богу своме.

5. И догоди се да Господ Бог учини да [а]силан ветар дува над водама према обећаној земљи. И тако они пред ветром беху бацани таласима морским.

6. И догоди се да много пута беху покопани у дубинама морским, због таласа као гора високих који се на њих обрушаваху, а исто тако и великих и страшних олуја које побуђиваше жестина ветра.

7. И догоди се да док беху покопани у дубини, не беше воде која им могаше наудити, будући да бродови њихови беху [а]непропусни попут суда, и такође беху непропусни попут [б]ковчега Нојевог. Стога, док беху опкољени многим водама, завапише Господу и Он их поново изведе на површину воде.

8. И догоди се да ветар никако не престајаше да дува према обећаној земљи, док они беху на водама. И тако беху терани испред ветра.

9. И они [а]певаху хвале Господу. Да, брат Јаредов певаше хвале Господу и [б]захваљиваше и хвале исказиваше Господу цео дан. А када паде ноћ, они не престајаху да хвале Господа.

10. И тако беху терани напред, и никаква неман морска не могаше их сломити, нити их кит могаше омести. И они имаху светло без престанка, било да беху изнад воде или испод воде.

11. И беху тако терани по води три стотине и четрдесет и четири дана.

12. И присташе у обећану земљу. А кад ступише ногама својим на обалу обећане земље поклонише се до лица земље и понизише пред Господом, и пролише сузе радоснице пред Господом због мноштва Његових благих милости према њима.

13. И догоди се да пођоше лицем земље и почеше земљу обрађивати.

14. А Јаред имаше четири сина, а они се зваху Јаком, и Гилга, и Маха, и Ориха.

15. И брат Јаредов такође роди синове и кћери.

16. А [а]пријатеља Јаредових и брата његовог беше на броју око двадесет и две душе. И они такође родише синове и кћери пре него што дођоше у обећану земљу. И стога их беше много.

17. И беху поучавани да понизно [а]ходају пред Господом. И беху такође [б]поучавани са висина.

18. И догоди се да се почеше ширити по лицу земље и множити и земљу обрађивати, и посташе јаки у земљи.

5*а* Етер 2:24–25.
7*а* Етер 2:17.
б Пос 6:14; Мојсије 7:43.
9*а* всп Певати.
б 1 Дн 16:7–9; Алма 37:37; УиЗ 46:32.
16*а* Етер 1:41.
17*а* всп Ходати, ходати са Богом.
б всп Откривење.

19. А брат Јаредов поче старити и увиде да ускоро мора у гроб сићи. Стога рече Јареду: Окупимо свој народ да их можемо пребројати, да можемо сазнати од њих шта желе од нас пре него што сиђемо у гробове своје.

20. И народ се стога окупи. Ево, број синова и кћери брата Јаредовог беше двадесет и две душе. А број синова и кћери Јаредових беше дванаест, и он имаше четири сина.

21. И догоди се да они пребројаше свој народ, а пошто их пребројаше, пожелеше да сазнају од њих шта би хтели да они учине пре него што сиђу у гробове своје.

22. И догоди се да народ пожеле од њих да [a]помажу једног од синова њихових да буде цар над њима.

23. И ево, гле, то беше тешко за њих. А брат Јаредов им рече: Заиста, то [a]води у сужањство.

24. Али Јаред рече брату своме: Допусти им да имају цара. И стога им рече: Изаберите цара међу синовима нашим, и то кога желите.

25. И догоди се да изабраше прворођенца од брата Јаредовог, а име његово беше Пегаг. И догоди се да он одби и не хтеде да им буде цар. А народ хтеде да га отац његов натера, али отац његов не хтеде. И он им заповеди да никога не терају да им буде цар.

26. И догоди се да изабраше сву браћу Пегагову, и они не хтедоше.

27. И догоди се да ни синови Јаредови не хтедоше, и то сви осим једног. И Ориха беше помазан да буде цар над народом.

28. И он поче да влада, а народ поче напредовати. И они посташе силно богати.

29. И догоди се да умре Јаред, а и брат његов.

30. И догоди се да Ориха понизно ходаше пред Господом, и сећаше се тога које велике ствари Господ беше учинио за оца његовог, и такође поучаваше народ о томе које велике ствари Господ беше учинио за очеве њихове.

ПОГЛАВЉЕ 7.

Ориха влада у праведности – Усред отимачине и сукоба, успостављају се противничка царства Шула и Кохора – Пророци осуђују опакост и идолопоклонство народа, који се тада каје.

И догоди се да Ориха извршаваше суд над земљом у праведности све дане своје, а дана његових беше веома много.

2. И рађаше он синове и кћери. Да, роди тридесет и једно, међу којима беху двадесет и три сина.

3. И догоди се да роди и Киба у старости својој. И догоди се да Киб владаше уместо њега. А Киб роди Корихора.

22*a* всп Помазати.

23*a* 1 Сам 8:10–18; Мос 29:16–23.

4. А када Корихору беху тридесет и две године, побуни се против оца свога и пређе и настани се у земљи Нехор. И он роди синове и кћери, а они посташе веома наочити. Стога Корихор привуче себи много људи.

5. И кад беше окупио војску, дође у земљу Морон где пребиваше цар, и зароби га, чиме се обистини [a]казивање брата Јаредовог да ће бити одведени у сужањство.

6. Ево, земља Морон, где пребиваше цар, беше близу земље коју Нефијци назваху Пустош.

7. И догоди се да Киб пребиваше у сужањству, и његов народ под Корихором, сином његовим, све док не поста веома стар. Међутим, Киб у старости својој роди Шула, док још беше у сужањству.

8. И догоди се да се Шул расрди на брата свога. И Шул поста јак и поста моћан у погледу на снагу људску, а беше моћан и у расуђивању.

9. Тако он оде до брежуљка Јефрема, и истопи од брежуљка, и направи мачеве челичне за оне које беше привукао к себи. И пошто их беше мачевима наоружао, врати се у град Нехор и поведе битку против брата свога Корихора, те на тај начин задоби царство и обнови га оцу своме Кибу.

10. И ево, због оног што Шул беше учинио, отац његов му подари царство. Стога он поче да влада уместо оца свога.

11. И догоди се да извршаваше суд у праведности. И он прошири царство своје по свом лицу земље, јер народ беше постао веома бројан.

12. И догоди се да и Шул роди много синова и кћери.

13. А Корихор се покаја због многих зала која беше учинио, стога му Шул даде моћ у царству своме.

14. И догоди се да Корихор беше имао много синова и кћери. А међу синовима Корихоровим беше један чије име беше Ноје.

15. И догоди се да се Ноје побуни против Шула, цара, а и оца свога Корихора, и привуче себи Кохора брата свога, а и сву браћу своју и многе из народа.

16. И поведе битку против Шула, цара, у којој задоби земљу прве баштине њихове. И он постаде цар над тим делом земље.

17. И догоди се да поново поведе битку против Шула, цара, и ухвати Шула, цара, и одведе га заробљеног у Морон.

18. И догоди се да док се спремаше да га усмрти, синови Шулови се ноћу прикрадоше у кућу Нојеву и погубише га, и провалише врата од тамнице и изведоше оца свога и поставише га на престо његов у царству његовом.

19. Стога син Нојев подигну царство његово уместо њега. Ипак, они више не стекоше

7 5*a* Етер 6:23.

моћ над царем Шулом, а народ који беше под владавином цара Шула силно напредоваше и поста велик.

20. А земља беше подељена, и беху два царства: царство Шулово и царство Кохорово, сина Нојевог.

21. А Кохор, син Нојев, нареди да његов народ поведе битку против Шула, у којој их Шул победи и Кохора погуби.

22. А ево, Кохор имаше сина који се зваше Нимрод. И Нимрод препусти Шулу царство Кохорово, и стекну наклоност у очима Шуловим. Стога га Шул обасу великом наклоношћу, и он чињаше у царству Шуловом по жељама својим.

23. А уз то, за време владавине Шулове међу народ дођоше пророци које Господ посла, проричући да опакост и [a]идолопоклонство у народу навлаче проклетство на земљу и да ће бити уништени ако се не покају.

24. И догоди се да се народ побуни против пророка и исмеја их. И догоди се да цар Шул изврши суд над свима онима који се побунише против пророка.

25. И он извршаваше закон широм целе земље, чиме даде моћ пророцима да иду куда год желе. И због тога народ беше приведен покајању.

26. И због тога што се народ покаја због својих безакоња и идолопоклонства, Господ их поштеди и они поново почеше да напредују у земљи, И догоди се да Шул у старости својој роди синове и кћери.

27. И у дане Шулове не беше више ратова, а он се сећаше оног великог што Господ беше учинио за очеве његове, доводећи их [a]преко велике дубине у обећану земљу. Стога он извршаваше суд у праведности у све дане своје.

ПОГЛАВЉЕ 8.

Настаје препирка и сукоб у погледу царства – Акиш успоставља обавезујућу заклетву тајног савеза да убију цара – Тајни савези су од ђавола и доводе до уништења народа – Данашњи нејевреји се упозоравају на тајни савез који ће настојати да сруши слободу у свим земљама, међу народима и племенима.

И догоди се да он роди Омера, а Омер владаше уместо њега. А Омер роди Јареда, а Јаред роди синове и кћери.

2. И Јаред се побуни против оца свога и дође и пребиваше у земљи Хет. И догоди се да ласкаше многим људима, због својих лукавих речи, док не беше стекао половину царства.

3. А кад стекну половину царства поведе битку против оца свога, и одведе у сужањство оца свога и учини да он служи у сужањству;

4. И ево, у дане владавине Омерове беше он у сужањству половину дана својих. И догоди се да

23*a* всп Идолопоклонство.

27*a* Етер 6:4, 12.

роди синове и кћери међу којима беху Есром и Коријантумр;

5. И они беху силно гневни због дела Јареда, брата свога, толико да подигоше војску и поведоше битку против Јареда. И догоди се поведоше битку против њега по ноћи.

6. И догоди се да када беху побили војску Јаредову замало да убију и њега, а он их мољаше да га не убију, а он ће препустити царство оцу своме. И догоди се да му они поклонише живот.

7. И ево, Јаред постаде силно жалостан због губитка царства, јер беше ослонио срце своје на царство и славу световну.

8. Ево, кћер Јаредова, будући силно вешта, и видевши жалост оца свога, науми да скује план помоћу кога би вратила царство оцу своме.

9. Ево, кћер Јаредова беше веома наочита. И догоди се да говораше са оцем својим, те му рече: Зашто је отац мој тако жалостан? Зар не прочита запис који очеви наши донеше преко велике дубине? Гле, нема ли тамо извештаја о онима из давнина, како [а]тајним замислима својим стицаху царства и велику славу?

10. И ево, стога, нека отац мој пошаље по Акиша, сина Кимноровог, и гле, наочита сам, и [а]плесаћу пред њим, и допашћу му се, тако да ће ме пожелети за жену. Стога, пожели ли од тебе да му ме даш за жену, тада ћеш рећи: Даћу ти је донесеш ли ми главу оца мога, цара.

11. А ево, Омер беше пријатељ Акишев. Стога, кад Јаред посла по Акиша, кћер Јаредова плесаше пред њим те му се допаде, толико да је пожеле за жену. И догоди се да рече Јареду: Дај ми је за жену.

12. А Јаред му рече: Даћу ти је донесеш ли ми главу оца мога, цара.

13. И догоди се да Акиш окупи у дому Јаредовом сву родбину своју, те им рече: Хоћете ли ми се заклети да ћете ми бити верни у ономе што затражим од вас?

14. И догоди се да му се сви [а]заклеше, Богом небеским, а и небесима, и земљом такође, и главама својим, да ће изгубити главу своју ко год одступи од подршке коју Акиш затражи. А онај који открије тајну коју им Акиш обзнани, тај ће изгубити живот свој.

15. И догоди се да се они тако споразумеше са Акишем. А Акиш им послужи [а]заклетве које им предаше они из давнина који такође тежаху за моћу, које беху предаване чак од [б]Кајина, који је убица од почетка.

16. И моћ ђаволова их подржаваше да народу служе те заклетве, како би их у тами држали,

8 9*а* Хел 6:26–30; 3 Не 6:28; Мојсије 5:51–52.
10*а* Мк 6:22–28.
14*а* всп Хулити, богохуљење.
15*а* всп Заклетва.
б Пос 4:7–8; Мојсије 5:28–30.

да помажу онима који тежаху за моћу да моћ стекну, и да убијају, и да отимају, и да лажу, и да чине свакојаку опакост и курварства.

17. А кћер Јаредова беше та која му у срце стави да истражује оно што је из давнина, а Јаред то стави у срце Акишово. Стога Акиш служаше то колену своме и пријатељима, заводећи их привлачним обећањима да чине шта год он пожели.

18. И догоди се да успоставише [а]тајни савез, попут оних из давнина, а тај савез је најодвратнији и најопакији од свих, у очима Божјим;

19. Јер Господ не делује путем тајних савеза, нити хоће да човек пролива крв, већ то у сваком погледу брањаше, од постанка човека.

20. И ево, ја, Морони, не пишем о природи заклетви и савеза јер ми беше обзнањено да их има међу свим народима, и да их има и међу Ламанцима.

21. А они проузроковаше [а]уништење овог народа о ком сада говорим, а такође и уништење народа Нефијевог.

22. И који год народ буде подржавао такве тајне савезе, да би стекао моћ и добит, док се оне буду ширile земљом, гле, биће уништен, јер Господ неће допустити да Му [а]крв светаца Његових, коју они буду проливали, стално вапи из земље за [б]освету над њима, а да их Он не освети.

23. Стога, о нејевреји, мудрост је по Богу да вам се то покаже, да тако можете да се покајете за грехе своје, и не допустите да вас надвладају ти крвнички савези који се стварају за стицање [а]моћи и добитка – и да се дело, да, и то дело уништења обори на вас, да, и чак мач правде Вечног Бога пашће на вас, до пропасти ваше и уништења, допустите ли да до тога дође.

24. Стога вам Господ заповеда, када видите да то долази међу вас, да будете свесни вашег страшног стања због тог тајног савеза који ће бити међу вама. Иначе, јао њему због крви оних који су побијени, јер вапе из праха за осветом над њим, а и онима који га установише.

25. Јер догађа се да ко год га оснива тежи да сруши [а]слободу у свим земаљама, народима и племенима, и доводи до уништења свих људи, јер га основа ђаво, који је отац свих лажи, и то онај исти лажљивац који [б]обману наше прве родитеље, да, управо онај исти лажљивац који наведе човека да убије од почетка, који беше отврднуо срца људска те убијаху пророке, и каменоваху их, и истериваху их од почетка.

26. Стога је мени, Моронију, заповеђено да то запишем,

18 *а* всп Тајни савези.
21 *а* Хел 6:28.
22 *а* Морм 8:27, 40–41.
б всп Освета.
23 *а* 1 Не 22:22–23; Мојсије 6:15.
25 *а* всп Слободан, слобода.
б Пос 3:1–13; 2 Не 9:9; Мос 16:3; Мојсије 4:5–19.

како би зло могло бити уклоњено, и да би дошло време да Сотона [а]нема моћи над срцима деце човечје већ да би она могла бити [б]наведена да чине добро без престанка, да би могла доћи до извора сваке праведности и бити спашена.

ПОГЛАВЉЕ 9.

Царство прелази с једног на другог путем наслеђа, сплетке и убиства – Емер је видео Сина Праведности – Многи пророци узвикују покајање – Глад и змије отровнице уцвељују људе.

И ево, ја, Морони, настављам са својим записом. И ево, гле, догоди се да због [а]тајних савеза Акишевих и пријатеља његових, гле, срушише они царство Омерово.

2. Ипак, Господ беше милостив према Омеру, а и синовима његовим и кћерима његовим који не тежаху његовом уништењу.

3. И Господ у сну упозори Омера да оде из земље. Стога Омер оде из земље са породицом својом. И он путоваше много дана, и дође до брежуљка [а]Шима и пређе га, и дође до места [б]где су Нефијци уништени, а одатле на исток, и дође до места званог Аблом, поред обале морске, и тамо разапе шатор свој, а и синови његови и кћери његове, и сво домаћинство његово, осим Јареда и породице његове.

4. И догоди се да Јаред беше помазан за цара над народом, руком опакости, и даде Акишу кћер своју за жену.

5. И догоди се да Акиш тражаше живот таста свога. И он затражи помоћ од оних које заклe заклетвом древних, и они се докопаше главе таста његовог док он сеђаше на престолу своме примајући на разговор свој народ.

6. Јер тако велико беше ширење те опаке и тајне дружине да она беше покварила срца свог народа. Стога Јаред беше убијен на престолу своме, а Акиш завлада уместо њега.

7. И догоди се да Акиш постаде љубоморан на сина свога, стога га у тамницу затвори, и држаше га на мало хране или без ње све док не беше смртно страдао.

8. А тад се брат оног који смртно страда, (а име његово беше Нимра) разгневи на оца свога због оног што отац његов беше учинио брату његовом.

9. И догоди се да Нимра окупи мали број људи и побеже из земље, и дође и пребиваше код Омера.

10. И догоди се да Акиш роди друге синове, и они освојише срца људи, упркос томе што се њему беху заклели да ће чинити свакојако безакоње у складу са оним што он пожели.

11. Ево, народ Акишев беше жељан добитка, као што Акиш

26 *а* 1 Не 22:26.
б 2 Не 33:4;
Моро 7:12–17.
9 1 *а* Етер 8:13–17.
3 *а* Морм 1:3; 4:23.
б Морм 6:1–15.

беше жељан моћи. Стога им синови Акишеви понудише новац, чиме за себе придобише већи део народа.

12. И наста рат између синова Акишевих и Акиша, који трајаше током много година, да, до уништења скоро свог народа у царству, да, и то свих, осим тридесет душа, и оних који пребегоше дому Омеровом.

13. Стога Омер поново беше обновљен у земљи баштине своје.

14. И догоди се да Омер поче старити. Ипак, у старости својој роди Емера, и помаза Емера за цара да влада уместо њега.

15. И пошто беше помазао Емера за цара гледаше мир у земљи током две године, и умре, испративши веома много дана који беху пуни жалости. И догоди се да Емер владаше уместо њега и држаше се путева оца свога.

16. И Господ поново поче скидати проклетство са земље, и дом Емеров веома напредоваше под владавином Емеровом. И током шездесет и две године беху постали веома јаки, толико да посташе веома богати –

17. Имајући воћа свакојаког, и жита, и свиле, и финог лана, и злата, и сребра, и драгоцености;

18. И такође стоке сваке врсте, волова, и крава, и оваца, и свиња, и коза, а уз то и многе друге врсте животиња које су корисне за исхрану људску.

19. И имаху и [а]коње, и магарце, а беше и слонова и курелома и кумома, који сви беху корисни за човека, а нарочито слонови и кureломи и кумоми.

20. И тако Господ изли своје благослове на ту земљу која беше [а]изабрана међу свим другим земљама. И Он заповеди да ко год буде поседовао ту земљу, да је поседује за Господа, или ће бити [б]уништени кад сазреју у безакоњу, јер ћу на такве, говори Господ, излити пунину гнева свога.

21. И Емер извршаваше суд у праведности све дане своје, и роди много синова и кћери. И роди Коријантума, и помаза Коријантума да влада уместо њега.

22. А пошто беше помазао Коријантума да влада уместо њега, поживе четири године, и гледаше мир у земљи. Да, и чак виде [а]Сина Праведности и радоваше се дану Његовом и прослави га, и умре у миру.

23. И догоди се да Коријантум ходаше путевима оца свога, и сазида многе јаке градове и служаше оно што је добро своме народу у све дане своје. И догоди се да не беше имао деце све док не беше веома стар.

24. И догоди се да му умре жена кад јој беху сто две године. И догоди се да Коријантум у старости својој узе за жену младу девојку, и роди синове и кћери. Поживе он, дакле, док

19 *а* 1 Не 18:25.
20 *а* Етер 2:15.
б Етер 2:8–11.
22 *а* 3 Не 25:2.

му не беху сто четрдесет и две године.

25. И догоди се да роди Кома, и Ком владаше уместо њега. И владаше четрдесет и девет година, и роди Хета. И роди, такође, друге синове и кћери.

26. А народ се беше проширио по свом лицу земље, и поново наста силно велика опакост на лицу земље, а Хет пак поче да прихвата тајне древне замисли, да би уништио оца свога.

27. И догоди се да свргну са престола оца свога, јер га уби мачем својим и завлада уместо њега.

28. И поново дођоше пророци у земљу, узвикујући им покајање – да морају припремити пут за Господа или ће проклетство доћи на лице земље, да, управо ће бити велика глад која ће их уништити ако се не покају.

29. Али народ не поверова речима пророка већ их отера, а неке од њих у јаме бацише и оставише да страдају. И догоди се да све то чињаху по заповести цара Хета.

30. И догоди се да у земљи наста велика оскудица, и становници почеше бити уништавани силно брзо због те оскудице, јер не беше кише на лицу земаљском.

31. И појавише се уз то змије отровнице по лицу земље, и отроваше многе људе. И догоди се да стада њихова почеше да беже од змија отровница према земљи на југу, коју Нефијци назваше [a]Зарахемла.

32. И догоди се да беше много оних који успут страдаху. Ипак, беше неких који побегоше у земљу према југу.

33. И догоди се да Господ учини да их [a]змије не гоне више, већ да препречe пут како народ не би могао пролазити, да би свако ко покуша да прође пао од змија отровница.

34. И догоди се да људи слеђаху пут животиња и прождираху лешине оних које крај пута падоше, док их све не беху пождерали. Ево, кад људи видеше да морају страдати почеше се [a]кајати због безакоња својих и вапити Господу.

35. И догоди се да кад се беху довољно [a]понизили пред Господом Он посла кишу на лице земаљско, и народ поново поче да оживљава, и поново беше воћа у земљама северним, и у свим земљама унаоколо. И Господ им показа моћ своју сачувавши их од глади.

ПОГЛАВЉЕ 10.

Један цар следи за другим – Неки од царева су праведни, други су опаки – Кад праведност превлада, народ је благословен и Господ чини да напредује.

И догоди се да Шез, који беше потомак Хетов – Хет, наиме,

31*a* Омни 1:13.
33*a* Бр 21:6–9.
34*a* Алма 34:34; УиЗ 101:8.
35*a* УиЗ 5:24.

беше страдао од глади, и сво домаћинство његово осим Шеза – Шез, дакле, поново поче подизати оронуо народ.

2. И догоди се да се Шез сећаше уништења очева својих, и изгради праведно царство, јер се сећаше шта Господ беше учинио преводећи Јареда и брата његовог [a]преко дубине. И он ходаше путевима Господњим, и рађаше синове и кћери.

3. А најстарији син његов, чије име беше Шез, побуни се против њега. Међутим, Шез беше ударен руком разбојничком због силног богатства свога, што поново донесе мир оцу његовом.

4. И догоди се да отац његов изгради многе градове на лицу земље, и народ се поново поче ширити по свом лицу земље. И Шез доживе силно дубоку старост, и роди Риплакиша. И он умре, а Риплакиш завлада уместо њега.

5. И догоди се да Риплакиш не чињаше оно што је исправно у очима Господњим, јер имаше много жена и [a]иноча, и натовари на леђа људска оно што је тешко подносити. Да, опорезова их силним порезима, и тим порезима сагради многе простране грађевине.

6. И подиже себи прекрасан престо, и сагради многе тамнице, и све оне који се не би подложили порезима бацаше у тамницу. И оне који не могаху порез платити бацаше у тамницу, и нареди да непрестано раде за издржавање своје, а ко год би одбио да ради наредио би да буде усмрћен.

7. Тако он стекну сав фини рад свој, да, чак нареди да се његово фино злато пречишћава у тамници, и нареди да се сваковрсна фина израда обавља у тамници. И догоди се да мучаше свој народ курварствима и одвратностима.

8. И пошто беше владао током четрдесет и две године, народ се подиже на буну против њега. И поново наста рат у земљи, толико да Риплакиш беше убијен, а потомци његови беху протерани из земље.

9. И догоди се да после много година, Моријантон, (беше он потомак Риплакишев) окупи војску изгнаника и изађе и поведе битку са народом и задоби моћ над многим градовима, а рат постаде веома мучан и трајаше током много година. И он стекну моћ над свом земљом, и постави себе за цара над целом земљом.

10. А пошто беше поставио себе за цара, олакша бреме народу, чиме стекну наклоност у очима народа и они га помазаше за цара свога.

11. И чињаше он правду народу, али не и себи самоме због многих курварстава. Стога беше искључен из присуства Господњег.

12. И догоди се да Моријантон сагради многе градове, а народ постаде силно богат под

10 2*a* Етер 6:1–12. | 5*a* Јаков 3:5; Мос 11:2.

владавином његовом, и у грађевинама, и у злату и сребру, и гајењу жита, и стада, и крда, и у ономе што им беше обновљено.

13. И Моријантон доживе силно дубоку старост, и тада роди Кима, и Ким завлада уместо оца свога. И он владаше осам година кад му умре отац. И догоди се да Ким не владаше у праведности, стога не беше повлашћен код Господа.

14. И брат његов се подиже на буну против њега, помоћу чега га одведе у сужањство. И он остаде у сужањству све дане своје. И у сужањству роди синове и кћери, и у старости својој роди Левија, и умре.

15. И догоди се да служаше Леви у сужањству после смрти оца свога, током четрдесет и две године. И поведе рат против цара земље, помоћу чега придоби царство за себе.

16. А пошто придоби царство за себе, чињаше оно што је исправно у очима Господњим, и народ напредоваше у земљи. И он доживе дубоку старост, и роди синове и кћери. И роди и Корома, кога помаза за цара уместо себе.

17. И догоди се да Кором чињаше оно што је добро у очима Господњим у све дане своје, и роди много синова и кћери. И пошто беше испратио много дана премину попут осталих на земљи, а Киш завлада уместо њега.

18. И догоди се да и Киш премину, а Либ завлада уместо њега.

19. И догоди се да и Либ чињаше оно што је добро у очима Господњим. И у дане Либове змије [a]отровнице беху уништене. Стога они одоше у земљу на југу да лове за храну за народ у земљи, јер земља беше пуна животиња шумских. А и сам Либ постаде велик ловац.

20. И саградише они велики град поред узане превлаке копна, близу места где море раздваја земљу.

21. И сачуваше земљу на југу као пустињу, за ловиште. А према северу цело лице земље беше прекривено становницима.

22. А беху силно марљиви, и куповаху и продаваху и трговаху међусобно како би могли стећи добитак.

23. И прерађиваху сваковрсне руде, и израђиваху злато, и сребро, и [a]гвожђе, и месинг, и сваковрсне метале, а то ископаваху из земље. Стога избациваху огромне гомиле земље како би дошли до руде злата, сребра, гвожђа, и бакра. И обављаху сваковрсну фину израду.

24. И имаху свиле, и фино преденог лана. И израђиваху сваковрсну одећу како би покрили голотињу своју.

25. И израђиваху сваковрсно оруђе за обраду земље, и за орање и за сејање, и за жетву и за копање, а и за млаћење.

26. И израђиваху свакојако

19*a* Етер 9:31.

23*a* 2 Не 5:15.

оруђе за рад са животињама својим.

27. И израђиваху сваковрсно ратно оружје. И израђиваху сваковрсан рад нарочите израде.

28. И никад не могаше бити народа благословенијег од њих и ког рука Господња учини да напредује више од њих. И беху у земљи која је изабрана међу свим земљама, јер Господ то беше рекао.

29. И догоди се да Либ поживе много година и роди синове и кћери, и роди и Хеартома.

30. И догоди се да Хеартом завлада уместо оца свога. И кад Хеартом беше владао двадесет и четири године, гле, царство му беше одузето. И он служаше много година у сужањству, да, и то сав остатак дана својих.

31. И роди Хета, и Хет поживе у сужањству све дане своје. А Хет роди Арона, и Арон поживе у сужањству све дане своје. А он роди Амнигаду, и Амнигада такође поживе у сужањству све дане своје. И он роди Коријантума, и Коријантум поживе у сужањству све дане своје, и роди Кома.

32. И догоди се да Ком придоби половину царства. И владаше половином царства четрдесет и две године. И он крену у битку против цара Амгида, и бораху се они током много година током којих Ком стекну надмоћ над Амгидом, и стекну надмоћ над остатком царства.

33. А у дане Комове појавише се разбојници у земљи, и они усвојише старе замисли и служаху [a]заклетве по угледу на оне из давнина, и поново покушаваху да униште царство.

34. Ево, Ком се веома бораше против њих. Ипак, не надвлада их.

ПОГЛАВЉЕ 11.

Ратови, расправе, и опакост преовлађују у животу Јаредоваца – Пророци предвиђају потпуно уништење Јаредоваца уколико се не покају – Народ одбацује речи пророка.

И у дане Комове такође дођоше многи пророци, и прорицаху о уништењу тог великог народа уколико се не покају, и окрену Господу и оставе своја убиства и опакости.

2. И догоди се да народ одбаци пророке, а они побегоше Кому ради заштите, јер народ покушаваше да их уништи.

3. И они прорекоше Кому много тога, и он беше благословен сав остатак дана својих.

4. И доживе дубоку старост, те роди Шиблома, и Шиблом завлада уместо њега. А брат Шибломов се побуни против њега, те започе силно велик рат у целој земљи.

5. И догоди се да брат Шибломов учини да се усмрте сви пророци који прорицаху о уништењу народа;

33*a* всп Заклетва; Тајни савези.

6. И велика невоља беше у целој земљи, јер они беху сведочили да ће се велико проклетство оборити на земљу, а и на народ, и да ће бити велико уништење међу њима, каквог још не беше на лицу земље, и да ће кости њихове бити као ᵃгомиле земље на лицу земаљском, уколико се не покају због опакости своје.

7. И они не послушаше глас Господњи због опаких савеза својих. Стога започеше ратови и сукоби у целој земљи, а и велика глад и помори, толико да дође до великог уништења какво се не памти на лицу земаљском. А све се то догоди у дане Шибломове.

8. И народ се поче кајати због безакоња свога, и онолико колико то чињаху Господ имаше ᵃмилости према њима.

9. И догоди се да Шиблом беше погубљен, а Сит беше одведен у сужањство, и пребиваше у сужањству све дане своје.

10. И догоди се да Аха, син његов, доби царство, и он владаше над народом у све дане своје. И у дане своје чињаше свакојако безакоње, чиме изазва проливање много крви, и дана његових беше мало.

11. А Етем, јер беше потомак Ахин, доби царство. И он такође у дане своје чињаше оно што је опако.

12. И догоди се да у дане Етемове дођоше многи пророци и поново прорицаху народу. Да, прорицаху да ће их Господ потпуно уништити са лица земаљског уколико се не покају због безакоња својих.

13. И догоди се да људи отврднуше срца своја и не ᵃпослушаше речи њихове, и пророци се ожалостише и повукоше из народа.

14. И догоди се да Етем извршаваше суд у опакости у све дане своје. И он роди Морона. И догоди се да Морон владаше уместо њега, и Морон чињаше оно што беше опако пред Господом.

15. И догоди се да се подиже ᵃбуна у народу због тог тајног савеза који беше склопљен ради стицања моћи и добитка. И појави се међу њима један човек моћан у безакоњу, и поведе борбу против Морона, у којој порази половину царства и ту половину царства задржа много година.

16. И догоди се да га Морон порази и поново задоби царство.

17. И догоди се да се појави још један моћан човек, а он беше потомак брата Јаредовог.

18. И догоди се да он порази Морона и задоби царство. Стога Морон пребиваше у сужањству сав остатак дана својих, и роди Коријантора.

19. И догоди се да Коријантор пребиваше у сужањству у све дане своје.

11 6*a* Омни 1:22; Етер 14:21.
8*a* всп Милостив, милост.
13*a* Мос 16:2.
15*a* всп Побуна.

20. И у дане Коријанторове такође изађоше многи пророци, и проричаху о великим и чудесним стварима, и узвикиваху покајање народу и да ће уколико се не покају Господ Бог поново извршити [а]суд над њима на потпуно уништење њихово;

21. И да ће Господ Бог послати, то јест, довести [а]други народ да запоседне земљу, моћу својом, исто онако како доведе очеве њихове.

22. А они одбацише све речи пророка, због тајне дружине своје и опаких одвратности.

23. И догоди се да Коријантор роди [а]Етера, и умре, проживевши у сужањству све дане своје.

ПОГЛАВЉЕ 12.

Пророк Етер подстиче народ да верује у Бога – Морони препричава чудеса и дивоте учињене вером – Вера је омогућила браћу Јаредовом да види Христа – Господ људима даје слабости како би били понизни – Браћа Јаредов вером помера гору Зерин – Вера, нада и милосрђе неопходни су за спасење – Морони је видео Исуса лицем у лице.

И догоди се да дани Етерови беху у дане Коријантумра, а [а]Коријантумр беше цар над целом земљом.

2. А [а]Етер беше пророк Господњи. Стога Етер изађе у дане Коријантумрове и поче проричати народу, јер се не могаше [б]уздржати због Духа Господњег који беше у њему.

3. [а]Вапљаше, наиме, од јутра па све до заласка сунца, подстичући народ да поверује у Бога на покајање да не би били [б]уништени, говорећи им да се [в]вером све испуњава –

4. Стога, ко год поверује у Бога са сигурношћу се може [а]надати бољем свету, да, и то месту здесна Богу, а та нада долази по вери, и [б]сидро је људским душама које ће их учинити непоколебљивим и постојаним, увек обилујући [в]добрим делима, и одвешће их да [г]славе Бога.

5. И догоди се да Етер проричаше народу о великим и чудесним делима у која они не повероваше јер их не видеше.

6. И ево, ја, Морони, рекао бих нешто о томе. Ја бих да покажем свету да је [а]вера нешто чему се [б]надамо а [в]не видимо. Стога, не оспоравајте зато што не видите, јер нећете примити сведочанство док се не [г]искуша вера ваша.

7. Јер по вери се Христ указа

20*а* всп Судити, суд.
21*а* Етер 13:20–21.
23*а* Етер 1:6; 15:33–34.
12 1*а* Етер 13:13–31.
2*а* всп Етер.
б Јер 20:9; Енос 1:26; Алма 43:1.
3*а* УиЗ 112:5.
б Етер 11:12, 20–22.
в всп Вера.
4*а* всп Нада.
б Јев 6:19.
в 1 Кор 15:58.
г 3 Не 12:16.
6*а* Јев 11:1.
б Рим 8:24–25.
в Алма 32:21.
г 3 Не 26:11; УиЗ 105:19; 121:7–8.

очевима нашим, пошто беше устао из мртвих, а не указа им се све док не имаху веру у Њега. Стога, свакако мора бити да неки беху имали веру у Њега, јер се Он не показа свету.

8. Али због вере људске показа се Он свету и прослави име Очево, и припреми пут како би и други могли бити судеоници у дару небеском, да би се и они могли надати ономе што не видеше.

9. Стога и ви можете имати наду и бити судеоници у дару, само ако веру имате.

10. Гле, по вери они из давнина беху [а]позивани по светом реду Божјем.

11. Стога, по вери беше дат закон Мојсијев. Али даром Сина свога припреми Бог још [а]бољи пут, а он се вером испуни.

12. Јер нема ли [а]вере међу децом човечјом Бог не може учинити [б]чудо међу њима. Стога им се не показа пре вере њихове.

13. Гле, беше то вера Алмина и Амулекова што учини да се [а]тамница сруши на земљу.

14. Гле, вера Нефијева и Лехијева беше та која изврши [а]промену на Ламанцима, да се крсте огњем и [б]Светим Духом.

15. Гле, вера [а]Амонова и браће његове беша та која [б]оствари тако велико чудо међу Ламанцима.

16. Да, и сви они који [а]чуда остваривахуостварише их [б]вером, како они који беху пре Христа тако и они који беху после.

17. И по вери тројица ученика добише обећање да [а]неће смрт искусити, а обећање не добише пре вере своје.

18. И нити ико икад чуда оствари пре вере своје. Они, дакле, најпре повероваше у Сина Божјег.

19. А беше много оних чија вера беше силно јака, и [а]пре него што Христ дође, који не могаху бити задржани под [б]велом, већ заиста видеше очима својим оно што беху видели оком вере, и беху радосни.

20. И гле, у овом запису видесмо да један од њих беше брат Јаредов, јер толико велика беше вера његова у Бога, да кад Бог испружи [а]прст свој не могаше га сакрити од погледа брата Јаредовог, због речи Његове коју му рече, а ту реч беше добио по вери.

21. И пошто брат Јаредов беше

10 *а* Алма 13:3–4.
всп Позвати, позван од Бога, позив.
11 *а* 1 Кор 12:31.
12 *а* 2 Не 27:23; Мос 8:18; Моро 7:37; УиЗ 35:8–11.
б Мт 13:58; Морм 9:20.
13 *а* Алма 14:26–29.
14 *а* Хел 5:50–52.
б Хел 5:45; 3 Не 9:20.
15 *а* Алма 17:29–39.
б ти како је речено у Алми 17–26.
16 *а* всп Чудо.
б Јев 11:7–40.
17 *а* 3 Не 28:7; Морм 8:10–12.
19 *а* 2 Не 11:1–4; Јаков 4:4–5; Јар 1:11; Алма 25:15–16.
б Етер 3:6.
всп Вео.
20 *а* Етер 3:4.

угледао прст Господњи, због [а]обећања које брат Јаредов беше добио по вери, не могаше Господ ништа задржати од погледа његовог, стога му показа све, јер не могаше више бити задржан изван [б]вела.

22. И вера беше оно по чему очеви моји добише [а]обећање да ће ово доћи браћи њиховој преко нејевреја. Стога ми Господ заповеди, да, и то Исус Христ.

23. А ја му рекох: Господе, нејевреји ће се ругати томе због [а]несавршености наше у писању, јер Господ нас вером учини моћнима у речи, али нас не учини [б]моћнима у писању. Ти, наиме, учини да сав овај народ много говори, због Светог Духа ког им даде;

24. И учини да можемо писати само мало, због неумешности руку наших. Гле, не учини нас моћнима у [а]писању попут брата Јаредовог, јер учини да оно што он записа буде моћно попут Тебе, да осваја човека који то чита.

25. Такође, Ти учини речи наше толико моћнима и великима, да их записати не можемо. Стога, кад пишемо видимо слабост своју, а спотичемо се због поретка речи својих. И ја се плашим да ће се нејевреји [а]ругати речима нашим.

26. А кад то рекох, Господ ми се обрати, говорећи: Безумни се [а]ругају, али ће жалити, а благодат моја довољна је кроткима тако да они неће искористити слабост вашу;

27. И дођу ли људи мени показаћу им [а]слабост њихову. Слабост људима [б]дајем да би могли бити понизни, а [в]благодат моја довољна је за све људе који се преда мном [г]понизе. Јер ако се понизе преда мном, и имају веру у мене, тада ћу учинити да им оно што је [д]слабо постане јако.

28. Гле, показаћу нејевреjима слабост њихову, и показаћу им да [а]вера, нада, и милосрђе доводе до мене – извора сваке праведности.

29. И ја, Морони, чувши те речи, утеших се и рекох: О, Господе, нека буде Твоја праведна воља, јер знам да деци човечјој чиниш по вери њиховој;

30. Јер брат Јаредов рече гори Зерин: [а]Уклони се! – и она се уклони. А да вере не имаше не би се она уклонила. Ти, дакле, делујеш пошто људи имају веру.

31. Тако се, наиме, објави и ученицима својим. Јер пошто

21 *а* Етер 3:25–26.
б Етер 3:20; УиЗ 67:10–13.
22 *а* Енос 1:13.
23 *а* Морм 8:17; 9:33.
б 2 Не 33:1.
24 *а* всп Језик.
25 *а* 1 Кор 2:14.
26 *а* Гал 6:7.
27 *а* Јаков 4:7.
б Изл 4:11; 1 Кор 1:27.
в всп Благодат.
г Лк 18:10–14; УиЗ 1:28. всп Понизан, понизност.
д Лк 9:46–48; 2 Кор 12:9.
28 *а* 1 Кор 13; Моро 7:39–47.
30 *а* Мт 17:20; Јаков 4:6; Хел 10:6, 9. всп Моћ.

[a]веру имаху и говораху у име Твоје, Ти им се показа у моћи великој.

32. И сећам се такође како рече да припреми место за човека, да, и то међу [a]становима Оца Твога, због чега човек може имати изврснију [б]наду. Стога се човек мора надати, иначе не може примити баштину у месту које Ти припреми.

33. И опет, сећам се да рече да [a]љубиш свет, толико да живот свој полажеш за свет, да би га поново узео да припремиш место за децу човечју.

34. И ево, знам да је та [a]љубав, коју имаш за децу човечју, милосрђе. Стога, не буду ли људи имали милосрђа не могу баштинити то место које Ти припреми у становима Оца свога.

35. Стога, знам због онога што рече да ћеш нејевреје, не буду ли имали милосрђа због слабости наше, проверити и одузети [a]талант њихов, да, и то онај који примише, и дати онима који буду имали обилније.

36. И догоди се да се помолих Господу да удели нејевреји ма [a]благодат, како би имали милосрђа.

37. И догоди се да ми Господ рече: Теби није важно ако они немају милосрђа, ти си веран. Стога ће одећа твоја бити [a]чиста. И зато што виде [б]слабост своју бићеш ојачан, и то да седнеш на место које припремих у становима Оца свога.

38. И ево, ја, Морони, желим због Бога нејевреја, да, а и браћи својој коју љубим, док се не сретнемо пред [a]судијском столицом Христовом где ће сви људи сазнати да моја [б]одећа није умрљана крвљу вашом.

39. И тада ћете сазнати да [a]видех Исуса, и да Он говораше са мном [б]лицем у лице, и да ми у јасној понизности, као што један човек разговара са другим, мојим сопственим језиком, говораше о томе.

40. А ја записах само мало, због слабости своје у писању.

41. И ево, препоручио бих вам да [a]тражите тог Исуса о ком пророци и апостоли писаху, како би благодат Бога Оца, а и Господа Исуса Христа, и Светог Духа, који [б]сведочи о њима, могла бити и остати у вама заувек. Амен.

ПОГЛАВЉЕ 13.

Етер говори да Нови Јерусалим треба да буде сазидан у Америци

31 *a* всп Вера.
32 *a* Јн 14:2; Енос 1:27; УиЗ 72:4; 98:18.
б всп Нада.
33 *a* Јн 3:16–17.
34 *a* Моро 7:47. всп Љубав; Милосрђе.
35 *a* Мт 25:14–30. всп Дар; Талант.
36 *a* всп Благодат.
37 *a* УиЗ 38:42; 88:74–75; 135:4–5.
б Етер 12:27.
38 *a* всп Исус Христ – Судија.
б Јаков 1:19.
39 *a* всп Исус Христ – Појављивање Христово после смрти.
б Пос 32:30; Изл 33:11.
41 *a* УиЗ 88:63; 101:38.
б 3 Не 11:32.

од стране потомства Јосифовог – Он прориче, истерују га, пише историју Јаредоваца, и предсказује уништење Јаредоваца – Рат бесни по целој земљи.

И ево, ја, Морони, настављам да завршавам свој запис о уништењу народа о ком пишем.

2. Јер гле, одбацише они све речи Етерове, јер он им заиста говораше о свему, од почетка човека, и да, пошто се воде беху [а]повукле са лица ове земље, постаде она земља изабрана међу свим другим земљама, изабрана земља Господња. Стога Господ жели да му [б]служе сви људи који пребивају на лицу њеном;

3. И да је она место [а]Новог Јерусалима, који ће [б]сићи са неба, и свето светилиште Господње.

4. Гле, Етер виде дане Христове, и он говораше о [а]Новом Јерусалиму у овој земљи.

5. И говораше такође о дому Израеловом, и [а]Јерусалиму одакле ће [б]Лехи доћи – да ће пошто буде уништен бити поново сазидан, [а]свети град за Господа. Стога он не могаше бити Нови Јерусалим, јер он беше у древно доба, већ мораће поново бити сазидан и постати свети град Господњи, и биће сазидан за дом Израелов –

6. И да ће [а]Нови Јерусалим бити сазидан у овој земљи, за остатак потомства [б]Јосифовог, за које беше [а]узор.

7. Јер како Јосиф доведе оца свога доле у земљу [а]египатску, тако он тамо умре. Стога Господ изведе остатак потомства Јосифовог из земље јерусалимске, како би био милостив потомству Јосифовом да не [б]страдају, као што беше милостив оцу Јосифовом да не страда.

8. Дакле, остатак дома Јосифовог биће подигнут у овој [а]земљи, и она ће бити земља баштине њихове. И они ће сазидати свети град за Господа, попут древног Јерусалима, и [б]неће више бити измешани, док не дође крај када ће земља проћи.

9. И биће [а]ново небо и нова земља, и биће попут старих осим што старо прође и све постаде ново.

10. А тада долази Нови Јерусалим. И благословени су они који пребивају у њему, јер то су они чија одећа је [а]избељена крвљу Јагњетовом. И то су они који се убрајају међу остатак потомства

13 2*а* Пос 7:11–24; 8:3.
б Етер 2:8.
3*а* 3 Не 20:22; 21:23–24. всп Нови Јерусалим.
б Отк 3:12; 21:2.
4*а* всп Сион.
5*а* всп Јерусалим.
б 1 Не 1:18–20.
в Отк 21:10; 3 Не 20:29–36.
6*а* УиЗ 42:9; 45:66–67; 84:2–5; ЧВ 1:10.
б всп Јосиф, син Јаковљев.
в Алма 46:24. всп Симболика.
7*а* Пос 46:2–7; 47:6.
б 2 Не 3:5.
8*а* всп Обећана земља.
б Моро 10:31.
9*а* 2 Пет 3:10–13; Отк 21:1; 3 Не 26:3; УиЗ 101:23–25.
10*а* Отк 7:14; 1 Не 12:10–11; Алма 5:27.

Јосифовог, које беше од дома Израеловог.

11. А тада долази и древни Јерусалим, и његови становници су благословени, јер су опрани крвљу Јагњетовом, а то су они који беху расејани и [а]сабрани са четири краја земаљска, и из земаља [б]северних, и судеоници су у испуњавању завета који Бог учини са оцем њиховим, [в]Аврамом.

12. А кад то дође, испуниће се Свето писмо које каже да има оних који беху [а]први који ће бити последњи, и има оних који беху последњи, који ће бити први.

13. И бејах спреман да још пишем, али ми је забрањено. Ипак, пророштва Етерова беху велика и чудесна. Ипак, они га не држаху низашта и отераше га. А он се скриваше у шупљини стене дању, а ноћу излажаше посматрајући оно што ће се десити народу.

14. И док пребиваше у шупљини стене чињаше остатак овог записа, ноћу посматрајући уништења која се дешаваху народу.

15. И догоди се да оне исте године које беше истеран из народа, започе велик рат међу народом, јер беше много оних који се подигоше, који беху снажни људи, и покушаваху да униште Коријантумра својим тајним замислима опакости о којима беше говора.

16. И ево, сам Коријантумр проучивши све вештине ратне и сва лукавства овог света, поведе, стога, битку против оних који покушаваху да га униште.

17. Али он се не покаја, нити његови наочити синови ни кћери, нити наочити синови и кћери Кохорове, ни наочити синови и кћери Корихорове. И укратко, не беше никога од наочитих синова и кћери на целом лицу земаљском који се покајаше за грехе своје.

18. Догоди се, дакле, да прве године у којој Етер пребиваше у шупљини стене, беше много људи који беху погубљени мачем оних [а]тајних савеза, борећи се против Коријантумра како би добили царство.

19. И догоди се да се синови Коријантумрови много бораху, и много искрварише.

20. А друге године дође реч Господња Етеру, да пође и прориче [а]Коријантумру, да ће му Господ покаже ли се он и сво домаћинство његово, дати царство његово и поштедети народ –

21. Иначе ће бити уништени, и сво домаћинство његово, осим њега самог. А он ће живети само толико да види испуњење пророштава која говоре о [а]другом народу који ће добити ту земљу за баштину своју. И они ће

11 *а* всп Израел – Сакупљање Израела.
б УиЗ 133:26–35.
в всп Аврамов завет.

12 *а* Мк 10:31; 1 Не 13:42; Јаков 5:63; УиЗ 90:9.

18 *а* Етер 8:9–26.
20 *а* Етер 12:1–2.
21 *а* Омни 1:19–21; Етер 11:21.

покопати Коријантумра, и свака душа биће уништена, осим [б]Коријантумра.

22. И догоди се да се Коријантумр не покаја, ни домаћинство његово, ни народ, и ратови не престаше. И они покушаваху да убију Етера, али он побеже пред њима и поново се сакри у шупљину стене.

23. И догоди се да се подиже Шаред, и он такође поведе битку против Коријантумра и порази га, толико да га треће године одведе у сужањство.

24. А синови Коријантумрови четврте године поразише Шареда, и поново задобише царство за оца свога.

25. Ево, започе рат по свом лицу земље, сваки човек се са дружином својом бораше за оно што жељаше.

26. И беше разбојника, и укратко, свакојаке опакости по свом лицу земље.

27. И догоди се да Коријантумр беше силно срдит на Шареда, и он са војскама својим пође у битку против њега. И они се сукобише у великој срџби, а сукобише се у долини Гилгал. И битка поста силно жестока.

28. И догоди се да се Шаред током три дана бораше против њега. И догоди се да га Коријантумр порази, и тераше га све док не дође до равница Хешлона.

29. И догоди се да Шаред у тим равницама поново поведе битку против њега, и гле, порази Коријантумра, и поново га потисну назад до долине Гилгал.

30. А Коријантумр поново поведе битку са Шаредом у долини Гилгал, у којој порази Шареда и погуби га.

31. А Шаред рани Коријантумра у бедро његово, тако да не иђаше поново у битку током две године, за време којих сав народ на лицу земље проливаше крв, и не беше никога да их заузда.

ПОГЛАВЉЕ 14.

Безакоње народа навлачи проклетство на земљу – Коријантумр се бави ратовањем против Гилеада, затим Либа, а касније и Шиза – Крв и покољ прекривају земљу.

И ево, наступи велико [а]проклетство на целој земљи због безакоња народа, такво да одложи ли човек оруђе своје или мач свој на полицу своју, или на место где га чува, гле, сутрадан га не могаше наћи, тако велико беше проклетство на земљи.

2. Стога сваки човек приањаше уз оно што је његово, рукама својим, и не хтеде узајмљивати нити хтеде у зајам давати. И сваки човек држаше балчак мача свога десницом својом, у одбрану имовине своје и живота свога и својих жена и деце.

3. И ево, после две године, и после смрти Шаредове, гле,

21 *б* Етер 15:29–32.
14 1 *а* Хел 12:18; 13:17–23; Морм 1:17–18; 2:10–14.

подиже се брат Шаредов, и поведе битку против Коријантумра у којој га Коријантумр порази и отера у пустињу Акиш.

4. И догоди се да брат Шаредов поведе битку са њим у пустињи Акиш. А битка беше силно жестока, и много хиљада паде од мача.

5. И догоди се да Коријантумр постави опсаду у пустињи, а брат Шаредов изађе ноћу из пустиње и поби део војске Коријантумрове, док беху пијани.

6. И изађе до земље Морон, и постави себе на престо Коријантумров.

7. И догоди се да Коријантумр пребиваше са војском својом у пустињи током две године, за време које прими велико појачање војсци својој.

8. Ево, и брат Шаредов, чије име беше Гилеад, прими велико појачање војсци својој, због тајних савеза.

9. И догоди се да га уби високи свештеник његов док сеђаше на престолу своме.

10. И догоди се да неко из тајних савеза уби њега у тајном пролазу и задоби за себе царство, а име његово беше Либ. А Либ беше човек крупног стаса, виши од било ког другог човека међу свим народом.

11. И догоди се да се прве године Либове, Коријантумр попе до земље Морон, и поведе битку против Либа.

12. И догоди се да се бораше са Либом, при чему Либ удари руку његову тако да беше рањен. Ипак, војска Коријантумрова навађиваше на Либа, те он побеже у крајеве при обали морској.

13. И догоди се да га Коријантумр гоњаше, и Либ поведе битку против њега на обали морској.

14. И догоди се да Либ удари на војску Коријантумрову те они поново побегоше у пустињу Акиш.

15. И догоди се да га Либ гоњаше док не дође до равница Агош. А Коријантумр беше повео сав народ са собом док бежаше пред Либом у онај крај земље куда бежаше.

16. И кад беше дошао до равница Агош, он поведе битку против Либа, и удараше га док не умре. Међутим, брат Либов уместо њега изађе на Коријантумра, и битка постаде силно жестока, због чега Коријантумр поново побеже пред војском брата Либовог.

17. Ево, име брата Либовог беше Шиз. И догоди се да Шиз гоњаше Коријантумра, и освоји многе градове, и поби и жене и децу, а градове спали.

18. И широм целе земље пронесе се страх од Шиза. Да, зачу се јаук широм земље – Ко се може одупрети војсци Шизовој? Гле, брише он земљу пред собом!

19. И догоди се да се народ поче купити у војске, по свом лицу земље.

20. И поделише се, и део њих се прикључи војсци Шизовој, а део војсци Коријантумровој.

21. И тако велик и дуготрајан беше тај рат, а призори крвопролића и покоља беху тако дуги, да цело лице земље беше прекривено [a]телима мртваца.

22. И тако жустар и муњевит беше тај рат да не беше никога да сахрани мртваце, већ они јуришаху из проливања крви у проливање крви, остављајући телеса и мушкараца и жена и деце разбацана по лицу земље, да буду плен [a]црвима који тело једу.

23. И задах њихов се прошири лицем земље, и то лицем целе земље. Стога народ беше узнемирен и дању и ноћу, услед задаха њиховог.

24. Ипак, Шиз не преста да гони Коријантумра јер се закле да ће се осветити Коријантумру за крв брата свога који беше убијен, и за реч Господњу која дође Етеру да Коријантумр неће пасти од мача.

25. И тако видимо да их Господ похођаше у пунини гнева свога, а њихова опакост и одвратности беху припремили пут за њихово вечно уништење.

26. И догоди се да Шиз гоњаше Коријантумра према истоку, и то у крајеве на обали морској, и тамо он током три дана вођаше битку са Шизом.

27. И тако страшно беше уништење међу војскама Шизовим да народ беше престрављен, те поче бежати пред војскама Коријантумровим. И побегоше у земљу Корихор и све становнике збрисаше пред собом, све оне који не хтедоше да им се прикључе.

28. И разапеше шаторе своје у долини Корихор, а Коријантумр разапе шаторе своје у долини Шур. Ево, долина Шур беше у близини брежуљка Комнора. Стога Коријантумр скупи војске своје на брежуљку Комнору, и затруби трубом војскама Шизовим позивајући их напред у битку.

29. И догоди се да они изађоше, али поново беху потиснути. И изађоше по други пут, и други пут опет беху потиснути. И догоди се да и трећи пут поново изађоше и наста силно жестока битка.

30. И догоди се да Шиз удари на Коријантумра, те му зада много дубоких рана, а Коријантумр, изгубивши крв, онесвести се и беше однешен као да је мртав.

31. Ево, губитак мушкараца, жена и деце на обе стране беше тако велик да Шиз заповеди људима својим да не гоне војске Коријантумрове. Стога се они вратише у табор свој.

ПОГЛАВЉЕ 15.

Милиони Јаредоваца су побијени у бици – Шиз и Коријантумр

21 *a* Етер 11:6. | 22 *a* Иса 14:9–11.

окупљају сав народ за борбу до смрти – Господњи дух престаје да се напреже око њих – Јаредовски народ је сасвим уништен – Остаје само Коријантумр.

И догоди се да кад се Коријантумр беше опоравио од рана својих, поче се присећати ᵃречи које му Етер беше рекао.

2. Он виде да мачем беше побијено већ скоро два милиона од његовог народа, и поче жалити у срцу своме. Да, беше побијено два милиона снажних мушкараца, а и жене њихове и деца њихова.

3. Поче се он кајати због зла које беше учинио. Поче се сећати речи које изговорише уста свих пророка и виде да се оне до тада испунише до у танчине, и душа му туговаше и одбијаше да се утеши.

4. И догоди се да написа посланицу Шизу, тражећи од њега да поштеди народ, а он ће му ради живота људи препустити царство.

5. И догоди се да када Шиз прими посланицу његову, написа посланицу Коријантумру да ће поштедети животе људи, преда ли му се он да га убије његовим сопственим мачем.

6. И догоди се да се народ не покаја због безакоња свога. И народ Коријантумров беше на срџбу подстакнут против народа Шизовог, а народ Шизов беше на срџбу подстакнут против народа Коријантумровог. Стога народ Шизов поведе битку против народа Коријантумровог.

7. А када Коријантумр виде да скоро паде, поново побеже пред народом Шизовим.

8. И догоди се да дође до вода Риплијанкум, што се тумачи као велике или које све надмашују. Кад они, дакле, стигоше до тих вода, разапеше шаторе своје и Шиз такође разапе шаторе своје у близини њиховој. И ево, они сутрадан изађоше у битку.

9. И догоди се да поведоше силно жестоку битку у којој Коријантумр поново беше рањен, те се онесвести због губитка крви.

10. И догоди се да војске Коријантумрове навалише на војске Шизове, те их поразише, тако да их нагнаше да беже пред њима. А они побегоше према југу и разапеше шаторе своје на месту званом Огат.

11. И догоди се да војска Коријантумрова разапе шаторе своје код брежуљка Раме, а беше то исти брежуљак на ком отац мој, Мормон, ᵃсакри записе за Господа, који су свети.

12. И догоди се да они сакупише сав народ са свог лица земље, који не беше побијен, осим Етера.

13. И догоди се да Етер посматраше све поступке народа и опази како народ који беше за Коријантумра беше скупљен у војску Коријантумрову, а народ

15 1*а* Етер 13:20–21. | 11*а* Морм 6:6.

који беше за Шиза беше скупљен у војску Шизову.

14. Они, дакле, током четири године скупљаху народ како би могли добити све оне који беху на лицу земље, и да би примили сво појачање које је било могуће примити.

15. И догоди се да када сви беху скупљени, свако у војску коју хтеде, са женама својим и децом својом – и мушкарци, и жене и деца беху наоружани ратним оружјем, и имаху штитове, и [a]напрснике, и кациге, и беху ратнички одевени – изађоше једни против других у битку, и бораху се цео тај дан, и не победише.

16. И догоди се да кад беше ноћ беху исцрпљени, те се повукоше у таборе своје. И пошто се беху повукли у таборе своје почеше нарицати и туговати због губитка побијених у народу њиховом. А јауци њихови, нарицање њихово и туговање беху тако страшни да силно проламаху ваздух.

17. И догоди се да сутрадан поново пођоше у битку, и велик и страшан беше тај дан. Ипак, не победише, а кад паде ноћ они поново проламаху ваздух јауцима својим, и нарицањем својим, и оплакивањем својим, због губитка побијених у своме народу.

18. И догоди се да Коријантумр поново написа посланицу Шизу, тражећи да не креће поново у битку, већ да преузме царство и поштеди животе људи.

19. Али гле, Дух Господњи беше престао да се напреже око њих и [a]Сотона имаше потпуну моћ над срцима људи, јер се препустише тврдоћи срца својих и слепоћи умова својих како би били уништени. Стога поново пођоше у битку.

20. И догоди се да се бораху цео тај дан, а када паде ноћ заспаше на мачевима својим.

21. И сутрадан се бораху све док не паде ноћ.

22. А када паде ноћ беху срцем [a]опијени, и то попут човека од вина пијаног. И они поново заспаше на мачевима својим.

23. И сутрадан се поново бораху, а када паде ноћ сви беху пали од мача осим педесет и двојице из народа Коријантумровог, и шездесет и деветорице из народа Шизовог.

24. И догоди се да те ноћи спаваху на мачевима својим, а сутрадан се поново бораху, и цео тај дан се у снази својој сукобљаваху мачевима својим и штитовима својим.

25. А када дође ноћ беше их тридесет и двојица из народа Шизовог, а двадесет седморица из народа Коријантумровог.

26. И догоди се да јеђаху и спаваху и припремаху за смрт следећег дана. А беху они крупни и снажни људи, у погледу на снагу људску.

27. И догоди се да се бораху током три сата, те се онесвестише због губитка крви.

15*a* Мос 8:7–10. | 19*a* всп Ђаво. | 22*a* Моро 9:23.

28. И догоди се да кад људи Коријантумрови довољно ојачаше да могу ходати, наумише да побегну ради живота својих. Али гле, Шиз се подиже, а и људи његови, и он се закле у гневу своме да ће убити Коријантумра или ће од мача страдати.

29. Стога их гоњаше, а сутрадан их сустигну. И они се поново мачем бораху. И догоди се да кад [а]сви од мача падоше, осим Коријантумра и Шиза, гле, Шиз се онесвести због губитка крви.

30. И догоди се да Коријантумр, након што се беше наслонио на мач свој да се одмори мало, удари Шиза у главу.

31. И догоди се да пошто удари Шиза у главу, Шиз се подиже на руке своје и паде, и пошто се за дах бораше, умре.

32. И догоди се да [а]Коријантумр паде на земљу, и беше као да је беживотан.

33. А Господ проговори Етеру, и рече му: Изађи. И он изађе и виде да се испунише све речи Господње. И он заврши свој [а]запис (а ја не записах ни стоти део), и сакри га тако да га народ Лимхијев пронађе.

34. Ево, ово су последње речи које [а]Етер записа: Било да Господ хоће да будем пренесен или да у телу подносим вољу Господњу, није важно, будем ли спашен у царству Божјем. Амен.

КЊИГА МОРОНИЈЕВА

ПОГЛАВЉЕ 1.

Морони пише у корист Ламанаца – Ламанци усмрћују Нефијце који неће да порекну Христа. Око 401–421 год. после Христа.

ЕВО, ја, [а]Морони, пошто заврших сажимање извештаја о народу јаредовском, не мислих да ћу још писати, али још не страдах. И не показујем се Ламанцима да ме не би уништили.

2. Јер гле, међусобни [а]ратови њихови силно бесне, а због мржње своје [б]усмрћују сваког Нефијца који неће да порекне Христа.

3. И ја, Морони, нећу [а]порећи Христа. Стога тумарам било куда где могу, ради заштите живота свога.

4. Ево, пишем још нешто мало,

29 *а* Етер 13:20–21.
32 *а* Омни 1:20–22.
33 *а* Мос 8:9; Алма 37:21–31; Етер 1:1–5.
34 *а* Етер 12:2.

[Морони]
1 1 *а* всп Морони, син Мормонов.
2 *а* 1 Не 12:20–23.
б Алма 45:14.
3 *а* Мт 10:32–33; 3 Не 29:5.

насупрот ономе што мишљах, јер мишљах да не пишем више. Али, пишем још нешто мало, не би ли то можда било од вредности за браћу моју Ламанце, једном у будућности, у складу са вољом Господњом.

ПОГЛАВЉЕ 2.

Исус даје дванаесторици нефијских ученика моћ да поверавају дар Светог Духа. Око 401–421 год. после Христа.

Речи Христове које говораше [а]ученицима својим, дванаесторици коју беше изабрао, кад на њих положи руке своје –

2. И позва их по имену, говорећи: Призивајте Оца у име моје, у жаркој молитви, и пошто то учините имаћете [а]моћ да ономе на кога положите [б]руке своје [в]уделите Светог Духа. А уделићете га у име моје, јер тако чине апостоли моји.

3. Ево, Христ им изговори те речи у време свог првог појављивања, а мноштво то не чу, али ученици чуше. И Свети Дух сиђе на сваког на кога они [а]положише руке своје.

ПОГЛАВЉЕ 3.

Полагањем руку старешине заређују свештенике и учитеље. Око 401–421 год. после Христа.

Начин на који ученици који се зваху [а]старешинама цркве, [б]заређиваху свештенике и учитеље –

2. Пошто би се помолили Оцу у име Христово, полагаху на њих руке своје и говораху:

3. У име Исуса Христа заређујем те да будеш свештеник (или ако је за учитеља, заређујем те да будеш учитељ) да проповедаш покајање и [а]опрост греха преко Исуса Христа, истрајношћу у вери у име Његово до краја. Амен.

4. И на тај начин они [а]заређиваху свештенике и учитеље, у складу са [б]даровима и позивима Божјим људима. И они их заређиваху [в]моћу Светог Духа, која беше у њима.

ПОГЛАВЉЕ 4.

Објашњава се како старешине и свештеници служе причесни хлеб. Око 401–421 год. после Христа.

[а]Начин на који њихове [б]старешине и свештеници служаху тело и крв Христову цркви, а [в]служаху у складу са заповестима Христовим. Стога знамо да је тај начин исправан, а служаше старешина или свештеник –

2. И они би клекли са црквом,

2 1*а* 3 Не 13:25.
2*а* всп Моћ.
б всп Руке, полагање руку.
в 3 Не 18:37.
3*а* Дела 19:6.

3 1*а* Алма 6:1. всп Старешина.
б всп Заредити, заређење.
3*а* всп Опрост греха.
4*а* УиЗ 18:32; 20:60.
б всп Дар.
в 1 Не 13:37; Моро 6:9.

4 1*а* 3 Не 18:1–7.
б всп Старешина.
в УиЗ 20:76–77.

и помолили се Оцу у име Христово, говорећи:

3. О Боже, Вечни Оче, молимо Те у име Сина Твога, Исуса Христа, да благословиш и посветиш [а]хлеб овај душама свих оних који га буду узимали, да га могу јести у [б]спомен на тело Сина Твога, и посведочити Теби, о Боже, Вечни Оче, да су вољни на себе преузети [в]име Сина Твога, и увек га се сећати, и држати заповести Његове, које им Он даде, да [г]Дух Његов може увек бити с њима. Амен.

ПОГЛАВЉЕ 5.

Износи се начин служења причесног вина. Око 401–421 год. после Христа.

[а]Начин служења вина – Гле, узимали су они чашу, и говорили:

2. О Боже, Вечни Оче, молимо Те, у име Сина Твога, Исуса Христа, да благословиш и посветиш ово [а]вино душама свих оних који га буду пили, да чине то у [б]спомен на крв Сина Твога, која за њих би проливена, да би посведочили Теби, о Боже, Вечни Оче, да се увек сећају Њега, да Дух Његов може бити с њима. Амен.

ПОГЛАВЉЕ 6.

Покајник се крштава и прима у заједништво – Члановима цркве који се кају опрашта се – Сапстанци се воде моћу Светог Духа. Око 401–421 год. после Христа.

И ево, говорим о [а]крштењу. Гле, старешине, свештеници и учитељи беху крштени, а не би се крстили ако не би уродили плодом који доликује да покаже да су [б]достојни тога.

2. Нити примаху на крштење икога осим оних који долажаху срца [а]скрушеног и духа раскајаног, и сведочаху цркви да се истински покајаше због свих греха својих.

3. И нико не беше примљен на крштење осим оних који [а]преузеше на себе име Христово, имајући одлучност да Му служе до краја.

4. И пошто беху примљени на крштење, и моћу Светог Духа обузети и [а]прочишћени, беху убројани међу народ цркве Христове. И [б]имена њихова беху забележена, да би их се сећали и неговали добром речју Божјом, да би их одржали на правом путу, како би их стално држали [в]буднима у молитви, [г]ослањајући се једино на заслуге

3*а* всп Причест.
б Лк 22:19; 1 Кор 11:23–24; 3 Не 18:7.
в всп Исус Христ – Преузимање имена Исуса Христа на нас.
г всп Свети Дух.
5 1*а* 3 Не 18:8–11; УиЗ 20:78–79.
2*а* УиЗ 27:2–4. всп Причест.
б Лк 22:19–20; 1 Кор 11:25.
6 1*а* всп Крштење, крстити.
б всп Достојан, достојност.
2*а* всп Скрушено срце.
3*а* всп Исус Христ – Преузимање имена Исуса Христа на нас.
4*а* всп Чист, чистоћа.
б УиЗ 20:82.
в Алма 34:39; 3 Не 18:15–18.
г 2 Не 31:19; УиЗ 3:20.

Христове, који беше [g]творац и извршитељ вере њихове.

5. А [a]црква се [б]често састајаше да [в]посте и моле се и разговарају једни с другима о добробити душа њихових.

6. И често се састајаху да би узимали хлеб и вино, у спомен на Господа Исуса.

7. И строго гледаху да не буде [a]безакоња међу њима. И ко год би се нашао да чини безакоње, а [б]три сведока из цркве га осуде пред [в]старешинама, и ако се не покају и не [г]признају кривицу, имена њихова била би [д]избрисана, и они не би били убројани међу народ Христов.

8. Али, [a]кад год би се покајали и затражили опроштај, са правом намером, било би им [б]опроштено.

9. А састанке своје црква [a]вођаше по деловању Духа и моћу [б]Светог Духа, јер моћ Светог Духа их вођаше било да проповедају, или да опомињу, или да се моле, или да понизно моле, или да певају. И тако би чинили.

ПОГЛАВЉЕ 7.

Упућује се позив да се уђе у покој Господњи – Молите се са правом намером – Христов Дух омогућава људима да распознају добро од зла – Сотона уверава људе да поричу Христа и да чине зло – Пророци објављују Христов долазак – Вером се остварују чуда и анђели служе – Људи треба да се надају вечном животу и да приањају уз милосрђе. Око 401–421 год. после Христа.

И ево, ја, Морони, записујем нешто мало речи оца свога Мормона које он говораше о [a]вери, нади и милосрђу. Тако он, наиме, говораше народу док их поучаваше у синагоги коју они беху изградили као место за служење.

2. И ево, ја, Мормон, говорим вама, љубљена браћо моја, и по благодати Бога Оца и нашег Господа Исуса Христа и светој вољи Његовој, због дара [a]позива Његовог мени, допуштено ми је да вам се сада обратим.

3. Говорио бих, дакле, вама који сте од цркве, који сте мирољубиви следбеници Христови, и који задобисте довољно наде кроз коју можете ући у [a]покој Господњи, од овог времена па надаље док се не одморите са Њим на небу.

4 *g* Јев 12:2.
5 *a* всп Црква Исуса Христа.
б 3 Не 18:22; 4 Не 1:12; УиЗ 88:76.
в всп Пост, постити.
7 *a* УиЗ 20:54.
б УиЗ 42:80–81. всп Сведочити, сведок.
в Алма 6:1. всп Старешина.
г всп Признати, признавање.
д Изл 32:33; УиЗ 20:83. всп Искључење.
8 *a* Мос 26:30–31.
б всп Опростити.
9 *a* УиЗ 20:45; 46:2.
б всп Свети Дух.
7 1 *a* 1 Кор 13; Етер 12:3–22, 27–37; Моро 8:14; 10:20–23.
2 *a* всп Позвати, позван од Бога, позив.
3 *a* всп Покој.

4. И ево, браћо моја, судим то о вама због вашег мирољубивог [а]хода са децом човечјом.

5. Јер сећам се речи Божје која каже: По делима њиховим ћете их [а]препознати, јер ако су дела њихова добра, тада су и они добри.

6. Јер гле, Бог рече да човек који је [а]зао не може чинити оно што је добро, јер принесе ли дар, или се Богу [б]помоли, не чини ли то са правом намером, не помаже му ништа.

7. Јер гле, не рачуна му се то у праведност.

8. Јер гле, ако човек који је [а]зао приноси дар, чини то [б]преко воље, стога му се рачуна исто као да ускрати дар. Стога се рачуна злим пред Богом.

9. Такође се човеку рачуна за зло ако се помоли али не са [а]правом намером срца. Да, не помаже му ништа, јер Бог не прима никог таквог.

10. Стога, човек који је зао не може да чини оно што је добро, нити даје добар дар.

11. Јер гле, горак [а]извор не може давати добру воду, нити добар извор може давати горку воду. Стога, човек који је слуга ђаволов не може да следи Христа, а ако [б]следи Христа не може бити слуга ђаволов.

12. Стога, све што је [а]добро долази од Бога, а оно што је [б]зло долази од ђавола, јер ђаво је непријатељ Богу и без престанка војује против Њега, и позива и мами на [в]грех и да се непрестано чини оно што је зло.

13. Али гле, оно што је од Бога позива и мами да се непрестано чини добро. Стога, све што позива и [а]мами да се чини добро и да се Бог љуби и да се Њему служи, од Бога је [б]надахнуто.

14. Стога припазите, љубљена браћо моја, да не судите да је од Бога оно што је [а]зло, или оно што је добро и што је од Бога, да је од ђавола.

15. Јер гле, браћо моја, дато вам је да [а]судите како бисте распознавали добро од зла, а пут суда је тако јасан да га савршеним знањем можете распознати као дневно светло од ноћне таме.

16. Јер гле, [а]Дух Христов даје се сваком човеку да би [б]распознавао добро од зла. Стога вам показујем пут до суда. Наиме, све оно што позива да се чини добро и наводи да се верује у

4*а* 1 Јн 2:6; УиЗ 19:23.
5*а* 3 Не 14:15–20.
6*а* Мт 7:15–18.
б Алма 34:28. всп Молитва.
8*а* ПСол 15:8.
б УиЗ 64:34.
9*а* Јак 1:6–7; 5:16; Моро 10:4.
11*а* Јак 3:11–12.
б Мт 6:24; 2 Не 31:10–13; УиЗ 56:2.
12*а* Јак 1:17; 1 Јн 4:1–2; Етер 4:12.
б Алма 5:39–42.
в Хел 6:30. всп Грех.
13*а* 2 Не 33:4; Етер 8:26.
б всп Надахнуће, надахнути.
14*а* Иса 5:20; 2 Не 15:20.
15*а* всп Распознавање, дар.
16*а* всп Савест; Светлост, светлост Христова.
б Пос 3:5; 2 Не 2:5, 18, 26; Мос 16:3; Алма 29:5; Хел 14:31.

Христа, објављује се моћу и даром Христовим. Стога савршеним знањем препознајете да је то од Бога.

17. Али све оно што наводи човека да чини [а]зло и да не верује у Христа и да га пориче и Богу не служи, савршеним знањем можете препознати да је од ђавола. Ђаво, наиме, делује на тај начин, јер не наводи ниједног човека да чини добро, не, ниједног. Нити анђели његови, нити они који му се подлажу.

18. А сад, браћо моја, видећи да знате светло којим можете судити, а то светло је [а]светло Христово, гледајте да не судите неправедно. Јер истим тим [б]судом којим судите и вама ће бити суђено.

19. Стога вас, браћо, преклињем да марљиво истражујете [а]светлом Христовим, да бисте распознавали добро од зла. А будете ли се држали свега што је добро и не осудите то, сигурно ћете бити [б]дете Христово.

20. А ево, браћо моја, како је могуће држати се свега што је добро?

21. И ево, долазим до оне вере о којој рекох да ћу говорити, и показаћу вам пут којим се можете држати свега што је добро.

22. Јер гле, Бог [а]знајући све, будући од вечности до вечности, гле, посла [б]анђеле да служе деци човечјој, да објаве долазак Христов. А кроз Христа ће доћи све што је добро.

23. И Бог уз то прогласи пророцима, својим сопственим устима, да ће Христ доћи.

24. И гле, беше различитих начина на које Он објави деци човечјој оно што је добро. А све што је добро долази од Христа, иначе људи беху [а]пали и ништа што је добро не би им могло доћи.

25. Стога, служењем [а]анђеоским и путем сваке речи која излази из уста Божјих, људи почеше испољавати веру у Христа, и тако се путем вере држаху свега што је добро. И тако беше све до доласка Христовог.

26. А пошто је Он дошао, људи се спашаваху и вером у име Његово, и вером постају синови Божји. И тако да је жив Христ, говораше Он ове речи очевима нашим, говорећи: [а]Шта год заиштете од Оца у име моје, што је исправно, са вером, верујући да ћете примити, гле, биће вам учињено.

27. Стога, љубљена браћо моја, зар [а]чуда престаше јер се Христ успе на небо и седе здесна Богу, да [б]затражи од Оца права своја

17 *а* всп Грех.
18 *а* Мос 16:9; УиЗ 50:24; 88:7–13. всп Светлост, светлост Христова.
б пцс Мт 7:1–2 (Додатак); Лк 6:37; Јн 7:24.
19 *а* УиЗ 84:45–46.
б Мос 15:10–12; 27:25. всп Синови и кћери Божје.
22 *а* всп Бог, Божанство.
б Мојсије 5:58. всп Анђели.
24 *а* 2 Не 2:5.
25 *а* Алма 12:28–30.
26 *а* 3 Не 18:20. всп Молитва.
27 *а* всп Чудо.
б Иса 53:12; Мос 14:12.

на милост коју има према деци човечјој?

28. Јер Он испуни сврху закона и полаже право на све оне који имају веру у Њега. А они који имају веру у Њега [а]приањаће уз све што је добро. Стога Он [б]заступа дело деце човечје и вечно пребива на небесима.

29. И зато што то учини, љубљена браћо моја, зар чуда престаше? Гле кажем вам, не, нити анђели престаше служити деци човечјој.

30. Јер гле, они Му се подлажу, да служе по речи наредбе Његове, показујући се онима јаке вере и чврстог ума у сваком обличју побожности.

31. А дужност службе њихове је да позивају људе на покајање и испуњавају и обављају дело завета Очевих, које Он учини деци човечјој, да припреме пут међу децом човечјом, проглашавајући реч Христову изабраним посудама Господњим како би они сведочили о Њему.

32. А чинећи тако, Господ Бог припрема пут како би остали људи имали [а]веру у Христа, да би се Свети Дух могао настанити у срцима њиховим, у складу са моћу њеном. И тако Отац остварује завете које учини са децом човечјом.

33. А Христ рече: [а]Будете ли имали веру у мене имаћете моћ да чините све што је по мени [б]потребно.

34. И Он рече: [а]Покајте се сви крајеви земаљски, и дођите к мени, и крстите се у име моје, и имајте веру у мене да бисте могли бити спашени.

35. И ево, љубљена браћо моја, ако је истинито оно о чему вам говорах, а Бог ће вам показати [а]моћу и славом великом у последњи [б]дан да то јесте истинито, ако ли је то истинито зар дан чуда преста?

36. Или, зар се анђели престаше појављивати деци човечјој? Или, зар им Он [а]ускрати моћ Светог Духа? Или, зар ће докле год време траје, или земља стоји, или има иједног човека да се спаси на лицу њеном, ускратити моћ његову?

37. Гле кажем вам, не, јер [а]чуда се вером остварују и вером се анђели појављују и људима служе. Стога, престане ли то јао деци човечјој јер то је због [б]неверe, и све је узалуд.

38. Јер ниједан човек не може бити спашен, по речима Христовим, уколико нема веру у име Његово. Стога, преста ли то, тада и вера преста, и страшно је стање човеково, јер су као да откупљење не беше учињено.

28*а* Рим 12:9; УиЗ 98:11.
б 1 Јн 2:1; 2 Не 2:9. всп Заступник.
32*а* всп Вера.
33*а* Мт 17:20.
б УиЗ 88:64–65.
34*а* 3 Не 27:20; Етер 4:18.
35*а* 2 Не 33:11.
б УиЗ 35:8.
36*а* Моро 10:4–5, 7, 19.
37*а* Мт 13:58; Морм 9:20; Етер 12:12–18.
б Моро 10:19–24.

39. Али гле, љубљена браћо моја, повољније судим о вама, јер због кроткости ваше судим да имате веру у Христа. Јер ако немате веру у Њега тада нисте [а]достојни да се убројите међу народ цркве Његове.

40. И опет, љубљена браћо моја, говорио бих вам о [а]нади. Како бисте могли веру стећи уколико немате наду?

41. И шта је то чему се [а]надате? Гле, кажем вам да ћете имати [б]наду кроз помирење Христово и моћ васкрсења Његовог, да будете подигнути у [в]живот вечни, а то због вере ваше у Њега, по обећању.

42. Стога, има ли човек [а]веру [б]мора имати и наду, јер без вере не може бити ни наде.

43. И опет, гле, кажем вам, не може човек имати веру и наду није ли [а]кротак и смеран у срцу.

44. Није ли тако, [а]вера његова и нада су узалуд, јер нико није прихватљив Богу осим кротких и смерних у срцу. И ако је човек кротак и смеран у срцу, и моћу Светог Духа [б]признаје да Исус јесте Христ, мора имати милосрђа, јер ако нема милосрђа, ништа је. Стога мора имати милосрђа.

45. А [а]милосрђе дуго трпи, и благо је, и не [б]завиди, и не надима се, не тражи своје, не срди се лако, зло не мисли, и не радује се безакоњу већ се радује истини, све подноси, у све верује, свему се нада, све издржава.

46. Стога, љубљена браћо моја, немате ли милосрђа, ништа сте, јер милосрђе никад не престаје. Стога, приањајте уз милосрђе, које је од свега највеће, јер све мора престати –

47. Али [а]милосрђе је чиста [б]љубав Христова, и траје заувек. И ко год се нађе да га има у последњи дан, биће му добро.

48. Стога, љубљена браћо моја, [а]молите се Оцу свом снагом срца, да се испуните оном љубављу коју Он подари свима онима који су прави [б]следбеници Сина Његовог, Исуса Христа, да постанете синови Божји. Да ми, када се Он појави, [в]будемо попут Њега јер ћемо га видети онаквог какав јесте, да можемо имати ту наду, да можемо бити [г]очишћени баш као што је Он чист. Амен.

39 *а* всп Достојан, достојност.
40 *а* Етер 12:4. всп Нада.
41 *а* УиЗ 138:14.
б Тит 1:2; Јаков 4:4; Алма 25:16; Моро 9:25.
в всп Вечни живот.
42 *а* всп Вера.
б Моро 10:20.
43 *а* всп Кротак, кроткост.
44 *а* Алма 7:24; Етер 12:28–34.
б Лк 12:8–9. всп Признати, признавање; Сведочанство.
45 *а* 1 Кор 13.
б всп Завист.
47 *а* 2 Не 26:30. всп Милосрђе.
б ИНа 22:5. всп Љубав.
48 *а* всп Молитва.
б всп Исус Христ – Пример Исуса Христа; Послушност, послушан, послушати.
в 1 Јн 3:1–3; 3 Не 27:27.
г 3 Не 19:28–29. всп Чист, чистоћа.

ПОГЛАВЉЕ 8.

Крштење мале деце је зла одвратност – Мала деца су због Помирења жива у Христу – Вера, покајање, кроткост и смерност срца, примање Светог Духа и истрајност до краја, воде спасењу. Око 401–421 год. после Христа.

Посланица [a]оца мога Мормона, писана мени, Мороније, а написана ми је убрзо после позива мога на службу. А он ми написа на овај начин, говорећи:

2. Љубљени сине мој, Морони, силно се радујем што се Господ твој, Исус Христ, опомену тебе и позва те на службу своју и на свето дело своје.

3. У молитвама својим увек се опомињем тебе, без престанка се молећи Богу Оцу у име Светог Чеда Његовог, Исуса, да те својом бесконачном [a]добротом и [б]благодаћу сачува истрајношћу у вери у име Његово до краја.

4. И ево, сине мој, говорим ти о ономе што ме силно жалости, јер жалости ме што насташе [a]препирке међу вама.

5. Јер ако сазнах истину, препирке међу вама насташе у погледу на крштење ваше мале деце.

6. И ево, сине мој, желим да марљиво радите како би се та голема грешка уклонила код вас. Са том намером, наиме, пишем ову посланицу.

7. Јер одмах пошто сазнах то од вас, упитах Господа у погледу тога. И дође ми [a]реч Господња моћу Светог Духа, говорећи:

8. Послушај речи Христа, Откупитеља свога, Господа свога, и Бога свога. Гле, не дођох на свет да позовем праведнике, већ грешнике на покајање. Не треба [a]здравима лекар, већ болеснима. Стога су малена [б]деца [в]безгрешна јер нису кадра да почине [г]грех. Стога је проклетство на [д]Адаму кроз мене скинуто са њих, да нема моћи над њима. И закон [ђ]обрезања је кроз мене укинут.

9. И тако ми Свети Дух објави реч Божју. Стога, љубљени сине мој, знам да је озбиљно ругло пред Богом да крстите малу децу.

10. Гле, кажем ти да ово поучаваш – покајање и крштење за оне који су [a]урачунљиви и кадри да почине грех. Да, поучавајте родитеље да се морају покајати и крстити и понизити се као њихова мала [б]деца, и сви они ће бити спашени са својом малом децом.

11. А малој [a]деци њиховој не

8 1*a* РМор 1:1.
3*a* Мос 4:11.
б всп Благодат.
4*a* 3 Не 11:22, 28; 18:34.
7*a* всп Реч Божја.
8*a* Мк 2:17.
б Мк 10:13–16.
в Мос 3:16; УиЗ 74:7.
г всп Грех.
д 2 Не 2:25–27. всп Пад Адама и Еве.
ђ Пос 17:10–11. всп Обрезање.
10*a* всп Извештај, урачунљив, урачунљивост.
б всп Дете, деца; Понизан, понизност.
11*a* всп Дете, деца; Крштење, крстити – Услови за крштење.

треба покајање, нити крштење. Гле, крштење је на покајање за испуњавање заповести за [б]опрост греха.

12. Уместо тога, мала [а]деца су жива у Христу, и то од постанка света. Да није тако, Бог би био пристрасан Бог, а и променљив Бог, и онај који [б]гледа ко је ко, јер колико мале деце умре без крштења!

13. Ако се, дакле, мала деца не би могла спасти без крштења, она мора да иду у бескрајни пакао.

14. Гле, кажем вам да је онај који мисли да малој деци треба крштење, у жучи горчине и оковима безакоња, јер он нема ни [а]вере, ни наде, ни милосрђа. Стога, док још мисли тако, треба да буде истребљен, мора да оде у пакао.

15. Наиме, страшна је опакост мислити да Бог спашава једно дете због крштења, а друго мора да страда јер нема крштења.

16. Јао онима који на тај начин изопачују путеве Господње, јер ће страдати уколико се не покају. Гле, говорим са одважношћу, јер имам [а]власт од Бога и не бојим се онога што човек може да учини, јер савршена [б]љубав [в]тера сваки страх.

17. И испуњен сам [а]милосрђем, које је вечна љубав. Стога су сва мала деца иста мени. Стога, малу [б]децу љубим савршеном љубављу, и сва су она иста и судеоници су у спасењу.

18. Знам, наиме, да Бог није пристрасан Бог, нити променљиво биће, већ је [а]непроменљив од [б]све вечности до све вечности.

19. Мала [а]деца се не могу кајати, стога је страшна опакост порицати чисте милости Божје према њима, јер сва су она жива у Њему због [б]милости Његове.

20. А онај који каже да малој деци треба крштење пориче милост Христову и низашта не држи [а]помирење Његово и моћ откупљења Његовог.

21. Јао таквима, јер су у опасности од смрти, [а]пакла и [б]бескрајног мучења. Одважно то говорим, Бог ми заповеди. Послушај то и припази, иначе ће то стајати против тебе пред [а]судијском столицом Христовом.

22. Јер гле, сва мала деца су [а]жива у Христу, а и сви они који су без [б]закона, јер моћ

11 *б* всп Опрост греха.
12 *а* УиЗ 29:46–47; 93:38.
б Еф 6:9; 2 Не 26:33; УиЗ 38:16.
14 *а* 1 Кор 13; Етер 12:6; Моро 7:25–28; 10:20–23.
16 *а* всп Власт.
б всп Љубав.
в 1 Јн 4:18.
17 *а* всп Милосрђе.
б Мос 3:16–19.
18 *а* Алма 7:20; Морм 9:9. всп Бог, Божанство.
б Моро 7:22.
19 *а* Лк 18:15–17.
б всп Милостив, милост.
20 *а* всп План откупљења; Помирити, помирење.
21 *а* всп Пакао.
б Јаков 6:10; Мос 28:3; УиЗ 19:10–12.
в всп Исус Христ – Судија.
22 *а* всп Спасење – Спасење деце.
б Дела 17:30; УиЗ 76:71–72.

[в]откупљења, због тога, долази на све оне који су без закона. Онај, дакле, који није осуђен, или није под осудом, не може се покајати, а таквима крштење није од користи –

23. Већ је ругло пред Богом порицање милости Христове, и моћи Његовог Светог Духа, и полагање уздања на [а]мртва дела.

24. Гле, сине мој, тога не треба да буде, јер [а]покајање је за оне који су под осудом и проклетством прекршеног закона.

25. А први плод [а]покајања је [б]крштење. А крштење долази вером за испуњење заповести. А испуњење заповести доноси [в]опрост греха;

26. А опрост греха доводи до [а]кроткости и смерности срца. А због кроткости и смерности срца долази до похођења [б]Светог Духа, [в]Утешитеља који испуњава [г]надом и савршеном [д]љубављу, љубављу која истрајава [ђ]марљивошћу у [е]молитви, све док не дође крај када ће сви [ж]свеци пребивати са Богом.

27. Гле, сине мој, писаћу ти опет не изаћем ли ускоро против Ламанаца. Гле, [а]охолост овог народа, то јест, народа нефијског потврди уништење њихово, уколико се не покају.

28. Моли се за њих, сине мој, да покајање може доћи на њих. Али гле, бојим се да се Дух преста [а]напрезати око њих, и они у овом делу земље такође настоје да свргну сву моћ и власт које долазе од Бога, и [б]поричу Светог Духа.

29. И после одбацивања тако великог знања, сине мој, ускоро морају страдати, за испуњење пророштава као и речи самога Спаситеља нашег.

30. Због тога, сине мој, док ти не напишем, или те поново сретнем. Амен.

Друга посланица Мормонова сину његовом Моронију.

Обухвата поглавље 9.

ПОГЛАВЉЕ 9.

И Нефијци и Ламанци се изопачују и кваре – Они муче и убијају једни друге – Мормон се моли да благодат и доброта заувек почивају на Моронију. Око 401. год. после Христа.

Љубљени сине мој, пишем ти опет да знаш да сам још увек

22 *в* всп Откупити, откупљен, откупљење.
23 *а* УиЗ 22:2.
24 *а* всп Покајати се, покајање.
25 *а* всп Крштење, крстити – Услови за крштење.
б Мојсије 6:58–60.
в УиЗ 76:52. всп Опрост греха.
26 *а* всп Кротак, кроткост.
б всп Свети Дух.
в всп Утешитељ.
г всп Нада.
д 1 Пет 1:22; 1 Не 11:22–25.
ђ всп Марљивост.
е всп Молитва.
ж всп Светац.
27 *а* УиЗ 38:39. всп Охолост.
28 *а* Морм 5:16.
б Алма 39:6. всп Неопростив грех.

жив, али пишем ти нешто о ономе што је тешко.

2. Јер гле, имадох жестоку битку са Ламанцима, у којој не победисмо. И Аркеантус паде од мача, а исто тако и Лурам и Емром. Да, и ми изгубисмо велик број својих најбољих људи.

3. И ево, гле, сине мој, бојим се да ће Ламанци уништити овај народ, јер се не кају те их Сотона непрестано подстиче да се срде једни на друге.

4. Гле, непрестано се напрежем око њих, и кад им са [а]оштрином говорим реч Божју, задрхте и срде се на мене, а кад оштрину не користим отврдну наспрам ње срца своја. Бојим се, стога, да се Дух Господњи преста [б]напрезати око њих.

5. Јер тако силно се срде да ми се чини да немају страха од смрти, и изгубише узајамну љубав и непрестано су [а]жедни крви и освете.

6. И ево, љубљени сине мој, упркос тврдоћи њиховој, хајде да [а]марљиво радимо, јер ако бисмо престали да [б]радимо били бисмо под осудом, јер док смо у овом глиненом таберакулу имамо да обавимо посао како бисмо победили непријатеља сваке праведности и одморили душе своје у царству Божјем.

7. А сад пишем нешто о страдањима овог народа. Наиме, по обавештењу које примих од Аморона, гле, Ламанци имају много затвореника које одведоше са куле Шеризе. А има мушкараца, жена и деце.

8. А мужеве и очеве тих жена и деце побише, и жене хране телима мужева њихових, и децу телима очева њихових. И не дају им воду, осим само мало.

9. И упркос тој великој одвратности Ламанаца, не премашује она ону народа нашег у Моријантуму. Јер гле, заробише они многе кћери ламанске, и пошто им одузеше оно што је најдраже и најдрагоценије од свега, а то су [а]чедност и [б]честитост –

10. И пошто учинише то, побише их на најокрутнији начин, до смрти мучећи тела њихова. А пошто учинише то, пождераше тела њихова попут дивљих звери, због тврдоће срца својих. А то чине у знак храбрости.

11. О, љубљени сине мој, како може народ попут овог, који је без уљудности –

12. (А прође само неколико година откако беху уљудан и пријатан народ)

13. Али, о сине мој, како може народ попут овог, чије уживање је у толико много одвратности –

14. Како можемо очекивати да Бог [а]задржи своју руку на суду против нас?

15. Гле, срце моје вапи: Јао овом народу. Изађи на суд, о Боже, и

9 4*а* 2 Не 1:26–27; УиЗ 121:41–43.
б УиЗ 1:33.
5*а* Морм 4:11–12.
6*а* всп Марљивост.
б Јаков 1:19; Енос 1:20. всп Дужност.
9*а* всп Чедност.
б всп Честитост.
14*а* Алма 10:23.

сакри грехе њихове, и опакост и одвратности пред лицем својим!

16. И опет, сине мој, много је [а]удовица и кћери њихових које осташе у Шеризи, а онај део намирница које не однеше Ламанци, однесе војска Зенефијева, а њих остави да лутају где год могу за храном. И многе старе жене падају уз пут и умиру.

17. А војска која је са мном слаба је, а војске ламанске су између Шеризе и мене. И сви они који пребегоше у војску [а]Аронову падоше као жртве њихове страшне свирепости.

18. О, искварености мога народа! Без реда су и без милости. Гле, само сам човек и имам само снагу човечју, и више не могу да спроводим наредбе своје.

19. А они ојачаше у изопачености својој. И подједнако су окрутни, не штедећи никог, ни младог ни старог, и уживају у свему осим у оном што је добро. И страдање жена наших и деце наше на целом лицу ове земље надмашује све. Да, језик не може изрећи нити се може написати.

20. А сад, сине мој, не задржавам се више на том страшном призору. Гле, ти познајеш опакост овог народа. Знаш да су без начела и осећања, а њихова опакост [а]надмашује ону ламанску.

21. Гле, сине мој, не могу их Богу препоручити да ме не би ударио.

22. Али гле, сине мој, тебе препоручујем Богу и уздам се у Христа да ћеш се спасти, и молим се Богу да ти [а]поштеди живот тако да можеш да будеш сведок повратка овог народа Њему, или потпуног уништења њиховог, јер знам да морају страдати уколико се не [б]покају и Њему врате.

23. А страдају ли биће им као Јаредовцима, због упорности срца њихових која [а]траже крв и [б]освету.

24. А ако страдају, знамо да многи од браће наше [а]пребегоше Ламанцима, и још многи ће им пребећи. Стога, напиши нешто мало, ако будеш поштеђен, а ја страдам и не видевши те. Али, надам се да ћу те видети ускоро, јер имам свете записе које бих хтео да ти [б]уручим.

25. Сине мој, буди веран у Христу и нек те не жалости оно што ти написах, да те у смрт повуче, већ нек те Христ уздигне и нек [а]страдања Његова и смрт, и указивање Његово у телу очевима нашим, и милост Његова и трпељивост, и нада у славу Његову и у [б]вечни живот, заувек почивају у [в]уму твоме.

26. И нека благодат Бога Оца, чији престо је високо на

16 *а* всп Удовица.
17 *а* Морм 2:9.
20 *а* Хел 6:34–35.
22 *а* Морм 8:3.
б Мал 3:7; Хел 13:11; 3 Не 10:6; 24:7.
23 *а* Морм 4:11–12.
б Етер 15:15–31.
24 *а* Алма 45:14.
б Морм 6:6.
25 *а* всп Помирити, помирење.
б всп Вечни живот.
в всп Ум.

небесима, и Господа нашег Исуса Христа, који седи [а]здесна моћи Његове, док све Њему не покори, буде и остане са тобом заувек. Амен.

ПОГЛАВЉЕ 10.

Сведочанство о Мормоновој књизи долази посредством моћи Светог Духа – Дарови Духа се деле вернима – Духовни дарови увек иду са вером – Моронијеве речи говоре из праха – Дођите Христу, усавршите се у Њему, и посветите своје душе. Око 421. год. после Христа.

Ево, ја, Морони, пишем нешто што ми се чини добрим, а пишем браћи својој, [а]Ламанцима. И ја бих да они знају да прође више од четири стотине и двадесет година откако беше дат знак о Христовом доласку.

2. А пошто вам изрекох неколико речи опомене, [а]печатим ове записе.

3. Гле, ја бих да вас опоменем да када будете читали ово, буде ли мудрост по Богу да то читате, да се сетите како милостив беше Господ деци човечјој, од стварања Адама па све до времена кад ви то будете примили, па [а]промишљајте о томе у [б]срцима својим.

4. А кад то примите, опомињем вас да [а]упитате Бога, Вечног Оца, у име Христово, [б]није ли то истинито. И будете ли питали [в]срца искреног, са [г]правом намером, имајући [д]веру у Христа, Он ће вам моћу Светог Духа [ђ]објавити [е]истину о томе.

5. А моћу Светог Духа можете [а]сазнати [б]истину о свему.

6. И шта год је добро, праведно је и истинито. Стога, ништа што је добро не пориче Христа, већ признаје да Он јесте.

7. А да Он јесте можете сазнати моћу Светог Духа. Стога вас опомињем да не поричете моћ Божју, јер Он моћу делује [а]у складу са вером деце човечје, исто данас и сутра, и заувек.

8. И опет, опомињем вас, браћо моја, да не поричете [а]дарове Божје, јер много их је, и долазе од истог Бога. А [б]различити су путеви којима се служе ти дарови, али је исти Бог који чини све у свему. И они се објавама Духа Божјег дају људима, у корист њихову.

9. Јер гле, [а]једноме се Духом

26 *а* Лк 22:69; Дела 7:55–56; Мос 5:9; Алма 28:12.

10 1 *а* УиЗ 10:48.
2 *а* Морм 8:4, 13–14. всп Света писма – Пророштва о појављивању Светих писама.
3 *а* Понз 11:18–19. всп Промишљати.
б Понз 6:6–7.
4 *а* всп Молитва.
б 1 Не 13:39; 14:30; Мос 1:6; Етер 4:10–11; 5:3.
в всп Поштен, поштење.
г Јак 1:5–7; Моро 7:9.
д всп Вера.
ђ всп Откривење.
е всп Истина.
5 *а* УиЗ 35:19. всп Распознавање, дар; Сведочанство.
б Јн 8:32.
7 *а* 1 Не 10:17–19.
8 *а* всп Дарови Духа.
б УиЗ 46:15.
9 *а* 1 Кор 12:8–11; УиЗ 46:8–29.

Божјим даје да [б]поучава реч мудрости;

10. А другоме, истим Духом, да поучава реч знања;

11. А другоме, силно велика [а]вера; а другом, истим Духом, дарови [б]исцељења;

12. И опет, другоме, да чини моћна [а]чуда;

13. И опет, другоме, да прориче о свему;

14. И опет, другоме, да види анђеле и духове који служе;

15. И опет, другоме, свакојаки језици;

16. И опет, другоме, тумачење језика и различитих [а]наречја;

17. А сви ти дарови долазе од Духа Христовог, и сваком човеку долазе понаособ, по вољи Његовој.

18. И ја бих да вас опоменем, љубљена браћо моја, да се сетите да [а]сваки добар дар долази од Христа.

19. И ја бих да вас опоменем, љубљена браћо моја, да се сетите да је Он [а]исти јуче, данас, и заувек, и да сви ти дарови о којима говорах, који су духовни, никад неће бити укинути докле год свет постоји, осим једино због [б]неверe деце човечје.

20. Стога, мора бити [а]вере. А ако мора бити вере, мора бити и наде. А ако мора бити наде мора бити и милосрђа.

21. А уколико не будете имали [а]милосрђа, нипошто не можете бити спашени у царству Божјем. Нити можете бити спашени у царству Божјем ако немате вере, нити можете ако немате наде.

22. А немате ли наде свакако морате очајавати, а очајање долази због безакоња.

23. А Христ заиста рече очевима нашим: [а]Имате ли веру можете да чините све што је по мени потребно.

24. А сад говорим свим крајевима земаљским – да дође ли дан да моћ и дарови Божји буду укинути међу вама, биће то [а]због [б]неверe.

25. А буде ли тако, јао деци човечјој, јер неће бити међу вама [а]ниједног да добро чини, не ниједног. Буде ли, наиме, ијединог међу вама да добро чини, деловаће моћу и даровима Божјим.

26. А јао онима који то укину и умру, јер [а]умиру у [б]гресима својим и не могу се спасти у царству Божјем. А то говорим у складу са речима Христовим, и не лажем.

27. И опомињем вас да се сетите тога, јер журно долази време кад ћете сазнати да не лажем, јер ћете ме видети на

9 *б* УиЗ 88:77–79, 118.
11 *а* всп Вера.
б всп Исцелити, исцељења.
12 *а* всп Чудо.
16 *а* всп Језици, дар језика.
18 *а* Јак 1:17.
19 *а* Јев 13:8.
б Моро 7:37.
20 *а* Етер 12:3–37.
21 *а* 1 Кор 13; Моро 7:1, 42–48. всп Милосрђе.
23 *а* Моро 7:33.
24 *а* Моро 7:37.
б всп Невера.
25 *а* пцс Пс 14:1–7 (Додатак); Рим 3:10–12.
26 *а* Јез 18:26–27; 1 Не 15:32–33; Мос 15:26.
б Јн 8:21.

суду Божјем, а Господ Бог ће вам рећи: Зар вам не прогласих [а]речи своје, које овај човек записа попут неког који из мртвих [б]вапи, управо попут неког који из [в]праха проговара?

28. Проглашавам ово ради испуњења пророштава. А гле, изаћи ће то из уста Вечног Бога, и реч Његова [а]брујаће из поколења у поколење.

29. И Бог ће вам показати да је истинито оно што написах.

30. И опет, опоменуо бих вас да [а]дођете Христу и да се држите сваког доброг дара, а да се злог дара, нити ичег нечистог, [б]не дотичете.

31. И [а]пробуди се, и устани из праха, о Јерусалиме. Да, обуци дивну одећу своју, о кћери [б]сионска, и [в]ојачај [г]кочиће своје и прошири међе своје заувек, да [д]више не будеш измешан, да се испуне завети Вечног Оца које учини са тобом, о доме Израелов.

32. Да, [а]дођите Христу, и будите [б]усавршени у Њему, и одрекните се сваке безбожности. А одрекнете ли се сваке безбожности, и Бога [в]љубите свом својом силом, умом и снагом, тада вам је довољна благодат Његова, како бисте благодаћу Његовом били савршени у Христу. А ако сте [г]благодаћу Божјом савршени у Христу, нипошто не можете порицати моћ Божју.

33. И опет, ако сте благодаћу Божјом савршени у Христу и не поричете моћ Његову, тада сте благодаћу Божјом [а]посвећени у Христу, проливањем [б]крви Христове која је у завету Очевом за [в]опрост греха ваших, како бисте постали [г]свети, без мрље.

34. А сада, свима вама кажем због Бога. Ускоро идем у [а]рај Божји да се [б]одморим, док се [в]дух мој и тело поново не [г]сједине и не будем победнички понесен кроз [д]ваздух, да вас сретнем пред [ђ]милостивим судом великог [е]Јахве, Вечног [ж]Судије и живих и мртвих. Амен.

27 *а* 2 Не 33:10–11.
б 2 Не 3:19–20; 27:13; 33:13; Морм 9:30.
в Иса 29:4.
28 *а* 2 Не 29:2.
30 *а* 1 Не 6:4; Морм 9:27; Етер 5:5.
б Алма 5:57.
31 *а* Иса 52:1–2.
б всп Сион.
в Иса 54:2.
г всп Кочић.
д Етер 13:8.
32 *а* Мт 11:28; 2 Не 26:33; Јаков 1:7; Омни 1:26.
б Мт 5:48; 3 Не 12:48. всп Савршен.
в УиЗ 4:2; 59:5–6.
г 2 Не 25:23.
33 *а* всп Посвећење.
б всп Помирити, помирење.
в всп Опрост греха.
г всп Светост.
34 *а* всп Рај.
б всп Покој.
в всп Дух.
г всп Васкрсење.
д 1 Сол 4:17.
ђ Јаков 6:13.
е всп Јахве.
ж всп Исус Христ – Судија.

КРАЈ

УЧЕЊЕ И ЗАВЕТИ

ЦРКВЕ ИСУСА ХРИСТА СВЕТАЦА ПОСЛЕДЊИХ ДАНА

САДРЖИ ОТКРИВЕЊА ДАТА
ПРОРОКУ ЏОЗЕФУ СМИТУ

СА НЕКИМ ДОДАЦИМА ЊЕГОВИХ НАСЛЕДНИКА
КОЈИ СУ ПРЕДСЕДАВАЛИ ЦРКВОМ

САДРЖАЈ

Увод v
Хронолошки редослед ix
Одсеци 1
Званични прогласи 330

УВОД

Учење и завети је збирка божанских откривења и надахнутих изјава датих за успостављање и уређивање царства Божјег на земљи у последњим данима. Иако је већина одсека упућена члановима Цркве Исуса Христа светаца последњих дана, поруке, упозорења и опомене су на корист читавом људском роду и садрже позив свим људима, свугде, да послушају глас Господа Исуса Христа који им говори зарад њиховог временског благостања и њиховог вечног спасења.

Већина откривења у овој збирци, примљена је преко Џозефа Смита мл, првог пророка и председника Цркве Исуса Христа светаца последњих дана. Остала потичу од неких његових наследника у Председништву (видети увод у УиЗ 135, 136, и 138 и Званични проглас 1 и 2).

Књига Учења и завета једно је од стандардних дела цркве заједно са светом Библијом, Мормоновом књигом и Драгоценим бисером. Ипак, књига Учење и завети је јединствена зато што није превод древних докумената, већ је новијег датума и дата је од Бога преко Његових изабраних пророка за обнову Његовог светог дела и успостављање царства Божјег на земљи у овим данима. У откривењима се запажа нежан али постојан глас Господа Исуса Христа који наново говори у раздобљу пунине времена, а дело које је у њој започето припрема је за Његов Други долазак, да би се речи испуниле и ускладиле са речима свих светих пророка од постанка света.

Џозеф Смит мл. рођен је 23. децембра 1805. год. у Шарону, у округу Виндзор, у Вермонту. У раном раздобљу свог живота, преселио се са својом породицом у данашњи Манчестер, у западном делу државе Њујорк. Док је живео тамо у пролеће 1820. год, када је имао четрнаест година, доживео је своје прво виђење, у коме су га лично посетили Бог, вечни Отац, и Његов Син, Исус Христ. У том виђењу му је речено да истинита црква Исуса Христа, која је успостављена у време Новог завета и у којој се примењивала пунина јеванђеља, није више на земљи. Уследиле су друге божанске објаве у којима је поучаван од стране многих анђела; показано му је да Бог има за њега посебно дело које треба да изврши на земљи и да ће преко њега црква Исуса Христа бити обновљена на земљи.

Након неког времена, Џозеф Смит је био у стању да уз божанску помоћ преведе и објави Мормонову књигу. У међувремену је Јован Крститељ, у мају 1829. год, заредио њега и Оливера Каудерија у Ароново свештенство (видети УиЗ 13), а недуго након тога су их древни апостоли Петар, Јаков и Јован заредили у Мелхиседеково свештенство (видети УиЗ 27:12). Уследила су друга заређења којима су Мојсије, Илија, Илија пророк и многи други пророци поверили

кључеве свештенства (видети УиЗ 110; 128:18, 21). Ова заређења су у ствари обнова божанске власти човеку на земљи. Пророк Џозеф Смит је 6. априла 1830. год, под вођством са неба, организовао цркву, и тако је истинита Црква Исуса Христа још једном као установа постала активна међу људима, с влашћу да поучава јеванђељу и да служи спасоносне обреде. (Видети УиЗ 20 и Драгоцени бисер, Историју Џозефа Смита 1.)

Ова света откривења су примљена као одговор на молитву, у тренуцима потребе, и произилазе из стварних животних околности укључујући стварне људе. Пророк и његови сарадници тражили су божанско вођство, а ова откривења потврђују да су га примили. У откривењима се види обнова и обелодањивање јеванђеља Исуса Христа и наступање раздобља пунине времена. У овим откривењима је показана сеоба цркве из Њујорка и Пенсилваније у Охајо, у Мисури, у Илиноис, и коначно у велику котлину у западној Америци, а и силна борба светаца у настојању да изграде Сион на земљи у новије време.

Неколико одсека на почетку укључују материјал који се односи на превод и објављивање Мормонове књиге (видети одсеке 3, 5, 10, 17, и 19). Неки каснији одсеци говоре о раду пророка Џозефа Смита на надахнутом преводу Библије, за време ког су добијени многи одсеци који садрже велика учења (видети, на пример, одсеке 37, 45, 73, 76, 77, 86, 91, и 132, од којих сваки има неку директну повезаност са преводом Библије).

У тим откривењима представљена су учења јеванђеља са објашњењима о основним стварима као што су природа Божанства, порекло човека, стварност постојања Сотоне, сврха смртности, неопходност послушности, потреба за покајањем, деловање Светог Духа, обреди и уредбе у вези са спасењем, судбина земље, будуће стање човека након васкрсења и суда, вечност брачног односа, и вечна природа породице. Исто тако, показано је и постепено обелодањивање административне структуре цркве укључујући позив бискупа, Прво председништво, Савет дванаесторице, Седамдесеторицу и поставку других председавајућих служби и већа. Коначно, сведочанство које је дато о Исусу Христу – Његовој божанској природи, Његовом величанству, Његовој савршености, Његовој љубави, и Његовој моћи да откупи – даје овој књизи огромну вредност за људску породицу, и „вредност цркви равну благу целе земље“ (видети увод у УиЗ 70).

Откривења су изворно записали они који су писали за Џозефа Смита, и чланови цркве су са ентузијазмом делили ове примерке рукописа једни са другима. Како би направили још постојанији запис, писари су након тога преточили ова откривења у књиге рукописа, које су вође цркве користиле у припреми откривења за штампање. Џозеф и рани свеци су гледали на откривења као и на цркву: као на

жива, динамична, подложна усавршавању додатним откривењима. Запазили су и да су се ненамерно појављивале грешке приликом преписивања и припреме откривења за објављивање. Стога, на црквеној конференцији 1831. год, Џозеф Смит је замољен да „исправи оне неисправности или грешке које буде открио помоћу Светог Духа."

Након што су откривења прегледана и исправљена, чланови цркве у Мисурију су започели са штампањем књиге под називом *A Book of Commandments for the Government of the Church of Christ,* (Књига заповести за вођење цркве Христове) која је садржала многа од пророкових ранијих откривења. Овај први покушај да се објаве откривења је ипак пропао када је руља свецима уништила штампарију у округу Џексон 20. јула 1833. год.

Након што су чули о уништењу штампарије у Мисурију, Џозеф Смит и остале вође цркве почели су са припремама за објављивање откривења у Киртланду, у Охају. Да би наново исправио грешке, уредио стил и имао увид у развој црквених учења и организације, Џозеф Смит је надгледао коректуру текста неких откривења како би их припремио за објављивање 1835. год. као *Doctrine and Covenants of the Church of the Latter Day Saints* (Учење и завети Цркве светаца последњих дана). Џозеф Смит је одобрио још једно издање Учења и завета, које је објављено само неколико месеци након пророкове мученичке смрти 1844. год.

Рани свеци су ценили откривења и гледали су на њих као на поруке од Бога. Једном приликом касне 1831. год, неколико старешина цркве је дало свечано сведочанство да је Господ осведочио душе њихове у истинитост откривења. Ово сведочанство је објављено у издању Учења и завета из 1835. год. као писано сведочанство Дванаесторице апостола.

СВЕДОЧАНСТВО ДВАНАЕСТОРИЦЕ АПОСТОЛА О ИСТИНИТОСТИ КЊИГЕ УЧЕЊЕ И ЗАВЕТИ

Сведочанство сведока о Књизи Господњих заповести, заповести које је Он дао својој цркви преко Џозефа Смита мл. који је гласом цркве у ту сврху подржан:

Ми смо, дакле, вољни да посведочимо свом људском роду на целом свету, сваком створењу на лицу земаљском, да Господ посведочи нашим душама, Светим Духом изливеним на нас, да су ове заповести дате надахнућем од Бога, и да су корисне за све људе и да су заиста истините.

Дајемо ово сведочанство свету, Господ нам је помоћник; а благодаћу Бога Оца, и Сина његовог, Исуса Христа, дато нам је

да имамо ову повластицу да изнесемо ово сведочанство свету, чему се неизмерно радујемо, молећи Господа увек да деца Господња могу од тога имати користи.

Ово су имена Дванаесторице:

Томас Б. Марш	Орсон Хајд	Вилијам Смит
Дејвид В. Патен	Вилијам Е. Меклелин	Орсон Прат
Бригам Јанг	Парли П. Прат	Џон Ф. Бојнтон
Хибер С. Кимбал	Лук С. Џонсон	Лајмен Е. Џонсон

У наредним издањима Учења и завета, додата су накнадно примљена откривења и други значајни записи прихваћени од стране надлежних скупова или конференција Цркве. У издању из 1876, припремљеном од стране старешине Орсона Прата под вођством Бригама Јанга, откривења се сврставају хронолошки и додата су нова заглавља са уводима који садрже историјске чињенице.

Почевши са издањем из 1835. год. укључен је и низ од седам теолошких поука; оне су назване „*Lectures on Faith* (Предавања о вери)". Оне су биле припремљене да би се користиле у Пророчкој школи у Киртланду, у Охају, од 1834. до 1835. год. Мада су ова предавања била корисна за учење и поучавање, била су уклоњена из Учења и завета почевши с издањем из 1921. год, јер нису дата или представљена као откривења целој цркви.

Године 1981, енглеском издању Учења и завета по први пут су прикључена три документа. То су одсеци 137 и 138 који постављају основе спасења за мртве, и Званични проглас 2, којим се проглашава да сви достојни мушки чланови цркве могу бити заређени у свештенство без обзира на расу и боју коже.

Свако ново издање Учења и завета садржало је исправке ранијих грешака и додате нове информације, посебно о историјским чињеницама садржаним у заглављима одсека. У садашњем издању даље се прерађују подаци о датумима и именима места и раде се друге исправке. Ове промене су вршене да би се материјал подударао са најтачнијим историјским информацијама. Друга посебна обележја овог последњег издања укључују ревидиране мапе које показују главне географске локације на којима су примљена откривења, плус, побољшане фотографије историјских црквених локалитета, унакрсне референце, заглавља одсека, и сажетке датих тема, све оно што има сврху да помогне читаоцима да разумеју и да се радују поруци Господњој датој у Учењу и заветима. Подаци за заглавља одсека преузети су из Рукописа историје цркве и објављене *History of the Church* (Историје цркве), (у заглављима се збирно сматрају историјом Џозефа Смита) и *Joseph Smith Papers* (папирима Џозефа Смита).

САДРЖАЈ ПО ХРОНОЛОШКОМ РЕДОСЛЕДУ

Датум		*Место*	*Одсеци*
1823	Септембар	Манчестер, у Њујорку	2
1828	Јул	Хармони, у Пенсилванији	3
1829	Фебруар	Хармони, у Пенсилванији	4
	Март	Хармони, у Пенсилванији	5
	Април	Хармони, у Пенсилванији	6, 7, 8, 9, 10
	Мај	Хармони, у Пенсилванији	11, 12, 13*
	Јун	Фајет, у Њујорку	14, 15, 16, 17, 18
	Лето	Манчестер, у Њујорку	19
1830		Округ Вејн, у Њујорку	74
	Април	Фајет, у Њујорку	20*, 21
	Април	Манчестер, у Њујорку	22, 23
	Јул	Хармони, у Пенсилванији	24, 25, 26
	Август	Хармони, у Пенсилванији	27
	Септембар	Фајет, у Њујорку	28, 29, 30, 31
	Октобар	Манчестер, у Њујорку	32
	Октобар	Фајет, у Њујорку	33
	Новембар	Фајет, у Њујорку	34
	Децембар	Фајет, у Њујорку	35*, 36*, 37*
1831	Јануар	Фајет, у Њујорку	38, 39, 40
	Фебруар	Киртланд, у Охају	41, 42, 43, 44
	Март	Киртланд, у Охају	45, 46, 47, 48
	Мај	Киртланд, у Охају	49, 50
	Мај	Томпсон, у Охају	51
	Јун	Киртланд, у Охају	52, 53, 54, 55, 56
	Јул	Сион, у округу Џексон, у Мисурију	57
	Август	Сион, у округу Џексон, у Мисурију	58, 59
	Август	Индепенденс, у Мисурију	60
	Август	Река Мисури, у Мисурију	61
	Август	Черитон, у Мисурију	62
	Август	Киртланд, у Охају	63
	Септембар	Киртланд, у Охају	64
	Октобар	Хајрам, у Охају	65, 66
	Новембар	Хајрам, у Охају	1, 67, 68, 69, 70, 133
	Децембар	Хајрам, у Охају	71
	Децембар	Киртланд, у Охају	72
1832	Јануар	Хајрам, у Охају	73
	Јануар	Амхерст, у Охају	75
	Фебруар	Хајрам, у Охају	76
	Март	Хајрам, у Охају	77, 79, 80, 81
	Март	Киртланд, у Охају	78

***На назначеном месту или у његовој близини**

Датум		*Место*	*Одсеци*
	Април	Индепенденс, у Мисуријy	82, 83
	Август	Хајрам, у Охају	99
	Септембар	Киртланд, у Охају	84
	Новембар	Киртланд, у Охају	85
	Децембар	Киртланд, у Охају	86, 87*, 88
1833	Фебруар	Киртланд, у Охају	89
	Март	Киртланд, у Охају	90, 91, 92
	Мај	Киртланд, у Охају	93
	Јун	Киртланд, у Охају	95, 96
	Август	Киртланд, у Охају	94, 97, 98
	Октобар	Перизбург, у Њујорку	100
	Децембар	Киртланд, у Охају	101
1834	Фебруар	Киртланд, у Охају	102, 103
	Април	Киртланд, у Охају	104*
	Јун	Река Фишинг, у Мисуријy	105
	Новембар	Киртланд, у Охају	106
1835	Април	Киртланд, у Охају	107
	Август	Киртланд, у Охају	134
	Децембар	Киртланд, у Охају	108
1836	Јануар	Киртланд, у Охају	137
	Март	Киртланд, у Охају	109
	Април	Киртланд, у Охају	110
	Август	Сејлем, у Масачусетсу	111
1837	Јул	Киртланд, у Охају	112
1838	Март	Фар Вест, у Мисуријy	113*
	Април	Фар Вест, у Мисуријy	114, 115
	Мај	Спринг Хил, у округу Дејвис, у Мисуријy	116
	Јул	Фар Вест, у Мисуријy	117, 118, 119, 120
1839	Март	Затвор у Либертију, у округу Клеј, у Мисуријy	121, 122, 123
1841	Јануар	Наву, у Илиноису	124
	Март	Наву, у Илиноису	125
	Јул	Наву, у Илиноису	126
1842	Септембар	Наву, у Илиноису	127, 128
1843	Фебруар	Наву, у Илиноису	129
	Април	Рејмус, у Илиноису	130
	Мај	Рејмус, у Илиноису	131
	Јул	Наву, у Илиноису	132
1844	Јун	Наву, у Илиноису	135
1847	Јануар	Винтер Квортерс (сада Небраска)	136
1890	Октобар	Солт Лејк Сити, у Јути	Званични проглас 1
1918	Октобар	Солт Лејк Сити, у Јути	138
1978	Јун	Солт Лејк Сити, у Јути	Званични проглас 2

*На назначеном месту или у његовој близини

УЧЕЊЕ И ЗАВЕТИ

1. ОДСЕК

Откривење дато преко пророка Џозефа Смита 1. новембра 1831. год, за време посебне конференције старешина цркве, одржане у Хајраму, у Охају. Многа откривења су била примљена од Господа пре тога, а сакупљање и одобравање тих откривења за издавање у облику књиге били су главни повод конференције. Овај одсек представља Господњи увод у учења, завете и заповести који су дати у овом раздобљу.

1–7 Глас упозорења је за све људе. 8–16 Отпадништво и опакост прешходе Другом доласку. 17–23 Џозеф Смит је позван да на земљи обнови Господње истине и моћи. 24–33 Мормонова књига је изнета и црква је успостављена. 34–36 Мир ће бити одузет са земље. 37–39 Истражујте ове заповести.

ПОСЛУШАЈ, о народе [а]цркве моје, говори глас онога који борави на висини и чије су [б]очи над свим људима; да, заиста кажем: [а]Послушајте, ви народи издалека; и ви који сте на острвима морским, послушајте заједно.

2. Јер заиста, [а]глас Господњи је упућен свим људима и [б]нико га неће избећи; и нема ока које неће видети, нити уха које неће чути, нити [а]срца које неће бити дубоко дирнуто.

3. А [а]побуњеници ће бити погођени великом тугом; јер ће се о њиховом безакоњу [б]говорити на врховима кровова, а њихова тајна дела ће се открити.

4. И [а]глас упозорења биће упућен свим људима, устима мојих ученика, које изабрах у ове [б]последње дане.

5. И они ће поћи и нико их неће зауставити, јер ја Господ им заповедих.

6. Гле, ово је моја [а]власт, и

1 1*а* 3 Не 27:3; УиЗ 20:1. всп Црква Исуса Христа.
б УиЗ 38:7–8. всп Бог, Божанство.
в Понз 32:1.
2*а* УиЗ 133:16.
б Фил 2:9–11.
в всп Срце.
3*а* всп Побуна.
б Лк 8:17; 12:3; 2 Не 27:11; Морм 5:8.
4*а* Јез 3:17–21; УиЗ 63:37.
всп Мисионарски рад; Упозоравати, упозорење.
б всп Последњи дани.
6*а* всп Исус Христ – Власт.

власт слугу мојих, и мој увод у књигу заповести, које им дахох да их вама [б]објаве, о становници земље.

7. Стога, [а]бој се и дрхти, о народе, јер шта ја Господ у њима прогласих, [б]испуниће се.

8. И заиста, кажем вам, да је онима који изађу проносећи ове вести становницима земље дата власт да [а]печате како на земљи тако и на небу, неверне и [б]бунтовне;

9. Да, заиста, да их запечатите до дана када ће се [а]гнев Божји излити на [б]опаке преко сваке мере –

10. До [а]дана када ће Господ доћи да [б]награди свакога по [в]делима његовим и [г]одмери свакоме по мери којом је он одмеравао ближњему својему.

11. Стога је глас Господњи послат свим крајевима земаљским, да сви који желе да чују могу чути.

12. Припремите се, припремите се за оно што ће доћи, јер Господ је близу;

13. И [а]срџба се Господња распали, а [б]мач је његов опран на небу и пашће на становнике земље.

14. А [а]мишица Господња ће се открити; и долази дан када ће они, који не [б]послушају глас Господњи, нити глас слугу његових, нити се [в]осврћу на речи пророка и апостола, бити [г]искључени из народа;

15. Јер они [а]одступише од мојих [б]обреда и [в]прекршише мој [г]вечни завет;

16. Они не [а]траже од Господа да успостави своју праведност, него свако хода [б]сопственим [в]путем и према [г]обличју сопственог бога, чије обличје је налик свету и чија срж је она идолска, што [д]стари и пропада у [ђ]Вавилону, и то Вавилону великом који ће пасти.

17. Стога, ја Господ, знајући за невољу која ће сићи на [а]становнике земље, позвах слугу свога Џозефа Смита мл. и говорах му са неба и дадох му заповести;

18. Такође дадох заповести другима, да то прогласе свету;

---

6 *б* УиЗ 72:21.
7 *а* Понз 5:29; Проп 12:13.
б УиЗ 1:38.
8 *а* всп Запечатити, печаћење.
б всп Побуна.
9 *а* Отк 19:15–16; 1 Не 22:16–17.
б Мос 16:2; ЏС – Мт 1:31, 55.
10 *а* всп Други долазак Исуса Христа.
б Јез 7:4; УиЗ 56:19. всп Исус Христ – Судија.
в ПСол 24:12; Алма 9:28; 41:2–5; УиЗ 6:33.
г Мт 7:2.
13 *а* УиЗ 63:6.
б Јез 21:8; УиЗ 35:14.
14 *а* Иса 53:1.
б 2 Не 9:31; Мос 26:28.
в УиЗ 11:2.
г Дела 3:23; Алма 50:20; УиЗ 50:8; 56:3.
15 *а* ИНа 23:16; Иса 24:5.
б всп Обреди.
в всп Отпадништво.
г всп Нови и вечни завет.
16 *а* Мт 6:33.
б Иса 53:6.
в УиЗ 82:6.
г Изл 20:4; 3 Не 21:17. всп Идолопоклонство.
д Иса 50:9.
ђ УиЗ 64:24; 133:14. всп Вавилон; Световност.
17 *а* Иса 24:1–6.

да би све ово могло бити испуњено, како пророци написаше –

19. Оно што је [а]слабо у свету изаћи ће и сломити моћне и снажне, како нико не би саветовао ближњег свог, нити се [б]уздао у мишицу телесну –

20. Него да би свако могао да [а]говори у име Господа Бога, и то Спаситеља света.

21. Да би се вера могла увећати на земљи;

22. Да би се мој вечни [а]завет могао успоставити;

23. Да би пунину [а]јеванђеља мога [б]проглашавали [в]слаби и прости све до краја света, и пред царевима и владарима.

24. Гле, ја сам Бог и ја то рекох; ове [а]заповести су од мене, и дао сам их слугама својим у слабости њиховој, таквим [б]језиком, да би могли [в]разумети.

25. И да би се у мери у којој заблудеше то могло открити.

26. И да би у мери у којој тражише [а]мудрост били поучени.

27. И да би у мери у којој згрешише били [а]укорени како би се [б]покајали.

28. И да би у мери у којој се [а]понизише били ојачани и благословени са висина и примали [б]знање с времена на време.

29. А након што прими записе нефијске, да, да би слуга мој Џозеф Смит мл. имао моћ да уз милост Божју преводи, моћу Божјом, [а]Мормонову књигу.

30. Такође да би они којима су ове заповести дате, имали [а]моћ да положе темеље [б]цркве ове, и да је изнесу из мрака и [в]таме, једину праву и живу [г]цркву на лицу земаљском, са којом сам ја Господ веома [д]задовољан, говорећи о цркви као заједници а не појединачно –

31. Јер ја Господ не могу да гледам на [а]грех ни са најмањом мером попустљивости;

32. Ипак, оном који се покаје и држи заповести Господње, [а]опростиће му се;

33. А оном који се не [а]покаје, [б]одузеће се чак и она светлост коју беше примио; јер мој

19 *а* Дела 4:13; 1 Кор 1:27; УиЗ 35:13; 133:58–59. всп Кротак, кроткост.
б 2 Не 28:31. всп Уздање.
20 *а* всп Сведочити.
22 *а* УиЗ 39:11. всп Завет; Нови и вечни завет.
23 *а* всп Јеванђеље.
б всп Мисионарски рад.
в 1 Кор 1:26–29.
24 *а* 2 Не 33:10–11; Моро 10:27–28.
б 2 Не 31:3; Етер 12:39.
в УиЗ 50:12. всп Разумевање.
26 *а* Јак 1:5; УиЗ 42:68. всп Мудрост.
27 *а* всп Укорити, прекор.
б всп Покајати се, покајање.
28 *а* всп Понизан, понизност.
б всп Знање.
29 *а* всп Мормонова књига.
30 *а* УиЗ 1:4–5, 17–18.
б всп Обнова јеванђеља; Црква Исуса Христа светаца последњих дана.
в всп Тама, духовна.
г Еф 4:5, 11–14. всп Црква, знаци истините цркве.
д УиЗ 38:10.
31 *а* Алма 45:16; УиЗ 24:2. всп Грех.
32 *а* УиЗ 58:42–43. всп Опростити.
33 *а* Мос 26:32.
б Алма 24:30; УиЗ 60:2–3.

[в]Дух се неће увек [ж]напрезати око човека, говори Господ над војскама.

34. Поново, заиста вам кажем, о становници земље: ја Господ сам вољан да ово обзнаним [а]сваком телу.

35. Јер не [а]гледам ко је ко и хоћу да сви они знају да [б]дан брзо долази; још није тај час, али је сасвим близу, када ће [в]мир бити одузет са земље, а [ж]ђаво ће имати моћ над својим господарством.

36. Такође ће Господ имати моћ над [а]свецима својим, и [б]владаће у њиховој [в]средини, и сићи ће на [ж]суд [з]Едомцима, или свету.

37. Истражујте ове [а]заповести, јер су оне истините и верне, а пророштва и [б]обећања која су у њима ће се сва испунити.

38. Шта ја Господ рекох, рекох, и не извињавам се; а иако небо и земља прођу, моја [а]реч неће проћи, него ће се све [б]испунити, било [в]гласом мојим или гласом [ж]слугу мојих, [з]исто је.

39. Јер ево, и гле, Господ је Бог, а [а]Дух сведочи, а сведочанство је истинито и [б]истина остаје у веке векова. Амен.

2. ОДСЕК

Извод из историје Џозефа Смита који се односи на речи које је анђео Морони дао пророку Џозефу Смиту, док је био у кући пророковог оца у Масачусетсу, у Њујорку, 21. септембра увече 1823. год. Морони је последњи од великог броја историјских личности које су израдиле запис сада познат у свету као Мормонова књига. (Упоредити са Књигом пророка Малахије 4:5–6; такође са одсецима 27:9; 110:13–16; и 128:18.)

33 *в* всп Свети Дух.
ж Пос 6:3; 2 Не 26:11; Морм 5:16; Етер 2:15; Моро 9:4.
34 *а* Мт 28:19; УиЗ 1:2; 42:58.
35 *а* Понз 10:17; Дела 10:34; Моро 8:12; УиЗ 38:16.
б всп Последњи дани.
в УиЗ 87:1–2. всп Знаци временски; Мир.
ж всп Ђаво.
36 *а* всп Светац.
б всп Исус Христ – Хиљадугодишња владавина Христова.
в Зах 2:10–11; УиЗ 29:11; 84:118–119.
ж всп Судити, суд.
з всп Свет.
37 *а* всп Света писма.
б УиЗ 58:31; 62:6; 82:10.
38 *а* 2 Цар 10:10; Мт 5:18; 24:35; 2 Не 9:16; ЈС – Мт 1:35.
б УиЗ 101:64.
в Понз 18:18; УиЗ 18:33–38; 21:5. всп Глас; Откривење.
ж всп Пророк.
з всп Власт; Подржавање црквених вођа.
39 *а* 1 Јн 5:6; УиЗ 20:27; 42:17.
б всп Истина.

1 Илија ће открити свештенство. 2–3 Обећања очева усађена су у срца деце.

Гле, открићу вам свештенство, руком пророка [а]Илије, пре доласка [б]великог и страшног дана Господњег.

2. И [а]он ће у срца деце усадити [б]обећања која даде очевима, и срца деце ће се окренути ка очевима њиховим.

3. У супротном, цела би земља била сасвим опустошена приликом доласка Његовог.

3. ОДСЕК

Откривење дато пророку Џозефу Смиту, у Хармонију, у Пенсилванији, јула 1828. год. а тиче се изгубљених 116 страна превода писаног руком, првог дела Мормонове књиге познатог као књига Лехијева. Пророк је нерадо препустио надзор над овим рукописима Мартину Харису, који служаше једно време као писар у превођењу Мормонове књиге. Откривење је дато уз помоћ Урима и Тумима. (видети 10. одсек.)

1–4 Господњи смер је један вечити круг. 5–15 Џозеф Смит мора да се покаје или ће изгубити дар превођења. 16–20 Мормонова књига долази да спаси семе Лехијево.

[а]Дела, намере и сврхе Божје се не могу осујетити, нити могу бити узалудне.

2. Јер [а]Бог не хода кривудавим стазама, нити се окреће десно ни лево, нити одступа од оног што је рекао, зато су Његове стазе равне, а [б]смер је Његов један вечити круг.

3. Сети се, сети, да није осујећено [а]дело Божје, него дело људско;

4. Јер, мада човек може да има многа откривења, и моћ да чини многа моћна дела, [а]хвали ли се снагом својом, и одбацује [б]савете Господње и следи налоге сопствене воље и [в]телесних жеља, мора пасти и навући на себе [г]освету праведнога Бога.

2 1*а* Мал 4:5–6; 3 Не 25:5–6; УиЗ 110:13–15; 128:17; ИЏС 1:38–39. всп Илија пророк; Кључеви свештенства.
б УиЗ 34:6–9; 43:17–26.
2*а* УиЗ 27:9; 98:16–17.
б всп Запечатити, печаћење; Спасење за мртве.
3 1*а* Пс 8:3–9; УиЗ 10:43.
2*а* Алма 7:20. всп Бог, Божанство.
б 1 Не 10:18–19; УиЗ 35:1.
3*а* Дела 5:38–39; Морм 8:22; УиЗ 10:43.
4*а* УиЗ 84:73. всп Охолост.
б Јаков 4:10; Алма 37:37. всп Заповести Божје; Савет.
в всп Телесан.
г всп Освета.

5. Гле, теби поверих све ово, али како строге беху заповести које су ти дате; и сети се обећања која ти беху дата, уколико их не преступиш.

6. А гле, колико си често [а]преступао заповести и законе Божје и подлêгао [б]убеђивањима људским.

7. Јер, гле, није требало да се [а]бојиш човека више него Бога. Иако људи одбацују савете Божје, и [б]презиру Његове речи –

8. Ипак је требало да будеш веран; и он би испружио мишицу своју и подржао те против распаљених [а]стрела [б]противника; и био би са тобом у време сваке [в]невоље.

9. Гле, ти си Џозеф и позван си да извршиш дело Господње, али због преступа, ако не будеш пазио, пашћеш.

10. Али запамти, Бог је милостив, зато, покај се за оно што си учинио супротно заповести коју ти дадох и још увек си изабран и поново позван за ово дело;

11. Ако ово не учиниш, бићеш остављен и постаћеш као други људи, и дара нећеш имати.

12. А када си предао оно за шта ти је Бог дао видовитост и моћ да [а]преводиш, ти си предао оно што је свето у руке опаког [б]човека,

13. Који је одбацио савете Божје, и прекршио најсветија обећања која је дао Богу, и ослањао се на суд свој и [а]хвалио се сопственом мудрошћу својом.

14. А ово је разлог због ког си изгубио на неко време повластице своје –

15. Јер си од почетка дозволио да се погази савет [а]управитеља твога.

16. Ипак, моје дело ће изаћи, као што је знање о [а]Спаситељу дошло на свет, [б]сведочанством Јевреја, тако ће [в]знање о Спаситељу доћи народу моме –

17. И [а]Нефијцима и Јаковљевцима и Јосифовцима и Зорамцима, сведочанством очева њихових –

18. А ово [а]сведочанство даће се на знање [б]Ламанцима и Лемуиловцима и Исмаиловцима, који [в]ишчезнуше у невери због безакоња очева њихових, а којима је Господ дозволио да [г]униште браћу своју Нефијце, због безакоња и одвратности њихових.

19. И у ту посебну [а]сврху су ове [б]плоче сачуване, а које садрже ове записе – да би се [а]обећања

6 *а* УиЗ 5:21; ИЈС 1:28–29.
б УиЗ 45:29; 46:7.
7 *а* Пс 27:1; Лк 9:26; УиЗ 122:9. всп Страх, бојати се; Храброст, храбар.
б Лев 26:42–43; 1 Не 19:7; Јаков 4:8–10.
8 *а* Еф 6:16; 1 Не 15:24; УиЗ 27:17.
б всп Ђаво.
в Алма 38:5.
12 *а* УиЗ 1:29; 5:4.
б УиЗ 10:6–8.
13 *а* всп Охолост.
15 *а* ти Господ.
16 *а* всп Спаситељ.
б 1 Не 13:23–25; 2 Не 29:4–6.
в Мос 3:20.
17 *а* 2 Не 5:8–9.
18 *а* всп Мормонова књига.
б 2 Не 5:14; Енос 1:13–18.
в 2 Не 26:15–16.
г Морм 8:2–3.
19 *а* 1 Не 9:3, 5.
б всп Златне плоче.
в 3 Не 5:14–15; УиЗ 10:46–50.

Господња дата Његовом народу могла испунити;

20. И да би [а]Ламанци могли доћи до знања очева њихових, и да би могли да упознају обећања Господња и [б]верују у јеванђеље и [в]уздају се у заслуге Исуса Христа, и [г]прославе се вером у његово име, и да би се својим покајањем могли спасити. Амен.

4. ОДСЕК

Откривење дато преко пророка Џозефа Смита његовом оцу, Џозефу Смиту ст. у Хармонију, у Пенсилванији, фебруара 1829. год.

1–4 Неуспрашиво служење чува Господње служитеље. 5–6 Божанске особине их оспособљавају за ту службу. 7 Оно што је Божје мора да се иште.

Сада гле, [а]чудесно дело ће ускоро доћи међу децу човечју.

2. Зато, ви који се упустите у [а]служење Богу, гледајте да Му [б]служите свим [в]срцем, моћу, умом и снагом, да се можете наћи [г]без кривице пред Богом у последњи дан.

3. Зато, ако имате жеље да служите Богу [а]позвани сте на то дело;

4. Јер гле, [а]њива се беласа и приспела је за [б]жетву; и ено, онај који захвата српом својим у снази својој, исти тај гомила у [в]спремиште да не би страдао, него да донесе спасење души својој.

5. А [а]вера, [б]нада, [в]милосрђе и [г]љубав, с [д]оком упртим на [ђ]славу Божју, оспособљавају га за то дело.

6. Сетите се вере, [а]честитости, знања, умерености, [б]стрпљења, братске доброте, побожности, милосрђа, [в]понизности, [г]марљивости.

7. [а]Иштите и примићете; куцајте, и отвориће вам се. Амен.

20*а* 2 Не 30:3–6; УиЗ 28:8; 49:24.
б Морм 3:19–21.
в 2 Не 31:19; Моро 6:4.
г Моро 7:26, 38.

4 1*а* Иса 29:14; 1 Не 14:7; 22:8; УиЗ 6:1; 18:44. всп Обнова јеванђеља.
2*а* всп Служба.
б ИНа 22:5; 1 Сам 7:3; УиЗ 20:19; 76:5.
в всп Срце; Ум.
г 1 Кор 1:8; Јаков 1:19; 3 Не 27:20.
3*а* УиЗ 11:4, 15; 36:5; 63:57. всп Позвати, позван од Бога, позив.
4*а* Јн 4:35; Алма 26:3–5; УиЗ 11:3; 33:3, 7.
б всп Жетва.
в 1 Тим 6:19.
5*а* всп Вера.
б всп Нада.
в всп Милосрђе.
г всп Љубав.
д Пс 141:8; Мт 6:22; Морм 8:15.
ђ всп Слава.
6*а* всп Честитост.
б всп Стрпљење.
в всп Понизан, понизност.
г всп Марљивост.
7*а* Мт 7:7–8; 2 Не 32:4. всп Молитва.

5. ОДСЕК

Откривење дато преко пророка Џозефа Смита, у Хармонију, у Пенсилванији, марта 1829. год, на захтев Мартина Хариса.

1–10 Ово поколење ће примити Господњу реч преко Џозефа Смита. 11–18 Три сведока ће посведочити о Мормоновој књизи. 19–20 Речи Господње ће се обистинити као и раније. 21–35 Мартин Харис може да се покаје и да буде један од сведока.

Гле, кажем ти, зато што је слуга мој [a]Мартин Харис пожелео доказ из моје руке, да ти, слуго мој Џозефе Смите мл, имаш [b]плоче о којима си посведочио и дао сведочанство да си их примио од мене;

2. А сада, гле, ово ћеш му рећи – онај ко ти говораше, рече ти: ја, Господ, Бог сам, и дадох све ово теби, слуго мој Џозефе Смите мл, и заповедих ти да стојиш као [a]сведок за то.

3. И наредих ти да склопиш завет са мном, да то не показујеш никоме осим [a]онима којима сам ти заповедио; и немаш [b]моћ над њима осим ако ти је не уделим.

4. А ти имаш дар да преводиш плоче; и то је први дар који ти подарих; и заповедих ти да не тежиш другим даровима док се не испуни моја сврха са овим; јер ти нећу уделити никакве друге дарове док се ово не заврши.

5. Заиста, кажем ти, да ће јао доћи становницима земље уколико [a]не послушају речи моје;

6. Јер након тога бићеш [a]заређен и изаћи ћеш и предати [b]речи моје деци човечјој.

7. Гле, ако не [a]поверују речима мојим, не би поверовали ни теби, слуго мој Џозефе, када би било могуће да им покажеш све ово што ти заповедих.

8. Ах, ово [a]неверно поколење [b]тврде шије – моја срџба се распалила против њих.

9. Гле, заиста ти кажем, [a]намених ове ствари које ти поверих, слуго мој Џозефе, у мудру сврху своју, и са тим ће бити упозната будућа поколења;

10. Али ће ово поколење имати реч моју преко тебе;

11. А уз сведочанство твоје, [a]сведочанство тројице слугу мојих, које ћу позвати и заредити и којима ћу показати све ово,

5 1*a* УиЗ 5:23–24; ИЏС 1:61.
б всп Златне плоче.
2*a* всп Сведочити, сведок.
3*a* 2 Не 27:13. Видети такође „Сведочанство тројице сведока“ и „Сведочанство осморице сведока“ на уводним страницама Мормонове књиге.
б 2 Не 3:11.
5*a* Јер 26:4–5; Алма 5:37–38; УиЗ 1:14.
6*a* УиЗ 20:2–3. всп Заредити, заређење.
б 2 Не 29:7.
7*a* Лк 16:27–31; УиЗ 63:7–12.
8*a* всп Невера.
б Морм 8:33. всп Охолост.
9*a* Алма 37:18.
11*a* 2 Не 27:12; Етер 5:3–4; УиЗ 17:1–5.

изаћи ће са речима мојим које су дате преко тебе.

12. Да, они ће са сигурношћу знати да је то истинито, јер ћу им са неба то објавити.

13. Даћу им моћ да виде и сагледају све то онако како јесте;

14. А [а]никоме другом нећу уделити ту моћ, да прими ово исто сведочанство међу овим поколењем, у овом почетку издизања и изласка [б]цркве моје из пустиње – чисте као [в]месец, лепе као сунце, и страшне као војска са барјацима.

15. И сведочанство тројице [а]сведока послаћу о речи мојој.

16. А гле, који год [а]поверују речима мојим, њих ћу [б]походити [в]објавама [г]Духа свога, и они ће се по мени [д]родити, и то водом и Духом –

17. А ви морате чекати још мало, пошто још нисте [а]заређени –

18. И њихово сведочанство ће ићи на [а]осуду овог поколења уколико отврдну своја срца против њих;

19. Јер ће [а]бич пустошења изаћи међу становнике земље, и наставиће да се излива с времена на време, ако се [б]не покају, док се земља не [в]испразни, и док становници њени не буду спаљени и сасвим уништени светлошћу мог [г]доласка.

20. Гле, говорим вам ово, као што [а]говорах људима о уништењу Јерусалима; и обистиниће се моја [б]реч у ово време, као што се до сада обистињавала.

21. А сада ти заповедам, слуго мој Џозефе, да се покајеш и ходаш усправније преда мном, и да више не попушташ пред убеђивањима људи;

22. И да будеш чврст у [а]држању заповести које ти заповедих; и ако то чиниш, гле, уделићу ти вечни живот, чак и ако те [б]погубе.

23. И сада, поново, говорим теби, слуго мој Џозефе, о [а]човеку који жели доказ –

24. Гле, кажем му, он узвисује себе и није довољно понизан преда мном; али ако се поклони преда мном, и понизи се у снажној молитви и вери,

14 *а* 2 Не 27:13.
б всп Обнова јеванђеља; Црква Исуса Христа.
в УиЗ 105:31; 109:73.
15 *а* УиЗ 17.
всп Сведоци за Мормонову књигу.
16 *а* Етер 4:11.
б 1 Не 2:16.
в УиЗ 8:1–3.
г всп Свети Дух.
д всп Дар Светог Духа; Крштење, крстити; Поново рођен, рођен од Бога.
17 *а* всп Власт; Заредити, заређење.
18 *а* 1 Не 14:7; УиЗ 20:13–15.
19 *а* УиЗ 29:8; 35:11; 43:17–27.
всп Знаци временски; Последњи дани.
б всп Покајати се, покајање.
в Иса 24:1, 5–6.
г Иса 66:15–16; УиЗ 133:41.
всп Други долазак Исуса Христа.
20 *а* 1 Не 1:18; 2 Не 25:9.
б УиЗ 1:38.
22 *а* всп Послушност, послушан, послушати.
б Алма 60:13; УиЗ 6:30; 135.
23 *а* УиЗ 5:1.

и у искрености срца, уделићу му [a]увид у оно што жели да види.

25. А онда ће он рећи народу овог поколења: Гле, видех оно што Господ показа Џозефу Смиту мл, и засигурно [a]знам да је истинито, јер ја то видех, јер ми беше показано моћу Божјом, а не човечјом.

26. И ја Господ заповедам њему, слузи своме Мартину Харису, да им не каже ништа више о овоме, осим да каже: Видео сам ово, и показано ми је моћу Божјом; и то су речи које ће рећи.

27. Али ако он то порекне прекршиће завет који је склопио са мном, и гле, осуђен је.

28. А сада, док се не понизи и не призна ми све оно што беше радио погрешно, и заветује се да ће држати моје заповести, и покаже веру у мене, гле, кажем му, неће имати таквих виђења, јер му нећу уделити да види оно о чему говорах.

29. А ако тако буде, заповедам ти, слуго мој Џозефе, да му кажеш да не чини ништа више, и да ме више не узнемирава тиме.

30. А ако тако буде, гле, кажем ти Џозефе, када преведеш још неколико страница стаћеш на неко време, све док ти опет не заповедим. Онда можеш преводити поново.

31. Осим ако тако не учиниш, гле, нећеш више дара имати, и одузећу оно што ти поверих.

32. А сада, пошто предвиђам да ће чекати у заседи да би те уништили, да, предвиђам и да ако се мој слуга Мартин Харис не понизи и не прими доказ из моје руке, пашће у преступ.

33. И много је оних који чекају у заседи да те [a]збришу са лица земље; и због тога, да би се твоји дани продужили, дадох ти ове заповести.

34. Да, због тога рекох: Стани, и остани миран све док ти не заповедим, и [a]обезбедићу ти средства којима можеш остварити оно што ти будем заповедио.

35. А ако си [a]веран у држању мојих заповести, бићеш [б]уздигнут у последњи дан. Амен.

6. ОДСЕК

Откривење дато пророку Џозефу Смиту и Оливеру Каудерију, у Хармонију, у Пенсилванији, априла 1829. год. Оливер Каудери започиње свој посао писара у превођењу Мормонове књиге, 7. априла 1829. год. Већ је примио божанску објаву о

24*a* Видети „Сведочанство тројице сведока“ на уводним страницама Мормонове књиге.

25*a* Етер 5:3.
33*a* УиЗ 10:6; 38:13, 28.
34*a* 1 Не 3:7.
35*a* Изл 15:26; УиЗ 11:20.

б Јн 6:39–40; 1 Сол 4:17; 3 Не 15:1; УиЗ 9:14; 17:8; 75:16, 22.

истинитости пророковог сведочанства о плочама на којима је урезан запис Мормонове књиге. Пророк је упитао Господа преко Урима и Тумима и примио овај одговор.

1–6 Радници на Господњој њиви стичу спасење. 7–13 Нема већег дара од дара спасења. 14–27 Доказ о истини долази моћу Духа. 28–37 Погледајте у Христа и чините добро непрестано.

Велико и [а]чудесно дело ће ускоро доћи деци човечјој.

2. Гле, ја сам Бог, осврните се на [а]реч моју, која је жива и моћна, [б]оштрија од двосекла мача, до те мере да раставља на пола зглобове и мождину, зато осврните се на речи моје.

3. Гле, њива се [а]беласа и приспела је за жетву; стога, ко год жели да жање, нека захвата српом својим у снази својој, и жање док дан траје, да би сакупио благо души својој, вечно спасење у царству Божјем.

4. Да, ко год [а]захвата српом својим и жање, њега је Бог позвао.

5. Дакле, ако [а]иштите од мене примићете; ако куцате отвориће вам се.

6. Сада, пошто сте искали, гле, кажем вам, држите моје заповести, и [а]настојте да успоставите и утврдите дело [б]сионско;

7. [а]Не тежите [б]богатству него [в]мудрости, и гле, [г]тајне божје ће вам се разоткрити, а онда ћете се обогатити. Гле, онај који има [д]вечни живот, богат је.

8. Заиста, заиста, кажем ти, шта год зажелиш од мене биће тако; а уколико зажелиш, бићеш средство којим ће се учинити много доброг у овом поколењу.

9. Ни о чему не говори овом поколењу осим о [а]покајању; држи моје заповести, и помози да се успостави моје дело, према мојим заповестима, и бићеш благословен.

10. Јер гле, имаш ти дар и благословен си тим даром. Сети се да је он [а]свет и да долази одозго –

11. А ако [а]упиташ, сазнаћеш [б]тајне које су велике и чудесне; зато примењуј [в]дар свој, да би могао открити тајне, и многе

6 1*а* Иса 29:14; УиЗ 4; 18:44.
2*а* Јев 4:12; Отк 1:16; УиЗ 27:1.
б Хел 3:29; УиЗ 33:1.
3*а* Јн 4:35; УиЗ 31:4; 33:3; 101:64.
4*а* Отк 14:15–19; Алма 26:5; УиЗ 11:3–4, 27.
5*а* Мт 7:7–8.
6*а* 1 Не 13:37.
б вск Сион.
7*а* Алма 39:14; УиЗ 68:31.
б 1 Цар 3:10–13; Мт 19:23; Јаков 2:18–19. вск Богатство; Световност.
в вск Мудрост.
г УиЗ 42:61, 65. вск Тајне Божје.
д УиЗ 14:7.
9*а* Алма 29:9; УиЗ 15:6; 18:14–15; 34:6. вск Мисионарски рад; Покајати се, покајање.
10*а* УиЗ 63:64.
11*а* УиЗ 102:23; ИЈС 1:18, 26.
б Мт 11:25; 13:10–11; Алма 12:9.
в вск Дар; Дарови Духа.

привео к знању истине, да, [ž]уверио их у неисправност путева њихових.

12. Не откривај свој дар никоме осим онима који су твоје вере. Не поигравај се са оним што је [a]свето.

13. Будеш ли добро чинио, да, и [a]остао [б]веран до [в]краја, спасићеш се у царству Божјем, који је највећи од свих дарова Божјих; јер не постоји већи дар од дара [ž]спасења.

14. Заиста, заиста, кажем ти, благословен си због онога што си чинио; јер си ме [a]упитао, и гле, кад год си ме упитао примио си упутства од мога Духа. Да не беше тако, не би био ту где си сада.

15. Гле, ти знаш да си ме упитао и да просветлих [a]ум твој, а сада ти говорим све ово да би могао знати да сам те просветлио Духом истине;

16. Да, говорим ти, да можеш да знаш да нема никога осим Бога који [a]познаје мисли твоје и намере [б]срца твога.

17. Говорим ти ово као доказ – да је реч или дело које си ти записао [a]истинито.

18. Зато буди [a]марљив, [б]стој уз слугу мога Џозефа, верно, у ма којим се тешким приликама нашао речи ради.

19. Опомињи га за грешке његове, а такође примај опомене од њега. Буди стрпљив; буди разборит; буди умерен; имај стрпљења, вере, наде и милосрђа.

20. Гле, ти си Оливер, и говорах ти због жеља твојих; зато [a]скупљај речи ове у срце своје. Буди веран и марљив у држању заповести Божјих и пригрлићу те у наручје љубави своје.

21. Гле, ја сам Исус Христ, [a]Син Божји. Ја сам онај који дођох [б]својима, а моји ме не примише. Ја сам [в]светлост која светли у [ž]тами, а тама је не схвата.

22. Заиста, заиста, кажем ти, ако зажелиш даљи доказ, помисли на ноћ када си завапио к мени у срцу своме, да би [a]сазнао истину о томе.

23. Зар нисам [a]умирио ум твој по том питању? Који већи [б]доказ можеш имати него од Бога?

24. А сада, гле, ти си примио доказ; јер ако ти рекох нешто

11 [ž] Јак 5:20; Алма 62:45; УиЗ 18:44.
12 [a] Мт 7:6.
13 [a] 1 Не 15:24.
[б] Мос 2:41; Етер 4:19; УиЗ 51:19; 63:47.
[в] всп Истрајати.
[ž] всп Спасење.
14 [a] всп Молитва.
15 [a] всп Ум.
16 [a] 1 Дн 28:9; Мт 12:25; Јев 4:12; Мос 24:12; 3 Не 28:6; всп Свезнајући.
[б] 1 Цар 8:39.
17 [a] УиЗ 18:2.
18 [a] всп Марљивост.
[б] УиЗ 124:95–96.
20 [a] Етер 3:21; УиЗ 84:85.
21 [a] всп Исус Христ.
[б] Јн 1:10–12; Дела 3:13–17; 3 Не 9:16; УиЗ 45:8.
[в] Јн 1:5; УиЗ 10:58. всп Светлост, светлост Христова.
[ž] всп Тама, духовна.
22 [a] всп Распознавање, дар.
23 [a] всп Мир.
[б] 1 Јн 5:9; УиЗ 18:2.

што ниједан човек не зна, ниси ли га примио?

25. И гле, удељујем ти дар, ако то желиш од мене, да [а]преводиш баш као слуга мој Џозеф.

26. Заиста, заиста, кажем ти, да постоје [а]записи који садрже пуно од јеванђеља мога, које повукох због [б]опакости људи.

27. А сада ти заповедам, да уколико имаш добре жеље – жељу да скупљаш себи благо на небу – онда ћеш помоћи да се на светло изнесу, даром твојим, они делови [а]Светог писма што беху скривени због безакоња.

28. А сада, гле, дајем теби, и такође слузи своме Џозефу, кључеве овог дара, који ће изнети на светло ову службу; и на устима два или три [а]сведока свака реч ће се успоставити.

29. Заиста, заиста, кажем ти, и ако одбаце речи моје, и овај део мога јеванђеља и службе, ви сте благословени, јер вама не могу да учине више него мени.

30. А чак ако вам [а]учине исто што учинише мени, ви сте благословени, јер ћете [б]боравити са мном у [в]слави.

31. Али ако не [а]одбаце речи моје, које ће се установити [б]сведочанством што ће се дати, благословени су, и имаћете тада радост у плоду рада свога.

32. Заиста, заиста, кажем вам, као што рекох ученицима својим, где се двоје или троје [а]скупе у моје име, неким поводом, гле, тамо ћу бити [б]међу њима – исто као што сам међу вама.

33. [а]Не бојте се да чините добро, синови моји, јер што год да [б]посејете, то ћете и пожњети; зато, ако посејете добро, пожњећете добро као награду своју.

34. Зато, не бој се, мало стадо; чини добро; нека се земља и пакао удруже против вас, јер уколико сте сазидани на [а]стени мојој, они не могу надвладати.

35. Гле, не осуђујем вас; идите својим путем и [а]грех не чините више; обављајте разборито посао који сам вам заповедио.

36. [а]Имајте ме на уму непрестано; не сумњајте, не бојте се.

37. [а]Погледајте ране што прободоше бокове моје, и белеге од

25 *а* Мос 8:13; УиЗ 5:4; 9:1–5, 10.
26 *а* УиЗ 8:1; 9:2. всп Света писма – Пророштва о појављивању Светих писама.
б всп Опак, опакост.
27 *а* УиЗ 35:20.
28 *а* Понз 19:15; 2 Кор 13:1; 2 Не 27:12–14; УиЗ 128:3.
30 *а* УиЗ 5:22; 135. всп Мученик, мучеништво.
б Отк 3:21.
в всп Слава.
31 *а* 3 Не 16:10–14; УиЗ 20:8–15.
б всп Сведочанство.
32 *а* Мт 18:19–20. всп Јединство.
б УиЗ 29:5; 38:7.
33 *а* всп Храброст, храбар.
б Гал 6:7–8; Мос 7:30–31; Алма 9:28; УиЗ 1:10.
34 *а* Пс 71:3; Мт 7:24–25; 1 Кор 10:1–4; Хел 5:12; УиЗ 10:69; 18:4, 17; 33:13; Мојсије 7:53. всп Стена.
35 *а* Јн 8:3–11.
36 *а* Иса 45:22; УиЗ 43:34.
37 *а* всп Исус Христ – Појављивање Христово после смрти.

[б]клинова на рукама и ногама мојим; будите верни, држите моје заповести и [в]баштинићете [г]царство небеско. Амен.

7. ОДСЕК

Откривење дато пророку Џозефу Смиту и Оливеру Каудерију, у Хармонију, у Пенсилванији, априла 1829. год, када запиташе преко Урима и Тумима да ли је Јован, љубљени ученик, остао у телу или је умро. Откривење је преведени приказ записа који је Јован сам направио на пергаменту и сакрио.

1–3 Јован љубљени ће живети док Господ не дође. 4–8 Петар, Јаков и Јован држе кључеве јеванђеља.

И Господ ми рече: [а]Јоване, љубљени мој, шта [б]желиш? Јер ако иштеш оно што желиш, уделиће ти се.

2. А ја му рекох: Господе, дај ми моћ над [а]смрћу, да могу да поживим и приводим душе к теби.

3. И Господ ми рече: Заиста, заиста ти кажем, зато што си пожелео ово [а]остаћеш све док не дођем у [б]слави својој, и [в]проричаћеш пред народима, коленима, језицима и људима.

4. А тога ради Господ рече Петру: Ако хоћу да он остане док ја не дођем, шта ти имаш са тим? Јер је он пожелео да може да приводи душе к мени, а ти си пожелео да можеш журно доћи к мени у [а]царство моје.

5. Ја ти кажем, Петре, ово беше добра жеља; али је мој љубљени пожелео да може да учини више, или веће дело међу људима него што пре бејаше учинио.

6. Да, он је предузео веће дело; зато ћу га начинити попут распламсалог огња и анђела [а]служитеља; он ће служити оним [б]баштиницима спасења који бораве на [в]земљи.

7. И учинићу да служиш њему и свом брату Јакову; и вама тројици даћу власт ову и [а]кључеве ове службе док не дођем.

8. Заиста вам кажем, добићете обојица према жељама вашим, јер се [а]радујете у томе што пожелесте.

37 *б* всп Распеће.
в Мт 5:3, 10; 3 Не 12:3, 10.
г всп Царство Божје или царство небеско.

7 1 *а* всп Јован, син Зеведејев.
б 3 Не 28:1–10.
2 *а* Лк 9:27. всп Смрт, физичка.
3 *а* Јн 21:20–23. всп Пренесена бића.
б всп Други долазак Исуса Христа; Слава.
в Отк 10:11.
4 *а* всп Царство Божје или царство небеско.
6 *а* УиЗ 130:5.
б УиЗ 76:86–88.
в Јн 10:8–11; УиЗ 77:14.
7 *а* Мт 16:19; Дела 15:7; ИЏС 1:72. всп Кључеви свештенства.
8 *а* всп Радост.

8. ОДСЕК

Откривење дато преко пророка Џозефа Смита Оливеру Каудерију, у Хармонију, у Пенсилванији, априла 1829. год. У току превођења Мормонове књиге, Оливер, који је наставио да служи као писар, записујући по пророковом диктату, пожеле да буде благословен даром превођења. Господ одговори на његову молбу издавањем овог откривења.

1–5 Откривење долази моћу Духа Светога. 6–12 Знање тајни Божјих и моћ да се преводе древни записи долазе по вери.

[a]Оливере Каудерију, заиста, заиста, кажем ти, засигурно као што живи Господ, који је твој Бог и твој Откупитељ, задобићеш сигурно [б]знање о ономе што [в]заиштеш у вери, срцем искреним, верујући да ћеш примити знање о урезаним старим [г]записима, који су древни и који садрже оне делове Светог писма о којима говораше [д]објаве Духа мога.

2. Да, гле, [а]рећи ћу ти у уму твоме и у [б]срцу твоме, [в]Светим Духом, који ће сићи на тебе и који ће боравити у срцу твоме.

3. Сада, гле, ово је Дух откривења; гле, ово је Дух којим Мојсије изведе децу Израелову преко [а]Црвеног мора по сувом тлу.

4. Дакле, ово је дар твој, примени га, и благословен си, јер ће те избавити из руку непријатеља твојих, а кад не би било тако, погубили би те и довели твоју душу до уништења.

5. Ах, сети се [а]речи ових и држи моје заповести. Сети се, ово је дар твој.

6. Ипак, то није једини твој дар; јер имаш други дар, који је дар Аронов; гле, он ти рече много тога;

7. Гле, нема друге моћи, осим моћи Божје, да утиче на то да дар Аронов буде са тобом.

8. Дакле, не сумњај, јер то је дар Божји; и имаћеш га у рукама својим, и чинити чудесна дела; и нема моћи која би могла да га отргне из руку твојих, јер то је дело Божје.

9. И, стога, шта год заиштеш да ти кажем кроз њега, уделићу ти и имаћеш знање о томе.

10. Сети се да без [а]вере не би могао да чиниш ништа; зато ишти с вером. Не поигравај се тиме; не [б]ишти оно што не би требало.

8 1*а* ИЦС 1:66.
всп Каудери, Оливер.
б всп Знање.
в всп Молитва.
г УиЗ 6:26–27; 9:2.
д УиЗ 5:16.
2*а* УиЗ 9:7–9.
всп Откривење.
б всп Срце.
в всп Свети Дух.
3*а* Изл 14:13–22;
Понз 11:4;
1 Не 4:2;
Мос 7:19.
всп Црвено море.
5*а* Понз 11:18–19.
10*а* всп Вера.
б УиЗ 88:63–65.

11. Иште да би могао упознати тајне Божје, и да би могао [а]преводити и примити знање из свих ових древних записа који беху скривени, који су свети и према вери твојој ће ти се дати.

12. Гле, ја сам онај који то рече; и онај исти који ти говораше од почетка. Амен.

9. ОДСЕК

Откривење дато преко пророка Џозефа Смита Оливеру Каудерију, у Хармонију, у Пенсилванији, априла 1829. год. Оливер је опоменӯт да буде стрпљив и подстакнӯт да се задовољи писањем, за сада, онога што му преводилац диктира, уместо да покушава да преводи.

1–6 Други древни записи ће се преводити. 7–14 Мормонова књига се преводи уз поучавање и духовну потврду.

Гле, кажем ти, сине мој, зато што ниси [а]преводио у складу са оним што си пожелео од мене, и започео си поново да [б]записујеш за слугу мога Џозефа Смита мл, стога бих да ти наставиш док не завршиш овај запис, који му поверих.

2. А онда, гле, [а]друге [б]записе имам, за које ћу ти дати моћ да можеш да помогнеш у њиховом превођењу.

3. Буди стрпљив, сине мој, у мудрости је мојој, и није потребно да ти преводиш у садашње време.

4. Гле, дело које си позван да учиниш је да пишеш за слугу мога Џозефа.

5. А, гле, због тога што ниси наставио како си започео, када си кренуо да преводиш, одузех ову повластицу од тебе.

6. Не [а]гунђај, сине мој, јер је у мудрости мојој да поступим са тобом на овај начин.

7. Гле, ти још ниси схватио; ти си претпоставио да ћу ти је дати, када ниси помислио ни на шта друго, сем да треба да ме питаш.

8. Али, гле, кажем ти, мораш да [а]проучиш то у уму своме, онда мораш да ме [б]упиташ да ли је то исправно, а ако је то исправно изазваћу да [в]груди [г]горе

11 *а* УиЗ 9:1, 10.

9 1 *а* УиЗ 8:1, 11.
б ИЦС 1:67.

2 *а* Алудира се на додатну преводилачку активност, која укључује превођење Библије и Књиге Аврамове од стране Џозефа Смита, при чему је Оливер Каудери служио као писар.
всп Превод Џозефа Смита (ПЏС).

б УиЗ 6:26; 8:1.

6 *а* всп Гунђати.

8 *а* всп Промишљати.
б всп Молитва.
в Лк 24:32.
г всп Надахнуће, надахнути; Сведочанство.

у теби; стога ћеш [g]осетити да је то исправно.

9. Али ако то није исправно таква осећања имати нећеш, него ће ти мисли [a]замрети и због тога ћеш заборавити оно што је погрешно; стога, не можеш писати оно што је свето осим ако ти то ја нисам дао.

10. А сада, да си знао све ово, могао си да [a]преводиш; ипак, није потребно да преводиш сада.

11. Гле, то је било потребно кад си започео; али си се [a]побојао, и време је прошло и сада више није потребно;

12. Зар не видиш да дадох слузи своме [a]Јозефу довољно снаге, како би се то надокнадило? А никога од вас не осудих.

13. Чини оно што ти заповедих, и напредоваћеш. Буди веран и не препуштај се [a]искушењу.

14. Остани чврст у [a]делу на које те [b]позвах, и неће ти ни длака са главе зафалити, и биће [c]уздигнут у последњи дан. Амен.

10. ОДСЕК

Откривење дато пророку Јозефу Смиту, у Хармонију, у Пенсилванији, вероватно око априла 1829. год, мада су делови тога можда примљени већ лета 1828. год. У њему Господ обавештава Јозефа о променама које су опаки људи унели у рукопис 116 страна превода књиге Лехијеве, у Мормоновој књизи. Ове странице рукописа које беху привремено поверене Мартину Харису су се изгубиле из његовог поседа (видети увод 3. одсека). Злобан план је био да се сачека очекивани поновни превод онога што је на украденим странама и да се поквари углед преводиоца показујући неслагања до којих су донеле промене. Да је ову опаку намеру злобник зачео и да је то било познато Господу још када је Мормон, древни Нефијски историчар, начинио сажетак скупљених плоча, показано је у Мормоновој књизи (видети Речи Мормонове 1:3–7).

1–26 Сотона подстиче опаке људе да се противе Господњем делу. 27–33 Он настоји да уништи душе људске. 34–52 Јеванђеље ће ићи Ламанцима и свим народима преко Мормонове књиге. 53–63 Господ ће успоставити цркву своју и јеванђеље своје међу људима. 64–70 Сакупиће покајнике у своју цркву и спасиће послушне.

8*g* УиЗ 8:2–3.
9*a* УиЗ 10:2.
10*a* УиЗ 8:11.
11*a* всп Страх, бојати се.
12*a* УиЗ 18:8.
13*a* всп Искушати, искушење.
14*a* 1 Кор 16:13.
б всп Позвати, позван од Бога, позив.
в Алма 13:29; УиЗ 17:8.

Сада, гле, кажем ти, зато што предаде оне записе за које ти је дата моћ да их преводиш [а]Уримом и Тумимом, у руке [б]опаког човека, ти си их изгубио.

2. А такође у исто си време изгубио и дар, и помрачио свој [а]ум.

3. Ипак, поново ти је [а]обновљен; зато гледај да будеш веран и настави до краја остатак дела превођења како си га и започео.

4. Не трчи [а]брже нити ради више него што имаш [б]снаге и обезбеђених средстава да ти омогуће да преводиш; али буди [в]марљив до краја.

5. [а]Моли се увек, да можеш да изађеш као победник; да, да можеш да победиш Сотону, и да побегнеш из руку слугу сотонских које подржавају његово дело.

6. Гле, они су настојали да те [а]униште; да, чак и [б]онај у кога си се поуздао настојао је да те уништи.

7. А због тога рекох да је опак човек, јер је настојао да ти одузме оно што ти беше поверено; и такође је настојао да уништи дар твој.

8. И зато што си предао записе у његове руке, гле, опаки људи ти их одузеше.

9. Стога, ти их предаде, да, оно што је свето, опакости.

10. И гле, [а]Сотона је подстакао њихова срца да промене речи које си ти тражио да се запишу, или оне које си превео, или које изађоше из руку твојих.

11. И гле, кажем ти, зато што су изменили речи, оне се читају супротно од онога што си ти превео и учинио да се запише.

12. И на овај начин, ђаво настојаше да направи лукав план, како би могао да уништи ово дело.

13. Јер је подстакао њихова срца да ово чине, да би слагали рекавши да су те [а]ухватили у речима које си се претварао да преводиш.

14. Заиста, кажем ти, да нећу дозволити да Сотона изврши своју злу намеру у овоме.

15. Јер гле, он је подстакао њихова срца да те наведу да искушаваш Господа Бога свога, тражећи да то поново преведеш.

16. Онда, гле, они кажу и мисле у срцима својим – видећемо да ли му Бог даде моћ да преводи; ако је тако, даће му моћ поново;

17. А ако му Бог да моћ поново, или ако преведе поново, или, другим речима, ако обелодани исте речи, гле, имамо исте са нама и изменисмо их;

18. Стога се оне неће слагати, а ми ћемо рећи да он лагаше у речима својим, и да нема дара нити икакве моћи;

19. Зато ћемо уништити њега, а

10 1*а* всп Урим и Тумим.
б УиЗ 3:1–15.
2*а* всп Ум.
3*а* УиЗ 3:10.
4*а* Мос 4:27.
б Изл 18:13–26.
в Мт 10:22.
всп Марљивост.
5*а* 3 Не 18:15–21.
всп Молитва.
6*а* УиЗ 5:32–33; 38:13.
б УиЗ 5:1–2.
10*а* всп Ђаво.
13*а* Јер 5:26.

тако и дело; и учинићемо то да се не бисмо постидели на крају, и да примимо славу светску.

20. Заиста, заиста, кажем ти да је Сотона обузео њихова срца; [а]подстиче их на [б]безакоње против онога што је добро.

21. А њихова срца су [а]искварена, и пуна [б]опакости и одвратности; и више [в]љубе [г]таму него светлост, јер су им [д]дела зла, зато не ишту од мене.

22. [а]Сотона их подстиче, да би могао да [б]одведе душе њихове до уништења.

23. И тако направи лукав план, мислећи да уништи дело Божје; али затражићу то из руку њихових, и то ће се окренути на њихову срамоту и осуду на [а]судњи дан.

24. Да, он подстиче срца њихова на срџбу против овог дела.

25. Да, говори им: Варајте и чекајте у заседи, да уништите; гле, неће нашкодити. И тако им ласка, и говори им да није грех [а]лагати да би могли ухватити човека у лажи, да би га уништили.

26. И тако им ласка, и [а]води их са собом док не одвуче душе њихове у [б]пакао, и тако их наводи да упадну у сопствену [в]замку.

27. А тако он иде горе и доле, [а]тамо и амо на земљи, настојећи да [б]уништи душе људске.

28. Заиста, заиста, кажем ти, јао ће бити ономе који лаже да би [а]обмануо јер претпоставља да други лаже да би обмануо, јер такви нису изузети од [б]правде Божје.

29. Сада, гле, они променише ове речи, јер им Сотона рече: Он вас је преварио – и тако им се улагује да чине безакоња, да те наведу да [а]кушаш Господа Бога свога.

30. Гле, кажем ти да нећеш преводити поново речи ове које изађоше из руку твојих;

31. Јер, гле, неће они остварити своје зле планове да лажу о овим речима. Јер гле, уколико обелоданиш исте речи рећи ће да си ти слагао и да си се претварао да преводиш, и да сам себи противречиш.

32. А, гле, они ће ово објавити, и Сотона ће отврднути срца људи да их подстакне на срџбу против тебе, да не би поверовали речима мојим.

33. Тако [а]Сотона мисли да надвлада твоје сведочанство у овом поколењу, како дело не би

20 *а* 2 Не 28:20–22.
б вск Грех.
21 *а* УиЗ 112:23–24.
б вск Опак, опакост.
в Мојсије 5:13–18.
г Мос 15:26.
вск Тама, духовна.
д Јн 3:18–21;
УиЗ 29:45.
22 *а* 2 Не 2:17–18.
б вск Искушати, искушење.
23 *а* Хел 8:25;
УиЗ 121:23–25.
25 *а* 2 Не 2:18; 28:8–9;
Алма 10:17;
Мојсије 4:4.
вск Лагање.
26 *а* вск Отпадништво.
б вск Пакао.
в ПСол 29:5–6;
1 Не 14:3.
27 *а* Јов 1:7.
б 2 Не 28:19–23;
УиЗ 76:28–29.
28 *а* вск Обманути, обмана.
б Рим 2:3.
вск Правда.
29 *а* Мт 4:7.
33 *а* вск Ђаво.

могло да се обелодани овом поколењу.

34. Јер гле, ово је мудрост, а зато што ти показујем [а]мудрост и дајем ти заповести о овоме, шта ћеш учинити, не показуј је свету док не извршиш дело превођења.

35. Не чуди се што ти рекох: Ово је мудрост, не показуј је свету – јер рекох да је не показујеш свету, да би се сачувао.

36. Гле, не кажем да то не можеш да показујеш праведнима;

37. Али пошто не можеш увек да просудиш ко је [а]праведан, или не можеш увек да раздвојиш опаке од праведних, зато ти кажем, [б]стишај се док не оценим пригодним да све ово свету објавим.

38. А сада, заиста ти кажем, да је извештај о [а]ономе што си записао, а што изађе из руку твојих, урезан на [б]плочама Нефијевим.

39. Да, и сећаш се да је у овим записима речено да је детаљнији извештај о овоме дат на плочама Нефијевим.

40. А сада, зато што је извештај који је урезан на плочама Нефијевим детаљнији по питању овога што бих у својој мудрости желео да се да на знање људима у овом извештају –

41. Дакле, преводићеш урезане записе који су на [а]плочама Нефијевим, све док не дођеш до владавине цара Венијамина, или док не дођеш до онога што си превео, што си задржао код себе.

42. А гле, објавићеш га као запис Нефијев, и тако ћу поразити оне који променише речи моје.

43. Нећу дозволити да униште дело моје; да, показаћу им да је мудрост моја већа од лукавства ђаволовог.

44. Гле, имају они само део, или сажетак извештаја Нефијевог.

45. Гле, има много тога урезаног на плочама Нефијевим што даје већи увид у јеванђеље моје, зато, у мудрости је мојој да преведеш овај први део записа Нефијевих, и објавиш у овом делу.

46. И гле, сав остатак овог [а]дела садржи све оне делове мога [б]јеванђеља које свети пророци моји, да, и ученици моји, у својим молитвама [в]пожелеше да се обелодане народу овоме.

47. А рекох им да ће им се [а]уделити према [б]вери њиховој у молитвама њиховим;

48. Да, таква беше њихова вера – да јеванђеље моје, које им дадох да могу проповедати у својим данима, може доћи до њихове браће [а]Ламанаца, и

34 *а* всп Мудрост.
37 *а* Мт 23:28.
б Изл 14:14.
38 *а* У уводу првог издања Мормонове књиге, пророк је објаснио да је збирка изгубљених 116 страна преведена са дела плоча које се називају „Књига Лехијева.“
б всп Плоче.
41 *а* РМор 1:3–7.
46 *а* всп Мормонова књига.
б всп Јеванђеље.
в Енос 1:12–18; Морм 8:24–26; 9:34–37.
47 *а* 3 Не 5:13–15; УиЗ 3:19–20.
б всп Вера.
48 *а* Моро 10:1–5; УиЗ 109:65–66.

такође до оних који због неслога постадоше Ламанци.

49. Сада, то није све – њихова вера у њиховим молитвама беше да се и ово јеванђеље обзнани, ако буде могуће да други народи запоседну ову земљу;

50. И тако они оставише у својим молитвама благослов на ову земљу, да ко год поверује у ово јеванђеље у овој земљи може да има вечни живот;

51. Да, да буде слободна сваком народу, колену, језику или ма којим људима.

52. И сада, гле, према њиховој вери у њиховим молитвама даћу овај део јеванђеља мога на знање народу моме. Гле, не дајем им га да уништи оно што већ примише него да га надогради.

53. И тога ради рекох: Ако ово поколење не отврдне срца своја, успоставићу међу њима цркву своју.

54. Сада не кажем то да бих уништио цркву своју, већ то кажем да бих је изградио;

55. Дакле, ко год припада цркви мојој не треба да се [а]боји, јер ће [б]баштинити [в]царство небеско.

56. Али они који ме се не [а]боје, нити држе моје заповести него граде себи [б]цркве да би стицали [в]добитак, да, и сви они који опако чине и граде царство ђаволово – да, заиста, заиста вам кажем, то су они које ћу узнемирити, и учинити да се тресу и дрхте до саме сржи.

57. Гле, ја сам Исус Христ, [а]Син Божји. Дођох својима, а моји ме не примише.

58. Ја сам [а]светлост која светли у тами, а тама је не схвата.

59. Ја сам онај који рече – [а]друге [б]овце имам које нису из овог стада – ученицима својим, и беху многи који ме не [в]разумеше.

60. А показаћу народу овом да имадох и друге овце, и да беху огранак [а]дома Јаковљевог;

61. И изнећу на светло чудесна дела њихова, која учинише у име моје;

62. Да, такође ћу изнети на светло јеванђеље моје које им се служаше, и гле, оно неће оспорити оно што си ти примио, него ће га надоградити, и изнеће на светло истините појединости [а]учења мога, да, јединог учења које је у мени.

63. А ово чиним да бих успоставио јеванђеље моје, да не би било толико препирки; да, [а]Сотона подбуни срца људи да се [б]препиру о појединостима мога јеванђеља; и у томе чине грешку, јер [в]изврћу Света писма и не разумеју их.

55 *а* всп Страх, бојати се.
б Мт 5:10.
в всп Царство Божје или царство небеско.
56 *а* Проп 12:13–14.
б всп Ђаво – Црква ђаволова.
в 4 Не 1:26.
57 *а* Рим 1:4.
58 *а* УиЗ 6:21.
59 *а* Јн 10:16.
б всп Добри пастир.
в 3 Не 15:16–18.
60 *а* всп Виноград Господњи.
62 *а* 3 Не 11:31–40.
63 *а* всп Ђаво.
б всп Препирка.
в 2 Пет 3:16.

64. Стога, откријући им ову велику тајну;

65. Јер гле, [а]скупићу их као што квочка скупља пилиће своје под крила своја; уколико не отврдну срца своја;

66. Да, ако желе доћи, могу, а и да пију слободно [а]воде живота.

67. Гле, ово је учење моје – ко се год покаје и [а]дође к мени, тај је [б]црква моја.

68. Ко год [а]прогласи више или мање од тога, није од мене, него је [б]против мене; стога није из цркве моје.

69. А сада, гле, ко год је из цркве моје, и истраје у цркви мојој до краја, успоставићу га на [а]стени мојој, и [б]врата га паклена неће надвладати.

70. А сада, сети се речи онога који је живот и светлост [а]света, Откупитељ твој, [б]Господ твој и Бог твој. Амен.

11. ОДСЕК

Откривење дато преко пророка Џозефа Смита његовом брату Хајраму Смиту, у Хармонију, у Пенсилванији, маја 1829. год. Ово откривење је примљено преко Урима и Тумима као одговор на Џозефову молбу и захтев. Историја Џозефа Смита указује да је ово откривење примљено после обнове Ароновог свештенства.

1–6 Радници у винограду ће сећи спасење. 7–14 Тежи мудрости, узвикуј покајање, уздај се у Духа. 15–22 Држи заповести, учи Господњу реч. 23–27 Не поричи Духа откривења и пророштва. 28–30 Они који приме Христа постају синови Божји.

[а]Велико и чудесно дело ће ускоро доћи међу децу човечју.

2. Гле, ја сам Бог, [а]осврни се на [б]реч моју, која је жива и [в]моћна, [г]оштрија од двосекла мача, до те мере да растави на пола зглобове и мождину, зато осврни се на реч моју.

3. Гле, њива се [а]беласа и приспела је за жетву; стога, ко год жели да жање, нека захвата српом својим у снази својој, и жање док дан траје, да би [б]сакупио благо души својој, [в]вечно спасење у царству Божјем.

65*а* Лк 13:34; 3 Не 10:4–6; УиЗ 43:24.
66*а* всп Жива вода.
67*а* Мт 11:28–30.
б всп Црква Исуса Христа.
68*а* 3 Не 11:40.
б Лк 11:23.
69*а* всп Стена.
б Мт 16:18; 2 Не 4:31–32; УиЗ 17:8; 128:10.
70*а* всп Светлост, светлост Христова.
б всп Исус Христ.
11 1*а* Иса 29:14; УиЗ 4. всп Обнова јеванђеља.
2*а* 1 Не 15:23–25; УиЗ 1:14; 84:43–45.
б Јев 4:12.
в Алма 4:19; 31:5.
г Хел 3:29–30; УиЗ 6:2.
3*а* УиЗ 12:3.
б Лк 18:22; Хел 5:8.
в 1 Тим 6:19.

4. Да, ко год захвата [а]српом својим и жање, њега је Бог позвао.

5. Дакле, ако [а]иштеш од мене даће ти се; ако куцаш отвориће ти се.

6. Сада, пошто заиште, гле, кажем ти, држи моје заповести, и настој да успоставиш и утврдиш дело [а]сионско;

7. Не тежи [а]богатству него [б]мудрости, и гле, тајне Божје ће ти се разоткрити, а онда ћеш се обогатити. Гле, онај који има вечни живот, богат је.

8. Заиста, заиста ти кажем, шта год пожелиш од мене биће учињено; а ако пожелиш, бићеш средство да се уради много доброг у овом поколењу.

9. Ни о чему не [а]говори овом поколењу осим о [б]покајању. Држи моје заповести, и помози да се успостави моје дело, [в]према мојим заповестима, и бићеш благословен.

10. Гле, имаш [а]дар, или ћеш га имати ако то пожелиш од мене у вери, срцем [б]искреним, верујући у моћ Исуса Христа, или у моћ моју, којом теби говорим.

11. Јер, гле, ја сам онај који говори; гле, ја сам [а]светлост која светли у тами, и [б]моћу својом ти дајем речи ове.

12. А сада, заиста, заиста, кажем ти, [а]уздај се у тог [б]Духа који наводи да се чини добро – да, да се чини исправно, да се [в]ходa [г]понизно, да се [д]суди праведно; а то је Дух мој.

13. Заиста, заиста, кажем ти, уделићу ти од Духа свога, који ће [а]просветлити [б]ум твој, који ће испунити душу твоју [а]радошћу;

14. А онда ћеш знати, или ћеш по томе знати, све оно што зажелиш од мене, што се односи на [а]праведност, верујући у мене да ћеш примити.

15. Гле, заповедам ти да не треба да претпостављаш да си позван да проповедаш све док те не [а]позовем.

16. Чекај још мало, док не будеш имао речи моје, [а]стену моју, цркву моју, и јеванђеље моје, да засигурно можеш знати учење моје.

17. А онда, гле, према жељама твојим, да, и то према вери твојој, биће ти учињено.

4а Отк 14:15; УиЗ 14:3–4.
5а всп Молитва.
6а Иса 52:7–8; УиЗ 66:11.
всп Сион.
7а 1 Цар 3:11–13; 2 Не 26:31; Јаков 2:17–19; УиЗ 38:39.
б всп Мудрост.
9а УиЗ 19:21–22.
б всп Покајати се, покајање.
в УиЗ 105:5.
10а УиЗ 46:8–12.
б Лк 8:15.
11а всп Светлост, светлост Христова.
б всп Моћ.
12а УиЗ 84:116.
всп Уздање.
б Рим 8:1–9; 1 Јн 4:1–6.
в всп Ходати, ходати са Богом.
г всп Понизан, понизност.
д Мт 7:1–5; Алма 41:14–15.
13а УиЗ 76:12.
б всп Ум.
в всп Радост.
14а всп Праведан, праведност.
15а ЧВ 1:5.
всп Власт; Позвати, позван од Бога, позив.
16а УиЗ 6:34.
всп Стена.

18. Држи моје заповести; стишај се; обрати се Духу моме;
19. Да, [а]приањај уз мене свим срцем својим, да би помогао да се на светло изнесе све оно о чему се говораше – да, превод дела мога; буди стрпљив док га не извршиш.
20. Гле, ово је дело твоје, да [а]држиш моје заповести, да, свом моћу, умом и снагом својом.
21. Не настој да проглашаваш реч моју, него прво настој да је [а]примиш, а тада ће се твој језик одрешити; онда, ако зажелиш, имаћеш Духа мога и реч моју, да, моћ Божју за уверавање људи.
22. Али сада, стишај се; проучавај [а]реч моју која изађе међу децу човечју, и такође [б]проучавај [в]реч моју која ће тек изаћи међу децу човечју, и то што се сада преводи, да, док не добијеш све оно што ћу [г]уделити деци човечјој у овом поколењу, и тада ће се све томе додати.
23. Гле, ти си [а]Хајрам, син мој, [б]тражи царство Божје, и све остало ће ти се додати, сходно ономе што је исправно.
24. [а]Гради на стени мојој, која је [б]јеванђеље моје;
25. Не поричи Духа [а]откривења, нити Духа [б]пророштва, јер јао је ономе који пориче све ово;
26. Стога, [а]скупљај то у срцу свом све док не буде у мудрости мојој да идеш даље.
27. Гле, говорим свима који имају добре жеље, и [а]захватају српом својим и жању.
28. Гле, ја сам [а]Исус Христ, Син Божји. Ја сам живот и [б]светлост света.
29. Ја сам онај који дођох својима а моји ме не примише;
30. Али заиста, заиста, кажем вам, да ћу свима онима који ме приме, дати [а]моћ да постану [б]синови Божји, а тако и онима који верују у име моје. Амен.

12. ОДСЕК

Откривење дато преко пророка Џозефа Смита Џозефу Најту ст, у Хармонију, у Пенсилванији, маја 1829. год. Џозеф Најт је поверовао у изјаве Џозефа Смита које се тичу поседовања плоча Мормонове књиге и посла превођења који је био у току

19 *а* Јаков 6:5; УиЗ 98:11.
20 *а* всп Послушност, послушан, послушати.
21 *а* Алма 17:2–3; УиЗ 84:85.
22 *а* ти Библија.
б всп Света писма – Вредност Светих писама.
в ти Мормонова књига.
г Алма 29:8.
23 *а* ИЏС 1:4.
б Мт 6:33.
24 *а* Мт 7:24–27.
б всп Јеванђеље.
25 *а* всп Откривење.
б Отк 19:10. всп Пророштво, прорицати.
26 *а* Понз 11:18; УиЗ 6:20; 43:34; ЏС – Мт 1:37.
27 *а* всп Мисионарски рад.
28 *а* всп Исус Христ.
б всп Светлост, светлост Христова.
30 *а* Јн 1:12.
б всп Синови и кћери Божје.

и неколико је пута материјално помагао Џозефу Смиту и његовом писару, што им је омогућило да наставе превођење. По захтеву Џозефа Најта, пророк упита Господа и прими откривење.

1–6 Радници у винограду ће сећи спасење. 7–9 Сви који зажеле и оспособе се могу помагати у Господњем делу.

[a]Велико и чудесно дело ће ускоро доћи међу децу човечју.

2. Гле, ја сам Бог, осврни се на реч моју, која је жива и моћна, оштрија од двосекла мача, до те мере да раставља на пола зглобове и мождину, зато осврни се на реч моју.

3. Гле, њива се беласа и приспела је за жетву; стога, ко год жели да жање, нека захвата српом својим у снази својој, и жање док дан траје, да би сакупио благо души својој, вечно спасење у царству Божјем.

4. Да, ко год захвата српом својим и жање, њега је Бог позвао.

5. Дакле, ако иштеш од мене примићеш; ако куцаш отвориће ти се.

6. Сада, пошто заиште, гле, кажем ти, држи моје заповести, и настој да успоставиш и утврдиш дело сионско;

7. Гле, говорим теби, и такође свима који зажеле да успоставе и утврде ово дело;

8. А нико не може да помаже у овом делу осим оног који је [a]понизан и пун [б]љубави, који има [в]веру, [г]наду и [д]милосрђе, који је умерен у свему, шта год му се на бригу повери.

9. Гле, ја сам светлост и живот света, онај који ово говори, стога се на то осврни моћу својом, и онда си позван. Амен.

13. ОДСЕК

Извод из историје Џозефа Смита који пружа извештај о заређењу пророка и Оливера Каудерија у Ароново свештенство у близини Хармонија, у Пенсилванији, 15. маја 1829. год. Заређење беше изведено рукама анђела који се представио као Јован, исти онај који се зваше Јован Крститељ у Новом завету. Анђео је објаснио да делује под вођством Петра, Јакова и Јована, древних апостола, који држе кључеве вишег свештенства, званог Мелхиседеково свештенство. Џозефу и Оливеру је дато

12 1*а* Видети УиЗ 11:1–6 за сличне унакрсне референце.
8*а* всп Понизан, понизност.
б всп Љубав.
в всп Вера.
г всп Нада.
д всп Милосрђе.

обећање да ће им ово више свештенство бити поверено у право време.(Видети одсек 27:7–8, 12.)

Представљени су кључеви и моћи Аароновог свештенства.

Вама, моји другови служитељи, у име Месијино [а]поверавам [б]свештенство Ароново, које држи кључеве служења [а]анђела, и јеванђеља [з]покајања, и [д]крштења урањањем за опрост греха; а оно се никада више неће одузети са земље, све док [ђ]синови Левијеви поново не принесу Господу принос у [е]праведности.

14. ОДСЕК

Откривење дато преко пророка Џозефа Смита Дејвиду Витмеру, у Фајетту, у Њујорку, јуна 1829. год. Породица Витмер је постала веома заинтересована за превођење Мормонове књиге. Пророк се настанио у дому Питера Витмера ст. где је боравио све док дело превођења не беше приведено крају, и док ауторска права не беху осигурана. Тројица синова Витмерових, који су сви примили сведочанство о истинитости дела, постали су веома забринути по питању својих личних дужности. Ово откривење и два која следе (15. и 16. одсек) беху дата као одговор на питање преко Урима и Тумима. Дејвид Витмер је касније постао један од тројице сведока за Мормонову књигу.

1–6 Радници у винограду ће стећи спасење. 7–8 Вечни живот је највећи од Божјих дарова. 9–11 Христ створи небеса и земљу.

[а]Велико и чудесно дело ће ускоро доћи деци човечјој.

2. Гле, ја сам Бог, осврни се на реч моју, која је жива и моћна, оштрија од двосекла мача, до те мере да раставља на пола зглобове и мождину, зато осврни се на реч моју.

3. Гле, њива се беласа и приспела је за жетву; стога, ко год жели да жање, нека захвата српом својим у снази својој, и жање док дан траје, да би сакупио благо души својој, вечно спасење у царству Божјем.

13 1*а* ИЦС 1:68–75. всп Заредити, заређење.
б УиЗ 27:8; 84:18–34. всп Ароново свештенство.
в всп Анђели.
г всп Покајати се, покајање.
д всп Крштење, крстити.
ђ Видети запис Оливера Каудерија о обнови Аароновог свештенства на крају Историје Џозефа Смита. Понз 10:8; 1 Дн 6:48; УиЗ 128:24.
е всп Праведан, праведност.
14 1*а* Видети УиЗ 11:1–6 за сличне унакрсне референце.

4. Да, ко год захвата српом својим и жање, њега је Бог позвао.

5. Дакле, ако иштеш од мене примићеш; ако куцаш отвориће ти се.

6. Настој да успоставиш и утврдиш мој Сион. Држи моје заповести у свему.

7. А ако [а]држиш моје заповести и [б]истрајеш до краја имаћеш [в]вечни живот, а тај је дар највећи од свих дарова Божјих.

8. И догодиће се, да ћеш ако упиташ Оца у име моје, верујући, примити [а]Светог Духа, који подстицај даје, да би могао да стојиш као [б]сведок за оно што ћеш и [в]чути и видети, и да би могао да објавиш покајање овом поколењу.

9. Гле, ја сам [а]Исус Христ, [б]Син [в]живог Бога, који [г]створи небеса и [д]земљу, [ђ]светлост која се не може сакрити у [е]тами;

10. Стога, морам пренети [а]пунину јеванђеља мога од [б]нејеврeја дому Израеловом.

11. А гле, ти си Дејвид, и позван си да помажеш, а будеш ли то радио, и веран си, бићеш благословен и духовно и временски, и велика ће бити награда твоја. Амен.

15. ОДСЕК

Откривење дато преко пророка Џозефа Смита Џону Витмеру, у Фајету, у Њујорку, јуна 1829. год, (видети увод 14. одсека). Порука је интимна и изразито личне природе јер Господ говори оно што беше познато само Њему и Џону Витмеру. Џон Витмер касније постаје један од осморице сведока за Мормонову књигу.

1–2 Господња рука је над целом земљом. 3–6 Проповедање јеванђеља и спасавање душа је од највеће вредности.

Послушај, слуго мој Џоне, и чуј речи Исуса Христа, Господа твога и Откупитеља твога.

2. Јер гле, говорим ти оштрином и [а]моћу, јер моја је рука над целом земљом.

3. И рећи ћу ти оно што

7*а* Лев 26:3–12; Јн 15:10; Мос 2:22, 41; УиЗ 58:2.
б всп Истрајати.
в 2 Не 31:20; УиЗ 6:13. всп Вечни живот.
8*а* всп Свети Дух.
б Мос 18:8–10. всп Сведочити, сведок.
в Видети „Сведочанство тројице сведока" на уводним страницама Мормонове књиге.
9*а* Мос 4:2; УиЗ 76:20–24.
б Рим 1:4.
в Дан 6:26; Алма 7:6; УиЗ 20:19.
г Јн 1:1–3, 14; 3 Не 9:15; УиЗ 45:1. всп Створити, стварање.
д Авр 4:12, 24–25.
ђ 2 Сам 22:29. всп Светлост, светлост Христова.
е всп Тама, духовна.
10*а* УиЗ 20:8–9; ИЏС 1:34.
б всп Нејевреји.
15 2*а* Хел 3:29–30. всп Моћ.

никo не зна осим мене и тебе самог –

4. Јер си много пута пожелео да од мене сазнаш оно што би било од највеће вредности за тебе.

5. Гле, благословен да си због тога, и због изношења речи које ти дадох према заповестима мојим.

6. А сада, гле, кажем ти, оно што би било највредније за тебе јесте да [а]објављујеш покајање овом народу, да би могао да приводиш душе к мени, и да [б]одмориш са њима у [в]царству [г]Оца мога. Амен.

16. ОДСЕК

Откривење дато преко пророка Џозефа Смита Питеру Витмеру мл, у Фајету, у Њујорку, јуна 1829. год. (видети увод 14. одсека). Питер Витмер мл. касније постаје један од осморице сведока за Мормонову књигу.

1–2 Господња рука је над целом земљом. 3–6 Проповедање јеванђеља и спасавање душа је од највеће вредности.

[а]Послушај, слуго мој Питере, и чуј речи Исуса Христа, Господа твога и Откупитеља твога.

2. Јер гле, говорим ти оштрином и моћу, јер моја је рука над целом земљом.

3. И рећи ћу ти оно што никo не зна осим мене и тебе самог –

4. Јер много пута си пожелео да од мене сазнаш оно што би било од највеће вредности за тебе.

5. Гле, благословен да си због тога, и због изношења речи које ти дадох према заповестима мојим.

6. А сада, гле, кажем ти, оно што би било највредније за тебе јесте да објављујеш покајање овом народу, да би могао да приводиш душе к мени, и да одмориш са њима у царству Оца мога. Амен.

17. ОДСЕК

Откривење дато преко пророка Џозефа Смита Оливеру Каудерију, Дејвиду Витмеру, и Мартину Харису, у Фајету, у Њујорку, јуна 1829. год, пре него што су видели урезане плоче које садрже запис Мормонове књиге. Џозеф и његов писар, Оливер

6 *а* УиЗ 18:15–16. всп Мисионарски рад.
б всп Покој.
в всп Царство Божје или царство небеско.
г всп Отац на небу.
16 1 *а* Видети УиЗ 15 за сличне унакрсне референце.

Каудери, сазнаше из превођења плоча Мормонове књиге да ће се одредити три посебна сведока (видети Етер 5:2–4; 2. Нефи 11:3; 27:12). Оливер Каудери, Дејвид Витмер и Мартин Харис беху подстакнути надахнутом жељом да буду та три посебна сведока. Пророк је питао Господа, а ово откривење беше дато као одговор преко Урима и Тумима.

1–4 Вером ће тројица сведока видети плоче и друге свете предмете. 5–9 Христ сведочи о божанској природи Мормонове књиге.

Гле, кажем вам да се морате ослонити на реч моју, да ћете, уколико то чините потпуном намером срца, [а]видети [б]плоче, а такође и оклоп, [в]мач Лаванов, [г]Урим и Тумим, који беху дати [д]брату Јаредовом на гори, када говораше са Господом [ђ]лицем у лице, и [е]чудесне путоказе који беху дати Лехију док беше у пустињи, на границама [ж]Црвеног мора.

2. А по вери вашој моћи ћете их видети, и то баш по тој вери коју имадоше древни пророци.

3. И након што стекнете веру, а видите их очима својим, [а]посведочићете о њима, моћу Божјом;

4. А ово чините да слуга мој Џозеф Смит мл. не би био унижтен, да бих могао да испуним праведне намере своје зарад деце човечје у овом делу.

5. И посведочићете да сте их видели, као што их је и слуга мој Џозеф Смит мл. видео, јер их је моћу мојом видео, а то је зато што је веру имао.

6. А он је превео [а]књигу, и то онај [б]део који му заповедих, и као што је Господ и Бог твој жив то је истинито.

7. Стога, ви сте примили исту моћ, и исту веру, и исти дар као он;

8. И ако чините ове последње заповести моје, које сам вам дао, [а]врата паклена вас неће надвладати; јер је [б]благодат моја довољна за вас, и бићете [в]уздигнути у последњи дан.

9. А ја, Исус Христ, [а]Господ твој и Бог твој, теби ово рекох, да бих могао испунити праведне намере своје зарад деце човечје. Амен.

17 1*а* 2 Не 27:12; Етер 5:2–4; УиЗ 5:15. Видети „Сведочанство тројице сведока“ на уводним страницама Мормонове књиге.
б Морм 6:6; ИЦС 1:52. всп Плоче.
в 1 Не 4:8–9; 2 Не 5:14; Јаков 1:10; Мос 1:16.
г всп Урим и Тумим.
д Етер 3.
ђ Пос 32:30; Изл 33:11; Мојсије 1:2.
е 1 Не 16:10, 16, 26–29; Алма 37:38–47.
ж 1 Не 2:5.
3*а* всп Сведочити; Сведочити, сведок.
6*а* всп Мормонова књига.
б 2 Не 27:22; 3 Не 26:7–10.
8*а* Мт 16:18; 3 Не 11:39; УиЗ 10:69.
б всп Благодат.
в 1 Не 13:37; 3 Не 27:14–15, 22; УиЗ 9:14.
9*а* всп Господ.

18. ОДСЕК

Откривење дато пророку Џозефу Смиту, Оливеру Каудерију и Дејвиду Витмеру, у Фајету, у Њујорку, јуна 1829. год. Према пророку, ово откривење је обелоданило „позивање дванаесторице апостола у овим последњим данима, као и упутства која се односе на изградњу Цркве.“

1–5 Света писма показују како треба градити цркву. 6–8 Свет сазрева у безакоњу. 9–16 Вредност душа је велика. 17–25 Да би добили спасење, људи морају на себе да преузму име Христово. 26–36 Одређени су позив и мисија Дванаесторице. 37–39 Оливер Каудери и Дејвид Витмер морају да нађу Дванаесторицу. 40–47 Да би добили спасење, људи морају да се покају, да се крсте, и да држе заповести.

Сада, гле, због онога што си ти, слуго мој Оливере Каудерију, зажелео да сазнаш од мене, дајем ти ове речи:

2. Гле, објавих ти Духом својим много пута, да је то што си записао [а]истинито; стога ти знаш да је то истинито.

3. А ако знаш да је то истинито, гле, дајем ти заповест, да се ослониш на то што је [а]записано;

4. Јер ту је записано све што се тиче утемељивања цркве моје, [а]јеванђеља мога и [б]стене моје.

5. Дакле, ако градиш цркву моју на темељу јеванђеља мога и стене моје, врата паклена те неће надвладати.

6. Гле, [а]свет сазрева у безакоњу; и свакако је неопходно да се деца човечја подстакну на покајање, како [б]нејевреји тако и дом Израелов.

7. Стога, пошто ти беше [а]крштен рукама слуге мога Џозефа Смита мл, како му заповедих, он испуни оно што му бејах заповедио.

8. А сада, не чуди се што њега позвах своје сврхе ради, сврхе која је мени знана; стога, ако буде [а]марљив у [б]држању заповести мојих биће [в]благословен вечним животом; а његово име је [г]Џозеф.

9. А сада, Оливере Каудерију, теби говорим, и Дејвиду Витмеру такође, путем заповести, јер, гле, заповедам људима свугде да се покају, и говорим вама, и то као и Павлу моме [а]апостолу, јер сте позвани на исти позив на који он беше позван.

18 2*а* УиЗ 6:15–17.
3*а* УиЗ 98:11.
вск Света писма – Вредност Светих писама.
4*а* вск Јеванђеље.
б вск Стена.
6*а* вск Свет.
б вск Нејевреји.
7*а* ИЦС 1:70–71.
8*а* вск Марљивост.
б вск Послушност, послушан, послушати.
в вск Благословити, благословен, благослов.
г 2 Не 3:14–15.
вск Смит, Џозеф, мл.
9*а* Рим 1:1.

10. Сети се, [а]вредност [б]душа је велика у очима Божјим;

11. Јер, гле, Господ [а]Откупитељ ваш поднесе [б]смрт у телу; дакле [в]поднесе [г]бол свих људи, да би сви људи могли да се покају и дођу к њему.

12. И [а]уста поново из мртвих, да приведе све људе к себи, уз услов [б]покајања.

13. А колико ли је велика [а]радост Његова у души која се покаје!

14. Стога, позвани сте да [а]узвикујете покајање овом народу.

15. А ако будете радили свих дана својих узвикујући покајање овом народу, и приведете само једну [а]душу к мени, колико ли ће велика бити радост ваша са њом у царству Оца мога!

16. А сада, ако радост ваша буде велика због једне душе коју приведосте к мени у [а]царство Оца мога, колико велика ће бити ваша [б]радост ако [в]приведете много душа к мени!

17. Гле, имате јеванђеље моје пред собом, и стену моју, и [а]спасење моје.

18. [а]Иштите од Оца с вером у [б]име моје, верујући да ћете примити, и имаћете Светога Духа, који објављује све оно што је [в]потребно деци човечјој.

19. А ако немате [а]вере, [б]наде и [в]милосрђа, не можете ништа да учините.

20. Не [а]препирите се ни са једном црквом, осим ако то није [б]црква ђаволова.

21. Преузмите на себе [а]име Христово, и [б]говорите истину [в]разборито.

22. А сви они који се покају и [а]крсте у име моје, које је Исус Христ, и [б]истрају до краја, биће спашени.

23. Гле, Исус Христ је [а]име које је од Оца дато, и нема другог датог имена којим би човек могао да се спаси;

24. Стога, свако мора на себе преузети име које је од Оца дато, јер тим ће именом бити названи у последњи дан;

25. Дакле, ако не знају [а]име

10 *а* всп Душа – Вредност душе.
б всп Душа.
11 *а* всп Откупитељ.
б всп Распеће.
в всп Откупити, откупљен, откупљење.
г Иса 53:4–5.
всп Помирити, помирење.
12 *а* всп Васкрсење.
б УиЗ 19:4–18.
всп Покајати се, покајање.
13 *а* Лк 15:7.
14 *а* Алма 29:1–2; УиЗ 34:5–6; 63:57.
15 *а* всп Душа – Вредност душе.
16 *а* всп Царство Божје или царство небеско.
б Алма 26:11.
всп Радост.
в всп Мисионарски рад.
17 *а* всп Спасење.
18 *а* всп Молитва.
б Јн 15:16.
в УиЗ 88:63–65.
19 *а* всп Вера.
б всп Нада.
в всп Милосрђе.
20 *а* 2 Тим 2:23–24; 3 Не 11:29–30.
б всп Ђаво – Црква ђаволова.
21 *а* 2 Не 31:13; Мос 5:8; 3 Не 27:5; УиЗ 20:37.
б УиЗ 100:5–8.
в Рим 12:3.
22 *а* всп Крштење, крстити.
б всп Истрајати.
23 *а* Мал 1:11; Дела 4:12; Мос 3:17; Хел 3:28–29.
25 *а* Мос 5:9–14.

којим ће се назвати, не могу боравити у [б]царству Оца мога.

26. А сада, гле, има других који су позвани да објављују јеванђеље моје, и [а]нејеврејима и Јеврејима;

27. Да, и то дванаесторица; а [а]Дванаесторица ће бити ученици моји, и преузеће на себе име моје; а Дванаесторица су они који ће желети да на себе преузму [б]име моје потпуном намером срца.

28. А ако зажеле да преузму на себе име моје потпуном намером срца, позвани су да иду целим [а]светом да проповедају [б]јеванђеље моје [в]свакоме створењу.

29. И то су они које заредих да [а]крсте у име моје, према ономе што је записано;

30. А имате то што је записано пред собом; стога, морате то извршити према речима које су записане.

31. И сада говорим вама, [а]Дванаесторици – гле, моја благодат је довољна за вас; морате ходати усправно преда мном и не грешити.

32. А гле, ви сте они које заредих да [а]заређујете свештенике и учитеље; да објављујете јеванђеље моје, [б]према моћи Светога Духа која је у вама, и сходно [в]позивима и даровима Божјим људима;

33. И ја, Исус Христ, Господ твој и Бог твој, то рекох.

34. Ове [а]речи нису од људи нити од човека, него од мене; стога, треба да посведочите да су од мене а не од човека;

35. Јер мој је [а]глас који их вама говори; јер су вам дате Духом мојим, и моћу мојом можете их читати један другоме; а да то није било по мојој моћи не бисте их имали;

36. Дакле, можете [а]посведочити да чусте глас мој, и знате речи моје.

37. А сада, гле, обавезујем тебе, Оливере Каудерију, а такође и Дејвида Витмера, да тражите Дванаесторицу, оне који ће имати жеље о којима рекох;

38. И по жељама њиховим и [а]делима њиховим ћете их препознати.

39. А када их пронађете, показаћете им ово.

40. И пашћете и [а]клањати се Оцу у име моје.

41. А морате да проповедате свету, говорећи: Морате да се покајете и крстите, у име Исуса Христа;

42. Јер сви људи морају да се покају и крсте, и не само људи,

25 *б* всп Целестијална слава.
26 *а* УиЗ 90:8–9; 112:4.
27 *а* всп Апостол.
б УиЗ 27:12.
28 *а* Мк 16:15–16.
б всп Јеванђеље.
в УиЗ 1:2; 42:58.
29 *а* 3 Не 11:21–28; УиЗ 20:72–74.
31 *а* УиЗ 107:23–35.
32 *а* Моро 3; УиЗ 20:60; 107:58. всп Заредити, заређење.
б 2 Пет 1:21; УиЗ 68:3–4.
в УиЗ 20:27.
34 *а* всп Света писма.
35 *а* УиЗ 1:38. всп Глас.
36 *а* всп Сведочити.
38 *а* всп Дела.
40 *а* всп Клањати се.

него и жене, и деца која дођоше у доба [а]урачунљивости.

43. А онда, након што сте ово примили, морате држати моје [а]заповести у свему;

44. И рукама вашим учинићу [а]чудесно дело међу децом човечјом, [б]уверавањем многих о гресима њиховим, да могу доћи до покајања, и да могу доћи у царство Оца мојега.

45. Стога, благослови које вам дајем су [а]изнад свега.

46. А након што примисте ово, ако не [а]држите заповести моје, не можете се спасити у царству Оца мојега.

47. Гле, ја, Исус Христ, Господ ваш и Бог ваш, и Откупитељ ваш, моћу Духа мојега то рекох. Амен.

19. ОДСЕК

Откривење дато преко пророка Џозефа Смита, у Манчестеру, у Њујорку, вероватно у лето 1829. год. У својој историји, пророк то представља као „заповест од Бога, а не од човека, дату Мартину Харису, од онога који је вечан.“

1–3 Христ има сву моћ. 4–5 Сви људи морају да се покају или да пате. 6–12 Вечна казна је Божја казна. 13–20 Христ је трпео за све, да они не би трпели ако се буду покајали. 21–28 Проповедај јеванђеље покајања. 29–41 Објављуј радосне вести.

Ја сам [а]Алфа и Омега, [б]Христ Господ; да, ја сам Он, почетак и крај, Откупитељ света.

2. Ја, пошто изврших и [а]сврших вољу онога чији сам, и то Очеву вољу за мене – учиних то да бих све могао да [б]потчиним себи –

3. Задржавајући сву [а]моћ, и то да бих [б]уништио Сотону и дело његово на [в]крају света и последњег великог судњег дана, који ћу донети становницима његовим, [г]судећи свакоме према поступцима његовим и [д]делима које изврши.

4. А заиста сваки човек мора да се [а]покаје или да [б]трпи, јер ја, Бог, сам [в]бескрајан.

5. Стога, не [а]опозивам суд који

42 *а* УиЗ 20:71; 29:47; 68:27. всп Извештај, урачунљив, урачунљивост.
43 *а* всп Заповести Божје.
44 *а* Иса 29:14; УиЗ 4:1.
б Алма 36:12–19; 62:45.
45 *а* УиЗ 84:35–38.
46 *а* УиЗ 82:3.

19 1 *а* Отк 1:8, 11; 3 Не 9:18; УиЗ 35:1; 61:1. всп Алфа и Омега.
б всп Исус Христ.
2 *а* Јн 17:4; 3 Не 11:11.
б Фил 3:21.
3 *а* всп Моћ.
б Иса 14:12–17; 1 Јн 3:8; 1 Не 22:26; УиЗ 88:111–115.
в всп Свет – Крај света.
г всп Суд, последњи.
д всп Дела.
4 *а* всп Покајати се, покајање.
б Лк 13:3; Хел 14:19.
в Мојсије 1:3.
5 *а* УиЗ 56:4; 58:32.

ћу донети, него ће јао доћи, плач, [б]јаук, и шкргут зуба, да, онима који се нађу са моје [в]леве стране.

6. Ипак, [а]није записано да неће бити краја овом мучењу, него је записано [б]*бескрајно мучење.*

7. Опет, записано је [а]*вечно проклетство;* стога је то наглашеније од других стихова из Светих писама, да би могло деловати на срца деце човечје, све зарад славе имена мога.

8. Стога, разоткрићу вам тајну ову, јер је пригодно да је знате као што су је моји апостоли знали.

9. Говорим вама који сте за ово изабрани, баш као да сте једно, да можетеући у [а]покој мој.

10. Јер, гле, [а]тајна побожности, како ли је велика! Јер, гле, ја сам бескрајан, а казна која се даје из руке моје је бескрајна казна, јер [б]Бескрајни је име моје. Стога –

11. [а]Вечна казна је Божја казна.

12. Бескрајна казна је Божја казна.

13. Стога, заповедам ти да се покајеш, и држиш [а]заповести које прими из руке слуге мога Џозефа Смита мл, у име моје;

14. А по мојој свемогућој моћи ти их прими;

15. Стога ти заповедам да се покајеш – покај се или ћу те ударити прутом уста својих, и гневом, и срџбом, и твоја ће [а]трпљења бити јака – колико јака ти не знаш, колико силна ти не знаш, да, како тешка за подношење ти не знаш.

16. Јер гле, ја, Бог, [а]претрпех све то за све, да они не [б]би трпели ако се [в]покају.

17. Али ако се не покају морају да [а]трпе као ја;

18. То трпљење проузрокова да ја, и то Бог, највећи од свих, дрхтим од бола, и крварим из сваке поре, да трпим и телом и духом – и пожелех да [а]не морам да попијем горку чашу и да устукнем –

19. Ипак, нека је слава Оцу, ја попих и [а]сврших припрему своју зарад деце човечје.

20. Дакле, заповедам ти поново да се покајеш, да те не бих понизио својом свемогућом моћу; и да [а]признаш грехе своје, да не би трпео ове казне о којима говорах, од којих у најмањој, да, чак и у незнатној мери, окуси када повукох Духа свога.

21. И заповедам ти да не [а]проповедаш ништа сем покајања, и

5 *б* Мт 13:42.
в Мт 25:41–43.
6 *а* УиЗ 76:105–106; 138:59.
б УиЗ 76:33, 44–45.
7 *а* Хел 12:25–26; УиЗ 29:44.
9 *а* всп Покој.
10 *а* Јаков 4:8; УиЗ 76:114–116.
б Мојсије 1:3; 7:35. всп Бескрајан.
11 *а* Мт 25:46.
13 *а* УиЗ 5:2; 10:6–7; 17.
15 *а* Алма 36:11–19.
16 *а* Алма 11:40–41. всп Помирити, помирење.
б всп Милостив, милост.
в всп Опрост греха.
17 *а* УиЗ 29:17.
18 *а* Лк 22:42–44.
19 *а* Јн 17:4; 19:30.
20 *а* Бр 5:6–7; Мос 26:29; УиЗ 58:43; 64:7. всп Признати, признавање.
21 *а* УиЗ 11:9.

[б]не показујеш ово свету док то не буде мудро по мени.

22. Јер они не могу да [а]поднесу месо сада, него морају [б]млеко да приме; стога, не смеју знати све ово, да не би пропали.

23. Учи од мене, и слушај речи моје; [а]ходај у [б]кроткости Духа мога, и имаћеш [в]мир у мени.

24. Ја сам [а]Исус Христ, дођох по вољи Оца, и чиним вољу Његову.

25. И опет, заповедам ти да не [а]жудиш за [б]женом ближњега свога, нити да тражиш живот ближњега свога.

26. И опет, заповедам ти да не жудиш за имовином својом, него да је великодушно уделиш за штампање Мормонове књиге, која садржи [а]истину и реч Божју –

27. Која је реч моја [а]нејеврејима, како би се ускоро могла пронети ка [б]Јеврејима, од којих су Ламанци [в]остатак, да би поверовали у јеванђење, и да не би чекали [г]Месију да дође кад је Он већ дошао.

28. И опет, заповедам ти да се [а]молиш [б]гласно као и у срцу своме; да, пред светом као и у тајности, јавно као и у приватности.

29. И [а]објави радосне вести, да, прогласи их на горама, и свугде на узвишењима, и међу свим народима које ћу ти допустити да видиш.

30. А то ћеш чинити са свом понизношћу, [а]уздајући се у мене, не вређајући оне који те вређају.

31. А о [а]сложеним начелима нећеш говорити, него ћеш објављивати покајање и [б]веру у Спаситеља, и [в]опрост греха [г]крштењем, и [д]огњем, да, и то [ђ]Светим Духом.

32. Гле, ово је велика и последња [а]заповест коју ћу ти дати по овом питању; јер је ово довољно за твој свакодневни пут, све до краја живота твога.

33. А примићеш беду ако потцениш [а]савете ове, да, чак и лично уништење и уништење имовине своје.

34. [а]Предај део имовине своје, да, и то део земљишта свог, све остало што није за издржавање породице твоје.

35. Плати [а]дугове у које си

21 *б* ИЦС 1:42.
22 *а* УиЗ 78:17–18.
б Јев 5:11–14; УиЗ 50:40.
23 *а* Моро 7:3–4.
б всп Кротак, кроткост.
в всп Мир.
24 *а* всп Исус Христ.
25 *а* всп Жудети.
б Изл 20:17; 1 Кор 7:2–4. всп Прељуба.
26 *а* всп Истина.
27 *а* всп Нејевреји.
б всп Јевреји.
в Омни 1:14–19; Мос 25:2–4; Хел 8:21; 3 Не 2:12–16.
г всп Месија.
28 *а* 1 Тим 2:8. всп Молитва.
б УиЗ 20:47, 51; 23:6.
29 *а* всп Мисионарски рад.
30 *а* всп Уздање.
31 *а* 2 Тим 2:23–24.
б всп Вера.
в всп Опрост греха.
г всп Крштење, крстити.
д Мт 3:11.
ђ всп Дар Светог Духа.
32 *а* УиЗ 58:26–29.
33 *а* всп Заповести Божје.
34 *а* Дела 4:34–35.
35 *а* всп Дуг.

[б]запао код штампара. Ослободи се [в]ропства.

36. [а]Напусти кућу и дом свој, осим кад будеш зажелео да видиш породицу своју;

37. И [а]говори отворено свакоме; да, проповедај, опомињи, објављуј [б]истину, и то гласом снажним с призвуком радости, узвикујући – Осана, осана, благословено да је име Господа Бога!

38. [а]Моли се увек, и [б]излићу Духа свога на тебе, и велики ће бити благослов твој – да, чак и већи него када би добио богатства земаљска и распадљивост у истој мери.

39. Гле, зар не можеш читати ово а да се не радујеш и не уздигнеш срце у весељу?

40. Или можеш ли да идеш даље као слепи вођа?

41. Или, можеш ли да будеш [а]понизан и кротак, и да себе држиш мудрим преда мном? Да, [б]дођи к мени, Спаситељу своме. Амен.

20. ОДСЕК

Откривење о вођењу и организацији цркве, дато преко пророка Џозефа Смита, у Фајетту или његовој близини, у држави Њујорк. Делови овог откривења могуће је да су дати најраније у лето 1829. год. Потпуно откривење, у то време познато као Чланци и завети, вероватно је било записано непосредно након 6. априла 1830. год. (дана када је црква организована). Пророк је написао: „Ми смо добили од Њега [Исуса Христа] следеће, духом пророштва и откривења; који не само да нам је дао пуно информација него нам је показао тачан дан на који ћемо, према Његовој вољи и заповестима, приступити организовању цркве Његове још једном овде на земљи.“

1–16 Мормонова књига доказује божанску природу дела последњих дана. 17–28 Утврђена су учења стварања, пада, помирења и крштења. 29–37 Успостављени су закони који одређују покајање, оправдање, посвећење и крштење. 38–67 Сажето су изложене дужности старешина, свештеника, учитеља и ђакона. 68–74 Откривене су дужности чланова, благосиљање деце, и начин крштења. 75–84 Дати су пригодне молитве и прописи о вођењу црквеног чланства.

35 *б* ти да плати издавање првог издања Мормонове књиге.
в ПСол 22:7.
36 *а* Мт 19:29.
37 *а* УиЗ 58:47; 68:8; 71:7.
б УиЗ 75:4.
38 *а* Лк 18:1; 2 Не 32:9; УиЗ 10:5.
б ПСол 1:23; Дела 2:17.
41 *а* всп Понизан, понизност.
б Мт 11:28–30.

[а]Рођење [б]цркве Христове у овим последњим данима, беше хиљаду осам стотина тридесет година од доласка нашег Господа и Спаситеља Исуса Христа у телу, она беше исправно [в]организована и успостављена према законима наше земље, вољом и заповестима Божјим, у четвртом месецу, шестога дана месеца који се зове април –

2. А те заповести беху дате Џозефу Смиту мл, кога Бог беше [а]позвао и заредио у [б]апостола Исуса Христа, да буде први [в]старешина цркве ове;

3. И Оливеру Каудерију, кога је такође Бог позвао, као апостола Исуса Христа, да буде други старешина цркве ове, и да се зареди руком његовом.

4. И ово по благодати Господа нашега и Спаситеља Исуса Христа, коме је сва слава, сада и заувек. Амен.

5. Након што беше објављено овом првом старешини да је примио опрост греха својих, он се опет [а]уплео у сујете светске;

6. Али након што се покајао, и искрено понизио, уз помоћ вере, Бог му је служио преко светог [а]анђела, чије [б]лице беше попут светлости, а чија одећа беше чиста и бела изнад сваке друге белине;

7. И даде му заповести које га надахнуше;

8. И даде му моћ са висина, [а]средствима која беху припремљена раније, да преводи Мормонову књигу;

9. Која садржи записе палог народа, и [а]пунину [б]јеванђеља Исуса Христа за нејевреје и за Јевреје;

10. Која је дата са надахнућем, и потврђена је [а]другима преко служења анђела, који су је [б]објавили свету –

11. Доказујући свету да су Света писма [а]истинита, и да Бог [б]надахњује људе и позива их на Његово [в]свето дело у овом добу и поколењу, као и у древним поколењима;

12. Тако показујући да је Он [а]исти Бог јуче, данас, и заувек. Амен.

13. Стога, пошто имају тако велика сведочанства, по њима ће се судити свету, и то многима који ће касније доћи до сазнања о овом делу.

20 1*а* ИЦС 1:2.
б 3 Не 27:1–8. всп Црква Исуса Христа светаца последњих дана; Црква, име цркве.
в УиЗ 21:3.
2*а* всп Власт; Позвати, позван од Бога, позив.
б всп Апостол.
в всп Старешина.
5*а* ИЦС 1:28–29.
6*а* ИЦС 1:30–35. всп Анђели.
б Мт 28:2–3.
8*а* всп Урим и Тумим.
9*а* ИЦС 1:34.
б всп Јеванђеље.
10*а* Моро 7:29–32; УиЗ 5:11.
б Видети „Сведочанство тројице сведока“ и „Сведочанство осморице сведока“ на уводним страницама Мормонове књиге.
11*а* всп Света писма – Вредност Светих писама.
б всп Надахнуће, надахнути.
в всп Свети.
12*а* Јев 13:8; 1 Не 10:18–19; Морм 9:9–10; УиЗ 35:1; 38:1–4.

14. А они који га приме са вером, и делују у [а]праведности, биће [б]крунисани вечним животом;

15. Али они који отврдну срца своја у [а]неверу, и одбију га, окренуће се то на њихову сопствену осуду –

16. Јер Господ Бог то говори, а ми, старешине цркве, чусмо и сведочимо о речима славног Величанства на висини, коме је слава у веке векова. Амен.

17. По томе [а]знамо да има [б]Бога на небу, који је бесконачан и вечан, од вечности до вечности исти, непроменљиви Бог, стваралац неба и земље, и свега што је на њима;

18. И да [а]створи човека, мушко и женско, на своју [б]слику и по обличју своме, створи их;

19. И даде им заповести да га [а]љубе и [б]служе Му, једином живом и истинитом Богу, и да Он буде једино биће коме ће се [в]клањати.

20. Али преступом ових светих закона човек поста [а]чулан и [б]ђаволски, и поста [в]пали човек.

21. Дакле, Свемогући Бог даде [а]Јединородног Сина свога, како беше написано у Светим писмима која су од њега дата.

22. Он трпљаше [а]искушења али се на њих не обазираше.

23. Беше [а]распет, умре и [б]устаде поново трећег дана;

24. И [а]успе се на небо, да седне здесна [б]Оцу, да влада свемогућом моћу по вољи Оца;

25. Да би сви они који [а]поверују и буду крштени у Његово свето име, и [б]истрају у вери до краја, били спашени –

26. Не само они који повероваше након што Он дође у [а]зениту времена, у телу, него сви они од почетка, и то многи који су били пре него што је Он дошао, који су веровали у речи [б]светих пророка, који су говорили када су били надахнути [в]даром Светога Духа, који су искрено [г]сведочили о њему у свему, они треба да имају живот вечни,

27. Као и они који би дошли касније, који би веровали у [а]дарове и позиве од Бога дате Светим Духом, који [б]сведочи о Оцу и Сину;

14 *а* всп Праведан, праведност.
б всп Вечни живот; Узвишење.
15 *а* всп Невера.
17 *а* УиЗ 76:22–23.
б ИНа 2:11. всп Бог, Божанство.
18 *а* всп Створити, стварање.
б Пос 1:26–27; Мос 7:27; Етер 3:14–17.
19 *а* Понз 11:1; Мт 22:37; Моро 10:32; УиЗ 59:5–6.
б Понз 6:13–15. всп Служба.
в всп Клањати се.
20 *а* всп Чулан, чулност.
б всп Ђаво.
в всп Природан човек.
21 *а* всп Јединородни.
22 *а* Мт 4:1–11; 27:40.
23 *а* всп Распеће.
б всп Васкрсење.
24 *а* всп Успење.
б всп Бог, Божанство – Бог Отац; Отац на небу.
25 *а* УиЗ 35:2; 38:4; 45:5, 8; 68:9; 76:51–53.
б всп Истрајати.
26 *а* УиЗ 39:1–3.
б Јаков 4:4; 7:11; Мос 13:33.
в Мојсије 5:58. всп Свети Дух.
г всп Исус Христ – Пророштва о рођењу и смрти Исуса Христа.
27 *а* УиЗ 18:32.
б УиЗ 42:17.

28. А тај Отац, Син и Свети Дух су [а]један Бог, бесконачан и вечан, без краја. Амен.

29. А ми знамо да сви морају да се [а]покају и поверују у име Исуса Христа, и да се клањају Оцу у Његово име, и да истрају у [б]вери у Његово име до краја, иначе се не би могли [в]спасити у царству Божјем.

30. И знамо да је [а]оправдање по [б]благодати нашега Господа и Спаситеља Исуса Христа праведно и истинито;

31. А такође знамо да је [а]посвећење по благодати Господа нашега и Спаситеља Исуса Христа праведно и истинито, за све оне који љубе Бога и служе Му свом својом [б]моћу, умом и снагом.

32. Али постоји могућност да човек [а]отпадне од благодати и удаљи се од живога Бога;

33. Стога нека се црква припази и моли се увек, да не би упала у [а]искушење;

34. Да, чак и они који су посвећени нека припазе.

35. А ми знамо да је све ово истинито и сагласно откривењу Јовановом, нити је [а]додато, нити одузето од пророштва из његове књиге, [б]Светог писма, или откривења која ће од Бога доћи касније даром и моћу Светога Духа, [в]гласом Божјим, или служењем анђела.

36. И Господ Бог то рече, а част, моћ и слава да се додају светом имену његовом, сада и увек. Амен.

37. *И опет, путем заповести цркви о начину крштења* – сви они који се понизе пред Богом, и пожеле да се [а]крсте, и иступе са [б]срцем скрушеним и духом раскајаним, и посведоче пред црквом да се истински покајаше за грехе своје, и вољни су на себе преузети [в]име Исуса Христа, имајући [г]одлучност да му служе до краја, и истински покажу [д]делима својим да примише од Духа Христова за [ђ]опрост греха својих, примиће се крштењем у цркву његову.

38. *Дужност старешина, свештеника, учитеља, ђакона и чланова Цркве Христове* – [а]апостол је старешина, и његов је позив да [б]крсти;

39. И да [а]зарећује друге старешине, свештенике, учитеље и ђаконе;

28 *а* Јн 17:20–22; 3 Не 11:27, 36. всп Бог, Божанство.
29 *а* всп Покајати се, покајање.
б всп Вера.
в всп План откупљења; Спасење.
30 *а* всп Оправдање, оправдати.
б всп Благодат.
31 *а* всп Посвећење.
б Понз 6:5; Моро 10:32.
32 *а* всп Отпадништво; Побуна.
33 *а* всп Искушати, искушење.
35 *а* Отк 22:18–19.
б всп Света писма.
в УиЗ 18:33–36.
37 *а* всп Крштење, крстити.
б всп Скрушено срце.
в Мос 5:7–9; 18:8–10. всп Исус Христ – Преузимање имена Исуса Христа на нас.
г всп Истрајати.
д Јак 2:18. всп Дела.
ђ всп Опрост греха.
38 *а* всп Апостол.
б 3 Не 11:21–22.
39 *а* Моро 3; УиЗ 107:58.

40. И да [а]служи хлеб и вино – симболе тела и крви Христове –

41. И да [а]потврђује оне који су се крстили у цркви, полагањем [б]руку за крштење огњем и [в]Светим Духом, сагласно Светим писмима;

42. И да поучава, излаже, крсти, опомиње и бди над црквом;

43. И да потврђује цркву полагањем руку, и давањем Светога Духа;

44. И да преузима вођство на свим састанцима.

45. Старешине треба да [а]држе састанке онако како их Дух Свети води, према заповестима и откривењима Божјим.

46. Дужност [а]свештеника је да проповеда, [б]поучава, излаже, опомиње, крсти и служи причест,

47. И да посећује дом свих чланова, опомиње их да се [а]моле [б]гласно и у тајности и да брину о свим [в]породичним дужностима.

48. А може и да [а]заређује друге свештенике, учитеље и ђаконе.

49. И он треба да преузме вођство на састанцима када старешина није присутан;

50. Али када је старешина присутан, он треба само да проповеда, поучава, излаже, опомиње и крсти,

51. И да посећује домове свих чланова, опомињући их да се моле гласно и у тајности и да брину о свим породичним дужностима.

52. У свим овим дужностима свештеник треба да [а]помогне старешини ако прилика тако налаже.

53. Дужност [а]учитеља је да [б]бди над црквом увек, да буде са њом и увек је јача;

54. И да се постара да не буде безакоња у цркви, нити међусобне [а]грубости, нити лажи, клеветања, нити [б]злог говорења;

55. И да се постара да се црква често састаје, и такође да се постара да сви чланови испуњавају своје дужности.

56. И он треба да преузме вођство на састанцима када старешина или свештеник није присутан –

57. И увек треба да има помоћ, у свим својим дужностима, од [а]ђакона, ако прилика налаже.

58. Али нити учитељи нити ђакони немају власт да крсте, служе причест, или рукополажу;

59. Они, међутим, треба да упозоравају, излажу, опомињу, поучавају и све позивају да дођу Христу.

60. Сваки [а]старешина, свештеник, учитељ, или ђакон треба

40 *а* всп Причест.
41 *а* УиЗ 33:11, 14–15; 55:3.
б всп Руке, полагање руку.
в всп Дар Светог Духа.
45 *а* Моро 6:9; УиЗ 46:2.
46 *а* УиЗ 84:111; 107:61. всп Свештеник, Ароново свештенство.
б всп Поучавати, учитељ.
47 *а* 1 Тим 2:8.
б УиЗ 19:28.
в всп Породица.
48 *а* всп Заредити, заређење.
52 *а* УиЗ 107:14.
53 *а* всп Учитељ, Ароново свештенство.
б всп Бдети, стражари.
54 *а* 1 Сол 5:11–13.
б всп Зло говорење.
57 *а* всп Ђакон.
60 *а* всп Старешина.

да је заређен према даровима и [б]позивима његовим од Бога; а треба да је заређен моћу Светога Духа, која је на ономе који га заређује.

61. Старешине које чине цркву ову Христову треба да се састану на конференцији једном у три месеца, или с времена на време, како се на тој конференцији предложи или одреди;

62. А на поменутим конференцијама треба да се обављају сви црквени послови који су у том тренутку неопходни.

63. Старешине треба да приме одобрења од других старешина, [а]гласањем цркве којој припадају, или на конференцијама.

64. Сваки свештеник, учитељ, или ђакон, који је заређен од стране свештеника, може тада да узме од њега [а]потврду, која ће му када је представи старешини, дати право на одобрење, које ће га овластити да извршава дужности свог позива, или то може примити на конференцији.

65. Нико не може да се [а]зареди у било коју службу у овој цркви, тамо где постоји њен исправно организовани огранак, без [б]гласања те цркве;

66. Али председавајуће старешине, путујући бискупи, високи саветници, високи свештеници и старешине могу да имају повластицу да заређују тамо где не постоји огранак цркве да би се гласање могло обавити.

67. Сваки председник високог свештенства (или председавајући старешина), [а]бискуп, високи саветник и [б]високи свештеник, треба да буду заређени под вођством [в]високог савета или на генералној конференцији.

68. [а]*Дужност чланова након пријема у цркву крштењем* – старешине и свештеници треба да имају довољно времена да им изложе све оно што се тиче цркве Христове како би то [б]разумели, пре него што узму [в]причест и пре него што их старешине потврде [г]рукополагањем, како би све било учињено како треба.

69. А чланови ће показати пред црквом, и такође пред старешинама, побожним ходом и говором, да су достојни тога, да су иза њих [а]дела и вера сагласни са Светим писмима – док ходају у [б]светости пред Господом.

70. Сваки члан цркве Христове који има децу треба да их доведе до старешина пред црквом, који ће у име Исуса Христа да положе своје руке на њих и да их [а]благослове у Његово име.

71. Нико не може да буде

60 *б* всп Позвати, позван од Бога, позив.
63 *а* всп Општа сагласност.
64 *а* УиЗ 20:84; 52:41.
65 *а* всп Заредити, заређење.
б УиЗ 26:2. всп Општа сагласност.
67 *а* всп Бискуп.
б всп Високи свештеник.
в всп Високи савет.
68 *а* всп Дужност.
б всп Разумевање.
в всп Причест.
г всп Руке, полагање руку.
69 *а* Јак 2:14–17.
б всп Светост.
70 *а* всп Благословити, благословен, благослов – Благосиљање деце.

примљен у цркву Христову док не дође у доба [а]урачунљивости пред Богом, и док не буде кадар да се [б]покаје.

72. [а]Крштење треба да се служи на овај начин свима онима који се покају –

73. Особа која је позвана од Бога и има власт од Исуса Христа да крсти, треба да се спусти у воду са особом која је дошла на крштење, и рећи ће, позивајући је по имену: Како ми је поверено од Исуса Христа, крстим те у име Оца, и Сина, и Светога Духа. Амен.

74. Онда ће је [а]уронити у воду, и исто тако изронити из воде.

75. Потребно је да се црква често састаје ради [а]узимања хлеба и вина у [б]спомен на Господа Исуса;

76. А свештеник или старешина ће служити, и то на овај [а]начин ће служити – клекнуће са црквом и призваће Оца у свечаној молитви, говорећи:

77. О Боже, Вечни Оче, молимо Те у име Сина Твога, Исуса Христа, да благословиш и посветиш [а]хлеб овај душама свих оних који га буду узимали, да га могу јести у спомен на тело Сина Твога, и [б]посведочити Теби, О Боже, Вечни Оче, да су вољни на себе [в]преузети име Сина Твога, и увек га се сећати и [г]држати заповести Његове, које им Он даде, да [д]Дух Његов може увек бити с њима. Амен.

78. [а]Начин на који се служи вино – узеће и [б]чашу, и рећи ће:

79. О Боже, Вечни Оче, молимо Те у име Сина Твога, Исуса Христа, да благословиш и посветиш ово [а]вино душама свих оних који га буду пили, да чине то у спомен на крв Сина Твога, која за њих би проливена, да би посведочили Теби, о Боже, вечни Оче, да се увек сећају Њега, да Дух Његов може бити с њима. Амен.

80. Са било којим чланом цркве Христове који чини преступ, или бива затечен у кривици, поступаће се како Света писма налажу.

81. Дужност је бројних цркава, које чине цркву Христову, да пошаљу једног или више својих учитеља да присуствују разним конференцијама које ће држати старешине цркве,

82. Са списком [а]имена свих чланова који су се придружили цркви од последње конференције; или да га пошаљу руком неког свештеника; тако да прави

71 *а* УиЗ 18:42; 29:47; 68:25–27. всп Извештај, урачунљив, урачунљивост; Крштење, крстити – Услови за крштење.
б всп Покајати се, покајање.
72 *а* 3 Не 11:22–28.
74 *а* всп Крштење, крстити – Крштење урањањем.
75 *а* Дела 20:7.
б всп Причест.
76 *а* Моро 4.
77 *а* Лк 22:19.
б Мос 18:8–10; УиЗ 20:37.
в Мос 5:8–12.
г всп Послушност, послушан, послушати.
д Јн 14:16.
78 *а* Моро 5.
б Лк 22:20.
79 *а* УиЗ 27:2–4.
82 *а* Моро 6:4.

списак са свим именима из целе цркве може да се чува у књизи уз помоћ једног од старешина, кога ће остале старешине да постављају с времена на време;

83. А такође, ако неко беше [а]избачен из цркве, да се његово име избрише из главног записа цркве.

84. Сви чланови који се селе из цркве где бораве, а ако иду у цркву где су непознати, могу да понесу писмо које потврђује да су прави чланови и да су на добром гласу, чију потврду може да потпише било који старешина или свештеник ако је особа која прима то писмо лично упозната са старешином или свештеником, или могу да је потпишу учитељи и ђакони цркве.

21. ОДСЕК

Откривење дато преко пророка Џозефа Смита, у Фајетту, у Њујорку, 6. априла 1830. год. Ово откривење је дато при организовању цркве, наведеног дана, у дому Питера Витмера ст. Учествовали су њих шесторица, који су претходно били крштени. Тајним гласањем они изразише своју жељу и решеност да организују цркву, према заповестима Божјим (видети 20. одсек). Такође гласаше да би прихватили и подржали Џозефа Смита мл. и Оливера Каудерија за председавајуће службенике цркве. Полагањем руку, Џозеф је онда заредио Оливера за старешину цркве, а Оливер је на исти начин заредио Џозефа. Након служења причести, Џозеф и Оливер положише руке на сваког учесника понаособ да би им доделили Духа Светога и потврдили сваког од њих за члана цркве.

1–3 Џозеф Смит је позван да буде виделац, преводилац, пророк, апостол и старешина. 4–8 Његова реч ће усмеравати дело сионско. 9–12 Свеци ће веровати његовим речима док говори уз помоћ Утешитеља.

Гле, треба да се води [а]запис међу вама; а у њему ћеш бити именован за [б]видеоца, преводиоца, пророка, [в]апостола Исуса Христа, старешину цркве по вољи Бога Оца, и по благодати вашег Господа Исуса Христа,

2. Који беше [а]надахнут Светим Духом да положи темеље њене, и изгради је у најсветију веру.

83*а* Изл 32:33; Алма 5:57; Моро 6:7. всп Искључење.

21 1*а* УиЗ 47:1; 69:3–8; 85:1.
б всп Виделац.
в всп Апостол.

2*а* всп Надахнуће, надахнути.

3. А та [а]црква беше [б]организована и успостављена у години Господа вашега хиљаду осам стотина и тридесетој, четвртог месеца, шестога дана месеца који се зове април.

4. Дакле, по питању цркве, осврћете се на све [а]речи његове и заповести које ће вам дати кад их прими, ходајући у свој [б]светости преда мном;

5. Јер ћете његове [а]речи примити, као да су из уста мојих, са свим стрпљењем и вером.

6. Јер ако ово будете чинили [а]врата вас паклена неће надвладати; да, а Господ Бог ће распршити моћи [б]таме пред вама, и учиниће да се небеса [а]протресу за ваше добро, и [г]славу имена Његова.

7. Јер овако говори Господ Бог: Њега надахнух да покрене дело [а]сионско у силној моћи за добро, а његову марљивост познајем, и његове молитве чух.

8. Да, плач његов за Сионом видех, и учинићу да не тугује за њим више, јер дани радовања његовог дођоше због [а]опроста греха његових и објављивања благослова мојих кроз дела његова.

9. Јер, гле, [а]благословићу све оне који раде у [б]винограду моме моћним благословом, а они ће веровати речима његовим, које му дадох преко [в]Утешитеља, који [г]објављује да Исуса [д]распеше [ђ]грешни људи због греха [е]света, да, зарад опроста греха [ж]срца раскајаног.

10. Стога је по мојој вољи да га ти [а]заредиш, Оливере Каудерију, апостоле мој;

11. Овај је обред за тебе, да будеш старешина под руком његовом, и да ти он буде [а]први, да би могао да будеш старешина у овој цркви Христовој, што носи моје име –

12. И први црквени проповедник у цркви, и пред светом, да, пред нејеврејима; да, и тако говори Господ Бог, гле, гле! Пред [а]Јеврејима такође. Амен.

22. ОДСЕК

Откривење дато преко пророка Џозефа Смита, у Манчестеру, у Њујорку, 16. априла 1830. год. Ово откривење је дато цркви

3*а* всп Црква Исуса Христа светаца последњих дана.
б УиЗ 20:1.
4*а* всп Света писма.
б всп Светост.
5*а* УиЗ 1:38. всп Подржавање црквених вођа; Пророк.
6*а* Мт 16:18; УиЗ 10:69.
б Кол 1:12–13.
в УиЗ 35:24.
г всп Слава.
7*а* всп Сион.
8*а* УиЗ 20:5–6.
9*а* 1 Не 13:37; Јаков 5:70–76.
б всп Виноград Господњи.
в всп Утешитељ.
г всп Сведочити.
д всп Распеће.
ђ всп Грех.
е 1 Јн 2:2. всп Свет – Људи који не слушају заповести.
ж всп Скрушено срце.
10*а* всп Заредити, заређење.
11*а* УиЗ 20:2.
12*а* 1 Не 13:42; УиЗ 19:27; 90:8–9.

као последица тога што су неки који су претходно били крштени пожелели да се придруже цркви без поновног крштења.

1 Крштење је нови и вечни завет. 2–4 Захтева се крштење од законите власти.

Гле, кажем вам да наредих да се сви [а]стари завети сврше у овоме, а ово је [б]нови и вечни завет, и то онај који беше од почетка.

2. Дакле, крсти ли се човек и стотину пута ништа му не користи, јер не можете ући на тесна врата по [а]закону Мојсијевом, нити са својим [б]мртвим делима.

3. Јер због мртвих дела ваших наредих да се овај последњи завет и ова црква изграде за мене, и то као и у древним временима.

4. Стога, уђите на [а]врата, како заповедих, и не [б]настојте да саветујете Бога вашега. Амен.

23. ОДСЕК

Низ од пет откривења датих преко пророка Џозефа Смита, у Манчестеру, у Њујорку, априла 1830. год, Оливеру Каудерију, Хајраму Смиту, Семјуелу Х. Смиту, Џозефу Смиту сн. и Џозефу Најту сн. Као резултат искрене жеље пет набројаних особа да сазнају своје појединачне дужности, пророк је упитао Господа и примио откривење за сваког од њих.

1–7 Ови први ученици су позвани да проповедају, опомињу, и јачају цркву.

Гле, говорим теби, Оливере, неколико речи. Гле, благословен си, и ниси под осудом. Али пази се [а]охолости, да не би упао у [б]искушење.

2. Обзнани свој позив цркви, и такође пред светом, и твоје ће се срце отворити да проповедаш истину од сада па надаље и заувек. Амен.

3. Гле, упућујем ти, Хајраме, неколико речи; јер ни ти ниси под осудом, и срце ти је отворено, а језик ти је разрешен; и твој позив је да опомињеш, и да [а]јачаш цркву непрестано. Стога ћеш заувек имати дужност према цркви, а све то због породице твоје. Амен.

4. Гле, упућујем ти неколико

22 1*а* Јев 8:13; 3 Не 12:46–47.
б УиЗ 66:2. всп Завет; Нови и вечни завет.
2*а* Гал 2:16. всп Закон Мојсијев.
б Моро 8:23–26.
4*а* Мт 7:13–14; Лк 13:24; 2 Не 9:41; 31:9, 17–18; 3 Не 14:13–14. всп Крштење, крстити.
б Јаков 4:10.
23 1*а* всп Охолост.
б всп Искушати, искушење.
3*а* УиЗ 81:4–5; 108:7.

речи, [a]Семјуеле, јер ни ти ниси под осудом, а позив твој је да опомињеш, и да јачаш цркву; и још увек ниси позван да проповедаш пред светом. Амен.

5. Гле, упућујем ти неколико речи, Џозефе, јер ни ти ниси под осудом, а позив твој је да опомињеш и да јачаш цркву, и ово је твоја дужност од сада па надаље и заувек. Амен.

6. Гле, објављујем ти, Џозефе Најту, речима овим, да мораш узети [a]крст свој, при чему мораш да се [b]молиш [a]гласно пред светом, као и у тајности, и у породици својој, и међу пријатељима, и свугде.

7. А гле, твоја је дужност да се [a]придружиш истинитој цркви, и да стално усмено опомињеш, да би могао да примиш награду радникову. Амен.

24. ОДСЕК

Откривење дато пророку Џозефу Смиту и Оливеру Каудерију, у Хармонију, у Пенсилванији, јула 1830. год. Иако је протекло мање од четири месеца од када је црква организована, прогон је постао жесток, и вође су морале да потраже сигурност у привременом повлачењу. Следећа три откривења су дата у том тренутку да би их ојачала, охрабрила и упутила.

1–9 Џозеф Смит је позван да преводи, проповеда, и излаже Света писма. 10–12 Оливер Каудери је позван да проповеда јеванђеље. 13–19 Откривен је закон који се односи на чуда, проклетства, отресања прашине са ногу, и путовања без кесе или торбе.

Гле, позвах те и изабрах да пишеш Мормонову књигу, и у службу моју; и уздигох те из свих невоља твојих, и саветовах те, тако да си се избавио од свих непријатеља својих, и избавио си се од моћи сотонске и из таме!

2. Ипак, немаш оправдања за своје [a]преступе; ипак, иди својим путем и не чини грех више.

3. [a]Величај службу своју; и након што посејеш њиве своје и заштитиш их, упути се брзим кораком у цркве у [b]Колсвилу, Фајету и Манчестеру, а они ће те [a]издржавати; и благословићу их и духовно и временски;

4. Али ако те не буду примили, послаћу им проклетство уместо благослова.

5. И наставићеш да призиваш Бога у име моје, и да записујеш оно што ти буде дато преко

4 *а* ИЈЦС 1:4.
6 *а* Мт 10:38; 3 Не 12:30.
б всп Молитва.
в УиЗ 20:47, 51.
7 *а* всп Крштење, крстити – Неопходност.
24 2 *а* УиЗ 1:31–32.
3 *а* Јаков 1:19; 2:2.
б УиЗ 26:1; 37:2.
в УиЗ 70:12.

[a]Утешитеља, и да излажеш сва Света писма цркви.

6. И даће ти се у том тренутку оно што ћеш [a]говорити или писати, а они ће чути, или ћу им послати проклетство уместо благослова.

7. Јер посветићеш сву своју [a]службу Сиону; и у томе ћеш имати снагу.

8. Буди [a]стрпљив у [б]невољама, јер ћеш их пуно имати; али [в]истрај у њима, јер, гле, ја сам са тобом, и то све до [г]краја дана твојих.

9. А у временским пословима снаге нећеш имати, јер ти то није позив. Брини о свом [a]позиву и имаћеш чиме да величаш службу своју, и да излажеш сва Света писма, и да наставиш да полажеш руке и утврђујеш цркве.

10. И брат твој Оливер ће наставити да износи име моје пред светом, а такође и пред црквом. И нека не претпоставља да може рећи довољно о делу моме; и гле, с њим сам до краја.

11. По мени ће имати славу, а не сам по себи, било у слабости или у снази, било у оковима или на слободи.

12. И у сваком тренутку, и на сваком месту, отвараће уста своја и [a]објављивати јеванђеље моје као гласом [б]трубе, и дању и ноћу. И даћу му снагу каква није позната међу људима.

13. Не захтевајте [a]чуда, сем ако вам не [б]заповедим, осим [в]истеривања [г]ђавола, [д]исцељивања болесних, против змија [ђ]отровница, и против смртоносних отрова;

14. А [a]ово немојте да чините, осим ако не траже од вас они који то зажеле, да би се Света писма испунила; јер ћете то чинити према ономе што је записано.

15. И у које год место [a]уђете, и не приме вас у моје име, оставићете проклетство уместо благослова, отресањем [б]прашине са ногу својих против њих као сведочанство, и чишћењем ногу ваших покрај пута.

16. И догодиће се да ако ко насилно на вас стави руке своје, заповедићете да буде ударен у име моје; и, гле, ударићу га према речима вашим, у време које ја одредим.

17. А ко законом крене против тебе биће проклет законом.

5*a* всп Утешитељ.
6*a* Изл 4:12; Мт 10:19–20; Лк 12:11–12; Хел 5:18–19; УиЗ 84:85; 100:5–8; Мојсије 6:32.
7*a* всп Служба.
8*a* всп Стрпљење.
б всп Недаћа.
в всп Истрајати.
г Мт 28:20.
9*a* всп Управитељ, управљање.
12*a* всп Проповедати.
б УиЗ 34:6.
13*a* всп Знак; Чудо.
б 1 Не 17:50.
в Мк 16:17.
г всп Дух – Зли духови.
д всп Исцелити, исцељења.
ђ Дела 28:3–9; УиЗ 84:71–72; 124:98–99.
14*a* всп Служење болеснима.
15*a* Мт 10:11–15.
б Мк 6:11; Лк 10:11; УиЗ 60:15; 75:19–22; 99:4–5.

18. И немој да носиш [а]кесу ни торбу, нити штапове, нити два капута, јер ће ти црква дати у право време шта ти је потребно за храну и за одећу, и за обућу и од новца, и за торбу.

19. Јер си позван да [а]орезујеш мој виноград моћном резидбом, да, и то последњи пут; да, а такође и сви они које си [б]заредио, а чиниће то према овом узорку. Амен.

25. ОДСЕК

Откривење дато преко пророка Џозефа Смита, у Хармонију, у Пенсилванији, јуна 1830. год. (видети увод 24. одсека). Овим се откривењем објављује воља Господња Еми Смит, пророковој жени.

1–6 Ема Смит, изабрана жена, позвана је да помаже и теши свог мужа. 7–11 Позвана је такође да записује, излаже Света писма, и одабира химне. 12–14 Песма праведника је молитва Господу. 15–16 Начела послушности у овом откривењу се могу применити на сваког.

Послушај глас Господа Бога свога, док говорим теби, Ема Смит, кћери моја; јер заиста ти кажем, сви они који [а]приме јеванђеље моје су синови и кћери у [б]царству моме.

2. Дајем ти откривење по вољи својој; а ако си верна и [а]ходаш путевима [б]честитости преда мном, сачуваћу твој живот, и примићеш [в]баштину у Сиону.

3. Гле, [а]греси су ти опроштени, а ти си изабрана жена, коју [б]позвах.

4. Не гунђај зато што то ниси видела, јер је то ускраћено теби и свету, и мудро је по мени за време које долази.

5. А дужност у твом позиву биће да [а]тешиш слугу мога, Џозефа Смита мл, мужа твога, у невољама његовим, речима утехе, у духу кроткости.

6. И пођи ћеш са њим онда када он пође, и бићеш му писар, онда када не буде других писара, да бих могао да пошаљем слугу свога, Оливера Каудерија, где год пожелим.

7. А бићеш [а]заређена руком његовом да излажеш Света писма, и да опомињеш

18*а* Мт 10:9–10; Лк 10:4; УиЗ 84:78–79.
19*а* Јаков 5:61–74; УиЗ 39:17; 71:4.
б всп Заредити, заређење.
25 1*а* Јн 1:12. всп Синови и кћери Божје.
б всп Царство Божје или царство небеско.
2*а* всп Ходати, ходати са Богом.
б всп Честитост.
в УиЗ 52:42; 64:30; 101:18. всп Сион.
3*а* Мт 9:2.
б всп Позвати, позван од Бога, позив.
5*а* всп Самилост.
7*а* или издвојити. всп Издвојити.

цркву, како ти буде дато Духом мојим.

8. Јер ће он положити [а]руке своје на тебе, и примићеш Светога Духа, и посветићеш време писању, и учењу пуно тога.

9. И не треба да се бојиш, јер ће те муж твој подржати у цркви; јер ради њих он има [а]позив, да им се све може [б]открити, шта год пожелим, према вери њиховој.

10. А заиста ти кажем да оставиш по страни [а]све од овога [б]света, и [в]тражиш оно што припада бољем свету.

11. И даће ти се, такође, да направиш избор светих [а]химни, како ти буде дато, а што је мени угодно, да би се користио у цркви мојој.

12. Јер душа моја ужива у [а]песми од [б]срца; да, песма праведника је молитва мени, и примиће одговор у виду благослова на главама својим.

13. Стога, уздигни срце своје и радуј се, и држи се завета које си склопила.

14. Настави у духу [а]кроткости, и чувај се [б]охолости. Нека душа твоја ужива у твом мужу, и слави која ће сићи на њега.

15. Држи заповести моје непрестано, и примићеш [а]круну [б]праведности. А ако то не учиниш, тамо где сам ја [в]не можеш доћи.

16. И заиста, заиста, кажем ти, да је ово [а]глас мој упућен свима. Амен.

26. ОДСЕК

Откривење дато пророку Џозефу Смиту, Оливеру Каудерију и Џону Витмеру, у Хармонију, у Пенсилванији, јула 1830. год. (видети увод 24. одсека).

1 Поучени су да проучавају Света писма и да проповедају. 2 Утврђен је закон опште сагласности.

Гле, кажем вам да би своје време требало да посветите [а]проучавању Светих писама, и проповедању, и утврђивању цркве у [б]Колсвилу, и извршавању својих послова на земљи, свега онога што је неопходно, све док не будете отишли на запад да

8*а* всп Руке, полагање руку.
9*а* всп Позвати, позван од Бога, позив; Пророк.
б всп Откривење; Пророштво, прорицати.
10*а* всп Богатство; Жудети.
б всп Световност.
в Етер 12:4.
11*а* всп Химна.
12*а* 1 Дн 16:9. всп Певати.
б всп Срце.
14*а* всп Кротак, кроткост.
б всп Охолост.
15*а* всп Круна; Узвишење.
б всп Праведан, праведност.
в Јн 7:34.
16*а* УиЗ 1:38.
26 1*а* всп Света писма – Вредност Светих писама.
б УиЗ 24:3; 37:2.

држите следећу конференцију; а тада ће вам бити обзнањено шта вам је чинити.

2. А све треба да се чини према [a]општој сагласности у цркви, са пуно молитве и вере, јер ћете све примити по вери. Амен.

27. ОДСЕК

Откривење дато пророку Џозефу Смиту у Хармонију, у Пенсилванији, августа 1830. год. У припреми за верску службу на којој ће се служити причест са хлебом и вином, Џозеф је кренуо у набавку вина. Сусрео се са небеским гласником и примио ово откривење, чији је део записан тада, а остатак следећег септембра. На причесним састанцима у цркви сада се користи вода уместо вина.

1–4 Утврђени су симболи који ће се користити при узимању причести. 5–14 Христ и Његове слуге из свих раздобља ће узимати причест. 15–18 Ставите на себе цео оклоп Божји.

Послушајте глас Исуса Христа, Господа свога, Бога свога, и Спаситеља свога, чија је реч [a]жива и моћна.

2. Јер, гле, кажем вам да није важно шта ћете јести или пити када узимате [a]причест, уколико то чините са оком упртим на [б]славу моју – у спомен Оцу на тело моје које беше положено за вас, и на [в]крв моју која беше проливена за [г]опрост греха ваших.

3. Дакле, дајем вам заповест да не купујете вино нити жестоко пиће од непријатеља својих;

4. Стога, нећете узимати ништа што није спремљено као ново међу вама; да, у овом царству Оца мога које ће на земљи бити изграђено.

5. Гле, ово је мудрост по мени; дакле, не чудите се, јер час долази када ћу [a]пити од плода винове лозе са вама на земљи, и са [б]Моронијем, кога вам послах да открије Мормонову књигу, која садржи пунину вечног јеванђеља мога, коме поверих кључеве записа са [в]дрвета Јефремовог;

6. А такође са [a]Илијом, коме поверих кључеве остваривања обнове свега што говораху уста свих светих пророка од постанка света, а тиче се последњих дана;

7. Такође са Јованом, сином

2 *a* 1 Сам 8:7; Мос 29:26. всп Општа сагласност.
27 1 *a* Хел 3:29; УиЗ 6:2.
2 *a* всп Причест.
б всп Слава.
в всп Крв.
г всп Опрост греха.
5 *a* Мт 26:29; Мк 14:25; Лк 22:18.
б ИЏС 1:30–34.
в Јез 37:16. всп Јефрем – Дрво Јефремово или Јосифово.
6 *a* всп Илија.

Заријиним, оног Зарије кога је он [а](Илија) посетио и обећао му да ће имати сина, а име његово биће [б]Јован, и биће испуњен духом Илијиним;

8. Тог Јована послах вама, слугама мојим, Џозефе Смите мл. и Оливере Каудерију да вас зареди у прво [а]свештенство које сте примили, да можете бити позвани и [б]заређени баш као [в]Арон;

9. А такође и са [а]Илијом пророком, коме поверих кључеве моћи да [б]окреће срца очева ка деци, и срца деце ка очевима, да читава земља не би била ударена проклетством;

10. И такође са Јосифом и Јаковом, и Исаком, и Аврамом, очевима вашим, преко којих [а]обећања остају;

11. А такође са Михајлом, или [а]Адамом, оцем свих, кнезом свих, најдревнијим;

12. И са Петром, Јаковом и Јованом, које вам послах, и преко којих вас [а]заредих и потврдих да будете [б]апостоли, и посебни [в]сведоци имена мога, и да носите кључеве службе своје и свега онога што сам њима открио;

13. Којима [а]поверих [б]кључеве царства свога, и [в]раздобље [г]јеванђеља за [д]последња времена; и за [ђ]пунину времена, у коме ћу сакупити све у [е]једно, оно што је на небу и оно што је на земљи;

14. А и са свима онима које ми Отац мој [а]даде из света.

15. Стога, уздигните срца своја и радујте се, и опашите бедра своја, и преузмите на себе цео [а]оклоп мој, да бисте били способни да поднесете зли дан, након што све учините, да бисте се могли [б]одржати.

16. Стојте, дакле, бокова [а]опасаних [б]истином, имајте на себи [в]оклоп [г]праведности, и ногу обувених припремом јеванђеља [д]мира, за које вам послах [ђ]анђеле своје да вам га поверe;

17. И узмите штит вере којим ћете моћи да угасите све [а]распаљене стреле опакога;

18. И узмите шлем спасења, и мач Духа мога, кога ћу излити на вас, и реч моју коју ћу вам

7*а* Лк 1:17–19.
б Лк 1:13; УиЗ 84:27–28.
8*а* УиЗ 13. всп Ароново свештенство.
б всп Заредити, заређење.
в Изл 28:1–3, 41; УиЗ 107:13.
9*а* 1 Цар 17:1–22; 2 Цар 1–2; УиЗ 2; 110:13–16; ИЈС 1:38–39. всп Илија пророк.
б всп Родословље.
10*а* всп Аврамов завет.
11*а* всп Адам.
12*а* ИЈС 1:72. всп Мелхиседеково свештенство.
б всп Апостол.
в Дела 1:8.
13*а* Мт 16:19.
б всп Кључеви свештенства.
в всп Раздобље.
г всп Јеванђеље.
д Јаков 5:71; УиЗ 43:28–30.
ђ Еф 1:9–10; УиЗ 112:30; 124:41.
е УиЗ 84:100.
14*а* Јн 6:37; 17:9, 11; 3 Не 15:24; УиЗ 50:41–42; 84:63.
15*а* Рим 13:12; Еф 6:11–18.
б Мал 3:2; УиЗ 87:8.
16*а* Иса 11:5.
б всп Истина.
в Иса 59:17.
г всп Праведан, праведност.
д 2 Не 19:6.
ђ УиЗ 128:19–21.
17*а* 1 Не 15:24; УиЗ 3:8.

открити, и будите сложни по питању свега што од мене тражите, и будите верни док не дођем, и бићете [а]узнесени, како бисте [б]и ви били тамо где сам ја. Амен.

28. ОДСЕК

Откривење дато преко пророка Џозефа Смита Оливеру Каудерију, у Фајету, у Њујорку, септембра 1830. год. Хајрам Пејџ, члан цркве, имао је неки камен и тврдио је да помоћу њега прима откривења која се тичу изградње Сиона и реда у цркви. Неколико чланова је било заведено овим тврдњама, па је чак и Оливер Каудери подлегао погрешном утицају. Управо пре заказане конференције, пророк је ревносно упитао Господа о томе, и следило је ово откривење.

1–7 Џозеф Смит држи кључеве тајни, и само он прима откривења за цркву. 8–10 Оливер Каудери треба да проповеда Ламанцима. 11–16 Сотона је обмануо Хајрама Пејџа и дао му лажна откривења.

Гле, кажем теби, [а]Оливере, да ће ти бити дато да те црква слуша у свему што их будеш [б]поучавао помоћу [в]Утешитеља, у вези са откривењима и заповестима које дадох.

2. Али, гле, заиста, заиста, кажем ти, [а]нико неће бити одређен да прима заповести и откривења у цркви овој осим слуге мога [б]Џозефа Смита мл, јер их он прима баш као Мојсије.

3. А ти да будеш послушан у свему што ћу му дати, баш као [а]Арон, да верно цркви проглашаваш заповести и откривења, моћу и [б]влашћу.

4. И ако те Утешитељ икада подстакне да [а]говориш или поучаваш, или увек путем заповести цркви, можеш то чинити.

5. Али нећеш записивати то као заповест, него као мудрост;

6. И нећеш заповедати ономе који је глава теби, и глава цркви;

7. Јер му дадох [а]кључеве [б]тајни, и откривења која су запечаћена, док им не поставим другога уместо њега.

8. А сада, гле, кажем ти да треба да идеш код [а]Ламанаца и да им проповедаш [б]јеванђеље моје; а ако приме учења твоја

18 *а* 1 Не 13:37; УиЗ 17:8.
б Јн 14:3.
28 1 *а* УиЗ 20:3.
б вск Поучавати, учитељ – Поучавање са Духом.
в вск Утешитељ.
2 *а* УиЗ 35:17–18; 43:4.
б 2 Не 3:14–20. вск Смит, Џозеф, мл.
3 *а* вск Арон, брат Мојсијев.
б вск Власт.
4 *а* Изл 4:12–16; УиЗ 24:5–6.
7 *а* УиЗ 64:5; 84:19.
б вск Тајне Божје.
8 *а* 2 Не 3:18–22; УиЗ 30:5–6; 32:1–3.
б УиЗ 3:19–20.

учини да се црква моја успостави међу њима; и имаћеш откривења, али их не записуј као заповест.

9. А сада, гле, кажем ти да није откривено, и нема онога који зна где ће се [а]град [б]Сион изградити, већ ће се то дати касније. Гле, кажем ти да ће бити на границама са Ламанцима.

10. Не напуштај ово место све до краја конференције; а слуга мој Џозеф Смит треба да буде одређен да председава конференцијом гласом присутних, и оно што ти он каже треба да говориш.

11. И опет, узећеш брата свога, Хајрама Пејџа, [а]насамо са собом, да му кажеш да оно што беше написао помоћу тог камена није од мене и да га [б]Сотона [в]обмањује.

12. Јер, гле, то не беше њему одређено, нити ће се било шта одредити икоме из цркве ове у супротности са црквеним заветима.

13. Јер све мора да се чини у реду, и према [а]општој сагласности у цркви, по молитви вере.

14. И треба да помажеш да се све ово разреши, према заветима цркве, пре него што започнеш своје путовање међу Ламанце.

15. И [а]даће ти се оно што треба да чиниш од тренутка кад одеш, па све до дана повратка.

16. А мораш отварати уста своја у свако време, да објављујеш јеванђеље моје с призвуком радости. Амен.

29. ОДСЕК

Откривење дато преко пророка Џозефа Смита, у присуству шесторице старешина, у Фајету, у Њујорку, септембра 1830. год. Ово откривење је дато неколико дана пре конференције, која је почела 26. септембра 1830. год.

1–8 Христ сакупља своје изабране. 9–11 Његов долазак најављује хиљадугодишњицу. 12–13 Дванаесторица ће судити свим племенима Израеловим. 14–21 Знаци, невоље и пустоши ће претходити другом доласку. 22–28 Последње васкрсење и крајњи суд следе после хиљадугодишњице. 29–35 Све је духовно у Господу. 36–39 Ђаво и војска његова беху збачени са неба да искушавају човека. 40–45 Пад и помирење доносе спасење. 46–50 Мала деца су откупљена преко помирења.

Послушајте глас Исуса Христа,

9*а* УиЗ 57:1–3.
б УиЗ 52:42–43. всп Сион.
11*а* Мт 18:15.
б Отк 20:10.
в УиЗ 43:5–7.
13*а* всп Општа сагласност.
15*а* 2 Не 32:3, 5.

Откупитеља вашега, великог [а]Ја Јесам, чија рука [б]милостива изврши [в]помирење за ваше грехе;

2. Који ће [а]скупити народ свој баш као што квочка скупља пилиће своје под крила своја, и то све оне који послушају глас мој и [б]понизе се преда мном, и призову ме у снажној молитви.

3. Гле, заиста, заиста, кажем вам да су вам сада греси ваши [а]опроштени, због тога примате све ово; али сетите се да грех не чините више, да не би пропаст сишла на вас.

4. Заиста, кажем вам да сте ви изабрани из света да објављујете јеванђеље моје са призвуком радости, као и [а]гласом трубе.

5. Уздигните срца своја и будите весели, јер ја сам [а]међу вама, и ваш сам [б]заступник код Оца; и његова је добра воља да вам да [в]царство.

6. А као што је записано – Шта год будете [а]искали у [б]вери, [в]ујединьени у молитви сходно заповести мојој, примићете.

7. И позвани сте да остварите [а]сакупљање [б]изабраника мојих, јер моји изабраници [в]чују глас мој и неће отврднути [г]срца своја;

8. Стога, пропис изађе од Оца да би они требало да се [а]сакупљају на једном месту на лицу ове земље, да [б]припреме срца своја и да се припреме у свему за дан када се [в]страдање и пустош пошаљу опакима.

9. Јер час је близу и дан је на дохват руке када ће земља сазрети; и сви [а]охоли и они који чине опакости биће попут [б]стрњике; и [в]спалићу их, говори Господ над војскама, да не би било опакости на земљи;

10. Јер час је близу, а оно што су [а]говорили апостоли моји мора се испунити; јер као што су говорили тако ће се догодити.

11. Јер ћу себе открити са неба моћу и великом славом, са свом [а]војском небеском, и боравити у [б]праведности са људима на земљи [в]хиљаду година, а опаки неће остати.

29 1 *а* всп ЈА ЈЕСАМ.
б всп Милостив, милост.
в всп Помирити, помирење.
2 *а* Мт 23:37; 3 Не 10:4–6.
б всп Понизан, понизност.
3 *а* всп Опростити.
4 *а* Алма 29:1–2; УиЗ 19:37; 30:9.
5 *а* Мт 18:20; УиЗ 6:32; 38:7; 88:62–63.
б всп Заступник.
в всп Царство Божје или царство небеско.
6 *а* Мт 21:22; Јн 14:13.
б Мк 11:24.
в 3 Не 27:1–2; УиЗ 84:1.
7 *а* всп Израел – Сакупљање Израела.
б Мк 13:20; УиЗ 84:34. всп Изабраник.
в Алма 5:37–41.
г всп Срце.
8 *а* УиЗ 45:64–66; 57:1.
б УиЗ 58:6–9; 78:7.
в УиЗ 5:19; 43:17–27.
9 *а* 2 Не 20:33; 3 Не 25:1. всп Охолост.
б Наум 1:10; Мал 4:1; 1 Не 22:15, 23; ИЈС 1:37.
в УиЗ 45:57; 63:34, 54; 64:24; 88:94; 101:23–25; 133:64. всп Земља – Чишћење земље.
10 *а* всп Други долазак Исуса Христа.
11 *а* ЈС – Мт 1:37.
б всп Праведан, праведност.
в всп Исус Христ – Хиљадугодишња владавина Христова; Хиљадугодишњица.

12. И опет, заиста, заиста, кажем вам, изађе то као чврст пропис, по вољи Оца, да ће [а]апостоли моји, Дванаесторица која беху у служби са мном у Јерусалиму, стајати мени здесна на дан доласка мога у стубу [б]огњеном, одевени хаљинама праведности, са крунама на главама својим, у [в]слави баш као што је моја, да [г]суде целом дому Израеловом, и то свима онима који су ме љубили и држали заповести моје, и никоме другом.

13. Јер ће [а]труба трубити дуго и гласно, баш као на гори Синају, а цела земља ће се протрести, а они ће [б]изаћи – да, и то [в]мртви који умреше у мени, да приме [г]круну праведности, и да буду одевени, [д]баш као што сам ја, да буду са мном, да бисмо били једно.

14. Али, гле, кажем вам да пре него што овај велики [а]дан дође, [б]сунце ће се помрачити, и месец се у крв претворити, а звезде са неба пасти, и биће великих [в]знакова горе на небу и доле на земљи;

15. И биће плача и [а]јаука међу мноштвом;

16. И велике градоносне [а]олује биће послате да уништи усеве земаљске.

17. И догодиће се да ћу због опакости света, извршити [а]освету над [б]опакима, јер се неће покајати; а чаша негодовања мога је пуна; јер гле, моја их [в]крв неће очистити ако ме не послушају.

18. Стога ћу ја, Господ Бог, послати муве на лице земље, које ће напасти становнике њене, и јешће месо њихово, и учинићу да се црви излегу на њима;

19. А језици ће њихови бити зауздани да не [а]изусте ништа против мене; а месо ће им отпадати са костију, и очи из шупљина својих;

20. И догодиће се да ће их [а]звери шумске и птице небеске прождрати.

21. А велика и [а]одвратна црква, која је [б]курва целе земље, биће срушена [в]огњем прождрљивим, како су говорила уста пророка Језекиља, који је говорио

12 *а* всп Апостол.
б Иса 66:15–16; УиЗ 130:7; 133:41.
в всп Исус Христ – Слава Исуса Христа; Слава.
г Мт 19:28; Лк 22:30; 1 Не 12:9; Морм 3:18–19.
13 *а* УиЗ 43:18; 45:45.
б УиЗ 76:50.
в УиЗ 88:97; 133:56.
г всп Круна; Узвишење.
д УиЗ 76:94–95; 84:35–39.
14 *а* всп Други долазак Исуса Христа.
б Јоило 2:10; ЈЦС – Мт 1:33.
в всп Знаци временски.
15 *а* Мт 13:42.
16 *а* Јез 38:22; Отк 11:19; 16:21.
17 *а* Отк 16:7–11; 2 Не 30:10; ЈЦС – Мт 1:53–55. всп Освета.
б всп Опак, опакост.
в 1 Јн 1:7; Алма 11:40–41; УиЗ 19:16–18.
19 *а* Зах 14:12.
20 *а* Иса 18:6; Јез 39:17; Отк 19:17–18.
21 *а* всп Ђаво – Црква ђаволова.
б Отк 19:2.
в Јоило 1:19–20; 2:3; УиЗ 97:25–26. всп Земља – Чишћење земље.

о ономе што се још није догодило али засигурно [ѕ]мора, тако жив ја био, јер одвратности неће владати.

22. И опет, заиста, заиста, кажем вам да када се [а]хиљаду година наврши, а људи поново почну да поричу Бога свога, поштедећу земљу само на [б]кратко;

23. И [а]крај ће доћи, и небо и земља ће изгорети и [б]проћи, а биће ново небо и [в]нова земља.

24. Јер ће све старо [а]проћи, и све ће постати ново, чак и небо и земља, и сва пунина њихова, и људи, и звери, птице небеске, и рибе морске;

25. А ни једна [а]длака, нити трун, неће се изгубити, јер то је дело руку мојих.

26. Јер, гле, заиста вам кажем, пре него што земља прође, [а]Михајло, мој [б]арханђео, затрубиће у [в]трубу своју, а онда ће се сви мртви [ѕ]пробудити, јер ће им се гробови отворити, и [д]изаћи ће – да, баш сви.

27. А [а]праведни ће се скупити мени [б]здесна на вечни живот; а опаких мени слева ћу се постидети да признам као своје пред Оцем;

28. Стога ћу им рећи – [а]Идите од мене, ви проклети, у вечни [б]огањ, припремљен за [в]ђавола и анђеле његове.

29. А онда, гле, кажем вам, никада устима својим не објавих да ће се вратити, јер [а]где сам ја они не могу доћи, јер немају моћи.

30. Али сетите се да сви моји судови нису дати људима, и као што речи изађоше из уста мојих, тако ће се и испунити, [а]први ће бити последњи, а последњи ће бити први у свему што створих речју моћи моје, која је моћ Духа мога.

31. Јер моћу Духа свога их [а]створих; да, све, и [б]духовно и временско –

32. Прво [а]духовно, а онда временско, што је почетак дела мога, и поново, прво временско, а онда духовно, што је крај дела мога –

33. Говорим вам да можете по природи да разумете; али за мене моја дела немају [а]крај, нити почетак; већ вам је то дато да бисте разумели, јер сте то

21 *ѕ* УиЗ 1:38.
22 *а* всп Хиљадугодишњица.
б Отк 20:3; УиЗ 43:30–31; 88:110–111.
23 *а* Мт 24:14. всп Свет – Крај света.
б Мт 24:35; ЈС – Мт 1:35.
в всп Земља – Коначно стање земље.
24 *а* Отк 21:1–4.
25 *а* Алма 40:23.
26 *а* всп Адам; Михајло.
б всп Арханђео.
в 1 Кор 15:52–55.
ѕ всп Бесмртан, бесмртност; Васкрсење.
д Јн 5:28–29.
27 *а* всп Праведан, праведност.
б Мт 25:33. всп Суд, последњи.
28 *а* Мт 25:41; УиЗ 29:41.
б УиЗ 43:33.
в всп Ђаво.
29 *а* Јн 7:34; УиЗ 76:112.
30 *а* Мт 19:30; 1 Не 13:42.
31 *а* всп Створити, стварање.
б Мојсије 3:4–5.
32 *а* всп Духовно стварање.
33 *а* Пс 111:7–8; Мојсије 1:4.

затражили од мене и сложили сте се у томе.

34. Стога, заиста вам кажем да је све за мене духовно, и никада вам не дадох закон који је временски, нити било којем човеку, нити деци човечјој, нити Адаму, оцу вашему, кога сам створио.

35. Гле, дадох му да [а]делује сам по себи; и дадох му заповест, али не дадох му временску заповест, јер су моје [б]заповести духовне; нису ни природне нити временске, ни телесне, нити чулне.

36. И догоди се да ђаво искуша Адама – јер, гле, [а]ђаво беше пре Адама, јер се [б]побуни против мене, говорећи: Дај ми [в]част своју, која је [г]моћ моја; и такође [д]трећи део [ђ]војске небеске окрену од мене због њихове [е]слободе избора;

37. А они беху оборени, и тако постадоше [а]ђаво и [б]анђели његови;

38. И, гле, постоји место које је припремљено за њих од почетка, а то је [а]пакао.

39. А свакако је неопходно да ђаво [а]искушава децу човечју, или не би могли да делују сами по себи, јер да никад нису имали [б]горчине не би познавали сласт –

40. Дакле, догоди се да ђаво искушаваше Адама, и он узе од забрањеног [а]воћа и преступи заповест, због чега је постао [б]подложан вољи ђаволовој, јер је попустио пред искушењем.

41. Стога, ја, Господ Бог, учиних да буде [а]избачен из врта [б]Еденског, из мог присуства, због преступа свога, због чега је постао [в]духовно мртав, што је прва смрт, и то она иста смрт која је последња [г]смрт, која је духовна, која ће бити проглашена опакима када кажем: Одлазите, ви [д]проклети.

42. Јер, гле, кажем вам да ја, Господ Бог, дадох Адаму и његовом семену, да не [а]умру временском смрћу, док ја, Господ Бог, не пошаљем [б]анђеле да им објаве [в]покајање и [г]откупљење, преко вере у име [д]Јединородног Сина мога.

43. И тако ја, Господ Бог, одредих човеку дане [а]искушења његових да би по својој природној смрти могао да у [б]бесмртности

35*а* всп Слобода избора.
б всп Заповести Божје.
36*а* УиЗ 76:25–26; Мојсије 4:1–4.
б всп Савет на небу.
в всп Част.
г Иса 14:12–14; УиЗ 76:28–29.
д Отк 12:3–4.
ђ УиЗ 38:1; 45:1. всп Предсмртни живот.
е всп Слобода избора.
37*а* всп Ђаво.
б 2 Пет 2:4; Јуда 1:6; Мојсије 7:26. всп Анђели.
38*а* всп Пакао.
39*а* Мојсије 4:3–4. всп Искушати, искушење.
б Мојсије 6:55.
40*а* Пос 3:6; Мојсије 4:7–13.
б 2 Не 10:24; Мос 16:3–5; Алма 5:41–42.
41*а* всп Пад Адама и Еве.
б всп Еден.
в всп Смрт, духовна.
г Алма 40:26.
д УиЗ 29:27–28; 76:31–39.
42*а* 2 Не 2:21. всп Смрт, физичка.
б Алма 12:28–30.
в всп Покајати се, покајање.
г всп Откупити, откупљен, откупљење.
д Мојсије 5:6–8.
43*а* Алма 12:24; 42:10.
б всп Васкрсење.

буде [в]уздигнут у [ж]вечни живот, и то сви који поверују;

44. А они који не поверују, у вечно [а]проклетство; јер не могу бити откупљени од духовног пада свога, јер се не кају;

45. Јер љубе они таму више него светлост, а њихова [а]дела су зла, и примају [б]плату своју од онога кога желе да послушају.

46. Али гле, кажем вам да су мала [а]деца [б]откупљена од постанка света преко мог Јединорођенца;

47. Стога, они не могу згрешити, јер моћ није дата Сотони да [а]искушава малу децу, све док не постану [б]урачунљива преда мном;

48. Јер дато им је по мојој вољи, и како ми се свиди, да би се велика дела могла затражити из руку [а]очева њихових.

49. И, опет, кажем вам, зар ономе који има знање, нисам заповедио да се покаје?

50. А ономе који нема [а]моћ разумевања, остаје на мени да чиним оно што је записано. И не објављујем вам ништа више сада. Амен.

30. ОДСЕК

Откривење дато преко пророка Џозефа Смита Дејвиду Витмеру, Питеру Витмеру мл. и Џону Витмеру, у Фајету, у Њујорку, септембра 1830. год. за време тродневне конференције у Фајету, али пре него што су се старешине цркве одвојиле. Првобитно овај документ је објављен у виду три откривења; пророк је то саставио у један одсек за издање Учења и завета из 1835. год.

1–4 Дејвид Витмер је укорен због недостатка марљивог служења. 5–8 Питер Витмер мл. треба да се придружи Оливеру Каудерију на мисији код Ламанаца. 9–11 Џон Витмер је позван да проповеда јеванђеље.

Гле, кажем ти, [а]Дејвиде, да си се ти [б]бојао човека и ниси се [в]ослањао на мене за снагу како је требало.

2. Али твоје мисли беху на ономе што је [а]земаљско више него на ономе што је од мене,

43 *в* Мојсије 1:39.
всп Бесмртан, бесмртност.
ж всп Вечни живот.
44 *а* УиЗ 19:7–12.
всп Проклетство.
45 *а* Јн 3:18–20; УиЗ 93:31–32.
б Мос 2:32–33; Алма 3:26–27; 5:41–42; 30:60.
46 *а* Моро 8:8, 12; УиЗ 93:38.
всп Дете, деца.
б УиЗ 74:7.
всп Откупити, откупљен, откупљење.
47 *а* всп Искушати, искушење.
б всп Извештај, урачунљив, урачунљивост.
48 *а* УиЗ 68:25.
50 *а* УиЗ 137:7–10.
всп Разумевање.
30 1 *а* всп Витмер, Дејвид.
б Дела 5:29.
в 2 Дн 16:7–9.
2 *а* УиЗ 25:10.

Творца твога, и на службу на коју си позван, а ти се ниси осврtао на Духа мога, нити на оне које поставих над тобом, него те убедише они којима нисам заповедао.

3. Стога, остављен си да ме упиташ себе ради, и [а]промишљаш о ономе што си примио.

4. А дом твој биће у кући оца твога, док ти не издам даље заповести. И побринућеш се за [а]службу у цркви, и пред светом, и у крајевима околним. Амен.

5. Гле, кажем ти, [а]Питере, да треба да [б]путујеш са својим братом Оливером; јер је дошло [в]време када, по мени, треба да отвориш уста своја и објављујеш јеванђеље моје; стога, не бој се, него се [г]осврћи на речи и савете брата свога, које ће ти давати.

6. И саосећај са њим у свим невољама његовим, увек уздижући срце своје у молитви и вери к мени, за своје и његово избављење; јер му ја дадох моћ да изграђује [а]цркву моју међу [б]Ламанцима;

7. И никога не заредих да му буде саветник а [а]над њим у цркви, по питању црквених послова, осим брата његовог, Џозефа Смита мл.

8. Стога, осврни се на ово и буди марљив у држању заповести мојих, и бићеш благословен вечним животом. Амен.

9. Гле, кажем ти, слуго мој Џоне, да започнеш од сада да [а]проглашаваш јеванђеље моје, као [б]гласом трубе.

10. А свој посао треба да обављаш код твог брата Филипа Буроуза, и у крајевима околним, да, где год могу да те чују, све док ти не заповедим да их напустиш.

11. И читав свој посао обављаћеш у Сиону, свом душом својом, од сада па надаље; да, увек ћеш отварати уста своја у сврху моју, не [а]бојећи се онога што ти [б]човек може учинити, јер сам ја [в]са тобом. Амен.

31. ОДСЕК

Откривење дато преко пророка Џозефа Смита Томасу Б. Маршу, септембра 1830. год. Случај се догодио убрзо после конференције цркве (видети увод 30. одсека). Томас Б. Марш се крстио

3*а* всп Промишљати.
4*а* всп Служба; Служитељ.
5*а* всп Витмер, Питер, мл.
б УиЗ 32:1–3.
в УиЗ 11:15.
г всп Подржавање црквених вођа; Савет.
6*а* всп Црква Исуса Христа светаца последњих дана.
б УиЗ 3:20; 49:24. всп Ламанци.
7*а* УиЗ 20:2–3.
9*а* УиЗ 15:6.
б УиЗ 33:2.
11*а* всп Страх, бојати се; Храброст, храбар.
б Иса 51:7.
в Мт 28:19–20.

раније тога месеца и заређен је у старешину цркве пре него што је ово откривење дато.

1–6 Томас Б. Марш је позван да проповеда јеванђеље и уверио се у благостање своје породице. 7–13 Саветован је да буде стрпљив, да се увек моли и да следи Утешитеља.

[a]Томасе, сине мој, благословен си због вере своје у дело моје.

2. Гле, имао си много невоља због породице своје; ипак, благословићу тебе и твоју породицу, да, малене твоје; и долази дан када ће поверовати и знати истину и бити једно са тобом у цркви мојој.

3. Уздигни срце своје и радуј се, јер час мисије твоје дође; а језик твој ће се одрешити, и објављиваћеш [a]радосне вести о великој срећи овом поколењу.

4. [a]Објављиваћеш оно што беше откривено слузи моме, Џозефу Смиту мл. Започећеш да проповедаш од сада па надаље, да, да жањеш на њиви која се [б]беласа и спремна је већ да се спали.

5. Стога, [a]захватај српом својим свом душом својом, и греси ће ти се [б]опростити, и биће [в]снопљем натоварена леђа твоја, јер је [г]радник достојан плате своје. Стога, твоја породица ће живети.

6. Гле, заиста, кажем ти, иди од њих само на кратко, и објављуј реч моју, а ја ћу им припремити смештај.

7. Да, [a]отворићу срца људи, и они ће те примити. И успоставићу цркву руком твојом;

8. И [a]јачаћеш их и припремити за време када ће бити скупљени.

9. Буди [a]стрпљив у [б]невољама, не говори увредљиво против оних који те вређају. Управљај [в]домом својим у кроткости, и буди постојан.

10. Гле. кажем ти да ћеш бити лекар цркви, али не и свету, јер те они неће примити.

11. Иди путем којим ја будем хтео, и даће ти се помоћу [a]Утешитеља шта ћеш чинити и куда ћеш ићи.

12. [a]Моли се увек, да не би упао у [б]искушење и изгубио награду своју.

13. Буди [a]веран до краја, и гле, ја сам [б]са тобом. Ове речи нису од човека нити од људи, него од мене, и то Исуса Христа, Откупитеља твога, по [в]вољи Очевој. Амен.

31 1*a* всп Марш, Томас Б.
3*a* Иса 52:7; Лк 2:10–11; Мос 3:3–5.
4*a* Мос 18:19; УиЗ 42:12; 52:36.
б УиЗ 4:4–6.
5*a* Отк 14:15.
б всп Опростити.
в УиЗ 79:3.
г Лк 10:3–11; УиЗ 75:24.
7*a* всп Обраћење, обратити се.
8*a* УиЗ 81:5; 108:7.
9*a* всп Стрпљење.
б всп Недаћа.
в всп Породица – Обавезе родитеља.
11*a* всп Свети Дух; Утешитељ.
12*a* 3 Не 18:17–21. всп Молитва.
б всп Искушати, искушење.
13*a* всп Истрајати.
б Мт 28:20.
в всп Исус Христ – Власт.

32. ОДСЕК

Откривење дато преко пророка Џозефа Смита Парлију П. Прату и Зиби Питерсону, у Манчестеру, у Њујорку, почетком октобра 1830. год. Старешине цркве су показале велико интересовање и жеље у вези са Ламанцима, о чијим је прорекнутим благословима црква учила из Мормонове књиге. Сходно томе, упућена је молба Господу да укаже која је Његова воља о томе да ли старешине треба да буду послате индијанским племенима на запад. Следило је откривење.

1–3 Парли П. Прат и Зиба Питерсон су позвани да проповедају Ламанцима и да се придруже Оливеру Каудерију и Питеру Витмеру мл. 4–5 Они би требало да се моле да би разумели Света писма.

А сада у вези са слугом мојим [а]Парлијем П. Пратом, гле, кажем му да је, тако жив ја био, моја воља да он објављује јеванђеље моје и [б]учи од мене, да буде кротак и смеран у срцу.

2. А оно што му одредих јесте да [а]иде са слугама мојим, Оливером Каудеријем и Питером Витмером мл, у пустињу међу [б]Ламанце.

3. И [а]Зиба Питерсон да иде са њима, и ја ћу ићи са њима и бићу у њиховој [б]средини; и [в]заступник сам њихов код Оца, и ништа их неће надвладати.

4. И [а]осврташе се они на оно што је записано, и неће полагати право на друга [б]откривења; и молиће се увек да им то могу [в]разоткрити како би [г]разумели.

5. И осврташе се на ове речи и неће се са њима поигравати, а ја ћу их благословити. Амен.

33. ОДСЕК

Откривење дато преко пророка Џозефа Смита Езри Тејиру и Нортропу Свиту, у Фајету, у Њујорку, октобра 1830. год. Приликом изношења овог откривења, у историји Џозефа Смита се тврди: „Господ. . . је увек спреман да даје упутства онима који марљиво траже са вером.“

1–4 Радници су позвани да објављују јеванђеље у једанаестом сату. 5–6 Црква је установљена, а изабраници ће бити скупљени.

32 1*а* всп Прат, Парли Паркер.
б Мт 11:28–30.
2*а* УиЗ 28:8; 30:5.
б УиЗ 3:18–20.
3*а* УиЗ 58:60.
б Мт 18:20; УиЗ 6:32; 38:7.
в всп Заступник.
4*а* 1 Не 15:25; УиЗ 84:43–44.
б УиЗ 28:2.
в ИЏС 1:74.
г всп Разумевање.

7–10 Покајте се, јер је царство небеско близу. 11–15 Црква је изграђена на стени јеванђеља. 16–18 Припремите се за долазак Младожење.

Гле, кажем вама, слуге моје Езра и Нортропе, отворите уши своје и послушајте глас Господа Бога вашег, чија је [а]реч жива и моћна, оштрија од двосекла мача до те мере да раставља на пола зглобове и мождину, душу и дух, и распознаје мисли и [б]намере срца.

2. Јер заиста, заиста вам кажем, позвани сте да подигнете гласове своје као са [а]призвуком трубе, да објавите јеванђеље моје изопаченом и покваренom поколењу.

3. Јер гле, [а]њива се беласа и приспела је за жетву, и [б]једанаести је час, и [в]последњи пут када ћу позвати раднике у мој виноград.

4. А [а]виноград мој је постао [б]искварен до у танчине; и нико не чини [в]добро осим неколицине њих; и они [ѓ]греше у многим случајевима због [д]надрисвештенства, и сви имадоше искварене умове.

5. И заиста, заиста, кажем вам, да [а]цркву ову [б]установих и позвах је да изађе из пустиње.

6. А баш тако ћу [а]скупити изабранике моје са [б]четири краја земаљска, и то све оне који поверују у мене, и послушају глас мој.

7. Да, заиста, заиста, кажем вам, њива се беласа и приспела је за жетву, стога, захватајте срповима својим, и жањите свом својом моћу, умом и снагом.

8. [а]Отворите уста своја и испуниће се, и постаћете баш као [б]Нефи из давнина, који путоваше из Јерусалима у пустињу.

9. Да, отворите уста своја и не устежите се, и биће натоварена [а]снопљем леђа ваша, јер гле, ја сам са вама.

10. Да, отворите уста своја и испуниће се, говорећи: [а]Покајте се, покајте, и припремите пут Господу, и поравнајте стазе његове, јер је царство небеско близу;

11. Да, покајте се и [а]крстите се, свако од вас, за опроштење греха ваших; да, крстите се, и то водом, а онда долази крштење огњем и Светим Духом.

12. Гле, заиста, заиста, кажем вам, ово је [а]јеванђеље моје; и сетите се да би требало да имају

33 1*а* Јев 4:12; Хел 3:29–30.
б Алма 18:32; УиЗ 6:16.
2*а* Иса 58:1.
3*а* Јн 4:35; УиЗ 4:4; 12:3; 14:3.
б Мт 20:1–16.
в Јаков 5:71; УиЗ 43:28.
4*а* всп Виноград Господњи.
б 2 Не 28:2–14; Морм 8:28–41.
в Рим 3:12; УиЗ 35:12.
ѓ 2 Не 28:14.
д всп Надрисвештенство.
5*а* всп Црква Исуса Христа светаца последњих дана.
б всп Обнова јеванђеља.
6*а* всп Израел – Сакупљање Израела.
б 1 Не 19:15–17.
8*а* УиЗ 88:81.
б 2 Не 1:26–28.
9*а* Пс 126:6; Алма 26:3–5; УиЗ 75:5.
10*а* Мт 3:1–3.
11*а* всп Крштење, крстити.
12*а* 3 Не 27:13–22.

веру у мене или се нипошто неће моћи спасити;

13. И на овој [а]стени изградићу цркву своју; да, на овој стени сте изграђени, а ако наставите, [б]врата вас паклена неће надвладати.

14. И сетите се црквених [а]чланака и завета да их држите.

15. А оне који имају веру [а]потврдићете у цркви мојој, полагањем [б]руку, и даћу им [в]дар Светог Духа.

16. И Мормонову књигу и [а]Света писма вам дадох на вашу [б]поуку; а моћ Духа мога све [в]оживљава.

17. Дакле, будите верни, молите се увек, имајући лампе дотеране и упаљене, и уље са вама, да бисте били спремни за долазак [а]Младожење –

18. Јер гле, заиста, заиста, кажем вам, [а]долазим брзо. Баш тако. Амен.

34. ОДСЕК

Откривење дато преко пророка Џозефа Смита Орсону Прату, у Фајету, у Њујорку, 4. новембра 1830. год. Брат Прат је у то време имао 19 година. Обратио се и крстио када је први пут чуо проповедање о обновљеном јеванђељу од свог старијег брата Парлија П. Прата, шест недеља раније. Ово откривење је примљено у дому Питера Витмера ст.

1–4 Верни постају синови Божји преко помирења.5–9 Проповедање јеванђеља припрема пут за Други долазак. 10–12 Пророштво долази моћу Духа Светога.

Синe мој [а]Орсоне, послушај и чуј и погледај шта ћу ти ја, Господ Бог, рећи, и то Исус Христ Откупитељ твој;

2. [а]Светлост и живот свету, светлост која светли у тами, а тама је не схвата;

3. Који је толико [а]љубио свет да је [б]дао живот свој, да би сви они који буду веровали могли да постану [в]синови Божји. Стога, ти си син мој;

4. И [а]благословен си јер си поверовао;

13 *а* всп Стена.
б Мт 16:16–19; УиЗ 10:69–70.
14 *а* ти УиЗ 20 (видети увод 20 одсека). УиЗ 42:13.
15 *а* УиЗ 20:41.
б всп Руке, полагање руку.
в всп Дар Светог Духа.
16 *а* всп Света писма.
б 2 Тим 3:16.
в Јн 6:63.
17 *а* Мт 25:1–13. всп Младожења.
18 *а* Отк 22:20. всп Други долазак Исуса Христа.
34 1 *а* всп Прат, Орсон.
2 *а* Јн 1:1–5. всп Светлост, светлост Христова.
3 *а* Јн 3:16; 15:13. всп Љубав.
б всп Откупитељ; Откупити, откупљен, откупљење; Помирити, помирење.
в Јн 1:9–12; Рим 8:14, 16–17; Мојсије 6:64–68. всп Синови и кћери Божје.
4 *а* Јн 20:29.

5. А још си више благословен јер те [а]позвах да проповедаш јеванђеље моје –

6. Да подигнеш глас свој као с призвуком трубе, дуго и гласно, и да [а]узвикујеш покајање изопаченом и искваренom поколењу, припремајући пут Господу за Његов [б]други долазак.

7. Јер гле, заиста, заиста, кажем ти, [а]време се ближи кад ћу доћи у [б]облаку с моћу и великом славом.

8. А биће то [а]велики дан у време доласка мога, јер ће сви народи [б]дрхтати.

9. Али пре него што тај велики дан дође, сунце ће се помрачити, и месец ће се у крв претворити; а звезде ће престати да светле, и неке ће пасти, и велика уништења чекају опаке.

10. Дакле, подигни глас свој и не [а]устежи се, јер Господ Бог говораше; зато проричи, и даће ти се [б]моћу Светога Духа.

11. А ако си веран, гле, бићу са тобом све док не дођем –

12. И заиста, заиста, кажем ти, долазим брзо. Ја сам Господ твој и Откупитељ твој. Баш тако. Амен.

35. ОДСЕК

Откривење дато пророку Џозефу Смиту и Сиднију Ригдону, у Фајету или његовој близини, у Њујорку, 7. децембра 1830. год. У то време, пророк је скоро свакодневно био заузет радом на преводу Библије. Превођење је започето најраније јуна 1830. год, а Оливер Каудери и Џон Витмер су служили као писари. Пошто су они тада били позвани на друге дужности, Сидни Ригдон је од Бога именован да служи као пророков писар у овом послу (видети 20. стих). Као предговор записа о овом откривењу, историја Џозефа Смита бележи: „У децембру је Сидни Ригдон дошао [из Охаја] да упита Господа, а са њим је пошао Едвард Партриџ. . . Убрзо након доласка ове двојице браће, овако је говорио Господ.“

1–2 Како људи могу да постану синови Божји. 3–7 Сидни Ригдон је позван да крсти и поверава Светог Духа. 8–12 Знаци и чуда се остварују вером. 13–16 Господње слуге ће млатити народе моћу Духа. 17–19 Џозеф Смит држи кључеве тајни. 20–21 Изабрани ће поднети дан Господњег доласка. 22–27 Израел ће се спасити.

5*а* всп Позвати, позван од Бога, позив.
6*а* УиЗ 6:9.
б всп Други долазак Исуса Христа.
7*а* Отк 1:3.
б Лк 21:27.
8*а* Јоило 2:11; Мал 4:5; УиЗ 43:17–26.
всп Други долазак Исуса Христа.
б Иса 64:2.
10*а* Иса 58:1.
б 2 Пет 1:21.

Послушајте глас [а]Господа Бога свога, и то [б]Алфе и Омеге, почетка и краја, чији је [в]смер један вечити круг, [г]истог данас као и јуче, и заувек.

2. Ја сам Исус Христ, Син Божји, који беше [а]распет за грехе света, да би сви који [б]верују у име моје, могли да постану [в]синови Божји, и то [г]једно у мени као што сам ја [д]једно у Оцу, као што је Отац једно у мени, да будемо једно.

3. Гле, заиста, заиста, кажем слузи свом Сиднију, гледах на тебе и твоја дела. Слушах молитве твоје, и припремах те за веће дело.

4. Благословен си, јер ћеш чинити велика дела. Гле, послат си, као и [а]Јован, да припремиш пут преда мном, и пред [б]Илијом који треба да дође, а да то ниси знао.

5. Они које си крстио водом за покајање, ипак не [а]примише Светога Духа;

6. А сада, дајем ти заповест да их [а]крстиш водом, и они ће примити [б]Светога Духа полагањем [в]руку баш као и древни апостоли.

7. И догодиће се да ће се велико дело спроводити на земљи, чак и међу [а]нејеврејима, јер ће се очи свих људи уверити у њихово безумље и одвратности.

8. Јер ја сам Бог, и не [а]ускратих руку своју, и показаћу [б]чуда, [в]знаке и чудеса, свима онима који [г]верују у име моје.

9. А ко год буде искао у име моје са [а]вером, [б]истериваће [в]ђаволе; [г]исцељиваће болесне; учиниће да слепи прогледају, глуви да чују и неми да проговоре, а хроми да проходају.

10. И време убрзо долази када ће се велика дела показати деци човечјој;

11. Ипак, [а]без вере се ништа неће показати осим [б]пустошења [в]Вавилона, оног који учини да сви народи пију вино гнева [г]блуда његовог.

12. И [а]нико не чини добро осим оних који су спремни да приме пунину јеванђеља мога, које послах овом поколењу.

13. Стога, позивам [а]слабе из

35 1*а* всп Господ.
б Отк 1:8. всп Алфа и Омега.
в 1 Не 10:19; УиЗ 3:2.
г Јев 13:8; УиЗ 38:1–4; 39:1–3.
2*а* всп Распеће.
б УиЗ 20:25; 45:5, 8.
в всп Синови и кћери Божје.
г Јн 17:20–23. всп Јединство.
д всп Бог, Божанство.
4*а* Мал 3:1; Мт 11:10; 1 Не 11:27; УиЗ 84:27–28.
б 3 Не 25:5–6; УиЗ 2:1; 110:13–15.
5*а* Дела 19:1–6.
6*а* всп Крштење, крстити.
б всп Дар Светог Духа.
в всп Руке, полагање руку.
7*а* всп Нејевреји.
8*а* Иса 50:2; 59:1.
б всп Чудо.
в всп Знак.
г всп Веровање, веровати.
9*а* всп Вера.
б Мк 16:17.
в Мк 1:21–45.
г всп Исцелити, исцељења.
11*а* УиЗ 63:11–12.
б УиЗ 5:19–20.
в всп Вавилон.
г Отк 18:2–4.
12*а* Рим 3:10–12; УиЗ 33:4; 38:10–11; 84:49.
13*а* 1 Кор 1:27; УиЗ 1:19–23; 124:1.

света, оне који су [б]неуки и презрени, да млате народе моћу Духа мога;

14. И рука њихова биће рука моја, и бићу им [а]штит и заштита њихова; и опасаћу бокове њихове, и бориће се смело за мене; и њихови [б]непријатељи биће под ногама њиховим; и пустићу да мач [в]пада у корист њихову, и [г]огњем гнева свога ћу их сачувати.

15. А [а]сиромашнима и [б]кроткима ће се проповедати јеванђеље, и они ће [в]ишчекивати време доласка мога, јер оно је [г]сасвим близу.

16. И научиће параболу о [а]смоквином дрвету, јер је лето већ сада близу.

17. И послах [а]пунину јеванђеља мога руком слуге свога [б]Џозефа; и у слабости га благослових;

18. И дадох му [а]кључеве тајне о ономе што је [б]запечаћено, чак и о ономе што беше од [в]постанка света, и о ономе што ће доћи од сада па до доласка мога, ако остане са мном, а ако не, другога ћу поставити на његово место.

19. Стога, бди над њим да му вера не би клонула, и даће му се помоћу [а]Утешитеља, [б]Светог Духа, који све зна.

20. И дајем ти заповест да [а]пишеш за њега; и Света писма ће бити дата, баш каква су у грудима мојим, за спасење [б]изабраника мојих;

21. Јер чуће [а]глас мој, и видеће ме, и неће спавати, и [б]поднеће дан [в]доласка мога; јер ће бити очишћени, [г]чисти као што сам ја.

22. А сада, кажем [а]ти, остани са њим, и путоваће са тобом; не остављај га и засигурно ће се све ово испунити.

23. А [а]када не будете писали, гле, биће му дато да прориче; а ти ћеш проповедати јеванђеље моје и позиваћеш се на [б]свете пророке да би доказао речи његове, како му се буду дале.

24. [а]Држите све завете и заповести којима сте везани; и учинићу да се небеса [б]протресу за ваше добро, а [в]Сотона ће дрхтати и Сион ће се по брдима [г]радовати и цветати;

13 *б* Дела 4:13.
14 *а* 2 Сам 22:2–3.
б УиЗ 98:34–38.
в УиЗ 1:13–14.
г УиЗ 128:24.
15 *а* Мт 11:5.
б всп Кротак, кроткост.
в 2 Пет 3:10–13; УиЗ 39:23; 45:39; Мојсије 7:62.
г УиЗ 63:53.
16 *а* Мт 24:32; УиЗ 45:36–38; ЈС – Мт 1:38. всп Знаци временски.
17 *а* УиЗ 42:12.
б УиЗ 135:3.
18 *а* УиЗ 84:19.
б Дан 12:9; Мт 13:35; 2 Не 27:10–11; Етер 4:4–7; ИЈС 1:65.
в УиЗ 128:18.
19 *а* Јн 14:16, 26; 15:26. всп Утешитељ.
б всп Свети Дух.
20 *а* Пророк је у то време био заокупљен да помоћу откривења преводи Библију, при чему је Сидни Ригдон био позван за писара.
б всп Изабраник.
21 *а* Јоило 2:11; УиЗ 43:17–25; 88:90; 133:50–51.
б Мал 3:2–3.
в всп Други долазак Исуса Христа.
г всп Чист, чистоћа.
22 *а* УиЗ 100:9–11.
23 *а* ти кад год Сидни Ригдон није био заузет писањем.
б ти Света писма.
24 *а* УиЗ 103:7.
б УиЗ 21:6.
в 1 Не 22:26.
г всп Радост.

25. А [а]Израел ће се [б]спасити у време по мени одређено; и по [в]кључевима које сам им дао биће вођени, и више нимало неће бити пометени.

26. Уздигните срца своја и будите весели, ваше [а]откупљење се ближи.

27. Не бој се, мало стадо, [а]царство је ваше док не дођем. Гле, [б]долазим брзо. Баш тако. Амен.

36. ОДСЕК

Откривење дато преко пророка Џозефа Смита Едварду Партрицу, у околини Фајета, у Њујорку, 9. децембра 1830. год. (видети увод 35. одсека). Историја Џозефа Смита бележи да је Едвард Партриц „био узор побожности, и један од Господњих великих људи.“

1–3 Господ рукополаже Едварда Партрица посредством Сиднија Ригдона. 4–8 Сваки човек који прими јеванђеље и свештенство позван је да оде и проповеда.

Овако говори Господ Бог, [а]Моћник Израелов: Гле, кажем ти, слуго мој [б]Едварде, да си благословен, и греси су ти опроштени, и позвах те да проповедаш јеванђеље моје као гласом трубе;

2. И положићу [а]руке своје на тебе руком слуге мога Сиднија Ригдона, и примићеш Духа мога, Светога Духа, и то [б]Утешитеља, који ће те научити о ономе што је [в]мирољубиво у царству;

3. И објављиваћеш га снажним гласом, говорећи: Осана, благословено да је име Свевишњега Бога.

4. А сада ти овај позив и заповест дајем а тиче се свих –

5. Да ће сви они који буду дошли пред слуге моје Сиднија Ригдона и Џозефа Смита мл, прихватајући овај позив и заповест, бити [а]заређени и послати да [б]проповедају вечно јеванђеље међу народима –

6. Узвикујући покајање, говорећи: [а]Чувајте се овог наопаког поколења, изађите из огња, мрзећи и [б]одећу од тела опогањену.

7. А ова заповест даће се старешинама цркве моје, да свако

25*а* всп Израел.
б Иса 45:17; 1 Не 19:15–16; 22:12.
в всп Кључеви свештенства.
26*а* Лк 21:28.
27*а* всп Царство Божје или царство небеско.
б Отк 22:20.
36 1*а* всп Исус Христ; Јахве.
б УиЗ 41:9–11.
2*а* всп Руке, полагање руку.
б всп Свети Дух; Утешитељ.
в УиЗ 42:61.
5*а* УиЗ 63:57. всп Заредити, заређење.
б всп Проповедати.
6*а* Дела 2:40.
б Јуда 1:23.

ко је буде прихватио са искреношћу срца може да се зареди и пошаље, баш као што рекох.

8. Ја сам Исус Христ, Син Божји, стога, опашите бедра своја и доћи ћу изненада у [a]храм свој. Баш тако. Амен.

37. ОДСЕК

Откривење дато пророку Џозефу Смиту и Сиднију Ригдону, у близини Фајета, у Њујорку, децембра 1830. год. Овде је дата прва заповест која се тиче сакупљања у овом раздобљу.

1–4 Свеци су позвани да се сакупљају у Охају.

Гле, кажем вам да по мени није потребно да више [a]преводите све док не одете у Охајо, и то због непријатеља и за добро ваше.

2. И опет, кажем вам да не идете док не испроповедате јеванђеље моје у тим крајевима, и не ојачате цркву где год постоји, а посебно у [a]Колсвилу; јер, гле, они ми се моле с пуно вере.

3. И поново, заповест дајем цркви, да је потребно по мени да се скупе заједно у [a]Охају, припремајући се за време када им се слуга мој Оливер Каудери врати.

4. Гле, овде је мудрост, и нека свако [a]бира за себе док не дођем. Баш тако. Амен.

38. ОДСЕК

Откривење дато преко пророка Џозефа Смита, у Фајету, у Њујорку, 2. јануара 1831. год. Откривење је примљено током конференције цркве.

1–6 Христ је све створио. 7–8 Он је међу својим свецима, који ће Га ускоро видети. 9–12 Свако тело је искварено пред њим. 13–22 Сачувао је земљу обећања за свеце у времену и у вечности. 23–27 Свецима је заповеђено да буду једно и да цене једни друге као браћу. 28–29 Предвиђају се ратови. 30–33 Свецима ће бити дата моћ са висина да пођу међу све народе. 34–42 Цркви је заповеђено да се брине за сиромашне и оне у потреби и да тражи богатства вечности.

8 *a* Мал 3:1.

37 1 *a* ти превођење Библије је већ у поступку.
2 *a* УиЗ 24:3; 26:1.
3 *a* ти држава Охајо.
4 *a* всп Слобода избора.
УиЗ 38:31–32.

Овако говори Господ Бог ваш, и то Исус Христ, велики [а]Ја Јесам, Алфа и Омега, [б]почетак и крај, онај који гледаше на широко пространство вечности, и на све серафимске [в]војске небеске, [г]пре него свет беше [д]створен;

2. Онај који све [а]зна, јер је [б]све присутно пред очима мојим;

3. Ја сам онај који проговори, и свет беше [а]створен, и све дође по мени.

4. Ја сам онај који узе [а]Сион Енохов на груди своје; и заиста, кажем, све оне који [б]вероваху у име моје, јер ја сам Христ, и у име своје, снагом [в]крви коју пролих, заузимах се код Оца за њих.

5. Јер гле, остатак [а]опаких држим у [б]ланцима таме све до великога [в]судњега дана, који ће доћи на крају земље;

6. И учинићу тако да опаки буду задржани, они који не буду чули глас мој него отврдну срца своја, и јао, јао, јао, њихова је судбина.

7. Јер гле, заиста, заиста, кажем вам да су моје [а]очи на вама. У [б]средини сам вашој, а видети ме не можете;

8. Али дан ускоро долази када ћете ме [а]видети, и знати да ја јесам; јер ће се вео таме ускоро раздерати, а онај ко није [б]очишћен неће [в]поднети тај дан.

9. Стога, опашите бедра своја и припремите се. Гле, [а]царство је ваше, а непријатељ вас неће надвладати.

10. Заиста, кажем вам, [а]чисти сте, али не сви, и нема никога другог са ким сам веома [б]задовољан;

11. Јер свако [а]тело је искварено преда мном; а моћи [б]таме превладавају на земљи, међу децом човечјом, у присуству свих војски небеских –

12. Због чега тишина влада, и сва вечност [а]пати, а [б]анђели чекају велику заповест да [в]жању доле на земљи, да скупљају [г]кукољ како би се могао [д]спалити; и гле, непријатељ се удружио.

13. А сада вам показујем тајну, оно што постоји у тајним

38 1*а* всп ЈА ЈЕСАМ.
б Отк 1:8.
в УиЗ 45:1.
г всп Предсмртни живот.
д Пс 90:2.
2*а* УиЗ 88:41; Мојсије 1:35. всп Свезнајући.
б ПСол 5:21; 2 Не 9:20.
3*а* Пс 33:6–9. всп Створити, стварање.
4*а* пдс Пос 14:25–40 (Додатак); УиЗ 45:11–14; 76:66–67; 84:99–100; Мојсије 7:18–21. всп Сион.
б УиЗ 20:25; 35:2; 45:3–5.
в всп Помирити, помирење.
5*а* всп Неправедан, неправедност.
б 2 Пет 2:4; Јуда 1:6. всп Пакао.
в всп Суд, последњи.
7*а* УиЗ 1:1.
б УиЗ 6:32; 29:5.
8*а* Отк 22:4–5. всп Други долазак Исуса Христа.
б всп Чист, чистоћа.
в Мал 3:2.
9*а* Лк 6:20. всп Царство Божје или царство небеско.
10*а* всп Чисти и нечисти.
б УиЗ 1:30.
11*а* Иса 1:3–4; УиЗ 33:4.
б Мих 3:6; УиЗ 112:23; Мојсије 7:61–62.
12*а* Мојсије 7:41.
б УиЗ 86:3–7.
в всп Жетва.
г УиЗ 88:94; 101:65–66.
д Мт 13:30.

одајама, да би се остварило чак и ваше [а]уништење током времена, а ви за то не знадосте;

14. Али сада вам то говорим, и благословени сте, не због вашег безакоња, нити вашег срца неверног, јер заиста неки од вас су криви преда мном, али бићу милостив слабости вашој.

15. Због тога, будите [а]јаки од сада па надаље, [б]не бојте се, јер је царство ваше.

16. А ради вашег спасења дадох вам заповест, јер чух ваше молитве, а [а]сиромашни се жалише преда мном, и [б]богате ја створих, и свако тело је моје, и не [в]гледам ко је ко.

17. И начиних земљу богатом, и гле, она је [а]подножје моје, стога, опет ћу стајати на њој.

18. И ја вам нудим и смиловао сам се да вам дам веће богатство, чак и земљу обећану, земљу у којој теку мед и млеко, на којој неће бити проклетства кад Господ дође;

19. И даћу је вама као земљу за баштину вашу, ако је потражите свим срцем својим.

20. А ово ће бити мој завет са вама, имаћете је за земљу [а]баштине ваше, и за земљу баштине деце ваше заувек, док земља постоји, и поседоваћете је опет у вечности, никад више неће проћи.

21. Али, заиста вам кажем да у то време нећете имати цара нити владара, јер ћу ја бити [а]цар ваш и бдићу над вама.

22. Стога, чујте глас мој и [а]следите ме, и бићете [б]слободан народ, и нећете имати никаквих закона осим мојих када дођем, јер сам [в]законодавац ваш, и шта може задржати руку моју?

23. Али, заиста, кажем вам, [а]поучавајте један другога сходно служби коју вам одредих;

24. И нека свако [а]цени брата свога као себе, и наступа са [б]честитошћу и [в]светошћу преда мном.

25. И опет, кажем вам, нека свако цени брата свога као себе.

26. Јер који би човек међу вама, да има дванаест синова, на које све исто гледа, и који му послушно служе, рекао једноме: обуци се у хаљине и седи овде; а другоме: обуци се у крпе и седи тамо – и погледао на своје синове и рекао: ја сам праведан?

27. Гле, ово вам дадох као параболу, и она показује какав сам.

13 *а* УиЗ 5:32–33.
15 *а* всп Храброст, храбар.
б всп Страх, бојати се – Страх од човека.
16 *а* Мос 4:16–18.
б 1 Сам 2:7.
в Дела 10:34; Моро 8:11–12; УиЗ 1:34–35.
17 *а* 1 Не 17:39; Авр 2:7.
20 *а* УиЗ 45:58.
21 *а* Зах 14:9; 2 Не 10:14; Алма 5:50.
22 *а* Јн 10:27.
б всп Исус Христ – Хиљадугодишња владавина Христова.
в Иса 33:22; Мих 4:2; УиЗ 45:59.
23 *а* УиЗ 88:77–79, 118, 122. всп Поучавати, учитељ.
24 *а* Понз 17:20; 1 Кор 4:6.
б УиЗ 46:33. всп Честитост.
в всп Светост.

Кажем вам, будите [а]једно; а ако нисте једно нисте моји.

28. И опет, кажем вам да непријатељ у тајним одајама тражи [а]животе ваше.

29. Слушате о [а]ратовима у далеким земљама, и кажете да ће ускоро бити великих ратова у далеким земљама, али не познајете срца људи у сопственој земљи.

30. Говорим вам ово због молитава ваших; стога, [а]скупљајте [б]мудрост у грудима својим, да вам опакост људска не би открила ово опакошћу својом, тако што ће говорити ушима вашим гласом гласнијим од онога што потреса земљу; али ако будете припремљени нећете се бојати.

31. И да бисте могли да избегнете моћ непријатељску, и скупите се преда мном као праведан народ, без [а]мрље и без кривице –

32. Стога, у ову сврху дадох вам заповест да идете у [а]Охајо; и даћу вам тамо [б]закон мој; и [в]даривађу вас тамо моћу са висина;

33. А одатле ће сви које год желим, [а]поћи међу све народе, и биће им речено шта ће чинити, јер имам велико дело у приправности, јер ће се Израел [б]спасити, и водићу их где год пожелим, и нема моћи која ће [в]задржати руку моју.

34. А сада, дајем цркви у овим крајевима заповест, да се одреде извесни људи, и да се одреде [а]гласом цркве;

35. И пазиће на сиромашне и оне у потреби, и служиће им како би им било [а]лакше и да не би патили; и послаће их тамо где им заповедим;

36. И ово ће бити дело њихово, да управљају пословима око имовине цркве ове.

37. А они који имају имања која се не могу продати, нека их оставе или издају, већ како им се чини да је добро.

38. Гледајте да се све сачува; а када људи буду [а]даривани моћу са висина и послати, све ово биће скупљено у недрима цркве.

39. А будете ли тражили [а]богатства која су по вољи Очевој да вам их да, биће најбогатији од свих људи, јер ћете имати богатства вечности; а свакако је неопходно да [б]богатством земаљским ја располажем; него чувајте се [в]охолости, да не бисте постали као древни [г]Нефијци.

40. И поново, кажем вам, дајем

27 *а* Јн 17:21–23; 1 Кор 1:10; Еф 4:11–14; 3 Не 11:28–30; Мојсије 7:18. всп Јединство.
28 *а* УиЗ 5:33; 38:13.
29 *а* УиЗ 45:26, 63; 87:1–5; 130:12.
30 *а* ЈС – Мт 1:37. *б* всп Мудрост.
31 *а* 2 Пет 3:14.
32 *а* УиЗ 37:3. *б* УиЗ 42. *в* Лк 24:49; УиЗ 39:15; 95:8; 110:9–10.
33 *а* всп Мисионарски рад. *б* Иса 45:17; Јер 30:10; УиЗ 136:22. *в* Дан 4:35.
34 *а* всп Општа сагласност.
35 *а* всп Добробит.
38 *а* всп Даривање.
39 *а* Јаков 2:17–19; УиЗ 11:7. *б* Агеј 2:8. *в* всп Охолост. *г* Моро 8:27.

вам заповест, да сваки човек, и старешина, и свештеник, и учитељ, а и члан, треба да моћу својом, трудом [а]руку својих, припреми и изврши оно што заповедих.

41. И нека ваше [а]проповедање буде глас [б]упозорења, сваког човека ближњему свому, у благости и у кроткости.

42. И [а]удаљите се од опаких. Чувајте се. Будите чисти ви који носите посуде Господње. Баш тако. Амен.

39. ОДСЕК

Откривење дато преко пророка Џозефа Смита Џејмсу Ковилу, у Фајету, у Њујорку, 5. јануара 1831. год. Џејмс Ковил, који је служио као методистички свештеник око 40 година, завештао се Господу да ће послушати сваку заповест коју му Господ буде дао преко пророка Џозефа.

1–4 Свеци имају моћ да постану синови Божји. 5–6 Примање јеванђеља је примање Христа. 7–14 Џејмсу Ковилу је заповеђено да се крсти и ради у Господњем винограду. 15–21 Господње слуге треба да проповедају јеванђеље пре Другог доласка. 22–24 Они који приме јеванђеље биће сакупљени у времену и у вечности.

Послушај и чуј глас онога који је од све [а]вечности до све вечности, велики [б]Ја Јесам, и то Исус Христ –

2. [а]Светлост и живот света, светлост која светли у тами а тама је не схвата;

3. Исти онај који дође својима у [а]зениту времена, а моји ме не примише;

4. Али онима који ме примише, дадох моћ да постану [а]синови моји; и тако ћу свима онима који ме буду примили, дати моћ да постану синови моји.

5. И заиста, заиста, кажем ти, онај који прима јеванђеље моје, мене [а]прима; а онај који не прима јеванђеље моје, мене не прима.

6. А ово је [а]јеванђеље моје – покајање и крштење водом, а онда долази [б]крштење огњем и Светим Духом, и то Утешитељем, који све показује, и [в]учи о ономе што је мирољубиво у царству.

7. А сада, гле, кажем ти, слуго

40 *а* 1 Кор 4:12.
41 *а* всп Проповедати.
б всп Упозоравати, упозорење.
42 *а* Иса 52:11.

39 1 *а* Јев 13:8; УиЗ 20:12; 35:1; 38:1–4.
б Изл 3:14.
всп Јахве.
2 *а* всп Светлост, светлост Христова.
3 *а* УиЗ 20:26; Мојсије 6:57, 62.
4 *а* Јн 1:12.
всп Синови и кћери Божје.
5 *а* Јн 13:20.
6 *а* всп Јеванђеље; Крштење, крстити; Покајати се, покајање.
б всп Поново рођен, рођен од Бога; Свети Дух.
в УиЗ 42:61.

мој [а]Џејмсе, проматрах дела твоја и познајем те.

8. И заиста, кажем ти, срце је твоје сада исправно преда мном у ово време; а, гле, положих велике благослове на главу твоју;

9. Ипак, ти виде велику тугу, јер си ме одбацио пуно пута због охолости и [а]световних брига.

10. Али, гле, дани твог избављења су дошли, ако послушаш глас мој, који ти каже: устани и [а]крсти се, и спери грехе своје, призивајући име моје, и примићеш Духа мога, и толики благослов какав још никад ниси упознао.

11. А ако то учиниш, припремио сам те за веће дело. Проповедаћеш пунину јеванђеља мога, које послах у ове последње дане, завет који послах да [а]повратим народ мој, који је од дома Израелова.

12. И догодиће се да ће моћ [а]почивати на теби; да ћеш имати велику веру, и бићу са тобом и ићи ћу пред лицем твојим.

13. Позван си да [а]радиш у винограду моме, и да изграђујеш цркву моју, и да [б]успоставиш Сион, да се може по брдима радовати и [а]цветати.

14. Гле, заиста, заиста, кажем ти, ниси позван да идеш у источне земље, него си позван да идеш у Охајо.

15. А уколико се народ мој скупи у Охају, сачувах за њих [а]благослове какви нису познати међу децом човечјом и они ће се излити на главе њихове. И одатле ће људи поћи међу [б]све [в]народе.

16. Гле, заиста, заиста, кажем вам, да ме народ у Охају призива са пуно вере, мислећи да ћу зауставити руку своју да не бих судио народима, али не могу порећи речи своје.

17. Стога, заузмите се моћу својом и зовите верне раднике у мој виноград, да би се могао [а]орезати по последњи пут.

18. А уколико се покају и приме пунину јеванђеља мога, и постану посвећени, зауставићу руку [а]суда свога.

19. Стога, идите даље, узвикујући гласом гласним, говорећи: Царство небеско је близу; узвикујући: Осана! Благословено да је име Свевишњега Бога.

20. Идите и крстите водом, припремајући пут преда мном за време када ћу [а]доћи;

21. Јер време је близу; [а]дан и час нико не [б]зна; али ће засигурно доћи.

22. А онај који ово прими мене прима; и биће они скупљени

7 *а* УиЗ 40:1.
9 *а* Мт 13:22.
10 *а* УиЗ 40. всп Крштење, крстити.
11 *а* всп Израел – Сакупљање Израела.
12 *а* 2 Кор 12:9.
13 *а* Мт 20:1–16.
б Иса 52:8.
в УиЗ 117:7.
15 *а* УиЗ 38:32; 95:8; 110:8–10.
б УиЗ 1:2.
в всп Мисионарски рад.
17 *а* Јаков 5:61–75; УиЗ 24:19.
18 *а* всп Исус Христ – Судија.
20 *а* всп Други долазак Исуса Христа.
21 *а* Мт 24:36.
б ЈС – Мт 1:40.

преда мном у времену и у вечности.

23. И поново, догодиће се да ћете на све оне које будете крстили водом, положити [а]руке своје, и примиће [б]дар Светога Духа, и [в]ишчекиваће знаке [г]доласка мога, и познаће ме.

24. Гле, долазим брзо. Баш тако. Амен.

40. ОДСЕК

Откривење дато пророку Џозефу Смиту и Сиднију Ригдону, у Фајету, у Њујорку, 6. јануара 1831. год. Као предговор запису овог откривења, историја Џозефа Смита бележи: „Пошто је Џејмс [Ковил] одбацио реч Господњу, и вратио се својим претходним убеђењима и људима, Господ даде мени и Сиднију Ригдону следеће откривење“ (видети одсек 39).

1–3 Страх од прогона и световне бриге доводе до одбијања јеванђеља.

Гле, заиста вам кажем, да срце слуге мога [а]Џејмса Ковила беше исправно преда мном, јер ми се заветовао да ће послушати реч моју.

2. А [а]прими он реч са радошћу, али га Сотона одмах искуша; и страх од [б]прогона и световне бриге утицаше на њега да [в]одбаци ту реч.

3. Стога прекрши он завет мој, и остаје на мени да учиним са њим како сматрам да је добро. Амен.

41. ОДСЕК

Откривење дато цркви преко пророка Џозефа Смита, у Киртланду, у Охају, 4. фебруара 1831. год. Ово откривење даје упутства пророку и црквеним старешинама да се моле да би примили Божји „закон“ (видети одсек 42). Џозеф Смит је управо био стигао у Киртланд из Њујорка, а Лиман Копли, члан цркве у близини Томпсона, у Охају, „захтевао је да браћа Џозеф и Сидни [Ригдон]. . .живе са њим, а он ће им опремити домове и обезбедити намирнице.“ Следеће откривење појашњава где би Џозеф и Сидни требало да живе и у њему се говори о позиву Едварда Партрица да буде први бискуп цркве.

23 *а* всп Руке, полагање руку.
б всп Дар Светог Духа.
в Отк 3:3; УиЗ 35:15; 45:39–44.
г 2 Пет 3:10–14.

40 1 *а* УиЗ 39:7–11.
2 *а* Мк 4:16–19.
б Мт 13:20–22. всп Прогонити, прогон.
в всп Отпадништво.

1–3 Старешине ће водити цркву Духом откривења.4–6 Истински ученици ће примити и држати Господњи закон. 7–12 Едвард Партриџ је именован за бискупа у цркви.

Послушај и чуј, о народе мој, говори Господ и Бог ваш, ви које са уживањем [а]благосиљам највећим од свих благослова, ви који ме чујете; а вас који ме не чујете [б]проклећу највећом од свих клетви, јер [в]преузимасте име моје.

2. Послушајте, о ви старешине цркве моје које позвах, гле, дајем вам заповест, да се скупите заједно и [а]сложите око речи моје;

3. И молитвом вере своје примићете [а]закон мој, да бисте знали како да управљате црквом мојом и радили све исправно преда мном.

4. И бићу ваш [а]владар када [б]дођем; и гле, долазим брзо, и гледајте да се закон мој држи.

5. Онај који [а]прими закон мој и [б]спроводи га, тај је мој ученик, а онај који каже да га прима а не спроводи, тај није мој ученик, и биће [в]избачен из вашег присуства;

6. Јер није прикладно да се оно што припада деци царства даје онима који нису достојни, или [а]псима, или да се [б]бисери бацају пред свиње.

7. И поново, прикладно је да се слузи моме Џозефу Смиту мл. сагради [а]дом, у коме ће живети и [б]преводити.

8. И поново, прикладно је да слуга мој Сидни Ригдон живи како му се чини да је добро, под условом да држи моје заповести.

9. И поново, позвах слугу мога [а]Едварда Партрица; и дајем заповест да буде одређен гласом цркве, и заређен за [б]бискупа у цркви, да остави трговину своју и све своје време [в]проводи радећи у цркви;

10. Да надгледа све оно што ће му бити одређено законима мојим онога дана када их будем дао.

11. А ово зато што је његово срце чисто преда мном, јер је он попут [а]Натанаила из давнина, у коме нема [б]лукавости.

12. Ове су речи вама дате, и чисте су преда мном; стога, пазите како их држите, јер ће одговорност за њих пасти на душе ваше на дан суда. Баш тако. Амен.

41 1*а* всп Благословити, благословен, благослов.
б Понз 11:26–28; 1 Не 2:23.
в УиЗ 56:1–4; 112:24–26.
2*а* всп Јединство.
3*а* УиЗ 42.
4*а* Зах 14:9; УиЗ 45:59. всп Исус Христ – Хиљадугодишња владавина Христова.
б всп Други долазак Исуса Христа.
5*а* Мт 7:24.
б Јак 1:22–25; УиЗ 42:60.
в УиЗ 50:8–9. всп Искључење.
6*а* Мт 15:26.
б Мт 7:6.
7*а* УиЗ 42:71.
б ти преводи Библију. УиЗ 45:60–61.
9*а* УиЗ 36:1.
б УиЗ 72:9–12; 107:68–75. всп Бискуп.
в УиЗ 51.
11*а* Јн 1:47.
б всп Лукавство, превара.

42. ОДСЕК

Откривење из два дела дато преко пророка Џозефа Смита, у Киртланду, у Охају, 9. и 23. фебруара 1831. год. Први део који садржи стихове од 1. до 72, примљен је у присуству дванаесторице старешина и као испуњење Господњег обећања датог претходно да ће се дати „закон“ у Охају (видети одсек 38:32). Други део садржи стихове од 73. до 93. Пророк истиче да ово откривење „садржи закон цркве.“

1–10 Старешине су позване да проповедају јеванђеље, крсте обраћенике, и изграђују цркву.11–12 Они морају бити позвани и заређени и да поучавају начелима јеванђеља која се налазе у Светим писмима. 13–17 Требало би да поучавају и проричу моћу Духа. 18–29 Свецима је заповеђено да не убијају, не краду, не лажу, не буду пожудни, не чине прељубу и не говоре зло о другима. 30–39 Изложени су закони којима се регулише посвећивање имовина. 40–42 Осуђују се охолост и доколица. 43–52 Болесни треба да буду исцељени преко служења и помоћу вере. 53–60 Света писма управљају црквом и треба да се проглашавају свету. 61–69 Место Новог Јерусалима и тајне царства ће бити откривени.70–73 Посвећене имовине треба да се користе за издржавање црквених службеника. 74–93 Изложени су закони који се тичу блуда, прељубе, убијања, крађе, и признавања греха.

Послушајте, о ви, старешине цркве моје, који се скуписте у име моје, и то Исуса Христа, Сина Бога живога, Спаситеља света; јер верујете у име моје и држите заповести моје.

2. Поново вам кажем, послушајте и чујте и извршавајте [а]закон који ћу вам дати.

3. Јер заиста кажем, пошто се скуписте заједно према [а]заповести коју вам дадох, и сложисте се по овом [б]питању, и заискасте од Оца у име моје, баш тако ћете примити.

4. Гле, заиста, кажем вам, дајем вам ову прву заповест, да пођете у име моје, сви ви, осим слугу мојих Џозефа Смита мл. и Сиднија Ригдона.

5. А њима дајем заповест да пођу на кратко, и биће им дато моћу [а]Духа када ће се вратити.

6. И пођи ћете у моћи Духа мога, проповедајући јеванђеље моје, [а]двојица по двојица, у име моје, уздижући глас свој као с призвуком трубе, проглашавајући реч моју као анђели Божји.

7. И пођи ћете крстећи водом,

42 2*а* УиЗ 58:23. всп Закон.
3*а* УиЗ 38:32.
б Мт 18:19.
5*а* всп Свети Дух.
6*а* Мк 6:7.
всп Мисионарски рад.

говорећи: Покајте се, покајте се, јер је царство небеско близу.

8. И одавде ћете поћи у крајеве ка западу; а у оној мери у којој нађете оне који ће вас примити, изградићете цркву моју у сваком крају –

9. Све док не дође време када ће вам се објавити са висина, када ће [а]град [б]Нови Јерусалим бити припремљен, да бисте се [в]скупили у једно, да будете мој [г]народ, а ја ћу бити ваш Бог.

10. И опет, кажем вам, да слуга мој [а]Едвард Партриџ делује у служби коју му одредих. И догодиће се да ће ако преступи [б]други бити постављен на његово место. Баш тако. Амен.

11. Поново вам кажем да се неће никоме дати да пође да [а]проповеда јеванђеље моје или да изграђује цркву моју, осим ономе који је [б]заређен од онога који има [в]власт, а познато је цркви да он има власт и да је исправно заређен од црквених поглавара.

12. И опет, [а]старешине, свештеници и учитељи цркве ове [б]поучаваће начелима јеванђеља мога, која су у [в]Библији и [г]Мормоновој књизи, у којој је пунина [д]јеванђеља.

13. И гледаће они да се придржавају [а]завета и црквених чланака, и то ће бити њихова учења, како буду били вођени Духом.

14. И Дух ће вам се дати [а]молитвом вере; а ако не примите [б]Духа, нећете моћи да поучавате.

15. И настојаћете да све ово чините како вам заповедих у складу са поучавањима вашим, све док пунина [а]Светих писама мојих не буде дата.

16. И док будете подизали гласове своје помоћу [а]Утешитеља, говорићете и проричати како будем сматрао да је добро;

17. Јер гле, Утешитељ зна све, и сведочи о Оцу и Сину.

18. А сада, гле, говорим цркви. Не [а]убиј, а онај који [б]убије неће имати опроштај у овом свету, нити у свету који ће доћи.

9 *а* УиЗ 57:1–2.
б Етер 13:2–11; УиЗ 45:66–71; 84:2–5; Мојсије 7:62; ЧВ 1:10. всп Нови Јерусалим.
в всп Израел – Сакупљање Израела.
г Зах 8:8.
10 *а* УиЗ 41:9–11; 124:19.
б УиЗ 64:40.
11 *а* всп Проповедати.
б всп Заредити, заређење; Позвати, позван од Бога, позив.
в всп Власт; Свештенство.
12 *а* всп Старешина.
б Мос 18:19–20; УиЗ 52:9, 36. всп Поучавати, учитељ.
в всп Библија.
г всп Мормонова књига; Света писма – Вредност Светих писама.
д всп Јеванђеље.
13 *а* ти УиЗ 20 (видети увод 20 одсека).
14 *а* УиЗ 63:64. всп Молитва.
б всп Поучавати, учитељ – Поучавање са Духом; Свети Дух.
15 *а* УиЗ 42:56–58.
16 *а* 1 Кор 2:10–14; УиЗ 68:2–4. всп Утешитељ.
18 *а* Изл 20:13–17; Мт 5:21–37; 2 Не 9:35; Мос 13:21–24; 3 Не 12:21–37.
б всп Убиство.

19. И опет, кажем, не убиј, а онај који убије, [а]умреће.

20. Не [а]кради; а онај који украде и не покаје се, биће избачен.

21. Не [а]лажи; онај који лаже, а не покаје се, биће избачен.

22. [а]Љуби жену своју свим срцем својим, и [б]приони уз њу и ни уз једну другу.

23. А онај који са [а]пожудом погледа жену веру пориче, и неће имати Духа, а ако се не покаје биће избачен.

24. Не чини [а]прељубу; а онај који чини прељубу и не покаје се, биће избачен.

25. Али ономе који почини превару и [а]покаје се свим срцем својим, окане је се, и не чини је више, [б]опрости му;

26. Али ако је почини [а]поново, неће му се опростити, него ће бити избачен.

27. Не [а]говори зло о ближњему свом, нити му чини штету.

28. Знаш да су закони моји о овоме дати у Светим писмима мојим; онај који згреши а не покаје се, биће [а]избачен.

29. Ако ме [а]љубиш [б]служићеш ми и [в]држаћеш све заповести моје.

30. И гле, сетићеш се [а]сиромашних, и [б]посветићеш део имовине своје за [в]издржавање њихово, оно што имаш да им уделиш, заветом и уговором који се не може прекршити.

31. А уколико [а]уделиш од иметка свога [б]сиромашном, мени ћеш учинити; и биће положено пред [в]бискупом цркве моје и његових саветника, двојице старешина, или високих свештеника, које ће он одредити, или их је одредио и [г]издвојио у ту сврху.

32. И догодиће се, да након што се то положи пред бискупа цркве моје, и након што он прими потврду у вези са [а]посвећивањем имовине цркви мојој, да се она не може одузети од цркве, сагласно заповестима мојим, свако ће ми бити [б]одговоран, [в]управитељ над сопственом имовином или над оним што је примио посвећењем, у мери у којој је довољно за њега и његову [г]породицу.

19 *а* всп Смртна казна.
20 *а* всп Красти, крађа.
21 *а* всп Лагање; Поштен, поштење.
22 *а* всп Брак, женити; Љубав.
б Пос 2:23–24; Еф 5:25, 28–33.
23 *а* Мт 5:28; 3 Не 12:28; УиЗ 63:16. всп Пожуда.
24 *а* всп Прељуба.
25 *а* всп Покајати се, покајање.
б Јн 8:3–11. всп Опростити.
26 *а* 2 Пет 2:20–22; УиЗ 82:7.
27 *а* всп Оговарање.
28 *а* всп Искључење.
29 *а* Јн 14:15, 21.
б всп Служба.
в всп Послушност, послушан, послушати.
30 *а* Мос 4:16–26; Алма 1:27. всп Сиромашан.
б всп Посветити, закон посвећења.
в всп Добробит.
31 *а* Мос 2:17. всп Милостиња, давање милостиње.
б всп Сиромашан.
в всп Бискуп.
г всп Издвојити.
32 *а* УиЗ 51:4.
б УиЗ 72:3–11. всп Извештај, урачуњив, урачуњивост.
в всп Управитељ, управљање.
г УиЗ 51:3.

33. И опет, буде ли имовине у рукама цркве, или било ког појединца њеног, веће него што је потребно за њихово издржавање након овог првог посвећивања, оно што је [а]преостало, да се посвети бискупу, и држаће се да се служи онима који немају, с времена на време, да би свако коме је потребно могао бити обилно обезбеђен и примио према жељама својим.

34. Стога, остатак да се држи у мом спремишту, да се служи сиромашнима и онима у потреби, како одреди високи савет у цркви, и бискуп и његов савет.

35. И у сврху куповине земљишта за општу корист цркве, и градњу домова службе, и изграђивања [а]Новог Јерусалима о чему ће касније бити откривено –

36. Да би се мој заветни народ могао скупити у једно тога дана када [а]дођем у свој [б]храм. А ово чиним зарад спасења народа мога.

37. И догодиће се да ће онај који згреши и не покаје се бити [а]избачен из цркве моје, и неће примити назад оно што је [б]посветио сиромашнима и онима у потреби из цркве моје, или другим речима, мени –

38. Јер колико год [а]чините најмањем међу њима, мени чините.

39. Јер ће се догодити да ће се оно што говорах устима пророка мојих испунити; јер ћу посветити богатства оних који прихвате јеванђеље моје међу нејеврејима, сиромашнима народа мога који су из дома Израеловог.

40. И опет, не буди [а]охол у срцу свом; нека ти [б]одећа буде обична, а лепота њена, лепота рада руку твојих;

41. И нека се све чини у чистоти преда мном.

42. Не буди [а]докон; јер онај који је докон нека не једе хлеб нити носи одећу радникову.

43. И ко год је међу вама [а]болестан, и нема веру да се исцели, али верује, нека се негује са свом благошћу, биљем и благом храном, и то не руком непријатељском.

44. А старешине цркве, двојица или више њих, треба да се позову, и да се моле и положе своје [а]руке на њих у име моје; и ако умру у мени ће [б]умрети, а ако живе у мени ће живети.

45. [а]Живите заједно у [б]љубави, тако да [в]плачете због губитка оних који умиру, а посебно због

33*а* УиЗ 42:55; 51:13; 119:1–3.
35*а* всп Нови Јерусалим; Сион.
36*а* УиЗ 36:8.
б Мал 3:1.
37*а* УиЗ 41:5; 50:8–9. всп Искључење.
б всп Посветити, закон посвећења.
38*а* Мт 25:34–40. всп Добробит; Милосрђе.
40*а* ПСол 16:5. всп Охолост.
б всп Скромност.
42*а* УиЗ 68:30–32. всп Докон, доколица.
43*а* всп Болестан, болест.
44*а* всп Руке, полагање руку; Служење болеснима.
б Рим 14:8; Отк 14:13; УиЗ 63:49.
45*а* 1 Јн 4:16, 20–21.
б всп Љубав.
в Алма 28:11–12.

оних који немају [ž]наду у славно васкрсење.

46. А догодиће се да они који умру у мени неће окусити [а]смрт, јер ће им она бити [б]слатка;

47. А они који у мени не умру, јао њима, јер је горка смрт њихова.

48. И опет, догодиће се да ће онај који има [а]веру у мене да ће се [б]исцелити, а није му [в]одређено да умре, бити исцељен.

49. Онај који веру има да ће видети, видеће.

50. Онај који веру има да ће чути, чуће.

51. Хром који има веру да ће скочити, скочиће.

52. А они који немају веру да то чине, али верују у мене, имају моћ да постану [а]синови моји; и уколико не прекрше закон мој, [б]подносићеш слабости њихове.

53. Стој на месту [а]управништва свога.

54. Не узимај одећу брата свога; плати за то што примиш од брата свога.

55. А ако [а]стекнеш више од онога што би било за издржавање твоје, даћеш га у [б]спремиште моје, да би се све могло чинити према ономе како рекох.

56. Ишти, и моја ће ти [а]Света писма бити дата као што одредих, и биће [б]сачувана на сигурном;

57. А потребно је да не говориш о њима, и не поучаваш их све док их не примиш у потпуности.

58. И заповест вам дајем да њима онда поучавате све људе; јер њима треба да буду поучени [а]сви народи, колена, језици и људи.

59. Прихвати оно што си примио, што ти беше дато у мојим Светим писмима као закон, да буде мој закон који ће управљати црквом мојом.

60. И онај који [а]чини сходно томе спасиће се, а онај који не чини тако биће [б]проклет ако тако настави.

61. Будете ли искали, примаћете [а]откривење за откривењем, [б]сазнање за сазнањем, да бисте могли знати [в]тајне и оно што је [ž]мирољубиво – оно што доноси [g]радост, оно што доноси вечни живот.

62. Иштите, и биће вам откри-

45 *ž* 1 Кор 15:19–22.
вск Нада.
46 *а* вск Смрт, физичка.
б Отк 14:13.
48 *а* УиЗ 46:19.
вск Вера.
б вск Исцелити, исцељења.
в Проп 3:1–2; Дела 17:26; Јев 9:27; УиЗ 122:9.
52 *а* вск Синови и кћери Божје.
б Рим 15:1.
вск Заједништво.
53 *а* вск Управитељ, управљање.
55 *а* УиЗ 82:17–19; 119:1–3.
б УиЗ 42:34; 51:13.
56 *а* УиЗ 45:60–61.
б вск Света писма – Вредност Светих писама.
58 *а* УиЗ 1:2.
60 *а* УиЗ 41:5.
вск Послушност, послушан, послушати.
б Мојсије 5:15.
вск Проклетство.
61 *а* вск Откривење.
б Авр 1:2.
вск Знање; Сведочанство.
в УиЗ 63:23.
вск Тајне Божје.
ž УиЗ 39:6.
g вск Радост.

вено у време које ја одредим где ће се [а]Нови Јерусалим изградити.

63. И гле, догодиће се да ће слуге моје бити послате на исток и на запад, на север и на југ.

64. И баш сада, нека онај који иде на исток поучава оне који буду обраћени да беже на [а]запад, а то као последица онога што долази на земљу, и [б]тајних завета.

65. Гле, поштујте све ово, и велика ће бити награда ваша, јер вам је дато да знате тајне царства, али свету није дато да их зна.

66. Поштујте законе које сте примили и будите верни.

67. А примићете касније црквене [а]завете, који ће бити довољни да вас утемеље, и овде и у Новом Јерусалиму.

68. Зато, онај коме недостаје [а]мудрости, нека иште од мене, и даћу му је обилно и нећу га укорити.

69. Уздигните срца своја и радујте се, јер вам је дато [а]царство, или другим речима, [б]кључеви цркве. Баш тако. Амен.

70. [а]Свештеници и [б]учитељи треба да имају своја [а]управништва, као и чланови.

71. А породице старешина или високих свештеника који су одређени да помажу бискупу као саветници у свему, треба да се издржавају од имовине која је [а]посвећена бискупу, зарад добра сиромашних, и у остале сврхе, како је поменуто раније;

72. Или треба да приме праведну надокнаду за сву њихову службу, било управљања или неку другу, како се буде сматрало да је најбоље или како одлуче саветници и бискуп.

73. И бискуп, такође, нека прими подршку, или праведну надокнаду за сву његову службу у цркви.

74. Гле, заиста вам кажем, да све оне међу вама, који су се растали од свог супружника због [а]блуда, или исто тако, ако вам посведоче у свој смерности срца да је тако, нећете избацити из вашег присуства;

75. Али ако сазнате да су неки напустили своје супружнике због [а]прељубе, и сами су кривци, а њихови супружници су живи, биће [б]избачени из вашег присуства;

76. И опет, кажем вам, треба да будете [а]будни и пажљиви, и све истражите, да не примите међу вама такве ако су венчани;

77. А ако нису венчани, нека се

62 *а* УиЗ 57:1–5.
64 *а* УиЗ 45:64.
б всп Тајни савези.
67 *а* УиЗ 82:11–15.
68 *а* Јак 1:5.
всп Мудрост.
69 *а* всп Царство Божје или царство небеско.
б Мт 16:19; УиЗ 65:2.
всп Кључеви свештенства.
70 *а* всп Свештеник, Ароново свештенство.
б всп Учитељ, Ароново свештенство.
в всп Управитељ, управљање.
71 *а* всп Посветити, закон посвећења.
74 *а* всп Блуд; Сексуална неморалност.
75 *а* всп Прељуба.
б всп Искључење.
76 *а* всп Бдети, стражари.

покају за све грехе своје или их нећете примити.

78. И опет, свако ко припада овој цркви Христовој, нека гледа да држи све заповести и завете у цркви.

79. И догодиће се, ако неко међу вама [а]убије, биће предат или ће се са њим поступати према законима земље; јер сетите се да за њега нема опроштаја; а то ће се доказивати према законима земље.

80. И ако неко почини прељубу, судиће му се пред двојицом старешина цркве, или више њих, и свака реч ће се установити против њега помоћу два сведока из цркве, а не непријатеља; али боље је ако има више од два сведока.

81. Ипак ће он бити осуђен устима два сведока; а старешине ће тај случај поставити пред цркву, и црква ће подићи руке своје против њега, да би се са њим поступало по законима Божјим.

82. А ако је могуће, потребно је и да бискуп буде присутан.

83. И тако ћете поступати у свим случајевима који се изнесу пред вас.

84. А ако човек или жена пљачкају, треба да се предају закону земље.

85. И ако [а]украду, треба да се предају закону земље.

86. И ако [а]слажу, треба да се предају закону земље.

87. И ако чине неки вид безакоња, треба да се предају закону, и то Божјем.

88. И ако те твој [а]брат или сестра [б]увреди, поведи их са собом насамо; и ако они то [в]признају, измирите се.

89. А ако не признају предаћеш их цркви, не члановима, већ старешинама. И то треба да се ради на састанку, а не пред светом.

90. А ако твој брат или сестра увреде многе, треба да се [а]укоре пред многима.

91. И ако ико увреди јавно, треба да се укори јавно, да би се постидео. А ако не призна, треба да се преда закону Божјем.

92. А ако ико увреди тајно, треба да се укори тајно, да би имао прилику да призна тајно ономе кога је увредио, и Богу, да црква не би говорила прекорно о њему.

93. И тако треба да поступате у свему.

43. ОДСЕК

Откривење дато преко пророка Џозефа Смита, у Киртланду, у

79*а* всп Убиство.
85*а* всп Красти, крађа.
86*а* всп Лагање; Поштен, поштење.
88*а* всп Браћа, брат; Сестра.
б Мт 18:15–17.
в всп Признати, признавање.
90*а* всп Укорити, прекор.

Охају, фебруара 1831. год. У ово време неки чланови цркве беху узнемирени због лажних тврдњи неких да су откровитељи. Пророк упита Господа и прими ово саопштење упућено старешинама цркве. Први део се тиче питања црквене управе; следећи део садржи упозорење које старешине цркве треба да дају народима земље.

1–7 Откривења и заповести долазе само преко оног који је за то одређен. 8–14 Свеци су посвећени када делују са свом светошћу пред Господом. 15–22 Старешине су послате да узвикују покајање и припремају људе за велики дан Господњи. 23–28 Господ позива људе сопственим гласом и преко сила природе. 29–35 Хиљадугодишњица и свезивање Сотоне ће доћи.

О, послушајте, ви старешине цркве моје, и приклоните ухо речима које ћу вам говорити.

2. Јер гле, заиста, заиста, кажем вам да сте примили заповест као [а]закон цркви мојој, преко њега кога одредих вама да бисте примили [б]заповести и откривења из руке моје.

3. А ово засигурно треба да знате – да нема никога другог вама одређеног да прима заповести и откривења све док не буде узет, уколико [а]остане у мени.

4. Али заиста, заиста, кажем вам да [а]никоме другом неће бити одређен овај дар сем ако то није преко њега; јер ако буде одузет од њега, он ће само имати моћ да постави другога на своје место.

5. И ово треба да вам буде закон, да ни од кога ко дође пред вас не примате учења као откривења или заповести;

6. А ово вам дајем да не бисте били [а]обманути, да бисте могли знати да нису од мене.

7. Јер заиста вам кажем да ће онај који је од мене [а]заређен ући на [б]врата и бити заређен како вам пре рекох, да поучава овим откривењима која сте примили и која ћете примити преко њега, кога ја одредих.

8. И сада, гле, дајем вам заповест, да када се будете окупили [а]упућујете и просвећујете једни друге, како бисте знали како да делујете и водите цркву моју, како да делујете по питању закона и заповести мојих, које вам дадох.

9. И тако ћете бити упућени у законе цркве моје, и бити [а]посвећени оним што сте примили,

43 2*а* УиЗ 42.
б всп Заповести Божје; Откривење.
3*а* Јн 15:4.
4*а* УиЗ 28:2–3.
6*а* УиЗ 46:7.
всп Обманути, обмана.
7*а* всп Заредити, заређење.
б Мт 7:13–14; 2 Не 9:41; 31:9, 17–18; 3 Не 14:13–14; УиЗ 22.
8*а* УиЗ 88:77.
9*а* всп Посвећење.

и обавезаћете се да делујете у свој светости преда мном –

10. Да би вам у мери у којој ово чините, слава била [а]надодата царству које сте примили. У мери у којој то не чините, [б]одузеће вам се чак и оно што сте примили.

11. Очистите [а]безакоње које је међу вама; посветите се преда мном;

12. А ако желите славе царства, одредите слугу мога Џозефа Смита мл. и [а]подржите га преда мном молитвом вере.

13. И опет, кажем вам, да уколико желите [а]тајне царства, обезбедите му храну и одећу, и шта год му је потребно да изврши дело које му заповедих;

14. А ако то не будете чинили, он ће остати са онима који су га примили, како бих могао да задржим за себе [а]чист народ преда мном.

15. Поново кажем, послушајте ви старешине цркве моје, које одредих: Нисте послати да бисте били поучени, већ да бисте [а]поучавали децу човечју ономе што ставих у руке ваше моћу [б]Духа мога;

16. И бићете [а]поучени са висина. [б]Посвећујте се и бићете [в]даривани моћу, како бисте чинили баш као што рекох.

17. Послушајте, јер гле, [а]велики [б]дан Господњи је близу.

18. Јер долази дан када ће се Господ огласити [а]гласом својим са неба; небеса ће се [б]протрести и земља [в]задрхтати, а [г]труба Божја ће трубити дуго и гласно, и рећи ће успаваним народима: Ви свеци [д]устаните и живите; ви грешници [ђ]останите и [е]спавајте док не позовем поново.

19. Стога опашите бедра своја да се не бисте нашли међу опакима.

20. Подигните гласове своје и не устежите се. Позивајте народе да се покају, и старе и младе, и робове и слободне, говорећи: Припремите се за велики дан Господњи;

21. Јер ако ја, који сам човек, подигнем глас свој и позивам вас да се покајете, а ви ме мрзите, шта ћете рећи када дође дан када ће се [а]громови огласити гласовима својим с краја земље, зборећи ушима свих који живе, говорећи – Покајте се, и припремите за велики дан Господњи?

10 *а* Алма 12:10.
б Мк 4:25.
11 *а* всп Грех.
12 *а* всп Подржавање црквених вођа.
13 *а* всп Тајне Божје.
14 *а* всп Чист, чистоћа.
15 *а* всп Мисионарски рад.
б всп Поучавати, учитељ – Поучавање са Духом.
16 *а* всп Надахнуће, надахнути.
б всп Посвећење.
в Лк 24:49; УиЗ 38:32; 95:8–9; 110:8–10.
17 *а* Мал 4:5; УиЗ 2:1; 34:6–9.
б УиЗ 29:8. всп Други долазак Исуса Христа.
18 *а* Јоил 2:11; УиЗ 133:50.
б Јоил 2:10; 3:16; УиЗ 45:48.
в УиЗ 88:87.
г УиЗ 29:13; 45:45.
д всп Васкрсење.
ђ УиЗ 76:85; 88:100–101.
е Морм 9:13–14.
21 *а* 2 Не 27:2; УиЗ 88:90.

22. Да, и опет, када муње засветле од истока ка западу, и огласе се гласовима својим свима живима, и учине да уши свих који чују забрује, говорећи ове речи – Покајте се, јер велики дан Господњи дође?

23. И опет, Господ ће се огласити гласом својим са неба, говорећи: Послушајте, о ви народи земаљски, и чујте речи онога Бога који вас створи.

24. О, ви народи земаљски, колико често хтедох да вас скупим као што [а]квочка скупља пилиће своје под крила своја, а ви не [б]хтедосте!

25. Колико често вас [а]позивах устима [б]слугу својих, и [в]служењем анђела, и гласом својим, и гласом громова, и гласом муња, и гласом бура, и гласом земљотреса, и градоносних олуја, и гласом [г]глади и помора сваке врсте, и великим звуком трубе, и гласом осуде, и гласом [д]милости целога дана, и гласом славе и части и богатства вечног живота, и хтедох да вас спасим [ђ]вечним спасењем, али ви не хтедосте!

26. Гле, дан дође, када је чаша гнева мог негодовања пуна.

27. Гле, заиста вам кажем да су ово речи Господа Бога вашега.

28. Стога, радите, [а]радите у мом винограду по последњи пут – јер последњи пут позивам становнике земље.

29. Јер, у по мени одређено време, [а]дођи ћу на земљу ради суђења, и мој народ ће бити откупљен и владаће са мном на земљи.

30. Јер ће велика [а]Хиљадугодишњица, о којој говорах устима слугу мојих, доћи.

31. Јер ће [а]Сотона бити [б]свезан, а када се поново одреши владаће само на [в]кратко, а тада долази [г]крај земље.

32. А онај који живи у [а]праведности [б]измениће се у трен ока, и земља ће проћи као у огњу.

33. И опаки ће отићи у неугасиви [а]огањ, а њихов крај нико на земљи не зна, нити ће знати, све док не дођу на [б]суд преда мном.

34. Послушајте речи ове. Гле, ја сам Исус Христ, [а]Спаситељ света. [б]Скупљајте ово у срца

24 *а* Мт 23:37; 3 Не 10:4–6.
б всп Побуна.
25 *а* Хел 12:2–4.
б Мт 23:34.
всп Пророк.
в УиЗ 7:6; 130:4–5.
г Јер 24:10; Амос 4:6; УиЗ 87:6; ЈЦС – Мт 1:29.
д всп Милостив, милост.
ђ всп Бесмртан, бесмртност; Вечни живот; Спасење.
28 *а* Јаков 5:71; УиЗ 33:3.
всп Виноград Господњи.
29 *а* всп Други долазак Исуса Христа.
30 *а* всп Хиљадугодишњица.
31 *а* 1 Не 22:26.
всп Ђаво.
б УиЗ 45:55; 84:100; 88:110.
в Отк 20:3; Јаков 5:77; УиЗ 29:22.
г всп Свет – Крај света.
32 *а* всп Праведан, праведност.
б 1 Кор 15:51–52; УиЗ 63:51; 101:31.
всп Васкрсење.
33 *а* Мт 3:12.
б всп Исус Христ – Судија.
34 *а* всп Спаситељ.
б ЈЦС – Мт 1:37.

своја, и нека [в]достојанства вечности [ѓ]почивају у [д]умовима вашим.

35. Будите [а]трезвени. Држите све заповести моје. Баш тако. Амен.

44. ОДСЕК

Откривење дато пророку Џозефу Смиту и Сиднију Ригдону, у Киртланду, у Охају, крајем фебруара 1831. год. Како би се испоштовали изложени захтеви, црква је одредила да се конференција одржи почетком следећег јуна.

1–3 Старешине треба да се сакупе на конференцији.4–6 Треба да се организују према законима земље и да се брину за сиромашне.

Гле, тако говори Господ вама слугама мојим, потребно је по мени да се старешине цркве моје сазову заједно, са истока и са запада, са севера и са југа, писмом или на неки други начин.

2. И догодиће се да ћу, уколико буду верни, и испоље веру у мене, излити [а]Духа свога на њих онога дана када се буду окупили.

3. И догодиће се да ће они поћи у крајеве околне, и [а]проповедати покајање народима.

4. А многи ће се [а]обратити, тако да ћете стећи моћ да се организујете [б]према законима човечјим;

5. Како ваши [а]непријатељи не би имали моћ над вама; да бисте могли да будете сачувани у свему; да би вам се омогућило да држите законе моје; да би се уништила свака веза којом непријатељ настоји да уништи народ мој.

6. Гле, кажем вам да морате да [а]посећујете сиромашне и оне у потреби и служите им како бисте им олакшали, како би били збринути док се све не учини у складу са мојим законом који сте примили. Амен.

45. ОДСЕК

Откривење дато цркви преко пророка Џозефа Смита, у Киртланду, у Охају, 7. марта 1831. год. Као предговор записа овог откривења, историја Џозефа Смита бележи да је „у овој епохи цркве. . . много лажних извештаја. . . и бесмислених

34 *в* УиЗ 84:61; 100:7–8.
ѓ всп Промишљати.
д всп Ум.
35 *а* Рим 12:3; УиЗ 18:21.

44 2 *а* Дела 2:17.
3 *а* всп Проповедати.
4 *а* всп Обраћење, обратити се.
б УиЗ 98:5–7.

5 *а* 2 Не 4:33.
6 *а* Јак 1:27.
всп Добробит; Самилост.

прича било објављено. . . и кружило. . . да би се људи спречили да истражују дела, или прихваће веру. . . Али на радост светаца. . . примих оно што следи.“

1–5 Христ је наш заступник код Оца. 6–10 Јеванђеље је глас који ће припремити пут пред Господом. 11–15 Господ је примио к себи Еноха и његову браћу. 16–23 Христ открива знаке свог доласка како је дато на гори Маслинској. 24–38 Јеванђеље ће се обновити, времена нејевреја ће се испунити, и болест ће опустошити земљу. 39–47 Знаци, чуда, и васкрсења ће се догодити приликом Другог доласка. 48–53 Христ ће стајати на гори Маслинској, а Јевреји ће видети ране на рукама и ногама Његовим. 54–59 Господ ће владати за време Хиљадугодишњице. 60–62 Пророк је поучен да започне превођење Новог завета, преко кога ће се обзнанити важне информације. 63–75 Свецима је заповеђено да се скупе и изграђују Нови Јерусалим у који ће доћи људи из свих народа

Послушајте, о народе [а]цркве моје, којима је [б]царство дато; послушајте и приклоните ухо к Њему који положи темеље земљи, који [в]створи небеса и сву војску њихову, и по коме беше створено све што живи, креће се, и постоји.

2. И опет кажем, послушајте глас мој, да вас [а]смрт не би сустигла; и у [б]часу када не мислите лето ће проћи, [в]жетва се завршити, а душе ваше неће бити спашене.

3. Послушајте Њега који је [а]заступник код Оца, који брани дело ваше пред Њим –

4. Говорећи: Оче, погледај [а]трпљења и смрт онога који [б]грех не почини, са којим ти беше веома задовољан; погледај крв сина свога која је проливена, крв онога кога предаде да би Ти сам могао бити [в]прослављен;

5. Стога, Оче, поштеди ову браћу моју која [а]верују у име моје, како би могла доћи к мени и имати [б]вечни живот.

6. Послушај, о народе цркве моје, и ви старешине послушајте заједно, и слушајте глас мој докле год се [а]данас говори, и не отврђујте срца ваша;

7. Јер заиста вам кажем да сам ја [а]Алфа и Омега, почетак и крај, светлост и живот света –

45 1*а* всп Црква Исуса Христа.
б УиЗ 50:35.
в Јер 14:22; 3 Не 9:15; УиЗ 14:9. всп Створити, стварање.
2*а* Алма 34:33–35.
б Мт 24:44.
в Јер 8:20; УиЗ 56:16. всп Жетва.
3*а* УиЗ 62:1. всп Заступник.
4*а* УиЗ 19:18–19. всп Помирити, помирење.
б Јев 4:15.
в Јн 12:28.
5*а* УиЗ 20:25; 35:2; 38:4.
б Јн 3:16.
6*а* Јев 3:13; УиЗ 64:23–25.
7*а* Отк 1:8; 21:6; УиЗ 19:1.

[б]светлост која светли у тами а тама је не схвата.

8. Дођох својима, а моји ме не примише; али свима онима који ме примише дадох [а]моћ да чине многа [б]чуда, и да постану [в]синови Божји; и баш онима који [г]верују у име моје дадох моћ да добију [д]вечни живот.

9. И тако послах мој [а]вечни [б]завет у свет, да буде светлост свету, и да буде [в]узор мом народу, и за [г]нејевреје да га потраже, и да буде [д]гласник пред лицем мојим како би припремио пут преда мном.

10. Стога, прићите к њему, а са оним који прође расправљаћу као са онима у древним данима, и показаћу им [а]јаке разлоге своје.

11. Стога, послушајте заједно и дозволите ми да вам покажем мудрост моју – мудрост онога за кога кажете да је Бог [а]Енохов, и браће његове,

12. Који беху [а]издвојени са земље, и примљени к мени – [б]град сачуван до дана када ће праведност доћи – дана кога су ишчекивали сви свети људи, а нису га нашли због опакости и одвратности;

13. И признаше да беху [а]туђинци и дошљаци на земљи;

14. Али носе [а]обећање да ће га наћи и видети у телима својим.

15. Стога, послушајте и расправићу то са вама, и говорићу вам и прорицати, као онима у древним данима.

16. А показаћу пуно тога као што сам [а]показао ученицима својим док сам стајао испред њих у телу, и казивао им, говорећи: Пошто сте ме питали о [б]знацима доласка мога, онога дана када дођем у слави својој на облацима небеским, да испуним обећања која сам дао очевима вашим,

17. Зато што сте сматрали да је дуго [а]одсуство [б]духова ваших од тела ваших ропство, показаћу вам како ће дан откупљења доћи, а исто тако и [в]обнова [г]расејаног Израела.

18. И сада погледајте храм овај који је у Јерусалиму, који зовете домом Божјим, а непријатељи ваши кажу да никада неће пасти.

---

7 *б* Јн 1:5.
8 *а* Мт 10:1.
всп Моћ.
б всп Чудо.
в всп Синови и кћери Божје.
г всп Вера; Веровање, веровати.
д УиЗ 14:7.
9 *а* всп Нови и вечни завет.
б Јер 31:31–34; Морм 5:20.
в 2 Не 29:2.
г Иса 42:6; 2 Не 10:9–18.
д Мал 3:1.
10 *а* Иса 41:21; УиЗ 50:10–12.
11 *а* Мојсије 7:69.
12 *а* пцс Пос 14:30–34 (Додатак); УиЗ 38:4; Мојсије 7:21.
б Мојсије 7:62–64. всп Сион.
13 *а* Јев 11:13; 1 Пет 2:11.
14 *а* Јев 11:8–13; Мојсије 7:63.
16 *а* Мт 24; Лк 21:7–36; ЈИС – Мт 1.
б всп Други долазак Исуса Христа.
17 *а* УиЗ 138:50.
б всп Дух.
в всп Израел – Сакупљање Израела.
г 1 Не 10:12–14. всп Израел – Расејавање Израела.

19. Али, заиста, кажем вам да ће пустош доћи овом поколењу као лопов у ноћи, а овај ће народ бити уништен и расејан међу све народе.

20. А овај храм који сада видите биће срушен тако да неће остати ни камен на камену.

21. И догодиће се да ово поколење Јевреја неће проћи све док се сва она пустош о којој вам говорах по питању њих не догоди.

22. Кажете да знате да [а]крај света долази; исто тако кажете да знате да ће небеса и земља проћи;

23. И о томе заиста говорите, јер је то тако; али ово о чему вам говорах неће проћи док се све не испуни.

24. А ово вам говорах о Јерусалиму; и кад тај дан дође, остатак ће бити [а]расејан међу све народе;

25. Ипак ће бити [а]сакупљени поново; али ће остати све док се времена [б]нејевреја не буду испунила.

26. А [а]тога дана чуће се о [б]ратовима и гласинама о ратовима, и цела земља ће бити узбуркана, а срца људска ће [в]премрети, и рећи ће да Христ [г]одлаже свој долазак све до краја земље.

27. И љубав људска ће се охладити, а безакоња биће у обиљу.

28. А када времена [а]нејевреја дођу, [б]светлост ће синути онима који седе у тами, и то ће бити пунина мога јеванђеља;

29. Али га они не [а]примају; јер не опажају светлост, и окрећу своја [б]срца од мене због [в]прописа људских.

30. А у том поколењу ће времена нејевреја бити испуњена.

31. И биће оних из тог поколења, који неће проћи док не виде прекомерно [а]бичевање; јер ће болест опустошити земљу.

32. Али ће моји ученици [а]стајати на светим местима, и неће се померати; а међу опакима људи ће подизати гласове своје и [б]проклињати Бога и умирати.

33. И биће [а]земљотреса на различитим местима, и пуно пустоши; ипак, људи ће отврднути срца своја преда мном, и узеће [б]мач, један против другог, и убијаће један другога.

34. А сада, кад ја, Господ, говорах ове речи ученицима својим, они се узнемирише.

35. И рекох им: Не будите [а]узнемирени, јер, када се све то догоди, можете знати да ће се обећања која вам беху дата испунити.

36. А када светлост почне да се

22*а* всп Свет – Крај света.
24*а* 2 Не 25:15.
25*а* Нем 1:9; Иса 11:12–14; 1 Не 22:10–12; 2 Не 21:12–14.
б Лк 21:24.
26*а* всп Последњи дани.
б УиЗ 87; ИЈС – Мт 1:23.
в Лк 21:26.
г 2 Пет 3:3–10.
28*а* 1 Не 15:13.
б всп Обнова јеванђеља; Светлост, светлост Христова.
29*а* Јн 1:5.
б Мт 15:8–9.
в УиЗ 3:6–8; 46:7; ИЈС 1:19.
31*а* УиЗ 5:19–20; 97:22–25.
32*а* УиЗ 101:21–22, 64.
б Отк 16:11, 21.
33*а* УиЗ 43:18; 88:87–90.
б УиЗ 63:33.
35*а* Мт 24:6.

помаља, десиће им се оно што се десило у параболи коју ћу вам показати –

37. Гледате и проматрате [а]смоквино дрвеће, и видите га очима својим, и кажете да када почне да листа, и лишће му је још увек нежно, да је лето сасвим близу;

38. Баш тако ће се десити тога дана када виде све ово, а онда ће знати да је час близу.

39. И догодиће се да ће онај који ме се буде [а]бојао [б]ишчекивати да дође велики [в]дан Господњи, и чак [г]знаци доласка [д]Сина Човечјег.

40. И видеће знаке и чуда, јер ће бити показани на небесима, и на земљи.

41. И видеће крв, и [а]огањ и пушење дима.

42. И пре него што дан Господњи дође, [а]сунце ће се помрачити, и месец ће се у крв претворити, а звезде са неба пасти.

43. А остатак ће бити сакупљен на ово место;

44. И онда ће ме тражити, и гле, ја ћу доћи; и видеће ме на облацима небеским, одевеног моћу и великом [а]славом; са свим светим анђелима; а они који ме не буду [б]ишчекивали, биће искључени.

45. Али пре него што мишица Господња падне, анђео ће затрубити у [а]трубу своју, а свеци који буду спавали [б]прићи ће да се сусретну са мном на [а]облаку.

46. Стога, уколико сте спавали у [а]миру, благословени сте; јер ако ме сада погледате и знате да ја јесам, баш тако ћете [б]доћи к мени и душе ваше ће [в]живети, а откупљење ваше ће бити савршено; и свеци ће доћи са четири краја земље.

47. Онда ће [а]мишица Господња пасти на народе.

48. И онда ће Господ ставити ногу своју на [а]гору ову, а она ће се на две раздвојити, а земља ће [б]задрхтати, и тетураће се тамо и амо, и небеса [в]ће се протрести.

49. А Господ ће се огласити гласом својим, и сви крајеви земљски ће чути; и народи земаљски ће [а]туговати, а они који се буду смејали, видеће лудост своју.

50. И невоља ће сустићи подругљивца, а подсмевач ће бити уништен; и они који тражаху безакоње биће сасечени и у огањ бачени.

---

37 *а* Мк 13:28; Лк 21:29–31.
39 *а* УиЗ 10:55–56. всп Послушност, послушан, послушати; Страх, бојати се – Страх од Бога.
б 2 Пет 3:10–13; УиЗ 35:15–16; Мојсије 7:62.
в всп Други долазак Исуса Христа.
г всп Знаци временски.
д всп Син Човечји.
41 *а* УиЗ 29:21; 97:25–26.
42 *а* Јоило 2:10; Отк 6:12; УиЗ 88:87; 133:49.
44 *а* всп Исус Христ – Слава Исуса Христа.
б Мт 24:43–51; Мк 13:32–37.
45 *а* УиЗ 29:13; 43:18.
б УиЗ 88:96–97. всп Васкрсење.
в 1 Сол 4:16–17.
46 *а* Алма 40:12.
б Иса 55:3.
в всп Вечни живот.
47 *а* УиЗ 1:12–16.
48 *а* Зах 14:4.
б УиЗ 43:18; 88:87.
в Јоило 3:16; УиЗ 49:23.
49 *а* УиЗ 87:6.

51. А онда ће ме [а]Јевреји [б]погледати и рећи: Какве су ово ране на рукама твојим и ногама твојим?

52. Онда ће знати да сам ја Господ; јер ћу им рећи: Ово су ране којима бејах [а]рањен у дому пријатеља својих. Ја сам онај који беше уздигнут. Ја сам Исус који беше [б]распет. Ја сам Син Божји.

53. И [а]заплакаће онда због безакоња својих; а потом ће јадиковати што прогањаше [б]цара свога.

54. А онда ће народи [а]незнабожаца бити откупљени, а они који нису познавали закон имаће удео у првом [б]васкрсењу; и биће [в]подношљиво за њих.

55. И [а]Сотона ће бити [б]свезан, да не би имао места у срцима деце човечје.

56. А тога [а]дана, када дођем у слави својој, парабола коју говорах о десет [б]девица ће се испунити.

57. Јер они који су мудри и примише [а]истину, и преузеше Светога Духа као свог [б]вођу, и не бејаху [в]обманути – заиста, кажем вам, неће бити посечени и у [г]огањ бачени, него ће поднети тај дан.

58. А [а]земља ће им бити дата за [б]баштину; и намножиће се и постаће јаки, а деца ће им [в]расти без греха на [г]спасење.

59. Јер ће Господ бити [а]посред њих, а Његова слава ће бити на њима, и биће њихов цар и њихов [б]законодавац.

60. И сада, гле, кажем ти, неће ти бити дато да знаш ништа више о овом поглављу, док се [а]Нови завет не преведе, а у њему ће све ово бити обзнањено;

61. Стога, допуштам ти да га сада преводиш, како би могао да се припремиш за оно што ће доћи.

62. Јер заиста вам кажем да вас велике ствари чекају;

63. Чујете о [а]ратовима у туђим земљама; али, гле, кажем вам, они су близу, чак и пред вашим вратима, и за непуно година чућете о ратовима у сопственим земљама.

64. Стога ја, Господ, рекох да се скупите из [а]источних земаља, скупите се заједно ви старешине

51 *а* всп Јевреји.
б Зах 12:10.
52 *а* Зах 13:6.
б всп Распеће.
53 *а* Отк 1:7.
б Лк 23:38; Јн 19:3, 14–15.
54 *а* Јез 36:23; 39:21.
б всп Васкрсење.
в УиЗ 75:22.
55 *а* всп Ђаво.
б Отк 20:2; 1 Не 22:26; УиЗ 43:31; 88:110.
56 *а* всп Други долазак Исуса Христа.
б Мт 25:1–13; УиЗ 63:54.
57 *а* всп Истина.
б всп Свети Дух.
в ЈС – Мт 1:37.
г УиЗ 29:7–9; 63:34; 64:23–24; 101:22–25.
58 *а* всп Хиљадугодишњица.
б Мт 5:5.
в УиЗ 63:51; 101:29–31.
г всп Спасење.
59 *а* УиЗ 29:11; 104:59.
б Пос 49:10; Зах 14:9; УиЗ 38:21–22.
60 *а* всп Превод Џозефа Смита (ПЏС). Видети такође извод из превода Библије Џозефа Смита.
63 *а* УиЗ 38:29; 87:1–5; 130:12.
64 *а* УиЗ 42:64.

цркве моје; пођите у западне земље, позивајте становнике да се покају, а уколико се покају, градите ми цркве.

65. И једним срцем и једним умом, скупљајте богатства своја да бисте могли да [а]купите баштину која ће вам касније бити одређена.

66. А звaће се [а]Нови Јерусалим, [б]земља [в]мира, град [г]уточишта, сигурно место за свеце Свевишњега Бога;

67. И [а]слава Господња ће бити тамо, и ужас Господњи ће бити тамо, толики да опаки неће доћи тамо, и звaће се Сион.

68. И догодиће се међу опакима, да ће свако ко не потегне мач свој против ближњега свога свакако морати да побегне у Сион ради сигурности.

69. А биће у њему [а]скупљених из сваког народа под небом; и биће то једини људи који неће ратовати једни против других.

70. А ово ће се говорити међу опакима: Не идимо у битку против Сиона, јер су становници његови страшни; стога им се не можемо одупрети.

71. И догодиће се да ће се праведни скупити из свих народа, и доћи ће у Сион, певајући песме вечне радости.

72. А сада кажем вам, спречавајте да све ово изађе у свет све док то не буде потребно по мени, да бисте могли извршити ово дело у очима народа, и у очима непријатеља ваших, да не би могли да знају дела ваша све док не извршите оно што вам заповедих.

73. Како би када сазнају за њега, могли размишљати о томе.

74. Јер када се Господ појави, биће им [а]страшан, како би страх могао да их обузме, и стајаће подаље и дрхтаће.

75. И сви ће се народи бојати због ужаса Господњег, и његове велике моћи. Баш тако. Амен.

46. ОДСЕК

Откривење дато цркви преко пророка Џозефа Смита, у Киртланду, у Охају, 8. марта 1831. год. У овој раној епохи цркве, јединствени образац за вођење црквених служби још увек није био развијен. Ипак, обичај примања само чланова и најискренијих истраживача на састанке причешћа и остале скупове цркве постао је некако општи. Ово откривење изражава вољу

65*а* УиЗ 63:27.
66*а* Етер 13:5–6; Мојсије 7:62; ЧВ 1:10. всп Нови Јерусалим; Сион.
б УиЗ 57:1–3.
в всп Мир.
г Иса 4:6; УиЗ 115:6.
67*а* УиЗ 64:41–43; 97:15–18. всп Исус Христ – Слава Исуса Христа.
69*а* Понз 30:3; Јер 32:37–39; УиЗ 33:6.
74*а* Соф 2:11.

Господњу која се односи на председавање и вођење састанака и Његово упутство за тражење и распознавање дарова Духа.

1–2 Старешине треба да воде састанке према вођству Светога Духа. 3–6 Они који траже истину не би требало да буду искључени из причесних служби. 7–12 Иштите од Бога и настојте добити дарове Духа. 13–26 Набројани су неки од ових дарова. 27–33 Црквеним вођама је дата моћ да распознају дарове Духа.

Послушај, о народе цркве моје, јер заиста вам кажем да вам је о овоме говорено за вашу [а]корист и поуку.

2. Али упркос свему ономе што је написано, увек је било дато [а]старешинама цркве моје од почетка, и увек ће бити, да [б]воде све састанке како буду вођени и усмеравани Светим Духом.

3. Ипак, заповеђено вам је да никада не [а]избацујете никога са ваших јавних састанака, који се буду одржавали пред светом.

4. Такође вам је заповеђено да не избацујете никога ко припада [а]цркви са ваших причесних састанака; ипак, ако ко преступи, нека [б]не узима причест све док се не измири.

5. И опет кажем вам, не би требало да са ваших причесних састанака истерујете никога ко искрено тражи царство – говорим ово о онима који нису из цркве.

6. И опет кажем вам, о вашим [а]састанцима посвећења, да уколико има некога ко није из цркве, ко искрено тражи царсто, не истерујте га.

7. Већ вам је заповеђено у свему да [а]иштете од Бога, који даје обилно; а оно што вам Дух сведочи је баш оно што бих хтео да чините свом [б]светошћу срца, ходећи усправно преда мном, [в]разматрајући крај свог спасења, чинећи све са молитвом и [г]захваљивањем, да не бисте били [д]заведени злим духовима, или учењима [ђ]ђаволовим, или [е]заповестима људским; јер су неке од људи, а друге од ђавола.

8. Стога, чувајте се да не бисте били обманути; и да не бисте били обманути искрено [а]тежите најбољим даровима, увек се сећајући због чега су дати;

9. Јер заиста, кажем вам, дати су на корист онима који ме љубе и држе све заповести моје, и ономе који настоји да

46 1*а* 2 Тим 3:16–17.
2*а* Алма 6:1.
б Моро 6:9; УиЗ 20:45.
3*а* 3 Не 18:22–25. всп Заједништво.
4*а* всп Црква Исуса Христа.
б 3 Не 18:26–32. всп Причест.
6*а* ти за потврђивање оних који су недавно крштени.
7*а* Јак 1:5–6; УиЗ 88:63.
б всп Светост.
в всп Промишљати.
г Пс 100; Алма 34:38. всп Захвалан, захвалити, захваљивање.
д 1 Тим 4:1–4; УиЗ 43:5–7.
ђ всп Ђаво.
е УиЗ 3:6–7; 45:29.
8*а* 1 Кор 12:31.

тако чини; да сви могу имати користи који траже или ишту од мене, који ишту, а не зарад [а]знака да би [б]трошили у пожудама својим.

10. И опет, заиста, кажем вам, ја бих да се увек сећате, и увек имате на [а]уму свом који су ти [б]дарови, који су дати цркви.

11. Јер се не дају сви дарови свакоме; јер има пуно дарова, а [а]свакоме се дар даје Духом Божјим.

12. Некоме се даје један, другоме се даје други, како би свакоме били од користи.

13. Некима се даје Светим Духом да [а]знају да је Исус Христ Син Божји, и да беше распет због греха света.

14. Другима се даје да [а]верују њиховим речима, како би такође могли да имају вечни живот ако наставе да буду верни.

15. И опет, некима се даје Светим Духом да познају [а]разлике у служби, како буде мило истоме Господу, и по Господњој вољи, који прилагођава своју милост према околностима у којима су деца човечја.

16. И опет, некима се Светим Духом даје да препознају различита деловања, да ли су од Бога, како би објаве Духа могле бити дате на корист свакоме.

17. И опет, заиста, кажем вам, некима се даје, Духом Божјим, реч [а]мудрости.

18. Другоме се даје реч [а]знања, да свако може бити поучаван да буде мудар и да има знање.

19. И опет, некима се даје да имају [а]веру да буду исцељени;

20. А другима се даје да имају веру да [а]исцељују.

21. И опет, некима се даје да чине [а]чуда;

22. И другима се даје да [а]проричу;

23. А другима да [а]распознају духове.

24. И опет, некима се даје да говоре [а]језицима;

25. А другима се даје да тумаче језике.

26. И сви ови [а]дарови долазе од Бога, на корист [б]деци Божјој.

27. И [а]бискупу цркве, и онима које ће Бог одредити и заредити да бдију над црквом и да буду старешине цркве, даће им се да [б]распознају све ове дарове како не би било никога међу вама који се изјашњава да је од Бога, а да није.

28. И догодиће се да ће онај

9а всп Знак.
б Јак 4:3.
10а всп Ум.
б 1 Кор 14:12. всп Дарови Духа.
11а 1 Кор 12:4–11.
13а всп Сведочанство.
14а 3 Не 12:2. всп Веровање, веровати.
15а Моро 10:8.
17а Моро 10:9. всп Мудрост.
18а всп Знање.
19а УиЗ 42:48–52. всп Вера.
20а всп Исцелити, исцељења.
21а всп Чудо.
22а всп Пророштво, прорицати.
23а Мојсије 1:13–15.
24а всп Језици, дар језика.
26а Моро 10:8–19.
б всп Синови и кћери Божје.
27а всп Бискуп.
б всп Распознавање, дар.

који иште у [а]Духу, примити у Духу;

29. Јер некима се може дати да имају све те дарове, како би били поглавари, да би сваки члан могао имати користи од тога.

30. Онај који [а]иште у [б]Духу, иште по [в]вољи Божјој, стога ће му бити учињено баш како иште.

31. И опет, кажем вам, све се мора чинити у име Христово, што год се чини у Духу;

32. И Духом морате исказивати [а]захвалност Богу за све благослове којима сте благословени.

33. И морате наступати са [а]честитошћу и [б]светошћу преда мном непрестано. Баш тако. Амен.

47. ОДСЕК

Откривење дато преко пророка Џозефа Смита, у Киртланду, у Охају, 8. марта 1831. год. Џон Витмер, који је служио као пророков књиговођа, у почетку је оклевао када је упитан да служи као црквени историчар и записничар уместо Оливера Каудерија. Написао је: „Радије не бих да то чиним, али гледам да се испоштује Господња воља и ако Он то жели, желео бих да Он то објави преко Џозефа Видеоца.“ Након што је Џозеф Смит примио ово откривење, Џон Витмер је прихватио службу која му је одређена и служио у њој.

1–4 Џон Витмер је одређен да води историју цркве и да записује за пророка.

Гле, потребно је по мени да слуга мој Џон пише и води правилну [а]историју, и помаже теби, слуго мој Џозефе, у исписивању свега онога што ће ти се дати, све док се не позове на даље дужности.

2. Опет, заиста ти кажем да он може подизати глас свој на састанцима, кад год то буде било потребно.

3. И опет, кажем ти да ће му бити одређено да води црквене записе и историју непрестано; јер одредих Оливеру Каудерију другу службу.

4. Стога, биће му дато, у мери у којој је веран, од стране [а]Утешитеља, да ово пише. Баш тако. Амен.

28 *а* УиЗ 88:64–65.
30 *а* УиЗ 50:29.
б вск Свети Дух.
в 2 Не 4:35.
32 *а* 1 Дн 16:8–15; 1 Сол 1:2; Алма 37:37; УиЗ 59:7, 21. вск Захвалан, захвалити, захваљивање.
33 *а* вск Честитост.
б вск Светост.
47 1 *а* УиЗ 69:2–8; 85:1–2.
4 *а* вск Свети Дух; Утешитељ.

48. ОДСЕК

Откривење дато преко пророка Џозефа Смита, у Киртланду, у Охају, 10. марта 1831. год. Пророк је упитао Господа о начину поступања у прибављању земљишта за насељавање светаца. Ово беше важно у погледу на себу чланова цркве из источних делова Сједињених Држава, да би испоштовали Господњу заповест да се скупе у Охају (видети одсеке 37:1–3; 45:64).

1–3 Свеци у Охају треба да поделе своја земљишта са својом браћом. 4–6 Свеци треба да купују земљишта, изграђују град, и следе савет својих председавајућих службеника.

Потребно је да за сада останете у својим местима боравка, у складу са својим околностима.

2. И уколико имате земљишта, [а]поделите их браћи из источних крајева;

3. А уколико немате земљишта, нека их купују сада у крајевима околним, како им се чини да је добро, јер је свакако неопходно да у ово време имају где да живе.

4. Свакако је неопходно да сачувате сав новац који можете, и да стекнете све што можете у праведности, како би за неко време могли да се оспособите да [а]купујете земљу баштине, [б]чак и град.

5. Место још увек неће бити откривено; али након што браћа ваша дођу са истока [а]извесни људи ће бити одређени, и биће им дато да [б]сазнају за место, или ће им то бити откривено.

6. И биће им одређено да купују земљишта, и да започну да полажу темељ [а]града; а онда ћете почети да се сакупљате са вашим [б]породицама, свако уз своју породицу, према околностима вашим, и како вам буде одређено од стране председништва и бискупа цркве, према законима и заповестима које сте примили, и које ћете касније примити. Баш тако. Амен.

49. ОДСЕК

Откривење дато преко пророка Џозефа Смита Сиднију Ригдону, Парлију П. Прату, и Лиману Копилију, у Киртланду, у Охају, 7. маја 1831. год. Лиман Копли је прихватио јеванђеље али се још увек држао неких учења Дрхтаваца (Уједињено друштво верујућих у Христово поновно појављивање) којима је претходно

48 2*а* всп Добробит. 4*а* УиЗ 57:4–5. *б* УиЗ 42:35–36; 45:65–67. 5*а* УиЗ 57:6–8. *б* УиЗ 57:1–3. 6*а* всп Нови Јерусалим. *б* УиЗ 51:3.

припадао. Једно од веровања Дрхтаваца беше да се Христов Други долазак већ догодио и да се Он појавио у облику жене, Ан Ли. Крштење водом се није сматрало неопходним. Одбацивали су брак и веровали су у живот по потпуном целибату. Неки Дрхтавци су забрањивали конзумирање меса. Као предговор овом откривењу историја Џозефа Смита бележи: „Да бисмо имали савршеније разумевање по овом питању, упитах Господа и примих следеће.“ Откривење оповргава неке од основних схватања Дрхтаваца. Раније споменута браћа су однела примерак откривења у заједницу Дрхтаваца (у близини Кливленда, у Охају) и прочитала им у потпуности, али су га они одбили.

1–7 Дан и час Христовог доласка остаће непознат све док не дође. 8–14 Људи се морају покајати, веровати у јеванђеље, и покоравати се обредима како би достигли спасење. 15–16 Брак је одређен од Бога. 17–21 Одобрено је јести месо. 22–28 Сион ће цветати а Ламанци ће процвасти као ружа пре Другог доласка.

Послушајте реч моју, слуге моје Сидни, Парли, и Лимане; јер гле, заиста, кажем вам, дајем вам заповест да идете и Дрхтавцима [a]проповедате јеванђеље моје које примисте, баш као што га примисте.

2. Гле, кажем вам, да они желе да знају истину делимично, а не у потпуности, јер нису [a]исправни преда мном и морају се покајати.

3. Стога, шаљем вас, слуге моје Сидни и Парли, да им проповедате јеванђеље.

4. И слуга мој Лиман треба да буде заређен за ово дело, како би могао да расправља са њима, не о ономе што је примио од њих, него о ономе чему ћете га ви, слуге моје, [a]поучити; а ако тако чини благословићу га, у супротном неће напредовати.

5. Овако говори Господ; јер ја сам Бог, и [a]послах мог Јединородног Сина у свет зарад [б]откупљења света, и прогласих да ће се они који га приме спасити, а да ће они који га не приме бити [в]проклети –

6. И учинише [a]Сину Човечјем баш како пожелеше; а он прими моћ своју [б]здесна [в]славе Божје, и сада влада на небесима, и владаће док не сиђе на земљу како би подложио све непријатеље [г]под ноге своје, што је сасвим близу –

49 1*a* всп Проповедати.
2*a* Дела 8:21.
4*a* всп Истина; Јеванђеље.
5*a* Јн 3:16–17; УиЗ 132:24. всп Исус Христ – Власт.
б всп Откупитељ; Откупити, откупљен, откупљење.
в всп Проклетство.
6*a* всп Син Човечји.
б Дела 7:55–56; УиЗ 76:20–23.
в всп Исус Христ – Слава Исуса Христа.
г 1 Кор 15:25; УиЗ 76:61.

7. Ја, Господ Бог, то рекох; али час и [а]дан нико не зна, ни анђели на небу неће знати док не дође.

8. Стога, желим да се сви људи покају, јер су сви у [а]греху, осим оних које примих к себи, [б]светих људи за које не знате.

9. Стога, кажем вам да вам послах вечни [а]завет свој, и то онај који беше од почетка.

10. А оно што обећах то испуних, и [а]народи земаљски ће се томе [б]клањати; и, ако не сами од себе, пашће доле, јер оно што је сада узвишено само од себе, биће [в]подложено силом.

11. Стога, дајем вам заповест да [а]идете међу овај народ, и говорите им, као и мој древни апостол, чије име беше Петар:

12. Верујте у име Господа Исуса, који беше на земљи, и који ће доћи, почетак и крај;

13. [а]Покајте се и крстите у име Исуса Христа, према светој заповести, за опрост греха;

14. И ко год чини тако примиће [а]дар Светога Духа, полагањем [б]руку старешина цркве.

15. И опет, заиста, кажем вам, ко год [а]забрањује венчавање није заређен од Бога, јер је [б]брак одређен од Бога човеку.

16. Стога, законито је да он има једну [а]жену, и њих двоје биће [б]једно тело, а све ово како би [в]земља могла да испуни сврху свога стварања;

17. И како би могла да се напуни по мери човековој, сходно његовом [а]стварању [б]пре него што свет беше створен.

18. И ко год [а]забрањује да се једе [б]месо, да га човек не једе, није заређен од Бога;

19. Јер гле, [а]звери пољске и птице небеске, и оно што потиче из земљи, одређено је на употребу човеку за храну и за одећу, и да би их могао имати у изобиљу.

20. Али није одређено да један [а]поседује више од другога, стога [б]свет лежи у греху.

21. И јао ће бити ономе који [а]пролива крв или расипа месо без потребе.

22. И опет, заиста вам кажем, да Син Човечји не [а]долази у

7 *а* Мт 24:36; Мк 13:32–37; Отк 16:15; УиЗ 133:11.
8 *а* Гал 3:22; Мос 16:3–5.
б Јев 13:2; 3 Не 28:25–29.
9 *а* Пос 17:7; УиЗ 66:2. всп Нови и вечни завет.
10 *а* Зах 2:11; УиЗ 45:66–69; 97:18–21.
б Иса 60:14.
в Мт 23:12.
11 *а* всп Мисионарски рад.
13 *а* 3 Не 27:19–20.
14 *а* всп Дар Светог Духа.
б всп Руке, полагање руку.
15 *а* 1 Тим 4:1–3.
б Пос 2:18, 24; 1 Кор 11:11. всп Брак, женити.
16 *а* Јаков 2:27–30.
б Пос 2:24; Мт 19:5–6.
в всп Земља – Створена за човека.
17 *а* Мојсије 3:4–5. всп Створити, стварање.
б всп Предсмртни живот.
18 *а* ти забрањивати коришћење.
б Пос 9:3; 1 Тим 4:1–3.
19 *а* УиЗ 89:10–13.
20 *а* Дела 4:32; УиЗ 51:3; 70:14; 78:6.
б всп Световност.
21 *а* пцс Пос 9:10–15 (Додатак).
22 *а* всп Други долазак Исуса Христа.

облику жене, нити као човек који путује по земљи.

23. Стога, не дајте се [а]обманути, него наставите у постојаности, [б]ишчекујући да се небеса протресу, и да земља задрхти и тетура се као пијанац тамо и амо, и да се [в]долине узвисе, и да се [г]горе изравнају, и да оно неравно постане равно – а све то када анђео затруби у [д]трубу своју.

24. Али пре него што велики дан Господњи дође, [а]Јаков ће цветати у пустињи, а Ламанци ће [б]процвасти као руже.

25. Сион ће [а]цветати по [б]брдима и радовати се на горама, и биће сакупљени на место које им одредих.

26. Гле, кажем вам, пођите како вам заповедих; покајте се за све грехе своје; [а]иштите и примићете; куцајте и отвориће вам се.

27. Гле, ићи ћу пред вама и бити [а]иза вас; и бићу [б]међу вама, и нећете се [в]постидети.

28. Гле, Ја сам Исус Христ, и долазим [а]брзо. Баш тако. Амен.

50. ОДСЕК

Откривење дато преко пророка Џозефа Смита, у Киртланду, у Охају, 9. маја 1831. год. Историја Џозефа Смита бележи да неки од старешина нису разумели појаву различитих духова на земљи и да је ово откривење дато као одговор на његово посебно питање о томе. Такозвани духовни феномени нису били редак случај међу члановима, од којих су неки тврдили да су примали виђења и откривења.

1–5 Многи лажни духови су на земљи. 6–9 Јао лицемерима и онима који су искључени из цркве. 10–14 Старешине треба да проповедају јеванђеље Духом. 15–22 И проповедници и слушаоци требају да буду просвећени Духом. 23–25 Оно што не просвећује није од Бога. 26–28 Верни су поседници света. 29–36 Молитве оних који су прочишћени су услишене. 37–46 Христ је добри пастир и стена Израелова.

Послушајте, о старешине цркве моје, приклоните ухо гласу живог Бога; обратите пажњу на речи мудрости које ће вам бити дате, сходно ономе што сте тражили и са чим сте се сложили по

23*а* Мт 24:4–5.
б 2 Пет 3:12; УиЗ 45:39.
в Иса 40:4; УиЗ 109:74.
г Мих 1:3–4.
д Мт 24:29–31.

24*а* 3 Не 5:21–26.
б Иса 35:1; 2 Не 30:5–6; 3 Не 21:22–25; УиЗ 3:20; 109:65.

25*а* УиЗ 35:24.
б Пос 49:26; 2 Не 12:2–3.

26*а* УиЗ 88:63.

27*а* Иса 52:12.
б 3 Не 20:22.
в 1 Пет 2:6; УиЗ 84:116.

28*а* УиЗ 1:12.

питању цркве, и духова који су се разишли по земљи.

2. Гле, заиста, кажем вам, да има пуно духова који су [а]лажни духови, који сиђоше на земљу, варајући свет.

3. А такође [а]Сотона настоји да вас превари, како би могао да вас уништи.

4. Гле, ја, Господ, вас проматрах, и видех одвратности у цркви која је [а]преузела име моје.

5. Али благословени су они који су верни и [а]истрајни, било у животу или у смрти, јер ће баштинити вечни живот.

6. Али јао онима који су [а]варалице и лицемери, јер, тако рече Господ, привешћу их на суд.

7. Гле, заиста, кажем вам, има [а]лицемера међу вама, који преварише неке, што даде [б]моћ [в]противнику; али гле, [г]такви ће бити поново приведени.

8. Али ће лицемери бити откривени и [а]искључени, било у животу или у смрти, према мојој вољи, и јао њима који су искључени из цркве моје, јер их је свет надвладао.

9. Стога, нека се свако пази да не би чинио оно што није истинито и праведно преда мном.

10. А сада дођите, рече Господ, Духом, старешинама цркве своје, и да [а]расправљамо заједно, како бисте разумели;

11. Хајде да се расправљамо баш као човек са човеком, лицем у лице.

12. Сада, када се човек расправља, други га разуме, јер се расправља као човек; баш тако ћу ја, Господ, расправљати са вама како бисте могли [а]разумети.

13. Стога, вам ја, Господ постављам ово питање – за шта сте [а]заређени?

14. Да проповедате јеванђеље моје [а]Духом, и то [б]Утешитељем који беше послат да поучава истини.

15. А онда примисте [а]духове које нисте разумели, и примисте их као да су од Бога, и да ли сте у томе оправдани?

16. Гле, треба да одговорите на ово питање сами; ипак, бићу вам милостив; онај који је слаб међу вама од сада ће постати [а]јак.

17. Заиста, кажем вам, онај који је од мене заређен и послат да [а]проповеда реч истине Утешитељем, у Духу истине, да ли проповеда [б]Духом истине или на неки други начин?

50 2*а* УиЗ 129. всп Дух – Зли духови.
3*а* Лк 22:31; 3 Не 18:18.
4*а* всп Исус Христ – Преузимање имена Исуса Христа на нас.
5*а* всп Истрајати.
6*а* всп Обманути, обмана.
7*а* Мт 23:13–15; Алма 34:28.
б Мос 27:8–9.
в всп Ђаво.
г ти они који су били обманути.
8*а* УиЗ 1:14; 56:3; 64:35. всп Искључење.
10*а* Иса 1:18; УиЗ 45:10.
12*а* УиЗ 1:24.
13*а* всп Заредити, заређење.
14*а* УиЗ 43:15. всп Поучавати, учитељ – Поучавање са Духом.
б всп Утешитељ.
15*а* всп Распознавање, дар.
16*а* Етер 12:23–27.
17*а* всп Мисионарски рад; Проповедати.
б УиЗ 6:15. всп Истина; Свети Дух.

18. А ако је то урађено на неки други начин, није од Бога.

19. И опет, онај који прима реч истине, да ли је прима Духом истине или на неки други начин?

20. Ако је то урађено на неки други начин, није од Бога.

21. Дакле, зашто не можете да разумете и знате, да онај који прима реч Духом истине прима је онако како је проповедана, Духом истине?

22. Стога, онај који проповеда и онај који прима, разумеју један другога, и обоје су [а]просвећени и [б]радују се заједно.

23. А оно што не просвећује није од Бога, него је [а]тама.

24. Оно што је од Бога, [а]светлост је; а онај који прими светлост, и [б]настави у Богу, прима [в]још светлости; а та светлост постаје све светлија и светлија све до дана савршеног.

25. И опет, заиста, кажем вам, и кажем то како бисте знали [а]истину, како бисте могли да отерате таму из своје присутности;

26. Онај који је заређен од Бога и послат, тај је одређен да буде [а]највећи, премда је он најмањи и [б]слуга свима.

27. Стога, он је [а]поседник свега; јер је све под њим, и на небу и на земљи, живот и светлост, Дух и [б]моћ, послани вољом Оца преко Исуса Христа, Сина Његовог.

28. Али нико не може да поседује све ово док се не [а]опере и [б]очисти од сваког греха.

29. А ако сте опрани и очишћени од сваког греха, [а]искаћете шта год зажелите у име Христово и биће вам учињено.

30. Али знајте ово, даће вам се оно што ћете заискати; а пошто сте одређени да будете [а]поглавари, духови ће вам бити подложни.

31. Стога, догодиће се да ако видите да се појављује [а]дух кога не можете разумети, и не примите тога духа, упитаћете Оца у име Христово; а ако вам он не даје тога духа, онда можете да знате да није од Бога.

32. И биће вам дата [а]моћ над тим духом; и прогласићете јаким гласом томе духу да није од Бога –

33. Не [а]погрдном оптужбом, да не бисте били савладани, ни [б]хвалисањем нити радовањем, да не бисте били спопаднути њиме.

34. Онај који прима од Бога, нека сматра да је то од Бога; и

22 *а* 1 Кор 14:26.
б Јн 4:36.
23 *а* всп Тама, духовна.
24 *а* 1 Јн 2:8–11; Моро 7:14–19; УиЗ 84:45–47; 88:49. всп Светлост, светлост Христова.
б Јн 15:4–5, 10.
в 2 Не 28:30.
25 *а* Јн 8:32.
26 *а* Мт 23:11.
б Мк 10:42–45. всп Служба.
27 *а* УиЗ 76:5–10, 53–60; 84:34–41.
б всп Моћ.
28 *а* 3 Не 19:28–29; УиЗ 88:74–75. всп Посвећење; Чист, чистоћа.
б 1 Јн 1:7–9.
29 *а* Хел 10:5; УиЗ 46:30. всп Молитва.
30 *а* всп Власт.
31 *а* 1 Јн 4:1. всп Дух – Зли духови.
32 *а* Мт 10:1.
33 *а* Јуда 1:9.
б УиЗ 84:67, 73.

нека се радује јер га Бог сматра достојним да прима.

35. А осврташем на све ово и деловањем по ономе што сте примили, и по ономе што ћете касније примити – [а]царство вам је од Оца дато, и [б]моћ да превазиђете све што није од њега одређено –

36. И гле, заиста, кажем вам, благословени сте ви који сада слушате ове речи моје устима слуге мога, јер су вам греси ваши [а]опроштени.

37. Нека слуга мој Џозеф Вејкфилд, са ким сам веома задовољан, и слуга мој [а]Парли П. Прат походе цркве и јачају их речју [б]опомене;

38. А такође нека слуга мој Џон Корил, и све слуге моје одређене у ову службу, раде у [а]винограду, и нека их нико не спречава да чине то што им ја одредих –

39. Стога, у овоме слуга мој [а]Едвард Партриџ није оправдан; ипак нека се покаје и биће му опроштено.

40. Гле, ви сте као дечица и не можете сада [а]поднети све ово; морате [б]расти у [в]благодати и знању [г]истине.

41. [а]Не бојте се, [б]дечице, јер сте моји, и ја [в]превладах свет, а ви сте од оних које ми мој Отац [г]даде;

42. И нико од оних које ми мој Отац даде неће се [а]изгубити.

43. А Отац и ја [а]једно смо. Ја сам у Оцу и Отац у мени; и у мери у којој ме примисте, ви сте у мени и ја у вама.

44. Стога, ја сам међу вама, и [а]добар сам пастир, и [б]камен Израелов. Онај који гради на овој [в]стени [г]никада неће пропасти.

45. А долази дан када ћете чути мој глас и [а]видети ме, и знати да ја јесам.

46. [а]Бдите, дакле, како бисте били [б]спремни. Баш тако. Амен.

51. ОДСЕК

Откривење дато преко пророка Џозефа Смита, у Томпсону, у Охају, 20. маја 1831. год. Тада, селећи се из источних држава, свеци почеше да стижу у Охајо, и постало је неопходно да се

35*а* всп Царство Божје или царство небеско.
б 1 Јн 4:4; УиЗ 63:20, 47.
36*а* УиЗ 58:42–43. всп Опростити.
37*а* всп Прат, Парли Паркер.
б УиЗ 97:3–5.
38*а* всп Виноград Господњи.
39*а* всп Партриц, Едвард.
40*а* 3 Не 17:2–3; УиЗ 78:17–18.
б 1 Кор 3:2–3; УиЗ 19:22–23.
в всп Благодат.
г всп Истина.
41*а* 1 Јн 4:18.
б всп Синови и кћери Божје.
в Јн 16:33.
г Јн 10:27–29; 17:2; 3 Не 15:24; УиЗ 27:14; 84:63.
42*а* Јн 17:12; 3 Не 27:30–31.
43*а* Јн 17:20–23; 3 Не 11:35–36. всп Бог, Божанство.
44*а* Јн 10:14–15. всп Добри пастир.
б Пос 49:24; 1 Пет 2:4–8. всп Угаони камен.
в 1 Кор 10:1–4. всп Исус Христ; Стена.
г Хел 5:12.
45*а* УиЗ 67:10–13.
46*а* всп Бдети, стражари.
б Алма 34:32–33.

организује њихов смештај. Како је овај подухват био посебно део бискупове службе, бискуп Едвард Партриц је тражио упутство о њему, и пророк је упитао Господа.

1–8 Едвард Партриц је одређен да се бави питањима управништва и имовине. 9–12 Свеци треба да поступају поштено и да се третирају једнако. 13–15 Треба да имају спремиште које је на располагању бискупу и да се старају о имовини према закону Господњем. 16–20 Охајо треба да буде привремено место за сакупљање.

Послушајте ме, говори Господ Бог ваш, и говорићу слузи своме [а]Едварду Партрицу, и дати му упутства; јер је свакако неопходно да прими упутства како да организује овај народ.

2. Јер се свакако морају организовати према [а]законима мојим; у противном, биће искључени.

3. Стога, нека слуга мој Едвард Партриц, и они које је он изабрао, са којима сам веома задовољан, одреде овим људима свакоме свој део, свакоме [а]подједнако према бројности његове породице, према околностима његовим и жељама и [б]потребама његовим.

4. И нека слуга мој Едвард Партриц, када одреди некоме његов део, дâ потврду која ће му осигурати тај део, да га користи, и то ово право и баштину у цркви, све док не сагреши и док се не урачуна недостојним гласом цркве, према законима и [а]заветима црквеним, да припада цркви.

5. А ако сагреши и не буде се сматрао достојним да припада цркви, неће имати моћ да полаже право на тај део који је посветио бискупу за сиромашне и оне у потреби цркве моје; дакле, неће му остати тај дар, него ће само полагати право на онај део који му је преписан.

6. И тако ће све бити обезбеђено, [а]према [б]законима земље.

7. И нека оно што припада овом народу њему буде и намењено.

8. А што се тиче [а]новца који остане овом народу – нека буде одређен заступник овом народу, да узме [б]новац и обезбеди храну и одећу, сходно жељама овог народа.

9. И нека свако поступа [а]пошто-но, и изједначи се са другима из овог народа, и прими једнако, да би били [б]једно, баш како вам заповедих.

10. И нека се оно што припада

51 1*а* всп Партриц, Едвард.
2*а* УиЗ 42:30–39; 105:5. всп Посветити, закон посвећења.
3*а* УиЗ 49:20.
б Дела 2:44–45; 4 Не 1:2–3.
4*а* ти одсек 20 је назван: Чланци и Заповести цркве Христове. УиЗ 33:14; 42:13. всп Завет.
6*а* 1 Пет 2:13; УиЗ 98:5–7.
б УиЗ 58:21–22.
8*а* УиЗ 84:104.
б УиЗ 104:15–18.
9*а* всп Поштен, поштење.
б УиЗ 38:27. всп Јединство.

овом народу не одузима и даје [а]другој цркви.

11. Стога, ако друга црква жели да добије новац ове цркве, нека плати овој цркви поново према томе како се буду договорили.

12. А ово ће бити учињено преко бискупа или заступника, који ће бити одређен [а]гласом цркве.

13. И опет, нека бискуп одреди место за [а]спремиште у овој цркви; и нека све, и у новцу и у храни, што није [б]неопходно за потребе овог народа, буде у рукама бискупа.

14. И нека он такође сачува за своје потребе, и потребе своје породице, јер ће бити заузет обављањем овог посла.

15. И тако удељујем овом народу повластицу да се организују према [а]законима мојим.

16. И посвећујем им [а]ову земљу на кратко, док ја, Господ, не обезбедим за њих нешто друго, и не заповедим им да иду одавде;

17. А час и дан им још није дат, стога нека поступају са овом земљом као да ће ту бити годинама, и то ће им се окренути на добро њихово.

18. Гле, ово ће бити [а]пример слузи моме Едварду Партрицу, за друга места, за све цркве.

19. И ко се нађе да је веран, праведан и мудар [а]управитељ, ући ће у [б]радост Господа свога, и баштиниће вечни живот.

20. Заиста, кажем вам, ја сам Исус Христ, који [а]долази брзо, у [б]часу када не мислите. Баш тако. Амен.

52. ОДСЕК

Откривење дато преко пророка Џозефа Смита старешинама цркве, у Киртланду, у Охају, 6. јуна 1831. год. Конференција је била одржана у Киртланду и трајала је од 3. до 6. јуна. На овој конференцији су обављена прва својствена заређења у службу високог свештеника, а неке објаве лажних и обмањујућих духова беху откривене и прекорене.

1–2 Одлучено је да се следећа конференција одржи у Мисурију. 3–8 Одређено је да извесне старешине путују заједно. 9–11 Старешине треба да поучавају ономе што су пророци и апостоли написали. 12–21 Они који су просветљени Духом доносе плод славе

10*а* ти други огранак цркве, не друга верска заједница.
12*а* всп Општа сагласност.
13*а* УиЗ 42:55.
всп Спремиште.
б УиЗ 42:33–34, 55; 82:17–19.
15*а* УиЗ 51:2.
16*а* ти Киртланд, област Охаја.
18*а* ти узорак.
19*а* Мт 24:45–47.
всп Управитељ, управљање.
б всп Радост.
20*а* Отк 22:6–16.
б Мт 24:44.

и мудрости. 22–44 Неким старешинама је одређено да, док путују на конференцију у Мисури, иду и проповедају јеванђеље.

Гле, овако говори Господ старешинама које [а]позва и изабра у овим последњим данима, гласом Духа свога –

2. Говорећи: Ја, Господ, обзнанићу вам оно што желим да чините од сада па до следеће конференције, која ће се одржати у Мисуријуу, у [а]земљи коју ћу [б]посветити свом народу, који је [в]остатак Јаковљев, и онима који су наследници према [г]завету.

3. Стога, заиста, кажем вам, нека слуге моје, Џозеф Смит мл. и Сидни Ригдон отпутују чим обаве припреме за напуштање својих домова, и упуте се ка земљи Мисури.

4. А уколико ми буду верни, биће им обзнањено шта ће чинити;

5. И биће им, уколико буду верни, обзнањена [а]земља баштине ваше.

6. А уколико не буду верни, биће искључени, и то по мојој вољи, како будем сматрао да је добро.

7. И опет, заиста, кажем вам, нека слуга мој Лајмен Вајт и слуга мој Џон Корил убрзају своје путовање;

8. А такође и слуга мој Џон Мурдок, и слуга мој Хајрам Смит, нека отпутују у исто место преко Детроита.

9. И нека отпутују отуда проповедајући реч успут, не говорећи [а]ништа друго осим онога што [б]пророци и апостоли написаше, и онога чему их поучи [в]Утешитељ кроз молитву вере.

10. Нека иду [а]двојица по двојица, и нека проповедају успут на сваком скупу, крстећи [б]водом, и полагањем [в]руку покрај воде.

11. Јер овако говори Господ, скратићу дело своје ради [а]праведности, јер долазе дани када ћу послати суд до победе.

12. И нека се слуга мој Лајмен Вајт чува, јер Сотона жели да га [а]реше као плеву.

13. И гле, онај који је [а]веран биће постављен за владара над многима.

14. И опет, даћу вам узорак у свему, да не бисте били обманути; јер Сотона је свуда на земљи, и иде обмањујући народе –

15. Стога, онај који се моли, чији дух је [а]раскајан, њега [б]прихватам ако се покорава [в]обредима мојим.

52 1*а* всп Позвати, позван од Бога, позив.
2*а* УиЗ 57:1–3.
б УиЗ 58:57; 84:3–4.
в Пс 135:4; 3 Не 5:21–26.
г Авр 2:6–11. всп Аврамов завет.
5*а* УиЗ 57:1–3.
9*а* Мос 18:19–20.
б УиЗ 42:12; 52:36. всп Света писма.
в всп Поучавати, учитељ – Поучавање са Духом; Свети Дух; Утешитељ.
10*а* Мк 6:7; УиЗ 61:35.
б Јн 1:26.
в Дела 8:14–17.
11*а* Рим 9:28.
12*а* Лк 22:31; 3 Не 18:17–18.
13*а* Мт 25:23; УиЗ 132:53.
15*а* всп Скрушено срце.
б УиЗ 97:8.
в всп Обреди.

16. Онај који говори, чији дух је раскајан, чија реч је кротка и поучна, такав је од Бога ако се покорава обредима мојим.

17. И опет, онај који дрхти под мојом моћу, биће [а]ојачан, и рађаће плодове славе и [б]мудрости, према откривењима и истинама које вам дадох.

18. И опет, онај који је надвладан и не [а]рађа плодове, и то по овом узорку, није од мене.

19. Стога, по овом узорку ћете [а]распознавати духове у свим случајевима под целим небом.

20. А дођоше дани да се људима [а]чини према вери њиховој.

21. Гле, ова заповест се даје свим старешинама које изабрах.

22. И опет, заиста, кажем вам, нека слуга мој [а]Томас Б. Марш и слуга мој Езра Тејир такође отпутују, проповедајући реч успут, у ову исту земљу.

23. И опет, нека слуга мој Ајзек Морли и слуга мој Езра Бут отпутују, проповедајући реч успут, у ову исту земљу.

24. И опет, нека слуге моје [а]Едвард Партриџ и Мартин Харис отпутују са слугама мојим Сиднијем Ригдоном и Џозефом Смитом мл.

25. Нека слуге моје Дејвид Витмер и Харви Витлок такође отпутују и проповедају успут, у ову исту земљу.

26. И нека слуге моје [а]Парли П. Прат и [б]Орсон Прат отпутују и проповедају успут, и то у ову исту земљу.

27. И нека слуге моје Соломон Хенкок и Симеон Картер такође отпутују у ову исту земљу, и проповедају успут.

28. Нека слуге моје Едсон Фулер и Џејкоб Скот такође отпутују.

29. Нека слуге моје Ливај В. Хенкок и Зебеди Колтрин такође отпутују.

30. Нека слуге моје Рејнолдс Кахун и Семјуел Х. Смит такође отпутују.

31. Нека слуге моје Вилер Болдвин и Вилијам Картер такође отпутују.

32. И нека слуге моје [а]Њуел Најт и Села Џ. Грифин буду обојица заређени, и такође отпутују.

33. Да, заиста кажем, нека сви они отпутују на једно место, различитим путевима, и нека нико не гради на [а]темељима другог, нити да путује трагом неког другог.

34. Онај који је веран, тај ће бити сачуван и благословен многим [а]плодовима.

35. И опет, кажем вам, нека слуге моје Џозеф Вејкфилд и Соломон Хамфри отпутују у земље на истоку;

36. Нека раде са својим поро-

17 *а* УиЗ 66:8; 133:58.
б всп Мудрост.
18 *а* Мт 3:10.
19 *а* всп Распознавање, дар.
20 *а* Мт 8:5–13.
22 *а* УиЗ 56:5. всп Марш, Томас Б.
24 *а* всп Партриџ, Едвард.
26 *а* всп Прат, Парли Паркер.
б всп Прат, Орсон.
32 *а* УиЗ 56:6–7.
33 *а* Рим 15:20.
34 *а* Јн 15:16; УиЗ 18:15–16.

дицама, [а]проглашавајући ни о чему другом него о пророцима и апостолима, оно што [б]видеше и чуше и у шта сигурно [в]верују, како би се пророштва могла испунити.

37. Као последица преступа, нека се оно што беше подарено Химену Басету [а]одузме од њега, и положи на главу Симонса Рајдера.

38. И опет, заиста, кажем вам, нека Џеред Картер буде [а]заређен у свештеника, а такође нека и Џорџ Џејмс буде заређен у [б]свештеника.

39. Нека остале старешине [а]бдију над црквама, и проглашавају реч у крајевима околним; и нека се труде сопственим рукама како се не би [б]идолопоклонство и опакост упражњавали.

40. И сети се у свему [а]сиромашних и оних у [б]потреби, болесних и оних у невољи, јер онај који не чини све ово, тај није мој ученик.

41. И опет, нека слуге моје Џозеф Смит мл. и Сидни Ригдон и Едвард Партриџ понесу са собом [а]препоруку из цркве. И нека буде једна написана и за слугу мога Оливера Каудерија.

42. И тако, баш као што рекох, ако сте верни скупићете се да се радујете у земљи [а]Мисури, која је земља [б]баштине ваше, а која је сада земља непријатеља ваших.

43. Али, гле, ја, Господ, пожурићу да изградим град у право време, и крунисаћу верне [а]радошћу и весељем.

44. Гле, ја сам Исус Христ, син Божји, и [а]уздићи ћу их у последњи дан. Баш тако. Амен.

53. ОДСЕК

Откривење дато преко пророка Џозефа Смита Алцернону Сиднију Гилберту, у Киртланду, у Охају, 8. јуна 1831. год. По захтеву Сиднија Гилберта, пророк је упитао Господа о задужењу и позиву браћа Гилберта у цркви.

1–3 Позив и избор у цркви за Сиднија Гилберта је да буде заређен у старешину. 4–7 Такође треба да служи као бискупов заступник.

Гле, кажем ти, слуго мој Сидни Гилберте, да чух твоје молитве; и ти ми се обрати да би ти било обзнањено, од Господа Бога

36 *а* Мос 18:19–20; УиЗ 52:9.
б Јн 3:11.
в всп Веровање, веровати.
37 *а* Мт 25:25–30.
38 *а* УиЗ 79:1.
б всп Свештеник, Ароново свештенство.
39 *а* Алма 6:1.
б всп Идолопоклонство.
40 *а* УиЗ 104:15–18. всп Сиромашан.
б всп Добробит.
41 *а* УиЗ 20:64.
42 *а* всп Сион.
б УиЗ 25:2; 57:1–3.
43 *а* всп Радост.
44 *а* УиЗ 88:96–98.

твога, о твом [а]избору и позиву у цркви, коју ја, Господ, успоставих у овим последњим данима.

2. Гле, ја, Господ, који беше [а]разапет за грехе света, дајем ти заповест да се [б]оставиш света.

3. Преузми на себе зарећење моје, и то у старешину, да проповедаш веру и [а]покајање и [б]опрост греха, према речи мојој, и примање Светога Духа полагањем руку;

4. А исто тако да будеш [а]заступник у цркви овој тамо где ти бискуп одреди, према заповестима које ће бити дате касније.

5. И опет, заиста, кажем ти, путоваћеш са слугама мојим Јозефом Смитом мл. и Сиднијем Ригдоном.

6. Гле, ово су први обреди које ћеш примити; а остатак ће се обзнанити касније, према твоме раду у винограду моме.

7. И опет, ја бих да научиш да се спасава само онај који [а]истраје до краја. Баш тако. Амен.

54. ОДСЕК

Откривење дато преко пророка Јозефа Смита Њуелу Најту, у Киртланду, у Охају, 10. јуна 1831. год. Чланови цркве који су живели у Томпсону, у Охају, беху подељени по питању посвећивања имовине. Појавиле су се себичност и похлепа. Након своје мисије међу Дрхтавцима (видети увод у одсек 49), Лиман Копли је прекршио свој завет да посвети своју велику фарму за место баштине свецима који долазе из Колсвила, у Њујорку. Као последица, Њуел Најт (вођа чланова који су живели у Томпсону) и друге старешине дођоше код пророка питајући како да поступе. Пророк је упитао Господа и примио ово откривење, које заповеда члановима из Томпсона да напусте фарму Лимана Коплија и запуте се у Мисури.

1–6 Свеци се морају држати јеванђеоског завета да би добили милост. 7–10 Морају бити стрпљиви у невољама.

Гле, овако говори Господ, и то [а]Алфа и Омега, почетак и крај, и то онај који беше [б]разапет за грехе света –

2. Гле, заиста, заиста ти кажем, слуго мој Њуеле Најте, треба да останеш одлучан у служби коју ти одредих.

3. А ако браћа твоја желе да

53 1*а* всп Изабраник; Избор; Позив и избор.
2*а* всп Распеће.
б всп Свет; Световност.
3*а* всп Опрост греха.
б всп Руке, полагање руку.
4*а* УиЗ 57:6, 8–10, 14–15; 84:113.
7*а* всп Истрајати.
54 1*а* Отк 1:8; УиЗ 19:1. всп Алфа и Омега.
б всп Распеће.

избегну своје непријатеље, нека се покају за све своје грехе, и постану заиста [а]понизни и раскајани преда мном.

4. И зато што је [а]завет који склопише са мном прекршен, баш тако постаде [б]бескористан и неделотворан.

5. А јао ономе по коме овај [а]преступ долази, јер би за њега боље било да се утопио у дубини морској.

6. Али благословени су они који су се држали завета и придржавали се заповести, јер ће добити [а]милост.

7. Стога, пођите сада и напустите земљу, да ваши непријатељи не би дошли до вас; и отпутујте, и одредите кога желите да вам буде вођа, и да плаћа за вас.

8. И тако треба да отпутујете у крајеве ка западу, у земљу [а]Мисури, до границе са Ламанцима.

9. А након што завршисте путовање, гле, кажем вам, настојте да се [а]издржавате као остали, док не припремим место за вас.

10. И опет, будите [а]стрпљиви у страдањима док не [б]дођем, и, гле, долазим брзо, а моја награда је код мене, и они који ме на време буду [в]тражили , наћи ће [г]спокој душама својим. Баш тако. Амен.

55. ОДСЕК

Откривење дато преко пророка Џозефа Смита Вилијаму В. Фелпсу, у Киртланду, у Охају, 14. јуна 1831. год. Вилијам В. Фелпс, штампар, и његова породица су тек стигли у Киртланд, и пророк је тражио од Господа податке о њему.

1–3 Вилијам В. Фелпс је позван и изабран да се крсти, да се зареди у старешину, и да проповеда јеванђеље. 4 Такође треба да пише књиге за децу у црквеним школама. 5–6 Треба да путује у Мисури, који ће бити области његовог деловања.

Гле, овако ти говори Господ, слуго мој Вилијаме, да, и то Господ над целом [а]земљом, позван си и изабран, а након што будеш [б]крштен водом, ако то учиниш са оком упртим на славу моју, греси ће ти бити опроштени и примићеш Светог Духа полагањем [в]руку;

3а всп Понизан, понизност.
4а УиЗ 42:30–39. всп Посветити, закон посвећења.
б УиЗ 58:32–33.
5а Мт 18:6–7.
6а всп Милостив, милост.
8а УиЗ 52:42.
9а 1 Сол 4:11.
10а всп Стрпљење.
б Отк 22:12. всп Други долазак Исуса Христа.
в ПСол 8:17. всп Молитва.
г Мт 11:28–30. всп Покој.
55 1а Понз 10:14; 1 Не 11:6; 2 Не 29:7.
б всп Крштење, крстити.
в всп Руке, полагање руку.

2. А онда ћеш бити заређен руком слуге мога Џозефа Смита мл, да будеш старешина у цркви овој, да проповедаш покајање и [a]опрост греха крштењем у име Исуса Христа, Сина живог Бога.

3. И свима онима на које положиш руке своје, ако су раскајани преда мном, имаћеш моћ да даш Светог Духа.

4. И опет, бићеш одређен да помажеш слузи моме Оливеру Каудерију у послу штампања, и у сакупљању и писању [a]књига за школе у цркви овој, како би мала деца могла да приме упутства преда мном како је мени угодно.

5. И опет, заиста, кажем ти, у ту сврху ћеш отпутовати са слугом мојим Џозефом Смитом мл. и Сиднијем Ригдоном, како би се могао [a]укоренити у земљи баштине своје да би извршио ово дело.

6. И опет, нека слуга мој Џозеф Коу такође отпутује са њима. Остатак ће се обзнанити касније, и то по мојој вољи. Амен.

56. ОДСЕК

Откривење дато преко пророка Џозефа Смита, у Киртланду, у Охају, 15. јуна 1831. год. Овим откривењем се укорава Езра Тејир због непослушности претходном откривењу („заповести" која припада 8. стиху), које је Џозеф Смит примио за њега, поучавајући Тејира у погледу његових дужности на фарми Фредерика Џ. Вилијамса, где је и живео. Следећим откривењем се такође повлачи Тејиров позив да путује за Мисури са Томасом Б. Маршом (видети одсек 52:22).

1–2 Свеци морају да узму крст свој и следе Господа да би стекли спасење. 3–13 Господ даје заповести и повлачи их, а непослушни су искључени. 14–17 Јао богатима који не помажу сиромашнима, и јао сиромашнима чија срца нису скрушена. 18–20 Благословени су сиромашни који су чисти у срцу, јер ће баштинити земљу.

Послушај, о народе који [a]преузимаш име моје, говори Господ Бог ваш, јер гле, срџба се моја распалила против побуњених, и осетиће мишицу моју и негодовање моје, на дан [б]похођења и гнева над народима.

2. А онај који неће да узме [a]крст свој и да ме [б]следи, и да држи моје заповести, неће се спасити.

55 2*a* всп Опрост греха.
4*a* УиЗ 88:118; 109:7, 14.
5*a* Амос 9:15.
56 1*a* УиЗ 41:1.
б Иса 10:3–4; Морм 9:2; УиЗ 1:13–14; 124:10.
2*a* Лк 14:27.
б 1 Пет 2:21; 2 Не 31:10–13; Моро 7:11. всп Исус Христ – Пример Исуса Христа.

3. Гле, ја Господ, заповедам, а онај који не [а]послуша биће [б]искључен у време које ја одредих, након што сам заповедио, а заповест је прекршена.

4. Стога ја, Господ, дајем заповест и [а]повлачим је, како сматрам да је добро, и све ће ово бити одговор на главама [б]побуњених, говори Господ.

5. Стога, повлачим заповест која је дата слугама мојим [а]Томасу Б. Маршу и Езри Тејиру, и дајем нову заповест слузи своме Томасу, да брзо отпутује у земљу Мисури, а мој слуга Села Џ. Грифин ће такође ићи са њим.

6. Јер гле, повлачим заповест која је дата слузи моме Сели Џ. Грифину и Њуелу Најту, као последицу тврдоглавости мога народа који је у Томпсону и њихових побуна.

7. Стога, нека слуга мој Њуел Најт остане са њима, и сви који желе да иду могу ићи, који су раскајани преда мном, и водиће их у земљу коју им одредих.

8. И опет, заиста вам кажем, да слуга мој Езра Тејир мора да се покаје због своје [а]охолости, и због своје себичности, и послуша прећашњу заповест коју му дадох о месту на коме живи.

9. А буде ли ово чинио, јер неће бити дељења земљишта, још увек ће бити одређен да иде у земљу Мисури.

10. У супротном треба да узме новац који је дао, и напусти место , и биће [а]искључен из цркве моје, говори Господ Бог над војскама;

11. И мада небо и земља прођу, ове речи неће [а]проћи, него ће се испунити.

12. А пошто слуга мој Џозеф Смит мл. свакако мора да дâ новац, гле, ја Господ, ћу му платити поново у земљи Мисурију, како би они од којих буде примио били заузврат награђени према ономе како чине;

13. Јер према ономе како чине, примиће, и то у виду земљишта за баштину своју.

14. Гле, овако говори Господ свом народу – много тога морате учинити и због много чега се покајати, јер гле, ваши греси се успеше к мени, и нису опроштени, јер настојите да се [а]саветујете на свој начин.

15. А срца вам нису задовољна. И не слушате истину, него [а]уживате у неправедности.

16. Јао вама [а]богаташима, који не [б]дајете иметак свој [в]сиромашнима, јер ће ваше [г]богатство нагризати душу вашу, а овако ће бити јадиковање ваше у дан похођења, и суда, и негодовања: [д]Жетва је прошла, лето се

3*а* всп Послушност, послушан, послушати.
б УиЗ 1:14–16; 50:8.
4*а* УиЗ 58:31–33.
б всп Побуна.
5*а* всп Марш, Томас Б.
8*а* всп Охолост.
10*а* всп Искључење.
11*а* 2 Не 9:16.
14*а* Јаков 4:10.
15*а* Алма 41:10; 3 Не 27:11.
16*а* Јер 17:11; 2 Не 9:30.
б всп Милостиња, давање милостиње.
в ПСол 14:31; Алма 5:55–56. всп Сиромашан.
г Јак 5:3.
д Јер 8:20; Алма 34:33–35; УиЗ 45:2.

завршило, а моја душа није спашена!

17. Јао вама [а]сиромашнима, чија срца нису скрушена, чији духови нису раскајани, и чији стомаци нису задовољни, и чије се руке не уздржавају да се домогну туђег добра, чије су очи пуне [б]похлепе, и који нећете да радите сопственим рукама!

18. Али су благословени [а]сиромашни који су чисти у срцу, чија су срца [б]скрушена, и чији је дух раскајан, јер ће гледати како [в]царство Божје долази у моћи и великој слави на њихово избављење, јер ће обиље [г]земље бити њихово.

19. Јер гле, Господ ће доћи, и [а]награда ће ићи са њим, и наградиће свакога, а сиромашни ће се радовати;

20. А њихово потомство ће [а]баштинити земљу из поколења у поколење, у веке векова. И сада престајем да вам говорим. Баш тако. Амен.

57. ОДСЕК

Откривење дато преко пророка Џозефа Смита, у Сиону, у округу Џексон, у Мисурију, 20. јула 1831. год. У складу са Господњом заповешћу да путују у Мисури, где би преко Њега открили „земљу баштине своје“ (52. одсек), старешине су путовале из Охаја до западних граница Мисурија. Џозеф Смит је размотрао стање код Ламанаца и запитао се: Када ће пустиња процветати попут руже? Када ће Сион бити изграђен у слави, и где ће твој храм стајати, где ће сви народи пристизати у последњим данима? Затим је примио ово откривење.

1–3 Индепенденс, у Мисурију, место је за град Сион и храм. 4–7 Свеци треба да купују земљишта и да приме баштину у тој области. 8–16 Сидни Гилберт треба да отвори продавницу, Вилијам В. Фелпс треба да буде штампар, а Оливер Каудери треба да уреди материјал за објављивање.

Послушајте, о старешине цркве моје, говори Господ Бог ваш, који сте се скупили, према мојим заповестима, у овој земљи, која је земља [а]Мисури, која је [б]земља коју вам одредих и [в]посветих за [г]сакупљање светаца.

2. Стога, ово је земља обећања, и [а]место града [б]Сиона.

17 *а* Мос 4:24–27; УиЗ 42:42; 68:30–32.
б всп Жудети.
18 *а* Мт 5:3, 8; Лк 6:20; 3 Не 12:3. всп Сиромашан.
б всп Скрушено срце.
в всп Царство Божје или царство небеско.
г всп Земља.
19 *а* Отк 22:12; УиЗ 1:10.
20 *а* Мт 5:5; УиЗ 45:56–58.

57 1 *а* УиЗ 52:42.
б УиЗ 29:7–8; 45:64–66.
в УиЗ 61:17.
г всп Израел – Сакупљање Израела.
2 *а* УиЗ 28:9; 42:9, 62.
б всп Сион.

3. И овако говори Господ, Бог ваш, ако сте вољни да примите мудрост, овде је мудрост. Гле, место које се сада зове Индепенденс је средишње место, а место за [а]храм лежи западно, на парцели која није далеко од суднице.

4. Стога, мудро је да свеци [а]купују земљу, и све пределе који се налазе на западу, и то све до границе која се простире тачно између [б]Јевреја и нејевреја.

5. И такође сваки предео који се граничи са преријом, у мери у којој су у могућности да [а]купују земљишта. Гле, ово је мудрост, да га могу [б]задобити за вечну баштину.

6. И нека слуга мој Сидни Гилберт делује у служби коју му одредих, да прима новац, као [а]заступник цркве, да би куповао земљу у свим крајевима околним, у мери у којој то може да се чини у праведности, и како мудрост налаже.

7. И нека слуга мој [а]Едвард Партриџ делује у служби коју му одредих, и [б]дели свецима њихову баштину, баш како заповедих, а такође и они које је одредио да му помажу.

8. И опет, заиста, кажем вам, нека се слуга мој Сидни Гилберт смести овде, и отвори продавницу, како би могао да продаје робу поштено, ради стицања новца за куповину земљишта зарад добра светаца, и ради стицања свега онога што може ученицима бити потребно како би се сместили на место баштине своје.

9. А такође нека слуга мој Сидни Гилберт добије одобрење – гле, овде је мудрост, и ко год чита нека разуме – да такође може да шаље робу народу, и то преко оних који ће као службеници бити запослени да му помажу.

10. И тако опскрби свеце моје, како би моје јеванђеље могло да се проповеда онима који седе у [а]тами и у пределима и [б]сенкама смрти.

11. И опет, заиста, кажем вам, нека се слуга мој [а]Вилијам В. Фелпс смести овде, и буде постављен за [б]штампара у цркви.

12. И гле, ако свет прими његове списе – гле, овде је мудрост – нека стиче све што може да стекне у праведности, зарад добра светаца.

13. И нека му слуга мој [а]Оливер Каудери помаже, баш као што заповедих, где год му ја одредим, да умножава, и да исправља, и бира, како би све могло бити исправно преда мном, како ће Духом бити потврђено преко њега.

3*а* УиЗ 58:57; 97:15–17.
4*а* УиЗ 48:4.
б ти назив *Јевреји* се овде односи на Ламанце, а *нејевреји* на беле насељенике.
5*а* УиЗ 58:49, 51; 101:68–74.
б УиЗ 56:20.
6*а* УиЗ 53.
7*а* УиЗ 58:24. всп Партриџ, Едвард.
б УиЗ 41:9–11; 58:14–18.
10*а* Иса 9:2; Мт 4:16. всп Тама, духовна.
б Пс 23:4.
11*а* всп Фелпс, Вилијам В.
б УиЗ 58:37, 40–41.
13*а* всп Каудери, Оливер.

14. И тако нека се они о којима говорах сместе у земљи Сиону, што брже могу, са својим породицама, да чине све оно што говорах.

15. А сада о сакупљању – Нека бискуп и заступник обаве припреме за оне породице којима беше заповеђено да дођу у ову земљу, што је пре могуће, и сместе их на место баштине њихове.

16. А осталим старешинама и члановима даља упутства ће бити дата касније. Баш тако. Амен.

58. ОДСЕК

Откривење дато преко пророка Џозефа Смита, у Сиону, у округу Џексон, у Мисурију, 1. августа 1831. год. Раније, прве недеље после доласка пророка и његових сарадника у округ Џексон, у Мисурију, била је одржана верска служба на којој су два члана била примљена крштењем. Током те недеље, дошли су неки свеци из Колсвила, из огранка Томсон и неки други (видети 54. одсек). Многи су били жељни да сазнају која је воља Господња за њих на новом месту окупљања.

1–5 Они који истрају у страдањима биће крунисани славом. 6–12 Свеци треба да се припремају за свадбу Јагњетову и вечеру Господњу. 13–18 Бискупи су судије у Израелу. 19–23 Свеци треба да поштују законе земље. 24–29 Људи треба да користе своју слободу избора да чине добро. 30–33 Господ заповеда и опозива. 34–43 Да би се покајао, човек мора да призна своје грехе и одрекне их се. 44–58 Свеци треба да купују своју баштину и скупљају се у Мисурију. 59–65 Јеванђеље мора да се проповеда сваком створењу.

Послушајте, о ви старешине цркве моје, и приклоните ухо речима мојим, и сазнајте вољу моју за вас, и за [a]земљу ову у коју вас послах.

2. Јер заиста, кажем вам, благословен је онај који [a]држи моје заповести, било у животу или у [б]смрти; а онај који је [в]веран у [г]страдањима, његова је награда већа у царству небеском.

3. Ви не можете видети својим природним очима, за сада, намере [a]Бога вашега о ономе што ће доћи касније, и [б]славу која ће следити након многих страдања.

4. Јер након многих [a]страдања долазе [б]благослови. Стога,

58 1*а* УиЗ 57:1–8.
2*а* Мос 2:22.
б 1 Пет 4:6.
в 2 Сол 1:4.
г всп Недаћа.
3*а* всп Бог, Божанство.
б всп Слава.
4*а* Пс 30:5; УиЗ 101:2–7; 103:11–14; 109:76.
б всп Благословити, благословен, благослов.

долази дан када ћете бити [в]крунисани великом [ѓ]славом; још није дошао час, али је сасвим близу.

5. Сетите се овога што вам пре рекох, да бисте то [а]усадили у срце, као и примили оно што следи.

6. Гле, заиста, кажем вам, ради тога вас послах – да бисте били послушни, и да бисте своја срца могли [а]припремити да [б]посведоче о ономе што ће доћи.

7. А такође да бисте могли бити почаствовани полагањем темеља, и сведочењем о земљи на којој ће [а]Сион Божји стајати.

8. И такође да би се мрсна гозба могла припремити за [а]сиромашне; да, гозба мрсна, са чистим вином без [б]талога, да би земља знала да ће се речи из уста пророка испунити.

9. Да, вечера дома Господњег, добро припремљена, на коју ће сви народи бити позвани.

10. Прво, богати и учени, мудри и племенити;

11. А после тога долази дан моћи моје; онда ће сиромашни, хроми, слепи и глуви, доћи на [а]свадбу Јагњетову, и јести [б]вечеру Господњу, припремљену за велики дан који ће доћи.

12. Гле, ја, Господ, то рекох.

13. И како би [а]сведочанство могло изаћи из Сиона, да, из уста града баштине Божје –

14. Да, ради тога вас послах овамо, и одабрах свог слугу [а]Едварда Партрица и поверих му мисију у овој земљи.

15. Али ако се не покаје за своје грехе, који су невера и заслепљеност срца, нека пази да не [а]падне.

16. Гле, ова мисија му се даје, и неће му се дати поново.

17. И ко год је у овој мисији постављен је да буде [а]судија у Израелу, као што беше у древним данима, да раздели земљу баштине Божје [б]деци његовој;

18. И да суди свом народу по сведочанству праведних и уз помоћ саветника својих, према законима царства који су дати преко [а]пророка Божјих.

19. Јер заиста вам кажем, мој закон треба да се држи у овој земљи.

20. Нека нико не мисли да је владар; већ нека Бог влада над оним који суди, по савету воље своје, или, другим речима, над оним који саветује или седи на судијској столици.

21. Нека нико не крши [а]законе земље, јер онај који се држи закона Божјег нема потребу да крши законе земље.

4 *в* всп Круна; Узвишење.
ѓ Рим 8:17–18; УиЗ 136:31.
5 *а* Понз 11:18–19.
6 *а* УиЗ 29:8.
б всп Сведочанство.
7 *а* всп Сион.
8 *а* всп Сиромашан.
б Иса 25:6.
11 *а* Мт 22:1–14; Отк 19:9; УиЗ 65:3.
б Лк 14:16–24.
13 *а* Мих 4:2.
14 *а* всп Партриц, Едвард.
15 *а* 1 Кор 10:12.
17 *а* УиЗ 107:72–74.
всп Бискуп.
б всп Синови и кћери Божје.
18 *а* всп Пророк.
21 *а* Лк 20:22–26; УиЗ 98:4–10; ЧВ 1:12.
всп Влада, владавина.

22. Стога, будите подложни властима које владају, док не завлада [a]Он чије је право да влада и док не потчини све непријатеље под ноге своје.

23. Гле, [a]закони које примисте из руке моје, закони су цркве, и у том светлу ћете их држати. Гле, овде је мудрост.

24. А сада, како говорах о слузи моме Едварду Партрицу, ова земља је земља његовог боравишта и оних које он одреди за саветнике своје; и такође земља боравишта онога кога одредих да се стара о [a]спремишту моме;

25. Дакле, нека доведу своје породице у ову земљу, већ како се буду саветовали међу собом и са мном.

26. Јер гле, није прикладно да ја заповедам у свему; јер онај кога треба на све приморавати, тај је [a]немаран, а не мудар слуга; стога не прима никакву награду.

27. Заиста кажем, људи би требало да се [a]брижно заузимају за оно што је добро, и да чине много тога по слободној вољи својој, и да остваре много праведности;

28. Јер у њима је моћ којом [a]делују сами по себи. И уколико буду чинили добро, нипошто неће изгубити награду своју.

29. Али онај који не чини ништа док му се не заповеди, и прима заповест сумњичава срца, и држи је немарно, тај је [a]проклет.

30. Ко сам ја што [a]створих човека, рече Господ, да сматрам недужним оног који не послуша заповести моје?

31. Ко сам ја, говори Господ, да [a]обећам а не испуним?

32. Ја заповедам а људи не слушају; ја [a]опозивам и они не примају благослове.

33. Онда они говоре у срцима својим: Ово није дело Господње, јер се његова обећања нису испунила. Али јао таквима, јер њихова награда вреба [a]одоздо, а не одозго.

34. А сада дајем даља упутства о овој земљи.

35. У мудрости је мојој да слуга мој Мартин Харис буде пример цркви, [a]полагањем свог новца пред бискупа цркве.

36. Такође, ово је закон за сваког човека који дође у ову земљу да прими баштину; и он ће располагати својим новцем како закон прописује.

37. И то је мудрост, да се купују земљишта у Индепенденсу, за спремиште, као и за [a]штампарију.

38. И друга упутства о слузи моме Мартину Харису ће му се дати Духом, тако да може примити баштину своју како сматра да је добро;

22*a* всп Исус Христ; Месија; Хиљадугодишњица.
23*a* всп Закон.
24*a* УиЗ 51:13; 70:7–11.
26*a* Мт 24:45–51; УиЗ 107:99–100.
27*a* всп Дела; Марљивост.
28*a* всп Слобода избора.
29*a* всп Проклетство.
30*a* Иса 45:9–10; Хел 12:6.
31*a* УиЗ 1:37–38; 82:10.
32*a* УиЗ 56:3–4.
33*a* УиЗ 29:45.
35*a* УиЗ 42:30–32.
37*a* УиЗ 57:11–12.

39. И нека се покаје за грехе своје, јер он тражи [а]хвалу света.

40. И такође, нека слуга мој [а]Вилијам В. Фелпс обавља службу коју сам му одредио, и прими баштину своју у земљи.

41. А такође, треба да се покаје, јер ја, Господ, нисам задовољан њиме јер тежи да се истиче, и није довољно кротак преда мном.

42. Гле, ономе који се [а]покајао за своје грехе, [б]опроштено му је, и ја, Господ, више их се не [в]сећам.

43. По овоме можете знати да ли ће се неко покајати за грехе своје – гле, [а]признаће их и [б]одрећи ће их се.

44. И сада, заиста, говорим о преосталим старешинама цркве моје; још није време, и још много година ће проћи док не приме своју баштину у овој земљи, осим уколико то не зажеле молитвом вере, само како им то Господ буде одредио.

45. Јер, гле, они ће [а]скупљати народе из свих крајева земаљских.

46. Стога, сакупите се, а они који нису одређени да остану у овој земљи, нека проповедају јеванђеље у крајевима околним, а после тога нека се врате кућама својим.

47. Нека успут проповедају и [а]износе сведочанство о истини на сваком месту, и нека позивају богате, угледне и неугледне, и сиромашне да се покају.

48. И нека сагради [а]цркве, уколико се становници земље покају.

49. И нека гласом цркве буде одређен представник, у цркви у Охају, да прима новац за куповину земљишта у [а]Сиону.

50. А мом слузи Сиднију Ригдону дајем заповест, да [а]направи нацрт земље Сиона, и изјаву о вољи Божјој, како му Дух буде обзнанио.

51. А писмо и признаница, да се покажу свим црквама ради сакупљања новца, да се преда бискупу на руке, његове или његовог представника, како се њему чини добро или како он упути, да се земљишта баштине купују за децу Божју.

52. Јер, гле, заиста, кажем вам, Господ жели да ученици, а и деца човечја отворе срца своја, и то како би купили све области ове земље, што је пре могуће.

53. Гле, овде је мудрост. Нека тако чине јер у супротном неће примити никакву [а]баштину, осим проливањем крви.

54. И опет, уколико је земља набављена, нека буду послати

39 *а* 2 Не 26:29; УиЗ 121:34–37.
40 *а* всп Фелпс, Вилијам В.
42 *а* всп Покајати се, покајање.
б Иса 1:18. всп Опростити.
в Иса 43:25.
43 *а* УиЗ 19:20; 64:7. всп Признати, признавање.
б УиЗ 82:7.
45 *а* Понз 33:17. всп Израел – Сакупљање Израела.
47 *а* УиЗ 68:8.
48 *а* ти огранци цркве.
49 *а* всп Сион.
50 *а* УиЗ 63:55–56.
53 *а* УиЗ 63:27–31.

сваковрсни радници у ову земљу, да раде за свеце Божје.

55. Нека се сви послови прописно обављају, и нека се предности ове земље изложе с времена на време, преко бискупа или представника цркве.

56. И нека се дело окупљања не спроводи у журби, нити у бегу; него нека се одвија у складу са саветима старешина цркве датим на конференцијама, према знању које примају с времена на време.

57. И нека слуга мој Сидни Ригдон благослови и посвети ову земљу, и место за изградњу [а]храма Господу.

58. И нека се сазове конференција; а после тога нека се слуге моје Сидни Ригдон и Џозеф Смит мл. врате, а и Оливер Каудери са њима, да заврше остатак послова које сам им одредио на њиховој сопственој земљи, а остатак како се буде [а]одредило на конференцијама.

59. И нека се нико не враћа из ове земље ако не [а]сведочи успут, о ономе што зна и у шта засигурно верује.

60. Нека се оно што је подарено Зиби Петерсону одузме од њега; и нека и даље буде члан цркве и ради својим сопственим рукама, са браћом, док не буде довољно [а]укорен за своје грехе; јер их још не признаје, и мисли да их сакрије.

61. Нека преостале старешине ове цркве, који долазе у ову земљу, од којих су неки веома благословени чак и преко сваке мере, такође држе конференцију у овој земљи.

62. И нека слуга мој Едвард Партриц води конференцију коју они буду држали.

63. И нека се и они врате, успут проповедајући јеванђеље, сведочећи о ономе што им је откривено.

64. Јер, заиста, глас мора да се шири са овог места по целом свету, и то до најудаљенијих делова земље – јеванђеље се мора [а]проповедати свакоме створењу, а [б]знаци ће пратити оне који верују.

65. И гле, Син Човечји [а]долази. Амен.

59. ОДСЕК

Откривење дато преко пророка Џозефа Смита, у Сиону, у округу Џексон, у Мисурију, 7. августа 1831. год. Пре овог откривења земља је била посвећена, по упутствима од Господа, а и место за изградњу будућег храма. Дана када је ово откривење примљено, умрла је Поли Најт, жена Џозефа Најта ст, први

57*а* УиЗ 57:3; 84:3–5, 31; 97:10–17.
58*а* всп Општа сагласност.
59*а* всп Сведочанство.
60*а* всп Укорити, прекор.
64*а* всп Проповедати.
б всп Знак.
65*а* всп Други долазак Исуса Христа.

члан цркве која је умрла у Сиону. Рани чланови цркве су описали ово откривење као „упутство свецима како да се држе Шабата и како да посте и да се моле.“

1–4 Верни свеци у Сиону ће бити благословени. 5–8 Они љубе Господа и служе му и држе Његове заповести. 9–19 Држањем Господњег дана светим, свеци су благословени материјално и духовно. 20–24 Праведнима је обећан мир у овом животу и вечни живот у свету који ће доћи.

Гле, говори Господ, благословени су они који дођоше у ову земљу [a]оком упртим на славу моју, у складу са заповестима мојим.

2. Јер они који живе [a]баштиниће земљу, а они који [б]умру одмориће се од свих напора својих, њихова дела ће ићи за њима и биће [в]крунисани у [г]становима Оца мојега које сам припремио за њих.

3. Да, благословени су они чије ноге дотичу земљу Сиона, они што послушаше јеванђеље моје; јер ће бити награђени добрим стварима са земље, а она ће рађати у пуној [a]снази.

4. А такође ће бити крунисани благословима одозго, да, мноштвом заповести, и [a]откривењима у право време – они што су [б]верни и [в]марљиви преда мном.

5. Стога, дајем им заповест, говорећи: [a]Љуби Господа Бога свога свим [б]срцем својим, свом моћу, умом и снагом својом; и у име Исуса Христа Му [в]служи.

6. Љуби [a]ближњега свога као самога себе. Не [б]кради; нити чини [в]прељубу, не [г]убиј, нити чини ишта попут тога.

7. [a]Захваљуј Господу Богу своме у свему.

8. Приноси [a]жртву Господу Богу своме у [б]праведности, и то жртву срца скрушена и [в]духа раскајана.

9. И да можеш потпуније држати себе [a]неукаљаним од света, иди у дом молитве и приноси причести своје на [б]свети дан мој.

10. Јер заиста је ово дан одређен да се одмориш од својих дела и да се [a]посветиш Свевишњему.

59 1*a* Мт 6:22–24; УиЗ 88:67.
2*a* Мт 5:5; УиЗ 63:20, 48–49.
б Отк 14:13. вск Рај; Смрт, физичка.
в вск Круна; Узвишење.
г Јн 14:2; УиЗ 72:4; 76:111; 81:6; 98:18.
3*a* Пос 4:12; Мојсије 5:37.
4*a* УиЗ 42:61; 76:7; 98:12; 121:26–29. вск Откривење.
б вск Достојан, достојност.
в вск Марљивост.
5*a* Понз 11:1; Мт 22:37; Моро 10:32; УиЗ 20:19. вск Љубав.
б вск Срце.
в вск Служба.
6*a* вск Заједништво.
б вск Красти, крађа.
в вск Прељуба.
г вск Убиство.
7*a* Пс 92:1; Алма 37:37; УиЗ 46:32. вск Захвалан, захвалити, захваљивање.
8*a* вск Жртва.
б вск Праведан, праведност.
в вск Скрушено срце.
9*a* Јак 1:27.
б вск Шабат.
10*a* вск Клањати се.

11. Ипак, приносићеш завете своје у праведности свакога дана и сваког тренутка.

12. Али запамти да на овај, Господњи дан, приносиш [а]приносе и причести Свевишњему, [б]признавајући своје грехе својој браћи и пред Господом.

13. И тога дана нећеш радити ништа друго, само припремај храну своју у простоти срца да твој [а]пост буде савршен, или, другим речима, да твоја [б]радост буде потпуна.

14. Заиста, ово је пост и молитва, или другим речима, радовање и молитва.

15. И уколико чините ово са [а]захвалношћу, [б]весела [в]срца и лица, без пуно [г]смеха, јер то је грех, већ задовољна срца и весела лица –

16. Заиста кажем, уколико тако чините, обиље са земље је ваше, звери пољске и птице небеске, оно што се по дрвећу пење и хода по земљи;

17. Да, и биље, и добра што их земља рађа, било за храну или одећу, или за куће, или стаје, или воћњаке, или баште, или винограде;

18. Да, све оно што [а]земља рађа, све у своје време, створено је за корист и употребу човекову, да задовољи око и обрадује срце;

19. Да, за храну и одећу, за укус и мирис, да ојача тело и разгали душу.

20. И угодно је Богу што даде све ово човеку; јер их са овом сврхом створи, да се користе са расуђивањем, умерено, и без принуде.

21. И човек ни у чему не [а]вређа Бога, нити се против кога његов гнев распаљује, осим оних који [б]не признају његову руку у свему, и не послушају његове заповести.

22. Гле, ово је по закону и пророцима; стога, не узнемиравајте ме више тиме.

23. Али знајте да ће онај који чини дела [а]праведности примити своју [б]награду, [в]мир на овом свету, и [г]вечни живот, у свету који ће доћи.

24. Ја, Господ, то рекох, а Дух сведочи. Амен.

60. ОДСЕК

Откривење дато преко пророка Џозефа Смита, у Индепенденсу, у округу Џексон, у Мисурију, 8. августа 1831. год. Овом

12*а* ти приноси, било да су у времену, талентима, или средствима, у служби Богу и ближњима. всп Жртва.
б всп Признати, признавање.
13*а* всп Пост, постити.
б всп Радост.
15*а* всп Захвалан, захвалити, захваљивање.
б Изл 25:2; УиЗ 64:34.
в ПСол 17:22.
г УиЗ 88:69.
18*а* всп Земља.
21*а* всп Увредити.
б Јов 1:21.
23*а* всп Праведан, праведност.
б всп Благословити, благословен, благослов.
в Мт 11:28–30. всп Мир.
г УиЗ 14:7.

приликом, старешине које су путовале у округ Џексон и учествовале у посвећењу земље и места за храм пожелеше да знају шта би требало да раде.

1–9 Старешине треба да проповедају јеванђеље на скуповима опаких.10–14 Не треба да трпе своје време, нити да скривају таленте своје.15–17 Могу отрести своје ноге као сведочанство против оних који одбаце јеванђеље.

Гле, овако говори Господ старешинама цркве своје, који треба убрзо да се врате у земљу из које су дошли: Гле, годи ми што дођосте овде;

2. Али са некима нисам задовољан, јер не отварају [а]уста своја, него [б]скривају таленат који им дадох, због [в]страха од људи. Јао таквима, јер се срџба моја распалила против њих.

3. И догодиће се, ако ми нису више верни, биће им [а]одузето чак и оно што имају.

4. Јер ја, Господ, владам на небесима горе, и међу [а]војскама земаљским; и у тај дан када сакупим [б]драгуље своје, сви ће знати шта је то што потврђује моћ Божју.

5. Али, заиста, говорићу вам о вашем путовању у земљу из које дођосте. Нека се направи или купи пловило, како вам се чини да је добро, мени је свеједно, и што пре отпутујте у место звано Сент Луис.

6. А отуда нека слуге моје, Сидни Ригдон, Џозеф Смит мл. и Оливер Каудери отпутују у Синсинати;

7. И у овом месту нека подигну глас свој и објављују реч моју снажним гласовима, без гнева и не сумњајући, подижући свете руке над њима. Јер могу да вас начиним [а]светима, а греси су вам ваши [б]опроштени.

8. И нека остали отпутују из Сент Луиса, двојица по двојица, и проповедају реч на скуповима опаких, не журећи, све док се не врате у цркве из којих су дошли.

9. А све то зарад добробити цркава; с том намером их послах.

10. И нека слуга мој [а]Едвард Партриџ удели део од новца који му дадох старешинама мојим којима је заповеђено да се врате;

11. А онај који је у могућности, нека га врати преко заступника; а онај који није, од њега се то неће захтевати.

12. И сада говорим о осталима који ће доћи у ову земљу.

13. Гле, беху послати да проповедају јеванђеље моје на скуповима опаких; стога, дајем им овакву заповест понаособ: Не

60 2*а* Еф 6:19–20.
б Лк 8:16, 18.
в Мт 25:14–30. всп Страх, бојати се – Страх од човека.
3*а* Мк 4:25; УиЗ 1:33.
4*а* Алма 43:50.
б Иса 62:3; Зах 9:16; Мал 3:17; УиЗ 101:3.
7*а* всп Светост.
б всп Опростити.
10*а* всп Партриџ, Едвард.

[а]трати време своје, нити скривај [б]таленат свој да се за њега не зна.

14. А након што дођеш у земљу Сион, и прогласиш реч моју, треба да се брзо вратиш, проглашавајући реч моју на скуповима опаких, без журбе, ни у [а]гневу, нити се препирући.

15. И отреси [а]прашину с ногу својих против оних који те не приме, не у присуству њиховом, да их не би изазвао, него у тајности; и опери ноге своје, као сведочанство против њих на дан суда.

16. Гле, то вам је довољно, и воља је онога који вас је послао.

17. И устима слуге мога Џозефа Смита мл. биће обзнањено о Сиднију Ригдону и Оливеру Каудерију. Остатак касније. Баш тако. Амен.

61. ОДСЕК

Откривење дато преко пророка Џозефа Смита, на обали реке Мисури, на Меклвејновом превозу, 12. августа 1831. год. На свом повратку у Киртланд, пророк и десеторица старешина су путовали реком Мисури у кануима. Трећег дана путовања, искусили су многе опасности. Старешина Вилијам В. Фелпс је у виђењу на јави видео уништитеља како плови у моћи површином вода.

1–12 Господ је прогласио многа уништења на водама. 13–22 Јован је проклео ове воде, и уништитељ плови површином њиховом. 23–29 Неки имају моћ да заповедају водама. 30–35 Старешине треба да путују по двојица и проповедају јеванђеље. 36–39 Треба да се припреме за долазак Сина Човечјег.

Гледајте, и чујте глас онога који има сву [а]моћ, који је од вечности до вечности, и то [б]Алфа и Омега, почетак и крај.

2. Гле, заиста овако вам говори Господ, о старешине цркве моје, који се скуписте на ово место, чији су греси сада опроштени, јер ја, Господ, [а]опраштам грехе, и [б]милостив сам онима који [в]признају грехе своје понизних срца;

3. Али заиста вам кажем, да није потребно да ова цела група мојих старешина брзо плови водама, док становници на обе стране пропадају у невери.

4. Ипак, дозволих то да бисте могли сведочити, гле, пуно је

13*а* УиЗ 42:42.
вск Докон, доколица.
б Мт 25:24–30; УиЗ 82:18.
14*а* ПСол 14:29.
15*а* Мт 10:14; Лк 9:5; Дела 13:51; УиЗ 24:15; 75:20; 84:92.
61 1*а* вск Моћ.
б вск Алфа и Омега.
2*а* Мос 4:10–11.
вск Опростити.
б вск Милостив, милост.
в вск Признати, признавање.

опасности на водама, а биће их још више;

5. Јер ја, Господ, у срџби својој прогласих многа уништења на водама, да, и то посебно на овим водама.

6. Ипак, свако тело је у рукама мојим, а онај који је веран међу вама неће изгинути од ових вода.

7. Стога, потребно је да слуга мој Сидни Гилберт и слуга мој [а]Вилијам В. Фелпс похитају свом задатку и мисији.

8. Ипак, нећу дозволити да се одвајате док не будете [а]укорени за све своје грехе, како бисте били једно, да не бисте изгинули у [б]опакости;

9. Али сада, заиста кажем, потребно је по мени да се одвојите. Стога нека се слуге моје Сидни Гилберт и Вилијам В. Фелпс придруже својој претходној групи и нека ужурбано отпутују како би испунили своју мисију, и са вером ће све превладати.

10. И ако су верни биће сачувани, и ја, Господ, бићу са њима.

11. А остали нека узму оно што је потребно од одеће.

12. Нека слуга мој Сидни Гилберт понесе оно што вам није потребно, према вашем договору.

13. И сада, гле, за ваше [а]добро дајем вам [б]заповест о овоме; и ја, Господ, расправљаћу са вама као са онима из древних дана.

14. Гле, ја, Господ, у почетку благослових [а]воде; али у последње дане, устима слуге мог Јована, [б]проклех их.

15. Стога, доћи ће дани да нико неће бити безбедан на водама.

16. И говориће се у данима који долазе да нико неће моћи да дође у земљу Сион преко вода, осим онога који је исправан у срцу.

17. И како ја, Господ, у почетку [а]проклех земљу, баш тако у последњим данима је благослових, у право време, за употребу свецима мојим, како би могли уживати у њеном изобиљу.

18. А сада вам дајем заповест, а оно што кажем једноме кажем свима, да упозорите вашу браћу о овим водама, да не путују њима, да не би њихова вера пропала и да не би били ухваћени у замку;

19. Ја, Господ, то прогласих, и уништитељ плови на њиховој површини, и не повлачим оно што прогласих.

20. Ја, Господ, разгневих се на вас јуче, али данас се мој гнев одвратио.

21. Стога, они за које рекох да би требало да журно отпутују – поново вам кажем, нека журно отпутују.

22. А мени је свеједно, после неког времена, уколико испуњавају своју мисију, било да иду водом или копном; нека буде

7 *а* всп Фелпс, Вилијам В.
8 *а* всп Укорити, прекор.
б всп Опак, опакост.
13 *а* УиЗ 21:6.
б всп Заповести Божје.
14 *а* Пос 1:20.
б Отк 8:8–11.
17 *а* Мојсије 4:23.

онако како им се укаже сходно њиховом каснијем расуђивању.

23. А сада, о слугама мојим, Сиднију Ригдону, Џозефу Смиту мл. и Оливеру Каудерију, нека не долазе поново водама, сем каналом, док путују ка својим домовима; или другим речима не смеју да путују водама, сем каналом.

24. Гле, ја, Господ, одредих начин путовања светаца мојих, и гле, ово је начин – да након што напусте канал, путују копном, с обзиром да им је заповеђено да путују и иду до земље Сиона;

25. А то треба да чине попут деце Израелове, [а]постављајући шаторе дуж пута.

26. И гле, ову заповест ћете пренети свој вашој браћи.

27. Ипак, ономе коме се даје [а]моћ да заповеда водама, њему се даје моћ Духом да зна све Његове путеве;

28. Стога, нека чини како му Дух живог Бога заповеда, било на копну или на водама, јер је на мени како ћу касније поступити.

29. А вама се даје усмерење за свеце, или пут за свеце табора Господњега.

30. И опет, заиста, кажем вам, слуге моје, Сидни Ригдон, Џозеф Смит мл. и Оливер Каудери, не смеју отварати уста своја на скуповима опаких док не стигну у Синсинати;

31. А тамо морају да подигну гласове своје ка Богу против тог народа, да, ка Њему чија се срџба распалила против њихове опакости, народа који је сасвим [а]сазрео за уништење.

32. А одатле нека путују на скупове браће своје, јер је већ сада пожељније да делују међу њима него на скуповима опаких.

33. А сада, по питању осталих, нека путују и [а]проглашавају реч на скуповима опаких, онако како им је дато;

34. И уколико тако чине [а]опраће одећу своју, и биће без мрље преда мном.

35. И нека путују заједно, или [а]по двојица, како им се чини да је добро, само нека се слуга мој Рејнолдс Кахун, и слуга мој Самуел Х. Смит, са којима сам веома задовољан, не раздвајају док се не врате својим кућама, а ово у мудру сврху моју.

36. И сада, заиста, кажем вам, а шта кажем једноме, кажем свима, развеселите се [а]дечице, јер сам [б]међу вама, и нисам вас [в]оставио;

37. А пошто се понизисте преда мном, благослови [а]царства су ваши.

38. Опашите бедра своја и будите [а]будни и трезвени, ишчекивајући долазак Сина Човечјег, јер Он долази у онај час кад не мислите.

25*а* Бр 9:18.
27*а* всп Моћ; Свештенство.
31*а* Алма 37:31; Хел 13:14; УиЗ 101:11.
33*а* всп Проповедати; Сведочити.
34*а* 2 Не 9:44; Јаков 2:2; Мос 2:28.
35*а* всп Мисионарски рад.
36*а* Јн 13:33.
б Мт 18:20.
в Иса 41:15–17; 1 Не 21:14–15.
37*а* УиЗ 50:35.
38*а* всп Бдети, стражари.

39. [а]Молите се увек да не упаднете у [б]искушење, да бисте могли поднети дан доласка Његовог, било у животу или смрти. Баш тако. Амен.

62. ОДСЕК

Откривење дато преко пророка Џозефа Смита, на обали реке Мисури у Чериτону, у Мисурију, 13 августа 1831. год. Тога дана су пророк и његова група, који су путовали од Индепенденса ка Киртланду, срели неколико старешина које су путовале у земљу Сион, и након радосног поздрава, примљено је ово откривење.

1–3 Сведочанства су записана на небу. 4–9 Старешине морају да путују и проповедају према сопственом нахођењу и како им Дух налаже.

Гледајте, и чујте, о старешине цркве моје, говори Господ Бог ваш, и то Исус Христ, ваш [а]заступник, који зна слабости човечје и како да [б]помогне онима који су у [в]искушењу.

2. И заиста су моје очи на онима који још нису отишли у земљу Сион, стога ваша мисија још није завршена.

3. Ипак, благословени сте, јер је [а]сведочанство које дадосте [б]записано на небу да га анђели гледају, и радују се над вама, а [в]греси ваши су вам опроштени.

4. А сада наставите своје путовање. Сакупите се у земљи [а]Сиону, и држите састанак и радујте се заједно, и принесите причест Свевишњему.

5. А онда се можете вратити да посведочите, да, и то сви заједно, или по двојица, како вам се буде чинило да је добро, мени је свеједно, само будите верни, и [а]објављујте радосне вести становницима земље, или на скуповима опаких.

6. Гле, ја, Господ, скупих вас заједно да би се обећање могло испунити, како би верни међу вама били сачувани и радовали се заједно у земљи Мисури. Ја, Господ, обећавам вернима и не могу [а]лагати.

7. Ја, Господ, вољан сам, ако било ко од вас зажели да јаше коње, или мазге, или да се вози запрегом, примиће тај благослов, ако га из руке Господње прими срцем [а]захвалним на свему.

39*а* всп Молитва.
б всп Искушати, искушење.
62 1*а* УиЗ 45:3–4. всп Заступник.
б Јев 2:18; Алма 7:12.
в всп Искушати, искушење.
3*а* Лк 12:8–9. всп Сведочанство.
б всп Књига живота.
в УиЗ 84:61.
4*а* УиЗ 57:1–2.
5*а* всп Мисионарски рад.
6*а* Етер 3:12.
7*а* всп Захвалан, захвалити, захваљивање.

8. Ово остаје на вама да чините по сопственом нахођењу и како вас Дух води.

9. Гле, [a]царство је ваше. И гле, и ето, [b]са вернима сам увек. Баш тако. Амен.

63. ОДСЕК

Откривење дато преко пророка Џозефа Смита, у Кертланду, у Охају, 30. августа 1831. год. Пророк, Сидни Ригдон и Оливер Каудери су се вратили у Кертланд 27. августа са своје посете Мисурију. У историји Џозефа Смита даје се опис овог откривења: „У овим раним данима цркве, постојала је велика жеља да се прими реч Господња по питању свега онога што се на било који начин тиче нашег спасења; а пошто је земља Сион тада била најважнија временска тема, ја упитах Господа за даље информације о сакупљању светаца, куповини земље и другим питањима.“

1–6 Дан гнева ће доћи опакима. 7–12 Знаци долазе по вери. 13–19 Прељубници у срцу ће порицати веру и бити бачени у језеро огњено. 20 Верни ће примити баштину на преображеној земљи. 21 Пун извештај о догађајима на Гори преображења још није откривен. 22–23 Одани примају тајне царства. 24–31 Треба да се купују места за баштину у Сиону. 32–35 Господ даје проглас о ратовима, и опаки погубљују опаке. 36–48 Свеци треба да се сакупљају у Сиону и да обезбеде новац за његову изградњу. 49–54 Благослови су осигурани за верне приликом Другог доласка, васкрсења, и за време Хиљадугодишњице. 55–58 Ово је дан упозорења. 59–66 Господње име узалуд употребљавају они који га користе без власти.

Послушајте, о народе, отворите срца своја и приклоните ухо издалека, и слушајте, ви који себе називате народом Господњим, и чујте реч Господњу и Његову вољу за вас.

2. Да, заиста, кажем, чујте реч онога чија се срџба распалила против опаких и [a]побуњених.

3. Чија је воља да узме оне које жели [a]узети, и сачува у животу оне које жели сачувати.

4. Који изграђује по сопственој вољи и жељи и уништава кад год му се прохте, и може да баци душу доле у пакао.

5. Гле, ја, Господ, оглашавам се гласом својим, и он мора да се послуша.

6. Стога, заиста кажем, нека опаки припазе, и нека се побуњени боје и дрхте, и нека неверници затворе уста своја, јер ће

9 *a* УиЗ 61:37.
b Мт 28:20.

63 2 *a* всп Побуна.
3 *a* всп Смрт, физичка.

им [а]дан гнева доћи као [б]вихор, и свако тело ће [в]знати да сам ја Бог.

7. А онај који тражи знаке, видеће [а]знаке, али не на спасење.

8. Заиста, кажем вам, има оних међу вама који траже знаке, и беше таквих још од почетка;

9. Али гле, вера не долази по знацима, него знаци прате оне који верују.

10. Да, знаци долазе [а]вером, не вољом човечјом, нити жељом, него вољом Божјом.

11. Да, знаци долазе вером, кроз моћна дела, јер без [а]вере нико не може угодити Богу, и на кога се Бог расрди тај није омиљен, стога, таквима Он не показује знаке, осим у [б]гневу на [в]осуду њихову.

12. Стога, ја, Господ, нисам задовољан онима који су тражили знаке и чуда да би добили веру, а не за добро људи на славу моју.

13. Ипак, дајем заповести, а многи се окренуше од мојих заповести и не држаше их.

14. Међу вама беху [а]прељубници и прељубнице, неки од њих су се окренули од вас, а други су остали са вама и они ће касније бити откривени.

15. Нека се такви припазе и брзо покају, у супротном ће суд сићи на њих као замка, и њихова безумља ће се објавити, а њихова дела ће их пратити у очима народа.

16. И заиста, кажем вам, као што вам пре рекох, онај који с [а]пожудом [б]погледа жену, или уколико неко почини [в]прељубу у свом срцу, неће имати Духа, него ће веру порећи и страховаће.

17. Стога, ја, Господ, рекох да ће [а]плашљивци, и неверници, и сви [б]лажљивци, и ко год љуби и [в]чини лаж, и блудник, и врачар, имати удела у том [г]језеру огњеном и сумпорном, које је [д]друга смрт.

18. Заиста кажем, да неће имати удео у [а]првом васкрсењу.

19. А сада гле, ја, Господ, кажем вам да нисте [а]оправдани, због тога што их има међу вама.

20. Ипак, онај који [а]истраје у вери и чини моју вољу, тај ће превладати, и примиће [б]баштину на земљи када дође дан преображења;

21. Када [а]земља буде [б]преображена, и то према узорку који беше показан апостолима мојим на [в]гори, о чему потпуни извештај још нисте примили.

22. А сада, заиста, кажем вам,

6 *а* всп Други долазак Исуса Христа; Правда.
б Јер 30:23.
в Иса 49:26.
7 *а* УиЗ 46:9. всп Знак.
10 *а* Моро 7:37. всп Вера.
11 *а* Јев 11:6.
б УиЗ 35:11.
в УиЗ 88:65.
14 *а* УиЗ 42:24–25.
16 *а* всп Пожуда.
б Мт 5:27–28; УиЗ 42:23–26.
в всп Прељуба.
17 *а* Отк 21:8.
б всп Лагање.
в Отк 22:15; УиЗ 76:103.
г Отк 19:20; 2 Не 9:8–19, 26; 28:23; Јаков 6:10; Алма 12:16–18; УиЗ 76:36. всп Пакао.
д всп Смрт, духовна.
18 *а* Отк 20:6.
19 *а* всп Оправдање, оправдати.
20 *а* УиЗ 101:35.
б Мт 5:5; УиЗ 59:2; 88:25–26.
21 *а* всп Земља – Коначно стање земље.
б всп Свет – Крај света.
в Мт 17:1–3.

да као што рекох да ћу вам обзнанити моју вољу, гле, обзнаниће ја, не путем заповести, јер има много оних који не гледају да држе моје заповести.

23. Али ономе који држи моје заповести даћу [а]тајне царства мога, и оне ће у њему бити извор [б]живе воде, која [в]тече ка вечном животу.

24. И сада, гле, ово је воља Господа Бога вашега за Његове свеце, да треба да се заједно окупе у земљи Сиону, не у журби, да не би било пометње, која доноси помор.

25. Гле, земљу [а]сионску – ја, Господ, држим у својим рукама;

26. Ипак, ја, Господ, дајем [а]Цезару оно што је Цезарово.

27. Стога, ја, Господ, желим да купујете земљишта, како би имали предност над светом, како би право било на вашој страни пред светом, како се они не би разгневили.

28. Јер [а]Сотона усади у њихова срца срџбу према вама, и жељу да проливају крв.

29. Стога, земљу сионску нећете добити другачије осим куповином или крвљу, у супротном неће бити баштине за вас.

30. Ако је то куповином, гле, благословени сте;

31. А ако је то крвљу, пошто вам је забрањено да проливате крв, ето, непријатељи ваши су над вама, и бићете бичевани од града до града, и од синагоге до синагоге, и само неколицина ће остати да прими баштину.

32. Ја, Господ, срдит сам на опаке, ускраћујем Дух свој становницима земље.

33. Заклех се у гневу своме, и прогласих [а]ратове на лицу земаљском, а опаки ће погубљивати опаке, и страх ће се усадити у свакога;

34. И [а]свеци ће тешко побећи, ипак, ја, Господ, са њима сам, и [б]сићи ћу посред неба из присуства Оца мога и прожети [в]опаке неугасивим [г]огњем.

35. И гле, још није тако, али биће ускоро.

36. Стога, зато што ја, Господ, прогласих све ово лицем земаљским, моја је воља да се свеци скупе у земљи Сиону;

37. И да свако преузме [а]праведност у руке своје и верност на бокове своје, и подигне [б]глас упозорења становницима земље, и прогласи и речју и збегом да ће [в]пустош доћи на опаке.

38. Стога, нека се ученици моји у Киртланду, који бораве на овој фарми, постарају за своје временске потребе.

39. Нека се слуга мој Титус

23 *а* Алма 12:9–11; УиЗ 42:61; 84:19; 107:18–19.
б всп Жива вода.
в Јн 4:14.
25 *а* всп Сион.
26 *а* Лк 20:25; УиЗ 58:21–23.
всп Влада, владавина.
28 *а* всп Ђаво.
33 *а* всп Рат.
34 *а* всп Светац.
б всп Други долазак Исуса Христа.
в Мт 3:12; 2 Не 26:6; УиЗ 45:57; 64:24; 101:23–25, 66.
всп Опак, опакост.
г всп Огањ.
37 *а* всп Праведан, праведност.
б УиЗ 1:4.
в Иса 47:11.

Билингс, реши земље о којој се стара, како би се припремио да следећег пролећа отпутује у земљу Сион, са онима који бораве на њој, изузев оних које ћу задржати за себе, који неће ићи док им не заповедим.

40. И нека се сав новац који може да се уштеди, мени је свеједно да ли је мали или велики, пошаље у земљу Сион, онима које одредих да га приме.

41. Гле, ја, Господ, ћу дати слузи своме Џозефу Смиту мл. моћ која ће му омогућити да [а]распозна Духом који од њих ће ићи у земљу Сион, а који од мојих ученика ће остати.

42. Нека слуга мој Њуел К. Витни задржи своју радњу, или другим речима, радњу којом управља, још за кратко.

43. Ипак, нека да сав новац који може дати, да би се послао у земљу Сион.

44. Гле, све то је у његовим рукама, нека чини шта је мудро.

45. Заиста кажем, нека буде одређен као заступник ученицима који ће остати, и нека буде заређен да има ову власт;

46. А сада брзо посети цркве, излажући им све ово, са слугом мојим Оливером Каудеријем. Гле, ово је моја воља, да стичете новац баш онако како вас упутих.

47. Онај који је [а]веран и истраје, превладаће свет.

48. Онај који шаље драгоцености у земљу Сион, примиће [а]баштину у овом свету, а дела његова ће га пратити, а исто тако и награда у свету који ће доћи.

49. Да, и благословени су мртви који су [а]умрли у Господу, од сада па надаље, када Господ дође, и старо [б]прође, и све постане ново, [в]устаће из мртвих и неће поново [г]умрети, и примиће баштину пред Господом, у светом граду.

50. А онај који буде жив када Господ дође, и задржи веру, [а]благословен је, ипак, одређено му је да [б]умре у старости својој.

51. Стога, деца [а]ће [б]расти док не остаре, стари ће умирати, али неће заспати у праху, него ће се [а]изменити у трен ока.

52. Стога, у ту су сврху апостоли проповедали свету васкрсење мртвих.

53. Ово су ствари које морате ишчекивати, и говорити на Господњи начин, оне су сада [а]близу, у времену које ће доћи, и то на дан доласка Сина Човечјег.

54. И до тог часа биће лудих [а]девица међу мудрима, а тога

41 *а* всп Распознавање, дар.
47 *а* Мос 2:41; УиЗ 6:13.
48 *а* УиЗ 101:18.
49 *а* Отк 14:13; УиЗ 42:44–47.
б 2 Кор 5:17.
в всп Васкрсење.
г Отк 21:4; Алма 11:45; УиЗ 88:116.
всп Бесмртан, бесмртност.
50 *а* всп Благословити, благословен, благослов.
б всп Смрт, физичка.
51 *а* всп Хиљадугодишњица.
б Иса 65:20–22; УиЗ 45:58; 101:29–31.
в 1 Кор 15:51–52; УиЗ 43:32.
53 *а* УиЗ 35:15.
54 *а* Мт 25:1–13; УиЗ 45:56–59.

часа долази потпуно раздвајање праведних и опаких, и тога дана послаћу анђеле своје да [б]искорене опаке и баце их у неугасив огањ.

55. А сада гле, заиста, кажем вам, ја, Господ, нисам задовољан слугом својим [а]Сиднијем Ригдоном; он се [б]узвисио у свом срцу, и није примао савете, него је жалостио Духа;

56. Стога је његов [а]запис неприхватљив Господу, и треба да начини други, а ако га Господ не прими, гле, неће остати у служби коју му одредих.

57. И опет, заиста вам кажем, [а]они који пожеле у срцу своме, у кроткости, да [б]упозоравају грешнике на покајање, нека буду заређени да имају ову власт.

58. Јер ово је дан упозорења, а не дан многих речи. Јер мени, Господу, не сме се ругати у последњим данима.

59. Гле, ја сам одозго, а моћ моја лежи доле. Ја сам над свиме, и у свему, и кроз све, и [а]истражујем све, и долази дан када ће све бити подложно мени.

60. Гле, ја сам [а]Алфа и Омега, и то Исус Христ.

61. Стога, нека се сви пазе како узимају у своја уста [а]име моје –

62. Јер гле, заиста кажем, да има многих који су под осудом, који користе име Господње, и користе га узалуд, немајући власт.

63. Стога, нека се у цркви покају за грехе своје, и ја, Господ ћу их поседовати, у супротном биће искључени.

64. Сетите се тога да је оно што долази одозго [а]свето, и мора се [б]помињати са пажњом, и уз подстицај Духа, и у томе нема осуде, и примате Духа [в]молитвом, стога, без овога, осуда остаје.

65. Нека слуге моје, Џозеф Смит мл. и Сидни Ригдон, потраже себи дом, као што су преко [а]молитве поучени Духом.

66. Ово остаје да се превазиђе кроз стрпљење, како би могли да приме вечну и од свега [а]претежнију [б]славу, у супротном, већу осуду. Амен.

64. ОДСЕК

Откривење дато преко пророка Џозефа Смита старешинама цркве, у Киртланду, у Охају, 11. септембра 1831. год. Пророк се спремао да се пресели у Хајрам, у Охају, да настави са

54 *б* Мос 16:2.
55 *а* всп Ригдон, Сидни.
б всп Охолост.
56 *а* УиЗ 58:50.
57 *а* УиЗ 4:3–6.
б УиЗ 18:14–15.
всп Мисионарски рад;
Упозоравати, упозорење.
59 *а* 1 Кор 2:10.
60 *а* всп Алфа и Омега.
61 *а* всп Богохуљење.
64 *а* всп Свети.
б всп Дубоко поштовање.
в УиЗ 42:14.
65 *а* всп Молитва.
66 *а* 2 Кор 4:17.
б Рим 8:18; УиЗ 58:4; 136:31.

превођењем Библије, које је започавио док је био у Мисурију. Група браће којима је било заповеђено да путују у Сион (у Мисурију) озбиљно се бавила припремањем да отпутује у октобру. Откривење је примљено у оваквим ужурбаним околностима.

1–11 Свецима је заповеђено да праштају један другоме, да не би остао на њима већи грех. 12–22 Непокајани треба да се доведу пред цркву. 23–25 Онај који плаћа десетину неће изгорети приликом Господњег доласка. 26–32 Свеци су упозорени да избегавају дуг. 33–36 Побуњеници ће бити избачени из Сиона. 37–40 Црква ће судити народима. 41–43 Сион ће цветати.

Гле, овако вам говори Господ, Бог ваш, о старешине цркве моје, послушајте и чујте, и примите моју вољу за вас.

2. Јер заиста, кажем вам, желим да [а]превладате свет, стога ћу имати [б]самилости према вама.

3. Има оних међу вама који згрешише, али заиста кажем, само овај пут, зарад [а]славе моје, и спасења душа, [б]опростих вам ваше грехе.

4. Биће милостив према вама, јер сам вам дао царство.

5. А [а]кључеви тајни царства неће се одузети од слуге мога Џозефа Смита мл. средствима које сам одредио, док год живи, уколико се покорава [б]обредима мојим.

6. Има оних који су тражили прилику да се побуне против њега без разлога.

7. Ипак, згрешио је, али заиста вам кажем, ја, Господ, [а]опраштам грехе онима који их [б]признају преда мном и затраже опроштај, који нису починили [в]смртни грех.

8. Ученици моји су, у древним данима, тражили [а]прилике да нападају једни друге и нису опраштали један другоме у својим срцима, а због тог зла беху ожалошћени и жестоко [б]укоравани.

9. Стога, кажем вам, да треба да [а]праштате један другоме, јер онај који не [б]прашта свом брату преступе његове стоји осуђен пред Господом, јер у њему остаје већи грех.

10. Ја, Господ, [а]опростићу коме хоћу, али од вас се захтева да [б]праштате свим људима.

11. И треба да кажете у својим срцима – нека Бог [а]пресуди између мене и тебе, и награди те према [б]делима твојим.

64 2*а* 1 Јн 5:4.
б всп Самилост.
3*а* Мојсије 1:39.
б Иса 43:25.
5*а* УиЗ 28:7; 84:19. всп Кључеви свештенства.
б всп Обреди.
7*а* всп Опрост греха; Опростити.
б Бр 5:6–7; УиЗ 19:20; 58:43. всп Признати, признавање.
в УиЗ 76:31–37.
8*а* всп Препирка.
б всп Укорити, прекор.
9*а* Мк 11:25–26; УиЗ 82:1.
б Мт 6:14–15; Еф 4:32.
10*а* Изл 33:19; Алма 39:6; УиЗ 56:14.
б Мос 26:29–31.
11*а* 1 Сам 24:13.
б 2 Тим 4:14.

12. А онога који се не покаје за грехе своје, и не призна их, довешћете пред [а]цркву, и поступаћете са њим како вам Свето писмо налаже, било на основу заповести или откривења.

13. А ово ћете чинити како би Бог био прослављен – не зато што не праштате, немајући самилости, него да бисте били оправдани у очима закона, да не бисте увредили онога који је ваш Законодавац –

14. Заиста кажем, у ту ћете сврху чинити ово.

15. Гле, ја, Господ, разгневих се на Езру Бута који беше слуга мој, а исто тако и на слугу свога Ајзека Морлија, јер нису држали закон мој, нити заповест;

16. Они су тражили зло у срцима својим, и ја, Господ, повукао сам свог Духа. [а]Осудили су као зло оно у чему не беше зла, ипак опростих слузи своме Ајзеку Морлију.

17. И такође слуга мој [а]Едвард Партриц, гле, згрешио је, и [б]Сотона настоји да уништи душу његову, али када им се све ово обзнани, и покају се за зло, биће им опроштено.

18. А сада, заиста кажем да је по мени потребно да се слуга мој Сидни Гилберт, након неколико недеља, врати својим пословима, и заступништву у земљи Сион;

19. А оно што је видео и чуо може да се обзнани ученицима мојим, да не би пропали. И у ту сврху рекох све ово.

20. И опет, кажем вам, да слуга мој Ајзек Морли не може бити [а]искушан више него што може да поднесе, и погрешно вас саветује на вашу штету, дао сам заповест да његова фарма треба да се прода.

21. Моја је воља да слуга мој Фредерик Ц. Вилијамс не продаје своју фарму, јер ја, Господ хоћу да остане јако упориште у земљи Киртланду, у периоду од пет година, у коме нећу уништити опаке, да бих тако неке спасио.

22. А након тог дана, ја, Господ нећу сматрати [а]кривим оне који буду отвореног срца ишли у земљу Сион, јер ја, Господ, захтевам [б]срца деце човечје.

23. Гле, сада ће се звати [а]данас све до [б]доласка Сина Човечјег, и заиста то је дан [в]жртве, и дан плаћања десетине мога народа, јер онај који плаћа [г]десетину неће [д]изгорети приликом доласка Његовог.

24. Јер након данас, долази [а]спаљивање – ово је начин на који Господ говори – јер заиста

12 *а* УиЗ 42:80–93.
16 *а* 2 Не 15:20; УиЗ 121:16.
17 *а* всп Партриц, Едвард.
б всп Ђаво.
20 *а* всп Искушати, искушење.
22 *а* всп Кривица.
б Изл 35:5; УиЗ 59:15; 64:34.
23 *а* УиЗ 45:6; 64:24–25.
б всп Други долазак Исуса Христа.
в всп Жртва.
г Мал 3:10–11. всп Десетак, десетина.
д Мал 4:1; 3 Не 25:1; ИЈС 1:37.
24 *а* Иса 66:15–16. всп Земља – Чишћење земље; Свет – Крај света.

кажем, сутра ће сви [б]охоли и који чине опакости бити као стрњика, и спалићу их, јер ја сам Господ над војскама, и нећу поштедети никога ко остане у [в]Вавилону.

25. Стога, ако у мене верујете, радићете докле год данас траје.

26. И није прикладно да слуге моје, [а]Њуел К. Витни и Сидни Гилберт, продају своју [б]радњу и оно што поседују овде, јер то није у мудрости све док остали из цркве, који су остали овде, не оду у земљу Сион.

27. Гле, речено је у мом закону, или забрањено, да упадате у [а]дугове код ваших непријатеља;

28. Али гле, никада није речено да Господ не треба да узме када зажели, и плати како му се чини да је добро.

29. Стога, пошто сте заступници, на Господњем сте задатку, и све што радите по вољи Господњој је посао Господњи.

30. И он вас постави да се бринете о свецима мојим у овим последњим данима, како би стекли [а]баштину у земљи Сиону.

31. И гле, ја, Господ, објављујем вам да ће је примити, а моје су [а]речи сигурне и неће [б]заказати.

32. Али се све мора догодити у своје време.

33. Стога, не [а]посустајте да чините добро, јер ви полажете темеље за велико дело. А из [б]малог произилази оно што је велико.

34. Гле, Господ [а]захтева [б]срце и вољан ум, а вољни и [в]послушни ће јести од добара из земље Сиона у овим последњим данима.

35. А [а]побуњеници ће бити [б]искључени из земље Сиона, и биће отпуштени, и неће баштинити земљу.

36. Јер, заиста вам кажем да побуњеници нису од крви [а]Јефремове, стога ће бити искорењени.

37. Гле, ја, Господ, начиних цркву своју у овим последњим данима попут судије што седи на брежуљку, или на узвишењу, да суди народима.

38. Јер ће се догодити да ће становници Сиона [а]судити о свему у Сиону.

39. И показаће лажљивце и лицемере, и знаће се ко су они који нису [а]апостоли и пророци.

40. А чак ће и [а]бискуп, који је [б]судија, и његови саветници, уколико нису верни у свом

24 *б* Мал 3:15; 2 Не 12:12; 23:11. всп Охолост.
в УиЗ 1:16. всп Вавилон.
26 *а* всп Витни, Њуел К.
б УиЗ 57:8.
27 *а* всп Дуг.
30 *а* УиЗ 63:48.
31 *а* Мк 13:31; 2 Не 31:15; УиЗ 1:37–38.
б УиЗ 76:3.
33 *а* Гал 6:9.
б УиЗ 123:16.
34 *а* Мих 6:8.
б Понз 32:46; ИНа 22:5; Морм 9:27. всп Срце.
в Иса 1:19. всп Послушност, послушан, послушати.
35 *а* всп Побуна.
б УиЗ 41:5; 50:8–9; 56:3. всп Искључење.
36 *а* Понз 33:16–17.
38 *а* Иса 2:3–4; УиЗ 133:21.
39 *а* Отк 2:2. всп Апостол.
40 *а* всп Бискуп.
б УиЗ 58:17; 107:72–74.

[в]управљању бити осуђени, а [ѕ]други ће бити постављени на њихово место.

41. Јер, гле, кажем вам да ће [а]Сион цветати, а [б]слава Господња ће бити на њему;

42. И биће [а]барјак људима, и долазиће к њему из сваког народа под небом.

43. А доћи ће дан када ће народи земаљски [а]дрхтати због њега, и бојати се због страховитих људи његових. Господ рече ово. Амен.

65. ОДСЕК

Откривење о молитви дато преко пророка Џозефа Смита, у Хајраму, у Охају, 30. октобра 1831. год.

1–2 Кључеви царства Божјег су поверени човеку на земљи, и јеванђеоско дело ће победити. 3–6 Царство Хиљадугодишњице ће доћи и придружити се царству Божјем на земљи.

Послушајте, и ево, глас онога који је послат са висина, који је силан и моћан, који иде до свих крајева земље, да, чији је глас упућен људима – [а] Припремите пут Господу, поравнајте стазе његове.

2. [а]Кључеви [б]царства Божјег су поверени човеку на земљи, и одатле ће се јеванђеље котрљати све до крајева земље, као што ће се [в]камен који је одвојен са горе без руку котрљати док не [ѕ]попуни целу земљу.

3. Да, глас узвикује – Припремите пут Господу, припремите [а]вечеру Јагњетову, будите спремни за [б]Младожењу.

4. Молите се Господу, призивајте његово свето име, обзнаните његова дивна дела међу народима.

5. Призивајте Господа, како би се његово царство раширило по земљи, како би становници њени могли да га приме и како би били припремљени за дан који долази, када ће Син Човечји [а]сићи посред неба, [б]одевен у светлост [в]славе своје, да се сусретне са [ѕ]царством Божјим које је успостављено на земљи.

6. Стога, нека се [а]царство Божје шири, да би [б]царство небеско

40 *в* всп Управитељ, управљање.
ѕ УиЗ 107:99–100.
41 *а* всп Сион.
б УиЗ 45:67; 84:4–5; 97:15–20.
всп Слава.
42 *а* всп Барјак.
43 *а* Иса 60:14; УиЗ 97:19–20.

65 1 *а* Иса 40:3; Мт 3:3; Јн 1:23.
2 *а* Мт 16:19; УиЗ 42:69.
всп Кључеви свештенства.
б УиЗ 90:1–5.
в Дан 2:34–45.
ѕ Пс 72:19.
всп Данило – Књига пророка Данила; Последњи дани.
3 *а* Мт 22:1–14; Отк 19:9; УиЗ 58:11.
б всп Младожења.
5 *а* Мт 24:30.
б Пс 93:1.
в всп Слава.
ѕ Дан 2:44.
6 *а* всп Царство Божје или царство небеско.
б Отк 11:15.

могло да дође, како би Ти, о Боже, могао бити прослављен, како на небу тако и на земљи, како би непријатељи [в]Твоји били потчињени; јер је Твоја част, моћ и слава у веке векова. Амен.

66. ОДСЕК

Откривење дато преко пророка Џозефа Смита, у Хајраму, у Охају, 29. октобра 1831. год. Вилијам Е. Меклелин је упутио молбу Господу у тајности да му се обзнане преко пророка одговори на пет питања, које Џозеф Смит није знао. На захтев Меклелина, пророк је упитао Господа и примио ово откривење.

1–4 Вечни завет је пунина јеванђеља. 5–8 Старешине треба да проповедају, сведоче и расправљају са људима. 9–13 Верна свештеничка служба осигурава баштину вечног живота.

Гле, овако говори Господ слузи своме Вилијаму Е. Меклелину – Благословен си, у мери у којој си се одвратио од својих безакоња, и примио истине моје, говори Господ Откупитељ твој, Спаситељ света, и то свих оних који [а]верују у име моје.

2. Заиста, кажем ти, благословен си јер си примио мој [а]вечни завет, и то пунину јеванђеља мога, послату деци човечјој, да би имали [б]живот и постали судеоници славе која ће се открити у последњим данима, као што су записали пророци и апостоли у древним данима.

3. Заиста, кажем ти, слуго мој Вилијаме, да си очишћен, али не у потпуности, покај се, дакле, за све оно што није угодно очима мојим, говори Господ, јер Господ ће ти то [а]показати.

4. И сада, заиста, ја, Господ, показаћу ти шта од тебе желим, или која је моја воља за тебе.

5. Гле, заиста ти кажем да је моја воља да [а]проглашаваш јеванђеље моје од земље до земље и од града до града, да, у оним крајевима околним у којима није проглашавано.

6. Не задржавај се много дана на овом месту; не иди у земљу Сион још увек; али у оној мери у којој можеш да пошаљеш, пошаљи; другим речима, не мисли на имовину своју.

7. [а]Иди у источне земље, износи [б]сведочанство свугде, свим људима и у синагогама њиховим, водећи расправу са људима.

6*в* 1 Дн 29:11; Мт 6:13.
66 1*а* Јн 1:12. всп Веровање, веровати.
2*а* всп Нови и вечни завет.
б Јн 10:10; 3 Не 5:13.
3*а* Јаков 4:7; Етер 12:27.
5*а* Мк 16:15.
7*а* УиЗ 75:6.
б всп Сведочанство.

8. Нека слуга мој Самуел Х. Смит иде са тобом, и не остављај га, и дај му упутства своја; а онај који је веран биће [а]ојачан свугде; и ја, Господ, ићи ћу са тобом.

9. Полажи своје [а]руке на болесне, и [б]опоравиће се. Не враћај се док те ја, Господ не пошаљем. Буди стрпљив у невољама. [в]Ишти, и примићеш; куцај и отвориће ти се.

10. Настој да не будеш оптерећен. Остави сву неправедност. Не чини [а]прељубу – искушење које те је узнемиравало.

11. [а]Држи се казивања ових, јер су истинита и верна; и величај службу своју, и одведи многе у [б]Сион са [в]песмама вечне радости на главама њиховим.

12. [а]Настави тако све до краја, и имаћеш [б]круну вечног живота здесна Оца мога, који је пун благодати и истине.

13. Заиста, овако говори Господ [а]Бог твој, Откупитељ твој, и то Исус Христ. Амен.

67. ОДСЕК

Откривење дато преко пророка Џозефа Смита, у Хајраму, у Охају, почетком новембра 1831. год. На овој посебној конференцији се указала прилика да се разговара о објављивању откривења која су већ примљена од Господа преко пророка Џозефа Смита и да се делује у складу са њима (видети увод 1. одсека). Вилијам В. Фелпс је претходно успоставио црквену штампарију у Индепенденсу, у Мисурију. На конференцији је одлучено да се откривења објаве у Book of Commandments (Књизи заповести) и да се штампају у тиражу од 10,000 примерака (што је касније због непредвиђених потешкоћа смањено на 3,000 примерака). Многи од браће поделише свечано сведочанство да су откривења тада сажета за издавање заиста истинита, како је посведочено Светим Духом изливеним на њих. Историја Џозефа Смита бележи да су се након примања откривења које је познато као 1. одсек, повели неки разговори о језику коришћеном у откривењима. Уследило је ово откривење.

1–3 Господ слуша молитве и бди над својим старешинама.

4–9 Изазива најмудријег да напише нешто налик најмањем од

8*а* УиЗ 52:17; 133:58.
9*а* всп Руке, полагање руку; Служење болеснима.
б Мт 9:18. всп Исцелити, исцељења.
в Јак 1:5.
10*а* всп Прељуба.
11*а* УиЗ 35:24.
б УиЗ 11:6.
в Иса 35:10; УиЗ 45:71. всп Певати.
12*а* 2 Тим 3:14–15; 2 Не 31:20.
б Иса 62:3; Мт 25:21; 1 Пет 5:4.
13*а* всп Бог, Божанство – Бог Син.

Његових откривења. 10–14 Верне старешине ће бити оживљене Духом и видеће лице Божје.

Гледајте и чујте, о [а]старешине цркве моје, које се скуписте заједно, чије молитве чух, и чија срца познајем, и чије жеље допреше до мене.

2. Гле, и ево, моје [а]очи су на вама, и небеса и земља су у мојим рукама, и богатства вечности су на мени да их дајем.

3. Настојали сте да верујете да треба да примите благослов који вам је понуђен; али гле, заиста вам кажем да беше [а]страха у вашим срцима, а то је разлог због ког га не примисте.

4. А сада ја, Господ, дајем вам [а]сведочанство о истинитости ових заповести које леже пред вама.

5. Очи ваше беху на слузи моме Џозефу Смиту мл. и његов [а]језик познавасте, и његове несавршености познавасте; и тражили сте у срцима својим знање како бисте се могли изразити језиком бољим од његовог; и за то знате.

6. Сада, потражите у Књизи заповести, и то најмању од њих, и одредите [а]најмудријега међу вама;

7. Или, ако међу вама има икога који ће начинити једну равну тој, онда сте оправдани говорећи да не знате да су истините;

8. Али ако не можете начинити једну равну њој, под осудом сте ако не [а]посведочите да су истините.

9. Јер знате да у њима нема неправедности, и да оно што је [а]праведно долази одозго, од Оца [б]светлости.

10. И опет, заиста вам кажем да је то ваша повластица, и дајем обећање вама који сте заређени у ову службу, уколико се лишите [а]љубоморе и [б]страхова, и [в]понизите се преда мном, јер нисте довољно понизни, [г]вео ће се раздерати и [д]видећете ме и знати да ја јесам – не телесним нити природним умом, него духовним.

11. Јер [а]нико никада није видео Бога у телу, сем ако није био оживљен Духом Божјим.

12. Нити би било који [а]природан човек могао поднети присуство Божје, нити по телесном уму.

13. Не можете поднети присуство Божје сада, нити служење анђела; стога, будите и даље [а]стрпљиви док не постанете [б]савршени.

67 1*а* всп Старешина.
2*а* Пс 34:15.
3*а* всп Страх, бојати се.
4*а* всп Истина; Сведочанство.
5*а* УиЗ 1:24.
6*а* 2 Не 9:28–29, 42.
8*а* всп Сведочити, сведок.
9*а* Моро 7:15–18.
б Јак 1:17; УиЗ 50:24; 84:45; 88:49.
10*а* всп Љубоморан, љубомора.
б всп Страх, бојати се.
в всп Понизан, понизност.
г всп Вео.
д УиЗ 88:68; 93:1; 97:16.
11*а* пџс Изл 33:20, 23 (Додатак); Јн 1:18; 6:46; пџс 1 Јн 4:12 (Додатак); УиЗ 84:19–22; Мојсије 1:11, 14.
12*а* Мос 3:19. всп Природан човек.
13*а* Рим 2:7. всп Стрпљење.
б Мт 5:48; 3 Не 12:48.

14. Не дозволите да вам старе мисли навиру; а када постанете [a]достојни, у време које ја одредим, видећете и знати оно што вам је поверено рукама слуге мога Џозефа Смита мл. Амен.

68. ОДСЕК

Откривење дато преко пророка Џозефа Смита, у Хајраму, у Охају, 1. новембра 1831. год, као одговор на молитву да се наум Господњи обзнани по питању Орсона Хајда, Лука С. Џонсона, Лајмена Е. Џонсона и Вилијама Е. Меклелина. Мада је део овог откривење био упућен овој четворици, већи део се односи на целу цркву. Ово откривење се раширило према упутству Џозефа Смита када је објављено у издању Учења и завета из 1835. год.

1–5 Речи старешина када су подстакнути Светим Духом су Свето писмо. 6–12 Старешине треба да проповедају и крсте, а знаци ће пратити оне који искрено верују. 13–24 Прворођени међу синовима Ароновим може да служи као председавајући бискуп (то јест, да држи кључеве председавања као бискуп) под вођством Првог председништва. 25–28 Родитељима је заповеђено да поучавају јеванђељу своју децу. 29–35 Свеци треба да се придржавају Шабата, да раде марљиво, и моле се.

Слуга мој, Орсон Хајд, је својим заређењем позван да проглашава вечно јеванђеље, [a]Духом живога Бога, од народа до народа, и од земље до земље, на скуповима опаких, у синагогама њиховим, расправљајући се и излажући им сва Света писма.

2. И гле, и ево, ово је пример свима онима који беху заређени у ово свештенство, којима је одређена мисија да иду –

3. И ово је пример њима, да треба да [a]говоре онако како су подстакнути Светим Духом.

4. А шта год буду говорили подстакнути [a]Светим Духом биће Свето писмо, биће воља Господња, биће наум Господњи, биће реч Господња, биће глас Господњи, и [b]моћ Божја на спасење.

5. Гле, ово је обећање Господње вама, о слуге моје.

6. Стога, орасположите се, и не [a]бојте се, јер ја, Господ, сам са вама, и стајаћу поред вас; и сведочићете о мени, и то Исусу Христу, да сам Син живога Бога, да сам био, да јесам, и да ћу доћи.

7. Ово је реч Господња теби,

14*a* всп Достојан, достојност.
68 1*a* всп Свети Дух.
3*a* 2 Пет 1:21; УиЗ 18:32; 42:16; 100:5.
4*a* всп Откривење; Свети Дух.
б Рим 1:16.
6*a* Иса 41:10.

слуго мој [а]Орсоне Хајде, и такође слузи моме Луку Џонсону, и слузи моме Лајмену Џонсону, и слузи моме Вилијаму Е. Меклелину, и свим верним старешинама цркве моје –

8. [а]Идите по целом свету, [б]проповедајте јеванђеље сваком [в]створењу, делујући у [г]власти коју вам дадох, [д]крстећи у име Оца, и Сина, и Светог Духа.

9. И [а]онај који поверује и крсти се, [б]спасиће се, а онај који не поверује биће [в]проклет.

10. И онај који поверује биће благословен [а]знацима који ће уследити, баш као што је записано.

11. А вама ће бити дато да знате [а]знаке времена, и знаке доласка Сина Човечјег;

12. И биће вам дата моћ да све оне о којима отац посведочи [а]запечатите за вечни живот. Амен.

13. А сада, што се тиче питања придодатих заветима и заповестима, то су ова –

14. Остаје за касније, у време одређено од Господа, да други [а]бискупи буду издвојени у цркви, да служе баш као и први;

15. Стога они морају бити [а]високи свештеници који су достојни, и одређени од стране [б]Првог председништва Мелхиседековог свештенства, осим ако нису дословни потомци [в]Аронови.

16. А ако су дословни потомци [а]Аронови имају законито право на бискупство, ако су првороћени међу синовима Ароновим;

17. Јер првороћенац задржава право да председава овим свештенством, и на [а]кључеве или власти истог.

18. Нико нема законито право на ову службу, да држи кључеве овог свештенства, осим ако није [а]дословни потомак и првороћенац Аронов.

19. Али, пошто [а]високи свештеник Мелхиседековог свештенства има власт да служи у свим нижим службама, може обављати службу [б]бискупа када се не може наћи дословни потомак Аронов, уз услов да је позван и издвојен и заређен да има ову власт, рукама Првог председништва Мелхиседековог свештенства.

20. А дословни потомак Аронов, такође, мора да буде именован од стране овог председништва, и да се покаже да је достојан, и [а]помазан и [б]заређен рукама овог председништва, у

7 *а* всп Хајд, Орсон.
8 *а* УиЗ 1:2; 63:37.
б всп Мисионарски рад; Проповедати.
в Мк 16:15.
г всп Власт.
д всп Крштење, крстити.
9 *а* Мк 16:16; УиЗ 20:25.
б всп Спасење.
в всп Проклетство.
10 *а* всп Знак.
11 *а* всп Знаци временски.
12 *а* УиЗ 1:8; 132:49. всп Запечатити, печаћење.
14 *а* всп Бискуп.
15 *а* УиЗ 72:1.
б всп Прво председништво.
в всп Арон, брат Мојсијев.
16 *а* УиЗ 107:15–17. всп Ароново свештенство.
17 *а* всп Кључеви свештенства.
18 *а* Изл 40:12–15; УиЗ 84:18; 107:13–16, 70–76.
19 *а* всп Високи свештеник.
б всп Бискуп.
20 *а* всп Помазати.
б всп Заредити, заређење.

супротном није законито овлашћен да обавља службу у свом свештенству.

21. Али, на основу прогласа по питању преношења њихових права у свештенству од оца на сина, они могу да затраже своје помазање ако било када могу доказати своју лозу, или је утврде откривењем од Господа полагањем руку претходно поменутог председништва.

22. И опет, ниједном бискупу или високом свештенику, који ће бити издвојен за ову службу, неће бити суђено нити ће бити осуђиван за било који преступ, осим пред [а]Првим председништвом цркве.

23. А уколико се установи да је крив пред овим председништвом, сведочанством које се не може оборити, биће осуђен;

24. И ако се покаје [а]опростиће му се, према заветима и заповестима цркве.

25. И опет, уколико [а]родитељи имају децу у Сиону, или у било ком од организованих [б]кочића његових, и не [в]поучавају их да разумеју учења о покајању, вери у Христа, Сина Бога живога, и крштењу и дару Духа Светога полагањем руку, када наврше [г]осам година, нека [д]грех буде на главама родитеља.

26. Јер ће ово бити закон становницима [а]Сиона, или било којим његовим кочићима који су организовани.

27. И њихова деца треба да се [а]крсте за [б]опрост греха својих када наврше [в]осам година, и приме полагање руку.

28. И треба такође да поучавају своју децу да се [а]моле, и ходају усправно пред Господом.

29. А становници Сиона треба да се придржавају дана [а]Шабата и држе га светим.

30. И становници Сиона такође треба да се сете својих послова, у мери у којој им је одређено да раде, у свој верности; јер ће нерадник бити запамћен пред Господом.

31. Сада, ја, Господ, нисам задовољан становницима Сиона, јер има [а]нерадника међу њима; деца њихова расту у [б]опакости; и не [в]теже искрено богатствима вечности, него су им очи пуне похлепе.

32. Тога не би требало да буде, и мора се уклонити од њих; стога, нека слуга мој Оливер Каудери понесе ова казивања у земљу Сион.

22*а* всп Прво председништво.
24*а* всп Опростити.
25*а* всп Породица – Обавезе родитеља.
б всп Кочић.
в всп Поучавати, учитељ.
г УиЗ 18:42; 20:71.
д Јаков 1:19; УиЗ 29:46–48.
26*а* всп Сион.
27*а* всп Крштење, крстити.
б всп Опрост греха.
в всп Извештај, урачунљив, урачунљивост.
28*а* всп Молитва.
29*а* УиЗ 59:9–12. всп Шабат.
31*а* всп Докон, доколица.
б всп Опак, опакост.
в УиЗ 6:7.

33. И заповест им дајем – да онај који се не [a]моли пред Господом у пригодно време, нека буде [б]запамћен пред судијом народа мога.

34. Ова су [a]казивања истинита и верна; стога, не кршите их, нити [б]одузимајте од њих.

35. Гле, ја сам [a]Алфа и Омега, и [б]долазим брзо. Амен.

69. ОДСЕК

Откривење дато преко пророка Џозефа Смита, у Хајраму, у Охају, 11. новембра 1831. год. Сажетак откривења који је намераван да се убрзо објави одобрен је на посебној конференцији од 1. до 2. новембра. Трећег новембра је додато откривење које се овде појављује као одсек 133, касније названо Додатак. Оливер Каудери је претходно био одабран да носи рукопис сажетих откривења и заповести у Индепенденс, у Мисури, на штампање. Такође је требало да понесе са собом новац који је приложен за изградњу цркве у Мисурију. Ово откривење упућује Џона Витмера да се придружи Оливеру Каудерију а и усмерава Витмера да путује и сакупља историјски материјал као део свог позива црквеног историчара и записничара.

1–2 Џон Витмер треба да се придружи Оливеру Каудерију на путу за Мисури. 3–8 Такође треба да проповеда и да сакупља, бележи и пише историјске податке.

Послушајте ме, говори Господ Бог ваш, зарад добробити слуге мога [a]Оливера Каудерија. Није у мудрости мојој да се њему повере заповести и новац како би их носио у земљу Сион, осим ако неко ко је одан и веран не иде са њим.

2. Стога, моја је воља да слуга мој, [a]Џон Витмер, иде са слугом мојим Оливером Каудеријем;

3. И исто тако да он настави записивање и бележи [a]историју свега важног што ће запазити и што зна о цркви мојој;

4. И такође да прими [a]савет и помоћ слуге мога Оливера Каудерија и других.

5. И такође, слуге моје које су на земљи треба да пошаљу извештаје о свом [a]управљања у земљу Сион;

6. Јер ће земља Сион бити седиште и место где ће се све примати и спроводити у дело.

33*a* всп Молитва.
б всп Судити, суд; Укорити, прекор.
34*a* Отк 22:6.
б УиЗ 20:35; 93:24–25.
35*a* всп Алфа и Омега.
б УиЗ 1:12.
69 1*a* всп Каудери, Оливер.
2*a* всп Витмер, Џон.
3*a* УиЗ 47:1–3; 85:1.
4*a* всп Савет.
5*a* всп Управитељ, управљање.

7. Ипак, нека слуга мој Џон Витмер често путује из места у место, и из цркве у цркву, како би могао што лакше да стекне знање –

8. Проповедајући и излажући, пишући, умножавајући, бирајући и стичући све што ће бити за добробит цркве, и за млада поколења која ће расти у земљи [a]Сиону, да је поседују из поколења у поколење, у веке векова. Амен.

70. ОДСЕК

Откривење дато преко пророка Џозефа Смита, у Хајраму, у Охају, 12. новембра 1831. год. Историја Џозефа Смита бележи да су одржане четири посебне конференције од 1. до 12. новембра закључно са тим датумом. На последњем од ових скупова, разматрана је велика важност откривења која ће касније бити објављена као Book of Commandments (Књига заповести), а онда и Учења и завета. Ово откривење је дато након што су на конференцији изгласали да су откривења „вредна цркви попут блага читаве земље.“ Историја Џозефа Смита се односи према откривењима као према „основи цркве у овим последњим данима, и добробити свету, показујући да су кључеви тајни царстава нашег Господа поново поверени човеку.“

1–5 Управитељима је одређено да објављују откривења. 6–13 Они који се баве духовним стварима достојни су плате своје. 14–18 Свеци би требало да буду једнаки у свему што је временско.

Гледајте, и чујте, о становници Сиона, и сви ви народи цркве моје који сте далеко, и послушајте реч Господњу коју дајем слузи своме Џозефу Смиту мл. и слузи своме Мартину Харису, и слузи своме Оливеру Каудерију, и слузи своме Џону Витмеру, и слузи своме Сиднију Ригдону, и слузи своме Вилијаму В. Фелпсу, путем заповести.

2. Јер дајем им заповест; стога послушајте и чујте, јер овако им говори Господ –

3. Ја, Господ, одредио сам их и заредио да буду [a]управитељи над откривењима и заповестима која сам им дао и која ћу им касније дати;

4. А извештај овог управништва захтеваћу од њих на дан суда.

5. Стога их задужих, а ово је њихов посао у цркви Божјој, да управљају њима и свим питањима везаним за њих, да, и добитима од њих.

8*a* всп Сион.

70 3*a* 1 Кор 4:1; УиЗ 72:20.

6. Стога, дајем им заповест, да их не дају ни цркви, нити свету;

7. Ипак, у мери у којој приме више него што им је довољно у складу са њиховим потребама и жељама, нека се дâ у [а]спремиште моје;

8. А та добит ће бити посвећена становницима Сиона, и поколењима њиховим, у мери у којој постану [а]наследници према законима царства.

9. Гле, ово је оно што Господ захтева од свакога у његовом [а]управљању, баш као што ја, Господ, одредих или ћу касније одредити свакоме.

10. И гле, нико није изузет од овог закона ко припада цркви живога Бога;

11. Да, ни бискуп, нити [а]заступник који се стара о Господњем спремишту, нити онај који је одређен да управља у ономе што је временско.

12. Онај који је одређен да служи у духовном, тај је [а]достојан плате своје, баш као они који су одређени да управљају служењем у ономе што је временско;

13. Да, чак обилније, и то обиље им се умножава објавама Духа.

14. Ипак, у ономе што је временско будите [а]једнаки, и то не преко воље, у супротном обиље објава Духа ће вам бити ускраћено.

15. Сада, ову [а]заповест дајем слугама својим на њихову корист док остају, ради објаве благослова мојих на главама њиховим, и награде за њихову [б]марљивост и ради њихове сигурности;

16. Ради хране и [а]одеће; ради баштине; ради кућа и земљишта, у којима их год околностима ја, Господ, будем сместио, и где год их ја, Господ, будем послао.

17. Јер беху верни у [а]много чему, и чињаху добро у оној мери у којој нису згрешили.

18. Гле, ја, Господ, [а]милостив сам и благословићу их, и имаће радост у томе. Баш тако. Амен.

71. ОДСЕК

Откривење дато пророку Џозефу Смиту и Сиднију Ригдону, у Хајраму, у Охају, 1. децембра 1831. год. Пророк је наставио да преводи Библију са Сиднијем Ригдоном као својим писаром све док није примио ово откривење, када је превод привремено остављен по страни како би могли да испуне упутство у њему

7*а* УиЗ 72:9–10.
8*а* УиЗ 38:20.
9*а* вск Управитељ, управљање.
11*а* УиЗ 57:6.
12*а* Лк 10:7.
14*а* УиЗ 49:20. вск Посветити, закон посвећења.
15*а* Понз 10:12–13.
б вск Марљивост.
16*а* УиЗ 59:16–20.
17*а* Мт 25:21–23.
18*а* вск Милостив, милост.

дато. Браћа треба да иду да проповедају како би ублажила непријатељска осећања која су се развила против цркве као резултат објављивања неких писама написаних од стране Езре Бута, отпадника.

1–4 Џозеф Смит и Сидни Ригдон су послати да проповедају јеванђеље. 5–11 Непријатељи цркве биће постиђени.

Гле, овако вам говори Господ, слуге моје Џозефе Смите мл. и [a]Сидни Ригдону, време је заиста дошло да је пригодно и по мени потребно да отварате уста своја [b]проповедајући јеванђеље моје, оно што је од царства, излажући [a]тајне његове из Светих писама, према том делу Духа и моћи које ће вам се дати, и то по мојој вољи.

2. Заиста, кажем вам, проповедајте свету у крајевима околним, и у цркви такође, на неко време, и то док вам не буде обзнањено до када.

3. Заиста, мисија коју вам дајем је привремена.

4. Стога, радите у мом винограду. Позивајте становнике земаљске, и сведочите, и припремите пут заповестима и откривењима која ће доћи.

5. Сада гле, ово је мудрост; ко чита, нека то [a]разуме и [b]прими;

6. Јер ономе који прима даће се још [a]обилније, и то од моћи.

7. Стога, [a]постидите непријатеље своје; позивајте их да се [b]састану са вама и јавно и у приватности; и уколико будете верни њихова срамота ће се испољити.

8. Стога, нека изнесу своје јаке разлоге против Господа.

9. Заиста, овако вам говори Господ – никакво [a]оружје сковано против вас неће бити делотворно;

10. И ако ико подигне глас свој против вас биће постиђен у време које ја одредим.

11. Стога, држите моје заповести; оне су истините и верне. Баш тако. Амен.

72. ОДСЕК

Откривење дато преко пророка Џозефа Смита, у Киртланду, у Охају, 4. децембра 1831. год. Неколико старешина и чланова цркве се скупило ради учења својих дужности и да буду даље просвећени учењима цркве. Овај одсек је сажетак три откривења која су примљена истога дана. Стихови од 1. до 8. откривају да

71 1 *а* всп Ригдон, Сидни.
б всп Мисионарски рад.
в УиЗ 42:61, 65.
5 *а* всп Разумевање.
б Алма 12:9–11.
6 *а* Мт 13:12.
7 *а* Мојсије 7:13–17.
б УиЗ 63:37; 68:8–9.
9 *а* Иса 54:17.

ће Њуел К. Витни бити позван за бискупа. Потом је позван и заређен, после чега су примљени стихови од 9. до 23, који дају додатну информацију о дужностима бискупа. Касније су дати стихови од 24. до 26, обезбеђујући упутства која се тичу сакупљања Сиона.

1–8 Старешине треба да дају извештај о свом управљању бискупу. 9–15 Бискуп се стара о спремишту и брине за сиромашне и оне у потреби. 16–26 Бискупи треба да потврђују достојност старешина.

Послушајте и чујте глас Господњи, о ви који сте се окупили, ви који сте [а]високи свештеници цркве моје, којима су дати [б]царство и моћ.

2. Јер заиста овако говори Господ, по мени је потребно да вам буде одређен [а]бискуп, или да то буде неко од вас, у цркви у овом делу Господњег винограда.

3. И заиста мудро сте поступили по овом питању, јер Господ захтева да се из руке сваког [а]управитеља даје [б]извештај о његовом [в]управљању, и у времену и у вечности.

4. Јер онај који је веран и [а]мудар у времену рачуна се достојним да баштини [б]станове које му је припремио мој Отац.

5. Заиста, кажем вам, старешине цркве у овом делу [а]винограда мога даће извештај о свом управљању бискупу, кога ћу ја одредити за овај део винограда мога.

6. О свему овоме треба да се води запис, и да се достави бискупу у Сиону.

7. А дужност [а]бискупа биће откривена путем заповести које су дате, и гласом конференције.

8. И сада, заиста, кажем вам, слуга мој [а]Њуел К. Витни је онај који треба да буде одређен и заређен да има ову власт. Ово је воља Господа Бога вашега, Откупитеља вашега. Баш тако. Амен.

9. Реч Господња, уз закон који беше дат, открива дужност бискупа који беше одређен у цркви у овом делу винограда, и заиста гласи овако –

10. Да се стара о Господњем [а]спремишту; да прима средства цркве у овом делу винограда;

11. Да прими извештај старешина како раније беше заповеђено; и да им [а]служи према жељама њиховим, а они ће платити оно што приме, у мери у којој су у могућности да плате;

72 1*а* УиЗ 68:14–19.
б всп Царство Божје или царство небеско.
2*а* всп Бискуп.
3*а* всп Управитељ, управљање.
б УиЗ 42:32; 104:11–13.
в Лк 19:11–27.
4*а* Мт 24:45–47.
б УиЗ 59:2.
5*а* всп Виноград Господњи.
7*а* УиЗ 42:31; 46:27; 58:17–18; 107:87–88.
8*а* всп Витни, Њуел К.
10*а* УиЗ 70:7–11; 78:3. всп Спремиште.
11*а* УиЗ 75:24.

12. Како би ово такође могло да буде посвећено за добробит цркве, сиромашнима и онима у потреби.

13. А за онога који [а]нема да плати, направиће се извештај и однеће се бискупу у Сиону, који ће платити дугове с оним што Господ буде ставио у руке његове.

14. И напори верних који раде у духовноме, у служењу јеванђеља и онога што је од царства цркви и свету, биће надокнада за дуг према бискупу у Сиону;

15. Стога то долази из цркве, јер према [а]закону свако ко дође у Сион мора све да положи пред бискупа у Сиону.

16. А сада, заиста, кажем вам, да сваки старешина у овом делу винограда мора да дâ извештај о свом управљању бискупу у овом делу винограда –

17. [а]Потврда од судије, то јест бискупа, у овом делу винограда, бискупу у Сиону, чини свакога прихватљивим, и све задовољава, за баштину, да би био примљен као мудри [б]управитељ и као верни радник;

18. У супротном га бискуп у Сиону неће примити.

19. А сада, заиста, кажем вам, сваки старешина који буде давао извештај бискупу цркве у овом делу винограда треба да буде препоручен од стране цркве или цркава, у којима ради, како би могао себе и своје извештаје начинити прихватљивим у сваком погледу.

20. И опет, нека слуге моје које су одређене за управитеље над [а]књижевним питањима у цркви мојој имају право на помоћ једног или више бискупа у свему –

21. Како би [а]откривења могла бити објављена, и досегла све до крајева земље; како би такође могли стећи средства која ће бити од користи цркви у свему;

22. Како би себе учинили прихватљивим у свему, и били урачунати у мудре управитеље.

23. А сада, гле, ово ће бити пример за све распрострањене огранке цркве моје, у којој год земљи буду успостављени. И сада завршавам казивање своје. Амен.

24. Неколико речи уз законе царства, које се односе на чланове цркве – оне који су [а]одређени Светим Духом да иду у Сион и оне који имају повластицу да иду у Сион –

25. Нека понесу бискупу потврду тројице старешина цркве, или потврду бискупа;

26. У супротном, онај који иде у земљу Сион неће се урачунати у мудрог управитеља. Ово је такође и пример. Амен.

13 *а* всп Сиромашан.
15 *а* УиЗ 42:30–31. всп Посветити, закон посвећења.
17 *а* УиЗ 20:64, 84.
б УиЗ 42:32.
20 *а* УиЗ 70:3–5.
21 *а* всп Учење и завети.
24 *а* всп Позвати, позван од Бога, позив.

73. ОДСЕК

Откривење дато пророку Џозефу Смиту и Сиднију Ригдону, у Хајраму, у Охају, 10. јануара 1832. год. Још од почетка претходног децембра, пророк и Сидни Ригдон су се бавили проповедањем и тако су много постигли умањујући негативна осећања која су се подигла против цркве (видети увод 71. одсека).

1–2 Старешине треба да наставе да проповедају. 3–6 Џозеф Смит и Сидни Ригдон треба да наставе да преводе Библију док је не заврше.

Јер заиста, овако говори Господ, по мени је потребно да [a]они наставе да проповедају јеванђеље, и да опомињу цркве у крајевима околним, до конференције;

2. А онда, гле, биће им обзнањене, [a]гласом конференције, њихове појединачне мисије.

3. Сада, заиста вам кажем слуге моје, Џозефе Смите мл. и Сидни Ригдону, говори Господ, [a]потребно је да поново [б]преводите;

4. И у мери у којој је могуће, да проповедате у крајевима околним све до конференције; а после тога потребно је да наставите дело превођења док га не завршите.

5. И нека ово буде узорак старешинама док не добију даље знање, баш као што је написано.

6. Овога пута вам ништа више не дајем. [a]Опашите бедра своја и будите трезвени. Баш тако. Амен.

74. ОДСЕК

Откривење дато пророку Џозефу Смиту, у округу Вејн, у Њујорку, 1830. год. Непосредно пре организовања цркве, искрсла су питања о прикладном начину крштења, која су подстакла пророка да тражи одговоре на ту тему. Историја Џозефа Смита бележи да је ово откривење објашњење 1. посланице Коринћанима 7:14, стиха који се често користио за правдање крштења мале деце.

1–5 Павле саветује цркву из свог времена да не држи закон Мојсијев. 6–7 Мала деца су света и посвећена помирењем.

73 1*a* ти други који су били на мисијама; видети УиЗ 57–68.
2*a* УиЗ 20:63.
3*a* ти Џозефу и Сиднију је раније било заповеђено да престану са превођењем Библије и да проповедају јеванђеље. УиЗ 71:2.
б УиЗ 45:60–61; 76:15. всп Превод Џозефа Смита (ПЏС).
6*a* 1 Пет 1:13.

Јер се муж [а]неверник посвети женом, и жена неверница се посвети мужем; иначе би ваша деца била нечиста, а сада су света.

2. Сада, у данима апостолским закон обрезања се спроводио међу свим Јеврејима који нису веровали у јеванђеље Исуса Христа.

3. И догоди се да се тамо подиже велика [а]препирка међу људима око закона [б]обрезања, јер је муж неверник желео да се његова деца обрезују и да постану подложни [в]закону Мојсијевом, који је испуњен.

4. И догоди се да су се деца, пошто беху подизана да буду подложна закону Мојсијевом, окретала на [а]предања својих очева и нису веровала у јеванђеље Христово, због чега посташе несвета.

5. Стога, тога ради је апостол писао цркви, дајући им заповест, не од Господа, него своју, да верник не треба да буде [а]сједињен са неверником; осим ако се [б]закон Мојсијев не уклони међу њима,

6. Како би деца њихова могла да остану необрезана; и како би њихова предања била уклоњена, која кажу да мала деца нису света; јер било је тога међу Јеврејима;

7. Али мала [а]деца јесу [б]света, јер су [в]посвећена преко [г]помирења Исуса Христа; а то је оно што је у Светим писмима назначено.

75. ОДСЕК

Откривење дато преко пророка Џозефа Смита, у Амхерсту, у Охају, 25. јануара 1832. год. Овај одсек садржи два посебна откривења (прво у стиховима 1 до 22 а друго у стиховима 23 до 36) датих истога дана. Повод је била конференција на којој је Џозеф Смит био подржан и заређен за председника високог свештенства. Неке старешине су пожелеле да науче нешто више о својим непосредним дужностима. Следила су ова откривења.

1–5 Верне старешине које проповедају јеванђеље ће стећи вечни живот. 6–12 Моли се да примиш Утешитеља, који поучава о свему. 13–22 Старешине ће судити онима који одбију њихову поруку. 23–36 Породице мисионара треба да приме помоћ од цркве.

74 1*а* 1 Кор 7:14–19.
3*а* Дела 15:1–35; Гал 2:1–5.
б всп Обрезање.
в всп Закон Мојсијев.
4*а* всп Предања.
5*а* всп Брак, женити – Мешани верски брак.
б 2 Не 25:24–27.
7*а* Моро 8:8–15; УиЗ 29:46–47; 137:10.
б всп Свети.
в всп Спасење – Спасење деце.
г всп Помирити, помирење.

Заиста, заиста, кажем вам, ја који говорим [а]гласом Духа свога, и то [б]Алфа и Омега, Господ ваш и Бог ваш –

2. Послушајте, о ви који дадосте имена своја да изађете да проповедате јеванђеље моје, и да [а]орезујете [б]виноград мој.

3. Гле, кажем вам да је моја воља да пођете а не да се задржавате, нити да будете [а]докони већ да радите свом моћу својом –

4. Уздижите гласове своје као са призвуком трубе, [а]проглашавајући [б]истину сходно откривењима и заповестима које вам дадох.

5. И тако, уколико сте верни биће те натоварени многим [а]снопљима, и [б]крунисани [в]чашћу, и [г]славом, и [д]бесмртношћу, и [ђ]вечним животом.

6. Дакле, заиста, кажем слузи моме Вилијаму Е. Меклелину, [а]повлачим мисију коју му дадох да иде у источне земље;

7. И дајем му нову мисију и нову заповест, у којој га ја, Господ, [а]укоравам због [б]гунђања у срцу његовом;

8. А згрешио је; ипак, опраштам му и кажем му поново: Иди у јужне земље.

9. И нека слуга мој Лук Џонсон иде са њим, и проглашава оно што им заповедих –

10. Призивајући име Господње за [а]Утешитеља, који ће их поучавати свему што им је потребно –

11. [а]Молећи се увек да не клону; а уколико ово чине, биће са њима и то до краја.

12. Гле, ово је воља Господа Бога вашега за вас. Баш тако. Амен.

13. И опет, заиста овако говори Господ, нека слуга мој [а]Орсон Хајд и слуга мој [б]Семјуел Х. Смит отпутују у земље на истоку и проглашавају оно што им заповедих; и уколико су верни, гле, биће [в]са њима и то до краја.

14. И опет, заиста кажем слузи своме Лајмену Џонсону, и слузи своме [а]Орсону Прату, они треба такође да отпутују у земље на истоку; и гле, и ево, са њима сам такође, и то до краја.

15. И опет, кажем слузи своме Ејси Додсу, и слузи своме Калвсу Вилсону, да и они треба да отпутују у земље на западу, и проповедају јеванђеље моје, баш како им заповедих.

16. А онај који је веран ће све превазићи, и биће [а]узвишен у последњи дан.

75 1*а* всп Откривење.
б Отк 1:8.
всп Алфа и Омега.
2*а* Јаков 5:62.
б всп Виноград Господњи.
3*а* всп Докон, доколица.
4*а* всп Мисионарски рад.
б УиЗ 19:37.
5*а* Пс 126:6; Алма 26:5.
б всп Круна.
в всп Част.
г всп Слава.
д всп Бесмртан, бесмртност.
ђ всп Вечни живот.
6*а* УиЗ 66.
7*а* всп Укорити, прекор.
б всп Гунђати; Мисли.
10*а* Јн 14:26.
всп Утешитељ.
11*а* 2 Не 32:9.
13*а* всп Хајд, Орсон.
б всп Смит, Семјуел Х.
в Мт 28:19–20.
14*а* всп Прат, Орсон.
16*а* УиЗ 5:35.

17. И опет, кажем слузи своме Мејџору Н. Ешлију, и слузи своме Буру Ригсу, нека и они отпутују и то у земље на југу.

18. Да, нека сви они отпутују, како им заповедих, идући од куће до куће, и од села до села, и од града до града.

19. И у коју год кућу уђете, а они вас приме, оставите свој благослов на ту кућу.

20. И у коју год кућу уђете, а они вас не приме, удаљите се брзо из те куће, и [а]отресите прашину с ногу својих као сведочанство против њих.

21. И бићете испуњени [а]радошћу и весељем; и знајте ово, да ћете на дан суда ви бити [б]судије онима из те куће, и осудити их;

22. И биће подношљивије незнабожцима на дан суда, него тој кући; дакле, [а]опашите бедра своја и будите верни, и превазићи ћете све, и бити уздигнути у последњи дан. Баш тако. Амен.

23. И опет, овако вам говори Господ, о старешине цркве моје, који дадосте имена своја како бисте сазнали Његову вољу за вас –

24. Гле, кажем вам да је дужност цркве да помаже у издржавању породица, и то да издржава породице оних који су позвани и свакако је неопходно да се пошаљу у свет да проглашавају јеванђеље свету.

25. Стога, ја, Господ, дајем вам ову заповест, да обезбедите смештај за ваше породице, у оној мери у којој су ваша браћа вољна да отворе своја срца.

26. И нека сви они који могу да обезбеде смештај за своје породице, и њихово издржавање од стране цркве, не пропусте да иду у свет, било на исток или на запад, или на север, или на југ.

27. Нека ишту и примиће, куцају и отвориће им се, и биће им обзнањено са висина, и то [а]Утешитељем, куда да иду.

28. И опет, заиста вам кажем да свако ко је у обавези да [а]обезбеди своју [б]породицу, нека је обезбеди, и нипошто неће изгубити круну своју; и нека ради у цркви.

29. Нека свако буде [а]марљив у свему. А [б]нерадник неће имати места у цркви, сем ако се не покаје и исправи путеве своје.

30. Стога, нека слуга мој Симеон Картер и слуга мој Емер Харис буду уједињени у служби;

31. А и слуга мој Езра Тејир и слуга мој [а]Томас Б. Марш;

32. Такође слуга мој Хајрам Смит и слуга мој Рејнолдс Кахун;

33. И такође слуга мој Данијел Стентон и слуга мој Сејмор Брунсон;

34. И такође слуга мој Силвестер Смит и слуга мој Гидеон Картер;

20*а* Мт 10:14; Лк 10:11–12; УиЗ 24:15; 60:15.
21*а* Мт 5:11–12.
б всп Судити, суд.
22*а* Еф 6:14; УиЗ 27:15–18.
27*а* 2 Не 32:5; УиЗ 8:2. всп Свети Дух.
28*а* 1 Тим 5:8; УиЗ 83:2.
б всп Породица.
29*а* всп Марљивост.
б всп Докон, доколица.
31*а* всп Марш, Томас Б.

35. Такође слуга мој Раглс Ејмс и слуга мој Стивен Барнет;
36. И слуга мој Мајка Б. Велтон и слуга мој Иден Смит. Баш тако. Амен.

76. ОДСЕК

Виђење дато пророку Џозефу Смиту и Сиднију Ригдону, у Хајраму, у Охају, 16. фебруара 1832. год. Као предговор записа овог виђења, историја Џозефа Смита бележи: „Након мог повратка са конференције у Амхерсту, наставио сам превођење Светог писма. Из различитих откривења која су била примљена, било је очигледно да су многе важне ствари које се односе на човечје спасење биле одузете из Библије, или су изгубљене пре него што су сабране. Било је очигледно из оних истина које су преостале, да ако Бог награђује сваког према делима учињеним у телу, појам 'небо' које је намењено за вечни дом светаца, мора обухватати више царстава. Према томе. . . док смо преводили Јеванђеље по Јовану, старешина Ригдон и ја имали смо следеће виђење.“ У време када је дато ово виђење, пророк је преводио Јеванђеље по Јовану 5:29.

1–4 Господ је Бог. 5–10 Тајне царства ће се открити свима који су верни. 11–17 Сви ће изаћи приликом васкрсења праведних или неправедних. 18–24 Становници многих светова су рођени синови и кћери Божји преко Помирења Исуса Христа. 25–29 Један анђео Божји паде и поста ђаво. 30–49 Синови пропасти трпе вечно проклетство, а сви остали достижу неки ниво славе. 50–70 Описана је слава и награда узвишених у целестијалном царству. 71–80 Описани су они који ће баштинити терестријално царство. 81–113 Објашњен је статус оних у телестијалној, терестријалној и целестијалној слави. 114–119 Верни могу да виде и разумеју тајне царства Божјег моћу Светог Духа.

[a]Послушајте, о небеса, и приклони ухо, о земљо, и радујте се становници њихови, јер Господ је [б]Бог, а осим њега [в]нема другог [г]Спаситеља.

2. [а]Велика је мудрост Његова, [б]чудесни су путеви Његови, и обим дела Његових нико не може открити.

76 1*а* Иса 1:2.
б Јер 10:10.
всп Бог, Божанство – Бог Син.
в Иса 43:11; Оси 13:4.
г всп Спаситељ.
2*а* 2 Не 2:24; УиЗ 38:1–3.
б Отк 15:3.

3. Његове [а]намере не пропадају, нити би ико могао да заустави руку Његову.

4. Од вечности до вечности, [а]исти је, а године његове никад не [б]пролазе.

5. Јер овако говори Господ – ја, Господ, [а]милостив сам и благонаклон према онима који ме се [б]боје, и уживам поштујући оне који ми [в]служе у праведности и у истини до краја.

6. Велика ће бити награда њихова и вечна ће бити [а]слава њихова.

7. А њима ћу [а]открити све [б]тајне, да, све скривене тајне царства мога из древних дана, и за доба која долазе, обзнанићу им угодну вољу своју о свему што се односи на царство моје.

8. Да, чак ће и чудеса вечности они познавати, и показаћу им оно што долази, чак и дешавања у многим поколењима.

9. И [а]мудрост њихова ће бити велика, а њихово [б]разумевање ће досегнути небо; и пред њима ће мудрост мудрих [в]пропадати, а разумевање разборитих биће узалудно.

10. Јер [а]Духом својим ћу их [б]просветлити, и [в]моћу својом обзнанићу им тајне воље своје – да, чак и оно што [г]око не виде, нити ухо чу, нити уђе у срце човечје.

11. Док смо ми, Џозеф Смит мл. и Сидни Ригдон, били [а]у Духу шеснаестог дана фебруара месеца, у години Господњој хиљаду осамсто тридесет и другој –

12. Моћу [а]Духа наше [б]очи беху отворене и наше разумевање беше просветљено, како бисмо видели и разумели оно што је од Бога –

13. Чак и оно што беше од почетка, пре него што света беше, што Отац одреди, преко свог Јединородног Сина, који беше у наручју Очевом, и то од [а]почетка;

14. О коме ми сведочимо; а сведочанство које дајемо је пунина јеванђеља Исуса Христа, који је Син, кога видесмо и са којим [а]разговарасмо у небеском [б]виђењу.

15. Јер док смо радили на делу [а]превођења, које нам је Господ одредио, дошли смо до двадесет деветог стиха, петог поглавља

3*а* 1 Цар 8:56; УиЗ 1:38; 64:31.
4*а* Јев 13:8; УиЗ 35:1; 38:1–4; 39:1–3.
б Пс 102:25–27; Јев 1:12.
5*а* Изл 34:6; Пс 103:8. всп Милостив, милост.
б Понз 6:13; ИНа 4:23–24. всп Дубоко поштовање; Страх, бојати се.
в УиЗ 4:2.
6*а* всп Целестијална слава.
7*а* УиЗ 42:61; 59:4; 98:12; 121:26–33.
б всп Тајне Божје.
9*а* всп Мудрост.
б всп Разумевање.
в Иса 29:14; 2 Не 9:28–29.
10*а* Моро 10:5.
б всп Откривење; Сведочанство.
в всп Моћ.
г Иса 64:4; 1 Кор 2:9; 3 Не 17:15–17; УиЗ 76:114–116.
11*а* Отк 1:10.
12*а* всп Преображење.
б УиЗ 110:1; 137:1; 138:11, 29.
13*а* Мојсије 4:2.
14*а* УиЗ 109:57.
б всп Виђење.
15*а* всп Превод Џозефа Смита (ПЏС).

Јеванђеља по Јовану, које нам беше дато како следи –

16. У вези са васкрсењем мртвих, о онима који ће [а]чути глас [б]Сина Човечјег:

17. И изаћи ће они који су чинили [а]добро, у [б]васкрсењу [в]праведних, а они који су чинили зло, у васкрсењу неправедних.

18. И то нас наведе да се зачудимо, јер нам то беше дато Духом.

19. И док смо [а]дубоко размишљали о овоме, Господ дотакну очи нашег разумевања и оне се отворише, а слава Господња засја около.

20. И видесмо [а]славу Синовљеву, [б]здесна [в]Оцу, и примисмо од пунине Његове;

21. И видесмо свете [а]анђеле, и оне који су [б]посвећени пред престолом Његовим, како се клањају Богу, и Јагњету, који Му се [в]клањају у веке векова.

22. А сада, након много сведочанстава о Њему датих, ово је [а]сведочанство, и то последње, које дајемо о Њему: Да Он [б]живи!

23. Јер [а]видесмо Га, и то здесна [б]Богу; и чусмо глас што сведочи да је Он [в]Јединорођенац Очев –

24. Да се по [а]Њему, и преко Њега, и од Њега, [б]светови стварају и беху створени, а становници њихови су рођени [в]синови и кћери Божје.

25. А ово такође видесмо, и сведочимо, да један [а]анђео који беше на власти у присуству Божјем, који се побуни против Јединородног Сина кога је Отац љубио и који беше у наручју Очевом, беше протеран доле из присуства Бога и Сина,

26. И беше назван Пропаст, јер небеса плакаше над њим – он беше [а]Луцифер, син зоре.

27. И видесмо, и ено, он [а]паде! Паде, и то син зоре!

28. И док смо још увек били у Духу, Господ нам заповеди да запишемо виђење; јер видесмо Сотону, ту стару [а]змију, и то [б]ђавола, који се [в]побуни против Бога, и настојаше да одузме царство Бога нашег и Христа Његовог –

29. Стога, он поведе [а]рат

16 *а* Јн 5:28.
б всп Син Човечји.
17 *а* всп Дела.
б всп Васкрсење.
в Дела 24:15.
19 *а* всп Промишљати.
20 *а* всп Исус Христ – Слава Исуса Христа.
б Дела 7:56.
в всп Бог, Божанство – Бог Отац.
21 *а* Мт 25:31; УиЗ 130:6–7; 136:37.
б всп Посвећење.
в всп Клањати се.
22 *а* всп Сведочанство.
б УиЗ 20:17.
23 *а* всп Исус Христ – Појављивање Христово после смрти.
б всп Бог, Божанство – Бог Отац.
в Јн 1:14. всп Јединородни.
24 *а* Јев 1:1–3; 3 Не 9:15; УиЗ 14:9; 93:8–10.
б Мојсије 1:31–33; 7:30. всп Створити, стварање.
в Дела 17:28, 29; Јев 12:9. всп Синови и кћери Божје.
25 *а* УиЗ 29:36–39; Мојсије 4:1–4. всп Ђаво.
26 *а* Иса 14:12–17. всп Луцифер.
27 *а* Лк 10:18.
28 *а* Отк 12:9.
б всп Ђаво.
в всп Рат на небу.
29 *а* Отк 13:7; 2 Не 2:18; 28:19–23.

против светаца Божјих, и опколи их.

30. И имадосмо виђење о трпљењима оних против којих је повео рат и надвладао их, зато нам дође овакав глас Господњи:

31. Овако говори Господ о онима који познају моћ моју, и беху судеоници њени, а дозволили су да буду [а]надвладани моћу ђаволовом, и да порекну истину и супротставе се моћи мојој –

32. То су они који су [а]синови [б]пропасти, о којима рекох да би им било боље да се никада нису ни родили;

33. Јер су они посуђе гнева, проклети да трпе гнев Божји, са ђаволом и анђелима његовим у вечности;

34. За које рекох да им нема [а]опроштаја у овом свету, нити у свету који ће доћи –

35. Јер [а]порекоше Светог Духа након што су га примили, и порекоше Јединородног Сина Очевог, јер Га [б]распеше у себи и јавно Га изложише сраму.

36. Ово су они који одлазе у [а]језеро огњено и сумпорно, са ђаволом и његовим анђелима –

37. И једини над којима ће друга [а]смрт имати било какву моћ;

38. Да, заиста, [а]једини који неће бити откупљени у времену одређеном од Господа, након трпљења гнева Његовог.

39. Јер ће сви остали бити [а]изнети [б]васкрсењем мртвих, преко победе и славе [в]Јагњетове, који беше погубљен, који беше у наручју очевом пре него што светови беху створени.

40. И ово је [а]јеванђеље, радосна вест, која нам гласом са небеса сведочи –

41. Да дође Он на свет, и то Исус, да буде [а]распет ради света, и да [б]понесе грехе [в]света, и да [г]посвети свет, и [д]прочисти га од сваке неправедности;

42. Да би се преко Њега сви, које Отац подложи моћи Његовој и створи по Њему, [а]спасили;

43. Који прославља Оца, и спашава сва дела руку својих, изузев оних синова пропасти који поричу Сина након што га је Отац открио.

44. Стога Он све спашава сем њих – њих ће захватити [а]бесконачна [б]казна, која је бескрајна

31 *а* всп Отпадништво.
32 *а* всп Синови пропасти.
б УиЗ 76:26; Мојсије 5:22–26.
34 *а* Мт 12:31–32. всп Опростити.
35 *а* 2 Пет 2:20–22; Алма 39:6. всп Неопростив грех.
б Јев 6:4–6; 1 Не 19:7; УиЗ 132:27.
36 *а* Отк 19:20; 20:10; 21:8; 2 Не 9:16; 28:23; Алма 12:16–18; УиЗ 63:17.
37 *а* всп Смрт, духовна.
38 *а* всп Синови пропасти.
39 *а* ти откупљен; видети стих 38. Сви ће васкрснути. Видети Алма 11:41–45. всп Оживети.
б всп Васкрсење.
в всп Исус Христ.
40 *а* 3 Не 27:13–22. всп Јеванђеље; План откупљења.
41 *а* всп Распеће.
б Иса 53:4–12; Јев 9:28.
в 1 Јн 2:1–2.
г всп Посвећење.
д всп Откупити, откупљен, откупљење.
42 *а* всп Спасење.
44 *а* УиЗ 19:6–12.
б всп Проклетство.

казна, која је вечна казна, да владају са [в]ђаволом и анђелима његовим у вечности, где [ѕ]црв њихов не умире, и огањ се не гаси, што је мука њихова –

45. А [а]крај њен, ни место њено, нити муку њихову, нико не познаје;

46. Нити то беше откривено, нити јесте, нити ће се икоме открити, осим онима који су судеоници тога;

47. Ипак, ја Господ, показах то у виђењу многима, али сада затварам ту тему;

48. Стога, крај, ширину, висину, [а]дубину, и беду тога, они не разумеју, нити било ко осим оних којима је [б]одређена ова [в]осуда.

49. И чусмо глас, говорећи: Запишите виђење, јер гле, ово је крај виђења о трпљењу безбожних.

50. И опет сведочимо – јер видесмо и чусмо, а ово је [а]сведочанство јеванђеља Христовог о онима који ће изаћи у [б]васкрсењу праведних –

51. То су они који примише сведочанство о Исусу, и [а]повероваше у име Његово и беху [б]крштени по [в]узору на укоп Његов, бивајући [ѕ]спуштени у воду у име Његово, а ово према заповести коју Он даде –

52. Како би држањем заповести били [а]опрани и [б]очишћени од свих греха својих, и примили Светог Духа полагањем [в]руку онога који је [ѕ]заређен и запечаћен да има ову [д]моћ;

53. И који све надвладају вером, и [а]запечате се [б]Светим Духом обећања, које Отац излива на оне који су праведни и истинити.

54. То су они који су црква [а]Прворођенчева.

55. То су они у чије руке Отац [а]све предаде –

56. То су они који су [а]свештеници и цареви, који примише од пунине Његове, и од славе Његове;

57. И [а]свештеници су Свевишњега, по реду Мелхиседековом, који беше по реду [б]Еноховом, који беше по [в]реду Јединородног Сина.

---

44 *в* всп Ђаво.
ѕ Иса 66:24; Мк 9:43–48.
45 *а* УиЗ 29:28–29.
48 *а* Отк 20:1.
б ти изрећи, упутити.
в Алма 42:22.
50 *а* всп Сведочанство.
б всп Васкрсење.
51 *а* УиЗ 20:25–27, 37.
б всп Крштење, крстити.
в УиЗ 128:13.
ѕ Рим 6:3–5. всп Крштење, крстити – Крштење урањањем.
52 *а* 2 Не 9:23; Моро 8:25–26.
б всп Чист, чистоћа.
в всп Дар Светог Духа; Руке, полагање руку.
ѕ всп Заредити, заређење.
д всп Власт.
53 *а* всп Запечатити, печаћење.
б Еф 1:13; УиЗ 88:3–5. всп Свети Дух обећања.
54 *а* Јев 12:23; УиЗ 93:21–22. всп Прворођенац.
55 *а* 2 Пет 1:3–4; УиЗ 50:26–28; 84:35–38.
56 *а* Изл 19:6; Отк 1:5–6; 20:6.
57 *а* всп Свештеник, Мелхиседеково свештенство.
б Пос 5:21–24. всп Енох.
в УиЗ 107:1–4.

58. Стога, како је записано, они су [а]богови, и то [б]синови [в]Божји –

59. Стога, [а]све је њихово, било живот или смрт, или оно што је садашње или оно што ће доћи, све је њихово и они су Христови, а Христ је Божји.

60. И они ће све [а]надвладати.

61. Стога, нека нико не [а]слави човека, него нека радије [б]слави Бога, који ће [в]потчинити све непријатеље под ноге своје.

62. Такви ће [а]пребивати у [б]присуству Бога и Христа Његовог у веке векова.

63. То су [а]они које ће Он повести са собом, када буде [б]дошао на облацима небеским да [в]влада на земљи над народом својим.

64. То су они који ће имати удео у [а]првом васкрсењу.

65. То су они који ће изаћи у [а]васкрсењу праведних.

66. То су они који приступише [а]гори [б]Сиону, и у град живога Бога, небеско место, најсветије од свих.

67. То су они који дођоше у друштву безброј анђела, на општи скуп и у цркву [а]Енохову, и [б]Првороћенчеву.

68. То су они чија су имена [а]записана на небу, где су Бог и Христ [б]судије свима.

69. То су они који су [а]праведни, [б]усавршени преко Исуса, посредника [в]новог завета, који је извршио ово савршено [г]помирење проливањем сопствене [д]крви.

70. То су они чија су тела [а]целестијална, чија је [б]слава [в]сунчева, и то слава од Бога, највишег од свих, за коју је записано да је слична сунцу на небеском своду.

71. И опет, видесмо [а]терестријални свет, и гле и ево, ово су они који су терестријални, чија се слава разликује од славе цркве Првороћенчеве која је примила

58 *а* Пс 82:1, 6; Јн 10:34–36. всп Човек, људи – Човек, могућност да постане као Небески Отац.
б всп Синови и кћери Божје.
в УиЗ 121:32. всп Бог, Божанство.
59 *а* Лк 12:42–44; 3 Не 28:10; УиЗ 84:36–38.
60 *а* Отк 3:5; 21:7.
61 *а* Јн 5:41–44; 1 Кор 3:21–23.
б 2 Не 33:6; Алма 26:11–16. всп Слава.
в УиЗ 49:6.
62 *а* Пс 15:1–3; 24:3–4; 1 Не 15:33–34; Мојсије 6:57.
б УиЗ 130:7. всп Вечни живот.
63 *а* УиЗ 88:96–98. всп Други долазак Исуса Христа.
б Мт 24:30.
в УиЗ 58:22. всп Исус Христ – Хиљадугодишња владавина Христова.
64 *а* Отк 20:6.
65 *а* всп Васкрсење.
66 *а* Иса 24:23; Јев 12:22–24; Отк 14:1; УиЗ 84:2; 133:56.
б всп Сион.
67 *а* УиЗ 45:9–12.
б Јев 12:23; УиЗ 76:53–54. всп Првороћенац.
68 *а* всп Књига живота.
б всп Исус Христ – Судија.
69 *а* УиЗ 129:3; 138:12.
б Моро 10:32–33.
в всп Нови и вечни завет.
г всп Помирити, помирење.
д всп Крв.
70 *а* УиЗ 88:28–29; 131:1–4; 137:7–10. всп Целестијална слава.
б УиЗ 137:1–4.
в Мт 13:43.
71 *а* УиЗ 88:30. всп Терестријална слава.

пунину Очеву, баш као што се слава [б]месечева разликује од сунца на небеском своду.

72. Гле, то су они који умреше [а]без [б]закона;

73. А такође и они који су [а]духови људи задржаних у [б]тамници, које је Син посетио, и [а]проповедао им [ж]јеванђеље, како би им било суђено као људима у телу;

74. Који нису примили [а]сведочанство о Исусу у телу, него су га примили касније.

75. То су они који су часни људи на земљи, који беху заслепљени лукавством човечјим.

76. То су они који примају од славе Његове, али не од пунине Његове.

77. То су они који примају од присуства Синовљевог, али не и од пунине Очеве.

78. Стога, они су [а]тела терестријална, а не тела целестијална, и разликују се у слави као што се месец разликује од сунца.

79. То су они који нису [а]храбри у сведочанству о Исусу; стога, не стичу круну у царству Бога нашега.

80. А сада, ово је крај виђења које добисмо о терестријалном, које нам Господ заповеди да запишемо док бејасмо још увек у Духу.

81. И опет, видесмо славу [а]телестијалну, чија је слава мања, баш као што се слава звезда разликује од славе месеца на небеском своду.

82. То су они који не примише јеванђеље Христово, нити [а]сведочанство о Исусу.

83. То су они који не поричу Светог Духа.

84. То су они који су прогнани доле у [а]пакао.

85. То су они који неће бити откупљени од [а]ђавола све до [б]последњег васкрсења, док Господ, и то Христ [в]Јагње, не буде завршио дело своје.

86. То су они који не примају од пунине Његове у вечном свету, него од Светог Духа преко служења терестријалних;

87. А терестријални преко [а]служења целестијалних.

88. А телестијални га примају и служењем анђела који су одређени да им служе, или који су одређени да им буду духови служитељи; јер ће бити наследници спасења.

89. А тако ми видесмо, у небеском виђењу, славу телестијалну, која надмашује свако разумевање;

71 *б* 1 Кор 15:40–41.
72 *а* УиЗ 137:7, 9.
б всп Закон.
73 *а* Алма 40:11–14.
всп Дух.
б УиЗ 88:99; 138:8.
всп Пакао;
Спасење за мртве.
в 1 Пет 3:19–20; 4:6;
УиЗ 138:28–37.
ж всп Јеванђеље.
74 *а* всп Сведочанство.
78 *а* 1 Кор 15:40–42.
79 *а* УиЗ 56:16.
81 *а* УиЗ 88:31.
всп Телестијална слава.
82 *а* УиЗ 138:21.
84 *а* 2 Не 9:12;
Алма 12:11.
всп Пакао.
85 *а* всп Ђаво.
б Алма 11:41;
УиЗ 43:18;
88:100–101.
в всп Јагње Божје.
87 *а* УиЗ 138:37.

90. И нико то не зна осим онога коме је Бог то открио.

91. И тако видесмо славу терестријалну која у свему надмашује славу телестијалну, и то у слави, и у моћи, и у сили, и у власти.

92. И тако видесмо славу целестијалну, која све надмашује – где Бог, и то Отац, влада на престолу у веке векова;

93. Пред чијим престолом се све клања у понизном [а]дубоком поштовању, и слави Га у веке векова.

94. Они који пребивају у [а]присуству Његовом су црква [б]Прворођенчева; и виде као што су виђени, и [в]знају као што су знани, примајући од пунине Његове и [г]благодати Његове;

95. И чини их [а]једнакима у моћи, и у сили, и у власти.

96. А слава целестијална је једна, баш као што је слава [а]сунца једна.

97. И слава терестријална је једна, баш као што је слава месеца једна.

98. И слава телестијална је једна, баш као што је слава звезда једна; јер као што се једна звезда разликује од друге звезде по слави, баш тако се по слави разликују један од другога у телестијалном свету;

99. Јер то су они који су [а]Павлови, Аполови и Кифини.

100. То су они који кажу да су неки од овога а неки од онога – неки Христови, и неки Јованови, а неки Мојсијеви, и неки Илијини, а неки Исаијини, и неки Исаије пророка а неки Енохови;

101. Али нису примили јеванђеље, нити сведочанство о Исусу, ни пророке, нити [а]вечни завет.

102. Коначно, то су сви они који се неће скупити са свецима, да би били [а]узети у [б]цркву Прворођенчеву, и примљени на облак.

103. То су [а]они који су [б]лажљивци, и врачари, и [в]прељубници, и блудници и ко год љуби лаж и лаже.

104. То су они који трпе [а]гнев Божји на земљи.

105. То су они који трпе [а]освету вечнога огња.

106. То су они који су бачени доле у [а]пакао и [б]трпе гнев [в]Свемогућег Бога, све до [г]пунине времена, када Христ буде [д]потчинио све непријатеље под ноге своје, и [ђ]усавршио дело своје;

107. Када буде предао царство, и представио га Оцу, неокаљано,

93*а* всп Дубоко поштовање.
94*а* УиЗ 130:7.
б всп Прворођенац.
в 1 Кор 13:12.
г всп Благодат.
95*а* УиЗ 29:13; 78:5–7; 84:38; 88:107; 132:20.
96*а* 1 Кор 15:40–41.
99*а* 1 Кор 3:4–7, 22.
101*а* всп Нови и вечни завет.
102*а* 1 Сол 4:16–17; УиЗ 88:96–98.
б УиЗ 78:21.
103*а* Отк 21:8; УиЗ 63:17–18.
б всп Лагање.
в всп Прељуба.
104*а* всп Проклетство.
105*а* Јуда 1:7.
106*а* всп Пакао.
б УиЗ 19:3–20.
в УиЗ 87:6.
г Еф 1:10.
д 1 Кор 15:24–28.
ђ Јев 10:14.

говорећи: Надвладах и [а]изгазих [б]кацу сам, и то кацу жестине гнева Свемогућег Бога.

108. Онда ће бити крунисан круном славе своје, и седеће на [а]престолу моћи своје да влада у веке векова.

109. Али гле, и ево, видесмо славу и становнике телестијалног света, да су безбројни као звезде на своду небеском, или као песак на обали морској;

110. И чусмо глас Господњи како говори: Сви ће повити колена, и сваки језик ће [а]признати Њега, који седи на престолу у веке векова;

111. Јер ће им се судити према делима њиховим, и свако ће примити према [а]делима својим, сопствену власт своју, у [б]становима који су припремљени;

112. И биће слуге Свевишњега; али [а]где Бог и Христ [б]пребивају не могу доћи, ни у веке векова.

113. Ово је крај виђења које имадосмо, које нам је заповеђено да запишемо док смо још увек били у Духу.

114. Али, [а]велика су и чудесна дела Господња, и [б]тајне царства Његовог које нам је показао, која надмашују свако разумевање у слави, и у сили, и у власти;

115. Која нам заповеди да не записујемо док смо још увек били у Духу, и о којима није [а]законито да ико говори;

116. Нити је ико [а]способан да их обзнани, јер се могу видети и [б]разумети само моћу Светога Духа, коју Бог дарује онима који Га љубе, и очисте се пред Њим;

117. Којима удељује ову повластицу да виде и знају себе ради;

118. Како би моћу и објавом Духа, док су у телу, могли да поднесу Његово присуство у свету славе.

119. И нека је Богу и Јагњету слава, и част, и власт у веке векова. Амен.

77. ОДСЕК

Откривење дато пророку Џозефу Смиту, у Хајраму, у Охају, приближно у марту 1832. год. Историја Џозефа Смита бележи: „У вези са превођењем Светог писма, примио сам следеће тумачење Откривења Јовановог.“

1–4 Животиње имају духове и пребиваће у вечном блаженству. 5–7 Ова земља временски постоји од 7000 година. 8–10 Различити

107 *а* Отк 19:15; УиЗ 88:106; 133:46–53.
б Пос 49:10–12; Иса 63:1–3.
108 *а* УиЗ 137:3.
110 *а* Фил 2:9–11; Мос 27:31.
111 *а* Отк 20:12–13. всп Дела.
б Јн 14:2; УиЗ 59:2; 81:6.
112 *а* УиЗ 29:29.
б Отк 21:23–27.
114 *а* Отк 15:3; Морм 9:16–18; Мојсије 1:3–5.
б Јаков 4:8.
115 *а* 2 Кор 12:4.
116 *а* 3 Не 17:15–17; 19:32–34.
б 1 Кор 2:10–12.

анђели обнављају јеванђеље и служе на земљи. 11 Печаћење 144000 људи. 12–14 Христ̄ ће доћи по̄чет̄ком седме хиљадугодишњице. 15 Два пророка ће бит̄и по̄дигн̄ута Јеврејском народу.

Питање: Шта представља [а]море стаклено о коме говори Јован, у 4. поглављу, и 6. стиху Откривења?

Одговор: То је [б]земља, у свом посвећеном, бесмртном и [в]вечном стању.

2. П. Како би требало да протумачимо четири животиње, о којима се говори у истом стиху?

О. Оне представљају [а]сликовити израз, који користи откровитељ, Јован, у описивању [б]неба, [в]раја Божјег, [г]среће човекове, и животињске, и онога што пуже, и птица небеских; и оно што је духовно је обличја онога што је временско; и оно што је временско је обличја онога што је духовно; [д]дух човеков је обличја њега самога, а и дух [ђ]животиње, и сваког другог створења које Бог створи.

3. П. Да ли се четири животиње односе искључиво на појединачне животиње, или представљају врсте и подврсте?

А. Оне су ограничене на четири појединачне животиње, које су показане Јовану, да би представиле славу бића по врстама у њиховом предодређеном реду или [а]кругу стварања, док уживају у вечној [б]срећи својој.

4. П. Како би требало да протумачимо очи и крила, које животиње имају?

О. Њихове очи представљају светло и [а]знање, то јест, оне су пуне знања; а њихова крила представљају [б]моћ, да се крећу, да делују, итд.

5. П. Како би требало да протумачимо двадесет и четири [а]старешине, о којима говори Јован?

О. Требало би да тумачимо да су ове старешине које је Јован видео, старешине које су биле [б]верне у делу служења и које су мртве; које су припадале црквама којих је било [в]седам, а онда су се нашле у рају Божјем.

6. П. Како би требало да протумачимо књигу коју је Јован видео, која је споља [а]запечаћена са седам печата?

О. Требало би да тумачимо да она садржи откривену вољу, [б]тајне, и дела Божја; оно што је скривено о управљању Његовом на овој [в]земљи за седам хиљада година њеног трајања, или њеног временског постојања.

7. П. Како би требало да

77 1*а* УиЗ 130:6–9.
б УиЗ 88:17–20, 25–26.
в всп Земља – Коначно стање земље; Целестијална слава.
2*а* всп Симболика.
б всп Небо.
в всп Рај.
г всп Радост.
д Етер 3:15–16; Авр 5:7–8. всп Дух.
ђ Мојсије 3:19.
3*а* УиЗ 93:30; Мојсије 3:9.
б УиЗ 93:33–34.
4*а* всп Знање.
б всп Моћ.
5*а* Отк 4:4, 10.
б Отк 14:4–5.
в Отк 1:4.
6*а* Отк 5:1.
б всп Тајне Божје.
в всп Земља.

протумачимо седам печата којима је запечаћена?

О. Требало би да тумачимо да први печат садржи оно што се односи на [а]првих хиљаду година, а други и оно што се односи на других хиљаду година, и тако даље све до седмог.

8. П. Како би требало да протумачимо четири анђела, о којима се говори у 7. поглављу и 1. стиху Откривења?

О. Требало би да тумачимо да су то четири анђела послата од Бога, којима је дата моћ над четири краја земаљска, да спасу живот и да униште; то су они који имају [а]вечно јеванђеље да повере сваком народу, колену, језику и људима; који имају моћ да затворе небеса, да запечате за живот, или да баце доле у [б]пределе таме.

9. П. Како би требало да протумачимо анђела који се уздиже са истока, у 7. поглављу и 2. стиху Откривења?

О. Требало би да тумачимо да је анђео који се уздиже са истока онај коме је дат печат живога Бога над дванаест племена [а]Израелових, стога, он узвикује овој четворици анђела који имају вечно јеванђеље, говорећи: Не кварите земљу, нити море, ни дрвеће, док не запечатимо слуге Бога нашега на [б]челима њиховим. И ако сте вољни то прихватити, то је [в]Илија који ће доћи да сакупи племена Израелова и све [г]обнови.

10. П. Када ће се ово о чему се говорило у овом поглављу остварити?

О. Остварiће се у [а]шестој хиљадугодишњици, или с отварањем шестог печата.

11. П. Како би требало да протумачимо печаћење [а]сто четрдесет четири хиљаде, из свих племена Израелових – дванаест хиљада из сваког племена?

О. Требало би да тумачимо да су они који су запечаћени, [б]високи свештеници, заређени у свети ред Божји, да служе вечно јеванђеље; јер то су они који су заређени из сваког народа, колена, језика и међу људима, од стране анђела којима је дата моћ над народима земаљским, да доведу што више оних који желе да дођу у цркву [а]Прворођенчеву.

12. П. Како би требало да протумачимо трубљење [а]труба, поменутих у 8. поглављу Откривења?

О. Требало би да тумачимо да као што је Бог створио земљу за шест дана, а седмога дана завршио дело своје, и [б]посветио је, и такође обликовао човека од

7 *а* УиЗ 88:108–110.
8 *а* Отк 14:6–7.
б Мт 8:11–12; 22:1–14; УиЗ 133:71–73.
9 *а* Отк 7:4–8.
б Јез 9:4.
в всп Илија.
г всп Обнова јеванђеља.
10 *а* Отк 6:12–17.
11 *а* Отк 14:3–5.
б всп Високи свештеник.
в УиЗ 76:51–70. всп Прворођенац.
12 *а* Отк 8:2.
б Пос 2:1–3; Изл 20:11; 31:12–17; Мос 13:16–19; Мојсије 3:1–3; Авр 5:1–3.

[в]праха земаљског, баш тако, почетком седме хиљадугодишњице Господ Бог ће [ж]посветити земљу, и завршити спасење човеково, и [з]судиће свему, и [ђ]откупиће све, осим онога кога није потчинио својој моћи, када буде све печатио, до краја свега, а трубљење труба седам анђела је припрема и завршетак дела Његовог, почетком седме хиљадугодишњице – припремајући пут пре Његовог доласка.

13. П. Када ће се остварити ово што је записано у 9. поглављу Откривења?

О. Ово ће се остварити након отварања седмог печата, пре доласка Христовог.

14. П. Како би требало да протумачимо књижицу коју је Јован [а]појео, као што је поменуто у 10. поглављу Откривења?

О. Требало би да тумачимо да је то била мисија, и наредба, да [б]сакупља племена Израелова; гле, ово је Илија, који, како је записано, мора да дође и све [в]обнови.

15. П. Како би требало да протумачимо двојицу [а]сведока, у једанаестом поглављу Откривења?

О. То су два пророка који ће бити подигнути [б]јеврејском народу у [в]последњим данима, у времену [ж]обнове, и који ће пророцати Јеврејима након што се буду сакупили и изградили град Јерусалим у [з]земљи очева својих.

78. ОДСЕК

Откривење дато преко пророка Џозефа Смита, у Киртланду, у Охају, 1. марта 1832. год. Тога дана, пророк и остале вође су се скупиле како би дискутовале о црквеним пословима. Ово откривење је изворно дало упутства пророку, Сиднију Ригдону, и Њуелу К. Витнију да путују у Мисури и да организују црквену трговинску и издавачку делатност оснивањем фирме која би надгледала ове делатности, које би усмеравале приходе за успостављање Сиона и за потребе сиромашних. Ова фирма, позната као Уједињена фирма, организована је априла 1832. год. и распуштена 1834. год. (видети одсек 82). Недуго након њеног укидања, под управом Џозефа Смита, израз „трговинско и издавачко предузеће," у откривењу, мења се изразом „послови спремишта за сиромашне" а реч „фирма" се мења речју „ред."

12 *в* Пос 2:7.
ж УиЗ 88:17–20.
з всп Исус Христ – Судија.
ђ всп Откупити, откупљен, откупљење.

14 *а* Јез 2:9–10; 3:1–4; Отк 10:10.
б всп Израел – Сакупљање Израела.
в Мт 17:11.

15 *а* Отк 11:1–14.
б всп Јевреји.
в всп Последњи дани.
ж всп Обнова јеванђеља.
з Амос 9:14–15.

1–4 Свеци треба да организују и успоставе спремиште. 5–12 Мудро коришћење њихове имовине ће водити ка спасењу. 13–14 Црква треба да буде независна од земаљских моћи. 15–16 Михајло (Адам) служи под вођством Свеца (Христ). 17–22 Благословени су верни, јер ће све баштинити.

Господ се обрати Џозефу Смиту мл, говорећи: Послушајте ме, говори Господ Бог ваш, ви који сте заређени у [а]високо свештенство цркве моје, који сте се скупили;

2. И послушајте [а]савет онога који вас [б]зареди са висина, који ће вам у уши говорити речи мудрости, да би вам спасење могло доћи у ономе што сте изнели пред мене.

3. Јер заиста, кажем вам, време дође, и сасвим је близу, и гле, и ево, свакако је неопходно да постоји [а]организација у мом народу, у циљу регулисања и одређивања послова у вези са [б]спремиштем за [в]сиромашне из народа мога, и на овом месту и у земљи [г]Сиону –

4. Зарад сталног и вечног успостављања цркве моје и реда у њој, да би унапредили дело за које сте се заветовали, за спасење човеково, и за славу Оца вашега који је на небу;

5. Како бисте могли да будете [а]једнаки у свезама у ономе што је небеско, да, и ономе што је земаљско, ради добијања онога што је небеско.

6. Јер ако нисте једнаки у ономе што је земаљско не можете бити једнаки у добијању онога што је небеско;

7. Јер ако желите да вам дам место у [а]целестијалном свету, морате се [б]припремити [в]радећи оно што вам заповедих и што од вас захтевах.

8. А сада, заиста овако говори Господ, потребно је да све чините на [а]славу моју, ви који сте сједињени у овом [б]реду;

9. Или, другим речима, нека слуга мој Њуел К. Витни и слуга мој Џозеф Смит мл. и слуга мој Сидни Ригдон седе у савету са свецима који су у Сиону;

10. У супротном, [а]Сотона настоји да окрене срца њихова од истине, како би постали заслепљени и како не би разумели оно што је за њих припремљено.

11. Стога, заповест вам дајем, да се припремите и да се организујете, везани споном или вечним [а]заветом који не може бити прекршен.

12. А онај који га прекрши изгубиће своју службу и место у

78 1*а* всп Мелхиседеково свештенство.
2*а* всп Савет.
б всп Заредити, заређење.
3*а* УиЗ 82:11–12, 15–21.
б УиЗ 72:9–10; 83:5–6.
в УиЗ 42:30–31. всп Добробит.
г УиЗ 57:1–2.
5*а* УиЗ 49:20. всп Посветити, закон посвећења.
7*а* всп Целестијална слава.
б УиЗ 29:8; 132:3.
в УиЗ 82:10.
8*а* Мојсије 1:39.
б УиЗ 92:1.
10*а* всп Ђаво.
11*а* всп Завет.

цркви, и биће предат [а]ударању Сотоне све до дана откупљења.

13. Гле, ово је припрема којом вас припремам, и основа, и пример који вам дајем, са којима можете остварити дате заповести;

14. Да би, уз старање моје, упркос [а]страдању које ће сићи на вас, црква могла да стоји као независна над свим другим створењима под светом целестијалним;

15. Да бисте могли досегнути до [а]круне припремљене за вас, и бити постављени за [б]владаре над многим царствима, говори Господ Бог, Светац Сионов, који успостави темеље [в]Адам-ондиАхмана;

16. Који је одредио [а]Михајла, кнеза вашег, утврдио ноге Његове, и поставио га на висини, и дао му кључеве спасења под вођством и саветом Свеца, који је без почетка дана или краја живота.

17. Заиста, заиста, кажем вам, ви сте дечица, и још увек нисте разумели колико велике благослове има Отац у рукама својим припремљене за вас;

18. И не можете [а]поднети све сада; ипак, развеселите се, јер ћу вас ја [б]водити. Царство је ваше и благослови његови су ваши, и богатства [в]вечности су ваша.

19. А онај који све прима са [а]захваљивањем прославиће се; и оно што је са земље ове додаће му се, и то [б]стоструко, да, и више од тога.

20. Стога, чините оно што вам заповедих, говори Откупитељ ваш, и то Син [а]Ахман, који све припрема пре него што вас [б]узме;

21. Јер сте [а]црква Прворођенчева, и [б]подићи ће вас на облаку, и одредити свакоме његов део.

22. А онај који је веран и [а]мудар [б]управитељ [в]све ће баштинити. Амен.

79. ОДСЕК

Откривење дато преко пророка Џозефа Смита, у Хајраму, у Охају, 12. марта 1832. год.

1–4 Черед Картер је позван да проповеда јеванђеље помоћу Утешитеља.

Заиста, кажем ти, да је моја воља да слуга мој Черед Картер треба да иде поново у земље

12*а* 1 Кор 5:5; УиЗ 82:21; 104:8–10.
14*а* УиЗ 58:2–4.
15*а* всп Круна; Узвишење.
б Отк 5:10; УиЗ 76:56–60; 132:19.
в всп Адам-ондиАхман.
16*а* УиЗ 27:11; 107:54–55. всп Адам.
18*а* Јн 16:12; 3 Не 17:2–3; УиЗ 50:40.
б УиЗ 112:10.
в всп Вечни живот.
19*а* Мос 2:20–21. всп Захвалан, захвалити, захваљивање.
б Мт 19:29.
20*а* УиЗ 95:17.
б 1 Сол 4:17.
21*а* УиЗ 76:53–54.
б УиЗ 88:96–98.
22*а* УиЗ 72:3–4.
б всп Управитељ, управљање.
в УиЗ 84:38.

на истоку, од места до места, од града до града, у моћи [a]зарећења којом је био зарећен, проглашавајући радосне вести о великој срећи, и то вечно јеванђеље.

2. И послаћу на њега [a]Утешитеља, који ће га поучити истини и путу којим треба да иде;

3. И у мери у којој је веран, крунисаћу га поново снопљем.

4. Стога, нека срце твоје буде весело, слуго мој Џереде Картеру, и [a]не бој се, говори Господ твој, и то Исус Христ. Амен.

80. ОДСЕК

Откривење дато преко пророка Џозефа Смита Стивену Барнету, у Хајраму, у Охају, 7. марта 1832. год.

1–5 Стивен Барнет и Иден Смит су позвани да проповедају где год изаберу.

Заиста, овако говори Господ теби, слуго мој Стивене Барнету: Иди, иди по свету и [a]проповедај јеванђеље сваком створењу које је у домету гласа твога.

2. И пошто желиш сапутника, даћу ти слугу свога Идена Смита.

3. Стога, идите и проповедајте јеванђеље моје, било на север или на југ, на исток или на запад, није важно, јер не можете погрешити.

4. Дакле, објављујте оно што чусте, и у шта заиста верујете, и [a]знате да је истинито.

5. Гле, ово је воља онога који вас [a]позва, Откупитеља вашега, и то Исуса Христа.

81. ОДСЕК

Откривење дато преко пророка Џозефа Смита, у Хајраму, у Охају, 15. марта 1832. год. Фредерик Џ. Вилијамс је позван да буде високи свештеник и саветник у Председништву високог свештенства. Историјски записи показују да је овим откривењем примљеним у марту 1832. год. Џеси Гоз позван да служи као саветник Џозефа Смита у Председништву. Ипак, када је престао да делује у складу са овим именовањем, позив је накнадно пренет на Фредерика Џ. Вилијамса. Откривење (забележено марта 1832. год.) требало би да се сматра кораком према формалном оснивању Првог председништва, посебно према позивању у

79 1*a* УиЗ 52:38. всп Заредити, зарећење.
2*a* Јн 14:26. всп Утешитељ.
4*a* УиЗ 68:5–6.
80 1*a* Мк 16:15.
4*a* всп Сведочанство.
5*a* всп Позвати, позван од Бога, позив.

службу саветника у том телу и образлагању достојанствености овог именовања. Брат Гоз је служио неко време али је искључен из цркве у децембру 1832. год. Брат Вилијамс је заређен у наведену службу 18. марта 1833. год.

1–2 Кључеве царства увек држи Прво председништво. 3–7 Ако је Фредерик Ц. Вилијамс веран у својој служби, имаће вечни живот.

Заиста, заиста, кажем ти слуго мој Фредериче Г. Вилијамсе: Послушај глас онога који говори, реч Господа Бога твога, и послушај позив на који си позван, и то да будеш [а]високи свештеник у цркви мојој, и саветник слузи моме Џозефу Смиту мл;

2. Коме дадох [а]кључеве царства, који увек припадају [б]Председништву високог свештенства:

3. Дакле, заиста ћу га признати и благословити, а такође и тебе, у мери у којој си веран у савету, у служби коју ти одредих, у молитви увек, гласно и у свом срцу, у јавности и у приватности, а такође у твојој служби проглашавања јеванђеља међу живима, и међу браћом твојом.

4. А чинећи ово чинићеш велико добро ближњима својим, и промовисаћеш [а]славу онога који је Господ твој.

5. Стога, буди веран, стој у служби коју ти одредих; [а]помажи слабима, подижи руке обешене, и [б]јачај колена [в]нејака.

6. А ако будеш веран до краја имаћеш круну [а]бесмртности, и [б]вечни живот у [в]становима које припремих у дому Оца мога.

7. Гле, и ето, ово су речи Алфе и Омеге, и то Исуса Христа. Амен.

82. ОДСЕК

Откривење дато пророку Џозефу Смиту, у Индепенденсу, у округу Џексон, у Мисурију, 26. априла 1832. год. Повод је био савет високих свештеника и старешина цркве. На савету, Џозеф Смит је подржан за председника високог свештенства, за службу у коју је већ раније био заређен на конференцији високих свештеника, старешина и чланова, у Амхерсту, у Охају, 25. јануара 1832. год. (видети увод 75. одсека). У овом откривењу се непрестано понављају упутства дата у ранијим откривењима

81 1*а* всп Високи свештеник.
2*а* всп Кључеви свештенства.
б УиЗ 107:8–9, 22. всп Прво председништво.
4*а* Мојсије 1:39.
5*а* Мос 4:15–16.
б УиЗ 108:7.
в Иса 35:3.
6*а* всп Бесмртан, бесмртност.
б всп Вечни живот; Узвишење.
в Јн 14:2–3; УиЗ 59:2; 106:8.

(одсек 78) да се успостави фирма – познаће као Уједињена фирма (под управом Џозефа Смита, термин „фирма“ се мења терминином „ред“) – да би се управљало црквеном трговинском и издавачком делатношћу.

1–4 Где се пуно даје, пуно се и захтева. 5–7 Тама влада светом. 8–13 Господ је у обавези према нама када чинимо шта Он каже. 14–18 Сион мора узрасти у лепоти и светости. 19–24 Свако би требало да тражи добробит за свога ближњега.

Заиста, заиста вам кажем, слуге моје, да у оној мери у којој сте ви [а]опростили један другоме преступе ваше, баш тако ја, Господ, опраштам вама.

2. Ипак, има оних међу вама који силно згрешише; да, и то [а]свако од вас згреши, али заиста, кажем вам, пазите се од сада па надаље, и уздржите се од греха, да не би тешки судови пали на главе ваше.

3. Јер од онога коме се [а]пуно даје, пуно се и [б]захтева, а онај који [в]згреши против већег [г]светла примиће већу осуду.

4. Ви призивате име моје ради [а]откривења, и ја вам их дајем; и у оној мери у којој се не држите казивања мојих, које вам дајем, постајете преступници; а [б]правда и суд су казна која је утврђена у закону моме.

5. Дакле, оно што кажем једноме, кажем свима: [а]Стражарите, јер је [б]противник проширио своју власт, и [в]тама влада;

6. А срџба се Божја распалила против становника земље; и нико не чини добро, јер сви скренуше с [а]пута.

7. И сада, заиста, кажем вам, ја, Господ, нећу никога од вас сматрати кривим за [а]грех; идите својим путем и не чините грех више; али оној души која згреши и [б]пређашњи греси ће се вратити, говори Господ Бог ваш.

8. И опет, кажем вам, дајем вам [а]нову заповест, да бисте могли разумети моју вољу за вас;

9. Или, другим речима, дајем вам упутства како да [а]делујете преда мном, како би се то могло окренути на вашу страну ради спасења вашега.

10. Ја, Господ, [а]обавезан сам када чините шта кажем; али

82 1 *а* Мт 6:14–15; УиЗ 64:9–11.
2 *а* Рим 3:23.
3 *а* Лк 12:48; Јак 4:17. всп Извештај, урачунљив, урачунљивост.
б всп Управитељ, управљање.
в всп Грех; Отпадништво.
г Јн 15:22–24. всп Светлост, светлост Христова.
4 *а* всп Откривење.
б всп Правда.
5 *а* всп Бдети, стражари.
б всп Ђаво.
в всп Тама, духовна.
6 *а* Рим 3:12; УиЗ 1:16.
7 *а* всп Грех.
б УиЗ 1:32–33; 58:43.
8 *а* Јн 13:34.
9 *а* УиЗ 43:8.
10 *а* ИНа 23:14; 1 Цар 8:23; УиЗ 1:38; 130:20–21. всп Благословити, благословен, благослов; Послушност, послушан, послушати.

када не чините шта кажем, обећање немате.

11. Зато, заиста вам кажем да је потребно да слуге моје Едвард Партриџ и Њуел К. Витниј, А. Сидни Гилберт и Сидни Ригдон, и слуга мој Џозеф Смит, и Џон Витмер и Оливер Каудери, и В. В. Фелпс и Мартин Харис да [а]међусобно повезани свезом и заветом који се не могу прекршити преступом а да суд убрзо не уследи, у разним управништвима вашим –

12. Да управљају пословима за сиромашне, и свим оним што се тиче бискупства и у земљи Сиону и у земљи Киртланду;

13. Јер посветих земљу Киртланд у време које сам одредио за добробит светаца Свевишњега, и за [а]кочић Сиона.

14. Јер Сион мора узрасти у лепоти, и у светости; његове границе се морају проширити, његови кочићи се морају ојачати; да, заиста, кажем вам, [а]Сион мора устати и огрнути се [б]дивним хаљинама својим.

15. Зато, дајем вам ову заповест, да се обавежете овим заветом, и да то учините према законима Господњим.

16. Гле, и овде је мудрост у мени за ваше добро.

17. И треба да будете [а]једнаки, или другим речима, треба да полажете подједнако право на имовину, у циљу успешног вођења послова у вашем управништву, свако према својим жељама и потребама, у оној мери у којој су његове жеље праведне –

18. А све ово за добробит цркве живога Бога, како би свако могао да усаврши свој [а]таленат, како би свако могао да добије друге таленте, да, чак и стоструко, да буду положени у Господње [б]спремиште, како би постали заједничко власништво целе цркве –

19. Свако треба да тражи добробит за ближњега свога, и чини све с [а]оком упртим на славу Божју.

20. Овај [а]ред одредих да буде вечни ред вама, и наследницима вашим, у оној мери у којој не грешите.

21. А са душом која згреши против овог завета, и отврдне своје срце против њега, поступаће се према законима цркве моје, и биће предата [а]ударању Сотоне све до дана откупљења.

22. И сада, заиста вам кажем, и ово је мудрост, начините себи пријатеље од неправедног богатства, и они вас неће уништити.

23. Препустите суд само мени, јер је он мој и ја ћу [а]наплатити.

11 *а* УиЗ 78:3–7, 11–15.
13 *а* Иса 33:20; 54:2.
всп Кочић.
14 *а* всп Сион.
б Иса 52:1; УиЗ 113:7–8.
17 *а* УиЗ 51:3.
всп Посветити, закон посвећења.
18 *а* Мт 25:14–30; УиЗ 60:13.
всп Дар; Дарови Духа.
б УиЗ 42:30–34, 55; 119:1–3.
всп Спремиште.
19 *а* УиЗ 88:67.
всп Око, очи.
20 *а* всп Уједињени ред.
21 *а* УиЗ 104:8–10.
23 *а* Рим 12:19; Морм 3:15.

Мир нека је с вама; благослови моји нека остану с вама.

24. Јер је [а]царство још увек ваше, и биће заувек, уколико не престанете да будете постојани. Баш тако. Амен.

83. ОДСЕК

Откривење дато преко пророка Џозефа Смита, у Индепенденсу, у Мисурију, 30. априла 1832. год. Ово откривење је примљено док је пророк седео у савету са својом браћом.

1–4 Жене и деца полажу право на издржавање од стране својих мужева и очева. 5–6 Удовице и сирочад полажу право на издржавање од стране цркве.

Заиста, овако говори Господ, у прилогу закона цркве о женама и деци, оних који припадају цркви, који [а]изгубише своје мужеве и очеве:

2. Жене полажу [а]право на издржавање од стране својих мужева, све док њихови мужеви не буду узети; и ако се не открије да су преступнице треба да буду део заједништва у цркви.

3. А ако нису верне неће бити део заједништва у цркви; али могу задржати своје баштине према законима земље.

4. Сва [а]деца полажу право на издржавање од стране својих родитеља све док не буду пунолетна.

5. А након тога, полажу право да се уздају у цркву, или другим речима у Господње [а]спремиште, уколико њихови родитељи немају баштину коју би могли да им оставе.

6. А спремиште треба да се одржава посвећењима из цркве; и [а]удовице и сирочад треба да се издржавају, као и [б]сиромашни. Амен.

84. ОДСЕК

Откривење дато преко пророка Џозефа Смита, у Киртланду, у Охају, 22. и 23. септембра 1832. год. Током месеца септембра, старешине су почеле да се враћају са својих мисија у источним земљама и да дају извештаје о својим делима. Док су били заједно у тим радосним тренуцима примљено је следеће саопштење. Пророк га је означио као откривење о свештенству.

24 *а* Лк 12:32; УиЗ 64:3–5. всп Царство Божје или царство небеско.

83 1 *а* Јак 1:27.

2 *а* 1 Тим 5:8.

4 *а* Мос 4:14.

5 *а* УиЗ 78:3. всп Спремиште.

6 *а* всп Удовица.

б Мос 4:16–26; Хел 4:11–13; УиЗ 42:30–39. всп Сиромашан.

1–5 Нови Јерусалим и храм ће се ᵍградити у Мисурију. 6–17 Дата је линија свештенства од Мојсија до Адама. 18–25 Више свештенство држи кључ знања Божјеᵍ. 26–32 Ниже свештенство држи кључ служења анђела и припреме јеванђеља. 33–44 Људи достижу вечни живот преко заклетве и завета свештенства. 45–53 Дух Христов просвећује људе, а свет лежи на греху. 54–61 Свеци морају да сведоче о ономе што су примили. 62–76 Треба да проповедају, и знаци ће уследити. 77–91 Старешине треба да изађу без кесе или торбе, и Господ ће се старати за њихове потребе. 92–97 Оне који одбију јеванђеље очекују невоље и проклетства. 98–102 Дата је нова песма о откупљењу Сиона. 103–110 Нека свако стоји у својој служби и ради у свом позиву. 111–120 Господње слуге треба да проповедају о одвратности пустошења у последњим данима.

Откривење Исуса Христа слузи његовом Џозефу Смиту мл. и шесторици старешина, док су сједињавали своја срца и [а]подизали своје гласове ка висини.

2. Да, реч Господња о његовој цркви, успостављеној у последњим данима зарад [а]обнове народа његовог, како Он говораше устима [б]пророка својих, и за сакупљање [в]светаца својих да би стајали на [г]гори Сиону, који ће бити град [д]Нови Јерусалим.

3. А тај град ће бити изграђен, почевши од места за [а]храм, које је одређено прстом Господњим, на западним границама државе Мисури, и посвећен руком Џозефа Смита мл. и других са којима Господ беше веома задовољан.

4. Заиста ово је реч Господња, да град [а]Нови Јерусалим буде изграђен сакупљањем светаца, почевши од овог места, и то места за [б]храм, који ће бити подигнут у овом поколењу.

5. Јер заиста, ово поколење неће сво проћи док се дом не изгради Господу, и облак ће почивати на њему, облак који ће бити [а]слава Господња, која ће испунити дом.

6. И синови Мојсијеви, према светом свештенству које је он примио [а]руком свог таста, [б]Јотора;

7. А Јотор га је примио руком Халевовом;

8. И Халев га је примио руком Еливовом;

9. А Елив руком Јеремијином;

10. И Јеремија руком Гадовом;

11. А Гад руком Исаијином;

84 1*а* всп Молитва.
2*а* всп Израел – Сакупљање Израела.
б Дела 3:19–21.
в всп Светац.
г Иса 2:2–5; Јев 12:22; Отк 14:1; УиЗ 76:66; 84:32; 133:18, 56.
д Етер 13:2–11; УиЗ 42:8–9; 45:66–67; ЧВ 1:10.
всп Нови Јерусалим.
3*а* УиЗ 57:3.
4*а* всп Нови Јерусалим.
б всп Храм, дом Господњи.
5*а* УиЗ 45:67; 64:41–43; 97:15–20; 109:12, 37.
6*а* всп Руке, полагање руку.
б всп Јотор.

12. А Исаија га је примио руком Божјом.

13. Исаија је такође живео у данима Аврамовим, који га је благословио –

14. А тај [а]Аврам је примио свештенство од [б]Мелхиседека, који га је примио по лози очева својих, све до [в]Ноја;

15. И од Ноја до [а]Еноха, по лози очева њихових;

16. И од Еноха до [а]Авеља, који беше погубљен због [б]завере брата свога, који је [в]примио свештенство по заповестима Божјим, руком оца свога [г]Адама, који беше први човек –

17. А то [а]свештенство се наставља у цркви Божјој у свим поколењима, и оно је без почетка дана или краја година.

18. И Господ такође потврди [а]свештенство [б]Арону и семену његовом, кроз сва њихова поколења, а то свештенство се наставља и [в]остаје заувек са свештенством које је по најсветијем реду Божјем.

19. А ово више свештенство служи јеванђеље и држи кључ [а]тајни царства, чак и кључ [б]знања Божјег.

20. Зато се у [а]обредима његовим објављује моћ божанске природе.

21. А без обреда његових, и [а]власти свештенства, моћ божанске природе се не објављује људима у телу;

22. Јер без тога [а]нико не може видети лице Божје, и то Очево, и преживети.

23. Дакле, о овоме је [а]Мојсије јасно поучавао децу Израелову у пустињи, и настојао марљиво да [б]посвећује свој народ како би могли [в]гледати у лице Божје;

24. Али они [а]отврднуше срца своја и не могаше да истрају у његовом присуству; зато се Господ у [б]гневу своме, јер се срдба Његова распалила против њих, закле да они неће [в]ући у спокој Његов док су у пустињи, а тај спокој је пунина славе Његове.

25. Зато, узе Он [а]Мојсија из средине њихове, такође и свето [б]свештенство;

26. А ниже [а]свештенство се наставило, и то свештенство држи

14 *а* всп Аврâм.
б всп Мелхиседек.
в всп Ноје, библијски патријарх.
15 *а* всп Енох.
16 *а* всп Авељ.
б Мојсије 5:29–32.
в УиЗ 107:40–57.
г всп Адам.
17 *а* Алма 13:1–19; Авр 2:9, 11. всп Мелхиседеково свештенство.
18 *а* всп Ароново свештенство.
б всп Арон, брат Мојсијев.
в УиЗ 13.
19 *а* УиЗ 63:23; 107:18–19. всп Тајне Божје.
б Авр 1:2.
20 *а* всп Обреди.
21 *а* всп Власт; Свештенство.
22 *а* УиЗ 67:11.
23 *а* Изл 19:5–11; 33:11.
б всп Посвећење.
в Изл 24:9–11; УиЗ 93:1.
24 *а* Изл 20:18–21; 32:8; Понз 9:23; 1 Не 17:30–31, 42.
б Пс 95:8; Јев 3:8–11; Јаков 1:7–8; Алма 12:36.
в пцс Изл 34:1–2 (Додатак); Бр 14:23; Јев 4:1–11.
25 *а* Понз 34:1–5.
б всп Мелхиседеково свештенство.
26 *а* всп Ароново свештенство.

[б]кључ [е]служења анђела и припреме јеванђеља;

27. То јеванђеље је јеванђеље [а]покајања и [б]крштења, и [е]опраштања греха, и [ж]закона [з]телесних заповести, за које Господ у свом гневу одлучи да се настави у дому Ароновом међу децом Израеловом све до [ћ]Јована; кога Бог подиже и који беше [е]испуњен Светим Духом у утроби мајке своје.

28. Јер је био крштен још у детињству свом, и био зарећен од анђела Божјег када је био стар осам дана да има ову моћ, да сруши царство јеврејско, и да [а]изравна пут Господњи пред лицем народа Његовог, да их припреми за долазак Господњи, у чијој руци лежи [б]сва моћ.

29. И опет, службе старешине и бискупа су потребни [а]додаци који припадају високом свештенству.

30. И опет, службе учитеља и ђакона су потребни додаци који припадају нижем свештенству, које је потврђено Арону и његовим синовима.

31. Дакле, како рекох о синовима Мојсијевим – синови Мојсијеви и синови Аронови ће принети прихватљив [а]принос и жртву у дому Господњем, који ће бити изграђен Господу у овом поколењу, на посвећеном [б]месту које одредих –

32. И синови Мојсијеви и Аронови биће испуњени [а]славом Господњом, на [б]гори Сиону, у дому Господњем, чији сте ви синови; а такође и многи које позвах и послах да изграђују [а]цркву моју.

33. Јер сви који су [а]верни и примају ова два [б]свештенства о којима говорах, и величају свој позив, [в]посвећени су Духом како би обновили своја тела.

34. Постају синови Мојсијеви и Аронови и [а]семе [б]Аврамово, и црква и царство, и [в]изабраници Божји.

35. А такође сви они који приме ово свештенство, мене примају, говори Господ;

36. Јер онај који прима слуге моје, мене [а]прима;

37. И онај који мене [а]прима, прима Оца мога;

38. А онај који прима Оца мога,

---

26 *б* УиЗ 13.
в УиЗ 107:20.
27 *а* всп Покајати се, покајање.
б всп Крштење, крстити.
в всп Опрост греха.
ж всп Закон Мојсијев.
з Јев 7:11–16.
ћ всп Јован Крститељ.
е Лк 1:15.
28 *а* Иса 40:3; Мт 3:1–3; Јн 1:23.
б Мт 28:18; Јн 17:2; 1 Пет 3:22; УиЗ 93:16–17.
29 *а* УиЗ 107:5.
31 *а* УиЗ 128:24.
б УиЗ 57:3.
32 *а* всп Слава.
б Јев 12:22; УиЗ 76:66; 84:2; 133:56.
в всп Црква Исуса Христа.
33 *а* всп Достојан, достојност.
б всп Свештенство.
в всп Посвећење.
34 *а* Гал 3:29; Авр 2:9–11. всп Аврâм – Семе Аврамово.
б УиЗ 132:30–32. всп Аврамов завет.
в всп Изабраник.
36 *а* Мт 10:40–42; Лк 10:16; УиЗ 112:20.
37 *а* Јн 13:20.

прима царство Оца мога; зато ће му бити дато [а]све што има Отац мој.

39. А ово је према [а]заклетви и завету што припадају свештенству.

40. Дакле, сви који приме свештенство, примају ову заклетву и завет Оца мога, који Он не може прекршити, нити га ико може уклонити.

41. Али онај који [а]прекрши овај завет након што га прими, и потпуно се окрене од њега, [б]неће примити опроштај за грехе у овом свету нити у свету који ће доћи.

42. И јао свима онима који не дођу до овог свештенства које ви примисте, које сада потврђујем вама који сте присутни данас, гласом својим са небеса; чак сам и војскама небеским и [а]анђелима својим предао одговорност за вас.

43. А сада вам дајем заповест да пазите на себе, да се марљиво [а]осврћете на речи вечнога живота.

44. Јер ћете [а]живети од сваке речи која излази из уста Божјих.

45. Јер је Господња [а]реч истина, а што год је [б]истина, светлост је, и што год је светлост, Дух је, и то Дух Исуса Христа.

46. А Дух даје [а]светлост [б]свакоме ко дође на свет, и Дух просветљује сваког широм света, који послуша глас Духа.

47. А свако ко послуша глас Духа долази Богу, и то Оцу.

48. И Отац га [а]учи [б]завету који је обновио и вама потврдио, који вам је потврђен вас ради, и не само вас ради, него ради целог света.

49. А цели [а]свет лежи у греху, и уздише у [б]тами и у ропству греха.

50. И по овоме можете знати да су у [а]ропству [б]греха, јер не долазе к мени.

51. Јер онај који не долази к мени, у ропству је греха.

52. И онај који не прима глас мој, не познаје [а]глас мој, и није од мене.

53. А по овоме можете познати праведног међу опакима, и да цела [а]земља [б]уздише у [в]греху и тами чак и сада.

54. И умови ваши у прошлости беху помрачени због [а]неверe, и зато што сте се олако односили према ономе што примисте –

38 *а* Лк 12:43–44; Рим 8:32; Отк 21:7; 3 Не 28:10; УиЗ 132:18–20. всп Узвишење.
39 *а* всп Заклетва и завет свештенства.
41 *а* всп Отпадништво.
б УиЗ 76:34–38; 132:27.
42 *а* УиЗ 84:88.
43 *а* 1 Не 15:23–25; УиЗ 1:14.
44 *а* Понз 8:3; Мт 4:4; УиЗ 98:11.
45 *а* Пс 33:4. всп Реч Божја.
б всп Истина.
46 *а* всп Савест; Светлост, светлост Христова.
б Јн 1:9; УиЗ 93:2.
48 *а* всп Надахнуће, надахнути.
б всп Завет; Нови и вечни завет.
49 *а* 1 Јн 5:19.
б всп Тама, духовна.
50 *а* Гал 4:9.
б всп Грех.
52 *а* Јн 10:27.
53 *а* всп Свет.
б Рим 8:22; Мојсије 7:48.
в всп Световност.
54 *а* всп Невера.

55. А та [а]сујета и невера су довеле целу цркву под осуду.

56. И ова осуда остаје на деци сионској, и то на свој.

57. И остаће под овом осудом док се не покају и не сете новог [а]завета, и то [б]Мормонове књиге и [а]претходних заповести које им дадох, не само да говоре, већ да [з]чине према ономе што записах –

58. Да би могли уродити плодом вредним царства Оца њиховог; у супротном, остаје да се бич и суд излију на децу сионску.

59. Зар ће деца царства упрљати свету земљу моју? Заиста, кажем вам, нипошто.

60. Заиста, заиста, кажем вама који сада слушате [а]речи моје, које су глас мој, благословени сте у оној мери у којој примите све ово;

61. Јер ћу вам [а]опростити грехе ваше уз ову заповест – да останете постојани у умовима својим у [б]озбиљности и у духу молитве, у сведочењу целом свету о ономе што вам је саопштено.

62. Зато, [а]пођите по целом свету, а куда год не можете ићи пошаљите сведочанство, како би од вас могло ићи по целом свету, свакоме створењу.

63. И како говорах апостолима својим, баш тако кажем и вама, јер сте ви [а]апостоли моји, и то високи свештеници Божји; ви сте они које ми мој Отац [б]даде; ви сте [в]пријатељи моји;

64. Зато, како говорах апостолима својим кажем вама поново, да свака [а]душа која [б]поверује речима вашим, и крсти се водом за [а]опрост греха, примиће [з]Светога Духа.

65. А ови [а]знаци ће пратити оне који верују –

66. У име моје ће дивна [а]дела чинити;

67. У [а]име моје истераће ђаволе;

68. У име моје [а]исцељиваће болесне;

69. У име моје отвараће очи слепима, и отчепљивати уши глувима;

70. А језик немог ће проговорити;

71. И ако им ико да [а]отров, неће им наудити;

72. И отров змијски неће имати моћ да им нашкоди.

73. Него им заповест дајем да се не [а]хвале овим, нити да

55*а* всп Ништаван, сујета.
57*а* Јер 31:31–34.
б всп Мормонова књига.
в 1 Не 13:40–41.
з Јак 1:22–25; УиЗ 42:13–15.
60*а* УиЗ 18:34–36.
61*а* Дан 9:9. всп Опростити.
б УиЗ 43:34; 88:121; 100:7.
62*а* Мк 16:15; УиЗ 1:2–5. всп Мисионарски рад.
63*а* всп Апостол.
б 3 Не 15:24; УиЗ 50:41–42.
в Јн 15:13–15; УиЗ 93:45.
64*а* всп Душа.
б Мк 16:15–16. всп Веровање, веровати.
в всп Опрост греха.
з всп Дар Светог Духа.
65*а* Мк 16:17–18. всп Знак.
66*а* всп Дела.
67*а* Мт 17:14–21.
68*а* всп Исцелити, исцељења.
71*а* Мк 16:18; Дела 28:3–9; УиЗ 24:13; 124:98–100.
73*а* УиЗ 105:24. всп Охолост.

помињу ово пред светом; јер је све ово дато вама на корист и на спасење.

74. Заиста, заиста, кажем вам, они који не поверују речима вашим, и не [а]крсте се водом у име моје, за опрост греха својих, како би могли да приме Светога Духа, биће [б]проклети, и неће доћи у царство Оца мога где смо мој Отац и ја.

75. А ово откривење вама, и заповест, од сада је на снази у целом свету, и јеванђеље је за све који га још не примише.

76. Али, заиста кажем свима онима којима је царство дато – ви им га морате проповедати, како би се покајали за своја пређашња зла дела; јер они треба да буду укорени због њихових злих срца неверних, а браћа ваша у Сиону због њихове побуне против вас онда кад вас послах.

77. И опет кажем вам, пријатељи моји, јер од сада ћу вас звати пријатељима, потребно је да вам дам ову заповест, да будете баш као и пријатељи моји у данима када бејах са њима, док путовах да бих проповедао јеванђеље у моћи својој;

78. Јер им не дозвољавах да имају [а]кесу или торбу, нити два капута.

79. Гле, шаљем вас да искушавате свет, а радник је вредан [а]плате своје.

80. А свако ко иде и [а]проповеда ово [б]јеванђеље царства, и успева да буде веран у свему, неће бити уморна нити помрачена ума, нити уморног тела, удова, нити зглобова; и [в]длака са главе његове неће пасти незапажено. И неће ићи гладан, нити жедан.

81. Дакле, не [а]брините за сутра, шта ћете јести, или шта ћете пити, или шта ћете обући.

82. Јер, погледајте љиљане пољске како расту, не муче се нити преду, а царства светска у свој слави својој нису обучена као један од њих.

83. Јер ваш [а]Отац, који је на небу, [б]зна да вам је све то потребно.

84. Дакле, нека се сутра [а]брине само за себе.

85. И не брините унапред [а]шта ћете говорити; већ [б]скупљајте у умовима својим непрестано речи живота, и биће вам [в]дат у правом часу онај део који ће бити одмерен за свакога.

86. Дакле, нека нико међу вама ко иде да проповеда ово јеванђеље царства од сада не узима кесу или торбу, јер је ова

74 *а* 2 Не 9:23; УиЗ 76:50–52. всп Крштење, крстити – Неопходност.
б Јн 3:18.
78 *а* Мт 10:9–10; УиЗ 24:18.
79 *а* УиЗ 31:5.
80 *а* всп Мисионарски рад.
б всп Јеванђеље.
в Лк 21:18.
81 *а* Мт 6:25–28.
83 *а* всп Отац на небу.
б Мт 6:8.
84 *а* Мт 6:34.
85 *а* Мт 10:19–20; Лк 12:11–12; УиЗ 100:6.
б 2 Не 31:20; Алма 17:2–3; УиЗ 6:20; 11:21–26. всп Промишљати.
в всп Поучавати, учитељ – Поучавање са Духом.

заповест дата свим [а]вернима који су позвани од Бога на службу у цркви.

87. Гле, [а]шаљем вас да корите свет због свих неправедних дела њихових, и да их поучавате о суду који ће доћи.

88. И где год вас [а]приме, бићу и ја тамо, јер ћу ићи пред лицем вашим. Бићу вам здесна и слева, и Дух ће мој бити у срцима вашим, а [б]анђели мој око вас, да вас понесу.

89. Онај који вас прими, мене прима; и тај ће вас нахранити, и обући, и дати вам новац.

90. А онај који вас нахрани, или вас обуче, или вам да новац, нипошто неће [а]изгубити награду своју.

91. А онај који не чини овако није мој ученик; по овоме можете познати [а]моје ученике.

92. Онај који вас не прими, идите од њега сами са собом, и [а]очистите ноге своје и то водом, чистом водом, било да је топло или хладно, и изнесите сведочанство о томе Оцу своме који је на небу, и не враћајте се поново тој особи.

93. И у које год село или град уђете, чините тако.

94. Ипак, истражујте марљиво и не штедите се, и јао тој кући, или том селу или граду који вас одбију, или речи ваше, или сведочанство ваше о мени.

95. Јао, опет кажем, тој кући, или том селу или граду који вас одбију, или речи ваше, или сведочанство ваше о мени;

96. Јер ја, [а]Свемогући, положих руке своје на народе, како би их [б]бичевао због [в]опакости њихове.

97. А невоље ће се раширити, и неће бити узете са земље док не завршим дело своје, које ће бити [а]скраћено ради праведности –

98. Док ме сви не буду упознали, који остану, и то од најмањих до највећих, и испунили се знањем Господњим, и [а]видели оком у око, и подигли глас свој, и заједничким гласом [б]певали ову нову песму, речима:

99. Господ поново врати Сион;
Господ [а]откупи народ свој, [б]Израел,
Према [в]избору [г]благодати,
Који беше остварен вером
И [д]заветом очева њихових.

100. Господ откупи народ свој;
Сотона је [а]свезан и времена нема више.
Господ сакупи све у [б]једно.

86 *а* Мт 24:44–46; УиЗ 58:26–29; 107:99–100.
87 *а* всп Мисионарски рад.
88 *а* Мт 10:40; Јн 13:20.
б УиЗ 84:42. всп Анђели.
90 *а* Мт 10:42; Мк 9:41.
91 *а* Јн 13:35.
92 *а* Мт 10:14; Лк 9:5; УиЗ 60:15.
96 *а* всп Сведржитељ.
б УиЗ 1:13–14.
в всп Опак, опакост.
97 *а* Мт 24:22.
98 *а* Иса 52:8.
б Пс 96:1; Отк 15:3; УиЗ 25:12; 133:56. всп Певати.
99 *а* Отк 5:9; УиЗ 43:29.
б всп Израел.
в всп Избор.
г всп Благодат.
д всп Аврамов завет.
100 *а* Отк 20:2–3; УиЗ 43:31; 45:55; 88:110.
б Еф 1:10; УиЗ 27:13.

Господ спусти [в]Сион са висина.
Господ [ѕ]подиже Сион одоздо.

101. [а]Земља се порађала и изнедрила снагу своју;
И истина је успостављена у утроби њеној;
А небеса јој се осмехнуше;
И одевена је [б]славом Бога свога;
Јер Он стоји међу својим народом.

102. Слава, и част, и моћ, и сила,
Нека се припишу Богу нашем;
јер је пун [а]милости,
Правде, благодати и истине, и [б]мира,
У веке векова, Амен.

103. И опет, заиста, заиста, кажем вам, потребно је да сви који пођу да проповедају вечно јеванђеље моје, уколико имају породицу, и приме новац на дар, да им га пошаљу или га употребе на њихову корист, како их Господ буде упутио, јер тако ми се чини да је добро.

104. А сви они који немају породице, а приме [а]новац, нека га пошаљу бискупу у Сиону, или бискупу у Охају, како би могао бити посвећен за изношење на светло откривења, за њихово штампање, и за успостављање Сиона.

105. А ако ико дâ било коме од вас капут, или одело, узмите старо и дајте [а]сиромаху, и идите својим путем радујући се.

106. И ако је неко међу вама јак у Духу, нека са собом [а]поведе онога који је слаб, како би био просвећен у свој [б]кроткости, како би и он постао јак.

107. Дакле, поведите са собом оне који су заређени у [а]ниже свештенство, и пошаљите их као претходницу да вам заказују састанке, и припреме пут, и да присуствују састанцима где ви нисте у могућности да то учините.

108. Ово је начин којим су апостоли моји, у древним данима, градили мени цркву моју.

109. Зато, нека свако стоји у служби својој, и ради у свом позиву; и нека глава не каже нози да јој нога није потребна; јер како би тело могло да стоји без ноге?

110. Исто тако, телу је потребан сваки његов [а]део, како би сви били просвећени заједно, како би склоп остао савршен.

111. И гле, [а]високи свештеници треба да путују, а такође и старешине, и нижи [б]свештеници, али [в]ђакони и [г]учитељи треба да се одреде да [д]бдију над црквом, да буду стални служитељи у цркви.

112. А бискуп, Њуел К. Витни,

100 *в* УиЗ 45:11–14; Мојсије 7:62–64. всп Сион.
г УиЗ 76:102; 88:96.
101 *а* всп Земља.
б всп Слава.
102 *а* всп Милостив, милост.
б всп Мир.
104 *а* УиЗ 51:8–9, 12–13.
105 *а* всп Сиромашан – Сиромашан у материјалним добрима.
106 *а* всп Заједништво.
б всп Кротак, кроткост.
107 *а* всп Ароново свештенство.
110 *а* 1 Кор 12:12–23.
111 *а* всп Високи свештеник.
б всп Свештеник, Ароново свештенство.
в всп Ђакон.
г всп Учитељ, Ароново свештенство.
д всп Бдети, стражари.

такође треба да путује около и међу свим црквама, тражећи сиромашне да им [а]служи према жељама њиховим [б]наводећи богате и охоле да се понизе.

113. Такође треба да запосли [а]заступника да преузме и да обавља његове световне послове како му буде наложио.

114. Ипак, нека бискуп иде у град Њујорк, и у град Албани, и у град Бостон, и упозорава људе у овим градовима звуком јеванђеља, гласним гласом, о [а]пустошењу и потпуном уништењу које их чека уколико ово одбију.

115. Јер ако ово одбију час њиховог суда је близу, а њихове куће ће им остати [а]пусте.

116. Нека се [а]узда у мене и неће бити [б]постиђен, и [в]длака са главе његове неће пасти незапажено.

117. И заиста, кажем вам, остале слуге моје, пођите како вам околности налажу, у вашим различитим позивима, ка великим и значајним градовима и селима, у праведности корећи свет за сва њихова неправедна и безбожна дела, јасно и разумљиво износећи пустошење одвратности у последњим данима.

118. Јер, са вама ћу, говори Господ Свемогући, [а]раздерати царство њихово; не само да ћу [б]протрести земљу, него ће и звездана небеса задрхтати.

119. Јер ја, Господ, испружих руку своју да напregнем моћи небеске; не можете то видети сада, али ћете ускоро моћи, и знаћете да ја јесам, и да ћу [а]доћи и [б]владати са својим народом.

120. Ја сам [а]Алфа и Омега, почетак и крај. Амен.

85. ОДСЕК

Откривење дато преко пророка Џозефа Смита, у Киртланду, у Охају, 27. новембра 1832. год. Овај одсек је извод из пророковог писма Вилијаму В. Фелпсу, који је живео у Индепенденсу, у Мисурију. Оно одговара на питања о оним свецима који су се доселили у Сион али нису следили заповест да посвете све оно што поседују и нису примили своје баштине према установљеном реду у Цркви.

1–5 Баштине у Сиону треба да буду примљене посвећењем. 6–12 Моћна и јака особа ће дати свецима баштину њихову у Сиону.

112 *а* всп Добробит.
б УиЗ 56:16.
113 *а* УиЗ 90:22.
114 *а* УиЗ 1:13–14.
115 *а* Лк 13:35.
116 *а* всп Уздање.
б Пс 22:5; 1 Пет 2:6.
в Мт 10:29–31.
118 *а* Дан 2:44–45.
б Јоило 2:10; УиЗ 43:18; 45:33, 48; 88:87, 90. всп Знаци временски; Последњи дани.
119 *а* УиЗ 1:12, 35–36; 29:9–11; 45:59. всп Други долазак Исуса Христа.
б всп Хиљадугодишњица.
120 *а* всп Алфа и Омега.

Дужност је Господњег књиговође, кога је Он одредио, да се стара о историји, и општим црквеним [а]записима о свим догађајима у Сиону, и о свима онима који [б]посвећују имовину, и законито примају баштине од бискупа;

2. Такође, о њиховом начину живота, њиховој вери, и делима; и о отпадницима који отпадну након што приме своју баштину.

3. У супротности је са вољом и заповешћу Божјом да имена оних који не приме своју баштину [а]посвећењем, у складу са законом Његовим, кога је дао, како би могао наплатити [б]десетину од свога народа, да их припреми за дан [а]освете и паљевине, буду прибројана народу Божјем.

4. Нити да се њихово родословље води, нити да постоји у било којим записима или историји цркве.

5. Њихова имена, имена очева њихових, нити имена деце не треба да буду записана у [а]књизи закона Божјег, говори Господ над војскама.

6. Да, овако говори [а]тихи и слаб глас, који шапуће и кроз све [б]продире, и често чини да ми кости задрхте док објављује, говорећи:

7. И догодиће се да ћу ја, Господ Бог, послати једног моћног и јаког, који држи жезло моћи у својој руци, одевеног светлошћу као огртачем, чија ће уста изустити речи, вечне речи, чија ће утроба бити извор истине, да успостави ред у дому Божјем, и да одреди парцеле за баштину светаца чија су имена наведена, и имена очева њихових, и деце њихове, уписаних у књизи закона Божјега;

8. А тај човек, који је позван од Бога и одређен, који испружи руку своју да подупре [а]ковчег Божји, пашће од стреле смрти, као дрво које је ударено снажном бљештавом муњом.

9. И сви они који се не нађу записани у [а]књизи сећања неће наћи баштину тога дана, него ће бити сасечени, а место њихово ће им бити одређено међу неверницима, где је [б]јаук и шкргут зуба.

10. Ово не говорим сам од себе, дакле, оно што Господ каже, то ће и испунити.

11. А они који су од високог свештенства, чија имена се не нађу записана у [а]књизи закона, или за које се пронађе да су [б]отпали, или су [в]искључени из цркве, исто као и они из нижег свештенства, или чланови, тога

85 1 *а* УиЗ 21:1; 47:1; 69:3–6.
б УиЗ 42:30–35.
3 *а* всп Посветити, закон посвећења.
б всп Десетак, десетина.
в Мал 3:10–11, 17; УиЗ 97:25–26.
5 *а* всп Књига живота.
6 *а* 1 Цар 19:11–12; Хел 5:30–31; 3 Не 11:3–7.
б Јев 4:12.
8 *а* 2 Сам 6:6–7; 1 Дн 13:9–10. всп Заветни ковчег.
9 *а* 3 Не 24:16; Мојсије 6:5–6. всп Књига сећања.
б УиЗ 19:5.
11 *а* всп Књига живота.
б всп Отпадништво.
в всп Искључење.

дана неће наћи баштину међу свецима Свевишњега;

12. Дакле, биће им учињено као и деци свештеника, као што је забележено у шездесет првом и другом стиху другог поглављу Књиге Јездрине.

86. ОДСЕК

Откривење дато преко пророка Џозефа Смита, у Киртланду, у Охају, 6. децембра 1832. год. Ово откривење је примљено у време док је пророк прегледао и припремао рукописе превода Библије.

1–7 Господ даје објашњење параболе о пшеници и кукољу. 8–11 Он објашњава свештеничке благослове онима који су законити наследници по телу.

Заиста, овако говори Господ вама слугама мојим, о [а]параболи о пшеници и кукољу:

2. Гле, заиста кажем, њива представља свет, а апостоли су представљени као сејачи семена;

3. И након што су заспали, велики прогонитељ цркве, отпадник, курва, и то [а]Вавилон, који учини да сви народи пију из чаше његове, у чијим срцима непријатељ, и то Сотона, седи и влада – гле он посеја кукољ; стога, кукољ загушује пшеницу и тера [б]цркву у пустињу.

4. Али гле, у [а]последњим данима, чак и сада док Господ почиње да износи на светло реч, а стабљика расте и још увек је нежна –

5. Гле, заиста, кажем вам, [а]анђели вапе Господу дању и ноћу, они који су спремни и чекају да буду послати доле на њиве да [б]жању;

6. Али им Господ говори, не чупајте кукољ док су стабљике још нежне (јер заиста ваша вера је слаба), да не бисте уништили и пшеницу.

7. Дакле, нека пшеница и кукољ расту заједно док жетва потпуно не доспе; онда ћете прво сакупити пшеницу међу кукољем, а након сакупљања пшенице, гле и ево, кукољ се везује у снопље, и преостаје да се њива спали.

8. Зато, овако говори Господ вама, са којима се [а]свештенство наставило по лози очева ваших –

9. Јер сте ви законити [а]наследници, по телу, и бејасте [б]скривени од света са Христом у Богу –

10. Због тога ваш живот и свештенство остадоше, и оно мора свакако остати преко вас и лозе

86 1*а* Мт 13:6–43; УиЗ 101:64–67.
3*а* Отк 17:1–9.
всп Вавилон.
б Отк 12:6, 14.
4*а* всп Последњи дани.
5*а* УиЗ 38:12.
б всп Жетва.
8*а* УиЗ 113:8.
всп Мелхиседеково свештенство.
9*а* Авр 2:9–11.
всп Аврамов завет.
б Иса 49:2–3.

ваше све до [а]обнове свега о чему говораху уста свих светих пророка од постанка света.

11. Дакле, благословени сте ако наставите у доброти мојој, као [а]светло нејеврејима, и кроз ово свештенство, као спаситељ народу мом [б]Израелу. Господ то рече. Амен.

87. ОДСЕК

Откривење и пророштво о рату, дато преко пророка Џозефа Смита, у Киртланду у Охају, или његовој близини, 25. децембра 1832. год. У то време преовлађују расправе у Сједињеним државама по питању робовласништва и поништавања федералних тарифа од стране Јужне Каролине. Историја Џозефа Смита бележи да су „појаве немира међу народима“ постале „уочљивије“ пророку „него што су биле раније од када је црква започела своје путовање изласка из пустиње.“

1–4 Наговештава се рат између северних и јужних држава. 5–8 Велика невоља ће пасти на све становнике земаљске.

Заиста, овако говори Господ о ратовима који ће се ускоро догодити, почевши побуном [а]Јужне Каролине, која ће на крају проузроковати смрт и беду многих душа;

2. И доћи ће време када ће се [а]рат проширити на све народе, почевши на овом месту.

3. Јер гле, јужне ће се државе отцепити од северних држава, и јужне државе ће позивати друге народе, и то народ Велике Британије, како је именована, и позиваће друге народе, да би се одбраниле од других народа; и тада ће се [а]рат проширити на све народе.

4. И догодиће се након пуно дана да ће се [а]робови подићи против својих господара, који ће бити организовани и обучени за рат.

5. Такође ће се догодити да ће се организовати и они који остану у земљи, и биће врло гневни, и мучиће нејевреје жестоком муком.

6. И тако, мачем и проливањем крви ће становници земаљски [а]туговати, и кроз [б]глад, и невољу, и земљотрес, и грмљавину небеску, и жестоку и бљештаву муњу, становницима земаљским ће се дати да осете гнев, и негодовање, и [а]прекорну руку Свемогућег Бога, док се

10 *а* Дела 3:19–21. всп Обнова јеванђеља.
11 *а* Иса 49:6.
б УиЗ 109:59–67.

87 1 *а* УиЗ 130:12–13.
2 *а* Јоило 3:9–16; Мт 24:6–7; УиЗ 45:26, 63; 63:33.
3 *а* УиЗ 45:68–69.
4 *а* УиЗ 134:12.
6 *а* УиЗ 29:14–21; 45:49.
б ЈС – Мт 1:29.
в всп Укорити, прекор.

уништење које је проглашено не приведе [ж]крају и то у сваком народу;

7. Како би вапаји светаца, и [а]крв светаца, престали да досежу са земље до ушију Господа [б]Саваота, да би се осветио непријатељима њиховим.

8. Стога, [а]стојте на светим местима, и не мичите се, док дан Господњи не дође, јер гле, долази [б]брзо, говори Господ. Амен.

88. ОДСЕК

Откривење дато преко пророка Џозефа Смита у Киртланду, у Охају, 27. и 28. децембра 1832. год. и 3. јануара 1833. год. Господ га је представио као: „'листи маслине'. . . убран са дрвета из раја, Господња порука мира упућена нама." Откривење је дато након што су се високи свештеници на конференцији „засебно и наглас молили Господу да нам открије своју вољу о изградњи Сиона."

1–5 Верни свеци примају тог Утешитеља, који је обећање вечног живота. 6–13 Све се надгледа и води помоћу светлости Христове. 14–16 Васкрсење долази преко откупљења. 17–31 Послушност целестијалном, терестријалном и телестијалном закону припрема људе за ова одговарајућа царства и славе. 32–35 Они који изаберу да буду у греху, остају прљави. 36–41 Сва царства се воде законом. 42–45 Бог је дао закон за све. 46–50 Човек ће чак и Бога схватити. 51–61 Парабола о човеку који шаље своје слуге на њиву и посећује их једног за другим. 62–73 Приближите се Господу, и видећете лице Његово. 74–80 Посвећујте себе и поучавајте једни друге учењима царства. 81–85 Свако ко је упозорен треба да упозорава свога ближњега. 86–94 Знаци, навала стихија и анђели припремају пут за долазак Господњи. 95–102 Трубе анђеоске позивају мртве по њиховом реду. 103–116 Трубе анђеоске проглашавају обнову јеванђеља, пад Вавилона, и битку великог Бога. 117–126 Наставите да учите, успоставите дом Божји (храм), и огрните се свезом милосрђа. 127–141 Успостављен је ред у школи пророчкој, укључујући и обред прања ногу.

Заиста, овако говори Господ вама који се скуписте да примите Његову вољу за вас:

2. Гле, ово је угодно Господу

6*ж* всп Свет – Крај света.
7*а* Етер 8:22–24.
б Јак 5:4;
УиЗ 88:2; 95:7.
8*а* Мт 24:15;
УиЗ 45:32; 101:21–22.
б Отк 3:11.

вашем, и анђели се [а]радују над вама; [б]приноси молитава ваших досегоше до ушију Господа [в]Саваота, и забележени су у [г]књизи са именима посвећених, и то оних из целестијалног света.

3. Стога, шаљем вам другог [а]Утешитеља, и то вама, пријатељи моји, да може да борави у вашим срцима, и то [б]Светог Духа обећања; који је исти Утешитељ кога обећах ученицима својим, како је забележено у сведочанству Јовановом.

4. Овај Утешитељ је обећање о [а]вечном животу које вам дајем, и то о [б]слави целестијалног царства;

5. Та слава је од цркве [а]Првороћенога, и то од Бога, најсветијег од свих, преко Исуса Христа сина Његовог –

6. [а]Онај који се успе на висину, и такође се [б]спусти испод свега, тако да све [в]схвата, како би могао бити у свему и кроз све, [г]светлост истине.

7. А та истина обасјава. То је [а]светлост Христова. Као што је Он у сунцу, и светлост је сунца, Он је и моћ којом беше [б]створено.

8. Као што је и у месецу, и светлост је месеца, и моћ је којом беше створен;

9. Као што је и светлост звезда, и моћ је којом беху створене;

10. И земља такође, и моћ њена, и то земље на којој [а]стојите.

11. И светлост која сија, која вас обасјава, преко Њега је који просветљава очи ваше, и иста је светлост која оживљава [а]разумевање ваше;

12. [а]Светлост која се шири из присуства Божјег да [б]испуни бескрајност простора –

13. Светлост која је у [а]свему, која даје [б]живот свему, која је [в]закон по коме се све управља, и то моћ Бога који седи на свом престолу, који је у грудима вечности, који је посред свега.

14. Сада, заиста вам кажем да се преко [а]откупљења које је учињено за вас остварује васкрсење из мртвих.

15. И [а]дух и [б]тело су [в]душа човечја.

88 2*а* Лк 15:10.
б Дела 10:1–4. всп Молитва.
в Јак 5:4; УиЗ 95:7.
г всп Књига живота.
3*а* Јн 14:16.
б УиЗ 76:53. всп Свети Дух обећања.
4*а* УиЗ 14:7.
б всп Целестијална слава.
5*а* всп Прворођенац.
6*а* всп Исус Христ.
б УиЗ 122:8. всп Помирити, помирење.
в всп Свезнајући.
г УиЗ 93:2, 8–39. всп Истина; Светлост, светлост Христова.
7*а* Моро 7:15–19; УиЗ 84:45.
б Пос 1:16. всп Створити, стварање.
10*а* Мојсије 2:1.
11*а* всп Разумевање.
12*а* всп Светлост, светлост Христова.
б Јер 23:24.
13*а* Кол 1:16–17.
б Понз 30:20; УиЗ 10:70.
в Јов 38; УиЗ 88:36–38. всп Закон.
14*а* всп План откупљења; Помирити, помирење.
15*а* всп Дух; Човек, људи – Човек, духовно дете Небеског Оца.
б всп Тело.
в Пос 2:7. всп Душа.

16. И [а]васкрсење из мртвих је откупљење душе.

17. И откупљење душе је преко Њега који све оживљава, у чијим је грудима одлучено да ће [а]сиромашни и [б]кротки са [в]земље њу и баштинити.

18. Дакле, свакако је неопходно да буде посвећена од сваке неправедности, како би била припремљена за [а]целестијалну славу.

19. Јер након што испуни меру свог стварања, биће крунисана [а]славом, чак и присуством Бога Оца;

20. Како би је тела која су из целестијалног царства могла [а]поседовати у веке векова; јер, у ту [б]сврху беше начињена и створена, и у ту сврху су они [в]посвећени.

21. А они који нису посвећени преко закона који вам дадох, и то закона Христовог, морају баштинити друго царство, и то терестријално царство или телестијално царство.

22. Јер онај који не може да се придржава [а]закона целестијалног царства не може поднети целестијалну славу.

23. И онај који не може да се придржава закона терестријалног царства не може поднети [а]терестријалну славу.

24. А онај који не може да се придржава закона [а]телестијалног царства не може поднети телестијалну славу; зато он није вредан царства славе. Зато мора подносити царство које није царство славе.

25. И опет, заиста вам кажем, [а]земља се придржава закона целестијалног царства, јер испуњава меру свог стварања, и не преступа закон –

26. Стога, биће [а]посвећена; да, упркос томе што ће [б]умрети, биће оживљена поново, и поднеће моћ којом је оживљена, а [в]праведни ће је [г]баштинити.

27. Јер упркос томе што ће умрети, [а]устаће поново, као [б]духовно тело.

28. Они који су од целестијалног духа ће примити исто тело као што беше природно тело; чак ћете и ви примити своја тела, а ваша [а]слава биће она којом су ваша тела [б]оживљена.

29. Ви који сте оживљени делом [а]целестијалне славе прими-

16 *а* Алма 11:42.
всп Васкрсење.
17 *а* всп Сиромашан.
б всп Кротак, кроткост.
в всп Земља – Коначно стање земље.
18 *а* всп Целестијална слава.
19 *а* УиЗ 130:7–9.
20 *а* УиЗ 38:20.
б Мојсије 1:39.
всп Човек, људи – Човек, могућност да постане као Небески Отац.
в всп Посвећење.
22 *а* УиЗ 105:5.
23 *а* всп Терестријална слава.
24 *а* всп Телестијална слава.
25 *а* всп Земља.
26 *а* всп Земља – Коначно стање земље.
б всп Свет – Крај света.
в 2 Пет 3:11–14.
всп Праведан, праведност.
г Мт 5:5;
УиЗ 45:58; 59:2; 63:49.
27 *а* всп Васкрсење.
б 1 Кор 15:44.
28 *а* всп Суд, последњи.
б УиЗ 43:32; 63:51; 101:31.
29 *а* всп Целестијална слава;
Човек, људи – Човек, могућност да постане као Небески Отац.

ћете онда од ње саме, и то пунину.

30. И они који су оживљени делом [а]терестријалне славе примиће онда од ње саме, и то пунину.

31. А такође и они који су оживљени делом [а]телестијалне славе, примиће онда од ње саме, и то пунину.

32. И они који остају ће такође бити [а]оживљени; ипак, вратиће се поново на своје место, да уживају у ономе што су [б]вољни да приме, јер не беху вољни да уживају у ономе што су могли да приме.

33. Јер каква је корист човеку ако му је дар подарен, а он га не прими? Гле, он се не радује ономе што му је дато, нити се радује ономе ко је дародавац.

34. И опет, заиста вам кажем да је оно што подлеже закону исто тако заштићено законом и усавршено и [а]посвећено њим самим.

35. Оно што [а]крши закон, и не влада се по њему, него настоји да постане закон само себи, и жели да пребива у греху, и све у свему пребива у греху, не може бити посвећено законом, нити [б]милошћу, [в]правдом или судом. Зато, мора остати и надаље [г]прљаво.

36. Свим царствима је дат закон;

37. И има пуно [а]царстава; јер не постоји место на коме нема царства; и не постоји царство у коме нема места, било да је више или ниже царство.

38. А сваком царству је дат [а]закон; такође у оквиру сваког закона постоје одређена ограничења и услови.

39. Свако биће које не живи по овим [а]условима није [б]оправдано.

40. Јер [а]разум приања уз разум; [б]мудрост прима мудрост, [в]истина прихвата истину, [г]честитост љуби честитост, [д]светлост приања уз светлост, милост [ђ]саосећа са милошћу и тражи своје; правда наставља својим путем и тражи своје; суд иде пред лицем онога који седи на престолу, свиме управља и све извршава.

41. Он све [а]схвата, и све је пред Њим, и све је око Њега; и Он је изнад свега, и у свему, и кроз све, и око свега; и све је по Њему, и од Њега, и то од Бога, у веке векова.

42. И опет, заиста, кажем вам, Он даде закон за све, по коме

30 *а* всп Терестријална слава.
31 *а* всп Телестијална слава.
32 *а* Алма 11:41–45.
б всп Слобода избора.
34 *а* всп Посвећење.
35 *а* всп Побуна.
б всп Милостив, милост.
в всп Правда.
г Отк 22:11; 1 Не 15:33–35; 2 Не 9:16; Алма 7:21.
37 *а* УиЗ 78:15.
38 *а* УиЗ 88:13.
39 *а* УиЗ 130:20–21.
б всп Оправдање, оправдати.
40 *а* всп Разум, разуми.
б всп Мудрост.
в всп Истина.
г всп Честитост.
д всп Светлост, светлост Христова.
ђ всп Самилост.
41 *а* 1 Јн 3:20; 1 Не 9:6; 2 Не 9:20; УиЗ 38:1–3. всп Свезнајући.

се све то креће у своје [а]време и своје доба;

43. А њихови путеви су зацртани, и то путеви неба и земље, и укључују земљу и све планете.

44. И они дају [а]светлост један другоме у своје време и своје доба, у својим минутима, у својим часовима, у својим данима, у својим недељама, у својим месецима, у својим годинама – а код Бога је све ово [б]једна година, али не и код човека.

45. Земља се котрља на крилима својим, и [а]сунце даје своју светлост дању, а месец даје своју светлост ноћу, и звезде дају своју светлост док се котрљају на крилима својим у слави својој, усред [б]моћи Божје.

46. Са чим ћу упоредити ова царства како бисте разумели?

47. Гле, све су ово царства, и ко год је видео било које или најмање од ових, [а]видео је Бога како се креће у свом величанству и моћи.

48. Кажем вам, видео га је; ипак, онај који дође [а]својима не беше схваћен.

49. [а]Светлост светли у тами, а тама је не схвата; ипак, доћи ће дан када ћете [б]схватити, и то Бога, јер сте оживљени у Њему и по Њему.

50. Онда ћете знати да сте ме видели, да ја јесам, и да сам истинита светлост која је у вама, и да сте у мени; у супротном не бисте могли имати успеха.

51. Гле, упоредићу ова царства са човеком који има њиву, и посла своје слуге на њиву да на њој копају.

52. И рече првоме: Иди и ради на њиви, и првога часа дођи ћу к теби, и видећеш радост на лицу моме.

53. И рече другоме: Иди и ради на њиви, и другога часа посетићу те са радошћу на лицу своме.

54. Обратио се и трећем говорећи: Посетићу те;

55. И четвртом, и тако даље све до дванаестог.

56. А господар њиве у првом часу оде првоме, и оста са њим читав тај час, и њему беше драго због светла на лицу свог господара.

57. А онда он оде од првог како би могао да посети и другог, и трећег, и четвртог, и тако даље све до дванаестог.

58. И тако сви они примише светло лица свог господара, свако у свој час, и у своје време, и у своје доба –

59. Почевши са првим, и тако даље до [а]последњег, и од последњег до првог, и од првог до последњег;

60. Свако својим редом, док му

42*а* Дан 2:20–22; Авр 3:4–19.
44*а* всп Светлост, светлост Христова.
б Пс 90:4; 2 Пет 3:8.
45*а* Пос 1:16; Авр 4:16.
б УиЗ 88:7–13.
47*а* Алма 30:44; Мојсије 1:27–28; 6:63; Авр 3:21.
48*а* Јн 1:11; 3 Не 9:16; УиЗ 39:1–4.
49*а* УиЗ 6:21; 50:23–24; 84:45–47.
б Јн 17:3; УиЗ 93:1, 28.
59*а* Мт 20:1–16.

се час не заврши, и то по томе како му је господар заповедио, како би господар његов био прослављен по њему, и он по свом господару, да би сви били прослављени.

61. Дакле, с овом параболом ћу упоредити сва ова царства, и [а]становнике њихове – свако царство у свом часу, и у своје време, и у своје доба, и то према прогласу који је Бог сачинио.

62. И опет, заиста, кажем вам, [а]пријатељи моји, остављам вам ово казивање да [б]промишљате у својим срцима, са овом заповешћу коју вам дајем, да ме [в]призивате док сам близу –

63. [а]Приближите се к мени и ја ћу се приближити к вама; [б]тражите ме марљиво и [в]наћи ћете ме; иштите и примићете; куцајте, и отвориће вам се.

64. Шта год [а]заиштете од Оца у име моје, што вам је [б]потребно, даће вам се;

65. А ако заиштете било шта што вам није [а]потребно, окренуће се то на [б]осуду вашу.

66. Гле, то што чујете је налик [а]гласу онога који виче у пустињи – у пустињи, јер га не можете видети – гласу моме, јер је глас мој [б]Дух; мој Дух је истина; [в]истина траје и нема краја; и ако је у вама, биће је у обиљу.

67. А ако је око ваше [а]упрто на [б]славу моју, цела тела ваша ће бити испуњена светлошћу, и у вама неће бити таме; а оно тело које је испуњено светлошћу све [в]схвата.

68. Дакле, [а]посвећујте се како би вам [б]умови били предани Богу, и дани ће доћи када ћете Га [в]видети; јер ће вам разоткрити лице своје, а то ће се догодити у време које Он одреди, и на Његов начин, и према вољи Његовој.

69. Сетите се великог и последњег обећања које вам дадох; одбаците [а]доконе мисли своје и претерани [б]смех ваш далеко од вас.

70. Задржите се, задржите на овом месту, и сазовите свечани скуп, и то оних који су први радници у овом последњем царству.

71. А они које су [а]упозорили на свом путу нека призивају Господа, и промишљају на кратко у својим срцима о ономе што су примили.

---

61 *а* УиЗ 76:24.
62 *а* УиЗ 84:63; 93:45.
б всп Промишљати.
в Иса 55:6; Јак 1:5; УиЗ 46:7.
63 *а* Зах 1:3; Јак 4:8; Отк 3:20.
б 1 Дн 28:9; Етер 12:41; УиЗ 101:38.
в УиЗ 4:7; 49:26.
64 *а* всп Молитва.
б УиЗ 18:18; 46:28–30.
65 *а* Јак 4:3.
б УиЗ 63:7–11.
66 *а* Иса 40:3; 1 Не 17:13; Алма 5:37–38; УиЗ 128:20.
б всп Свети Дух; Светлост, светлост Христова.
в всп Истина.
67 *а* Мт 6:22; Лк 11:34–36; УиЗ 82:19.
б Јн 7:18.
в ПСол 28:5; УиЗ 93:28. всп Распознавање, дар.
68 *а* всп Посвећење.
б всп Ум.
в УиЗ 67:10–13; 93:1; 97:15–17.
69 *а* Мт 12:36; Мос 4:29–30; Алма 12:14.
б УиЗ 59:15; 88:121.
71 *а* всп Упозоравати, упозорење.

72. Гле, и ево, бринућу се о стадима вашим, и подићи ћу старешине и послаћу их к њима.

73. Гле, убрзаћу дело своје у право време.

74. И дајем вама, који сте први [а]радници у овом последњем царству, заповест да се скупите, и организујете се, и припремите се, и [б]посветите се; да, прочистите своја срца, и [в]очистите руке своје и ноге своје преда мном, како бих вас учинио [г]чистим;

75. Да могу посведочити [а]Оцу вашем, и Богу вашем, и Богу мом, да сте чисти од крви овог опаког поколења; како бих испунио ово обећање, ово велико и последње обећање, које сам вам дао, када зажелим.

76. Такође, дајем вам заповест да наставите у [а]молитви и [б]посту од сада па надаље.

77. И дајем вам заповест да [а]поучавате један другога [б]учењима царства.

78. Поучавајте марљиво и моја [а]благодат ће бити на вама, како бисте били савршеније [б]упућени у теорију, у начело, у учење, у закон јеванђеља, у све што се односи на царство Божје, што је за вас потребно да разумете;

79. О ономе и на [а]небу и на земљи, и под земљом, ономе што је било, што јесте, ономе што ће се ускоро догодити; о ономе што је код куће, ономе што је у туђини; [б]ратовима и неприликама народа, и судовима који су над земљом; такође и о сазнањима о земљама и царствима –

80. Како бисте били у свему припремљени када вас поново пошаљем да величате позив на који вас позвах, и мисију коју вам поверих.

81. Гле, послах вас да [а]сведочите и упозоравате људе, и неопходно је да свако ко је био упозорен [б]упозорава свог ближњег.

82. Зато, они остају без оправдања, и њихови греси су на њиховим сопственим главама.

83. Онај који ме [а]помно [б]тражи, наћи ће ме, и неће бити остављен.

84. Дакле, задржите се, и радите марљиво, како бисте били усавршени у вашој служби одласка међу [а]нејевреје по последњи пут, сви ви које уста Господња именују, да [б]свежете закон и запечатите сведочанство, и да припремите свеце за дан суда који ће доћи;

74 *а* Мт 20:1, 16.
б Лев 20:7–8; 3 Не 19:28–29; УиЗ 50:28–29; 133:62.
в всп Чисти и нечисти.
г Етер 12:37.
75 *а* всп Бог, Божанство – Бог Отац; Отац на небу; Човек, људи – Човек, духовно дете Небеског Оца.
76 *а* всп Молитва.
б всп Пост, постити.
77 *а* всп Поучавати, учитељ.
б всп Учење Христово.
78 *а* всп Благодат.
б УиЗ 88:118; 90:15; 93:53.
79 *а* всп Небо.
б всп Рат.
81 *а* всп Сведочити.
б УиЗ 63:58. всп Упозоравати, упозорење.
83 *а* Понз 4:29–31; Јер 29:12–14; УиЗ 54:10.
б Алма 37:35.
84 *а* ИЏС 1:41.
б Иса 8:16–17.

85. Како би њихове душе избегле гнев Божји, [а]пустошење одвратности која чека опаке, и у овом свету и у свету који ће доћи. Заиста, кажем вам, нека они који нису прве старешине остану у винограду док их уста Господња не [б]позову, јер њихово време још увек није дошло; одећа њихова није [в]чиста од крви овог поколења.

86. Останите на [а]слободи којом сте [б]ослобођени, не [в]петљајте се са [з]грехом, него нека ваше руке буду [д]чисте, док Господ не дође.

87. Неће много дана проћи а [а]земља ће [б]задрхтати и тетураће се тамо и амо као пијанац; и [в]сунце ће скрити лице своје, и одбиће да засветли; и месец ће се окупати у [з]крви; и [д]звезде ће постати веома гневне, и бациће се доле као смоква која пада са смоквиног дрвета.

88. А након вашег сведочанства гнев и негодовање долазе људима.

89. Јер након вашег сведочанства долази сведочанство путем [а]земљотреса, који ће изазвати јецање посред земље, а људи ће падати на њу и неће моћи да стоје.

90. А долази и сведочанство путем [а]гласа громова, и гласа муња, и гласа бура, и гласа таласа морских који се уздижу преко сваке мере.

91. И све ће се [а]узбуркати; и засигурно, срца ће људска премрети; јер ће страх завладати свим људима.

92. И [а]анђели ће летети посред неба, узвикујући гласом гласним, док трубе у трубу Божју, говорећи: Припремите се, припремите, о становници земаљски, јер суд Бога нашега дође. Гле, и ено, [б]Младожења долази, изађите Му у сусрет.

93. И убрзо ће се појавити [а]велики знак на небу, и сви ће га заједно видети.

94. И други анђео ће затрубити у трубу своју, говорећи: Та [а]велика [б]црква, [в]мајка одвратности, која учини да сви народи пију вино гнева [з]блуда њеног, која прогања свеце Божје, која проли крв њихову – она која седи на многим водама, и на острвима морским – гле, она је [д]кукољ земље; свезана је у снопље, повези њени су ојачани, никo их не може одрешити; стога, спремна је да се

85*а* Мт 24:15.
б УиЗ 11:15.
в 1 Не 12:10–11; Јаков 1:19; 2:2; УиЗ 112:33.
всп Чист, чистоћа.
86*а* Мос 5:8.
всп Слобода.
б Јн 8:36.
всп Слобода избора; Слободан, слобода.
в Гал 5:1.
з всп Грех.
д Јов 17:9; Пс 24:4; Алма 5:19.
87*а* Иса 13:4–13.
б УиЗ 43:18.
в Јоило 2:10; УиЗ 45:42; 133:49.
з Отк 6:12.
д Јоило 3:15.
89*а* УиЗ 45:33.
90*а* Отк 8:5; УиЗ 43:17–25.
91*а* УиЗ 45:26.
92*а* Отк 8:13; УиЗ 133:17.
б Мт 25:1–13; УиЗ 33:17; 133:10, 19.
93*а* Мт 24:30; Лк 21:25–27.
всп Знаци временски.
94*а* 1 Не 13:4–9.
б всп Ђаво – Црква ђаволова.
в Отк 17:5.
з Отк 14:8.
д Мт 13:38.

[ђ]спали. И он ће затрубити у трубу своју и дуго и гласно, и сви ће је народи чути.

95. И биће [а]тишине на небу око пола сата; а убрзо након тога ће се завеса небеска размотати, као што се [б]свитак размотава након што је смотан, и [в]лице Господње ће се разоткрити;

96. А свеци који су на земљи, који су живи, биће оживљени и [а]узнесени да се сретну са Њим.

97. И они који су спавали у својим гробовима ће [а]изаћи, јер ће им се гробови отворити; и биће такође узнесени да Га сретну у сред стуба небеског –

98. Они су Христови, [а]првенци, они који ће први сићи са Њим, и они који су на земљи и у гробовима својим, који су први узнесени да се сретну са Њим; и све ово помоћу гласа трубе анђела Божјег.

99. А након овога други ће анђео затрубити, и то је друга труба; и онда долази откупљење оних који су Христови при Његовом доласку; који примише свој део у тој [а]тамници која је за њих припремљена, како би примили јеванђеље, и како би им било [б]суђено као људима у телу.

100. И опет, још једна труба ће затрубити, и то је трећа труба; а онда долазе [а]духови оних којима треба да се суди, а нашли су се под [б]осудом;

101. А то су остали [а]мртви; и они не оживљавају све док се [б]хиљаду година не заврши, нити све до краја земље.

102. И још једна труба ће затрубити, а то је четврта труба, говорећи: Има неких међу онима који ће остати све до тог великог и последњег дана, и то до краја, који ће остати и на даље [а]прљави.

103. И још једна труба ће затрубити, а то је пета труба, и пети анђео који поверава [а]вечно јеванђеље – летећи посред неба, свим народима, коленима, језицима и људима;

104. А овако ће звучати труба његова, говорећи свима, и на небу и на земљи, и онима који су под земљом – јер ће [а]свако ухо то чути, и свако колено се [б]поклонити, и сваки језик ће признати, док чују звук трубе, говорећи: [в]Бојте се Бога, и дајте славу ономе који седи на престолу, у веке векова; јер час суда Његовог дође.

94 *ђ* УиЗ 64:23–24; 101:23–25.
всп Земља – Чишћење земље.
95 *а* УиЗ 38:12.
б Отк 6:14.
в всп Други долазак Исуса Христа.
96 *а* 1 Сол 4:16–17.
97 *а* УиЗ 29:13; 45:45–46; 133:56.
всп Васкрсење.
98 *а* 1 Кор 15:23.
99 *а* УиЗ 76:73; 138:8.
всп Спасење за мртве.
б 1 Пет 4:6.
100 *а* Отк 20:12–13; Алма 11:41; УиЗ 43:18; 76:85.
б всп Осудити, осуда.
101 *а* Отк 20:5.
б всп Хиљадугодишњица.
102 *а* всп Нечистоћа, прљавштина.
103 *а* Отк 14:6–7.
всп Обнова јеванђеља.
104 *а* Отк 5:13.
б Иса 45:23; Фил 2:9–11.
в всп Дубоко поштовање; Страх, бојати се – Страх од Бога.

105. И опет, још један ће анђео затрубити трубом својом, а то је шести анђео, говорећи: [а]Паде она која учини да сви народи пију вино гнева блуда њеног; она паде, паде!

106. И опет, још један анђео ће затрубити трубом својом, а то је седми анђео говорећи: Готово је, готово је! [а]Јагње Божје само [б]надвлада и [в]изгази кацу, и то кацу жестине гнева свемогућег Бога.

107. И онда ће анђели бити крунисани славом моћи Његове, а [а]свеци ће бити испуњени [б]славом Његовом, и примити своју [в]баштину и бити [г]изједначени са Њим.

108. И онда ће први анђео поново затрубити трубом својом у уши свих живих, и [а]открити тајна дела људска, и моћна дела Божја из [б]првих хиљаду година.

109. А онда ће други анђео затрубити трубом својом, и открити тајна дела људска, и мисли и намере срца њихових, и моћна дела Божја из других хиљаду година –

110. И тако даље, све док седми анђео не затруби трубом својом; и он ће стајати на земљи и на мору, и заклињати се у име онога који седи на престолу, да неће бити више [а]времена; и [б]Сотона ће бити свезан, та стара змија, који је назван ђаво, и неће се одвезати током [в]хиљаду година.

111. А онда ће бити [а]одрешен на кратко, како би сакупио своју војску.

112. И [а]Михајло, седми анђео, и то арханђео, скупиће своју војску, и то војску небеску.

113. А ђаво ће сакупити своју војску, и то војску пакленску, и поћи ће у битку против Михајла и његове војске.

114. А онда долази [а]битка великога Бога, а ђаво и његова војска ће бити бачени на место коме припадају, како више уопште не би имали моћ над свецима.

115. Јер ће Михајло војевати њихове битке, и надвладаће онога који [а]тражи престо онога који седи на престолу, и то Јагњета.

116. Ово је слава Божја, и оних који су [а]посвећени, и они неће више видети [б]смрти.

117. Зато, заиста вам кажем, [а]пријатељи моји, сазовите свечани скуп ваш, како вам заповедих.

105*а* Отк 14:8; УиЗ 1:16.
106*а* всп Јагње Божје.
б 1 Кор 15:25.
в Иса 63:3–4; Отк 19:15; УиЗ 76:107; 133:50.
107*а* всп Светац.
б всп Целестијална слава.
в всп Узвишење.
г УиЗ 76:95.
108*а* Алма 37:25; УиЗ 1:3.
б УиЗ 77:6–7.
110*а* УиЗ 84:100.
б Отк 20:1–3; 1 Не 22:26; УиЗ 101:28. всп Ђаво.
в всп Хиљадугодишњица.
111*а* УиЗ 29:22; 43:30–31.
112*а* всп Михајло.
114*а* Отк 16:14.
115*а* Иса 14:12–17; Мојсије 4:1–4.
116*а* всп Посвећење; Узвишење.
б Отк 21:4; Алма 11:45; 12:18; УиЗ 63:49. всп Бесмртан, бесмртност.
117*а* УиЗ 109:6.

118. И пошто немају сви веру, тражите марљиво и [а]поучавајте једни друге речима [б]мудрости; тражите у најбољим [в]књигама речи мудрости, настојте да учите, и то проучавањем а и вером.

119. Организујте се, припремите све што је потребно, и успоставите [а]дом, и то дом молитве, дом поста, дом вере, дом поучавања, дом славе, дом реда, дом Божји;

120. Како би ваши доласци били у име Господње, и ваши одласци у име Господње, како би сви поздрави ваши били у име Господње, са рукама подигнутим ка Свевишњем.

121. Дакле, [а]оканите се свих празних прича ваших, свакаквог [б]смеха, свих ваших [в]пожудних жеља, сваке [г]охолости и лакомислености, и свих ваших опаких дела.

122. Одредите међу собом учитеља, и не говорите сви одједном, него нека свако говори у своје време, а сви други нека слушају његово казивање, да би након што сви буду говорили, свако просветлио свакога, и како би свако имао подједнаку повластицу.

123. Гледајте да [а]љубите један другога, оканите се [б]похлепе, учите се да удељујете један другоме како јеванђеље налаже.

124. Оканите се [а]доконости, оканите се нечистоће, оканите се [б]проналажења грешака један код другога, оканите се спавања више него што је потребно, одлазите у своје постеље рано, да не бисте били уморни, устајте рано, како би тела ваша и умови ваши били окрепљени.

125. И изнад свега, огрните се свезом [а]милосрђа, као огртачем, а то је свеза савршености и [б]мира.

126. [а]Молите се увек, како не бисте клонули, док не [б]дођем. Гле, и ево, долазим брзо, и примам вас к себи. Амен.

127. И опет, ред припремљен за дом председништва пророчке [а]школе, установљен да би их упутио у свему што им је потребно, и то за све [б]службенике цркве, или другим речима, оне који су позвани на службу у цркви, од високих свештеника па све до ђакона.

128. А ово ће бити ред дома председништва школе. Онај који је одређен да буде председник, или учитељ, треба да се налази на свом месту, у дому који ће бити припремљен за њега.

118 *а* УиЗ 88:76–80.
всп Поучавати, учитељ.
б всп Мудрост.
в УиЗ 55:4; 109:7, 14.
119 *а* УиЗ 95:3; 97:10–17; 109:2–9; 115:8.
всп Храм, дом Господњи.
121 *а* УиЗ 43:34; 100:7.
б УиЗ 59:15; 88:69.
в всп Телесан.
г всп Охолост.
123 *а* всп Љубав.
б всп Жудети.
124 *а* всп Докон, доколица.
б УиЗ 64:7–10.
всп Зло говорење.
125 *а* всп Милосрђе.
б всп Мир.
126 *а* всп Молитва.
б УиЗ 1:12.
127 *а* всп Школа, пророчка.
б всп Служба, службеник.

129. Дакле, он треба да буде први у дому Божјем, на месту на коме окупљени у дому могу да чују његове речи пажљиво и разговетно, не уз гласан говор.

130. А када дође у дом Божји, јер треба да буде први у дому – гле, то је дивно, како би био пример –

131. Нека себе [а]принесе у молитви на коленима својим пред Богом, у знак сећања на вечни завет.

132. А када било ко уђе после њега, нека учитељ устане, и подигнутих руку према небу, да, и то усправно, поздрави свога брата или браћу овим речима:

133. Јеси ли то ти брате или браћо? Поздрављам те у име Господа Исуса Христа, у знак или сећање на вечни завет, по коме те примам у [а]заједништво, са одлучношћу која је чврста, непоколебљива и непроменљива, да будем твој пријатељ и [б]брат по благодати Божјој везан љубављу, да ходам без кривице са свим заповестима Божјим, са захвалношћу, у веке векова. Амен.

134. А онај ко се не нађе вредан овог поздрава не треба да има места међу вама, јер не треба да дозволите да мој дом буде њиме [а]упрљан.

135. А онај који улази и веран је преда мном, и брат је, или су браћа, поздравиће председника или учитеља подигнутим рукама према небу, истом овом молитвом и заветом, или говорећи амен, као потврду истог.

136. Гле, заиста, кажем вам, ово вам је пример узајамног поздрављања у дому Господњем, у школи пророчкој.

137. И позвани сте да то чините с молитвом и захваљивањем, како вас дух подстакне у свему што чините у дому Господњем, у школи пророчкој, како би постала светиња, таберакул Светог Духа за ваше [а]просвећење.

138. И не примајте никога међу вама у ову школу осим ако није чист од [а]крви овог поколења;

139. И треба да буде примљен обредом [а]прања ногу, јер је у ову сврху обред прања ногу установљен.

140. И опет, обред прања ногу треба да служи председник, или председавајући старешина цркве.

141. Треба га почети молитвом, а након [а]узимања хлеба и вина, треба да се опаше по [б]узорку датом у тринаестом поглављу Јовановог сведочанства о мени. Амен.

131 *а* всп Клањати се.
133 *а* всп Заједништво.
б всп Браћа, брат; Сестра.
134 *а* УиЗ 97:15–17; 110:7–8.
137 *а* УиЗ 50:21–24.
138 *а* УиЗ 88:74–75, 84–85.
139 *а* всп Прати, опран, прање.
141 *а* всп Причест.
б Јн 13:4–17.

89. ОДСЕК

Откривење дато преко пророка Џозефа Смита, у Киртланду, у Охају, 27. фебруара 1833. год. Као последица тога што су раније браћа користила дуван на својим састанцима, пророк беше вођен да промишља о томе и као резултат тога упитао је Господа у вези са тим. Ово откривење познато као реч мудрости је резултат.

1–9 Коришћење вина, јаких пића, дувана, и врућих напитака је забрањено. 10–17 Биље, воће, месо и житарице су одређени на корист човеку и животињама. 18–21 Послушност закону јеванђеља, укључујући и реч мудрости, доноси временске и духовне благослове.

Ово је [a]Реч мудрости, за добробит савета високих свештеника, скупљених у Киртланду, за цркву, а и за свеце у Сиону –

2. Да се пошаље као поздрав, не као заповест или присила, него као откривење и реч мудрости, која показује ред и [a]вољу Божју по питању временског спасења свих светаца у последњим данима –

3. Дата као начело са [a]обећањем, прилагођена способностима слабих и оних који су најслабији од свих [б]светаца, који јесу или се могу звати свецима.

4. Гле, заиста, овако вам говори Господ: Као последица [a]зала и намера које постоје и које ће постојати у срцима [б]завереника у последњим данима, [в]упозорих вас, и унапред вас упозоравам дајући вам откривењем ову реч мудрости –

5. Да уколико ико међу вама пије [a]вино или јако пиће, гле, то није добро, нити прикладно у очима Оца вашега, осим приликом заједничког окупљања да бисте принели причести своје пред Њим.

6. И гле, то треба да буде вино, да, [a]чисто вино од грожђа винове лозе, што га ви начинисте.

7. И опет, [a]јака пића нису за стомак, него су за испирање тела ваших.

8. И опет, дуван није за [a]тело, нити за стомак, и није добар за човека, него је биљка за ране и сву болесну стоку, да се употребљава са расуђивањем и са вештином.

9. И опет, врући напици нису за тело или стомак.

10. И опет, заиста, кажем вам,

89 1*a* всп Реч мудрости.
2*a* УиЗ 29:34.
всп Заповести Божје.
3*a* УиЗ 89:18–21.
б всп Светац.
4*a* всп Обманути, обмана.
б всп Тајни савези.
в всп Упозоравати, упозорење.
5*a* Лев 10:9–11; Иса 5:11–12; 1 Кор 6:10.
6*a* УиЗ 27:1–4.
7*a* ПСол 20:1; 23:29–35.
8*a* 1 Кор 3:16–17.
всп Тело.

све корисно [а]биље је Бог одредио за телесни склоп, природу, и употребу човекову –

11. Свака биљка у своје време, и свако воће у своје време, све ово да се користи промишљено и са [а]захваљивањем.

12. Да, и [а]месо [б]животиња и птица небеских, ја, Господ, одредих за употребу човекову уз захваљивање, ипак оно треба да се употребљава [в]умерено.

13. А мени је угодно да се не употребљава, осим у време зиме, или хладноће, или глади.

14. Све [а]житарице су одређене за употребу човеку и животињама, да буду потпора живота, не само човеку већ и зверима пољским, и птицама небеским, и свим дивљим животињама што трче и гмижу по земљи;

15. А њих је Бог створио за човекову употребу само у време глади и претеране изгладнелости.

16. Све житарице су добре као храна човеку, исто као и плод винове лозе, оно што рађа плодом, било у земљи или на њој –

17. Ипак, пшеница за човека, кукуруз за говече, и овас за коња, и раж за птице и за свињу, и за све звери пољске, и јечам за све корисне животиње, и за блага пића, исто као и друге житарице.

18. А сви свеци који се држе тога и следе ова казивања, ходајући послушни заповестима, примиће [а]здравље у пупак свој и мождину у кости своје;

19. И наћи ће [а]мудрост и велике ризнице [б]знања, и то ризнице скривене;

20. И [а]трчаће а неће се уморати, и ходаће а неће малаксати.

21. И ја, Господ, дајем им [а]обећање да ће их анђео уништитељ [б]мимоићи, као и децу Израелову, и неће их погубити. Амен.

90. ОДСЕК

Откривење дато пророку Џозефу Смиту, у Киртланду, у Охају, 8. марта 1833. год. Ово откривење представља корак даље у успостављању Првог председништва (видети увод 81. одсека); сходно томе, поменути саветници беху заређени 18. марта 1833. год.

1–5 Кључеви царства су поверени Џозефу Смиту а преко њега цркви. 6–7 Сидни Ригдон и Фредерик Џ. Вилијамс треба да служе

10*а* ти биљке. Пос 1:29; УиЗ 59:17–20.
11*а* всп Захвалан, захвалити, захваљивање.
12*а* Пос 9:3; Лев 11:1–8.
б 1 Тим 4:3–4; УиЗ 49:18–21.
в УиЗ 59:20.
14*а* Дан 1:6–20.
18*а* ПСол 3:8.
19*а* всп Мудрост.
б всп Знање; Сведочанство.
20*а* Иса 40:31.
21*а* УиЗ 84:80.
б Изл 12:23, 29.

у Првом председништву. 8–11 Јеванђеље треба да се проповеда народима Израела, нејеврејима, и Јеврејима, свакоме како би га чуо на свом језику. 12–18 Џозеф Смит и његови саветници треба да успоставе ред у цркви. 19–37 Неке појединце је Господ саветовао да ходају усправно и служе у Његовом царству.

Овако говори Господ, заиста, заиста ти кажем сине мој, греси твоји су ти [а]опроштени, према молби твојој, јер молитве твоје и молитве браће твоје досегоше до ушију мојих.

2. Дакле, благословен си од сада па надаље, ти који носиш [а]кључеве царства који су ти дати, [б]царства које се успоставља по последњи пут.

3. Заиста, кажем ти, кључеви овог царства никада неће бити одузети од тебе, док си у овом свету, нити у свету који ће доћи;

4. Ипак, преко тебе ће се [а]откривења дати другима, да, и то цркви.

5. А сви они који примају откривења Божја, нека [а]пазе како се односе према њима да их не би узимали олако, и били тиме доведени под осуду, и спотакли се и пали када се олује сруче, и ветрови дувају, и [б]кише се сруче, и ударе на куће њихове.

6. И опет, заиста кажем браћи твојој, Сиднију Ригдону и Фредерику Ц. Вилијамсу, и њима су греси опроштени, и сматрају се једнаки теби у држању кључева овог последњег царства;

7. А твојим служењем кључева пророчке [а]школе коју заповедих да се организује;

8. Да би тиме били усавршени у својој служби за спасење Сиона, и народа Израела, и нејевреја, свих који поверују;

9. Како би твојим служењем примили реч, и пренели је својим служењем до свих крајева земље, [а]прво [б]нејеврејима, а онда, гле, и ево, окренуће се ка Јеврејима.

10. А онда долази дан када ће се мишица Господња [а]открити у моћи да увери народе, народе незнабожаца, дом [б]Јосифов, у јеванђеље њиховог спасења.

11. Јер ће се догодити тога дана, да ће свако [а]чути пунину јеванђеља на сопственом језику, и на сопственом наречју, преко оних који су [б]заређени да имају ову [в]моћ, служењем [г]Утешитеља,

90 1 *а* всп Опростити.
2 *а* УиЗ 65:2.
всп Кључеви свештенства.
б всп Царство Божје или царство небеско.
4 *а* Дела 7:38; Рим 3:2; Јев 5:12; УиЗ 124:39, 126.
всп Пророштво, прорицати.
5 *а* УиЗ 1:14.
б Мт 7:26–27.
7 *а* всп Школа, пророчка.
9 *а* Мт 19:30; Етер 13:10–12.
б 1 Не 13:42; УиЗ 107:33; 133:8.
10 *а* УиЗ 43:23–27; 88:84, 87–92.
б Пос 49:22–26; 1 Не 15:13–14.
11 *а* всп Мисионарски рад.
б всп Заредити, заређење; Позвати, позван од Бога, позив.
в всп Свештенство.
г всп Утешитељ.

који је изливен на њих ради откривења Исуса Христа.

12. И сада, заиста, кажем вам, дајем вам заповест да наставите у [а]служби и у председавању.

13. А када завршите превођење књига пророка, од тада па надаље ћете [а]председавати над пословима у цркви и у [б]школи;

14. И с времена на време, како Утешитељ буде објавио, примаћете [а]откривења да бисте разоткрили [б]тајне царства;

15. И доводити цркве у ред, и [а]проучавати и [б]учити, и упознавати се са свим добрим књигама, и са [в]језицима, наречјима, и људима.

16. А ово ће бити ваш посао и мисија ваших живота, да председавате у савету, и доводите у ред све послове ове цркве и царства.

17. Не будите [а]постиђени, нити сметени; него будите опоменути због свог вашег поноса и [б]охолости, јер то доноси замку душама вашим.

18. Доведите у ред своје домове; држите се подаље од [а]немарности и [б]нечистоће.

19. Сада, заиста, кажем вам, нека се обезбеди место, што је пре могуће, за породицу твога саветника и писара, Фредерика Ц. Вилијамса.

20. И нека слуга мој времешни, [а]Џозеф Смит ст, настави да живи са својом породицом на месту на коме је сада; и нека се оно не продаје док уста Господња не искажу другачије.

21. И нека саветник мој, [а]Сидни Ригдон, остане тамо где сада борави док уста Господња не искажу другачије.

22. И нека бискуп марљиво тражи како би нашао [а]заступника, и нека то буде неко ко поседује уштеђено [б]богатство – човек Божји, и са јаком вером –

23. Како би стога могао да исплати сваки дуг; како спремиште Господње не би дошло на лош глас пред очима људи.

24. Тражите [а]марљиво, [б]молите се увек, и верујте, и [в]све ће допринети добру вашем, ако ходате усправно пред Богом и сећате се [г]завета којим сте се заветовали један другоме.

25. Нека ваше [а]породице буду мале, а посебно породица времешног слуге мога Џозефа Смита ст, а односи се на оне који не припадају вашим породицама;

12 *а* всп Служитељ.
13 *а* УиЗ 107:91–92.
б всп Школа, пророчка.
14 *а* всп Откривење.
б всп Тајне Божје.
15 *а* УиЗ 88:76–80, 118; 93:53.
б УиЗ 107:99–100; 130:18–19.
в всп Језик.
17 *а* Рим 1:16; 2 Не 6:13.
б УиЗ 88:121. всп Охолост.
18 *а* УиЗ 58:26–29. всп Докон, доколица.
б УиЗ 38:42.
20 *а* всп Смит, Џозеф, ст.
21 *а* всп Ригдон, Сидни.
22 *а* УиЗ 84:112–113.
б Јаков 2:17–19.
24 *а* всп Марљивост.
б всп Молитва.
в Јездра 8:22; Рим 8:28; УиЗ 100:15; 122:7–8.
г всп Завет.
25 *а* ти Сиромашни о којима се Џозеф Смит ст. бринуо.

26. Како се оно што је обезбеђено за вас, да остварите дело моје, не би одузело од вас и било дато онима који нису достојни –

27. И како тиме не бисте били спречени у остваривању онога што вам заповедих.

28. И опет, заиста, кажем вам, моја је воља да моја слушкиња Вијена Жак прими новац да плати своје трошкове, и иде у земљу Сион;

29. А остатак новца да посвети мени, и биће награђена у време које ја одредим.

30. Заиста вам кажем да је прикладно у мојим очима да она иде у земљу Сион, и прими баштину из руке бискупа;

31. Како би се у миру скућила уколико је верна, и да не би била докона у дане своје од тада па надаље.

32. И гле, заиста, кажем вам, да запишете ову заповест, и кажете својој браћи у Сиону, поздрављајући их с љубављу, да вас позвах да [а]председавате Сионом у време које ја одредих.

33. Дакле, нека престану да ми досађују у вези са тим.

34. Гле, кажем вам да ваша браћа у Сиону почињу да се кају, и анђели се радују над њима.

35. Ипак, са много чиме нисам претерано задовољан; и нисам баш задовољан слугом својим [а]Вилијамом Е. Меклелином, нити са слугом својим Сиднијем Гилбертом; нити са бискупом, а и други имају пуно тога због чега би требало да се покају.

36. Али заиста, кажем вам, да ћу се ја, Господ, препирати са [а]Сионом, и преклињаћу јаке његове, и [б]укоравати га док све не надвлада и постане [в]чист преда мном.

37. Јер се он неће померити са свог места, ја, Господ, рекох. Амен.

91. ОДСЕК

Откривење дато преко пророка Џозефа Смита, у Киртланду, у Охају, 9. марта 1833. год. Пророк је у то време био заузет превођењем Старог завета. Када је дошао до оних делова древних записа који су названи апокрифи, обратио се Господу и примио ово упутство.

1–3 Апокрифи су углавном тачно преведени али садрже много тога уметнутог рукама човечјим што није тачно. 4–6 Они користе онима који су просветљени Духом.

Заиста, овако вам говори Го-

32*а* УиЗ 107:91–92.
35*а* УиЗ 66:1; 75:6–9.
36*а* всп Сион.
б всп Укорити, прекор.
в всп Чист, чистоћа.

спод о [a]апокрифима – Много тога је у њима садржано што је истинито, и углавном су тачно преведени;

2. Много тога је садржано у њима што није истинито, а што је уметнуто рукама човечјим.

3. Заиста, кажем вам да није потребно да се апокрифи преводе.

4. Дакле, ко их чита, нека их [a]разуме, јер Дух објављује истину;

5. А онај ко је просветљен [a]Духом имаће користи од њих;

6. А онај ко их не прима Духом, не може имати користи. Зато није потребно да се они преводе. Амен.

92. ОДСЕК

Откривење дато пророку Џозефу Смиту, у Киртланду, у Охају, 15. марта 1833. год. Откривење даје упутства Фредерику Џ. Вилијамсу, који недавно беше постављен за саветника Џозефа Смита, у његовим дужностима у Уједињеној фирми (видети уводе одсека 78 и 82).

1–2 Господ даје заповест која се односи на пријем у уједињени ред.

Заиста, овако говори Господ, дајем [a]уједињеном реду, организованом према претходно датој заповести, откривење и заповест који се односе на слугу мога Фредерика Џ. Вилијамса, да га примите у уједињени ред. Оно што кажем једноме кажем свима.

2. И опет, кажем ти слуго мој Фредериче Г. Вилијамсу, бићеш активан члан овог реда; и у оној мери у којој си веран у држању свих претходних заповести, бићеш благословен заувек. Амен.

93. ОДСЕК

Откривење дато преко пророка Џозефа Смита, у Киртланду, у Охају, 6. маја 1833. год.

1–5 Сви који су верни ће видети Господа. 6–18 Јован сведочи да је Син Божји напредовао од благодати до благодати док није примио пунину славе Очеве. 19–20 Верник, који напредује од благодати до благодати, исто тако ће примити пунину Његову. 21–22 Они који су рођени по Христу су црква Прворођенчева. 23–28

91 1*a* всп Апокрифи.
4*a* всп Разумевање.
5*a* всп Надахнуће, надахнути; Свети Дух.
92 1*a* УиЗ 82:11, 15–21.
всп Уједињени ред.

Христ је примио пунину целокупне истине, а човек је преко послушности може примити на исти начин. 29–32 Човек у почетку беше са Богом. 33–35 Твар је вечна, и човек може примити пунину радости при васкрсењу. 36–37 Разум је слава Божја. 38–40 Деца су невина пред Богом због откупљења Христовог. 41–53 Браћи која су вође је заповеђено да успоставе ред у својим породицама.

Заиста, овако говори Господ: Догодиће се да ће свака душа која се [а]одрекне својих грехова и дође к мени, и [б]призове име моје, и [в]послуша глас мој, и држи заповести моје, [г]видети [д]лице моје и знати да ја јесам.

2. И да сам истинита [а]светлост која обасјава сваког који дође на овај свет.

3. И да сам [а]у Оцу, и Отац у мени, и да смо Отац и ја једно –

4. Отац, [а]јер ми [б]даде од своје пунине, а Син јер бејах у свету и начиних [в]тело табернакулом својим, и боравих међу синовима човечјим.

5. Бејах у свету и примих од Оца, а [а]дела Његова беху јасно објављена.

6. И [а]Јован виде и посведочи о пунини [б]славе моје, а пунина [в]Јовановог записа ће касније бити откривена.

7. И он посведочи, говорећи: Видех славу Његову, да Он беше од [а]почетка, пре постанка света.

8. Дакле, у почетку беше [а]Реч, јер Он беше Реч, и то гласник спасења –

9. [а]Светлост и [б]Откупитељ света; Дух истине, који дође у свет, јер свет преко Њега постаде, и у њему беше живот и светло за човека.

10. Светови преко Њега [а]посташе; човек преко Њега поста; све преко Њега поста, и по Њему, и од Њега.

11. И ја, Јован, сведочим да видех славу Његову, као славу Јединорођенца Очевог, пуног благодати и истине, и то Духа истине, који је дошао и боравио у телу, и боравио међу нама.

12. И ја, Јован, видех да Он не прими [а]пунину одмах, него прими [б]благодат за благодаћу;

93 1*а* всп Достојан, достојност; Покајати се, покајање.
б Јоил 2:32.
в всп Послушност, послушан, послушати.
г Изл 33:11; УиЗ 38:7–8; 67:10–12; 88:68; 101:23; 130:3. всп Утешитељ.
д пцс 1 Јн 4:12 (Додатак).
2*а* Јн 1:4–9; УиЗ 14:9; 84:45–47; 88:6–7. всп Светлост, светлост Христова.
3*а* Јн 10:25–38; 17:20–23; УиЗ 50:43–45.
4*а* Мос 15:1–7.
б всп Исус Христ – Власт.
в Лк 1:26–35; 2:4–14; 3 Не 1:12–14; Етер 3:14–16.
5*а* Јн 5:36; 10:25; 14:10–12.
6*а* Јн 1:34.
б всп Исус Христ – Слава Исуса Христа.
в Јн 20:30–31.
7*а* Јн 1:1–3, 14; 17:5; УиЗ 76:39.
8*а* всп Исус Христ; Јахве.
9*а* всп Светлост, светлост Христова.
б всп Откупитељ.
10*а* Јев 1:1–3; УиЗ 76:24; Мојсије 1:31–33.
12*а* Фил 2:6–11.
б Јн 1:16–17.

13. И Он не прими пунину одмах, него настави од [а]благодати до благодати, све док не прими пунину;

14. И тако Он беше назван [а]Сином Божјим, јер не прими пунину одмах.

15. И ја, [а]Јован, сведочим, и гле, небеса се отворише, и [б]Свети Дух сиђе на Њега у облику [в]голуба, и почину на њему, а онда дође глас са неба говорећи: Ово је [г]Син мој љубљени.

16. И ја, Јован, сведочим да Он прими пунину славе Очеве;

17. И Он прими [а]сву [б]моћ, и на небу и на земљи, и слава [в]Очева беше са Њим, јер Он пребиваше у Њему.

18. И догодиће се, да ћете ако сте верни примити пунину записа Јовановог.

19. Дајем вам ова казивања како бисте разумели и знали како да се [а]клањате, и знали чему да се клањате, како бисте могли доћи Оцу у име моје, и у право време примити од пунине његове.

20. Јер ако [а]заповести моје држите примићете од [б]пунине Његове, и бити [в]прослављени у мени као што сам ја у Оцу; зато, кажем вам, примићете [г]благодат за благодаћу.

21. А сада, заиста вам кажем, бејах у [а]почетку с Оцем, и [б]Првороћенац сам;

22. И сви они који су по мени рођени су [а]судеоници [б]славе моје, и црква су Првороћенчева.

23. Ви бејасте исто тако у почетку [а]с Оцем; оно што је Дух, и то Дух истине;

24. А [а]истина је [б]знање о ономе што јесте, и што беше, и што ће доћи;

25. И шта год је [а]више или мање од тога дух је опаког који беше [б]лажљивац од почетка.

26. Дух [а]истине је од Бога. Ја сам Дух истине, и Јован посведочи о мени, говорећи: Он прими пунину истине, да, и то сву истину;

27. А нико не прима [а]пунину ако не држи Његове заповести.

28. Онај који [а]држи Његове

13а Лк 2:52.
14а Лк 1:31–35; УиЗ 6:21. всп Бог, Божанство – Бог Син.
15а Јн 1:29–34.
б всп Свети Дух.
в всп Голуб, знак голуба.
г Мт 3:16–17.
17а Мт 28:18; Јн 17:2; 1 Пет 3:22.
б всп Исус Христ – Власт; Моћ.
в всп Бог, Божанство – Бог Отац.
19а Јн 4:21–26; 17:3; Дела 17:22–25. всп Клањати се.
20а УиЗ 50:28.
б Јн 1:16; УиЗ 84:36–39.
в Јн 17:4–5, 22. всп Човек, људи – Човек, могућност да постане као Небески Отац.
г всп Благодат.
21а Јн 1:1–2; 1 Пет 1:19–20; Мојсије 4:2.
б всп Првороћенац.
22а 1 Пет 5:1; УиЗ 133:57.
б всп Целестијална слава.
23а всп Човек, људи – Човек, духовно дете Небеског Оца.
24а всп Истина.
б всп Знање.
25а УиЗ 20:35.
б Јн 8:44; 2 Не 2:18; Мојсије 4:4.
26а Јн 14:6.
27а всп Савршен.
28а всп Послушност, послушан, послушати.

заповести прима истину и [б]светлост, док се не прослави у истини и све не [в]сазна.

29. Човек у [а]почетку исто тако беше са Богом. [б]Разум, или светлост истине, не беше створен нити начињен, нити би то могао да буде.

30. Сва истина је независна у делокругу у којем ју је Бог поставио, да [а]делује сама по себи, као и сваки разум; у супротном нема постојања.

31. Гле, у томе је [а]слобода избора човекова, а у томе је и осуда човекова; јер му је оно што беше од почетка [б]јасно објављено, а он не прима ту светлост.

32. И сваки човек чији дух не прима [а]светлост је под осудом.

33. Јер човек је [а]дух. [б]Твар је вечна, а дух и твар, нераздвојиво повезани, примају пунину радости;

34. А када су [а]раздвојени, човек не може примити пунину [б]радости.

35. [а]Твар је табернакул Божји, да, човек је табернакул Божји, и то храм; и који год [б]храм је укаљан, Бог ће уништити тај храм.

36. [а]Слава Божја је [б]разум, или, другим речима, [в]светлост и истина.

37. Светлост и истина се одричу оног који је [а]зло.

38. Сваки дух човечји беше [а]невин у почетку; а како Бог [б]откупи човека од [в]пада, људи опет посташе, у свом раном детињству, [г]невини пред Богом.

39. А тај опаки долази и [а]уклања светлост и истину, услед непослушности, од деце човечје, и због [б]предања очева њихових.

40. Ипак вам заповедих да подижете своју [а]децу у светлости и истини.

41. Али заиста ти кажем, слуго мој Фредериче Ц. Вилијамсу, и даље си под овом осудом;

42. Ниси [а]поучавао децу своју светлу и истини, према

28 *б* УиЗ 50:24; 84:45.
всп Светлост, светлост Христова.
в Јн 17:3; УиЗ 88:49, 67.
29 *а* Авр 3:18.
всп Предсмртни живот; Човек, људи.
б всп Разум, разуми.
30 *а* 2 Не 2:13–27.
31 *а* всп Слобода избора.
б Понз 30:11–14; УиЗ 84:23–24.
32 *а* всп Истина; Светлост, светлост Христова.
33 *а* УиЗ 77:2; Авр 5:7–8.
всп Човек, људи – Човек, духовно дете Небеског Оца.
б УиЗ 131:7–8; 138:17.
всп Васкрсење.
34 *а* 2 Не 9:8–10.
б всп Радост.
35 *а* УиЗ 130:22.
б 1 Кор 3:16–17.
36 *а* всп Исус Христ – Слава Исуса Христа; Слава.
б УиЗ 130:18–19; Авр 3:19.
всп Разум, разуми.
в УиЗ 88:6–13.
37 *а* Мојсије 1:12–16.
всп Ђаво.
38 *а* всп Невиност, невин.
б Мос 27:24–26; Мојсије 5:9; ЧВ 1:3.
всп Откупити, откупљен, откупљење.
в всп Пад Адама и Еве.
г Моро 8:8, 12, 22; УиЗ 29:46–47.
всп Спасење – Спасење деце.
39 *а* Мт 13:18–19; 2 Кор 4:3–4; Алма 12:9–11.
б Јез 20:18–19; Алма 3:8.
всп Предања.
40 *а* всп Породица – Обавезе родитеља.
42 *а* 1 Сам 3:11–13; УиЗ 68:25–31.

заповестима; и тај опаки има моћ, засад, над тобом, а то је разлог невоље твоје.

43. А сада ти заповест дајем – ако желиш да се избавиш треба да успоставиш [а]ред у кући својој, јер има пуно тога што није исправно у кући твојој.

44. Заиста, кажем слузи свом Сиднију Ригдону да у нечему није држао заповести које се тичу деце његове; зато, успостави прво ред у кући својој.

45. Заиста, кажем слузи своме Џозефу Смиту мл, или другим речима, назваћу вас [а]пријатељима, јер сте ви пријатељи моји, и имаћете баштину са мном –

46. Назвах вас [а]слугама ради света, и ви сте њихове слуге мене ради –

47. И сада, заиста кажем Џозефу Смиту мл – Ниси се држао заповести, и свакако је потребно да будеш [а]прекорен пред Господом;

48. Твоја се [а]породица свакако мора покајати и одређи неких ствари, и мора искреније обратити пажњу на твоје речи, или бити уклоњена са свог места.

49. Оно што кажем једноме кажем свима; [а]молите се увек како опаки не би имао моћ у вама, и уклонио вас са вашег места.

50. Мој слуга Њуел К. Витни такође, бискуп цркве моје, треба да буде укорен, и треба да доведе у ред своју породицу, и да гледа да су марљивији и ревноснији у дому, да се моле увек, или ће бити уклоњени са свог [а]места.

51. Сада, кажем вам, другови моји, нека слуга мој Сидни Ригдон крене на свој пут, и пожури, и такође проглашава годину [а]милости Господње, и јеванђеље спасења, како га ја подстакнем; и уз молитву вере ваше са општом сагласношћу, подржаћу га.

52. И нека слуге моје Џозеф Смит мл. и Фредерик Џ. Вилијамс такође пожуре, и даће им се баш сходно молитви вере, а у мери у којој се држите мојих речи нећете бити постиђени у овом свету, нити у свету који ће доћи.

53. И заиста, кажем вам, да је моја воља да убрзате [а]превођење мојих Светих писама, и да [б]стекнете [в]знање о историји, и о земљама, и о царствима, о законима Божјим и човечјим, а све то зарад спасења Сиона. Амен.

43*а* 1 Тим 3:4–5.
45*а* УиЗ 84:63; 88:62.
46*а* Лев 25:55; 1 Не 21:3–8. всп Служба.
47*а* УиЗ 95:1–2.
всп Укорити, прекор.
48*а* всп Породица – Обавезе деце.
49*а* 3 Не 18:15–21.
50*а* УиЗ 64:40.
51*а* Лк 4:19.
53*а* всп Превод Џозефа Смита (ПЏС).
б УиЗ 88:76–80, 118.
в всп Знање.

94. ОДСЕК

Откривење дато преко пророка Џозефа Смита, у Киртланду, у Охају, 2. августа 1833. год. Хајрам Смит, Рејнолдс Кахун, и Царед Картер су одређени да чине савет цркве за изградњу.

1–9 Господ даје заповести у вези са подизањем дома за рад Председништва. 10–12 Штампарија треба да буде сагрђена. 13–17 Додељене су одређене баштине.

И опет, заиста вам кажем, [a]пријатељи моји, заповест вам дајем да треба да започнете дело планирања и припреме за оснивање и постављање темеља града у [б]кочићу сионском, овде у земљи Киртланду, почевши са домом мојим.

2. И гле, мора то да се уради према [a]узорку који вам дадох.

3. И нека прва парцела на југу буде посвећена мени за изградњу Председничког дома, за рад председништва, за примање откривења, и за рад службе [a]председништва, у свему што се односи на цркву и на царство.

4. Заиста вам кажем да треба да се сагради да буде педесет пет стопа у својој ширини према шездесет пет стопа у својој дужини, у унутрашњем делу.

5. И треба да постоји нижи ниво и виши ниво, према узорку који ће вам се дати касније.

6. И треба да се посвети Господу од темеља његовог, према свештеничком реду, према узорку који ће вам се дати касније.

7. И треба да је потпуно посвећен Господу за рад Председништва.

8. И не треба да дозволите да било шта [a]нечисто доспе у њега, и [б]слава моја биће тамо, и присутност моја биће тамо.

9. Али ако у њега доспе било шта [a]нечисто, моја слава неће бити тамо, и моја присутност неће ући у њега.

10. И опет, заиста вам кажем, друга парцела на југу треба да ми се посвети за изградњу дома мени, за дело [a]штампања [б]превода Светих писама мојих, и свега другог што вам заповедим.

11. И треба да буде педесет пет стопа у својој ширини према шездесет пет стопа у својој дужини, у унутрашњем делу; и треба да има нижи и виши ниво.

12. И овај дом треба да се потпуно посвети Господу од свог темеља, за дело штампања, свега што вам заповедим, да буде свет, неукаљан, према узорку у свему који ће вам се дати касније.

13. И на трећој ће парцели мој

94 1*а* УиЗ 93:45.
б всп Кочић.
2*а* УиЗ 52:14–15.
3*а* УиЗ 107:9, 22.
8*а* Лк 19:45–46; УиЗ 109:16–20.
б 1 Цар 8:10–11. всп Слава.
9*а* УиЗ 97:15–17.
10*а* УиЗ 104:58–59.
б всп Превод Џозефа Смита (ПЏС).

слуга Хајрам Смит примити баштину своју.

14. А на првој и другој парцели на северу ће слуге моје Рејнолдс Кахун и Џеред Картер примити баштину своју –

15. Како би извршавали дело које им одредих, да буду у савету за изградњу домова мојих, према заповести, које им ја, Господ Бог, дадох.

16. Ова два дома не треба да се граде све док вам не дам заповест о њима.

17. И за сада вам не дајем ништа више. Амен.

95. ОДСЕК

Откривење дато преко пророка Џозефа Смита, у Киртланду, у Охају, 1. јуна 1833. год. Ово откривење је наставак божанских упутстава датих да се изгради дом за служење Богу и за поучавање, дом Господњи (видети одсек 88:119–136).

1–6 Свеци су укорени због свог неуспеха у изградњи дома Господњег. 7–10 Господ жели да користи свој дом да би даровао свој народ моћу са висина. 11–17 Дом треба да се посвети као место служења Богу и за школу апостолску.

Заиста, овако говори Господ вама које љубим, а оне које љубим такође и [a]укоравам како би греси њихови били [б]опроштени, јер прекором припремам пут њиховог [в]избављења из сваке врсте [г]искушења, а ја вас љубљах –

2. Стога, свакако је неопходно да будете укорени и станете прекорени пред лицем мојим;

3. Јер згрешисте тешким грехом против мене, јер нисте у свему размотрили велику заповест, коју вам дадох о изградњи [a]дома мога;

4. За припрему којом намеравам да припремим апостоле моје да [a]орезују виноград мој по последњи пут, како бих остварио [б]необично дело своје, како бих [в]излио свога Духа на свако тело –

5. Али гле, заиста, кажем вам да има много заређених међу вама, које позвах, али их је мало [a]изабраних.

95 1*а* Понз 11:1–8; ПСол 13:18; Јев 12:5–11; Хел 15:3; УиЗ 101:4–5; 105:6.
вск Укорити, прекор.
б вск Опростити.
в 1 Кор 10:13.
г вск Искушати, искушење.
3*а* Агеј 1:7–11; УиЗ 88:119.
вск Храм, дом Господњи.
4*а* Јаков 5:61–75; УиЗ 24:19; 33:3–4.
вск Виноград Господњи.
б Иса 28:21; УиЗ 101:95.
в ПСол 1:23; Јоило 2:28; УиЗ 19:38.
вск Дарови Духа; Свети Дух.
5*а* Мт 20:16; УиЗ 105:35–37; 121:34–40.
вск Избор.

6. Они који нису изабрани згрешише тешким грехом, јер у подне ходају у [а]тами.

7. И због тога вам дајем заповест да сазовете [а]свечани скуп ваш, да би [б]постови ваши и туга ваша досегли до ушију Господа [в]Саваота, што се тумачи као [г]Створитељ првог дана, почетак и крај.

8. Да, заиста, кажем вам, дао сам вам заповест да изградите дом у коме намеравам да [а]дарујем оне које изабрах моћу са висина;

9. Јер је ово [а]обећање Очево вама; зато вам заповедам да останете, баш као и апостоли моји у Јерусалиму.

10. Ипак, слуге моје згрешише веома тешким грехом; и избише [а]препирке у [б]школи пророчкој; што беше веома болно за мене, говори Господ, зато их послах да буду укорени.

11. Заиста, кажем вам, моја је воља да изградите дом. Ако држите заповести моје имаћете моћ да га изградите.

12. Ако не [а]држите заповести моје, [б]љубав Очева неће на даље бити са вама, зато ћете ходати у тами.

13. Дакле, овде је мудрост, и наум Господњи – нека се дом сагради, не по узору на свет, јер вам не дам да живите по узору на свет;

14. Зато, нека се изгради по узору који ћу показати тројици од вас, које треба да одредите и заредите да имају ову моћ.

15. А његова величина треба да буде педесет пет стопа по ширини и нека буде шездесет пет стопа по дужини, у свом унутрашњем делу.

16. И нека се нижи део унутрашњости посвети мени за причесне приносе ваше, и за проповедање ваше, и пост ваш, и молитве ваше, и [а]приношење најсветијих жеља ваших мени, говори Господ ваш.

17. И нека се виши део унутрашњости посвети мени за школу мојих апостола, говори Син [а]Ахман; или, другим речима, Алфа; или другим речима, Омега; и то Исус Христ [б]Господ ваш. Амен.

96. ОДСЕК

Откривење дато преко пророка Џозефа Смита, које показује поредак у граду или кочићу Сиону у Киртланду, у Охају, 4. јуна 1833. год, као пример свецима у Киртланду. Прилика се указала

6 *а* всп Тама, духовна.
7 *а* УиЗ 88:70, 74–82, 117–120.
б всп Пост, постити.
в всп Јахве.
г всп Створити, стварање.
8 *а* УиЗ 38:32; 39:15; 43:16; 110:9–10.
всп Даривање.
9 *а* Лк 24:49.
10 *а* всп Препирка.
б всп Школа, пророчка.
12 *а* Јн 15:10.
б 1 Јн 2:10, 15.
16 *а* УиЗ 59:9–14.
17 *а* УиЗ 78:20.
б всп Господ.

на конференцији високог свештенства, а главна тема за разматрање је била располагање извесним земљиштем, познатим као Френчова фарма, коју је поседовала црква у Киртланду. Како се на конференцији нису могли договорити ко треба да буде задужен за фарму, сложили су се да упитају Господа о томе.

1 Кочић Киртланд у Сиону треба да ојача. 2–5 Бискуп треба да подели баштине свецима. 6–9 Џон Џонсон треба да постане члан уједињеног реда.

Гле, кажем вам, овде је мудрост по којој можете знати како да поступите по овом питању, јер је по мени потребно да овај [a]кочић који успоставих ради јачања Сиона постане јак.

2. Дакле, нека слуга мој Њуел К. Витни буде задужен за место које поменусте, на коме намеравам да изградим свети дом свој.

3. И опет, нека се подели по парцелама, према мудрости, за добробит оних који траже баштину, онако како одредите међу собом у савету.

4. Дакле, потрудите се да се постарате о овоме, и о делу који је неопходан за добробит [a]реда мога, ради обелодањивања речи мојих деци човечјој.

5. Јер гле, заиста, кажем вам, по мени је најпотребније да реч моја изађе пред децу човечју, у сврху смекшавања срца деце човечје за ваше добро. Баш тако. Амен.

6. И опет, заиста, кажем вам, у мудрости је и по мени потребно да слуга мој Џон Џонсон чије приносе прихватих, и чије молитве чух, коме дадох обећање вечног живота у мери у којој држи моје заповести од сада па надаље –

7. Јер је он потомак [a]Јосифов и судеоник у благословима обећања датих очевима његовим –

8. Заиста, кажем вам, по мени је потребно да он постане члан реда, како би помагао у изношењу речи мојих деци човечјој.

9. Дакле, треба да га заредите за овај благослов, а он треба марљиво да настоји да отклони оптерећења која су на кући коју поменусте, како би могао да борави у њој. Баш тако. Амен.

97. ОДСЕК

Откривење дато преко пророка Џозефа Смита, у Киртланду, у Охају, 2. августа 1833. год. Ово откривење се тиче искључиво послова светаца у Сиону, у округу Џексон, у Мисурију, као

96 1*a* Иса 33:20; 54:2. всп Кочић.
4*a* УиЗ 78:3–4. всп Уједињени ред.
7*a* всп Јосиф, син Јаковљев.

одговор на питање које је пророк упутио Господу да би се информисао. Чланови цркве у Мисурију беху у то време предмет тешког прогона и 23. јула 1833. год. беху приморани да потпишу сагласност да ће напустити округ Џексон.

1–2 Много светаца у Сиону (округ Џексон, у Мисурију) је благословено за своју верност. 3–5 Парли П. Прат је похваљен за своје послове у школи сионској. 6–9 Они који се придржавају својих завета су прихватљиви Господу. 10–17 Дом треба да се сагради у Сиону у коме ће чисти у срцу видети Бога. 18–21 Сион чине чисти у срцу. 22–28 Сион ће избећи бич Господњи ако је веран.

Заиста вам кажем пријатељи моји, говорим вам гласом својим, и то гласом Духа мога, како бих вам показао своју вољу за браћу вашу у земљи [a]Сиону, од којих су многи искрено понизни и настоје марљиво да стичу мудрост и пронађу истину.

2. Заиста, заиста вам кажем, благословени су такви, јер ће их добити, јер ја, Господ, показујем милост свима [a]кроткима, свима којима желим, како бих био оправдан када их доведем пред суд.

3. Гле, кажем вам, о [a]школи у Сиону, ја, Господ, задовољан сам што постоји школа у Сиону, а и слугом својим [б]Парлијем П. Пратом, јер остаје у мени.

4. А уколико и даље остане у мени наставиће да председава над школом у земљи Сиону док му не дам друге заповести.

5. И благословићу га мноштвом благослова, у излагању свих Светих писама и тајни да просвећује школу и цркву у Сиону.

6. И осталима у школи, ја, Господ, вољан сам да искажем милост; ипак, има оних који свакако треба да буду [a]укорени, а њихова дела ће се обзнанити.

7. [a]Секира је положена на корен дрвета; и свако дрво које не доноси добар [б]плод биће посечено и у огањ бачено. Ја, Господ, то рекох.

8. Заиста, кажем вам, сви они међу њима који знају да су им [a]срца [б]искрена, и скрушена, а њихови духови раскајани, и [в]вољни су да се придржавају својих завета [г]жртвујући се – да, жртвујући се увек када ја, Господ, заповедим – мени су [д]прихватљиви.

9. Јер ја, Господ, подстицаћу ћу их да рађају попут веома плодоносног дрвета гајеног на

97 1*а* всп Сион.
2*а* Мт 5:5; Мос 3:19.
3*а* всп Школа, пророчка.
б всп Прат, Парли Паркер.
6*а* всп Укорити, прекор.
7*а* Мт 3:10.
б Лк 6:43–45; Алма 5:36, 52; 3 Не 14:15–20.
8*а* всп Скрушено срце.
б всп Поштен, поштење.
в УиЗ 64:34.
г всп Жртва.
д УиЗ 52:15; 132:50.

доброј земљи, покрај чистог потока, које даје много драгоценог плода.

10. Заиста вам кажем да је моја воља да ми се сагради [а]дом у земљи сионској, према [б]узорку који вам дадох.

11. Да, нека се убрзано изгради, од десетине народа мога.

12. Гле, ово је [а]десетина и жртва коју ја, Господ, захтевам из њихових руку, како би ми се сградио [б]дом за спасење Сиона –

13. Као место [а]захваљивања за све свеце, и као место поучавања за све оне који су позвани на дело служења у свим својим различитим позивима и службама;

14. Како би били усавршени у [а]разумевању своје службе, у теорији, у начелу, и у учењу, у свему што се односи на [б]царство Божје на земљи, а [в]кључеви тог царства беху поверени вама.

15. А уколико ми мој народ изгради дом у име Господње, и не дозволи да ништа [а]нечисто уђе у њега, како не би био укаљан, моја [б]слава ће почивати у њему;

16. Да, и [а]присутност моја биће тамо, јер ћу у њега ући, и сви [б]чисти у срцу који у њега уђу видеће Бога.

17. Али ако буде укаљан неће у њега ући, и слава моја неће бити тамо; јер неће ући у храмове који нису свети.

18. А, сада, гле, ако Сион ово чини [а]напредоваће, и проширије се и постаће веома славан, велики, и страшан.

19. И [а]народи земаљски ће га поштовати, и рећи ће: Засигурно је [б]Сион град Бога нашега, и засигурно Сион не може пасти, нити бити померен са свог места, јер Бог је тамо, и рука Господња је тамо;

20. И он се заклео снагом моћи своје да ће бити спасење његово и висока [а]кула његова.

21. Зато, заиста, овако говори Господ, нека се Сион радује, јер ово је [а]Сион – чисти у срцу; дакле, нека се Сион радује, док сви опаки тугују.

22. Јер гле, и ево, [а]освета ће убрзо доћи на безбожне као вихор; и ко ће је избећи?

23. Господњи [а]бич ће пролазити ноћу и дању, а извештај о томе мучиће сав народ; да, и неће престати док Господ не дође;

10*а* УиЗ 57:3; 88:119; 124:51.
б УиЗ 115:14–16.
12*а* всп Десетак, десетина.
б всп Храм, дом Господњи.
13*а* всп Захвалан, захвалити, захваљивање.
14*а* всп Разумевање.
б всп Царство Божје или царство небеско.
в всп Кључеви свештенства.
15*а* УиЗ 94:9; 109:20–21.
б Агеј 2:7; УиЗ 84:5.
16*а* УиЗ 110:1–10.
б Мт 5:8; УиЗ 67:10–13; 88:68. всп Чист, чистоћа.
18*а* УиЗ 90:24; 100:15.
19*а* Иса 60:14; Зах 2:10–12; УиЗ 45:66–70; 49:10.
б всп Нови Јерусалим.
20*а* 2 Сам 22:3.
21*а* Мојсије 7:18. всп Сион; Чист, чистоћа.
22*а* всп Освета.
23*а* Иса 28:14–19; УиЗ 45:31.

24. Јер се негодовање Господње распали против одвратности њихових и свих опаких дела њихових.

25. Ипак, Сион ће то [а]избећи уколико настоји да чини све што му заповедих.

26. Али ако не настоји да чини што му заповедих, [а]походићу га у складу са свим делима његовим, тешком невољом, [б]помором, кугом, мачем, [в]осветом, [г]огњем прождрљивим.

27. Ипак, нека се прочита само овај пут ушима његовим, да ја, Господ, прихватих принос његов; и ако не чини грех више [а]ништа од овога му се неће догодити;

28. И [а]благословићу га благословима, и умножићу мноштво благослова на њему, и на његовом поколењу у веке векова, говори Господ Бог ваш. Амен.

98. ОДСЕК

Откривење дато преко пророка Џозефа Смита, у Киртланду, у Охају, 6. августа 1833. год. Ово откривење је дошло као последица прогона светаца у Мисурију. Све веће насељавање чланова цркве у Мисурију забринуло је неке друге становнике, који су се осећали угроженима због броја светаца, политичког и економског утицаја, и културних и религиозних разлика. Јула 1833. год, руља је уништила имовину цркве, два члана полила катраном и перјем, и захтевала да свеци напусте округ Џексон. Мада су вести о проблемима у Мисурију без сумње дошле до пророка у Киртланду (удаљеном хиљаду четири стотине четрдесет километара), озбиљност ситуације је тада могла да му буде позната само преко откривења.

1–3 Невоље светаца ће бити за њихово добро. 4–8 Свеци треба да подржавају уставни закон земље. 9–10 Поштени, мудри и добри људи треба да буду подржани за положаје у световној влади. 11–15 Они који положе свој живот Господњег дела ради имаће вечни живот. 16–18 Одрекните се рата, проглашавајте мир. 19–22 Свеци у Киртланду су укорени и заповеђено им је да се покају. 23–32 Господ открива своје законе који се односе на прогоне и невоље намењене Његовом народу. 33–38 Рат је оправдан само када га Господ заповеди. 39–48 Свеци треба да опросте својим

25*а* 2 Не 6:13–18; УиЗ 63:34; ЏС – Мт 1:20.
26*а* УиЗ 84:54–59.
б Лк 21:10–13.
в Мал 4:1–3; 3 Не 21:20–21.
г Јоило 1:15–20.
27*а* Јез 18:27.
28*а* всп Благословити, благословен, благослов.

непријатељима, који ће, уколико се покају, такође избећи Господњу освету.

Заиста, кажем вам пријатељи моји, [а]не бојте се, нека вам се срца утеше; да, радујте се увек, и у свему пружајте [б]захвалност;

2. [а]Чекајући стрпљиво на Господа, јер молитве ваше досегоше до ушију Господа Саваота, и забележене су овим печатом и сведочанством – Господ се закле и прогласи да ће оне бити услишене.

3. Дакле, он вам даје ово обећање, непроменљивим заветом да ће се испунити; а све оно у чему сте [а]ожалошћени допринеће добру вашем, и слави имена мога, говори Господ.

4. А сада, заиста вам кажем о законима земље, моја је воља да мој народ настоји да чини све што им год заповедам.

5. А онај [а]закон земље који је [б]уставан, који подржава то начело слободе чувања права и повластица, припада целом људском роду и оправдан је преда мном.

6. Дакле, ја, Господ, оправдавам вас, и браћу вашу из цркве моје, у подржавању оног закона који је уставни закон земље.

7. А у вези са законом човечјим, шта год је више или мање од овога, долази од злога.

8. Ја, Господ Бог, [а]ослобађам вас, стога сте заиста слободни; и закон вас исто тако ослобађа.

9. Ипак, када [а]опаки владају народ тугује.

10. Стога, [а]поштени људи и мудри људи треба да се траже марљиво, и добре људе и мудре људе треба да настојите да подржите; у супротном, што је год мање од овога долази од злога.

11. И дајем вам заповест, да се одрекнете сваког зла и приањате уз свако добро, да живите по свакој [а]речи која излази из уста Божјих.

12. Јер ће Он [а]дати вернима редак по редак, пропис за пропис; а ја ћу вас [б]искушати и испробати тиме.

13. И ко год [а]положи свој живот дела мога ради, имена мога ради, наћи ће га поново, и то живот вечни.

14. Зато, не [а]бојте се непријатеља својих, јер ја одредих у свом срцу, говори Господ, да ћу вас [б]испробати у свему, да ли

98 1*а* УиЗ 68:6.
б всп Захвалан, захвалити, захваљивање.
2*а* Пс 27:14; Иса 30:18–19; УиЗ 133:45.
3*а* УиЗ 122:7. всп Недаћа.
5*а* 1 Пет 2:13–14; УиЗ 58:21; 134:5.
б УиЗ 101:77–80; 109:54. всп Слобода; Устав.
8*а* Јн 8:32; 2 Кор 3:17. всп Слобода избора; Слободан, слобода.
9*а* ПСол 29:2.
10*а* всп Поштен, поштење.
11*а* Понз 8:3; Мт 4:4; УиЗ 84:43–44.
12*а* Иса 28:10; УиЗ 42:61.
б Авр 3:25–26.
13*а* Лк 9:24; УиЗ 101:35–38; 103:27–28. всп Мученик, мучеништво.
14*а* Нем 4:14; УиЗ 122:9.
б УиЗ 124:55.

ћете остати у мом завету, и то до [в]смрти, како бисте се нашли достојнима.

15. Јер ако не останете у мом завету, нисте мене достојни.

16. Дакле, [а]одрекните се [б]рата и проглашавајте [в]мир, и настојте марљиво да [г]окрећете срца деце к очевима својим, и срца очева ка деци;

17. И опет, срца [а]Јевреја ка пророцима, и пророка ка Јеврејима; да не бих дошао и ударио целу земљу проклетством, и да свако тело не би изгорело преда мном.

18. Нека вам срца не буду узнемирена; јер у дому Оца мога има [а]много станова, и ја припремих место за вас; а где смо мој Отац и ја, тамо ћете и ви бити.

19. Гле, ја, Господ, нисам задовољан многима који су у цркви у Киртланду;

20. Јер се они не одричу греха својих, и опаких путева својих, охолости срца својих, и похлепе своје, и свих грозота својих, и не придржавају се речи мудрости и вечног живота које им дадох.

21. Заиста, кажем вам, да ћу их ја, Господ, [а]укорити и учинити шта год желим, ако се не буду покајали и придржавали свега што им рекох.

22. И опет кажем вам, настојите ли да [а]чините оно што вам заповедам, ја, Господ, одвратићу сав гнев и негодовање од вас, а [б]врата паклена вас неће надвладати.

23. Сада, говорим вам о вашим породицама – [а]повреди ли вас неко једном, или ваше породице, и поднесете ли то стрпљиво и не вређате их, нити тражите освету, бићете награђени;

24. Али ако не поднесете то стрпљиво, урачунаће вам се као да [а]одмеристе праведном мером.

25. И опет, повреди ли вас ваш непријатељ други пут, и не вређате свога непријатеља, и поднесете то стрпљиво, награда ваша биће стострука.

26. И опет, ако вас повреди трећи пут, и поднесете то [а]стрпљиво, награда ће вам бити увећана четвороструко;

27. А ова три сведочанства ће стајати против твог непријатеља ако се не покаје, и неће бити избрисана.

28. И сада, заиста, кажем вам, ако тај непријатељ избегне освету моју, и не доведе се на суд преда ме, онда се постарајте да га [а]упозорите у име моје, да вас не напада више, нити вашу

14 *в* Отк 2:10; УиЗ 136:31, 39.
16 *а* Алма 48:14. всп Миротворац.
б всп Рат.
в всп Мир.
г Мал 4:5–6; УиЗ 2:1–2.
17 *а* всп Јевреји.
18 *а* Јн 14:2; УиЗ 59:2; 76:111; 81:6.
21 *а* Мос 23:21; Хел 12:3. всп Укорити, прекор.
22 *а* всп Послушност, послушан, послушати.
б Мт 16:17–18; УиЗ 33:12–13.
23 *а* Лк 6:29; Алма 43:46–47. всп Прогонити, прогон.
24 *а* Мт 7:1–2.
26 *а* всп Стрпљење.
28 *а* всп Упозоравати, упозорење.

породицу, чак ни децу деце ваше све до трећег и четвртог поколења.

29. А онда, нападне ли вас или вашу децу, или децу деце ваше све до трећег и четвртог поколења, предаћу непријатеља твога у руке твоје;

30. А онда ако га поштедиш, бићеш награђен за своју праведност; а исто тако и твоја деца и деца деце твоје све до трећег или четвртог поколења.

31. Ипак, твој непријатељ је у рукама твојим; и ако му платиш по делима његовим, оправдан си; ако затражи живот твој, и живот ти је угрожен од њега, твој непријатељ је у рукама твојим и ти си оправдан.

32. Гле, ово је закон који дадох слузи свом Нефију, и [a]очевима твојим, Јосифу, и Јакову, и Исаку, и Авраму, и свим мојим древним пророцима и апостолима.

33. И опет, ово је [a]закон који дадох мојима из древних времена, да не полазе у битку против било ког народа, колена, језика или људи, осим ако им ја, Господ, то не заповедих.

34. А ако било који народ, језик или људи прогласе рат против њих, требало би прво да подигну заставу [a]мира тим људима, народу или језику;

35. А ако ти људи не прихвате понуду мира, нити по други нити по трећи пут, треба да изнесу ова сведочанства пред Господа;

36. Онда ћу им ја, Господ, дати заповест, и оправдати их у поласку у битку против тог народа, језика, или људи.

37. И ја, Господ, [a]војеваћу њихову битку, и битку деце њихове, и деце деце њихове, док се не освете свим непријатељима својим, све до трећег и четвртог поколења.

38. Гле, ово је пример свим људима, говори Господ Бог ваш, да би били оправдани преда мном.

39. И опет, заиста, кажем ти, ако се твој непријатељ након што те је напао по први пут покаје и дође к теби молећи за опроштај, опрости му, и не држи то више као сведочанство против свог непријатеља –

40. И тако даље све до другог и трећег пута; и колико се год често твој непријатељ покаје за преступе своје којим преступи против тебе, [a]опрости му, све до седамдесет пута седам.

41. И ако преступи против тебе а не покаје се први пут, ипак му опрости.

42. И ако преступи против тебе по други пут, а не покаје се, ипак му опрости.

43. И ако преступи против тебе трећи пут, а не покаје се, такође му опрости.

44. Али ако преступи против

32 *a* УиЗ 27:10.
33 *a* Понз 20:10; Алма 48:14–16.
34 *a* УиЗ 105:38–41.
37 *a* ИНа 23:10; Иса 49:25.
40 *a* Мт 18:21–22; УиЗ 64:9–11. всп Опростити.

тебе по четврти пут немој му опростити, него изнеси ова сведочанства пред Господа; а она неће бити избрисана док се не покаје и не плати ти четвороструко за све у чему је преступио против тебе.

45. И ако он ово учини, опрости му свим срцем својим; а ако он то не учини, ја, Господ, [а]осветићу те на непријатељу твоме стоструко.

46. И на његовој деци, и на деци његове деце, на свима онима који ме мрзе, све до [а]трећег и четвртог поколења.

47. Али ако се деца покају, или деца деце, и [а]окрену се Господу Богу своме, свим срцима својим и свом моћу, умом и снагом својом, и надокнаде четвороструко за све своје преступе којима преступише, или којим њихови очеви преступише, или очеви очева њихових, онда одврати негодовање своје;

48. И [а]освета неће више падати на њих, говори Господ Бог твој, а њихови преступи никада више неће бити изнети као сведочанство пред Господом против њих. Амен.

99. ОДСЕК

Откривење дато преко пророка Џозефа Смита Џону Мардоку, 29. августа 1832. год. у Хајраму, у Охају. Више од годину дана, Џон Мардок је проповедао јеванђеље док су његова деца, без мајке, након смрти његове жене, Џулије Клап, априла 1831. год, боравила код других породица у Охају.

1–8 Џон Мардок је позван да проглашава јеванђеље, и они који га приме, примају Господа и добиће милост.

Гле, овако говори Господ слузи свом Џону Мардоку – позван си да идеш у источне земље од куће до куће, од села до села, и од града до града, да тамо проглашаваш становницима моје вечно јеванђеље, посред [а]прогона и опакости.

2. А ко тебе [а]прими, мене прима; и имаћеш власт да објавиш речи моје [б]испољавањем Светог Духа мога.

3. И ко те прими [а]као мало дете, прима [б]царство моје; и благословени су, јер ће добити [в]милост.

4. И ко одбије тебе Отац ће

45 *а* Морм 8:20.
46 *а* Понз 5:9–10.
47 *а* Мос 7:33; Морм 9:6.
48 *а* Јез 18:19–23.

99 1 *а* всп Прогонити, прогон.
2 *а* Мт 10:40.
б 1 Кор 2:4–5.
3 *а* Мт 18:1–6.

б всп Царство Божје или царство небеско.
в всп Милостив, милост.

[a]одбити њега и кућу његову, и ти очисти своје [б]ноге у тајности успут као сведочанство против њих.

5. И гле, и ево, [a]долазим на [б]суд брзо, да их уверим у сва њихова безбожна дела која починише против мене, како је написано о мени у тому књиге.

6. А сада, заиста, кажем ти, да није потребно да идеш све док твоја деца нису обезбеђена и брижно послата бискупу у Сиону.

7. И након неколико година, ако од мене зажелиш, можеш и ти ићи у добру земљу, да поседујеш своју баштину.

8. У супротном, наставићеш да проглашаваш јеванђеље моје [a]док не будеш узет. Амен.

100. ОДСЕК

Откривење дато пророку Џозефу Смиту и Сиднију Ригдону, у Перизбургу, у Њујорку, 12. октобра 1833. год. С обзиром да су двојица браће била одсутна од својих породица неколико дана, осећали су извесну забринутост за њих.

1–4 Џозеф и Сидни треба да проповедају јеванђеље за спасење душа. 5–8 Биће им дато у правом часу шта ће рећи. 9–12 Сидни треба да буде говорник, а Џозеф треба да буде откровитељ и моћан у сведочанству.13–17 Господ ће подићи чист народ, а послушни ће бити спашени.

Заиста, овако вам говори Господ, пријатељи моји [a]Сидни и [б]Џозефе, породице ваше су добро; у рукама су мојим, и учинићу са њима како будем сматрао да је добро; јер је у мени сва моћ.

2. Зато, следите ме, и послушајте савет који ћу вам дати.

3. Гле, и ево, имам много људи овде, у крајевима околним; и делотворна врата ће бити отворена у крајевима околним у овој источној земљи.

4. Зато, ја, Господ, дозволих вам да дођете овде, јер је по мени то било потребно зарад [a]спасења душа.

5. Зато, заиста, кажем вам, подигните гласове своје овом народу; [a]изговарајте мисли које ћу усадити у срца ваша, и нећете бити постиђени пред људима;

6. Јер [a]даће вам се у правом

4*а* Јн 12:44–50.
б УиЗ 75:19–22.
5*а* УиЗ 1:11–14.
б Јуда 1:14–15.
всп Исус Христ – Судија.
8*а* Мт 19:29.
100 1*а* всп Ригдон, Сидни.
б всп Смит, Џозеф, мл.
4*а* всп Спасење.
5*а* Хел 5:18; УиЗ 68:3–4.
6*а* Мт 10:19–20; УиЗ 84:85.

часу, да, у правом тренутку, шта ћете рећи.

7. Него вам дајем заповест, да што год [а]проглашавате у име моје треба да проглашавате са озбиљношћу срца, у духу [б]кроткости, у свему.

8. А ја вам дајем ово обећање, да ће уколико то чините, [а]Свети Дух бити изливен сведочећи о свему што будете рекли.

9. И по мени је потребно да ти, слуго мој Сидни, будеш [а]говорник овом народу; да, заиста, заредићу те на овај позив, и то да будеш говорник за слугу мог Јозефа.

10. А њему ћу дати моћ да буде моћан у [а]сведочанству.

11. И теби ћу дати моћ да будеш [а]моћан у излагању свих Светих писама, како би био говорник за њега, а он ће теби бити [б]откровитељ, како би са сигурношћу познавао све оно што се односи на царство моје на земљи.

12. Зато, наставите путовање своје и нека се ваша срца радују; јер гле, и ево, са вама сам, и то до краја.

13. А сада вам износим реч о [а]Сиону. Сион ће бити [б]откупљен, мада је укорен на кратко.

14. Браћа ваша, слуге моје, [а]Орсон Хајд и Џон Голд, у рукама су мојим; и уколико држе моје заповести биће спашени.

15. Дакле, нека вам се срца утеше; јер ће [а]све допринети добру оних који ходају усправно, и за посвећење цркве.

16. Јер ћу подићи себи [а]чист народ, који ће ми служити у праведности;

17. А свако ко [а]призива име Господње, и држи Његове заповести, биће спашен. Баш тако. Амен.

101. ОДСЕК

Откривење дато пророку Јозефу Смиту, у Киртланду, у Охају, 16. и 17. децембра 1833. год. У то време су свеци који су се сакупили у Мисурију трпели велики прогон. Руље су их терале из њихових домова у округу Џексон; а неки од светаца су покушали да се сместе у округе Ван Бурен, Лафајет и Реј, али их је прогон пратио. Главница светаца је у то време била у округу Клеј, у Мисурију. Било је много претњи смрћу појединцима цркве. Свеци у округу Џексон су остали без кућног намештаја,

7 *а* УиЗ 84:61.
б вск Кротак, кроткост.
8 *а* 2 Не 33:1–4.
9 *а* Изл 4:14–16; 2 Не 3:17–18; УиЗ 124:103–104.
10 *а* вск Сведочити.
11 *а* Алма 17:2–3.
б УиЗ 124:125.
13 *а* вск Сион.
б УиЗ 84:99; 105:9–10, 31, 37.
14 *а* вск Хајд, Орсон.
15 *а* Рим 8:28; УиЗ 90:24; 105:40.
16 *а* вск Чист, чистоћа.
17 *а* Јоило 2:32; Алма 38:4–5.

одеће, стоке, и остале личне имовине; а многи њихови усеви беху уништени.

1–8 Свеци су укорени и мучени због својих преступа. 9–15 Негодовање Господње ће се обрити на народе, али ће Његов народ бити сабран и утешен. 16–21 Сион и његови кочићи ће бити успостављени. 22–31 Описана је природа живота у Хиљадугодишњици. 32–42 У њој ће свеци бити благословени и награђени. 43–62 Парабола о племићу и маслиновом дрвећу означава невоље и коначно откупљење Сиона. 63–75 Свеци треба да наставе да се сакупљају. 76–80 Господ је успоставио устав Сједињених Држава. 81–101 Свеци треба да траже обештећење за нанету штету, према параболи о жени и неправедном судији.

Заиста, кажем вам, о браћи вашој која беху мучена, и [а]прогоњена, и [б]истерана из земље баштине своје –

2. Ја, Господ, дозволих да им дође [а]невоља, којом беху мучени, као резултат [б]преступа њихових.

3. Ипак, поседоваћу их, и они ће бити [а]моји онога дана када дођем да покупим драгуље своје.

4. Дакле, свакако је неопходно да буду [а]укорени и искушани, баш као [б]Аврам, коме беше заповеђено да принесе свог јединца.

5. Јер нико од оних који не поднесу прекор, него ме [а]порекну, не може бити [б]посвећен.

6. Гле, кажем вам, беше несклада, и [а]препирки, и [б]зависти, и сукоба, и [в]пожудних и похлепних жеља међу њима; дакле тиме они упрљаше своје баштине.

7. Беху спори да [а]послушају глас Господа Бога њиховог; зато је Господ Бог њихов спор да чује молитве њихове, да одговори на њих у дан невоље њихове.

8. У дану мира свог олако гледаху на савет мој; али, у дану [а]невоље своје, из потребе они ме [б]траже.

9. Заиста вам кажем, упркос гресима њиховим, моја је утроба прожета [а]самилошћу према њима. Нећу их сасвим [б]одбацити; и у дану [в]гнева сетићу се милости.

101 1*а* всп Прогонити, прогон.
б УиЗ 103:1–2, 11; 109:47.
2*а* УиЗ 58:3–4.
б Мос 7:29–30; УиЗ 103:4; 105:2–10.
3*а* Иса 62:3; Мал 3:17; УиЗ 60:4.
4*а* УиЗ 95:1–2; 136:31. всп Укорити, прекор.
б Пос 22:1–14; Јаков 4:5. всп Аврâм.
5*а* Мт 10:32–33; Рим 1:16; 2 Не 31:14.
б всп Посвећење.
6*а* всп Препирка.
б всп Завист.
в всп Пожуда.
7*а* Иса 59:2; Мос 11:22–25; 21:15; Алма 5:38.
8*а* Хел 12:3.
б Дела 17:27; Алма 32:5–16.
9*а* всп Милостив, милост; Самилост.
б Јер 30:11.
в УиЗ 98:21–22.

10. Заклех се, и пропис изађе с претходном заповести коју сам вам дао, да ћу пустити да падне [а]мач негодовања мога у корист народа мога; и баш као што рекох, догодиће се.

11. Моје негодовање ће се ускоро немерљиво излити по свим народима; а ово ћу учинити када чаша њиховог безакоња буде [а]пуна.

12. И тога дана сви који се нађу на [а]стражарској кули, или другим речима, сав мој Израел, биће спашен.

13. И они који беху расејани биће [а]сакупљени.

14. И сви они који туговаше биће [а]утешени.

15. И сви они који дадоше [а]животе своје мога имена ради биће крунисани.

16. Зато, нека се срца ваша утеше по питању Сиона; јер је свако тело у [а]рукама мојим; будите мирни и [б]знајте да сам ја Бог.

17. [а]Сион неће бити померен са свог места, упркос томе што су деца његова расејана.

18. Они који остану, а чистог су срца, вратиће се, и доћи својим [а]баштинама, они и деца њихова, с [б]песмама вечне радости, да [а]изграде рушевине сионске –

19. И све ово да би се оно што пророци рекоше могло испунити.

20. И гле, нема другог [а]места одређеног сем оног које ја одредих; нити ће бити другог места одређеног сем оног које ја одредих, ради дела сакупљања светаца мојих –

21. Док не дође дан када више неће бити простора за њих; а онда ћу нека друга места одредити за њих, и звaће се [а]кочићи, за платна или за снагу Сиона.

22. Гле, моја је воља, да се сви они који призивају име моје, и клањају ми се сходно вечном јеванђељу моме, [а]сакупе, и [б]стоје на светим местима;

23. И припреме се за откривење које ће доћи, када [а]вео који покрива храм мој, у таберначкулу моме, који прекрива земљу, буде скинут, и свако тело ће ме [б]видети у исто време.

24. И све оно што је [а]покварено, и од човека, или од звери ради пољских, или од птица небеских, или од риба морских,

10 *а* УиЗ 1:13–14.
11 *а* Хел 13:14; Етер 2:9–11.
12 *а* всп Бдети, стражари.
13 *а* Понз 30:3–6; 1 Не 10:14. всп Израел – Сакупљање Израела.
14 *а* Мт 5:4.
15 *а* Мт 10:39. всп Мученик, мученичство.
16 *а* Мојсије 6:32.
б Изл 14:13–14; Пс 46:10.
17 *а* всп Сион.
18 *а* УиЗ 103:11–14.
б Иса 35:10; УиЗ 45:71. всп Певати.
в Амос 9:13–15; УиЗ 84:2–5; 103:11.
20 *а* УиЗ 57:1–4.
21 *а* УиЗ 82:13–14; 115:6, 17–18. всп Кочић.
22 *а* всп Израел – Сакупљање Израела.
б Мт 24:15; УиЗ 45:32; 115:6.
23 *а* всп Вео.
б Иса 40:5; УиЗ 38:8; 93:1. всп Други долазак Исуса Христа.
24 *а* УиЗ 29:24.

што пребива на целом лицу земаљском, биће [б]спаљено;

25. А и свака твар ће се од жестоке врелине [а]растопити; и све ће постати [б]ново, како би знање и [в]слава моја могли пребивати на целој земљи.

26. И тога дана ће [а]непријатељство човека, и непријатељство животиња, да, непријатељство сваког тела, [б]престати пред лицем мојим.

27. И тога дана ко год шта заиште, даће му се.

28. И тога дана [а]Сотона неће имати моћ да искушава било кога.

29. И неће бити [а]туге јер смрти бити неће.

30. Тога дана мало [а]дете неће умрети док не остари; и његов живот биће као век дрвета;

31. А када умре неће уснути, то јест не у земљи, него ће се [а]изменити у трен ока, и биће [б]узнесен и његов покој биће славан.

32. Да, заиста, кажем вам, тога [а]дана када Господ буде дошао, [б]откриће све –

33. Оно што је прошло, и оно [а]скривено што човек не знаде, све о земљи, како је створена, сврху и крај њен –

34. Оно најдрагоценије, оно што је горе, и оно што је доле, оно што је у земљи, и на земљи, и на небу.

35. А сви они који трпе [а]прогон мога имена ради, и истрају у вери, иако су позвани да положе животе своје мене [б]ради, ипак ће узети удела у свој слави овој.

36. Стога, не бојте се чак ни [а]смрти; јер у овом свету ваша радост није потпуна, него је у мени ваша [б]радост потпуна.

37. Зато, не брините за тело, нити за живот тела; него брините за [а]душу, и за живот душе.

38. И [а]тражите лице Господње увек, како би са [б]стрпљењем могли спасити душе ваше, и имаћете вечни живот.

39. Када је неко позван на [а]вечно јеванђеље моје, и заветован вечним заветом, сматра се [б]сољу земље и зачином људима;

40. Они су позвани да буду зачин људима; дакле, ако та со из земље изгуби свој укус, гле, онда није добра низашта осим да се баци и да је људи ногама погазе.

---

24 *б* Соф 1:2–3; Мал 4:1; УиЗ 88:94; ИЦС 1:37.
25 *а* Амос 9:5; 2 Пет 3:10–14. всп Земља – Чишћење земље.
б Отк 21:5.
в всп Хиљадугодишњица.
26 *а* Иса 11:6–9. всп Непријатељство.
б всп Мир.
28 *а* Отк 20:2–3; 1 Не 22:26; УиЗ 88:110.
29 *а* Отк 21:4.
30 *а* Иса 65:20–22; УиЗ 63:51.
31 *а* 1 Кор 15:52; УиЗ 43:32.
б 1 Сол 4:16–17.
32 *а* УиЗ 29:11. всп Хиљадугодишњица.
б УиЗ 121:26–28.
33 *а* всп Тајне Божје.
35 *а* УиЗ 63:20. всп Прогонити, прогон.
б УиЗ 98:13.
36 *а* всп Смрт, физичка.
б всп Радост.
37 *а* всп Душа.
38 *а* 2 Дн 7:14; УиЗ 93:1.
б всп Стрпљење.
39 *а* всп Нови и вечни завет.
б Мт 5:13; УиЗ 103:10.

41. Гле, овде је мудрост за децу сионску, јер се многи, али не сви, нађоше као преступници, зато је свакако неопходно да буду [а]укорени –

42. Онај који себе [а]узвисује, биће понижен, а онај који се [б]понизи биће узвишен.

43. И сада, показаћу вам параболу, како би сазнали моју вољу о откупљењу Сиона.

44. Неки [а]племић имаше омиљено парче поседа; и рече својим слугама: Идите у мој [б]виноград, и то на ово одабрано парче поседа, и посадите дванаест маслина;

45. И поставите [а]стражаре око њих, и саградите кулу, како би неко могао да надгледа земљу унаоколо и да буде стражар на кули, како моје маслиново дрвеће не би било сломљено када непријатељ дође да отме и узме себи плод винограда мога.

46. Тада, слуге племићеве одоше и учинише како им је господар заповедио, и засадише маслиново дрвеће, и подигоше живу ограду около, и поставише стражаре, и почеше да граде кулу.

47. И док су постављали темељ њен, почели су да говоре међу собом: И коју потребу има мој господар за овом кулом?

48. И саветоваху се дуго, говорећи међу собом: Коју потребу има мој господар за овом кулом, с обзиром да је ово време мира?

49. Зар није требало да овај новац да трговцима? Јер нема потребе за овим.

50. И док су се међусобно препирали посташе веома немарни, и не послушаше заповести господара свога.

51. А непријатељ дође по ноћи, и сломи [а]живу ограду; и слуге племићеве усташе и уплашише се, и побегоше; и непријатељ уништи дела њихова, и поломи маслиново дрвеће.

52. Сада, гле, племић, господар винограда, позва своје слуге, и рече им: Зашто! Шта је узрок овог великог зла?

53. Зар није требало да учините како сам вам заповедио, и – након што сте посадили виноград, и подигли живу ограду унаоколо, и поставили стражаре на зидине његове – да изградите и кулу, и поставите стражара на кули, и чувате мој виноград, и да не спавате, да не би непријатељ насрнуо на вас?

54. И гле, стражар на кули би уочио непријатеља док је још увек подалеко; и онда бисте се припремили и спречили непријатеља да поломи живу ограду, и сачували бисте мој виноград од руку уништитеља.

55. И господар винограда рече једноме од својих слугу: Иди и

41 *а* всп Укорити, прекор.
42 *а* Авд 1:3–4; Лк 14:11; Хел 4:12–13.
б Лк 18:14. всп Понизан, понизност.
44 *а* УиЗ 103:21–22.
б всп Виноград Господњи.
45 *а* Јез 33:2, 7; 3 Не 16:18. всп Бдети, стражари.
51 *а* Иса 5:1–7.

окупи остале слуге моје, и поведи [а]сву снагу дома мога, који су моји ратници, младићи моји, а и они који су средовечни међу свим слугама мојим, који су снага дома мога, осим оних које одредих да остану;

56. И пођите одмах на посед винограда мога, и спасите виноград мој; јер је он мој; ја га новцем купих.

57. Зато, пођите одмах на посед мој; порушите зидине непријатеља мојих; срушите кулу њихову, и растерајте стражаре њихове.

58. И уколико се они окупе против вас, [а]осветите ме на непријатељима мојим, како бих ускоро дошао са осталима из дома мога и запосео посед.

59. И слуга рече свом господару: Када ће се ово догодити?

60. А он рече слузи своме: Када зажелим, пођи одмах, и учини све оно што ти заповедих;

61. И ово ће бити мој печат и благослов на теби – веран и [а]мудар управитељ усред дома мога, [б]владар у царству моме.

62. А његов слуга пође одмах, и учини све оно што му господар његов заповеди; и [а]након много дана све беше испуњено.

63. Опет, заиста, кажем вам, указаћу вам на мудрост по мени која се тиче свих цркава, у мери у којој су вољне да буду вођене на прави и пригодан начин за њихово спасење –

64. Како би се дело сакупљања светаца мојих могло наставити, како бих их могао изградити имену своме на [а]светим местима; јер је време [б]жетве дошло, и моје се речи свакако морају [а]испунити.

65. Зато, морам скупити свој народ, сходно параболи о пшеници и [а]кукољу, како би се пшеница заштитила у амбару да би имала вечни живот, и била крунисана [б]целестијалном славом, када дођем у царство Оца мога да наградим свакога према делима његовим;

66. Док ће кукољи бити свезани у снопље, и њихови повези ојачани, како би били [а]спаљени неугасивим огњем.

67. Дакле, заповест дајем свим црквама, да наставе да се скупљају на местима која им одредих.

68. Ипак, како вам рекох у претходној заповести, немојте се [а]скупљати у журби, нити у бегу; него нека се све унапред припреми.

69. И да би све било унапред припремљено, придржавајте се заповести коју вам дадох по том питању –

70. Која говори, или поучава,

55*а* УиЗ 103:22, 29–30; 105:16, 29–30.
58*а* УиЗ 97:22–24; 105:15.
61*а* УиЗ 78:22.
б Мт 25:20–23.
62*а* УиЗ 105:37.
64*а* УиЗ 87:8.
б УиЗ 33:3, 7. всп Жетва.
в УиЗ 1:38.
65*а* Мт 13:6–43; УиЗ 86:1–7.
б всп Целестијална слава.
66*а* Наум 1:5; Мт 3:12; УиЗ 38:12; 63:33–34.
68*а* УиЗ 58:56.

да новцем [а]купујете сва земљишта, која могу бити купљена новцем, у крајевима унаоколо земље коју одредих да буде земља Сион, ради почетка сакупљања светаца мојих;

71. Сву земљу која може да се купи у округу Џексон, и у областима унаоколо, а остало оставите у руке моје.

72. Сада, заиста вам кажем, нека све цркве сакупе сав свој новац; нека се све ово чини у право време, али не у [а]журби; и гледајте да имате све унапред припремљено.

73. И нека се одреде часни људи, и то мудри људи, и пошаљу да купују ова земљишта.

74. И цркве у источним земљама, када се изграде, ако послушају овај савет могу да купују земљишта и да се сакупљају на њима; и да на овај начин успоставе Сион.

75. Сада већ има довољно у резерви, да, и то у обиљу, да се откупи Сион, и обнови оно што је разрушено у њему, како не би више никада био срушен, уколико су цркве, које се називају именом мојим, [а]вољне да слушају глас мој.

76. И опет, кажем вам, за оне које су непријатељи њихови растерали, моја је воља да наставе да траже обештећење, и искупљење, из руку оних који су постављени као владари и имају власт над вама –

77. Према законима и народном [а]уставу, које дозволих да се успоставе, и треба да се очувају ради [б]права и заштите сваког тела, према праведним и светим начелима;

78. Како би свако деловао према учењу и начелима која се односе на будућност, према моралној [а]слободи избора коју сам му дао, како би свако био [б]одговоран за своје сопствене грехе на дан [в]суда.

79. Зато, није исправно да било ко буде у ропству некоме другом.

80. И у ту сврху успоставих [а]устав ове земље, рукама мудрих људи које подигох у ту посебну сврху, и откупих земљу [б]проливањем крви.

81. Сада, с чиме ћу упоредити децу сионску? Упоредићу их са женом у [а]параболи о жени и неправедном судији, јер људи треба увек да се [б]моле и не клону, која каже –

82. Беше у граду судија који се не бојаше Бога, нити ценише икога.

83. И беше удовица у граду, и она дође код њега говорећи: Освети ме над непријатељем мојим.

---

70 *а* УиЗ 63:27–29.
72 *а* Иса 52:10–12.
75 *а* Алма 5:37–39.
77 *а* всп Влада, владавина.
б всп Слобода.
78 *а* всп Слобода избора.
б всп Извештај, урачунљив, урачунљивост.
в всп Суд, последњи.
80 *а* 2 Не 1:7–9; УиЗ 98:5–6.
всп Устав.
б 1 Не 13:13–19.
81 *а* Лк 18:1–8.
б всп Молитва.

84. И он не хтеде неко време, али касније рече себи: Мада се не бојим Бога, нити ценим човека, пошто ме ова удовица узнемирава осветићу је, да ме својим сталним доласцима не би замарала.

85. Са овим ћу упоредити децу сионску.

86. Нека наваљују на ноге судије;

87. А ако се на њих не осврне, нека навале на ноге управитеља;

88. А ако се управитељ на њих не осврне, нека навале на ноге председника;

89. А ако се председник на њих не осврне, онда ће Господ устати и изаћи из [а]скровитости своје, и у својој јарости мучити народ;

90. И у љутом незадовољству свом, и у жестокој срџби својој, у време своје, издвојиће ове опаке, неверне и неправедне [а]управитеље, и одредити им место међу лицемерима и [б]неверницима;

91. И то таму најкрајњу, где је [а]плач, јаук и шкргут зуба.

92. Молите се, зато, да уши њихове буду отворене за вапаје ваше, како бих им био [а]милостив, како их све ово не би снашло.

93. Шта вам ја рекох мора бити, како би свако био остављен без [а]оправдања;

94. Како би мудри људи и владари могли да чују и сазнају оно о чему никад нису [а]размишљали;

95. Како бих наставио да остварујем дело своје, [а]необично дело своје, и извршим посао свој, необичан посао свој, како би свако могао да [б]распозна праведног од опакога, говори Господ.

96. И опет, кажем вам, у супротности је са заповешћу мојом и вољом мојом да слуга мој Сидни Гилберт прода [а]спремиште моје, које одредих народу моме, у руке непријатеља мојих.

97. Нека се оно што одредих не прља непријатељима мојим, уз сагласност оних који се [а]називају именом мојим;

98. Јер ово је веома жесток и тежак грех против мене, и против народа мога, као последица онога што прогласих и онога што ће се ускоро догодити народима.

99. Зато, моја је воља да мој народ захтева, и полаже право на оно што сам им одредио, иако им неће бити допуштено да бораве тамо.

100. Ипак, не кажем да неће боравити тамо; јер уколико уроде

89*а* Иса 45:15; УиЗ 121:1, 4; 123:6.
90*а* всп Управитељ, управљање.
б Отк 21:8. всп Невера.
91*а* Мт 25:30; УиЗ 19:5; 29:15–17; 124:8.
92*а* всп Милостив, милост.
93*а* Рим 1:18–21.
94*а* Иса 52:15; 3 Не 20:45; 21:8.
95*а* Иса 28:21; УиЗ 95:4.
б Мал 3:18. всп Распознавање, дар.
96*а* всп Спремиште.
97*а* УиЗ 103:4; 112:25–26; 125:2.

плодом и делима вредним царства мога боравиће тамо.

101. Градиће, а други то неће [a]баштинити, садиће винограде, и јешће плодове њихове. Баш тако. Амен.

102. ОДСЕК

Записник са оснивања првог високог савета цркве, у Киртланду, у Охају, 17. фебруара 1834. год. Оригинални записник су водили старешина Оливер Каудери и Орсон Хајд. Пророк је прегледао записник наредног дана, а дан након тога исправљени записник је једногласно прихваћен од стране високог савета као „облик и одредба високог савета" цркве. Стихови од 30. до 32, који се односе на Савет дванаесторице апостола, додати су 1835. год. под вођством Џозефа Смита када је овај одсек припреман за објављивање у Учењу и заветима.

1–8 Високи савет је одређен да реши важне потешкоће које расту у цркви. 9–18 Одређене су процедуре за решавање случајева. 19–23 Председавајући савета доноси одлуке. 24–34 Успостављен је жалбени поступак.

Овога дана општи савет двадесет четворице високих свештеника скупио се у дому Џозефа Смита мл, по откривењу, и приступио организовању [a]високог савета цркве Христове, који треба да се састоји од дванаест високих свештеника и једног или тројице председника, зависно од случаја.

2. Високи савет је одређен по откривењу у сврху решавања важних потешкоћа које могу нарасти у цркви, које не би могла да реши ни црква ни [a]бискупов савет на задовољство свих страна.

3. Џозеф Смит мл, Сидни Ригдон и Фредерик Џ. Вилијамс су подржани председници гласом савета; а Џозеф Смит ст, Џон Смит, Џозеф Коу, Џон Џонсон, Мартин Харис, Џон С. Картер, Џеред Картер, Оливер Каудери, Семјуел Х. Смит, Орсон Хајд, Силвестер Смит, и Лук Џонсон, високи свештеници, изабрани су да буду стални савет у цркви, једногласном подршком савета.

4. Горе именовани саветници су упитани да ли прихватају своје позиве, и да ли ће деловати у тој служби према закону небеском, на шта сви одговорише да прихватају своје позиве, и да ће извршавати своју службу према благодати Божјој која им је подарена.

101 *a* Иса 65:21–22. всп Хиљадугодишњица.

102 1 *a* всп Високи савет.

2 *a* УиЗ 107:72–74.

5. Број оних који чине савет, који гласаше у име цркве и за њу у одређивању горе именованих саветника био је четрдесет три, како следи: девет високих свештеника, седамнаест старешина, четири свештеника, и тринаест чланова.

6. Изгласано: Високи савет не може имати власт да делује када седморица од горе именованих саветника, или њихових прописно одређених заменика, није присутно.

7. Ова седморица ће имати власт да одреде друге високе свештенике, које сматрају вредним и способним да делују уместо одсутних саветника.

8. Изгласано: Уколико се упразни место било ког од горе именованих саветника због смрти, уклањања из службе због преступа, или одласка ван граница овог црквеног надлештва, биће попуњено нечијим именовањем од стране једног или више председника, и усвојено гласом општег савета високог свештенства, окупљеног у ту сврху, да делује у име цркве.

9. Председник цркве, који је и председник савета, одређен је по [а]откривењу, и [б]подржан у својој управи гласом цркве.

10. А у достојности његове службе је да председава над саветом цркве; и његова је повластица да му помажу два остала председника, одређена на исти начин на који је он одређен.

11. А у случају одсуства једног или обојице оних који су одређени да му помажу, има власт да председава над саветом без саветника; а у случају да је он сам одсутан, остали председници имају моћ да председавају уместо њега, обојица или један од њих.

12. Кад год је високи савет цркве Христове прописно организован, према претходно поменутом узорку, биће дужност дванаесторице саветника да извуку бројеве жребом, и по томе установе који од дванаесторице ће говорити први, започевши са бројем један и тако редом до броја дванаест.

13. Када се год одржава овај савет како би деловао поводом неког случаја, дванаесторица саветника треба да размотре да ли је он тежак или не; ако није, само два саветника треба да говоре о њему, према узорку претходно забележеном.

14. Али ако мисле да је тежак, четворица треба да се одреде; а ако је још тежи, шесторица; али ни у ком случају не би требало да се одреди више од шесторице да говоре.

15. Оптужени, у свим случајевима, полаже право на подршку половине савета, да не би дошло до увреде или неправде.

16. А саветници одређени да говоре пред саветом треба да представе случај, након што су докази истражени, у истинитом

9*а* всп Откривење. | *б* всп Подржавање црквених вођа.

светлу пред саветом; и свако треба да говори у правичности и [a]правди.

17. Они саветници који извуку парне бројеве, и то 2, 4, 6, 8, 10, и 12, су појединци који треба да се заузму за оптуженог, и да не дозволе увреду или неправду.

18. У свим случајевима онај који тужи и тужени треба да имају повластицу да искажу своје ставове пред саветом, након што су докази саслушани и након што су саветници који су одређени да говоре поводом датог случаја изнели своја запажања.

19. Након што су саслушани докази, и саветници, тужени и онај који тужи су говорили, председник треба да донесе одлуку према разумевању које је стекао о случају, и позове дванаесторицу саветника да усвоје то гласањем.

20. Али ако остали саветници, који нису говорили, или било ко од њих, након што су чули доказе и изјаве непристрасно, открију неку грешку у одлуци председника, могу на то указати, и случај треба да се разматра поново.

21. А ако се, након пажљивог излагања, дати случај представи у неком другом светлу, одлука треба да се измени у складу са тим.

22. Али ако се случај не представи у неком другом светлу, прва одлука ће остати, већина у савету има власт да је потврди.

23. У случају потешкоће у вези са [a]учењем или начелом, нема ли довољно записаног да разјасни случај пред саветом, председник може упитати и примити наум Господњи [б]откривењем.

24. Високи свештеници, када су у туђини, имају власт да сазову и организују савет на начин претходно описан, да реше потешкоће, када обе стране или нека од њих то захтева.

25. А поменути савет високих свештеника ће имати власт да одреди некога из групе да привремено председава над тим саветом.

26. Дужност поменутог савета ће бити да пошаље одмах препис својих поступака високом савету седишта Првог председништва цркве, са потпуном изјавом о сведочанству које иде уз њихову одлуку.

27. Буду ли обе стране или једна од њих незадовољне одлуком поменутог савета, могу да се обрате високом савету седишта Првог председништва цркве, и да имају поновно саслушање, и тај случај треба да се води према претходно записаном узорку, као да се никаква таква одлука није донела.

28. Овај савет високог свештенства у туђини треба само да се сазива за [a]најтеже случајеве који се односе на цркву; и ни из

16 *а* всп Правда.
23 *а* Бр 9:8.
б всп Откривење.
28 *а* УиЗ 107:78.

каквог разлога не би требало сазивати такав савет за уобичајене и свакодневне случајеве.

29. Високи свештеници који су на путу или су смештени у туђини имају власт да кажу да ли је потребно да сазивају такав савет или не.

30. Постоји разлика између високог савета или високих свештеника који су на путу у туђини, и [а]путујућег високог савета састављеног од дванаесторице [б]апостола, по питању њихових одлука.

31. На одлуку првог може се уложити жалба; док на одлуку другог не може.

32. Другу могу довести у питање само врховне власти цркве у случају преступа.

33. Решено: Председник или председници седишта Првог председништва цркве имају власт да одлуче да ли је неки такав случај, на који се улаже жалба, оправдан за поновно разматрање, након испитивања жалбе и доказа и изјава који иду са њом.

34. Дванаесторица саветника онда приступише бацању коцке или жребу, да би установили ко говори први, а резултат беше следећи, поименично: 1. Оливер Каудери, 2. Џозеф Коу, 3. Семјуел Х. Смит, 4. Лук Џонсон, 5. Џон С. Картер, 6. Силвестер Смит, 7. Џон Џонсон, 8. Орсон Хајд, 9. Џеред Картер, 10. Џозеф Смит ст, 11. Џон Смит, 12. Мартин Харис.Након молитве конференција је завршена.

Оливер Каудери,
Орсон Хајд,
Записничари

103. ОДСЕК

Откривење дато преко пророка Џозефа Смита, у Киртланду, у Охају, 24. фебруара 1834. год. Ово откривење је примљено након доласка Парлија П. Прата и Лајмена Вајта у Киртланд, у Охају, а дошли су из Мисурија да би се посаветовали са пророком о збрињавању и поновном повратку светаца на њихова земљишта у округу Џексон.

1–4 Зашто је Господ дозволио да свеци у округу Џексон буду прогоњени. 5–10 Свеци ће надвладати ако држе заповести. 11–20 Откупљење Сиона ће стићи са моћу, и Господ ће предводити свој народ. 21–28 Свеци треба да се скупљају у Сиону, а они који положе своје животе наћи ће их поново. 29–40 Нека су браћа позвана да организују табор сионски и да пођу у Сион; обећана им је победа ако су верни.

30*а* УиЗ 107:23–24, 35–38. | *б* всп Апостол.

Заиста, кажем вам, пријатељи моји, гле, дајем вам откривење и заповест, како бисте знали како да [а]делујете при испуњавању својих дужности које се односе на спасење и [б]откупљење браће ваше, која беху расејана по земљи Сиону;

2. Који су [а]терани и ударани рукама непријатеља мојих, на које ћу излити гнев свој преко сваке мере у време које ја одредим.

3. Јер им до сада то дозвољавах, да би [а]испунили меру безакоња свога, да би чаша њихова била пуна;

4. И како би они који себе називају именом мојим били [а]укорени на кратко жестоком и тешком казном, јер сви они уопште не [б]слушаху прописе и заповести које сам им дао.

5. Али заиста, кажем вам, да прогласих пропис који мој народ треба да оствари, уколико од овог тренутка слушају [а]савет који им ја, Господ Бог њихов, дајем.

6. Гле они ће, јер ја то прогласих, почети да надвладавају непријатеље моје од овог тренутка.

7. И ако [а]настоје да се придржавају свих речи које им ја, Господ Бог њихов, говорим, никада неће престати да их надвладавају све док су [б]царства светска потчињена под мојим ногама, и земља [в]дата [г]свецима, да је [д]поседују у веке векова.

8. Али уколико не [а]држе заповести моје, и не настоје да се придржавају свих речи мојих, царства светска ће их надвладати.

9. Јер су постављени да буду [а]светлост свету, и да буду спаситељи људи;

10. И уколико нису спаситељи људи, они су као [а]со која је изгубила свој укус, и онда није добра низашта осим да се баци и да је људи ногама погазе.

11. Али заиста, кажем вам, прогласих да се ваша браћа која беху расејана врате на [а]земљишта баштина својих, и изграде рушевине сионске.

12. Јер након [а]многих страдања, као што вам рекох у претходној заповести, долази благослов.

13. Гле, ово је благослов који обећах након ваших страдања, и страдања браће ваше – откупљење ваше, и откупљење браће ваше, и то обнова њихова у земљи Сиону, да буду утврђени, и никада више одбачени.

14. Ипак, ако упрљају своје баштине биће одбачени; јер их

103 1*а* УиЗ 43:8.
б УиЗ 101:43–62.
2*а* УиЗ 101:1; 109:47.
3*а* Алма 14:10–11; 60:13.
4*а* УиЗ 95:1.
всп Укорити, прекор.
б УиЗ 101:2; 105:2–6.
5*а* всп Савет.
7*а* УиЗ 35:24.
всп Послушност, послушан, послушати.
б Дан 2:44.
в Дан 7:27.
г всп Светац.
д УиЗ 38:20.
8*а* Мос 1:13; УиЗ 82:10.
9*а* 1 Не 21:6.
10*а* Мт 5:13–16; УиЗ 101:39–40.
11*а* УиЗ 101:18.
12*а* Отк 7:13–14; УиЗ 58:4; 112:13.

нећу поштедети уколико упрљају баштине своје.

15. Гле, кажем вам, откупљење Сиона свакако треба да дође са моћу;

16. Зато, подићи ћу свом народу човека, који ће их водити као што је [а]Мојсије водио децу Израелову.

17. Јер сте ви деца Израелова, и [а]семе Аврамово, и свакако је неопходно да будете изведени из ропства са моћу, и испруженом руком.

18. И као што очеви ваши беху у почетку вођени, баш тако ће се и откупљење Сиона догодити.

19. Зато, нека срца ваша не клону, јер не кажем вама као што рекох очевима вашим: Мој [а]анђео ће ићи пред вама, али не [б]присутност моја.

20. Али вама кажем: [а]Анђели моји ће ићи пред вама, а и присуство моје, и коначно ћете [б]поседовати добру земљу.

21. Заиста, заиста, кажем вам, да је слуга мој Џозеф Смит мл, [а]човек са којим упоредих слугу коме је господар [б]винограда говорио у параболи коју сам вам дао.

22. Зато нека слуга мој Џозеф Смит мл. каже [а]снази дома мога, младићима мојим и онима који су средовечни – Сакупите се заједно у земљи сионској, у земљи коју купих новцем који беше посвећен мени.

23. И нека све цркве пошаљу мудре људе са својим новцем, и нека [а]купују земљишта баш како им заповедих.

24. А уколико моји непријатељи пођу против вас да вас истерају из добре [а]земље моје, коју посветих да буде земља Сион, чак и са ваших сопствених земљишта након ових сведочанстава, које изнесосте преда мном против њих, прокуните их;

25. И кога год прокунете, ја ћу га проклети, и осветићете ме на непријатељима мојим.

26. И присуство моје ће бити са вама чак и када ме [а]освећујете на непријатељима мојим, све до трећег или четвртог поколења оних који ме мрзе.

27. Нека се нико не боји да положи живот свој мене ради; јер ко год [а]положи живот свој мене ради наћи ће га поново.

28. А онај који није вољан да положи живот свој мене ради није мој ученик.

29. Моја је воља да слуга мој [а]Сидни Ригдон подиже глас свој на скуповима у источним земљама, припремајући цркве

16 *а* Изл 3:2–10; УиЗ 107:91–92. всп Мојсије.
17 *а* всп Аврâм – Семе Аврамово; Аврамов завет.
19 *а* всп Анђели.
б УиЗ 84:18–24.
20 *а* Изл 14:19–20.
б УиЗ 100:13.
21 *а* УиЗ 101:55–58.
б всп Виноград Господњи.
22 *а* УиЗ 35:13–14; 105:16, 29–30.
23 *а* УиЗ 42:35–36; 57:5–7; 58:49–51; 101:68–74.
24 *а* УиЗ 29:7–8; 45:64–66; 57:1–2.
26 *а* УиЗ 97:22.
27 *а* Мт 10:39; Лк 9:24; УиЗ 98:13–15; 124:54.
29 *а* всп Ригдон, Сидни.

да држе заповести које сам им дао, а односе се на обнову и откупљење Сиона.

30. Моја је воља да се слуга мој [a]Парли П. Прат и слуга мој Лајмен Вајт не враћају у земљу браће своје, све док не окупе групе да иду у земљу Сион, по десет, или по двадесет, или по педесет, или по стотину њих, док не скупе број од пет стотина од [b]снаге дома мога.

31. Гле, ово је воља моја; иштите и примићете; али људи [a]не чине увек вољу моју.

32. Зато, ако не можете да скупите пет стотина, настојте марљиво да скупите можда три стотине.

33. А ако не можете да скупите три стотине, настојте марљиво да скупите можда стотину.

34. Али заиста, кажем вам, заповест вам дајем да не идете у земљу Сион док не скупите стотину од снаге дома мога, да иду с вама у земљу Сион.

35. Дакле, као што вам рекох, иштите и примићете; молите се искрено како би можда слуга мој Џозеф Смит мл. могао да иде са вама, и како би председавао у средини народа мога, и организовао царство моје на [a]посвећеној земљи, и утврдио децу сионску на законима и заповестима који су вам и који ће вам бити дати.

36. Свака победа и слава су вам остварене кроз [a]марљивост вашу, верност, и [b]молитве вере.

37. Нека слуга мој Парли П. Прат отпутује са слугом мојим Џозефом Смитом мл.

38. Нека слуга мој Лајмен Вајт отпутује са слугом мојим Сиднијем Ригдоном.

39. Нека слуга мој Хајрам Смит отпутује са слугом мојим Фредериком Џ. Вилијамсом.

40. Нека слуга мој Орсон Хајд отпутује са слугом мојим Орсоном Пратом, где год им слуга мој Џозеф Смит мл. буде саветовао, да би испунили ове заповести које сам вам дао, а остало оставите у рукама мојим. Баш тако. Амен.

104. ОДСЕК

Откривење дато пророку Џозефу Смиту, у Киртланду или у његовој близини 23. априла 1834. год, које се односи на Уједињену фирму (видети увод у одсек 78 и 82). Повод је био вероватно састанак савета чланова Уједињене фирме, који су расправљали о хитним временским потребама цркве. На ранијем састанку фирме 10. априла је одлучено да организација буде распуштена.

30 *a* всп Прат, Парли Паркер.
б УиЗ 101:55.
31 *a* УиЗ 82:10.
35 *a* УиЗ 84:31.
36 *a* всп Марљивост.
б УиЗ 104:79–82.

Ово откривење даје упутство да уместо тога фирма буде реорганизована; њена имовина треба да се раздели међу члановима фирме на њихово управљање. Под вођством Џозефа Смита, израз „Уједињена фирма“ је откривењем касније замењен изразом „Уједињени ред.“

1–10 Свеци који преступе против уједињеног реда биће проклети. 11–16 Господ опскрбљује своје свеце на свој начин. 17–18 Јеванђеоски закон усмерава бригу о сиромашнима. 19–46 Одређени су управништва и благослови за неку браћу. 47–53 Уједињени ред у Киртланду и ред у Сиону треба да функционишу одвојено. 54–66 Успостављена је света ризница Господња за штампање Светих писама. 67–77 Главна ризница уједињеног реда треба да функционише на бази опште сагласности. 78–86 Сви у уједињеном реду треба да плаће све своје дугове, а Господ ће их избавити из финансијског ропства.

Заиста, кажем вам, пријатељи моји, дајем вам савет, и заповест, о свој имовини која припада реду за који заповедих да се организује и успостави, да буде [a]уједињени ред, и један вечни ред за добробит цркве моје, и за спасење људи док не дођем –

2. Са безусловним и непроменљивим обећањем, да они којима заповедах треба да буду благословени мноштвом благослова у оној истој мери у којој су верни.

3. Али су у оној мери у којој нису верни они близу проклетства.

4. Дакле, у мери у којој неке моје слуге нису држале заповести, него су прекршиле завет због [a]похлепе, и измишљених речи својих, проклећу их веома жестоким и тешким проклетством.

5. Јер ја, Господ, одредих у свом срцу, да ће у мери у којој се ико ко припада реду наћи у преступу, или, другим речима, прекрши завет којим је свезан, бити проклет у свом животу, и згажен од онога који је по мојој вољи.

6. Јер ја, Господ, нисам неко коме се сме [a]ругати тиме.

7. А све ово да невини међу вама не би били осуђени са неправеднима; и да криви међу вама не би избегли; јер ја, Господ, обећах вам [a]круну славе мени здесна.

8. Зато, уколико се нађете у преступу, не можете избећи гнев мој у вашим животима.

9. Уколико сте [a]искључени због преступа, не можете избећи [б]ударање [в]Сотоне све до дана откупљења.

104 1 *а* УиЗ 78:3–15. всп Уједињени ред.
4 *а* всп Жудети.
6 *а* Гал 6:7–9.
7 *а* Иса 62:3; УиЗ 76:56. всп Слава.
9 *а* всп Искључење.
б УиЗ 82:21.
в всп Ђаво.

10. И сада, дајем вам власт од овог тренутка, да ћете га, ако се ико међу вама, из реда, нађе у преступу и не покаје од зла, изручити ударању Сотоне; и неће имати моћ да вам [а]нанесе зло.

11. У мудрости је мојој; зато, заповест вам дајем, да себе организујете и одредите свакоме његово [а]управништво;

12. Како би свако мени дао извештај о управништву које му је одређено.

13. Јер је потребно да ја, Господ, начиним свакога [а]одговорним, као [б]управитеља над земаљским благословима, које сам створио и припремио за моја створења.

14. Ја, Господ, разапех небеса, и [а]изградих земљу, истинита [б]дела руку мојих; и све на њима је моје.

15. А моја је сврха опскрбљивати свеце своје, јер је све моје.

16. Али свакако је неопходно да се то учини на мој [а]начин; и гле, на овај начин ја, Господ, одлучих да опскрбим свеце моје: [б]сиромашни ће бити узвишени, а богати ће бити понижени.

17. Јер, [а]земља је пуна, и има довољно и да се уштеди; да, ја припремих све, и дадох деци човечјој да [б]делују сама по себи.

18. Зато, ако ико узме од [а]изобиља које створих, и не удели свој део, према [б]закону јеванђеља мога, [в]сиромашнима и онима у потреби, он ће, са опакима, у [г]паклу подизати очи своје, и бити у муци.

19. И сада, заиста, кажем вам, о имовини [а]реда –

20. Нека се слузи моме Сиднију Ригдону повери место где сада станује, и парцела за кожару, за његово издржавање док ради у винограду моме, према мојој вољи, и када му заповедим.

21. И нека се све чини према савету реда, и јединственом сагласношћу или гласом реда, који борави у земљи Киртланду.

22. И ово управништво и благослов, ја, Господ, поверавам слузи свом Сиднију Ригдону за благослов њему, и семену његовом после њега.

23. И умножићу благослове на њему, у оној мери у којој буде понизан преда мном.

24. И опет, нека се слузи мом Мартину Харису повери, на управништво, парцела коју је слуга мој Џон Џонсон примио у замену за његову претходну баштину, њему и семену његовом после њега;

10 *а* УиЗ 109:25–27.
11 *а* УиЗ 42:32.
всп Управитељ, управљање.
13 *а* всп Извештај, урачунљив, урачунљивост.
б УиЗ 72:3–5, 16–22.
14 *а* Иса 42:5; 45:12.
всп Створити, стварање.
б Пс 19:1; 24:1.
16 *а* УиЗ 105:5.
всп Добробит.
б 1 Сам 2:7–8; Лк 1:51–53; УиЗ 88:17.
17 *а* УиЗ 59:16–20.
всп Земља.
б всп Слобода избора.
18 *а* Лк 3:11; Јак 2:15–16.
б УиЗ 42:30.
в ПСол 14:21; Мос 4:26; УиЗ 52:40.
г Лк 16:20–31.
19 *а* всп Уједињени ред.

25. И у оној мери у којој је веран, умножићу благослове на њему и његовом семену после њега.

26. И нека слуга мој Мартин Харис посвети новац свој за проглашавање речи мојих, онако како га слуга мој Џозеф Смит мл, упути.

27. И опет, нека се слузи моме Фредерику Џ. Вилијамсу повери место на коме сада борави.

28. И нека се слузи мом Оливеру Каудерију повери засебна парцела која се налази уз кућу, која треба да буде штампарија, која је парцела број један, а и парцела на којој његов отац станује.

29. Нека се слугама мојим Фредерику Џ. Вилијамсу и Оливеру Каудерију повери штампарија и све оно што јој припада.

30. И то ће бити управништво које треба да им се повери.

31. И у оној мери у којој су верни, гле ја ћу их благословити, и умножити благослове на њима.

32. А ово је почетак управништва које им поверих, њима и семену њиховом после њих.

33. И у оној мери у којој су верни, умножићу благослове на њима и семену њиховом после њих, и то мноштво благослова.

34. И опет, нека се слузи моме Џону Џонсону повери дом у коме живи, и баштина, све осим земље која беше сачувана за [a]изградњу домова мојих, која припада тој баштини, и осим оних парцела које беху одређене слузи моме Оливеру Каудерију.

35. И у оној мери у којој је веран, умножићу благослове на њему.

36. А моја је воља да прода парцеле које су издвојене за изградњу града светаца мојих, у оној мери у којој му је то обзнањено [a]гласом Духа, и према савету реда, и према гласу реда.

37. И ово је почетак управништва које му поверих, за благослов њему и семену његовом после њега.

38. И у оној мери у којој је веран, умножићу мноштво благослова на њему.

39. И опет, нека се слузи моме [a]Њуелу К. Витнију повере куће и парцела где сада станује, и парцела и зграда у којој се налази трговинско предузеће, а и парцела која је на углу јужно од трговинског предузећа, и такође парцела на којој се налази пепељарница.

40. И све ово поверих слузи моме Њуелу К. Витнију на његово управништво, за благослов њему и семену његовом после њега, за добробит трговинског предузећа реда мога који успоставих за кочић свој у земљи Киртланду.

41. Да, заиста, ово је управништво које поверих слузи своме Њ. К. Витнију, и то ово цело трговинско предузеће, њему и

34*a* УиЗ 94:3, 10. | 36*a* всп Откривење. | 39*a* всп Витни, Њуел К.

[a]заступнику његовом, и семену његовом после њега.

42. И у оној мери у којој је веран у држању заповести мојих, које му дадох, умножићу благослове на њему и семену његовом после њега, и то мноштво благослова.

43. И опет, нека слуга мој Џозеф Смит мл. одреди себи парцелу која је издвојена за изградњу дома мога, која је четрдесет штапа дугачка и дванаест широка, а и баштину у којој отац његов станује.

44. А ово је први део управништва које му поверих, за благослов њему и оцу његовом.

45. Јер гле, сачувах баштину за [a]оца његовог, за издржавање његово; зато ће се он убројати у дом слуге мога Џозефа Смита мл.

46. И умножићу благослове на дому слуге мога Џозефа Смита мл. у оној мери у којој је веран, и то мноштво благослова.

47. А сада, заповест вам дајем о Сиону, да као уједињени ред не будете више везани за вашу браћу у Сиону, осим на овај начин –

48. Након што се организујете, звaћете се Уједињени ред [a]кочића Сиона, града Киртланда. А браћа ваша, након што се организују, звaће се Уједињени ред града Сиона.

49. И треба да се организују с именима својим, и под називом његовим; и треба да обављају своје послове под његовим називом, и у своје име;

50. И треба да обављате послове ваше под називом вашим, и у своје име.

51. А ово ја заповедих да се учини за спасење ваше, а и за спасење њихово, као резултат [a]изгнанства њиховог и онога што ће уследити.

52. Јер [a]завети беху прекршени преступом, због [б]похлепе и измишљених речи –

53. Зато, као уједињени ред сте растављени од ваше браће, и нисте везани од овог часа за њих, осим на овај начин, који напоменух, позајмицом како се одреди на савету овог реда, како вам околности допусте и глас савета вас упути.

54. И опет, заповест вам дајем о управништву вашем које вам поверих.

55. Гле, сва ова имовина је моја, или је у супротном ваша вера узалудна, и нађени сте као лицемери, и завети које сте склопили са мном су прекршени.

56. А ако је имовина моја, онда сте [a]управитељи, у супротном нисте управитељи.

57. Али, заиста вам кажем, поверих вам да будете управитељи над домом мојим, и то заиста управитељи.

58. И у ову сврху вам заповедих да се организујете, и то да штампате [a]речи моје, пунину

41 *a* УиЗ 84:112–113.
45 *a* УиЗ 90:20.
всп Смит, Џозеф, ст.
48 *a* УиЗ 82:13; 94:1; 109:59.
всп Кочић.
51 *a* УиЗ 109:47.
52 *a* всп Завет.
б всп Жудети.
56 *a* всп Управитељ, управљање.
58 *a* всп Превод Џозефа Смита (ПЏС).

Светих писама мојих, откривења која сам вам дао, и која ћу вам, касније, давати с времена на време –

59. У сврху изградње цркве моје и царства на земљи, и припремања мог народа за [а]време када ћу [б]боравити са њим, које је сасвим близу.

60. И припремите себи место за ризницу, и посветите га имену моме.

61. И одредите једног међу вама да се стара о ризници, и заредите га на овај благослов.

62. И треба да постоји печат на ризници, и све свето треба да се донесе у ризницу, и нико међу вама не треба да је присваја, нити било који њен део, јер она треба да припада свима вама заједно.

63. И дајем вам је од овог часа; а сада гледајте да пођете и користите управништва која вам поверих, изузев светиња, у сврху штампања ових светиња како рекох.

64. А [а]приход од светиња треба да се држи у ризници, и печат да буде на њој; и не треба да га било ко користи или узима из ризнице, нити да отпечати печат који се налази на њој, осим по гласу реда, или по заповести.

65. И овако треба да чувате приход од светиња у ризници, за свете и посвећене намене.

66. И треба да се зове света ризница Господња, и треба да се држи печат на њој, како би била света и посвећена Господу.

67. И опет, друга ризница треба да се припреми, и да се одреди ризничар да се стара о ризници, и печат треба да буде на њој;

68. А сав новац који примите у вашим управништвима, унапређујући имовину коју вам поверих, у виду кућа, земљишта, стоке, или свега другог изузев светих и посвећених списа, које сачувах за себе за свете и посвећене намене, треба да се смести у ризницу одмах пошто примите новац, у стотињаркама, или у педесетицама, или у двадесетицама, или у десетицама, или у петицама.

69. Или другим речима, ако ико међу вама стекне пет долара нека их стави у ризницу; или ако стекне десет, или двадесет, или педесет, или стотину, нека учини исто;

70. И нека нико међу вама не каже да је то његово; јер се неће назвати његовим, нити било који део његов.

71. И ниједан његов део не треба да се користи, нити узме из ризнице, осим гласом и по општој сагласности реда.

72. А на ово ће се односити глас и општа сагласност реда – да свако међу вама може да каже ризничару: Мени је ово потребно да ми помогне у мом управништву –

59 *а* всп Хиљадугодишњица.
б УиЗ 1:35–36; 29:9–11.
64 *а* ти профит, или зарада.

73. Ако је то пет долара, или ако је то десет долара, или двадесет, или педесет, или стотину, ризничар ће му дати суму коју захтева да му помогне у његовом управништву –

74. Све док се не нађе у преступу, и док се јасно не објави пред саветом реда да је неверан и [а]немудар слуга.

75. Али докле год је у поноправном чланству, и веран је и мудар у свом управништву, ово ће бити знак ризничару да му не сме ништа ускратити.

76. Али у случају преступа, ризничар треба да буде подложан савету и гласу реда.

77. А у случају да се пронађе да је ризничар неверан и немудар управитељ, биће подложан савету и гласу реда, и треба да се уклони са свог места, и [а]други ће бити постављен на његово место.

78. И опет, заиста, кажем вам, о дуговима вашим – гле, моја је воља да [а]платите све своје [б]дугове.

79. И моја је воља да се [а]понизите преда мном, и добијете овај благослов по [б]марљивости својој и понизности и молитви вере.

80. И у оној мери у којој сте марљиви и понизни, и употребите [а]молитву вере, гле, смекшаћу срца оних према којима сте у дугу, док вам не пошаљем средства за избављење ваше.

81. Зато пишите ужурбано у Њујорк и пишите према ономе како вас усмери [а]Дух мој, и смекшаћу срца оних према којима сте у дугу, како би се из њихових умова уклонила жеља да вам донесу невољу.

82. А уколико сте [а]понизни и верни и призивате име моје, гле, даћу вам [б]победу.

83. Дајем вам обећање, да ћете овога пута бити избављени из ропства вашега.

84. Уколико добијете прилику да позајмите новац у стотинама, и хиљадама, све док не позајмите довољно да се избавите из ропства, то је ваша повластица.

85. И заложите имовину коју ставих у руке ваше, овај пут, стављајући свој потпис према општој сагласности или на други начин, како вам се чини да је добро.

86. Дајем вам ову повластицу, само овај пут; и гле, ако наставите да се бавите оним што изнесох пред вас, према заповестима мојим, све ово је моје, и ви сте моји управитељи, и господар неће дозволити да дом његов буде обијен. Баш тако. Амен.

105. ОДСЕК

Откривење дато преко пророка Џозефа Смита, на реци Фишинг,

74*а* Лк 16:1–12.
77*а* УиЗ 107:99–100.
78*а* УиЗ 42:54.
б всп Дуг.
79*а* всп Понизан, понизност.
б всп Марљивост.
80*а* Јак 5:15.
81*а* всп Свети Дух.
82*а* Лк 14:11; УиЗ 67:10.
б УиЗ 103:36.

у Мисурију, 22. јуна 1834. год. Под вођством пророка, свеци из Охаја и других области су ходали ка Мисурију у експедицији касније познатој као сионски камп. Њихова сврха је била да буду пратиоци истераним свецима из Мисурија на повратку на њихова земљишта у округу Џексон. Становници Мисурија који су раније прогонили свеце бојали су се одмазде сионског кампа и превентивно су напали одређене свеце који су живели у округу Клеј, у Мисурију. Након што је гувернер Мисурија повукао своје обећање да ће подржати свеце, Џозеф Смит је примио ово откривење.

1–5 Сион ће бити изграђен у складу са целестијалним законом. 6–13 Откупљење Сионово је одложено на кратко. 14–19 Господ ће водити битке Сионове. 20–26 Свеци треба да су мудри и да се не хвале моћним делима док се сакупљају. 27–30 Требало би да се купују земљишта у Џексону и суседним округима. 31–34 Старешине треба да примају даривање у дому Господњем у Киртланду. 35–37 Свеци који су и позвани и изабрани биће посвећени. 38–41 Свеци треба да подигну барјак мира свету.

Заиста, кажем вама који се скуписте заједно како бисте научили моју вољу која се односи на [а]откупљење намученог народа мога –

2. Гле, кажем вам, да не беше [а]преступа народа мога, говорећи о цркви а не о појединцима, они би могли бити откупљени већ сада.

3. Јер гле, они не научише да буду послушни у ономе што захтевах из руку њихових, него су пуни сваковрсног зла, и не [а]удељују од иметка свога сиромашнима и намученима међу њима, што би приличило свецима;

4. И нису [а]уједињени према савезу који налаже закон целестијалног царства;

5. А [а]Сион не би могао да се изгради [б]осим ако то није у складу са начелима [в]закона целестијалног царства; у супротном га не бих могао примити к себи.

6. И мој народ свакако мора да буде [а]укорен својим трпљењем, ако је то неопходно, док се не научи [б]послушности.

7. Не говорим о онима који су одређени да предводе народ мој, који су [а]прве старешине цркве моје, јер нису сви под овом осудом;

8. Него говорим о црквама мојим на другим местима – има

105 1*а* УиЗ 100:13.
2*а* УиЗ 104:4–5, 52.
3*а* Дела 5:1–11; УиЗ 42:30. всп Посветити, закон посвећења.
4*а* УиЗ 78:3–7.
5*а* всп Сион.
б УиЗ 104:15–16.
в УиЗ 88:22.
6*а* УиЗ 95:1–2. всп Укорити, прекор.
б всп Послушност, послушан, послушати.
7*а* УиЗ 20:2–3.

многих који ће рећи: Где је њихов Бог? Гле, он ће их избавити у време невоље, у супротном нећемо отићи у Сион, и задржаћемо свој новац.

9. Зато, као последица [а]преступа народа мога, по мени је потребно да старешине моје сачекају на кратко на откупљење Сиона –

10. Како би се припремили, и како би се мој народ савршеније поучио, и имао искуство, и савршеније познавао своје [а]дужности, и оно што захтевам из руку његових.

11. А ово се не може догодити док се моје [а]старешине не [б]даривају моћу са висина.

12. Јер гле, припремих велико даривање и благослов који ће се [а]излити на њих, у оној мери у којој су верни и остану ли понизни преда мном.

13. Зато је по мени потребно да моје старешине сачекају на кратко, на откупљење Сиона.

14. Јер гле, не захтевам из њихових руку да воде битку сионску; јер, оно што рекох у претходној заповести, баш то ћу и испунити – ја ћу [а]водити битку вашу.

15. Гле, [а]уништитеља послах да уништи и затре непријатеље моје; и за мало година од тада они неће остати да прљају баштину моју, и да [б]хуле на име моје на земљиштима које [в]посветих за заједничко сакупљање светаца мојих.

16. Гле, заповедих слузи своме Џозефу Смиту мл. да каже [а]снази дома мога, и то ратницима мојим, младићима мојим, и онима који су средовечни, да се скупе ради откупљења народа мога, и сруше куле непријатеља мојих, и растерају [б]стражаре њихове;

17. Али снага дома мога не послуша речи моје.

18. Али уколико има оних који послушаше речи моје, припремих благослов и [а]даривање за њих, ако остану верни.

19. Ја чух молитве њихове, и прихватићу приносе њихове; и по мени је потребно да они буду доведени довде ради искушавања [а]вере њихове.

20. А сада, заиста, кажем вам, заповест вам дајем, да сви они који дођоше овамо, који могу остати у крајевима околним, остану;

21. А они који не могу да остану, који имају породице на истоку, нека остану на кратко, онако како им слуга мој Џозеф Смит одреди;

22. Јер ћу га саветовати у томе, и све оно што им он буде одредио, испуниће се.

9*а* УиЗ 103:4.
10*а* всп Дужност.
11*а* всп Старешина.
б УиЗ 38:32; 95:8. всп Даривање.
12*а* УиЗ 110.
14*а* ИНа 10:12–14; Иса 49:25; УиЗ 98:37.
15*а* УиЗ 1:13–14.
б УиЗ 112:24–26. всп Хулити, богохуљење.
в УиЗ 84:3–4; 103:35.
16*а* УиЗ 101:55; 103:22, 30.
б всп Бдети, стражари.
18*а* УиЗ 110:8–10.
19*а* всп Вера.

23. И нека сав народ мој који борави у крајевима околним буде веома веран, и побожан, и понизан преда мном, и нека не открива оно што сам му открио, док по мени не буде мудро да се открије.

24. Не говорите о судовима, нити се [а]хвалите вером, ни моћним делима, него се пажљиво сакупљајте, у једном крају колико је то могуће, сходно осећањима људи;

25. И гле, даћу вам благодат и наклоност у очима њиховим, како бисте се одморили у [а]миру и сигурности, док говорите људима: Извршите суд и правду на нама према закону, и дајте нам надокнаду за неправду према нама.

26. Сада, гле, кажем вам, пријатељи моји, на овај начин можете наћи наклоност у очима људи, док [а]војска Израелова не постане веома велика.

27. И смекшаћу срца људи, као што учиних са срцем [а]Фараоновим, с времена на време, све док слуга мој Џозеф Смит мл. и старешине моје, које сам одредио, не буду имали времена да сакупе снагу дома мога,

28. И пошаљу [а]мудре људе, да испуне оно што сам заповедио по питању [б]куповине свог земљишта у округу Џексон које може да се купи, и у суседним окрузима унаоколо.

29. Јер моја је воља да се ова земљишта купују; и након што су купљена да их свеци моји поседују према [а]законима посвећења које дадох.

30. А након што су земљишта купљена, сматраћу [а]војску Израелову недужном по питању запоседања сопствених земљишта, која претходно купише својим новцем, и рушења кула непријатеља мојих које су на њима, и растеривања стражара њихових, и [б]освећивања мене на непријатељима мојим све до трећег или четвртог поколења оних који ме мрзе.

31. Али прво нека моја војска постане веома велика, и нека буде [а]посвећена преда мном, како би била лепа као сунце, чиста као [б]месец, и како би њени барјаци били страшни свим народима;

32. Како би царства овога света била присиљена да признају: царство Сиона је заиста [а]царство Бога нашег и Христа Његовог; дакле, [б]подложимо се законима Његовим.

33. Заиста, кажем вам, по мени је потребно да прве старешине цркве моје приме своје [а]дариване са висина у дому моме, за

24 *а* УиЗ 84:73.
всп Охолост.
25 *а* всп Мир.
26 *а* Јоило 2:11.
27 *а* Пос 47:1–12.
28 *а* УиЗ 101:73.
б УиЗ 42:35–36.
29 *а* УиЗ 42:30.
всп Посветити, закон посвећења; Уједињени ред.
30 *а* УиЗ 35:13–14; 101:55; 103:22, 26.
б УиЗ 97:22.
31 *а* всп Посвећење.
б Пнп 6:10; УиЗ 5:14; 109:73.
32 *а* Отк 11:15.
всп Царство Божје или царство небеско.
б всп Влада, владавина.
33 *а* УиЗ 95:8–9.
всп Дариване.

који заповедих да се изгради имену моме у земљи Киртланду.

34. И нека ове заповести које дадох о Сиону и [а]закону његовом буду извршене и испуњене, након откупљења његовог.

35. Био је дан [а]позивања, али дође време за дан бирања; и нека буду изабрани они који су [б]достојни.

36. И биће објављено слузи моме, гласом Духа, ко је све [а]изабран и они ће бити [б]посвећени;

37. И у оној мери у којој следе [а]савет који приме, имаће моћ након пуно дана да изврше све што се односи на Сион.

38. И опет кажем вам, захтевајте мир, не само од људи који вас удараху, него и од свих људи;

39. И подигните [а]барјак [б]мира, и проглашавајте мир све до краја земље;

40. И предлажите мир онима који вас удараху, према гласу Духа који је у вама, и [а]све ће допринети добру вашем.

41. Зато, будите верни; и гле, и ево, [а]ја сам са вама и то до краја. Баш тако. Амен.

106. ОДСЕК

Откривење дато преко пророка Џозефа Смита, у Киртланду, у Охају, 25. новембра 1834. год. Ово откривење је упућено Ворену А. Каудерију, старијем брату Оливера Каудерија.

1–3 Ворен А. Каудери је позван за локалног председавајућег службеника. 4–5 Други долазак неће као лопов затећи децу светлости. 6–8 Велики благослови следе верну службу у цркви.

Моја је воља да слуга мој Ворен А. Каудери буде одређен и заређен за председавајућег високог свештеника над црквом мојом, у земљи [а]Фридом и крајевима околним;

2. И треба да проповеда вечно јеванђеље моје, и подиже глас свој и упозорава људе, не само у сопственом месту, него и у суседним окрузима;

3. И треба да посвети све своје време овом високом и светом позиву, који му сада дајем, [а]тражећи марљиво [б]царство небеско и праведност његову, а све потребно ће му се надодати; јер је [в]радник достојан плате своје.

4. И опет, заиста, кажем вам, [а]долазак Господњи се [б]приближава;

34 *а* ти УиЗ 42 је познат и као „Закон.“
35 *а* всп Позвати, позван од Бога, позив.
б всп Достојан, достојност.
36 *а* УиЗ 95:5. всп Изабрати.
б всп Посвећење.
37 *а* всп Савет.
39 *а* всп Барјак.
б всп Мир.
40 *а* Рим 8:28; УиЗ 90:24; 100:15.
41 *а* Мт 28:19–20.
106 1 *а* ти град Фридом, у Њујорку, и околина.
3 *а* Мт 6:33.
б всп Царство Божје или царство небеско.
в Мт 10:10; УиЗ 31:5.
4 *а* Јак 5:8.
б всп Последњи дани.

жава, и затиче свет као [в]лопов у ноћи.

5. Зато, опашите бедра своја, како бисте били деца [а]светлости, и тај дан вас неће [б]затећи као лопов.

6. И опет, заиста, кажем вам, било је радовања на небу када се слуга мој Ворен поклонио жезлу моме, и одвојио себе од лукавства човечјег;

7. Зато, благословен је слуга мој Ворен, јер ћу имати милости за њега; и упркос [а]сујети његовог срца, уздићи ћу га у оној мери у којој се понизи преда мном.

8. И пружићу му [а]благодат и сигурност са којима ће се одржати; и ако остане верни сведок и светлост цркви, припремих круну за њега у [б]становима Оца мога. Баш тако. Амен.

107. ОДСЕК

Откривење о свештенству, дато преко пророка Џозефа Смита, у Киртланду, у Охају, отприлике у априлу 1835. год. Мада је овај одсек записан 1835. год, историјски записи тврде да већи део стихова од 60 до 100 обједињују и откривење дато преко пророка Џозефа Смита 11. новембра 1831. год. Овај одсек се повезује са организацијом Већа дванаесторице у фебруару и марту 1835. год. Пророк га је вероватно предао у присуству оних који су се спремали да пођу на своје прве мисије као већа 3. маја 1835. год.

1–6 Постоје два свештенства: Мелхиседеково и Ароново. 7–12 Они који држе Мелхиседеково свештенство имају власт да обављају службу у свим службама у цркви. 13–17 Бискупство председава Ароновим свештенством, које служи у спољним обредима. 18–20 Мелхиседеково свештенство држи кључеве свих духовних благослова; Ароново свештенство држи кључеве служења анђеоског. 21–38 Прво председништво, Дванаесторица, и Седамдесеторица оснивају председавајућа већа, чије одлуке морају да се доносе у јединству и праведности. 39–52 Патријаршки ред је успостављен од Адама до Ноја. 53–57 Древни свеци су се скупили у Адам-онди-Ахману, и Господ им се указао. 58–67 Дванаесторица треба да доведу у ред службенике цркве. 68–76 Бискупи служе као опште судије у Израелу. 77–84 Прво председништво и Дванаесторица оснивају највиши суд у

4*в* 1 Сол 5:2.
5*а* всп Светлост, светлост Христова.
б Отк 16:15.
7*а* всп Ништаван, сујета.
8*а* всп Благодат.
б Јн 14:2; Етер 12:32–34; УиЗ 59:2; 76:111; 81:6; 98:18.

цркви. 85–100 Председници свештенства управљају својим одговарајућим већима.

У цркви постоје два свештенства, наиме, [а]Мехиседеково и [б]Ароново, укључујући Левитско свештенство.

2. Прво је названо Мелхиседеково свештенство јер је [а]Мелхиседек био тако велики високи свештеник.

3. Пре његовог времена звало се *Свето свештенство по* [а]*реду Сина Божјег*.

4. Али из уважавања или [а]дубоког поштовања према имену Врховног Бића, да би се избегло пречесто понављање имена Његовог, они, црква древних дана, назваше то свештенство по Мелхиседеку, или Мелхиседеково свештенство.

5. Све друге власти или службе у цркви су [а]додаци овом свештенству.

6. Али постоје два одељка или основне главе – једно је Мелхиседеково свештенство, а друго је Ароново или [а]Левитско свештенство.

7. Служба [а]старешине потпада под Мелхиседеково свештенство.

8. Мелхиседеково свештенство држи право да председава, и има моћ и [а]власт над свим службама у цркви у свим раздобљима света, да служи у ономе што је духовно.

9. [а]Председништво високог свештенства, по реду Мелхиседековом, има право да обавља службу у свим службама у цркви.

10. [а]Високи свештеници по реду Мелхиседековог свештенства имају [б]право да обављају службу у свом сопственом позиву, под вођством председништва, служењем у ономе што је духовно, а такође и у служби старешине, свештеника (по реду левитском), учитеља, ђакона, и члана.

11. Када високи свештеник није присутан, старешина има право да обавља службу на његовом месту.

12. Високи свештеник и старешина треба да служе у ономе што је духовно, сходно заветима и заповестима цркве; и имају право да служе у свим овим службама у цркви када нису присутне више власти.

13. Друго свештенство је названо [а]Ароново свештенство, јер је поверено [б]Арону и семену његовом, кроз сва поколења њихова.

107 1*а* всп Мелхиседеково свештенство.
б всп Ароново свештенство.
2*а* пцс Пос 14:25–40 (Додатак); УиЗ 84:14. всп Мелхиседек.
3*а* Алма 13:3–19; УиЗ 76:57.
4*а* всп Дубоко поштовање.
5*а* УиЗ 84:29; 107:14.
6*а* Понз 10:8–9.
7*а* всп Старешина.
8*а* всп Власт.
9*а* УиЗ 81:2; 107:22, 65–67, 91–92.
10*а* всп Високи свештеник.
б УиЗ 121:34–37.
13*а* всп Ароново свештенство.
б всп Арон, брат Мојсијев.

14. Названо је нижим свештенством јер је оно [а]додатак вишем, или Мелхиседековом свештенству, и има власт да служи у спољним обредима.

15. [а]Бискупство је председништво овог свештенства, и држи кључеве или власти његове.

16. Нико нема законито право на ову службу, да држи кључеве овог свештенства, осим ако није [а]дослован потомак Аронов.

17. Али, пошто високи свештеник Мелхиседековог свештенства има власт да обавља службу у свим нижим службама, може да обавља службу и као бискуп када се не може наћи дослован потомак Аронов, уз услов да је позван и издвојен и [а]заређен да има ову власт рукама [б]председништва Мелхиседековог свештенства.

18. Моћ и власт вишег, или Мелхиседековог свештенства, је у томе да држи [а]кључеве свих духовних благослова цркве –

19. Да има повластицу примања [а]тајни царства небеског, да им се небеса отварају, да се удружују са [б]општим скупом и црквом Прворођенчевом, и да уживају у заједништву и присуству Бога Оца, и Исуса, [в]посредника Новог завета.

20. Моћ и власт нижег, или Ароновог свештенства, је у томе да држи [а]кључеве служења анђела, и да служи у спољним [б]обредима, слову јеванђеља, [в]крштењу на покајање за [г]опрост греха, сходно заветима и заповестима.

21. Неопходно је да постоје председници, или председавајући службеници који потичу, или су одређени од оних или међу онима који су заређени за различите службе у ова два свештенства.

22. Из [а]Мелхиседековог свештенства, три [б]председавајућа висока свештеника, изабрана од стране овог тела, одређена и заређена у ту службу, и [в]подржана преко поверења, вере, и молитве цркве, чине Веће председништва цркве.

23. [а]Дванаесторица путујућих саветника су позвана да буду Дванаесторица [б]апостола, или посебних сведока имена Христовог у целом свету – тако се разликујући од осталих службеника у цркви по дужностима у свом позиву.

24. И они чине веће, једнако по власти и моћи са тројицом председника поменутих раније.

14*а* УиЗ 20:52; 107:5.
15*а* всп Бискуп.
16*а* УиЗ 68:14–21; 107:68–76.
17*а* всп Заредити, заређење.
б УиЗ 68:15.
18*а* всп Кључеви свештенства.
19*а* Алма 12:9–11; УиЗ 63:23; 84:19–22. всп Тајне Божје.
б Јев 12:22–24.
в всп Посредник.
20*а* УиЗ 13; 84:26–27.
б всп Обреди.
в всп Крштење, крстити.
г всп Опрост греха.
22*а* всп Мелхиседеково свештенство.
б УиЗ 90:3, 6; 107:9, 65–67, 78–84, 91–92.
в всп Подржавање црквених вођа.
23*а* УиЗ 107:33–35.
б всп Апостол.

25. [a]Седамдесеторица су такође позвана да проповедају јеванђеље, и да буду посебни сведоци нејеврејима и целом свету – тако се разликујући од осталих службеника у цркви по дужностима у свом позиву.

26. И они чине веће, једнако по власти с оним од дванаесторице посебних сведока, то јест управо поменутих апостола.

27. И свака одлука од стране ових већа мора бити донета једногласно; а то је, да се сваки члан у овим већима мора сложити са његовом одлуком, да би њихове одлуке имале исту моћ и вредност међу собом –

28. Већина може формирати кворум када околности налажу да није могуће да буде другачије –

29. Осим у том случају, њихове одлуке немају право на исте благослове као што су у древним временима имале одлуке тројице председника, који су заређивани по реду Мелхиседековом, и беху праведни и свети људи.

30. Одлуке ових већа, или било ког од њих, треба да се доносе у свој [a]праведности, у светости, и смерности срца, кроткости и трпељивости, и у вери, и [б]честитости, и знању, умерености, стрпљењу, побожности, братској доброти и милосрђу;

31. Јер обећање јесте, ако све ово буде у обиљу у њима неће бити [a]неплодни у знању Господњем.

32. И у случају да се било која одлука ових већа донесе у неправедности, то се може изнети пред општи скуп различитих већа, која чине духовне власти цркве; у супротном не може бити жалбе на њихову одлуку.

33. Дванаесторица су путујући председавајући високи савет, који обавља службу у име Господње, под вођством председништва цркве, сагласно одредбама са неба; да се изгради црква, и уређују сви њени послови међу свим народима, прво међу [a]нејеврејима, а онда Јеврејима.

34. Седамдесеторица треба да делују у име Господње, под вођством [a]Дванаесторице или путујућег високог савета, у изградњи цркве и уређивању свих њених послова међу свим народима, прво међу нејеврејима, а онда Јеврејима –

35. А Дванаесторица су послата, држећи кључеве, да отварају врата проглашавањем јеванђеља Исуса Христа, прво нејеврејима, а онда Јеврејима.

36. Стални [a]високи савети, у кочићима Сиона, чине веће једнако већу председништва или путујућем високом савету по власти у пословима цркве и у свим својим одлукама.

25*a* всп Седамдесеторица.
30*a* УиЗ 121:36.
всп Праведан, праведност.
б УиЗ 121:41.
всп Честитост.
31*a* 2 Пет 1:5–8.
33*a* 1 Не 13:42; 3 Не 16:4–13; УиЗ 90:8–9.
34*a* УиЗ 112:21.
36*a* всп Високи савет.

37. Високи савет у Сиону чини веће једнако саветима Дванаесторице у кочићима Сиона по власти у пословима цркве и у свим својим одлукама.

38. Дужност путујућег високог савета је да позива [а]Седамдесеторицу, када им је потребна помоћ, да испуне разне позиве у проповедању и служењу јеванђеља, уместо неког другог.

39. Дужност је Дванаесторице, у свим великим ограницима цркве, да заређују [а]јеванђеоске служитеље, како им се одреди откривењем –

40. Овај свештенички ред је потврђен да се преноси са оца на сина, и с правом припада дословним потомцима изабраног семена, којима су дата обећања.

41. Овај ред је установљен у данима [а]Адамовим, и преносио се [б]наслеђем на следећи начин:

42. Од Адама до [а]Сита, кога је Адам заредио када му је било шездесет девет година, и благословен је три године пре његове (Адамове) смрти, и примио је обећање од Бога по свом Оцу, да ће потомство његово бити изабрано од Господа, и да ће бити сачувано све до краја земље;

43. Јер он (Сит) беше [а]савршен човек, а [б]лик његов беше у толикој мери попут оца његовог, да је изгледао попут оца свога у свему, и могао се разликовати од њега само по свом узрасту.

44. Енос је заређен када је имао стотину тридесет четири године и четири месеца, руком Адамовом.

45. Бог позва Кајинана у пустињи у четрдесетој години старости; и сусрете се с Адамом путујући у место Шедоламак. Беше стар осамдесет седам година када прими своје заређење.

46. Малелеил беше четири стотина и деведесет шест година и седам дана стар када беше заређен руком Адамовом, који га и благослови.

47. Јаред беше две стотине година стар када је заређен под руком Адамовом, који га и благослови.

48. [а]Енох беше двадесет пет година стар када је заређен под руком Адамовом; и беше му шездесет пет и Адам га благослови.

49. И он виде Господа, и ходаше са Њим, и беше пред лицем Његовим непрестано; и [а]ходаше са Богом три стотине и шездесет пет година, што значи да беше стар четири стотине и тридесет година када беше [б]пренесен.

50. [а]Матусал беше стотину година стар када је заређен под руком Адамовом.

51. Ламех беше тридесет две

38 *а* всп Седамдесеторица.
39 *а* всп Јеванђелиста; Патријарх, патријаршки.
41 *а* всп Адам.
б Пос 5; УиЗ 84:6–16; Мојсије 6:10–25.
42 *а* всп Сит.
43 *а* всп Савршен.
б Пос 5:3.
48 *а* всп Енох.
49 *а* Пос 5:22; Јев 11:5; Мојсије 7:69.
б всп Пренесена бића.
50 *а* всп Матусал.

године стар када је заређен под руком Ситовом.

52. [а]Ноје беше десет година стар када је заређен под руком Матусаловом.

53. Три године пре своје смрти, Адам позва Сита, Еноса, Кајинана, Малелеила, Јареда, Еноха, и Матусала, који беху сви [а]високи свештеници, са осталима од свог потомства који беху праведни, у долину [б]Адам-ондиј-Ахман, и тамо им подари свој последњи благослов.

54. И Господ им се појави, а они усташе и благословише [а]Адама, и назваше га [б]Михајло, кнез, арханђео.

55. И Господ удели утеху Адаму, и рече му: Поставих те да будеш глава, мноштво народа ће доћи по теби, и ти си [а]кнез над њима заувек.

56. И Адам стајаше посред скупа; и, упркос томе што беше повијен због старости, јер беше испуњен Светим Духом, [а]предвиђаше шта ће све задесити потомство његово до последњег поколења.

57. Све ово беше записано у књизи Еноховој, и о томе ће се посведочити у одређено време.

58. Дужност [а]Дванаесторице је и да [б]заређују и доводе у ред све друге службенике цркве, сходно откривењу које каже:

59. Цркви Христовој у земљи Сион, као додатак [а]законима цркве у вези са црквеним пословима –

60. Заиста, кажем вам, говори Господ над војскама, свакако је неопходно да постоје [а]председавајуће старешине да председавају над онима који су у служби старешине;

61. И такође [а]свештеници, да председавају над онима који су у служби свештеника;

62. А такође и учитељи, да [а]председавају над онима који су у служби учитеља, на исти начин, а такође и ђакони –

63. Стога, од ђакона до учитеља, и од учитеља до свештеника, и од свештеника до старешине, појединачно како су одређени, према заветима и заповестима цркве.

64. Онда долази високо свештенство, које је највеће од свих.

65. Стога, свакако је неопходно да неко од високих свештеника буде одређен да председава над свештенством, и треба да се назива председником високог свештенства цркве;

66. Или другим речима, [а]председавајући високи свештеник над високим свештенством цркве.

52*а* всп Ноје, библијски патријарх.
53*а* всп Високи свештеник.
б УиЗ 78:15; 116. всп Адам-ондиј-Ахман.
54*а* УиЗ 128:21. всп Адам.
б всп Михајло.
55*а* УиЗ 78:16.
56*а* Мојсије 5:10.
58*а* всп Апостол.
б всп Заредити, заређење.
59*а* УиЗ 43:2–9.
60*а* УиЗ 107:89–90.
61*а* УиЗ 107:87.
62*а* УиЗ 107:85–86.
66*а* УиЗ 107:9, 91–92. всп Председник.

67. Од истога долази служење обреда и благослова цркви, [а]полагањем руку.

68. Стога, служба бискупа није њој једнака; јер је служба [а]бискупа у служењу у свему што је временско;

69. Ипак, бискуп мора да се изабере од стране [а]високог свештенства, уколико он није [б]дослован потомак Аронов;

70. Јер уколико није дослован потомак Аронов не може носити кључеве тог свештенства.

71. Ипак, високи свештеник, који је по реду Мелхиседековом, може да се издвоји за служење у ономе што је временско, и имаће знање о томе Духом истине;

72. Такође да буде [а]судија у Израелу, да врши послове цркве, да суди преступницима на основу сведочанства које ће бити положено пред њега према законима, уз помоћ својих саветника, које је изабрао или ће изабрати међу старешинама цркве.

73. Ово је дужност бискупа који није дословни потомак Аронов, али беше заређен у високо свештенство по реду Мелхиседековом.

74. Тако ће он бити судија, и то општи судија међу становницима Сиона, или у кочићу Сиона, или у било ком огранку цркве где ће бити издвојен за ову службу, све док се границе Сиона не прошире и не постане неопходно да постоје други бискупи или судије у Сиону или негде другде.

75. А уколико има других бискупа који су одређени, и они ће деловати у истој служби.

76. Али дословни потомак Аронов има законито право на председавање овим свештенством, на [а]кључеве ове службе, да делује у служби бискупа независно, без саветника, да седи као судија у Израелу, осим у случају када се председнику високог свештенства, по реду Мелхиседековом, суди.

77. И одлука било ког од ових савета, биће у складу са заповешћу која каже:

78. Опет, заиста, кажем вам, најважнији посао цркве, и [а]најтежи случајеви цркве, уколико нема слагања са одлуком бискупа или судије, треба да се пренесу и однесу на савет цркве, пред [б]председништво високог свештенства.

79. И председништво савета високог свештенства имаће власт да позове друге високе свештенике, чак и Дванаесторицу, да помогну као саветници; и тако ће председништво високог свештенства и његови саветници имати власт да одлуче на основу сведочанства и према законима цркве.

67*а* всп Руке, полагање руку.
68*а* всп Бискуп.
69*а* всп Мелхиседеково свештенство.
б УиЗ 68:14–24; 84:18; 107:13–17.
72*а* УиЗ 58:17–18.
76*а* всп Кључеви свештенства.
78*а* УиЗ 102:13, 28.
б УиЗ 68:22.

80. И након ове одлуке то неће више остати у сећању пред Господом; јер је ово највиши савет цркве Божје, и коначна одлука по питању расправа о ономе што је духовно.

81. Не постоји нико ко припада цркви ко је изузет од овог савета цркве.

82. И уколико председник високог свештенства преступи, биће поменут пред општим саветом цркве, коме треба да помажу дванаест саветника који носе високо свештенство.

83. И њихова одлука над главом његовом биће крај расправе о њему.

84. Тако, нико неће бити изузет од [a]правде и закона Божјег, како би се све чинило у реду и озбиљности пред Њим, у истини и праведности.

85. И опет, заиста, кажем вам, дужност председника службе [a]ђакона је да председава над дванаесторицом ђакона, да седи у савету са њима, да их [б]поучава њиховим дужностима, просветљујући један другога, како је дато у складу са заветима.

86. И такође, дужност председника над службом [a]учитеља је да председава над двадесет четири учитеља, и да седи у савету са њима, поучавајући их дужностима њихове службе, како је дато у складу са заветима.

87. Исто тако, дужност је председника Ароновог свештенства да председава над четрдесет осаморицом [a]свештеника, и седи у савету са њима, да их поучава њиховим дужностима у служби, како је дато у складу са заветима –

88. Овај председник треба да буде [a]бискуп; јер је ово једна од дужности овог свештенства.

89. Опет, дужност председника над службом [a]старешина је да председава над деведесет шесторицом старешина, и да седи у савету са њима, и поучава их у складу са заветима.

90. Ово председништво је различито од онога од седамдесеторице, и намењено је онима који не [a]путују по свом свету.

91. И опет, дужност председника службе високог свештенства је да [a]председавада над целом црквом, и да буде налик [б]Мојсију –

92. Гле, овде је мудрост; да, да буде [a]виделац, [б]откровитељ, преводилац, и [в]пророк, имајући све [г]дарове Божје које Он дарује поглавару цркве.

93. И ово је у складу са виђењем у коме је представљен ред

84 *a* всп Правда.
85 *a* всп Ђакон.
б УиЗ 38:23; 88:77–79, 118.
86 *a* УиЗ 20:53–60. всп Учитељ, Ароново свештенство.
87 *a* всп Свештеник, Ароново свештенство.
88 *a* всп Бискуп.
89 *a* всп Старешина.
90 *a* УиЗ 124:137.
91 *a* УиЗ 107:9, 65–67.
б УиЗ 28:2; 103:16–21.
92 *a* Мос 8:13–18. всп Виделац.
б всп Откривење.
в УиЗ 21:1. всп Пророк.
г всп Дарови Духа.

[a]Седамдесеторице, да они треба да имају седам председника који председавају над њима, изабраних из седамдесеторице;

94. А седми председник међу овим председницима треба да председава над шесторицом;

95. И ових седам председника треба да изаберу другу седамдесеторицу, поред прве седамдесеторице којој припадају и да председавају над њима;

96. А и следећу седамдесеторицу, све до седам пута седамдесет, ако по потреби рад у винограду то захтева.

97. А ова седамдесеторица треба да буду [a]путујући служитељи, прво нејеврејима а и Јеврејима.

98. Док други службеници у цркви, који не припадају Дванаесторици, нити Седамдесеторици, немају одговорност да путују по свим народима, већ треба да путују како им њихове околности налажу, упркос томе што могу држати високе и одговорне службе у цркви.

99. Стога, нека свако научи своју [a]дужност, и делује у служби која му је одређена, у свој [б]марљивости.

100. Онај који је [a]немаран неће се рачунати [б]достојним да стоји, и онај који не научи своју дужност и покаже се неприхватљивим неће се рачунати достојним да стоји. Баш тако. Амен.

108. ОДСЕК

Откривење дато преко пророка Џозефа Смита, у Киртланду, у Охају, 26. децембра 1835. год. Овај одсек је примљен по захтеву Лајмена Шермана, који претходно беше заређен за члана седамдесетрице, и који дође код пророка са захтевом за откривењем да би му се обзнанило која је његова дужност.

1–3 Лајмену Шерману су опрошћени његови греси. 4–5 Он ће бити убројан међу водеће старешине цркве. 6–8 Позван је да проповеда јеванђеље и јача своју браћу.

Заиста, овако говори Господ теби, слуго мој Лајмене: Твоји греси су ти опроштени, јер си послушао глас мој да дођеш овде овога јутра како би примио савет од онога кога ја одредих.

2. Дакле, нека душа твоја буде [a]мирна по питању духовног стања твога, и не опири се више гласу моме.

3. И устани и буди пажљивији

93*a* УиЗ 107:38.
всп Седамдесеторица.
97*a* УиЗ 124:138–139.
99*a* всп Дужност.
б всп Марљивост.
100*a* УиЗ 58:26–29.
всп Докон, доколица.
б всп Достојан, достојност.
108 2*a* всп Покој.

од сада па надаље у држању завета својих, које си склопио и које склапаш, и бићеш благословен неизмерно великим благословима.

4. Стрпљиво сачекај да се [a]свечани скуп слугу мојих сазове, и тада ћеш бити упамћен као један од мојих првих старешина, и примићеш то право заређењем са осталим старешинама мојим које изабрах.

5. Гле, ово је [a]обећање Очево теби ако останеш веран.

6. И испуниће се на теби тога дана да ћеш имати право да [a]проповедаш јеванђеље моје где год те пошаљем, од тог времена па надаље.

7. Дакле, [a]јачај браћу своју у свим разговорима вашим, и свим молитвама вашим, и свим опоменама вашим, и у свему што чините.

8. И гле, и ево, са тобом сам да те благословим и [a]избавим заувек. Амен.

109. ОДСЕК

Молитва принета при посвећењу храма у Киртланду, у Охају, 27. марта 1836. год. Према пророковој писаној изјави, ова молитва му је дата откривењем.

1–5 Храм у Киртланду је изграђен као место за посету Сина Човечјег. 6–21 То треба да буде дом молитве, поста, вере, учења, славе, и реда, и дом Божји. 22–33 Нека непокајани који се супротстављају Господњем народу буду посећени. 34–42 Нека свеци пођу у моћи да скупљају праведне у Сион. 43–53 Нека се свеци избаве од онога што је страшно, а што ће се излити на опаке у последњим данима. 54–58 Нека се народи и људи и цркве припреме за јеванђеље. 59–67 Нека Јевреји, Ламанци и сав Израел буду откупљени. 68–80 Нека свеци буду крунисани славом и чашћу и нека стекну вечно спасење.

Нека је [a]хвала имену твом, О Господе Боже Израелов, који се држиш [б]завета и исказујеш милост слугама својим који свим својим срцима ходају усправно пред тобом –

2. Ти који заповеди слугама твојим да [a]изграде дом имену твом у овом месту (Киртланду).

3. А сада видиш, О Господе, да су слуге твоје деловале према заповести твојој.

4. И сада те молимо, свети Оче, у име Исуса Христа, Сина из

4 *а* УиЗ 109:6–10.
5 *а* УиЗ 82:10.
6 *а* всп Мисионарски рад.
7 *а* Лк 22:31–32.
8 *а* 2 Не 9:19.
109 1 *а* Алма 37:37; УиЗ 46:32. всп Захвалан, захвалити, захваљивање.
б Дан 9:4. всп Завет.
2 *а* УиЗ 88:119.

наручја твога, у чије се име једино, спасење служи деци човечјој, молимо те, о Господе, да примиш [а]дом овај, [б]дело руку наших, слугу твојих, које си нам заповедио да изградимо.

5. Јер знаш да учинисмо ово дело уз многа страдања; и у сиромаштву своме дадосмо од иметка свога да бисмо изградили [а]дом имену твоме, како би Син Човечји имао где да се објави народу своме.

6. И као што Ти рече у [а]откривењу, нама датом, називајући нас пријатељима својим, говорећи – Сазовите свечани скуп свој, како вам заповедих;

7. А пошто немају сви веру, тражите марљиво и поучавајте једни друге речима мудрости; да, тражите у најбољим књигама речи мудрости, настојте да учите, и то проучавањем а и вером;

8. Организујте се, припремите све што је потребно, и успоставите дом, и то дом молитве, дом поста, дом вере, дом поучавања, дом славе, дом реда, дом Божји;

9. Да би ваши доласци били у име Господње и ваши одласци у име Господње, како би сви поздрави ваши били у име Господње, са рукама подигнутим ка Свевишњем –

10. А сада, Свети Оче, молимо те да помогнеш нама, твом народу, благодаћу својом, у сазивању свечаног скупа нашега, како би се то учинило у твоју част и уз твој божански пристанак.

11. И на начин како бисмо се нашли достојнима, у очима Твојим, да осигурамо испуњење [а]обећања која си дао нама, свом народу, у датим нам откривењима;

12. Да би [а]слава Твоја почивала на народу Твоме, и на овом дому Твоме, који ти сада посвећујемо, како би био освештан и посвећен да би био свет, и да Твоје свето присуство буде стално у овом дому;

13. И да би сви они који прећу праг дома Господњег осетили моћ Твоју, и осетили се нагнанима да признају да си га посветио, и да је то дом Твој, место светости Твоје.

14. И удели, Свети Оче, да сви они који се клањају у овом дому буду поучени речима мудрости из најбољих књига, и да настоје да уче и то проучавањем, а и вером, како ти рече;

15. И да узрасту у теби, и приме пунину Светог Духа, и организују се према законима Твојим, и буду спремни да приме све што је потребно;

16. И да дом овај буде дом молитве, дом поста, дом вере, дом славе и дом Божји, и то дом Твој;

17. Да би сви уласци народа

4*а* 1 Цар 9:3. всп Храм, дом Господњи.
б 2 Не 5:16.
5*а* УиЗ 124:27–28.
6*а* УиЗ 88:117–120.
11*а* УиЗ 38:32; 105:11–12, 18, 33.
12*а* всп Слава.

твога, у овај дом, били у име Господње;

18. Да би сви изласци њихови из овог дома били у име Господње;

19. И да би сви поздрави њихови били у име Господње, са светим рукама подигнутим ка Свевишњем;

20. И да се ничему [а]нечистом не дозволи да уђе у дом Твој и упрља га;

21. И када народ Твој преступи, било ко од њих, може се журно покајати и вратити к Теби, и стећи наклоност у очима Твојим, и да му се обнове благослови које Ти одреди да се излију на оне који ће имати [а]дубоко поштовање према Теби у дому Твоме.

22. И молимо те, Свети Оче, да слуге Твоје изађу из овог дома наоружане моћу Твојом, и да име Твоје буде на њима, и слава Твоја око њих, и да [а]анђели Твоји брину о њима;

23. И да са овог места понесу веома велике и величанствене вести, у истини, све до [а]крајева земље, како би они знали да је то дело Твоје, и да си испружио руку своју, да би испунио оно што си говорио устима пророка, о последњим данима.

24. Молимо те, Свети Оче, да успоставиш народ који ће се клањати и часно носити име и углед у овом дому Твоме, у свим поколењима и у вечности;

25. Да никакво оружје [а]ковано против њих неће успети; да ће онај који им [б]јаму копа, сам у њу упасти;

26. Да никакви опаки савези неће имати моћ да се склопе и [а]надвладају народ Твој, који ће преузети [б]име Твоје у дому овом;

27. А ако се било који народ подигне против овог народа, да се срџба Твоја распали против њега;

28. И ако ударе овај народ Ти ћеш их ударити; борићеш се за свој народ тако како си се борио за њих на дан битке, како би се избавили из руку свих непријатеља својих.

29. Молимо те, Свети Оче, да постидиш, и запрепастиш, и изложиш сраму и пометњи, све оне који раширише лажне изјаве свугде, широм света, против слуге твога или слугу твојих, ако се не покају, онда када се вечно јеванђеље прогласи ушима њиховим;

30. И да сва дела њихова учиниш ништавним, и збришеш [а]градом, и судовима које ћеш послати на њих у срџби својој, како би био крај [б]лажима и клеветама против народа Твога.

31. Јер Ти знаш, о Господе, да слуге Твоје беху невине пред

20 *а* УиЗ 94:8–9; 97:15–17.
21 *а* всп Дубоко поштовање.
22 *а* всп Анђели.
23 *а* УиЗ 1:2.
25 *а* Иса 54:17.
б ПСол 26:27; 1 Не 14:3; 22:14.
26 *а* УиЗ 98:22.
б 1 Цар 8:29.
30 *а* Иса 28:17; Мос 12:6; УиЗ 29:16.
б 3 Не 21:19–21.

тобом у сведочењу о имену Твоме, због чега претрпеше све ово.

32. Зато се искрено молимо пред Тобом за потпуно и свеобухватно избављење из овог [а]јарма;

33. Стргни га, о Господе, стргни га са врата слугу својих, моћу својом, како бисмо се уздигли посред овог поколења и чинили дело Твоје.

34. О Јахве, смилуј се овом народу, и пошто сви људи [а]греше, опрости преступе свом народу, и нека им буду избрисани заувек.

35. Нека [а]помазање служитеља Твојих буде запечаћено на њима моћу са висина.

36. Нека се ово испуни на њима, као и на онима на дан педесетнице; нека се дар [а]језика излије на твој народ, и то [б]раздељени језици као огњени, и тумачење њихово.

37. И нека се дом Твој испуни, као при дувању моћног ветра, [а]славом Твојом.

38. Стави на слуге своје [а]сведочанство завета, да би када изађу и проглашавају реч Твоју [б]запечатили закон, и припремили срца светаца Твојих на све оне судове које ћеш ускоро послати, у гневу свом, на становнике [а]земље, због преступа њихових, како народ Твој не би клонуо у дану невоље.

39. И у који год град слуге Твоје уђу, а народ тога града прими њихово сведочанство, нека мир Твој и Спасење Твоје буду на том граду; да би сакупили из тог града праведне, како би дошли у [а]Сион, или у кочиће његове, на места која си одредио, с песмама вечне радости;

40. И док се то не изврши, нека судови Твоји не падају на тај град.

41. И у који год град слуге твоје уђу, а народ тога града не прими сведочанство слугу Твојих, и слуге Твоје их упозоре да се спасу овог наопаког поколења, нека на том граду буде према ономе како си говорио устима пророка својих.

42. Али избави, о Јахве, преклињемо те, слуге своје из руку њихових, и очисти их од крви њихове.

43. О Господе, не уживамо у уништењу наших ближњих; [а]душе њихове су драгоцене пред Тобом.

44. Али се Твоје речи морају испунити. Помози слугама својим да кажу, с [а]благодаћу Твојом која им помаже: Нека буде воља Твоја, о Господе, а не наша.

45. Знамо да си говорио устима пророка својих о страхотама које погађају опаке, у [а]последњим данима – да ћеш

32*а* всп Јарам.
34*а* Рим 3:23; 5:12. всп Грех.
35*а* всп Помазати.
36*а* всп Језици, дар језика.
б Дела 2:1–3.
37*а* УиЗ 84:5; 109:12. всп Слава.
38*а* всп Сведочанство.
б Иса 8:16; УиЗ 1:8.
в всп Земља – Чишћење земље.
39*а* Иса 35:10.
43*а* всп Душа.
44*а* всп Благодат.
45*а* всп Последњи дани.

излити судове своје преко сваке мере;

46. Зато, о Господе, сачувај народ свој од невоља опаких, омогућивши слугама својим да запечате закон, и свежу сведочанство, да би били спремни за дан пљевине.

47. Молимо те, Свети Оче, да се сетиш оних који беху протерани од становника округа Џексон, у Мисуријy, са земљишта баштине своје, и сломиш, о Господе, овај јарам невоље који им беше стављен.

48. Ти знаш, о Господе, да они беху веома угњетавани и намучени од стране опаких; и наша су срца [а]преплављена тугом због тешког терета њиховог.

49. О Господе, [а]колико дуго ћеш дозвољавати да овај народ подноси ову невољу, и да се вапаји невиних уздижу до ушију Твојих, и да [б]крв њихова долази као сведочанство пред Тобом, а да се не покаже сведочанство Твоје у корист њихову?

50. Имај [а]милости, о Господе, према опакој руљи, која протера народ Твој, како би престали пљачкати, како би се покајали за грехе своје ако је покајање могуће;

51. Али ако то не желе, оголи мишицу своју, о Господе, и [а]откупи оно што одреди да буде Сион народу Твоме.

52. А ако не може бити другачије, како дело народа Твога не би пропало пред Тобом, нека се срџба Твоја распали, и негодовање Твоје спусти на њих, како би се сасушили, и корен и грана, под небом.

53. Али уколико се покају, Ти си милостив и благотворан, и одвратићеш гнев свој када погледаш у лице помазаника свог.

54. Имај милости, о Господе, према свим народима земаљским; имај милости према владарима земље наше; нека се начела, која су тако часно и племенито бранили очеви наши, наиме, [а]устав земље наше, успоставе заувек.

55. Сети се царева, кнежева, племића, и оних великих на земљи, и свих људи, и цркава, свих сиромашних, оних у потреби, и ожалошћених на земљи;

56. Како би срца њихова била смекшана када слуге Твоје изађу из дома Твога, о Јахве, да посведоче о имену Твоме, да би се њихове предрасуде распршиле пред [а]истином, и да би народ Твој стекао наклоност у очима свих;

57. Како би сви крајеви земље знали да ми, слуге Твоје, [а]чусмо глас Твој, и да си нас ти послао;

58. Да би из свих њих, слуге твоје, синови Јаковљеви, сакупили праведне да изграде свети град имену Твоме, како им заповеди.

48 *а* всп Самилост.
49 *а* Пс 13:1–2.
б всп Мученик, мученишство.
50 *а* всп Милостив, милост.
51 *а* УиЗ 100:13; 105:2.
54 *а* 1 Пет 2:13–15; УиЗ 98:5–7; 101:77, 80. всп Устав.
56 *а* всп Истина.
57 *а* УиЗ 20:16; 76:22–24.

59. Молимо те да одредиш у Сиону друге [а]кочиће поред онога који је већ одређен, како би се [б]сакупљање народа твог одвијало у великој моћи и величанству, како би дело твоје било [в]скраћено ради праведности.

60. О Господе, изговорисмо пред Тобом ове речи, које се односе на откривења и заповести које даде нама, препознатљивима као [а]нејеврејима.

61. Али Ти знаш да имаш велику љубав за децу Јаковљеву, која беху расејана по горама дуго времена, у облачном и тамном дану.

62. Ми те зато молимо да имаш милости према деци Јаковљевој, како би [а]Јерусалим, од овог часа, почео да се откупљује;

63. И да би јарам ропства почео да се слама са дома [а]Давидовог;

64. И да би деца [а]Јудина почела да се враћају у [б]земље које Ти даде Авраму, оцу њиховом.

65. И учини да се [а]остаци Јаковљеви, који беху проклети и ударани због преступа свога, [б]обрате из свог дивљег и свирепог стања ка пунини вечног јеванђеља.

66. Како би положили крвожедно оружје своје, и престали са побунама својим.

67. И нека сви расејани остаци [а]Израелови, који беху прогнани све до крајева земаљских, дођу до знања истине, поверују у Месију, и буду откупљени од тлачења, и радују се пред Тобом.

68. О Господе, сети се слуге свога, Џозефа Смита мл. и свих невоља његових и прогона – како склопи [а]завет са [б]Јахвом, и заветова се Теби, о Моћни Боже Јаковљев – и заповести које си му дао, и да је искрено тежио да чини вољу Твоју.

69. Имај милости, о Господе, према жени и деци његовој, како би били узвишени у Твом присуству, и сачувани брижном руком Твојом.

70. Имај милости према свим [а]блиским рођацима њиховим, како би предрасуде њихове биле распршене и збрисане као бујицом; како би се обратили и били откупљени с Израелом, и знали да си Ти Бог.

71. Сети се, о Господе, председника, и то свих председника цркве Твоје, како би их десница Твоја узвисила, са свим породицама њиховим, и блиским рођацима њиховим, како би имена

59 *а* Иса 54:2.
б всп Израел – Сакупљање Израела.
в Мт 24:22.
60 *а* 1 Не 13:1–32; 15:13–18.
62 *а* 3 Не 20:29.
всп Јерусалим.
63 *а* всп Давид.
64 *а* Зах 12:6–9; Мал 3:4; УиЗ 133:13, 35.
всп Јуда.
б Пос 17:1–8.
всп Обећана земља.
65 *а* 2 Не 30:3; Алма 46:23–24; 3 Не 20:15–21; УиЗ 19:27.
б 2 Не 30:6; 3 Не 21:20–22.
всп Обраћење, обратити се.
67 *а* всп Израел – Сакупљање Израела.
68 *а* всп Завет.
б всп Јахве.
70 *а* ти непосредни рођаци.

њихова била овековечена и била у вечном сећању из поколења у поколење.

72. Сети се целе цркве своје, о Господе, са свим породицама њиховим, и свим блиским рођацима њиховим, са свим болесницима њиховим и онима који су ожалошћени, са свим сиромашнима и кроткима на земљи; како би [а]царство, које си без руку успоставио, постало велика гора и испунило целу земљу;

73. Да би црква твоја изашла из пустиње таме, и засјала лепа као [а]месец, чиста као сунце, и страшна као војска са барјацима;

74. И била украшена као млада за онај дан када ћеш открити небеса, и учинити да се горе [а]истопе у Твом присуству, и да се [б]долине узвисе, а оно што је неравно постане равно; како би слава Твоја испунила земљу;

75. Да би када труба затруби мртвима, ми били [а]узети у облаку да Те сретнемо, како би заувек били са Господом;

76. Да би одећа наша била чиста, да бисмо се оденули [а]хаљинама праведности, с палмама у рукама својим, и [б]крунама славе на главама својим, и да бисмо жњели вечну [в]радост за сва [г]трпљења наша.

77. О Господе, Боже Свемогући, послушај молбе наше, и одговори нам са неба, свог светог станишта, где седиш на престолу своме, са [а]славом, чашћу, моћу, величанством, силом, влашћу, истином, правдом, судом, милошћу, и бескрајном пуниином, од вечности до вечности.

78. О чуј, о чуј, о чуј нас, о Господе! И одговори на молбе ове, и прихвати посвећење овог дома Теби, дела руку наших, које саградисмо имену Твоме;

79. А и цркву ову, да на себе преузме име Твоје. И помози нам моћу духа Твога, да придружимо гласове своје овим светлим, сјајним [а]серафимима око твог престола, са усклицима хвале, певајући Хосана Богу и [б]Јагњету!

80. И нека ови, помазаници Твоји, буду [а]одевени спасењем, и нека свеци Твоји кличу гласно од радости. Амен, и Амен.

110. ОДСЕК

Откривења објављена пророку Џозефу Смиту и Оливеру Каудерију у храму у Киртланду, у Охају, 3. априла 1836. год. Прилика

72 *а* Дан 2:44–45; УиЗ 65:2.
73 *а* Пнп 6:10; УиЗ 5:14; 105:31.
74 *а* УиЗ 133:21–22, 40.
б Иса 40:4; Лк 3:5; УиЗ 49:23.
75 *а* 1 Сол 4:17.
76 *а* Отк 7:13–15; 2 Не 9:14.
б всп Круна; Узвишење.
в всп Радост.
г Јев 12:1–11; УиЗ 58:4.
77 *а* всп Слава.
79 *а* Иса 6:1–2.
б всп Јагње Божје.
80 *а* Пс 132:16.

за примање откривења се указала на састанку Шабата. Историја Џозефа Смита бележи: „Тог поднева, помагао сам другим председницима у послуживању цркви Господње вечере, примивши је од Дванаесторице, чија је повластица била да служе за светим столом тога дана. Након обављања ове службе браћи својој, повукох се ка говорници, иза спуштене завесе, и поклоних се са Оливером Каудеријем у понизној и тихој молитви. Након што се придигосмо после молитве приказано нам је обојици следеће виђење.“

1–10 Господ Јахве се појављује у слави и прихвата храм у Киртланду као свој дом. 11–12 Мојсије и Илија се засебно појављују и поверавају своје кључеве и раздобља. 13–16 Илија пророк се враћа и поверава кључеве свог раздобља како је Малахија обећао.

[a]Вео је склоњен са ума нашег, и [b]очи разумевања нашег су се отвориле.

2. Видесмо Господа како стоји на наслону говорнице, пред нама; а под ногама Његовим беше дело поплочано од чистог злата, боје ћилибара.

3. [a]Очи Његове беху као пламен огњени; коса на глави Његовој беше бела као чисти снег; [b]лице Његово сијаше више од сјаја сунчевог; а [c]глас Његов беше као хука великих вода, и то глас [z]Јахвин који говори:

4. Ја сам [a]први и последњи; ја сам онај који [b]живи, ја сам онај који беше погубљен; ја сам ваш [c]заступник код Оца.

5. Гле, греси ваши су вам [a]опроштени; чисти сте преда мном; зато, подигните главе ваше и радујте се.

6. Нека се срца браће ваше радују, и нека се срца целог мог народа радују, оних који својом моћу [a]изградише овај дом имену мом.

7. Јер гле, ја [a]прихватих [b]дом овај, и име моје биће овде; и објавићу се народу свом у милости у овом дому.

8. Да, [a]указаћу се слугама својим, и говорити им гласом својим, ако народ мој држи заповести моје, и не [b]упрља овај [c]свети дом.

9. Да, срца хиљада и десетина хиљада ће се веома радовати због [a]благослова који ће

110 1 *а* всп Вео.
б УиЗ 76:12, 19; 136:32; 138:11.
3 *а* Отк 1:14.
б Отк 1:16; ИЈС 1:17.
в Јез 43:2; Отк 1:15; УиЗ 133:21–22.
г всп Јахве.
4 *а* всп Прворођенац.
б Понз 5:24.
в всп Заступник.
5 *а* всп Опростити.
6 *а* УиЗ 109:4–5.
7 *а* 2 Дн 7:16.
б всп Храм, дом Господњи.
8 *а* УиЗ 50:45.
б УиЗ 97:15–17.
в всп Свети.
9 *а* Пос 12:1–3; УиЗ 39:15; Авр 2:8–11.

се излити, и [б]даривања којим су слуге моје дариване у дому овом.

10. И глас о овом дому ће се раширити по страним земљама; и то је почетак благослова који ће се [а]излити на главе народа мога. Баш тако. Амен.

11. Након завршетка овог [а]виђења, небеса нам се поново отворише; и [б]Мојсије се појави пред нама, и повери нам [в]кључеве [г]сакупљања Израела са четири краја земаљска, и извођења десет племена из земље на [д]северу.

12. Након тога, [а]Илија се појави, и повери [б]раздобље [в]јеванђеља Аврамовог, говорећи да ће по нама и семену нашем сва поколења после нас бити благословена.

13. Након завршетка овог виђења, још једно велико и славно виђење нам дође; јер је [а]Илија пророк, који је [б]узет на небо а да није искусио смрт, стајао пред нама, и рекао:

14. Гле, време у потпуности дође, о коме говораху уста Малахијина – сведочећи да ће он (Илија) бити послат, пре него што велики и страшан дан Господњи дође –

15. Да би [а]окренуо срца очева ка деци, и деце ка очевима, да не би цела земља била ударена проклетством –

16. Зато, кључеви овог раздобља су поверени у руке ваше, и по томе можете знати да је велики и страшан [а]дан Господњи близу, и то пред вратима.

111. ОДСЕК

Откривење дато преко пророка Џозефа Смита, у Салему, у Масачусетсу, 6. августа 1836. год. У то време вође цркве су упале у дугове због својих службених послова. Пошто су чули да би им у Салему била доступна велика своута новца, пророк, Сидни Ригдон, Хајрам Смит и Оливер Каудери су путовали тамо из Киртланда, у Охају, да би истражили ове тврдње, а и да би проповедали јеванђеље. Браћа су извршила неколико црквених послова и мало проповедала. Када је постало очигледно да им новац скоро неће бити доступан, вратили су се у Киртланд. Неколико елемената који се истичу у позадини овог догађаја одражавају се у речима овог откривења.

9 *б* УиЗ 95:8.
всп Даривање.
10 *а* УиЗ 105:12.
11 *а* всп Виђење.
б Мт 17:3.
в всп Кључеви свештенства.
г Јаков 6:2; УиЗ 29:7.
всп Израел – Сакупљање Израела.
д УиЗ 133:26–32.
всп Израел – Десет изгубљених племена Израелових.
12 *а* всп Илија.
б всп Раздобље.
в Гал 3:6–29.
всп Аврамов завет.
13 *а* всп Илија пророк.
б всп Пренесена бића.
15 *а* ИЏС 1:38–39.
всп Родословље; Спасење за мртве.
16 *а* всп Последњи дани.

1–5 Господ брине о временским потребама својих слугу. 6–11 Поступање милостиво према Сиону и све уредити за добро слугу својих.

Ја, Господ Бог ваш, нисам незадовољан вашим поласком на ово путовање, упркос лудостима вашим.

2. Имам у овом граду много блага за вас, за добробит Сиона, и много људи у овом граду, које ћу у право време сакупити за добробит Сиона, преко вас.

3. Зато, потребно је да упознате људе у овом граду, онако како будете вођени, и како вам буде дато.

4. И у право време ће се догодити да ћу предати овај град у руке ваше, како би имали моћ над њим, тако да они неће открити тајне намере ваше; а благо његово у које спадају злато и сребро биће ваше.

5. Не брините због [а]дугова својих, јер ћу вам дати моћ да их намирите.

6. Не брините за Сион, јер ћу милостиво поступати са њим.

7. Останите на овом месту, и у крајевима околним;

8. А место у ком је моја воља да се претежно задржите, биће вам назначено [а]миром и моћу Духа мога, који ће се излити на вас.

9. Ово место можете да закупите. И упитајте марљиво о староседеоцима и оснивачима овог града;

10. Јер има више блага за вас у овом граду.

11. Зато, будите [а]мудри као змије а ипак без греха, и уредићу да све буде на ваше [б]добро, онолико брзо колико сте у могућности да то примите. Амен.

112. ОДСЕК

Откривење дато преко пророка Џозефа Смита Томасу Б. Маршу, у Киртланду, у Охају, 23. јула 1837. год. о Дванаесторици апостола Јагњетових. Ово откривење је примљено на дан када су старешине Хибер С. Кимбал и Орсон Хајд први пут проповедали јеванђеље у Енглеској. Томас Б. Марш је у то време био председник Већа дванаесторице апостола.

1–10 Дванаесторица треба да пошаљу јеванђеље и подигну глас упозорења свим народима и људима. 11–15 Они треба да преузму свој крст, следе Исуса, и пасу овце Његове. 16–20 Они који примају Прво председништво примају Господа. 21–29 Тама прекрива земљу, и само они који поверују и бивају крштени биће

111 5 *а* УиЗ 64:27–29.
8 *а* УиЗ 27:16.
всп Мир.
11 *а* Мт 10:16.
б Рим 8:28; УиЗ 90:24; 100:15.

спашени. 30–34 Прво председништво и Дванаесторица држе кључеве раздобља пунине времена.

Заиста, овако ти говори Господ слуго мој Томасе: Чух молитве твоје; и добра дела твоја дођоше као [а]подсетник преда мном, у корист оне браће твоје која су изабрана да изнесу сведочанство о имену моме и да га [б]пошаљу међу све народе, колена, језике и људе, а заређени су преко слугу мојих.

2. Заиста, кажем ти, беше нешто у твом срцу и код тебе чиме ја, Господ, нисам био тако задовољан.

3. Ипак, зато што си се [а]понизио бићеш узвишен; дакле, сви греси твоји су ти опроштени.

4. Нека се срце твоје [а]развесели пред лицем мојим; и треба да посведочиш о имену моме, не само [б]нејеврејима, него и [а]Јеврејима; и пошаљеш реч моју све до крајева земље.

5. [а]Бори се, зато, јутро за јутром; и дан за даном нека твој глас [б]упозорења излази; и када ноћ дође нека становници земље не дремају, због твог говора.

6. Нека се зна твоје пребивалиште у Сиону, и не [а]мењај свој дом; јер ја, Господ, имам велико дело које треба да спроводиш: објављивање имена мога међу децом човечјом.

7. Зато, [а]опаши бедра своја зарад дела. Нека ти ноге буду обувене, јер си изабран, и путеви твоји леже међу горама, и међу многим народима.

8. И по речи твојој ће многи силни бити [а]понижени, и по речи твојој ће многи понизни бити узвишени.

9. Глас твој ће бити прекор преступнику; а кад дајеш прекор нека се језик клеветника реши покварености своје.

10. Буди [а]понизан; и Господ Бог твој ће те руком водити, и дати одговор на молитве твоје.

11. Познајем срце твоје, и чух молитве твоје о браћи твојој. Не буди пристрасан у [а]љубави према њима науштрб многих других, него нека љубав твоја буде према њима као према самом себи; и нека се љубав твоја излије у обиљу свим људима, и свима који љубе име моје.

12. И моли се за твоју браћу Дванаесторицу. Опомињи их оштро имена мога ради, и нека буду опоменути за све грехе њихове, и буди веран преда мном [а]имену моме.

13. И након [а]искушења њихових, и многих [б]страдања, гле,

112 1*а* Дела 10:4.
б УиЗ 18:28.
3*а* Мт 23:12; Лк 14:11.
4*а* Мт 9:2; Јн 16:33.
б УиЗ 18:6; 90:8–9.
в УиЗ 19:27.
5*а* Јуда 1:3.
б УиЗ 1:4–5.
6*а* Пс 125:1.
7*а* Еф 6:13–17.
8*а* всп Понизан, понизност.
10*а* ПСол 18:12.
11*а* Мт 5:43–48. всп Љубав; Милосрђе.
12*а* всп Исус Христ – Преузимање имена Исуса Христа на нас.
13*а* всп Искушати, искушење.
б Јн 16:33; Отк 7:13–14; УиЗ 58:3–4.

Ја, Господ, приближићу им се, и ако не отврдну срца своја, и не укруте шије своје против мене, биће [в]обраћени, и ја ћу их исцелити.

14. Сада, кажем вам, а оно што кажем вама, кажем свој Дванаесторици: Устаните и опашите бедра своја, преузмите [а]крст свој, следите ме, и [б]пасите овце моје.

15. Не узвисујте се; не [а]буните се против слуге мог Џозефа; јер заиста вам кажем, са њим сам, и рука моја ће бити над њим; и [б]кључеви које сам му дао, исто као и вама, неће му се одузети док не дођем.

16. Заиста, кажем ти, слуго мој Томасе, ти си онај кога изабрах да држи кључеве царства мога, који су у власти Дванаесторице, међу свим народима света –

17. Како би био слуга мој и откључавао врата царства свугде где слуга мој Џозеф, и слуга мој [а]Сидни, и слуга мој [б]Хајрам, не могу доћи;

18. Јер на њих на кратко ставих терет свих цркава.

19. Стога, куда год те пошаљу, иди, и бићу са тобом; и у коме год месту проглашаваш име моје [а]делотворна ће ти врата бити отворена, како би они примили реч моју.

20. Ко год [а]прима реч моју мене прима, а ко год прима мене, прима оне, то јест Прво председништво, које послах, које начиних саветницима вашим, имена свога ради.

21. И опет, кажем вам, кога год пошаљете у име моје, гласом браће своје, то јест [а]Дванаесторице, који су од вас прописно препоручени и [б]овлашћени, имаће моћ да отворе врата царства мога било ком народу куда год их пошаљете –

22. У оној мери у којој се понизе преда мном, и остану у речи мојој, и [а]послушају глас Духа мога.

23. Заиста, заиста, кажем вам, [а]тама прекрива земљу, и голема тама умове људи, и свако тело се [б]искварило пред лицем мојим.

24. Гле, [а]освета долази убрзо на становнике земље, дан гнева, дан паљевине, дан пустоши, дан плача, [б]туге, и јадиковања; и као вихор ће се спустити на лице земље, говори Господ.

25. И у дому мом ће [а]почети, и из дома мога кренути, говори Господ;

26. Прво међу онима који су

13 *в* 3 Не 18:32.
вспр Обраћење, обратити се.
14 *а* Мт 16:24; пцс Мт 16:25–26 (Додатак); Лк 9:23.
б Јн 21:15–17.
15 *а* вспр Побуна.
б УиЗ 28:7.
вспр Кључеви свештенства.
17 *а* вспр Ригдон, Сидни.
б вспр Смит, Хајрам.
19 *а* 1 Кор 16:9; УиЗ 118:3.
20 *а* УиЗ 84:35–38.
21 *а* УиЗ 107:34–35.
б вспр Власт.
22 *а* вспр Послушност, послушан, послушати; Слушати.
23 *а* Иса 60:2; Мих 3:6; УиЗ 38:11.
вспр Отпадништво – Отпадништво првобитне хришћанске цркве.
б УиЗ 10:20–23.
24 *а* вспр Освета.
б УиЗ 124:8.
25 *а* 1 Пет 4:17–18.

међу вама, говори Господ, који [а]преузимасте име моје а не [б]познавасте ме, и [в]хулисте против мене посред дома мога, говори Господ.

27. Зато, гледајте да не бринете о пословима цркве моје на овом месту, говори Господ.

28. Већ [а]очистите срца своја преда мном; а онда [б]идите по целом свету, и проповедајте јеванђеље моје сваком створењу које га није примило;

29. А онај који [а]верује и [б]крсти се биће спашен, а онај који не верује, и не крсти се, биће [в]проклет.

30. Јер је вама, [а]Дванаесторици, и онима од [б]Првог председништва, који су са вама одређени, да би вам били саветници и вође, дата моћ овог свештенства, за последње дане и по последњи пут у којима је [в]раздобље пунине времена,

31. То је моћ коју држите, заједно са свима онима који примише раздобље било када од почетка стварања;

32. Јер заиста, кажем вам, [а]кључеви овог раздобља, које примисте, [б]сиђоше од очева, и на послетку беху послата са неба вама.

33. Заиста, кажем вам, погледајте колико је велики ваш позив. [а]Очистите срца ваша и одећу вашу, да не би крв овог поколења била [б]изискивана из руку ваших.

34. Будите верни док не дођем, јер [а]долазим брзо; и код мене је награда да наградим свакога по [б]делима његовим. Ја сам Алфа и Омега. Амен.

113. ОДСЕК

Одговори на одређена питања о записима Исаијиним, датих преко пророка Џозефа Смита, у Фар Весту или његовој близини, у Мисурију, марта 1838. год.

1–6 Означени су стабљика Јесејева, шибљика која излази из ње, и корен Јесејев. 7–10 Расејани остаци Сионови имају право на свештенство и позвани су да се врате Господу.

Ко представља стабљику [а]Јесе-

26 *а* Мт 7:21–23; УиЗ 41:1; 56:1.
б Лк 6:46; Мос 26:24–27; 3 Не 14:21–23.
в всп Хулити, богохуљење.
28 *а* всп Чист, чистоћа.
б Мк 16:15–16.
29 *а* Морм 9:22–23; УиЗ 20:25–26.
б всп Крштење, крстити.
в всп Проклетство.
30 *а* всп Апостол.
б всп Прво председништво.
в Еф 1:10; УиЗ 27:13; 124:40–42. всп Раздобље.
32 *а* УиЗ 110:11–16. всп Кључеви свештенства.
б Авр 1:2–3.
33 *а* Јаков 1:19.
б УиЗ 72:3.
34 *а* Отк 22:7, 12; УиЗ 49:28; 54:10.
б всп Дела.
113 1 *а* всп Јесеј.

јеву о којој се говори у стиховима 1, 2, 3, 4, и 5, 11. поглавља Књиге пророка Исаије?

2. Заиста овако говори Господ: То је Христ.

3. Шта је гранчица о којој се говори у првом стиху 11. поглавља Књиге пророка Исаије, која излази из стабљике Јесејеве?

4. Гле, овако говори Господ: То је слуга у рукама Христовим, који је делом потомак Јесејев исто као и [а]Јефремов, или дома Јосифовог, на кога је положена велика [б]моћ.

5. Шта је корен Јесејев о коме се говори у 10. стиху 11. поглавља?

6. Гле, овако говори Господ, то је потомак Јесејев, исто као Јосифов, коме припада право на свештенство, и [а]кључеви царства, да би био [б]барјак, и ради [в]сакупљања народа мога у последњим данима.

7. Питање Илајаса Хигбија: На шта се односи заповест у Књизи пророка Исаије, 52. поглавље, 1. стих, која каже: Огрни се снагом својом, о Сионе – и којим људима је ово Исаија упутио?

8. Упутио ју је онима које ће Бог позвати у последњим данима, који ће поседовати моћ свештенства да поново успоставе [а]Сион, и откупљење Израела; а да се огрну [б]снагом јесте да се огрну влашћу свештенства, на који он, Сион има [в]право по лози; и да се врати оној моћи коју је изгубио.

9. Шта би требало да разумемо под тиме да Сион ослобађа врат свој од окова; 2. стих?

10. Треба да разумемо да су [а]расејани остаци опоменути да се [б]врате Господу одакле су пали; а ако то учине, Господ им је обећао да ће им говорити, или им дати откривење. Видети стихове 6, 7, и 8. Окови на врату јесу проклетства Божја упућена њему, или остацима Израела у свом распршеном стању међу нејеврејима.

114. ОДСЕК

Откривење дато преко пророка Џозефа Смита, у Фар Весту, у Мисурију, 11. априла 1838. год.

1–2 Положаји у цркви које држе они који нису верни биће дати другима.

Заиста, овако говори Господ: Мудро је да слуга мој Дејвид В. Патен среди све своје послове

4*а* Пос 41:50–52; УиЗ 133:30–34. всп Јефрем.
б всп Моћ.
6*а* всп Кључеви свештенства.
б УиЗ 45:9. всп Барјак.
в всп Израел – Сакупљање Израела.
8*а* всп Сион.
б УиЗ 82:14.
в всп Првенаштво.
10*а* всп Израел – Расејавање Израела.
б Оси 3:4–5; 2 Не 6:11.

што је пре могуће, и да се реши робе своје, како би идућег пролећа извршио мисију за мене, заједно са другима, то јест са дванаесторицом, укључујући њега самога, да сведочи о имену моме и проноси радосне вести по целом свету.

2. Јер заиста, овако говори Господ, уколико има оних међу вама који поричу име моје, други ће бити [а]постављени на њихово [б]место и примити бискупство своје. Амен.

115. ОДСЕК

Откривење дато преко пророка Џозефа Смита, у Фар Весту, у Мисурију, 26. априла 1838. год, открива вољу Божју по питању изградње тог места и дома Господњег. Ово откривење је упућено председавајућим службеницима и члановима цркве.

1–4 Господ даје својој цркви име Црква Исуса Христа светаца последњих дана. 5–6 Сион и кочићи његови су места одбране и уточишта за свеце. 7–16 Свецима је заповеђено да изграђују дом Господњи у Фар Весту. 17–19 Џозеф Смит држи кључеве царства Божјег на земљи.

Заиста, овако говори Господ теби, слуго мој [а]Џозефе Смите мл. и слузи моме [б]Сиднију Ригдону, и слузи моме [в]Хајраму Смиту, и онима који су саветници ваши и који ће бити одређени касније.

2. И такође теби, слуго мој [а]Едварде Партрицу, и саветницима твојим.

3. А и верним слугама мојим који су део високог савета цркве моје у Сиону, јер овако треба да се зове, и свим старешинама и народу моје Цркве Исуса Христа светаца последњих дана, који су расејани по целом свету;

4. Јер овако треба да се зове [а]црква моја у последњим данима, [б]Црква Исуса Христа светаца последњих дана.

5. Заиста, кажем свима вама: [а]Устаните и засијајте како би светло ваше било [б]узор народима;

6. И како би [а]сакупљање светаца у земљи [б]Сиону, и у [в]кочићима његовим, било на одбрану, и као [г]уточиште од олује и гнева

114 2*а* УиЗ 118:1, 6.
б УиЗ 64:40.
115 1*а* всп Смит, Џозеф, мл.
б всп Ригдон, Сидни.
в всп Смит, Хајрам.
2*а* всп Партриц, Едвард.
4*а* 3 Не 27:4–8.
б всп Црква Исуса Христа светаца последњих дана.
5*а* Иса 60:1–3.
б Иса 11:12. всп Барјак.
6*а* всп Израел – Сакупљање Израела.
б всп Сион.
в УиЗ 101:21. всп Кочић.
г Иса 25:1, 4; УиЗ 45:66–71.

када се буде [g]излио преко сваке мере целом земљом.

7. Нека град Фар Вест буде [a]свето место посвећено мени; и зваће се најсветије, јер је земља на којој стојиш света.

8. Дакле, заповедам вам да ми [a]изградите дом, за сакупљање светаца мојих, како би ми се [b]клањали.

9. И нека почне ово дело, и постављање темеља, и припремни послови, овог идућег лета;

10. И нека почне четвртог дана идућег јула, и нека од тада народ мој ради марљиво да би изградио дом имену моме.

11. И [a]годину дана након овог дана нека почну поново полагање темеља [b]дома мога.

12. Тако нека од тада па надаље раде марљиво док се не заврши, од угаоног камена његовог па до врха његовог, док ништа више не преостане а да није завршено.

13. Заиста, кажем вам, да ни слуга мој Џозеф, нити слуга мој Сидни, нити слуга мој Хајрам, не упадају више у дуг за изградњу дома имену моме;

14. Већ нека се дом изгради имену моме према [a]узорку који ћу им показати.

15. А ако га народ мој не изгради према узорку који ћу показати председништву његовом, нећу га прихватити из руку њихових.

16. Али ако га народ мој изгради према узорку који ћу показати председништву његовом, и то слузи моме Џозефу и његовим саветницима, онда ћу га прихватити из руку народа мога.

17. И опет, заиста, кажем вам, моја је воља да се град Фар Вест изгради брзо сакупљањем светаца мојих;

18. А и да се друга места у крајевима околним одреде за [a]кочиће, како се буде објављивало слузи моме Џозефу, с времена на време.

19. Јер гле, бићу с њим, и посветићу га пред народом; јер њему дадох [a]кључеве овог царства и службе. Баш тако. Амен.

116. ОДСЕК

Откривење дато пророку Џозефу Смиту, у близини Вајтс Ферија, на месту званом Спринг Хил, у округу Дејвис, у Мисурију, 19. маја 1838. год.

6 *g* Отк 14:10; УиЗ 1:13–14.
7 *a* всп Свети.
8 *a* УиЗ 88:119; 95:8.
b всп Клањати се.
11 *a* УиЗ 118:5.
b УиЗ 124:45–54.
14 *a* Јев 8:5; УиЗ 97:10.
18 *a* УиЗ 101:21.
всп Кочић.
19 *a* всп Кључеви свештенства.

Спринг Хил је назван од Господа именом [а]Адам-онди-Ахман, јер, Он рече, то је место на које ће [б]Адам доћи да посети свој народ, или где ће [в]најдревнији седети, како је говорио пророк Данило.

117. ОДСЕК

Откривење дато преко пророка Џозефа Смита, у Фар Весту, у Мисурију, 8. јула 1838. год, о томе које су непосредне дужности Вилијама Маркса, Њуела К. Витнија, и Оливера Гренџера.

1–9 Господње слуге не треба да жуде за оним што је временско, „јер шта је имовина за Господа“? 10–16 Они морају да се одрекну малодушности, и њихове жртве биће свете за Господа.

Заиста, овако говори Господ слузи своме Вилијаму Марксу, и слузи своме Њуелу К. Витнију, нека брзо среде све своје послове и отпутују из земље Киртланда, пре него што ја, Господ, пошаљем поново снегове на земљу.

2. Нека се пробуде, и устану, и пођу, и не задржавају се, јер ја, Господ, то заповедам.

3. Дакле, ако се задржавају неће бити добро с њима.

4. Нека се покају преда мном за све грехе своје, и за све похлепне жеље своје, говори Господ; јер шта је [а]имовина за мене? Говори Господ.

5. Нека се од имовина у Киртланду намире [а]дугови, говори Господ. Нека оду, говори Господ, а шта год преостане, нека остане у вашим рукама, говори Господ.

6. Не поседујем ли ја птице небеске, и рибе морске, и звери горске? Не створих ли ја земљу? Не држим ли [а]судбине свих војски народа на земљи?

7. Зато, зар нећу учинити да [а]пустаре пропупе и процветају, и роде у изобиљу? Говори Господ.

8. Нема ли довољно места на горама [а]Адама-онди-Ахмана, и у равницама Олахе [б]Шинехе, то јест на [в]земљи где је Адам боравио, па да жудите за оним што је само кап, а занемарујете оно што је важније?

9. Зато, дођите овамо у земљу народа мога, и то у Сион.

10. Нека слуга мој Вилијам Маркс буде [а]веран у неколико ствари, и биће владар над многима. Нека председава међу

116 1 *а* УиЗ 78:15. всп Адам-онди-Ахман.
б всп Адам.
в Дан 7:13–14, 22.
117 4 *а* УиЗ 104:14.
5 *а* УиЗ 104:78.
6 *а* Дела 17:26; 1 Не 17:36–39.
7 *а* Иса 35:1; УиЗ 49:24–25.
8 *а* УиЗ 116. всп Адам-онди-Ахман.
б Авр 3:13.
в всп Еден.
10 *а* Мт 25:23.

народом мојим у граду Фар Весту, и нека буде благословен благословима народа мога.

11. Нека се слуга мој Њуел К. Витни постиди дружине [а]Николинаца и свих њихових [б]тајних одвратности, и сваке своје малодушности преда мном, говори Господ, и дође у земљу Адам-онди-Ахман, и буде [в]бискуп народу мом, говори Господ, не само именом него и делима, говори Господ.

12. И опет, кажем вам, сећам се слуге свога [а]Оливера Грнџера, гле, заиста му кажем да ће се име његово задржати у светом сећању из поколења у поколење, у веке векова, говори Господ.

13. Зато, нека се ревносно бори за откупљење Првог председништва цркве моје, говори Господ; а када падне, устаће поново, јер ће [а]жртва његова бити светија мени него напредак његов, говори Господ.

14. Зато, нека дође брзо овамо, у земљу Сион; и у право време биће постављен за продавца имену моме, говори Господ, за добробит народа мога.

15. Зато нека нико не презире слугу мога Оливера Грнџера, него нека благослови народа мога буду на њему у веке векова.

16. И опет, заиста, кажем вам, нека се све слуге моје у земљи Киртланду сете Господа Бога свога, а и дома мога, да га држе и чувају светим, и да збаце мењаче новца у време које ја одредим, говори Господ. Баш тако. Амен.

118. ОДСЕК

Откривење дато преко пророка Џозефа Смита, у Фар Весту, у Мисурију, 8. јула 1838. год. као одговор на молбу: „Покажи нам вољу своју, о Господе, по питању Дванаесторице.“

1–3 Господ ће опскрбити породице Дванаесторице. 4–6 Места у Дванаесторици су попуњена.

Заиста, овако говори Господ: Нека се сместа одржи конференција; нека се организује Дванаесторица; и нека се неки одреде да [а]попуне места оних који су пали.

2. Нека слуга мој [а]Томас остане на неко време у земљи Сиону, да објављује реч моју.

3. Нека преостали наставе да проповедају од тог часа, а ако то чине у свој смерности срца, у

11 *а* Отк 2:6, 15.
б всп Тајни савези.
в всп Бискуп.
12 *а* ти заступник кога је пророк оставио да се побрине за његове послове у Киртланду.
13 *а* всп Жртва.

118 1 *а* Дела 1:13, 16–17, 22–26.
2 *а* всп Марш, Томас Б.

кроткости и [а]понизности, и [б]трпељивости, ја, Господ, дајем им обећање да ћу опскрбити породице њихове; и делотворна ће им се врата отворити, од сада па надаље.

4. А идућег пролећа нека крену преко великих вода, и тамо шире јеванђеље моје, пунину његову, и посведоче о имену моме.

5. Нека се растану са свецима мојим из града Фар Веста, двадесет шестог дана идућег априла, на месту за изградњу дома мога, говори Господ.

6. Нека слуга мој Џон Тејлор, и такође слуга мој Џон И. Пејџ, и такође слуга мој Вилфорд Вудруф, и такође слуга мој Вилард Ричардс, буду одређени да попуне места оних који су пали, и нека буду службено обавештени о свом именовању.

119. ОДСЕК

Откривење дато преко пророка Џозефа Смита, у Фар Весту, у Мисурију, 8. јула 1838. год. као одговор на његову молбу: „О Господе! Покажи слугама својим колико од имовине народа свога захтеваш као десетину.“ Закон десетине, како се разуме данас, не беше дат цркви пре овог откривења. Израз десетина *који је цитиран у молитви и у претходним откривењима (64:23; 85:3; 97:11), није значио само једну десетину, него све слободном вољом дате приносе, или прилоге, црквеним фондовима. Господ је већ раније дао цркви закон посвећења и управништва над имовином, за који су се чланови (углавном водеће старешине) обавезали заветом који је требало да буде вечан. Пошто се многи нису држали овог завета, Господ га је повукао на неко време и дао уместо њега закон десетине целој цркви. Пророк је упитао Господа колико од њихове имовине захтева за свете сврхе. Уследио је одговор овим откривењем.*

1–5 Свеци треба да уделе вишак своје имовине а онда да дају, као десетину, десети део свог годишњег прихода. 6–7 Такав поступак ће посветити земљу Сион.

Заиста, овако говори Господ, захтевам да се сав [а]вишак њихове имовине стави у руке бискупа цркве моје у Сиону,

2. За изградњу [а]дома мога, и полагање темеља Сиона и за свештенство, и за дугове председништва цркве моје.

3*а* всп Понизан, понизност.
б всп Истрајати.
119 1*а* УиЗ 42:33–34, 55; 51:13; 82:17–19.
2*а* УиЗ 115:8.

3. И ово ће бити почетак убирања [a]десетине од народа мога.

4. А након тога, они од којих се убира десетина плаћаће десети део свих својих годишњих прихода; и ово ће бити важећи закон за њих заувек, за моје свето свештенство, говори Господ.

5. Заиста, кажем вам, догодиће се да ће сви они који се скупљају у земљи [a]Сиону плаћати десетину од вишка своје имовине, и придржавати се овог закона, или се неће наћи достојни да бораве међу вама.

6. И кажем вам, ако се мој народ не придржава овог закона, и не држи га светим, и тим законом не посвети земљу [a]Сион мени, како би се прописи моји и судови моји држали у њој, како би била најсветија, гле, заиста, кажем вам, Сион неће бити земља за вас.

7. И ово ће бити пример свим [a]кочићима сионским. Баш тако. Амен.

120. ОДСЕК

Откривење дато преко пророка Џозефа Смита, у Фар Весту, у Мисурију, 8. јула 1838. год. које открива начин располагања имовином од убране десетине како је поменуто у претходном откривењу, одсек 119.

Заиста, овако говори Господ, време сада дође када [a]њом треба да располаже савет, састављен од Првог председништва цркве моје, и од бискупа и савета његовог, и високог савета мога; и с гласом мојим њима упућеним, говори Господ. Баш тако. Амен.

121. ОДСЕК

Молитва и пророштва записани од стране пророка Џозефа Смита у посланици цркви док је био затвореник у затвору у Либертију, у Мисурију, дана 20. марта 1839. год. Пророк и неколико другова беху месецима у затвору. Њихове молбе и обраћања упућене извршним службеницима и суду нису успели да их ослободе.

1–6 Пророк преклиње Господа за свеце који трпе. 7–10 Господ му даје поруку мира. 11–17 Проклети су сви они који проносе лажне гласине о преступима Господњег народа. 18–25 Они неће

3*a* Мал 3:8–12; УиЗ 64:23. всп Десетак, десетина.
5*a* УиЗ 57:2–3.
6*a* всп Сион.
7*a* всп Кочић.
120 1*a* ти десетина.

имати право на свештенство и биће проклети. 26–32 Славна виђења су обећана онима који храбро истрају. 33–40 Зашто је пуно позваних а мало изабраних. 41–46 Свештенство треба да се користи само у праведности.

О Боже, где си? И где је шатор што прекрива [a]скровиште твоје?

2. [a]Колико дуго ће се рука твоја уздржавати, и око Твоје, да, чисто око Твоје, гледати са вечних небеса неправде према народу твоме и слугама твојим, а ухо Твоје бити изложено вапајима њиховим?

3. Да, о Господе, [a]колико дуго ће они трпети неправде и незаконита угњетавања, пре него што се срце твоје смекша према њима, и утроба Твоја испуни самилошћу према њима?

4. О Господе Боже [a]свемогући, творче неба, земље, и мора, и свега што је на њима, који надзиреш и подлажеш себи ђавола, и тамну и мрачну владавину Шеола – испружи руку своју; нека око Твоје провири; нека се шатор Твој склони; нека [б]скровиште Твоје не буде више прикривено; нека се ухо Твоје приклони, нека се срце Твоје смекша, и утроба Твоја испуни самилошћу према нама.

5. Нека се срџба Твоја распали против непријатеља наших; и у жестини срца свога, мачем својим, [a]освети нас за неправде према нама.

6. Сети се светаца својих који пате, о Боже наш; и слуге Твоје ће се радовати имену Твоме заувек.

7. Сине мој, нека је мир у души твојој; твоје [a]недаће и невоље ће бити само кратког века;

8. А онда, [a]истрајеш ли у њима ваљано, Бог ће те уздићи на висину; победићеш све непријатеље своје.

9. [a]Пријатељи твоји стоје уз тебе, и поново ће те поздрављати топлим срцима и пријатељским рукама.

10. Ти још увек ниси налик [a]Јову; пријатељи твоји се не препиру са тобом, нити ти намећу да си преступник, како то чињаху Јову.

11. А онима који ти намећу да си преступник, нада ће се распршити, а очекивања ће се истопити као што се ледено [a]иње топи пред врелим зрацима излазећег сунца;

12. А Бог такође постави руку своју и печат да промени [a]времена и доба, и заслепи умове њихове, како не би разумели чудесна деловања Његова; како би их искушао и ухватио у сопственом лукавству њиховом.

13. И зато што су срца њихова искварена, и да би се оно што су

121 1*a* Пс 13:1–2; 102:1–2.
2*a* Авк 1:2.
3*a* УиЗ 109:49.
4*a* всп Сведржитељ.
б УиЗ 123:6.
5*a* Лк 18:7–8.
7*a* всп Недаћа.
8*a* 1 Пет 2:19–23.
всп Истрајати.
9*a* УиЗ 122:3.
10*a* всп Јов.
11*a* Изл 16:14.
12*a* Дан 2:21.

вољни да нанесу другима, а воле да други трпе, вратило [а]њима у потпуној мери;

14. Како би били разочарани, и наде њихове сасечене;

15. И за не пуно година од тада, они и њихово потомство биће збрисани под небом, говори Бог, тако да нико од њих неће стајати крај зида.

16. Проклети су сви они који дижу пету против [а]помазаника мојих, говори Господ, и вичу да [б]сагрешише када они не сагрешише преда мном, говори Господ, него учинише оно што је прикладно у очима мојим, и што им ја заповедих.

17. Али они који вичу о преступу чине то јер су слуге греха, и сами [а]деца непослушности.

18. А они који се лажно куну против слугу мојих, како би их довели до ропства и смрти –

19. Јао њима; зато што [а]увредише малене моје, биће одвојени од [б]обреда дома мога.

20. [а]Корпа њихова се неће напунити, куће њихове и стаје њихове ће пропасти, а они сами биће презрени од стране оних који им се улагују.

21. Неће имати права на [а]свештенство, нити ће га имати потомство њихово након њих од поколења до поколења.

22. [а]Боље би им било да им је млински камен био окачен око врата њиховог, и да су се удавили у дубини морској.

23. Јао свима онима који узнемиравају народ мој, и терају их, и убијају, и сведоче против њих, говори Господ над војскама; [а]поколење аспидино неће избећи проклетство пакла.

24. Гле, моје очи [а]виде и знају сва дела њихова, и држим у резерви хитар [б]суд за прави тренутак, за све њих;

25. Јер постоји [а]време одређено за свакога, према томе каква ће бити [б]дела његова.

26. Бог ће вам дати [а]знање својим [б]Светим Духом, да, неописивим [в]даром Светог Духа, који до сада не беше откривен од како је света;

27. Које су наши преци чекали жељно ишчекивајући да се открије у последњим данима, према коме су умове њихове усмеравали анђели, како је чувано за пунину славе њихове;

28. У време које ће доћи, у коме [а]ништа неће бити ускраћено, било да има једног Бога

13 *а* ПСол 28:10; 1 Не 14:3.
16 *а* 1 Сам 26:9; Пс 105:15.
б 2 Не 15:20; Моро 7:14, 18.
17 *а* Еф 5:6.
19 *а* Мт 18:6. всп Увредити.
б всп Обреди.
20 *а* Понз 28:15–20.
21 *а* всп Свештенство.
22 *а* Мт 18:6; УиЗ 54:5.
23 *а* Мт 12:34.
24 *а* всп Свезнајући.
б Хел 8:25. всп Судити, суд.
25 *а* Јов 7:1; УиЗ 122:9.
б всп Дела.
26 *а* Дан 2:20–22; ЧВ 1:9. всп Откривење.
б УиЗ 8:2–3.
в всп Дар Светог Духа.
28 *а* УиЗ 42:61; 76:7–8; 98:12.

или много [б]богова, они ће се објавити.

29. Сви престоли и власти, и кнежевства и моћи, биће [а]откривени и подарени свима који храбро истрајаше уз јеванђеље Исуса Христа.

30. И такође, ако су [а]границе постављене небесима и морима, или сувој земљи, или сунцу, месецу, или звездама –

31. Сви ће периоди обртања њиховог, сви одређени дани, месеци, и године, и сви дани њихових дана, месеца, и година, и сва слава њихова, закони, и устаљена времена, бити откривени у данима [а]раздобља пунине времена –

32. Према ономе што је одређено усред [а]Савета Вечнога [б]Бога свих других богова пре него овога света беше, што треба да се сачува до свршетка и краја његовог, када ће свако ући у вечно [в]присуство Његово и у вечни [г]покој Његов.

33. Колико дуго текуће воде могу остати нечисте? Која моћ ће задржати небеса? Исто тако, може ли ико да испружи своју слабашну руку да заустави реку Мисури у њеном устаљеном току, или да преокрене ток њезин, као и да спречи Свемогућег да излије [а]знање са неба на главе светаца последњих дана?

34. Гле, много је [а]званих, али је мало [б]изабраних. А зашто они нису изабрани?

35. Јер су срца њихова толико ослоњена на оно што је од овога [а]света, и теже ка [б]почастима човечјим, да они не уче ову једну поуку –

36. Да су [а]прâва свештенства нераскидиво повезана са небеским [б]моћима, и да се моћима небеским не може управљати нити руковати сем према начелима [в]праведности.

37. Истина је да нам се она могу поверити, али када настојимо да [а]прикријемо [б]грехе своје, или да задовољимо [в]охолост своју, узалудне амбиције своје, или да применимо надзор или власт или принуду над душама деце човечје, у неправедности у било којој мери, гле, небеса се [г]повлаче; Дух Господњи се жалости; а када се повуче, амен је тада свештенству или власти тога човека.

38. Гле, пре него што постане свестан, препуштен је сам себи,

28 *б* Пс 82:1, 6; Јн 10:34–36; 1 Кор 8:5–6; УиЗ 76:58; 132:20; Авр 4:1; 5:1–2.
29 *а* УиЗ 101:32.
30 *а* Јов 26:7–14; Пс 104:5–9; Дела 17:26.
31 *а* всп Раздобље.
32 *а* всп Савет на небу.
б Понз 10:17.
в всп Човек, људи – Човек, могућност да постане као Небески Отац.
г всп Покој.
33 *а* УиЗ 128:19. всп Знање.
34 *а* Мт 20:16; 22:1–14; УиЗ 95:5–6. всп Позвати, позван од Бога, позив.
б всп Изабрати.
35 *а* всп Световност.
б Мт 6:2; 2 Не 26:29.
36 *а* всп Власт; Свештенство.
б всп Моћ.
в всп Праведан, праведност.
37 *а* ПСол 28:13.
б всп Грех.
в всп Охолост.
г УиЗ 1:33.

да се против бодљи [а]рита, да [б]прогони свеце, и да се бори против Бога.

39. Поучени смо жалосним искуством да је у [а]природи и људи скоро свих људи, да чим добију мало власти, како умисле, почињу одмах да неправедно владају.

40. Зато је много званих, али мало изабраних.

41. Никаква моћ нити утицај се не могу нити би требало да се одржавају помоћу свештенства, само [а]убеђивањем, [б]трпељивошћу, благошћу и кроткошћу, и истинском љубављу;

42. Добротом, и чистим знањем, који ће пуно увеличати душу без [а]лицемерја, и без [б]преваре –

43. [а]Укоравајући у право време са оштрином, када си подстакнут Светим Духом; а онда показујући након тога пораст [б]љубави према ономе кога си укорио, да те не би сматрао непријатељем својим;

44. Како би знао да је верност твоја јача од веза смртних.

45. Нека се утроба твоја испуни милосрђем према свим људима, и према домаћима у вери, и нека [а]честитост краси [б]мисли твоје непрестано; онда ће самопоуздање твоје у присуству Божјем ојачати; и учења свештенства росиће душу твоју као [а]роса са неба.

46. [а]Свети Дух ће бити стални сапутник твој, а жезло твоје непроменљиво жезло праведности и истине; а [б]власт твоја биће вечна власт, и без принудних мера тећи ће ка теби у веке векова.

122. ОДСЕК

Реч Господња пророку Џозефу Смиту, док је био затвореник у затвору у Либертӣју, у Мисурију. Овај одсек је одломак посланице цркви писане 20. марта 1839. год. (видети увод у одсек 121).

1–4 Крајеви земаљски ће питати за име Џозефа Смита. 5–7 Све опасности и патње његове даће му искуство и биће за добро његово. 8–9 Син Човечји се спусти испод свега тога.

Крајеви земаљски ће питати за [а]име твоје, а безумници ће те исмејавати, и пакао ће беснети против тебе;

2. Док ће чисти у срцу, и мудри, и племенити, и честити,

38 *а* Дела 9:5.
б всп Прогонити, прогон.
39 *а* всп Природан човек.
41 *а* 1 Пет 5:1–3.
б 2 Кор 6:4–6.
42 *а* Јак 3:17.
б всп Лукавство, превара.
43 *а* всп Укорити, прекор.
б всп Љубав; Милосрђе.
45 *а* всп Честитост.
б всп Мисли.
в Понз 32:1–2; УиЗ 128:19.
46 *а* всп Свети Дух.
б Дан 7:13–14.
122 1 *а* ИЏС 1:33.

тражити [а]савет, и власт, и благослове, непрестано из руке твоје.

3. А народ твој се никада неће окренути против тебе због сведочанства издајника.

4. И мада ће те њихов утицај бацити у неприлику, и међу решетке и зидове, сматраће те часним; [а]тренутак касније и глас ће твој међу непријатељима твојим бити страшнији него у разјареног [б]лава, због праведности твоје, и Бог твој ће стајати поред тебе у веке векова.

5. Ако си позван да прођеш кроз страдање; ако си у опасности међу лажном браћом; ако си у опасности међу разбојницима; ако си у опасности на копну или на мору;

6. Ако си оптужен свакојаким лажним оптужбама; ако непријатељи твоји навале на тебе; ако те отргну из друштва оца твога и мајке и браће и сестара; и ако те с потегнутим мачем непријатељи твоји отргну од недара жене твоје, и порода твога, и старијег сина твога, иако је само шест година стар, окачиће се о скуте твоје, и рећи ће: оче мој, оче мој, зашто не можеш да останеш са нама? О, оче мој, шта ће људи учинити са тобом? А ако онда буде отеран од тебе мачем, а ти одвучен у затвор, и непријатељи твоји вребају око тебе као [а]вукови за крвљу јагњетовом;

7. И ако те у јаму баце, или у руке убица, и смртна осуда ти буде изречена; ако те баце у [а]дубину, ако се узбуркани таласи уроте против тебе; ако жестоки ветрови постану непријатељи твоји, ако небеса сакупе таму, и све стихије се удруже да ти пут препрече; и изнад свега, ако саме чељусти [б]пакленске широм разјапе уста за тобом, знај ти, сине мој, да ће ти све ово [а]искуство дати, и биће за добро твоје.

8. [а]Син Човечји се [б]спусти испод свега тога. Јеси ли ти већи од Њега?

9. Зато, држи се пута свога, и свештенство ће [а]остати са тобом; јер су [б]границе њихове постављене, не могу их проћи. [в]Дани твоји су познати, а број година твојих се неће умањити; зато, [г]не бој се шта ти човек може учинити, јер ће Бог бити са тобом у веке векова.

123. ОДСЕК

Дужност свештаца у вези са њиховим прогонитељима, како је

2*а* всп Савет.
4*а* УиЗ 121:7–8.
б 3 Не 20:16–21; 21:12.
6*а* Лк 10:3.
7*а* Јона 2:4–7.
б 2 Сам 22:5–7; ИЦС 1:15–16.
в 2 Кор 4:17; Јев 12:10–11; 2 Не 2:11.
8*а* всп Син Човечји.
б Јев 2:9, 17–18; УиЗ 76:107; 88:6.
9*а* УиЗ 90:3.
б Дела 17:26.
в УиЗ 121:25.
г Нем 4:14; Пс 56:4; 118:6; ПСол 3:5–6; Иса 51:7; Лк 12:4–5; 2 Не 8:7; УиЗ 3:7; 98:14.

написао пророк Џозеф Смит, док је био затвореник у затвору у Либертӣју, у Мисуриј̄у.Овај одсек је одломак из посланице цркви писане 20. марта 1839. год. (видети увод у одсек 121).

1–6 Свеци треба да сакупе и објаве запис својих трпљења и прогона. 7–10 Исти дух који успоставио лажна веровања води до прогона светаца. 11–17 Многи међу свим верским групама ће тек примити истину.

И опет, предложили бисмо да размотрите прикладност тога да сви свеци прикупе сазнање о свим чињеницама, и трпљењима и злостављањима наметнутим од народа у овој држави.

2. И такође о свој имовини и величини штете која је нанета њима лично и њиховом достојанству, као и њиховој имовини;

3. И такође о именима свих особа које имаше удела у њиховом угњетавању, у оној мери у којој могу доћи до њих и открити их.

4. И можда би могао да се одреди савет који ће разоткривати све ово, и узети изјаве и писане исказе; а и сакупити клеветничке чланке који круже;

5. И све оно што је у часописима, и у енциклопедијама, и свим клеветничким историјама које су објављене, и које се пишу, и ко их пише, и да представи читав сплет ђаволских нитковлука и безочних и убилачких присила које су се спроводиле над овим народом –

6. Како их не бисмо само објавили целом свету, него их и представили председницима влада у свим њиховим мрачним и пакленским нијансама, као последњи напор који од нас захтева наш Небески Отац, пре него што потпуно и у целости не положимо право на оно обећање које ће га призвати из [a]скровишта Његовог; а и да би читав народ био остављен без оправдања пре него што Он пошаље моћ силне мишице своје.

7. То је безусловна дужност коју дугујемо Богу, анђелима, са којима ћемо бити доведени да стојимо, а и себи, својим женама и деци, који беху присиљени да се погну у тузи, жалости и бризи, под најпроклетијом руком убистава, тираније и угњетавања, подупртог и подстицаног и подржаног утицајем оног духа који тако снажно закова веру очева, који пренеше лажи на срца деце, и испуни свет пометњом, и који јачаше све више и више, и сада је прави покретач сваке распадљивости, а цела [a]земља стење под теретом његовог безакоња.

8. То је гвоздени [a]јарам, то је јака веза; то су праве лисице, и ланци, и окови, и стеге пакленске.

9. Зато је безусловна дужност

123 6*a* УиЗ 101:89; 121:1, 4. | 7*a* Мојсије 7:48–49. | 8*a* всп Јарам.

коју дугујемо, не само својим сопственим женама и деци, него и удовицама и сирочићима, чији мужеви и очеви беху [а]убијени под том гвозденом руком;

10. Чија тамна и мрачна дела су довољна да и сам пакао задрхти, и да стоји запрепашћен и блед, а руке самог ђавола да дрхте и да се тресу.

11. Такође је безусловна дужност коју дугујемо младом поколењу, и свима који су чисти у срцу –

12. Јер има их још пуно на земљи међу свим верским заједницама, групама и вероисповестима, који су [а]заслепљени препреденим лукавством човечјим, којим чекају у заседи да обману, и који су одвојени од истине само зато што [б]не знају где да је потраже –

13. Зато, треба да трошимо и користимо своје животе у привођењу на светлост свега онога што је [а]скривено у тами, у оној мери у којој нам је познато; и што се заиста објављује са неба –

14. Овоме онда треба приступити са великом ревношћу.

15. Нека нико то не сматра неважним; јер има пуно тога што лежи у будућности, што се односи на свеце, што зависи од овога.

16. Знате, браћо, да огроман брод има велике [а]користи од маленог кормила у време олује, јер држи правац упркос ветру и таласима.

17. Зато, драга љубљена браћо, нека [а]радосно чинимо све оно што лежи у нашој моћи; а онда можемо стајати мирно, у потпуној сигурности, да бисмо видели [б]спасење Божје, и да би мишица Његова била откривена.

124. ОДСЕК

Откривење дато пророку Џозефу Смиту, у Навуу, у Илиноису, 19. јануара 1841. год. Свеци су због прогона и нелегалних поступака против њих од стране јавних службеника, били приморани да напусте Мисури. Проглас да буду истребљени који је издао Лилбурн В. Богс, гувернер Мисурија, забележен 27. октобра 1838, није им оставио други избор. Године 1841, када је дато ово откривење, свеци су већ изградили град Наву, који се налазио на месту ранијег села Комерс, у Илиноису, и ту беше успостављено седиште цркве.

9 *а* УиЗ 98:13; 124:54.
12 *а* Кол 2:8; УиЗ 76:75.
б 1 Не 8:21–23.
13 *а* 1 Кор 4:5.
16 *а* Јак 3:4; Алма 37:6–7; УиЗ 64:33.
17 *а* УиЗ 59:15.
б Изл 14:13.

1–14 Јозефу Смиту је заповеђено да изда свечани проглас јеванђеља председнику Сједињених Држава, гувернерима, и владарима свих народа. 15–21 Хајрам Смит, Дејвид В. Патен, Јозеф Смит ст. и други, било да су живи или мртви, благословени су због своје исправности и честитости. 22–28 Свецима је заповеђено да изграде и гостински дом за странце и храм у Навуу. 29–36 Крштења за мртве треба да се изводе у храмовима. 37–44 Господњи народ увек гради храмове за извођење светих обреда. 45–55 Свеци су ослобођени градње храма у округу Џексон због тлачења од стране својих непријатеља. 56–83 Дата су упутства за изградњу дома Наву. 84–96 Хајрам Смит је позван за патријарха, како би примио кључеве, и заузео место Оливера Каудерија. 97–122 Вилијам Лоу и други су примили савете за своје послове. 123–145 Именовани су врховни и локални службеници, заједно са својим дужностима и већима којима припадају.

Заиста, овако говори Господ теби, слуго мој Јозефе Смите, задовољан сам за принос који си дао и за знање које си ширио, јер те у ту сврху подигох, како би представио мудрост моју преко онога што је [a]слабо на земљи.

2. Молитве твоје су прихватљиве преда мном; и као одговор на њих, кажем ти да си сада позван да сместа издаш свечани проглас о јеванђељу моме, и о овом [a]кочишту који основах да буде угаони камен Сиону, који ће бити изглачан префињеношћу која наликује палати.

3. Овај проглас треба да се изда свим [a]царевима света, све до четири краја земље, часном изабраном председнику, и племенитим гувернерима државе у којој живиш, и свим свугде расејаним народима земаљским.

4. Нека се напише у духу [a]кроткости и моћу Светога Духа, који ће бити са тобом у време писања истог;

5. Јер ће ти се дати Светим Духом да знаш вољу моју за ове цареве и власти, чак и шта ће их задесити у времену које ће доћи.

6. Јер гле, захтеваћу од њих да се осврну на светлост и славу Сиона, јер право време дође да му се смилују.

7. Позови их, зато, гласним прогласом, и својим сведочанством, не бојећи их се, јер су они као [a]трава, и сва слава њихова је као цвет њен који ће ускоро отпасти, како би били остављени без оправдања –

8. Како бих их посетио у време похођења, када ћу скинути покров с лица свога, како бих

124 1*a* 1 Кор 1:26–28; УиЗ 1:19; 35:13.
2*a* всп Кочић.
3*a* Пс 119:46; Мт 10:18; УиЗ 1:23.
4*a* всп Кротак, кроткост.
7*a* Пс 103:15–16; Иса 40:6–8; 1 Пет 1:24–25.

одредио место тиранину међу лицемерима, где је [а]шкргут зуба, ако одбију слуге моје и сведочанство моје које сам им открио.

9. И опет, посетићу их и смекшати срца њихова, многе од њих за ваше добро, како бисте нашли благодат у очима њиховим, како би они дошли до [а]светлости истине, а нејевреји до узвишења или уздигнућа Сиона.

10. Јер дан похођења мога ускоро долази, у [а]часу када не мислите о томе; и где ће бити сигурности за народ мој, и уточишта за оне који ће од њих преостати?

11. Пробудите се, о цареви земаљски! Дођите, о, дођите, са златом својим и сребром својим, у помоћ народу моме, у дом кћери сионских.

12. И опет, заиста, кажем ти, нека ти слуга мој Роберт Б. Томсон помогне да напишеш овај проглас, јер сам задовољан њиме, и тиме да он буде са тобом;

13. Нека он, зато, послуша твој савет, и благословићу га мноштвом благослова; нека буде одан и веран у свему од сада па надаље, и биће велики у очима мојим;

14. Него нека се сети да ћу захтевати [а]управништво његово из руку његових.

15. И опет, заиста, кажем ти, благословен је слуга мој [а]Хајрам Смит; јер га ја, Господ, љубим због [б]исправности у срцу његовом, и јер он љуби оно што је исправно преда мном, говори Господ.

16. Опет, нека слуга мој Џон К. Бенет помаже теби у твом послу слања речи мојих царевима и народима земаљским, и стоји уз тебе, слугу мога Џозефа Смита, у часу невоље; а награда његова неће пропасти уколико прими [а]савет.

17. И због љубави своје биће велики, и биће мој ако учини ово, говори Господ. Видех дело које учини, које прихватам ако га настави, и крунисаћу га благословима и великом славом.

18. И опет, кажем ти да је моја воља да слуга мој Лајмен Вајт настави да проповеда за Сион, у духу кроткости, признавајући ме пред светом; и носићу га као на [а]орловим крилима; а он ће донети славу и част себи и имену моме.

19. Како бих га, када заврши дело своје, примио к себи, и то као што учиних са слугом својим [а]Дејвидом Патеном, који је сада са мном, а и са слугом својим [б]Едвардом Партрицом, и са слугом својим времешним [в]Џозефом Смитом ст. који седи [г]с Аврамом с десне стране ње-

8*а* Мт 8:12; Алма 40:13; УиЗ 101:91; 112:24.
9*а* Иса 60:1–4. всп Светлост, светлост Христова.
10*а* Мт 24:44; ЈИС – Мт 1:48.
14*а* всп Управитељ, управљање.
15*а* всп Смит, Хајрам.
б всп Исправност.
16*а* всп Савет.
18*а* Изл 19:4; Иса 40:31.
19*а* УиЗ 124:130. всп Патен, Дејвид В.
б всп Партриц, Едвард.
в всп Смит, Џозеф, ст.
г УиЗ 137:5.

гове, и благословен је и свет, јер је мој.

20. И опет, заиста, кажем ти, у слузи моме Џорџу Милеру нема [а]лукавости; може му се веровати због исправности у срцу његовом; а због љубави коју има према сведочанству моме, ја, Господ, љубим га.

21. Зато кажем ти, печатим на главу његову службу [а]бискупства, као слузи своме Едварду Партрицу, како би примио посвећења дома мога, како би служио благослове на главе сиромашних из народа мога, говори Господ. Нека нико не презире слугу мога Џорџа, јер ће ме поштовати.

22. Нека слуга мој Џорџ, и слуга мој Лајмен, и слуга мој Џон Снајдер, и други, изграде [а]дом имену моме, онакав као што ће им слуга мој Џозеф показати, на месту које ће им такође показати.

23. А он треба да буде сврatиште, дом у који странци могу доћи издалека и сместити се; зато нека то буде добар дом, у сваком погледу прихватљив, како би уморни [а]путник нашао здравље и сигурност док сагледава реч Господњу; и [б]угаони камен који одредих за Сион.

24. Овај дом ће бити здраво станиште ако буде изграђен имену моме, и уколико управник који буде одређен у њему не дозволи да било каква прљавштина доспе у њега. Биће свет, или Господ Бог ваш неће пребивати у њему.

25. И опет, заиста, кажем ти, нека сви свеци моји дођу издалека.

26. И пошаљите хитре гласнике, да, изабране гласнике, и кажите им: Дођите, са свим златом својим, и сребром својим, и драгуљима својим, и свим старинама својим; и са свима онима који се разумеју у старине, да ако желе доћи, могу доћи, и понети дрво шимшира, и јеле, и бора, и сво драгоцено дрвеће са земље.

27. И с гвожђем, с бакром, и с месингом, и с цинком, и са свим вашим драгоценостима земаљским; и изградите [а]дом имену моме, како би Свевишњи [б]пребивао у њему.

28. Јер нема места на земљи где он може доћи и [а]обновити поново оно што је изгубљено за вас, или оно што вам је одузео, и то пунину свештенства.

29. Јер базен за [а]крштења не постоји на земљи, како би они, свеци моји, били [б]крштени за оне који су мртви –

20*а* всп Лукавство, превара.
21*а* УиЗ 41:9. всп Бискуп.
22*а* УиЗ 124:56–60.
23*а* Понз 31:12; Мт 25:35, 38.
б УиЗ 124:2.
27*а* УиЗ 109:5. всп Храм, дом Господњи.
б Изл 25:8; УиЗ 97:15–17.
28*а* всп Обнова јеванђеља.
29*а* УиЗ 128:13.
б 1 Кор 15:29; УиЗ 127:6; 138:33. всп Крштење, крстити – Крштење за мртве; Спасење за мртве.

30. Јер овај обред припада дому моме, и не може бити мени прихватљив, осим у данима сиромаштва вашега, када нисте у могућности да изградите мени дом.

31. Али заповедам вама, свим свецима мојим, да ми [а]изградите дом; и уделићу вам потребно време да ми изградите дом; а у то време, крштења ваша ће ми бити прихватљива.

32. Али гле, по завршетку овога рока, крштења ваша за мртве ваше ми неће бити прихватљива; а не чините ли ово по завршетку рока бићете одбачени као црква, с мртвима вашим, говори Господ Бог ваш.

33. Јер заиста, кажем вам, да након што имасте довољно времена да изградите мени дом, коме обред крштења за мртве припада, за који је исти установљен пре постанка света, крштења ваша за мртве ваше не могу ми бити прихватљива.

34. Јер су у њему [а]кључеви ређења светог свештенства, како бисте примили част и славу.

35. А након овог времена, крштења ваша за мртве ваше, од стране оних који су нашироко расејани, нису мени прихватљива, говори Господ.

36. Јер је установљено да ће у Сиону, и у кочићима његовим, и у Јерусалиму, она места која одредих за [а]уточиште, бити места за крштења ваша за мртве ваше.

37. И опет, заиста, кажем вам, како ће [а]прања ваша бити мени прихватљива, осим уколико их не вршите у дому који изградисте имену моме?

38. Јер у ту сврху заповедих Мојсију да изгради [а]табернакул, како би га понели са собом у пустињу, и да изграде [б]дом у обећаној земљи, како би ови обреди који беху скривени још пре него света беше били откривени.

39. Зато, заиста, кажем вам, да су [а]помазања ваша, и прања ваша, и [б]крштења ваша за мртве, и [в]свечани скупови ваши, и помени ваши за [г]жртве ваше помоћу синова Левијевих, и откривења ваша на [д]најсветијим местима на којима општите, и одредбе ваше и судови за почетак откривења и оснивања Сиона, и за славу, и част, и даривање свих становника његових, одређени обредом светог дома мога, за који је мом народу одувек заповедано да га гради светом имену моме.

40. И заиста, кажем вам, нека дом овај буде изграђен имену моме, како бих у њему открио обреде своје народу своме;

31 *а* УиЗ 97:10.
34 *а* УиЗ 110:14–16. всп Кључеви свештенства.
36 *а* Иса 4:5–6.
37 *а* всп Прати, опран, прање.
38 *а* Изл 25:1–9; 33:7. всп Табернакул.
б всп Храм, дом Господњи.
39 *а* Изл 29:7. всп Помазати.
б всп Обреди – Заступнички обреди.
в УиЗ 88:117.
г УиЗ 13; 84:31; 128:24; ИЈС 1:69.
д Јез 41:4; УиЗ 45:32; 87:8; 101:22.

41. Јер ја, Господ, смиловах се да [а]откријем цркви својој оно што беше [б]скривено још од пре постанка света, оно што се односи на раздобље [в]пунине времена.

42. И [а]показаћу слузи свом Јозефу све оно што се односи на овај дом, и свештенство његово, и место на коме треба да се изгради.

43. И изградићете га на месту на коме сте намеравали да га изградите, јер је то место које изабрах да на њему градите.

44. Ако радите свом моћу својом, посветићу ово место како би било учињено [а]светим.

45. А ако мој народ послуша глас мој, и глас [а]слугу мојих које одредих да предводе мој народ, гле, заиста, кажем вам, неће бити померен са свог места.

46. Али ако не послуша глас мој, нити глас ових које одредих, неће бити благословен, јер упрља свету земљу моју, и свете обреде моје, и повеље моје, и свете речи моје које му дадох.

47. И догодиће се да ако изградите дом имену моме, а не чините оно што кажем, нећу извршити [а]заклетву коју вам полажем, нити испунити обећања која очекујете из руку мојих, говори Господ.

48. Зато, [а]уместо благослова, ви, сопственим делима својим, наносите проклетства, гнев, негодовање и судове на главе своје, вашим будалаштинама, и свим вашим одвратностима, које чините преда мном, говори Господ.

49. Заиста, заиста, кажем вам, да када дајем заповест било коме од синова човечјих да врши дело имену моме, и ти синови човечји иду свом моћу својом и са свиме што имају да изврше то дело, и не окану се [а]марљивости своје, а непријатељи њихови насрну на њих и спрече их да изврше то дело, гле, по мојој је вољи да не [б]захтевам то дело више из руку тих синова човечјих, већ да прихватим жртве њихове.

50. А безакоње и преступ против светих закона мојих и заповести [а]казнићу на главама оних који спречише дело моје, све до трећег и четвртог [б]поколења, све док ме мрзе и [в]не покају се, говори Господ Бог.

51. Дакле, у ту сврху прихватих жртве оних којима заповедих да изграде град и [а]дом имену моме, у [б]округу Џексон, у Мисурију, а беху спречени од стране својих непријатеља, говори Господ Бог ваш.

41 *а* ЧВ 1:9.
б УиЗ 121:26–32.
в Еф 1:9–10; УиЗ 27:13; 112:30.
42 *а* УиЗ 95:14–17.
44 *а* всп Свети.
45 *а* УиЗ 1:38.
всп Пророк.
47 *а* всп Заклетва.
48 *а* Понз 28:15.
49 *а* всп Марљивост.
б УиЗ 56:4; 137:9.
50 *а* Мос 12:1.
б Понз 5:9; УиЗ 98:46–47.
в всп Покајати се, покајање.
51 *а* УиЗ 115:11.
б всп Округ Џексон, у Мисурију (САД).

52. И одговорићу [а]судом, гневом, негодовањем, јауком, и јадом, и шкргутом зуба на главама њиховим, све до трећег и четвртог поколења, све док ме мрзе и не покају се, говори Господ Бог ваш.

53. И ово вам дајем као пример, за вашу утеху у погледу на све оне којима беше заповеђено да врше дело а беху спречени рукама непријатеља својих, и угњетавањем, говори Господ Бог Ваш.

54. Јер сам ја Господ Бог ваш, и спасићу сву ону вашу браћу која беху [а]чистог срца, и беху [б]погубљени у земљи Мисури, говори Господ.

55. И опет, заиста, кажем вам, поново вам заповедам да изградите [а]дом имену моме, и то у овом месту, како бисте ми [б]доказали да сте верни у свему што вам заповедим, како бих вас благословио, и крунисао чашћу, бесмртношћу и вечним животом.

56. А сада, кажем вам, а односи се на [а]сврatиште које вам заповедих да изградите за смештај странаца, нека се изгради имену моме, и нека се назове именом мојим, и нека слуга мој Џозеф и породица његова имају место у њему, из поколења у поколење.

57. Јер ово помазање ставих на главу његову, да ће се благослов који он има ставити на главу потомства његовог након њега.

58. И као што рекох [а]Авраму о коленима земаљским, баш тако кажем слузи своме Џозефу: По теби и твом [б]семену ће колена земаљска бити благословена.

59. Зато, нека слуга мој Џозеф и семе његово након њега имају место у том дому, из поколења у поколење, у веке векова, говори Господ.

60. И нека се овај дом назове именом Наву дом; и нека то буде угодно станиште за човека, и место за одмор уморног путника, како би сагледао славу Сиона, и славу овога, угаоног камена његовог;

61. Како би примио такође савет од оних које поставих да буду као [а]биље на добром гласу, и као [б]стражари на зидинама његовим.

62. Гле, заиста, кажем вам, нека се слуга мој Џорџ Милер, и слуга мој Лајмен Вајт, и слуга мој Џон Снајдер, и слуга мој Питер Хаз, организују, и одреде једнога од њих да буде председник над већем њиховим у сврху изградње тог дома.

63. И треба да направе повељу, по којој могу продати удео за изградњу тог дома.

64. И не смеју да приме мање од педесет долара за удео у том дому, а биће им дозвољено

52 *а* УиЗ 121:11–23.
54 *а* всп Чист, чистоћа.
б УиЗ 98:13; 103:27–28.
55 *а* УиЗ 127:4.
б Авр 3:25.
56 *а* УиЗ 124:22–24.
58 *а* Пос 12:3; 22:18; Авр 2:11. всп Авра̂м.
б УиЗ 110:12. всп Аврамов завет.
61 *а* Иса 61:3; Јез 34:29.
б всп Бдети, стражари.

да приме петнаест хиљада долара од било кога за удео у том дому.

65. Али им неће бити дозвољено да приме више од петнаест хиљада долара за удео од било кога.

66. И неће им бити дозвољено да приме мање од педесет долара за удео у том дому.

67. И неће им бити дозвољено да приме било кога, као деоничара у овом дому, осим уколико тај не уплати за свој удео на руке њихове онда када га прими.

68. А сразмерно количини средстава коју положи на руке њихове примиће удео у том дому; али ако не плати ништа на руке њихове неће примити никаквог удела у том дому.

69. И ако ико заложи на руке њихове нека средства то ће бити за удео у том дому, за себе, и за потомство његово након њега, из поколења у поколење, све док он или наследници његови држе тај удео, и не продају га или пренесу удео из руку својих сопственом слободном вољом и поступком, ако желите да чините моју вољу, говори Господ Бог ваш.

70. И опет, заиста, кажем вам, ако слуга мој Џорџ Милер, и слуга мој Лајмен Вајт, и слуга мој Џон Снајдер, и слуга мој Питер Хоз, приме нека средства у руке своје, у новцу, или у имовини у складу с њеном новчаном вредношћу, не смеју да било који део тога користе у неку другу сврху, осим за тај дом.

71. А ако користе било који део тих средстава негде другде, а не за тај дом, без сагласности деоничара, и не плате четвороструко за средства што искористише негде другде, а не за тај дом, биће проклети, и померени са свог положаја, говори Господ Бог; јер ја, Господ, Бог сам, и не сме ми се било ко [а]ругати у вези са тим.

72. Заиста, кажем вам, нека слуга мој Џозеф заложи средства на руке њихове за изградњу тог дома, како му се чини да је добро; али слуга мој Џозеф не може да плати више од петнаест хиљада долара за удео у том дому, нити мање од педесет долара; нити то може неко други, говори Господ.

73. А има и других који желе да сазнају вољу моју за себе, јер је искаше из руку мојих.

74. Зато, кажем вам о слузи моме Винсону Најту, ако жели да чини по мојој вољи нека уложи средства у тај дом за себе, и за потомство своје након њега, из поколења у поколење.

75. И нека подигне глас свој дуго и гласно, међу људима, [а]заузимајући се за оне који су сиромашни и у потреби; и нека не малакше, и нека срце његово не клоне; и ја ћу [б]прихватити приносе његове, јер они мени

71 *а* Гал 6:7.
75 *а* ПСол 31:9.
б Пос 4:4–5; Мојсије 5:18–28.

неће бити као приноси Кајинови, јер ће он бити мој, говори Господ.

76. Нека се породица његова радује и одврати срца своја од туге, јер га изабрах и помазах, и биће поштован усред дома његовог, јер ћу му опростити све грехе његове, говори Господ. Амен.

77. Заиста, кажем вам, нека слуга мој Хајрам уложи средства у тај дом како му се чини да је добро, за себе и своје потомство након њега, из поколења у поколење.

78. Нека слуга мој Ајзак Галанд уложи средства у тај дом; јер га ја, Господ, љубим ради дела које учини, и опростићу му све грехе његове; зато, нека се памти по свом улагању у тај дом из поколења у поколење.

79. Нека слуга мој Ајзак Галанд буде одређен међу вама, и заређен од стране слуге мога Вилијама Маркса, и буде благословен од њега, како би ишао са слугом мојим Хајрамом да изврше дело које ће им слуга мој Џозеф предочити, и биће веома благословени.

80. Нека слуга мој Вилијам Маркс уложи средства у тај дом, како му се чини да је добро, за себе и своје потомство, из поколења у поколење.

81. Нека слуга мој Хенри Џ. Шервуд уложи средства у тај дом, како му се чини да је добро, за себе и семе своје након њега, из поколења у поколење.

82. Нека слуга мој Вилијам Лоу уложи средства у тај дом, како му се чини да је добро, за себе и семе своје након њега, из поколења у поколење.

83. Ако жели да чини по мојој вољи нека не води своју породицу у источне земље, и то у Киртланд; ипак, ја, Господ, изградићу Киртланд, али ја, Господ, имам бич припремљен за становнике његове.

84. А што се тиче слуге мога Алмона Бабита, има много тога чиме нисам задовољан; гле, он настоји да наметне свој савет уместо савета који сам ја одредио, и то савет Председништва цркве моје, и поставља [а]златно теле да му се мој народ клања.

85. Нека нико ко дође у настојању да држи моје заповести не [а]иде из овог места.

86. Ако овде живе нека мени живе; а ако умиру нека мени умиру; јер ће овде [а]одморити од свих напора својих, и наставиће дела своја.

87. Зато, нека се слуга мој Вилијам поузда у мене, и престане да се боји за своју породицу, због болести у земљи. Ако ме [а]љубите, заповести моје држите; и болест у земљи ће [б]допринети слави вашој.

88. Нека слуга мој Вилијам

84 *а* Изл 32:2–4.
85 *а* Лк 9:62.
86 *а* Отк 14:13.
всп Покој; Рај.
87 *а* Јн 14:15.
б УиЗ 121:8; 122:7.

пође и проглашава вечно јеванђеље моје гласом гласним, и са великом радошћу, како га подстакне мој Свети [а]Дух, становницима Ворсова, а и становницима Картица, и становницима Бурлингтона, и становницима Медисона, и нека стрпљиво и марљиво сачека даља упутства на мојој генералној конференцији, говори Господ.

89. Ако жели да чини по мојој вољи нека од сада па надаље слуша савет слуге мога Џозефа, и својим доприносом подржи [а]дело сиромашних, и изда [б]нови превод свете речи моје становницима земље.

90. А ако тако чини [а]благословићу га мноштвом благослова, како не би био остављен, ни како се семе његово не би нашло у [б]прошњи хлеба.

91. И опет, заиста, кажем вам, нека слуга мој Вилијам буде одређен, заређен, и помазан за саветника слузи мом Џозефу, уместо слуге мога Хајрама, како би слуга мој Хајрам преузео службу свештенства и [а]патријарха, која му је одређена по оцу његовом, према благослову а и према праву;

92. Како би од сада па надаље држао кључеве [а]патријаршких благослова на главама целог народа мога,

93. Да кога год он благослови буде благословен, и кога год [а]прокуне буде проклет; да шта год [б]свеже на земљи буде свезано на небу; и да шта год разреши на земљи буде разрешено на небу.

94. И од сада па надаље одређујем му да буде пророк, и [а]виделац, и откровитељ цркви мојој, исто као и слуга мој Џозеф;

95. Како би деловао у слози са слугом мојим Џозефом; и како би примио савет од слуге мога Џозефа, који ће му показати [а]кључеве по којима он може да иште и прима, и да буде крунисан истим благословом, и славом, и чашћу, и свештенством, и даровима свештенства, који некад беху дати ономе који беше слуга мој, [б]Оливер Каудери;

96. Како би слуга мој Хајрам посведочио о ономе што ћу му показати, како би се име његово задржало у часном сећању из поколења у поколење, у веке векова.

97. Нека и слуга мој Вилијам Лоу прими кључеве по којима може искати и примати благослове; нека се [а]понизи преда мном, и буде без [б]лукавости,

88 *а* всп Бог, Божанство – Бог Свети Дух.
89 *а* УиЗ 78:3.
б ти превод Библије Џозефа Смита.
90 *а* всп Благословити, благословен, благослов.
б Пс 37:25.
91 *а* УиЗ 107:39–40.
всп Патријарх, патријаршки.
92 *а* всп Патријаршки благослов.
93 *а* УиЗ 132:45–47.
б Мт 16:19.
всп Запечатити, печаћење.
94 *а* УиЗ 107:91–92.
всп Виделац.
95 *а* УиЗ 6:28.
б всп Каудери, Оливер.
97 *а* всп Понизан, понизност.
б всп Лукавство, превара.

и примиће од Духа мога, и то [в]Утешитеља, који ће му објавити истину о свему, и даће му, у прави час, шта ће рећи.

98. А ови [а]знаци ће га пратити – [б]исцељиваће болесне, изгониће ђаволе, и биће избављен од оних који му дају смртоносне отрове;

99. И биће вођен стазама где [а]отровна змија не може шчепати његову пету, и успињаће се у [б]маштовитим мислима својим као на орловим крилима.

100. И шта ако зажелим да он подиже мртве, нека не задржава глас свој.

101. Зато, нека слуга мој Вилијам узвикује гласно и не устеже се, с радошћу и весељем, и с осанама ономе који седи на престолу у веке векова, говори Господ Бог ваш.

102. Гле, кажем вам, имам мисију спремну за слугу свога Вилијама, и слугу свога Хајрама, и само за њих; а слуга мој Џозеф Смит нека остане у дому, јер је потребан. Преостало ћу вам показати касније. Баш тако. Амен.

103. И опет, заиста, кажем вам, ако ће ми слуга мој [а]Сидни служити и бити саветник слузи моме Џозефу, нека устане и дође и стоји у служби свог позива, и понизи се преда мном.

104. И ако ми принесе прихватљив принос, и признања, и остане с мојим народом, гле, ја, Господ Бог ваш, исцелићу га да би био исцељен; а он ће поново подигнути глас свој на горама, и бити [а]говорник пред лицем мојим.

105. Нека дође и смести своју породицу у суседству у коме слуга мој Џозеф станује.

106. И на свим својим путовањима нека подигне свој глас као с призвуком трубе, и упозорава становнике земаљске да беже од гнева који долази.

107. Нека помаже слузи мом Џозефу, и нека слуга мој Вилијам Лоу помаже слузи мом Џозефу, у сачињавању свечаног [а]прогласа за цареве земаљске, и то као што вам раније рекох.

108. Ако слуга мој Сидни жели да чини по мојој вољи, нека не сели своју породицу у [а]источне земље, него нека им промени станиште, и то као што рекох.

109. Гле, није по мојој вољи да он настоји да тражи сигурност и уточиште ван града који сам вам одредио, и то града [а]Навуа.

110. Заиста, кажем вам, баш сада, ако буде послушао глас мој, биће добро с њиме. Баш тако. Амен.

111. И опет, заиста, кажем вам, нека слуга мој Амос Дејвис положи средства на руке оних које

97 *в* всп Утешитељ.
98 *а* Мк 16:17–18.
всп Дарови Духа.
б всп Исцелити, исцељења.
99 *а* УиЗ 84:71–73.
б Изл 19:4; Иса 40:31.
103 *а* всп Ригдон, Сидни.
104 *а* Изл 4:14–16; 2 Не 3:17–18; УиЗ 100:9–11.
107 *а* УиЗ 124:2–4.
108 *а* УиЗ 124:82–83.
109 *а* всп Наву, у Илиноису (САД).

одредих да изграђују сврати-
ште, и то дом Наву.

112. Ово нека чини ако жели да има удео; и нека послуша савет слуге мога Џозефа, и нека ради сопственим рукама како би задобио поверење људи.

113. И када се докаже да је веран у свему што год му се на бригу повери, да, чак и у малом, биће постављен да буде [а]владар над многима;

114. Нека се зато [а]понизи како би био узвишен. Баш тако. Амен.

115. И опет, заиста, кажем вам, ако слуга мој Роберт Д. Фостер послуша глас мој, нека изгради дом за слугу мог Џозефа, према уговору који је склопио са њим, како му се с времена на време буду отварала врата.

116. И нека се покаје за сваку своју будалаштину, и одене се [а]милосрђем; и престане да чини зло, и по страни остави све ружне речи своје;

117. И положи средства на руке већа дома Наву, за себе и своје потомство након себе, из поколења у поколење;

118. И послуша савет слугу мојих Џозефа, и Хајрама, и Вилијама Лоуа, и власти које позвах да положе темељ Сиона; и биће добро с њим у веке векова. Баш тако. Амен.

119. И опет, заиста, кажем вам, нека нико не полаже средства већу дома Наву уколико не верује у Мормонову књигу, и у откривења која вам дадох, говори Господ Бог ваш;

120. Јер оно што је [а]више или мање од тога долази од злога, и биће пропраћено проклетствима, а не благословима, говори Господ Бог ваш. Баш тако. Амен.

121. И опет, заиста, кажем вам, нека веће дома Наву има праведну надокнаду у виду плате за све своје напоре које чине у изградњи дома Наву; и нека њихове плате буду онакве како се договоре међу собом, у погледу величине њихове.

122. И нека свако ко заложи средства њима покрива део плате њихове, ако то буде потребно, за издржавање њихово, говори Господ; у супротном, њихови напори биће урачунати као удео у том дому. Баш тако. Амен.

123. Заиста, кажем вам, сада вам дајем [а]службенике који припадају мом свештенству, како бисте држали [б]кључеве његове, и то свештенству које је по реду [в]Мелхиседековом, које је по реду Јединородног Сина мога.

124. Прво, дајем вам Хајрама Смита да вам буде [а]патријарх, да држи благослове [б]печаћења

113 *а* Мт 25:14–30.
114 *а* Мт 23:12; УиЗ 101:42.
116 *а* Кол 3:14. всп Милосрђе.
120 *а* Мт 5:37; УиЗ 98:7.
123 *а* всп Служба, службеник.
б всп Кључеви свештенства.
в всп Мелхиседеково свештенство.
124 *а* всп Патријарх, патријаршки.
б всп Запечатити, печаћење.

цркве моје, и то Светим Духом [в]обећања, по коме сте [ѕ]запечаћени за дан откупљења, како не бисте пали упркос [д]часу искушења који вам може доћи.

125. Дајем ти слуго мој Џозефе да будеш председавајући старешина над целом црквом мојом, да будеш преводилац, откровитељ, [а]виделац, и пророк.

126. Дајем му за саветнике слугу свога Сиднија Ригдона и слугу свога Вилијама Лоуа, како би основали веће и Прво председништво, да примају [а]откривења за целу цркву.

127. Дајем ти слугу свога [а]Бригама Јанга да буде председник над путујућим саветом Дванаесторице;

128. А та [а]Дванаесторица држе кључеве да успоставе власт царства мога на четири краја земаљска, и након тога да [б]шаљу реч моју сваком створењу.

129. Они су Хибер С. Кимбал, Парли П. Прат, Орсон Прат, Орсон Хајд, Вилијам Смит, Џон Тејлор, Џон Е. Пејџ, Вилфорд Вудруф, Вилард Ричардс, Џорџ А. Смит;

130. [а]Дејвида Патена [б]узех к себи, гле, нико није преузео његово свештенство од њега; али, заиста, кажем вам, други може бити одређен на исти позив.

131. И опет, кажем вам, дајем вам [а]високи савет, као угаони камен Сиону –

132. Поименично, Семјуела Бента, Хенрија Џ. Шервуда, Џорџа В. Хариса, Чарлса К. Рича, Томаса Гровера, Њуела Најта, Дејвида Дорта, Данбара Вилсона – Сејмора Брунсона узех к себи, нико није преузео његово свештенство, али други са истим свештенством може бити постављен на његово место; и заиста, кажем вам, нека слуга мој Арон Џонсон буде заређен на овај позив на његово место – Дејвид Фулмер, Алфеус Катлер, Вилијам Хантингтон.

133. И опет, дајем вам Дона К. Смита да буде председник над већем високих свештеника;

134. А тај позив је основан у сврху оспособљавања оних који ће бити постављени за сталне председнике или слуге у различитим, свугде расејаним [а]кочићима;

135. И они могу да путују ако то изаберу, али првенствено су заређени за сталне председнике; ово је служба њиховог позива, говори Господ Бог ваш.

136. Дајем му Амасу Лајмана и Ноу Пакарда за саветнике, како би председавали над већем високих свештеника цркве моје, говори Господ.

137. И опет, кажем вам, дајем вам Џона А. Хикса, Семјуела

124 *в* УиЗ 76:53; 88:3–4. всп Свети Дух обећања.
ѕ Еф 4:30.
д Отк 3:10.

125 *а* УиЗ 21:1. всп Виделац.

126 *а* УиЗ 90:4–5.

127 *а* всп Јанг, Бригам.

128 *а* всп Апостол.
б Мк 16:15.

130 *а* всп Патен, Дејвид В.
б УиЗ 124:19.

131 *а* всп Високи савет.

134 *а* всп Кочић.

Вилијамса, и Џесија Бејкера, са свештенством којим председавају већем [a]старешина, а то веће је основано за сталне служитеље; они ипак могу да путују, мада су заређени да буду стални служитељи у цркви мојој, говори Господ.

138. И опет, дајем вам Џозефа Јанга, Џозају Батерфилда, Данијела Мајлса, Хенрија Херимана, Зеру Пулсифера, Ливаја Хенкока, Џејмса Фостера, да председавају над већем [a]седамдесеторице;

139. А то веће је основано за путујуће старешине да сведоче о имену моме по целом свету, где год их путујући високи савет, апостоли моји, пошаљу да припреме пут пред лицем мојим.

140. Разлика између овог већа и већа старешина јесте да прво треба да путује непрестано, а друго треба да председава над црквама с времена на време; једно има одговорност председавања с времена на време, а друго нема одговорност председавања, говори Господ Бог ваш.

141. И опет, кажем вам, дајем вам Винсона Најта, Семјуела Х. Смита, и Шадрака Раундија, ако је вољан да га прими, да председавају над [a]бискупством; сазнање о поменутом бискупству је дато у књизи [б]Учење и завети.

142. И опет, кажем вам, Семјуела Ролфа и његове саветнике за свештенике, и председника учитеља и његове саветнике, и председника ђакона и његове саветнике, и такође председника кочића и његове саветнике.

143. Дадох вама горе наведене службе, и кључеве њихове, као помоћ и вођство, за дело службе и [a]усавршавање светаца мојих.

144. И заповест вам дајем, да попуните све ове службе и [a]прихватите ова имена која вам напоменух, или их, у супротном, не прихватите на мојој Генералној конференцији;

145. И да припремите просторије за све ове службе у дому мом када га градите имену мом, говори Господ Бог ваш. Баш тако. Амен.

125. ОДСЕК

Откривење дато преко пророка Џозефа Смита, у Навуу, у Илиноису, марта 1841. год. а које се односи на свеце са територије Ајове.

137 *a* УиЗ 107:11–12, 89–90. всп Веће; Старешина.
138 *a* всп Седамдесеторица.
141 *a* УиЗ 68:14; 107:15.
б всп Учење и завети.
143 *a* Еф 4:11–14.
144 *a* УиЗ 26:2.
всп Општа сагласност.

1–4 Свеци морају да граде градове и да се сакупљају у кочиће сионске.

Која је воља Господња за свеце са територије Ајове?

2. Заиста, овако говори Господ, кажем вам, ако они који себе [a]називају именом мојим и настоје да буду свеци моји, ако чине моју вољу и држе заповести моје које се на њих односе, нека се скупе на места која ћу им одредити по слузи свом Џозефу, и изграде градове имену моме, како би се припремили да се чува за оно за време које ће доћи.

3. Нека изграде град имену моме на земљишту са друге стране града Навуа, и нека се назове именом [a]Зарахемла.

4. И нека сви они који дођу са истока, и запада, и севера, и југа, који имају жељу да бораве у њему, заузму своју баштину у њему, исто као и у граду [a]Нешвилу, или у граду Навуу, и у свим [б]кочићима које одредих, говори Господ.

126. ОДСЕК

Откривење дато преко пророка Џозефа Смита, у дому Бригама Јанга, у Навуу, у Илиноису, 9. јула 1841. год. У то време Бригам Јанг је био председник Већа дванаесторице апостола.

1–3 Бригам Јанг је похваљен за своје напоре и ослобођен будућих путовања у туђину.

Драги и љубљени брате, [a]Бригаме Јангу, заиста ти овако говори Господ: Слуго мој Бригаме, не захтева се више из руку твојих да напушташ своју породицу као раније, јер ми је твој принос прихватљив.

2. Видех [a]напоре твоје и муке у путовањима за име моје.

3. Зато ти заповедам да пошаљеш реч моју у туђину, и поведеш посебну бригу о својој [a]породици од сада, убудуће и заувек. Амен.

127. ОДСЕК

Посланица од пророка Џозефа Смита свецима последњих дана у Навуу, у Илиноису, која садржи упутства за крштење за мртве, написана у Навуу, 1. септембра 1842. год.

125 2*a* всп Исус Христ – Преузимање имена Исуса Христа на нас.
3*a* всп Зарахемла.
4*a* ти Нешвил, округ Ли, у Ајови.
б всп Кочић.

126 1*a* всп Јанг, Бригам.
2*a* всп Дела.
3*a* всп Породица.

1–4 Џозеф Смит се радује прогону и страдању. 5–12 Морају се водити записи о крштењима за мртве.

Имајући у виду да ми је Господ открио да моји непријатељи, и у Мисуријуи у овој држави, беху поново у потери за мном; и пошто ме прогоне без [а]разлога, и нема ни најмање сенке или нијансе правде или права на њиховој страни у подстицању на судске спорове против мене; и пошто су њихове тврдње засноване на најцрњим лажима, помислих да је потребно и по мени мудро да напустим то место само на кратко, због своје сигурности и сигурности овог народа. Рекао бих свима онима са којима сам пословао, да оставих послове своје заступницима и службеницима који ће извршити сав посао на брз и правилан начин, и побринуће се да се сви моји дугови намире у право време, залагањем имовине или на неки други начин, како случај налаже, или како околности допусте. Када сазнам да се олуја стишала, вратићу вам се поново.

2. А у погледу на [а]опасности кроз које сам позван да прођем, оне ми се чине ситним, јер [б]завист и гнев човечји беху нормално стање свих дана живота мога, и зашто би се то чинило тајновитим, осим ако нисам [в]заређен још од пре постанка света за неку добру сврху, или лошу, како се год определите то назвати. Просудите сами. Бог зна све ово, било да је добро или лоше. Али ипак, дубоке воде су оно у чему сам навикнут да пливам. Све то поста природно стање мени; и осећам, као и Павле, да се радујем [г]страдању; јер до овог дана ме Бог очева мојих избављаше из свих њих, и избавиће ме од сада па надаље; јер гле и ето, победићу све непријатеље своје, јер Господ Бог то говораше.

3. Нека се сви свеци радују, дакле, и буду изразито весели; јер је [а]Бог Израелов Бог њихов, и Он ће одмерити праведну надокнаду у виду награде на главама свих њихових тлачитеља.

4. И опет, заиста овако говори Господ: Нека се дело изградње [а]храма мога, и сва друга дела која вам одредих, наставе и не престају; и нека се [б]марљивост ваша, и постојаност ваша, и стрпљивост, и дела ваша удвостручене, и нипошто нећете изгубити награду своју, говори Господ над војскама. А ако вас [в]прогоне, тако прогањаху пророке и праведнике који беху пре вас. За све ово постоји награда на небу.

5. И опет, дајем вам реч која

127 1*а* Јов 2:3; Мт 5:10–12; 1 Пет 2:20–23.
2*а* Пс 23.
вск Прогонити, прогон.
б вск Завист.
в вск Предодређење.
г 2 Кор 6:4–5.
вск Недаћа.
3*а* 3 Не 11:12–14.
4*а* УиЗ 124:55.
б вск Марљивост.
в вск Прогонити, прогон.

се односи на [а]крштење за [б]мртве ваше.

6. Заиста, овако вам говори Господ о мртвима вашим: Када се неко од вас [а]крсти за своје мртве, нека ту буде [б]записничар, и нека он буде очевидац крштења ваших; нека чује ушима својим, како би посведочио о истини, говори Господ;

7. Како би оно што је у свим записима вашим могло бити [а]записано на небу; да би шта год [б]свежете на земљи, могло бити свезано на небу; да би шта год разрешите на земљи, могло бити разрешено на небу;

8. Јер ћу [а]обновити много тога на земљи, што се односи на [б]свештенство, говори Господ над војскама.

9. И опет, нека се сви [а]записи држе у реду, како би били стављени у архив светог храма мога, да се чувају у сећању из поколења у поколење, говори Господ над војскама.

10. Рећи ћу свим свецима, да сам желео, веома великом жељом, да им се обратим са говорнице на тему крштења за мртве, следећег Шабата. Али пошто је ван моје моћи да то учиним, писаћу реч Господњу с времена на време, на ту тему као и о много чему другом, и послаћу вам је поштом.

11. Сада завршавам своје писмо за овај пут, јер немам више времена; јер непријатељ вреба и као што Господ рече, [а]кнез овог света дође, али он нема ничега у мени.

12. Гле, молитва моја Богу је да сви ви будете спашени. И потписујем се као слуга ваш у Господу, пророк и [а]виделац Цркве Исуса Христа светаца последњих дана.

Џозеф Смит

128. ОДСЕК

Посланица пророка Џозефа Смита Цркви Исуса Христа светаца последњих дана, која садржи даља упутства о крштењима за мртве, написана у Навуу, у Илиноису, 6. септембра 1842. год.

1–5 Локални и општи записничари морају да посведоче о чињеници да су мртви крштени. 6–9 Њихови записи су ваљани и забележени на земљи и на небу. 10–14 Базен за крштења је слика гроба. 15–17 Илија је обновио моћ која се односи на крштење

5*а* всп Крштење, крстити – Крштење за мртве.
б всп Спасење за мртве.
6*а* 1 Кор 15:29; УиЗ 128:13, 18.
б УиЗ 128:2–4, 7.
7*а* всп Књига живота.
б всп Запечатити, печаћење.
8*а* всп Обнова јеванђеља.
б всп Мелхиседеково свештенство.
9*а* УиЗ 128:24.
11*а* Јн 14:30; пцс Јн 14:30 (Додатак). всп Ђаво.
12*а* УиЗ 124:125. всп Виделац.

за мр҃тве. 18–21 Обновљени су сви кључеви, моћи, и власти҃ про҃шлих раздобаља. 22–25 Прогла҃шене су радосне и славне вести҃ за живе и за мр҃тве.

Као што изјавих пре него што сам напустио своје место, да ћу вам писати с времена на време и дати вам информацију о многим темама, сада настављам с темом о [a]крштењима за мртве, јер изгледа да та тема заокупља мисли моје, и најјаче утиче на моја осећања, откако ме моји непријатељи прогоне.

2. Написах вам неколико речи откривења о записничару. Имадох неколико додатних увида у ово питање, што вам сада потврђујем. То јест, у мом претходном писму је објављено да треба да постоји [a]записничар, који треба да буде очевидац, а и да чује својим ушима, како би могао да начини истинити запис пред Господом.

3. Сада, у вези с овим питањем, било би веома тешко да један записничар буде присутан сваки пут, и да обавља сваки посао. Да бисте избегли ову потешкоћу, можете одредити записничара у сваком одељењу у граду, који је довољно оспособљен да води тачан записник; и нека буде веома детаљан и прецизан у спровођењу целог поступка, и потврди у свом запису да је видео својим очима, и чуо својим ушима, наводећи датум, имена, и тако даље, и историју целог поступка; и именујући нека три појединца која су присутна, уколико је ико присутан, који могу у било које време, када су позвани, да потврде то исто, како би се из уста два или три [a]сведока свака реч утврдила.

4. Онда, нека постоји општи записничар, коме могу да се предају сви ови записи, праћени потврдама са њиховим потписима, који потврђују да су записи које су сачинили истинити. Онда општи црквени записничар може да отвори запис у општој црквеној књизи, са потврдама и свим присутним сведоцима, са својом сопственом изјавом да заиста верује да су наведене изјаве и записи истинити, по свом сазнању о општим одликама тих људи и да их је црква одредила. А када је ово учињено у општој црквеној књизи, запис ће бити подједнако свет, и сматраће се да су обреди правоверни као да их је он видео својим очима и чуо својим ушима, и сачинио њихов запис у општој црквеној књизи.

5. Можете мислити да је овакав поступак веома детаљан, али дозволите ми да вам кажем да је то само да би се одговорило на вољу Божју, усклађивањем обреда и припрема које је Бог одредио и припремио пре

128 1*a* всп Крштење, крстити – Крштење за мртве.
2*a* УиЗ 127:6.
3*a* всп Сведочити, сведок.

постанка света, за [а]спасење умрлих који умреше без [б]знања о јеванђељу.

6. И даље, желим да се сетите да је Јован Откровитељ разматрао ову посебну тему у вези са мртвима, када је објавио, као што ћете наћи забележено у Откривењу Јовановом 20:12 – *И видех мртве, мале и велике, где стоје пред Богом, и књиге се отворише; и друга се књига отвори, која је књига живота; и суд примише мртви, као што је написано у књигама, по делима својим.*

7. Открићете у овом стиху да су се књиге отвориле; и да се друга књига отворила, која је [а]књига живота; ипак је мртвима суђено по ономе што је било записано у књигама, према делима њиховим; следи да књиге о којима се говори морају бити књиге које садрже записе о делима њиховим, а односе се на [б]записе који су држани на земљи. А књига која је била књига живота је запис који је вођен на небу; начело које се тачно слаже са учењем које је заповеђено откривењем у писму које сам вам написао пре него што сам напустио своје место – како би оно што је у свим вашим записима могло бити записано на небу.

8. Сада, природа овог обреда се састоји у [а]моћи свештенства, по откривењу Исуса Христа, по коме је удељено да шта год ви [б]свежете на земљи буде свезано на небу, и шта год разрешите на земљи буде разрешено на небу. Или, другим речима, ако другачије тумачите стих, шта год запишете на земљи, биће записано на небу, и све што не запишете на земљи неће бити записано на небу; јер ће се из књига мртвима вашим судити, према сопственим делима њиховим, било да су приступили [в]обредима лично, као *propria persona*, или посредством својих заступника, према обреду који је Господ припремио за [г]спасење њихово још пре постанка света, према записима које вођаше о мртвима својим.

9. Некима се може чинити да је ово о чему причамо смело учење – моћ којом се бележи или свезује на земљи и свезује на небу. Ипак, у свим епохама света, кад год је Господ дао [а]раздобље свештенства било ком човеку правим откривењем, или било којој групи људи, ова моћ је увек била дата. Од тада, шта год они чињаху [б]влашћу, у име Господње, и чињаху то истински и верно, и држаху исправан и веран запис његов, то постаде закон на земљи и на небу, и не може се поништити, према одлуци великог [в]Јахве. Ово је верно казивање. Ко га може послушати?

5*а* всп Спасење за мртве.
б 1 Пет 4:6.
7*а* Отк 20:12; УиЗ 127:6–7. всп Књига живота.
б УиЗ 21:1.
8*а* всп Моћ; Свештенство.
б всп Запечатити, печаћење.
в всп Обреди.
г всп Спасење за мртве.
9*а* всп Раздобље.
б всп Власт.
в всп Јахве.

10. И опет, у вези са претходним, Јеванђеље по Матеју 16:18, 19: *А и ја тебе кажем, ти си Петар, а на овом камену сазидаћу цркву своју, и врата паклена неће је надвладати. И даћу ти кључеве од царства небеског: и што свежеш на земљи биће свезано на небесима, и што разрешиш на земљи биће разрешено на небесима.*

11. А велика и величанствена тајна свега тога, и *summum bonum* свега тога што лежи пред нама, састоји се у стицању моћи светог свештенства. Онај коме су дати ови [а]кључеви нема потешкоћа да стекне знање о чињеницама које су у вези са [б]спасењем деце човечје, како за мртве тако и за живе.

12. У овоме је [а]слава и [б]част, и [в]бесмртност и вечни живот – Обред крштења водом, бити [г]урођен у њу да би био раван лику мртвог, како би једно начело било у складу са другим; бити урођен у воду и изронити из ње је слика васкрсења мртвих при изласку из својих гробова; стога, овај обред је установљен да буде у вези са обредом крштења за мртве, јер је на слику мртвих.

13. Сходно томе, базен за [а]крштења је установљен као [б]слика гроба, и заповеђено је да буде испод места где се живи обично окупљају, да се разликују живи и мртви, и да све има своју слику, и да је у складу једно с другим – како би оно што је земаљско било у складу са оним што је небеско, као што објави Павле у Првој посланици Коринћанима 15:46, 47, и 48:

14. *Али духовно тело није прво, него телесно, а онда духовно. Први човек је од земље, земљан; други човек је Господ са неба. Какав је земљани, такви су и они који су земљани, а какав је небески такви су и они који су небески.* И какви су записи на земљи у вези са вашим мртвима, који су истинито записани, такви су и записи на небу. Ово је, дакле, моћ [а]печаћења и свезивања, и у одређеном смислу речи, [б]кључеви царства, међу којима се налази и кључ [в]знања.

15. А сада, драга љубљена браћо моја и сестре моје, дозволите ми да вас уверим да су ова начела о вези између мртвих и живих преко којих се не може олако прећи, у погледу нашег спасења. Јер је њихово [а]спасење неопходно и битно за наше спасење, као што Павле рече у вези са очевима – да они без нас не могу постати [б]савршени – нити ми можемо без својих мртвих постати савршени.

11 *а* всп Кључеви свештенства.
б всп Спасење.
12 *а* всп Слава.
б всп Част.
в всп Бесмртан, бесмртност.
г всп Крштење, крстити – Крштење урањањем.
13 *а* УиЗ 124:29.
б всп Симболика.
14 *а* всп Запечатити, печаћење.
б всп Кључеви свештенства.
в пџс Лк 11:53 (Додатак).
15 *а* всп Спасење за мртве.
б Јев 11:40.
всп Савршен.

16. А сада, у вези са крштењем за мртве, навешћу вам још један Павлов стих, Прва посланица Коринћанима 15:29: *Шта дакле чине они који се крсте мртвих ради? Кад мртви јамачно не устају што се и крштавају мртвих ради?*

17. И опет, у вези са овим стихом навешћу вам стих једног од пророка, који држаше своје око упрто на [а]обнову свештенства, на славе које ће се открити у последњим данима, а посебно на ову најславнију од свих тема која припада вечном јеванђељу, а то је крштење за мртве, јер Малахија рече, у последњем поглављу, у стиховима 5 и 6: *Ево, ја ћу вам послати [б]Илију пророка пре него дође велики и страшни дан Господњи; и он ће обратити срце отаца к синовима и срце синова к оцима њиховим, да не дођем и затрем земљу.*

18. Могао бих вам дати [а]јасније тумачење овога, али је довољно јасно да одговара сврси онако како стоји. Довољно је да знате, у овом случају, да ће земља бити ударена проклетством уколико нема никакве чврсте [б]споне или било чега другог између очева и деце, на ову тему или неку другу – а ево, која је то тема? То је [а]крштење за мртве. Јер ми без њих не можемо постати савршени, нити би они без нас могли постати савршени. Ни они ни ми не можемо постати савршени без оних који такође умреше у јеванђељу; јер је то неопходно због наступања [з]раздобља пунине времена, а то раздобље сада почиње да наступа, да би се догодило цело и потпуно и савршено уједињење, и заједничко спајање раздобаља, и кључева, и моћи, и слава, и да би се открило све од дана Адамових па до садашњег времена. И не само ово, него ће и све оно што никада не беше откривено од [д]постанка света, већ беше скривано од мудрих и разборитих, бити откривено [ђ]деци и одојчади у овом раздобљу пунине времена.

19. Сада, шта чујемо у јеванђељу које примисмо? Глас весеља! Глас милости са неба; и глас [а]истине са земље; радосне [б]вести за мртве, глас весеља за живе и за мртве; радосне вести о великој срећи. Како су дивне на горама [а]ноге оних који доносе радосне вести о ономе што је добро, и који кажу Сиону: Гле, Бог твој влада! Као [з]роса кармилска, тако ће се знање Божје спустити на њих!

20. И опет, шта чујемо? Радо-

17*а* всп Обнова јеванђеља.
б 3 Не 25:5–6; УиЗ 2; 110:13–16. всп Илија пророк.
18*а* ИЦС 1:36–39.
б всп Обреди – Заступнички обреди; Родословље.
в УиЗ 124:28–30; 127:6–7.
з всп Раздобље.
д УиЗ 35:18.
ђ Мт 11:25; Лк 10:21; Алма 32:23.
19*а* Пс 85:10–11.
б Лк 2:10.
в Иса 52:7–10; Мос 15:13–18; 3 Не 20:40.
з Понз 32:2; УиЗ 121:45.

сне вести са [а]Куморе! [б]Морони, анђео с неба, који објављује испуњење речи пророка – [в]књигу која ће бити откривена. Глас Господњи у пустињи [з]Фајет, у округу Сенека, који објављује три сведока који ће да [г]посведоче о књизи! Глас [ђ]Михајла на обали Саскехане, како он препознаје ђавола када се појавио као анђео [е]светлости! Глас [ж]Петра, Јакова и Јована у пустињи између Хармонија, у округу Саскехана и Колсвила, у округу Брум, на реци Саскехана, док себе представљају као оне који носе [з]кључеве царства, и раздобља пунине времена!

21. И опет, глас Господњи у соби старог [а]оца Витмера, у Фајету, у округу Сенека, у различитим временима, и на разним местима за време свих путовања и страдања ове Цркве Исуса Христа светаца последњих дана! И глас Михајла, арханђела; глас [б]Гаврила, и [в]Рафаила, и разних [з]анђела, од Михајла, то јест [г]Адама, све до данас, који сви објављују своја [ђ]раздобља, своја права, своје кључеве, своје части, своје величанство и славу, и моћ свог свештенства; како дају редак по редак, [е]пропис за прописом; овде мало, и тамо мало; дајући нам утеху проглашавањем онога што ће доћи, и потврђујући нашу [ж]наду!

22. Браћо, нећемо ли наставити ка тако величанственом циљу? Идите напред а не назад. Храбро браћо; и напред, напред у победу! Нека вам се срца радују, и буду веома весела. Нека се земљом пролама [а]песма. Нека мртви изговарају химне вечне хвале цару [б]Емануилу, који је одредио, још пре него што света беше, оно што ће нам омогућити да их [в]откупимо из [з]тамнице; јер ће затвореници бити ослобођени.

23. Нека [а]горе кличу од радости, и све долине вичите гласно; и сва мора и суве земље причајте о чудесима Вечног Цара свога! И реке, и потоци, и поточићи, теците са весељем. Нека шуме и сво дрвеће у пољу славе Господа; и чврсте [б]стене плачите од среће! И нека сунце, месец, и [в]јутарње звезде запевају заједно, и нека сви синови Божји кличу од радости! И нека све што је створено као вечно објављује Његово име у веке векова!

20 *а* ИЦС 1:51–52. всп Кумора, брдо.
б всп Морони, син Мормонов.
в Иса 29:4, 11–14; 2 Не 27:6–29. всп Мормонова књига.
з всп Фајет, у Њујорку (САД).
г УиЗ 17:1–3.
ђ УиЗ 27:11. всп Адам.
е 2 Кор 11:14.
ж УиЗ 27:12.
з всп Кључеви свештенства.

21 *а* ти Питер Витмер ст.
б всп Гаврило.
в всп Рафаило.
з всп Анђели.
г УиЗ 107:53–56.
ђ всп Раздобље.
е Иса 28:10.
ж всп Нада.

22 *а* Иса 49:13.
б Иса 7:14; Алма 5:50. всп Емануило.
в всп Откупити, откупљен, откупљење.
з Иса 24:22; УиЗ 76:72–74.

23 *а* Иса 44:23.
б Лк 19:40.
в Јов 38:7.

И опет кажем, како је славан тај глас који чујемо са неба, који проглашава у нашим ушима славу, и спасење, и част, и [ž]бесмртност, и [g]вечни живот; царства, кнежевства и моћи!

24. Гле, велики [a]дан Господњи је близу; и ко ће [b]поднети дан Његовог доласка, и ко ће издржати када се Он појави? Јер Он је као огањ [e]ливчев и као сапун бељарски; и сешће као [ž]онај који сребро лије и прочишћава, и прочистиће синове [g]Левијеве, и очистиће их као злато и сребро, како би могли Господу принети [ħ]принос у праведности. Хајдемо, дакле, да као црква и као народ, и као свеци последњих дана, принесемо Господу принос у праведности; и представимо у његовом светом храму, када се заврши, књигу која садржи [e]записе о мртвима нашим, која ће бити достојна да се прихвати у сваком погледу.

25. Браћо, имам много тога да вам кажем на ту тему; али је затварам за сада, и наставићу ту тему други пут. Ја сам, као и увек, ваш понизни слуга и одани пријатељ,

Џозеф Смит

129. ОДСЕК

Упутства дата преко пророка Џозефа Смита, у Навуу, у Илиноису, 9. фебруара 1843. год, која обзнањују три значајна кључа по којима може да се распозна истинита природа анђела и духова служитеља.

1–3 И васкрсла и духовна тела су на небу. 4–9 Дати су кључеви по којима гласници иза вела могу да се препознају.

Постоје две врсте бића на [a]небу, наиме: [b]анђели, који су [e]васкрсле особе, који имају тела од меса и костију –

2. На пример, Исус рече: *Опипајте ме и видите, јер дух [a]тело и кости нема, као што видите да ја имам.*

3. Друго: [a]духови усавршених [b]праведника, оних који нису васкрсли, али баштине исту славу.

4. Када гласник дође и каже да има поруку од Бога, пружи му своју руку и захтевај да се рукује с тобом.

23 *ž* всп Бесмртан, бесмртност.
g всп Вечни живот.
24 *a* всп Други долазак Исуса Христа.
b Мал 3:1–3.
v 3 Не 24:2–3.
всп Земља – Чишћење земље.
ž Зах 13:9.
g Понз 10:8; УиЗ 13; 124:39.
ħ УиЗ 84:31.
всп Принос.
e УиЗ 127:9.
всп Родословље.

129 1 *a* всп Небо.
b всп Анђели.
v всп Васкрсење.
2 *a* Лк 24:39.
3 *a* всп Дух.
b Јев 12:23; УиЗ 76:69.

5. Ако је то анђео учиниће тако, и ти ћеш осетити руку његову.

6. Ако је то дух савршеног праведника, доћи ће у слави својој; јер то је једини начин на који може да се појави –

7. Затражи да се рукује с тобом, али се он неће померити, јер је у супротности са редом на небу да праведник обмањује; али ће ипак изнети своју поруку.

8. Ако је то [а]ђаво као анђео светлости, када затражиш да се рукује с тобом пружиће ти своју руку, и нећеш ништа осетити; на тај начин ћеш га разоткрити.

9. Ово су три значајна кључа по којима можеш сазнати да ли је неко служење од Бога.

130. ОДСЕК

Упутства која је дао пророк Џозеф Смит, у Рамусу, у Илиноису, 2. априла 1843. год.

1–3 Отац и Син се могу лично указати људима. 4–7 Анђели бораве у целестијалној сфери. 8–9 Целестијална земља ће бити велики Урим и Тумим. 10–11 Бели камен се даје свима онима који уђу у целестијални свет. 12–17 Време Другог доласка је сакривено од пророка. 18–19 Разум који смо стекли у овом животу ће устати с нама у васкрсењу. 20–21 Сви благослови долазе кроз поштовање закона. 22–23 Отац и Син имају тела од меса и кости.

Када се Господ буде [а]појавио, видећемо Га онаквог какав јесте. Видећемо да је Он [б]човек попут нас.

2. А тај исти однос који постоји међу нама овде, постојаће међу нама тамо, само ће бити удружен са [а]вечном славом, у којој сада не уживамо.

3. Јеванђеље по Јовану 14:23 – Појављивање [а]Оца и [б]Сина у том стиху, лично је [в]појављивање; а идеја да Отац и Син [г]пребивају у човечјем срцу је једно старо религијско становиште, и погрешно је.

4. Као одговор на питање – Није ли рачунање Божјег [а]времена, анђеоског времена, пророчког времена, човечјег времена, у складу са планетом на којој бораве?

5. Одговарам, јесте. Али не

8 *а* 2 Кор 11:14; 2 Не 9:9.

130 1 *а* 1 Јн 3:2; Моро 7:48. всп Други долазак Исуса Христа.
б Лк 24:36–40.

2 *а* всп Целестијална слава.

3 *а* всп Бог, Божанство – Бог Отац.
б всп Бог, Божанство – Бог Син.
в УиЗ 93:1.
г УиЗ 130:22. всп Бог, Божанство.

4 *а* 2 Пет 3:8; Авр 3:4–10; видети такође Авр, црт. 2, прик. 1.

постоје [а]анђели који служе на овој земљи осим оних који њој припадају или јој припадаше.

6. Анђели не бораве на планети као што је ова земља;

7. Већ бораве у присуству Божјем, на кугли попут [а]мора стакленог и [б]огњеног, где се све што је прошло, садашње и будуће, објављује у славу њихову и стално су пред Господом.

8. Место где Бог борави је велики [а]Урим и Тумим.

9. Ова [а]земља, у свом посвећеном и бесмртном стању, биће сачињена као од кристала и биће Урим и Тумим становницима који на њој бораве, и по њој ће се све оно што припада доњем царству, или свим царствима нижег реда, објавити онима који на њој бораве; и ова земља биће Христова.

10. Тада ће бели камен поменут у Откривењу 2:17, бити Урим и Тумим свакој особи која га прими, и њим ће се обзнанити све оно што припада царствима вишег реда;

11. А свима који дођу у целестијално царство даје се [а]бели камен, на коме је написано ново [б]име, које нико не зна сем онога који га прима. Ново име је кључна реч.

12. Проричем, у име Господа Бога, да ће почетак [а]потешкоћа које ће изазвати многа крвопролића пре доласка Сина Човечјег бити у [б]Јужној Каролини.

13. То ће се вероватно догодити због питања ропства. То ми је глас објавио, док се искрено мољах на ову тему, 25. децембра 1832. год.

14. Једном се веома искрено мољах да бих сазнао време [а]доласка Сина Човечјег, када чух глас како ми понавља следеће:

15. Џозефе, сине мој, ако поживиш до осамдесет пете године старости, видећеш лице Сина Човечјег; зато нека ти ово буде довољно, и не узнемиравај ме више тиме.

16. Бејах остављен овако, без могућности да одлучим да ли се овај долазак односи на почетак Хиљадугодишњице или на неко појављивање које јој претходи, или би требало да умрем и тако видим Његово лице.

17. Верујем да се долазак Сина Човечјег неће догодити пре тога.

18. Који год ниво [а]разума достигнемо у овом животу, устаће са нама у [б]васкрсењу.

19. А ако нека особа у односу на другу стекне веће [а]знање или разум у овом животу [б]марљивошћу и [в]послушношћу, имаће утолико већу [г]предност у свету који ће доћи.

5 *а* всп Анђели.
7 *а* Отк 4:6; 15:2.
б Иса 33:14.
8 *а* всп Урим и Тумим.
9 *а* УиЗ 77:1.
всп Земља – Коначно стање земље.
11 *а* Отк 2:17.
б Иса 62:2.
12 *а* УиЗ 38:29; 45:63.
б УиЗ 87:1–5.
14 *а* всп Други долазак Исуса Христа.
18 *а* всп Разум, разуми.
б всп Васкрсење.
19 *а* всп Знање.
б всп Марљивост.
в всп Послушност, послушан, послушати.
г Алма 12:9–11.

20. Постоји [а]закон, неопозиво проглашен на небу [б]пре постанка овог света, на коме су сви [в]благослови засновани –

21. И када добијемо било који благослов од Бога, то је преко послушности оном закону на коме је заснован.

22. [а]Отац има [б]тело од меса и костију опипљиво као и човечје; Син исто тако; али [в]Свети Дух нема тело од меса и костију, него је особа духовна. Да није тако, Свети Дух не би могао пребивати у нама.

23. Човек може да прими [а]Светог Духа, и он може сићи на њега а да не остане са њим.

131. ОДСЕК

Упутства пророка Џозефа Смита, дата у Рамусу, у Илиноису, 16. и 17. маја 1843. год.

1–4 Целестијални брак је неопходан за узвишење на највишем небу. 5–6 Објашњено је како су људи запечаћени за вечни живот. 7–8 Сваки дух је материја.

У [а]ЦЕЛЕСТИЈАЛНОЈ слави постоје три неба или степена;

2. И да би се домогао [а]највишег, човек мора ступити у овај ред свештенства (мисли се на [б]нови и вечни брачни завет);

3. А ако то не учини, не може га се домоћи.

4. Може ступити у други, али би то био крај његовог царства; не би могао имати [а]прираштај.

5. (17. мај 1843. год.) Најпоузданија реч [а]пророштва значи човеково сазнање да је [б]запечаћен за [в]вечни живот, по откривењу и духу пророштва, моћу светог свештенства.

6. Немогуће је да се човек [а]спаси у [б]незнању.

7. Не постоји ништа што није материјално а материја је. Сваки [а]дух је материја, али је чистија и префињенија, и може се распознати само [б]чистијим очима;

8. Не можемо га видети; али када наша тела буду прочишћена, видећемо да је сав од материје.

20 *а* УиЗ 82:10.
б всп Предсмртни живот.
в Понз 11:26–28; УиЗ 132:5. всп Благословити, благословен, благослов.
22 *а* всп Бог, Божанство.
б Дела 17:29.
в всп Свети Дух.
23 *а* всп Дар Светог Духа.

131 1 *а* УиЗ 76:70. всп Целестијална слава.
2 *а* УиЗ 132:5–21. всп Узвишење.
б всп Брак, женити – Нови и вечни брачни завет.
4 *а* УиЗ 132:16–17.
5 *а* 2 Пет 1:19. всп Позив и избор.
б УиЗ 68:12; 88:4. всп Запечатити, печаћење.
в всп Вечни живот.
6 *а* всп Спасење.
б УиЗ 107:99–100.
7 *а* всп Дух.
б УиЗ 76:12; 97:16; Мојсије 1:11.

132. ОДСЕК

Откривење дато преко пророка Џозефа Смита, у Навуу, у Илиноису, забележено 12. јула 1843. год, односи се на нови и вечни завет, укључујући вечност брачног завета, и начело полигамних бракова. Мада је откривење забележено 1843. год, подаци говоре да су нека начела из овог откривења била позната пророку већ 1831. год. Видети Званични прогласа 1.

1–6 Узвишење се стиче преко новог и вечног завета. 7–14 Успостављене су одредбе и услови тога завета. 15–20 Целестијални брак и продужетак породице као јединице омогућавају људима да постану богови. 21–25 Тесан и узан пут води до вечних живота. 26–27 Дат је закон који се односи на хулу против Светог Духа. 28–39 Дата су обећања о вечном приращу и узвишењу пророцима и свецима у свим раздобљима. 40–47 Џозефу Смиту је дата власт да веже и печати на земљи и на небу. 48–50 Господ на њега печати његово узвишење. 51–57 Ема Смит је саветована да буде одана и верна. 58–66 Успостављени су закони који регулишу полигамни брак.

Заиста, овако ти говори Господ слуго мој Џозефе, јер заиска из руке моје да сазнаш и разумеш на који начин ја, Господ, оправдах слуге моје Аврама, Исака, и Јакова, исто као и Мојсија, Давида и Соломуна, слуге моје, поводом начела и учења по којима они имадоше пуно [а]жена и иноча –

2. Гле, и ево, ја сам Господ Бог твој, и одговорићу ти поводом овог питања.

3. Стога, [а]припреми срце своје да примиш и послушаш упутства која ћу ти управо дати; јер се сви они којима се открије овај закон, њега морају и придржавати.

4. Јер гле, откривам ти нови и вечни [а]завет, и ако се не придржаваш овог завета, онда си [б]проклет; јер нико не може да [в]одбаци овај завет а да му буде допуштено да уђе у славу моју.

5. Јер сви они који желе да приме [а]благослов из руку мојих, морају се придржавати [б]закона који је одређен за тај благослов, и услова његових, како беше установљено још пре постанка света.

6. А што се тиче [а]новог и вечног завета, он је установљен за пунину [б]славе моје; и онај који прими пунину његову треба и

132 1*а* УиЗ 132:34, 37–39. всп Брак, женити – Полигамни брак.
3*а* УиЗ 29:8; 58:6; 78:7.
4*а* всп Завет.
б всп Проклетство.
в УиЗ 131:1–4.
5*а* УиЗ 130:20–21.
б всп Закон.
6*а* УиЗ 66:2. всп Нови и вечни завет.
б УиЗ 76:70, 92–96. всп Целестијална слава.

мора да се придржава закона, или ће бити проклет, говори Господ Бог.

7. И заиста вам кажем да су [а]услови овог закона следећи: Сви завети, уговори, везе, обавезе, [б]заклетве, свечана обећања, уредбе, односи, удруживања, или очекивања који нису начињени, склопљени, и [в]запечаћени [г]Светим Духом обећања, од онога ко је помазан, за време као и за сву вечност, и што је такође најсветије, преко [д]откривења и заповести посредством помазаника мојих, које одредих на земљи да носе ову власт (и одредих слугу свога Џозефа да носи ову власт у последњим данима, и ни у једном тренутку неће бити више од једног на земљи коме су поверени ова власт и [ђ]кључеви овог свештенства), немају делотворност, вредност, или снагу приликом или после васкрсења мртвих; јер сви уговори који нису начињени с тим циљем, завршавају се када људи умру.

8. Гле, дом мој је дом реда, говори Господ, а не дом пометње.

9. Зар ћу прихватити [а]принос, говори Господ, који није учињен у име моје?

10. Или ћу примити из руку ваших оно што ја нисам [а]одредио?

11. Зар ћу вам ишта одредити, говори Господ, осим ако то није по закону, и то онако како вам мој Отац и ја [а]одредисмо, пре него што света беше?

12. Ја сам Господ Бог ваш; и дајем вам ову заповест – да нико неће [а]доћи Оцу осим по мени или по речи мојој, која је закон мој, говори Господ.

13. И све оно што је у свету, било да је одређено од стране људи, преко престола, кнежевства или власти, или је на гласу, какав год био, а да није по мени или по речи мојој, говори Господ, биће срушено, и [а]неће остати након што људи умру, ни приликом нити након васкрсења, говори Господ Бог ваш.

14. Јер све оно што остане је по мени; а све оно што није по мени биће протрешено и уништено.

15. Дакле, ако се човек [а]ожени женом на овом свету, и не ожени се по мени ни по речи мојој, и заветује јој се докле год је на овом свету и она са њим, њихов завет и брак нису на снази када умру, и када су ван овог света, зато, нису они свезани никаквим законом када су ван овог света.

16. Дакле, када су ван овог света нити се они жене нити [а]удају; већ су одређени да буду [б]анђели на небу, и то анђели

7 *а* УиЗ 88:38–39.
б всп Заклетва.
в всп Запечатити, печаћење.
г всп Свети Дух обећања.
д всп Откривење.
ђ всп Кључеви свештенства.
9 *а* Моро 7:5–6. всп Жртва.
10 *а* Лев 22:20–25; Мојсије 5:19–23.
11 *а* УиЗ 132:5.
12 *а* Јн 14:6.
13 *а* 3 Не 27:10–11.
15 *а* всп Брак, женити.
16 *а* Мт 22:23–33; Мк 12:18–25; Лк 20:27–36.
б всп Анђели.

служитељи, да служе онима који су достојни далеко веће, и од свега претежније, вечне славе.

17. Јер се ови анђели не придржаваху закона мога; стога се не могу умножити, него остају одвојени и сами, без узвишења, у свом сачуваном стању, за сву вечност; и од тада па надаље нису богови, него су анђели Божји у веке векова.

18. И опет, заиста, кажем вам, ако се човек ожени женом, и склопи завет са њом за време и сву вечност, ако тај завет није по мени или по речи мојој, што је по мом закону, и није запечаћен Светим Духом обећања, преко онога кога помазах и одредих да има ову власт, онда не вреди нити је на снази када су ван овог света, јер нису сједињени по мени, говори Господ, нити по речи мојој; када су ван овог света не може тамо бити примљен, јер анђели и богови су постављени тамо, поред којих они не могу проћи, не могу, стога, баштинити славу моју; јер је дом мој дом реда, говори Господ Бог.

19. И опет, заиста, кажем вам, ако се човек ожени женом по речи мојој, што је по мом закону, и по [а]новом и вечном завету, који им је [б]запечаћен Светим Духом [в]обећања, преко онога који је помазан, коме одредих да има ову власт и [г]кључеве овог свештенства; и биће им речено – Изаћи ћете у првом васкрсењу; а ако то буде после првог васкрсења, у следећем васкрсењу; и баштинићете [ґ]престоља, царства, кнежевства, и моћи, власти, све висине и дубине – онда ће се записати у Јагњетовој [ђ]књизи живота, да неће починити никакво убиство којим би се пролила крв невина, и ако се придржавате мог завета, и не почините никакво убиство којим би се пролила крв невина, биће им дато све оно што слуга мој стави на главе њихове, у времену, и кроз сву вечност; и биће у потпуности на снази кад буду ван овог света; и пролазиће поред анђела, и богова, који су постављени тамо, у њиховом [е]узвишењу и слави у свему, што је запечаћено на главе њихове, а та слава биће пунина и продужетак семена у веке векова.

20. Тада ће они бити богови, јер немају краја; зато ће они бити од вечности до вечности, јер се настављају; тада ће бити изнад свега, јер им је све подложно. Тада ће бити [а]богови, јер имају [б]сву моћ, а анђели су им подложни.

19*а* всп Брак, женити – Нови и вечни брачни завет.
б всп Запечатити, печаћење.
в УиЗ 76:52–53; 88:3–4.
г всп Кључеви свештенства.
ґ Изл 19:5–6; Отк 5:10; 20:6; УиЗ 76:56; 78:15, 18.
ђ всп Књига живота.
е всп Узвишење.
20*а* Мт 25:21; УиЗ 29:12–13; 132:37. всп Човек, људи – Човек, могућност да постане као Небески Отац.
б УиЗ 50:26–29; 76:94–95; 84:35–39.

21. Заиста, заиста, кажем вам, не придржавате ли се [а]закона мога не можете достићи ову славу.

22. Јер су [а]тесна врата и узан [б]пут који води ка узвишењу и настављању [в]живота, и мало је оних који их налазе, јер ме не примате у свету нити ме познајете.

23. Али ако ме примите у свету, онда ћете ме познавати, и примићете своје узвишење; како бисте и ви били тамо [а]где сам ја.

24. Ово су [а]вечни животи – познавати јединог мудрог и истинитог Бога, и Исуса Христа, кога Он [б]посла. Ја сам Он. Примите, дакле, мој закон.

25. [а]Широка су врата, и пространи пут који воде до [б]смрти; и много их је који туда иду, јер ме не [в]примају, нити се придржавају закона мога.

26. Заиста, заиста, кажем вам, ако се човек ожени женом по речи мојој, и запечаћени су [а]Светим Духом обећања, како ја одредих, и он или она почине неки грех или преступ или било шта против новог и вечног завета, и свакојаке хуле, а не [б]почине ли убиство којим би се пролила крв невина, онда ће изаћи у првом васкрсењу, и ући у своје узвишење; али ће бити уништени у телу, и бити [в]предати ударању [г]Сотоне све до дана откупљења, говори господ Бог.

27. [а]Хула против Светога Духа, која се [б]неће опростити ни у овом свету нити након овог света, била би у томе да почините убиство којим би се пролила крв невина, и одобрите смрт моју, након што сте примили нови и вечни завет, говори Господ Бог; а онај који се не придржава тог закона нипошто не може ући у славу моју, него ће бити [в]проклет, говори Господ.

28. Ја сам Господ Бог твој, и даћу ти закон светог свештенства мога, како га одредисмо Отац мој и ја пре него што света беше.

29. [а]Аврам све прими, шта год прими, откривењем и заповешћу, по речи мојој, говори Господ, и уђе у своје узвишење и седи на свом престолу.

30. Аврам прими [а]обећања која се односе на семе његово, и на плодове бокова његових – од чијих [б]бокова си ти, наиме, слуго мој Џозефе – који би требало да

21 *а* всп Закон.
22 *а* Лк 13:24; 2 Не 33:9; Хел 3:29–30.
б Мт 7:13–14, 23; 2 Не 9:41; 31:17–21.
в УиЗ 132:30–31.
23 *а* Јн 14:2–3.
24 *а* Јн 17:3. всп Вечни живот.
б Јн 3:16–17; УиЗ 49:5.
25 *а* Мт 7:13–14; 3 Не 14:13–15.
б всп Смрт, духовна.
в Јн 5:43.
26 *а* всп Свети Дух обећања.
б Алма 39:5–6.
в УиЗ 82:21; 104:9–10.
г всп Ђаво.
27 *а* всп Неопростив грех; Хулити, богохуљење.
б Мт 12:31–32; Јев 6:4–6; УиЗ 76:31–35. всп Синови пропасти.
в всп Проклетство.
29 *а* всп Авра̂м.
30 *а* Пос 12:1–3; 13:16. всп Авра̂м – Семе Аврамово; Аврамов завет.
б 2 Не 3:6–16.

се настављају све време док су у свету; и у погледу на Аврама и семе његово, требало би да се настављају и након овог света; и у овом свету и након овог света би требало да се настављају бројни као [е]звезде; или, када бисте их бројали као песак на обали морској не бисте их избројали.

31. Ово обећање је и за вас, јер сте ви од [а]Аврама, а обећање је дато Авраму; и по овом закону је наставак дела Оца мога, по којима се Он прославља.

32. Идите, стога, и чините [а]дела Аврамова; уђите у закон мој и бићете спашени.

33. Али ако не уђете у закон мој не можете примити обећање Оца мога, које Он даде Авраму.

34. Бог [а]заповеди Авраму, и [б]Сара даде [в]Агару Авраму за жену. А зашто она то учини? Јер ово беше закон, и од Агаре потекоше многи народи. Ово је, стога, између осталог, испуњење обећања.

35. Бејаше ли Аврам, зато, под осудом? Заиста, кажем вам, не; јер ја, Господ, то [а]заповедих.

36. Авраму је [а]заповеђено да принесе сина свог [б]Исака; ипак, записано је: Не [в]убиј. Аврам, ипак, није одбио, и урачунато му је то у [г]праведност.

37. Аврам је примио [а]иноче, и оне му родише децу; и то му је урачунато у праведност, јер су му оне дате, и он се повинова мом закону; као што Исак и [б]Јаков не чињаху ништа друго сем онога што им беше заповеђено; и зато што не чињаху ништа друго сем онога што им беше заповеђено, они уђоше у своје [в]узвишење, према обећањима, и седе на престолима, и нису анђели него су богови.

38. [а]Давид такође прими [б]пуно жена и иноча, а и Соломун и Мојсије слуге моје, као и многе друге слуге моје, од почетка стварања па до сада; и ни у чему они не сагрешише сем у ономе што не примише од мене.

39. Давидове жене и иноче су му [а]дате од мене, руком Натана, слуге мога, и других пророка који имадоше [б]кључеве ове власти; и ни у чему он против мене не сагреши сем у случају [в]Урија и жене његове; и, зато он паде из свог узвишења, и прими свој део; и неће их баштинити ван овог света, јер их [г]дадох другоме, говори Господ.

30 *в* Пос 15:5; 22:17.
31 *а* УиЗ 86:8–11; 110:12.
32 *а* Јн 8:39; Алма 5:22–24.
34 *а* Пос 16:1–3.
б всп Сара.
в Пос 25:12–18.
всп Агара.
35 *а* Јаков 2:24–30.
36 *а* Пос 22:2–12.
б всп Исак.
в Изл 20:13.
г Јаков 4:5.
всп Праведан, праведност.
37 *а* ти друге жене.
Пос 25:5–6.
б Пос 30:1–4; УиЗ 133:55.
всп Јаков, син Исаков.
в всп Узвишење; Човек, људи – Човек, могућност да постане као Небески Отац.
38 *а* всп Давид.
б 1 Сам 25:42–43; 2 Сам 5:13; 1 Цар 11:1–3.
39 *а* 2 Сам 12:7–8.
б всп Кључеви свештенства.
в 2 Сам 11:4, 27; 12:9; 1 Цар 15:5.
всп Прељуба; Убиство.
г Јер 8:10.

40. Ја сам Господ Бог твој, и дадох теби, слуго мој Џозефе, именовање, и све [а]обнављам. Ишти шта желиш, и биће ти дато по речи мојој.

41. И пошто си упитао о прељуби, заиста, заиста, кажем ти, ако човек прими жену у новом и вечном завету, и ако она буде са другим, а ја јој га не одредих светим помазањем, она почини прељубу и биће уништена.

42. Ако није у новом и вечном завету, а буде са неким другим, она [а]почини прељубу.

43. И ако њен муж буде са неком другом, а био је под [а]заветом, он прекрши завет и почини прељубу.

44. А ако она не почини прељубу, него је невина и није прекршила свој завет, а она то зна, и открије теби, слуго мој Џозефе, тада ћеш имати власт, влашћу светог свештенства мога, да је узмеш и даш ономе који не почини прељубу него беше [а]веран; јер ће он бити владар над многима.

45. Јер ти поверих [а]кључеве и власт свештенства, преко којих све [б]обнављам, и све ти обзнањујем у право време.

46. И заиста, заиста, кажем ти, што год [а]запечатиш на земљи, биће запечаћено на небу, и што год свежеш на земљи, у име моје и по речи мојој, говори Господ, биће вечно свезано на небу; и чије год грехе [б]уклониш на земљи, биће уклоњени вечно на небесима; и чије год грехе задржиш на земљи биће задржани на небу.

47. И опет, заиста кажем, кога год благословиш, ја ћу га благословити, и кога год прокунеш ја ћу га [а]проклети, говори Господ; јер ја, Господ, Бог сам твој.

48. И опет, заиста, кажем ти, слуго мој Џозефе, да шта год подариш на земљи, и коме год подариш било кога на земљи, по речи мојој и према мом закону, биће то пропраћено благословима а не проклетствима, и моћу мојом, говори Господ, и биће без осуде на земљи и на небу.

49. Јер сам ја Господ Бог твој, и бићу са тобом и то до [а]краја света, и кроз сву вечност; јер заиста [б]печатим на теби твоје [в]узвишење, и припремам ти место у царству Оца мога, са Аврамом, [г]оцем твојим.

50. Гле, видех [а]жртве твоје, и опростићу ти све грехе твоје; видех жртве твоје у послушности према ономе што ти рекох.

40 *а* ИЦС 1:33.
всп Обнова јеванђеља.
42 *а* УиЗ 42:22–26.
43 *а* всп Брак, женити; Завет.
44 *а* всп Чедност.
45 *а* всп Кључеви свештенства.
б Дела 3:21; УиЗ 86:10. всп Обнова јеванђеља.
46 *а* всп Запечатити, печаћење.
б всп Опрост греха.
47 *а* Пос 12:1–3; УиЗ 124:93.
49 *а* Мт 28:20.
б УиЗ 68:12.
в УиЗ 5:22. всп Позив и избор.
г Пос 17:1–8; 2 Не 8:2.
50 *а* всп Жртва.

Иди, зато, и начинићу пут за избављење твоје, као што [б]прихватих принос од Аврама у виду сина његовог Исака.

51. Заиста, кажем ти: Заповест дајем слушкињи својој, Еми Смит, жени твојој, коју ти дадох, да се уздржи и не узме од онога што ти ја заповедих да јој понудиш; јер ја то учиних, говори Господ, да вас све искушам, као што учиних Авраму, и како бих могао да захтевам принос из руку ваших, заветом и жртвом.

52. И нека слушкиња моја, [а]Ема Смит, прими све оне које беху дате слузи моме Џозефу, и које су честите и чисте преда мном; а оне које нису чисте, а рекоше да су чисте, биће уништене, говори Господ Бог.

53. Јер сам ја Господ Бог твој, и послушајте глас мој; и подарићу свом слузи Џозефу да буде постављен за владара над много тога; јер он беше [а]веран у малом, и од сада па надаље јачаћу га.

54. И заповедам слушкињи својој, Еми Смит, да послуша и прионе уз слугу мога Џозефа, и никога другог. Али не буде ли послушала ову заповест биће уништена, говори Господ, јер ја сам Господ Бог твој, и уништићу је уколико не остане послушна закону мом.

55. Али ако не послуша ову заповест, онда слуга мој Џозеф треба да учини све за њу, баш као што рече; и благословићу и умножити га и даћу му [а]стоструко у овом свету, очева и мајки, браће и сестара, кућа и земље, жена и деце, и круна [б]вечних живота у вечним световима.

56. И опет, заиста кажем, нека слушкиња моја [а]опрости слузи мом Џозефу преступе његове; а онда ће јој бити опроштени преступи њени, којима преступи против мене; и ја, Господ Бог твој, благословићу је, и умножити, и учинити да јој се срце радује.

57. И опет, кажем, нека слуга мој Џозеф не отуђује имовину своју из руке своје, да непријатељ не би дошао и уништио га; јер Сотона [а]настоји да уништи; јер ја сам Господ Бог твој, а он је слуга мој; и гле, и ево, са њим сам, као што бејах са Аврамом, оцем твојим, и то у његовом [б]узвишењу и слави.

58. Сада, у погледу закона [а]свештенства, има пуно тога што се на њега односи.

59. Заиста, ако мој Отац позове некога, као [а]Арона, гласом мојим, и гласом онога који ме посла, и ја га даривах [б]кључевима

50 *б* Пос 22:10–14; УиЗ 97:8.
52 *а* всп Смит, Ема Хејл.
53 *а* Мт 25:21; УиЗ 52:13.
55 *а* Мк 10:28–31.
б всп Вечни живот; Породица – Вечна породица.
56 *а* всп Опростити.
57 *а* Мт 10:28.
б всп Узвишење.
58 *а* УиЗ 84:19–26. всп Свештенство.
59 *а* Јев 5:4. всп Арон, брат Мојсијев.
б всп Кључеви свештенства.

власти овог свештенства, ако било шта учини у име моје, и према закону мом и по речи мојој, неће починити грех, и ја ћу га оправдати.

60. Нека нико, дакле, не насрће на слугу мога Џозефа; јер ћу га оправдати; јер ће он пружити жртву коју захтевам из руку његових за преступе његове, говори Господ Бог ваш.

61. И опет, у погледу закона свештенства – ако се неко ожени [а]девицом, и пожели да се ожени [б]другом, а прва да своју сагласност, и ако се ожени другом, а оне су девице, и нису обећане никоме другом, онда је он оправдан; не може да почини прељубу јер су оне њему дате; јер не може да почини прељубу са онима које припадају њему и никоме другом.

62. А ако он има десет девица које су му дате овим законом, не може починити прељубу, јер оне припадају њему, и дате су му; зато је оправдан.

63. Али ако једна или било која од десет девица, након што се удала, буде са другим, она је починила прељубу, и биће уништена; јер су оне дате њему да би се [а]умножио и попунио земљу, према заповести мојој, и да би испунио обећање које је дато од Оца мог још пре постанка света, и за њихово узвишење у вечним световима, како би рађали душе човечје; јер се у томе [б]дело Оца мог наставља, како би био прослављен.

64. И опет, заиста, заиста, кажем вам, ако ико ко држи кључеве ове власти има жену, и поучава је закону мог свештенства, у погледу свега овога, онда она треба да му поверује и да му служи, или ће бити уништена, говори Господ Бог; јер ћу је уништити; јер ћу увеличати име своје на свима онима који приме и придржавају се мог закона.

65. Зато, биће то законито по мени, ако она не прими овај закон, да он прими све оно што год му ја, Господ Бог његов подарим, јер она не поверова и не служаше му по речи мојој; и она поста преступник; и он је изузет из закона Сарингог, која служаше Авраму према закону када заповедих Авраму да узме Агару за жену.

66. А сада, у погледу овог закона, заиста, заиста, кажем ти, открићу ти још тога, касније; стога, нека је ово довољно за сада. Гле, ја сам Алфа и Омега. Амен.

133. ОДСЕК

Откривење дато преко пророка Џозефа Смита, у Хајраму, у

61 *а* всп Девица.
б Званични проглас 1. всп Брак, женити – Полигамни брак.
63 *а* Пос 1:26–28; Јаков 2:30.
б Мојсије 1:39.

Охају, 3. новембра 1831. год. Као предговор овог откривења, Историја Џозефа Смита бележи: „У то време било је пуно тога што су старешине желеле да знају поводом проповедања јеванђеља становницима земље, и поводом окупљања; те да би ходали у правом светлу, и били упућени са висина, 3. новембра 1831. год, упитао сам Господа и примио следеће важно откривење.“ Овај одсек је прво придодат књизи Учење и завети као додатак, а касније му је додељен број одсека.

1–6 Свецима је заповеђено да се припремају за Други долазак. 7–16 Свим људима је заповеђено да беже из Вавилона, и да дођу у Сион, и да се припреме за велики дан Господњи. 17–35 Он ће стајати на гори сионској, континенти ће се сједињити, а изгубљена племена Израелова ће се вратити. 36–40 Јеванђеље је обновљено преко Џозефа Смита како би се проповедало по целом свету. 41–51 Господ ће у освети сићи на опаке. 52–56 Ово ће бити година откупљених Његових. 57–74 Јеванђеље ће бити послато да сачува свеце и ради уништења опаких.

Послушај, о народе цркве моје, говори Господ Бог твој, и послушај реч Господњу о теби –

2. Господ који ће изненада [а]доћи у храм свој; Господ који ће сићи на свет с проклетством да [б]суди; да, свим народима који заборављају Бога, и свима који су безбожни међу вама.

3. Јер ће [а]разоткрити свету мишицу своју пред очима свих народа, и сви ће крајеви земаљски видети [б]спасење Бога њиховог.

4. Стога, припреми се, припреми, о народе мој; посвети се; скупи се, о народе цркве моје, у земљи Сиону, и то сви ви којима не беше заповеђено да останете.

5. Изађите из [а]Вавилона. Будите [б]чисти ви који носите посуде Господње.

6. Сазовите свечане скупове ваше, и [а]говорите често једни другима. И нека свако призива име Господње.

7. Да, заиста, кажем вам поново, време дође када је глас Господњи упућен вама: Изађите из Вавилона; [а]скупите се из свих народа, од сва [б]четири ветра, с једног краја неба до другог.

8. [а]Пошаљите старешине цркве моје народима који су далеко; на

133 2*а* Мал 3:1; УиЗ 36:8.
б УиЗ 1:36. всп Исус Христ – Судија.
3*а* Иса 52:10.
б Иса 12:2; 52:10. всп План откупљења; Спасење.
5*а* Алма 5:57; УиЗ 1:16. всп Вавилон; Световност.
б 2 Тим 2:21; 3 Не 20:41; УиЗ 38:42. всп Чист, чистоћа.
6*а* Мал 3:16–18.
7*а* УиЗ 29:8. всп Израел – Сакупљање Израела.
б Зах 2:6–7; Мк 13:27.
8*а* всп Мисионарски рад.

[б]острва морска; пошаљите их у туђе земље; позовите све народе, прво [в]нејевреје, а потом [г]Јевреје.

9. И гле, и ево, ово ће бити поклич њихов, и глас Господњи свим људима: Пођите у земљу Сион, како би се границе мог народа могле проширити, и како би [а]кочићи његови ојачали, и како би се [б]Сион проширио на крајеве околне.

10. Да, нека поклич пође међу све људе: Пробудите се и устаните и пођите да се сусретнете с [а]Младожењом; гле, и ево, Младожења долази; изађите Му у сусрет. Припремите се за [б]велики дан Господњи.

11. [а]Стражарите, дакле, јер не [б]знате ни дана нити часа.

12. Нека они, дакле, који су [а]међу нејеврејима беже у [б]Сион.

13. А они који су од [а]Јуде нека беже у [б]Јерусалим, на [в]горе [г]дома Господњег.

14. Изађите из свих народа, чак и из Вавилона, из средине опакости, што је духовни Вавилон.

15. Али заиста, овако говори Господ, нека бег ваш не буде у [а]журби, него нека све буде припремљено пред вама; а онај који иде, нека се [б]не осврће да га изненадно уништење не би сустигло.

16. Послушајте и чујте, о ви становници земље. [а]Слушајте заједно, ви старешине цркве моје и чујте глас Господњи; јер Он позива све људе, и заповеда свим људима свугде да се [б]покају.

17. Јер гле, Господ [а]посла анђела који виче посред неба, говорећи: Припремите пут Господу, и [б]поравнајте стазе Његове, јер је час [в]доласка Његовог близу –

18. Када ће [а]Јагње стајати на [б]гори Сион, а с Њим [в]сто четрдесет четири хиљаде, који имају име Очево исписано на челима својим.

19. Стога, припремите се за [а]долазак [б]Младожење; идите, изађите Му у сусрет.

20. Јер гле, [а]стајаће Он на гори Маслинској, и на силном океану, и то на дубини великој, и на острвима морским, и у земљи Сиону.

---

8 *б* Иса 11:11; 1 Не 22:4; 2 Не 10:8, 20.
в вск Нејевреји.
г вск Јевреји.
9 *а* Иса 54:2. вск Кочић.
б вск Сион.
10 *а* Мт 25:6; УиЗ 33:17–18; 45:54–59. вск Младожења.
б УиЗ 1:12–14.
11 *а* Мк 13:32–37; ЈС – Мт 1:46, 48.
б УиЗ 49:7.
12 *а* УиЗ 38:31, 42.
б вск Сион.
13 *а* вск Јуда.
б вск Јерусалим.
в Иса 2:1–3; Јез 38:8.
г Пс 122.
15 *а* Иса 52:10–12; УиЗ 58:56.
б Пос 19:17, 26; Лк 9:62.
16 *а* УиЗ 1:1–6.
б вск Покајати се, покајање.
17 *а* УиЗ 13; 27:7–8; 88:92.
б Иса 40:3–5.
в Мал 3:1.
18 *а* Отк 14:1. вск Јагње Божје.
б УиЗ 84:2.
в Отк 7:1–4.
19 *а* Мт 25:1–13; УиЗ 33:17–18; 88:92. вск Други долазак Исуса Христа.
б вск Младожења.
20 *а* Зах 14:4; УиЗ 45:48–53.

21. И [а]огласиће се гласом својим са [б]Сиона, и говориће из Јерусалима, а глас његов ће се чути међу свим људима;

22. А биће то глас налик [а]гласу многих вода, и налик гласу велике [б]грмљавине, која ће [в]срушити горе, а долине ће нестати.

23. Заповедиће великој дубини, и она ће се повући у крајеве на северу, а [а]острва ће постати једна земља;

24. А земља [а]јерусалимска и земља сионска ће се вратити на своје место, и земља ће бити као што беше у данима пре него што је [б]раздељена.

25. А Господ, и то Спаситељ, стајаће међу својим народом, и [а]владаће над сваким телом.

26. Господ ће се споменути оних који су у [а]северним земљама, и пророци њихови чуће глас Његов, и неће се више уздржавати; и удариће стене, а лед ће потећи доле у присуству њиховом.

27. И [а]пут ће се подићи усред велике дубине.

28. Непријатељи њихови ће постати плен њихов,

29. А у [а]неплодним пустињама ће потећи језерца живе воде; и осушено тло више неће бити жедна земља.

30. И они ће донети богатства своја деци [а]Јефремовој, слугама мојим.

31. А границе [а]брда вечних дрхтаће у њиховом присуству.

32. И тамо ће се поклонити и биће крунисани славом, и то у Сиону, рукама слугу Господњих, и то деце Јефремове.

33. И биће испуњени [а]песмама вечне радости.

34. Гле, ово је благослов вечнога Бога за [а]племена Израелова, и обилнији благослов на главама [б]Јефрема и другова његових.

35. А и они из [а]Јудиног племена, након свог бола, биће посвећени у [б]светости пред Господом, да бораве у присуству Његовом дању и ноћу, у веке векова.

36. А сада, заиста говори Господ, како бисте знали све ово, о становници земље, послах [а]анђела свога који лети посред неба, имајући вечно [б]јеванђеље,

21 *а* Јоил 3:16; Амос 1:2.
б Иса 2:2–4.
22 *а* Јез 43:2; Отк 1:15; УиЗ 110:3.
б Пс 77:18; Отк 14:2.
в Суд 5:5; Иса 40:4; 64:1; Отк 16:20; УиЗ 49:23; 109:74.
23 *а* Отк 6:14.
24 *а* всп Јерусалим.
б Пос 10:25. всп Земља – Прерасподела на земљи.
25 *а* всп Исус Христ – Хиљадугодишња владавина Христова.
26 *а* Јер 16:14–15; УиЗ 110:11. всп Израел – Десет изгубљених племена Израелових.
27 *а* Иса 11:15–16; 2 Не 21:16.
29 *а* Иса 35:6–7.
30 *а* Зах 10:7–12. всп Јефрем – Племе Јефремово.
31 *а* Пос 49:26.
33 *а* Иса 35:10; 51:11; УиЗ 66:11.
34 *а* всп Израел – Дванаест племена Израелових.
б Пос 48:14–20; 1 Дн 5:1–2; Етер 13:7–10.
35 *а* всп Јуда – Племе Јудино.
б всп Светост.
36 *а* Отк 14:6–7; УиЗ 20:5–12.
б всп Обнова јеванђеља.

који се појавио некима и поверио га човеку, и који ће се појавити многима који бораве на земљи.

37. И ово [а]јеванђеље ће се [б]проповедати [в]сваком народу, колену, и језику и свим људима.

38. А Божје слуге ће поћи, говорећи снажним гласом: Бојте се Бога и дајте му славу, јер час суда Његовог долази;

39. И [а]клањајте се ономе који створи небо, и земљу, и море, и изворе вода –

40. Призивајући име Господње дању и ноћу, говорећи: О, када би [а]раздерао небеса, када би сишао доле, да би горе могле потећи у присуству Твоме.

41. И примиће одговор на главама својим; јер ће присуство Божје бити као распламсали огањ који гори, и као огањ који чини да вода [а]узаври.

42. О Господе, сиђи ћеш да би непријатељи твоји упознали име Твоје, и да би сви народи дрхтали у присуству Твоме –

43. Када им учиниш страхоте, оно што не очекују;

44. Да, када сиђеш, и горе потеку на доле у присуству Твоме, [а]срешћеш онога који се радује и чини праведно, онога који се сећа Тебе и Твојих путева.

45. Јер од постанка света нико не чу нити ухом дозна, нити оком виде, о Боже, сем Тебе, колико си великих ствари [а]припремио за онога који Те [б]чека.

46. И говориће се: [а]Ко је овај што у обојеним хаљинама [б]силази од Бога са неба; да, из крајева који нису познати, одевен у свечану одећу своју, који путује у величини силе своје?

47. А Он ће рећи: Ја сам онај који говораше у праведности, моћан да спасе.

48. И Господ ће се појавити у [а]црвеном, а хаљине Његове биће као у онога који гази грожђе у каци.

49. И тако велика биће слава присуства Његовог да ће [а]сунце сакрити лице своје од срама, и месец ће задржати свој сјај, а звезде ће бити избачене са својих места.

50. А глас Његов ће се чути: [а]Изгазих кацу сам, и донесох суд свим људима; и нико не беше са мном;

51. И изгњечих их у жестини својој, и изгазих у срџби својој, а крвљу њиховом [а]попрсках хаљине своје, и упрљах сву одећу своју; јер је ово дан освете који беше у мом срцу.

37 *а* всп Јеванђеље.
б всп Мисионарски рад; Проповедати.
в УиЗ 42:58.
39 *а* всп Клањати се.
40 *а* Иса 64:1–2.
41 *а* Јов 41:22.
44 *а* 1 Сол 4:15–18.
45 *а* Иса 64:4; 1 Кор 2:9.
б ПЈер 3:25; 2 Не 6:7, 13.
46 *а* Иса 63:1–2.
б всп Други долазак Исуса Христа.
48 *а* Пос 49:11–12; Лк 22:44; Отк 19:11–15; пцс Отк 19:15 (Додатак); Мос 3:7; УиЗ 19:18.
49 *а* Иса 13:10; 24:23; УиЗ 45:42; 88:87.
50 *а* Иса 63:2–3; УиЗ 76:107; 88:106.
51 *а* Лев 8:30.

52. А сада година мојих откупљених дође; и помињаће нежну доброту Господа свога, и све што им Он подари у благости својој, и по нежној доброти својој, у веке векова.

53. У свакој [а]тузи њиховој он беше тужан. И анђео који је пред њим, спасе их; и [б]љубављу својом, и самилошћу својом, он их [в]откупи, и подиже их, и носи их све време;

54. Да, и [а]Енох такође, и они који беху са њим; пророци који беху пре њега; а и [б]Ноје, и они који беху пре њега; и [в]Мојсије такође, и они који беху пред њим;

55. А од Мојсија до Илије, и од Илије до Јована, који беху с Христом у Његовом [а]васкрсењу, и свети апостоли, с Аврамом, Исаком, и Јаковом, биће у присуству Јагњетовом.

56. И [а]гробови [б]светаца ће се [в]отворити; и изаћи ће и стати [г]здесна Јагњету, кад буде стајао на [д]гори Сион, у светом граду, [ђ]Новом Јерусалиму; и певаће [е]песму [ж]Јагњетову, дању и ноћу у веке векова.

57. А у ту сврху, да би људи постали судеоници [а]славе која ће се открити, Господ посла пуњину [б]јеванђеља свога, вечни завет свој, расправљајући у јасноћи и једноставности –

58. Да припреми слабе за оно што долази на земљу, и за Господњи задатак онога дана када [а]слаб постиди мудрог, а [б]мали постане јак народ, и [в]двоје гоне десет хиљада.

59. И оним што је слабо из света Господ ће [а]млатити народе моћу Духа свога.

60. И у ту сврху су дате ове заповести; заповеђено је да се оне држе подаље од света онога дана када беху дате, али сада оне треба да [а]пођу ка [б]сваком телу –

61. И то по науму и вољи Господа, који влада над сваким телом.

62. А ономе који се [а]покаје и [б]посвети себе пред Господом биће дат [в]вечни живот.

63. А онима који не [а]послушају глас Господњи биће испуњено оно што је написао пророк Мојсије, да ће бити [б]искључени из народа.

---

53 *а* Иса 63:4–9.
б всп Милосрђе.
в всп Откупити, откупљен, откупљење.
54 *а* всп Енох.
б всп Ноје, библијски патријарх.
в всп Мојсије.
55 *а* всп Васкрсење.
56 *а* УиЗ 29:13.
б всп Светац.
в УиЗ 45:45–46; 88:96–97.
г Мт 25:33–34.
д Иса 24:23; Отк 14:1; УиЗ 76:66; 84:2, 98–102.
ђ всп Нови Јерусалим.
е Отк 15:3; УиЗ 84:98–102.
ж всп Јагње Божје.
57 *а* всп Степени славе.
б всп Јеванђеље.
58 *а* Мт 11:25; 1 Кор 1:27; Алма 32:23; 37:6–7.
б Иса 60:22.
в Понз 32:29–30.
59 *а* Мих 4:11–13.
60 *а* УиЗ 104:58–59.
б УиЗ 1:2.
62 *а* всп Покајати се, покајање.
б УиЗ 88:74. всп Посвећење.
в всп Вечни живот.
63 *а* всп Слушати.
б Дела 3:22–23; 1 Не 22:20–21; 3 Не 20:23; 21:11; УиЗ 1:14; ИЈС 1:40.

64. А и оно што је написао пророк [а]Малахија: Јер гле, долази [б]дан који ће као пећ [в]горети. И сви охоли, да, и сви који опако чине, биће стрњика; и дан који долази спалиће их, говори Господ над војскама, да им неће остати ни корена ни гране.

65. Стога, ово ће бити одговор Господњи упућен њима:

66. У онај дан када дођох својима, нико ме не [а]прими, и бејасте истерани.

67. Када позивах поново не беше никога од вас да одговори; ипак, [а]мишица моја није уопште скраћена да не бих могао да откупим, нити своју [б]моћ да предам.

68. Гле, претњом својом [а]исушујем море. Реке претварам у пустаре; риба њихова смрди, и умире од жеђи.

69. Облачим небеса тамом и кострет им за покривач дајем.

70. А [а]ово вам је из руке моје – у мукама ћете лежати.

71. Гле, и ево, нема никога да вас избави; јер не послушасте глас мој када вас позвах са небеса; не вероваste слугама мојим, и када вам беху [а]послати ви их не примисте.

72. Стога, они [а]запечатише сведочанство и свезаше закон, а ви бејасте предати тами.

73. Такви ће ићи у таму најкрајњу, где је [а]плач, и јаук, и шкргут зуба.

74. Гле, Господ Бог ваш ово рече. Амен.

134. ОДСЕК

Изјава о веровању која се тиче владе и закона уопштено, усвојена анонимним гласањем на општем скупу цркве који је одржан у Киртланду, у Охају, 17. августа 1835. год. Многи свеци су се окупили да би размотрили предложени садржај првог издања Учења и завета. У то време, овој изјави додат је следећи увод: „Како наше веровање које се тиче влада и закона генерално не би било погрешно протумачено, нити погрешно схваћено, сматрали смо прикладним да представимо, на крају ове књиге, наше мишљење о томе.“

1–4 Потребно је да влада заштити слободу савести и вероисповести. 5–8 Сви људи би требало да подржавају своје владе и

64 *а* Мал 4:1.
всп Малахија.
б ИЦС 1:36–37.
в Иса 66:15–16; 1 Не 22:15; 3 Не 25:1; УиЗ 29:9; 64:24.
всп Земља – Чишћење земље.
66 *а* Јн 1:11.
67 *а* 2 Не 28:32.
б Иса 50:2; 2 Не 7:2.
68 *а* Изл 14:21; ИНа 3:14–17.
70 *а* Иса 50:11.
71 *а* 2 Дн 36:15–16; Јер 44:4–5.
72 *а* Иса 8:16–20.
73 *а* Мт 8:11–12; Лк 13:28; УиЗ 19:5.
всп Пакао; Тама, духовна.

дужни су да поштују и буду привржени закону. 9–10 Верске организације не треба да утичу на цивилне власти. 11–12 Људи су оправдани у одбрани себе самих и своје имовине.

Верујемо да су [а]владе установљене од Бога на корист човеку; и да Он сматра људе [б]одговорнима за своје поступке према њима, и у састављању закона и њиховом спровођењу, зарад добра и сигурности друштва.

2. Верујемо да ниједна влада не може постојати у миру, сем ако се не обликују и држе неповредивим такви закони који ће осигурати сваком појединцу [а]слободно изражавање [б]савести, права и контролу над имовином, и [в]заштиту живота.

3. Верујемо да су свим владама потребни цивилни [а]службеници и судије да спроводе њихове законе; и да ће се тражити такви који ће служити закону у исправности и правди и да ће бити подржани гласом народа ако је у питању република, или вољом владара.

4. Верујемо да је вероисповест установљена од Бога; а да су људи одговорни Њему, и то само Њему, за њено примењивање, све док их њихова верска уверења не нагоне да крше права и слободе других; али не верујемо да људски закон има право да се меша прописујући правила [а]клањања Богу да би ограничавао људску савест, нити да прописује облике јавног и личног посвећивања; верујемо да цивилне судије треба да обуздају преступе, али да никада не надзиру савест; треба да кажњавају кривицу, али да никада не потискују слободу душе.

5. Верујемо да су сви људи под обавезом да подржавају и подупиру одговарајуће владе тамо где бораве, док су заштићени у својим урођеним и неотуђивим правима по законима тих влада; и да су устанак и [а]побуна недолични сваком грађанину који је овако заштићен, и треба да се казни сходно томе; и да све владе имају право да донесу такве законе који ће према њиховом сопственом расуђивању најбоље да обезбеде јавну добробит; али и да у исто време држе светим слободу савести.

6. Верујемо да свако треба да буде поштован на свом положају, владари и судије као такви, јер су постављени да заштите невиног и кажњавају кривог; и да сви људи дугују поштовање и привржености [а]законима, јер би без њих мир и слога били замењени безакоњем и ужасом; људски закони су установљени са изричитом сврхом уређивања

134 1*а* УиЗ 98:4–7; ЧВ 1:12.
б вск Извештај, урачунљив, урачунљивост.
2*а* вск Слобода избора.
б вск Савест.
в УиЗ 42:18–19.
3*а* УиЗ 98:8–10.
4*а* Алма 21:21–22; ЧВ 1:11.
вск Клањати се.
5*а* ЧВ 1:12.
вск Побуна.
6*а* УиЗ 58:21; 88:34.

наших интереса као појединаца и народа, између човека и човека; а божански закони су дати са неба, и они прописују правила у вези са духовним питањима, вером и богоштовљем, за оба човек треба да одговара свом творцу.

7. Верујемо да владари, државе, и владе имају права, и да су у обавези да донесу законе који ће штитити све грађане и слободно изражавање њихових верских убеђења; али не верујемо да по правди имају права да лишавају грађане ове повластице, или да забрањују њихова уверења, све док показују уважавање и дубоко поштовање према тим законима и таква верска уверења не оправдавају побуну нити заверу.

8. Верујемо да чињење злочина треба да се [a]казни према природи истог; убиство, издаја, пљачка, крађа, и нарушавање општег мира, сваке врсте, треба да се казне према природи злочина и тежњи да се чини лоше међу људима, по законима оних влада под којима је преступ почињен; а ради јавног мира и спокојства сви људи треба да иступе и према својим могућностима приводе кршиоце добрих закона ради кажњавања.

9. Не верујемо да је праведно мешати верски утицај са цивилном владавином, чиме се једна верска заједница подстиче а другој се ускраћују духовне повластице, а лична се права њихових чланова, као грађана, негирају.

10. Верујемо да све верске заједнице имају право да се баве својим члановима по питању недоличног понашања, према правилима и прописима тих заједница; под условом да такви поступци буду ради заједништва и доброг гласа; али не верујемо да било која верска заједница има власт да суди људима по питању права на имовину или живот, да од њих одузима ова световна добра, или да угрожава њихов живот или тело, или да им зада било коју телесну казну. Они их могу само [a]искључити из њихове заједнице, и ускратити им заједништво.

11. Верујемо да људи треба да се жале према цивилном закону за све учињене неправде и увреде, где је почињено лично злостављање или се крши право на имовину или на углед, где постоје закони који ће их заштитити; али верујемо и да су сви људи оправдани у одбрани себе, и својих пријатеља, и имовине, и владе, од незаконитих напада и насртаја од свакога у тренуцима преке потребе, где се не могу упутити непосредне жалбе према закону, и обезбедити потпора.

12. Верујемо да је праведно да се [a]проповеда јеванђеље

8*a* Алма 30:7–11; УиЗ 42:84–87.
10*a* всп Искључење.
12*a* всп Мисионарски рад; Проповедати.

народима земаљским, и да се праведни упозоравају да се спасу од покварености света; али не верујемо да је исправно мешати се у питање робова, нити им проповедати јеванђеље, крстити их у супротности са вољом и жељом њихових господара, петљати се или утицати на њих и у најмањој мери да се осете незадовољнима својом животном ситуацијом, и тако угрожавати животе људи; такво мешање верујемо да је незаконито и неисправно, и опасно по мир за сваку владу која дозвољава да се људска створења држе у ропству.

135. ОДСЕК

Саопштење о мученичкој смрти пророка Џозефа Смита и његовог брата, патријарха Хајрама Смита, у Картицу, у Илиноису, 27. јуна 1844. год. Овај документ је припојен на крају издања Учења и завета из 1844. год, које је било скоро спремно за објављивање у време када су Џозеф и Хајрам Смит убијени.

1–2 Џозеф и Хајрам су убијени као мученици у затвору у Картицу. 3 Проглашен је челни положај пророка. 4–7 Њихова невина крв сведочи о истини и божанској природи дела.

Да бисмо запечатили сведочанство ове књиге и Мормонове књиге, проглашавамо [а]мученичку смрт пророка [б]Џозефа Смита, и патријарха Хајрама Смита. Они беху упуцани у [в]затвору у Картицу, 27. јуна 1844. год, око 5 сати после подне, од стране наоружане руље – обојене у црно – од око 150 до 200 особа. [г]Хајрам је први упуцан и мирно је пао, узвикнувши: *Ја сам мртав човек!* Џозеф је искочио кроз прозор, и убијен је у покушају, узвикнувши: *О Господе Боже мој!* У обојицу је пуцано након што су умрли, на окрутан начин, и обојица примише по четири метка.

2. [а]Џон Тејлор и Вилард Ричардс, двојица од Дванаесторице, тада су биле једине особе у соби; први је био рањен на свиреп начин са четири метка, али се касније опоравио; други, Бог се постарао, извукао се, и то без рупе на својој одећи.

3. Џозеф Смит, [а]пророк и [б]виделац Господњи, учинио је више за спасење људи на овом свету, него ико ко је икада живео на њему, изузев самог Исуса. У кратком периоду од двадесет

135 1*а* УиЗ 5:22; 6:30. всп Мученик, мученištво.
б всп Смит, Џозеф, мл.
в всп Затвор у Картицу (САД).
г всп Смит, Хајрам.
2*а* всп Тејлор, Џон.
3*а* всп Пророк.
б всп Виделац.

година, обелоданио је Мормонову књигу, коју је превео даром и моћу Божјом, и био је средство којим је она објављена на два континента; послао је [в]пунину вечног јеванђеља, коју је она садржала, на сва четири краја земље, обелоданио је многа откривења и заповести које садржи ова књига Учења и завета, и пуно других важних докумената и упутстава на добробит деце човечје; сакупио више хиљада светаца последњих дана, установио велики [г]град, и оставио славу и име који се не могу избрисати. Живео је као велики и умро као велики у очима Бога и његовог народа, и налик многим Господњим помазаницима у древним временима запечатио је свој живот и своја дела сопственом [д]крвљу; као и његов брат Хајрам. У животу не беху растављени, ни у смрти не беху раздвојени!

4. Када је Џозеф отишао у Картиџ како би себе предао тобожњим захтевима закона, два или три дана пре свог убиства, рекао је: Идем као [а]јагње на клање; али сам смирен као летње јутро; савест ми је без кривице према Богу, и према свим људима. Умрећу невин, и за мене ће се рећи – хладнокрвно га убише. Истог јутра, након што се Хајрам спремао за полазак – може ли се рећи на клање? Да, јер тако беше – прочитао је следећи пасус, при крају дванаестог поглавља књиге Етерове, у Мормоновој књизи, и ту заврнуо лист:

5. *И догоди се да се молјах Господу да нејеврејима удели благодат, како би имали милосрђа. И догоди се да ми Господ рече: Не тиче се тебе немају ли они милосрђа, јер ти беше веран; стога, одећа је твоја [а]очишћена. Јер виде слабости своје, бићеш ојачан, све док не седнеш на место које ти припремих у становима Оца мога. А сада ја. . . желим због нејеврејима; да, а и браћи својој коју љубим, док се не срећнемо пред [б]судиштем Христовим, где ће свако знати да одећа моја није упрљана крвљу вашом.* [в]Завештаоци су сада мртви, и њихово завештање је на снази.

6. Хајрам Смит је имао четрдесет четири године у фебруару 1844. год, а Џозеф Смит је напунио тридесет осам у децембру, 1843. год; а отада па надаље имена њихова биће сврстана међу верске мученике; и читаоци из сваког народа биће подсећани да су Мормонова књига, и ова књига Учења и завета цркве, плаћене највећом крвљу деветнаестог века како би биле обелодањене за спасење уништеног света; и ако огањ може оштетити [а]зелено

3*в* УиЗ 35:17; 42:12. всп Обнова јеванђеља.
г всп Нави, у Илиноису (САД).
д Јев 9:16–17; УиЗ 136:39.
4*а* Иса 53:7.
5*а* УиЗ 88:74–75.
б Етер 12:36–38.
в Јев 9:16–17.
6*а* Лк 23:31.

дрво ради славе Божје, како лако ће сагорети суво дрвеће да би се очистио виноград покварености. Они су живели за славу, умрли за славу; и слава им је вечна награда. Од века до века ће се њихова имена преносити потомству као драгуљ посвећенима.

7. Нису били криви ни за један злочин, како се често и доказивало раније, и само су привођени у затвор због завере издајица и опаких људи; а њихова *невина крв* на поду затвора у Картицу је велики печат придодат „Мормонизму“ који се не може одбити ни на једном суду на земљи, а њихова *невина крв* на грбу државе Илиноис, уз прекршено обећање гувернера да треба да имају поверење у државу, сведочанство је о истини вечног јеванђеља који читав свет не може оспорити; а њихова *невина крв* на застави слободе, и на великој повељи Сједињених Америчких Држава, гласници су вере Исуса Христа, која ће дирнути срца поштених људи међу свим народима; и њихова *невина крв,* са свом невином крвљу свих мученика под [a]олтаром коју виде Јован, вапиће Господу над војскама док ту крв не освети на земљи. Амен.

136. ОДСЕК

Реч и воља Господња, дата преко председника Бригама Јанга у Винтер Квотерсу, у табору Израеловом, на територији племена Омаха, на западној обали реке Мисури, у близини Каунсил Блафса, у Ајови.

1–16 Објашњено је како табор Израелов треба да буде организован за путовање на запад. 17–27 Свецима је заповеђено да живе по бројним јеванђеоским правилима. 28–33 Свеци треба да певају, играју, да се моле, и да се уче мудрости. 34–42 Пророци су убијани да би могли бити поштовани а опаки осуђени.

Реч и воља Господња која се односи на табор Израелов на њиховом путовању на запад:

2. Нека се сав народ [a]Цркве Исуса Христа светаца последњих дана, и они који путују са њим, организују у групе, са заветом и обећањем да ће држати све заповести и одредбе Господа Бога нашега.

3. Нека се групе организују с вођама над [a]стотинама, вођама над педесетицама, и вођама над десетицама; са председником и његова два саветника на врху, под вођством Дванаесторице [b]апостола.

7 *а* Отк 6:9.
136 2 *а* всп Црква Исуса Христа светаца последњих дана.
3 *а* Изл 18:21–26.
б всп Апостол.

4. А ово ће бити наш [а]завет – да ћемо [б]ходати у складу са свим [в]обредима Господњим.

5. Нека се свака група обезбеди са запрегама, колима, намирницама, одећом, и другим потрепштинама за путовање, које могу да приуште.

6. Када се групе организују нека пођу у својој моћи, да припреме пут онима који ће остати.

7. Нека свака група, са својим вођама и председницима, одлучи колико њих може поћи на пролеће; а онда одаберe потребан број спремних и способних, да узму запреге, семе, и опрему за пољопривреду, да иду као пионири да се припреме за сетву пролећних усева.

8. Нека свака група понесе сразмерно вредности своје имовине, водећи [а]сиромашне, [б]удовице, [в]сирочад, и породице оних који су отишли у војску, како вапаји удовица и сирочади не би досегли до ушију Господњих против овог народа.

9. Нека свака група припреми домове, и њиве за гајење усева, за оне који ће остати у овом периоду; а ово је воља Господња за Његов народ.

10. Нека свако искористи сав свој утицај и имовину да премести овај народ на место где ће Господ сместити [а]кочић Сиона.

11. А ако чините то чиста срца, у свој верности, бићете [а]благословени, бићете благословени у стадима вашим, и у крдима вашим, и на њивама вашим, и у домовима вашим, и у породицама вашим.

12. Нека слуге моје Езра Т. Бенсон и Ерастус Сноу организују групу.

13. Нека слуге моје Орсон Прат и Вилфорд Вудруф организују групу.

14. Такође, нека слуге моје Амаса Лајмен и Џорџ А. Смит организују групу.

15. И нека одреде председнике, и вође над стотинама, и педесетицама, и десетицама.

16. И нека слуге моје које су одређене иду и поучавају овоме, и то вољу моју, свецима, како би били спремни да пођу у земљу мира.

17. Идите својим путем и чините како вам рекох, и не бојте се својих непријатеља; јер неће имати моћ да зауставе дело моје.

18. Сион ће бити [а]откупљен у време које ја одредим.

19. И ако ико настоји да изграђује себе, а не тражи мој [а]савет, неће имати моћ, и његово безумље ће се објавити.

20. Тражите; и [а]држите сва обећања која сте дали једни

4 *а* всп Завет.
б всп Ходати, ходати са Богом.
в всп Обреди.
8 *а* всп Сиромашан.
б всп Удовица.
в Јак 1:27; 3 Не 24:5.
10 *а* всп Кочић.
11 *а* Понз 28:1–14. всп Благословити, благословен, благослов.
18 *а* УиЗ 100:13.
19 *а* всп Савет.
20 *а* всп Поштен, поштење.

другима; и не [б]жудите за оним што је од брата вашега.

21. [а]Клоните се зла да узимате име Господње узалуд, јер ја сам Господ Бог ваш, и то [б]Бог очева ваших, и Бог Аврамов и Исаков и Јаковљев.

22. [а]Ја сам онај који изведе децу Израелову из земље Египатске; и мишица моја је испружена у последњим данима, да [б]спаси народ мој, Израел.

23. Престаните се међусобно [а]препирати; престаните да говорите [б]зло један о другоме.

24. Престаните се [а]опијати; и нека вас речи ваше узајамно [б]просветљавају.

25. Узајмиш ли нешто од ближњега свога, вратићеш оно што си [а]узајмио; а ако не можеш платити иди сместа и реци ближњему своме, да те не би осудио.

26. Пронађеш ли нешто што је твој ближњи [а]изгубио, марљиво ћеш га тражити док му то и не вратиш.

27. Бићеш [а]марљив у чувању онога што имаш, како би био мудар [б]управитељ; јер то је бесплатан дар Господа Бога твога, а ти си Његов управитељ.

28. Ако си весео, слави Господа [а]певањем, музиком, играњем, и [б]молитвом хвале и [в]захвалности.

29. Ако си [а]тужан, призивај Господа Бога твога с молбом, како би душа твоја била [б]радосна.

30. Не бој се својих непријатеља, јер су они у рукама мојим и учинићу с њима што год пожелим.

31. Мој народ мора бити [а]искушан у свему, како би могао да буде спреман да прими [б]славу коју имам за њега, и то славу Сиона; а онај који неће [а]прекор подносити није достојан царства мога.

32. Нека се онај коме недостаје знања учи [а]мудрости [б]понизујући се и призивајући име Господње, како би очи његове биле отворене да би видео, и уши његове биле отворене да би чуо.

33. Јер се [а]Дух мој шаље свету да просветли понизног и раскајаног, и на осуду безбожном.

34. Браћа ваша одбацише вас и ваше сведочанство, и то народ који вас [а]истера;

20 *б* всп Жудети.
21 *а* всп Богохуљење.
б Изл 3:6; 1 Не 19:10.
22 *а* Изл 13:18; Јер 2:5–7; 1 Не 5:15; Алма 36:28. всп Јахве.
б Јер 30:10; Јез 20:33–34; УиЗ 38:33.
23 *а* 3 Не 11:29–30. всп Препирка.
б УиЗ 20:54. всп Зло говорење.
24 *а* всп Реч мудрости.
б УиЗ 108:7.
25 *а* Пс 37:21; Мос 4:28. всп Дуг; Поштен, поштење.
26 *а* Лев 6:4; Понз 22:3.
27 *а* всп Марљивост.
б всп Управитељ, управљање.
28 *а* всп Певати.
б всп Молитва.
в 2 Дн 5:13; УиЗ 59:15–16. всп Захвалан, захвалити, захваљивање.
29 *а* 2 Сам 22:7.
б всп Радост.
31 *а* УиЗ 101:4. всп Недаћа.
б Рим 8:18; УиЗ 58:3–4. всп Слава.
в всп Укорити, прекор.
32 *а* всп Мудрост.
б всп Понизан, понизност.
33 *а* всп Свети Дух.
34 *а* всп Прогонити, прогон.

35. А сада долази дан невоље њихове, и то дани патње, као код жене која се порађа; а патња њихова ће бити велика док се журно не покају, да, врло журно.

36. Јер убијаху пророке, и оне који им беху послати; и проливаху невину крв, која вапи са земље против њих.

37. Зато, не чудите се овоме, јер још нисте [а]чисти; још увек не можете поднети славу моју; али ћете је видети ако сте верни у држању свих речи мојих које вам [б]дадох, од дана Адамових до дана Аврамових, од Аврама до Мојсија, од Мојсија до Исуса и Његових апостола, и од Исуса и Његових апостола до Џозефа Смита, кога позвах преко [в]анђела служитеља својих, слугу својих, и својим гласом са небеса, да оствари дело моје;

38. Чији темељ он положи, и беше веран, и узех га код себе.

39. Многе је зачудила његова смрт; али беше потребно да [а]запечати [б]сведочанство своје [в]крвљу својом, како би он био почаствован а опаки осуђени.

40. Зар вас не избавих од [а]непријатеља ваших, тако што оставих сведочанство о свом имену?

41. Сада, дакле, послушај, о народе [а]цркве моје; и ви старешине послушајте заједно, ви сте примили [б]царство моје.

42. Будите марљиви у држању свих заповести мојих, да не би судови сишли на вас, и ваша вера пропала, и да вас непријатељи ваши не би победили. Стога, ништа више за сада. Амен и Амен.

137. ОДСЕК

Виђење дато пророку Џозефу Смиту, у храму у Киртланду, у Охају, 21. јануара 1836. год. Повод је било служење обреда као припрема за посвећење храма.

1–6 Пророк види свог брата Алвина у целестијалном царству. 7–9 Откривено је учење о спасењу мртвих. 10 Сва деца су спашена у целестијалном царству.

[а]Небеса нам се отворише, и ја видех [б]целестијално царство Божје, и славу његову, да ли у [в]телу или ван њега не могу рећи.

2. Видех ненадмашну лепоту

37 *а* всп Чист, чистоћа.
б Хел 8:18.
в Отк 14:6; УиЗ 110:11–16; 128:19–21; ИЏС 1:30–47.
39 *а* Мос 17:20; УиЗ 135:3.
б всп Сведочанство.
в всп Мученик, мучеништво.
40 *а* Изл 23:22; УиЗ 8:4; 105:15.
41 *а* всп Црква Исуса Христа.
б Дан 7:27.
137 1 *а* Дела 7:55–56; 1 Не 1:8; Хел 5:45–49; ИЏС 1:43.
б всп Целестијална слава.
в 2 Кор 12:2–4; 1 Не 11:1; Мојсије 1:11.

[a]врата кроз која ће наследници овог царства ући, која беху налик [б]пламенима огњеним што круже;

3. А и [а]горећи престо Божји, на коме седе [б]Отац и [в]Син.

4. Видех лепе улице тог царства, које изгледаше као да су поплочане [а]златом.

5. Видех Оца [а]Адама и [б]Аврама; и [в]оца мога и [г]мајку моју; брата мога [д]Алвина, који одавно заспа.

6. И чудих се како је стекао [а]баштину у том царству, видевши да је напустио овај живот пре него што је Господ положио руке своје да сакупи Израел по [б]други пут, и није био [в]крштен за опрост греха.

7. Овако ми дође [а]глас Господњи, говорећи: Сви они који умреше [б]без знања о овом јеванђељу, који би га примили да им је било дозвољено да остану, биће [в]наследници [г]целестијалног царства Божјег;

8. Такође, сви они који буду умрли од сада па на даље без знања о њему, који [а]би га примили свим својим срцем, биће наследници тог царства;

9. Јер ја, Господ, [а]судићу свима према [б]делима њиховим, према [в]жељама срца њихових.

10. А видех такође да су сва деца која умру пре него што дођу у [а]доба урачунљивости [б]спашена у целестијалном царству небеском.

138. ОДСЕК

Виђење дато председнику Џозефу Ф. Смиту у Солт Лејк Ситију, у Јути, 3. октобра 1918. год. У свом уводном обраћању на 89. полугодишњој конференцији цркве, 4. октобра 1918. год, председник Смит је прогласио да је примио неколико божанских

2 *а* 2 Не 9:41; 31:17.
б Изл 24:17; Иса 33:14–15; Хел 5:23; УиЗ 130:7.
3 *а* Иса 6:1; Јез 1:26–28.
б всп Бог, Божанство – Бог Отац.
в всп Бог, Божанство – Бог Син.
4 *а* Отк 21:21; УиЗ 110:2.
5 *а* всп Адам.
б УиЗ 132:29. всп Аврам.
в УиЗ 124:19. всп Смит, Џозеф, ст.
г всп Смит, Луси Мек.
д ИЏС 1:4.
6 *а* всп Спасење за мртве.
б Иса 11:11; 1 Не 22:10–12; Јаков 6:2. всп Израел – Сакупљање Израела.
в Јн 3:3–5; 2 Не 9:23; Етер 4:18–19; УиЗ 76:50–52; 84:74. всп Крштење, крстити.
7 *а* Хел 5:30. всп Откривење.
б пџс 1 Пет 4:6 (Додатак); 2 Не 9:25–26; Мос 15:24.
в УиЗ 76:50–70.
г всп Целестијална слава.
8 *а* Алма 18:32; УиЗ 6:16.
9 *а* Отк 20:12–13. всп Суд, последњи.
б всп Дела.
в УиЗ 64:34. всп Срце.
10 *а* всп Извештај, урачунљив, урачунљивост.
б всп Спасење – Спасење деце.

саопштења током претходних месеци. Једно од њих, о Господњој посети духовима мртвих док је Његово тело било у гробници, председник Смит је примио претходног дана. Оно је записано одмах након завршетка конференције. Октобра 31. 1918. год. било је прослеђено савеницима у Првом председништву, Савету дванаесторице, и патријарху, и прихваћено је једногласно.

1–10 Председник Џозеф Ф. Смит промишља о записима Петровим и о посети Господа нашега духовном свету. 11–24 Председник Смит види да се праведни мртви скупљају у рају и да им Христ служује. 25–37 Он види како је проповедање јеванђеља организовано међу духовима. 38–52 Види Адама, Еву, и многе свете пророке у духовном свету који сматраше своје духовно стање пре васкрсења ропством. 53–60 Праведни мртви сада настављају своје дело у свету духова.

Трећег октобра године хиљаду деветсто осамнаесте, седех у својој соби [а]промишљајући о Светим писмима;

2. И размишљах о великој [а]помирбеној жртви коју учини Син Божји, за [б]откупљење света;

3. И великој и дивној [а]љубави коју су Отац и Син показали доласком [б]Откупитеља на свет;

4. Како би се преко [а]помирења Његовог, и [б]послушношћу начелима јеванђеља, људски род могао спасити.

5. Док бејах тако окупиран, мисли ми заокупише записи апостола Петра, [а]првобитним свецима расејаним широм [б]Понта, Галатије, Кападокије, и других делова Азије, где јеванђеље беше проповедано након распећа Христовог.

6. Отворих Библију и читах треће и четврто поглавље прве посланице Петрове, и док читах бејах веома ганут, више него икада раније, следећим одломцима:

7. „Јер и Христ једном за грехе наше пострада, праведник за неправеднике, да нас приведе к Богу, убијен у телу, али оживљен Духом:

8. „Којим оде и проповеда духовима у [а]тамници;

9. „Који некада беху непослушни, када их једном Бог трпељиво чекаше у време Нојево, када ковчег беше припреман, у коме мало, то јест, осам душа беше спасено од воде.“ (1 Пет 3:18–20.)

10. „Зато се и мртвима проповеда јеванђеље, да приме суд по

138 1*а* всп Промишљати.
2*а* Мт 20:28.
всп Помирити, помирење.
б всп План откупљења.
3*а* Јн 3:16.
всп Љубав.
б всп Откупитељ.
4*а* ЧВ 1:3.
б Мт 7:21.
всп Послушност, послушан, послушати.
5*а* ти првобитни свеци.
б 1 Пет 1:1.
8*а* Иса 61:1; Лк 4:18; УиЗ 76:73–74; 88:99.

човеку телом, а по Богу да живе духом.“ (1 Пет 4:6.)

11. Док промишљах о ономе што је [а]записано, [б]очи разумевања ми се отворише, и Дух Господњи [в]почину на мени, и видех мноштво [г]мртвих, и малих и великих.

12. И беше скупљено на једном месту безбројно друштво духова [а]праведника, који беху [б]верни у сведочанству о Исусу док живљаху у смртности;

13. И који приносише [а]жртву сличну великој жртви Сина Божјег, и [б]трпеше страдање у име свог Откупитеља.

14. Сви они напустише овај смртни живот, чврсти у [а]нади у славно [б]васкрсење, преко [в]благодати Бога [г]Оца и Његовог [д]Јединородног Сина, Исуса Христа.

15. Видех да беху испуњени [а]радошћу и весељем, и радоваше се заједно јер дан избављења њиховог беше близу.

16. Беху окупљени чекајући долазак Сина Божјег у [а]духовни свет, да прогласи откупљење њихово из [б]окова смрти.

17. Њихов уснули прах ће се [а]обновити у савршеној грађи, [б]кост у кости својој, и тетиве и месо на њима, [в]дух и тело ће се сјединити да се никада не раставе, како би примили пунину [г]радости.

18. Док је ово огромно мноштво чекало и разговарало, радујући се часу свог избављења из окова смрти, Син Божји се појави, проглашавајући [а]слободу заробљенима који беху верни;

19. И тамо им Он [а]проповедаше вечно [б]јеванђеље, учење васкрсења и откупљења људског рода од [в]пада, и од појединачних грехова, уз услов [г]покајања.

20. Али није отишао [а]опакима, нити је међу безбожнима и нераскајанима који се [б]укаљаше док беху у телу глас Његов био подигнут;

21. Ни побуњени који одбацише сведочанства и упозорења древних пророка не видеше присуство Његово, нити видеше лице Његово.

22. Где они беху, [а]тама владаше, али међу праведнима беше [б]мир;

23. А свеци се радоваху у свом

11 *а* всп Света писма – Вредност Светих писама.
б Еф 1:18; УиЗ 76:10, 12, 19.
в Иса 11:2.
г всп Дух.
12 *а* УиЗ 76:69–70.
б УиЗ 6:13; 51:19; 76:51–53.
13 *а* всп Жртва.
б Мт 5:10–12.
14 *а* Етер 12:4; Моро 7:3, 40–44.
всп Нада.
б всп Васкрсење.
в всп Благодат.
г всп Бог, Божанство – Бог Отац.
д всп Јединородни.
15 *а* Иса 51:11; Алма 40:12.
16 *а* Лк 23:43; Алма 40:11–12.
всп Рај.
б Морм 9:13.
17 *а* 2 Не 9:10–13.
б Јез 37:1–14.
в УиЗ 93:33–34.
г всп Радост.
18 *а* Иса 61:1.
всп Спасење за мртве.
19 *а* УиЗ 76:72–74.
б всп Јеванђеље.
в всп Пад Адама и Еве.
г всп Покајати се, покајање.
20 *а* Алма 40:13–14.
всп Опак, опакост; Пакао.
б 1 Не 10:21.
22 *а* всп Тама, духовна.
б всп Мир.

[а]откупљењу, и повише [б]колена и признаше Сина Божјег као свог Откупитеља и Избавитеља из мртвих и из [в]ланаца паклених.

24. Њихова лица сијаше, и [а]сјај из присуства Господњег почину на њима, и они [б]певаху хвале светом имену Његовом.

25. Зачудих се, јер сам разумео да је Господ провео око три године у служењу међу Јеврејима и међу онима из дома Израелов, настојећи да их поучи вечном јеванђељу и да их позове на покајање;

26. А онда, упркос Његовом моћном делу, и чудима, и проглашавању истине, великом [а]моћу и влашћу, беху само неколицина оних који послушаше глас Његов, и радоваху се у Његовом присуству, и примише спасење из руку Његових.

27. Али је Његова служба међу онима који су мртви била ограничена на [а]кратко време између распећа и Његовог васкрсења;

28. И чуђах се речима Петровим – где он рече да је Син Божји проповедао духовима у тамници, који некад беху непослушни, када их је једном Бог трпељиво чекао у време Нојево – и како сада беше могуће за Њега да проповеда овим духовима и изведе неопходно дело међу њима за тако кратко време.

29. И док се чуђах, очи ми се отворише, и разумевање моје [а]оживе, и опазих да Господ не пође лично међу опаке и непослушне који беху одбацили истину, да их поучи;

30. Али гле, међу праведнима, Он организова своје снаге и одреди гласнике, одевене [а]моћу и влашћу, и повери им да пођу и понесу светлост јеванђеља онима који су у [б]тами, и то [в]свим духовима човечјим; и тако се јеванђеље проповедало мртвима.

31. И изабрани гласници пођоше да проглашавају Господњи дан [а]милости и објављују [б]слободу заробљенима који су свезани, и то свима онима који би се покајали за своје грехе и примили јеванђеље.

32. Овако се јеванђеље проповедало онима који [а]умреше у својим гресима, без [б]знања истине, или у преступу, јер одбацише пророке.

33. Ови беху поучени [а]вери у Бога, покајању за грехе, [б]заступничком крштењу за [в]опрост греха, [г]дару Светога Духа полагањем руку,

23 *а* всп План откупљења.
б Рим 14:11; Мос 27:31.
в 2 Не 1:13; Алма 12:11.
24 *а* Пс 104:1–2; Иса 60:19; Отк 22:5; ИЈС 1:17. всп Светлост, светлост Христова.
б всп Певати.
26 *а* 1 Не 11:28.
27 *а* Мк 8:31.
29 *а* УиЗ 76:12.
30 *а* Лк 24:49.
б всп Тама, духовна.
в УиЗ 1:2.
31 *а* Иса 61:2; Лк 4:17–19.
б всп Слобода.
32 *а* Јн 8:21–24.
б УиЗ 128:5.
всп Знање.
33 *а* ЧВ 1:4. всп Вера.
б всп Крштење, крстити – Крштење за мртве; Обреди – Заступнички обреди.
в всп Опрост греха.
г всп Дар Светог Духа.

34. И свим другим начелима јеванђеља која је неопходно да познају да би се оспособили како би примили [а]суд по човеку телом, а по Богу да живе Духом.

35. И тако је обзнањено међу мртвима, и малима и великима, неправеднима као и вернима, да откупљење беше изведено кроз [а]жртву Сина Божјег на [б]крсту.

36. Тако је обзнањено да је наш Спаситељ приликом свог боравка у свету духова проводио своје време поучавајући и припремајући верне духове [а]пророка који су у телу сведочили о Њему;

37. Како би могли понети поруку о откупљењу свим мртвима, којима не би могао да оде лично, због њихове [а]побуне и преступа, да би преко служења слугу Његових и они могли чути речи Његове.

38. Међу великима и моћнима који беху скупљени на овом огромном скупу праведника беше отац [а]Адам, најдревнији и отац свих,

39. И наша славна мајка [а]Ева, с многима од њених верних кћери које живеше кроз векове и клањаше се истинитом и живом Богу.

40. [а]Авељ, први [б]мученик, беше тамо, и брат његов [в]Сит, један од моћних, који својим [г]ликом подсећа на оца свога, Адама.

41. [а]Ноје, који даде упозорење о потопу; [б]Сим, значајан [в]високи свештеник; [г]Аврам, отац верних; [д]Исак, [ђ]Јаков, и [е]Мојсије, велики законодавац Израелов;

42. И [а]Исаија, који прогласи пророштво да је Откупитељ помазан да утеши скрушене у срцу, да прогласи слободу [б]заробљенима, и да отвори [в]тамницу онима који су свезани, такође беху тамо.

43. Поред њих, [а]Језекиљ, коме беше показана у виђењу велика долина [б]сувих костију, које ће се оденути телима, како би поново изашли у [в]васкрсењу мртвих, као живе душе;

44. [а]Данило, који предвиде и наговести успостављање [б]царства Божјег у последњим данима, да никада више не би било поново уништено нити дато другом народу;

34 *а* всп Суд, последњи.
35 *а* Алма 34:9–16.
всп Жртва; Помирити, помирење.
б всп Крст; Распеће.
36 *а* УиЗ 138:57.
37 *а* УиЗ 138:20.
всп Побуна.
38 *а* всп Адам.
39 *а* Мојсије 4:26.
всп Ева.
40 *а* всп Авељ.
б всп Мученик, мученištво.
в всп Сит.
г Пос 5:3; Мојсије 6:10.
41 *а* всп Ноје, библијски патријарх.
б всп Сим.
в всп Високи свештеник.
г Пос 17:1–8.
всп Аврâм.
д Пос 21:1–5.
всп Исак.
ђ Пос 35:9–15.
всп Јаков, син Исаков.
е всп Мојсије.
42 *а* всп Исаија пророк.
б Иса 61:1–2.
в всп Пакао.
43 *а* всп Језекиљ.
б Јез 37:1–14.
в всп Васкрсење.
44 *а* всп Данило.
б Дан 2:44–45.
всп Царство Божје или царство небеско.

45. [а]Илија, који беше с Мојсијем на Гори [б]преображења;

46. И [а]Малахија, пророк који посведочи о доласку [б]Илије пророка – о коме и Морони говораше пророку Џозефу Смиту, проглашавајући да треба да дође пре него што наступи велики и страшан [в]дан Господњи – такође беху тамо.

47. Илија пророк је требало да усади у [а]срца деце обећања дата очевима њиховим,

48. Наговештавајући да ће се велико [а]дело вршити у [б]храмовима Господњим у [в]раздобљу пунине времена, за откупљење мртвих, и [г]печаћење деце са родитељима својим, да не би цела земља била ударена проклетством и сасвим опустошена приликом доласка Његовог.

49. Сви ови и многи други, чак и [а]пророци који су боравили међу Нефијцима и сведочили о доласку Сина Божјег, помешали су се у огромном скупу и чекали избављење своје,

50. Јер мртви гледаху на дуго одсуство својих [а]духова из тела као на [б]ропство.

51. Њих је Господ поучавао, и дао им је [а]моћ да изађу, након Његовог васкрсења из мртвих, да уђу у царство Оца Његовог, и тамо буду крунисани [б]бесмртношћу и [в]вечним животом,

52. И да наставе од тада па надаље да се баве својим пословима као што им је Господ обећао, и буду судеоници у свим [а]благословима који беху чувани за оне који Га љубе.

53. Пророк Џозеф Смит, и отац мој, Хајрам Смит, Бригам Јанг, Џон Тејлор, Вилфорд Вудруф, и други изабрани духови који беху [а]сачувани да дођу у пунини времена како би узели удела у полагању [б]темеља великог дела последњих дана,

54. Укључујући изградњу храмова и извођење обреда у њима ради откупљења [а]мртвих, и они беху у духовном свету.

55. Запазих да они беху и међу онима који су [а]племенити и велики који су били [б]изабрани у почетку да буду владари у цркви Божјој.

56. Чак и пре него што беху рођени, они, с многим другима, примише своје прве поуке у свету духова и беху [а]припремљени да

45 *а* всп Илија.
б всп Преображење.
46 *а* Мал 4:5–6; ИЈС 1:36–39. всп Малахија.
б УиЗ 110:13–15. всп Илија пророк.
в всп Други долазак Исуса Христа.
47 *а* УиЗ 128:17.
48 *а* всп Спасење за мртве.
б всп Храм, дом Господњи.
в всп Раздобље.
г всп Запечатити, печаћење; Породица – Вечна породица.
49 *а* Хел 8:19–22.
50 *а* всп Дух.
б УиЗ 45:17.
51 *а* 1 Кор 6:14; Алма 40:19–21.
б всп Бесмртан, бесмртност.
в УиЗ 29:43. всп Вечни живот.
52 *а* Иса 64:4; 1 Кор 2:9; УиЗ 14:7.
53 *а* всп Предодређење.
б УиЗ 64:33.
54 *а* всп Обреди – Заступнички обреди.
55 *а* Авр 3:22–24.
б всп Предодређење.
56 *а* Јов 38:4–7; Алма 13:3–7.

дођу у [б]време које Господ одреди да раде у [в]винограду Његовом за спасење душа човечјих.

57. Видех да верне [а]старешине овог раздобља, када напусте смртни живот, настављају своја дела проповедања јеванђеља покајања и откупљења, кроз жртву Јединородног Сина Божјег, међу онима који су у [б]тами и у ропству греха у великом свету духова мртвих.

58. Мртви који се покају биће [а]откупљени, кроз примање [б]обреда дома Божјег,

59. И након што платише казну због својих преступа, и [а]опрани су да би били чисти, примиће награду према [б]делима својим, јер су наследници спасења.

60. Тако ми виђење о откупљењу мртвих беше откривено, и сведочим, и знам да је овај запис [а]истинит, преко благослова Господа нашега и Спаситеља, Исуса Христа, баш тако. Амен.

56 *б* Дела 17:24–27.
в Јаков 6:2–3. всп Виноград Господњи.
57 *а* всп Старешина.
б всп Пакао.
58 *а* всп Откупити, откупљен, откупљење.
б всп Обреди.
59 *а* Алма 5:17–22. всп Опростити.
б всп Дела.
60 *а* всп Истина.

ЗВАНИЧНИ ПРОГЛАС 1

Библија и Мормонова књига поучавају да је моногамија стандард што се тиче брака сем ако Он не прогласи другачије (видети 2 књига Самуилова 12:7–8 и Јаков 2:27, 30). Следећи откривење дато Џозефу Смиту, упражњавање полигамног брака је установљено међу члановима цркве почетком 1840-тих (видети одсек 132). Од 1860-тих до 1880-тих, влада Сједињених Држава издала је законе којима је забранила ове религијске обичаје. Ови закони су на крају потврђени од стране врховног суда САД. Након што је примио откривење, председник Вилфорд Вудруф издао је следећи манифест, који је прихваћен од стране цркве као меродаван и обавезујући 6. октобра 1890. год. То је довело до престанка упражњавања полигамних бракова у цркви.

Ономе ко је надлежан:

У широко објављиваним новинским саопштењима, послатим из политичких разлога, из Солт Лејк Ситија, тврди се да је Повереништво државе Јута у свом недавном извештају министру унутрашњих

послова, навело да се полигамни бракови још увек склапају и да је четрдесет или више таквих бракова закључено у Јути од прошлог јуна или током прошле године, и да су у јавним проповедима вође цркве поучавале, охрабривале и подстицале наставак примењивања многоженства –

Ја, зато, као председник Цркве Исуса Христа светаца последњих дана, овим путем на најсвечанији начин проглашавам да су ове оптужбе лажне. Ми не поучавамо о многоженству нити о полигамним браковима, не одобравамо било коме да упражњава ту праксу, и поричем да су четрдесет или било који други број полигамних бракова склопљени у нашим храмовима или било где на овој територији.

Пријављен је један случај, у коме су стране навеле да је извршено венчање у Дому за даривање, у Солт Лејк Ситију, у пролеће 1889. год, али нисам могао да утврдим ко је извршио обред; шта год је учињено овим поводом било је без мог знања. Због овог наведеног случаја Дом за даривање је, по мом налогу, срушен без одлагања.

Како је конгрес донео законе који забрањују полигамне бракове, и они су проглашени уставним на врховном суду, ја, овим путем проглашавам своју намеру да се покоравам тим законима, и да ћу искористити свој утицај на чланове цркве којом председавам да чине то исто.

Нема ничега у мојим поучавањима цркве или поучавању мојих сарадника, током назначеног времена, што се може оправдано протумачити да је промовисало или охрабривало многоженство; и када се било који старешина цркве послужио језиком за који се чинило да преноси таква учења, био је одмах укорен. А сада, јавно проглашавам да је мој савет свецима последњих дана да се уздрже од склапања било каквог брака који је забрањен законом земље.

Вилфорд Вудруф
Председник Цркве Исуса Христа
светаца последњих дана

Председник Лоренцо Сноу је изјавио следеће:

„Предлажем, јер прихватамо Вилфорда Вудруфа за председника Цркве Исуса Христа светаца последњих дана, и као једину особу на земљи данас која држи кључеве обреда печаћења, да га сматрамо потпуно овлашћеним да на основу свог положаја изда манифест који је прочитан у нашем присуству, и који је издат 24. септембра 1890. год, и да као црква окупљена на генералној конференцији,

прихватимо његов проглас који се односи на полигамне бракове као меродаван и обавезујући."

Солт Лејк Сити, у Јути, 6. октобра 1890. год.

ОДЛОМЦИ ИЗ ТРИ ОБРАЋАЊА ПРЕДСЕДНИКА ВИЛФОРДА ВУДРУФА КОЈИ СЕ ОДНОСЕ НА МАНИФЕСТ

Господ никада неће допустити ни мени нити било коме ко стоји као председник ове цркве да вас води странпутицом. То није по плану. То није у науму Божјем. Да сам то покушао, Господ би ме померио са мог места, и тако ће учинити са сваким ко покуша да води децу човечју странпутицом од откривења Божјих и њихових дужности. (Шездесет и прва полугодишња генерална конференција цркве, у понедељак 6. октобра 1890. год. у Солт Лејк Ситију, у Јути. Објављено у *Deseret Evening News,* 11. октобра 1890. год. стр. 2.)

Није важно ко живи или ко умире, или ко је позван да води ову цркву, они морају да је воде с надахнућем Свемогућег Бога. Не чине ли тако, не могу то уопште чинити. . .

Недавно сам примио нека откривења, и то мени веома важна, и рећи ћу вам шта ми је Господ рекао. Дозволите ми да преусмерим ваше мисли на оно што се зове манифест. . .

Господ ми је рекао да свецима последњих дана поставим питање, а такође ми је рекао да ако они слушају шта им кажем и одговоре на постављено питање, Духом и моћу Божјом, сви ће одговорити на исти начин, и сви ће веровати исто у погледу овога.

Ово је питање: Који је најмудрији пут да свеци последњих дана следе – да и даље покушавају да упражњавају полигамне бракове, са законима земље против њих и уз противљење шездесет милиона људи, и по цену заплене и губитка свих храмова, и заустављања свих обреда у њима, и за живе и за мртве, и затварања Првог председништва и Дванаесторице и носилаца породица у цркви, и заплене личне имовине људи (све оно што би само по себи зауставило ту праксу); или, након што смо чинили и претрпели све ово кроз привржености овом начелу, да престанемо да га упражњавамо и да се покоримо закону, и чинећи тако оставимо пророке, апостоле и очеве код куће, да би могли поучити народ и приступити дужностима у цркви, и оставити такође храмове у рукама светаца, да би се могли побринути за обреде јеванђеља, и за мртве и за живе?

Господ ми је јасно показао у виђењу и откривењем шта би се догодило да нисмо престали с упражњавањем ове праксе. Да нисмо престали не бисте имали потребе за. . . било којим човеком у овом храму у Логану; јер би сви обреди били заустављени широм земље Сиона. Пометња би завладала широм Израела, и многи мушкарци би били притворени. Ова невоља би обухватила целу цркву, и били бисмо принуђени да престанемо с упражњавањем те праксе. Сада, питање је, да ли би требало престати на овај начин, или на начин који нам је Господ указао, и оставити наше пророке, апостоле и очеве слободнима, и храмове у рукама народа, како би мртви били откупљени. Велики број њих је већ избављен из тамнице духовног света помоћу овог народа, и да ли ће се дело наставити или ће се зауставити? Ово је питање које износим пред свеце последњих дана. Морате просудити сами. Желим да

одговорите на њега себе ради. Ја нећу одговорити на њега; али вам кажем да је то стање у коме бисмо били као народ да нисмо кренули путем којим јесмо.

Видех тачно шта би се догодило да није ништа учињено. Имао сам овај дух са собом већ дуже време. Али желим да кажем ово: Допустио бих да сви храмови оду из наших руку; сам бих отишао у затвор, и допустио да сваки мушкарац оде тамо, да ми Бог небески није заповедио да учиним оно што сам учинио, и када је дошао час да ми буде заповеђено да то учиним, све ми је било јасно. Отишао сам пред Господа, и записао шта ми је Господ заповедио да запишем. . .

Остављам вам ово, да узмете у обзир и размотрите. Господ је на делу с нама. (Конференција кочића Кеш, у Логану, у Јути, у недељу 1. новембра 1891. год. Објављено је у *Deseret Weekly,* 14. новембра 1891. год.)

Сада ћу вам рећи шта ми је показано и шта је Син Божји извршио поводом овога. . . Све ово би се догодило, као што Бог Свемогући живи, да манифест није дат. Зато, Син Божји је осетио потребу да представи све ово цркви и свету због себи знаних намера. Господ је прогласио успостављање Сиона. Прогласио је да треба да се заврши овај храм. Прогласио је да спасење живих и мртвих треба да буде дато у долинама ових планина. Свемогући Бог је прогласио да ђаво то не може спречити. Ако то можете разумети, то је кључ овога. (Из говора са шестог заседања посвећења храма у Солт Лејк Ситију, априла 1893. год. Куцани запис са службе посвећења, из архиве одсека за црквену историју, у Солт Лејк Ситију, у Јути.)

ЗВАНИЧНИ ПРОГЛАС 2

Мормонова књига поучава да су „сви једнаки пред Богом," укључујући „црнца и белца, роба и слободног, мушко и женско" (2. Нефи 26:33). Током црквене историје народи свих раса и националности у многим земљама су бивали крштени и живели као верни чланови цркве. Док је Џозеф Смит био жив, неколико црних мушких чланова цркве је било заређено у свештенство. Рано у историји цркве, црквене вође су престале да поверавају свештенство мушкарцима црне боје коже афричког порекла. Црквени записи не нуде јасан увид у порекло ове праксе. Чланови цркве су веровали да је за промену ове праксе потребно откривење од Бога и да се у молитви тражи вођство. Откривење је примио председник Спенсер В. Кимбал и предочено је другим црквеним вођама у храму у Солт Лејк Ситију 1. јуна 1978. год. Откривењем су се отклонила сва расна ограничења која су се примењивала у свештенству.

Ономе ко је надлежан:

30. септембра 1978. год. на 148. полугодишњој генералној конференцији Цркве Исуса Христа светаца последњих дана, председник

Н. Елдон Танер, први саветник у Првом председништву цркве, изнео је следеће:

Почетком јуна ове године, Прво председништво је најавило да је председник Спенсер В. Кимбал примио откривење које пружа свештеничке и храмске благослове свим достојним мушким члановима цркве. Председник Кимбал је затражио да обавестим конференцијски скуп да је, након што је примио ово откривење, које му је дошло након подужег размишљања и молитве у светим одајама у храму, представио то својим саветницима, који су га прихватили и одобрили. Након тога је представљено Већу дванаесторице апостола, који су га једногласно одобрили, а после тога је представљено свим врховним властима, које су га исто тако једногласно одобриле.

Председник Кимбал ме је замолио да сада прочитам ово писмо:

8. јун 1978. год.
Свим врховним и локалним службеницима Цркве Исуса Христа светаца последњих дана широм света:

Драга браћо:

Док смо се осведочавали о ширењу дела Господњег земљом, били смо захвални што су људи из многих народа одговорили на поруку обновљеног јеванђеља, и придруживали се цркви у све већем броју. То нас је надахнуло жељом да сваком достојном члану цркве пружимо све повластице и благослове које јеванђеље доноси.

Свесни обећања која су дали пророци и председници цркве који су нам претходили да ће једног дана, по Божјем вечном плану, сва наша достојна браћа примити свештенство, и када смо се осведочили у верност оних којима свештенство беше ускраћено, преклињали смо дуго и искрено у корист ове, наше верне браће, проводећи многе сате у горњој одаји храма понизно се молећи Господу за божанско вођство.

Он је чуо наше молитве, и откривењем нам је потврдио да је дуго обећавани дан дошао када сваки веран, достојан мушкарац у цркви може да прими свето свештенство, с моћу да примењује његову божанску власт, и ужива са својим вољенима у сваком благослову који од њега долази, укључујући и благослове храма. Према томе, сви достојни мушки чланови цркве могу да се заређују у свештенство без обзира на расу или боју. Саветујемо све свештеничке вође да следе правило пажљивог разговарања са свим кандидатима за заређење било у Ароново или Мелхиседеково свештенство како би били сигурни да задовољавају постављена мерила достојности.

Свечано проглашавамо да је Господ сада обзнанио вољу своју за благосиљање све деце Његове широм земље која ће слушати глас овлашћених слугу Његових, и припремити се да приме сваки благослов јеванђеља.

Искрено ваши,

Спенсер В. Кимбал
Н. Елдон Танер
Мерион Џ. Ромни

Прво председништво

Признавајући Спенсера В. Кимбала као пророка, видеоца, и откровитеља, и председника Цркве Исуса Христа светаца последњих дана, предложено је да као конститутивни скуп прихватимо ово откривење као реч и вољу Господњу. Сви који су за то молимо да то назначе подизањем своје десне руке. Има ли ко против, нека то покаже истим знаком.

Гласање за подршку наведеном предлогу било је потврђено једногласно.

У Солт Лејк Ситију, у Јути, 30. септембра 1978. год.

ДРАГОЦЕНИ БИСЕР

ИЗБОР ИЗ ОТКРИВЕЊА
ПРЕВОДА И ПРИПОВЕДАЊА
ЏОЗЕФА СМИТА,

ПРВОГ ПРОРОКА, ВИДЕОЦА И ОТКРОВИТЕЉА
ЦРКВЕ ИСУСА ХРИСТА
СВЕТАЦА ПОСЛЕДЊИХ ДАНА

САДРЖАЈ

Увод v
Мојсије 1
Аврам. 31
Цртеж 1 32
Цртеж 2 38
Цртеж 3 45
Џозеф Смит – Матеј 48
Историја Џозефа Смита 52
Чланци вере 69

УВОД

Драгоцени бисер је избор одабраног материјала који се односи на многе значајне аспекте вере и учења Цркве Исуса Христа светаца последњих дана. Ове списе је превео и саставио пророк Џозеф Смит и већина њих су објављивани у периодичним публикацијама цркве у његово време.

Прва збирка материјала који носи наслов Драгоцени бисер направљена је 1851. год. од стране старешине Франклина Д. Ричардса, који је тада био члан Савета дванаесторице и председник британске мисије. Сврха тога је била да се начине приступачнима неки важни чланци који су били у ограниченом оптицају у време Џозефа Смита. Како је црква расла широм Европе и Америке, било је потребно да ови списи постану доступни. Драгоцени бисер се широко користио и потом постао стандардно дело цркве одлуком Првог председништва и генералне конференције у Солт Лејк Ситију, 10. октобра 1880. год.

Направљено је неколико исправки у садржају у складу са потребама цркве. 1878. год. додати су делови књиге Мојсијеве који нису били садржани у првом издању. Године 1902. изостављени су делови Драгоценог бисера који су били дупликат материјала објављеног у Учењу и заветима. Подела на поглавља и стихове, са забелешкама, извршена је 1902. год. Прво издање са странама у две колоне, са регистром појмова, објављено је 1921. год. Нису извршене друге измене све до априла 1976. год, када су додата два списа с откривењима. Године 1979. ова два списа су уклоњена из Драгоценог бисера и смештена у Учење и завете, где се и сада налазе као одсек 137 и 138. У садашњем издању су извршене неке измене како би се текст усагласио с ранијим документима.

Ово што следи је кратак увод у актуелни садржај:

1. *Избор из књиге Мојсијеве.* Одломак из Књиге постања према преводу Библије од стране Џозефа Смита, започет јуна 1830. год.
2. *Књига Аврамова.* Надахнути превод записа Аврамових. Џозеф Смит је започео са превођењем 1835. год. након што је дошао до неких египатских папируса. Превод је објављиван у наставцима у часопису *Times and Seasons* од 1. марта 1842. год. у Навуу, у Илиноису.
3. *Џозеф Смит – Матеј.* Одломак из Матејевог сведочанства по преводу Библије Џозефа Смита (видети Учење и завети

45:60–61 ради увида у божанску наредбу да се започне превод Новог завета).

4. *Историја Џозефа Смита.* Одломци из званичног сведочанства и историје Џозефа Смита, које су он и његови писари припремали од 1838–1839 год. и који су у наставцима објављивани у часопису *Times and Seasons* у Навуу, у Илиноису, почев од 15. марта 1842. год.
5. *Чланци вере Цркве Исуса Христа светаца последњих дана.* Изјава Џозефа Смита објављена у часопису *Times and Seasons* 1. марта 1842. год, заједно са кратком историјом цркве популарно названо Писмо за Вентворта.

ИЗБОР ИЗ

КЊИГЕ МОЈСИЈЕВЕ

Одломак из превода Библије како је откривено пророку Џозефу Смиту, од јуна 1830. год. до фебруара 1831. год.

ПОГЛАВЉЕ 1.
(Јун 1830. год.)

Бог се открива Мојсију – Мојсије је преображен – Он се суочава са Сотоном – Мојсије види многе насељене светове – Син је створио безбројне светове – Божје дело и слава је да остварује бесмртност и вечни живот човека.

1 РЕЧИ Божје, које Он [а]говораше [б]Мојсију у време када Мојсије беше узнесен на веома високу гору,

2. И [а]виде он Бога [б]лицем у лице, и говораше с Њим, а [в]слава Божја беше на Мојсију; зато Мојсије могаше да [г]истраје у Његовом присуству.

3. И Бог прозбори Мојсију, говорећи: Гле, ја сам Господ Бог [а]Свемогући, и [б]Бескрајни је име моје; јер сам без почетка дана или краја година; и није ли то бескрајно?

4. И гле, ти си син мој; стога [а]погледај, и показаћу ти дело [б]руку својих; али не сва, јер су [в]дела моја без [г]краја, а и [д]речи моје, јер никада не престају.

5. Стога, нико не може видети сва моја дела, сем ако не види сву славу моју; а нико не може видети сву славу моју, и после тога остати у телу на земљи.

6. И имам дело за тебе, Мојсије, сине мој, и ти си на [а]слику [б]Јединорођенца мога, а Јединорођенац мој јесте и биће [в]Спаситељ, јер је пун [г]благодати и [д]истине; али [ђ]нема другог Бога сем мене, и све је присутно преда мном, јер све то [е]познајем.

7. А сада, гле, ову једну ствар показујем теби, Мојсије, сине

1 1*а* Алма 12:30; Мојсије 1:42.
б всп Мојсије.
2*а* Изл 3:6; 33:11; пцс Изл 33:20, 23 (Додатак); Јн 1:18; 6:46; Етер 3:6–16; Мојсије 1:11.
б Бр 12:6–8; Понз 34:10; УиЗ 17:1.
в Понз 5:24; Мојсије 1:13–14, 25.
всп Слава.
г всп Преображење.
3*а* Отк 11:17; 19:6; 1 Не 1:14; УиЗ 121:4.
всп Бог, Божанство.
б Иса 63:16; УиЗ 19:9–12; Мојсије 7:35.
всп Бескрајан.
4*а* Мојсије 7:4.
б Мојсије 7:32, 35–37.
в Пс 40:5; УиЗ 76:114.
г Пс 111:7–8; Мојсије 1:38.
д 2 Не 9:16; УиЗ 1:37–39.
всп Реч Божја.
6*а* Пос 1:26; Етер 3:14–15; Мојсије 1:13–16.
б всп Јединородни.
в всп Спаситељ.
г Јн 1:14, 17; Алма 13:9.
всп Благодат.
д Мојсије 5:7.
ђ 1 Цар 8:60; Иса 45:5–18, 21–22.
е 1 Не 9:6; 2 Не 9:20; Алма 18:32; УиЗ 38:1–2.
всп Свезнајући.

мој, јер си ти у свету, и сада ти је показујем.

8. И догоди се да Мојсије погледа, и проматраше [а]свет на коме је створен; и Мојсије [б]угледа свет и крајеве његове, и сву децу човечју која јесу, и која беху створена; чему се веома [в]дивио и чудио.

9. И присутност Божја се повуче од Мојсија, тако да слава Његова не беше на Мојсију; и Мојсије беше препуштен сам себи. А како беше препуштен сам себи, паде на земљу.

10. И догоди се да прође много часова пре него што Мојсије не задоби своју природну [а]снагу попут човека; и рече себи: Сада, због овога знам да је човек [б]ништа, што никада нисам могао да претпоставим.

11. Али сада моје сопствене очи видеше [а]Бога; али не [б]природне, већ моје духовне очи, јер моје природне очи не би могле да виде; јер бих [в]копнио и [г]умро у присуству Његовом; али слава Његова беше на мени; и видех [д]лице Његово, јер се [ђ]преобразих пред Њим.

12. И догоди се да када Мојсије рече ове речи, гле, [а]Сотона дође да га [б]искуша, говорећи: Мојсије, сине човечји, поклони ми се.

13. И догоди се да Мојсије погледа Сотону и рече: Ко си ти? Јер гле, ја сам [а]син Божји, на слику Јединорођенца Његовог; а где је слава твоја, да бих ти се клањао?

14. Јер гле, не бих могао гледати у Бога, да слава Његова не дође на мене, и да се не [а]преобразих пред Њим. Али тебе могу гледати као природан човек. Није ли засигурно тако?

15. Благословено да је име Бога мога, јер се дух Његов не повуче сасвим од мене, сем тога, где је слава твоја, јер она је тама за мене? И могу просудити између тебе и Бога; јер ми Бог рече: [а]Клањај се Богу, јер ћеш само Њему [б]служити.

16. Одлази одавде, Сотоно, не обмањуј ме; јер ми Бог рече: Ти си на [а]слику Јединорођенца мога.

17. И такође ми даде заповести када ме позва из огњеног [а]грма, говорећи: [б]Призивај Бога у име Јединорођенца мога, и клањај ми се.

18. И опет Мојсије рече: Нећу

8 *а* Мојсије 2:1.
б Мојсије 1:27.
в Пс 8:3–4.
10 *а* Дан 10:8, 17; 1 Не 17:47; Алма 27:17; ИЦС 1:20.
б Дан 4:35; Хел 12:7.
11 *а* всп Бог, Божанство.
б УиЗ 67:10–13; Мојсије 6:36.
в Изл 19:21.
г Изл 20:19.
д Пос 32:30; Мојсије 7:4.
ђ Мт 17:1–8. всп Преображење.
12 *а* Мојсије 4:1–4. всп Ђаво.
б Мојсије 6:49. всп Искушати, искушење.
13 *а* Пс 82:6; Јев 12:9; 1 Јн 3:2.
14 *а* всп Преображење.
15 *а* Мт 4:10. всп Клањати се.
б 1 Сам 7:3; 3 Не 13:24.
16 *а* Мојсије 1:6.
17 *а* Изл 3:2.
б Мојсије 5:8.

престати да призивам Бога, имам још штошта да Га упитам: јер слава Његова беше на мени, стога могу просудити између Њега и тебе. Одлази одавде, Сотоно.

19. А када, када Мојсије изрече ове речи, Сотона повика снажним гласом, и бесњаше на земљи, и заповеди, говорећи: ја сам [а]Јединороћенац, клањај ми се.

20. И догоди се да се Мојсије веома уплаши; и како се уплаши, виде горчину [а]пакла. Ипак, [б]призивајући Бога, прими снагу, и заповеди, говорећи: Одлази од мене Сотоно, јер ћу се само овом једином Богу клањати, који је Бог славе.

21. И ево [а]Сотона поче да дрхти, и земља се протресе; а Мојсије задоби снагу, и призва Бога говорећи: У име Јединороћенца, одлази одавде, Сотоно.

22. И догоди се да Сотона повика снажним гласом, уз плач, и јаук и [а]шкргут зуба; и отиде одатле, и то из присуства Мојсијевог, и он га више није видео.

23. А сада Мојсије посведочи о овоме; али због опакости то се није задржало међу децом човечјом.

24. И догоди се да када Сотона отиде из присуства Мојсијевог, Мојсије подиже своје очи ка небу, испуњен [а]Светим Духом, који сведочи о Оцу и Сину;

25. И призивајући име Божје, виде славу Његову поново, јер она беше на њему, и чу глас, који говори: Благословен си, Мојсије, јер те ја, Свемогући, изабрах, и бићеш учињен јачим од многих [а]вода; јер ће оне слушати твоју [б]заповест као да си ти [в]Бог.

26. И гле, с тобом сам, и то до краја дана твојих; јер ћеш ти [а]избавити народ мој из [б]ропства, и то мој [в]изабрани [г]Израел.

27. И догоди се, док глас говораше, Мојсије баци поглед и [а]виде земљу, да, и то целу, и не беше ниједног дела који није видео, распознавајући то Духом Божјим.

28. А виде и становнике њене, и не беше душе коју није видео; и распозна их Духом Божјим; а број њихов беше велики, и то беху безбројни као песак на обали морској.

29. И виде многа копна; и свако копно је названо [а]земљом, и беше становника на лицу њиховом.

30. И догоди се да Мојсије призва Бога, говорећи: Реци ми, молим ти се, зашто је све то такво, и чиме си све то створио?

---

19 *а* Мт 24:4–5.
20 *а* всп Пакао.
б ИЦС 1:15–16. всп Молитва.
21 *а* всп Ђаво.
22 *а* Мт 13:41–42; Мос 16:1–3.
24 *а* всп Свети Дух.
25 *а* Изл 14:21–22.
б всп Моћ; Свештенство.
в Изл 4:16.
26 *а* Изл 3:7–12.
б 1 Не 17:23–25.
в всп Изабран.
г 1 Цар 8:51–53. всп Израел.
27 *а* УиЗ 88:47; Мојсије 1:8. всп Виђење.
29 *а* всп Земља.

31. И гле, слава Господња беше на Мојсију, тако да Мојсије стајаше у присуству Божјем, и говораше с Њим [а]лицем у лице. А Господ Бог рече Мојсију: У своју [б]сврху начиних ово. Она остаје у мени и ту је мудрост.

32. И по [а]речи моћи своје, то створих, а она је Јединородни Син мој, који је пун [б]благодати и [в]истине.

33. И [а]светове безбројне [б]створих, а створих их у сврху своју; и по Сину их створих, који је мој [в]Јединорођенац.

34. А [а]првог човека од свих људи назвах [б]Адам, а њих је [в]много.

35. Али само извештај о овој земљи, и о становницима њеним, дајем теби. Јер гле, много је светова који прођоше по речи моћи моје. И много је оних који сада стоје, и безбројни су за човека; али је за мене све избројиво, јер су моји и ја их [а]познајем.

36. И догоди се да Мојсије прозбори Господу, говорећи: Буди милостив слузи своме, о Боже, и причај ми о овој земљи, и о становницима њеним, а и о небесима, а онда ће слуга твој бити задовољан.

37. А Господ прозбори Мојсију, говорећи: [а]Небеса, њих је пуно, и не могу се набројати за човека; али су мени избројива, јер су моја.

38. И као што ће једна земља проћи, и небеса њена, баш тако ће друга доћи; и нема [а]краја делима мојим, нити речима мојим.

39. Јер гле, ово је [а]дело моје и [б]слава моја – да остварујем [в]бесмртност и [г]вечни живот човека.

40. А сада, Мојсије, сине мој, говорићу ти о земљи овој на којој стојиш; и [а]записиваћеш оно што ћу ти говорити.

41. И у дан када деца човечја буду држала речи моје ништавним и [а]уклонила многе од њих из књиге коју ћеш написати, гле, подићи ћу још једнога [б]попут тебе; и [в]оне ће поново бити међу децом човечјом – међу свима онима који верују.

42. (Ове речи су [а]изговорене Мојсију на гори, а име њено неће бити познато међу децом

31 *а* Понз 5:4; Мојсије 1:11.
б Иса 45:17–18; 2 Не 2:14–15.
32 *а* Јн 1:1–4, 14; Јев 1:1–3; Отк 19:13; Јаков 4:9; Мојсије 2:1, 5. всп Исус Христ.
б Пс 19:1; Мојсије 5:7–8. всп Благодат.
в всп Истина.
33 *а* Пс 8:3–4; УиЗ 76:24; Мојсије 7:29–30.
б всп Створити, стварање.
в Мојсије 1:6.
34 *а* Мојсије 3:7.
б Авр 1:3. всп Адам.
в Мојсије 4:26; 6:9.
35 *а* Мојсије 1:6; 7:36. всп Свезнајући.
37 *а* Авр 4:1. всп Небо.
38 *а* Мојсије 1:4.
39 *а* Рим 8:16–17; 2 Не 2:14–15. всп План откупљења.
б всп Слава.
в всп Бесмртан, бесмртност.
г всп Вечни живот.
40 *а* 2 Не 29:11–12.
41 *а* 1 Не 13:23–32; Мојсије 1:23.
б 2 Не 3:7–19.
в 1 Не 13:32, 39–40; УиЗ 9:2.
42 *а* Мојсије 1:1.

човечјом. А сада су изговорене теби. Не показуј их никоме осим онима који верују. Баш тако. Амен.)

ПОГЛАВЉЕ 2.

(од јуна до октобра 1830. год.)

Бог ствара небеса и земљу – Створени су сви облици живота – Бог ствара човека и даје му власт над свиме.

И догоди се да Бог прозбори Мојсију, говорећи: Гле, [а]откривам ти о овом [б]небу, и овој [в]земљи; запиши речи које говорим. Ја сам почетак и крај, [г]Свемогући Бог; по свом [д]Јединорођенцу [ђ]створих све ово; да, у почетку створих небо, и земљу на којој стојиш.

2. А [а]земља беше без облика, и пуста; и учиних да се тама успе на површину бездана; и Дух мој се креташе по површини воде; јер, ја сам Бог.

3. И ја, Бог, рекох: Нека буде [а]светлост; и беше светлост.

4. И ја, Бог, видех светлост; а та светлост беше [а]добра. И ја, Бог, раставих светлост од таме.

5. И ја, Бог, назвах светлост дан; а таму назвах ноћ, и то учиних [а]речју моћи своје, и беше учињено како [б]рекох; и би вече и би јутро, [в]дан први.

6. И опет, ја, Бог, рекох: Нека буде [а]свод посред воде, и беше тако, баш као што говорах; и рекох: Нека се раставе воде од вода; и беше учињено;

7. И ја, Бог, начиних свод и раздвојих [а]воде, да, велике воде под сводом од вода које беху над сводом, и беше баш тако како говорах.

8. И ја, Бог, назвах свод [а]небо; и би вече и би јутро, дан други.

9. И ја, Бог, рекох: Нека се воде под небом сакупе на [а]једно место, и беше тако; и ја, Бог рекох: Нека буде суво копно; и беше тако.

10. И ја, Бог, назвах суво копно [а]земља; а сакупљене воде назвах море; и ја, Бог, видех да све што начиних беше добро.

11. И ја, Бог, рекох: Нека земља изнедри [а]траву, биље, што носи семе, и дрво плодно, што рађа плодом, по својој врсти, и дрво родно, чије ће семе само по себи бити на земљи, и беше баш тако како говорах.

12. И земља изнедри траву, биљке од којих свака носи семе по својој врсти, и дрво које носи плод, у коме је семе његово, по својој врсти; и ја, Бог, видех да

2 1*а* Мојсије 1:30, 36.
б всп Небо.
в Мојсије 1:8.
г всп Бог, Божанство – Бог Отац.
д всп Јединородни.
ђ всп Створити, стварање.
2*а* Пос 1:2; Авр 4:2.
3*а* УиЗ 88:6–13. всп Светлост, светлост Христова.
4*а* Пос 1:4; Авр 4:4.
5*а* Мојсије 1:32.
б 2 Кор 4:6.
в Пос 1:5.
6*а* Пос 1:6–8.
7*а* Авр 4:9–10.
8*а* всп Небо.
9*а* Пос 1:9; Авр 4:9.
10*а* всп Земља.
11*а* Пос 1:11–12; Авр 4:11–12.

све оно што начиних беше добро;

13. И би вече и би јутро, дан трећи.

14. И ја, Бог, рекох; Нека буду видела на своду небеском, да раздвоје дан од ноћи, и нека буду као назнаке, и за доба, и за дане, и за године;

15. И нека светле на своду небеском да обасјавају земљу; и би тако.

16. И ја, Бог, створих два велика видела; веће [а]видело да влада дању, а мање видело да влада ноћу, и веће видело беше сунце, а мање видело беше месец; а и звезде беху створене и то по речи мојој.

17. И ја, Бог, поставих их на свод небески да дају светлост земљи,

18. И сунце да влада дању, и месец да влада ноћу, и да раставе светлост од таме; и ја, Бог, видех да све ово што створих беше добро;

19. И би вече и би јутро, дан четврти.

20. И ја, Бог, рекох: Нека воде изнедре обиље живих створења која се крећу, и птице које лете над земљом под сводом небеским.

21. И ја, Бог, створих велике [а]китове, и сва жива створења која се крећу, која воде изнедрише у обиљу, по врстама њиховим, и све птице крилате по врстама њиховим; и ја, Бог, видех да све што створих беше добро.

22. И ја, Бог, благослових их, говорећи: Будите плодни, и [а]множите се, и напуните воде морске; и нека се птице множе на земљи;

23. И би вече и би јутро, дан пети.

24. И ја, Бог, рекох: Нека земља изнедри живо створење по врсти његовој, стоку, и све оно што пуже, и звери земаљске по врстама њиховим, и беше тако;

25. И ја, Бог, начиних звери земаљске по врстама њиховим, и стоку по врстама њиховим, и све што пуже по земљи по врстама њиховим; и ја, Бог, видех да све ово беше добро.

26. И ја, Бог, рекох свом [а]Јединорођенцу, који са мном беше од почетка: [б]Начинимо човека по [в]обличју своме, налик себи; и беше тако. И ја, Бог, рекох: Нека [г]владају над рибама морским, и над птицама на небу, и над стоком, и над свом земљом, и над сваким бићем што пуже по земљи.

27. И ја, [а]Бог, створих човека по свом обличју, по обличју Јединорођенца мога створих га; мушко и женско створих их.

28. И ја, Бог, благослових их, и рекох им: Будите плодни, и

16 *а* Пос 1:16.
21 *а* Пос 1:21; Авр 4:21.
22 *а* Пос 1:22–25; Авр 4:22–25.
26 *а* всп Исус Христ.
б всп Створити, стварање.
в Пос 1:26–27; Мојсије 6:8–10; Авр 4:26–27.
г Пос 1:28; Мојсије 5:1; Авр 4:28.
27 *а* всп Бог, Божанство.

[а]множите се, и напуните земљу, и владајте њоме, и имајте власт над рибама морским, и над птицама небеским, и над сваким живим створом што се креће по земљи.

29. И ја, Бог, рекох човеку: Гле, дадох вам сво биље што носи семе, што је по свој земљи, и свако дрво родно што носи семе; биће вам за [а]храну.

30. И свакој звери земаљској, и свакој птици небеској, и свему што пуже по земљи, чему ја подарим живот, биће дато сво чисто биље за храну; и беше тако, баш као што говорах.

31. И ја, Бог, видех све што начиних, и гле, све што начиних беше веома [а]добро; и би вече и би јутро, дан [б]шести.

ПОГЛАВЉЕ 3.

(од јуна до октобра 1830. год.)

Бог̄ је све ств̄орио као духовно пр̄е нег̄о шт̄о беше у пр̄иродном облику на земљи – Он ств̄ори човека, пр̄во т̄ело на земљи – Жена је п̄омоћница пр̄икладна човеку.

Тако су небо и земља [а]довршени, и сва [б]војска њихова.

2. И седмог дана ја, Бог, заврших дело своје, и све оно што начиних; и [а]одморих се [б]седмог дана од свих дела својих, и све оно што начиних беше довршено, и ја, Бог, видех да то беше добро;

3. И ја, Бог, [а]благослових седми дан, и посветих га; јер тада се одморих од сваког [б]дела свога које ја, Бог, створих и начиних.

4. А сада, гле, кажем вам да су ово поколења неба и земље, када беху створени, у дану када ја, Господ Бог, начиних небо и земљу,

5. И сваку биљку са њиве [а]пре него што беше на земљи, и сваку травку са њиве пре него што порасте. Јер ја, Господ Бог, све [б]створих, о чему говорах, [в]духовно, пре него што беше у природном облику на лицу земаљском. Јер ја, Господ Бог, не учиних да пада киша на лице земље. И ја, Господ Бог, [г]створих сву децу човечју; али још увек не створих и човека да обрађује [д]земљу; јер на [ђ]небу их [е]створих; и још увек није било тела на земљи, нити у води, нити у ваздуху;

6. Али ја, Господ Бог, говорах, и подиже се [а]сумаглица са земље, и натопи сво лице земље.

---

28 *а* Мојсије 5:2.
29 *а* Пос 1:29–30; Авр 4:29–30.
31 *а* Пос 1:31; УиЗ 59:16–20.
б Изл 20:11; Авр 4:31.
3 1 *а* всп Створити, стварање.
б Пос 2:1; Авр 5:1.
2 *а* Пос 2:2–3; Авр 5:2–3. всп Покој.
б всп Шабат.
3 *а* Мос 13:19.
б Изл 31:14–15.
5 *а* Пос 2:4–5; Авр 5:4–5.
б Мојсије 6:51.
в УиЗ 29:31–34; Авр 3:23. всп Духовно стварање.
г всп Дух.
д Пос 2:5.
ђ всп Небо.
е всп Човек, људи – Човек, духовно дете Небеског Оца.
6 *а* Пос 2:6.

7. И ја, Господ Бог, обликовах човека од [а]праха земаљског, и удахнух у ноздрве његове дах живота; и [б]човек поста жива [в]душа, [г]прво тело на земљи, и први човек; ипак, све беше створено пре тога; духовно беху створени и начињени према речи мојој.

8. И ја, Господ Бог, засадих врт источно у [а]Едену, и тамо ставих човека кога сам обликовао.

9. И ја, Господ Бог начиних да из земље израсте свако дрво, природно, да буде угодно очима човечјим; и да га човек гледа. И оно постаде такође жива душа. Јер беше духовно на дан када га створих; јер остаје у кругу у коме га ја, Бог створих, да, и то све оно што припремих на корист човеку; и човек виде да је то добро за храну. И ја, Господ Бог, засадих и [а]дрво живота посред врта, а и [б]дрво познања добра и зла.

10. И ја, Господ Бог, учиних да река потече из Едена да натопи врт; а отуда се разгранала, и преточила у четири [а]реке.

11. И ја, Господ Бог, назвах прву Фисон, и она тече око целе земље евилске, где ја, Господ Бог, створих пуно злата;

12. И злато из те земље беше добро, а тамо беше и бдела и драгог камена оникса.

13. А име друге реке је Геон; она тече око целе земље хуске.

14. А име треће реке је Хидекел; она тече ка истоку Асирије. А четврта река је била Еуфрат.

15. И ја, Господ Бог, узех човека, и ставих га у Еденски врт, да га обрађује и да га чува.

16. И ја, Господ Бог, заповедих човеку, говорећи: Са сваког дрвета можеш слободно јести,

17. Али са дрвета познања добра и зла, не смеш јести; ипак, можеш сам [а]бирати, јер ти је то дато; али, запамти да сам ти то забранио, јер оног [б]дана када са њега будеш јео сигурно ћеш [в]умрети.

18. И ја, Господ Бог, рекох свом [а]Јединорођенцу да није добро да човек буде сам; стога ћу му начинити [б]помоћницу прикладну њему.

19. И од земље ја, Господ Бог, обликовах сваку звер пољску, и сваку птицу небеску; и заповедих им да дођу к Адаму, да види како ће коју назвати; и оне такође беху живе душе; јер ја, Бог, удахнух у њих дах живота, и заповедих да како год Адам назове свако живо створење, такво треба да буде име његово.

20. И Адам даде имена свој стоци, и птицама небеским, и свакој звери пољској; али се за

7*а* Пос 2:7; Мојсије 4:25; 6:59; Авр 5:7.
б всп Адам.
в всп Душа.
г Мојсије 1:34.
8*а* всп Еден.
9*а* всп Дрво живота.
б Пос 2:9.
10*а* Пос 2:10.
17*а* Мојсије 7:32.
всп Слобода избора.
б Авр 5:13.
в Пос 2:17.
всп Смрт, физичка; Смртан, смртност.
18*а* всп Јединородни.
б Пос 2:18; Авр 5:14.

Адама не нађе помоћница прикладна њему.

21. И ја, Господ Бог, пустих дубок сан на Адама; и он заспа, и узех једно од његових ребара и ставих месо на место његово;

22. А од ребра које ја, Господ Бог, узех од човека, начиних [а]жену, и доведох је човеку.

23. А Адам рече: Ово је, сада знам, кост од мојих костију, и [а]тело од мог тела; назваће се женом, јер је узета од човека.

24. Зато ће човек оставити оца свога и мајку своју, и [а]прионуће уз жену своју; и биће они [б]једно тело.

25. И они беху обоје голи, човек и жена његова, и не беше их срамота.

ПОГЛАВЉЕ 4.

(од јуна до октобра 1830. год.)

Како је Сотона постао ђаво – Он куша Еву – Адам и Ева падају, и смрт улази у свет.

И ја, Господ Бог, прозборих Мојсију, говорећи: Тај [а]Сотона, коме ти заповеди у име Јединорођенца мога, онај је који беше од [б]почетка, и он дође преда ме, говорећи – Гле, овде сам, пошаљи мене, ја ћу бити твој син, и откупићу сав људски род, како ни једна душа не би била изгубљена, и то ћу сигурно [в]учинити; стога, пружи ми част своју.

2. Али, гле, љубљени [а]Син мој, који беше мој љубљени и [б]изабрани од почетка, рече ми – [в]Оче, нека буде [г]воља Твоја, и [д]слава Твоја нека буде заувек.

3. Стога, јер се Сотона [а]побуни против мене, и настојаше да уништи човекову [б]слободу избора, коју му ја, Господ Бог дадох, тражећи и да му предам моћ своју; моћу Јединорођенца мога, учиних да он буде [в]оборен;

4. И он постаде Сотона, да, и то ђаво, отац свих [а]лажи, да обмањује и заслепљује људе, и да их води заробљене по својој вољи, и то све оне који не послушају глас мој.

5. А сада змија беше [а]препреденија од било које звери пољске коју ја, Господ Бог, начиних.

6. И Сотона усади то у срце змије (јер је он одвукао многе за собом), и настојао је да превари [а]Еву, јер није познавао намисао Божју, стога је настојао да уништи свет.

7. И он рече жени: Да, рече

22*а* всп Ева; Жена, жене.
23*а* Пос 2:23; Авр 5:17.
24*а* Пос 2:24; УиЗ 42:22; 49:15–16; Авр 5:17–18.
б всп Брак, женити.
4 1*а* всп Ђаво.
б УиЗ 29:36–37.
в Иса 14:12–15.
2*а* всп Исус Христ.
б Мојсије 7:39; Авр 3:27. всп Предодређење.
в всп Бог, Божанство – Бог Отац.
г Лк 22:42.
д всп Слава.
3*а* всп Савет на небу.
б всп Слобода избора.
в УиЗ 76:25–27.
4*а* 2 Не 2:18; УиЗ 10:25. всп Лагање; Обманути, обмана.
5*а* Пос 3:1; Мос 16:3; Алма 12:4.
6*а* всп Ева.

ли Бог – Немојте јести са сваког дрвета у врту? (И он говораше устима змије.)

8. А жена рече змији: Можемо јести плодове с дрвећа у врту;

9. Али о плоду са дрвета које видиш у средини врта, Бог рече – Немојте га јести, нити га дирати, да не бисте умрли.

10. И змија рече жени: Сигурно нећете умрети;

11. Јер Бог зна да ће вам се, онога дана када са њега будете јели, очи отворити, и бићете као богови, познавајући добро и зло.

12. И када жена виде да је дрво добро за јело, и да је постало угодно за очи, и дрво пожељно да је учини мудром, она узе од плода његовог, и поједе, а даде и свом мужу поред ње, и он поједе.

13. И обома су се очи отвориле, и знадоше да беху голи. И сашише смоквино лишће и начинише себи кецеље.

14. И чуше глас Господа Бога, док су ходали вртом, по дневној хладовини; и Адам и жена његова одоше да се сакрију од присуства Господа Бога међу дрвеће у врту.

15. А ја, Господ Бог, позвах Адама, и рекох му: Куда идеш?

16. И он рече: Чух глас твој у врту, и уплаших се, јер видех да сам го, и сакрих се.

17. А ја, Господ Бог, рекох Адаму: Ко ти је рекао да си го? Јеси ли јео са дрвета са кога сам ти заповедио да не једеш, јер ћеш у супротном сигурно умрети?

18. А човек рече: Жена коју си ми дао, и заповедио да остане са мном, дала ми је плод са дрвета и ја сам јео.

19. И ја, Господ Бог рекох жени: Шта си то учинила? А жена рече: Змија ме је преварила, и ја сам јела.

20. И ја, Господ Бог, рекох змији: Зато што си ово учинила бићеш проклета над свом стоком, и над сваком звери пољском, на стомаку свом ходаћеш, и прашину ћеш јести свих дана живота свога;

21. И поставићу непријатељство између тебе и жене, између семена твога и семена њеног; и оно ће рањавати главу твоју, а ти ћеш рањавати његову пету.

22. Ја, Господ Бог, рекох жени: Увећаћу навелико тугу твоју и муке твоје по зачећу. У муци својој рађаћеш децу, и воља твоја ће бити уз мужа твога, и он ће владати над тобом.

23. А Адаму, ја, Господ Бог, рекох: Зато што си послушао глас жене своје, и јео од плода са дрвета за које сам ти заповедио, говорећи – Не једи са њега, земља ће бити проклета тебе ради;

7*а* всп Еден.
11*а* Пос 3:3–6; Мојсије 5:10.
б Алма 12:31.
12*а* Пос 3:6.
б всп Пад Адама и Еве.
13*а* Пос 2:25.
14*а* Пос 3:8.
15*а* Пос 3:9.
17*а* Мојсије 3:17.
19*а* Пос 3:13; Мос 16:3.
20*а* Пос 3:13–15.
22*а* Пос 3:16.

у муци својој јешћеш с ње свих дана свог живота.

24. Трње и коров ће ти рађати, а ти ћеш јести зеље пољско.

25. У [а]зноју лица свог јешћеш хлеб свој, док се не вратиш у земљу – јер ћеш сигурно умрети – јер од ње си узет: јер си [б]прах, и у прах ћеш се вратити.

26. И Адам назва своју жену именом Ева, јер је мајка свих живих; јер тако ја, Господ Бог, назвах прву од свих жена, а њих је [а]пуно.

27. Адаму, и жени његовој, начиних, ја Господ Бог, одећу од коже и [а]обукох их.

28. И ја, Господ Бог, рекох свом Јединорођенцу: Гле, [а]човек поста као један од нас [б]знајући добро и зло; а сада да не би испружио руку своју и [в]узео од [г]дрвета живота, и јео и живео довека,

29. Стога ћу га ја, Господ Бог, истерати из [а]Еденског врта, да обрађује земљу од које је узет;

30. Јер као што ја, Господ Бог, живим, баш тако [а]речи моје не могу бити празне, јер како излазе из уста мојих, морају се испунити.

31. Тако ја истерах човека, и поставих источно од Еденског врта, [а]херувиме и пламени мач, који се окрета у сваком смеру да би чували пут ка дрвету живота.

32. (И ово су речи које говорах слузи свом Мојсију, а оне су истините и по мојој вољи; и говорах их теби. Гледај да их не показујеш никоме, док ти ја не заповедим, осим онима који верују. Амен.)

ПОГЛАВЉЕ 5.

(од јуна до октобра 1830. год.)

Адам и Ева рађају децу – Адам приноси жртву и служи Богу – Рођени су Кајин и Авељ – Кајин се буни, љуби Сотону више него Бога, и постаје Пропаст – Убиство и опакост се шире – Јеванђеље се проповеда од почетка.

И догоди се да након што их ја, Господ Бог, истерах, Адам поче да обрађује земљу, и да има [а]власт над свим зверадима пољским, и да једе хлеб свој у зноју са чела свог, како сам му ја Господ заповедио. А и Ева, жена његова, беше радила с њим.

2. И Адам је познавао жену своју, и она му [а]роди синове и [б]кћери, и они почеше да се [в]множе и да попуњавају земљу.

25*а* Пос 3:17–19.
всп Пад Адама и Еве.
б Пос 2:7;
Мојсије 6:59;
Авр 5:7.
26*а* Мојсије 1:34; 6:9.
27*а* всп Скромност.
28*а* Пос 3:22.
всп Човек, људи – Човек, могућност да постане као Небески Отац.
б всп Знање.
в Алма 42:4–5.
г Пос 2:9;
1 Не 11:25;
Мојсије 3:9.
всп Дрво живота.
29*а* всп Еден.
30*а* 1 Цар 8:56;
УиЗ 1:38.
31*а* Алма 42:3.
всп Херувими.

5 1*а* Мојсије 2:26.
2*а* Пос 5:4.
б УиЗ 138:39.
в Пос 1:28;
Мојсије 2:28.

3. И од тада па надаље, синови и [а]кћери Адамови почеше да се деле у земљи по двоје, и да обрађују земљу, и да чувају стада, и њима се такође родише синови и кћери.

4. И Адам и Ева, жена његова, призиваху име Господње, и чуше глас Господњи на путу ка [а]Еденском врту, који им је говорио, а они Га не видеше; јер беху уклоњени из Његовог [б]присуства.

5. И даде им заповести да се [а]клањају Господу Богу свом, и да приносе [б]првенце из стада својих, као принос Господу. И Адам беше [в]послушан заповестима Господњим.

6. И након много дана [а]анђео се Господњи указа Адаму, говорећи: Зашто приносиш [б]жртве Господу? А Адам му одговори: Не знам, осим што ми је Господ заповедио.

7. А онда анђео прозбори, говорећи: Ово је [а]слика [б]жртве Јединорођенца Очевог, који је пун [в]благодати и истине.

8. Стога, све што будеш чинио чинићеш у [а]име Сина, и [б]покајаћеш се и [в]призиваћеш Бога у име Сина заувек.

9. И тога дана [а]Свети Дух сиђе на Адама, који сведочи о Оцу и Сину, говорећи: Ја сам [б]Јединорођенац Очев од почетка, од сада па надаље и заувек, како би ти, који си [в]пао могао да будеш [г]откупљен, као и сав људски род, и то сви они који зажеле.

10. И тога дана Адам благослови Бога и беше [а]испуњен, и поче да [б]прориче о свим породицама са земље, говорећи: Благословено да је име Божје, јер због свог преступа очи ми се отворише, и у овом животу ћу имати [а]радости, и опет ћу у [г]телу видети Бога.

11. И [а]Ева, жена његова, чу све ово и беше радосна, говорећи: Да не беше нашег преступа никада не бисмо имали [б]потомство, и никада не бисмо познавали добро и зло, и радост откупљења нашега, и вечни живот који Бог даје свима послушнима.

12. И Адам и Ева благословише

3 *а* Мојсије 5:28.
4 *а* всп Еден.
б Алма 42:9.
5 *а* всп Клањати се.
б Изл 13:12–13; Бр 18:17; Мос 2:3. всп Прворођенац.
в всп Послушност, послушан, послушати.
6 *а* всп Анђели.
б всп Жртва.
7 *а* всп Исус Христ – Обележја и симболи Христови.
б Алма 34:10–15. всп Крв.
в Мојсије 1:6, 32. всп Благодат.
8 *а* 2 Не 31:21.
б Мојсије 6:57. всп Покајати се, покајање.
в всп Молитва.
9 *а* всп Свети Дух.
б всп Исус Христ; Јединородни.
в всп Пад Адама и Еве; Смрт, духовна.
г Мос 27:24–26; УиЗ 93:38; ЧВ 1:3. всп Откупити, откупљен, откупљење; План откупљења.
10 *а* всп Поново рођен, рођен од Бога.
б УиЗ 107:41–56. всп Пророштво, прорицати.
в всп Радост.
г Јов 19:26; 2 Не 9:4.
11 *а* всп Ева.
б 2 Не 2:22–23.

име Божје, и све [а]обзнанише својим синовима и кћерима.

13. И [а]Сотона дође међу њих, говорећи: И ја сам син Божји; и заповеди им, говорећи: Не [б]верујте у то; и они не повероваше, и [в]љубљаху Сотону више него Бога. И од тада па надаље људи почеше бити [г]телесни, чулни и ђаволски.

14. И Господ Бог позва [а]Светим Духом људе свугде и заповеди им да се покају;

15. И сви они који су [а]поверовали у Сина, и покајали се за своје грехе, биће [б]спашени, а сви они који нису поверовали и нису се покајали, биће [в]проклети; и речи изађоше из уста Божјих као чврст проглас; стога се морају испунити.

16. И Адам и Ева, жена његова, не престадоше да призивају Бога. И Адам позна жену своју, а она затрудне и роди [а]Кајина, и рече: Добих мушко од Господа; стога он неће одбацити речи Његове. Али гле, Кајин не послуша, говорећи: Ко је Господ да бих га познавао?

17. А она опет затрудне и роди његовог брата [а]Авеља. И Авељ [б]послуша глас Господњи. И Авељ беше чувар оваца, а Кајин беше земљорадник.

18. И Кајин [а]љубљаше Сотону више него Бога. И Сотона му заповеди, говорећи: [б]Начини принос Господу.

19. И после неког времена догоди се да Кајин принесе плодове са земље као принос Господу.

20. А Авељ, такође принесе од првенаца из стада свога, и то од претилине њихове. И Господ исказа поштовање према Авељу, и према [а]приносу његовом;

21. Али према Кајину, и према [а]приносу његовом, не исказа поштовање. Сотона је ово знао и беше му угодно. И Кајин се веома разгневи, а лице његово се промени.

22. И Господ рече Кајину: Зашто си гневан? Зашто се твоје лице промени?

23. Чиниш ли добро, бићеш [а]прихваћен. А не чиниш ли добро, грех лежи пред вратима, и Сотона жели да те поседује; и ако не послушаш заповести моје, предаћу те, и биће ти према жељи његовој. И владаћеш над њим;

24. Јер од сада па надаље бићеш отац лажи његових; зваћеш се [а]Пропаст; јер ти беше и пре света.

25. И говориће се у времену

12 *а* Понз 4:9.
13 *а* всп Ђаво.
б всп Невера.
в Мојсије 6:15.
г всп Природан човек; Телесан.
14 *а* Јн 14:16–18, 26.
15 *а* всп Веровање, веровати.
б всп Спасење.
в УиЗ 42:60. всп Проклетство.
16 *а* Пос 4:1–2. всп Кајин.
17 *а* всп Авељ.
б Јев 11:4.
18 *а* УиЗ 10:20–21.
б УиЗ 132:8–11.
20 *а* всп Жртва; Принос.
21 *а* Пос 4:3–7.
23 *а* Пос 4:7; УиЗ 52:15; 97:8.
24 *а* всп Синови пропасти.

које долази – да ове [а]одвратности дођоше од Кајина; јер је он одбио већи савет који је дошао од Бога; и ово је проклетство које ћу ставити на тебе, сем уколико се не покајеш.

26. А Кајин беше гневан, и не слушаше више глас Господа, нити Авеља, брата свога, који ходаше у светости пред Господом.

27. И Адам и жена његова туговаше пред Господом, због Кајина и браће његове.

28. И догоди се да Кајин узе једну од кћери браће своје за жену, и они [а]љубљаху Сотону више него Бога.

29. И Сотона рече Кајину: Закуни ми се грлом својим, а ако то кажеш умрећеш; и учини да се браћа твоја закуну главама својим, и живим Богом, да то неће рећи, јер ако то кажу, сигурно ће умрети; а ово да твој отац не зна; и овог дана предаћу брата твога Авеља у руке твоје.

30. И Сотона се закле Кајину да ће чинити према заповестима његовим. И све ово беше учињено у тајности.

31. И Кајин рече: Уистину сам Махан, господар ове велике тајне, да могу [а]убијати и стицати. Стога је Кајин прозван господар [б]Махан, и ликовао је у својој опакости.

32. И Кајин је отишао у поље, и причао с Авељом, братом својим. И догоди се да док беху у пољу, Кајин устаде против Авеља, брата свога, и погуби га.

33. И Кајин [а]ликоваше због онога што је учинио, говорећи: Слободан сам; засигурно стада брата мога ће пасти у руке моје.

34. А Господ рече Кајину: Где је Авељ, брат твој? И он рече: Не знам. Јесам ли ја [а]чувар брата свога?

35. И Господ рече: Шта си учинио? Глас крви брата твога вапи к мени са земље.

36. И сада ћеш бити проклет од стране земље која отвори уста своја да прими крв брата твога из твоје руке.

37. Када обрађујеш земљу неће ти надаље рађати у снази својој. Бићеш [а]прогнаник и скитница на земљи.

38. А Кајин рече Господу: Сотона ме [а]искуша због стада брата мога. А такође бејах гневан јер си његов принос прихватио а не мој; казна моја је већа него што могу поднети.

39. Гле, ти ме протера овога дана од лица Господњег, и од лица твога ја ћу бити скривен; и бићу прогнаник и скитница на земљи; и догодиће се, да ће ме они који ме нађу погубити, због безакоња мојих, јер она нису скривена од Господа.

40. И ја Господ му рекох: Ко

25 *а* Хел 6:26–28.
28 *а* Мојсије 5:13.
31 *а* всп Убиство.
б ти „Ум,“ „уништитељ,“ и „велики“ су очита могућа значења корена речи „Махан.“
33 *а* всп Охолост; Световност.
34 *а* Пос 4:9.
37 *а* Пос 4:11–12.
38 *а* всп Жудети; Искушати, искушење.

год те погуби, освета ће се на њему умножити седмоструко. И ја Господ поставих [a]белег на Кајина, да га они који га буду нашли не би убили.

41. И Кајин беше уклоњен из [a]присуства Господњег, и са женом својом и многим од браће своје борављаше у земљи наидској, на истоку од Едена.

42. И Кајин позна жену своју, а она затрудне и роди Еноха, и њему се родише много синова и кћери. И он изгради град, и надену име [a]граду по имену сина свога, Еноха.

43. А Еноху се роди Гаидад, и други синови и кћери. А Гаидаду се роди Малелеил, и други синови и кћери. А Малелеилу се роди Матусал, и други синови и кћери. А Матусалу се роди Ламех.

44. А Ламех узе за себе две жене; име прве беше Ада, а име друге Села.

45. И Ада роди Јовила, он беше отац оних који бораве под шаторима, а они беху чувари стоке; и име брата његовог беше Јувал, који беше отац свих оних који су гудачи и свирачи.

46. А Села, и она роди Товела Кајина, учитеља свих мајстора за месинг и гвожђе. А сестра Товела Кајина се зваше Ноема.

47. И Ламех рече женама својим, Ади и Сели: Послушајте глас мој, ви жене Ламехове, послушајте говор мој; убих човека на рану своју, и младића на бол своју.

48. Ако ће Кајин бити освећен седам пута, Ламех ће заиста бити [a]седамдесет седам пута;

49. Јер Ламех уђе у [a]завет са Сотоном, попут Кајина, где постаде господар Махан, господар те велике тајне коју је Сотона дао Кајину; а Гаидад, син Енохов, знајући њихову тајну, почео је да је открива синовима Адамовим;

50. Стога Ламех, јер беше гневан, погуби га, не на исти начин као Кајин свог брата Авеља, ради стицања нечега, већ га погуби ради заклетве.

51. Јер, од дана Кајинових, постојао је [a]тајни савез, и њихова дела беху у тами, и свако од њих је познавао брата свога.

52. Стога Господ прокле Ламеха, и дом његов, и све оне који се заветоваше Сотони; јер не држаху заповести Божје, а то не беше угодно Богу, и он им не служаше, а дела њихова беху одвратности, и почеше да се шире међу свим [a]синовима човечјим. И то се дешавало међу синовима човечјим.

53. А међу кћерима човечјим

40 *a* Пос 4:15.
41 *a* Мојсије 6:49.
42 *a* ти Постојао је човек по имену Енох по Кајиновој лози, и град са тим именом међу његовим народом. Не мешати ово са Енохом по праведној лози Сетовој и са његовим градом, Сионом, такође званим „Град Енохов.“
48 *a* ти Ламех се хвалио да ће Сотона учинити више за њега него што је учинио за Кајина. Повод за његову тврдњу се налази у стиховима 49 и 50. Пос 4:24.
49 *a* всп Заклетва.
51 *a* всп Тајни савези.
52 *a* Мојсије 8:14–15.

о овоме не беше говорено, јер је Ламех изговорио тајну женама својим, а оне су се побуниле против њега, и прогласиле ово свугде, и нису имале самилости;

54. Стога Ламех беше презрен, и избачен, и није долазио међу синове човечје, да га не би убили.

55. И тако дела [а]таме почеше да преовладавају међу свим синовима човечјим.

56. И Бог прокле земљу тешким проклетством, и расрди се на опаке, на све синове човечје које је створио;

57. Јер они не хтедоше да слушају глас Његов, нити да верују у [а]Јединородног Сина Његовог, и то у Онога за кога је прогласио да ће доћи у зениту времена, који је припремљен још пре постанка света.

58. И тако је [а]јеванђеље почело да се проповеда, од почетка, бивајући проглашавано од стране светих [б]анђела послатих из присуства Божјег, и сопственим гласом Његовим, и [в]даром Светога Духа.

59. И тако све ово беше потврђено Адаму, светим обредом, и јеванђеље се проповедало, и проглас је послат, да оно треба да је у свету, све до краја његовог; и тако беше. Амен.

ПОГЛАВЉЕ 6.
(од новембра до децембра 1830. год.)

Адамово семе води књигу сећања – Његово праведно потомство проповеда покајање – Бог се објављује Еноху – Енох проповеда јеванђеље – План спасења је откривен Адаму – Он се крсти и примио свештенство.

И [а]Адам послуша глас Господњи, и позва своје синове да се покају.

2. И Адам опет позна жену своју, и она роди сина, а он му надену име [а]Сит. И Адам прослави име Божје; јер рече: Бог ми даде друго семе, уместо Авеља, кога Кајин погуби.

3. И Бог се откри Ситу, и он се не побуни, већ понуди прихватљиву [а]жртву, као и његов брат Авељ. А и њему се роди син, и надену му име Енос.

4. А онда они почеше да [а]призивају име Господње, а Господ их благослови;

5. И вођена је [а]књига сећања, у којој је бележено, на језику Адамовом, јер онима који призиваше Бога беше дато да пишу по духу [б]надахнућа.

6. И они су поучавали своју децу да читају и пишу, и имали су језик који је чист и неукаљан.

7. А сад, ово исто [а]свештенство,

55*а* всп Опак, опакост; Тама, духовна.
57*а* всп Исус Христ.
58*а* всп Јеванђеље.
б Алма 12:28–30; Моро 7:25, 29–31. всп Анђели.
в всп Дар Светог Духа.
6 1*а* всп Адам.
2*а* Пос 4:25. всп Сит.
3*а* всп Жртва.
4*а* Пос 4:26. всп Молитва.
5*а* Авр 1:28, 31. всп Књига сећања.
б всп Надахнуће, надахнути.
7*а* всп Свештенство.

које беше од почетка, биће и на крају света.

8. Сада, ово пророштво је Адам изрекао, како беше подстакнут [а]Светим Духом, и вођено је [б]родословље о [в]деци Божјој. И ово беше [г]књига поколења Адамових, која говори: У дану када Бог створи човека, на слику Божју га начини;

9. По [а]обличју сопственог тела свог, мушко и женско, створи [б]их, и благослови их, и надену им [в]име Адам, у дану када беху створени и беху постали живе [г]душе у земљи, у [д]подножју Божјем.

10. И [а]Адам поживе сто тридесет година, и роди му се син на слику његову, по сопственом [б]обличју његовом, и надену му име Сит.

11. А дана Адамових, након што му се роди Сит, беше осам стотина година, и родише му се многи синови и кћери;

12. А сви дани које је Адам проживео беху девет стотина и тридесет година, и он умре.

13. Сит поживе сто пет година, и роди му се Енос, и прорицаше у свим данима својим, и поучаваше сина свога Еноса путевима Божјим; стога Енос прорицаше такође.

14. А Сит поживе, након што му се роди Енос, осам стотина и седам година, и родише му се многи синови и кћери.

15. И деца човечја беху бројна на свом лицу земље. А у тим данима Сотона имаше велику [а]власт над људима, и бесњаше у њиховим срцима; и од тада па надаље стигоше ратови и крвопролића; а рука човечја беше против сопственог брата, сејући смрт, због [б]тајних дела, тражећи моћ.

16. Сви дани Ситови беху девет стотина и дванаест година, и он умре.

17. И Енос поживе деведесет година, и роди му се [а]Кајинан. А Енос и остатак народа Божјег изађе из земље која се звала Шулон, и борављаху у земљи обећања, коју он назваше по свом сину, коме је наденуо име Кајинан.

18. И Енос поживе, након што му се роди Кајинан, осам стотина и петнаест година, и роди му се много синова и кћери. И сви дани Еносови беху девет стотина и пет година, и он умре.

19. И Кајинан поживе седамдесет година, и роди му се Малелеил; а Кајинан поживе након што му се роди Малелеил осам стотина и четрдесет година, и родише му се синови и кћери.

8*а* 2 Пет 1:21.
б всп Родословље.
в всп Синови и кћери Божје.
г Пос 5:1.
9*а* Пос 1:26–28; Мојсије 2:26–29; Авр 4:26–31.
б всп Човек, људи.
в Мојсије 1:34; 4:26.
г всп Душа.
д Авр 2:7.
10*а* УиЗ 107:41–56.
б Пос 5:3; УиЗ 107:42–43; 138:40.
15*а* Мојсије 5:13.
б всп Тајни савези.
17*а* Пос 5:10–14; УиЗ 107:45, 53.

И сви дани Кајинанови беху девет стотина и десет година, и он умре.

20. И Малелеил поживе шездесет и пет година, и роди му се Јаред; а Малелеил поживе, након што му се роди Јаред, осам стотина и тридесет година, и родише му се синови и кћери. И сви дани Малелеилови беху осам стотина и деведесет пет година, и он умре.

21. И Јаред поживе стотину и шездесет две године, и роди му се [а]Енох; а Јаред поживе, након што му се роди Енох, осам стотина година, и родише му се синови и кћери. И Јаред поучаваше Еноха свим путевима Божјим.

22. И ово је родословље синова Адамових, а он беше [а]син Божји, са ким Бог, лично, разговараше.

23. И они беху [а]проповедници праведности, и говораху и [б]прорицаху, и позиваху све људе, свугде, да се [в]покају; и [г]вери су се поучавала деца човечја.

24. И догоди се да сви дани Јаредови беху девет стотина и шездесет две године, и он умре.

25. И Енох поживе шездесет пет година, и роди му се [а]Матусал.

26. И догоди се да Енох путоваше по земљи, међу народом; и док путоваше, Дух Божји сиђе с неба, и остаде на њему.

27. И зачу глас са неба, како говори: Еноше, сине мој, проричи овом народу, и реци им – Покајте се, јер овако говори Господ: [а]Срдит сам на овај народ, и жестока срџба моја се распали против њих; јер срца њихова отврднуше, а [б]уши њихове отупеше да чују и очи њихове [в]не могу подаље да виде;

28. И сва ова поколења, чак од дана када их створих, [а]ходаше странпутицом, и порицаше ме, и тражаху сопствене савете у тами; и у својој одвратности смислише убиство, и не држаху заповести, које дадох оцу њиховом, Адаму.

29. Стога, они се заклеше и по својим [а]заклетвама навукоше на себе смрт; и припремих [б]пакао за њих, ако се не покају;

30. И ово је проглас, који послах устима својим на почетку света, од постанка његовог, и устима слугу својих, очева ваших, то прогласих, баш као што ће се послати у свет, све до крајева његових.

31. И када Енох чу ове речи, пови се до земље пред Господом, и прозбори с Господом го-

21 *а* Пос 5:18–24; Мојсије 7:69; 8:1–2. всп Енох.
22 *а* Лк 3:38.
23 *а* всп Пророк.
б всп Пророштво, прорицати.
в всп Покајати се, покајање.
г всп Вера.
25 *а* всп Матусал.
27 *а* УиЗ 63:32.
б Мт 13:15; 2 Не 9:31; Мос 26:28; УиЗ 1:2, 11, 14.
в Алма 10:25; 14:6.
28 *а* всп Побуна.
29 *а* всп Заклетва.
б всп Пакао.

ворећи: Зашто нађох наклоност у очима твојим, а ипак сам младић, и сви ме људи мрзе; јер сам [а]спор у говору; зашто сам слуга твој?

32. И Господ рече Еноху: Пођи и чини оно што сам ти заповедио, и нико те неће избости. Отвори [а]уста своја, и испуниће се, и даћу ти оно што ћеш изустити, јер је свако тело у рукама мојим, и учинићу како будем сматрао да је добро.

33. Реци овом народу: [а]Одаберите овај дан да служите Господу Богу који вас створи.

34. Гле, Дух мој је на теби, стога ћу све речи твоје оправдати; и [а]горе ће побећи пред тобом, и [б]реке ће скренути са свог пута; и остаћеш у мени, и ја у теби; зато [в]ходај са мном.

35. И Господ говораше Еноху, и рече му: Намажи очи своје глином, и опери их, и видећеш. И он учини тако.

36. И он виде [а]духове које Бог створи; а виде и све оно што није било видљиво [б]природним оком; и од тада па надаље раширило се казивање по земљи: Бог је подигао [в]видеоца свом народу.

37. И догоди се да Енох пође по земљи, међу народом, стојећи на брежуљцима и узвишењима, и викаше снажним гласом, сведочећи против дела њихових; и сви беху [а]увређени због њега.

38. И они дођоше да га чују, на узвишењима, говорећи чуварима шатора: Останите овде и чувајте шаторе, док ми одемо тамо да видимо видеоца, јер он прориче, и нешто је чудно у земљи; дивљи човек дође међу нас.

39. И догоди се да када га чуше, нико не положи руке на њега; јер се страх усади у све оне који га чуше; јер он ходаше с Богом.

40. И дође тамо к њему човек, чије име беше Махија, и рече му: Реци нам јасно ко си ти, и одакле долазиш?

41. А он му рече: Изађох из земље Кајинан, земље очева мојих, земље праведности све до данас. И мој отац ме поучи свим путевима Божјим.

42. И догоди се, док путовах из земље Кајинан, источном обалом, имадох виђење; и гле, видех небо, и Господ говораше са мном, и даде ми заповест; стога, у ту сврху, да бих одржао заповест, износим ове речи.

43. И Енох настави свој говор, говорећи: Господ који са мном говораше, управо је Он Бог неба, и Он је Бог мој, и Бог ваш, а ви сте браћа моја, и зашто сами себе [а]саветујете, а поричете Бога небеског?

---

31 *а* Изл 4:10–16; Јер 1:6–9.
32 *а* УиЗ 24:5–6; 60:2.
33 *а* всп Слобода избора.
34 *а* Мт 17:20.
б Мојсије 7:13.
в Пос 5:24; Мојсије 7:69. всп Ходати, ходати са Богом.
36 *а* всп Духовно стварање.
б Мојсије 1:11.
в всп Виделац.
37 *а* 1 Не 16:1–3.
43 *а* ПСол 1:24–33; УиЗ 56:14–15.

44. Небеса Он створи; [а]земља је [б]подножје Његово; и темељ њен је Његов. Гле, Он га положи, и војску човечју Он доведе на лице њено.

45. И смрт дође очевима нашим; ипак, познајемо их, и не можемо их порећи, а чак и првога од свих познајемо, и то Адама.

46. Јер књигу [а]сећања водисмо међу нама, према узорку датом прстом Божјим; а дата је на нашем језику.

47. И како Енох говораше речи Божје, народ дрхташе, и ни не могаше стајати у присуству његовом.

48. И рече им: Зато што Адам [а]паде, ми јесмо; и падом његовим дође [б]смрт; а ми смо постали судеоници беде и јада.

49. Гле, Сотона дође међу децу човечју, и [а]искушаваше их да му се клањају; и људи посташе [б]телесни, [в]чулни и ђаволски, и [г]уклоњени из присуства Божјег.

50. Али Бог обзнани очевима нашим да сви људи морају да се покају.

51. И позва оца нашега Адама сопственим гласом, говорећи: Ја сам Бог; ја створих свет, и [а]људе [б]пре него што беху у телу.

52. А такође му рече: Ако се окренеш мени, и послушаш глас мој, и поверујеш, и покајеш се за све преступе своје, и [а]крстиш се, и то водом, у име Јединородног Сина мога, који је пун [б]благодати и истине, који је [в]Исус Христ, једино [г]име које ће бити дато под небом, по коме ће [д]спасење доћи деци човечјој, примићеш дар Светога Духа, иштући све у Његово име, и што год будеш искао, даће ти се.

53. И отац наш Адам прозбори Господу, и рече: Зашто се људи морају покајати и крстити у води? А Господ рече Адаму: Гле, [а]опростих ти преступ твој у Еденском врту.

54. Одатле пође казивање међу народом, да је [а]Син Божји извршио [б]помирење за изворну кривицу, при чему греси родитеља не могу да падну на главе [в]деце, јер су чиста од постанка света.

55. А Господ прозбори Адаму, говорећи: С обзиром да су деца твоја зачета у свету греха, када крену да одрастају, [а]грех се зачиње у њиховим срцима, и они

44*а* Понз 10:14.
б Авр 2:7.
46*а* всп Књига сећања.
48*а* 2 Не 2:25.
всп Пад Адама и Еве.
б всп Смрт, физичка.
49*а* Мојсије 1:12.
всп Искушати, искушење.
б Мос 16:3–4; Мојсије 5:13.
всп Телесан.
в всп Чулан, чулност.
г всп Смрт, духовна.
51*а* всп Човек, људи – Човек, духовно дете Небеског Оца.
б всп Духовно стварање.
52*а* 3 Не 11:23–26.
всп Крштење, крстити.
б всп Благодат.
в всп Исус Христ.
г Дела 4:12; 2 Не 31:21.
д всп Спасење.
53*а* всп Опростити.
54*а* всп Исус Христ.
б всп Помирити, помирење.
в Мос 3:16.
55*а* всп Грех.

кушају [б]горчину, како би знали да цене добро.

56. И дато им је да разликују добро од зла; стога они [а]делују сами по себи, и дадох ти још један закон и заповест.

57. Стога поучавај томе децу своју, да се сви људи, свугде, морају [а]покајати, јер никако другачије не би могли да баштине царство Божје, јер ништа [б]нечисто не може [в]боравити тамо, или боравити у Његовом присуству; јер, по језику Адамовом, [г]Човек Светости је име Његово, и име Јединорођенца Његовог је [д]Син Човечји, и то Исус Христ, праведни [ђ]Судија, који ће доћи у зениту времена.

58. Зато, дајем ти заповест, да поучаваш о овоме [а]децу своју слободно, говорећи:

59. Да због преступа долази пад, а тај пад доноси смрт, и како се родисте у свету водом, и крвљу, и [а]духом, које ја створих, и тако од [б]праха поста жива душа, баш тако морате се [в]родити поново у царству небеском, [г]водом, и Духом, и очистити се крвљу, и то крвљу Јединорођенца мога; да бисте били посвећени од свакога греха, и [д]уживали у [ђ]речима вечног живота у овом свету, и у вечном животу у свету који ће доћи, и то у бесмртној [е]слави;

60. Јер [а]водом ви извршавате заповест; Духом сте [б]оправдани, а [в]крвљу сте [г]посвећени;

61. Зато вам је дато да остане с вама запис с неба, [а]Утешитељ, оно што је мирољубиво у бесмртној слави, истина у свему, оно што све оживљава, што све чини живим, оно што све познаје и има сву моћ према мудрости, милости, истини, правди и суду.

62. А сада, гле, кажем ти: Ово је [а]план спасења за све људе, преко крви [б]Јединорођенца мога, који ће доћи у зениту времена.

63. И гле, све има себи слично, и све је створено и начињено да [а]сведочи о мени, и оно што је временско, и оно што је духовно; оно што је на небесима горе, и оно што је на земљи, и оно што је у земљи, и оно што је под земљом, и горе и доле: све сведочи о мени.

---

55 *б* УиЗ 29:39.
вск Недаћа.
56 *а* 2 Не 2:26–27; Хел 14:29–30.
вск Слобода избора.
57 *а* 1 Кор 6:9–10.
вск Покајати се, покајање.
б 1 Не 10:21.
вск Чисти и нечисти.
в Пс 24:3–4; 1 Не 15:33–36; Морм 7:7; УиЗ 76:50–62.
г Мојсије 7:35.
вск Човек Светости.
д вск Син Човечји.
ђ вск Исус Христ – Судија; Правда.
58 *а* вск Дете, деца.
59 *а* 1 Јн 5:8.
б Пос 2:7; Мојсије 4:25; Авр 5:7.
в вск Поново рођен, рођен од Бога.
г вск Крштење, крстити.
д 2 Не 4:15–16; Алма 32:28.
ђ Јн 6:68.
е вск Целестијална слава.
60 *а* Моро 8:25.
б вск Оправдање, оправдати.
в вск Крв.
г вск Посвећење.
61 *а* вск Свети Дух.
62 *а* вск План откупљења.
б вск Јединородни.
63 *а* Алма 30:44; УиЗ 88:45–47.

64. И догоди се, да када Бог говораше с Адамом, оцем нашим, Адам завапи Господу, и беше понешен [а]Духом Господњим, и беше спуштен у воду, и беше положен под [б]воду, и беше изнешен из воде.

65. И тако он беше крштен, и Дух Божји сиђе на њега, и тако беше [а]рођен Духом, и постаде оживљен у [б]унутрашњем човеку.

66. И он чу глас са неба, како говори: [а]Крштен си огњем, и Светим Духом. Ово је [б]запис о Оцу, и Сину, од сада па надаље и заувек;

67. И ти си по [а]реду онога који је без почетка дана и краја година, од све вечности до све вечности.

68. Гле, ти си [а]једно у мени, син Божји; и тако сви могу постати [б]синови моји. Амен.

ПОГЛАВЉЕ 7.
(децембар 1830. год.)

Енох поучава, води народ, и помера горе – Успостављен је град Сион – Енох предвиђа долазак Сина Човечјег, Његову помирбену жртву и васкрсење светаца – Предвиђа и обнову, сакупљање, Други долазак и повратак Сиона.

И догоди се да Енох настави своје казивање, говорећи: Гле, наш отац Адам је учио о овоме, и многи повероваше и посташе [а]синови Божји, а многи не повероваше, и пропадоше у својим гресима, и ишчекују у [б]страху, и муци, да се жестоко негодовање Божјег гнева излије на њих.

2. И од тада па надаље Енох поче да прориче, говорећи народу: Док сам путовао, и стајао на месту Махуџа, и вапио ка Господу, стигао је глас са неба, говорећи – Окрени се и иди на гору Симеун.

3. И догоди се да се окренух и одох на гору и док стајах на гори видех небеса отворена, и бејах оденут [а]славом;

4. И видех Господа, и Он стајаше пред лицем мојим, и говораше са мном, баш као што човек говори с човеком, [а]лицем у лице, и рече ми: [б]Погледај, и ја ћу ти показати свет током многих поколења.

5. И догоди се да погледах у долину Шум, и гле, великог ли народа који борављаше под шаторима, који беху народ Шум.

6. И опет ми Господ рече: Погледај; и ја погледах према северу, и видех народ Ханан, који борављаше под шаторима.

64 *а* всп Свети Дух.
б всп Крштење, крстити.
65 *а* всп Поново рођен, рођен од Бога.
б Мос 27:25; Алма 5:12–15.
66 *а* УиЗ 19:31. всп Дар Светог Духа.
б 2 Не 31:17–18; 3 Не 28:11.
67 *а* всп Мелхиседеково свештенство.
68 *а* 1 Јн 3:1–3; УиЗ 35:2.
б Јн 1:12; УиЗ 34:3. всп Синови и кћери Божје.

7 1 *а* всп Синови и кћери Божје.
б Алма 40:11–14.
3 *а* всп Преображење.
4 *а* Пос 32:30; Понз 5:4; Мојсије 1:2, 11, 31.
б Мојсије 1:4.

7. И Господ ми рече: Проричи; и ја прорицах, говорећи: Погледај народ ханански, који је бројан, поћи ће у битку против народа Шумовог, и побиће их тако да ће потпуно бити уништени; и народ ханански ће се раширити по земљи, а земља ће бити јалова и неплодна, и ни један други народ неће боравити тамо сем народа хананског;

8. Јер гле, Господ ће проклети земљу великом врућином, и неплодност њена ће се пружати заувек, и беше [а]црнила које се спустило на сву децу хананску, тако да беху презрени међу свим народима.

9. И догоди се да ми Господ рече: Погледај, и ја погледах, и видех земљу Шаронову, и земљу Енохову, и земљу Омнерову, и земљу Хенијеву, и земљу Шемову, и земљу Ханерову, и земљу Хананихину, и све становнике њихове;

10. И Господ ми рече: Иди овом народу, и реци му – [а]Покајте се, да не бих дошао и ударио их проклетством, а они умрли.

11. И даде ми заповест да [а]крстим у име Оца, и Сина, који је пун [б]благодати и истине, и [в]Светог Духа, који сведочи о Оцу и Сину.

12. И догоди се да Енох настави да позива сав народ да се покаје, осим народа хананског.

13. И тако велика беше [а]вера Енохова да он вођаше народ Божји, и непријатељи њихови пођоше у битку против њих, и он говораше реч Господњу, а земља дрхташе, и горе [б]побегоше, и то по заповести његовој; и [в]реке вода скренуше с пута њиховог; и рика лавова се чу из дивљине, и сви народи се бојаху силно, тако [г]моћна беше реч Енохова, и тако велика беше моћ језика коју му Бог даде.

14. Такође се појави земља из дубина морских, и код непријатеља завлада тако велики страх од народа Божјег да побегоше и стајаху подаље и одоше на земљу која се појавила из дубина морских.

15. А и [а]горостаси са земље стајаху подаље; и паде проклетство на све народе који се бораху против Бога;

16. И од тада па надаље беше ратова и крвопролића међу њима; али Господ дође и пребиваше са народом својим, и они пребиваше у праведности.

17. [а]Страх Господњи беше међу свим народима, тако велика беше слава Господња, која беше на народу Његовом. И Господ [б]посвети земљу, а они беху

8 *а* 2 Не 26:33.
10 *а* Мојсије 6:57. всп Покајати се, покајање.
11 *а* всп Крштење, крстити.
б всп Благодат.
в всп Свети Дух.
13 *а* всп Вера.
б Мт 17:20.
в Мојсије 6:34.
г всп Моћ; Свештенство.
15 *а* Пос 6:4; Мојсије 8:18.
17 *а* Изл 23:27.
б 1 Дн 28:7–8; 1 Не 17:35.

благословени на горама и на узвишењима, и напредоваху.

18. И Господ назва свој народ [а]Сионом, јер беху [б]једног срца и једног ума, и пребиваху у праведности, и не беше сиромашних међу њима.

19. А Енох настави да проповеда у праведности народу Божјем. И догоди се у данима његовим да сагради град који је назван Град светости, и то Сион.

20. И догоди се да Енох разговараше с Господом; и рече Господу: Заиста ће [а]Сион пребивати у сигурности заувек. Али Господ рече Еноху: Сион благослових, али остатак народа проклех.

21. И догоди се да Господ показа Еноху све становнике земаљске; и он погледа, и виде да је Сион, током времена, [а]узет на небо. И Господ рече Еноху: Погледај моје вечно пребивалиште.

22. Енох такође виде остатак народа који беху синови Адамови; и они беху мешавина од сваког семена Адамовог сем семена Кајиновог, јер семе Кајиново беше [а]црно, и не имадоше места међу њима.

23. И након што је Сион узет на [а]небо, Енох [б]погледа, и гле, [в]сви народи земаљски беху пред њим;

24. И долажаше поколење за поколењем; а Енох беше на висини и [а]уздигнут, и у наручју Оца, и Сина Човечјег; и гле, моћ Сотонина беше на свом лицу земаљском.

25. И виде анђеле како силазе с неба; и чу снажан глас који говори: Јао, јао ће бити становницима земаљским.

26. И виде Сотону; а он имаде [а]ланац у својој руци, и прекри сво лице земаљско [б]тамом; и погледа горе и насмеја се, а [в]анђели се његови радоваху.

27. И Енох виде како су [а]анђели силазили са неба, носећи [б]сведочанство о Оцу и Сину; и Свети Дух сиђе на многе, и они беху моћима небеским узнесени у Сион.

28. И догоди се да Бог небески погледа на остатак народа, и заплака; и Енох посведочи о томе, говорећи: Како то да небеса плачу, и лију сузе своје као киша на горама?

29. И Енох рече Господу: Како то да [а]плачеш, с обзиром да си свет, и од све вечности до све вечности?

30. И кад би било могуће да неко изброји делове земље, да, милионе [а]земаља као што је ова, не би то био ни почетак

18 *а* всп Сион.
б Дела 4:32; Фил 2:1–4. всп Јединство.
20 *а* Мојсије 7:62–63. всп Нови Јерусалим.
21 *а* Мојсије 7:69.
22 *а* 2 Не 26:33.
23 *а* всп Небо.
б всп Виђење.
в УиЗ 88:47; Мојсије 1:27–29.
24 *а* 2 Кор 12:1–4.
26 *а* Алма 12:10–11.
б Иса 60:1–2.
в Јуда 1:6; УиЗ 29:36–37.
27 *а* всп Анђели.
б всп Сведочанство.
29 *а* Иса 63:7–10.
30 *а* УиЗ 76:24; Мојсије 1:33.

броја [б]творевина Твојих; и Твоје су завесе још увек раширене; и још увек си тамо, и груди Твоје су тамо; а исто тако си праведан, милостив и љубазан заувек;

31. И преузео си Сион у наручје своје, од свега што си створио, од све вечности до све вечности; и ништа друго сем [а]мира, [б]правде, и [в]истине није станиште престола Твога; а милост ће ићи пред лицем Твојим и неће имати краја; како то да Ти плачеш?

32. Господ рече Еноху: Погледај ову браћу своју; они су дело [а]руку мојих, и дадох им [б]знање, у дану када их створих; и у Еденском врту, дадох човеку његову [в]слободу избора;

33. И браћи твојој рекох, а и дадох им заповест, да [а]љубе један другога, и да изаберу мене, Оца свога; али гле, они су безосећајни, и мрзе крв сопствену;

34. А [а]огањ негодовања мога се распали против њих, и у љутитом незадовољству свом послаћу [б]потоп на њих, јер се жестока срџба моја распалила против њих.

35. Гле, ја сам Бог; [а]Човек Светости је име моје; Човек Савета је име моје; и Бескрајан и Вечан је такође [б]име моје.

36. Стога, могу испружити руку своју и држати сва створења која сам начинио; и [а]око моје их може прозрети, и међу свим делима руку мојих не беше тако велике [б]опакости као међу браћом твојом.

37. Али гле, греси њихови биће на главама очева њихових; Сотона ће им бити отац, и беда ће бити њихова судбина; и читава небеса ће плакати над њима, и то сва дела руку мојих; стога зар небеса не би требало да плачу, видевши да ће они да трпе?

38. Али гле, они у које су очи твоје упрте, изгинуће у потопу; и гле, затворићу их; [а]тамницу сам припремио за њих.

39. А [а]онај кога изабрах се заузимаше пред лицем мојим. Стога, трпи он за грехе њихове; до те мере да би се покајали у дан када се [б]Изабраник мој врати к мени, а до тог дана ће бити у [в]муци;

40. Дакле, због тога ће небеса плакати, да, и свако дело руку мојих.

41. И догоди се да Господ говораше Еноху, и рече Еноху о свим делима деце човечје; стога

30 *б* всп Створити, стварање.
31 *а* всп Мир.
б всп Правда.
в всп Истина.
32 *а* Мојсије 1:4.
б всп Знање.
в всп Слобода избора.
33 *а* всп Љубав.
34 *а* Иса 30:27; Наум 1:6; УиЗ 35:14.
б Пос 7:4, 10; Мојсије 8:17, 24. всп Потоп из Нојевог времена.
35 *а* Мојсије 6:57.
б Мојсије 1:3.
36 *а* УиЗ 38:2; 88:41; Мојсије 1:35–37.
б Пос 6:5–6; Мојсије 8:22, 28–30.
38 *а* 1 Пет 3:18–20. всп Пакао.
39 *а* ти Спаситељ.
б Мојсије 4:2; Авр 3:27. всп Исус Христ.
в всп Проклетство.

Енох знаде и виде опакост њихову, и беду њихову, и плакаше и пружаше руке своје, а [а]срце му се рашири као вечност; и утроба му се испуни саосећањем; а сва вечност се протресе.

42. Енох такође виде [а]Ноја, и [б]породицу његову; да ће потомство свих синова Нојевих бити сачувано временским спасењем;

43. Стога Енох виде да Ноје сагради [а]ковчег; и да се Господ на то осмехну, и све држаше у својој руци; али на остатак опаких дође потоп и подави их.

44. И како Енох виде ово, имаше горчину у души, и заплака над браћом својом, и рече небесима: [а]Одбијам сваку утеху; али Господ рече Еноху: Уздигни срце своје, и буди весео; и погледај.

45. И догоди се да Енох погледа; и од Ноја наовамо виде све породице земаљске; и завапи Господу, говорећи: Када ће дан Господњи доћи? Када ће се крв Праведника пролити, како би они који плачу били [а]посвећени и имали вечни живот?

46. И Господ рече: То ће бити у [а]зениту времена, у данима опакости и освете.

47. И гле, Енох виде дан доласка Сина Човечјег, и то у телу, и душа његова се радоваше, говорећи: Праведник је уздигнут, и [а]Јагње је заклано од постанка света; и услед вере у наручју сам Оца мога, и гле, [б]Сион је са мном.

48. И догоди се да Енох погледа на [а]земљу; и зачу глас из утробе њене, који говори: Јао, јао мени, мајци човечјој; болна сам, уморна сам због опакости деце своје. Када ћу се [б]одморити, и бити очишћена од [в]прљавштине која се изнедрила из мене? Када ће ме мој Створитељ посветити, како бих се одморила, и како би праведност на неко време пребивала на мом лицу?

49. И када Енох чу да земља тугује, заплака и завапи Господу, говорећи: О Господе, зар нећеш имати самилости према земљи? Зар нећеш благословити децу Нојеву?

50. И догоди се да Енох настави свој вапај Господу, говорећи: Молим те, о Господе, у име Јединорођенца Твога, и то Исуса Христа, да имаш милости према Ноју и семену његовом, како земља никада више не би била прекривена потопом.

51. А Господ му то не могаше ускратити, и заветова се с Енохом, и обавезаше му се заклетвом, да ће зауставити [а]потопе; да ће се обраћати деци Нојевој;

41 *а* Мос 28:3.
всп Самилост.
42 *а* всп Ноје, библијски патријарх.
б Мојсије 8:12.
43 *а* Пос 6:14–16; Етер 6:7.
44 *а* Пс 77:2; Етер 15:3.
45 *а* всп Посвећење.
46 *а* Мојсије 5:57.
47 *а* всп Јагње Божје.
б Мојсије 7:21.
48 *а* всп Земља – Чишћење земље.
б Мојсије 7:54, 58, 64.
в всп Нечистоћа, прљавштина.
51 *а* Пс 104:6–9.

52. И посла непроменљиви проглас да ће се [а]остатак семена његовог увек налазити међу свим народима, док земља постоји;

53. И Господ рече: Благословен је онај преко чијег семена ће Месија доћи; јер рече – Ја сам [а]Месија, [б]Цар сионски, [в]Стена небеска, која је широка као вечност; они који улазе на врата и [г]успињу се преко мене никада неће пасти; стога, благословени су они о којима говорах, јер ће изаћи с [д]песмама вечне радости.

54. И догоди се да Енох завапи Господу, говорећи: Када Син Човечји дође у телу, хоће ли се земља одморити? Молим ти се, покажи ми то.

55. А Господ рече Еноху: Погледај, и он погледа и виде [а]Сина Човечјег уздигнутог на [б]крст, према обичају код људи;

56. И зачу снажан глас; и небеса беху прекривена; и сва створења Божја туговаху, и земља [а]застења, стене попуцаше, а свеци [б]усташе, и беху [в]крунисани [г]здесна Сина Човечјег, крунама славе;

57. А сви они [а]духови који беху у [б]тамници изађоше, и стадоше здесна Богу; а остатак беше држан у ланцима таме све до великог судњег дана.

58. И опет Енох заплака и завапи Господу, говорећи: Када ће се земља одморити?

59. И Енох виде Сина Човечјег како се успиње к Оцу; и призва Господа, говорећи: Зар нећеш поново доћи на земљу? С обзиром да си Бог, и ја Те познајем, и заклео си ми се, и заповедио ми да иштем у име Јединорођенца Твога, начинио си ме, и дао ми право на Твој престо, и то не по заслузи мојој, већ по благодати Твојој; стога, питам Те, зар нећеш поново доћи на земљу?

60. И Господ рече Еноху: Као што живим, баш тако ћу доћи у [а]последње дане, у дане опакости и освете, да испуним заклетву коју сам ти дао о деци Нојевој;

61. И доћи ће дан када ће се земља [а]одморити, али пре тог дана небеса ће се [б]помрачити, и [в]вео таме ће прекрити земљу; и небеса ће се протрести, и земља такође; и биће великог страдања међу децом човечјом, али ћу ја [г]заштитити свој народ;

62. И [а]праведност ћу послати са неба; и [б]истину ћу послати

52 *а* Мојсије 8:2.
53 *а* всп Месија.
б Мт 2:2; 2 Не 10:14; Алма 5:50; УиЗ 128:22.
в Пс 71:3; 78:35; Хел 5:12. всп Стена.
г 2 Не 31:19–20.
д всп Музика.
55 *а* всп Син Човечји.
б 3 Не 27:14. всп Распеће.
56 *а* Мт 27:45, 50–51.
б всп Васкрсење.
в всп Круна; Узвишење.
г Мт 25:34.
57 *а* всп Дух.
б УиЗ 76:71–74; 88:99.
60 *а* всп Последњи дани.
61 *а* всп Земља – Коначно стање земље.
б УиЗ 38:11–12; 112:23.
в всп Вео.
г 1 Не 22:15–22; 2 Не 30:10.
62 *а* Пс 85:11. всп Обнова јеванђеља.
б всп Мормонова књига.

из [е]земље, да [ж]посведоче о Јединорођенцу мом; о [з]васкрсењу Његовом из мртвих; да, и о васкрсењу свих људи; и учинићу да праведност и истина протутње земљом налик потопу, да бих [ѣ]сакупио изабранике моје са четири краја земље, на место које ћу припремити, Свети град, како би народ мој опасао бедра своја, и ишчекивао време доласка мога; јер тамо ће бити мој табернакул, и зваће се Сион, [е]Нови Јерусалим.

63. И Господ рече Еноху: Тада ћете их ти и сав [а]град твој срести тамо, и примићемо их у наручје своје, и они ће нас видети; и пашћемо им у загрљај, и они ће пасти нама у загрљај, и изљубићемо се;

64. И тамо ће бити пребивалиште моје, и то ће бити Сион, који ће се одвојити од свега онога што створих; и у периоду од [а]хиљаду година земља ће се [б]одмарати.

65. И догоди се да Енох виде дан када ће Син Човечји [а]доћи, у последњим данима, да пребива на земљи у праведности у периоду од хиљаду година;

66. Али пре тог дана он виде велика страдања међу опакима; а виде и море, које беше узнемирено, и срца људи како [а]премиру, ишчекивајући са страхом [б]судове Свемогућег Бога, који ће сићи на опаке.

67. И Господ све показа Еноху, и то све до краја света, и он виде дан праведника, час откупљења њиховог, и прими пунину [а]радости;

68. И сви дани [а]Сиона, у данима Еноховим, беху три стотине и шездесет пет година.

69. И Енох и сав народ његов [а]ходаху с Богом, а Он пребиваше у земљи Сиону; и догоди се да није било Сиона, јер га Бог прими у наручје своје; и од тада пође казивање, Сион побеже.

ПОГЛАВЉЕ 8.
(фебруар 1831. год.)

Матусал пророче – Ноје и његови синови проповедају јеванђеље – Преовлађује велика опакост – Људи се не осврћу на позив на покајање – Бог проглашава уништење сваког тела Потопом.

И сви дани Енохови беху четири стотина тридесет година.

2. И догоди се да [а]Матусал, син Енохов, не беше узет, како би завет Господњи могао бити испуњен, који он склопи с Енохом; јер се он заиста заветова с

62 *в* Иса 29:4.
ж всп Сведочанство.
з всп Васкрсење.
ѣ всп Израел – Сакупљање Израела.
е всп Нови Јерусалим.
63 *а* Отк 21:9–11; УиЗ 45:11–12; Мојсије 7:19–21.
64 *а* всп Хиљадугодишњица.
б Мојсије 7:48.
65 *а* Јуда 1:14. всп Други долазак Исуса Христа.
66 *а* Иса 13:6–7.
б всп Суд, последњи.
67 *а* всп Радост.
68 *а* Пос 5:23; Мојсије 8:1.
69 *а* Пос 5:24; Мојсије 6:34. всп Ходати, ходати са Богом.
8 2 *а* всп Матусал.

Енохом да ће Ноје бити плод бокова његових.

3. И догоди се да Матусал прорекну да ће од бокова његових потећи сва царства на земљи (преко Ноја), и преузе славу на себе.

4. И наступи велика глад на земљи, и Господ прокле земљу тешким проклетством, и многи од становника њених помреше.

5. И догоди се да Матусал поживе сто осамдесет седам година, и роди му се Ламех;

6. И Матусал поживе, након што му се роди Ламех, седам стотина осамдесет две године, и родише му се синови и кћери;

7. И сви дани Матусалови беху девет стотина шездесет девет година, и он умре.

8. И Ламех поживе сто осамдесет две године, и роди му се син,

9. И надену му име [а]Ноје, говорећи: Син овај ће нас утешити у послу нашем и у напорима руку наших, због земље коју је Господ [б]проклео.

10. И Ламех поживе, након што му се роди Ноје, пет стотина деведесет пет година, и родише му се синови и кћери;

11. И сви дани Ламехови беху седам стотина седамдесет седам година, и он умре.

12. И Ноје беше стар четири стотине педесет година, и [а]роди му се Јафет; а четрдесет две године касније роди му се [б]Сим од оне која беше мајка Јафетова, и кад беше стар пет стотина година роди му се [в]Хам.

13. А [а]Ноје и његови синови [б]слушаху и обазираху се на Господа, и беху названи [в]синовима Божјим.

14. И када се почеше множити на лицу земаљском, и кћери им се беху рађале, [а]синови човечји видеше да су кћери ове лепе, и узеше их за жене, и то како изабраше.

15. И Господ рече Ноју: [а]Продаше се кћери синова твојих; јер гле, срџба се моја распали против синова човечјих, јер не слушају глас мој.

16. И догоди се да Ноје проричаше, и поучаваше о ономе што је од Бога, и то као што беше у почетку.

17. А Господ рече Ноју: Дух се мој неће увек [а]напрезати око човека, јер ће знати да ће свако [б]тело умрети; ипак ће дана његових бити стотину двадесет година; а ако се људи не покају, послаћу [в]потопе на њих.

18. И у тим данима беше [а]горостаса на земљи и они настојаху

9 *а* всп Ноје, библијски патријарх.
б Мојсије 4:23.
12 *а* Пос 5:32.
всп Јафет.
б всп Сим.
в всп Хам.
13 *а* УиЗ 138:41.
всп Гаврило.
б всп Послушност, послушан, послушати.
в всп Синови и кћери Божје.
14 *а* Мојсије 5:52.
15 *а* всп Брак, женити – Мешани верски брак.
17 *а* Пос 6:3; 2 Не 26:11; Етер 2:15; УиЗ 1:33.
б 2 Не 9:4.
всп Тело.
в Пос 7:4, 10; Мојсије 7:34.
18 *а* Пос 6:4; Бр 13:33; ИНа 17:15.

да Ноју одузму живот; али Господ беше с Нојем, и [б]моћ Господња беше на њему.

19. И Господ [а]зареди [б]Ноја по реду [в]своме, и заповеди му да пође и [г]проглашава јеванђеље деци човечјој, и то како беше дато Еноху.

20. И догоди се да Ноје позва децу човечју да се [а]покају; али не послушаше речи његове;

21. И такође, након што га чуше, они дођоше пред њим, говорећи: Гле, ми смо синови Божји; Зар не узесмо себи кћери човечје? И зар не [а]једемо и не пијемо, женимо се и удајемо? И жене нам рађају децу, а они су моћни људи, и налик су људима из давнина, људима на добром гласу. И не послушаше речи Нојеве.

22. И Бог виде да је [а]опакост човечја постала велика на земљи; и свако беше узнесен у [б]уобразиљама срца својих, и оне беху зле непрестано.

23. И догоди се да Ноје настави [а]проповедање своје народу, говорећи: Послушајте, и осврните се на речи моје;

24. [а]Поверујте и покајте се за грехе ваше и [б]крстите се у име Исуса Христа, Сина Божјег, баш као и очеви наши, и примићете Светог Духа, како би вам се све [в]објавило; а ако то не учините, потопи ће доћи на вас; ипак, они не послушаше.

25. И зажали Ноје, и срце његово беше болно зато што Господ начини човека на земљи, и то га ражалости у срцу.

26. А Господ рече: [а]Збрисаћу човека кога сам створио, са лица земље, и човека и животињу, и оне што пужу, и птице на небу; јер Ноје зажали што сам их створио, и што сам их начинио; и он ме призва; јер настојаше да му одузму живот.

27. И тако Ноје пронађе [а]благодат у очима Господњим; јер Ноје беше праведан човек, [б]савршен у свом поколењу; и [в]ходаше с Богом, као и његова три сина, Сим, Хам и Јафет.

28. Земља беше [а]искварена пред Богом, и беше испуњена насиљем.

29. И Бог погледа на земљу, и гле, беше искварена, јер је свако тело искварило пут свој на земљи.

30. И Бог рече Ноју: Крај за свако тело дође преда ме, јер је земља испуњена насиљем, и гле, [а]збрисаћу свако тело са земље.

---

18 *б* всп Моћ.
19 *а* УиЗ 107:52. всп Заредити, зарећење.
б Авр 1:19.
в всп Мелхиседеково свештенство.
г всп Мисионарски рад.
20 *а* всп Покајати се, покајање.
21 *а* Мт 24:38–39; ЈЦС – Мт 1:41.
22 *а* Пос 6:5; Мојсије 7:36–37.
б Мос 4:30; Алма 12:14. всп Мисли.
23 *а* всп Проповедати.
24 *а* всп Веровање, веровати.
б всп Крштење, крстити – Услови за крштење.
в 2 Не 32:2–5.
26 *а* всп Земља – Чишћење земље.
27 *а* всп Благодат.
б Пос 6:9.
в всп Ходати, ходати са Богом.
28 *а* Пос 6:11–13.
30 *а* УиЗ 56:3.

КЊИГА АВРАМОВА

ПРЕВЕДЕНО СА ПАПИРУСА ОД СТРАНЕ ЏОЗЕФА СМИТА

Превод неких древних записа који су дошли у наше руке из катакомби у Египту. Списи Аврамови док је био у Египту, звани Књига Аврамова, записани руком његовом, на папирусу.

ПОГЛАВЉЕ 1.

Аврам тражи благослове патријаршког реда – Прогоњен је од лажних свештеника из Халдеје – Јахве га спашава – Објашњени су постанак и владавина у Египту.

1 У ЗЕМЉИ [а]халдејској, боравишту очева мојих, ја, [б]Аврам, видех да ми је било потребно да нађем друго место [в]боравка;

2. И, пошто закључих да постоје већа [а]срећа и мир и [б]одмор за мене, тражих благослове очева, и право којим бих био заређен да их служим; како бејах следбеник [в]праведности, желећи да будем онај који поседује и велико [г]знање, и да будем још већи следбеник праведности, и да поседујем још веће знање, и да будем отац многим народима, кнез мира, и желећи да примим упутства и да држим заповести Божје, постах законити наследник, [д]високи свештеник, који држи [ђ]право које припада очевима.

3. Беше ми то [а]поверавано од очева; и преношено од очева, од почетка времена, да, баш од почетка, или пре постанка земље, све до данашњег времена, чак и право [б]прворођеног, или првог човека, [в]Адама, или првог оца, преко очева све до мене.

4. Тражих своје [а]именовање у свештенство према именовању очева од стране Бога у погледу на потомство.

5. Како се [а]очеви моји окренуше од праведности, и од светих заповести које им је Господ Бог њихов дао, [б]клањајући се боговима незнабожаца, потпуно одбише да послушају глас мој;

6. Јер срца њихова беху спремна да чине зло, и потпуно окренута [а]богу Елкене, и богу Либне, и богу Махмакре, и богу Кораша, и богу Фараона, цара египатског;

7. Зато окренуше срца своја

---

1 1*а* всп Ур.
б всп Аврâм.
в Дела 7:2–4.
2*а* всп Радост.
б всп Покој.
в всп Праведан, праведност.
г УиЗ 42:61.
всп Знање.
д всп Високи свештеник.
ђ всп Мелхиседеково свештенство.
3*а* УиЗ 84:14.
б УиЗ 68:17.
всп Прворођенац.
в Мојсије 1:34.
всп Адам.
4*а* всп Првенаштво.
5*а* Пос 12:1.
б всп Идолопоклонство.
6*а* ти лажни богови, као што је приказано у Авр, прт. 1.

ЦРТЕЖ ИЗ КЊИГЕ АВРАМОВЕ

Бр. 1

Објашњење

Приказ 1. Анђео Господњи.

Приказ 2. Аврам је свезан за олтар.

Приказ 3. Покушај идолопоклоничког свештеника Елкене да принесе Аврама као жртву.

Приказ 4. Олтар за жртвовање идолопоклоничким свештеницима, који стоје пред боговима Елкене, Либне, Махмакре, Кораша, и Фараона.

Приказ 5. Идолопоклонички бог Елкене.

Приказ 6. Идолопоклонички бог Либне.

Приказ 7. Идолопоклонички бог Махмакре.

Приказ 8. Идолопоклонички бог Кораша.

Приказ 9. Идолопоклонички бог Фараона.

Приказ 10. Аврам у Египту.

Приказ 11. Нацртан да би представљао стубове небеске, како су их видели Египћани.

Приказ 12. Раукејанг означава простор, или свод над нашим главама; али у овом случају, везано за ову тему, код Египћана би требало да значи Шаумау, бити висок, или небеса, што је једнако јеврејској речи, Шаумахјем.

жртвовањима незнабожачким приносећи децу своју овим немим идолима, и не слушаху глас мој, већ настојаху да ми одузму живот руком свештеника Елкене. Свештеник Елкене беше и свештеник Фараонов.

8. Дакле, у то време беше обичај свештеника Фараона, цара египатског, да приноси жртве на олтару који је подигнут у земљи халдејској, ради жртвовања мушкараца, жена и деце овим чудним боговима.

9. И догоди се да свештеник принесе принос богу Фараоновом, и богу Шагриловом, и то по египатском обичају. Дакле, бог Шагрилов је било сунце.

10. Чак је и принос у деци ради захвалности приносио свештеник Фараонов на олтар који се налазио на брду званом Петефријево брдо, на почетку равнице Олишем.

11. Дакле, овај свештеник је приносио на овај олтар три девице одједном, а оне беху кћери Онитине, једног од царских потомака управо од бокова [а]Хамових. Ове девице беху принете због своје чистоте; нису желеле да се [б]погну како би се клањале боговима од дрвета или камена, стога беху убијене на овом олтару, а то је учињено по египатским обичајима.

12. И догоди се да свештеници беху насилни према мени, како би ме убили, као што учинише и овим девицама на овом олтару; и како бисте имали сазнање о овом олтару, представићу га на почетку овог записа.

13. Беше начињен у облику креветског оквира, као што је био случај код Халдејаца, и стајаше пред боговима Елкеном, Либном, Махмакром, Корашем, а и пред богом налик богу Фараона, цара египатског.

14. Како бисте стекли разумевање о овим боговима, представио сам их цртежима на почетку, а тај начин изражавања је по Халдејцима назван Рахленос, што означава хијероглифе.

15. И како подигоше руке своје на мене, како би ме принели и одузели ми живот, гле, уздигох глас свој Господу Богу своме, а Господ [а]послуша и чу, и испуни ме виђењем Свемогућег, и анђели из присуства Његовог стајаху поред мене, и одмах [б]разрешише везе моје;

16. И глас Његов беше на мени: Авраме, Авраме, погледај, име моје је [а]Јахве, и ја те чух, и сиђох да те избавим, и да те одвојим од дома оца твога, и од све твоје родбине, у страну [б]земљу коју не познаješ;

17. А ово је због тога што окренуше срца своја од мене, да би се клањали богу Елкени, и богу Либнију, и богу Махмакри, и богу Корашу, и богу Фараона, цара египатског; стога сиђох да их посетим, и уништим онога

11 *а* всп Хам.
б Дан 3:13–18.

15 *а* Мос 9:17–18.
б Авр 2:13.

16 *а* всп Јахве.
б всп Обећана земља.

који подиже руку на тебе, Авраме, сине мој, да би ти одузео живот.

18. Гле, водићу те руком својом, и узећу те, да бих ставио на тебе име своје, и то [а]свештенство очева твојих, и моћ ће моја бити над тобом.

19. Као што беше са Нојем тако ће бити с тобом; али преко службе твоје [а]име моје ће се знати на земљи заувек, јер ја сам Бог твој.

20. Гле, Петефријево брдо је било у земљи [а]Ур, у Халдеји. И Господ сруши олтар Елкенин, и других богова у земљи, и потпуно их уништи, и удари свештеника те он умре; и наста велика туга у Халдеји, а и на двору Фараоновом; а тај Фараон представља цара по царској крви.

21. Ето, овај цар египатски беше потомак од бокова [а]Хамових, и беше носилац крви [б]хананске по рођењу.

22. Од те лозе потичу сви Египћани, и тако је крв хананска била сачувана у земљи.

23. Земљу [а]Египат је прво открила жена, која је била кћер Хамова, и кћер Египтина, што се на халдејском преводи као Египат, што значи оно што је забрањено;

24. Када је ова жена открила ову земљу, она је била под водом, а касније је у њу сместила своје синове; и тако, од Хама потиче пород са којим се одржало проклетство у земљи.

25. Дакле, прву владавину Египта успоставио је Фараон, најстарији син Египтин, која је кћер Хамова, и она је била по угледу на владавину Хамову, која је била патријархална.

26. Фараон, јер беше праведан човек, успоставио је царство своје и судио свом народу мудро и праведно свих дана својих, настојећи искрено да преслика онај ред који су успоставили очеви у првим поколењима, у данима прве патријархалне владавине, чак и за време владавине Адама, а исто и Ноја, оца његовог, који га је благословио [а]благословима земаљским, и благословима мудрости, али га је проклео у погледу свештенства.

27. Ето, Фараон беше од лозе по којој не могаше да има право на [а]свештенство, упркос томе фараони жељно полажу право на њега по Ноју, преко Хама, стога отац мој беше заведен идолопоклонством њиховим;

28. Али настојаћу, нешто касније, да опишем хронологију која се протеже од почетка стварања па све до мене, јер [а]записи доспеше у руке моје, и поседујем их у ово садашње време.

---

18 *а* всп Свештенство.
19 *а* Пос 12:1–3.
20 *а* Пос 11:28; Авр 2:4.
21 *а* Пос 10:6; Пс 78:51; Мојсије 8:12.
б Мојсије 7:6–8. всп Ханан, Хананац.
23 *а* всп Египат.
26 *а* всп Благословити, благословен, благослов.
27 *а* Званични проглас 2. всп Свештенство.
28 *а* Мојсије 6:5. всп Књига сећања.

29. Ипак, након што свештеник Елкенин беше ударен, те умре, испуни се све оно што ми беше речено о земљи халдејској, да ће бити глади у земљи.

30. По томе глад завлада широм све земље халдејске, и отац мој беше веома измучен због глади, и покаја се због зла које је решио да ми нанесе, и то да ми одузме [а]живот.

31. Али записи очева, и то патријараха, што се односе на права свештенства, Господ Бог мој сачува у рукама мојим; стога сазнање о почетку стварања, а и о [а]планетама, и звездама, које је било обзнањено очевима, ја задржах, и то до данашњег дана, и настојаћу да напишем нешто од овога у овом запису, на корист потомства мога које ће доћи након мене.

ПОГЛАВЉЕ 2.

Аврам напушта Ур да би отишао у Ханан – Јахве му се указује у Харану – Сви јеванђеоски благослови су обећани његовом семену а преко његовог семена свима – Он одлази у Ханан и даље у Египат.

Ево, Господ Бог учини да настане тешка глад у земљи Уру, да [а]Харан, мој брат, умре, али [б]Тара, отац мој, још увек живеше у земљи Уру, халдејском.

2. И догоди се да ја, Аврам, узех [а]Сару за жену, а [б]Нахор, брат мој, узе Мелху за жену, а она беше кћер Харанова.

3. И ево, Господ ми беше [а]рекао: Авраме, иди из земље своје, и рода свога, и дома очевог, у земљу коју ћу ти показати.

4. Стога напустих земљу [а]Ур, халдејски, да бих отишао у земљу Ханан; и поведох Лота, сина мога брата, и жену његову, и Сару, жену своју; а и [б]отац мој ме слеђаше, у земљу коју назвасмо Харан.

5. А глад се смањила; и отац мој оста у Харану и борављаше тамо, јер беше много стада у Харану; и отац мој се опет окрену [а]идолопоклонству своме, зато остаде у Харану.

6. Али се ја, Аврам, и [а]Лот, син брата мога, мољасмо Господу, и Господ ми се [б]указа, и рече ми: Устани, и поведи Лота са собом; јер наумих да те изведем из земље Харан, и да те начиним служитељем да проносиш [в]име моје у страној [г]земљи коју ћу дати семену твоме након тебе на вечни посед, када послушају глас мој.

7. Јер ја сам Господ Бог твој; пребивам на небу; земља је

30 *а* Авр 1:7.
31 *а* Авр 3:1–18.
2 1 *а* Пос 11:28.
б Пос 11:24–26; 1 Дн 1:26.
2 *а* Пос 11:29. всп Сара.
б Пос 11:27; 22:20–24.
3 *а* Пос 12:1; Дела 7:1–3.
4 *а* Нем 9:7.
б Пос 11:31–32.
5 *а* ИНа 24:2.
6 *а* всп Лот.
б Пос 17:1. всп Исус Христ – Предсмртно постојање Христово.
в Пос 12:2–3; Авр 1:19.
г Пос 13:14–15; 17:8; Изл 33:1. всп Обећана земља.

[а]подножје моје; пружам руку своју преко мора, и оно слуша глас мој; чиним да ветар и огањ буду [б]кочије моје; говорим горама – Одлазите одавде – и гле, однесе их вихор, у трену, изненада.

8. Име моје је [а]Јахве, и од почетка [б]знадох крај; зато ће рука моја бити над тобом.

9. И начинићу од тебе велики народ, и [а]благословићу те преко сваке мере, и начинићу име твоје великим међу свим народима, и биће благослов семену твоме након тебе, да ће оно својим рукама проносити ову службу и [б]свештенство свим народима;

10. И благословићу их преко имена твога; јер ће сви они који буду примили ово [а]јеванђеље бити названи по имену твоме, и биће сматрани [б]семеном твојим, и устаће и благосиљати тебе, [в]оца свога;

11. И [а]благосиљаћу оне који тебе благосиљају, и проклињаћу оне који тебе проклињу; и по теби (то јест, по свештенству твом) и по [б]семену твом (то јест, свештенству твом), зато ти дајем обећање да ће ово [в]прâво остати с тобом, и свим семеном твојим (такорећи, дословним семеном, или семеном по телу) све ће породице земаљске бити благословене, и то благословима јеванђеља, што су благослови спасења, и то вечног живота.

12. Дакле, након што Господ престаде да ми говори, и склони лице своје од мене, рекох у свом срцу: Слуга твој те је искрено [а]тражио; сада те нађох;

13. Ти посла анђела свога да ме [а]избави од богова Елкене, и било би добро да послушам глас твој, стога нека слуга твој устане и оде у миру.

14. Тако ја, Аврам, одох како ми Господ рече, и Лот са мном; и ја, Аврам, бејах [а]шездесет две година стар када напустих Харан.

15. И поведох [а]Сару, коју узех за жену када бејах у [б]Уру, у Халдеји, и Лота, сина брата мога, и сав иметак који сакуписмо, и све душе које [в]придобисмо у Харану, и кренусмо путем који води у земљу [г]Ханан, и пребивасмо у шаторима док бејасмо на свом путу;

16. Стога, вечност беше плашт наш и [а]стена наша и спасење

7 *а* 1 Не 17:39; УиЗ 38:17.
б Иса 66:15–16.
8 *а* всп Јахве.
б всп Свезнајући.
9 *а* 1 Не 17:40; 2 Не 29:14; 3 Не 20:27; Морм 5:20. всп Аврâм – Семе Аврамово.
б УиЗ 84:17–19; Мојсије 6:7. всп Мелхиседеково свештенство.
10 *а* Гал 3:7–9.
б Пос 13:16; Гал 3:29; 2 Не 30:2.
в всп Патријарх, патријаршки.
11 *а* всп Аврамов завет.
б Иса 61:9.
в всп Израел; Првенаштво; Свештенство.
12 *а* УиЗ 88:63.
13 *а* Авр 1:15–17.
14 *а* Пос 12:4–5.
15 *а* всп Сара.
б всп Ур.
в всп Обраћење, обратити се.
г всп Ханан, Хананац.
16 *а* всп Стена.

наше, док путовасмо од Харана путем ка Јершону, да бисмо дошли у земљу Ханан.

17. Тада ја, Аврам, саградих [а]олтар у земљи Јершону, и принесох принос Господу, и мољах се како би се [б]глад одвратила од дома оца мога, како не би изгинули.

18. А онда из Јершона прођосмо земљу све до места Сихема, што се налази у равницама морешким, и већ стигосмо до граница земље [а]хананске, и принесох [б]жртву тамо у равницама морешким, и усрдно призвах Господа, јер већ стигосмо у земљу овог идолопоклоничког народа.

19. И Господ ми се указа као одговор на моје молитве, и рече ми: Семену твоме даћу ову [а]земљу.

20. И ја, Аврам, устадох са олтара који сам саградио Господу, и склоних се одатле на гору источно од Ветиља, и разапех шатор тамо, с [а]Ветиљем на западу, и [б]Гајем на истоку; и тамо саградих још један олтар Господу, и [в]призвах поново име Господње.

21. И ја, Аврам, путовах, идући још увек даље према југу; а тамо беше и даље глади у земљи; и ја, Аврам, одлучих да пођем доле у Египат, да боравим тамо, јер глад постаде веома тешка.

22. И догоди се да када бејах близу уласка у Египат, Господ ми рече: Гле, [а]Сара, жена твоја, веома је лепа изгледом;

23. Зато, догодиће се, када је Египћани буду видели, рећи ће – Она је жена његова; и убиће те, али ће њу сачувати живом; зато гледај да у овоме поступиш мудро:

24. Нека каже Египћанима да је твоја сестра, и душа ће твоја остати жива.

25. И догоди се да ја, Аврам, рекох Сари, жени својој, све што ми Господ рече – Зато им реци, молим те, да си ми сестра, како би са мном било добро тебе ради, и душа ће моја остати жива захваљујући теби.

ПОГЛАВЉЕ 3.

Аврам учи о сунцу, месецу, и звездама уз помоћ Урима и Тумима – Господ му открива вечну природу духова – Учи о предземаљском животу, предодређењу, стварању, бирању Спаситеља, и другом човековом стању.

И ја, Аврам, имадох [а]Урим и Тумим, који ми Господ Бог мој даде, у Уру халдејском.

2. И видех [а]звезде, да беху изразито велике, и да једна од њих беше најближа престолу

17 *а* всп Олтар.
б Авр 1:29.
18 *а* Пос 12:6.
б всп Жртва.
19 *а* Пос 13:12–15; 17:8; Изл 3:1–10; Бр 34:2.
всп Обећана земља.
20 *а* всп Ветиљ.
б Пос 13:3–4.
в Пос 12:8.
22 *а* Пос 12:11–13.

3 1 *а* Изл 28:30; Мос 8:13; 28:13–16; ИЈС 1:35.
всп Урим и Тумим.
2 *а* Авр 1:31.

ЦРТЕЖ ИЗ КЊИГЕ АВРАМОВЕ

Бр. 2

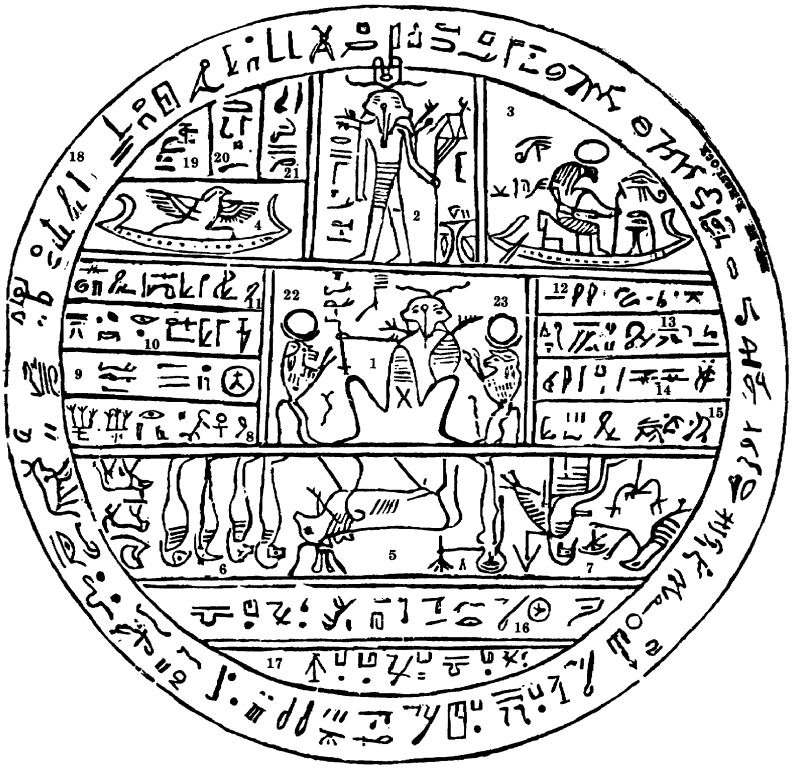

Објашњење

Приказ 1. Колоб, представља прву творевину, најближу целестијалној, или пребивалишту Божјем. Прва по власти, последња по мерењу времена. Мерење је према целестијалном времену, а у том целестијалном времену један дан означава један лакат. Један дан на Колобу износи хиљаду година према мерењу на земљи, које су Египћани звали Јах-ох-ех.

Приказ 2. Налази се до Колоба, названа од Египћана Олиблиш, а то је следећа велика владајућа творевина близу целестијалне, или места на коме Бог пребива; која такође носи кључ моћи, а односи се на друге планете; како је од Бога откривено Авраму, док је приносио жртву на олтару, који је саградио Господу.

Приказ 3. Начињена је да представља Бога, који седи на свом престолу, оденут моћу и влашћу; с круном вечне светлости на глави својој; представљајући и велике кључне речи светог свештенства, као што је откривено Адаму у Еденском врту, а и Ситу, Ноју, Мелхиседеку, Авраму, и свима којима је свештенство откривено.

Приказ 4. Одговара јеврејској речи Раукејанг, што означава простор, или свод небески; а такође и бројчани израз, на египатском представља једну хиљаду; одговара мерењу времена на Олиблишу, који је једнак Колобу по свом окретању и мерењу времена.

Приказ 5. На египатском се назива Ениш-го-он-дош; ово је једна од владајућих планета такође, и речено је од стране Египћана да је то сунце, и да своју светлост зајми од Колоба посредовањем Кае-е-ванраша, што је велики кључ, или, другим речима, владајућа моћ, која влада над петнаест других непомичних планета или звезда, као и над Флоесом односно месецом, земљом и сунцем при њиховим годишњим окретањима. Ова планета добија своју моћ преко посредника Кли-флос-иса, или Хах-ко-кау-бима, звезда представљених бројевима 22 и 23, које примају светлост окретањем Колоба.

Приказ 6. Представља земљу са своја четири краја.

Приказ 7. Представља Бога који седи на свом престолу, откривајући широм небеса кључне речи свештенства; као и знак Светога Духа Авраму, у облику голуба.

Приказ 8. Садржи записе који не могу да буду откривени свету; већ могу да се добију у светим храмовима Божјим.

Приказ 9. Не треба да се открива у садашње време.

Приказ 10. Исто тако.

Приказ 11. Исто тако. Ако свет може да открије ове бројеве, нека буде тако. Амен.

Прикази 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20 и 21 биће дати у време одређено од Господа.

Горе наведени превод је дат у оној мери у којој имамо било какво право да га дамо у садашње време.

Божјем; и беше још много великих које њој беху близу;

3. А Господ ми рече: Ово су оне које владају; а име повелике је [а]Колоб, јер је мени најближа, јер сам ја Господ Бог твој: Поставих ову да управља над свим оним које припадају истом реду као она на којој стојиш.

4. И Господ ми рече, преко Урима и Тумима, да је Колоб у складу са Господом, према свом времену и годишњим добима насталим окретањем његовим; да један круг његов јесте [а]дан Господу, по начину Његовог рачунања, а то је једна хиљада [б]година према времену одређеном на оној на којој стојиш. Овако се рачуна време код Господа, у складу с рачунањем на Колобу.

5. И Господ ми рече: Планета која је мање видело, мање од онога које влада дању, па и од онога које влада ноћу, изнад је или веће од оног на коме ти стојиш према рачунању времена, јер се креће својим током и то споријим; то је у реду јер оно стоји изнад земље на којој ти стојиш, зато према рачунању времена на њему нема толико дана, месеци и година.

6. И Господ ми рече: Дакле Авраме, постоје ове [а]две чињенице, гле, очи твоје их виде; дате су ти да би познавао рачунање времена, и успостављено време, да, успостављено време на земљи на којој стојиш, и успостављено време на већем виделу које влада дању, и успостављено време на мањем виделу постављеном да влада ноћу.

7. Ево, успостављено време на мањем виделу дуже траје према рачунању на њему него према рачунању времена на земљи на којој стојиш.

8. А где ове две чињенице постоје, још једна чињеница је изнад њих, а то је да ће бити још једна планета на којој ће рачунање времена бити још дуже;

9. И тако ће се рачунати време једне планете поврх друге, све док не дођеш до Колоба, а тај Колоб је према Господњем рачунању времена, и тај Колоб је постављен близу престола Божјег, да управља свим оним планетама које припадају истом [а]реду као она на којој стојиш.

10. И дато ти је да упознаш успостављена времена за све звезде које су постављене да дају светло, све док не дођеш близу престола Божјег.

11. Тако ја, Аврам, [а]говорах с Господом, лицем у лице, као што човек говори с човеком; и Он ми говораше о делима које руке његове изведоше;

12. И он ми рече: Сине мој, сине мој (и рука његова беше испружена), гле, показаћу ти све ово. И он стави руку своју

3*а* Видети Авр, црт. 2, прик. 1–5. всп Колоб.
4*а* Авр 5:13.
б Пс 90:4; 2 Пет 3:8.
6*а* Авр 3:16–19.
9*а* УиЗ 88:37–44.
11*а* Пос 17:1; Бр 12:5–8.

на очи моје, и видех све оно што руке његове начинише, а тога беше много; и умножи се то пред мојим очима, и не могах му видети крај.

13. И Он ми рече: Ово је Шинеха, а то је сунце. И рече ми: Кокоб, а то је звезда. И рече ми: Олеа, а то је месец. И рече ми: Кокаубим, а то представља звезде, или сва велика видела, која су на своду небеском.

14. И беше вече када ми је Господ говорио ове речи: [а]Умножићу те, и [б]семе твоје након тебе, налик овима, и ако би могао да избројиш [в]зрна песка, толики ће бити број семена твога.

15. И Господ ми рече: Авраме, показујем ти све ово пре него што одете у Египат, како бисте могли да проглашавате све ове речи.

16. Ако постоје две ствари, и једна је изнад друге, биће још већих изнад њих; дакле, [а]Колоб је највећа од свих Кокаубима које си видео, јер је најближи мени.

17. Дакле, ако постоје две ствари, једна изнад друге, и месец је изнад земље, онда може бити да постоји планета или звезда изнад њега; и нема ничега што ће Господ Бог твој у свом срцу одлучити да учини, а да то не [а]учини.

18. Поред тога, Он начини већу звезду; исто тако, постоје ли два духа, и један је паметнији од другог, а ипак ова два духа, упркос томе што је један паметнији од другога, немају почетка; они постојаху пре, неће имати краја, постојаће после, јер су [а]нолум, или вечни.

19. И Господ ми рече: Постоје две чињенице, да постоје два духа, један паметнији од другога; онда ће бити још један који је паметнији од њих; ја сам Господ Бог твој, ја сам [а]паметнији од свих њих.

20. Господ Бог твој посла анђела свога да те [а]избави из руку свештеника Елкене.

21. Пребивам међу свима њима; стога сада сиђох к теби да ти прогласим [а]дела која руке моје изведоше, у чему их [б]мудрошћу својом све надмашујем, јер владам горе на небесима и доле на земљи, у свој мудрости и разборитости, над свим разумима које твоје очи видеше од почетка; Сиђох у почетку међу све разуме које си видео.

22. Онда Господ беше показао мени, Авраму, [а]разуме који беху организовани [б]пре него што света беше; и међу свима њима многи беху [в]племенити и велики;

14*а* Авр 2:9.
б Пос 13:16; УиЗ 132:30.
в Пос 22:17; Оси 1:10.
16*а* Авр 3:3.
17*а* Јов 9:4–12.
18*а* *Нолум* је транскрипција хебрејске речи која значи вечан.
19*а* Иса 55:8–9. всп Свезнајући.
20*а* Авр 1:15.
21*а* УиЗ 88:45–47; Мојсије 1:27–29.
б всп Мудрост.
22*а* всп Разум, разуми.
б всп Предсмртни живот; Савет на небу.
в УиЗ 138:55.

23. И Бог виде да су ове душе добре, и стајаше међу њима, и рече: Ове ћу начинити владарима мојим; јер Он стајаше међу онима који беху духови, и виде да су добри; и рече ми: Авраме, ти си један од њих; [а]изабран си пре него што се роди.

24. А међу њима стајаше [а]један који беше налик Богу, и рече онима који беху с њим: Сиђи ћемо доле, јер тамо има простора, и узећемо од материје ове, и начинићемо [б]ми [в]земљу на којој ће ови боравити;

25. И [а]искушаћемо их тиме, да бисмо видели да ли ће [б]чинити све оно што им Господ Бог њихов буде заповедио;

26. И онима који задрже своје [а]прво стање надодаће се; а они који не задрже своје прво стање неће имати славе у истом царству с онима који задрже своје прво стање; а они који задрже своје [б]друго стање имаће [в]славу надодату на главама њиховим у веке векова.

27. И [а]Господ рече: Кога ћу послати? А одговори један који беше налик [б]Сину Човечјем: Ево ме, мене пошаљи. И [в]други одговори и рече: Ево ме, мене пошаљи. А Господ рече: Послаћу првога.

28. И [а]други беше гневан, и не задржа своје прво стање; и од тог дана [б]многи га слеђаху.

ПОГЛАВЉЕ 4.

Богови планирају стварање земље и целокупног живота на њој – Представљени су Њихови планови о шест дана стварања.

И онда Господ рече: Пођимо доле. И одоше доле у [а]почетку, и они, то јест Богови, [б]уредише и обликоваше небеса и земљу.

2. А земља, након што је обликована, беше празна и пуста, јер они не обликоваше ништа сем земље; и тама владаше на површини бездана, и Дух Богова се [а]надвио над површином вода.

3. И они (Богови) рекоше: Нека буде светлост; и би светлост.

4. И они (Богови) схватише светлост, јер беше јарка; и раставише светлост, односно учинише да се растави од таме.

5. И Богови назваше светлост дан, а таму назваше ноћ. И догоди се да вече све до јутра назваше ноћ; а јутро до вечери назваше дан; и би ово први период,

23*а* Иса 49:1–5; Јер 1:5. всп Изабрати; Предодређење.
24*а* всп Првороћенац.
б всп Створити, стварање.
в всп Земља – Створена за човека.
25*а* УиЗ 98:12–14; 124:55. всп План откупљења; Слобода избора.
б всп Послушност, послушан, послушати.
26*а* Јуда 1:6.
б всп Смртан, смртност.
в Тит 1:2. всп Слава.
27*а* всп Бог, Божанство – Бог Отац.
б всп Исус Христ; Син Човечји.
в Мојсије 4:1–2.
28*а* всп Ђаво.
б всп Синови пропасти.
4 1*а* Пос 1:1; Мојсије 2:1.
б всп Створити, стварање.
2*а* Пос 1:2; Мојсије 2:2.

или почетак онога што назваше дан и ноћ.

6. И Богови такође рекоше: Нека буде [а]свода посред вода, да раставља воде од вода.

7. И наредише Богови да буде свода, тако да раздвоји он воде што беху под сводом од вода што беху над сводом; и би тако, баш као што наредише.

8. И Богови назваше свод [а]небо. И догоди се да оно што би од вечери до јутра назваше ноћ; и догоди се да оно што би од јутра до вечери назваше дан; и ово беше други [б]период који назваше ноћ и дан.

9. И Богови наредише, говорећи: Нека се [а]воде под небом сакупе на [б]једно место, и нека земља изрони сува; и би онако како наредише;

10. И Богови прозваше суво тло земљом; а сакупљене воде прозваше [а]великим водама; и видеше Богови да их ови послушаше.

11. И Богови рекоше: Припремимо земљу да изроди [а]траву; биље, што носи семе; и дрво плодно што рађа плод, по врсти својој, чије семе у себи носи слику његову на земљи; и би тако, баш како наредише.

12. И Богови уредише да земља изроди траву из свог семена, и биље да изроди биље из свог семена, носећи семе по врстама својим, и да земља изроди дрво из свог семена, носећи плод, чије семе може изродити само оно што је по врсти његовој; и Богови видеше да их ови послушаше.

13. И догоди се да бројаше дане; вече до јутра назваше ноћ; и догоди се, јутро до вечери назваше дан; и би тако трећи период.

14. И Богови уредише [а]видела на своду небеском, и учинише да разделе дан и ноћ; и уредише их да буду као назнаке, и за доба, и за дане и за године;

15. И уредише их да светле на своду небеском да обасјавају земљу; и би тако.

16. И Богови уредише два велика видела, [а]веће видело да влада дању, и мање видело да влада ноћу, уз мање видело поставише и звезде;

17. И поставише их Богови на свод небески, да обасјавају земљу, и да владају над даном и ноћи, и да деле светлост од таме.

18. И Богови пратише оно што су наредили док их не послушаше.

19. И догоди се да од вечери до јутра би ноћ; и догоди се да од јутра до вечери би дан; и би тако четврти период.

20. И Богови рекоше: Припремимо воде да изнедре обиље живих створења која се крећу; и птице, како би летеле над

6*а* Пос 1:4–6; Мојсије 2:4.
8*а* всп Небо.
б Пос 1:8.
9*а* Амос 9:6; Мојсије 2:7.
б Пос 1:9.
10*а* Пос 1:10; Авр 4:22.
11*а* Пос 1:11–12; Мојсије 2:11–12.
14*а* УиЗ 88:7–11.
16*а* Пос 1:16.

земљом под отвореним сводом небеским.

21. И Богови припремише воде како би могле изнедрити велике [а]китове, и сва жива створења која се крећу, која воде изнедрише у обиљу, по врстама њиховим; и све птице крилате по врстама њиховим. И видеше Богови да ће бити послушани, и да им је план добар.

22. И Богови рекоше: Благословићемо их и учинити да буду плодни и да се множе, и да испуне воде у морима односно [а]великим водама; и учинићемо да се птице множе на земљи.

23. И догоди се да би од вечери до јутра, што назваше ноћ; и догоди се да би од јутра до вечери, што назваше дан, и би тако пети период.

24. И [а]Богови припремише земљу да изнедри жива бића свих врста, стоку и све оно што пуже, звери земаљске по врстама њиховим; и би тако као што рекоше.

25. И Богови уредише земљу да изнедри звери по врстама њиховим, и стоку по врстама њиховим, и све оно што пуже по земљи по врстама својим; и Богови видеше да их ови послушаше.

26. И Богови се [а]посаветоваше међусобно и рекоше: Пођимо доле да обликујемо [б]човека по [в]обличју своме, налик себи; и дађемо им власт над рибама морским, и над птицама небеским, и над стоком, и над свом земљом и над сваким створењем што пуже по земљи.

27. Тако [а]Богови одоше доле да начине човека по свом обличју, по обличју Богова да га обликују, у мушко и женско да их обликују.

28. И Богови рекоше: Благословићемо их. И Богови рекоше: Учинићемо да буду плодни и да се множе, и да испуне земљу, да је потчине, и да имају власт над рибама морским, и над птицама небеским, и над сваким живим створењем што се креће по земљи.

29. И Богови рекоше: Гле, дађемо им сваку биљку што носи семе које ће доспети на лице целе земље, и свако дрво које ће имати плод на себи; да, плод са дрвета које носи семе, дађемо им; биће им то за [а]исхрану.

30. И свакој звери земаљској, и свакој птици небеској, и сваком створењу што пуже по земљи, гле, дађемо живот, а дађемо им и сво биље зелено за исхрану, и све ће ово бити тако уређено.

31. И Богови рекоше: Учинићемо све онако како рекосмо, и уредићемо их; и гле, биће ови веома послушни. И догоди се да оно што би од вечери до јутра, назваше ноћ; и догоди се да оно

21 *а* Пос 1:21; Мојсије 2:21.
22 *а* Авр 4:10.
24 *а* всп Бог, Божанство.
26 *а* всп Савет.
б всп Човек, људи.
в Мојсије 6:8–10.
27 *а* Пос 1:26–27; Авр 5:7.
29 *а* Пос 1:29–30.

ЦРТЕЖ ИЗ КЊИГЕ АВРАМОВЕ

Бр. 3

Објашњење

Приказ 1. Аврам који седи на Фараоновом престолу, због учтивости цара, с круном на својој глави, представљајући свештенство, као симбол великог председништва на небу; са жезлом правде и суда у руци својој.

Приказ 2. Цар Фараон, чије је име исписано знацима изнад његове главе.

Приказ 3. Означава Аврама у Египту као што је представљено на приказу 10 цртежа бр. 1.

Приказ 4. Принц Фараона, цар египатски, како је записано изнад руке.

Приказ 5. Шулем, један од царевих главних послужилаца, како је представљено писмом изнад његове руке.

Приказ 6. Олимлах, роб који припада принцу.

Аврам се расправља о начелима астрономије, на царевом суду.

што би од јутра до вечери, назваше дан, и избројаше [а]шести период.

ПОГЛАВЉЕ 5.

Богови завршавају своје планирање стварања свега – Извршавају стварање према својим плановима – Адам именује свако живо створење.

И тако ћемо завршити небеса и земљу и све војске њихове.

2. И Богови рекоше међу собом: У [а]седмом периоду завршићемо дело своје, о коме смо се саветовали; и одморићемо се у седмом периоду од сваког нашег дела о коме смо се саветовали.

3. И Богови закључише седми период, јер ће се у седмом периоду [а]одморити од свих својих дела о којима се они (Богови) међусобно саветоваше да обликују; и [б]посветише га. И такве беху њихове одлуке у време када се саветоваше међусобно да обликују небеса и земљу.

4. И Богови сиђоше и обликоваше поколења небеса и земље, када беху обликовани оног дана када су Богови обликовали земљу и небеса,

5. Према свему ономе што рекоше о свакој биљци на њиви [а]пре него што беше на земљи, и сваком биљу пољском пре него што порасте; јер Богови не учинише да пада киша на земљи онда када се саветоваху да их начине, и не обликоваше човека да обрађује земљу.

6. Али се подиже сумаглица са земље, и натопи цело лице земље.

7. И [а]Богови обликоваше човека од [б]праха земаљског, и узеше [в]дух његов (то јест, дух човечји), и ставише га у њега; и удахнуше у ноздрве његове дах живота, и човек постаде жива [г]душа.

8. И Богови засадише врт на истоку, у [а]Едену, и тамо ставише човека, чији дух већ беху ставили у тело које су обликовали.

9. И Богови начинише да из земље израсте свако дрво које је угодно оку и добро за храну; а и [а]дрво живота, посред врта, и дрво познања добра и зла.

10. Беше река која тече из Едена, да натапа врт, а одатле се разгранала и преточила у четири реке.

11. И Богови узеше човека и ставише га у Еденски врт, да га обрађује и да га чува.

12. И Богови заповедише човеку, говорећи: Са сваког дрвета у врту можеш слободно јести,

13. Али са дрвета познања добра и зла, не смеш јести; јер онда када са њега будеш јео, сигурно ћеш умрети. Ево, ја, Аврам,

---

31 *а* Изл 31:17.
5 2 *а* всп Шабат.
3 *а* Изл 20:8–11; Мос 13:16–19.
б УиЗ 77:12.
5 *а* всп Духовно стварање.
7 *а* Авр 4:26–31.
б Мојсије 4:25; 6:59.
в Пос 2:7; УиЗ 93:33. всп Дух; Предсмртни живот.
г всп Душа.
8 *а* всп Еден.
9 *а* всп Дрво живота.

видех да то беше према Господњем рачунању [а]времена, које одговараше времену на [б]Колобу; јер до тада Богови још увек не одредише Адаму његово рачунање времена.

14. И Богови рекоше: Направимо помоћницу прикладну за човека, јер није добро да човек буде сам, стога ћемо обликовати помоћницу прикладну за њега.

15. И Богови учинише да дубок сан падне на [а]Адама; и он заспа, а они узеше једно од његових ребара и ставише месо на место његово.

16. И од ребра које Богови узеше од човека, обликоваше [а]жену, и доведоше је човеку.

17. А Адам рече: Ово је кост од мојих костију, и тело од мог тела; сада ће се назвати женом, јер је узета од човека;

18. Зато ће човек оставити оца свога и мајку своју, и [а]прионуће уз жену своју; и биће они [б]једно тело.

19. И они беху обоје голи, човек и жена његова, и не беше их срамота.

20. И од земље Богови обликоваше сваку звер пољску, и сваку птицу небеску; и доведоше их Адаму, да виде како ће коју назвати; и како год да Адам назове свако живо створење, такво треба да буде име његово.

21. И Адам даде имена свој стоци, и птицама небеским, и свакој звери пољској; а за Адама се нађе помоћница прикладна њему.

13*а* 2 Пет 3:8.
б Авр 3:2–4.
всп Колоб.

15*а* всп Адам.
16*а* всп Ева.
18*а* УиЗ 42:22; 49:15–16.

б всп Брак, женити.

ЈОЗЕФ СМИТ – МАТЕЈ

Извод из превода Библије како је откривено пророку Јозефу Смиту 1831. год: Јеванђеље по Матеју 23:39 и поглавље 24.

Исус наговештава предстојеће уништење Јерусалима – Такође проповеда о Другом доласку Сина Човечјег и о уништењу опаких.

ЈЕР вам кажем да ме нећете видети од сада па надаље и знати да сам ја Он о коме су писали пророци док не изговорите: Благословен је Он који [а]долази у име Господње, у облацима небеским, и сви свети анђели с њим. Онда његови ученици разумеше да би он требало да дође поново на земљу, након што буде прослављен и крунисан здесна [б]Богу.

2. И Исус изађе, и напусти храм; а ученици Његови приђоше му како би га чули, говорећи: Господару, покажи нам о грађевинама храма, као што рече – Биће срушене и остављене вам пусте.

3. И Исус им рече: Зар не видите све ово, и зар не разумете? Заиста, кажем вам, неће остати овде, на овом храму, ниједан камен на [а]камену који се неће срушити.

4. И Исус их напусти и оде на [а]Маслинску гору. И док сеђаше на Маслинској гори, ученици му приђоше потајно, говорећи: Кажи нам када ће се догодити ово о чему си говорио о уништењу храма, и Јевреја; и који је [б]знак Твог [в]доласка и [г]краја света, или уништења [д]опаких, а то је крај света?

5. А Исус одговори, и рече им: Будите обазриви да вас нико не обмане.

6. Јер ће многи доћи у име моје, говорећи – ја сам Христ – и обмануће многе;

7. Онда ће вас изложити [а]мучењу, и убијаће вас, и [б]мрзеће вас сви народи, имена мога ради;

8. А онда ће многи бити увређени, и издаће један другога, и мрзеће један другога;

9. И изаћи ће много лажних пророка, и обмануће многе;

10. И зато што ће безакоња бити у обиљу, [а]љубав многих ће се охладити;

11. Али онај који остане постојан и не буде надвладан, тај ће се спасити.

12. Када, дакле, будете видели

1 1*а* Мт 26:64; Дела 1:11.
б всп Бог, Божанство.
3*а* Лк 19:44.
4*а* всп Маслинска гора.
б Лк 21:7–36; УиЗ 45:16–75.
всп Знаци временски; Последњи дани.
в всп Други долазак Исуса Христа.
г всп Свет – Крај света.
д Мал 4:1; УиЗ 133:64–74.
всп Опак, опакост.
7*а* 1 Пет 4:12–14.
б всп Прогонити, прогон.
10*а* УиЗ 45:27.

[а]одвратност пустошења, о коме говори пророк [б]Данило, у погледу на уништење [в]Јерусалима, онда ћете стајати на [г]светом месту; ко чита нека разуме.

13. Онда нека они који су у Јудеји беже у [а]горе;

14. Нека онај који је на крову бежи, и не враћа се да узме ништа из своје куће;

15. Нити да се онај који је у пољу враћа да узме одећу своју;

16. А јао онима које су [а]трудне, и онима које доје у тим данима;

17. Дакле, молите се Господу да бег ваш не буде зими, ни на дан Шабата;

18. Јер онда, у тим данима, биће великог страдања [а]Јевреја, и становника [б]Јерусалима, какво Бог пре није послао на Израел, од почетка царства њиховог све до овог времена; не, нити ће икада поново послати на Израел.

19. Све ово што их је снашло је само почетак туге која ће их обузети.

20. Да ови дани не беху скраћени, ниједно тело њихово не би било спашено; али изабраника ради, према завету, ови дани биће скраћени.

21. Гле, све ово вам говорах о Јеврејима; и опет, након тих дана страдања које ће задесити Јерусалим, ако вам ико каже, ево, овде је Христ, или тамо, не верујте му;

22. Јер ће у тим данима изаћи лажни Христи, и лажни пророци, и показаће велике знаке и чудеса, толико да ће, буде ли могуће, обманути чак и изабранике, који су изабраници по завету.

23. Гле, говорим све ово [а]изабраника ради; а чућете и о ратовима, и гласине о [б]ратовима; гледајте да не будете у невољи, јер се све што вам рекох мора догодити; али још увек није крај.

24. Гле, рекох вам унапред;

25. Стога, ако вам буду рекли: Гле, у пустињи је; не излазите: Гле, у тајним је собама; не верујте;

26. Јер као што зрак јутарњи долази с [а]истока, и обасјава све до запада, и прекрива целу земљу, такав ће бити долазак Сина Човечјег.

27. А сада вам представљам параболу. Гле, где год је лешина, тамо ће се и орлови скупљати; тако ће се изабраници моји [а]скупљати са четири краја земље.

28. И слушаће о ратовима, и гласине о ратовима.

29. Гле, говорим мојих изабраника ради; јер ће устати народ против народа, и царство против царства; тамо ће бити

12*а* Дан 12:11.
б всп Данило.
в всп Јерусалим.
г УиЗ 101:22–25.
13*а* УиЗ 133:13.
16*а* Лк 23:29–30.
18*а* всп Јевреји.
б Зах 12; 14:1–5.
23*а* всп Изабраник.
б УиЗ 45:26.
26*а* Јез 43:2.
27*а* всп Израел – Сакупљање Израела.

[а]глади, и помора, и земљотреса, на различитим местима.

30. И опет, јер ће безакоња бити у обиљу, љубав људи ће се охладити; али који не буду надвладани, ти ће се спасити.

31. И опет, ово јеванђеље царства ће се проповедати по свом [а]свету, за сведочанство свим народима, а онда ће доћи крај, или уништење опаких;

32. И опет ће се одвратност пустошења испунити, о чему је говорио пророк Данило.

33. И убрзо након ових дана страдања, [а]сунце ће се помрачити, и месечев сјај ће се изгубити, а звезде ће са неба пасти, и моћи небеске ће се протрести.

34. Заиста, кажем вам, ово поколење, коме ће се ово показати, неће проћи док се не испуни оно што вам рекох.

35. Мада, доћи ће дани да ће небо и земља проћи; ипак, [а]речи моје неће проћи, већ ће се све испунити.

36. И, као што пре рекох, након ових дана [а]страдања, и моћи небеске ће се протрести, онда ће се на небу појавити знак Сина Човечјег, и тада ће сва племена земаљска туговати; и видеће Сина Човечјег где [б]долази у облацима небеским, са моћу и великом славом;

37. И ко год скупља [а]речи моје, неће бити обманут, јер ће Син Човечји доћи, и послаће [б]анђеле своје пред собом с великим гласом трубе, и они ће [а]скупљати остатак изабраника његових од сва четири ветра, од једног до другог краја небеског.

38. Сада научите параболу о [а]смоквином дрвету – Када су њене гране још увек нежне, и почиње да листа, знате да је лето сасвим близу;

39. Тако ће исто изабраници моји, када буду видели све ово, знати да је Он близу, и то пред вратима;

40. Али о том дану и часу, нико не [а]зна; не, ни анђели Божји на небу, већ Отац мој само.

41. Али као што је било у данима [а]Нојевим, тако ће бити код доласка Сина Човечјег;

42. Јер ће бити с њима, као што је било у данима који су претходили [а]потопу; јер све до дана док Ноје не уђе у ковчег они једоше, пише, женише се и удаваше;

43. И не знадоше све док потоп не дође и све их не однесе; такав ће бити долазак Сина Човечјег.

44. Онда ће се испунити оно што је записано, да ће у [а]последњим данима двоје бити у пољу, један ће бити узет, а други [б]остављен;

45. Двоје ће бити поред млина,

29 *а* УиЗ 43:24–25.
31 *а* Мт 28:19–20.
33 *а* Јоило 2:10; УиЗ 29:14.
35 *а* УиЗ 1:38.
36 *а* ЈС – Мт 1:18.
б всп Други долазак Исуса Христа.
37 *а* всп Света писма.
б УиЗ 29:11–15.
в всп Израел – Сакупљање Израела.
38 *а* УиЗ 35:16.
40 *а* УиЗ 39:20–21; 49:7.
41 *а* Пос 6:5.
42 *а* всп Потоп из Нојевог времена.
44 *а* всп Последњи дани.
б Зах 13:8.

један ће бити узет, а други остављен;

46. И оно што кажем једноме, кажем свима; [a]стражарите, стога, јер не знате у ком часу Господ ваш долази.

47. Али знајте ово, када би глава куће знао у ком сату ће лопов доћи, стражарио би и не би дозволио да кућа његова буде обијена, него би био спреман.

48. Дакле, будите спремни, јер у онај час кад не мислите, Син Човечји долази.

49. Ко је, онда, [a]веран и мудар слуга, кога његов господар постави за владара над домаћинством својим, да их храни у право време?

50. Благословен је онај слуга кога његов господар, када дође, затекне да тако чини; и заиста, кажем вам, поставиће га за владара над свим добрима његовим.

51. Али ако тај зао слуга каже у свом срцу: Мој господар [a]одлаже свој долазак,

52. И ако почне да удара своје другове слуге, и да једе и пије с пијаницама,

53. Господар тог слуге ће доћи у дан кад га не очекује, и у час када није тога свестан,

54. И сасећи ће га, и одредиће му његов део с лицемерима; тамо ће бити плач и [a]шкргут зуба.

55. И тако долази [a]крај опакима, према пророштву Мојсијевом, које каже: Биће искључени из народа; али још није крај земље, али биће ускоро.

46*a* всп Бдети, стражари.
49*a* всп Уздање.
51*a* УиЗ 45:26.
54*a* Мт 8:12.
55*a* 2 Не 30:10; УиЗ 1:9–10; 29:17.
всп Свет – Крај света.

ИСТОРИЈА ЈОЗЕФА СМИТА

ОДЛОМЦИ ИЗ ИСТОРИЈЕ ПРОРОКА ЈОЗЕФА СМИТА

Јозеф Смит говори о својим прецима, члановима породице, и о томе где су они на почетку живели – У западном Њујорку је завладало једно неуобичајено верско узбуђење – Одлучује да потражи мудрост према упутству Јаковљевом – Указују се Отац и Син, и Јозеф је позван на своју службу пророка (стихови 1–20).

КАО резултат многих извештаја које су проширили зле и лукаве особе, у вези с [а]рођењем и напретком [б]Цркве Исуса Христа светаца последњих дана, с намером њихових аутора да наруше углед цркве и њен напредак у свету – био сам подстакнут да напишем ову историју, да бих исправио јавно мишљење, и обезбедио чињенице свима онима који траже истину, онако како су се и догодиле, у вези са мном лично и са црквом, у оној мери у којој сам имао те чињенице у свом поседу.

2. У овој историји представићу разне догађаје у вези са овом црквом, у истини и праведности, онако како су се догодили, или се и даље дешавају, а сада је [1838 година] осам година од [а]организовања поменуте цркве.

3. [а]Ја сам рођен у години Господа нашега хиљаду осамсто петој, двадесет трећег дана децембра, у граду Шарону, у округу Виндзор, у држави Вермонт. . . Мој отац, [б]Јозеф Смит ст. напустио је државу Вермонт, и преселио се у Палмиру, у округ Онтарио (сада Вејн), у држави Њујорк, када сам имао десет година, или отприлике толико. Четири године након доласка у Палмиру, мој отац се преселио са породицом у Манчестер који је био у истом округу Онтарио –

4. У његовој породици је било једанаест душа, поименично, отац мој, [а]Јозеф Смит, [б]мајка моја, Луси Смит (чије је девојачко презиме било Мек, кћер Соломона Мека); браћа моја, [в]Алвин (који је умро 19. новембра, 1823. год. у својој 26. години), [г]Хајрам, [д]Семјуел Херисон, Вилијам, Дон Карлос и ја; и сестре моје, Софронија, Кетрин и Луси.

5. У другој години након наше селидбе у Манчестер, настало је неуобичајено узбуђење по питању религије у месту у ком

1 1*а* всп Обнова јеванђеља.
б всп Црква Исуса Христа светаца последњих дана.
2*а* УиЗ 20:1.
3*а* всп Смит, Јозеф, мл.
б 2 Не 3:15.
4*а* всп Смит, Јозеф, ст.
б всп Смит, Луси Мек.
в УиЗ 137:5–6.
г всп Смит, Хајрам.
д всп Смит, Семјуел Х.

смо живели. Започело је с методистима, али је убрзо постало свеопште међу свим верским заједницама у том крају земље. Заиста, чинило се да је цело подручје захваћено тиме, и велика мноштва су се прикључила различитим верским групама, што је допринело не тако малом комешању и подели међу људима, од којих су неки узвикивали, [5a]гле овде! А други, гле тамо! Неки су бранили методистичку веру, неки презбитеријанску, а неки баптистичку.

6. Да, упркос великој љубави коју су обраћеници у овим различитим верама испољавали у време свог обраћења, и великој ревности коју су показивали ови службеници, активни у подизању и подстицању овог необичног призора верских осећања, како би свакога обратили, како су то волели да кажу, нека се прикључе оној верској заједници којој желе; ипак, када су обраћеници почели да се осипају, неки у једну верску заједницу, а други у другу, видело се да су наизглед добра осећања и свештеника и обраћеника више усиљена него истинита; јер је следио призор велике збрке и лоших осећања – свештеници су се расправљали са свештеницима, и обраћеници са обраћеницима; тако да су се сва њихова добра осећања једних према другима, уколико су их уопште и имали, потпуно изгубила у вербалним [6a]сукобљавањима и такмичењу у ставовима.

7. У то време сам био у петнаестој години. Очева породица је била обраћена у презбетаријанску веру, и четворо од њих се придружило цркви, наиме, мајка моја, Луси; браћа моја Хајрам и Семјуел Херисон, и сестра моја Софронија.

8. Током овог времена великог узбуђења мој ум је био суочен са озбиљним размишљањима и великом нелагодом; али иако су моја осећања била дубока и често јака, још увек сам себе држао подаље од свих ових заједница, мада сам присуствовао њиховим разним састанцима онолико колико су то околности дозвољавале. Током времена мој ум је постао привржен методистичкој заједници, и осетио сам извесну жељу да им се придружим; али тако је била велика пометња и раздор међу разним религијама, да је било немогуће за једну младу особу налик мени, и тако невешту с људима и стварима, да дође до било каквог закључка ко је у праву а ко није.

9. Повремено је мој ум био веома узбуђен, толико су граја и метеж били велики и непрестани. Презбитеријанци су били изразито против баптиста и методиста, и користили су све моћи разума и надмудривања да би доказали њихове грешке, или, у најмању руку да би убедили људе да су погрешили. Са

5*a* Мт 24:23.

6*a* всп Препирка.

друге стране, баптисти и методисти су били подједнако ревносни у настојању да успоставе своја учења и оповргну сва друга.

10. Усред овог рата речи и метежа у ставовима, често сам себи говорио: Шта треба да се учини? Која је од свих ових страна у [а]праву; или све оне греше? Ако је било која од њих исправна, која је, и како ћу то знати?

11. Док сам се борио са силним тешкоћама изазваним такмичењем ових религиозних група, једног дана сам читао Јаковљеву посланицу, прво поглавље, пети стих, који каже: *Ако ли коме од вас недостаје премудрости, нека иште у Бога, који даје свакоме без разлике, и не кори никога; и даће му се.*

12. Никада ниједан стих из Светог писма није дотакао с више моћи срце човечје као што је овај моје, тада. Чини ми се да је обузео великом снагом сваки осећај мог срца. Размишљао сам о њему увек изнова, знајући да ако икоме треба мудрости од Бога, мени треба, јер не знам како да поступим, и уколико не будем добио више мудрости од оне коју имам, никада нећу знати, јер вероучитељи различитих верских заједница [а]разумеју исте стихове у Светим писмима различито и уништили су свако поверење у решавање питања ослањањем на [б]Библију.

13. Недуго затим дошао сам до закључка да морам или остати у мраку и пометњи, или учинити како Јаков упућује, то јест, да иштем од Бога. Недуго након тога одлучио сам да [а]иштем од Бога, закључујући да ако Он даје мудрост онима којима она недостаје, и даје је свакоме без разлике, и не кори никога, могао бих да се упустим у то.

14. Стога, у складу с одлучношћу својом да иштем од Бога, удаљих се до шуме да то и покушам. То се догодило у јутро прелепог, ведрог дана, раног пролећа хиљаду осамсто двадесете године. Био је то први пут у мом животу да сам начинио такав покушај, јер међу свим својим бригама никада нисам покушао да се гласно [а]молим.

15. Након што сам се повукао на место где сам раније планирао да одем, гледајући около, и видевши да сам са̂м, клекнуо сам и почео да износим Богу жеље мога срца. Тек што сам почео одједном ме је обузела сила која ме је у потпуности надвладала и имала је тако зачуђујући утицај на мене везујући ми језик тако да нисам могао да говорим. Густа тама ме је окружила, и неко време ми се чинило да сам осуђен на изненадно уништење.

16. Али, напрегнувши све своје

10*а* всп Истина.
12*а* 1 Кор 2:10–16.
б всп Библија.
13*а* всп Молитва.
14*а* всп Молитва.

моћи да [а]призовем Бога да ме избави од силе овог непријатеља која ме је обузела, и у том тренутку када сам био спреман да паднем у очај и да се препустим уништењу – не некој умишљеној пропасти, већ моћи неког стварног бића из невидљивог света, које је имало тако необичне моћи које никада раније нисам осетио ни у једном бићу – управо у том моменту велике узнемирености, видео сам стуб [б]светлости баш изнад моје главе, јачи од сјаја [в]сунчевог, који се постепено спуштао све док није пао на мене.

17. Тог тренутка када се појавио осетио сам се избављеним од непријатеља који ме је држао свезаним. Када је светлост застала нада мном [а]видео сам [б]две Особе, чији сјај и [в]слава надмашују сваки опис, како стоје у ваздуху изнад мене. Једна од њих ми је, позвавши ме по имену и показујући на ону другу, рекла – *Ово је [г]Син мој [д]љубљени. Слушај [г]га!*

18. Ствар о којој сам желео да [а]упитам Господа била је да сазнам која је од свих верских заједница у праву, како бих знао којој да се прикључим. Чим сам се прибрао, тако да сам могао да говорим, упитао сам Особе које су стајале у светлу нада мном, која је од свих верских заједница у праву (јер до тог тренутка никада нисам примио у срце своје да све оне греше) и којој би требало да се прикључим.

19. Одговорено ми је да се не смем прикључити ниједној, јер све оне [а]греше; и Особа која ми се обратила рече да су сва убеђења њихова одвратна у Његовим очима; да су све њихове присталице искварене, јер: „[б]Приближавају ми се својим уснама, али су им [в]срца далеко од мене, поучавају они учењима и [г]заповестима људским, имајући [д]облик побожности, али поричу моћ њену.“

20. Он ми опет забрани да се прикључујем било којој од њих, и много тога другог ми рече, што не могу сада записати. Када се поново прибрах, нађох се где лежим на леђима, гледајући у небо. Када се светлост повукла, нисам имао снаге; али сам се убрзо до извесне мере опоравио, и отишао кући. Како сам се наслонио на огњиште, мајка је упитала шта се дешава. Одговорио сам: Ништа, све је у реду – сасвим сам добро. А онда рекох својој мајци: Уверио сам се да презбитеријанство није истинито. Изгледа

16 *а* Мојсије 1:20.
б Дела 26:13.
в Отк 1:16.
17 *а* всп Виђење.
б Дела 7:55–56; Кол 3:1. всп Бог, Божанство.
в всп Слава.
г всп Исус Христ.
д Мт 3:17; 17:5; 3 Не 11:7.
18 *а* УиЗ 6:11; 46:7.
19 *а* Пс 14. всп Отпадништво – Отпадништво првобитне хришћанске цркве.
б Иса 29:13–14; Јез 33:30–31.
в всп Отпадништво – Свеопште отпадништво.
г Тит 1:14; УиЗ 45:29.
д 2 Тим 3:5.

да је [а]непријатељ био свестан, у врло раном периоду мог живота, да сам предодређен да се истакнем као онај који ће га узнемирити и засметати царству његовом; у супротном зашто би се моћи таме удружиле против мене? Зашто су [б]непријатељство и прогон нарасли против мене, још у детињству мом?

Неки проповедници и други присталице одбијају извештај о Првом виђењу – Прогон се надвија над Јозефом Смитом – Он сведочи о стварности виђења (стихови 21–26).

21. Неколико дана након што сам имао ово [а]виђење, догодило се да сам био у друштву са једним од методистичких проповедника, који је био део претходно поменутог верског узбуђења; и разговарајући с њим по питању вероисповести, искористио сам прилику да му испричам виђење које сам имао. Био сам веома изненађен његовим понашањем; не само да је олако схватао разговор са мном, већ и с великом презиром, говорећи да је све то од ђавола, да не постоји ништа такво као што су [б]виђења и [а]откривења у овим данима; да је све то престало с апостолима, и да никада више неће постојати ни једно од њих.

22. Убрзо сам сазнао, међутим, да је моје изношење ове приче побудило велике предрасуде према мени међу присталицама ових верских заједница, и било је разлог великог [а]прогона, који се појачавао; и мада сам био [б]непознати дечак, од само четрнаест, петнаест година, а околности мог живота такве да као дечак нисам био од неке важности у свету, људи на високим положајима су се ипак заузели да узбуне јавност против мене, и створе жестоке прогоне; и ово је било заједничко за све верске заједнице – све уједињене у мом прогону.

23. То ме је тада и често касније подстицало на озбиљно размишљање, како је било веома чудно да један непознат дечак, са нешто више од четрнаест година, који је ради свог скромног издржавања био присиљен да свакодневно ради, био сматран особом од толике важности да би привукао пажњу великодостојника најпопуларнијих верских заједница тога времена, у тој мери да у њима изазове дух најжешћег прогона и осуде. Али чудно или не, тако је било, и то је често био узрок моје велике туге.

24. Међутим, упркос томе, чињеница је да сам имао виђење. Отада сам сматрао да сам

20 *а* всп Ђаво.
б 2 Не 2:11; УиЗ 58:2–4. всп Недаћа.

21 *а* всп Прво виђење.
б всп Виђење.
в всп Откривење.

22 *а* Јак 5:10–11. всп Прогонити, прогон.
б 1 Сам 16:7; Алма 37:35.

се осећао попут [а]Павла, кад се [б]бранио пред царем Агрипом, износећи своје виђење када је видео светло и чуо глас; али је још увек било бар неколицина оних који су му поверовали; неки рекоше да је непоштен, други рекоше да је луд; и био је исмеван и вређан. Све то, ипак, није уништило стварност његовог виђења. Он је имао виђење, и знао је да га је имао, и сви прогони под небом не би могли то променити; и мада ће га прогонити до смрти, знао је, и знаће до свог последњег даха, да је видео светло и чуо глас који му говори, и читав свет не би могао да га натера да помисли или верује другачије.

25. Исто је било и са мном. Заиста сам видео светлост, а посред те светлости видео сам две [а]Особе, и оне су ми се стварно обраћале; и мада сам био омражен и прогоњен зато што сам рекао да сам имао виђење, то је ипак била истина; и док су ме прогонили, вређали, и лажно говорили свакакво зло о мени, био сам подстакнут да се у свом срцу запитам: Зашто ме прогоне због изношења истине? Заиста сам имао виђење, и ко сам ја да се одупирем Богу, и зашто свет настоји да ме убеди да порекнем оно што сам заиста видео? Јер сам имао виђење; знао сам то, и знао сам да Бог то зна, и нисам могао то [б]порећи, нити сам се усуђивао, јер сам знао да бих, када бих то учинио, увредио Бога и доспео под осуду.

26. Задовољио сам свој ум што се тиче религијског света – јер није била моја дужност да се прикључим никоме, него да останем на истом док не добијем даља упутства. Открио сам да је [а]сведочанство Јаковљево истинито – да човек коме недостаје мудрости може искати од Бога, и добиће, а неће бити прекорен.

Морони се указује Јозефу Смиту – Јозефово име ће се сматрати добрим или злим међу свим народима – Морони му говори о Мормоновој књизи и о надолазећим судовима Господњим и цитира му Света писма – Откривено је место где су скриване златне плоче – Морони наставља да поучава пророка (стихови 27–54).

27. Наставио сам да се бавим својим уобичајеним животним пословима све до двадесет првог септембра, хиљаду осамсто двадесет треће године, све време трпећи тежак прогон, од стране свих слојева људи, религиозних и нерелигиозних, јер сам наставио да тврдим да сам имао виђење.

28. У периоду од када сам имао виђење па до године хиљаду осамсто двадесет и треће – било ми је забрањено да се прикључим било којој верској заједници

24 *а* всп Павле.
б Дела 26.

25 *а* ИЈС 1:17.
б всп Исправност; Храброст, храбар.

26 *а* Јак 1:5–7.

из тог времена, и како сам био у осетљивим годинама, и прогоњен од оних који би требало да ми буду пријатељи и да буду љубазни према мени, и чак иако су сматрали да сам се заваравао, требало је да настоје да ме на примерен и нежан начин дозову памети – био сам препуштен свакојаким [а]искушењима; и крећући се у свакојаком друштву, често сам упадао у многе бесмислене грешке, и показивао младалачке слабости, и мане људске природе; које су ме, нажалост, водиле у свакојака искушења, и биле одвратне у очима Божјим. Сада када ово признајем, нико не би требало да ме сматра кривцем за било који велики и страшан грех. Склоност да чиним тако нешто никада није била у мојој природи. Али сам био крив због лакомислености, и због повременог дружења са раздраганим друштвом итд, што је било непримерено особи која би требало да се понаша као она која је [б]позвана од Бога, а ја сам то био. Али ово неће бити чудно никоме ко се присети моје младости, и ко је упознат с мојом урођеном живахном нарави.

29. Као последица свега овога, често сам се осећао кривим за своје слабости и недостатке; када сам се вечери претходно поменутог двадесет првог септембра, након што сам те ноћи отишао у кревет, предао у [а]молитви и преклињању Свемогућем Богу да ми опрости све моје грехе и глупости, а и да бих добио објаву, како бих сазнао своје стање и свој положај пред њим; јер сам имао пуно поверење у добијање божанске објаве, какву сам и раније имао.

30. Док сам тако призивао Бога, открио сам да је светлост обасјала моју собу, и тако наставила да се појачава док соба није постала светлија него у подне, када се изненада појавила [а]особа поред мог кревета, стојећи у ваздуху, јер његова стопала нису додиривала под.

31. Имао је на себи комотну хаљину најизразитије [а]белине. Била је то белина изван свега земаљског што сам икада видео; а не верујем да би се било шта на земљи могло начинити да буде тако изразито бело и бљештаво. Шаке су му биле откривене, а и руке његове, мало изнад зглоба, а тако и стопала његова, као и ноге његове, мало изнад чланака. Глава његова и врат су такође били откривени. Могао сам запазити да није имао другу одећу сем ове хаљине, јер је била отворена, тако да сам му могао видети недра.

32. Не само да је хаљина његова била изразито бела, него је и он сам био неописиво

28 *а* всп Искушати, искушење.
б всп Позвати, позван од Бога, позив.

29 *а* всп Молитва.

30 *а* всп Анђели; Морони, син Мормонов.

31 *а* Дела 10:30; 1 Не 8:5; 3 Не 11:8.

[а]величанствен, а лице његово попут [б]муње. Соба је била изразито светла, али не тако светла као простор око њега. Када сам га први пут угледао, [в]уплашио сам се, али ме је страх убрзо напустио.

33. Позвао ме је по [а]имену, и рекао ми је да је гласник, мени послат из присуства Божјег, и да му је име Морони; и да Бог има дело за мене да извршим; и да ће се име моје сматрати и добрим и злим међу свим народима, коленима, и језицима, односно да ће се помињати по добру и по злу међу свим људима.

34. Рекао је да постоји [а]књига која је склоњена, написана на [б]златним плочама, која даје извештај о претходним становницима овог континента, и извору одакле потичу. Рекао је и да она садржи [а]пунину вечног јеванђеља, онако како ју је Спаситељ предао древним становницима.

35. Исто тако, да постоје два камена са сребрним луковима – а ова два камена, повезана са [а]оклопом, чине оно што се зове [б]Урим и Тумим, и склоњени су са плочама; а поседовање и употреба ова два камена је оно што је људе из древних и прошлих времена учинило [в]видеоцима; и да их је Бог припремио у сврху превођења књиге.

36. Након што ми је ово рекао, започео је да цитира пророштва из [а]Старог завета. Прво је цитирао део [б]трећег поглавља из Књиге пророка Малахије; а цитирао је и четврто или последње поглавље истог пророштва, мада са малом изменом у односу на нашу Библију. Уместо цитирања првог стиха како пише у нашим књигама, навео га је на овај начин:

37. *Јер ево, долази [а]дан који ће као пећ [б]горети, и сви охоли, и сви они који опако чине гореће као [в]стрњика; јер ће их они који долазе спалити, говори Господ над војскама, да им неће оставити ни корена ни гране.*

38. И опет, навео је пети стих овако: *Гле, открићу вам [а]свештенство, руком [б]Илије пророка, пре него што дође велики и страшан дан Господњи.*

39. Такође је навео следећи стих другачије: *И усадиће он у срца деце [а]обећања дата очевима њиховим, и срца деце ће се*

32 *а* 3 Не 19:25.
всп Слава.
б Изл 34:29–35; Хел 5:36; УиЗ 110:3.
в Изл 3:6; Етер 3:6–8, 19.
33 *а* Изл 33:12, 17; Иса 45:3–4.
34 *а* всп Мормонова књига.
б всп Златне плоче.
в всп Обнова јеванђеља.
35 *а* Лев 8:8.
всп Оклоп.
б Изл 28:30.
всп Урим и Тумим.
в всп Виделац.
36 *а* всп Стари завет.
б всп Малахија.
37 *а* всп Други долазак Исуса Христа.
б 3 Не 25; УиЗ 64:23–24.
всп Земља – Чишћење земље; Свет – Крај света.
в Наум 1:8–10; 1 Не 22:15, 23; 2 Не 26:4–6; УиЗ 29:9.
38 *а* всп Кључеви свештенства; Свештенство.
б УиЗ 27:9; 110:13–16.
всп Илија пророк.
39 *а* Гал 3:8, 19.

[б]окренути к очевима њиховим. Ако тако не би било, цела земља би била потпуно уништена при доласку Његовом.

40. Уз то, навео је једанаесто поглавље Књиге пророка Исаије, говорећи да ће се ускоро испунити. Навео је и треће поглавље Дела апостолских, двадесет други и двадесет трећи стих, тачно како стоји у Новом завету. Рекао је да је тај [а]пророк био Христ, али још није дошао дан када ће „они који не послушају глас његов бити [б]искључени из народа," али ће ускоро доћи.

41. Такође је навео [а]друго поглавље из књиге пророка Јоила, од двадесет осмог до последњег стиха. Рекао је да се ово још увек није испунило, али да ускоро хоће. Даље је изјавио да ће пунина [б]нејевреја ускоро доћи. Цитирао је многе друге делове из Светог писма, и понудио многа објашњења која се не могу овде навести.

42. Опет, рекао ми је, када будем добио ове плоче о којима је говорио – јер време када би требало да се узму још није дошло – нећу смети да их показујем никоме; нити оклоп с Уримом и Тумимом, сем онима за које ће ми бити заповеђено да им покажем; у супротном бићу уништен. Док је разговарао са мном о плочама, имао сам виђење у свом [а]уму те видех место где су плоче склоњене, и то тако јасно и очигледно да сам препознао место када сам га посетио.

43. Након овог саопштења, видео сам како се светлост у соби одмах скупља око особе која ми је говорила, и то је потрајало док соба поново није остала у мраку, сем око њега; када, одједном видех, као да се отворио пролаз ка небу, и он се успињао док није потпуно нестао, а соба је остала као што је била пре него што се ова небеска светлост указала.

44. Лежах размишљајући о јединствености призора, и веома се дивећи ономе што ми је било изречено од стране овог необичног гласника; када сам, усред свог [а]размишљања изненада открио да је моја соба поново почела да светли, и одједном, исти небески гласник је био поново покрај мог кревета.

45. Он започе, и опет исприча исто оно што је испричао приликом прве посете, без икакве измене; када је то учинио, информисао ме је о великим судовима који ће се спустити на земљу, са великим пустошењем глађу, мачем, и помором; и да ће ови тешки судови доћи на земљу за време овог поколења.

39 *б* всп Родословље; Спасење за мртве.
40 *а* Понз 18:15–19.
б 3 Не 20:23; 21:20.
41 *а* Дела 2:16–21.
б Рим 11:11–25; УиЗ 88:84. всп Нејевреји.
42 *а* всп Ум.
44 *а* всп Промишљати.

Након што ми је испричао све ово, успео се поново као што је то учинио и раније.

46. Од тада, утисци у мом уму су били тако дубоки, да је сан нестао с очију, и лежао сам преплављен дивљењем због онога што сам видео и чуо. Али колико ли беше моје изненађење када поново видех истог гласника покрај свог кревета, и чух га где опет понавља и говори оно од раније; а дао ми је и упозорење, говорећи ми да ће [а]Сотона покушати да ме [б]искуша (због сиромаштва породице оца мога), да бих се домогао плоча како бих се обогатио. То ми је забранио, говорећи да не смем имати ништа у виду када добијем плоче сем да прославим Бога, и да не смем бити подстакнут ниједним другим [в]мотивом сем да изграђујем царство Његово; у супротном их не би могао добити.

47. Након ове треће посете, он се успео на небо као и пре, и био сам поново остављен да промишљам о чудноватости онога што сам искусио; када је одмах након што се небески гласник успео од мене по трећи пут, петао запевао, приметио сам да свиће дан, тако да су наши разговори сигурно потрајали целу ту ноћ.

48. Убрзо након што сам устао из кревета, као и обично, пошао сам да обављам нужне свакодневне послове; али, у покушају да радим као и обично, открих да ми је снага била толико исцрпљена да сам био потпуно немоћан. Мој отац, који је радио заједно са мном, видео је да са мном нешто није у реду и рекао ми је да одем кући. Кренуо сам с намером да идем кући; али, у покушају да прескочим ограду преко поља где смо били, снага ме је потпуно издала, и пао сам беспомоћан на земљу, и неко време сам био потпуно несвестан.

49. Прво чега сам могао да се сетим јесте глас који ми се обратио, назвавши ме по имену. Погледах, и видех оног истог гласника како стоји изнад моје главе, окружен светлошћу као и пре. Он ми поново исприча све оно што ми је причао претходне ноћи, и заповеди ми да идем код свог [а]оца и кажем му о виђењу и заповестима које сам примио.

50. Био сам послушан и вратио сам се оцу у поље, и објаснио му цео случај. Одговорио ми је да је то од Бога, и рекао ми је да пођем и учиним како ми је гласник заповедио. Напустио сам поље и пошао к месту на коме ми је гласник рекао да су плоче склоњене; и због јасноће виђења које сам имао о томе, препознао сам то место чим сам тамо дошао.

51. Недалеко од села Манчестер, у округу Онтарио, у

46 *а* всп Ђаво.
б всп Искушати, искушење.
в УиЗ 121:37.
49 *а* всп Смит, Јозеф, ст.

држави Њујорк, налази се повелико [a]брдо, најистакнутије у целом крају. На западној страни овог брда, недалеко од врха, под прилично великим каменом, лежале су плоче, смештене у каменој кутији. Овај камен је био дебео и заобљен по средини горње стране, и тањи према рубовима, тако да је средишњи његов део био видљив изнад земље, али је ивица свуда около била прекривена земљом.

52. Након што склоних земљу, дохватио сам полугу, коју сам поставио испод руба камена, и уз мало напора сам га подигао. Погледао сам унутра, и тамо сам заиста угледао [a]плоче, [б]Урим и Тумим, и [в]оклоп, као што је гласник и рекао. Кутија у којој су оне лежале била је састављена од положених каменова спојених неком врстом цемента. На дну кутије су лежала два камена попречна у односу на кутију, а на овим каменовима су биле положене плоче и све остало с њима.

53. Покушао сам да их извадим, али ми је гласник забранио, и опет ме је обавестио да време њиховог обелодањивања још није дошло, нити ће доћи, још четири године од тада; али ми је рекао да морам доћи на то место онда када прође тачно једна година, и да ће се тамо сусрести са мном, и да ћу наставити да тако чиним све док не дође време да добијем плоче.

54. Стога, како ми је било заповеђено, одлазио сам тамо крајем сваке године, и сваки пут налазио гласника тамо, и примао упутства и знање приликом сваког од наших разговора, о ономе што ће Господ учинити, и како и на који начин ће Његово [a]царство бити вођено у последњим данима.

Јозеф Смит се жени Емом Хејл – Прима златне плоче од Моронија и преводи неке од знакова – Мартин Харис показује знаке и превод професору Антону, који каже: Не могу читати запечаћену књигу (стихови 55–65).

55. Како су очеве животне околности биле праћене оскудицом, били смо у потреби да радимо својим рукама, одлазећи у надницу или на други начин, кад год смо имали прилику. Некада смо радили код куће а некада далеко, и непрестаним радом смо успевали да обезбедимо пристојно издржавање.

56. Године 1823. породица мога оца се сусрела са великом невољом због смрти мог најстаријег брата [a]Алвина. Октобра месеца, 1825. год. радио сам за једног старијег господина по имену Јозаја Стол, који је живео у

51 *а* всп Кумора, брдо.
52 *а* Морм 6:6.
всп Златне плоче.
б всп Урим и Тумим.
в всп Оклоп.
54 *а* всп Царство Божје или царство небеско.
56 *а* УиЗ 137:5–8.

округу Ченанго, у држави Њујорк. Начуо је да су шпанци отворили рудник сребра у Хармонију, у округу Саскехана, у држави Пенсилванија; и копао је, пре него што ме је унајмио, да би, ако је то могуће, пронашао руду. Након што сам отишао да живим код њега, повео је и мене, и осталу радну снагу, да бисмо копали у намери да нађемо руду, и ту сам наставио да радим отприлике месец дана, без успеха у том подухвату, и коначно сам убедио старог господина да престанемо да је тражимо. Отада се о мени раширила прича да јурим за новцем.

57. За време док сам био тако упослен, био сам смештен код госп. Ајзека Хејла у том месту; ту сам први пут видео своју жену (његову ћерку), [а]Ему Хејл. 18-тог јануара, 1827. год. смо се венчали, док сам још увек радио за господина Стола.

58. Због моје непрестане тврдње да сам имао виђење, још увек ме је пратио [а]прогон, и породица оца моје жене је била неприлично против нашег венчања. Био сам, стога, приморан да је склоним негде другде; и тако смо отишли и венчали се у дому мировног судије Тарбила, у Саут Бејнбрицу, у округу Ченанго, у држави Њујорк. Убрзо након свог венчања напустио сам госп. Стола, и отишао свом оцу, и радио на фарми с њим те године.

59. Најзад, дошло је време да добијем плоче, Урим и Тумим, и оклоп. Двадесет другог септембра, хиљаду осамсто двадесет седме године, отишавши као и обично крајем још једне године на место где су склоњене, исти онај небески гласник ми их је предао с овом наредбом да будем одговоран за њих; да ћу, ако дозволим да се немаром, или било каквом мојом [а]небригом изгубе, бити одбачен; али уколико настојим да их [б]сачувам, док их он, гласник, не затражи, биће заштићене.

60. Убрзо сам открио зашто сам примио тако строге наредбе да их сачувам, и зашто ми гласник рече да ће их затражити када учиним оно што се из руке моје буде захтевало. Недуго пошто се сазнало да их поседујем, многи уложише велике напоре да ми их одузму. У ту сврху прибегавало се свакаквим варкама које су се могле смислити. Прогон је постао огорченији и озбиљнији него пре, а мноштво је непрестано вребало да ми их одузме ако је то могуће. Али, мудрошћу Божјом, оне остадоше безбедне у мојим рукама, док нисам испунио с њима оно што се захтевало из руке моје. Када их је, према договору, гласник затражио, предао сам му

57 *а* всп Смит, Ема Хејл.
58 *а* всп Прогонити, прогон.
59 *а* ИЈС 1:42.
б всп Света писма – Света писма која су сачувана.

их; и он их има у свом поседу све до данас, односно до другог дана маја, хиљаду осамсто тридесет осме године.

61. Узбуђење је, ипак, још увек трајало, и гласина са својих хиљаду језика је увек била у служби кружења лажи о породици мога оца, и о мени. Када бих забележио хиљадити део тога, испунило би књиге. Прогон је, ипак, постао тако неподношљив да сам морао да напустим Манчестер, и одем са својом женом у округ Саскехана, у држави Пенсилванији. Док смо се припремали да пођемо – уз то веома сиромашни, а прогон је био тако јак да није било вероватно да ће се наше околности побољшати – усред наших невоља нашли смо пријатеља у господину по имену [a]Мартин Харис, који нас је посетио и дао ми педесет долара да нам се нађу на нашем путовању. Господин Харис је био становник општине Палмира, у округу Вејн, у држави Њујорк, и фармер од угледа.

62. С овом благовременом помоћи био сам у могућности да дођем до одредишта у Пенсилванији; и убрзо након мог доласка започео сам преписивање знакова с плоча. Преписао сам знатан број њих, и посредством [a]Урима и Тумима превео сам неке од њих, а то сам радио од када сам у децембру стигао у дом оца моје жене па све до наредног фебруара.

63. Једном приликом овог месеца фебруара, претходно поменути господин Мартин Харис дошао је до нас, узео знаке које сам преписао са плоча, и отишао с њима у град Њујорк. О ономе што се догодило с њим и знацима, ослањам се на његов посебан извештај о околностима, који ми је поднео након што се вратио, а који следи:

64. Отишао сам у град Њујорк, и представио знаке који су били преведени, заједно са преводима његовим, професору Чарлсу Антону, господину познатом по својим књижевним достигнућима. Професор Антон је изјавио да је превод исправан, исправнији од било ког другог који је преведен с египатског а кога је до тада видео. Показао сам му онда знаке који до тада нису преведени, и рекао је да су на египатском, халдејском, асиријском, и арапском; и рекао је да су истинити знаци. Дао ми је потврду, којом се потврђује народу у Палмири да су знаци истинити, и да је превод неких од њих који су преведени такође истинит. Узео сам потврду и ставио је у џеп, и спремао се да напустим кућу, када ме је господин Антон позвао назад, и питао ме је како је тај младић открио да су златне плоче биле на месту на коме их је нашао. Одговорио сам му да му је анђео Божји то открио.

61*a* УиЗ 5:1. | всп Харис, Мартин. | 62*a* всп Урим и Тумим.

65. Он ми је тада рекао: ‘Да погледам ту потврду.’ Стога узех је из свог џепа и дадох му је, када ју је он узео и поцепао у комадиће, говорећи да не постоји ништа такво као што је служење [а]анђела, и да ће он превести плоче ако му их донесем. Упутио сам га да је део тих плоча [б]запечаћен, и да ми је забрањено да их донесем. Он је одговорио: ‘Не могу да читам запечаћену књигу.’ Напустио сам га и отишао др Мичелу, који је потврдио оно што је професор Антон рекао о знацима и о преводу.

. . . . . .

Оливер Каудери служи као писар приликом превођења Мормонове књиге – Џозеф и Оливер примају Ароново свештенство од Јована Крститеља – Они су крштени, заређени, и примају дух пророштва (стихови 66–75).

66. Дана 5. априла 1829. год. [а]Оливер Каудери је дошао у мој дом, а до тада га никада пре нисам видео. Изјавио ми је да је с обзиром да је био учитељ у школи у крају у ком је живео мој отац, а мој отац је био један од оних који су слали своју децу у школу, био је смештен на неко време у његовом дому, и док је био тамо породица му је причала о околностима под којима сам примио плоче, и у вези с тим је дошао да ме нешто упита.

67. Два дана након што је стигао г. Каудери (био је 7. април) почео сам да преводим Мормонову књигу, а он је почео да је записује.

. . . . . .

68. Наставили смо с делом превођења, када смо, у предстојећем месецу (у мају 1829. год), једног дана отишли у шуму да бисмо се помолили и упитали Господа о [а]крштењу за [б]опрост греха, о чему смо пронашли да је забележено у преводу с плоча. Док смо били тако заузети, молећи се и призивајући Господа, [в]гласник са неба се спустио у [г]облаку светлости, и полажући [д]руке на нас, [ђ]заредио нас је говорећи:

69. *Вама, моји другови служитељи, у име Месијино, поверавам вам Ароново [а]свештенство, које држи кључеве служења анђела, и јеванђеља покајања, и крштења урањањем за опрост греха, и никада више неће бити узето са земље док синови [б]Левијеви не*

65*а* всп Анђели.
б Иса 29:11–12; 2 Не 27:10; Етер 4:4–7.
66*а* всп Каудери, Оливер.
68*а* всп Крштење, крстити.
б всп Опрост греха.
в всп Јован Крститељ.
г Бр 11:25; Етер 2:4–5, 14; УиЗ 34:7.
д ЧВ 1:5. всп Руке, полагање руку.
ђ всп Власт; Заредити, заређење.
69*а* всп Ароново свештенство.
б Понз 10:8; УиЗ 13; 124:39. всп Левије – Племе Левијево.

принесу поново Господу принос у праведности.

70. Рекао је да ово Ароново свештенство нема власт полагања руку за [а]дар Светога Духа, али да ће нам то бити поверено касније; и заповедио нам је да одемо и да се крстимо, и дао нам је упутства да ја треба да крстим Оливера Каудерија, а након тога да он треба да крсти мене.

71. Сходно томе смо отишли и крстили се. Прво сам ја крстио њега, а након тога је он крстио мене – након чега сам положио руке на његову главу и заредио га у Ароново свештенство, а након тога је он положио руке на главу моју и заредио ме у исто то свештенство – јер нам је тако било заповеђено.*

72. Гласник, који нас је посетио овом приликом и поверио нам ово свештенство је рекао да му је име Јован, исти онај који је назван [а]Јован Крститељ у Новом завету, и да делује под вођством [б]Петра, [в]Јакова и [г]Јована, који држе [д]кључеве [ђ]Мелхиседековог свештенства, рекао је да ће нам то свештенство у одређено време бити поверено, и да ја треба да се назовем првим [е]старешином цркве, а он (Оливер Каудери) другим. Када смо били заређени руком овог гласника, и крстили се, био је петнаести мај, 1829. год.

73. Непосредно након израњања из воде, пошто смо крштени, искусили смо велике и величанствене благослове од нашег Небеског Оца. Тек што сам крстио Оливера Каудерија, [а]Свети Дух је сишао на њега, и он је устао и [б]пророцао много тога што ће се ускоро догодити. И опет, тек што је он мене крстио, добио сам духа пророштва, када сам, уставши, пророцао о напретку

*Оливер Каудери описује ове догађаје овако: То су били дани који се никада не заборављају – седење уз звук гласа који је подстакнут надахнућем с неба, будило је највиши ниво захвалности у овим грудима! Дан за даном сам настављао, неометано, да записујем оно што је из уста његових, а он је преводио Уримом и Тумимом, или, како би их Нефијци назвали 'тумачима', историју записа названог 'Мормонова књига'.

Да напоменем, чак и са неколицином речи, занимљиви запис који је начинио Мормон и његов верни син, Морони, о народу који је некада био љубљен и омиљен од стране неба, премашило би моју садашњу намеру; стога ћу то одложити за будуће време, и као што сам рекао у уводу, прећи ћу много директније на неке догађаје непосредно повезане са рођењем цркве, који би били занимљиви хиљадама оних који ступише, усред мрштења празноверних и клевета лицемера, и прихватише јеванђеље Христово.

70 *а* всп Дар Светог Духа.
72 *а* всп Јован Крститељ.
б УиЗ 27:12–13. всп Петар.
в всп Јаков, син Заведејев.
г всп Јован, син Зеведејев.
д всп Кључеви свештенства.
ђ всп Мелхиседеково свештенство.
е всп Старешина.
73 *а* всп Свети Дух.
б всп Пророштво, прорицати.

цркве, и о много чему другом у вези са црквом, и о овом поколењу деце човечје. Били смо испуњени Светим Духом, и радовали смо се у Богу спасења нашег.

74. Пошто су нам се умови просветлили, Света писма су почела да се отварају за наше [а]разумевање, и [б]истинито значење и сврха његових тајновитијих делова откривени су нам на начин на који нису никада раније, нити смо икада пре размишљали о њима. У међувремену, били смо присиљени да држимо тајним околности примања свештенства и нашег крштења, због духа прогона који се појавио у околини.

75. С времена на време смо добијали претње да ће нас напасти, и то од стране присталица неких вероисповести. И њихове намере да нас нападну осујећене су због утицаја породице женииног оца (уз божанску промисао), која је постала пријатељски настројена према мени, и која се супротставила руљи, и желела да ми буде допуштено да наставим дело превођења без прекидања; стога нам је понудила и обећала заштиту од свих незаконитих поступака, у мери у којој је то било у њеној моћи.

Нико, при здравој свести, не би могао да преведе и запише упутства дата Нефијцима из уста Спаситеља, о тачном начину на који људи треба да изграђују цркву Његову, а посебно када је искварености раширила несигурност у свим облицима и уређењима код људи, а да не жели повластишу да покаже жељу у свом срцу да буде спуштен у течни гроб, да се обрати 'чистом савешћу по васкрсењу Исуса Христа.'

Након записивања извештаја датог о Господњој служби остатку семена Јаковљевог, на овом континенту, било је лако видети, као што је пророк рекао да ће бити, да је тама прекрила земљу и голема тама умове људи. Посматрајући даље било је лако видети да усред великих препирки и буке због вероисповести, нико није имао власт од Бога да служи обреде јеванђеља. Јер се може поставити питање, имају ли људи власт да служе у име Христово, а да поричу откривења, када је Његово сведочанство ништа мање него дух пророштва, а Његова религија заснована, изграђена, и подржана непосредним откривењима, у свим раздобљима света када је имао свој народ на земљи? Мада су ове чињенице закопали, и пажљиво скривали људи чије би лукавство било угрожено да је било дозвољено да оне засијају на лицима људи, оне нису више закопане за нас; и само смо чекали да нам се изда заповест: 'Устаните и крстите се.'

На ово се није дуго чекало да би се остварило. Господ, који је пун милости, и увек вољан да одговори на сталне молитве понизних, након што смо га призвали на ревносан начин, подаље од станишта људских, удостојио се да нам објави своју вољу. Изненада, као из средишта вечности, глас Откупитеља нам говораше о миру, док се вео растављаше и анђео Божји сиђе одевен славом да нам достави поруку коју смо нестрпљиво чекали и кључеве јеванђеља покајања. Каква радост! Какво чудо! Каква дивота! Док је свет био растројен и у мукама – док су милиони као слепи тражили зид, док се сви људи ослањаху на оно што је непоуздано, као општа маса, наше очи видеше и наше уши чуше, као на 'дневном светлу'; да, и више – јаче од блеска мајског сунчевог зрака, који шири свој сјај над лицем природе! Онда глас

74 *а* всп Разумевање. | *б* Јн 16:13.

Његов, иако благ, боде до сржи, а речи његове: 'Ја сам твој пријатељ у служби,' отклањају сваки страх. Слушали смо, гледали и дивили се! Био је то глас анђела из славе, била је то порука Највишег! Кад то чусмо, радовасмо се, док љубав Његова није распалила душе наше, и док се нисмо огрнули виђењем Свемогућег! Где је место сумњи? Нигде, непоузданост нестаде, сумња потону да никада не изађе, док измишљотине и обмане нестадоше заувек.

Али, драги брате, замисли, замисли још само на тренутак, каква радост испуни срца наша, и пред каквим се изненађењем морасмо поклонити (јер ко не би повио колена за такав благослов?) када смо примили под руком његовом свето свештенство кад је рекао: 'Вама мојим друговима у служби, у име Месијино, поверавам ово свештенство и ову власт, који ће остати на земљи, како би синови Левијеви могли принети принос Господу у праведности!'

Нећу покушавати да вам пресликам осећања свог срца, нити величанствену лепоту и славу које су нас окруживале овом приликом; али вероваћете ми када кажем да ни земља, нити човек, са речитошћу световном, не би могли да осликају језик на интересантан и узвишен начин као ова света особа. Не, ни ова земља нема моћ да пружи радост, да подари мир или схвати мудрост која се налазила у свакој реченици која је изречена моћу Светога Духа! Човек може да обмане свог ближњег, обмана да прати обману, и деца опаког могу имати моћ да заведу безумне и неуке, док се многи не хране ничим другим сем измишљотинама, и плод лажи носи струјом лакоумне у гроб; али један додир прстом његове љубави, да, један зрак славе са света одозго, или једна реч из уста Спаситеља, из груди вечности, претвара све то у безначајност, и заувек га брише из ума. Убеђење да смо били у присуству једног анђела, чињеница да смо чули глас Христов, и истина неукаљана која долази од чисте особе, усмеравана вољом Божјом, за мене је ван сваког описа, и увек ћу гледати на овај израз Господње доброте с чуђењем и захваљивањем док ми буде дозвољено да останем; и у овим становима где савршенство пребива и грех никада не долази, надам се да ћу му се дивити тог дана који никада неће престати. – *Messenger and Advocate*, књига 1 (у октобру 1834. год.), стр. 14–16.

ЧЛАНЦИ ВЕРЕ

ЦРКВЕ ИСУСА ХРИСТА СВЕТАЦА ПОСЛЕДЊИХ ДАНА

[а] ВЕРУЈЕМО у [б]Бога, вечног Оца, у Његовог [в]Сина, Исуса Христа, и у [г]Светог Духа.

2. Верујемо да ће људи бити кажњени за [а]сопствене грехе, а не за [б]Адамов преступ.

3. Верујемо да се [а]помирењем Христовим сав људски род може [б]спасити, [в]послушношћу [г]законима и обредима [д]јеванђеља.

4. Верујемо да су прва начела и [а]обреди јеванђеља: прво, [б]вера у Господа Исуса Христа; друго, [в]покајање; треће, [г]крштење урањањем за [д]опрост греха; четврто, полагање [ђ]руку за [е]дар Светог Духа.

5. Верујемо да човек мора бити [а]позван од Бога, [б]пророштвом и полагањем [в]руку оних који имају [г]власт, да [д]проповеда јеванђеље и служи у [ђ]обредима његовим.

6. Верујемо у исту [а]организацију која је постојала у првобитној цркви, наиме, у [б]апостоле, [в]пророке, [г]пастире, учитеље, [д]јеванђелисте, и тако даље.

7. Верујемо у [а]дар [б]језика, [в]пророштва, [г]откривења, [д]виђења, [ђ]исцељења, [е]тумачења језика, и тако даље.

8. Верујемо да је [а]Библија [б]реч Божја у оној мери у којој је [в]тачно преведена; верујемо и да је [г]Мормонова књига реч Божја.

1 1*а* всп Веровање, веровати.
б всп Бог, Божанство – Бог Отац.
в всп Бог, Божанство – Бог Син; Исус Христ.
г всп Бог, Божанство – Бог Свети Дух; Свети Дух.
2*а* Понз 24:16; Јез 18:19–20. всп Извештај, урачунљив, урачунљивост; Слобода избора.
б всп Пад Адама и Еве.
3*а* всп Помирити, помирење. Мос 27:24–26; Мојсије 5:9. всп Спасење.
в всп Послушност, послушан, послушати.
г всп Закон.
д всп Јеванђеље.
4*а* всп Обреди.
б всп Вера.
в всп Покајати се, покајање.
г всп Крштење, крстити.
д всп Опрост греха.
ђ всп Руке, полагање руку.
е всп Дар Светог Духа.
5*а* всп Позвати, позван од Бога, позив.
б всп Пророштво, прорицати.
в всп Руке, полагање руку.
г всп Власт; Свештенство.
д всп Проповедати.
ђ Алма 13:8–16.
6*а* всп Црква, знаци истините цркве – Организација цркве.
б всп Апостол.
в всп Пророк.
г всп Бискуп.
д всп Јеванђелиста; Патријарх, патријаршки.
7*а* всп Дарови Духа.
б всп Језици, дар језика.
в всп Пророштво, прорицати.
г всп Откривење.
д всп Виђење.
ђ всп Исцелити, исцељења.
е 1 Кор 12:10; Морм 9:7–8.
8*а* всп Библија.
б всп Реч Божја.
в 1 Не 13:20–40; 14:20–26.
г всп Мормонова књига.

9. Верујемо у све оно што је Бог [а]открио, и у све оно што сада открива, и верујемо да ће [б]открити још много тога великог и важног што се односи на царство Божје.

10. Верујемо у дословно [а]сакупљање Израела и у обнову [б]десет племена; да ће [в]Сион (Нови Јерусалим) бити изграђен на америчком континенту; да ће Христ лично [з]владати на земљи; и да ће земља бити [г]обновљена и примити своју [ђ]рајску [е]славу.

11. Полажемо право на [а]повластицу да се клањамо Свемогућем Богу онако како нам сопствена [б]савест [в]налаже, и дозвољавамо свима да имају исту ту повластицу; нека се [з]клањају како, где, или чему желе.

12. Верујемо у подложност царевима, председницима, владарима, и судијама, у поштовање, признавање и подржавање [а]закона.

13. Верујемо да треба да будемо [а]поштени, одани, [б]чедни, добронамерни, честити и да [в]чинимо добро свима; заиста, можемо рећи да следимо Павлов [з]савет – У све верујемо, свему се [г]надамо, истрајали смо у много чему, и надамо се да ћемо [ђ]истрајати у свему. Има ли чега [е]честитог, лепог, или на добром гласу, или хвале вредног, то тражимо.

Џозеф Смит.

9а всп Откривење.
б Амос 3:7; УиЗ 121:26–33. всп Света писма – Пророштва о појављивању Светих писама.
10а Иса 49:20–22; 60:4; 1 Не 19:16–17. всп Израел – Сакупљање Израела.
б всп Израел – Десет изгубљених племена Израелових.
в Етер 13:2–11; УиЗ 45:66–67; 84:2–5; Мојсије 7:18. всп Нови Јерусалим; Сион.
з всп Хиљадугодишњица.
г всп Земља – Чишћење земље.
ђ ти стање налик Едену; Иса 11:6–9; 35; 51:1–3; 65:17–25; Јез 36:35. всп Рај.
е всп Слава.
11а УиЗ 134:1–11.
б всп Савест.
в всп Слобода избора.
з всп Клањати се.
12а УиЗ 58:21–23. всп Закон.
13а всп Исправност; Поштен, поштење.
б всп Чедност.
в всп Служба.
з Фил 4:8.
г всп Нада.
ђ всп Истрајати.
е всп Скромност; Честитост.

ДОДАТАК

ВОДИЧ КРОЗ СВЕТА ПИСМА

ХРОНОЛОГИЈА

УСКЛАЂЕНОСТ ЧЕТИРИ ЈЕВАНЂЕЉА

ПРЕВОД ЏОЗЕФА СМИТА

БИБЛИЈСКЕ МАПЕ

БИБЛИЈСКЕ ФОТОГРАФИЈЕ

МАПЕ ИЗ ЦРКВЕНЕ ИСТОРИЈЕ

ФОТОГРАФИЈЕ ИЗ ЦРКВЕНЕ ИСТОРИЈЕ

ВОДИЧ КРОЗ СВЕТА ПИСМА

Водич кроз света писма описује одабрана учења, начела, људе и места који се налазе у Библији, Мормоновој књизи, Учењу и заветима, и Драгоценом бисеру. Такође вам обезбеђује кључне референце из Светих писама за проучавање сваке теме. Водич вам може помоћи у вашем личном и породичном проучавању Светих писама. Може вам помоћи да нађете одговор на питања о јеванђељу, да бисте проучавали теме из Светих писама, припремали говоре и поуке, и увећавали знање и сведочанство о јеванђељу.

Следећи приказ представља пример како се улази у Водич кроз света писма:

Теме су представљене подебљалим словима.

Земља. *Такође видети* Свет; Створити, стварање

Понекад друге теме у водичу садрже информацију која се односи на тему коју проучавате. Искошене речи *Такође видети* вас упућују на ове везане теме.

Теме укључују кратко објашњење.

Планета на којој живимо, коју је Бог створио преко Исуса Христа да је човек користи за време своје смртне провере. Њена вечна судбина је да постане прослављена и узвишена (УиЗ 77:1–2; 130:8–9). Земља ће постати вечна баштина онима који су живели достојни целестијалне славе (УиЗ 88:14–26). Они ће уживати у присуству Оца и Сина (УиЗ 76:62).

Референце из Светих писама које вам помажу да разумете објашњење дате су у заградама.

Неке теме садрже и подтеме. Оне су представљене искошеним словима.

Створена за човека: Бог је дао човеку власт над земљом, **Пос** 1:28 (Мојсије 2:28). Земља је Господња, **Изл** 9:29 (Пс 24:1). Господ је дао земљу деци човечјој, **Пс** 115:16. Начинио сам земљу и на њој човека створио, **Иса** 45:12.

Моћу речи Његове човек дође на земљу, **Јаков** 4:9.

Пре сваке референце из Светих писама налази се кратак цитат или сажетак из Светог писма.

Земља ће се дати онима који преузеше Светог Духа за свог вођу, **УиЗ** 45:56–58 (УиЗ 103:7). Они што послушаше јеванђеље моје награђени су добрим стварима са земље, **УиЗ** 59:3. Сиромашни и кротки са земље ће је и баштинити, **УиЗ** 88:17 (Мт 5:5; 3 Не 12:5).

Везане референце из Светих писама дате су у заградама.

Начинићемо земљу и искушати их, **Авр** 3:24–25.

Понекад се информација о субјекту не налази под темом коју сте тражили. Искошена реч *Видети* вас упућује на тему где се информација налази.

Знаци истините цркве. *Видети* Црква, знаци истините цркве

Изгубљена племена. *Видети* Израел – Десет изгубљених племена Израелових

Искошена реч *Видети* (или *Такође видети*) са овом цртицом говори вам да је информација пронађена у подтеми нпр. (Крај света) у оквиру главне теме (Свет).

Абинади. *Такође видети* Мученик, мученишство

Нефијски пророк у Мормоновој књизи.

Прорицао је да ће Бог казнити народ опаког цара Ноја уколико се не покаје, **Мос** 11:20–25. Био је затворен јер је прорицао о уништењу цара Ноја и његовог народа, **Мос** 12:1–17. Поучавао је опаке свештенике цара Ноја закону Мојсијевом и о Христу, **Мос** 12–16. Алма старији је поверовао и записивао његове речи, **Мос** 17:2–4. Цар Ноје га је спалио до смрти, **Мос** 17:20.

Авакум

Старозаветни пророк из Јуде који је говорио о грешности народа вероватно за време владавине Јоахина (око 600. год. п.н.е.)

Књига пророка Авакума: Поглавље 1 чини разговор између Господа и Његовог пророка, сличан ономе из Књиге пророка Јеремије 12 и Учења и Завета 121. Авакум је био узнемирен јер му се чинило да опаки напредују. У поглављу 2 Господ саветује Авакума да буде стрпљив – праведник мора да научи да живи по вери. У поглављу 3 је забележена Авакумова молитва у којој он подржава Божју правду.

Авденаго. *Такође видети* Данило

У Старом завету, Седрах, Мисах и Авденаго су била тројица Израелових младића који су, заједно са Данилом, доведени у двор Навуходоносора, цара вавилонског. Авденагово јеврејско име је било Азарија. Четворица младића су одбила да једу цареву храну и да пију вино како не би себе укаљали (Дан 1). Седраха, Мисаха и Авденага цар је бацио у ужарену пећ али су они чудом сачувани (Дан 3).

Авдија

Старозаветни пророк који је предсказао пропаст Едома. Прорицао је вероватно за време владавине Јорама (848–844 год. п.н.е.) или за време најезде Вавилонаца 586. год. п.н.е.

Књига пророка Авдија: Књига у Старом завету. Има само једно поглавље. У њему, Авдија говори о пропасти Едома и прориче да ће избавитељи стати на гору Сион.

Авељ. *Такође видети* Адам; Кајин

У Старом завету, син Адама и Еве.

Принео је Богу бољу жртву од свог брата Кајина, **Пос** 4:4–5 (Јев 11:4; Мојсије 5:16–21). Убијен је од стране Кајина, **Пос** 4:8 (Мојсије 5:32).

Примио је свештенство од Адама, **УиЗ** 84:16.

Сотона ја сковао заверу са Кајином да убије Авеља, **Мојсије** 5:28–31 (Хел 6:27).

Аврâм. *Такође видети* Аврамов завет

Син Тарин, рођен у Уру халдејском (Пос 11:26, 31; 17:5). Пророк Господњи са којим је Господ склопио вечне завете, преко којих су сви народи земаљски благословени. Аврâм се изворно називао Аврам.

Преселио се у Харан, где је Тара умро, **Пос** 11:31–32 (Авр 2:1–5). Позван је од Бога да отпутује у Ханан и да прими божански завет, **Пос** 12:1–8 (Авр 2:4, 15–17). Путовао је у Египат, **Пос** 12:9–20 (Авр 2:21–25). Сместио се у Хеврону, **Пос** 13:18. Спасио је Лота, **Пос** 14:1–16. Сусрео се с Мелхиседеком, **Пос** 14:18–20. Агара је родила сина његовог Исмаила, **Пос** 16:15–16. Име његово је промењено у Аврâм, **Пос** 17:5. Господ је рекао Авраму и Сари да ће имати сина, **Пос** 17:15–22; 18:1–14. Сара је родила свог сина Исака, **Пос** 21:2–3. Заповеђено му је да жртвује Исака, **Пос** 22:1–18. Сара умире и бива сахрањена, **Пос** 23:1–2, 19. Аврам умире и бива сахрањен, **Пос** 25:8–10.

Аврамова спремност да принесе Исака била је слична Богу и Његовом Јединорођенцу, **Јаков** 4:5. Плаћао је

десетке Мелхиседеку, **Алма** 13:15. Предвидео је Христов долазак и сведочио о њему, **Хел** 8:16–17.

Примио је свештенство од Мелхиседека, **УиЗ** 84:14. Верни постају семе Аврамово, **УиЗ** 84:33–34 (Гал 3:27–29). Све је примио откривењем и примио је своје узвишење, **УиЗ** 132:29.

Тражио је благослове очева својих и именовање у свештенство, **Авр** 1:1–4. Био је прогоњен од стране лажних свештеника из Халдеје, **Авр** 1:5–15. Господ га је спасио, **Авр** 1:16–20. Учио је о сунцу, месецу и звездама, **Авр** 3:1–14. Учио је о предсмртном животу и стварању, **Авр** 3:22–28.

Књиға Аврамова: Древни записи које је Аврам написао који су дошли у посед цркве 1835. год. Откривени су записи и неке мумије у египатским катакомбама од стране Антонија Лебола, који их је завештао Мајклу Чендлеру. Чендлер их је изложио у Сједињеним Државама 1835. год. Неки пријатељи Џозефа Смита су их купили од Чендлера и предали пророку, који их је превео. Неки од ових записа се сада налазе у Драгоценом бисеру.

У 1. поглављу су забележена Аврамова искуства из Ура халдејског, где су опаки свештеници покушали да га жртвују. 2. поглавље говори о његовом путовању у Ханан. Господ му се указао и склопио завет с њим. У 3. поглављу је забележено да је Аврам видео васиону и запазио везу између небеских тела. 4. и 5. поглавље садрже још један запис о стварању.

Семе Аврамово: Људи који, послушношћу законима и обредима јеванђеља Исуса Христа, примају обећања и завете које је Бог склопио с Аврамом. Мушкарци и жене могу примити ове благослове ако су дословно од Аврамове лозе или ако су усвојени у његову породицу прихватањем јеванђеља и крштењем (Гал 3:26–29; 4:1–7; УиЗ 84:33–34; 103:17; 132:30–32; Авр 2:9–11). Дословни потомци Аврамови могу изгубити своје благослове ако су непослушни (Рим 4:13; 9:6–8).

Аврам. *Видети* Аврâм

Аврамов завет. *Такође видети* Аврâм; Завет; Обрезање

Аврам је примио јеванђеље и заређен је у више свештенство (УиЗ 84:14; Авр 2:11), и ушао је у целестијални брак, који је завет узвишења (УиЗ 131:1–4; 132:19, 29). Аврам је примио обећање да ће сви благослови ових завета бити понуђени његовом смртном потомству (УиЗ 132:29–31; Авр 2:6–11). Ови завети и обећања, заједно, названи су Аврамов завет. Обнова овог завета је била обнова јеванђеља у последњим данима, јер преко њега су сви народи земаљски благословени (Гал 3:8–9, 29; УиЗ 110:12; 124:58; Авр 2:10–11).

Агара. *Такође видети* Аврâм; Исмаило, син Аврамов

У Старом завету, слушкиња Сарина која је била Египћанка. Постала је Аврамова жена и мајка Исмаилова (Пос 16; 25:12; УиЗ 132:34, 65). Господ је обећао Агари да ће велики народ потећи од њеног сина (Пос 21:9–21).

Агеј

Пророк из Старог завета који је пророковао приближно 520. год. п.н.е. у Јерусалиму недуго након повратка народа Израеловог из изгнанства у Вавилону (Јездра 5:1; 6:14). Говорио је о поновној изградњи Господњег храма у Јерусалиму и укоравао је народ зато што није био завршен. Писао је и о храму за време хиљадугодишњице и владавини Спаситеља.

Књиға пророка Агеја: У поглављу 1 Господ укорава народ због тога што они живе у својим завршеним кућама док храм још није изграђен. У поглављу 2 је забележено Агејево пророштво да ће Господ удељивати мир у свом храму.

Агрипа. *Такође видети* Павле

У Новом завету, син Ирода Агрипе

I и брат Верникија и Друсиле. Био је цар Калције , смештене у Ливанима. Слушао је апостола Павла и скоро да су га убедили да постане хришћанин (Дела 25–26; ИЈС 1:24).

Адам. *Такође видети* Адам-онди-Ахман; Арханђео; Ева; Еден; Михајло; Пад Адама и Еве

Први човек створен на земљи.

Адам је отац и патријарх људског рода на земљи. Његов преступ у Еденском врту (Пос 3; УиЗ 29:40–42; Мојсије 4) је проузроковао да „падне" и да постане смртан, а тај корак је био неопходан да би људски род могао да напредује на овој земљи (2 Не 2:14–29; Алма 12:21–26). Адам и Ева би требало стога да буду поштовани због своје улоге да нам омогуће вечни напредак. Адам је најдревнији и такође познат као Михајло (Дан 7; УиЗ 27:11; 107:53–54; 116; 138:38). Он је арханђео (УиЗ 107:54) и доћи ће поново на земљу као партијарх људском роду (УиЗ 116).

Бог је створио човека по свом обличју, **Пос** 1:26–28 (Мојсије 2:26–28; Авр 4:26–28). Бог је дао човеку власт над свиме и заповедио му да се множи и напуни земљу, **Пос** 1:28–31 (Мојсије 2:28–31; Авр 4:28–31). Бог је сместио Адама и Еву у Еденски врт и забранио им да једу са дрвета познања добра и зла, **Пос** 2:7–9, 15–17 (Мојсије 3:7–9, 15–17; Авр 5:7–13). Адам је наденуо име сваком живом створењу, **Пос** 2:19–20 (Мојсије 3:19–20; Авр 5:20–21). Бог је венчао Адама и Еву, **Пос** 2:18–25 (Мојсије 3:18–25; Авр 5:14–21). Адам и Ева су били искушани од Сотоне, узели су забрањено воће, и били су истерани из Еденског врта, **Пос** 3 (Мојсије 4). Адам је имао 930 год. када је умро, **Пос** 5:5 (Мојсије 6:12).

Адам је био први човек, **УиЗ** 84:16. Пре своје смрти Адам је позвао своје праведно потомство у долину Адам-онди-Ахман и благословио их, **УиЗ** 107:53–57.

Адам је понудио жртву, **Мојсије** 5:4–8. Адам се крстио, примио дар Светога Духа, и заређен је у свештенство, **Мојсије** 6:51–68.

Адам-онди-Ахман. *Такође видети* Адам

Место где је Адам благословио своје праведно потомство три година пре него што је умро (УиЗ 107:53–56) и где ће доћи у време пре другог доласка (УиЗ 116).

Алкохол. *Видети* Реч мудрости

Алма старији

Нефијски пророк из Мормонове књиге који је организовао цркву у данима опаког цара Ноја.

Био је свештеник опаког цара Ноја и потомак Нефијев, **Мос** 17:1–2. Након што је чуо и поверовао Абинадију, цар га је отерао. Бежао је, крио се и записивао Абинадијеве речи, **Мос** 17:3–4. Покајао се и поучавао речима Абинадијевим, **Мос** 18:1. Крстио се у водама Мормоновим, **Мос** 18:12–16. Организовао је цркву, **Мос** 18:17–29. Стигао је са својим људима у Зарахемлу, **Мос** 24:25. Дата му је власт над црквом, **Мос** 26:8. Судио је цркви и водио је, **Мос** 26:34–39. Поверио је службу високог свештеника свом сину, **Алма** 4:4 (Мос 29:42; Алма 5:3).

Алма, син Алмин. *Такође видети* Алма старији; Амулек; Мосија, синови

У Мормоновој књизи, први врховни судија и пророк у нефијском народу. У својој младости је настојао да уништи Цркву (Мос 27:8–10). Ипак, указао му се анђео и био је обраћен јеванђељу (Мос 27:8–24; Алма 36:6–27). Касније је напустио положај врховног судије да би поучавао људе (Алма 4:11–20).

Књига Алмина: Засебна књига у Мормоновој књизи, која обухвата сажетак записа пророка Алме, сина Алминог и сина његовог Хеламана. Догађаји описани у књизи се одигравају од приближно 91. до 52. год. п.н.е. Књига

садржи 63 поглавља. Поглавља од 1 до 4 описују побуну следбеника Нехорових и Амликијевих против Нефијаца. Ратови као последица тога су до тада били међу најразорнијима у нефијској историји. Поглавља од 5–16 садрже записе о Алминим раним мисионарским путовањима, укључујући његову беседу о Добром Пастиру (Алма 5) и његово проповедање с Амулеком у граду Амонихи. Поглавља од 17–27 садрже записе синова Мосијиних и њихову службу међу Ламанцима. Поглавља 28–44 садрже неке од Алминих најважнијих беседа. У поглављу 32 Алма упоређује реч са семеном; у поглављу 36 он препричава своју обраћеничку причу свом сину Хелеману. У поглављима од 39–42 је забележен Алмин савет свом сину Коријантону, који је био укључен у морални преступ; ова важна беседа даје објашњења о правди, милосрђу, васкрсењу и помирењу. У поглављима 45–63 су описани нефијски ратови из тог времена и сеоба под Хаготом. Велике вође као што су капетан Морони, Теанкум и Лехи су својим храбрим и правовременим дејством помогли да се Нефијци сачувају.

Алфа и Омега. *Такође видети* Исус Христ

Алфа је прво слово у грчком алфабету; омега је последње. То су такође имена дата Исусу Христу и употребљавана су као симболи да би показали да је Христ и почетак и крај (Отк 1:8; УиЗ 19:1).

Амалекијци (из Мормонове књиге)

Група отпалих Нефијаца која је водила Ламанце у битку против Нефијаца (Алма 21–24; 43).

Амалики

У Мормоновој књизи, нефијски издајица који је стекао моћ међу Ламанцима и водио их против Нефијаца (Алма 46–51).

Амалици (из Старог завета)

Арапско племе које је живело у пустињи Фаран између Арава и Медитерана. Били су непрестано у рату са Јеврејима од времена Мојсијевог (Изл 17:8) па све до Сауловог и Давидовог (1 Сам 15; 27:8; 30; 2 Сам 8:11–12).

Амен. *Такође видети* Молитва

Значи „нека буде тако“ или „то је тако“. *Амен* се каже да би се истакло срдачно или свечано прихватање или слагање (Понз 27:14–26) или истинитост (1 Цар 1:36). Данас на крају молитве, сведочанства и говора, они који су чули молитву или поруку говоре једно разговетно *амен* да би показали слагање или прихватање.

У Старом завету, особа треба да каже *амен* када склапа завет (1 Дн 16:7, 35–36; Нем 5:12–13; 8:2–6). Христ је назван „Амен, сведок верни и истинити“ (Отк 3:14). *Амен* се изговарало као знак завета у школи пророчкој (УиЗ 88:133–135).

Амлики, Амликијци

Човек из Мормонове књиге који је предводио групу Нефијаца који су желели цара за време владавине судија. Ови Нефијци, названи Амликијци, отворено су се побунили против Бога, због чега су били проклети (Алма 2–3).

Амон, потомак Зарахемлин. *Такође видети* Лимхи

У Мормоновој књизи, јак и моћан човек који је предводио истраживачки поход из Зарахемле у земљу Лехи-Нефи (Мос 7:1–16). Показани су му древни записи и објашњено му је шта је виделац (Мос 8:5–18). Касније је помогао да се цар Лимхи и његов народ ослободе од Ламанаца и поново их је вратио у Зарахемлу (Мос 22).

Амон, син Мосијин. *Такође видети* Анти-Нефи-Лехијци; Мосија, син Венијаминов; Мосија, синови

У Мормоновој књизи, син цара

Мосије. Амон је служио као мисионар, чији велики напори су помогли да се много душа обрати Христу.

Био је неверник који је настојао да уништи цркву, **Мос** 27:8–10, 34. Анђео се указао њему и његовим сапутницима, **Мос** 27:11. Покајао се и почео проповедати реч Божју, **Мос** 27:32–28:8. Одбио је да буде именован за цара и уместо тога је отишао у земљу ламанску да проповеда реч Божју, **Алма** 17:6–9. Постио је и молио се за вођство, **Алма** 17:8–11. Свезан је одведен цару Ламонију, **Алма** 17:20–21. Спасио је Ламонијева стада, **Алма** 17:26–39. Проповедао је Ламонију, **Алма** 18:1–19:13. Захваљивао се Богу и био савладан радошћу, **Алма** 19:14. Његови обраћеници никада нису отпали, **Алма** 23:6. Радовао се јер је био средство у рукама Божјим у привођењу многих хиљада истини, **Алма** 26:1–8 (Алма 26). Извео је народ Анти-Нефи-Лехијаца на сигурно, **Алма** 27. Осећао је велику радост када је срео Алму, **Алма** 27:16–18.

Амос

Пророк из Старог завета који је пророковао приближно од 792. до 740. год. пре Христа, у данима Озије, цара Јудиног, и Јеровоама, цара Израеловог.

Књига пророка Амоса: Књига у Старом завету. Многа од Амосових пророчанстава су упозоравала Израел и околне народе да се врате праведности.

У поглављима 1–5 Израел и околни народи се позивају на покајање. У 3. поглављу се објашњава да Господ открива своје тајне пророцима и да ће због преступа, Израел бити уништен од стране противника. У поглављима 6–8 прориче се пад Израела много година пре најезде Асираца. У 9. поглављу се прориче да ће Израел бити обновљен на сопственој земљи.

Амулек. *Такође видети* Алма, син Алмин

У Мормоновој књизи, сапутник на мисији Алминог сина Алме.

Посетио га је анђео, **Алма** 8:20; 10:7. Примио је Алму у свој дом, **Алма** 8:21–27. Проповедао је с моћу народу Амонихином, **Алма** 8:29–32; 10:1–11. Био је потомак Нефија, Лехија и Манасије, **Алма** 10:2–3. Сведочио је о истини, **Алма** 10:4–11. Позивао је народ на покајање и био је одбијен, **Алма** 10:12–32. Сукобио се са Зезромом, **Алма** 11:20–40. Поучавао је о васкрсењу, суду и обнови, **Алма** 11:41–45. Желео је да заустави мучеништво верника, **Алма** 14:9–10. Био је утамничен с Алмом, **Алма** 14:14–23. Вером се ослободио тамничарских окова, **Алма** 14:24–29. Сведочио је о помирењу, милости и правди, **Алма** 34:8–16. Поучавао је о молитви, **Алма** 34:17–28. Охрабривао је људе да не одгађају покајање, **Алма** 34:30–41. Амулекова и Алмина вера је учинила да се зидови у тамници сруше, **Етер** 12:13.

Ана. *Такође видети* Кајафа

У Новом завету, веома утицајан човек у скупштини. Када је Исус био ухапшен, прво су га довели код њега (Јн 18:13); имао је и водећу улогу у суђењу апостолима (Дела 4:3–6).

Ана, мајка Самуилова. *Такође видети* Самуило, пророк из Старог завета

Мајка Самуила, пророка из Старог завета. Господ је дао Самуила Ани као одговор на њене молитве (1 Сам 1:11, 20–28). Ана је посветила Самуила Господу. Њена песма захвалности може се поредити с оним што је изрекла Марија, мајка Исусова (1 Сам 2:1–10; Лк 1:46–55).

Ана, пророчица

У Новом завету, пророчица из племена Асир. У време Исусовог рођења, била је удовица у годинама. Видела је

Исуса као бебу када су га показали у храму и препознала га је као Спаситеља (Лк 2:36–38).

Ананија из Дамаска. *Такође видети* Павле

Хришћански ученик у Дамаску који је крстио Павла (Дела 9:10–18; 22:12).

Ананија из Јерусалима

У Новом завету, он и његова жена, Сапфира, слагали су Господа сакривши део новца које су били посветили Господу. Кад се Петар суочио с њима, обоје су пали на земљу и умрли (Дела 5:1–11).

Андрија

У Новом завету, брат Симона Петра и један од Дванаесторице апостола позван од Исуса за време Његове смртне службе (Мт 4:18–19; Мк 1:16–18, 29).

Анђели

Постоје две врсте бића на небу која се називају анђелима: они који су духови и они који имају тела од меса и костију. Анђели који су духови још увек нису примили тело од меса и костију, или су духови који су некада имали смртно тело и чекају васкрсење. Анђели који имају тела од меса и костију или су васкрсли из мртвих или су пренесени.

У Светом писму има много референци о деловањима анђела. Понекад анђели говоре гласом грмљавине док предају Божју поруку (Мос 27:11–16). Праведници који су смртни могу се такође назвати анђелима (ПЦС, Пос 19:15 [Додатак]). Неки анђели служе покрај престола Божјег на небу (Алма 36:22).

Света писма говоре и о ђаволовим анђелима. То су они духови који су следили Луцифера и истерани су у предсмртном животу из Божјег присуства и бачени на земљу (Отк 12:1–9; 2 Не 9:9, 16; УиЗ 29:36–37).

Јаков је видео анђеле Божје како се уздижу и силазе, **Пос** 28:12. Анђели Божји су сусрели Јакова, **Пос** 32:1–2. Гедеон је видео анђела Господњег лицем у лице, **Суд** 6:22. Анђео је испружио руку своју према Јерусалиму да би га уништио, **2 Сам** 24:16. Анђео дотаче Илију и рече му: устани и једи, **1 Цар** 19:5–7. Данило је видео анђела Гаврила у виђењу, **Дан** 8:15–16. Анђео Михајло је помогао Данилу, **Дан** 10:13.

Анђео Гаврило је послат од Бога, **Лк** 1:19, 26–27. Ђаволови анђели биће држани у оковима за суд, **Јуда**1:6 (2 Пет 2:4).

Људи су видели анђеле где силазе с неба, **3 Не** 17:24. Морони је писао о служењу анђела, **Моро** 7:25–32.

Ароново свештенство држи кључеве служења анђела, **УиЗ** 13. Морони, Јован Крститељ, Петар, Јаков, Јован, Мојсије, Илија пророк, Илија су сви служили Џозефу Смиту као анђели, **УиЗ** 27:5–12. Не можете поднети служење анђела, **УиЗ** 67:13. Михајло, арханђео, је Адам, **УиЗ** 107:54. Анђели су васкрсле особе које имају тела од меса и костију, **УиЗ** 129. Не постоје анђели који служе на овој земљи осим оних који јој припадају, **УиЗ** 130:5. Они који не поштују Божји закон вечног брака не жене се нити удају већ су одређени да буду анђели на небу, **УиЗ** 132:16–17.

Анђели служитељи. *Видети* Анђели

Анти-Нефи-Лехијци. *Такође видети* Амон, син Мосијин; Мосија, синови; Хеламан, синови

У Мормоновој књизи, име које је дато Ламанцима које су обратили синови Мосијини. Након свог обраћења, овај народ, који је назван и народом Амоновим, био је веран све време свог живота (Алма 23:4–7, 16–17; 27:20–27).

Узели су име Анти-Нефи-Лехијци, **Алма** 23:16–17; 24:1. Одбили су да проливају крв и закопали су своје оружје, **Алма** 24:6–19. Синови њихови су се припремали за рат и одабрали су Хеламана да им буде вођа, **Алма**

53:16–19; 56–58 (ови синови су познати и као 2000 младих бораца).

Антихрист. *Такође видети* Ђаво

Било ко или било шта што лажно опонаша истинити јеванђеоски план спасења и што се јавно или тајно супротставља Христу. Јован Откровитељ је описао антихриста као варалицу (1 Јн 2:18–22; 4:3–6; 2 Јн 1:7). Древни антихрист је Луцифер, али он има многе помоћнике који су и духовна бића и смртне особе.

Син пропасти се супротставља и уздиже изнад свега што се назива Божјим, **2 Сол** 2:1–12. Он вара оне који пребивају на земљи путем чудеса, **Отк** 13:13–17.

Шерем је порекао Христа и преварио многе, **Јаков** 7:1–23. Нехор је поучавао лажна учења, основао цркву и увео надрисвештенство, **Алма** 1:2–16. Корихор је исмевао цркву, помирење и Духа пророштва, **Алма** 30:6–60.

Апокалипса. *Такође видети* Откривење Јованово

Књига откривења, последња књига у Новом завету; може значити и било које необично виђење; од грчке речи која значи „откривено" или „нескривено."

Апокрифи. *Такође видети* Библија; Света писма

Свете књиге јеврејског народа које нису саставни део јеврејске Библије али су се задржале у Библијама неких хришћанских цркава. Ове књиге су често корисне за повезивање Старог и Новог завета и у цркви се сматрају кориснима за читање.

Апокрифи су углавном преведени исправно али са нетачним умецима, **УиЗ** 91:1–3. Апокрифи могу да користе онима који су просветљени Духом, **УиЗ** 91:4–6.

Апостол. *Такође видети* Откривење; Ученик

На грчком, *Апостол* значи „онај који је послат". То је име којим је Исус назвао Дванаесторицу коју је изабрао и заредио да му буду најближи ученици и помоћници за време његове службе на земљи (Лк 6:13; Јн 15:16). Послао их је да га представљају и да уместо њега служе након Његовог успења на небо. У давним временима а и данас у обновљеној цркви у Већу дванаесторице апостола, апостол је посебан сведок о Исусу Христу по целом свету који сведочи о Његовој Божанској природи и Његовом васкрсењу из мртвих (Дела 1:22; УиЗ 107:23).

Христова црква је сазидана на темељу апостола и пророка, **Еф** 2:20; 4:11.

Лехи и Нефи су видели да дванаесторица апостола следе Исуса, **1 Не** 1:10; 11:34. Апостоли ће судити дому Израеловом, **Морм** 3:18.

Они који се не осврћу на речи пророка и апостола биће искључени, **УиЗ** 1:14 (3 Не 12:1). Одређени су позив и мисија Дванаесторице, **УиЗ** 18:26–36. Џозеф Смит је заређен у апостола, **УиЗ** 20:2; 21:1. Апостоли су посебни сведоци имена Христовог и носе кључеве службе, **УиЗ** 27:12 (УиЗ 112:30–32). Дванаесторица апостола чине већа једнако по власти са Првим председништвом, **УиЗ** 107:23–24. Дванаесторица су путујући председавајући високи савет, **УиЗ** 107:33. Апостоли држе кључеве мисионарског рада, **УиЗ** 107:35. Описане су неке дужности апостола, **УиЗ** 107:58. Кажем свој Дванаесторици: следите ме, и пасите овце моје, **УиЗ** 112:14–15.

Верујемо у апостоле, **ЧВ** 1:6.

Избор апостола: Апостоли су изабрани од Господа (Јн 6:70; 15:16).

Међу својим ученицима, Исус је изабрао дванаест апостола, **Лк** 6:13–16.

Матија је изабран да буде апостол, **Дела** 1:21–26.

Заповеђено је Оливеру Каудерију и Дејвиду Витмеру да трагају за Дванаесторицом, **УиЗ** 18:37–39.

Армагедон. *Такође видети* Гог; Други долазак Исуса Христа; Магог

Име *Армаге̄дон* потиче од јеврејског *Хар Ме̄гидон*, што значи: гора Мегид. Долина Мегид је у западном делу равнице Јездраелон, осамдесет километара северно од Јерусалима, и место је неколико одлучујућих битака у време Старог завета. Велики и коначни сукоб који ће се догодити у време Господњег другог доласка назван је армагедонска битка јер ће започети на истом локалитету (видети Јез 39:11; Зах 12–14, посебно 12:11; Отк 16:14–21).

Арон, брат Мојсијев. *Такође видети* Ароново свештенство; Мојсије

У Старом завету, син Амрама и Јохаведе, из племена Левијевог (Изл 6:16–20); старији брат Мојсијев (Изл 7:7).

Одређен је од Господа да помаже Мојсију приликом извођења деце Израелове из Египта и да му буде говорник, **Изл** 4:10–16, 27–31; 5:1–12:51. На Синајској гори је Мојсије примио упутства о заређењу Арона и његове четворице синова у Ароново свештенство, **Изл** 28:1–4. Начинио је златно теле по захтеву народа, **Изл** 32:1–6, 21, 24, 35. Умро је на гори Ор у старости од 123 године, **Бр** 20:22–29 (Бр 33:38–39).

Господ је такође потврдио свештенство Арону и семену његовом, **УиЗ** 84:18, 26–27, 30. Они који величају свештеничке позиве постају синови Мојсијеви и Аронови, **УиЗ** 84:33–34.

Арон, син Мосијин. *Такође видети* Мосија, син Венијаминов; Мосија, синови

У Мормоновој књизи, син цара Мосије. Арон је служио као мисионар, чији вредни напори су помогли да се многе душе обрате Христу.

Био је неверник који је настојао да уништи цркву, **Мос** 27:8–10, 34. Један анђео се указао њему и његовим сапутницима, **Мос** 27:11. Покајао се и почео проповедати реч Божју, **Мос** 27:32–28:8. Одбио је да буде именован за цара и уместо тога је отишао у земљу ламанску да проповеда реч Божју, **Алма** 17:6–9. Постио је и молио се за вођство, **Алма** 17:8–11. Поучавао је оца цара Ламонија, **Алма** 22:1–26. Ишао је да проповеда Зорамцима, **Алма** 31:6–7.

Ароново свештенство. *Такође видети* Арон, брат Мојсијев; Закон Мојсијев; Свештенство

Ниже свештенство (Јев 7:11–12; УиЗ 107:13–14). Његове службе су бискуп, свештеник, учитељ и ђакон (УиЗ 84:30; 107:10, 14–15, 87–88). Давно, под законом Мојсијевим, било је високих свештеника, свештеника и Левита. Зато што су се древни Израелци побунили против Бога, Мојсије и свето свештенство су им одузети а ниже свештенство је наставило да постоји. Они су одбили да се посвете и приме Мелхиседеково свештенство и његове обреде. (видети УиЗ 84:23–26). Ароново свештенство укључује временске и спољне обреде (1 Дн 23:27–32; УиЗ 84:26–27; 107:20). Држи кључеве служења анђела, јеванђеља покајања, и крштења (УиЗ 13). Ароново свештенство је обновљено на земљи у овом раздобљу 15. маја 1829. год. Јован Крститељ га је поверио Јозефу Смиту и Оливеру Каудерију, у близини Хармонија, у Пенсилванији (УиЗ 13; ИЈС 1:68–73).

И он ће имати завет вечног свештенства, **Бр** 25:13. Господ ће прочистити синове Левијеве, и очистиће их, **Мал** 3:3 (3 Не 24:3).

Нико сам себи не даје ову част, **Јев** 5:4. Савршенство не долази по Левитском свештенству, **Јев** 7:11.

Ово свештенство никада неће бити узето са земље све док синови Левијеви не принесу принос, **УиЗ** 13. Џозеф Смит и Оливер Каудери су заређени у Ароново свештенство, **УиЗ** 27:8. Ниже свештенство држи кључ служења анђела, **УиЗ** 84:26 (УиЗ 13). Постоје два свештенства, наиме, Мелхиседеково и Ароново, **УиЗ** 107:1. Друго свештенство је названо Ароново свештенство, **УиЗ** 107:13.

Арханђео. *Такође видети* Адам; Михајло

Михајло, или Адам, је арханђео или врховни анђео.

Господ ће се спустити с неба уз усклик, гласом арханђеловим, **1 Сол** 4:16. Михајло је арханђео, **Јуда**1:9 (УиЗ 29:26; 88:112; 128:20–21).

Аса

У Старом завету, трећи цар Јудеје. Света писма говоре да је „његово срце било савршено у Господу свих дана његових" (1 Цар 15:14). За време своје владавине подигао је спремност војске, збацио је етиопски јарам, уклонио лажне идоле, и позвао народ да се заветује да ће стремити ка Јахви (1 Цар 15–16; 2 Дн 14–16). Ипак, када су му ноге оболеле, није тражио Господњу помоћ и умро је (1 Цар 15:23–24; 2 Дн 16:12–13).

Асир. *Такође видети* Израел; Јаков, син Исаков

У Старом завету, син Јакова и Зелфе, Лијине слушкиње (Пос 30:12–13).

Племе Асирово: Јаков је благословио Асира (Пос 49:20), а Мојсије је благословио потомке Асирове (Понз 33:1, 24–29). Ови потомци су названи „људи од храбрости" (1 Дн 7:40).

Асирија

Древно царство, које је са својим противником Вавилоном, владало већином старих држава Сирије и Палестине током већег дела Старог завета. Мада су Асирци били главна снага од половине 12. века п.н.е. па све до краја 7. века п.н.е. никада нису били у стању да изграде постојану политичку структуру. Владали су ужасом, уништавајући своје непријатеље огњем и мачем или их чинећи слабим услед прогонства већине становништва у друге делове њиховог царства. Народ који је био под асирском влашћу непрестано се борио против тог царства (видети 2 Цар 18–19; 2 Дн 32; Иса 7:17–20; 10; 19; 37).

Ахав. *Такође видети* Језавеља

У Старом завету један од најопакијих и најмоћнијих царева северног Израела. Оженио се Језавељом, сидонском принцезом, преко чијег утицаја је у Израелу успостављено клањање Валу и Астароти (1 Цар 16:29–33; 2 Цар 3:2) и када је начињен покушај да се уклоне пророци и клањање Јахви (1 Цар 18:13).

Владао је над Израелом у Самарији двадесет две године, **1 Цар** 16:29 (1 Цар 16–22). Чинио је веће зло у очима Господњим од свих оних који беху пре њега, **1 Цар** 16:30. Убијен је у борби, **1 Цар** 22:29–40.

Балсам из Гилада

Ароматична смола или зачин коришћени за лечење рана (Пос 43:11; Јер 8:22; 46:11; 51:8). Грм који је пуштао смолу од које се правио балсам растао је обилато у Гиладу у време Старог завета тако да је балсам постао познат као „балсам из Гилада" (Пос 37:25; Јез 27:17).

Барјак

У Светим писмима, застава или узор око кога се народ у јединству окупља ради идентитета или у неку другу сврху. У древна времена барјак је служио као место прикупљања војске у бици. Мормонова књига и Црква Исуса Христа светаца последњих

дана симболички представљају барјаке свим народима на земљи.

Подићи ће Он барјак народима, **Иса** 5:26 (2 Не 15:26). Корен Јесејев ће стајати као барјак, **Иса** 11:10 (2 Не 21:10; УиЗ 113:6).

Подигните барјак мира, **УиЗ** 105:39.

Бдети, стражари. *Такође видети* Упозоравати, упозорење

Бити на опрезу, чувати. Особа која бди и слуша је спремна и припремљена. Стражари су вође које су позване од Господњих представника на посебне одговорности за добробит других. Они који су позвани као вође имају посебне одговорности и да буду стражари осталом свету.

Учиних те стражарем, **Јез** 3:17–21. Стражари који дижу глас упозорења спасавају своје душе, **Јез** 33:7–9.

Стражарите дакле, јер не знате часа када ће Господ ваш доћи, **Мт** 24:42–43 (Мт 25:13; Мк 13:35–37; УиЗ 133:10–11). Стражарите и молите се да не упаднете у искушење, **Мт** 26:41 (3 Не 18:15, 18).

Не будете ли пазили на себе и на мисли своје и на речи своје и на дела своја, морате страдати, **Мос** 4:30. Алма зареди свештенике и старешине да председавају и бдију над црквом, **Алма** 6:1.

Они који не буду ишчекивали Господа биће искључени, **УиЗ** 45:44. Бискуп и други су позвани и заређени да бдију над црквом, **УиЗ** 46:27. Господ је поставио стражаре над виноградом, **УиЗ** 101:44–58.

Безбожан. *Такође видети* Грех; Неправедан, неправедност; Нечистоћа, прљавштина; Опак, опакост

Било ко или било шта што није у сагласности са вољом или заповестима Божјим; што је опако и није свето.

Пут безбожнички ће пропасти, **Пс** 1:6.

Ако се праведни једва спасе, где ће се безбожни појавити, **1 Пет** 4:18.

Одрекните се сваке безбожности, **Моро** 10:32.

Освета ће убрзо доћи на безбожне, **УиЗ** 97:22. Међу безбожнима, Спаситељев глас није био подигнут, **УиЗ** 138:20.

Беседа на гори. *Такође видети* Блаженства; Исус Христ

Проповед Господа Исуса Христа својим ученицима који би требало ускоро да буду послати на мисије (Мт 5–7; Лк 6:20–49). Господ је дао беседу непосредно након што је позвао Дванаесторицу.

Беседа је разјашњена преводом Библије Џозефа Смита и сличном беседом забележеном у 3. Нефију 12–14 које показују да су важни делови беседе изгубљени из записа у Јеванђељу по Матеју.

Бескрајан. *Такође видети* Бог, Божанство

Једно од имена Божјих, које указује на Његову вечну природу (УиЗ 19:10–12; Мојсије 1:3; 7:35).

Бесмртан, бесмртност. *Такође видети* Васкрсење; Исус Христ; Помирити, помирење; Смртан, смртност; Спасење

Живети заувек у васкрслом стању, без подложности физичкој смрти.

Он је устао, **Мк** 16:6. Исто тако ће у Христу сви оживети, **1 Кор** 15:22. Смрт је надвладана када се ово смртно обуче у бесмртност, **1 Кор** 15:53–54. Христ је уклонио смрт и донео бесмртност, **2 Тим** 1:10.

Бесмртност је узајамно обнављање духа и тела, **2 Не** 9:13. Духови уједињени са својим телима постају бесмртни, да никада поново не умру, **Алма** 11:45.

Верни ће бити крунисани бесмртношћу и вечним животом, **УиЗ** 75:5. Земља ће бити посвећена и бесмртна, **УиЗ** 77:1 (УиЗ 130:9).

Божје дело и слава је остваривање бесмртности и вечног живота човеку, **Мојсије** 1:39.

Библија. *Такође видети* Апокрифи; Јефрем – Дрво Јефремово или Јосифово; Јуда – Дрво Јудино; Канон; Нови завет; Света писма; Стари завет

Скуп јеврејских и хришћанских записа који садрже божанска откривења. Реч *Библија* значи „књиге". Библија је дело многих пророка и надахнутих писаца који су деловали под утицајем Светог Духа (2 Пет 1:21).

Хришћанска Библија се састоји из два дела, опште познатих као Стари и Нови завет. Стари завет се састоји од књига Светих писама које су се користиле међу Јеврејима у Палестини за време Господње смртничке службе. Нови завет садржи записе који су записани у доба апостола и сматра се да имају подједнаку светост и власт као и јеврејска Света писма. Књиге Старог завета су преузете из народне литературе из многих векова и скоро у потпуности су писане јеврејским језиком, док су књиге Новог завета дело једног поколења и углавном су писане на грчком језику.

У Старом завету реч *завет* представља дословно јеврејску реч која значи „завет". Стари завет је закон дат Мојсију када је Израел одбацио пунину јеванђеља коју је Божји народ имао од почетка смртности. Нови завет представља јеванђеље које је Исуст Христ поучавао.

У јеврејској Библији (Старом завету) књиге су подељене у три групације: закон, пророци и записи. Библија која се користи у хришћанском свету сврстава књиге према теми, као што су историјска, поетска и пророчка.

Књиге Новог завета су углавном сврстане овим редом: четири јеванђеља и дела апостолска; посланице Павлове; саборне посланице Јаковљева, Петрова, Јованова и Јудина; и Откривење Јованово.

Црква Исуса Христа светаца последњих дана дубоко цени и поштује Библију и тврди да Господ наставља да даје додатна откривења преко својих пророка у последњим данима који подупиру и потврђују библијске записе о Божјим поступцима с људским родом.

Дрво Јудино (Библија) и дрво Јосифово (Мормонова књига) ће постати једно у Господњој руци, **Јез** 37:15–20.

Истинитост Библије ће се утврдити Светим писмима последњих дана, **1 Не** 13:38–40. Библија ће се удружити с Мормоновом књигом у порицању лажних учења, **2 Не** 3:12. Библија! Библија! Имамо Библију, **2 Не** 29:3–10. Сви они који верују у Библију веровање и у Мормонову књигу, **Морм** 7:8–10.

Старешине ће поучавати начела мог јеванђеља, која су у Библији и Мормоновој књизи, **УиЗ** 42:12.

Верујемо да је Библија реч Божја у оној мери у којој је тачно преведена, **ЧВ** 1:8.

Библија, превод Џозефа Смита (ПЏС). *Видети* Превод Џозефа Смита (ПЏС)

Бискуп. *Такође видети* Ароново свештенство

Значи „надзорник", служба и положај одговорности. Бискуп представља службу у Ароновом свештенству добијену заређењем (УиЗ 20:67; 107:87–88), и бискуп је општи судија у Израелу (УиЗ 107:72, 74).

Свети Дух вас начини надзорницима, **Дела** 20:28. Постављени су услови да би се постао бискуп, **1 Тим** 3:1–7 (Тит 1:7).

Бискуп треба да буде заређен, **УиЗ** 20:67. Едвард Партриџ је био позван да служи као бискуп у цркви, **УиЗ** 41:9. Бискуп треба да распознаје духовне дарове, **УиЗ** 46:27, 29. Високи свештеник може служити у служби бискупа, **УиЗ** 68:14, 19 (УиЗ 107:17). Бискуп је одређен од Господа, **УиЗ** 72. Бискуп

треба да брине о сиромашнима, **УиЗ** 84:112. Бискуп треба да служи у свему што је временско, **УиЗ** 107:68. Бискуп је председник Ароновог свештенства, **УиЗ** 107:87–88.

Благодат. *Такође видети* Исус Христ; Милостив, милост; Помирити, помирење; Спасење

Могућност која долази од Бога да човек и жена добију благослове у овом животу и да стекну вечни живот и узвишење након што искажу веру, покајање, и уложе свој највећи напор да држе заповести. Таква божанска помоћ или снага се даје преко милости и љубави Божје. Сваки смртник је у потреби за божанском благодаћу због Адамовог пада и због човечје слабости.

Благодат и истина долазе по Исусу Христу, **Јн** 1:17. Помоћу благодати Христове ћемо се спасити, **Дела** 15:11 (Рим 3:23–24; УиЗ 138:14). Имамо вером приступ благодати Његовој, **Рим** 5:2. Благодаћу сте спашени кроз веру, **Еф** 2:8. Благодат Божја доноси спасење, **Тит** 2:11. Приступимо смело к престолу благодати, **Јев** 4:16. Бог даје благодат понизнима, **1 Пет** 5:5.

Нико не може боравити у присуству Божјем осим по заслугама, милости и благодати Светог Месије, **2 Не** 2:8. Људи се спашавају једино преко и посредством благодати Божје, **2 Не** 10:24. Спашавамо се по благодати, пошто учинимо све што можемо, **2 Не** 25:23. Благодаћу имамо моћ да то чинимо, **Јаков** 4:7. Људи могу бити обновљени у благодати за благодат, према делима својим, **Хел** 12:24. Благодат моја је довољна кроткима и свима онима који се понизе, **Етер** 12:26–27. Морони се молио да се нејеврејима удели благодат како би имали милосрђа, **Етер** 12:36, 41. Благодаћу Божјом савршени сте у Христу, **Моро** 10:32–33.

Исус прими благодат за благодаћу, **УиЗ** 93:12–13, 20.

Благословити, благословен, благослов. *Такође видети* Благодат; Закон; Захвалан, захвалити, захваљивање; Патријаршки благослов; Служење болеснима

Исказати божанску наклоност према некоме. Било шта што доноси истиниту срећу, благостање или напредак је благослов.

Сви благослови су засновани на вечним законима (УиЗ 130:20–21). Зато што Бог жели да Његова деца нађу радост у животу (2 Не 2:25), као резултат њихове послушности Његовим заповестима дарује их благословима (УиЗ 82:10), одговарајући на молитве и свештеничке обреде (УиЗ 19:38; 107:65–67) или преко Његове благодати (2 Не 25:23).

Добро познати списак стихова о благосиљању су Блаженства (Мт 5:1–12; 3 Не 12:1–12).

Уопштено: Начинићу од тебе велики народ, и благословићу те, **Пос** 12:2–3 (1 Не 15:18; Авр 2:9–11). Благослови су на главама праведника, **ПСол** 10:6. Човек веран ће обиловати благословима, **ПСол** 28:20. Господ ће отворити уставе небеске и излити благослов, **Мал** 3:10 (3 Не 24:10).

Блаженства обећавају благослове, **Мт** 5:1–12 (3 Не 12:1–12). Благословени су они који су позвани на свадбену вечеру Јагњетову, **Отк** 19:9.

Онај који је праведан код Бога је повлашћен, **1 Не** 17:35 (Мос 10:13). Ако будете послушали, остављам вам благослов, **2 Не** 1:28. Остављам вам исти благослов, **2 Не** 4:9. Он вас одмах благосиља, **Мос** 2:24. Господ благосиља и потпомаже оне који уздање своје ослањају на њега, **Хел** 12:1.

Помози да се успостави дело моје и бићеш благословен, **УиЗ** 6:9. Моли се увек и велики ће бити благослов твој, **УиЗ** 19:38. Крсти се и примићеш Духа мога и толики благослов какав још никад ниси упознао, **УиЗ** 39:10. Након многих страдања долазе благослови,

УиЗ 58:4. Људи не слушају, ја опозивам и они не примају благослове, **УиЗ** 58:32. Нисте разумели колико велике благослове Отац има припремљене за вас, **УиЗ** 78:17. Од високог свештенства долази служење обреда и благослова цркви, **УиЗ** 107:65–67. Постоји закон на коме су сви благослови засновани, **УиЗ** 130:20. Сви они који желе благослов из руку мојих морају се придржавати закона, **УиЗ** 132:5. Благослови се чувају за оне који љубе Господа, **УиЗ** 138:52.

Аврам је тражио благослове очева и право да их служи, **Авр** 1:2.

Благосиљање деце: Узео их је у своје руке и благословио их, **Мк** 10:16.

Узео је дечицу њихову, једно по једно, и благосиљао их, **3 Не** 17:21.

Старешине треба да благосиљају децу у име Исуса Христа, **УиЗ** 20:70.

Блаженства. *Такође видети* Беседа на гори

Низ учења које је Исус дао у Беседи на гори која се истичу префињеношћу и духовношћу. (Мт 5:3–12; Лк 6:20–23). Блаженства су разврстана тако да се сваки нови стих надовезује на претходни. Запис који је још исцрпнији и тачнији што се тиче Блаженстава налази се у 3 Не 12.

Блуд. *Такође видети* Прељуба; Чедност; Чулан, чулност

Незаконит сексуални однос између двоје људи који нису венчани међусобно. У Светим писмима та реч се повремено користила и као симбол за отпадништво.

Чувајте се блуда, **Дела** 15:20. Тело није за блуд, него за Господа, **1 Кор** 6:13–18. Да би избегли блуд, нека сваки човек има своју жену, **1 Кор** 7:2–3. Ово је воља Божја, да се чувате блуда, **1 Сол** 4:3.

Јаков је упозоравао народ Нефијски на блуд, **Јаков** 3:12. Због убистава својих и свог блуда, сазревате за уништење, **Хел** 8:26.

Блудници се морају покајати да би се придружили цркви, **УиЗ** 42:74–78.

Бог, Божанство. *Такође видети* Господ; Исус Христ; Отац на небу; Свети Дух

Постоје три засебне Особе у Божанству: Бог, вечни Отац; Његов Син, Исус Христ; и Свети Дух. Ми верујемо у свакога од Њих (ЧВ 1:1). Из откривења последњих дана сазнајемо да Отац и Син имају опипљива тела од меса и костију, а да је Свети Дух духовна особа, без меса и костију (УиЗ 130:22–23). Ове три Особе су једно у савршеном јединству и хармонији по сврси и учењу (Јн 17:21–23; 2 Не 31:21; 3 Не 11:27, 36).

Бог Отац: То је уопштено Отац, или Елохим, који се назива Бог. Назван је Оцем јер је он Отац наших духова (Бр 16:22; 27:16; Мал 2:10; Мт 6:9; Еф 4:6; Јев 12:9). Бог Отац је Врховни Владар васионе. Он је свемоћан (Пос 18:14; Алма 26:35; УиЗ 19:1–3), свезнајући (Мт 6:8; 2 Не 2:24), и свеприсутан преко свог Духа (Пс 139:7–12; УиЗ 88:7–13, 41). Људски род има посебан однос са Богом који човека одваја од свих других створења: мушкарци и жене су Божја духовна деца (Пс 82:6; 1 Јн 3:1–3; УиЗ 20:17–18).

Постоје неколико забележених случајева да се Бог Отац указује човеку или да говори са њим. Света писма говоре да је говорио Адаму и Еви (Мојсије 4:14–31) и представљао Исуса Христа у неколико прилика (Мт 3:17; 17:5; Јн 12:28–29; 3 Не 11:3–7). Указао се и Стефану (Дела 7:55–56) и Џозефу Смиту (ИЏС 1:17). Потом се указао Џозефу Смиту и Сиднију Ригдону (УиЗ 76:20, 23). Онима који љубе Бога и прочисте се пред Њим, Бог понекад удељује повластицу да и сами виде и знају да је Он Бог (Мт 5:8; 3 Не 12:8; УиЗ 76:116–118; 93:1).

Боже мој, Боже мој, зашто си ме оставио, **Мк** 15:34. Ови људи су слуге

Бога Свевишњега, **Дела** 16:17. Ми смо род Божји, **Дела** 17:28–29.

Ти ћеш приносити своја причешћа Свевишњему, **УиЗ** 59:10–12.

Енох виде духове које Бог створи, **Мојсије** 6:36. Човек Светости је име Његово, **Мојсије** 6:57.

Бог Син: Бог познат као Јахве је Син, Исус Христ (Иса 12:2; 43:11; 49:26; 1 Кор 10:1–4; 1 Тим 1:1; Отк 1:8; 2 Не 22:2). Исус делује под вођством Оца и у потпуном је јединству с Њим. Сав људски род су Његова браћа и сестре, јер је он најстарији од све духовне деце Елохимове. У неким референцама из Светих писама назива се речју *Бог*. На пример, Света писма говоре да је „Бог створио небо и земљу" (Пос 1:1), али је у ствари то био Исус који их је створио под вођством Бога Оца (Јн 1:1–3, 10, 14; Јев 1:1–2).

Господ себе представља као ЈА ЈЕСАМ, **Изл** 3:13–16. Ја сам Господ [Јахве], и мимо мене нема спаситеља, **Иса** 43:11 (Иса 45:21).

Ја сам видело свету, **Јн** 8:12. Ја јесам и пре него што се Аврам родио, **Јн** 8:58.

Господ ће служити међу људима у табернакулу од глине, **Мос** 3:5–10. Абинади је објаснио како је Христ Отац и Син, **Мос** 15:1–4 (Етер 3:14). Господ се указао брату Јаредовом, **Етер** 3. Послушај речи Христа, Господа свога и Бога свога, **Моро** 8:8. Јахве је судија и живих и мртвих, **Моро** 10:34.

Исус се указао Џозефу Смиту и Сиднију Ригдону, **УиЗ** 76:20, 23. Господ Јахве се указао у храму у Киртланду, **УиЗ** 110:1–4.

Јахве је говорио Авраму, **Авр** 1:16–19. Исус се указао Џозефу Смиту, **ИЦС** 1:17.

Бог Свети Дух: Свети Дух је такође Бог и назива се и Дух Свети, Дух, и Дух Божји, између осталих сличних имена и назива. Помоћу Светог Духа, човек може познати вољу Бога Оца и знати да Исус јесте Христ (1 Кор 12:3).

Свети Дух ће вас поучити шта ћете рећи, **Лк** 12:12. Свети Дух је Утешитељ, **Јн** 14:26 (Јн 16:7–15). Исус је дао заповести апостолима преко Светог Духа, **Дела** 1:2. Свети Дух сведочи о Богу и Христу, **Дела** 5:29–32 (1 Кор 12:3). И Свети Дух је нама сведок, **Јев** 10:10–17.

Моћу Светог Духа можете сазнати истину о свему, **Моро** 10:5.

Свети Дух је Дух откривења, **УиЗ** 8:2–3 (УиЗ 68:4).

Богатство. *Такође видети* Новац; Охолост

Имућност или обиље. Господ саветује свеце да не траже световна богатства осим да би чинили добро. Свеци не смеју да траже световна богатства пре него што траже царство Божје, које садржи богатства вечности (Јаков 2:18–19).

Ако богатство нарасте, не дајте да вам срце прионе уз њега, **Пс** 62:10. Богатство не користи у дану гнева, **ПСол** 11:4. Онај који се у своје богатство узда, пропашће, **ПСол** 11:28. Добро име се радије бира него велико богатство, **ПСол** 22:1.

Како је тешко богатима ући у царство Божје, **Мк** 10:23 (Лк 18:24–25). Љубав према новцу је корен сваког зла, **1 Тим** 6:10.

Јао богатима који презиру сиромахе и чије благо је бог њихов, **2 Не** 9:30. Праведни не ослањају своја срца на богатство него га деле са свима, **Алма** 1:30. Народ цркве се поче охолити због богатства, **Алма** 4:6–8. Народ се разликовао по положају, према богатству своме, **3 Не** 6:12.

Не тежите богатству него мудрости, **УиЗ** 6:7 (Алма 39:14; УиЗ 11:7). Богатством земаљским Бог располаже, али чувајте се охолости, **УиЗ** 38:39.

Богатство вечности: Сабирајте благо на небу, **Мт** 6:19–21.

Колико често вас позивах богатством вечног живота, **УиЗ** 43:25. Богатства вечности су на мени да их дајем, **УиЗ** 67:2 (УиЗ 78:18).

Богохуљење. *Такође видети* Хулити, богохуљење

Омаловажавање онога што је свето или презир према томе; посебно, непоштовање имена Божјег.

Не узимај име Господа Бога свога узалуд, **Изл** 20:7 (2 Не 26:32; Мос 13:15; УиЗ 136:21). Зашто скрнавимо завет очева својих, **Мал** 2:10.

За сваку празну реч коју људи изговоре, поднеће извештај на суду, **Мт** 12:34–37. Из истих уста излази благослов и клетва, а не треба да буде тако, **Јак** 3:10.

Речи наше ће нас осудити, **Алма** 12:14 (Мос 4:30).

Нека се сви пазе како узимају у своја уста име моје, **УиЗ** 63:61–62.

Божанство. *Видети* Бог, Божанство; Вечни живот; Узвишење; Човек, људи – Човек, могућност да постане као Небески Отац

Болестан, болест

Имати оболење или бити заражен. У Светим писмима, физичка болест понекад служи као симбол недостатка духовног благостања (Иса 1:4–7; 33:24).

Чух молитве твоје, видех сузе твоје: гле, исцелићу те, **2 Цар** 20:1–5 (2 Дн 32:24; Иса 38:1–5).

Исус је ишао да исцељује различите болести и оболења, **Мт** 4:23–24 (1 Не 11:31; Мос 3:5–6). Онима који су здрави не треба лекар, него онима који су болесни, **Мт** 9:10–13 (Мк 2:14–17; Лк 5:27–32). Има ли болесног међу вама? Нека дозове старешине, **Јак** 5:14–15.

Христ ће преузети на себе боли и болести свога народа, **Алма** 7:10–12. Исус је исцелио све болесне међу Нефијцима, **3 Не** 26:15.

Негујте болесног са свом благошћу, биљем и благом храном, **УиЗ** 42:43 (Алма 46:40). Сети се у свему болесних и оних у невољи, **УиЗ** 52:40. Полажи своје руке на болесне, и опоравиће се, **УиЗ** 66:9.

Брак, женити. *Такође видети* Породица; Развод

Законити завет или уговор између човека и жене који их чини мужем и женом. Брак је одређен од Бога (УиЗ 49:15).

Није добро да човек буде сам, **Пос** 2:18 (Мојсије 3:18). Човек ће прионути уз жену своју, и биће они једно тело, **Пос** 2:24 (Мт 19:5; Авр 5:18).

Што је Бог саставио, човек да не раставља, **Мт** 19:6 (Мк 10:9). У последњим данима ће одступити од вере, забрањујући женити се, **1 Тим** 4:1–3. Женидба је часна, **Јев** 13:4.

Господ је заповедио Лехијевим синовима да се ожене Исмаиловим кћерима, **1 Не** 7:1, 5 (1 Не 16:7–8).

Бог је створио Адама и Еву да буду човек и жена, **Мојсије** 3:7, 18, 21–25.

Нови и вечни брачни завет: Брак који се склапа по закону јеванђеља и светим свештенством је за смртни живот и за вечност. Достојни мушкарци и жене чији је брак запечаћен у храму могу остати муж и жена у вечности.

Исус је поучавао о закону брака, **Лк** 20:27–36. Није човек без жене у Господу, **1 Кор** 11:11. Мужеви и жене су сунаследници благодати живота, **1 Пет** 3:7.

Шта год запечатиш на земљи биће запечаћено на небу, **Хел** 10:7 (Мт 16:19).

Да би се домогао највишег степена целестијалног царства, човек мора ступити у нови и вечни брачни завет, **УиЗ** 131:1–4. Ако се човек не ожени женом по мени, њихов завет и брак нису на снази када умру, **УиЗ** 132:15. Ако се човек ожени женом по речи мојој и по новом и вечном завету, који је запечаћен Светим Духом обећања, биће у потпуности на снази када буду ван овог света, **УиЗ** 132:19.

Мешани верски брак: Брак између човека и жене различитих верских веровања и обичаја.

Нећеш довести жену за мог сина од

кћери хананских, **Пос** 24:3. Ако Јаков узме за жену Хетејку, шта ми доброг живот учини, **Пос** 27:46 (Пос 28:1–2). Израел не треба да се венчава Хананцима, **Понз** 7:3–4. Израел је склапао мешане бракове с Хананцима, клањао се лажним боговима, и био је проклет, **Суд** 3:1–8. Соломунове жене окренуше срце његово клањању лажним боговима, **1 Цар** 11:1–6. Да не дајемо наше кћери народима земаљским, нити да узимамо њихове кћери за наше синове, **Нем** 10:30.

Не будите у истом јарму с невернима, **2 Кор** 6:14.

Господ стави белег на Ламанце тако да се Нефијци не би мешали и веровали у неисправна предања, **Алма** 3:6–10.

Ако се човек не ожени женом по мени, њихов завет и брак нису на снази када умру, **УиЗ** 132:15.

Синови човечји узеше себи жене како изабраше, **Мојсије** 8:13–15.

Полиґамни брак: Брак између мужа и две или више жена. Законито је да човек има само једну жену, осим ако Господ у откривењу не заповеди другачије (Јаков 2:27–30). По откривењу, полигамни брак се упражњавао у време Старог завета и у раним данима обновљене цркве под надзором пророка који је држао кључеве свештенства (УиЗ 132:34–40, 45). Више се не упражњава у цркви (Званични проглас 1); данас, имати више од једне жене није у сагласности с чланством у Цркви Исуса Христа светаца последњих дана.

Сара је дала Агару Авраму за жену, **Пос** 16:1–11. Јаков је добио Лију и Рахиљу и њихове слушкиње за жене, **Пос** 29:21–28 (Пос 30:4, 9, 26). Ако човек узме другу жену, да не умањује оно што поседује прва жена, **Изл** 21:10. Давид и његове две жене су отишли у Хеврон, **2 Сам** 2:1–2.

Аврам, Исак и Јаков чињаху шта им би заповеђено у примању више жена, **УиЗ** 132:37. Давид и Соломон не сагрешише ни у чему сем у ономе што не примише од Господа, **УиЗ** 132:38–39.

Браћа, брат. *Такође видети* Жена, жене; Сестра; Човек, људи

Деца нашег небеског Оца, сви људи и жене су духовна браћа и сестре. У цркви, мушки чланови и пријатељи цркве се ословљавају браћом.

Када се обратиш, јачај браћу своју, **Лк** 22:32. Онај који не љуби брата свога остаје мртав, **1 Јн** 3:10–17.

Мислите на браћу своју као на себе, **Јаков** 2:17.

Нека свако цени брата свога као себе, **УиЗ** 38:24–25. Јачај браћу своју у свим разговорима вашим, **УиЗ** 108:7.

Бројеви – четврта књига Мојсијева. *Такође видети* Петокњижје

Четврта књига у Старом завету. Књигу бројева је написао Мојсије. Књига бројева представља причу о Израеловом путовању са горе синајске до равнице моавске на граници са Хананом. Једну од важних поука коју даје јесте да Божји народ мора да хода по вери, верујући у Његова обећања, ако жели да настави да буде успешан. У њој се говори о Божјој казни Израелу за непослушност и дају се подаци о Израеловом закону. Име књиге је добијено због пребројавања људи при процени бројности (Бр 1–2; 26).

Поглавља 1–10 говоре о припреми Израела за одлазак са Синаја. У поглављима 11–14 описано је само кретање, слање уходе у Ханан, и Израелово одбијање да уђе у обећану земљу. У поглављима 15–19 су забележени разни закони и историјски догађаји. Поглавља 20–36 представљају историју народа у последњој години у пустињи.

Вавилон. *Такође видети* Навуходоносор; Свет

Престоница Вавилонског царства. Вавилон је основао Неврод и био је

један од најстаријих градова у земљи Месопотамији, или Сенару (Пос 10:8–10). Господ је измешао језик у време када је народ градио Вавилонску кулу (Пос 11:1–9; Етер 1:3–5, 33–35). Вавилон је касније у време Навуходоносора постао престоница. Он је саградио огроман град чије рушевине још увек постоје. Вавилон је постао изразито опак град и од тада представља обележје опакости света.

Бежите из Вавилона, **Јер** 51:6.

Вавилон ће бити успостављен и пашће, **Отк** 17–18.

Вавилон ће бити уништен, **2 Не** 25:15.

Вавилон ће пасти, **УиЗ** 1:16. Нећу поштедети никога ко остане у Вавилону, **УиЗ** 64:24. Изађите из Вавилона, **УиЗ** 133:5, 7, 14.

Вал. *Такође видети*
Идолопоклонство

Мушки бог сунца коме су се клањали у Феникији (1 Цар 16:31) али су му се такође клањали на различите начине и на различитим местима: Моавци као Велфегору (Бр 25:1–3), у Сихему као Вал-Вериту (Суд 8:33; 9:4), у Акарону као Велзевулу (2 Цар 1:2). Вал може бити исто што и Вил у Вавилону и Зевс у Грчкој. Реч *Вал* представља однос између господара и његовог роба. Уобичајени симбол за Вала био је бик. Астарота је била богиња којој су се обично клањали заједно са Валом.

Назив *Вал* се понекад приписивало другом имену или речи да би се указало на везу са Валом, као што је место где су му се клањали или особа сличних особина Валовим. Касније, јер је *Вал* задобио значење великог зла, заменила га је реч *Востеј* која се приписивала овим називима. *Востеј* значи „стид."

Валам

Пророк из Старог завета који је желео да прокуне Израел ради новца. Заповеђено му је да не проклиње Израел (Бр 22–24).

Валамова магарица је одбила да иде даље јер јој је анђео стајао на путу, **Бр** 22:22–35.

Валтасар. *Такође видети* Вавилон

У Старом завету, последњи Вавилонски цар, који је владао пре него што је Кир покорио Вавилон; син и наследник Навуходоносоров (Дан 5:1–2).

Варава

Име човека који је ослобођен уместо Исуса у време распећа. Варава је био бунтовник, убица и разбојник (Мт 27:16–26; Мк 15:6–15; Лк 23:18–25; Јн 18:40).

Варнава

Име дато Јосифу (званом и Јосија), Левиту са Кипра, који је продао своју земљу и новац предао апостолима (Дела 4:36–37). Иако није био један од првих Дванаесторице апостола, постао је апостол (Дела 14:4, 14) и служио је на неким мисионарским путовањима (Дела 11:22–30; 12:25; 13–15; 1 Кор 9:6; Гал 2:1, 9; Кол 4:10).

Вартоломије. *Такође видети*
Натанаило

У Новом завету, један од првих Дванаесторице апостола Исуса Христа (Мт 10:2–4).

Васкрсење. *Такође видети*
Бесмртан, бесмртност; Дух; Исус Христ; Помирити, помирење; Смрт, физичка; Тело

Поновно сједињење духовног тела са физичким телом од меса и костију након смрти. Након васкрсења, дух и тело никада више неће бити раздвојени, и особа ће постати бесмртна. Свака особа рођена на земљи биће васкрснута због тога што је Исус Христ превладао смрт (1 Кор 15:20–22).

Исус Христ је био прва особа која је васкрсла на овој земљи (Дела 26:23; Кол 1:18; Отк 1:5). Нови завет даје довољно доказа да је Исус устао у свом физичком телу. Његова гробница је

била празна, јео је рибу и мед, имао је тело од меса и костију, људи су га додиривали, и анђели су говорили да је устао (Мк 16:1–6; Лк 24:1–12, 36–43; Јн 20:1–18). Откривења последњих дана потврђују стварност постојања васкрсења Христа и читавог људског рода (Алма 11:40–45; 40; 3 Не 11:1–17; УиЗ 76; Мојсије 7:62).

Сви људи неће васкрснути у исту славу (1 Кор 15:39–42; УиЗ 76:89–98), нити ће сви васкрснути у исто време (1 Кор 15:22–23; Алма 40:8; УиЗ 76:64–65, 85; 88:96–102). Многи свеци су васкрсли након Христовог васкрсења (Мт 27:52). Праведни ће васкрснути пре опаких и изаћи ће у првом васкрсењу (1 Сол 4:16); грешници који се не покају изаћи ће у последњем васкрсењу (Отк 20:5–13; УиЗ 76:85).

И ако ово тело биде уништено, опет ћу у телу видети Бога, **Јов** 19:26 (Мојсије 5:10). Отворићу гробове ваше, и извешћу вас, **Јез** 37:12.

Гробови се отворише, и многа тела уставше, **Мт** 27:52–53 (3 Не 23:9). Господ устаде, **Лк** 24:34. Дух нема тело и кости, као што видите да ја имам, **Лк** 24:39. Ја сам васкрсење и живот, **Јн** 11:25. Дванаесторица апостола је поучавала да је Христ устао, **Дела** 1:21–22 (Дела 2:32; 3:15; 4:33). У Христу ће сви оживети, **1 Кор** 15:1–22. Мртви у Христу ће устати први, **1 Сол** 4:16. Благословен је и свет онај који има удела у првом васкрсењу, **Отк** 20:6.

Христ полаже свој живот и опет га узима да би остварио васкрсење мртвих, **2 Не** 2:8 (Мос 13:35; 15:20; Алма 33:22; 40:3; Хел 14:15). Без васкрсења, постали бисмо подложни Сотони, **2 Не** 9:6–9. Васкрсење ће доћи на све људе, **2 Не** 9:22. Абинади је поучавао о првом васкрсењу, **Мос** 15:21–26. Опаки остају као да не беше никаквог откупљења, осим ослобођења од окова смрти, **Алма** 11:41–45. Алма је објаснио стање душа између смрти и васкрсења, **Алма** 40:6, 11–24.

При Господњем доласку, мртви који умреше у Христу ће изаћи, **УиЗ** 29:13 (УиЗ 45:45–46; 88:97–98; 133:56). Плачите посебно за онима који немају наду у славно васкрсење, **УиЗ** 42:45. Они који нису познавали закон имаће удео у овом првом васкрсењу, **УиЗ** 45:54. Устаће из мртвих и неће поново умрети, **УиЗ** 63:49. Васкрсење из мртвих је откупљење душе, **УиЗ** 88:14–16. Дух и твар, нераздвојиво повезани, примају пунину радости, **УиЗ** 93:33. Анђели који су васкрсле особе имају тела од меса и костију, **УиЗ** 129:1. Који год разум достигнемо у овом животу, устаће са нама у васкрсењу, **УиЗ** 130:18–19.

Велика и одвратна црква.
Видети Ђаво – Црква ђаволова

Венијамин, отац Мосијин.
Такође видети Мосија, син Венијаминов

Пророк и цар из Мормонове књиге (Мос 1–6).

Носио се са озбиљним потешкоћама да успостави мир у земљи, **Омни** 1:23–25 (РМор 1:12–18). Поучавао је своје синове, **Мос** 1:1–8. Поверио је царство свом сину Мосији, **Мос** 1:9–18. Његов народ се окупио да чује његово последње обраћање, **Мос** 2:1–8. Обратио се свом народу, **Мос** 2:9–4:30. Његов народ склапа завет с Господом, **Мос** 5–6.

Венијамин, син Јаковљев. *Такође видети* Израел; Јаков, син Исаков

У Старом завету, други син Јакова и Рахиље (Пос 35:16–20).

Племе Венијаминово: Јаков је благословио Венијамина (Пос 49:27). Потомци Венијамови су били ратоборно племе. Два важна Венијаминова потомка били су, Саул први цар Израела (1 Сам 9:1–2), и Павле, апостол из Новог завета (Рим 11:1).

Вео

Реч која се користи у Светим писмима која означава: (1) разделник

који раздваја просторије у таберна-кулу или храму, (2) симбол одвојености Бога и човека, (3) танану тканину коју људи користе да би прикрили своје лице или покрили своју главу, или (4) заборавност дату од Бога која спречава људе да се сете предсмртног живота.

Вео раздваја светињу од светиње над светињама, **Изл** 26:33.

Вео у храму се раздвоји на двоје приликом распећа Христовог, **Мт** 27:51 (Мк 15:38; Лк 23:45). Сада видимо као кроз стакло, замагљено; али онда ћемо лицем у лице, **1 Кор** 13:12.

Мрачни вео неверe беше уклоњен са ума његовог, **Алма** 19:6. Брат Јаредов не могаше бити задржан од гледања унутар вела, **Етер** 3:19 (Етер 12:19).

Вео ће се раздерати и видећете ме, **УиЗ** 67:10 (УиЗ 38:8). Вео који покрива храм мој биће скинут, **УиЗ** 101:23. Вео је склоњен са ума нашег, **УиЗ** 110:1.

Вео таме ће прекрити земљу, **Мојсије** 7:61.

Вера. *Такође видети* Веровање, веровати; Исус Христ; Нада; Уздање

Поверење у нешто или некога. Како се најчешће користи у Светим писмима вера је поверење и поуздање у Исуса Христа који особу усмеравају да Му буде послушна. Вера мора бити усредсређена на Исуса Христа да би особу водила до спасења. Свеци последњих дана имају веру и у Бога Оца, Светог Духа, свештеничку моћ и у друге важне аспекте обновљеног јеванђеља.

Вера укључује и наду у оно што није виђено, али што је истинито (Јев 11:1; Алма 32:21; Етер 12:6). Вера се покреће слушањем јеванђеља од овлашћених службеника послатих од Бога (Рим 10:14–17). Чуда не стварају веру, већ се јака вера развија кроз послушност јеванђељу Исуса Христа. Другим речима, вера долази по праведности (Алма 32:40–43; Етер 12:4, 6, 12; УиЗ 63:9–12).

Истинита вера доноси чуда, виђења, снове, исцељења и све друге дарове Божје које Он даје својим свецима. Вером неко добија опрост за грехе и коначно је у могућности да пребива у Божјем присуству. Недостатак вере води особу у очајање које долази због безакоња (Моро 10:22).

Праведник ће живети по вери, **Авк** 2:4.

Вера твоја поможе ти, **Мт** 9:22 (Мк 5:34; Лк 7:50). По вери вашој нека вам буде, **Мт** 9:29. Ако имате вере као зрно горушичино, ништа вам неће бити немогуће, **Мт** 17:20 (Лк 17:6). Молих се за тебе да ти вера не престане, **Лк** 22:32. Вера у Христово име ојача овог човека, **Дела** 3:16. Вера долази слушањем речи Божје, **Рим** 10:17. Ако Христ не уста, узалуд вам је вера ваша, **1 Кор** 15:14. Вера кроз љубав ради, **Гал** 5:6. Благодаћу сте спасени кроз веру, **Еф** 2:8 (2 Не 25:23). Узмите штит вере, **Еф** 6:16 (УиЗ 27:17). Трку сврших, веру одржах, **2 Тим** 4:7. Вера је суштина онога чему се надамо, **Јев** 11:1. Без вере није Му могуће угодити, **Јев** 11:6. Вера ако нема дела, мртва је, **Јак** 2:17–18, 22.

Поћи ћу и учинити оно што ми Господ заповеди, **1 Не** 3:7. Господ је у стању да учини све за децу човечју, ако испоље веру у Њега, **1 Не** 7:12. Казаљке у Лијахони деловаше у складу са вером, **1 Не** 16:28. Покајте се, и будите крштени у име Његово, имајући савршену веру у Свеца, **2 Не** 9:23. Христ чини силна чуда међу децом човечјом према вери њиховој, **2 Не** 26:13 (Етер 12:12; Моро 7:27–29, 34–38). Еносеви греси су опроштени због вере његове у Христа, **Енос** 1:3–8. Спасење таквоме не долази осим покајањем и вером у Господа Исуса Христа, **Мос** 3:12. Срца се изменише кроз веру у име Његово, **Мос** 5:7. Молитве слугу Божјих су услишене по вери њиховој, **Мос** 27:14. Подари нам снагу у складу са вером нашом, **Алма** 14:26. Призивај

име Божје у вери, **Алма** 22:16. Вера није имати савршено знање о нечему, **Алма** 32:21 (Етер 12:6). Кад почне да клија, негујте је вером својом, **Алма** 33:23 (Алма 32:28). Очување њихово беше приписано чудесној моћи Божјој због силне вере њихове, **Алма** 57:25–27. Сви који с вером буду погледали Сина Божјег могу живети, **Хел** 8:15. Видим да је вера ваша довољна да вас исцелим, **3 Не** 17:8. Вера је нешто чему се надамо а не видимо, **Етер** 12:6. Сви они који остваривaху чуда остварише их вером, **Етер** 12:12–18. Ако имају веру у мене, тада ћу учинити да им оно што је слабо постане јако, **Етер** 12:27–28, 37. Мормон је поучавао о вери, нади и милосрђу, **Моро** 7. Што год заиштете од Оца у име моје, што је добро, са вером, верујући да ћете примити, гле, биће вам учињено, **Моро** 7:26. Они који имају веру у Исуса Христа приањаће уз све што је добро, **Моро** 7:28. Будете ли питали, имајући веру у Христа, Он ће вам објавити истину, **Моро** 10:4.

Без вере не би могао да чиниш ништа; зато ишти с вером, **УиЗ** 8:10. Уделиће им се према вери њиховој у молитвама њиховим, **УиЗ** 10:47, 52. Сви морају да истрају у вери у Његово име до краја, **УиЗ** 20:25, 29. Дух ће вам се дати молитвом вере, **УиЗ** 42:14. Вера не долази по знацима, него знаци прате оне који верују, **УиЗ** 63:9–12. Родитељи треба да поучавају децу вери у Христа, **УиЗ** 68:25. Настојте да учите, и то проучавањем, а и вером, **УиЗ** 88:118.

Вера у Господа Исуса Христа је прво начело јеванђеља, **ЧВ** 1:4.

Веровање, веровати. *Такође видети* Вера; Исус Христ; Невера; Уздање

Имати веру у некога или прихватити нешто као истину. Особа се мора покајати и веровати у Исуса Христа да би била спашена у царству Божјем (УиЗ 20:29).

Верујте у Господа Бога свога; верујте пророцима Његовим, **2 Дн** 20:20. Данило не беше повређен у лављој јазбини јер је веровао у Бога, **Дан** 6:23.

Како си веровао, тако нека ти буде, **Мт** 8:13. Све што заиштете у молитви, верујући, добићете, **Мт** 21:22. Не бој се, само веруј, **Мк** 5:36. Све је могуће ономе који верује, **Мк** 9:23–24. Онај који поверује и крсти се, спасиће се, **Мк** 16:16 (2 Не 2:9; 3 Не 11:33–35). Онај који у Сина верује има живот вечни, **Јн** 3:16, 18, 36 (Јн 5:24; УиЗ 10:50). Верујемо и сугурни смо да си ти Христ, **Јн** 6:69. Онај који у мене верује, иако умре, живеће, **Јн** 11:25–26. Ми који веровасмо улазимо у покој, **Јев** 4:3. Верујте у Исуса Христа, и љубите један другога, **1 Јн** 3:23.

Месија неће уништити никога ко у Њега верује, **2 Не** 6:14. Јевреји ће бити прогоњени док не буду убеђени да поверују у Христа, **2 Не** 25:16. Ако верујете у све то, гледајте да то и чините, **Мос** 4:10. Син ће на себе преузети преступе оних који верују у име Његово, **Алма** 11:40. Благословен је онај који поверује у реч Божју а да не беше приморан, **Алма** 32:16. И не можете ли више барем пожелите да верујете, нека та жеља делује у вама, **Алма** 32:27. Ако поверујете у име Христово, покајаћете се због свих греха својих, **Хел** 14:13. Они који верују у Христа верују и у Оца, **3 Не** 11:35. Никада човек не верова у Господа као брат Јаредов, **Етер** 3:15. Све оно што наводи да се верује у Христа објављује се моћу Христовом, **Моро** 7:16–17.

Онима који поверују речима Господњим биће дата објава Духа, **УиЗ** 5:16. Они који верују у име Господње, постаће Синови Божји, **УиЗ** 11:30 (Јн 1:12). Некима се даје да верују речима других, **УиЗ** 46:14. Знаци прате оне који верују, **УиЗ** 58:64 (УиЗ 63:7–12).

Они који поверују, покају се и крсте се, примиће Светог Духа, **Мојсије** 6:52.

Ветиљ

На јеврејском значи „дом Божји“ и једно је од најсветијих места у Израелу. Смештен је око шеснаест километара северно од Јерусалима. Овде је Аврам саградио свој олтар у време када је први пут стигао у Ханан (Пос 12:8; 13:3). Овде је Јаков у виђењу видео мердевине које досежу до неба (Пос 28:10–19). Било је то и свето место у дане Самуилове (1 Сам 7:16; 10:3).

Веће. *Такође видети* Свештенство

Реч *кворум* (веће) се може користити на два начина: (1) Посебна група људи која носи исту службу у свештенству (2) Већина, или минимални број чланова у свештеничкој групи који морају да буду присутни на састанку да бу се спроводили црквени послови (УиЗ 107:28).

Описана су већа Првог председништва, Дванаесторице, и Седамдесторице и њихови међусобни односи, **УиЗ** 107:22–26, 33–34 (УиЗ 124:126–128). Одлуке ових већа се морају доносити једногласно, **УиЗ** 107:27. Одлуке већа треба да се доносе у свој праведности, **УиЗ** 107:30–32. Описане су дужности председника над свештеничким већима, **УиЗ** 107:85–96. Веће старешина је основано за сталне службе, **УиЗ** 124:137.

Вечни живот. *Такође видети* Живот; Круна; Помирити, помирење; Узвишење; Целестијална слава

Живети заувек као породице у Божјем присуству (УиЗ 132:19–20, 24, 55). Вечни живот је највећи Божји дар човеку.

Ти имаш речи вечнога живота, **Јн** 6:68. Ово је вечни живот, да познају Тебе јединог истинитог Бога, и Исуса Христа, **Јн** 17:3 (УиЗ 132:24). Бори се у доброј борби вере, задоби вечни живот, **1 Тим** 6:12.

Људи су слободни да изаберу слободу и вечни живот, **2 Не** 2:27 (Хел 14:31). Бити духовноме наклоњен је живот вечни, **2 Не** 9:39. Тада сте на уском путу који води у вечни живот, **2 Не** 31:17–20. Веровати у Христа и истрајати до краја је живот вечни, **2 Не** 33:4 (3 Не 15:9).

Онај који има вечни живот, богат је, **УиЗ** 6:7 (УиЗ 11:7). Вечни живот је највећи од свих дарова Божјих, **УиЗ** 14:7 (Рим 6:23). Праведни ће примити мир на овом свету, и вечни живот у свету који ће доћи, **УиЗ** 59:23. Они који истрају до краја имаће круну вечнога живота, **УиЗ** 66:12 (УиЗ 75:5). Сви они који умру без јеванђеља а који би га примили да су дуже живели су наследници целестијалног царства, **УиЗ** 137:7–9.

Божје дело и слава је остваривање бесмртности и вечног живота човека, **Мојсије** 1:39. Бог даје вечни живот послушнима, **Мојсије** 5:11.

Вечни завет. *Видети* Завет; Нови и вечни завет

Вечни Отац. *Видети* Бог, Божанство; Отац на небу

Виделац. *Такође видети* Пророк; Урим и Тумим

Особа овлашћена од Бога да види духовним очима оно што је Бог сакрио од света (Мојсије 6:35–38). Он је откровитељ и пророк (Мос 8:13–16). У Мормоновој књизи, Амон је поучавао да само виделац може да користи посебне тумаче, или Урим и Тумим (Мос 8:13; 28:16). Виделац зна прошлост, садашњост и будућност. У древна времена, пророк се често називао видеоцем (1 Сам 9:9; 2 Сам 24:11).

Џозеф Смит је велики виделац последњих дана (УиЗ 21:1; 135:3). Уз то, Прво председништво и Савет дванаесторице подржавају се као пророци, видеоци и откровитељи.

Ово је побуњени народ који говори видеоцима: не гледајте; и пророцима: не проричите, **Иса** 30:9–10.

Изабраног видеоца подићи ћу од плода бокова твојих, **2 Не** 3:6–15.

Овде је мудрост; да, да буде виделац, откровитељ, преводилац, и пророк, **УиЗ** 107:92. Господ је одредио Хајрама Смита да буде пророк, виделац и откровитељ цркви, **УиЗ** 124:91–94.

Виђење. *Такође видети* Откривење; Прво виђење; Сан

Визуелно откривење о неком догађају, особи, или нечему другом моћу Светог Духа.

Примери важних виђења су: Језекиљево виђење последњих дана (Јез 37–39), Стефаново виђење где Исус стоји здесна Богу (Дела 7:55–56), Јованово откривење о последњим данима (Отк 4–21), Лехијево и Нефијево виђење дрвета живота (1 Не 8; 10–14), виђење анђела Господњег од стране Алме старијег (Мос 27), виђење брата Јаредовог о свим становницима земље (Етер 3:25), виђење о степенима славе (УиЗ 76), виђења дата Џозефу Смиту и Оливеру Каудерију у храму у Киртланду (УиЗ 110), виђење Џозефа Ф. Смита о откупљењу мртвих (УиЗ 138), Мојсијево виђење Бога и свих Његових творевина (Мојсије 1), Енохово виђење Бога (Мојсије 6–7), и прво виђење Џозефа Смита (ИЏС 1).

Где нема виђења, народ пропада, **ПСол** 29:18. Младићи ваши ће имати виђења, **Јоило** 2:28 (Дела 2:17).

У виђењима ми знање даје, **2 Не** 4:23.

Он је био гласник послат из присуства Божјег, **ИЏС** 1:33. Верујемо у пророштво, откривење, виђења, **ЧВ** 1:7.

Вилијамс, Фредерик Џ.

Један од раних вођа у обновљеној цркви који је служио извесно време као саветник у Председништву високог свештенства (УиЗ 81; 90:6, 19; 102:3).

Виноград Господњи. *Такође видети* Израел; Њива

Симбол поља духовног рада. У Светим писмима, виноград Господњи се обично односи на дом Израелов или царство Божје на земљи. Понекад се односи на људе из света уопштено.

Виноград Господа над војскама је дом Израелов, **Иса** 5:7 (2 Не 15:7).

Исус је дао параболу о радницима у винограду, **Мт** 20:1–16.

Израел је попут питоме маслине која се негује у Господњем винограду, **Јаков** 5. Слуге Господње ће орезати Његов виноград по последњи пут, **Јаков** 6.

Господ ће благословити све оне који раде у његовом винограду, **УиЗ** 21:9 (Алма 28:14). Радите у мом винограду по последњи пут, **УиЗ** 43:28.

Високи савет

Савет дванаесторице високих свештеника.

У раним данима обновљене цркве, израз *високи савет* се односи на два различита владајућа тела: (1) Веће дванаесторице апостола у цркви (УиЗ 107:33, 38) и (2) високи савет који служи унутар сваког од кочића (УиЗ 102; 107:36).

Високи свештеник. *Такође видети* Ароново свештенство; Мелхиседеково свештенство

Служба у свештенству. Света писма говоре о „високом свештенику“ са два гледишта: (1) као о служби у Мелхиседековом свештенству; и (2) у закону Мојсијевом, као о председавајућем службенику у Ароновом свештенству.

Прво гледиште се односи на Исуса Христа као Високог свештеника. Адам и сви други патријарси су такође били високи свештеници. Данас, три председавајућа висока свештеника чине Председништво цркве и председавају над свим другим носиоцима свештенства и члановима цркве. Други достојни мушкарци се заређују у високо свештенство по потреби широм цркве данас. Високи свештеници могу да буду позвани, издвојени, и заређени за бискупе (УиЗ 68:19; 107:69–71).

Са другог гледишта, у закону Мојсијевом, председавајући службеник Ароновог свештенства се назива високим

свештеником. Служба се наслеђује и долази по прворођенцу из породице Аронове, сам Арон је био први високи свештеник по реду Ароновом (Изл 28–29; Лев 8; УиЗ 84:18).

Мелхиседек је био свештеник Свевишњег Бога, **Пос** 14:18 (Алма 13:14).

Високи свештеници беху позвани и припремљени од постанка света, **Алма** 13:1–10.

Високи свештеници служе у ономе што је духовно, **УиЗ** 107:10, 12, 17.

Високо свештенство. *Видети* Мелхиседеково свештенство

Витанија

Село у коме је Исус Христ одсео за време последње недеље свог смртног живота (Мт 21:17; Мк 11:11). Смештена на југоисточној падини Маслинске горе, Витанија је била дом Лазара, Марије и Марте (Јн 11:1–46; 12:1).

Витлејем

Мали град смештен осам километара јужно од Јерусалима. На јеврејском, Витлејем значи: „дом хлеба"; Називан је и Ефрата, што значи „плодан". Исус Христ је рођен у Витлејему (Мих 5:2; Мт 2:1–8). То је место где је сахрањена Рахиља (Пос 35:19; 48:7).

Рута и Воз су живели у њему, **Рута** 1:22. У њему је Давид помазао Самуила, **1 Сам** 16:1–13; 17:12, 15; 20:6, 28.

Ирод је погубио децу у њему, **Мт** 2:16.

Витмер, Дејвид

Један од раних вођа у обновљеној цркви и један од тројице сведока о божанском пореклу и истинитости Мормонове књиге (УиЗ 14; 17–18). Господ му је дао лична упутства у Учењу и заветима 14 и 30:1–4.

Витмер, Питер, мл.

Један од раних вођа у обновљеној цркви и један од осморице сведока за Мормонову књигу. Видети „Сведочанство осморице сведока" у уводним страницама Мормонове књиге. Господ му је дао лична упутства у Учењу и заветима 16 и 30:5–8.

Витмер, Џон

Један од раних вођа у обновљеној цркви и један од осморице сведока за Мормонову књигу. Видети „Сведочанство осморице сведока" на уводним странама Мормонове књиге. Такође је позиван да проповеда јеванђеље (УиЗ 30:9–11).

Витни, Њуел К.

Један од раних вођа у обновљеној цркви. Њуел К. Витни је био бискуп у Киртланду, у Охају (у Сједињеним Америчким Државама), и касније је служио као Председавајући бискуп цркве (УиЗ 72:1–8; 104; 117).

Витсавеја. *Такође видети* Давид

Жена Урије; касније жена Давидова и мајка Соломунова. Цар Давид је с њом починио прељубу. Постарао се и да њен супруг у бици буде убијен (2 Сам 11), а тај грех је донео вечите последице за Давида (УиЗ 132:39).

Влада, владавина. *Такође видети* Устав

Када се Исус Христ врати, успоставиће владавину праведности.

Власт ће му бити на рамену, **Иса** 9:6 (2 Не 19:6).

Дајте Цезару оно што је Цезарово, **Мт** 22:21 (УиЗ 63:26). Покоравајте се властима, **Рим** 13:1. Молите се за цареве и све на власти, **1 Тим** 2:1–2. Покоравајте се кнежевствима и моћима и слушајте судије, **Тит** 3:1. Покорите се свакој наредби човечјој Господа ради, **1 Пет** 2:13–14. Исус Христ ће бити коначни владар на земљи, **Отк** 11:15.

Нека праведни људи буду цареви ваши, **Мос** 23:8. Радите свој посао гласом народа, **Мос** 29:26.

Христ ће бити наш владар када дође, **УиЗ** 41:4. Онај који се држи закона Божјег нема потребу да крши законе

земље, **УиЗ** 58:21. Када опаки владају, народ тугује, **УиЗ** 98:9–10. Владе су установљене од Бога на корист људском роду, **УиЗ** 134:1–5. Људи су под обавезом да подржавају и подупиру владе, **УиЗ** 134:5.

Верујемо у подложност царевима, председницима, владарима, и судијама, **ЧВ** 1:12.

Власт. *Такође видети* Заредити, заређење; Кључеви свештенства; Моћ; Позвати, позван од Бога, позив; Свештенство

Овлашћење пренето људима на земљи који су позвани и заређени да делују за Бога Оца и у корист Његову, или за Исуса Христа у обављању Божјег дела.

Ја те послах, **Изл** 3:12–15. Говори све што ти заповедим, **Изл** 7:2.

Дао је дванаесторици апостола моћ, **Мт** 10:1. Ви мене не изабрасте, него ја вас изабрах, и поставих, **Јн** 15:16.

Нефи и Лехи су проповедали са великом влашћу, **Хел** 5:18. Нефи, син Хеламанов, био је човек Божји који има велику моћ и власт од Бога, **Хел** 11:18 (3 Не 7:17). Исус је дао моћ и власт дванаесторици Нефијаца, **3 Не** 12:1–2.

Џозеф Смит је позван од Бога и заређен, **УиЗ** 20:2. Нико неће проповедати јеванђеље моје и изграђивати цркву моју уколико није заређен и црква није упозната да он има власт, **УиЗ** 42:11. Старешине треба да проповедају јеванђеље, делујући у власти, **УиЗ** 68:8. Мелхиседеково свештенство има власт да служи у ономе што је духовно, **УиЗ** 107:8, 18–19. Оно што се чини божанском влашћу постаје закон, **УиЗ** 128:9.

Свако ко проповеда и служи за Бога мора бити позван од Бога преко оних који имају власт, **ЧВ** 1:5.

Воз. *Такође видети* Рута

Супруг Рутин (Рута 4:9–10); прадеда Давида, цара Израеловог (Рута 4:13–17); и предак Христа, цара над царевима (Лк 3:32).

Врховне власти. *Видети* Апостол; Прво председништво; Председавајући бискуп; Седамдесеторица

Вудруф, Вилфорд. *Такође видети* Званични проглас 1; Манифест

Четврти председник цркве од када је обновљено јеванђеље преко пророка Џозефа Смита. Рођен је 1807. а умро 1898. год.

Био је позван да попуни место у Савету дванаесторице, **УиЗ** 118:6. Био је међу изабраним духовима сачуванима да дођу у пунини времена, **УиЗ** 138:53. Примио је откривење да заустави заснивање полигамних бракова у цркви, **Званични проглас** 1.

Гаврило. *Такође видети* Анђели; Марија, мајка Исусова; Ноје, библијски патријарх

Анђео послат Данилу (Дан 8:16; 9:21), Заriји (Лк 1:11–19; УиЗ 27:7), Марији (Лк 1:26–38), и другима (УиЗ 128:21). Пророк Џозеф Смит је назначио да је Гаврило старозаветни пророк Ноје.

Гад, виделац. *Такође видети* Света писма – Изгубљена Света писма

Пророк и верни пријатељ и саветник Давидов у Старом завету (1 Сам 22:5; 2 Сам 24:11–19). Написао је књигу дела Давидова, која представља изгубљени део Светог писма (1 Дн 29:29).

Гад, син Јаковљев. *Такође видети* Израел; Јаков, син Исаков

У Старом завету, син Јакова и Зелфе (Пос 30:10–11). Његови потомци су постали племе Израелово.

Племе Гадово: Јаковљев благослов његовом сину Гаду, видети у Књизи постања 49:19. Мојсијев благослов племену Гадовом, видети Књигу понављених закона 33:20–21. Према овим благословима, Гадови потомци су били ратнички народ. Земљишта која су им

додељена у земљи хананској налазила су се источно од реке Јордана и чинили су их добри пашњаци с обиљем воде.

Гадијантонови разбојници. *Такође видети* Тајни савези

У Мормоновој књизи, дружина разбојника коју је основао опаки Нефијац по имену Гадијантон. Његово удружење је било засновано на тајности и сатанистичким заклетвама.

Гадијантон је нефијски народ довео до уништења, **Хел** 2:12–13. Ђаво је пружио тајне заклетве и завете Гадијантону, **Хел** 6:16–32. Тајни савези су довели до уништења јаредовског народа, **Етер** 8:15–26.

Галати, посланица Галатима. *Такође видети* Павле; Павлове посланице

Књига у Новом завету. Изворно је то било писмо које је апостол Павле писао свецима који су живели широм Галатије. Тема овог писма јесте да се истинска слобода налази само живљењем по јеванђељу Исуса Христа. Ако свеци присвоје учења јеврејских хришћана који су захтевали да се придржавају Мојсијевог закона, ограничиће и уништиће слободу који су нашли у Христу. У посланици Павле се поставио као апостол, објашњавајући учење праведности вером, и уверавајући о вредностима духовне религије.

У поглављима 1 и 2, Павле је изразио жаљење због новости које је примио о отпадништву међу Галатима и објаснио је свој положај међу апостолима. У поглављима 3 и 4 се говори о учењима о вери и делима. Поглавља 5 и 6 садрже беседу о стварним резултатима учења о вери.

Галилеја

У древна и данашња времена, најсевернији подручје Израела западно од реке Јордан и Галилејског мора. Галилеја се простире приближно деведесет седам километара по дужини и четрдесет осам километара по ширини. Од давнина су се у њој налазили најбоља земља и најпрометнији градови у Израелу. Важни путеви ка Дамаску, Египту и источном Израелу воде преко Галилеје. Њена изванредна клима и плодна земља су омогућили да се узгајају велики засади маслина, пшенице, јечма и винове лозе. Рибарство покрај Галилејског мора обезбеђује велики извоз и огроман је извор богатства. Господ је проводио много свог времена у Галилеји.

Велико видело ће засветлети у Галилеји, **Иса** 9:1–3 (2 Не 19:1–3).

Исус је ходао по свој Галилеји проповедајући, поучавајући и исцељујући, **Мт** 4:23. Након што је Исус васкрсао, појавио се у Галилеји, **Мк** 14:28 (Јн 21:1–14). Глас о Исусу се ширио Галилејом, **Лк** 4:14. Исус је почео са својим чудима у Кани Галилејској, **Јн** 2:11.

Галилејско море: Галилејско море се налази у северном Израелу. Познато је и као море Хинерот у Старом завету и као језеро Генисартско или Тверијадско у Новом завету. Исус је поучавао током неколико беседа тамо (Мт 13:2). Језеро је крушколиког облика, 20 километара дугачко и 12 километара широко на најширем делу. Простире се на 207 метара испод нивоа мора, што често изазива да ваздух око њега буде прилично врео. Хладан ваздух се спушта са брда и сусреће се са врелим над водом често изазивајући изненадне олује (Лк 8:22–24).

Гамалило. *Такође видети* Фарисеји

Добро познати фарисеј у Новом завету који је познавао јеврејски закон и поучавао га. Апостол Павле је био један од његових ученика (Дела 22:3). Био је веома утицајан у скупштини (Дела 5:34–40).

Гедеон (Мормонова књига)

Верни нефијски вођа.

Био је снажан човек и непријатељ

цара Ноја, **Мос** 19:4–8. Саветовао се са царем Лимхијем, **Мос** 20:17–22. Предложио је план да се побегне из ламанског ропства, **Мос** 22:3–9. Убио га је Нехор, **Алма** 1:8–10.

Гедеон (Стари завет)

Вођа који је избавио Израел од Мадијанаца (Суд 6:11–40; 7–8).

Гесло слободе. *Такође видети* Морони, капетан

Застава коју је подигао Морони, главни заповедник нефијске војске у Мормоновој књизи. Морони је подигао заставу како би надахнуо нефијски народ да брани своју веру, слободу, мир и своје породице.

Морони је начинио гесло слободе од свог поцепаног огртача, **Алма** 46:12–13. Они који су подржали гесло уђоше у завет, **Алма** 46:20–22. Морони нареди да гесло буде подигнуто на сваку кулу, **Алма** 46:36 (Алма 51:20).

Гетсеманија. *Такође видети* Маслинска гора; Помирити, помирење

Врт који се налазио у близини Маслинске горе о коме се говорило у Новом завету. На арамејском, реч *гетсеманија* значи „цедити маслине.“ Исус је отишао у врт оне ноћи када га је Јуда издао. Тамо се молио и трпео у Гетсеманији за грехе људског рода (Мт 26:36, 39; Мк 14:32; Јн 18:1; Алма 21:9; УиЗ 19:15–19).

Гетсемански врт. *Видети* Гетсеманија

Глас. *Такође видети* Откривење

Како се користи у Светим писмима, понекад разговетна порука изговорена од стране Господа или Његових гласника. Глас Духа може да буде и нечујан и усмерен ка срцу или уму.

Адам и Ева зачуше глас Господа Бога, **Пос** 3:8 (Мојсије 4:14). Господ је говорио са Илијом тихим и слабим гласом, **1 Цар** 19:11–13.

Праведни следе глас доброг Пастира, **Јн** 10:1–16. Свако ко је од истине слуша глас мој, **Јн** 18:37.

Послушах глас Духа, **1 Не** 4:6–18. Дође ми глас, говорећи: Еносе, греси су ти опроштени, **Енос** 1:5. Беше то тих глас савршене благости и продираше до саме душе, **Хел** 5:29–33 (3 Не 11:3–7).

Да ли гласом мојим или гласом слугу мојих, исто је, **УиЗ** 1:38. Шта год буду говорили подстакнути Светим Духом биће глас Господњи, **УиЗ** 68:2–4. Свака душа која послуша глас мој видеће лице моје и знати да ја јесам, **УиЗ** 93:1.

Гласати. *Видети* Општа сагласност

Гласина. *Такође видети* Зло говорење; Оговарање

Сотона шири гласине и препирке – понекад засноване на делимичној истини – да би окренуо људе против Бога и свега доброг (Хел 16:22; ИЈС 1:1). Један од знакова другог доласка Исуса Христа јесте да ће људи чути о ратовима и гласине о ратовима (Мт 24:6; УиЗ 45:26; ИЈС – Мт 1:23).

Гнев. *Видети* Срџба

Гог. *Такође видети* Други долазак Исуса Христа; Магог

Цар Магогов. Језекиљ је прорицао да ће Гог напасти Израел у време Господњег другог доласка (Јез 38–39). Још једна битка, названа битка Гога и Магога, догодиће се на крају хиљадугодишњице (Отк 20:7–9; УиЗ 88:111–116).

Голгота. *Такође видети* Исус Христ; Распеће

Голго̄та значи „лобања“ на арамејском језику. То је име места на коме је Исус разапет (Мт 27:33; Мк 15:22; Јн 19:17). Латински назив за ово место је Калварија (Лк 23:33).

Голијат. *Такође видети* Давид

У Старом завету, филистејски горостас који је изазивао израелску војску. Давид се одазвао на његов изазов и убио га је уз Божју помоћ (1 Сам 17).

Голуб, знак голуба. *Такође видети* Свети Дух

Предодређени знак по коме ће Јован Крститељ препознати Месију (Јн 1:32–34). Џозеф Смит је поучавао да је знак голуба као сведок за Светог Духа установљен још пре постанка света; стога, ђаво не може доћи у знаку голуба.

Дух Божји се спусти као голуб, **Мт** 3:16.

Након што Исус би крштен, Свети Дух сиђе у обличју голуба, **1 Не** 11:27.

Ја, Јован, сведочим, и гле, небеса се отвориште, и Свети Дух сиђе на Њега у облику голуба, **УиЗ** 93:15.

Гомор. *Такође видети* Содом

У Старом завету, опаки град који је Господ уништио (Пос 19:12–29).

Гора Маслинска. *Видети* Маслинска гора

Горушичино семе

Семе од биљке горушице. Иако је семе веома мало, висина биљке која из њега израсте је врло велика. Исус је упоредио царство небеско са горушичиним семеном (Мт 13:31).

Ако имате вере као зрно горушичино, помераћете горе, **Мт** 17:20.

Господ. *Такође видети* Бог, Божанство; Исус Христ

Назив којим се исказује дубоко поштовање и част Богу Оцу и Исусу Христу. Назив се односи на Њихов положај Врховних господара пуних љубави над свим својим створењима.

Ништа није претешко за Господа, **Пос** 18:14. Господ говораше с Мојсијем лицем у лице, **Изл** 33:11. Љуби Господа Бога својега, **Понз** 6:5 (Мт 22:37; Мк 12:30). А ја и мој дом, служићемо Господу, **ИНа** 24:15. Господ је пастир мој, **Пс** 23:1. Господ је јак и силан, силан у боју, **Пс** 24:8. Господ Јахве је снага моја, **Иса** 12:2 (2 Не 22:2). Ја, Господ сам Спаситељ твој и Откупитељ твој, **Иса** 60:16.

Клањај се Господу Богу своме, **Мт** 4:10 (Лк 4:8). Како велике ствари Господ учини, **Мк** 5:19. Један је Господ Исус Христ, **1 Кор** 8:6. Један је Господ, једна вера, једно крштење, **Еф** 4:5. Господ ће сам сићи с неба, **1 Сол** 4:16.

Поћи ћу и учинити оно што ми Господ заповеди, **1 Не** 3:7. Господ ће судити сиромашнима са праведношћу, **2 Не** 30:9. Господ Бог, Бог Аврамов, избави Израелце из ропства, **Алма** 29:11. Ништа не може да спасе народ осим покајања и вере у Господа, **Хел** 13:6 (Мос 3:12).

Послушај речи Исуса Христа, Господа твога, **УиЗ** 15:1. Тражите лице Господње увек, **УиЗ** 101:38. Господ ће се појавити у црвеном код Другог доласка, **УиЗ** 133:48 (Иса 63:1–4).

Аврам је говорио с Господом лицем у лице, **Авр** 3:11. Верујемо да је прво начело јеванђеља вера у Господа Исуса Христа, **ЧВ** 1:4.

Господ над војскама. *Такође видети* Исус Христ

Још једно име за Исуса Христа. Он влада над војскама небеским и земаљским и води праведне против зла (УиЗ 29:9; 121:23).

Господ над војскама је цар славе, **Пс** 24:10.

Бог Израелов је Господ над војскама, **1 Не** 20:2.

Мој Дух се неће увек напрезати око човека, говори Господ над војскама, **УиЗ** 1:33.

Господња вечера. *Видети* Причест

Господња молитва. *Такође видети* Молитва

Молитва коју је дао Господ за своје ученике, која служи као узорак за све молитве (Мт 6:9–13; 3 Не 13:9–13).

Господњи дан. *Видети* Шабат

Господњи дом. *Видети* Храм, дом Господњи

Грех. *Такође видети* Безбожан; Неправедан, неправедност; Нечистоћа, прљавштина; Одвратан, одвратност; Опак, опакост; Побуна; Увредити

Својевољна непослушност Божјим заповестима.

Ко скрива своје грехе неће напредовати, **ПСол** 28:13. Ако вам греси буду као скерлет, постаће бели као снег, **Иса** 1:18. Грешници ће умрети, а праведници ће се спасити, **Јез** 18.

Јагње Божје односи грехе света, **Јн** 1:29. Крсти се, и опери се од греха својих, **Дела** 22:16. Плата за грех је смрт, **Рим** 6:23. Ономе који зна добро чинити, а не чини, на њему је грех, **Јак** 4:17.

Хоћеш ли учинити да уздрхтим на појаву греха, **2 Не** 4:31. Јао свима онима који умру у гресима својим, **2 Не** 9:38. Не могаху на грех гледати осим са гнушањем, **Алма** 13:12. Не мисли да ћеш од греха бити обновљен за срећу, **Алма** 41:9–10. Господ не може да гледа на грех ни са најмањом мером попустљивости, **Алма** 45:16 (УиЗ 1:31). Малена деца нису кадра да почине грех, **Моро** 8:8.

Да би се покајали, људи морају да признају грехе своје, **УиЗ** 58:42–43. Већи грех остаје у ономе који не пашта, **УиЗ** 64:9. Онај који згреши против већег светла примиће већу осуду, **УиЗ** 82:3. Оној души која згреши ће се и прећашњи греси вратити, **УиЗ** 82:7. Када настојимо да прикријемо грехе своје, небеса се повлаче, **УиЗ** 121:37.

Гроб. *Такође видети* Васкрсење

Место покопа смртног тела. Због помирења, свако ће васкрснути из гроба.

Након Христовог васкрсења, гробови се отворише и многа тела усташе, **Мт** 27:52–53 (3 Не 23:9–13). О гробе, где ти је победа, **1 Кор** 15:55.

Гроб мора предати своје мртве, **2 Не** 9:11–13.

Они који су спавали у гробу ће изаћи, **УиЗ** 88:97–98. Базен за крштење је симбол гроба, **УиЗ** 128:12–13.

Губавост

Ужасан облик кожне болести о коме се говори у Старом и Новом завету. Многи значајни људи у Библији су некада били погођени њоме, укључујући Мојсија (Изл 4:6–7), његову сестру Марију (Бр 12:10), Немана (2 Цар 5), и цара Озију (2 Дн 26:19–21).

Исус је излечио губавост код неколицине људи, **Мт** 8:2–4 (Мк 1:40–45; Лк 5:12–15; 3 Не 17:7–9). Исус је излечио десет губаваца, **Лк** 17:11–19.

Гунђати. *Такође видети* Побуна

Мрмљати и жалити се против Божјих намера, планова, или слугу.

Народ је гунђао против Мојсија, **Изл** 15:23–16:3.

Јевреји су онда гунђали Исусу, **Јн** 6:41.

Ламан и Лемуило гунђаху о много чему, **1 Не** 2:11–12 (1 Не 3:31; 17:17).

Не гунђај зато што то ниси видела, **УиЗ** 25:4.

Дâн. *Такође видети* Израел; Јаков, син Исаков

У Старом завету, син Јакова и Вале, Рахиљине слушкиње (Пос 30:5–6).

Племе Даново: Јаковљев благослов дат Дану, видети у Књизи постања 49:16–18. Мојсијев благослов дат племену Дановом, видети у Књизи поновљених закона 33:22. Након што су се настанили у Ханану, племе Даново је примило мало али веома плодно парче земље (ИНа 19:40–48). Имали су извесне потешкоће бранећи га од Амореја (Суд 1:34) и од Филистејаца (Суд 13:2, 25; 18:1). Као резултат тога Даново племе се преселило северно од Палестине (Суд 18), око Лаиса и назвало тај град Дан. Овај град је познат као северна граница Палестине, која се простире од Дана све до Вирсавеје.

Давид. *Такође видети* Витсавеја; Псалм

Цар древног Израела у Старом завету.

Давид је био син Јесејев из племена Јудина. Био је храбар младић који је убио лава, медведа и филистејског горостаса Голијата (1 Сам 17). Давид је изабран и помазан да буде цар Израела. Попут Саула, када је одрастао био је крив за озбиљне злочине али, насупрот Саулу, био је спреман да се искрено покаје. Стога је могао да добије опроштај, осим у случају убиства Урије (УиЗ 132:39). Његов живот може да се подели на четири дела: 1. у Витлејему где је био пастир (1 Сам 16–17); 2. на двору цара Саула (1 Сам 18:1–19:18); 3. као прогнаник (1 Сам 19:18–31:13; 2 Сам 1); 4. као цар Јудин у Хеврону (2 Сам 2–4), а касније као цар целог Израела (2 Сам 5–24; 1 Цар 1:1–2:11).

Након Давидог греха прељубе са Витсавејом уследио је низ несрећа које су пореметиле задњих двадесет година његовог живота. Народ као целина је био у благостању за време његове владавине, али је сам Давид трпео последице својих греха. Било је непрестаних породичних свађа, а она, у случају Авесалома и Адонија окончала се отвореном побуном. Ови догађаји су били испуњење пророчанства пророка Натана о Давиду, због његовог греха (2 Сам 12:7–13).

Упркос овим недаћама, Давидова владавина је била најсјајнија у израелској историји, јер је 1. ујединио племена у један народ, 2. задржао је неоспорну власт над земљом, 3. владавину је засновао на истинитој вери тако да је воља Божја била закон у Израелу. Из тих разлога, Давидова владавина се касније сматрала народним златним добом и узорком за славније доба када Месија буде дошао (Иса 16:5; Јер 23:5; Јез 37:24–28).

Давидов живот приказује да свако треба да истраје у праведности до краја. Као младићу, речено му је да је особа „по срцу“ Господњем. (1 Сам 13:14); као одрастао, говорио је Духом и имао многа откривења. Ипак, платио је високу цену за непослушност заповестима Божјим (УиЗ 132:39).

Далида. *Такође видети* Филистејци

Филистејка из Старог завета која је обманула и издала Самсона (Суд 16).

Дамаск

Древни град у Сирији.

Дамаск се налази у богатој равници на ободу пустиње и добро је обезбеђен водом из реке Бараде. Често се помиње у Светом писму (прво у Пос 14:15). Павле је био на путу за Дамаск када му се указао Господ (Дела 9:1–27; 22:5–16; 26:12–20).

Дан Господњи. *Видети* Други долазак Исуса Христа; Суд, последњи; Шабат

Данило

Главна личност из Књиге пророка Данила у Старом завету; пророк Божји и човек велике вере.

Није познато ништа о његовим родитељима, мада изгледа да је био царски потомак (Дан 1:3). Одведен је као роб у Вавилон, где је добио име Валтасар (Дан 1:6–7). Данило и остала три заробљеника су одбили царску храну из верских разлога (Дан 1:8–16).

Данило је стекао наклоност Навуходоносора и Дарија због своје моћи да тумачи снове (Дан 2; 4; 6). Прочитао је и протумачио и зидни запис (Дан 5). Непријатељи његови су се уротили против њега и бацили су га у јаму с лавовима, али му је Господ сачувао живот (Дан 6).

Књига пророка Данила: Књига се састоји из два дела:У поглављима 1–6 налазе се приче о Данилу и његових три друга; Поглавља 7–12 представљају Данилова пророчка виђења. Књига поучава о томе колико је важно бити одан

Богу и приказује да Господ благосиља верне.

Велики допринос књизи даје тумачење сна цара Навуходоносора. У сну, царство Божје у последњим данима је представљено каменом одваљеним са горе. Камен ће се котрљати док не попуни целу земљу (Дан 2; видети и УиЗ 65:2).

Дар. *Такође видети* Дар Светог Духа; Дарови Духа

Бог даје човеку многе благослове и дарове.

Има много духовних дарова, **1 Кор** 12:4–10. Тражите искрено најбоље дарове, **1 Кор** 12:31. Сваки савршени дар је од Бога, **Јак** 1:17.

Моћ Светог Духа је дар од Бога, **1 Не** 10:17. Они који кажу да нема дарова не познају јеванђеље Христово, **Морм** 9:7–8. Сваки добар дар долази од Христа, **Моро** 10:8–18.

Вечни живот је највећи од свих дарова Божјих, **УиЗ** 14:7 (1 Не 15:36). Дарови се дају онима који љубе Господа, **УиЗ** 46:8–11. Не дају се свакоме сви дарови, **УиЗ** 46:11–29.

Дар Светог Духа. *Такође видети* Бог, Божанство; Дар; Дарови Духа; Свети Дух

Право сваког достојног крштеног члана је да има стални утицај Светога Духа. Након што се особа крсти у истинитој цркви Исуса Христа, прима дар Светога Духа полагањем руку онога који има одговарајућу власт (Дела 8:12–25; Моро 2; УиЗ 39:23). О примању дара Светог Духа се често говори као о крштењу огњем (Мт 3:11; УиЗ 19:31).

Људима је заповеђено да се покају, крсте и приме дар Светога Духа, **Дела** 2:38. Петар и Јован су поверавали дар Светог Духа полагањем руку, **Дела** 8:14–22. Свети Дух се даје полагањем руку, **Дела** 19:2–6.

Опрост греха долази огњем и Светим Духом, **2 Не** 31:17.

Ми верујемо у полагање руку за дар Светога Духа, **ЧВ** 1:4.

Даривање. *Такође видети* Храм, дом Господњи

У општем смислу, дар моћи од Бога. Достојни чланови цркве могу примити дар моћи преко обреда у храму који им дају упутства и завете светог свештенства који су им потребни да би стекли узвишење. Даривање укључује упутства о плану спасења.

Тамо ћете бити даривани моћу са висина, **УиЗ** 38:32, 38 (Лк 24:49; УиЗ 43:16). Изградите дом, у коме намеравам да дарујем оне које изабрах, **УиЗ** 95:8. Припремих велико даривање и благослов, **УиЗ** 105:12, 18, 33. Многи ће се радовати због даривања којим су слуге моје дариване, **УиЗ** 110:9. Слава, част и даривање одређени су обредима светог дома мога, **УиЗ** 124:39. Они позвани од Оца, као што је био Арон, даривани су кључевима свештенства, **УиЗ** 132:59.

Дарије. *Такође видети* Вавилон

У Старом завету, цар мидски који је владао у Вавилону након смрти Валтасара (Дан 5:31; 6:9, 25–28; 9:1; 11:1).

Дарови Духа. *Такође видети* Дар

Посебни духовни благослови које Господ даје достојним појединцима на њихову корист и да би их користили благосиљајући друге. Ради описа дарова Духа, проучавати Учење и завете 46:11–33; 1. посланицу Коринћанима 12:1–12; Морони 10:8–18.

Жудите искрено за најбољим даровима, **1 Кор** 12:31 (1 Кор 14:1).

Нефијцима су дати многи дарови Духа, **Алма** 9:21. Јао ономе који каже да Господ више не делује путем дарова или путем моћи Светог Духа, **3 Не** 29:6. Бог даје дарове вернима, **Морм** 9:7. Дарови долазе од Духа Христовог, **Моро** 10:17.

Има пуно дарова, а свакоме се дар даје Духом, **УиЗ** 46:11. Црквеним

вођама је дата моћ да распознају дарове Духа, **УиЗ** 46:27. Председник цркве има све дарове које Бог дарује поглавару цркве, **УиЗ** 107:91–92.

Дванаест племена Израелових. *Видети* Израел – Дванаест племена Израелових

Дванаесторица, веће. *Видети* Апостол

Девица. *Такође видети* Марија, мајка Исусова

Човек или жена који су у добу спремном за венчање који никада нису имали полни однос. У Светим писмима, девица може да се односи на некога ко је морално чист (Отк 14:4).

Девица ће затруднети и родиће сина, **Иса** 7:14 (Мт 1:23; 2 Не 17:14).

Царство небеско се пореди са десет девица, **Мт** 25:1–13.

У граду Назарету ја видех девицу, која је мајка Сина Божјег, **1 Не** 11:13–18. Марија је била девица, драгоцини и изабрана посуда, **Алма** 7:10.

Девица Марија. *Видети* Марија, мајка Исусова

Девора

У Старом завету, пророчица која је судила Израелу и охрабривала Варака на борбу против Хананаца (Суд 4). Песма Деворе и Варака слави Израелово избављење из ропства (Суд 5).

Дезерет. *Такође видети* Јаредовци

У Мормоновој књизи јаредовска реч која значи „пчела“ (Етер 2:3).

Дела

Поступци неке особе, било да су добри или лоши. Свакоме ће се судити по сопственим делима.

Господ ће платити свакоме по делима његовим, **ПСол** 24:12.

Нека се светли светло ваше пред људима, да виде ваша добра дела, **Мт** 5:16 (3 Не 12:16). Онај који чини вољу Оца мога ући ће у царство небеско, **Мт** 7:21. Вера без дела је мртва, **Јак** 2:14–26.

Мора им се судити за дела њихова, **1 Не** 15:32 (Мос 3:24). Знамо да се по благодати спашавамо, пошто учинимо све што можемо, **2 Не** 25:23. Поучавај их да никад не посустану у добрим делима, **Алма** 37:34. Потребно је да људима буде суђено по делима њиховим, **Алма** 41:3. По делима њиховим ћете их препознати, **Моро** 7:5 (УиЗ 18:38).

Ја, Господ, судићу свима према делима њиховим, **УиЗ** 137:9.

Дела апостолска. *Такође видети* Лука

Ова књига је други део дела које је Лука написао Теофилу. Први део је познат као Јеванђеље по Луци. У поглављима од 1–12 су забележене неке од главних мисионарских активности Дванаесторице апостола под вођством Петра непосредно након Господње смрти и васкрсења. У поглављима 13–28 су представљени путовања и мисионарски рад апостола Петра.

Десет заповести. *Видети* Заповести, десет заповести

Десет племена. *Видети* Израел

Десетак, десетина. *Такође видети* Новац; Принос

Десети део годишњег прихода неке особе који се даје Господу кроз цркву. Средства из десетине се користе за изградњу цркава и храмова, за подржавање мисионарског рада и изграђивање царства Божјег на земљи.

Аврам је давао десетке од свега што је поседовао Мелхиседеку, **Пос** 14:18–20 (Јев 7:1–2, 9; Алма 13:15). Сав десетак је Господњи: он је светиња Господу, **Лев** 27:30–34. Дај истински десетак од свих доходака, **Понз** 14:22, 28. Доносише десетке од свега у обиљу, **2 Дн** 31:5. Зар ће човек поткрадати Бога? У чему Те поткрадасмо? У десецима и приносима, **Мал** 3:8–11 (3 Не 24:8–11).

Онај који плаћа десетину неће изгорети приликом доласка Његовог, **УиЗ** 64:23 (УиЗ 85:3). Господњи дом ће се градити од десетине народа његовог, **УиЗ** 97:11–12. Господ је открио закон десетине, **УиЗ** 119. Десетином треба да располаже савет, **УиЗ** 120.

Дете, деца. *Такође видети* Благословити, благословен, благослов – Благосиљање деце; Извештај, урачунљив, урачунљивост; Крштење мале деце; Помирити, помирење; Породица; Спасење – Спасење деце

Млада особа, која још увек није ушла у пубертет. Очеви и мајке треба да уче своју децу да поштују Божју вољу. Деца су безгрешна док не доспеју у доба урачунљивости (Моро 8:22; УиЗ 68:27).

Деца су наследство од Господа, **Пс** 127:3–5. Учи дете путу којим треба да иде, **ПСол** 22:6.

Пустите малу децу, и не забрањујте им да долазе к мени, **Мт** 19:14. Слушај своје родитеље, **Еф** 6:1–3 (Кол 3:20).

Да нису пали, Адам и Ева не би имали децу, **2 Не** 2:22–23. Поучавајте децу да ходају у истини и разборитости, **Мос** 4:14–15. Мала деца имају вечни живот, **Мос** 15:25. Исус је узео дечицу и благословио их, **3 Не** 17:21. Господ ће поучити сву децу твоју, и велики мир ће имати деца твоја, **3 Не** 22:13 (Иса 54:13). Малој деци не треба покајање и крштење, **Моро** 8:8–24.

Мала деца су откупљена од постанка света преко мог Јединорођенца, **УиЗ** 29:46–47. Родитељи треба да поучавају децу јеванђеоским начелима и навикама, **УиЗ** 68:25, 27–28. Деца су света преко помирења Исуса Христа, **УиЗ** 74:7. Родитељима је заповеђено да подижу своју децу у светлости и истини, **УиЗ** 93:40. Деца која умру пре него што дођу у доба урачунљивости спашена су у целестијалном царству, **УиЗ** 137:10.

Деца Божја. *Видети* Синови и кћери Божје; Човек, људи

Деца Израелова. *Видети* Израел

Деца Христова. *Такође видети* Исус Христ; Поново рођен, рођен од Бога; Рођен; Синови и кћери Божје

Они који су прихватили јеванђеље Исуса Христа.

Онај који се понизи као мало дете, највећи је, **Мт** 18:1–4. Верујте у светлост да бисте били деца светлости, **Јн** 12:36.

Остави природног човека и постани као дете, **Мос** 3:19; 27:25–26. Због завета, зваћете се децом Христовом, **Мос** 5:7. Будете ли се држали свега што је добро, сигурно ћете бити дете Христово, **Моро** 7:19.

Онима који ме примише дадох моћ да постану синови моји, **УиЗ** 39:4. Не бојте се, дечице, јер сте моји, **УиЗ** 50:40–41.

Ти си једно у мени, син Божји, **Мојсије** 6:68.

Дневници, књиге дневника

Две књиге у Старом завету. Оне пружају кратку историју о догађајима од постања па до Кировог прогласа који је омогућио Јеврејима да се врате у Јерусалим.

Прва књига дневника: Поглавља 1–9 садрже лозу од Адама до Саула. У поглављу 10 забележена је Саулова смрт. Поглавља 11–22 садрже детаљан опис догађаја везаних за владавину Давида. У поглављима 23–27 је објашњено постављање Соломуна за цара и довођење Левита у ред. У поглављу 28 је објашњено како је Давид заповедио Соломуну да изгради храм. У поглављу 29 је забележена Давидова смрт.

Друга књига дневника: Поглавља 1–9 садрже детаљан опис догађаја везаних

за владавину Соломуна. У поглављима 10–12 се говори о владавини Соломуновог сина Ровоама, током које је уједињено Израелско царство подељено на северно и јужно царство. У поглављима 13–36 је описана владавина разних царева све до освајања Јудиног царства од стране Навуходоносора. Књига се завршава Кировим проглasом да се поробљена деца Јудина могу вратити у Јерусалим.

Добри пастир. *Такође видети* Исус Христ

Исус Христ је добри пастир. Симболички, Његови следбеници су као овце које Исус надзире.

Господ је мој пастир, **Пс** 23:1. Као пастир пашће стадо своје, **Иса** 40:11. Тако ћу тражити овце моје, **Јез** 34:12.

Ја сам добри пастир, **Јн** 10:14–15. Исус је тај велики пастир оваца, **Јев** 13:20.

Он овце своје броји и оне га познају, **1 Не** 22:25. Добри пастир вас дозива у своје име, које је име Христово, **Алма** 5:38, 60. И биће једно стадо и један пастир, **3 Не** 15:21 (Јн 10:16).

Добробит. *Такође видети* Милостиња, давање милостиње; Пост, постити; Принос; Сиромашан; Служба

Поступак и начин старања о духовним и временским потребама људи.

Отварај широко руку своју брату своме, сиромаху своме и ономе који је у потреби у земљи својој, **Понз** 15:11. Ономе ко даје сиромаху неће недостајати, **ПСол** 28:27. Није ли ово пост који изабрах? Да дајеш хлеб свој гладноме, да уведеш сиромаха у кућу своју, **Иса** 58:6–7.

Гладан бејах и дадосте ми хране; странац бејах и уведосте ме. Када учините једноме од ове најмање браће, мени учинисте, **Мт** 25:35–40.

Служите од иметка свога ономе коме је потребно, **Мос** 4:16–26. Даваше један другом и временско и духовно према потребама и жељама њиховим, **Мос** 18:29. Беше им заповеђено да се удружују у посту и молитви за добробит оних душа које не познаваху Бога, **Алма** 6:6. Молите се за своју добробит и за добробит оних који су око вас, **Алма** 34:27–28. Све имаху заједничко међу собом, **4 Не** 1:3.

Сети се сиромашних, **УиЗ** 42:30–31. Посећуј сиромашне и оне у потреби, **УиЗ** 44:6. Сети се у свему сиромашних и оних у потреби, **УиЗ** 52:40. Јао вама богаташима, који не дајете иметак свој сиромашнима, и јао вама сиромашнима који нисте задовољни, који сте похлепни и нећете да радите, **УиЗ** 56:16–17.

У Сиону не беше сиромашних међу њима, **Мојсије** 7:18.

Докон, доколица

Онај који није активан и укључен у праведна дела.

Ако неко неће да ради, не треба ни да једе, **2 Сол** 3:10.

Посташе они докон народ, пун пакости, **2 Не** 5:24. Уздржавај се од доколице, **Алма** 38:12.

Онај који је докон да не једе хлеб радников, **УиЗ** 42:42. Јао вама који нећете да радите сопственим рукама, **УиЗ** 56:17. Брижно се заузимајте за оно што је добро, **УиЗ** 58:27. Оканите се доколице, **УиЗ** 88:124.

Дом. *Такође видети* Породица

Дом треба да буде центар јеванђеоске и породичне активности.

Човек треба да буде слободан у дому да развесели жену своју, **Понз** 24:5.

Посла га кући својој, **Мк** 8:26. Нека се деца уче да поштују свој дом, **1 Тим** 5:4. Будите пажљиве, чедне, домаћице, **Тит** 2:5.

Пођите кућама својим и промишљајте о ономе што вам рекох, **3 Не** 17:2–3. Подстицах их да се боре за жене своје, и децу своју, и куће своје, и домове своје, **Морм** 2:23.

Очевима је заповеђено да буду

марљиви и ревносни у свом дому, **УиЗ** 93:43–44, 48–50.

Дом Господњи. *Видети* Храм, дом Господњи

Дом Израелов. *Видети* Израел

Достојан, достојност. *Такође видети* Праведан, праведност

Бити лично праведан и стајати прихватљив у очима Бога и Његових одређених вођа.

Онај који не узме крст свој, није мене достојан, **Мт** 10:38. Радник је достојан плате своје, **Лк** 10:7 (УиЗ 31:5).

Гледајте да све чините у достојности, **Морм** 9:29. Они се не би крстили сем ако нису били достојни, **Моро** 6:1.

Онај који је немаран се неће рачунати достојним да стоји, **УиЗ** 107:100. Онај који неће прекор подносити није достојан царства мога, **УиЗ** 136:31. Свештенство је пружено свим достојним мушким члановима, **Званични проглас** 2.

Доћи. *Такође видети* Послушност, послушан, послушати; Ученик

У Светим писмима, често значи приближити се некоме следећи га или му бити послушан, као у стиху „дођите Христу, и будите усавршени у Њему" (Моро 10:32).

Нагните ухо своје, и дођите к мени, **Иса** 55:3.

Дођите к мени сви који сте уморни, **Мт** 11:28. Пустите малу децу да долазе к мени, **Мт** 19:14. Ако ико пође за мном, нека се одрекне себе, **Лк** 9:23. Онај који к мени долази неће огладнети, **Јн** 6:35.

Христ све позива да дођу к Њему, **2 Не** 26:33. Дођите к Њему и будите спашени, **3 Не** 12:20. Дођите Христу, **Моро** 10:32.

Позовите све да дођу Христу, **УиЗ** 20:59. Дођите к мени, и душе ваше ће живети, **УиЗ** 45:46.

Драгоцени бисер. *Такође видети* Канон; Света писма; Смит, Џозеф, мл.

Царство Божје на земљи се пореди са „драгоценим бисером" (Мт 13:45–46).

Драгоцени бисер је назив и једне од четири књига Светих писама које се називају „стандардна дела" Цркве Исуса Христа светаца последњих дана. Прво издање Драгоценог бисера објављено је 1851. год. и садржало је неке документе који се сада налазе у Учењу и заветима. Издања објављена од 1902. год. садрже (1) Одломке из превода Џозефа Смита Књиге постања, назване књига Мојсијева, и Јеванђеља по Матеју 24, названог Џозеф Смит – Матеј; (2) Превод Џозефа Смита неког египатског папируса којег је добио 1835. год, названог књига Аврамова; (3) Одломак из историје цркве коју је Џозеф Смит писао 1838. год, назване Историја Џозефа Смита; и (4) Чланци вере, тринаест изјава о веровању и учењу.

Дрво живота. *Такође видети* Еден

Дрво у Еденском врту и рају Божјем (Пос 2:9; Отк 2:7). У Лехијевом сну дрво живота представља љубав Божју и сматра се највећим од свих дарова Божјих (1 Не 8; 11:21–22, 25; 15:36).

Херувим и пламени мач чувају пут ка дрвету живота, **Пос** 3:24 (Алма 12:21–23; 42:2–6).

Јован је видео дрво живота, а лишће је имало исцељујућу моћ за народе, **Отк** 22:2.

Лехи је видео дрво живота, **1 Не** 8:10–35. Нефи је видео дрво које је његов отац видео, **1 Не** 11:8–9. Гвоздена шипка води до дрвета живота, **1 Не** 11:25 (1 Не 15:22–24). Страшан бездан одваја опаке од дрвета живота, **1 Не** 15:28, 36. Мора свакако постојати забрањено воће насупрот дрвету живота, **2 Не** 2:15. Дођите Господу и јешћете плод са дрвета живота, **Алма** 5:34, 62. Да су наши први родитељи јели са дрвета живота, били би заувек бедни, **Алма** 12:26. Не негујете ли

реч, никада нећете брати плод са дрвета живота, **Алма** 32:40.

Господ засади дрво живота посред врта, **Мојсије** 3:9 (Авр 5:9). Бог је истерао Адама из Едена да не би узео од дрвета живота и живео довека, **Мојсије** 4:28–31.

Дрво Јефремово. *Видети* Јефрем – Дрво Јефремово или Јосифово

Дрво Јосифово. *Видети* Јефрем – Дрво Јефремово или Јосифово

Дрво Јудино. *Видети* Јуда – Дрво Јудино

Други долазак Исуса Христа. *Такође видети* Армагедон; Гог; Знаци временски; Исус Христ; Магог

На почетку периода Хиљадугодишњице, Христ ће се вратити на земљу. Овај догађај ће означити крај провере смртника на овој земљи. Опаки ће бити одстрањени са земље а праведни ће бити однешени у облаку док се земља буде чистила. Иако нико не зна тачно када ће Христ доћи по други пут, Он нам је дао знаке да их пратимо, а који указују на то да је време близу (Мт 24; ЈС – Мт 1).

Знам да ће мој Откупитељ стајати у последњи дан на земљи, **Јов** 19:25. Свако колено ће ми се поклонити, сваки језик ће се заклети, **Иса** 45:23 (УиЗ 88:104). Син Човечји доћи ће с облацима небеским, **Дан** 7:13 (Мт 26:64; Лк 21:25–28). Погледаће у мене кога прободоше, **Зах** 12:10. Неко ће рећи: Какве су ово ране на рукама твојим, **Зах** 13:6 (УиЗ 45:51). Ко ће поднети дан његовог доласка? Јер он је као огањ ливчев, **Мал** 3:2 (3 Не 24:2; УиЗ 128:24).

Син човечји ће доћи у слави свога Оца, **Мт** 16:27 (Мт 25:31). О том дану и часу нико не зна, само Отац мој, **Мт** 24:36 (УиЗ 49:7; ЈС – Мт 1:38–48). Овај исти Исус ће доћи на исти начин као што га видесте да одлази на небо, **Дела** 1:11. Господ сам ће сићи с неба, **1 Сол** 4:16. Дан Господњи ће доћи као лопов у ноћи, **2 Пет** 3:10. Господ долази с десет хиљада светаца својих, **Јуда** 1:14. Долази с облацима; и свако ће га око видети, **Отк** 1:7.

Исус ће стати да суди свету, **3 Не** 27:14–18.

Припремите се, припремите се, јер Господ је близу, **УиЗ** 1:12. Открићу себе са неба моћу и великом славом, и боравити на земљи хиљаду година, **УиЗ** 29:9–12. Подигни глас свој и узвикуј покајање, припремајући пут Господу за његов други долазак, **УиЗ** 34:5–12. Ја сам Исус Христ, Син Божји, и доћи ћу изненада у храм свој, **УиЗ** 36:8 (УиЗ 133:2). Дан ускоро долази да ћете ме видети, и знати да ја јесам, **УиЗ** 38:8. Онај који ме се буде бојао ишчекиваће знаке доласка Сина Човечјег, **УиЗ** 45:39. Лице Господње ће се разоткрити, **УиЗ** 88:95. Велики и страшан дан Господњи је близу, **УиЗ** 110:16. Када се Господ буде појавио, видећемо Га онаквог какав јесте, **УиЗ** 130:1. Господ ће стајати међу својим народом, и владаће, **УиЗ** 133:25. Ко је овај што у обојеним хаљинама силази од Бога са неба, **УиЗ** 133:46 (Иса 63:1).

Други утешитељ. *Видети* Утешитељ

Друго стање. *Видети* Смртан, смртност

Дубоко поштовање. *Такође видети* Страх, бојати се; Част

Дубоко уважавање светих ствари; чуда.

Господ је заповедио Мојсију да изује обућу своју, јер стоји на светој земљи, **Изл** 3:4–5. Богу треба приступати у сраху и дубоком поштовању, **Пс** 89:7.

Служите Богу прихватљиво са дубоким поштовањем и побожним страхом, **Јев** 12:28.

Морони се поклони до земље, и моћно се помоли, **Алма** 46:13. Мноштво паде на земљу и клањаше се Христу, **3 Не** 11:12–19.

Поклони се преда мном, **УиЗ** 5:24.

Све се клања у понизном дубоком поштовању пред престолом Божјим, **УиЗ** 76:93. Умови ваши беху помрачени зато што сте се олако односили према ономе што примисте, **УиЗ** 84:54–57. Свако колено ће се поклонити и сваки језик признати, **УиЗ** 88:104. Из уважавања или дубоког поштовања према имену Врховног Бића, црква назваше то свештенство по Мелхиседеку, **УиЗ** 107:4. Благослови ће се излити на оне који буду имали дубоко поштовање према Господу у Његовом дому, **УиЗ** 109:21.

Дубоко размишљати. *Видети* Промишљати

Дуван. *Видети* Реч мудрости

Дуг. *Такође видети* Опростити

Како се помиње у Светим писмима, новац или имовина позајмљени некоме стављају онога који је узајмио у ропски положај. У другом смислу, Исус нас је поучавао да се молимо Оцу да нам опрости дугове наше, то јест да нас ослободи плаћања цене за наше грехе – преко помирења Исуса Христа – након што смо другима опростили њихове кривице учињене према нама (Мт 6:12; 3 Не 13:11).

Опаки узајмљује и не враћа, **Пс** 37:21. Ко зајми је слуга ономе који му зајам даје, **ПСол** 22:7.

Опростих ти све дугове твоје: Зар није требало да и ти имаш самилости, **Мт** 18:23–35. Не дугујте никоме ништа, већ љубите један другога, **Рим** 13:8.

Вечно сте дужни свом Небеском Оцу, **Мос** 2:21–24, 34. Ко год узајми нешто од ближњега свога, треба да врати оно што узајми, **Мос** 4:28.

Плати дугове, и ослободи се ропства, **УиЗ** 19:35. Забрањено је да упадате у дугове код ваших непријатеља, **УиЗ** 64:27. Платите све дугове своје, **УиЗ** 104:78. Не упадајте у дуг да бисте изградили дом Господњи, **УиЗ** 115:13.

Дуга. *Такође видети* Ковчег; Ноје, библијски патријарх; Потоп из Нојевог времена

Знак или обележје Божјег завета с Нојем (Пос 9:13–17). ПЦИС, Књига постања 9:21–25 (Додатак) даје објашњење да завет укључује обећања да земља никада више неће бити потопљена, да ће се Сион Енохов вратити, и да ће Господ поново доћи да пребива на земљи.

Дужност. *Такође видети* Послушност, послушан, послушати

У Светим писмима, посао, задатак, или одговорност, које често дају Господ или Његове слуге.

Држи Његове заповести: јер то је сва дужност човекова, **Проп** 12:13. Шта Господ захтева од тебе, осим да чиниш што је исправно, **Мих** 6:8.

Треба да слушамо Бога више него човека, **Дела** 5:29.

Они беху ударени невољама како би били подстакнути да се сете дужности своје, **Мос** 1:17.

Описују су дужности старешина, свештеника, учитеља и ђакона, **УиЗ** 20:38–67. Носиоци свештенства треба да буду присутни у домовима чланова и подсећају их на све породичне дужностима, **УиЗ** 20:47, 51. Описују се дужности чланова након крштења, **УиЗ** 20:68–69. Старешине моје треба да сачекају накратко како би мој народ савршеније познавао своје дужности, **УиЗ** 105:9–10. Нека свако научи своју дужност, **УиЗ** 107:99–100.

Дух. *Такође видети* Васкрсење; Душа; Смрт, физичка; Човек, људи

Онај део живог бића који је постојао пре рођења у смртном телу, који пребива у физичком телу за време смртног живота, и који постоји након смрти као засебно биће све до васкрсења. Све оно што је живо – људски род, животиње, и биљке – били су у духовном облику пре него што је било

који облик живота постојао на земљи (Пос 2:4–5; Мојсије 3:4–7). Духовно тело је налик физичком телу (1 Не 11:11; Етер 3:15–16; УиЗ 77:2; 129). Дух је материја, али је префињенији или чистији од смртне твари или материје (УиЗ 131:7).

Свака особа је дословно син или кћер Бога, рођена као дух од стране својих Небеских родитеља пре него што је рођена на земљи од стране смртних родитеља (Јев 12:9). Свака особа на земљи има бесмртно духовно тело поред тела од меса и костију. Као што се понекад описује у Светим писмима, духовно и физичко тело заједно чине душу (Пос 2:7; УиЗ 88:15; Мојсије 3:7, 9, 19; Авр 5:7). Дух може да живи без физичког тела, али физичко тело не може да живи без духа (Јак 2:26). Физичка смрт је одвајање духа од тела. У васкрсењу, дух се поново сједињује са оним истим физичким телом од меса и костију које је имао у смртном животу, уз две главне разлике: никада више неће бити поново одвојени, и физичко тело ће бити бесмртно и усавршено (Алма 11:45; УиЗ 138:16–17).

Дух нема тело и кости, као што видите да ја имам, **Лк** 24:39. Дух сам сведочи нашем духу да смо деца Божја, **Рим** 8:16. Прослављајте Бога у телима својим, и у духовима својим, **1 Кор** 6:20.

Ово тело је тело духа мога, **Етер** 3:16.

Човек је дух, **УиЗ** 93:33. Христ је служио праведним духовима у рају, **УиЗ** 138:28–30 (1 Пет 3:18–19).

Родисте се у свету водом, крвљу и духом, **Мојсије** 6:59. Он стајаше међу онима који беху духови, **Авр** 3:23.

Зли духови: Исус је изгонио многе ђаволе, **Мк** 1:27, 34, 39. Изађи из човека, душе нечисти, **Мк** 5:2–13.

Зао дух учи човека да не сме да се моли, **2 Не** 32:8. У име Исусово истеривaше ђаволе и духове нечисте, **3 Не** 7:19.

Многи лажни духови сиђоше на земљу варајући свет, **УиЗ** 50:2, 31–32.

Џозеф Смит је објаснио три кључа за утврђивање да ли је дух од Бога или од ђавола, **УиЗ** 129.

Дух, Свети. *Видети* Свети Дух

Духовна смрт. *Видети* Смрт, духовна

Духовни дарови. *Видети* Дарови Духа

Духовни затвор. *Видети* Пакао

Духовни свет. *Видети* Пакао; Предсмртни живот; Рај

Духовно стварање. *Такође видети* Створити, стварање; Човек, људи

Господ је све створио духовно пре него што је то створио у физичком облику (Мојсије 3:5).

Господ је начинио сваку биљку пре него што је била на земљи, **Пос** 2:4–6 (Авр 5:5).

Моћу Духа мога све створих – прво духовно, затим временско, **УиЗ** 29:31–32. Оно што је временско је обличја онога што је духовно, **УиЗ** 77:2.

Ја створих свет и људе пре него што беху у телу, **Мојсије** 6:51.

Душа. *Такође видети* Дух; Тело

Света писма говоре о души на три начина: (1) духовна бића, предсмртна и посмртна (Алма 40:11–14; Авр 3:23); (2) дух и тело уједињени у смртном животу (УиЗ 88:15; Авр 5:7); и (3) бесмртна, васкрсла особа чији су дух и тело постали нераздвојиво повезани (2 Не 9:13; УиЗ 88:15–16).

Крв чини помирење за душу, **Лев** 17:11. Он душу моју обнавља, **Пс** 23:1–3.

Љуби Господа Бога свога свом душом својом, **Мт** 22:37 (Мк 12:30).

Ђаво вара душе њихове, **2 Не** 28:21. Принесите Му целе душе своје као принос, **Омни** 1:26. Реч почиње да увећава душу моју, **Алма** 32:28. Душа његова никад неће огладнети нити ожеднети, **3 Не** 20:8. Причестни хлеб и вода

су посвећени душама које их узимају, **Моро** 4–5 (УиЗ 20:77–79).

Радници у царству својим служењем доносе спасење душама својим, **УиЗ** 4:2, 4. Вредност душа је велика, **УиЗ** 18:10.

Родисте се у свету водом, крвљу и духом, и тако поста жива душа, **Мојсије** 6:59.

Вредност душе: Све особе су духовна деца Божја. Он брине о свакоме од своје деце и свако од њих сматра важним. Због тога што су Његова деца, имају могућност да постану попут Њега. Стога, имају велику вредност.

Радост је за једног грешника који се покаје, **Лк** 15:10. Бог је тако љубио свет да је дао свог Јединородног Сина, **Јн** 3:16.

Не могаху поднети да страда и једна људска душа, **Мос** 28:3. Није ли душа сада исто толико драгоцена Богу као што ће бити и душа у време доласка Његовог, **Алма** 39:17.

Највредније за тебе је да приводиш душе к мени, **УиЗ** 15:6. Сети се, вредност душа је велика у очима Божјим, **УиЗ** 18:10–15.

Ово је дело моје и слава моја – да остварујем бесмртност и вечни живот човека, **Мојсије** 1:39.

Ђаво. *Такође видети* Антихрист; Дух – Зли духови; Луцифер; Пакао; Синови пропасти; Уништитељ

Сотона. Ђаво је непријатељ праведности и оних који настоје да чине вољу Божју. Он је дословно духовни син Божји и једно време је био анђео који је имао власт у присуству Божјем (Иса 14:12; 2 Не 2:17). Ипак, побунио се у предсмртном животу и убедио је трећину духовне деце Очеве да се против Њега побуне (УиЗ 29:36; Мојсије 4:1–4; Авр 3:27–28). Они су збачени с неба, где им је ускраћена прилика да добију смртна тела и искусе смртни живот, и биће вечно проклети. Од времена када је збачен са неба, непрестано је настојао да обмањује све мушкарце и жене и да их удаљује од дела Божјег како би цео људски род био бедан као и он (Отк 12:9; 2 Не 2:27; 9:8–9).

Исус је запретио ђаволу, **Мт** 17:18. Вечни огањ је припремљен за ђавола и анђеле његове, **Мт** 25:41. Одуприте се ђаволу и побећи ће од вас, **Јак** 4:7.

Опаки ће бити бачени у сужањство ђаволово, **1 Не** 14:7. Ђаво је отац свих лажи, **2 Не** 2:18 (Мојсије 4:4). Ђаво настоји да сви људи буду бедни као што је Он сам, **2 Не** 2:27. Ако тело не би више устало, наши духови би морали постати подложни ђаволу, **2 Не** 9:8–9. Ђаво ће беснети, смиривати их и улагивати им се, **2 Не** 28:20–23. Оно што је зло долази од ђавола, **Омни** 1:25 (Алма 5:40; Моро 7:12, 17). Пазите се да не настану сукоби међу вама, и да не слушате злог духа, **Мос** 2:32. Ако нисте овце доброг пастира, ђаво је ваш пастир, **Алма** 5:38–39. Ђаво неће подупрети децу своју, **Алма** 30:60. Молите се непрестано како вас искушења ђаволова не би завела, **Алма** 34:39 (3 Не 18:15, 18). Сазидајте темељ на Откупитељу како ђаволове моћне олује не би имале моћ над вама, **Хел** 5:12. Ђаво је зачетник сваког греха, **Хел** 6:26–31.

Ђаво настојаше да направи лукав план, **УиЗ** 10:12. Свакако је неопходно да ђаво искушава децу човечју, или не би могли да делују сами по себи, **УиЗ** 29:39. Адам је постао подложан вољу ђаволовој јер је попустио пред искушењем, **УиЗ** 29:40. Синови пропасти ће владати с ђаволом и анђелима његовим у вечности, **УиЗ** 76:32–33, 44. Ђаво ће бити свезан хиљаду година, **УиЗ** 88:110 (Отк 20:2). Опаки уклања светлост и истину, **УиЗ** 93:39.

Сотона није задржао своје прво стање, **Авр** 3:28.

Црква ђаволова: Свака зла и световна организација на земљи која изопачује чисто и савршено јеванђеље и бори се против Јагњета Божјег.

Ђаво је оснивач велике и одвратне

цркве, **1 Не** 13:6 (1 Не 14:9). Има само две цркве, једна Јагњета Божјег а друга ђаволова, **1 Не** 14:10 (Алма 5:39).

Не препирите се ни са једном црквом, осим ако то није црква ђаволова, **УиЗ** 18:20. Велика и одвратна црква биће срушена, **УиЗ** 29:21.

Ђакон. *Такође видети* Ароново свештенство

Позив у црквеној служби у време апостола Павла (Фил 1:1; 1 Тим 3:8–13) и служба у Ароновом свештенству (УиЗ 20:38, 57–59; 84:30, 111; 107:85).

Ева. *Такође видети* Адам; Еден; Пад Адама и Еве

Прва жена која је живела на овој земљи (Пос 2:21–25; 3:20). Била је Адамова жена. На јеврејском њено име значи „живот.“ Тако је названа јер је „мајка свима живима“ (Мојсије 4:26). Она и Адам, први човек, делиће вечну славу због своје улоге у остваривању вечног напретка читавог људског рода.

Ева је била искушана и јела забрањено воће, **Пос** 3 (2 Не 2:15–20; Мојсије 4).

Председник Џозеф Ф. Смит је видео Еву у свом виђењу духовног света, **УиЗ** 138:39.

Ева је препознала потребу за падом и радошћу откупљења, **Мојсије** 5:11–12.

Египат

Држава у североисточном делу Африке. Већи део Египта је неплодан и пуст. Већина становника живи у долини Нила, која се пружа у дужини од 890 километара.

Древни Египат је био богат и напредан. Биле су изграђене грађевине од јавног значаја, укључујући канале за наводњавање; јаке градове за одбрану; царске споменике, посебно подземне гробнице у облику пирамида и храмове, који и данас представљају светска чуда. Неко време, египатска власт била је по угледу на патријархални ред свештенства (Авр 1:21–27).

Аврам и Јосиф су одведени у Египат да би сачували своје породице од глади, **Пос** 12:10 (Пос 37:28). Јосиф је продат у Египат, **Пос** 45:4–5 (1 Не 5:14–15). Јаков је одведен у Египат, **Пос** 46:1–7. Мојсије изводи децу Израелову из Египта, **Изл** 3:7–10; 13:14 (Јев 11:27; 1 Не 17:40; Мојсије 1:25–26). Египат је био оличење зла, **Јез** 29:14–15 (Оси 9:3–7; Авр 1:6, 8, 11–12, 23).

Анђео је рекао Јосифу да с Маријом и Исусом бежи у Египат, **Мт** 2:13 (Оси 11:1).

Египта

Име жене и кћери Хама, сина Нојевог. На халдејском, оно означава „Египат“ или „оно што је забрањено“ (Авр 1:23–25).

Еден. *Такође видети* Адам; Ева

Дом наших првих родитеља, Адама и Еве (Пос 2:8–3:24; 4:16; 2 Не 2:19–25; Мојсије 3–4; Авр 5), назначен као башта, источно у Едену. Адам и Ева су истерани из Едена након што су јели забрањено воће и постали смртни (Мојсије 4:29). Откривења последњих дана потврђују библијски извештај о еденском врту. Додаје се важна информација да се врт налазио на месту на коме је сада северноамерички континент.

Еденски врт. *Видети* Еден

Елохим. *Видети* Бог, Божанство; Отац на небу

Емануило. *Такође видети* Исус Христ

Једно од имена Исуса Христа. Потиче од јеврејских речи које значе „Бог с нама.“

Емануило је име дато као знак Божјег избављења (Иса 7:14). Исаијину напомену о Емануилу Матеј је нарочито поистоветио са пророчанством о Исусовом рођењу у смртном животу

(Мт 1:18–25). То име се такође помиње у Светим писмима последњих дана (2 Не 17:14; 18:8; УиЗ 128:22).

Енос, син Јаковљев

Нефијски пророк и чувар записа у Мормоновој књизи који се молио и примио опрост за своје грехе преко своје вере у Христа (Енос 1:1–8). Господ је склопио завет с Еносом да ће обелоданити Мормонову књигу Ламанцима (Енос 1:15–17).

Књига пророка Еноса: Књига у Мормоновој књизи у којој се говори о Еносовој молитви Господу за лични опроштај, за свој народ и за друге. Господ му је обећао да ће Мормонова књига бити сачувана и постати доступна Ламанцима у будућности. Иако ова књига садржи само једно поглавље, у њој се налази снажна прича о човеку који је у молитви тражио свог Бога, који је живео у послушности Божјим заповестима, и пре своје смрти се радовао због свог сазнања о Откупитељу.

Енох. *Такође видети* Сион

Пророк који је предводио народ града Сиона. О његовој служби се говори у Старом завету и у Драгоценом бисеру. Био је седми патријарх након Адама. Био је син Јаредов и отац Матусалов (Пос 5:18–24; Лк 3:37).

Енох је био истакнута особа и његова служба је била значајнија него што кратак запис о њему у Библији то показује. У Библији је забележено да је он пренесен (Јев 11:5) али се не дају детаљи о његовој служби. Стих у Посланици Јудиној 1:14 садржи цитат пророчанства које је дао. Откривења последњих дана дају много више објашњења о Еноху, посебно о његовим проповедима, његовом граду Сиону, његовим виђењима и његовим пророчанствима (УиЗ 107:48–57; Мојсије 6–7). Сион је узет на небо због праведности оних који су у њему живели (Мојсије 7:69).

Бог је себе открио Еноху, **Мојсије** 6:26–37. Енох је поучавао јеванђеље, **Мојсије** 6:37–68. Енох је поучавао народ и успоставио Сион, **Мојсије** 7:1–21. Енох је све видео, и то све до краја света, **Мојсије** 7:23–68.

Етер. *Такође видети* Јаредовци

Последњи јаредовски пророк у Мормоновој књизи (Етер 12:1–2).

Књига пророка Етера: Књига у Мормоновој књизи која садржи делове записа Јаредоваца. Јаредовци су били народ који је живео на западној хемисфери много векова пре народа Лехијевог. Књига Етерова је преузета с двадесет четири плоче које је нашао народ Лимхијев (Мос 8:8–9).

У поглављима 1–2 се говори како су Јаредовци напустили своје домове у време вавилонске куле и започели своје путовање према континенту који је данас познат као Америка. У поглављима 3–6 је објашњено да је брат Јаредов видео предсмртног Спаситеља и да су Јаредовци путовали са осам барки. У поглављима 7–11 се наставља о историји опакости која је преовладавала већим делом јаредовске историје. Морони, који је изменио Етеров запис, написао је у поглављима 12–13 у чудима која су учињена вером, о Христу и о Новом Јерусалиму који ће доћи. У поглављима 14–15 се говори о томе како су Јаредовци постали моћан народ али су уништени грађанским ратом због опакости.

Ефесци, посланица Ефесцима. *Такође видети* Павле; Павлове посланице

У Новом завету, посланица коју је апостол Павле написао свецима у Ефесу. Посланица има велику важност, јер садржи Павлова учења о цркви Христовој.

Поглавље 1 садржи уобичајен поздрав. У поглављима 2–3 је објашњена промена која настаје у људима када постану чланови цркве – они постају сугрђани свецима, нејеврејима и

Јеврејима који су уједињени у цркви. У поглављима 4–6 су објашњене улоге апостола и пророка, потреба за јединством, и потреба да се на себе стави цео оклоп Божји.

Жена. *Видети* Брак, женити; Породица

Жена, жене. *Такође видети* Браћа, брат; Сестра; Човек, људи

Одрасла женска особа, кћер Божја. Назив *жена* се некада користи у Светим писмима као израз поштовања (Јн 19:26; Алма 19:10).

Бог створи мушко и женско, **Пос** 1:27 (Мојсије 2:27; 6:9; Авр 4:27). Честита жена вреди више од рубина, **ПСол** 31:10–31.

Жена је слава човеку, **1 Кор** 11:7. Нити је човек без жене, ни жена без човека, у Господу, **1 Кор** 11:11. Жене треба да се облаче скромно, **1 Тим** 2:9–10.

Ја, Господ Бог, радујем се чедности жена, **Јаков** 2:28.

Греси су ти опроштени, а ти си изабрана жена, **УиЗ** 25:3. Жене полажу право на издржавање од стране својих мужева, **УиЗ** 83:2.

Жетва

У Светим писмима се понекад реч *жетва* користи симболично, и односи се на довођење људи у цркву, која је царство Божје на земљи, или на време суда, као што је Други долазак Исуса Христа.

Жетва је прошла, лето се завршило, а ми се не спасисмо, **Јер** 8:20 (УиЗ 56:16).

Жетва је велика, али радника је мало, **Мт** 9:37. Жетва је крај света, **Мт** 13:39. Што год човек посеје, то ће и пожњети, **Гал** 6:7–9 (УиЗ 6:33).

Њива се беласа и приспела је за жетву, **УиЗ** 4:4. Жетва се завршила а душе ваше нису спашене, **УиЗ** 45:2. Време жетве је дошло, и моје се речи морају испунити, **УиЗ** 101:64.

Жива вода. *Такође видети* Исус Христ

Симбол Господа Исуса Христа и Његових учења. Као што је вода потребна да би одржала телесни живот, Господ и Његова учења (жива вода) су потребни за вечни живот.

Са радошћу ћете црпити воду са извора спасења, **Иса** 12:3. Оставише мене, извора живих вода, **Јер** 2:13.

Ко год пије од воде коју ћу му ја дати, неће никада ожеднети, **Јн** 4:6–15. Ако је ико жедан, нека дође к мени и пије, **Јн** 7:37.

Шипка гвоздена води ка извору живих вода, **1 Не** 11:25.

Пијте воде живота слободно, **УиЗ** 10:66. Моје заповести ће бити извор живе воде, **УиЗ** 63:23.

Живот. *Такође видети* Вечни живот; Светлост, светлост Христова

Временско и духовно постојање омогућено моћу Божјом.

Изнесох данас пред тебе живот и добро, **Понз** 30:15–20. Показаћеш ми пут животни, **Пс** 16:11. Онај ко иде за правдом налази живот, **ПСол** 21:21.

Онај који нађе свој живот изгубиће га: и онај који изгуби свој живот мене ради, наћи ће га, **Мт** 10:39 (Мт 16:25; Мк 8:35; Лк 9:24; 17:33). Син Човечји није дошао да уништи животе човечје него да их спасе, **Лк** 9:56. У њој беше живот, и живот беше видело људима, **Јн** 1:4. Онај који верује ономе који ме је послао је прошао из смрти у живот, **Јн** 5:24. Ја сам пут, истина, и живот, **Јн** 14:6. Ако само у овом животу имамо наду у Христа, онда смо најнесрећнији, **1 Кор** 15:19–22. Побожност има обећање живота садашњег, и онога који ће доћи, **1 Тим** 4:8.

Деца наша могу да ишчекују онај живот који је у Христу, **2 Не** 25:23–27. Овај живот је за човека време припреме за сусрет с Богом, **Алма** 34:32 (Алма 12:24). Ја сам светло и живот

свету, **3 Не** 9:18 (Мос 16:9; 3 Не 11:11; Етер 4:12).

Благословени су они који су верни, било у животу или у смрти, **УиЗ** 50:5. Ово су вечни животи – познавати Бога и Исуса Христа, **УиЗ** 132:24.

Ово је дело моје и слава моја – да остварујем бесмртност и вечни живот човека, **Мојсије** 1:39.

Жреб

Начин бирања или искључивање неколико опција приликом избора, често се чини бирањем једног листића папира или дрвеног штапића међу неколико. Ово се назива жребање.

Разделивше хаљине његове бацише коцке, **Мт** 27:35 (Пс 22:18; Мк 15:24; Лк 23:34; Јн 19:24). Бацише жреб, и он паде на Матију, **Дела** 1:23–26.

Бацисмо коцку – ко ће од нас поћи у кућу Лаванову, **1 Не** 3:11.

Жртва. *Такође видети* Исус Христ; Крв; Помирити, помирење; Причест; Скрушено срце

У древним данима, *жртвовати* се значило је учинити некога или нешто светим. Сада значи одрећи се или трпети губитак онога што је световно за Господа и Његово царство. Чланови Господње цркве треба да су вољни да све жртвују за Господа. Џозеф Смит је поучавао да „религија која не захтева жртвовање свега никада нема моћ довољну да створи веру потребну за живот и спасење.“ У погледу на вечност, благослови који се добијају због жртве су већи него ишта од чега се одустало.

Након што су Адам и Ева истерани из Еденског врта, Господ им је дао закон жртве. Овај закон укључује принос првенаца из њихових стада. Ова жртва симболизује жртву која ће бити учињена од стране Јединорођеног Сина Божјег (Мојсије 5:4–8). Овај обичај се наставио све до смрти Исуса Христа, који је окончао жртвовање животиња као јеванђеоски обред (Алма 34:13–14). У цркви данас чланови узимају причест у виду хлеба и воде у спомен на жртву Исуса Христа. Од чланова цркве данас се захтева и да принесу жртву, срце скрушено и дух раскајан (3 Не 9:19–22). То значи да су понизни, раскајани, и вољни да слушају Божје заповести.

Аврам је свезао свог сина Исака и положио га на олтар, **Пос** 22:1–18 (Јаков 4:5). Ти ћеш приносити жртве паљенице, **Изл** 20:24. Животиње које се жртвују морају да буду без мане, **Понз** 15:19–21. Послушност је боља од жртве, **1 Сам** 15:22.

Љубити је веће од свих жртва паљеница и приноса, **Мк** 12:32–33. Посвећени смо жртвом Христовом, **Јев** 10:10–14.

Христ приноси себе као жртву за грех, **2 Не** 2:6–7. Та велика и последња жртва биће Син Божји, да, бесконачна и вечна, **Алма** 34:8–14. Не приносите више жртве паљенице; жртвујте Богу срце скрушено и дух раскајан, **3 Не** 9:19–20 (Пс 51:16–17; УиЗ 59:8).

Данас је дан жртве, **УиЗ** 64:23 (УиЗ 97:12). Сви они који су вољни да се придржавају својих завета жртвујући се, прихватљиви су Господу, **УиЗ** 97:8. Џозеф Ф. Смит је видео духове праведника, који приносише жртву сличну Господњој жртви, **УиЗ** 138:13. Откупљење је дошло кроз жртву Сина Божјег на крсту, **УиЗ** 138:35.

Жудети. *Такође видети* Завист

Као што се користило у Светим писмима, жудети значи завидети некоме или имати претерану жељу за нечим.

Не жуди, **Изл** 20:17 (Понз 5:21; Мос 13:24; УиЗ 19:25). Онај који мрзи похлепу ће продужити своје дане, **ПСол** 28:16. Жуде за њивама и узимају их, **Мих** 2:2.

Чувајте се лакомства, **Лк** 12:15. Закон каже, не жуди, **Рим** 7:7. У последње дане, људи ће постати среброљубци, **2 Тим** 3:1–2.

Када Лаван виде иметак наш, полакоми се, **1 Не** 3:25.

Не жуди за имовином својом, **УиЗ**

19:26. Оканите се похлепе, **УиЗ** 88:123. Не жудите за оним што је од брата вашега, **УиЗ** 136:20.

Забрањено воће. *Видети* Еден; Пад Адама и Еве

Завет. *Такође видети* Аврамов завет; Заклетва; Заклетва и завет свештенства; Нови завет; Нови и вечни завет; Стари завет

Споразум између Бога и човека, али они нису једнаки у том споразуму. Бог пружа услове завета, а људи се слажу да чине оно што Он од њих тражи. Бог тада обећава човеку одређене благослове за њихову послушност.

Начела и обреди се примају заветом. Чланови цркве који склопе такве завете обећавају да ће их поштовати. На пример, чланови се заветују Господу крштењем и обнављају тај завет узимањем причести. Они склапају даље завете у храму. Господњи народ је заветни народ и обилато је благословен док се држи својих завета са Господом.

С тобом ћу успоставити завет свој, **Пос** 6:18. Ако држите мој завет; бићете моје посебно благо, **Изл** 19:5. Не склапајте завете с њима нити с боговима њиховим, **Изл** 23:32. Држите шабат као вечити завет, **Изл** 31:16. Никада нећу прекршити свој завет с вама, **Суд** 2:1. Свеци моји су жртвом склопили завет са мном, **Пс** 50:5 (УиЗ 97:8).

Сетите се светог завета његовог, **Лк** 1:72 (УиЗ 90:24).

Моћ Божја је сишла на заветни народ Господњи, **1 Не** 14:14. Завет учињен с Аврамом ће се испунити у последње дане, **1 Не** 15:18 (3 Не 16:5, 11–12; 21:7; Морм 9:37). Народ Венијаминов је био вољан да уђе у завет с Богом и да чини вољу Његову, **Мос** 5:5. Крштење је сведочанство да је човек ушао у завет с Богом да ће Му служити, **Мос** 18:13. Ви сте деца заветна, **3 Не** 20:25–26. Анђели испуњавају и обављају дело завета Очевих, **Моро** 7:29–31. Проливање крви Христове је завет, **Моро** 10:33.

Свако ко припада овој цркви Христовој нека гледа да држи све завете, **УиЗ** 42:78. Благословени су они који су се држали завета, **УиЗ** 54:6. Онај који прекрши овај завет изгубиће своју службу и место у цркви, **УиЗ** 78:11–12. Сви они који приме свештенство примају ову заклетву и завет, **УиЗ** 84:39–40. Вољни су да се придржавају својих завета жртвујући се, **УиЗ** 97:8. Брачни завет може бити вечан, **УиЗ** 132. Ово ће бити наш завет, да ћемо ходати у складу са свим обредима, **УиЗ** 136:4.

Заветни ковчег. *Такође видети* Табернакул

Познат и као Јахвин ковчег и ковчег сведочанства, заветни ковчег је представљао издужени сандук или кутију начињену од дрвета и обложену златом. Био је то најстарији и најсветији од свих верских симбола Израелаца. Заклопац који је обликовао покров је сматран земаљским боравиштем Јахве (Изл 25:22) Све до завршетка храма, ковчег је стављен у светињу над светињама, најсветије место у структури (1 Цар 8:1–8).

Мојсије је направио ковчег по Божјој заповести, **Изл** 25. Деца Левијева су била задужена да брину о ковчегу, **Бр** 3:15, 31. Заветни ковчег је ишао испред њих, **Бр** 10:33. Узмите ову књигу завета, и ставите је у заветни ковчег, **Понз** 31:24–26. Воде Јордана се зауставише пред заветним ковчегом, **ИНа** 3:13–17; 4:1–7. Свештеници су носили заветни ковчег у освајању Јерихона, **ИНа** 6:6–20. Филистејци су освојили заветни ковчег, **1 Сам** 5. Господ је благословио дом Овид-Едома због ковчега Божјег, **2 Сам** 6:11–12. Оза је убијен од Господа када је без питања покушао да подупре ковчег, **1 Дн** 13:9–12 (УиЗ 85:8). Градите светињу Господа Бога, да унесете заветни ковчег, **1 Дн** 22:19.

Описано је шта садржи заветни ковчег, **Јев** 9:4.

Завист. *Такође видети* Жудети; Љубоморан, љубомора

Према Светим писмима, желети нешто што припада другоме је погрешно.

Патријарси, вођени завишћу, продаше Јосифа у Египат, **Дела** 7:9. Милосрђе не завиди, **1 Кор** 13:4 (Моро 7:45). Завист долази због охолости, **1 Тим** 6:4. Где је завист, ту је и пометња и свакакво зло дело, **Јак** 3:16.

Господ је заповедио људима да не завиде, **2 Не** 26:32. Није било зависти међу народом Нефијевим, **4 Не** 1:15–18.

Завист и гнев човечји беху нормално стање свих дана живота мога, **УиЗ** 127:2.

Завулон. *Такође видети* Израел; Јаков, син Исаков

У Старом завету, син Јакова и Лије (Пос 30:19–20).

Племе Завулоново: Јаков је благословио Завулоново племе (Пос 49:13). Племе Завулоново се придружило Девори и Вараку у борби против непријатеља Израелових (Суд 4:4–6, 10). Придружили су се и Гедеону у борби са Мадијанцима (Суд 6:33–35).

Заједништво. *Такође видети* Јединство; Љубав; Причест

За свеце последњих дана, заједништво укључује нуђење пријатељства, служење, уздизање и јачање других.

Љуби ближњега свога као самога себе, **Лев** 19:18 (Мт 19:19; УиЗ 59:6).

Кад год се обратиш утврди браћу своју, **Лк** 22:32. Ви сте ученици моји ако имате љубав међу собом, **Јн** 13:35. Паси овце моје, **Јн** 21:15–17. Они се молише да на себе преузмемо заједништво служења свецима, **2 Кор** 8:1–5. Наше заједништво је с Оцем и Сином Његовим, **1 Јн** 1:3.

Нефијци и Ламанци беху у заједништву једни с другима, **Хел** 6:3.

Нека свако цени брата свога као себе, **УиЗ** 38:24–25. Ако нисте једно нисте моји, **УиЗ** 38:27. Примам те у заједништво да будем твој пријатељ и брат, **УиЗ** 88:133.

Заклетва. *Такође видети* Завет; Заклетва и завет свештенства

Како се користи у Светим писмима, обично је свети завет или обећање. Ипак, опаке особе, укључујући и Сотону и његове анђеле, такође дају заклетве да би испунили своје зле намере. У време Старог завета, заклетве су биле прихватљиве; ипак, Исус Христ је поучавао да људи не треба да се заклињу у име Божје или у име оних које је створио (Мт 5:33–37).

Извршићу заклетву којом сам се заклео Авраму, **Пос** 26:3. Ако се неко закуне обавезавши душу своју, нека то не прекрши, **Бр** 30:3. Уђоше у заклетву да ходају по Божјем закону, **Нем** 10:29.

Изврши Господу заклетве твоје, **Мт** 5:33 (Проп 5:4–5; 3 Не 12:33). Бог се заклиње заклетвом да ће се верни спасити, **Јев** 6:13–18.

Кад се Зорам закле, наш страх нестаде, **1 Не** 4:37. Народ Амонов положи заклетву да никада неће крв проливати, **Алма** 53:11. Опаки Нефијци склопише тајне заклетве и завете са Сотоном, **Хел** 6:21–30.

Људи достижу вечни живот преко заклетве и завета свештенства, **УиЗ** 84:33–42. Сви завети, уговори, везе, обавезе, и заклетве који нису запечаћени Светим Духом обећања завршавају се када људи умру, **УиЗ** 132:7.

Заклетва и завет свештенства. *Такође видети* Завет; Заклетва; Свештенство

Заклетва је свечана изјава којом се неко обавезује на оданост и верност обећањима. Завет је званично обећање дато између две стране. Ароново свештенство се прима само заветом. Носиоци Мелхиседековог свештенства примају свештенство неизреченом заклетвом, као и заветом. Када су носиоци свештенства верни и величају своје позиве по Божјем упутству, Он

их благосиља. Они који су верни до краја и чине све оно што Он од њих затражи, примиће све оно што Отац има (УиЗ 84:33–39).

Господ је учинио завет с Аврамом, а Аврам је послушао, **Пос** 15:18; 17:1; 22:16–18. Свештеници у Језекиљево време нису напасали стадо, **Јез** 34:2–3. Свештеници у Малахијино време су изопачили завет, **Мал** 1–2.

Заклињати се. *Видети* Богохуљење; Заклетва; Хулити, богохуљење

Закон. *Такође видети* Благословити, благословен, благослов; Закон Мојсијев; Заповести Божје; Послушност, послушан, послушати

Заповести или правила Божја на којима су засновани сви благослови и казне, на небу и на земљи. Они који поштују законе Божје примају обећане благослове. Пророк Џозеф Смит је поучавао да људи треба и да поштују, признају и подржавају законе земље (ЧВ 1:12).

Мојсијев закон је био припремни закон за довођење мушкараца и жена Христу. Био је то рестриктиван закон, са прописима и обредима. Данас закон Христов, који је испунио закон Мојсијев, чини пунину јеванђеља или „савршени закон слободе“ (Јак 1:25).

Бог је дао заповести Адаму, **Пос** 1:28; 2:16–17. Бог је дао законе Ноју, **Пос** 9:1. Закон Господњи је савршен, преобраћа душу, **Пс** 19:7. Господ је наш законодавац, **Иса** 33:22.

Један је законодавац, **Јак** 4:12.

Где нема закона, нема казне, **2 Не** 9:25. Закон је дат, **Алма** 42:17–22. Људима ће се судити по закону, **Алма** 42:23. Христ је закон, **3 Не** 15:9.

Сви закони су духовни, **УиЗ** 29:34. Џозеф Смит је примио закон цркве откривењем, **УиЗ** 42. Онај који се држи закона Божјег нема потребу да крши законе земље, **УиЗ** 58:21. Светлост Христова је закон по коме се све управља, **УиЗ** 88:7–13. Он даде закон за све, **УиЗ** 88:42–43. Народ треба да се држи закона земље, **УиЗ** 98:4–5. Када добијемо благослов од Бога, то је преко послушности закону, **УиЗ** 130:20–21. Црква је објавила своја веровања у погледу цивилних закона, **УиЗ** 134.

Људски род се спасава поштовањем закона и обреда јеванђеља, **ЧВ** 1:3.

Закон Мојсијев. *Такође видети* Ароново свештенство; Закон; Мојсије; Чисти и нечисти

Бог је дао законе преко Мојсија дому Израеловом да би заменио виши закон који нису успели да испоштују (Изл 34; ПЈС, Изл 34:1–2; ПЈС, Понз 10:2 [Додатак]). Закон Мојсијев се састоји из многих начела, правила, обичаја, обреда и симбола како би подсетио народ на њихове дужности и одговорности. Укључивао је закон моралних, етичких, верских и физичких заповести и уредаба – укључујући жртвовања (Лев 1–7) – чија је сврха била да их подсете на Бога и на њихову дужност према Њему (Мос 13:30). Вера, покајање, крштење водом, и опрост греха били су део закона, као и Десет заповести и многе друге заповести високих етичких и моралних вредности. Многи од церемонијалних закона су испуњени смрћу и васкрсењем Исуса Христа, чиме је завршено жртвовање проливањем крви (Алма 34:13–14). Закон су служили Аронови свештеници и био је припремни закон за приближавање присталица овог закона Христу.

Дању им закон као први пут, али ће бити по закону телесних заповести, ПЈС, Изл 34:1–2.

Закон је наш учитељ да нас доведе Христу, **Гал** 3:19–24.

Држимо закон Мојсијев и постојано ишчекујемо Христа, **2 Не** 25:24–30. Спасење не долази само по закону Мојсијевом, **Мос** 12:27–13:32. У мени је закон Мојсијев испуњен, **3 Не** 9:17.

Закон који беше дат Мојсију окончан је кроз мене, **3 Не** 15:1–10.

Због непослушности, Господ је узео Мојсија и свето свештенство од деце Израелове, остављајући им закон телесних заповести, **УиЗ** 84:23–27.

Запечатити, печаћење. *Такође видети* Илија пророк; Обреди; Свештенство

Учинити важећим на небу обреде извршене на земљи од стране свештеничке власти. Обреди су запечаћени када добију одобрење Светог Духа обећања, који је Свети Дух.

Шта год свежете на земљи биће свезано на небу, **Мт** 16:19 (Мт 18:18; УиЗ 124:93; 132:46). Запечаћени сте Светим Духом обећања, **Еф** 1:13.

Дајем ти моћ да све што запечатиш на земљи буде запечаћено на небу, **Хел** 10:7.

Њима је дата власт да печате како на земљи тако и на небу, **УиЗ** 1:8. Они у целестијалној слави су запечаћени Светим Духом обећања, **УиЗ** 76:50–70. Илија поверава кључеве моћи печаћења у руке Џозефа Смита, **УиЗ** 110:13–16. Ово је моћ печаћења и везивања, **УиЗ** 128:14. Најпоузданија реч пророштва значи сазнање да је неко запечаћен за вечни живот, **УиЗ** 131:5. Сви завети који нису запечаћени Светим Духом обећања завршавају се када људи умру, **УиЗ** 132:7. Велико дело које ће бити вршено у храмовима укључује печаћење деце са својим родитељима, **УиЗ** 138:47–48.

Заповести Божје. *Такође видети* Грех; Закон; Заповести, десет заповести; Послушност, послушан, послушати; Реч Божја

Закони и захтеви које Бог даје људском роду, било појединачно или групно. Држање заповести ће донети благослове Господње послушнима (УиЗ 130:21).

Ноје је чинио све онако како му је Бог заповедио, **Пос** 6:22. Живите по мојим одредбама и држите моје заповести, **Лев** 26:3. Држи заповести моје и бићеш жив, **ПСол** 4:4 (ПСол 7:2).

Ако ме љубите, заповести моје држите, **Јн** 14:15 (УиЗ 42:29). Шта год заиштемо, примићемо од њега, јер заповести Његове држимо, **1 Јн** 3:22. Заповести Његове нису тешке, **1 Јн** 5:3.

Буди некополебљив у држању заповести, **1 Не** 2:10. Господ не даје заповести ако не припреми пут, **1 Не** 3:7. Морам да чиним према строгим заповестима Божјим, **Јаков** 2:10. Уколико будете држали заповести моје, напредоваћете у земљи, **Јар** 1:9 (Алма 9:13; 50:20). Научи у младости својој да држиш заповести Божје, **Алма** 37:35.

Ове заповести су од мене, **УиЗ** 1:24. Истражујте ове заповести, **УиЗ** 1:37. Они који не држе заповести не могу се спасити, **УиЗ** 18:46 (УиЗ 25:15; 56:2). Моје су заповести духовне; нису ни природне нити временске, **УиЗ** 29:35. Заповести су дате како бисмо могли разумети Господњу вољу, **УиЗ** 82:8.

Не знам, осим што ми је Господ заповедио, **Мојсије** 5:6. Господ ће искушати људе да види да ли ће чинити све оно што им заповеди, **Авр** 3:25.

Заповести, десет заповести. *Такође видети* Заповести Божје; Мојсије

Десет закона које је Бог дао преко пророка Мојсија како би утицао на понашање.

Јеврејски назив за њих је „десет речи“. Такође се називају и Заветом (Понз 9:9) или Сведочанством (Изл 25:21; 32:15). Божје уручивање Десет заповести Мојсију, а преко њега и Израелу, описано је у Изл 19:9–20:23; 32:15–19; 34:1. Заповести су исклесане на две камене плоче, које су стављене у ковчег; отуда је ковчег назван Заветни ковчег (Бр 10:33). Господ је, наводећи стихове из Понз 6:4–5 и Лев 19:18, сажео Десет заповести у „две велике заповести“ (Мт 22:37–39).

Десет заповести се понављају у откривењима последњих дана (ПЦЈС,

Изл 34:1–2, 14 [Додатак]; Мос 12:32–37; 13:12–24; УиЗ 42:18–28; 59:5–13).

Зарахемла. *Такође видети* Амон, потомак Зарахемлин; Мулек

У Мормоновој књизи, име Зарахемла се односи на: (1) човека који је предводио Мулекову колонију, (2) град који је назван по њему, (3) земљу зарахемалску, или (4) народ који га је следио.

Зарахемла се радоваше јер Господ посла Нефијце, **Омни** 1:14. Зарахемла даде родословље о очевима својим, **Омни** 1:18. Амон је био потомак Зарахемлин, **Мос** 7:3, 13. Црква беше успостављена у граду Зарахемли, **Алма** 5:2. Због праведних опаки су били поштеђени у Зарахемли, **Хел** 13:12. Град Зарахемла је спаљен у време Христове смрти, **3 Не** 8:8, 24.

Заредити, заређење. *Такође видети* Власт; Позвати, позван од Бога, позив; Руке, полагање руку; Свештенство; Служба, службеник

Одредити или поверити власт или службу. Да би користила власт у Господњој цркви, особа мора да буде позвана од Бога, пророштвом, и полагањем руку од стране оних који имају власт (ЧВ 1:5). Мада особа може примити власт заређењем, користи је под вођством оних који држе посебне кључеве те власти.

Заредих те за пророка народима, **Јер** 1:5.

Ви мене не изабрасте, него ја вас изабрах, и поставих, **Јн** 15:16.

Имајући власт од Бога, Алма је заредио свештенике, **Мос** 18:18. Људи беху заређени у високо свештенство светим обредом, **Алма** 13:1–9. Исус је позвао и заредио дванаесторицу ученика, **3 Не** 12:1. Старешине заређују свештенике и учитеље полагањем руку, **Моро** 3.

Чекајте још мало, пошто још нисте заређени, **УиЗ** 5:17. Џозеф Смит је заређен у апостола Исуса Христа, **УиЗ** 20:2 (УиЗ 27:12). Нико не може да се зареди без гласања цркве, **УиЗ** 20:65. Неће се никоме дати да проповеда јеванђеље моје, осим ако није заређен од стране онога који има власт, **УиЗ** 42:11. Старешине се заређују да проповедају моје јеванђеље, **УиЗ** 50:13–18. Дужност Дванаесторице је да заређују и доводе у ред све друге службенике цркве, **УиЗ** 107:58.

Тражих благослове очева, и право којим бих био заређен, **Авр** 1:2. Џозеф Смит и Оливер Каудери су заредили један другог у Ароново свештенство, **ИЦС** 1:68–72.

Зарија. *Такође видети* Јелисавета; Јован Крститељ

У Новом завету, отац Јована Крститеља. Зарија је био у служби свештеника и обављао је службу у храму.

Зарија је убијен између храма и олтара, **Мт** 23:35 (Лк 11:51). Анђео Гаврило је обећао Зарији и његовој жени, Јелисавети, сина, **Лк** 1:5–25 (УиЗ 27:7). Његов језик је развезан, **Лк** 1:59–79.

Заступник. *Такође видети* Исус Христ

Исус Христ је наш заступник код Оца (Моро 7:28) и брани дело наше код Њега.

Исус Христ је наш заступник код Оца, **1 Јн** 2:1 (УиЗ 110:4).

Исус ће учинити посредовање за све, **2 Не** 2:9 (Јев 7:25). Исус је остварио победу над смрћу која му је дала моћ да посредује за децу човечју, **Мос** 15:8.

Ја сам ваш заступник код Оца, **УиЗ** 29:5. Изус Христ брани дело ваше, **УиЗ** 45:3–5.

Заступнички. *Видети* Обреди – Заступнички обреди; Спасење за мртве

Затвор у Картицу (САД). *Такође видети* Смит, Хајрам; Смит, Џозеф, мл.

Џозеф и Хајрам Смит су убијени од стране руље 27. јуна 1844. год. у затвору у Картицу, у Илиноису, у

Сједињеним Америчким Државама (УиЗ 135).

Затвор у Либертију, у Мисуријy (САД). *Такође видети* Смит, Џозеф, мл.

Мали затвор у коме су пророк Џозеф Смит и остали били неправедно затворени од новембра 1838. год. до априла 1839. год. Док је био у овим тешким условима, Џозеф је примао извесна откривења, давао пророштва и био је надахнут да напише важно писмо свецима, чији одломци се налазе у Учењу и заветима 121–123.

Захарија

Старозаветни пророк који је пророковао око 520. год. п.н.е. Живео је у исто време кад и пророк Агеј (Јездра 5:1; 6:14).

Књига пророка Захарије: Књига је чувена по пророштвима о Христовој смртној служби и Његовом другом доласку (Зах 9:9; 11:12–13; 12:10; 13:6). Поглавља 1–8 садрже низ виђења о будућности Божјег народа. Поглавља 9–14 садрже виђења о Месији, последњим данима, сакупљању Израела, коначном великом рату, и Другом доласку.

Захвалан, захвалити, захваљивање. *Такође видети* Благословити, благословен, благослов; Клањати се

Захвалност за благослове примљене од Бога. Изражавање захвалности је угодно Богу а искрено богоштовље укључује захвалност Њему. Требало би да се за све захваљујемо Господу.

Добро је захвалити се Господу, **Пс** 92:1. Изађимо пред лице његово са захваљивањем, **Пс** 95:1–2. Будите Му захвални, и благосиљајте име Његово, **Пс** 100.

Не престајте да се захваљујете, **Еф** 1:15–16. Будите захвални, **Кол** 3:15. Нека благослов, и слава, и захвалност, и част буду на Богу нашем, **Отк** 7:12.

О, колико ви треба да захваљујете своме небеском Цару, **Мос** 2:19–21. Живите свакодневно у захваљивању, **Алма** 34:38. А кад ујутро устајеш нека ти срце буде пуно захвалности Богу, **Алма** 37:37.

Треба све да чините са молитвом и захваљивањем, **УиЗ** 46:7. Морате исказивати захвалност Богу, **УиЗ** 46:32. Чините ово са захвалношћу, **УиЗ** 59:15–21. Прими овај благослов из руке Господње, срцем захвалним, **УиЗ** 62:7. Онај који све прима са захваљивањем прославиће се, **УиЗ** 78:19. У свему пружајте захвалност, **УиЗ** 98:1 (1 Сол 5:18). Слави Господа молитвом хвале и захвалности, **УиЗ** 136:28.

Захвалност. *Видети* Захвалан, захвалити, захваљивање

Званични проглас 1. *Такође видети* Брак, женити – Полигамни брак; Вудруф, Вилфорд; Манифест

Штампан на задњим странама Учења и завета, први део Званичног прогласа бр.1 је познат и као Манифест. Дао га је председник Вилфорд Вудруф и представио га је члановима цркве на генералној конференцији 6. октобра 1890. год. Почевши са 1862. годином, у наредних двадесет пет година многи закони су довели до тога да полигамни бракови постану нелегални у Сједињеним Државама. Господ је у виђењу и откривењем Вилфорду Вудруфу показао шта би се догодило када свеци не би престали да упражњавају полигамне бракове. Манифест је формално прогласио да се полигамни бракови више не склапају.

Званични проглас 2. *Такође видети* Кимбал, Спенсер В.; Свештенство

Доктринарна изјава која се односи на то ко може да носи свештенство Божје, сада штампана на последњим страницама Учења и завета. Почетком јуна 1978. год, Господ је открио председнику Спенсеру В. Кимбалу да свештенство треба да се даје свим

достојним мушким члановима цркве. Ово је учинило свештенство доступним за све достојне мушкарце а храмске благослове доступнима за све достојне чланове, без обзира на расу или боју коже. 30. септембра 1978. год. овај проглас је представљен и једногласно прихваћен на генералној конференцији цркве.

Здравље. *Видети* Реч мудрости

Зезром

У Мормоновој књизи, адвокат у граду Амонихи. Алма и Амулек су прозрели Духом да их Зезром лаже. Он се онда обратио јеванђељу Исуса Христа (Алма 11:21–46; 15:1–12).

Земља. *Такође видети* Свет; Створити, стварање

Планета на којој живимо, коју је Бог створио преко Исуса Христа да је човек користи за време своје смртне провере. Њена вечна судбина је да постане прослављена и узвишена (УиЗ 77:1–2; 130:8–9). Земља ће постати вечна баштина онима који су живели достојни целестијалне славе (УиЗ 88:14–26). Они ће уживати у присуству Оца и Сина (УиЗ 76:62).

Створена за човека: Бог је дао човеку власт над земљом, **Пос** 1:28 (Мојсије 2:28). Земља је Господња, **Изл** 9:29 (Пс 24:1). Господ је дао земљу деци човечјој, **Пс** 115:16. Начинио сам земљу и на њој човека створио, **Иса** 45:12.

Моћу речи Његове човек дође на земљу, **Јаков** 4:9.

Земља ће се дати онима који преузеше Светог Духа за свог вођу, **УиЗ** 45:56–58 (УиЗ 103:7). Они што послушаше јеванђеље моје награђени су добрим стварима са земље, **УиЗ** 59:3. Сиромашни и кротки са земље ће је и баштинити, **УиЗ** 88:17 (Мт 5:5; 3 Не 12:5).

Начинићемо земљу и искушати их, **Авр** 3:24–25.

Жива творевина: Земља остаје заувек, **Проп** 1:4.

Море стаклено је земља, у свом посвећеном, бесмртном и вечном стању, **УиЗ** 77:1. Земља мора бити посвећена и припремљена за целестијалну славу, **УиЗ** 88:18–19.

Земља је гласно туговала, **Мојсије** 7:48.

Прерасподела на земљи: Нека се воде сакупе на једно место, **Пос** 1:9. У дане Фалекове се раздели земља, **Пос** 10:25.

Пошто се воде беху повукле, постаде она земља изабрана, **Етер** 13:2.

Земља ће бити као што беше пре него што је раздељена, **УиЗ** 133:24.

Чишћење земље: Киша је падала на земљу четрдесет дана, **Пос** 7:4.

Земља је сачувана за огањ након судњег дана, **2 Пет** 3:7.

Након данас долази спаљивање, **УиЗ** 64:24.

Земља жели да буде очишћена од прљавштине, **Мојсије** 7:48.

Коначно стање земље: Земља ће се смотати као свитак и проћи, **3 Не** 26:3 (УиЗ 29:23). Биће ново небо и нова земља, **Етер** 13:9 (УиЗ 29:23).

Море стаклено је земља, у свом посвећеном, бесмртном и вечном стању, **УиЗ** 77:1. Земља мора бити посвећена и припремљена за целестијалну славу, **УиЗ** 88:18–19. Ова земља биће сачињена као од кристала и биће Урим и Тумим, **УиЗ** 130:8–9.

Хиљаду година ће се земља одмарати, **Мојсије** 7:64. Земља ће бити обновљена, **ЧВ** 1:10.

Зениф

У Мормоновој књизи, човек који је предводио групу која се вратила у земљу Нефи; постао је њихов цар и водио их је праведно (Мос 9–10).

Зенок

Пророк Израелов у време Старог завета који се помиње само у Мормоновој књизи.

Прорицао је о Христовој смрти, **1 Не** 19:10. Говорио је о Сину Божјем, **Алма** 33:15 (Алма 34:7). Убијен је као

мученик због истине, **Алма** 33:17. Пророковао је о доласку Месије, **Хел** 8:20.

Зенос

Пророк Израелов у време Старог завета чија се пророштва о Христовом послању налазе само у Мормоновој књизи.

Пророковао је о Христовом покопу и о три дана таме, **1 Не** 19:10, 12. Предвидео је сабирање Израела, **1 Не** 19:16. Јаков је цитирао Зеносову параболу о питомој и дивљој маслини, **Јаков** 5. Јаков образлаже Зеносову алегорију, **Јаков** 6:1–10. Поучавао је о молитви и клањању, **Алма** 33:3–11. Поучавао је да откупљење долази преко Христа, **Алма** 34:7. Био је погубљен због свог одважног сведочанства, **Хел** 8:19. Говорио је о обнови Ламанаца, **Хел** 15:11. Сведочио је о уништењу у време Христове смрти, **3 Не** 10:15–16.

Златне плоче. *Такође видети* Мормонова књига; Плоче

Записи вођени на плочама од злата. Садрже причу о две велике цивилизације са америчког континента. Џозеф Смит је превео и објавио део ових плоча. Овај превод је назван Мормонова књига. (За више информација видети „Увод“ и „Сведочанство пророка Џозефа Смита“ у Мормоновој књизи.)

Зли духови. *Видети* Дух – Зли духови

Зло говорење. *Такође видети* Гласина; Лагање; Оговарање; Препирка

Изговарање речи које су погрешне, штетне и опаке. Често у Светим писмима такав говор користи особа која има посебну намеру да нанесе бол.

Задржи језик свој од зла, **Пс** 34:13 (1 Пет 3:10). Безбожан човек копа зло, **ПСол** 16:27.

Благословени сте када људи лажно говоре против вас свакојако зло, **Мт** 5:11 (3 Не 12:11). Из срца излазе зле мисли, **Мт** 15:19 (Мк 7:21). Не говори зло о владару, **Дела** 23:5. Нека се све зло говорење отклони из вас, **Еф** 4:31. Не говорите зло једни о другима, **Јак** 4:11.

Гледајте да нема оговарања, нити злог говорења, **УиЗ** 20:54.

Змија, месингана. *Такође видети* Исус Христ; Мојсије

Бронзана змија коју је Мојсије начинио по Божјој заповести да исцели Израелце које су опасне змије (отровнице) угризле у пустињи (Бр 21:8–9). Ова бронзана змија је накачена на мотку и „подигнута да би свако, ко у њу погледа могао да живи“ (Алма 33:19–22). Господ је представио подизање змије у пустињи симболом Његовог подизања на крст (Јн 3:14–15). Откривења последњих дана потврђују запис о опасним змијама и на који начин су људи исцељени (1 Не 17:41; 2 Не 25:20; Хел 8:14–15).

Знак. *Такође видети* Знаци временски; Црква, знаци истините цркве; Чудо

Догађај или искуство за које људи схватају да су потврда или доказ нечега. Знак је обично чудотворна објава од Бога. Сотона такође има моћ да показује знаке под извесним условима. Свеци треба да траже дарове Духа али не треба да траже знаке да би задовољили радозналост или подржали веру. Тачније, Господ ће дати знаке онако како сматра да је прикладно онима који верују (УиЗ 58:64).

Сам Господ ће вам дати знак, **Иса** 7:14 (2 Не 17:14). Бог чини знаке и чуда на небу и на земљи, **Дан** 6:27.

Зло и прељуботворно поколење тражи знак, **Мт** 12:39 (Мт 16:4; Лк 11:29). Ови знаци ће пратити оне који верују, **Мк** 16:17 (Морм 9:24; Етер 4:18; УиЗ 84:65).

Шерем је тражио знак, **Јаков** 7:13–20. Корихор је тражио знак, **Алма** 30:48–60. Покажеш ли нам знак, тада ћемо веровати, **Алма** 32:17. Већи део

народа поверова у знаке и чудеса, **3 Не** 1:22. Народ заборави знаке и чудеса, **3 Не** 2:1. Не примате сведочанство док се не искуша вера ваша, **Етер** 12:6.

Не захтевајте чуда, сем ако вам не заповедим, **УиЗ** 24:13. Вера не долази по знацима, него знаци прате оне који верују, **УиЗ** 63:7–11.

У тим данима ће изаћи лажни Христи, и лажни пророци, и показаће велике знаке и чудеса, **ЈС – Мт** 1:22.

Знање. *Такође видети* Истина; Мудрост; Разумевање

Разумевање и схватање, посебно истине која је поучавана или потврђена Духом.

Господ је Бог знања, **1 Сам** 2:3. Господ је савршен у знању, **Јов** 37:16. Страх Господњи је почетак знања, **ПСол** 1:7. Онај који зна устеже речи своје, **ПСол** 17:27. Земља ће бити пуна знања Господњег, **Иса** 11:9 (2 Не 21:9; 30:15).

Ви преузесте кључ знања, **Лк** 11:52. Љубав Христова проноси знање, **Еф** 3:19. Додајте вери својој честитост, а честитости знање, **2 Пет** 1:5.

Нефи је имао велико знање о доброти Божјој, **1 Не** 1:1. Они ће доћи до знања о Откупитељу своме, **2 Не** 6:11. Праведници ће имати савршено знање о праведности својој, **2 Не** 9:14. Дух даје знање, **Алма** 18:35. Знање ваше је савршено у погледу тога, **Алма** 32:34. Ламанци ће бити приведени истинском знању о Откупитељу своме, **Хел** 15:13. Можете знати савршеним знањем да је то од Бога, **Моро** 7:15–17.

Свеци ће наћи велике ризнице знања, **УиЗ** 89:19. Чисто знање пуно увеличава душу, **УиЗ** 121:42. Онај који има кључеве светог свештенства нема потешкоћу да стекне знање о чињеницама, **УиЗ** 128:11. Ако нека особа стекне знање у овом животу, имаће предност у свету који ће доћи, **УиЗ** 130:19. Немогуће је спасити се у незнању, **УиЗ** 131:6.

Знаци временски. *Такође видети* Други долазак Исуса Христа; Знак; Последњи дани

Догађаји или искуства које Бог даје људима да би им показао да се нешто важно у његовом делу догодило или ће се ускоро догодити. У последњим данима, прорицано је о многим знацима другог доласка Господњег. Ови знаци омогућују верним људима да препознају Божји план, да буду упозорени, и да се припреме.

Гора дома Господњег ће бити утврђена на врх гора, **Иса** 2:2–3. Господ ће подићи барјак и сабрати Израел, **Иса** 5:26 (2 Не 15:26–30). Сунце ће се помрачити и месец неће пустити светлост своју, **Иса** 13:10 (Јоило 3:15; УиЗ 29:14). Људи ће преступити закон и скршити завет вечни, **Иса** 24:5. Нефијци ће говорити као гласом из праха, **Иса** 29:4 (2 Не 27). Израел ће бити сакупљен моћу, **Иса** 49:22–23 (1 Не 21:22–23; 3 Не 20–21). Бог ће успоставити царство које неће бити уништено, **Дан** 2:44 (УиЗ 65:2). Рат, снови и виђења ће претходити Другом доласку, **Јоило** 2. Сви народи ће се скупити у бој против Јерусалима, **Зах** 14:2 (Јез 38–39). Долази дан који ће као пећ горети, **Мал** 4:1 (3 Не 25:1; УиЗ 133:64; ИЈС 1:37).

Велике невоље ће претходити Другом доласку, **Мт** 24 (ЈС – Мт 1). Павле је описао отпадништво и опасна времена у последњим данима, **2 Тим** 3–4. Два пророка ће бити погубљена и васкрснута у Јерусалиму, **Отк** 11 (УиЗ 77:15). Јеванђеље ће бити обновљено у последњим данима анђеоским служењем, **Отк** 14:6–7 (УиЗ 13; 27; 110:11–16; 128:8–24). Вавилон ће бити успостављен и пашће, **Отк** 17–18.

Израел ће бити сакупљен моћу, **1 Не** 21:13–26 (Иса 49:13–26; 3 Не 20–21). Ово је знак, да можете знати време,

3 Не 21:1. Мормонова књига ће се појавити моћу Божјом, **Морм** 8.

Ламанци ће процвасти, **УиЗ** 49:24–25. Опаки ће погубљивати опаке, **УиЗ** 63:32–35 (Отк 9). Рат ће се проширити на све народе, **УиЗ** 87:2. Знаци, навала стихија и анђели припремају пут за долазак Господа, **УиЗ** 88:86–94. Тама ће прекрити земљу, **УиЗ** 112:23–24. Господ је заповедио свецима да се припремају за Други долазак, **УиЗ** 133.

Знаци истините цркве. *Видети* Црква, знаци истините цркве

Знаци рођења и смрти Исуса Христа. *Такође видети* Исус Христ

Догађаји који су пратили рођење и смрт Исуса Христа.

Рођење: Девица ће затруднети и родиће Сина, **Иса** 7:14. Из Витлејема ће изаћи владар Израелов, **Мих** 5:2.

Самуило, Ламанац, прорицао је о светлости за време дана, и ноћи и дана; новој звезди; и другим знацима, **Хел** 14:2–6. Знаци су се испунили, **3 Не** 1:15–21.

Смрт: Самуило Ламанац прориче о тами, грмљавини и севању, и подрхтавању земље, **Хел** 14:20–27. Знаци су се испунили, **3 Не** 8:5–23.

Зорам, Зорамци

У Мормоновој књизи, слуга Лаванов који се придружио Нефију и Лехију на путу ка обећаној земљи (1 Не 4:31–38). Због Зорамове вере, Лехи га је благословио заједно са својим синовима (2 Не 1:30–32). Његови потомци су познати као Зорамци (Јаков 1:13).

Зоровавељ

У Старом завету, када је Кир дао дозволу да се Јевреји врате у Палестину, Зоровавељ је био именовани гувернер или представник јеврејског царског дома. Његово персијско име било је Сасавасар (Јездра 1:8). Био је укључен у поновну изградњу храма у Јерусалиму (Јездра 3:2, 8; 5:2).

Идолопоклонство

Клањање идолима или претерана везаност за нешто или привржености нечему.

Немој имати других богова уз мене, **Изл** 20:3 (Мос 12:35; 13:12–13). Ако пођеш за другим боговима, сигурно ћеш пропасти, **Понз** 8:19. Својеглавост је као безакоње и идолопоклонство, **1 Сам** 15:23. Откриваш се другоме осим мене, **Иса** 57:8. Ти даде хвалу боговима сребрним и златним, **Дан** 5:23.

Не можете служити Богу и мамони, **Мт** 6:24. Лакомство је идолопоклонство, **Кол** 3:5. Децо, држите се подаље од идола, **1 Јн** 5:21.

Јао онима који се идолима клањају, **2 Не** 9:37. Идолопоклонство народа Нефијевог је на њих навукло ратове њихове и уништења њихова, **Алма** 50:21.

Свако хода по обличју сопственог бога, **УиЗ** 1:16. Нека се труде сопственим рукама да не буде идолопоклонства, **УиЗ** 52:39.

Аврамов отац беше заведен идолопоклонством, **Авр** 1:27.

Изабран. *Такође видети* Позвати, позван од Бога, позив

Они које је Бог издвојио за посебне одговорности.

Учиних завет с изабранима мојим, **Пс** 89:3.

Свеци су изабрано поколење, царско свештенство, **1 Пет** 2:9.

Христ је био Божји Син љубљени и изабрани од почетка, **Мојсије** 4:2.

Изабраник

Изабраници су они који љубе Бога свим својим срцем и живе животом угодним Њему. Оне који живе попут ученика Господ ће једног дана одабрати да буду међу Његовом изабраном децом.

Ако буде могуће, превариће и изабранике, **Мт** 24:24. Јован се обрадовао

јер су деца изабране жене била одана и верна, **2 Јн** 1.

Греси су ти опроштени, а ти си изабрана жена, **УиЗ** 25:3. Моји изабраници чују глас мој и не отврђују срца своја, **УиЗ** 29:7. Баш тако ћу скупити изабранике моје са четири краја земаљска, **УиЗ** 33:6. Света писма ће бити дата за спасење изабраника мојих, **УиЗ** 35:20–21. Они који величају свештеничке позиве постају изабраници Божји, **УиЗ** 84:33–34.

Изабраника ради, дани страдања биће скраћени, **ЈС – Мт** 1:20.

Изабрати. *Такође видети* Позвати, позван од Бога, позив; Слобода избора; Слободан, слобода

Када Господ бира, или изабере, неког појединца или групу, обично их позива да служе.

Изаберите данас коме ћете служити, **ИНа** 24:15 (Алма 30:8; Мојсије 6:33). Изабрах те у пећи невоље, **Иса** 48:10 (1 Не 20:10).

Много је званих, али мало изабраних, **Мт** 22:14 (Мт 20:16; УиЗ 95:5; 121:34, 40). Ви мене не изабрасте, него ја изабрах вас, **Јн** 15:16. Бог изабра оно што је лудо у свету да посрами мудро, **1 Кор** 1:27. Он нас изабра пре постанка света, **Еф** 1:4.

Ми смо слободни да изаберемо слободу и вечни живот или сужањство и смрт, **2 Не** 2:27.

Племенити и велики су изабрани у почетку, **УиЗ** 138:55–56.

Израел је изабран од Бога, **Мојсије** 1:26. Аврам је изабран пре него што се родио, **Авр** 3:23.

Избавитељ. *Такође видети* Исус Христ

Исус Христ је Избавитељ људског рода јер је све људе спасио ропства греха а покајане казне за грех.

Господ је стена моја и Избавитељ мој, **2 Сам** 22:2 (Пс 18:2; 144:2). Ти си помоћ моја и Избавитељ мој, **Пс** 40:17 (Пс 70:5).

Избавитељ ће доћи из Сиона, **Рим** 11:26.

Свеци признаше Сина Божјег за свог Откупитеља и Избавитеља, **УиЗ** 138:23.

Избор. *Такође видети* Изабрати; Позив и избор; Слобода избора

На основу предсмртне достојности, Бог је изабрао оне који ће бити семе Аврамово и дом Израелов и постати заветни народ (Понз 32:7–9; Авр 2:9–11). Овим људима су дати посебни благослови и дужности како би могли да благосиљају све народе света (Рим 11:5–7; 1 Пет 1:2; Алма 13:1–5; УиЗ 84:99). Ипак, чак и ови изабрани морају бити позвани и изабрани у овом животу да би достигли спасење.

Извештај, урачунљив, урачунљивост. *Такође видети* Слобода избора

Господ је рекао да су сви људи одговорни за своје сопствене побуде, ставове, жеље и дела.

Доба урачунљивости је доба у коме се деца сматрају одговорном за своја дела и способна су да почине грех и да се покају.

Судићу свакоме према путевима његовим, **Јез** 18:30.

Они ће дати извештај о свакој празној речи, **Мт** 12:36. Дај извештај о свом управништву, **Лк** 16:2. Свако од нас ће поднети Богу извештај о себи, **Рим** 14:12. Мртвима ће се судити по делима њиховим, **Отк** 20:12.

Наше речи, дела, и мисли ће нас осудити, **Алма** 12:14. Сами смо себи судије, било да чинимо добро или зло, **Алма** 41:7. Допуштено ти је да делујеш сам за себе, **Хел** 14:29–31. Ово ћеш поучавати – покајање и крштење за оне који су урачунљиви, **Моро** 8:10.

Сви морају да се покају и крсте, који дођоше у доба урачунљивости, **УиЗ** 18:42. Сотона не може да искушава малу децу, све док не постану урачунљива преда мном, **УиЗ** 29:46–47. Деца треба да се крсте када наврше осам

година, **УиЗ** 68:27. Свако ће бити одговоран за своје сопствене грехе на дан суда, **УиЗ** 101:78.

Дато је људима да разликују добро од зла; стога они делују сами по себи, **Мојсије** 6:56. Људи ће бити кажњени за своје сопствене грехе, **ЧВ** 1:2.

Изгубљена племена. *Видети* Израел – Десет изгубљених племена Израелових

Изгубљени делови Светог писма. *Видети* Света писма – Изгубљена Света писма

Издвојити. *Такође видети* Позвати, позван од Бога, позив; Руке, полагање руку

Одабрати и посветити за свете намере. Ово именовање јесте посебна служба полагања руку у оквиру организације цркве од стране некога ко има одговарајућу власт. Само они који председавају над већима свештенства примају кључеве када су издвојени. Људи који су издвојени за дужности које не спадају у председништва већа свештенства могу да приме свештенички благослов, али им се не дају кључеви тим благословом.

Одвојите ми Варнаву и Савла за то дело, **Дела** 13:2–3.

Други бискупи да буду издвојени, **УиЗ** 68:14. Бискуп, општи судија, биће издвојен за ову службу, **УиЗ** 107:17, 74.

Човек мора бити позван од Бога, пророштвом и полагањем руку, **ЧВ** 1:5.

Излазак – друга књига Мојсијева. *Такође видети* Петокњижје

Књига из Старог завета коју је написао Мојсије која описује излазак Израелаца из Египта. Рана историја Израелаца као што је записано у Књизи изласка може се поделити на три дела: (1) ропство народа у Египту, (2) њихов одлазак из Египта под вођством Мојсија, и (3) њихова посвећеност Божјој служби у свом верском животу и у свом политичком животу.

У првом делу, Књига изласка 1:1–15:21, описано је угњетавање Израела у Египту; рана историја и Мојсијев позив; Излазак и установљење Пасхе; марш ка Црвеном мору, уништење Фараонове војске, и Мојсијева песма победе.

У другом делу, Књига исласка 15:22–18:27, говори се о откупљењу Израела и догађајима са путовања од Црвеног мора ка Синају; горким водама Мере, давању препелица и мане, поштовању Шабата, чудотворном дару воде у Рефидину, тамошњој бици са Амалицима; доласку Јотора у табор и његовим саветима о цивилној владавини народом.

Трећи део, поглавља 19–40, има везе са Израеловим посвећењем Божјој служби за време свечаних догађаја на Синају. Господ је издвојио народ као царско свештенство и свети народ; дао је десет заповести; и дао је упутство о храму, намештају у њему, и начину клањања у њему. Онда следи извештај о греху народа због клањања златном телету, и коначно извештај о грађењу табернакула и снабдевању свега потребног за службу у њему.

Израел. *Такође видети* Авра̂м – Семе Аврамово; Јаков, син Исаков; Усвојење

Господ је наденуо име Израел Јакову, сину Исаковом и унуку Аврамову у Старом завету (Пос 32:28; 35:10). Име Израел се може односити на самог Јакова, његове потомке, или на царство које су поседовали ови потомци у доба Старог завета (2 Сам 1:24; 23:3). Након што је Мојсије извео децу Израелову из египатског ропства (Изл 3–14), били су под вођством судија преко три стотина година. Почевши с царем Саулом, цареви су владали над уједињеним Израелом све до смрти Соломуна, када се десет племена одметнуло од Ровоама како би створили посебан народ. Након што

се царство Израелово поделило, северна племена, која чине већи део, задржала су назив Израел, док је јужни део назван Јуда. Земља хананска се данас такође зове Израел. У другом смислу, Израел представља истинског верника у Христа (Рим 10:1; 11:7; Гал 6:16; Еф 2:12).

Дванаест племена Израелових: Аврамов унук Јаков, чије је име промењено у Израел, имао је дванаест синова. Његови потомци су постали познати као дванаест племена Израелових или деца Израелова. Ово су племена Израелова: Рувим, Симеун, Леви, Јуда, Исахар и Завулон (синови Јакова и Лије); Дан и Нафталим (синови Јакова и Вале); Гад и Асир (синови Јакова и Зелфе); Јосиф и Венијамин (синови Јакова и Рахиље) (Пос 29:32–30:24; 35:16–18).

Пре своје смрти Јаков је вођи сваког племена дао благослов (Пос 49:1–28). За даљу информацију видети имена Јаковљевих синова понаособ.

Рувим, прворођени син Јакова и његове прве жене, Лије, изгубио је свој благослов првенаштва и удвојени део баштине због своје неморалности (Пос 49:3–4). Првенаштво је онда прешло на Јосифа, који је био прворођени син Јаковљеве друге жене Рахиље (1 Дн 5:1–2). Леви, чије је племе Господ изабрао да његови чланови служе као Његови свештенички службеници, није примио баштину због њиховог посебног позива да служе међу свим племенима. Ово је омогућило да се Јосифов удвојени део подели на његове синове Јефрема и Манасију (1 Дн 5:1; Јер 31:9), који су сматрани посебним племенима Израеловим (ПЈС, Пос 48:5–6 [Додатак]).

Чланови Јудиног племена треба да буду владари све док Месија не дође (Пос 49:10; ПЈС, Пос 50:24 [Додатак]). У последњим данима племе Јефремово има повластицу да носи поруку обнове јеванђеља свету и да сакупља расејани Израел (Понз 33:13–17). Доћи ће време када ће преко јеванђеља Исуса Христа Јефрем имати водећу улогу у уједињењу свих племена Израелових (Иса 11:12–13; УиЗ 133:26–34).

Расејавање Израела: Господ је расејао и мучио дванаест племена Израелових због њихове неправедности и побуне. Ипак, Господ је користио своје изабранике који су расејани међу народима света да би благословио ове народе.

Расејаћу вас међу незнабошце, **Лев** 26:33. Господ ће те расејати међу све народе, **Понз** 28:25, 37, 64. Предаћу их да се потуцају по свим царствима земаљским, **Јер** 29:18–19. Решетаћу међу све народе дом Израелов, **Амос** 9:9 (Зах 10:9).

Исус је послат изгубљеним овцама дома Израеловог, **Мт** 15:24. Имам друге овце које нису из овог стада, **Јн** 10:16.

Израел ће бити расејан по свом лицу земаљском, **1 Не** 22:3–8. Јаков износи Зеносову алегорију о питомој и дивљој маслини, **Јаков** 5–6. Дело очево ће започети међу свим расутим племенима, **3 Не** 21:26.

Сакупљање Израела: Дом Израелов ће се сакупити у последњим данима пре доласка Христовог (ЧВ 1:10). Господ сакупља свој народ Израел када Га прихвати и држи заповести Његове.

Он ће им подићи заставу а они ће доћи, **Иса** 5:26. С великом милошћу сакупићу те, **Иса** 54:7. Израел и Јуда ће бити сакупљени у своје земље, **Јер** 30:3. Господ ће скупити дом Израелов из народа међу којима су расејани, **Јез** 28:25.

У раздобљу пунине времена саставиће се све у Христу, **Еф** 1:10.

Након што је Израел расејан, биће сакупљен, **1 Не** 15:12–17. Господ ће сабрати све људе који су од дома Израеловог, **1 Не** 19:16 (3 Не 16:5). Биће изведени из таме и знаће да је Господ Спаситељ њихов, **1 Не** 22:12. Бог сабира и броји своју децу, **1 Не** 22:25. Народи нејеврејски ће довести Израел у земље баштине њихове, **2 Не**

10:8 (3 Не 16:4). Мој народ и реч моја биће у једно сабрани, **2 Не** 29:13–14.

Старешине су позване да сакупљају изабранике, **УиЗ** 29:7 (УиЗ 39:11). Скупићу изабранике своје, **УиЗ** 33:6. Скупите се тако да бих вам дао закон мој и да бисте били даривани, **УиЗ** 38:31–33. Повратићу народ мој, који је од дома Израелова, **УиЗ** 39:11. Свеци ће доћи, **УиЗ** 45:46. Мојсије је предао кључеве сакупљања, **УиЗ** 110:11.

Праведност и истина ће протутњати земљом и скупити Господње изабранике, **Мојсије** 7:62. Скупљање се пореди са скупљањем орлова на лешини, **ЈС – Мт** 1:27.

Десет изгубљених племена Израелових: Десет Израелових племена сачињавали су северно Израелово царство и одведени су у ропство у Асирију 721. год. п.н.е. У то време су отишли у „земље на северу“ и по сазнању других били изгубљени. У последњим данима ће се вратити.

Рећи ћу северу, дај, **Иса** 43:6. Ови ће доћи са севера, **Иса** 49:12 (1 Не 21:12). Јуда и Израел ће заједно доћи из земље на северу, **Јер** 3:18. Тако да је жив Господ који је извео децу Израелову из земље на северу, **Јер** 16:14–16. Ја ћу их довести из земље на северу, **Јер** 31:8.

Нефијци и Јевреји ће имати речи изгубљених племена Израелових, **2 Не** 29:12–13. Идем да се покажем изгубљеним племенима Израеловим, **3 Не** 17:4. Када се јеванђеље буде проповедало међу остатком дома Израеловог, изгубљена племена ће се сабрати код куће у земљи баштине своје, **3 Не** 21:26–29.

Мојсије је поверио кључеве сакупљања Израела Џозефу Смиту и Оливеру Каудеријy, **УиЗ** 110:11. Господ ће се споменути оних који су у северним земљама, **УиЗ** 133:26–32.

Верујемо у дословно сакупљање Израела, **ЧВ** 1:10.

Изрека

Кратко морално казивање или савет.

Књига Приче Соломунове: Старозаветна књига која садржи много парабола, казивања, и песама, од којих је неке писао Соломун. Књига Приче Соломунове се често цитира у Новом завету.

Поглавља 1–9 садрже објашњење о истинској мудрости. Поглавља 10–24 садрже збирку казивања о исправним и погрешним начинима живота. Поглавља 25–29 садрже приче Соломунове које су записивали људи Језекије, цара Јудиног. Поглавља 30–31 укључују опис моралне жене.

Илија пророк. *Такође видети* Запечатити, печаћење; Илија; Спасење

Пророк из Старог завета који се поново вратио у последњим данима да повери кључеве моћи печаћења Џозефу Смиту и Оливеру Каудеријy. У своје време, Илија пророк је служио у северном Израеловом царству (1 Цар 17–22; 2 Цар 1–2). Имао је велику веру у Господа и био познат по многим чудима. По његовом захтеву Бог је зауставио кишу на 3,5 године. Подигао је дечака из мртвих и призвао огањ с неба (1 Цар 17–18). Јеврејски народ још увек чека повратак Илије пророка, као што је Малахија пророкао (Мал 4:5). Он је и даље позван гост на прославама јеврејске Пасхе, где га увек чекају отворена врата и резервисано место.

Пророк Џозеф Смит је рекао да Илија пророк држи моћ печаћења Мелхиседековог свештенства и да је био последњи пророк који је то чинио пре времена Исуса Христа. Указао се на Гори преображења с Мојсијем и поверио је кључеве свештенства Петру Јакову и Јовану (Мт 17:3). Поново се указао, с Мојсијем и другима, 3. априла 1836. год. у храму у Киртланду, у Охају, и поверио исте те кључеве Џозефу Смиту и Оливеру Каудеријy (УиЗ 110:13–16). Све ово је била припрема за други долазак Господњи, као што је речено у књизи пророка Малахије 4:5–6.

Моћ Илије пророка јесте свеште-

ничка моћ печаћења по којој је оно што је свезано или разрешено на земљи свезано је или разрешено на небу (УиЗ 128:8–18). Изабране слуге Господње на земљи данас имају ту моћ печаћења и изводе спасоносне обреде јеванђеља за живе и за умрле (УиЗ 128:8).

Запечатио је небеса и био храњен од стране гаврана, **1 Цар** 17:1–7. Заповедио је да се удовичина здела брашна и крчаг уља не потроше, **1 Цар** 17:8–16. Подигао је удовичиног сина из мртвих, **1 Цар** 17:17–24. Поразио је свештенике Валове, **1 Цар** 18:21–39. Тихи глас му је говорио, **1 Цар** 19:11–12. Успео се на небо у огњеним кочијама, **2 Цар** 2:11. Малахија је прорицао о његовом повратку у последњим данима, **Мал** 4:5–6 (3 Не 25:5).

Указао се у храму у Киртланду, у Охају, 1836. год, **УиЗ** 110:13–16.

Илија. *Такође видети* Илија пророк

Име *Илија* се у Светим писмима користи неколико пута:

Илија пророк: Илија(с) је грчки назив јеврејског имена Илија. У српској Библији нема разлике између имена Илија(с) и Илија (упоредити са Мт 17:3–4, Лк 4:25–26 и Јак 5:17). Служба Илије пророка је забележена у 1. и 2. књизи о царевима.

Претходник: Илија је и назив за некога ко је претходник. На пример, Јован Крститељ је био Илија јер је послат да припреми пут за Исуса (Мт 17:12–13).

Обновилац: Име Илија се користило за оне који је требало да испуне посебне мисије, као што је Јован Откровитељ (УиЗ 77:14) и Гаврило (Лк 1:11–20; УиЗ 27:6–7; 110:12).

Човек из Аврамовог раздобља: Пророк који се звао Исаија или Илија који је очигледно живео у данима Аврамовим (УиЗ 84:11–13; 110:12).

Илије. *Такође видети* Самуило, пророк из Старог завета

Високи свештеник и судија у Старом завету онда када је Господ позвао Самуила да буде пророк (1 Сам 3). Господ га је укорио због толерисања опакости код његових синова (1 Сам 2:22–36; 3:13).

Име цркве. *Видети* Црква Исуса Христа светаца последњих дана; Црква, име цркве

Имућност. *Видети* Богатство

Ирод

Породица владара у Јудеји близу времена Исуса Христа. Били су важне личности у многим догађајима у Новом завету. Породицу је основао Ирод Велики, који се бојао рођења Спаситеља (Мт 2:3) и дао је наређење да се побију бебе у Витлејему. У његове синове спадају Аристовул; Ирод Филип (Мт 14:3; Мк 6:17); Ирод Антипа, тетрарх (Мт 14:1; Лк 9:7; познат и као цар Ирод, Мк 6:14); Архелај (Мт 2:22) и Филип, тетрарх Итуреје (Лк 3:1). Ирод Агрипа I (Дела 12:1–23) и његова сестра Иродијада (Мт 14:3; Мк 6:17) су били Аристовулова деца. Ирод Агрипа I је имао неколико деце која се такође помињу у Новом завету, укључујући Ирода Агрипу II (Дела 25:13), Верникију (Дела 25:13) и Друсилу, жену Филиксову (Дела 24:24).

Иродијада

Сестра Ирода Агрипе у Новом завету. Била је удата за свог ујака, Ирода Филипа, са ким је имала кћер, Саломију. Она и Саломија су сковале заверу да се Јовану Крститељу одруби глава (Мт 14:3–11).

Исав. *Такође видети* Исак; Јаков, син Исаков

У Старом завету, старији син Исака и Ревеке и Јаковљев брат близанац. Двојица браће су били супарници од свог рођења (Пос 25:19–26). Исавови

потомци, Едомци и Јаковљеви потомци, Израелци су постали супарнички народи (Пос 25:23).

Исав је продао своје првенаштво Јакову, **Пос** 25:33 (Јев 12:16–17). Исав се оженио са хетејским женама на жалост својих родитеља, **Пос** 26:34–35. Јаков и Исав су се помирили, **Пос** 33.

Исаија пророк

Пророк из Старог завета који је пророковао од 740. до 701. год. п.н.е. Као главни саветник цара Језекија, Исаија је имао велики верски и политички утицај.

Исус је цитирао Исаију више од било ког пророка. Исаију су у Новом завету често цитирали и Петар, Јован и Павле. Мормонова књига и Учење и завети садрже више цитата из Исаије него из било које друге пророчке књиге и пуно помажу у тумачењу Исаије. Нефи је свој народ поучавао из Исаијиних записа (2 Не 12–24; Иса 2–14). Господ је рекао Нефијцима да су „велике речи Исаијине" и да ће се све оно што је Исаија пророковао испунити (3 Не 23:1–3).

Књига пророка Исаије: Књига у Старом завету. Многа Исаијина пророштава се односе на долазак Откупитеља, у Његовој земаљској служби (Иса 9:6) и као Великог Цара у последњи дан (Иса 63). Прорицао је и пуно тога о будућности Израела.

Поглавље 1 је увод у остатак књиге. Стихови из Књиге пророка Исаије 7:14; 9:6–7; 11:1–5; 53; и 61:1–3 наговештавају Спаситељеву мисију. Поглавља 2, 11, 12, и 35 се односе на догађаје у последњим данима када ће јеванђеље бити обновљено, када ће Израел бити сакупљен, и када ће жедна земља процвасти као ружа. Поглавље 29 садржи пророштво о појављивању Мормонове књиге (2 Не 27). У поглављима 40–46 се проглашава надмоћност Јахве као истинитог Бога над идолским боговима којима су се незнабошци клањали. Остала поглавља, 47–66, се односе на догађаје коначне обнове Израела и успостављања Сиона, с Господом који ће пребивати међу својим народом.

Исаија

Исаија(с) је грчки назив јеврејског имена Исаија. У српској Библији нема разлике између имена Исаија(с) и Исаија. (Упоредити са Јеванђељем по Луци 4:17). Исаија је био пророк који је живео у данима Аврамовим (УиЗ 76:100; 84:13).

Исак. *Такође видети* Авра̂м – Семе Аврамово

Старозаветни патријарх. Његово рођење Авраму и Сари у њиховој старости је представљало чудо (Пос 15:4–6; 17:15–21; 21:1–8). Аврамова спремност да принесе Исака била је слична Богу и Његовом Јединорођенцу (Јаков 4:5). Исак је био наследник обећања завета склопљеног с Аврамом (Пос 21:9–12; 1 Не 17:40; УиЗ 27:10).

Родио се Исак, **Пос** 21:1–7. Требало је да буде жртвован на гори Морија, **Пос** 22:1–19 (УиЗ 101:4). Оженио се, **Пос** 24. Однос према његовим синовима, **Пос** 27:1–28:9.

Примио је узвишење с Аврамом и Јаковом, **УиЗ** 132:37 (Мт 8:11).

Исахар. *Такође видети* Израел; Јаков, син Исаков

Син Јакова и Лије у Старом завету (Пос 30:17–18; 35:23; 46:13). Његови потомци су постали једно од дванаест племена Израелових.

Племе Исахарово: Јаковљев благослов Исахару се налази у Књизи постања 49:14–15. Након што су се сместили у Ханану, племе је добило један од најбогатијих делова земље Палестине, укључујући и равницу Јездраелон. Унутар граница племена Исахар су се налазила нека важна места у јеврејској историји, као на пример: Кармел, Мегид, Дотаим, Гелвуја, Језраел, Тавор и Назарет (ИНа 19:17–23).

Искати. *Такође видети* Молитва

Упитати Бога, или послати Му молбу за посебне потребе.

Иштите, и даће вам се, **Мт** 7:7. Ако икоме од вас недостаје мудрости, нека иште од Бога, **Јак** 1:5 (ИЦС 1:7–20).

Упитајте ме с вером, **1 Не** 15:11. Ако не можете разумети ове речи, то је зато што не иштете, **2 Не** 32:4. Тражити у искрености срца, **Мос** 4:10. Бог дарује што год заиштете с вером, а исправно је, **Мос** 4:21. Упитајте Бога није ли то истинито, **Моро** 10:4.

Они љубе таму више него светлост; зато не ишту од мене, **УиЗ** 10:21. Заповеђено вам је у свему да иштете од Бога, **УиЗ** 46:7.

Искључење. *Такође видети* Отпадништво; Побуна

Искључење је најтежа црквена дисциплинска мера. Особа која је искључена није више члан цркве. Црквене власти искључују особу из цркве само када она изабере да живи у супротности са Господњим заповестима и тако себе дисквалификује за даље чланство у цркви.

Срца многих отврднуше и имена њихова беху избрисана, **Алма** 1:24 (Алма 6:3). Ако се не покаје, неће се убројати међу мој народ, **3 Не** 18:31 (Мос 26).

Прељубници који се не покају биће избачени, **УиЗ** 42:24. Онај који згреши а не покаје се, биће избачен, **УиЗ** 42:28. Одређене су процедуре за решавање важних потешкоћа у цркви, **УиЗ** 102 (УиЗ 42:80–93). Бискуп је постављен да буде судија у Израелу, **УиЗ** 107:72. Верске заједнице имају право да се баве својим члановима по питању недоличног понашања, **УиЗ** 134:10.

Искушати, искушење. *Такође видети* Ђаво; Истрајати; Слобода избора

Испитивање способности особе да изабере добро уместо зла; навођење да се згреши и да се следи Сотона уместо Бога.

Не уведи нас у искушење, него нас избави од зла, **Мт** 6:13 (3 Не 13:12). Бог неће дозволити да будете искушани више од онога што можете поднети, **1 Кор** 10:13. Христ је искушаван као и ми, **Јев** 4:14–15. Благословен је онај који истраје у искушењу, **Јак** 1:12–14.

Искушења противника не могу савладати оне који послушају реч Божју, **1 Не** 15:24 (Хел 5:12). Човек не би могао сам да делује да га овај или онај не наводи, **2 Не** 2:11–16. Бдите и молите се без престанка, да не будете искушавани више него што можете поднети, **Алма** 13:28. Поучавај их да се одупру сваком искушењу ђаволовом, са вером својом у Господа Исуса Христа, **Алма** 37:33. Моли се увек да не упаднеш у искушење, **3 Не** 18:15, 18 (УиЗ 20:33; 31:12; 61:39).

Пази се охолости, да не би упао у искушење, **УиЗ** 23:1. Адам је постао подложан вољи ђаволовој јер је попустио пред искушењем, **УиЗ** 29:39–40.

Био сам препуштен свакојаким искушењима, **ИЦС** 1:28.

Исмаило, син Аврамов. *Такође видети* Аврâм; Агара

У Старом завету, син Аврама и Агаре, слушкиње Сарине која је била Египћанка (Пос 16:11–16). Господ је обећао Авраму и Агари да ће Исмаило бити отац великог народа (Пос 21:8–21).

Завет долази преко Исака а не Исмаила, **Пос** 17:19–21 (Гал 4:22–5:1). Бог је благословио Исмаила да буде плодан, **Пос** 17:20. Исмаило је помогао да се сахрани Аврам, **Пос** 25:8–9. Дванаесторица синова Исмаилових су добили имена, **Пос** 25:12–16. Исмаило је умро, **Пос** 25:17–18. Исав узе Исмаилову кћер Маелету, да му буде жена, **Пос** 28:9.

Исмаило, таст Нефијев. *Такође видети* Лехи, отац Нефијев

Човек у Мормоновој књизи који се,

са својом породицом, придружио Лехијевој породици на њиховом путовању у обећану земљу.

Нефи и његова браћа су се вратили у Јерусалим и убедили Исмаила и његову породицу да се придруже Лехију и његовој породици на путу у обећану земљу, **1 Не** 7:2–5. Чланови две породице су се венчавали међусобно, **1 Не** 16:7. Исмаило умире у пустињи, **1 Не** 16:34.

Исправност. *Такође видети* Поштен, поштење; Праведан, праведност

Праведност, поштење и искреност.

Док не умрем нећу одступити од своје доброте, **Јов** 27:5. Праведник хода у својој доброти, **ПСол** 20:7.

Они беху мушкарци верни увек и у свему што им беше поверено, **Алма** 53:20.

Господ љуби Хајрама Смита због исправности у срцу његовом, **УиЗ** 124:15.

Истина. *Такође видети* Знање; Разум, разуми; Светлост, светлост Христова

Знање о ономе што јесте, што је било, и што ће бити (УиЗ 93:24). Истина се такође односи на светло и откривење са неба.

Истина ће из земље изникнути, **Пс** 85:11 (Мојсије 7:62).

Знаћете истину, и истина ће вас ослободити, **Јн** 8:32. Ја сам пут, истина, и живот, **Јн** 14:6. Ако кажемо да греха немамо, истине нема у нама, **1 Јн** 1:8.

Кривци тешко прихватају истину, **1 Не** 16:2. Праведни љубе истину, **2 Не** 9:40. Дух говори истину и не лаже, **Јаков** 4:13. Ти си Бог истине и не можеш лагати, **Етер** 3:12. Моћу Светог Духа можете сазнати истину о свему, **Моро** 10:5.

Истина остаје у веке векова, **УиЗ** 1:39. Био си просветљен Духом истине, **УиЗ** 6:15. Мормонова књига садржи истину и реч Божју, **УиЗ** 19:26. Утешитељ је послат да поучава истину, **УиЗ** 50:14. Онај који прима реч Духом истине прима је онако како се проповеда Духом истине, **УиЗ** 50:17–22. Проглашавајте истину сходно откривењима и заповестима које вам дадох, **УиЗ** 75:3–4. Што год је истина, светлост је, **УиЗ** 84:45. Светлост Христова је светлост истине, **УиЗ** 88:6–7, 40. Мој Дух је истина, **УиЗ** 88:66. Разум, или светлост истине, не беше створен, **УиЗ** 93:29. Слава Божја је разум, или светлост и истина, **УиЗ** 93:36. Заповедих вам да подижете своју децу у светлости и истини, **УиЗ** 93:40.

Мој Јединорођенац је пун благодати и истине, **Мојсије** 1:6.

Истрајати. *Такође видети* Искушати, искушење; Недаћа; Стрпљење

Остати непоколебљив у обавези да се буде одан заповестима Божјим упркос искушењу, отпору и недаћама.

Онај који истраје до краја биће спашен, **Мт** 10:22 (Мк 13:13). Они немају корена и тако истрајавају само неко време, **Мк** 4:17. Милосрђе све подноси, **1 Кор** 13:7. Након што је Аврам стрпљиво истрајао, добио је обећање, **Јев** 6:15.

Истрају ли до краја биће уздигнути у последњи дан, **1 Не** 13:37. Будете ли послушни заповестима, и истрајете до краја, бићете спашени, **1 Не** 22:31 (Алма 5:13). Будете ли хрлили напред, гостећи се речју Христовом, и истрајете до краја, имаћете вечни живот, **2 Не** 31:20 (3 Не 15:9; УиЗ 14:7). Ко год преузме на себе име моје, и истраје до краја, биће спашен, **3 Не** 27:6.

Ко год истраје у цркви мојој до краја, успоставићу га на стени мојој, **УиЗ** 10:69. Онај који истраје у вери превладаће свет, **УиЗ** 63:20, 47. Сви престоли и власти биће подарени свима који храбро истрајаше уз јеванђеље Исуса Христа, **УиЗ** 121:29.

Исус Навин. *Такође видети* Јерихон

Пророк и вођа из Старог завета, и

наследник Мојсијев. Рођен је у Египту пре него што су деца Израелова избегла (Бр 14:26–31). Он и Халев су били међу дванаесторицом уходa послатих у Ханан. Он сам, дао је добар извештај о земљи (Бр 13:8, 16–33; 14:1–10). Умро је у старости од 110 год. (ИНа 24:29). Исус Навин је био велики пример посвећеног пророка – ратника.

Књиґа Исуса Навина: Ова књига је названа по Исусу Навину јер је он главна личност у њој а не зато што је аутор. У поглављу 1–12 се описује освајање Ханана; У поглављима 13–24 се говори о подели земље од стране племена Израелових и о последњим саветима Исуса Навина.

Два значајна стиха у књизи Исуса Навина су Господња заповест њему да дубоко размишља о Светим писмима (ИНа 1:8) и позив Исуса Навина народу да буде веран Господу (ИНа 24:15).

Исус Христ. *Такође видеѣи* Алфа и Омега; Беседа на гори; Бескрајан; Благодат; Бог, Божанство; Васкрсење; Вера; Голгота; Господ; Добри пастир; Други долазак Исуса Христа; Емануило; Жива вода; Жртва; Заступник; Змија, месингана; Избавитељ; **ЈА ЈЕСАМ**; Јагње Божје; Јеванђеља; Јахве; Крв; Крст; Марија, мајка Исусова; Месија; Младожења; Опрост греха; Откупитељ; Откупити, откупљен, откупљење; Пад Адама и Еве; План откупљења; Покајати се, покајање; Помазаник; Помирити, помирење; Посредник; Почетак; Прворођенац; Преображење – Преображење Христово; Причест; Пут; Распеће; Рођен; Савест; Светлост, светлост Христова; Син Човечји; Спаситељ; Створити, стварање; Стена; Угаони камен; Успење; Утешитељ; Хлеб живота

Хрисѣ (грчка реч) и *Месија* (јеврејска реч) значе „помазаник.“ Исус Христ је Прворођенац Очев у духу (Јев 1:6; УиЗ 93:21). Он је Јединорођенац Очев у телу (Јн 1:14; 3:16). Он је Јахве (УиЗ 110:3–4) и био је предодређен за Његов велики позив још пре постанка света. Под Очевим вођством, Исус је створио земљу и све на њој (Јн 1:3, 14; Мојсије 1:31–33). Родила га је Марија у Витлејему, живео је безгрешним животом, и извршио је савршено помирење за грехе целог људског рода проливањем своје крви и давањем свог живота на крсту (Мт 2:1; 1 Не 11:13–33; 3 Не 27:13–16; УиЗ 76:40–42). Устао је из мртвих, тако омогућивши васкрсење целом људском роду. Преко Исусовог помирења и васкрсења, они који се покају за своје грехе и слушају заповести Божје, могу живети вечно са Исусом и Оцем (2 Не 9:10–12; 21–22; УиЗ 76:50–53, 62).

Исус Христ је најчувеније биће које се родило на овој земљи. Његов живот је савршени пример како би цео људски род требало да живи. Све молитве, благослови, и свештенички обреди треба да се изводе у Његово име. Он је Господар над господарима, Цар над царевима, Створитељ, Спаситељ и Бог целе земље.

Исус Христ ће доћи поново у моћи и слави да влада на земљи у време Хиљадугодишњице. У последњи дан, судиће целом људском роду (Алма 11:40–41; ЈИС – Мт 1).

Сажеѣак Његовоґ живоѣа (доґађаји у краѣким црѣама): Предсказани су Исусово рођење и мисија, **Лк** 1:26–38 (Иса 7:14; 9:6–7; 1 Не 11). Родио се, **Лк** 2:1–7 (Мт 1:18–25). Био је обрезан, **Лк** 2:21. Био је предствљен у храму, **Лк** 2:22–38. Посетили су га мудраци, **Мт** 2:1–12. Јосиф и Марија беже с Њим у Египат, **Мт** 2:13–18. Доведен је у Назарет, **Мт** 2:19–23. Посетио је храм у узрасту од дванаест година, **Лк** 2:41–50. Имао је браћу и сестре, **Мт** 13:55–56 (Мк 6:3). Крстио се, **Мт** 3:13–17 (Мк 1:9–11; Лк 3:21–22). Искушавао га је ђаво, **Мт** 4:1–11 (Мк 1:12–13; Лк

4:1–13). Позвао је своје ученике, **Мт** 4:18–22 (Мт 9:9; Мк 1:16–20; 2:13–14; Лк 5:1–11, 27–28; 6:12–16; Јн 1:35–51). Овластио је Дванаесторицу, **Мт** 10:1–4 (Мк 3:13–19; Лк 6:12–16). Дао је беседу на гори, **Мт** 5–7. Предсказао је сопствену смрт и васкрсење, **Мт** 16:21 (Мт 17:22–23; 20:17–19; Мк 8:31; 9:30–32; 10:32–34; Лк 9:22; 18:31–34). Преобразио се, **Мт** 17:1–9 (Мк 9:2–8; Лк 9:28–36). Послао је седамдесеторицу, **Лк** 10:1–20. Тријумфално је ушао у Јерусалим, **Мт** 21:1–11 (Мк 11:1–11; Лк 19:29–40; Јн 12:12–15). Установио је причест, **Мт** 26:26–29 (Мк 14:22–25; Лк 22:19–20). Трпео је и молио се у Гетсеманији, **Мт** 26:36–46 (Мк 14:32–42; Лк 22:39–46). Био је издан, ухапшен и напуштен, **Мт** 26:47–56 (Мк 14:43–53; Лк 22:47–54; Јн 18:2–13). Био је распет, **Мт** 27:31–54 (Мк 15:20–41; Лк 23:26–28, 32–49; Јн 19:16–30). Васкрсао је, **Мт** 28:1–8 (Мк 16:1–8; Лк 24:1–12; Јн 20:1–10). Појавио се након свог васкрсења, **Мт** 28:9–20 (Мк 16:9–18; Лк 24:13–48; Јн 20:11–31; Дела 1:3–8; 1 Кор 15:5–8). Успео се на небо, **Мк** 16:19–20 (Лк 24:51–53; Дела 1:9–12).

Указао се Нефијцима, **3 Не** 11:1–17 (3 Не 11–26).

Указао се Џозефу Смиту, **ИЏС** 1:15–20.

Власт: Власт ће бити на Његовом рамену, **Иса** 9:6 (2 Не 19:6).

Исус је поучавао као онај који има власт, **Мт** 7:28–29 (Мк 1:22). Син Човечји има моћ на земљи да опрашта грехе, **Мт** 9:6. Исус заповедаше нечистим духовима с влашћу и они Га слушаху, **Мк** 1:27 (Лк 4:33–36). Исус је заредио дванаесторицу да имају моћ, **Мк** 3:14–15. Исусова реч беше моћна, **Лк** 4:32. Отац је поверио сав суд Сину, **Јн** 5:22, 27. Бог је помазао Исуса Светим Духом и моћу, **Дела** 10:38. Христ је био предодређен још пре постанка света, **1 Пет** 1:20 (Етер 3:14). Исус има кључеве од пакла и смрти, **Отк** 1:18.

Сви људи постају подложни Христу, **2 Не** 9:5. Исус Христ, Син Божји, Отац је неба и земље, Створитељ свега од почетка, **Хел** 14:12.

Христ дође по вољи Оца да чини вољу Његову, **УиЗ** 19:24. Исус је примио пунину славе Очеве; и примио је сву моћ, **УиЗ** 93:3–4, 16–17 (Јн 3:35–36).

Глава цркве: Христ је глава цркве, **Еф** 5:23 (Еф 1:22; 4:15). Он је глава телу, цркви, **Кол** 1:18.

Ово је црква моја, **Мос** 26:22 (Мос 27:13). Христ је био творац и извршитељ вере њихове, **Моро** 6:1–4.

Цркву ову сам установио, **УиЗ** 33:5 (3 Не 27:3–8).

Обележја и симболи Христови: Авељ принесе од првенаца из стада свога, **Пос** 4:4 (Мојсије 5:20). Узми сина свога јединца Исака, и принеси га на жртву, **Пос** 22:1–13 (Јаков 4:5). Господ је заповедио деци Израеловој да жртвују јагњад без мане, **Изл** 12:5, 21, 46 (Бр 9:12; Јн 1:29; 19:33; 1 Пет 1:19; Отк 5:6). Ово је хлеб који вам Господ даде да једете, **Изл** 16:2–15 (Јн 6:51). Удари стену, и изаћи ће вода из ње, да би народ могао да пије, **Изл** 17:6 (Јн 4:6–14; 1 Кор 10:1–4). Јарац ће однети на себи сва њихова безакоња, **Лев** 16:20–22 (Иса 53:11; Мос 14:11; 15:6–9). Мојсије подиже месингану змију да спаси оне који у њу погледају, **Бр** 21:8–9 (Јн 3:14–15; Алма 33:19; Хел 8:14–15). Јона је био у утроби китовој три дана, **Јона** 2:1 (Мт 12:40).

Ово је слика жртве Јединорођенца Очевог, **Мојсије** 5:4–8.

Појављивање Христово после смрти: Када је Исус устао прво се појавио Марији, **Мк** 16:9 (Јн 20:11–18). Исус је ходао и разговарао са двојицом ученика на путу за Емаус, **Лк** 24:13–34. Исус се указао апостолима, који су опипали Његове руке и ноге, **Лк** 24:36–43 (Јн 20:19–20). Исус се указао Томи, **Јн** 20:24–29. Исус се указао ученицима на мору Тиверијадском, **Јн** 21:1–14. Исус је служио четрдесет дана након свог васкрсења, **Дела** 1:2–3. Стефан је видео Исуса где стоји здесна Богу, **Дела** 7:55–56. Исус се указао Савлу, **Дела** 9:1–8 (ПЏС, Дела 9:7; Дела 26:9–17). Христа

је видело више од 500 људи, **1 Кор** 15:3–8.

Исус Христ се показује народу Нефијевом, **3 Не** 11:1–17. 2500 људи видеше и чуше Исуса, **3 Не** 17:16–25. Господ је походио Мормона, **Морм** 1:15.

Џозеф Смит и Сидни Ригдон су видели Исуса здесна Богу, **УиЗ** 76:22–23. Џозеф Смит и Оливер Каудери су видели Господа у храму у Киртланду, **УиЗ** 110:1–4.

Џозеф Смит је видео Исуса, **ИЏС** 1:15–17.

Предсмртно постојање Христово: Господ се указао Авраму, **Пос** 12:7 (Пос 17:1; 18:1; Авр 2:6–8). Господ је говорио с Мојсијем лицем у лице, **Изл** 33:11 (Понз 34:10; Мојсије 1:1–2). Видех Господа где седи на олтару, **Амос** 9:1.

У почетку, реч беше с Богом. И реч постаде тело, и пребиваше међу нама, **Јн** 1:1, 14 (1 Јн 1:1–3). Ја сам био пре него што се Аврам родио, **Јн** 8:58. Прослави ме славом коју имадох у теби пре него света беше, **Јн** 17:5.

Исаија заиста виде Откупитеља мога као што га видесмо ја и мој брат Јаков, **2 Не** 11:2–3. Сутра долазим ја на свет, **3 Не** 1:12–14. Христ беше пре него што свет постаде, **3 Не** 26:5 (Јн 6:62). Као што се указујем теби, указаћу се своме народу у телу, **Етер** 3:14–17.

Енох је видео Господа и ходао је с њим, **УиЗ** 107:48–49.

Љубљени Син мој, који беше мој љубљени и изабрани од почетка, **Мојсије** 4:2. Господ рече: Кога ћу послати? А одговори један који беше налик Сину Човечјем: Овде сам, мене пошаљи, **Авр** 3:27.

Преузимање имена Исуса Христа на нас: Нема другог имена којим бисмо се могли спасити, **Дела** 4:12 (2 Не 31:21). Апостоли се радоваше што су удостојени да подносе срам Његовог имена ради, **Дела** 5:38–42. Ово је заповест Његова, да верујемо у име Сина Његовог Исуса Христа, **1 Јн** 3:23.

Сведочите да сте вољни да на себе преузмете име Христово, крштењем, **2 Не** 31:13. Ја бих да преузмете на себе име Христово, **Мос** 5:6–12 (Мос 1:11). Ко год жељаше да на себе преузме име Христово, прикључиваше се цркви Божјој, **Мос** 25:23. Сви они који беху истински верници у Христа преузеше на себе име Христово, **Алма** 46:15. Врата небеска су отворена онима који поверују у име Исуса Христа, **Хел** 3:28. Благословен је онај који се у последњи дан нађе веран имену моме, **Етер** 4:19. Вољни су на себе преузети име Сина, **Моро** 4:3 (УиЗ 20:77).

Преузмите на себе име Христово, **УиЗ** 18:21–25.

Пример Исуса Христа: Ја вам дадох пример, **Јн** 13:15. Ја сам пут, истина и живот, **Јн** 14:6. Христ је пострадао за нас, остављајући нам пример, да идемо Његовим стопама, **1 Пет** 2:21.

Уколико човек не следи пример Сина Бога живога, не може бити спашен, **2 Не** 31:16. Ја бих да будете савршени као и ја, **3 Не** 12:48. Ово ћете увек гледати да чините, као што ја учиних, **3 Не** 18:6. Дадох вам пример, **3 Не** 18:16. Дела која видесте да ја чиним, чините и ви, **3 Не** 27:21, 27. Прави следбеници Исуса Христа биће попут Његова, **Моро** 7:48.

Пророштва о рођењу и смрти Исуса Христа: Девица ће затруднети и родиће сина, **Иса** 7:14 (1 Не 11:13–20). Из Витлејема ће изаћи владар Израелов, **Мих** 5:2.

Самуило Ламанац прориче о дану, ноћи, и дану у светлу; новој звезди; и о другим знацима, **Хел** 14:2–6. Самуило Ламанац прориче о тами, грмљавини и севању, и подрхтавању земље, **Хел** 14:20–27. Испуњавају се знаци Исусовог рођења, **3 Не** 1:15–21. Испуњавају се знаци Исусове смрти, **3 Не** 8:5–23.

Сведочанство дато о Исусу Христу: Павле је говорио да Исус јесте Христ, **Дела** 18:5. Чак и зли духови сведочаху да познају Исуса, **Дела** 19:15. Нико не може Исуса Господом назвати осим Светим Духом, **1 Кор** 12:3. Свако колено ће се поклонити и сваки језик

признати да је Исус Христ Господ, **Фил** 2:10–11.

Разговарамо о Христу, радујемо се у Христу, проповедамо о Христу, пророкујемо о Христу, **2 Не** 25:26. Мормонова књига треба да увери Јевреје и нејевреје да Исус јесте Христ, **2 Не** 26:12 (насловна страна Мормонове књиге). Пророци и Света писма сведоче о Христу, **Јаков** 7:11, 19. Тражите тог Исуса о коме пророци и апостоли писаху, **Етер** 12:41.

Видесмо Га и чусмо глас што сведочи да је Он Јединорођенац, **УиЗ** 76:20–24. Ово су вечни животи – познавати Бога и Исуса Христа, **УиЗ** 132:24.

Верујемо у Бога, вечног Оца, и Његовог Сина, Исуса Христа, **ЧВ** 1:1. Верујемо да ће Христ лично владати на земљи, **ЧВ** 1:10.

Слава Исуса Христа: Слава Господња испуни табернакул, **Изл** 40:34–38. Пуна је сва земља славе Његове, **Иса** 6:3 (2 Не 16:3). Слава Господња се подиже на теби, **Иса** 60:1–2.

Син Човечји ће доћи у слави Оца свога, **Мт** 16:27. Прослави ме славом коју имадох у теби пре него света беше, **Јн** 17:5.

Светац Израелов мора владати у великој слави, **1 Не** 22:24. Имасмо наду у слави његовој, **Јаков** 4:4. Син Божји долази у слави својој, **Алма** 5:50. Он све образложи, од почетка па док не буде дошао у слави својој, **3 Не** 26:3.

Моји апостоли ће стајати одевени у слави баш као што је моја, **УиЗ** 29:12 (УиЗ 45:44). Видесмо славу Синовљеву, здесна Оцу, **УиЗ** 76:19–23. Јован виде и посведочи о пунини славе моје, **УиЗ** 93:6 (Јн 1:14). Лице његово сијаше више од сјаја сунчевог, **УиЗ** 110:3.

Слава Његова беше на мени, и видех лице Његово, **Мојсије** 1:1–11. Ово је дело моје и слава моја, **Мојсије** 1:39.

Судија: Судиће свету праведно, **Пс** 9:8 (3 Не 27:16). Долази да суди земљи, **Пс** 96:13. Бог ће судити праведнику и опакоме, **Проп** 3:17. Судиће међу народима, **Иса** 2:4 (Мих 4:3; 2 Не 12:4). У праведности ће судити сиромасима, **Иса** 11:2–4.

Отац је поверио сав суд Сину, **Јн** 5:22. Ако ја судим, мој суд је прави, **Јн** 8:16. Он је од Бога заређен да буде судија и живима и мртвима, **Дела** 10:42 (2 Тим 4:1). Бог ће судити тајнама људским по Исусу Христу, **Рим** 2:16. Сви ћемо стати пред судијску столицу Христову, **Рим** 14:10 (2 Кор 5:10; Алма 12:12; Морм 3:20; 7:6; Етер 12:38; УиЗ 135:5).

Сви људи долазе Богу да им Он суди по истини и светости која је у њему, **2 Не** 2:10. Стани пред Бога да ти се суди према делима, **Алма** 5:15 (Алма 12:15; 33:22; 3 Не 27:14).

Бог и Христ су судије свима, **УиЗ** 76:68.

Хиљадугодишња владавина Христова: Власт ће Му бити на рамену, **Иса** 9:6 (2 Не 19:6). Пребиваћу у средини твојој, говори Господ, **Зах** 2:10–12 (Зах 14:9).

Бог ће дати Исусу престо оца Његова Давида, **Лк** 1:30–33. Христ ће владати у веке векова, **Отк** 11:15. Свеци ће владати с Христом хиљаду година, **Отк** 20:4 (УиЗ 76:63).

Због праведности народа, Сотона неће имати моћи, **1 Не** 22:26 (Отк 20:1–3).

Боравићу у праведности с људима на земљи хиљаду година, **УиЗ** 29:11 (УиЗ 43:29–30). Будите подложни властима које владају, док не завлада Он чије је право да влада, **УиЗ** 58:22 (1 Кор 15:25).

Христ ће лично владати на земљи, **ЧВ** 1:10 (Иса 32:1).

Исцелити, исцељења. *Такође видети* Помазати; Служење болеснима

Бити поново добро и здраво, и физички и духовно. Света писма садрже много примера чудесних исцељења од стране Господа и Његових ученика.

Ја сам Господ који те исцељује, **Изл** 15:26. Неман потопи себе у реци

Јордан седам пута и био је исцељен, **2 Цар** 5:1–14. Ранама Његовим ми смо исцељени, **Иса** 53:5 (Мос 14:5). Сунце праведности ће устати с исцељењем на крилима својим, **Мал** 4:2.

Исус је исцељивао свакојаке болести, **Мт** 4:23 (Мт 9:35). Дао им је моћ да исцељују свакојаке болести, **Мт** 10:1. Посла ме да исцелим скрушене у срцу, **Лк** 4:18.

Беху исцељивани моћу Јагњета Божјег, **1 Не** 11:31. Ако верујеш у откупљење Христово можеш бити исцељен, **Алма** 15:8. Он их све исцељиваше, **3 Не** 17:9.

Онај који има веру у мене да буде исцељен, биће исцељен, **УиЗ** 42:48. У име моје исцељиваће болесне, **УиЗ** 84:68.

Ми верујемо у дар исцељења, **ЧВ** 1:7.

ЈА ЈЕСАМ. *Такође видети*
Исус Христ; Јахве

Једно од имена Исуса Христа.

Бог рече Мојсију: Ја сам онај који ЈЕСАМ, **Изл** 3:14–15. Ја сам Господ, **Изл** 6:2–3.

Ја јесам пре него што се Аврам родио, **Јн** 8:56–59.

Послушај глас Исуса Христа, великог ЈА ЈЕСАМ, **УиЗ** 29:1 (УиЗ 38:1; 39:1).

Јагње Божје. *Такође видети*
Исус Христ; Пасха; Помирити, помирење

Спаситељево име које симболички представља Исуса као жртву принешену у нашу корист.

Вођен је као јагње на клање, **Иса** 53:7 (Мос 14:7).

Гле Јагњета Божјег, које односи грех света, **Јн** 1:29 (Алма 7:14). Откупљени сте скупоценом крвљу Христа, као пречиста јагњета, **1 Пет** 1:18–20. Достојно је Јагње што је заклано, **Отк** 5:12. Побеђујемо Сотону крвљу Јагњетовом, **Отк** 12:11.

Ови су избељени у крви Јагњетовој, због вере своје у њега, **1 Не** 12:11. Јагње Божје је Син Вечног Оца, и Спаситељ света, **1 Не** 13:40 (1 Не 11:21). Завапите Оцу у име Исусово, да бисте могли бити очишћени крвљу Јагњетовом, **Морм** 9:6 (Отк 7:14; Алма 34:36).

Син Човечји је Јагње заклано од постанка света, **Мојсије** 7:47.

Јаков, брат Господњи

У Новом завету, брат Господов (Гал 1:19) и Јосијин, Симонов, Јудин а имао је и неколико сестара (Мт 13:55–56; Мк 6:3; Јуда 1:1). Познат је и као Јаков Праведни и држао је важан положај у цркви у Јерусалиму (Дела 12:17; 15:13; 1 Кор 15:7; Гал 2:9–12). Вероватно је он написао посланицу Јаковљеву.

Посланица Јаковљева: Књига у Новом завету. Изворно је то било писмо намењено за дванаест племена Израелових расејаних унаоколо и вероватно је писано из Јерусалима. Посланица садржи неке јасне изјаве о практичној вери, укључујући и важан савет у 1. поглављу да ако некоме недостаје мудрости, нека иште помоћ од Бога (Јак 1:5–6; ИЈС 1:9–20). Поглавље 2 говори о вери и делима. Поглавља 3–4 говоре о потреби да се обузда језик и опомињу свеце да не говоре зло једни о другима. У поглављу 5 свеци се охрабрују да имају стрпљења и да позивају старешине за благослов када су болесни; говори и о благословима због помагања другима да се обрате.

Јаков, син Алфејев

Један од Дванаесторице апостола изабран од стране Исуса Христа за време његове смртничке службе (Мт 10:3; Мк 3:18; Лк 6:15; Дела 1:13).

Јаков, син Заведејев

Један од Дванаесторице апостола изабран од стране Исуса Христа за време Његове смртничке службе. Био је брат Јованов. Био је један од три апостола изабраних да буду с Исусом у неколико посебних прилика: приликом подизања кћери Јаирове (Мк 5:37),

приликом преображења (Мт 17:1; Мк 9:2; Лк 9:28), и у Гетсеманском врту (Мт 26:37; Мк 14:33). С Петром и Јованом, обновио је Мелхиседеково свештенство на земљи заредивши Џозефа Смита и Оливера Каудерија (УиЗ 27:12; 128:20; ИЏС 1:72).

Јаков, син Исаков. *Такође видети* Израел; Исав; Исак

Патријарх и пророк из Старог завета; млађи од синова близанаца Исака и Ревеке (Пос 25:19–26). Јаков је добио првенаштво свог брата Исава. То је било због Јаковљеве достојности и венчања у завету, док је Исав презрео своје првенаштво и венчао се ван завета (Пос 25:30–34; 26:34–35; 27; 28:6–9; Јев 12:16).

Ревека је сазнала од Господа да ће Исав служити Јакову, **Пос** 25:23. Купио је првенаштво од Исава, **Пос** 25:29–34. Усноу је мердевине до неба, **Пос** 28. Оженио се Лијом и Рахиљом, **Пос** 29:1–30. Имао је дванаесторицу синова и једну кћер, **Пос** 29:31–30:24; 35:16–20. Оженио се Валом и Зелфом, **Пос** 30:3–4, 9. Име му је промењено у Израел, **Пос** 32:28. Видео је Бога лицем у лице, **Пос** 32:30. Јосиф му је био миљеник, **Пос** 37:3. Отишао је у Египат са својом породицом, **Пос** 46:1–7. Благословио је своје синове и њихово потомство, **Пос** 49. Смрт његова, **Пос** 49:33.

Држао је заповести и данас је узвишен на престолу небеском, заједно с Аврамом и Исаком, **УиЗ** 132:37.

Јаков, син Лехијев. *Такође видети* Лехи, отац Нефијев

Пророк у Мормоновој књизи и аутор неколико беседа у књигама 2 Нефи и Јаков (2 Не 6–11; Јаков 1–7).

Књига Јаковљева: Трећа књига у Мормоновој књизи. У поглављу 1 говори се да је Нефи пренео записе Јакову а онда посветио Јакова и његовог брата Јосифа да буду свештеници и учитељи свом народу. У поглављима 2–4 се налазе беседе којим опомиње народ да буде морално чист. Јаков је поучавао и о доласку Месије који ће откупити народ и објаснио разлоге зашто Га неки у Израелу неће прихватити при Његовом доласку. Поглавља 5–6 садрже Јаковљево сведочанство и пророчку алегорију о историји и послању народа Израеловог. Поглавље 7 садржи запис о ученом бунтовнику који се звао Шерем, који је био савладан божанским Јаковљевим сведочанством.

Јанг, Бригам

Један од раних апостола у овом раздобљу и други председник Цркве Исуса Христа светаца последњих дана. Предводио је свеце из Навуа, у Илиноису, на запад у долину Солт Лејка и био је велики оснивач насеобина на западу Сједињених Држава.

Бригам Јанг је позван да буде председник над Дванаесторицом апостола, **УиЗ** 124:127. Бригам Јанг је похваљен за своје напоре и ослобођен будућих путовања у туђину, **УиЗ** 126. Господ је упутио Бригама Јанга како да организује свеце за њихову сеобу на запад, **УиЗ** 136. Бригам Јанг је био међу изабранима у духовном свету, **УиЗ** 138:53.

Јарам. *Такође видети* Ученик

Опрема стављена око врата животиња или људи да би заједно били упрегнути. Јарам Христов је симбол ученишта, док је јарам ропства симбол угњетавања.

Мој јарам је благ и бреме је моје лако, **Мт** 11:29–30. Не будите у истом јарму с неверницима, **2 Кор** 6:14. Не будите ухваћени у јарам ропства, **Гал** 5:1.

Никога не желимо да приведемо у јарам ропства, **Алма** 44:2.

Трпљење светаца је гвоздени јарам, јака веза, и ланци пакла, **УиЗ** 123:1–3, 7–8.

Јаред. *Такође видети* Јаредов брат; Јаредовци

Вођа из Мормонове књиге који је, са својим братом, у доба вавилонске куле предводио насељавање групе људи у обећану земљу на западној полулопти (Етер 1:33–2:1).

Јаред је замолио свог брата да се моли да Господ не побрка језик њиховим породицама и пријатељима, **Етер** 1:34–37. Путовали су до мора и пребивали тамо четири године, **Етер** 2:13. Пловили су у обећану земљу, **Етер** 6:4–12.

Јаредов брат. *Такође видети* Јаред; Јаредовци

Пророк у Мормоновој књизи. Он и његов брат су основали насеобину јаредовског народа након што су са групом људи у доба вавилонске куле дошли у обећану земљу на западној полулопти (Етер 1–6). Он је био човек тако велике вере да је говорио с Господом лицем у лице (УиЗ 17:1). Његова прича је записана у књизи Етеровој.

Брат Јаредов је био крупан и снажан човек, и високо повлашћен код Господа, **Етер** 1:34. Због своје вере, брат Јаредов је видео прст Господњи, **Етер** 3:6–9 (Етер 12:20). Христ је показао своје духовно тело брату Јаредовом, **Етер** 3:13–20. Никада не беше објављено нешто веће од оног што беше објављено брату Јаредовом, **Етер** 4:4. Брат Јаредов је упозоравао свој народ против монархије, **Етер** 6:22–23. Господ све показа брату Јаредовом, **Етер** 12:21. Брат Јаредов је био моћан у писању, **Етер** 12:24. Вером брат Јаредов помери гору Зерин, **Етер** 12:30.

Јаредовци. *Такође видети* Јаред; Јаредов брат; Мормонова књига

Народ у Мормоновој књизи који је потекао од Јареда, његовог брата, и њихових пријатеља (Етер 1:33–41). Њих је Бог водио од вавилонске куле у обе Америке, у обећану земљу (Етер 1:42–43; 2–3; 6:1–18). Упркос томе што је њихов народ у једном тренутку бројао милионе људи, сви су били уништени грађанским ратом изазваним опакошћу (Етер 14–15).

Јаром

У Мормоновој књизи, син Еноса и праунук Лехија. Држао је у поседу нефијске записе шездесет година, 420–361 год. п.н.е. (Енос 1:25; Јар 1:13). Био је верник који је изабрао да не бележи много тога у историјском запису (Јар 1:2).

Књига Јаромова: Ова књига у Мормоновој књизи садржи само петнаест стихова. Јаром је записао да су Нефијци наставили да живе по закону Мојсијевом и ишчекивали долазак Христов. Водили су их цареви, људи силни у вери. Напредовали су док су се обазирали на своје пророке, свештенике и учитеље.

Јафет. *Такође видети* Ноје, библијски патријарх

Најстарији син Ноја, пророка из Старог завета (Мојсије 8:12).

Ноју се родио Јафет, **Пос** 5:32 (Пос 6:10; Мојсије 8:12). Јафет и његова жена су ушли у Нојев ковчег, **Пос** 7:13. Јафет изађе из ковчега, **Пос** 9:18. Бог ће проширити Јафета, **Пос** 9:27.

Јахве. *Такође видети* Исус Христ; **ЈА ЈЕСАМ**

Заветно или право име Бога Израеловог. Оно представља „вечног ЈА ЈЕСАМ“ (Изл 3:14; Јн 8:58). Јахве представља предсмртног Исуса Христа који је дошао на свет као син Маријин (Мос 3:8; 15:1; 3 Не 15:1–5). Обично, када се реч *Господ* појављује у Старом завету, мисли се на „Јахву.“

Јахве је Христ: Јахве је био познат древним пророцима (Изл 6:3; Авр 1:16). Апостол Павле је поучавао да је Христ Јахве Старог завета (Изл 17:6; 1 Кор 10:1–4). Брат Јаредов у Мормоновој књизи је видео предсмртног

Христа и клањао му се (Етер 3:13–15). Морони је такође Христа звао „Јахве“ (Моро 10:34). У храму у Киртланду, Џозеф Смит и Оливер Каудери су видели васкрслог Јахве (УиЗ 110:3–4).

Јеванђелиста. *Такође видети* Патријарх, патријаршки; Патријаршки благослов

Онај који носи и објављује добре вести о јеванђељу Исуса Христа. Џозеф Смит је поучавао да је јеванђелиста био патријарх. Патријарси се позивају и заређују под вођством Дванаесторице апостола да дају посебне благослове који се називају патријаршки благослови.

Господ позива неке људе да буду апостоли, а неке пророци, и неке јеванђелисти, **Еф** 4:11. Чини дело јеванђелиста, **2 Тим** 4:5.

Верујемо у апостоле, пророке, пастире, учитеље, јеванђелисте, **ЧВ** 1:6.

Јеванђеља. *Такође видети* Јован, син Зеведејев; Лука; Марко; Матеј

Прве четири књиге у Новом Завету садрже четири записа или сведочанстава о Исусовом смртном животу и догађајима који се односе на његову службу. Написане од стране Матеја, Марка, Луке, и Јована, оне су забележена сведочанства о Христовом животу. Књига 3. Нефи у Мормоновој књизи је у много чему слична с ова четири новозаветна јеванђеља.

Књиге из Новог Завета су изворно писане на грчком. Грчка реч за *јеванђеље* значи „добра вест.“ Добра вест јесте да је Исус Христ учинио помирење које ће откупити сав људски род од смрти и наградити свакога према његовим делима (Јн 3:16; Рим 5:10–11; 2 Не 9:26; Алма 34:9; УиЗ 76:69).

Такође видети Усклађеност четири јеванђеља у додатку.

Јеванђеље. *Такође видети* План откупљења; Раздобље; Учење Христово

Божји план спасења, омогућен помирењем Исуса Христа. Јеванђеље укључује вечне истине и законе, завете, и обреде који су потребни људском роду да би поново ушао у присуство Божје. Бог је обновио пунину јеванђеља на земљи у 19. веку преко пророка Џозефа Смита.

Идите по целом свету и проповедајте јеванђеље, **Мк** 16:15.

Јасни и драгоцени делови јеванђеља Јагњетовог беху ускраћени, **1 Не** 13:32. Ово је јеванђеље моје, **3 Не** 27:13–21 (УиЗ 39:6).

Мормонова књига садржи пунину јеванђеља, **УиЗ** 20:8–9 (УиЗ 42:12). Ово је јеванђеље, **УиЗ** 76:40–43. Мелхиседеково свештенство служи јеванђеље, **УиЗ** 84:19. Свако ће чути пунину јеванђеља на сопственом језику, **УиЗ** 90:11. Син је проповедао јеванђеље духовима оних који су мртви, **УиЗ** 138:18–21, 28–37.

Јеванђеље се проповедало од почетка, **Мојсије** 5:58. Описани су прва начела и обреди јеванђеља, **ЧВ** 1:4.

Јеванђеље, обнова јеванђеља. *Видети* Обнова јеванђеља

Јевреји. *Такође видети* Израел; Јуда

Јевреји могу представљати (1) потомке Јудине, једног од дванаесторице синова Јаковљевих, (2) народ древног јужног, Јудиног царства, или (3) народ који упражњава веру, начин живота, и традицију Јудаизма било да су Јевреји по рођењу или не. Постао је обичај да се реч *Јеврej* користи за све потомке Јаковљеве, али је то погрешно. Треба да се односи само на царство Јудино, или, како се данас каже, на оне који су од племена Јудиног и оних који су са њима повезани.

Жезло се неће одвојити од Јуде док Силом не дође, **Пос** 49:10.

Јеванђеље Христово је моћ Божја на спасење, прво Јеврејина, **Рим** 1:16.

Подигнуће Господ пророка међу Јеврејима – и то Месију, **1 Не** 10:4. Када књига изађе из уста Јевреја, оно што је у њој беше јасно и чисто, **1 Не** 14:23.

Јевреји ће бити расејани међу све народе, **2 Не** 25:15. Јевреји су мој древни заветни народ, **2 Не** 29:4. Јевреји који су расејани ће почети да верују у Христа, **2 Не** 30:7. Јевреји ће одбацити камен на ком су могли градити, **Јаков** 4:14–16. Јевреји ће имати још једног сведока да Исус заиста беше Христ, **Морм** 3:20–21.

Два пророка ће бити подигнута јеврејском народу у последњим данима, **УиЗ** 77:15. Позивајте све народе, прво нејевреје, а потом Јевреје, **УиЗ** 133:8.

У тим данима биће великог страдања Јевреја, **ЈС – Мт** 1:18.

Јевреји, посланица Јеврејима. *Такође видети* Павле; Павлове посланице

Књига у Новом завету. Павле је писао ово писмо јеврејским члановима цркве како би их убедио да су значајна становишта Мојсијевог закона испуњена у Христу и да га је заменио виши јеванђеоски Христов закон. Када се Павле вратио у Јерусалим крајем своје треће мисије (око 60. год. н.е.), видео је да су многи Јевреји, чланови цркве још увек били посвећени Мојсијевом закону (Дела 21:20). Ово се догађало најмање десет година након што је на конференцији цркве у Јерусалиму одређено да неки обреди Мојсијевог закона нису неопходни за спасење нејеврејских хришћана. Очигледно, недуго након тога Павле је писао Јеврејима да би им њиховим Светим писмом и здравим расуђивањем показао зашто не би требало да упражњавају Мојсијев закон.

У поглављима 1 и 2 се објашњава да је Исус већи од анђела. У поглављима 3–7 се Исус упоређује с Мојсијем и са законом Мојсијевим и сведочи се о томе да је Он већи и од једног и од другог. Поучавао је и да је Мелхиседеково свештенство више од Аронового. У поглављима 8–9 се описује како Мојсијеви обреди припремају људе за Христову службу и на који начин је Христ посредник новог завета (Алма 37:38–45; УиЗ 84:21–24). У поглављу 10 се налази опомена да буду марљиви и верни. У поглављу 11 се налази проповед о вери. У поглављу 12 се дају опомене и шаљу поздрави. Поглавље 13 се односи на часну природу брака и важност послушности.

Јеврејски. *Такође видети* Израел

Семитски језик којим су говорила деца Израелова.

Јеврејским језиком су говорили Израелци све до свог повратка из вавилонског ропства, када је арамејски постао језик за свакодневну употребу. У Исусово време, јеврејски језик се користио од стране учених, у закону, и у верској литератури.

Јединородни. *Такође видети* Исус Христ; Рођен

Још једно име за Исуса Христа. Он је Јединородни Син Очев (Лк 1:26–35; Јн 1:14; 3:16; 1 Не 11:18–20; 2 Не 25:12; Алма 7:10; 12:33; Мојсије 7:62).

Јединство. *Такође видети* Бог, Божанство

Постати једно у мисли, жељи и намери, прво са нашим Небеским Оцем и Исусом Христом, а онда и са другим свецима.

Добро је за браћу да заједно пребивају у јединству, **Пс** 133:1.

Ја и Отац, једно смо, **Јн** 10:30 (УиЗ 50:43). Исус се молио да сви буду једно као што су Он и Отац једно, **Јн** 17:11–23 (3 Не 19:23). Преклињем вас да не буде подела међу вама, већ да будете савршено уједињени, **1 Кор** 1:10.

Одлучни будите, једне мисли и једног срца, уједињени у свему, **2 Не** 1:21. Свеци треба да имају срца своја повезана у јединству, **Мос** 18:21. Исус се молио за јединство међу нефијским ученицима, **3 Не** 19:23. Ученици беху уједињени у снажној молитви и посту, **3 Не** 27:1.

Отац, Син и Свети Дух једно су, **УиЗ** 20:27–28 (УиЗ 35:2; 50:43). Дужност је

твоја да се придружиш истинитој цркви, **УиЗ** 23:7. Шта год будете искали у вери, уједињени у молитви, примићете, **УиЗ** 29:6. Ако нисте једно, нисте моји, **УиЗ** 38:27.

Господ назва свој народ Сионом, јер беху једног срца и једног ума, **Мојсије** 7:18.

Једно. *Видети* Бог, Божанство; Јединство

Језавеља. *Такође видети* Ахав

Опака жена у Старом завету из земље Феникије. Била је жена Ахава (1 Цар 16:30–31), цара Израеловог који је владао док је Илија био пророк.

Удаја Језавеље за Ахава је више него било који други догађај утицала на рушење северног Израеловог царства; Језавеља је у Израел из своје земље унела најгоре облике клањања идолима и то на местима где се клањало Јахви (1 Цар 18:13, 19).

Језавеља је убила многе од Божјих пророка, **1 Цар** 18:4. Језавеља је покушала да убије Илију, **1 Цар** 19:1–3. Језавељина опакост се завршила њеном страшном смрћу, **2 Цар** 9:30–37.

Јездра

Старозаветни свештеник и писар који је извео неке од Јевреја из вавилонског ропства и одвео их назад у Јерусалим (Јездра 7–10; Нем 8; 12). Године 458. п.н.е. добио је дозволу од Артаксеркса, цара персијскога, да поведе у Јерусалим све јеврејске изгнанике који су вољни да пођу (Јездра 7:12–26).

Пре Јездриног времена, свештеници су имали потпуни надзор над читањем збирке Светих писама званих „закон." Јездра је помогао да Света писма постану доступна сваком Јевреју. Отворено читање „књиге закона" најзад је постало средиште живота јеврејског народа. Вероватно су Јездрина највећа поучавања дошла услед његовог примера да своје срце припреми да тражи Божји закон, да га поштује, и да њиме поучава друге (Јездра 7:10).

Књига Јездрина: У поглављима 1–6 су описани догађаји који су се десили шездесет до осамдесет година пре него што је Јездра стигао у Јерусалим – Киров проглас 537. год. п.н.е. и повратак Јевреја под Зоровавељем. У поглављима 7–10 показано је како је Јездра отишао у Јерусалим. Он је, са својим сапутницима, постио и молио се за заштиту. У Јерусалиму су они нашли многе Јевреје који су раније отишли у Јерусалим са Зоровавељем и оженили се женама које нису у завету и тако се укаљали. Јездра се молио за њих и ставио их је под завет да се разведу од ових жена. Касније Јездрина историја се налази у Књизи Немијиној.

Језекија

Праведни цар јудејског народа у Старом завету. Владао је двадесет девет година, у време када је Исаија био пророк у Јуди (2 Цар 18–20; 2 Дн 29–32; Иса 36–39). Исаија му је помогао да реформише цркву и државу. Сузбио је идолопоклонство и поново успоставио храмске службе. Језекију је продужен живот петнаест година преко молитве и вере (2 Цар 20:1–7). Почетак његове владавине био је напредан, али је његова побуна против цара асирског (2 Цар 18:7) изазвала двоструку асирску најезду: прва је описана у Књизи пророка Исаије 10:24–32, друга у Другој књизи о царевима 18:13–19:7. У другој најезди, Јерусалим је спашен од стране анђела Господњег (2 Цар 19:35).

Језекиљ

Пророк који је написао књигу Језекиљеву у Старом завету. Био је свештеник из породице Садокове и један од јеврејских затвореника које је извео Навуходоносор. Боравио је у јеврејском изгнанству у Вавилону и пророковао је двадесет две године, у периоду од 592. до 570. год. п.н.е.

Књига пророка Језекиља: Књига

Језекиљева се може поделити на четири дела. У поглављима 1–3 се говори о виђењу Божјем и Језекиљевом позиву да служи; у поглављима 4–24 се говори о осудама Јерусалиму и зашто су дате; у поглављима 25–32 проглашавају се осуде народима; и у поглављима 33–48 забележена су виђења Израела последњих дана.

Језик. *Такође видети* Језици, дар језика

Речи, писане или изговорене, састављене у одређеном облику да би се пренела информација, мисао, и идеје. Начин на који користимо језик показује која осећања имамо према Богу и другим људима. Код другог доласка Исуса Христа, Господ ће читавом људском роду дати чист језик (Соф 3:8–9).

Симбол говора. Свеци треба да обуздавају своје језике, што значи да обуздавају свој говор. *Језик* се може односити и на језике народа. На крају, свако колено ће се поклонити и сваки језик признати Бога (Иса 45:23; Рим 14:11).

На целој земљи беше једног језика, **Пос** 11:1. Господ је побркао језик на целој земљи, **Пос** 11:4–9. Задржи језик свој од зла, **Пс** 34:13 (1 Пет 3:10). Ко чува уста своја и језик свој, чува душу своју од невоља, **ПСол** 21:23.

Свако их је чуо где говоре на његовом језику, **Дела** 2:1–6. Ако неко не зауздава језик свој, узалуд му вера његова, **Јак** 1:26. Ако неко не вређа речима, савршен је човек, **Јак** 3:1–13. Јеванђеље ће се проповедати сваком народу, колену, језику и свим људима, **Отк** 14:6–7 (2 Не 26:13; Мос 3:13, 20; УиЗ 88:103; 112:1).

Господ Говори људима на језику њиховом, **2 Не** 31:3 (УиЗ 1:24). Венијамин је учио своје синове језику очева његових, да могу постати разумни људи, **Мос** 1:2–5. Господ дарује свим народима, из народа њиховог и језика, да поучавају реч Његову, **Алма** 29:8. Ове плоче ће ићи сваком народу, колену, језику и свим људима, **Алма** 37:4.

Прими реч моју, а онда ће ти се језик одрешити, **УиЗ** 11:21. Онај чија је реч кротка и поучна, такав је од Бога ако се покори обредима мојим, **УиЗ** 52:16. Свако ће чути пунину јеванђеља на сопственом језику, **УиЗ** 90:11. Упознајте се са језицима, наречјима, и људима, **УиЗ** 90:15.

Адам и његова деца су имали језик који је чист и неукаљан, **Мојсије** 6:5–6, 46. Бог даде Еноху велику моћ језика, **Мојсије** 7:13.

Језици, дар језика. *Такође видети* Дарови Духа; Језик

Дар Светог Духа који омогућава надахнутим особама да говоре, разумеју или тумаче непознате језике. Верујемо у дар језика (ЧВ 1:7).

Напуните се сви Светога Духа и почеше говорити другим језицима, **Дела** 2:4. Онај који говори непознатим језиком, не говори људима него Богу, **1 Кор** 14:1–5, 27–28. Језици су за знак онима који не верују, **1 Кор** 14:22–28.

Онда долази крштење огњем и Светим Духом, а онда можете говорити језиком анђеоским, **2 Не** 31:13–14. Амалеки је све опомињао да верују у дар говорења језицима, **Омни** 1:25.

Некима се даје да говоре језицима; а другима да тумаче језике, **УиЗ** 46:24–25 (1 Кор 12:10; Моро 10:8, 15–16). Нека се дар језика излије, **УиЗ** 109:36.

Јелисавета. *Такође видети* Јован Крститељ

У Новом завету, жена Заријина, мајка Јована Крститеља, и рођака Маријина (Лк 1:5–60).

Јелисије

Старозаветни пророк из северног Израеловог царства и поуздани саветник неколико царева тог царства.

Јелисије је имао нежну и срдачну нарав, без велике жестине по којој је његов господар Илија пророк био препознатљив. Његова истакнута чуда

(2 Цар 2–5; 8) сведоче да је заиста примио Илијину моћ када је као пророк наследио Илију (2 Цар 2:9–12). На пример, исцелио је воду горког извора, раставио је воде реке Јордан, умножио је удовичино уље, подигао је дечака из мртвих, исцелио је човека од губе, учинио је да гвоздена секира исплива, ударио је Сиријце слепилом (2 Цар 2–6). Његова служба је трајала више од педесет година за време владавине Јорама, Јуја, Јоахаза и Јоаса.

Примио је плашт Илијин, **2 Цар** 2:13. Умножио је удовичино уље, **2 Цар** 4:1–7. Подигао је сина жене Сунамке из мртвих, **2 Цар** 4:18–37. Исцељује Немана, Сиријца, **2 Цар** 5:1–14. Ослепио је сиријске војнике, и очи слуге његовог беху отворене, **2 Цар** 6:8–23.

Јеремија. *Такође видети* Плач Јеремијин

Пророк из Старог завета који се родио у свештеничкој породици и пророчао је у Јуди од 626. до 586. год. п.н.е. Живео је приближно времену других великих пророка: Лехија, Језекиља, Осије и Данила.

Јеремија је у предсмртном животу заређен да буде пророк (Јер 1:4–5). Као пророк, за време од приближно четрдесетак година поучавао је против идолопоклонства и неморалности међу јеврејским народом (Јер 3:1–5; 7:8–10). Морао је да се сусреће са непрестаним непријатељством и увредама (Јер 20:2; 36:18–19; 38:4). Након пада Јерусалима, Јевреји који су избегли у Египат су повели Јеремију са собом (Јер 43:5–6), где су га, према предању, каменовали до смрти.

Књига пророка Јеремије: Поглавља 1–6 садрже пророштва дата за време владавине Јосије.У поглављима 7–20 се налазе пророштва из времена Јоакимовог. Поглавља 21–38 се односе на владавину Седекије. Поглавља 39–44 садрже пророштва и описују историјске догађаје након пада Јерусалима. Поглавље 45 садржи обећање Варуху, његовом писару, да ће Варухов живот бити сачуван. Коначно, поглавља 46–51 садрже пророштва о страним народима. Поглавље 52 је историјски закључак. Нека од Јеремијиних пророштава су се налазила на Лавановим месинганим плочама које је сачувао Нефи (1 Не 5:10–13). Јеремија је и друга два пута поменут у Мормоновој књизи (1 Не 7:14; Хел 8:20).

Књига пророка Јеремије садржи и сазнање о човечијем предсмртном постојању и Јеремијином предодређењу (Јер 1:4–5); пророштво о повратку Израела из његовог расејаног стања, сакупљањем једног из града а двојице из породице у Сион, угодну земљу где ће Израел и Јуда боравити у сигурности и миру (Јер 3:12–19); и пророштво о Господњем сакупљању Израела из северних земаља слањем много „рибара“ и „ловаца“ да их нађу (Јер 16:14–21). Овај догађај последњих дана биће чак и већи у односу на Мојсијево извођење Израела из Египта (Јер 16:13–15; 23:8).

Јерихон

Утврђен град у долини реке Јордана, 245 метара испод нивоа мора. Јерихон је у близини места где су Израелци прешли реку када су први пут дошли у обећану земљу (ИНа 2:1–3; 3:16; 6).

Израелци бише битку за Јерихон, **ИНа** 6:1–20. Исус Навин прокле Јерихон, **ИНа** 6:26 (1 Цар 16:34). Јерихон је био на територији одређеној за Венијамина, **ИНа** 18:11–12, 21.

Господ је посетио Јерихон на свом последњем путовању у Јерусалим, **Мк** 10:46 (Лк 18:35; 19:1).

Јеровал. *Такође видети* Гедеон (Стари завет)

Име дато Гедеону у Старом завету након што је уништио олтар Валу (Суд 6:32; 7:1; 9; 1 Сам 12:11).

Јеровоам

У Старом завету, Јеровоам је био први цар северног дела раздељеног

Израела. Био је члан племена Јефремовог. Опаки Јеровоам је предводио буну против дома Јудиног и породице Давидове.

Јеровоам је поставио идоле народу у Ветиљу и Дану, **1 Цар** 12:28–29. Ахија укорава Јеровоама, **1 Цар** 14:6–16. Јеровоам је запамћен по томе да је навукао страшан грех на Израел, **1 Цар** 15:34 (1 Цар 12:30).

Јерусалим

Град који се налази у данашњем Израелу. То је најзначајнији град у библијској историји. Нека од најсветијих места за Хришћане, Јевреје и Муслимане се налазе у овом граду и редовно га посећују многи искрени верници. Често се назива светим градом.

Некад познат као Салим (Пос 14:18; Пс 76:2), Јерусалим је био јевусејски град док није поробљен од стране Давида (ИНа 10:1; 15:8; 2 Сам 5:6–7), који га је начинио престоницом. До тада је увек служио као горско утврђење, око 800 метара изнад нивоа мора. Окружен је великим долинама са свих страна осим са северне.

За време своје владавине у Јерусалиму цар Давид је користио дрвену палату. Међутим, за време владавине Соломуна народ је учинио пуно тога да би улепшао град, укључујући изградњу цареве палате и храма.

Након што се царство разделило на Израел и Јуду, Јерусалим је остао престоница Јуде. Често су га нападале освајачке војске (1 Цар 14:25; 2 Цар 14:13; 16:5; 18–19; 24:10; 25). Под Језекијем, Јерусалим је постао центар богоштовља али је делимично уништен 320, 168. и 65. год. п.н.е. Ирод је обновио зидине и храм, али су га 70. год. н.е. Римљани потпуно уништили.

Мелхиседек је био цар Салимски, **Пос** 14:18 (Јев 7:1–2). Исаија је позивао Јерусалим да обуче красне хаљине, **Иса** 52:1. Реч Господња је изашла из Јерусалима, **Мих** 4:2.

Христ јадикује над судбином Јерусалима, **Мт** 23:37–39 (Лк 13:34). Јерусалим је град живога Бога, **Јев** 12:22.

Јерусалим би требало да буде уништен ако се не покаје, **1 Не** 1:4, 13, 18 (2 Не 1:4; Хел 8:20). Јерусалим ће поново бити настањен након уништења, **3 Не** 20:46. Јерусалим ће бити сграђен поново, **Етер** 13:5.

Христ је упозоравао свеце последњих дана као што је упозоравао народ Јерусалима, **УиЗ** 5:20. Они који су од Јуде нека беже у Јерусалим, **УиЗ** 133:13. Господ ће говорити из Јерусалима, **УиЗ** 133:21.

Јерусалим, нови. *Видети* Нови Јерусалим; Сион

Јесеј. *Такође видети* Давид

У Старом завету, отац Давидов и предак Христов и свих царева јудејских.

Рутин син Овид, био је Јесејев отац, **Рута**4:17, 22. Јесејеви преци пребројани све до Јуде, **1 Дн** 2:5–12 (Мт 1:5–6).

Јестира

Жена велике вере и централна личност Књиге о Јестири.

Књига о Јестири: Књига у Старом завету која садржи причу о изузетној храбрости царице Јестире приликом спасавања свог народа од уништења.

У поглављима 1–2 се говори о томе како је Јестира, јеврејска жена и усвојена кћер Јевреjина по имену Мардохеј, изабрана за царицу Персије због своје лепоте. У поглављу 3 је објашњено да је Аман, поглавар царевог суда, мрзео Мардохеја и издао је проглас да се сви Јевреји побију. У поглављима 4–10 се говори како је Јестира, уз огроман сопствени ризик, открила своју народност цару и издејствовала да се проглас повуче.

Јефрем. *Такође видети* Израел; Јосиф, син Јаковљев; Манасија; Мормонова књига

У Старом завету, други син Јосифа и Асенете (Пос 41:50–52; 46:20).

Супротно традицији, Јефрем је примио благослов првенаштва уместо Манасије, који је био старији син (Пос 48:17–20). Јефрем је постао отац племена Јефремовог.

Племе Јефремово: Јефрему је дато првенаштво у Израелу (1 Дн 5:1–2; Јер 31:9). У последњим данима њихова повластица и одговорност је да носе свештенство, проносе поруку обновљеног јеванђеља свету, и подижу барјак како би сакупили расејани Израел (Иса 11:12–13; 2 Не 21:12–13). Деца Јефремова ће крунисати славом оне из северних земаља који се буду вратили у последње дане (УиЗ 133:26–34).

Дрво Јефремово или Јосифово: Запис једне групе из племена Јефремовог која је из Јерусалима одведена у Америку око 600. год. п.н.е. Записи ове групе познати су као дрво Јефремово или Јосифово, или Мормонова књига. То дрво и дрво Јудино (Библија) чине јединствено сведочанство о Господу Исусу Христу, Његовом васкрсењу, и Његовом дивном делу међу онима из оба дела дома Израеловог.

Огранак Јефремов ће бити откинут и писаће друго сведочанство о Христу, ПЈС, Пос 50:24–26, 30–31. Дрво Јудино и дрво Јосифово ће постати једно, **Јез** 37:15–19.

Записи Јудини и Јосифови ће срасти, **2 Не** 3:12. Господ говори многим народима, **2 Не** 29.

Кључеви записа са дрвета Јефремовог су поверени Мороније, **УиЗ** 27:5.

Јов

У Старом завету, праведан човек који је трпео ужасне невоље зато што је остао истрајан вери у Бога. Прича о њему је написана у књизи о Јову.

Књига о Јову: Иако књига говори о Јововом трпљењу, она не даје потпуни одговор на питање зашто је Јов (или било која друга особа) морао да трпи бол и губитак своје породице и добара. Књига појашњава да имати невоље не значи претежно да је особа згрешила. Господ може користити невољу ради стицања искуства, дисциплиновања, и ради поучавања исто као и ради кажњавања (УиЗ 122).

Књига се може поделити на четири дела. Поглавља 1–2 су увод у причу. У поглављаима 3–31 налази се више разговора између Јова и три пријатеља. Поглавља 32–37 садрже говоре Елива, четвртог пријатеља, који осуђује Јова за разлоге који су другачији од оних прва три пријатеља. Поглавља 38–42 завршавају књигу са уверавањем Јова да је његов животни пут био исправан још од почетка.

Књига о Јову поучава да ако особа на исправан начин познаје Бога и живи животом који је прихватљив Богу, имаће већу могућност да истраје у искушењима која му долазе. Јовова неисцрпна вера је испољена и приликом узвика: „Да ме и убије, опет ћу се уздати у њега“ (Јов 13:15). Јов се помиње и у књизи пророка Језекиља 14:14; Јак 5:11; Учењу и заветима 121:10.

Јован Крститељ. *Такође видети* Ароново свештенство; Илија

Син Заније и Јелисавете у Новом завету. Јован је послат да припреми људе како би примили Месију (Јн 1:19–27). Држао је кључеве Ароновог свештенства и крстио је Исуса Христа.

Исаија и други су прорицали о Јованновом послању, **Иса** 40:3 (Мал 3:1; 1 Не 10:7–10; 2 Не 31:4).

Бачен је у тамницу и одрубљена му је глава, **Мт** 14:3–12 (Мк 6:17–29). Гаврило проглашава Зарији Јованово крштење и службу, **Лк** 1:5–25. Исус је поучавао да је Јован Крститељ био велики пророк, **Лк** 7:24–28. Препознао је Исуса као Сина Божјег, **Јн** 1:29–34. Јованови ученици постају Исусови ученици, **Јн** 1:25–29, 35–42 (Дела 1:21–22). Није чинио чуда, **Јн** 10:41.

Као васкрсло биће, послат је да зареди Џозефа Смита и Оливера

Каудерија у Ароново свештенство, **УиЗ** 13 (УиЗ 27:7–8; ИЦС 1:68–72). Био је заређен од анђела Божјег када је био стар осам дана, **УиЗ** 84:28.

Јован, син Зеведејев. *Такође видети* Апостол; Јеванђеља; Мелхиседеково свештенство; Откривење Јованово; Пренесена бића

Један од Дванаесторице апостола у Новом завету, син Зеведејев и брат Јаковљев. У својој младости био је рибар (Мк 1:17–20). Он је вероватно неименовани ученик кога је Јован Крститељ поменуо у Јеванђељу по Јовану 1:40. Касније је примио позив да буде ученик Исуса Христа (Мт 4:21–22; Лк 5:1–11). Написао је Јеванђеље по Јовану, три посланице, и књигу откривења. Био је један од тројице који су били с Господом при подизању Јаирове кћери (Мк 5:35–42), на Гори преображења (Мт 17:1–9), и у Гетсеманији (Мт 26:36–46). У својим записима говори о себи као о ученику кога је Исус љубио (Јн 13:23; 21:20) и као о „другом ученику" (Јн 20:2–8). Исус је прозвао њега и његовог брата Воанергес, што значи „синови грома" (Мк 3:17). Често је помињан у записима о распећу и васкрсењу (Лк 22:8; Јн 18:15; 19:26–27; 20:2–8; 21:1–2). Јован је касније протеран на Патам, где је написао Књигу откривења (Отк 1:9).

Јован се често помиње у откривењима последњих дана (1 Не 14:18–27; 3 Не 28:6; Етер 4:16; УиЗ 7; 27:12; 61:14; 77; 88:141). Ови стихови потврђују Јованов библијски запис, а дају и увид о његовој величини и важности дела које му је Господ поверио да изврши на земљи у време Новог завета и у време последњих дана. Света писма последњих дана појашњавају да Јован није умро него му је дозвољено да остане на земљи као служитељ све до Господњег другог доласка.(Јн 21:20–23; 3 Не 28:6–7; УиЗ 7).

Посланице Јованове: Мада писац ових трију посланица није себе именовао, стил писања јако сличи стилу апостола Јована тако да се претпоставља да је он написао све три посланице.

Прва посланица Јованова 1 опомиње свеце да граде заједништво са Богом. У поглављу 2 се истиче да свеци упознају Бога преко послушности и поучава да не треба да љубе свет. У поглављу 3 се сви позивају да постану деца Божја и да љубе једни друге. Упоглављу 4 се објашњава да је Бог љубав и да пребива у онима који га љубе. Упоглављу 5 се објашњава да су свеци рођени од Бога вером у Христа.

Друга посланица Јованова је слична првој посланици Јовановој. У њој се Јован радује због верности деце „изабране жене."

У трећој посланици Јовановој се даје похвала особи по имену Гај, због његове верности и помоћи онима који љубе истину.

Јеванђеље по Јовану: У овој књизи из Новог завета, апостол Јован сведочи да (1) Исус јесте Христ или Месија и (2) да је Исус Син Божји (Јн 20:31). Догађаји из Исусовог живота које он описује су пажљиво одабрани и припремани с тим у виду. Књига почиње с изјавом о Христовом статусу у предсмртном постојању. Био је са Богом, Он је био Бог, и био је Створитељ свега. Родио се у телу као Јединорођени Син Очев. Јован описује пут Исусове службе, и потпуно истиче Његову божанску природу и Његово васкрсење из мртвих. Јасно тврди да је Исус Син Божји, посведочен путем чуда, путем сведока, путем пророка, и путем гласа свога. Јован поучава упоређујући светло и таму, истину и лаж, добро и зло, Бога и ђавола. Вероватно не постоји ниједан други запис у коме је светост Исусова и невера јеврејских владара тако јасно описана.

Јован је углавном писао о Христовој служби у Јудеји, посебно о последњој недељи Његове службе у смртном телу, док су Матеј, Марко и Лука

писали о Његовој служби у Галилеји. Неки детаљи из ове књиге јеванђеља су појашњени откривењима последњих дана (УиЗ 7 и УиЗ 88:138–141).

За списак догађаја из Спаситељевог животе који су описани у Јеванђељу по Јовану, погледати Усклађеност четири јеванђеља у додатку.

Књига откривења: Видети Откривење Јованово

Јоило

Пророк у земљи Јудиној у Старом завету. Не зна се тачно време када је живео – могуће је да је живео отприлике између владавине Јоаса, нешто пре 850. год. п.н.е. и повратка племена Јудиног из ропства у Вавилону.

Књига пророка Јоила: Књига се усредсређује на пророштво које је Јоило имао након што је земља Јудина била ударена жестоком сушом и најездом скакаваца. (Јоило 1:4–20). Јоило је уверавао народ да ће кроз покајање поново примити благослове Божје (Јоило 2:12–14).

У поглављу 1 се налази позив на свечани скуп у дому Господњем. У поглављу 2 се говори о ратовима и пустоши који ће претходити хиљадугодишњици. У поглављу 3 се говори о последњим данима и потврђује се да ће сви народи бити у рату али да ће на крају Господ пребивати у Сиону.

Петар је цитирао Јоилово пророштво о изливању Духа на дан педесетнице (Јоило 2:28–32; Дела 2:16–21). Анђео Морони је исте ове стихове цитирао Џозефу Смиту (ИЏС 1:41).

Јона. *Такође видети* Ниневија

Пророк из Старог завета који је позван од Господа да проповеда покајање граду Ниневији (Јона 1:1–2).

Књига пророка Јоне: Књига у Старом завету која говори о једном догађају из Јониног живота. Јона вероватно није био писац те књиге. Главна идеја књиге о Јони је да Јахве влада свугде и не ограничава своју љубав на поједине народе и људе.

У поглављу 1, Господ позива Јону да проповеда Ниневији. Уместо да учини како му је Господ заповедио, Јона је побегао бродом и прогутао га је кит. У поглављу 2, Јона се молио Господу, и кит га је испљунуо на суву земљу. У поглављу 3 је забележино да је Јона отишао у град Ниневију и прорицао о његовом паду. Ипак се народ покајао. У поглављу 4, Господ је укорио Јону јер је био љут због тога што је Господ сачувао народ.

Исус је поучавао да је чињеница да је Јону прогутао кит служила као наговештај Исусове смрти и васкрсења (Мт 12:39–40; 16:4; Лк 11:29–30).

Јонатан. *Такође видети* Давид; Саул, цар Израелов

У Старом завету, син Саула, цара Израеловог. Јонатан је био близак Давидов пријатељ (1 Сам 13–23; 31).

Јордан, река

Река Јордан тече из Галилејског мора у Мртво море. Река је 160 километара дугачка и формирана је спајањем неколико потока који теку са горе Хермон. То је најважнија река у Израелу.

Два важна догађаја повезана са овом реком су: Господње раздвајање реке ради преласка Израела (ИНа 3:14–17) и крштење Исуса Христа (Мт 3:13–17; 1 Не 10:9).

Јосафат

У Старом завету, верни цар Јуде (1 Цар 15:24; 22).

Јосија

Праведни цар Јуде од 641–610 год. п.н.е. (2 Цар 22–24; 2 Дн 34–35). За време његове владавине нађена је књига закона у дому Господњем (2 Цар 22:8–13).

Јосиф из Ариматеје

Јосиф из Ариматеје је био члан

скупштине, ученик Христов, и богат и веран Израелац који није узео удела у осуђивању нашег Господа. Након распећа, Јосиф је учинио да се Господово тело увије у ланену хаљину и положио га је у своју сопствену гробницу исклесану у стени (Мт 27:57–60; Мк 15:43–46; Лк 23:50–53; Јн 19:38–42).

Јосиф, муж Маријин. *Такође видети* Исус Христ; Марија, мајка Исусова

Муж Марије, мајке Исусове. Јосиф је био потомак Давидов (Мт 1:1–16; Лк 3:23–38) и живео је у Назарету. Био је заручен са Маријом. Управо пре њиховог венчања, Марију је посетио анђео Гаврило, који је најавио да је Марија изабрана да буде мајка Господња (Лк 1:26–35). Јосиф је такође примио откривење о овом Божанском рођењу (Мт 1:20–25).

Марија је била Исусов једини земаљски родитељ јер је Бог Отац био Исусов отац. Јевреји су ипак сматрали Јосифа Исусовим оцем, и према Исусу су се тако и опходили (Лк 2:48, 51). Упозорен у сновима са небеса, Јосиф је заштитио живот малог Исуса бежећи у Египат (Мт 2:13–14). Након Иродове смрти, анђео је упутио Јосифа да дечака Христа врати у Јерусалим (Мт 2:19–23).

Јосиф, син Јаковљев. *Такође видети* Израел; Јаков, син Исаков

У Старом завету, син првенац Јакова и Рахиље (Пос 30:22–24; 37:3).

Јосиф је стекао првенаштво у Израелу зато што је Рувим, син првенац Јаковљеве прве жене, изгубио ту повластицу због преступа (1 Дн 5:1–2). Због своје достојности, Јосиф је, као син првенац Јаковљеве друге жене био први у реду да прими тај благослов. Јосиф је примио благослов од свог оца након чега је Јаков умро (Пос 49:22–26).

Јосиф је био човек изузетног карактера, „пажљива и мудра“ особа (Пос 41:39). Његово одбијање Петефријеве жене је пример вере, чедности и личног поштења (Пос 39:7–12). У Египту, када је Јосиф открио свој прави идентитет својој браћи, захвалио им се уместо да их криви због начина на који су се опходили према њему. Веровао је да су њихови поступци помогли да се испуни Божја воља (Пос 45:4–15).

Откривења последњих дана откривају важну мисију Јосифове породице у последњим данима (ПЦС, Пос 50:24–38 [Додатак]; 2 Не 3:3–24; 3 Не 20:25–27).

Јаков веома љубљаше Јосифа и начини му шарену хаљину, **Пос** 37:3. Због љубоморе Јосифова браћа су га замрзела и сковала заверу да га убију, али су га уместо тога продали трговцима, који су били на свом путу за Египат, **Пос** 37:5–36. У Египту, Господ је потпомогао Јосифа и он је постао управитељ у Петефријевом дому, **Пос** 39:1–4. Петефријева жена је лагала, говорећи да је Јосиф покушао да је напаствује; Јосифа су погрешно осудили и стрпали га у тамницу, **Пос** 39:7–20. Јосиф тумачи снове Фараоновог главног пехарника и пекара, **Пос** 40. Фараон је показао наклоност према Јосифу јер је Јосиф протумачио један од Фараонових снова; поставио је Јосифа за владара над Египтом, **Пос** 41:14–45. Родили су се Јефрем и Манасија, **Пос** 41:50–52. Јосиф се поново спојио са својим оцем и браћом, **Пос** 45–46. Јосиф је умро у Египту у старости од 110 год, **Пос** 50:22–26.

Јосифов штап. *Видети* Јефрем – Дрво Јефремово или Јосифово; Мормонова књига

Јотор. *Такође видети* Мојсије

Принц и свештеник мадијански из Старог завета који је Мојсију пружио дом након што је побегао из Египта. Називан је и Рагуило (Изл 2:18). Мојсије се касније оженио Јоторовом кћери Сефором (Изл 3:1; 4:18; 18:1–12). Јотор је поучио Мојсија да подели дужности (Изл 18:13–27). Мојсије је од

Јотора примио Мелхиседеково свештенство (УиЗ 84:6–7).

Јуда. *Такође видети* Библија; Израел; Јевреји

У Старом завету, четврти син Јакова и Лије (Пос 29:35; 37:26–27; 43:3, 8; 44:16; 49:8). Јаков је благословио Јуду да буде истински вођа међу синовима Јаковљевим и да ће Силом (Исус Христ) бити његов потомак (Пос 49:10).

Племе Јудино: Племе Јудино је преузело вођство након насељавања у Ханан. Главни његов ривал било је племе Јефремово. Мојсије је благословио племе Јудино (Понз 33:7). Након владавине Соломуна, племе Јудино постало је царство Јудино.

Царство Јудино: У доба владавине Ровоама некадашња Соломунова сувереност је подељена на два одвојена царства, углавном због љубоморе између племена Јефремовог и Јудиног. Јужно царство, или царство Јудино, састојало се из племена Јудиног и већег дела племена Венијаминовог. Јерусалим је био њихова престоница. Углавном, било је верније у поклоњењу Јахви од северног царства. Јудино царство је у мањој мери било изложено нападима са севера и истока, а врховна власт била је у рукама породице Давидове све до доспећа у вавилонско ропство. Царство Јудино је наставило са постојањем још 135 год. након пада бројнијег и снажнијег Израеловог царства.

Дрво Јудино: Ово се односи на Библију као запис дома Јудиног (Јез 37:15–19).У последњим данима, када се сакупе различити огранци дома Израеловог, њихови свети записи ће такође бити спојени. Ови записи Светих писама допуњују једни друге и чине јединствено сведочанство да Исус јесте Христ, Бог Израелов и Бог читаве земље (ПЦИС, Пос 50:24–36 [Додатак]; 2 Не 3; 29).

Јуда Искариотски

Један од Дванаесторице апостола Исуса Христа у Новом завету (Мт 10:4; Мк 14:10; Јн 6:71; 12:4). Његов надимак значи „човек из Кириота.“ Био је из племена Јудиног и био је једини апостол који није био Галилејац. Јуда је издао Господа.

Примио је тридесет сребрњака да би предао Христа једном од врховних свештеника, **Мт** 26:14–16 (Зах 11:12–13). Издао је Господа пољупцем, **Мт** 26:47–50 (Мк 14:43–45; Лк 22:47–48; Јн 18:2–5). Обесио се, **Мт** 27:5. Сотона је ушао у Јуду, **Лк** 22:3 (Јн 13:2, 26–30). Давид је говорио о Јудином издајству Исуса, **Дела** 1:16 (Пс 41:9).

Јуда, брат Исусов

У Новом завету, један од Исусове браће и вероватно писац посланице Јудине (Мт 13:55; Јуда 1:1).

Посланица Јудина: Ову књигу сачињава Јудино писмо послато неким свецима који су слабили у вери. Слабили су их они који су се изјашњавали хришћанима а упражњавали су неморалне паганске обичаје клањања и сматрали су да треба да буду изузети од поштовања моралног закона. Јуда је желео да их освести у погледу њихових духовних опасности и да их охрабри да остану верни.

Значајни одломци у посланици Јудиној су у стиху 6, који говори о рату на небу и избацивању Луцифера и његових анђела из тог предсмртног стања (Авр 3:26–28), и у стиховима 14–15, у којима је наведено пророштво Енохово.

Јуда, брат Јаковљев

У Новом завету, један од првих Дванаесторице апостола Исуса Христа (Лк 6:13–16). Такође је познат и као Левеј, звани Тадија (Мт 10:2–4).

Кајафа. *Такође видети* Ана; Садукеји

У Новом завету, високи свештеник и зет Анин. Кајафа је имао активну

улогу у супротстављању Исусу и Његовим ученицима (Мт 26:3–4; Јн 11:47–51; 18:13–14).

Кајин. *Такође видети* Авељ; Адам; Тајни савези; Убиство

Син Адама и Еве који је убио свог млађег брата Авеља (Пос 4:1–16).

Господ је одбио његов принос, **Пос** 4:3–7 (Мојсије 5:5–8, 18–26). Убио је свог брата Авеља, **Пос** 4:8–14 (Мојсије 5:32–37). Господ га је проклео и обележио, **Пос** 4:15 (Мојсије 5:37–41).

Адам и Ева су имали много синова и кћери пре него што се он родио, **Мојсије** 5:1–3, 16–17. Љубио је Сотону више него Бога, **Мојсије** 5:13, 18. Ушао је у несвети завет са Сотоном, **Мојсије** 5:29–31.

Калварија. *Видети* Голгота

Канон. *Такође видети* Библија; Драгоцени бисер; Мормонова књига; Света писма; Учење и завети

Препознатљива, меродавна збирка светих књига. У Цркви Исуса Христа светаца последњих дана, канонске књиге су назване стандардна дела и укључују Стари и Нови завет, Мормонову књигу, Учење и завете и Драгоцени бисер.

Капетан

Службеник у римској војсци који заповеда војском од педесет до сто људи. Таква структура је чинила шестину римске легије. (видети Мт 8:5; Лк 23:47; Дела 10:1–8.)

Каудери, Оливер

Други старешина обновљене цркве и један од тројице сведока о божанском пореклу и истинитости Мормонове књиге. Док је Џозеф Смит преводио Мормонову књигу са златних плоча, служио му је као писар (ИЏС 1:66–68).

Примио је доказ о истинитости превода Мормонове књиге, **УиЗ** 6:17, 22–24. Заредио га је Јован Крститељ, **УиЗ** 13 (УиЗ 27:8; ИЏС 1:68–73, видети забелешку у 71. стиху). Након што стекнете веру и видите их својим очима, посведочићете да сте их видели, **УиЗ** 17:3, 5. Објавих ти, Духом својим, да је то што си записао истинито, **УиЗ** 18:2. Био је један од одређених и заређених управитеља над откривењима, **УиЗ** 70:3. Примио је кључеве свештенства са Џозефом Смитом, **УиЗ** 110.

Кимбал, Спенсер В. *Такође видети* Званични проглас 2

Дванаести председник цркве од када је она основана 1830. год. Спенсер В. Кимбал је служио као председник од децембра 1973. до новембра 1985. године. Родио се 1895. год. а умро 1985. год. у деведесетој години.

Јуна 1978. год, Прво председништво је најавило да је председник Кимбал примио откривење које пружа свештеничке и храмске благослове свим достојним мушким члановима, **Званични проглас** 2.

Кир

У Старом завету, персијски цар који је испунио Исаијино пророчанство (2 Дн 36:22–23; Иса 44:28; 45:1) дозвољавајући Јеврејима да се врате у Јерусалим и обнове храм, тако делимично окончавајући сужањство под Вавилоном. Исаијино пророчанство је настало око 180 год. пре него што је цар ово учинио.

Кишкумен. *Такође видети* Гадијантонови разбојници

У Мормоновој књизи, вођа групе опаких људи касније познатих као Гадијантонови разбојници (Хел 1:9–12; 2).

Клањати се. *Такође видети* Бог, Божанство

Љубав, дубоко поштовање, служење, и посвећење Богу (УиЗ 20:19). Клањати се укључује молитву, пост, црквену службу, учествовање у јеванђеоским

обредима, и друге обичаје који исказују посвећење и љубав према Богу.

Немој имати других богова уз мене, **Изл** 20:3 (Изл 32:1–8, 19–35; Пс 81:9).

Клањајте се Богу у Духу и истини, **Јн** 4:23. Клањајте се ономе који створи небо и земљу, **Отк** 14:7 (УиЗ 133:38–39).

Клањајте му се свом силом, умом, и снагом, **2 Не** 25:29. Они вероваху у Христа и клањаху се Оцу у име Његово, **Јаков** 4:5. Зенос је поучавао да људи треба да се моле и клањају свугде, **Алма** 33:3–11. Клањајте се Богу, на којем год месту били, у духу и истини, **Алма** 34:38. Људи падаху пред ноге Исусове и клањаху му се, **3 Не** 11:17.

Сви морају да се покају и поверују у име Исуса Христа, и да се клањају Оцу у Његово име, **УиЗ** 20:29. Дајем вам ова казивања како бисте разумели и знали како да се клањате, и знали чему да се клањате, **УиЗ** 93:19.

Само ћу се овом једном Богу клањати, **Мојсије** 1:12–20. Полажемо право на повластицу да се клањамо Свемогућем Богу, **ЧВ** 1:11.

Клеветање. *Видети* Зло говорење

Кључеви свештенства. *Такође видети* Прво председништво; Раздобље; Свештенство

Кључеви су права да се председава, или моћи дате од Бога човеку да усмерава, надгледа и води Божје свештенство на земљи. Свештеничке вође позване на позиве у председништву примају кључеве од оних који су по власти изнад њих. Носиоци свештенства користе свештенство само у оним границама одређеним од стране оних који носе кључеве. Председник цркве је једина особа на земљи која држи све кључеве свештенства и овлашћена је да их примењује (УиЗ 107:65–67, 91–92; 132:7).

Петар је примио кључеве од царства, **Мт** 16:19.

Михајло (Адам) је примио кључеве спасења под вођством Исуса Христа, **УиЗ** 78:16. Кључеви царства увек припадају Првом председништву, **УиЗ** 81:2. Мелхиседеково свештенство држи кључ тајни знања Божјег, **УиЗ** 84:19. Посебне кључеве држе Дванаесторица апостола, **УиЗ** 107:35; 112:16, 32; 124:128. Џозеф Смит и Оливер Каудери су примили кључеве сакупљања Израела, Аврамовог јеванђеља, и власти печаћења, **УиЗ** 110:11–16. Прво председништво и Дванаесторица држе кључеве раздобља пунине времена, **УиЗ** 112:30–34. Службеници у свештенству држе кључеве, **УиЗ** 124:123. Онај који има кључеве може стећи знање, **УиЗ** 128:11.

Ароново свештенство држи кључеве служења анђела и јеванђеља покајања и крштења, **ИЦС** 1:69 (УиЗ 13).

Књига живота. *Такође видети* Књига сећања

У једном смислу Књига живота је скуп мисли неке особе и њених дела – њен животни запис. Ипак, Света писма указују да је небески запис вођен о вернима, укључујући и њихова имена и записе о њихових праведним делима.

Господ ће избрисати грешнике из Његове књиге, **Изл** 32:33.

Онај који надвлада неће бити избрисан из књиге живота, **Отк** 3:5. Друга књига се отворила, и то књига живота, **Отк** 20:12 (УиЗ 128:6–7).

Имена праведних биће уписана у књигу живота, **Алма** 5:58.

Молитве ваше су забележене у књизи са именима посвећених, **УиЗ** 88:2.

Књига заповести. *Такође видети* Откривење; Учење и завети

Године 1833. бројна откривења које је примио пророк Џозеф Смит су припремљена за издавање под насловом A Book of Commandments for the Government of the Church of Christ. Господ је наставио да разговара са својим слугама, и тај проширени сажетак

откривења је објављен две године касније као Учење и Завети.

УиЗ одсек 1 представља Господњи увод у књигу Његових заповести, **УиЗ** 1:6. Господ изазива најмудрију особу да напише нешто налик најмањем од Његових откривења, **УиЗ** 67:4–9. Управитељима је одређено да објављују откривења, **УиЗ** 70:1–5.

Књига проповедникова

Књига у Старом завету која садржи приказе неких најдубљих проблема у животу.

Аутор књиге, проповедник, већи део књиге пише са гледишта оних који не разумеју јеванђеље. Он пише према осећањима људи у свету – то јест, оних „под сунцем" (Проп 1:9). Већи део књиге чини се негативним и песимистичким (Проп 9:5, 10). Ту се не говори о томе како Господ жели да ми гледамо на живот већ како је проповедник све ово видео из угла оних који на земљи нису просветљени. Најдуховнији део књиге се налази у поглављу 11 и 12, где писац закључује да једина ствар трајне вредности јесте послушност Божјим заповестима.

Књига сећања. *Такође видети* Књига живота; Родословље

Књига је започета с Адамом у којој су записана дела његових потомака; исто тако, од тада сличне записе су водили пророци и верни чланови. Адам и његова деца су водили књигу сећања, у којој су писали духом надахнућа, и књигу поколења, која садржи родословље (Мојсије 6:5, 8). Такви записи вероватно могу имати удео приликом одлучивања на нашем последњем суду.

Записана је књига сећања, **Мал** 3:16–18 (3 Не 24:16–18).

Сви они који се не нађу записани у књизи сећања неће наћи баштину тога дана, **УиЗ** 85:9. Мртвима је суђено према књигама које су садржале записе о делима њиховим, **УиЗ** 128:7. Хајдемо да представимо књигу која садржи записе о мртвима нашим, **УиЗ** 128:24.

Вођена је књига сећања, **Мојсије** 6:5–8. Ми имамо књигу сећања, **Мојсије** 6:46. Аврам настоји да пише запис за своје потомство, **Авр** 1:31.

Ковчег. *Такође видети* Дуга; Ноје, библијски патријарх; Потоп из Нојевог времена

У Старом завету, лађа коју је Ноје изградио да би се заштитио за време потопа.

Начини ковчег од дрвета гофера, **Пос** 6:14. Ковчег се зауставио на гори Арарату, **Пос** 8:4.

Барке јаредовске су биле непропусне попут ковчега Нојевог, **Етер** 6:7.

Колоб

Звезда најближа престолу Божјем (Авр 3:2–3, 9).

Аврам је видео Колоб и звезде, **Авр** 3:2–18. Господње време се рачуна према времену на Колобу, **Авр** 3:4, 9 (Авр 5:13).

Колошани, посланица Колошанима. *Такође видети* Павле; Павлове посланице

Књига у Новом завету. Изворно је то било писмо које је апостол Павле написао Колошанима након што га је посетио Епафрас, јеванђелиста цркве у Колосу (Кол 1:7–8). Епафрас је рекао Павлу да су Колошани упали у озбиљану грешку – сматрали су да су бољи од других због тога што су се пажљиво држали одређених спољних обреда (Кол 2:16), што су се лишавали неких телесних жеља, и што су се клањали анђелима (Кол 2:18). Све ово је изазвало да Колошани сматрају да су посвећени. Такође су осећали да разумеју тајне васионе боље од других чланова цркве. У свом писму, Павле их је исправљао учећи их да откупљење долази само преко Христа и да ми треба да будемо мудри и да Му служимо.

Поглавље 1 представља Павлов

поздрав Колошанима. Поглавља 2–3 се тичу учења и садрже изјаве о Христу као Откупитељу, о опасностима лажних клањања, о важности васкрсења. У поглављу 4 поучава се да свеци треба да буду мудри у свему.

Контрола рађања. *Такође видети* Брак, женити; Породица

Контролисање броја деце која ће се родити брачном пару ограничавањем и заштитом од зачећа.

Будите плодни, множите се и напуните земљу, **Пос** 1:28 (Мојсије 2:28). Деца су наследство од Господа, **Пс** 127:3–5.

Лехијева породица је подизала семе за Господа, **1 Не** 7:1.

Брак је човеку одређен од Бога, **УиЗ** 49:15–17. Узвишени ће примити пунину и продужетак семена у веке векова, **УиЗ** 132:19, 63.

Коријантон. *Такође видети* Алма, син Алмин

У Мормоновој књизи, син Алме, сина Алминог.

Ишао је Зорамцима, **Алма** 31:7. Оставио је службу и пошао за блудницом, **Алма** 39:3. Алма га је поучио о постојању након смрти, о васкрсењу, и помирењу, **Алма** 39–42. Позван је да проповеда поново, **Алма** 42:31. Пошао је у земљу на северу лађом, **Алма** 63:10.

Коријантумр. *Такође видети* Јаредовци

У Мормоновој књизи, цар јаредовски и последњи преживели из Јаредовског народа.

Био је откривен од народа зарахемалског, **Омни** 1:21. Био је цар над целом земљом, **Етер** 12:1–2. Заробио га је Шаред а ослободили су га његови синови, **Етер** 13:23–24. Борио се против разних непријатеља, **Етер** 13:28–14:31. Покајао се, **Етер** 15:3. Борио се у завршној бици са Шизом, **Етер** 15:15–32.

Коринћани, посланице Коринћанима. *Такође видети* Павле; Павлове посланице

Две књиге у Новом завету. Изворно су биле писма које је Павле написао свецима у Коринту како би исправио пометњи међу њима. Коринћани су живели у заједници која је по моралу била опака.

Прва посланица Коринћанима: Поглавље 1 садржи Павлове поздраве и његове опомене да свеци треба да буду уједињени. Поглавља 2–6 садрже исправке грешака светаца у Коринту које је Павлове начинио. Поглавља 7–12 садрже Павлове одговоре на нека питања. Поглавља 13–15 се тичу милосрђа, духовних дарова и васкрсења. Поглавље 16 садржи Павлов савет да остану јаки у вери.

Друга посланица Коринћанима: Поглавље 1 садржи Павлове поздраве и поруку утехе. Поглавље 2 садржи лични савет Титу. Поглавља 3–5 се односе на моћ јеванђеља која је у животима светаца и њихових вођа. У поглављима 8–9 свецима се саветује да радосно удељују сиромашнима. Поглавља 10–12 су исказ са становишта Павловог личног положаја као апостола. Поглавље 13 носи опомену да буду савршени.

Корихор. *Такође видети* Антихрист

Антихрист из Мормонове књиге који је захтевао знак као доказ Божје моћи; Господ је учинио да Корихор постане нем (Алма 30:6–60).

Корнелије. *Такође видети* Капетан; Нејевреји; Петар

Капетан из Ћесарије, кога је крстио Јован (Дела 10). Био је вероватно први нејеврејин који се прикључио цркви а да прво није обраћен у Јудаизам. Крштење Корнелија и његове породице означило је отварање могућности да се јеванђеље проповеда нејеврејима. Петар, главни апостол, који је у то време

носио кључеве царства Божјег на земљи, упутио је ову проповед.

Кочић

Једна од организационих и административних јединица Цркве Исуса Христа светаца последњих дана. Кочић се састоји из бројних одељења или огранака. Уопштено, територијално је оивичен и одговара слици шатора описаног у Књизи пророка Исаије 54:2: „Продужи ужад своју и ојачај кочиће своје.“ Сваки кочић Сиона подржава и потпомаже цркву на исти начин којим кочићи придржавају шатор или табернакул. Кочић је место сакупљања остатака расејаног Израела (УиЗ 82:13–14; 101:17–21).

Ојачај кочиће своје и прошири међе своје, **Моро** 10:31 (УиЗ 82:14).

Одреди Сиону друге кочиће поред овога, **УиЗ** 109:59. Да би сакупљање у земљи Сиону, и у кочићима његовим, било на одбрану, **УиЗ** 115:6 (УиЗ 101:21). Друга места треба да се одреде за кочиће, **УиЗ** 115:18. Председник већа високих свештеника је именован да оспособљава оне који ће бити одређени председници кочића, **УиЗ** 124:133–134. Пођите у земљу Сион, како би кочићи његови ојачали, **УиЗ** 133:9.

Крај света. *Видети* Свет – Крај света

Красти, крађа

Узети нешто од другога на нечасан или незаконит начин. Господ је увек заповедао својој деци да не краду (Изл 20:15; Мт 19:18; 2 Не 26:32; Мос 13:22; УиЗ 59:6).

Сабирајте себи блага на небу, где крадљивци не обијају нити краду, **Мт** 6:19–21.

Нефијски поразі дођоше због њихове охолости, богатства, пљачкања, крађа, **Хел** 4:12.

Онај који украде и не покаје се, биће избачен, **УиЗ** 42:20. Они који украду треба да се предају закону земље, **УиЗ** 42:84–85.

Крв. *Такође видети* Жртва; Исус Христ; Помирити, помирење

Древни Израелци и многе културе данас су се према њој односили као према средишту живота или као виталној енергији сваког тела. У време Старог завета Господ је забранио Израелу да једе крв као храну (Лев 3:17; 7:26–27; 17:10–14).

Помирбена моћ жртве је била у крви јер је крв сматрана неопходном за живот. Животињска жртва у Старом завету била је симбол велике жртве коју је касније дао Исус Христ (Лев 17:11; Мојсије 5:5–7). Помирбена крв Исуса Христа прочишћава покајника од греха (1 Јн 1:7).

Зној Његов беше као велике капље крви, **Лк** 22:44. Посвећени смо проливањем крви Христове, **Јев** 10:1–22.

Крв капље из сваке поре, **Мос** 3:7 (УиЗ 19:18).

Господња крв је проливена за опрост греха, **УиЗ** 27:2. Исус је извршио савршено помирење проливањем своје крви, **УиЗ** 76:69.

Крвљу сте посвећени, **Мојсије** 6:60.

Кривица. *Такође видети* Покајати се, покајање

Стање када се чини погрешно, или осећаји жаљења и туге који иду са грехом.

Он је згрешио и скривио, **Лев** 6:1–6.

Ко год узима причест недостојно крив је телу и крви Христовој, **1 Кор** 11:27.

Кривци тешко прихватају истину, **1 Не** 16:2. Имаћемо савршено знање о свој кривици својој, **2 Не** 9:14. Кривица моја беше избрисана, **Енос** 1:6. Казна беше утврђена, која изазва грижу савести, **Алма** 42:18. Нека те греси твоји узнемиравају таквим немиром који ће те привести покајању, **Алма** 42:29.

Неки од вас су криви преда мном, али бићу милостив, **УиЗ** 38:14.

Син Божји је извршио помирење за изворну кривицу, **Мојсије** 6:54.

Кротак, кроткост. *Такође видети* Понизан, понизност; Скрушено срце; Стрпљење

Богобојажљив, праведан, понизан, спреман да учи, и истрајан у трпљењу. Кротки су вољни да следе јеванђеоска учења.

Мојсије је био врло кротак, **Бр** 12:3. Кротки ће баштинити земљу, **Пс** 37:11 (Мт 5:5; 3 Не 12:5; УиЗ 88:17). Тражите Господа, сви ви кротки; тражите праведност, тражите кроткост, **Соф** 2:3 (1 Тим 6:11).

Научите се од мене јер сам ја кротак и смеран у срцу, **Мт** 11:29. Кроткост је плод Духа, **Гал** 5:22–23. Слуга Господњи мора да буде благ, вешт да поучава, стрпљив, с кроткошћу поучавајући оне који се противе, **2 Тим** 2:24–25. Кротак и тихи дух је драгоцен у очима Божјим, **1 Пет** 3:4.

Остави природног човека и постани кротак, **Мос** 3:19 (Алма 13:27–28). Бог заповеди Хеламану да поучава народ да буду кротки, **Алма** 37:33. Господња благодат је довољна кроткима, **Етер** 12:26. Због кроткости ваше имате веру у Христа, **Моро** 7:39. Нико није прихватљив пред Богом осим кротких и смерних у срцу, **Моро** 7:44. Опрост греха доводи до кроткости, а због кроткости долази до похођења Светог Духа, **Моро** 8:26.

Ходај у кроткости Духа мога, **УиЗ** 19:23. Управљај домом својим у кроткости, **УиЗ** 31:9. Моћ и утицај свештенства може се одржавати благошћу и кроткошћу, **УиЗ** 121:41.

Крст. *Такође видети* Голгота; Исус Христ; Помирити, помирење; Причест; Распеће

Дрвена направа на којој је Исус Христ разапет (Мк 15:20–26). Многи у свету га данас сматрају симболом Христовог распећа и помирбене жртве; ипак, Господ је успоставио сопствене симболе свог распећа и жртве – хлеб и воду као причест (Мт 26:26–28; УиЗ 20:40, 75–79). У Светим писмима, они који на себе преузимају свој крст су они који љубе Исуса Христа толико да се одричу безбожности и свакакве световне пожуде и држе Његове заповести (ПЦИС, Мт 16:25–26 [Додатак]).

Узми крст и следи ме, **Мк** 10:21 (3 Не 12:30; УиЗ 23:6). Исус поднесе крст и постављен је с десне стране престола Божјег, **Јев** 12:2.

Беше на крст подигнут и погубљен за грехе света, **1 Не** 11:33. Они који поднеше крстове света баштиниће царство Божје, **2 Не** 9:18. Отац ме посла да будем подигнут на крст, **3 Не** 27:14–15.

Онај који неће да узме крст свој и да ме следи, и да држи моје заповести, неће се спасити, **УиЗ** 56:2.

Гле Сина Човечјег уздигнутог на крст, **Мојсије** 7:55.

Крститељ. *Видети* Јован Крститељ

Круна. *Такође видети* Вечни живот

Украс кружног облика који су на глави носили владари. Може бити симбол целестијалне моћи, власти и божанства. Они који истрају до краја држећи све Божје заповести примиће круну вечног живота. (Видети УиЗ 20:14; Мојсије 7:56; ЈИС – Мт 1:1).

Припремљена је за мене круна праведности, **2 Тим** 4:8. Примићете круну славе која не нестаје, **1 Пет** 5:4.

Мртви који умреше у Господу примиће круну праведности, **УиЗ** 29:13. Они ће бити крунисани у становима Оца мојега, **УиЗ** 59:2. Господ припрема свеце да досегну до круне припремљене за њих, **УиЗ** 78:15. Господ је обећао својим свецима круну славе себи здесна, **УиЗ** 104:7.

Крштење мале деце. *Такође видети* Дете, деца; Извештај, урачунљив, урачунљивост; Крштење, крстити – Крштење није за малу децу; Спасење – Спасење деце

Непотребан обичај крштавања беба

и деце која су испод узраста урачунљивости, а то је узраст од осам година. Господ осуђује крштавање мале деце (Моро 8:10–21). Деца су рођена невина и безгрешна. Сотона нема моћ да искушава децу све док не постану урачунљива (УиЗ 29:46–47) тако да није потребно да се она покају и крсте. Деца треба да се крсте у узрасту од осам година (УиЗ 68:25–27).

Крштење, крстити. *Такође видети* Крштење мале деце; Обреди; Поново рођен, рођен од Бога; Свети Дух

Реч која је коришћена у изворном грчком спису значи „потопити" или „уронити". Крштење урањањем у воду од стране онога који има власт је уводни обред јеванђеља и неопходан је да би се постао члан Цркве Исуса Христа светаца последњих дана. Претходи му вера у Исуса Христа и покајање. После њега мора да следи примање дара Светога Духа да би било потпуно (2 Не 31:13–14). Крштење водом и Духом је потребно да би особа могла да уђе у целестијално царство. Адам је био први који се крстио (Мојсије 6:64–65). Исус се такође крстио да би испунио сву праведност и да би показао пут свом људском роду (Мт 3:13–17; 2 Не 31:5–12).

Због тога што свако на земљи нема прилику да прихвати јеванђеље у смртном животу, Господ је овластио да се крштења за мртве изводе помоћу заступника. Дакле, они који прихвате јеванђеље у духовном свету се могу оспособити да уђу у царство Божје.

Неопходност: Остави да тако буде, да се испуни сва праведност, **Мт** 3:15. Исус је дошао и крстио га је Јован, **Мк** 1:9. Фарисеји и адвокати су одбили савет Божји, и нису се крстили, **Лк** 7:30. Ако се ико не роди водом и Духом, не може ући у царство Божје, **Јн** 3:5. Покајте се, и крстите се, сви ви, **Дела** 2:38.

Заповеда свим људима да се морају крстити у име Његово, **2 Не** 9:23–24. Људи морају следити Христа, крстити се, примити Светог Духа, и истрајати до краја како би били спашени, **2 Не** 31. Христово учење је да човек треба да верује и да се крсти, **3 Не** 11:20–40.

Они који не верују речима вашим и не крсте се водом у име моје, биће проклети, **УиЗ** 84:74.

Бог је објаснио Адаму зашто су потребни покајање и крштење, **Мојсије** 6:52–60.

Крштење урањањем: Исус, крстивши се, изиђе одмах из воде, **Мт** 3:16 (Мк 1:10). Јован је крштавао у Енону јер је тамо било много воде, **Јн** 3:23. Филип и ушкопљеник сиђоше у воду, **Дела** 8:38. С њим се укопасмо крштењем, **Рим** 6:4 (Кол 2:12).

Следите вашег Господа и вашег Спаситеља у воду, **2 Не** 31:13. Алма, Елам и други беху спуштени у воду, **Мос** 18:12–16. А затим ћете их уронити у воду, **3 Не** 11:25–26.

Описан је правилан начин крштења, **УиЗ** 20:72–74. Они беху крштени узором на укоп његов, бивајући спуштени у воду, **УиЗ** 76:50–51.

Адам беше положен под воду и беше изнешен из воде, **Мојсије** 6:64. Крштење се чини урањањем за опрост греха, **ЧВ** 1:4.

Крштење за опрост греха: Устани и крсти се, и опери се од греха својих, **Дела** 22:16.

Након крштења долази опрост греха ваших огњем и Светим Духом, **2 Не** 31:17. Дођите и крстите се на покајање, да можете бити опрани од греха својих, **Алма** 7:14. Благословени су они који верују и крсте се, јер ће примити опрост греха својих, **3 Не** 12:1–2.

Објављуј покајање и веру у Спаситеља и опрост греха крштењем, **УиЗ** 19:31.

Верујемо у крштење урањањем за опрост греха, **ЧВ** 1:4.

Одговарајућа власт: Идите и поучавајте све народе, крстећи у име Оца, Сина, и Светога Духа, **Мт** 28:19 (УиЗ 68:8).

Лимхи и многи из његовог народа пожелеше да се крсте, али не беше никог у земљи који имаше власт од Бога, **Мос** 21:33. Дајем ти моћ да крстиш, **3 Не** 11:19–21.

Ароново свештенство држи кључеве крштења урањањем за опрост греха, **УиЗ** 13. То су они које заредих да крсте у име моје, **УиЗ** 18:29.

Јован Крститељ је дао Џозефу Смиту и Оливеру Каудерију власт да крсте, **ИЏС** 1:68–69.

Услови за крштење: Покајте се, и крстите се у име Љубљеног Сина мога, **2 Не** 31:11. Морате се покајати и поново родити, **Алма** 7:14. Гледајте да се не крстите недостојно, **Морм** 9:29. Поучавајте родитеље да се морају покајати и крстити и понизити, **Моро** 8:10.

Постављени су услови за оне који се желе крстити, **УиЗ** 20:37. Деца треба да се крсте за опрост својих греха када наврше осам година, **УиЗ** 68:25, 27.

Завет склопљен путем крштења: Ушли сте у завет с Њим да ћете му служити и држати његове заповести, **Мос** 18:8–10, 13.

Они који се покају, преузму на себе име Христово, и одлучни су да му служе, примиће се крштењем, **УиЗ** 20:37.

Крштење за мртве: Шта чине они који се крсте мртвих ради, **1 Кор** 15:29.

Крштења за мртве се изводе за опрост греха, **УиЗ** 124:29; 127:5–9; 128:1; 138:33.

Крштење није за малу децу: Озбиљно је ругло пред Богом да крстите малу децу, **Моро** 8:4–23.

Деца треба да се крсте када наврше осам година, **УиЗ** 68:27. Сва деца која умру пре него што дођу у доба урачунљивости спашена су у целестијалном царству, **УиЗ** 137:10.

Кукољ

Трава или отровни коров који је по изгледу сличан пшеници. Не може се разликовати од пшенице док потпуно не израсте (Мт 13:24–30; УиЗ 86:1–7).

Кумора, брдо. *Такође видети* Мормонова књига; Морони, син Мормонов; Смит, Џозеф, мл.

Брдашце које се налази у западном делу државе Њујорк, у Сједињеним Америчким Државама. Ту је древни пророк по имену Морони сакрио златне плоче које садрже неке записе нефијског и јаредовског народа. Џозефа Смита је до овог брдашца 1827. год. одвео васкрсли Морони, како би узео плоче и део њих превео. Овај превод представља Мормонову књигу.

Нефијци се окупљају у Кумори, **Морм** 6:2–4. Кумора беше у земљи многих вода, **Морм** 6:4. Мормон је сакрио плоче на брду Кумора, **Морм** 6:6. На Кумори беху побијени сви сем двадесет четворице Нефијаца, **Морм** 6:11.

Чујемо радосне вести са Куморе, **УиЗ** 128:20.

Џозеф Смит је узео плоче са брда Куморе, **ИЏС** 1:42, 50–54, 59.

Лаван, брат Ревекин. *Такође видети* Ревека

У Старом завету, брат Ревекин и отац Лије и Рахиље, Јаковљевих жена (Пос 24:29–60; 27:43–44; 28:1–5; 29:4–29; 30:25–42; 31).

Лаван, чувар месинганих плоча. *Такође видети* Месингане плоче

У Мормоновој књизи, човек који је чувао месингане плоче у Јерусалиму у време Лехијеве породице. Лаван је опљачкао и покушао да побије Нефија и његову браћу (1 Не 3:1–27). Дух је навео Нефија да убије Лавана да би се докопао плоча (1 Не 4:1–26).

Лагање. *Такође видети* Зло говорење; Обманути, обмана; Поштен, поштење

Свако изговарање лажи или неистине у сврху преваре.

Не крадите, не варајте, и не лажите, **Лев** 19:11. Мрзим и презирем лаж, **Пс** 119:163. Лажљиве усне су одвратне пред Господом, **ПСол** 12:22. Они су мој народ који неће лагати, **Иса** 63:8.

Ђаво је лажљивац и отац лажи, **Јн** 8:44 (2 Не 2:18; Етер 8:25; Мојсије 4:4). Људима ниси слагао, него Богу, **Дела** 5:4 (Алма 12:3). Ако ко каже: Љубим Бога, а мрзи брата свога, лажљивац је, **1 Јн** 4:20. Сви лажљивци ће имати удела у другој смрти, **Отк** 21:8 (УиЗ 63:17).

Јао лажљивцу, јер ће у пакао сурван бити, **2 Не** 9:34. Многи ће поучавати лажним учењима, говорећи: лажите мало нема у томе зла, **2 Не** 28:8–9 (УиЗ 10:25). Замишљате ли да ћете моћи лагати Господу, **Алма** 5:17. Ти си Бог истине и не можеш лагати, **Етер** 3:12 (Бр 23:19; 1 Сам 15:29; Тит 1:2; Јев 6:18; Енос 1:6).

Онај који лаже, а не покаје се, биће избачен, **УиЗ** 42:21. Лажљивци ће баштинити телестијалну славу, **УиЗ** 76:81, 103–106.

Верујемо да треба да будемо поштени, **ЧВ** 1:13.

Лазар. *Такође видети* Марија из Витаније; Марта

У Новом завету, Мартин и Маријин брат. Исус га је подигао из мртвих (Јн 11:1–44; 12:1–2, 9–11). Ово није исти Лазар као и просјак у параболи којом је Исус поучавао (Лк 16:19–31).

Лакат

Мера за дужину уобичајена међу Јеврејима – изворно представља растојање од зглоба лакта до врхова прстију.

Лакомисленост. *Такође видети* Зло говорење

Односити се олако према ономе што је свето (УиЗ 84:54).

Свеци не треба да имају доконе мисли, а ни претерани смех, **УиЗ** 88:69. Оканите се сваке своје охолости и лакомислености, **УиЗ** 88:121.

Ламан. *Такође видети* Ламанци; Лехи, отац Нефијев

У Мормоновој књизи, најстарији син Лехија и Сарије и најстарији брат Нефијев (1 Не 2:5). Ламан је обично бирао да чини зло уместо доброг.

Ламан је гунђао против свога оца, **1 Не** 2:11–12. Побунио се против свог праведног брата Нефија, **1 Не** 7:6 (1 Не 3:28–29). Није узео плод са дрвета живота у Лехијевом виђењу, **1 Не** 8:35–36. Проклетство се обори на Ламана и следбенике његове, **2 Не** 5:21 (Алма 3:7).

Ламанци. *Такође видети* Ламан; Мормонова књига; Нефијци

Група људи у Мормоновој књизи од којих су многи били потомци Ламана, најстаријег Лехијевог сина. Сматрали су да су им Нефи и његови потомци чинили неправду (Мос 10:11–17). Као последица тога, побунили су се против Нефијаца и често одбијали учења јеванђеља. Ипак, незнатно пре рођења Исуса Христа, Ламанци су прихватили јеванђеље и били праведнији од Нефијаца (Хел 6:34–36). Две стотине година након што је Христ посетио амерички континент, и Ламанци и Нефијци су постали опаки и водили су рат једни против других. Око 400. год. н.е. Ламанци су у потпуности уништили нефијски народ.

Ламанци савладаше семе Нефијево, **1 Не** 12:19–20. Ламанци су мрзели Нефијце, **2 Не** 5:14. Ламанци ће постати бич Нефијцима, **2 Не** 5:25. Мормонова књига ће обновити Ламанцима знање о њиховим прецима и о јеванђељу Исуса Христа, **2 Не** 30:3–6 (насловна страна Мормонове књиге).

Ламанци су остатак Јевреја, **УиЗ** 19:27. Ламанци ће процвасти као руже пре Господњег доласка, **УиЗ** 49:24.

Ламони. *Такође видети* Амон, син Мосијин

У Мормоновој књизи, ламански цар који је обраћен Духом Господњим и

надахнутим напорима и учењима Амоновим (Алма 17–19).

Левије. *Такође видети* Израел; Јаков, син Исаков

У Старом завету, трећи син Јакова и Лије (Пос 29:34; 35:23). Левије је постао отац једног од племена Израелових.

Племе Левијево: Јаков је благословио Левија и његово потомство (Пос 49:5–7, 28). Потомци Левијеви су служили у светињама Израеловим (Бр 1:47–54). Арон је био Левит, и његови потомци су били свештеници (Изл 6:16–20; 28:1–4; 29). Левити су помагали свештеницима, синовима Ароновим (Бр 3:5–10; 1 Цар 8:4). Некада су служили и као музичари (1 Дн 15:16; Нем 11:22); извршитељи жртвовања (2 Дн 29:34; Јездра 6:20); а углавном су помагали у храму (Нем 11:16). Левити су били посвећени служењу Господу у извршавању обреда за децу Израелову. Левити су себе ставили на располагање деци Израеловој (Бр 8:11–22); Тако су постали Божје посебно власништво, дато Њему уместо првенаца (Бр 8:16). Нису били посвећени али су били очишћени за своју службу (Бр 8:7–16). Нису имали земљу за баштину у Ханану (Бр 18:23–24), али су примали десетак (Бр 18:21), четрдесет осам градова (Бр 35:6), и право да примају милостињу у временима гозбе (Понз 12:18–19; 14:27–29).

Левитска – трећа књига Мојсијева. *Такође видети* Петокњижје

Књига у Старом завету која говори о свештеничким дужностима у Израелу. У њој се приказује светост Божја и правила по којима Његов народ треба да живи да би постао свет. Њен циљ је да поучава моралне прописе и верске истине закона Мојсијевог путем обреда. Књигу Левитску је написао Мојсије.

У поглављима 1–7 су описани обреди жртвовања. У поглављима 8–10 описан је обред који се изводи при посвећивању свештеника. У поглављу 11 објашњено је шта се може а шта не може јести, шта је чисто а шта нечисто. У поглављу 12 су наредбе за породиље. Поглавља 13–15 чине закони који се односе на јавну нечистоћу. Поглавље 16 садржи обред који се изводи на дан искупљења. Поглавља 17–26 садрже скуп закона који се тичу верских и друштвених обичаја. У поглављу 27 је објашњено да је Господ заповедио Израелу да посвећује своје приносе, стада, и крда Господу.

Левитско свештенство. *Видети* Ароново свештенство

Лемуило. *Такође видети* Ламан; Ламанци; Лехи, отац Нефијев

У Мормоновој књизи, други Лехијев син и један од Нефијеве старије браће. Удружио се с Ламаном у супротстављању Нефију.

Лехи је опоменуо Лемуила да буде постојан, попут долине, **1 Не** 2:10. Расрдио се на Нефија и слушао је Ламана, **1 Не** 3:28. Лемуиловци беху сврстани међу Ламанце, **Јаков** 1:13–14 (Алма 47:35).

Лехи, нефијски војни заповедник

У Мормоновој књизи, нефијски војни заповедник (Алма 43:35–53; 49:16–17; 52:27–36; 53:2; 61:15–21).

Лехи, нефијски мисионар. *Такође видети* Хеламан, син Хеламанов

У Мормоновој књизи, син Хеламана, који је био син Хеламана. Лехи је био велики мисионар (Хел 3:21; 4:14).

Назван је Лехи у сећање на свог праоца, **Хел** 5:4–6. Са Нефијем, обратио је многе, био је утамничен, опкољен огњем, и говорио је са анђелима, **Хел** 5:14–48. Примао је многа откривења свакодневно, **Хел** 11:23.

Лехи, отац Нефијев

У Мормоновој књизи, јеврејски пророк који је одвео своју породицу и следбенике из Јерусалима у обећану

земљу на западној полулопти око 600. год. п.н.е. Лехи је био први пророк међу својим народом у Мормоновој књизи.

Лехи је напустио Јерусалим са својом породицом по заповести Божјој (1 Не 2:1–4). Био је потомак Јосифа, који је био продат у Египат (1 Не 5:14). Господ му је показао у виђењу дрво живота (1 Не 8:2–35). Лехи и његови синови су изградили лађу и отпловили на западну полулопту (1 Не 17–18). Он и његови потомци су се утврдили у новој земљи (1 Не 18:23–25). Пре своје смрти, Лехи је благословио своје синове и поучавао их о Христу и о изласку Мормонове књиге у последње дане (2 Не 1:1–4:12).

Књига Лехијева: Џозеф Смит је превођење Мормонове књиге започео превођењем књиге Лехијеве. То је био запис који је Мормон сажео са плоча Лехијевих. Након што је имао 116 страница рукописа које је превео из ове књиге, Џозеф је рукописе дао Мартину Харису, који је кратко служио као Џозефов записничар у превођењу Мормонове књиге. Те странице су тада изгубљене. Џозеф није поново превео књигу Лехијеву да би заменио изгубљене рукописе већ је уместо тога превео друге сличне записе са златних плоча (видети увод у УиЗ 3; 10). Ови други записи сада чине првих шест књига у Мормоновој књизи.

Лија. *Такође видети* Јаков, син Исаков; Лаван, брат Ревекин

У Старом завету, најстарија кћер Лаванова и једна од жена Јаковљевих (Пос 29). Лија је била мајка шесторице синова и једне кћери (Пос 29:31–35; 30:17–21).

Лијахона

У Мормоновој књизи, месингана кугла са двема казаљкама које су показивале правац – као компас – а давале и духовна упутства Лехију и његовим следбеницима када су били праведни. Господ им је обезбедио лијахону и давао им је упутства преко ње.

Лехи је пронашао месингану куглу са два вретена која је показивала пут куда би Лехи и његова породица требало да иду, **1 Не** 16:10. Кугла је радила у складу са вером и марљивошћу, **1 Не** 16:28–29 (Алма 37:40). Венијамин је дао куглу Мосији, **Мос** 1:16. Кугла или путоказ беху названи лијахоном, **Алма** 37:38. Лијахона је упоређена са речју Христовом, **Алма** 37:43–45.

Три сведока о Мормоновој књизи ће видети путоказ дат Лехију, **УиЗ** 17:1.

Лимхи. *Такође видети* Ноје, син Зенифов

У Мормоновој књизи, праведан нефијски цар у земљи Нефи; био је син цара Ноја (Мос 7:7–9). Цар Лимхи је ступио у завет да служи Богу (Мос 21:32). Извео је свој народ из ламанског ропства и вратио их у Зарахемлу (Мос 22).

Лице

Опште појављивање човековог лица, које често одражава духовни став или стање ума.

Лице њихово сведочи против њих, **Иса** 3:9. Промени се лице цару, и мисли га његове узнемирише, **Дан** 5:6.

Лице његово беше као муња, **Мт** 28:3. Лице његове беше као сунце, **Отк** 1:16.

Примисте ли обличје Његово на лица своја, **Алма** 5:14, 19. Амон виде да се лице царево изменило, **Алма** 18:12.

Постите и молите се задовољна срца и весела лица, **УиЗ** 59:14–15. Лице његово сијаше више од сјаја сунчевог, **УиЗ** 110:3.

Лот. *Такође видети* Аврâм

У Старом завету, син Харанов и братанац Аврамов (Пос 11:27, 31; Авр 2:4). Харан је умро због глади у земљи Уру (Авр 2:1). Лот је заједно са Аврамом и Саром напустио Ур и отпутовао с њима у Ханан (Пос 12:4–5). Лот је изабрао да живи у Содому. Господ

је послао гласнике да упозоре Лота да бежи из Содома пре него што га Господ буде уништио због опакости народа (Пос 13:8–13; 19:1, 13, 15); ипак, Лотова жена се окренула и погледала уништење и постала слани камен (Пос 19:26). У Новом завету се налазе референце о Лоту (Лк 17:29; 2 Пет 2:6–7). Његов живот након што се раздвојио од Аврама је описан у Књизи постања 13, 14, и 19.

Лука. *Такође видети* Дела апостолска; Јеванђеља

Писац Јеванђеља по Луци и књиге Дела апостолска у Новом завету и Павлов мисионарски сарадник. Рођен је од грчких родитеља и бавио се медицином (Кол 4:14). Лука је био добро образован. Постао је сарадник апостола Павла када се придружио Павлу у Троади. (Дела 16:10–11). Лука је био са Павлом у Филиби на Павловом последњем путовању у Јерусалим (Дела 20:6), и њих двојица су били заједно све до њиховог доласка у Рим. Лука је био с Павлом када је био по други пут утамничен у Риму (2 Тим 4:10). Предање каже да је умро као мученик.

Јеванђеље по Луки: Запис који је Лука водио о Исусу Христу и Његовој служби у смртном телу. Књига Дела апостолска је наставак Јеванђеља по Луци. Лука је оставио темељно урађен запис о Исусовој служби, представљајући Исуса као Спаситеља и Јевреја и нејевреја. Писао је много тога о ономе шта је Исус поучавао и чинио. У Јеванђељу по Луци налазимо јединe записе о посети Гаврила Заријa и Марији (Лк 1); посети пастира беби Исусу (Лк 2:8–18); о Исусу у храму када је имао дванаест година (Лк 2:41–52); о седамдесеторици која су задужена и послата (Лк 10:1–24); о Исусовом знојењу пуном крви (Лк 22:44); о Исусовом разговору са лоповом на крсту (Лк 23:39–43); и Исусовом једењу рибе и меда након свог васкрсења (Лк 24:42–43).

За списак догађаја из Спаситељевог живота који су описани у Јеванђељу по Луци, погледати Усклађеност четири јеванђеља у додатку.

Лукавство, превара. *Такође видети* Обманути, обмана

У Светим писмима, превара је подмукло лукавство.

Благословен је онај у чијем духу нема преваре, **Пс** 32:2 (Пс 34:13; 1 Пет 2:1).

Натанаило је био Израелац у коме није било лукавства, **Јн** 1:47 (УиЗ 41:9–11).

Чисто знање увеличава душу без преваре, **УиЗ** 121:42.

Луцифер. *Такође видети* Антихрист; Ђаво; Пакао; Синови пропасти; Уништитељ

Ово име значи „Онај који сјаји“ или „Лучоноша.“ Познат је као и син зоре. Луцифер је духовни син небеског Оца и предводио је побуну у предсмртном животу. Име Луцифер се само једном помиње у Библији (Иса 14:12). Откривења последњих дана дају више детаља о Луциферовом паду (УиЗ 76:25–29).

Луцифер је пао у предсмртном животу, **Иса** 14:12 (Лк 10:18; 2 Не 24:12).

Након свог пада постао је Сотона или ђаво, **УиЗ** 76:25–29 (Мојсије 4:1–4).

Љубав. *Такође видети* Милосрђе; Непријатељство; Самилост

Дубока привржености и наклоност. Љубав према Богу укључује привржености, обожавање, дубоко поштовање, благост, милост, опроштење, саосећање, благодат, служење, захвалност, доброту. Највећи пример Божје љубави за његову децу налази се у бескрајном помирењу Исуса Христа.

Љуби ближњега својега као самога себе, **Лев** 19:18 (Мт 5:43–44; 22:37–40; Рим 13:9; Гал 5:14; Јак 2:8; Мос 23:15; УиЗ 59:6). Љуби Господа Бога свога свим срцем својим, **Понз** 6:5 (Моро 10:32; УиЗ 59:5). Господ Бог ваш вас куша, да би знао љубите ли Господа

Бога вашега, **Понз** 13:3. Кога Господ љуби њега укорава, **ПСол** 3:12. Пријатељ љуби у свако време, **ПСол** 17:17.

Бог је тако љубио свет да је дао свог Јединородног Сина, **Јн** 3:16 (УиЗ 138:3). Љубите један другога као што ја вас љубих, **Јн** 13:34 (Јн 15:12, 17; Мојсије 7:33). Ако ме љубите, заповести моје држите, **Јн** 14:15 (УиЗ 42:29). Од ове љубави нико веће нема, да ко положи живот свој за пријатеље своје, **Јн** 15:13. Петре, љубуш ли ме више него ови? Паси овце моје, **Јн** 21:15–17. Ништа нас неће раздвојити од љубави Божје у Христу, **Рим** 8:35–39. Око не виде оно што Бог припреми за оне који га љубе, **1 Кор** 2:9. Из љубави служите једни другима, **Гал** 5:13. Мужеви, љубите своје жене, **Еф** 5:25 (Кол 3:19). Не љубите свет, **1 Јн** 2:15. Бог је љубав, **1 Јн** 4:8. Ми Га љубимо, јер је Он најпре нас љубио, **1 Јн** 4:19.

Христ трпи због нежне доброте своје према људима, **1 Не** 19:9. Хрлите напред у љубави према Богу и свим људима, **2 Не** 31:20. Поучаваћете децу своју да љубе и служе једни другима, **Мос** 4:15. Ако осетисте да певате песму о откупљујућој љубави, можете ли сада то осетити, **Алма** 5:26. Будите вођени Светим Духом, постајући стрпљиви, пуни љубави, **Алма** 13:28. Обуздај све страсти своје, да можеш бити љубављу испуњен, **Алма** 38:12. Не беше сукоба у земљи, због љубави Божје која пребиваше у срцима људи, **4 Не** 1:15. Све што позива да се Бог љуби, од Бога је надахнуто, **Моро** 7:13–16. Милосрђе је чиста љубав Христова, **Моро** 7:47. Савршена љубав изгони страх, **Моро** 8:16 (1 Јн 4:18).

Љубав оспособљава људе за Господње дело, **УиЗ** 4:5 (УиЗ 12:8). Посвећење долази онима који љубе Бога и служе Му, **УиЗ** 20:31. Ако ме љубиш служићеш ми и држаћеш све заповести моје, **УиЗ** 42:29 (Јн 14:15). Искажи пораст љубави према ономе кога си исправио или укорио, **УиЗ** 121:43.

Људи љубљаху Сотону више него Бога, **Мојсије** 5:13, 18, 28.

Љубоморан, љубомора. *Такође видети* Завист

Као што се користи у Светим писмима, реч *љубоморан* има два значења: (1) бити усрдан и имати нежна и дубока осећања према некоме или нечему, и (2) бити некоме завидљив или сумњичав да ће неко други стећи предност у нечему.

Имати усрдна осећања: Ја Господ сам ревностан Бог, **Изл** 20:5 (Понз 5:9; 6:15; Мос 11:22). Бићу ревностан ради светог имена свога, **Јез** 39:25. Ревностан сам за Јерусалим и за Сион, **Зах** 1:14.

Бити завидљив и сумњичав: Љубомора је жестока у човека, **ПСол** 6:32–35.

Акиш постаде љубоморан на свога сина, **Етер** 9:7.

Лишите се љубоморе и страхова, **УиЗ** 67:10.

Људи. *Видети* Човек, људи

Магог. *Такође видети* Гог; Други долазак Исуса Христа

У Библији, земља и народ у близини Црног мора. Њихов цар, Гог, ће предводити војску Магогову у последњој великој бици пре другог Христовог доласка (Јез 38:2; 39:6). Света писма говоре о још једној великој бици Гога и Магога при крају Хиљадугодишњице између снага Божјих и снага злога (Отк 20:7–9; УиЗ 88:111–116).

Мајка. *Такође видети* Ева; Породица; Родитељи

Свети назив који се односи на жену која доноси на свет или усваја децу. Мајке помажу у Божјем плану обезбеђујући смртна тела за Божју духовну децу.

Адам је назвао своју жену Ева, јер је мајка свих живих, **Пос** 3:20 (Мојсије 4:26). Поштуј оца свога и мајку своју, **Изл** 20:12 (Еф 6:1–3; Мос 13:20). Не одричи се правила мајке своје, **ПСол** 1:8. Безумник презире мајку своју, **ПСол**

15:20 (ПСол 10:1). Не презири мајку своју кад остари, **ПСол** 23:22. Њена деца и муж устају и благословеном је називају и муж њен је хвали, **ПСол** 31:28.

Мајка Исусова је стајала покрај крста, **Јн** 19:25–27.

Две хиљаде ламанских ратника беху поучавани од стране својих мајки, **Алма** 56:47 (Алма 57:21).

Наша славна мајка Ева била је међу великима и моћнима које је Господ поучио у духовном свету, **УиЗ** 138:38–39.

Малахија

Старозаветни пророк који је писао и прорицао отприлике 430 год. п.н.е.

Књига пророка Малахије: Књига пророка Малахије или његово пророштво је последња књига у Старом завету. Чини се да говори о четири главне теме: (1) греси Израелови – Књига пророка Малахије 1:6–2:17; 3:8–9; (2) Судови ће доћи на Израел због њихове непослушности – Књига пророка Малахије 1:14; 2:2–3, 12; 3:5; (3) обећања за послушност – Књига пророка Малахије 3:10–12, 16–18; 4:2–3; и (4) пророштва која се односе на Израел – Књига пророка Малахије 3:1–5; 4:1, 5–6 (УиЗ 2; 128:17; ИЈС 1:37–39).

У свом пророштву, Малахија је писао о Јовану Крститељу (Мал 3:1; Мт 11:10), закону десетине (Мал 3:7–12), другом доласку Господњем (Мал 4:5), и о повратку Илије (Мал 4:5–6; УиЗ 2; 128:17; ИЈС 1:37–39). Господ је цитирао све из књиге пророка Малахије поглавља 3 и 4 Нефијцима (3 Не 24–25).

Мамон. *Такође видети* Новац

Арамејска реч која означава „богатство“ (Мт 6:24; Лк 16:9; УиЗ 82:22).

Мана. *Такође видети* Излазак – друга књига Мојсијева; Хлеб живота

Храна, малог округлог облика с укусом медног бисквита (Изл 16:14–31) или свежег уља (Бр 11:7–8). Господ је обезбедио да би нахранио децу Израелову за време четрдесетогодишњег боравка у пустињи (Изл 16:4–5, 14–30, 35; ИНа 5:12; 1 Не 17:28).

Деца Израелова су је назвала мана (или *ман-ху* на јеврејском) – што значи „Шта је то?“ – јер нису знали шта је то било (Изл 16:15). Названа је и „анђеоском храном“ и „хлебом са неба“ (Пс 78:24–25; Јн 6:31). Била је симбол Христа, који ће бити Хлеб живота (Јн 6:31–35).

Манасија. *Такође видети* Израел; Јефрем; Јосиф, син Јаковљев

У Старом завету, најстарији син Асенете и Јосифа који је продат у Египат (Пос 41:50–51). Он и његов брат Јефрем су били унуци Јакова (Израела) али су присвојени и он их је благословио као да су му били синови (Пос 48:1–20).

Племе Манасијино: Манасијини потомци су прибројани племенима Израеловим (Бр 1:34–35; ИНа 13:29–31). Мојсијев благослов племену Јосифовом, који је дат и Јефрему и Манасији, забележен је у Књизи поновљених закона 33:13–17. Одређена земља за њих била је делом западно од реке Јордана и граничила се с Јефремовом. Имали су такође насеобине источно од реке Јордана у богатим пашњацима Васада и Гилеада. У последњим данима, племе Манасијино ће помагати племену Јефремовом у сакупљању расејаног Израела. (Понз 33:13–17). Лехи, пророк из Мормонове књиге, био је потомак Манасијин (Алма 10:3).

Манифест. *Такође видети* Брак, женити – Полигамни брак; Вудруф, Вилфорд

Званични проглас који је дао председник Вилфорд Вудруф 1890. год. у коме се јасно говори да се црква и њени чланови покоравају законима земље и више не склапају полигамне бракове (Званични проглас 1). Председник Вудруф је издао манифест као резултат виђења и откривења од Бога.

Марија. *Такође видети* Мојсије

У Старом завету, сестра Мојсијева (Бр 26:59).

Надгледала је ковчежић од сите, **Изл** 2:1–8. Предводила је жене с бубњевима, **Изл** 15:20–21. Викала је на Мојсија и била је ударена губом, а онда је исцељена, **Бр** 12:1–15 (Понз 24:9).

Марија из Витаније. *Такође видети* Лазар; Марта

У Новом завету, сестра Лазара и Марте.

Марија је седела код Исусових ногу и слушала, **Лк** 10:39, 42. Марија и Марта послаше по Исуса, **Јн** 11:1–45. Она је помазала Исусове ноге миром, **Јн** 12:3–8.

Марија Магдалина

Жена у Новом завету која је постала одани ученик Исуса Христа. Магдалина се односи на Магдалу, место одакле ова Марија потиче. Налази се на западној обали Галилејског мора.

Била је поред крста, **Мт** 27:56 (Мк 15:40; Јн 19:25). Била је на Христовој сахрани, **Мт** 27:61 (Мк 15:47). Била је у гробници у јутро васкрсења, **Мт** 28:1 (Мк 16:1; Лк 24:10; Јн 20:1, 11). Исус се прво њој појавио након свог васкрсења, **Мк** 16:9 (Јн 20:14–18). Седам ђавола је изашло из ње, **Лк** 8:2.

Марија, мајка Исусова. *Такође видети* Исус Христ; Јосиф, муж Маријин

У Новом завету, девица коју је Бог Отац изабрао да буде мајка по телу Сина Његовог. Након Исусовог рођења, Марија је имала и другу децу (Мк 6:3).

Била је испрошена за Јосифа, **Мт** 1:18 (Лк 1:27). Јосифу је речено да се не раставља од Марије или да не раскида заруке, **Мт** 1:18–25. Мудраци су посетили Марију, **Мт** 2:11. Марија и Јосиф су с дететом Исусом побегли у Египат, **Мт** 2:13–14. Након Иродове смрти, породица се вратила у Назарет, **Мт** 2:19–23. Посетио ју је анђео Гаврило, **Лк** 1:26–38. Посетила је Јелисавету, своју рођаку, **Лк** 1:36, 40–45. Марија је испевала песму хвале Господу, **Лк** 1:46–55. Марија је с Јосифом отишла у Витлејем, **Лк** 2:4–5. Марија роди Исуса и положи га у јасле, **Лк** 2:7. Пастири су отишли у Витлејем да посете дете Исуса, **Лк** 2:16–20. Марија и Јосиф су однели Исуса у храм у Јерусалим, **Лк** 2:21–38. Марија и Јосиф су одвели Исуса на празник пасхе, **Лк** 2:41–52. Марија је била на свадби у Кани, **Јн** 2:2–5. Спаситељ, док је био на крсту, тражио је од Јована да брине о Његовој мајци, **Јн** 19:25–27. Марија је била с апостолима након што је Христ узет на небо, **Дела** 1:14.

Марија је била девица, најкраснија и лепша од свих других девица, **1 Не** 11:13–20. Христова мајка се звала Марија, **Мос** 3:8. Марија ће бити девица, драгоцени и изабрана посуда, **Алма** 7:10.

Марија, мајка Маркова. *Такође видети* Марко

У Новом завету, мајка Јована званог Марко, који је написао Јеванђеље по Марку (Дела 12:12).

Марко. *Такође видети* Јеванђеља

У Новом завету, Јован звани Марко био је син Марије, која је живела у Јерусалиму (Дела 12:12); био је Варнавин рођак (или братанац) (Кол 4:10). Отишао је с Павлом и Варнавом из Јерусалима на њихово прво мисионарско путовање и напустио их је у Перги (Дела 12:25; 13:5, 13). Касније си придружио Варнави на Кипру (Дела 15:37–39). Био је с Павлом у Риму (Кол 4:10; Филим 1:23), и био је с Петром у Вавилону (вероватно и у Риму) (1 Пет 5:13). Коначно, био је с Тимотијем у Ефесу (2 Тим 4:11).

Јеванђеље по Марку: Друга књига у Новом завету. Марково јеванђеље је вероватно писано по Петровом

упутству. Оно има за циљ да представи Господа као Сина Божјег како живи и делује међу људима. Марко преноси, у снази и понизности, утисак који је Исус оставио на присталице. Предање говори да је након Петрове смрти, Марко посетио Египат и организовао цркву у Александрији, и умро у мучеништву.

За списак догађаја из Спаситељевог животе који су описани у Јеванђељу по Марку, погледати Усклађеност четири јеванђеља у додатку.

Марљивост

Сталан, ваљани напор, посебно у служењу Господу и поштовању његових речи.

Слушајте ме марљиво, **Иса** 55:2.

Бог награђује оне који га марљиво траже, **Јев** 11:6. Пружајући сву марљивост, придодајте вашој вери честитост, **2 Пет** 1:5.

Поучавајте реч Божју са свом марљивошћу, **Јаков** 1:19. Они беху марљиво истраживали Света писма, **Алма** 17:2. Они беху вољни да са свом марљивошћу држе заповести, **3 Не** 6:14. Хајде да марљиво радимо, **Моро** 9:6.

Брижно се заузимајте за оно што је добро, **УиЗ** 58:27. Не будите докони већ радите свом моћу својом, **УиЗ** 75:3. Марљиво се осврћите на речи вечнога живота, **УиЗ** 84:43. Нека свако научи своју дужност, и делује у свој марљивости, **УиЗ** 107:99.

Марта. *Такође видети* Лазар; Марија из Витаније

Сестра Лазара и Марије у Новом завету (Лк 10:38–42; Јн 11:1–46; 12:2).

Марш, Томас Б.

Први председник Већа дванаесторице апостола након обнове цркве 1830. год. Држао је кључеве царства који се односе на Дванаесторицу (УиЗ 112:16) и, 1838. год. му је заповеђено откривењем да објави Господњу реч (УиЗ 118:2). Одсек 31 Учења и завета је њему упућен. Марш је искључен из цркве 1839. год. али је поново крштен јула 1857. год.

Маслиново дрво. *Такође видети* Израел; Уље

Уобичајено дрво у Израелу и важан пољопривредни извор прихода у библијским земљама. Гаји се ради стабла, плода и уља. Маслиново дрво се у Светим писмима најчешће користи симболично представљајући дом Израелов.

Дом Израелов се упоређује са маслином чије су гране одломљене и разбацане, **1 Не** 10:12 (1 Не 15:12). Господ упоређује дом Израелов са питомом маслином, **Јаков** 5–6.

Џозеф Смит је назвао откривење у 88. одсеку маслиновим листом, **УиЗ** 88 увод. Племић је рекао својим слугама да иду у његов виноград и посаде дванаест маслина, **УиЗ** 101:43–62.

Маслинска гора. *Такође видети* Гетсеманија

Брдо источно од долине Кедрон, источно од Јерусалима. На његовој западној падини, при дну, налази се Гетсемански врт. Витфага и Витанија се налазе на врху и на источној падини. Ова гора била је поприште многих библијских догађаја (Мт 24:3) а биће и важно поприште догађаја последњих дана (Зах 14:3–5; УиЗ 45:48–54; 133:20).

Матеј. *Такође видети* Јеванђеља

Апостол Исуса Христа и писац прве књиге у Новом завету. Матеј, Јеврејин који је био римски порезник у Капернауму, вероватно у служби Ирода Антипе. Пре свог обраћења био је познат као Леви, син Алфејев (Мк 2:14). Непосредно након његовог позива да постане Исусов ученик, приредио је гозбу на којој је Исус био присутан (Мт 9:9–13; Мк 2:14–17; Лк 5:27–32). Матеј је вероватно имао широко знање о Старом завету и могао је да уочи детаљна испуњења пророштва у Христовом животу. О апостоловом каснијем животу

мало се зна. Једно предање тврди да је умро мученичком смрћу.

Јеванђеље по Матеју: Прва књига у Новом завету. Матејево јеванђеље је у почетку вероватно писано за Јевреје у Палестини. Користи многе цитате из Старог завета. Матејев примарни циљ је био да покаже да је Исус био Месија о коме су говорили пророци из Старог завета. Истицао је и да је Исус Цар и Судија човечји.

За списак догађаја из Спаситељевог живота који су описани у Јеванђељу по Матеју, погледати Усклађеност четири јеванђеља у додатку.

Матија. *Такође видети* Апостол – Избор апостола

Особа која је изабрана да замени Јуду Искариотског као члана Већа дванаесторице апостола (Дела 1:15–26). Био је ученик за све време Исусове службе у смртном животу (Дела 1:21–22).

Матусал. *Такође видети* Енох

У Старом завету син Енохов. Матусал је живео 969 год. (Пос 5:21–27; Лк 3:37; Мојсије 8:7). Био је праведан пророк који је остављен на земљи када је град Енохов узет на небо. Остао је на земљи да обезбеди потомство преко кога ће доћи Ноје (Мојсије 8:3–4).

Мелхиседек. *Такође видети* Мелхиседеково свештенство; Салим

Велики старозаветни високи свештеник, пророк, и вођа који је живео након потопа и у време Аврамово. Називан је царем Салима (Јерусалима), царем мира, царем праведности (што је и значење речи *Мелхиседек* на јеврејском), и свештеник највишег Бога.

Аврам је плаћао десетке Мелхиседеку, **Пос** 14:18–20. Мелхиседеков народ беше праведан, и досегну небо, ПЦЈС, Пос 14:25–40.

Христ је био високи свештеник по реду Мелхиседековом, **Јев** 5:6. Мелхиседек је био цар Салима, свештеник Свевишњег Бога, **Јев** 7:1–3.

Нико не беше већи од Мелхиседека, **Алма** 13:14–19.

Аврам је примио свештенство од Мелхиседека, **УиЗ** 84:14. Из уважавања према Господњем имену, древна црква је назвала високо свештенство Мелхиседеково свештенство, **УиЗ** 107:1–4.

Мелхиседеково свештенство. *Такође видети* Мелхиседек; Свештенство; Старешина

Мелхиседеково свештенство је више или веће свештенство; Ароново свештенство је ниже свештенство. Мелхиседеково свештенство укључује кључеве духовних благослова цркве. Преко обреда вишег свештенства моћ божанске природе се објављује човеку (УиЗ 84:18–25; 107:18–21).

Бог је ово високо свештенство открио прво Адаму. Патријарси и пророци у свим временским раздобљима су имали ову власт (УиЗ 84:6–17). Прво је називано Светим свештенством по реду сина Божјега. Касније је постало познато као Мелхиседеково свештенство (УиЗ 107:2–4).

Када су деца Израелова престала да живе по повластицама и заветима Мелхиседековог свештенства, Господ им је одузео виши закон и дао им ниже свештенство и нижи закон (УиЗ 84:23–26). Названи су Ароново свештенство и закон Мојсијев. Када је Исус дошао на земљу, обновио је Мелхиседеково свештенство Јеврејима и започео да изграђује цркву међу њима. Ипак, свештенство и црква су поново изгубљени због отпадништва. Касније су обновљени преко Џозефа Смита мл. (УиЗ 27:12–13; 128:20; ИЏС 1:73).

У оквиру Мелхиседековог свештенства налазе се службе старешине, високог свештеника, патријарха, седамдесеторице и апостола (УиЗ 107). Мелхиседеково свештенство ће увек бити део царства Божјег на земљи.

Председник Цркве Исуса Христа

светаца последњих дана је председник високог или Мелхиседековог свештенства, и држи све кључеве који се односе на царство Божје на земљи. Позив председника има само једна особа у исто време, и он је једина особа на земљи овлашћена да употребљава све кључеве свештенства (УиЗ 107:64–67; 132:7).

Христ ће заувек бити свештеник по реду Мелхиседековом, **Пс** 110:4 (Јев 5:6, 10; 7:11).

Мелхиседеково свештенство служи јеванђеље, **Јев** 7 (УиЗ 84:18–25).

Мелхиседек је испољавао моћну веру и примио службу високог свештенства, **Алма** 13:18.

Мелхиседеково свештенство је поверено Џозефу Смиту и Оливеру Каудерију, **УиЗ** 27:12–13 (ИЏС 1:72). Ово свештенство прима заклетву и завет, **УиЗ** 84:33–42. Постоје два одељка или основне главе, Мелхиседеково и Ароново свештенство, **УиЗ** 107:6. Мелхиседеково свештенство држи право да служи све духовне благослове, **УиЗ** 107:8–18. Мојсије, Илија и Илија пророк су предали Џозефу Смиту и Оливеру Каудерију кључеве свештенства, **УиЗ** 110:11–16. Сада вам дајем службенике који припадају мом свештенству, како бисте држали кључеве његове, **УиЗ** 124:123.

Месија. *Такође видети* Исус Христ; Помазаник

Арамејска и јеврејска реч која значи „помазан.“ У Новом завету Исус је назван Христ, што је грчка реч за *Месију*. Она означава помазаног пророка, свештеника, цара и избавитеља чији долазак су Јевреји с нестрпљењем очекивали.

Многи Јевреји су ишчекивали онога који ће их избавити од римске власти и обезбедити национални просперитет; тако да су га, када је Месија дошао, вође и многи други одбацили. Само су понизни и верни били у могућности да у Исусу из Назарета виде истинитог Христа (Иса 53; Мт 16:16; Јн 4:25–26).

Месија ће имати Духа, проповедаће јеванђеље, и проглашавати слободу, **Иса** 61:1–3 (Лк 4:18–21).

Ми нађосмо Месију, који у преводу значи Христ, **Јн** 1:41 (Јн 4:25–26).

Бог је међу Јеврејима подигао Месију, или, другим речима, Спаситеља, **1 Не** 10:4. Син Божји беше Месија који ће доћи, **1 Не** 10:17. Откупљење долази преко и посредством Светог Месије, **2 Не** 2:6. Месија долази у пунини времена, **2 Не** 2:26. Месија ће устати из мртвих, **2 Не** 25:14.

У име Месијино поверавам свештенство Ароново, **УиЗ** 13.

Господ рече, ја сам Месија, Цар сионски, **Мојсије** 7:53.

Месингане плоче. *Такође видети* Плоче

Јеврејски запис од стварања па до 600. год. п.н.е. који садржи многе записе пророка (1 Не 5:10–16). Овај запис је водио Лаван, један од јеврејских свештеника у Јерусалиму. Док су Лехи и његова породица били у пустињи, Лехи је послао своје синове назад у Јерусалим да се домогну овог записа (1 Не 3–4). (За даљу информацију, видети „Кратак приказ о Мормоновој књизи,“ које се налази у Мормоновој књизи.)

Милосрђе. *Такође видети* Добробит; Љубав; Самилост; Служба

Чиста љубав Христова (Моро 7:47); љубав коју Христ има према деци човечјој и коју би деца човечја требало да имају једни према другима (2 Не 26:30; 33:7–9; Етер 12:33–34); највиша, најплеменитија, најача врста љубави, не само осећај.

Знање надима, али милосрђе просветљава, **1 Кор** 8:1. Милосрђе, чиста љубав, надмашује и превазилази скоро све друго, **1 Кор** 13. Крај заповести је милосрђе из чистог срца, **1 Тим** 1:5.

Додати братској доброти милосрђе, **2 Пет** 1:7.

Господ је заповедио да сви људи имају милосрђа, **2 Не** 26:30 (Моро 7:44–47). Гледајте да имате вере, наде и милосрђа, **Алма** 7:24. Љубав коју Господ има за људе је милосрђе, **Етер** 12:33–34. Без милосрђа људи не би могли баштинити то место припремљено у становима Очевим, **Етер** 12:34 (Моро 10:20–21). Морони је записао Мормонове речи о вери, нади, и милосрђу, **Моро** 7.

Милосрђе оспособљава људе за Господње дело, **УиЗ** 4:5–6 (УиЗ 12:8). Огрните се везом милосрђа, **УиЗ** 88:125. Нека се утроба твоја испуни милосрђем, **УиЗ** 121:45.

Милостив, милост. *Такође видети* Благодат; Исус Христ; Опростити; Помирити, помирење; Правда

Дух самилости, благости и опроштења. Давање милости је једно од особености Божје. Исус Христ нам пружа милост кроз своју помирбену жртву.

Господ је милостив и благонаклон, **Изл** 34:6 (Понз 4:31). Његова милост траје довека, **1 Дн** 16:34. Доброта и милост ће ме пратити, **Пс** 23:6. Онај који је милостив сиромашнима, срећан је, **ПСол** 14:21. Милост ми је мила а не жртва, **Оси** 6:6.

Благословени су милостиви: јер ће милост добити, **Мт** 5:7 (3 Не 12:7). Тешко лицемерима који плаћају десетке а закидају у ономе што је важније у закону, праведан суд, милост и вера, **Мт** 23:23. Будите дакле милостиви, као и Отац ваш што је милостив, **Лк** 6:36. Не због наших праведних дела, већ по милости својој спасе нас, **Тит** 3:5.

Благе су милости Господње према свима, **1 Не** 1:20. Милост не полаже право на оног који се не покаје, **Мос** 2:38–39. Бог је милостив свима онима који поверују у име његово, **Алма** 32:22. Милост може да удовољи захтевима правде, **Алма** 34:16. Мислиш ли да милост може да ускрати правду, **Алма** 42:25 (Алма 42:13–25). Мала деца су жива у Христу због милости Његове, **Моро** 8:19–20 (УиЗ 29:46).

Милостива рука Исуса Христа извршивши помирење за ваше грехе, **УиЗ** 29:1. Снагом крви коју пролих, заузимах се код Оца за оне који верују у име моје, **УиЗ** 38:4. Они који су се држали завета ће добити милост, **УиЗ** 54:6. Ја, Господ, опраштам грехе, и милостив сам онима који признају грехе своје понизних срца, **УиЗ** 61:2. Ја, Господ показујем милост свима кроткима, **УиЗ** 97:2. И ко те прими као мало дете, прима царство моје, јер ће добити милост, **УиЗ** 99:3.

Милост ће ићи пред лицем Твојим, **Мојсије** 7:31.

Милостиња, давање милостиње. *Такође видети* Добробит; Пост, постити; Принос; Сиромашан

Приноси да би се помогло сиромашнима.

Не чините милостињу пред људима, **Мт** 6:1–4 (3 Не 13:1–4). Ова сиромашна удовица метну више него сви они, **Мк** 12:41–44. Благослов је давати него примати, **Дела** 20:33–35.

Ја бих да уделите од иметка свога сиромашнима, **Мос** 4:26. Народ цркве треба да даје од иметка свога, свако према ономе што има, **Мос** 18:27.

Мир. *Такође видети* Миротворац; Покој; Хиљадугодишњица

У Светим писмима, мир може означавати ослобођење од сукоба и немира или унутрашњи спокој и утеху изнедрене Духом које Бог даје својим верним свецима.

Ослобођење од сукоба и немира: Он учини да ратови престану, **Пс** 46:9. Нити ће се више учити рату, **Иса** 2:4.

Живите у миру са свим људима; не светите се, **Рим** 12:18–21.

У земљи и даље беше мир, **4 Не** 1:4, 15–20.

Одрекните се рата и проглашавајте

мир, **УиЗ** 98:16. Подигните барјак мира, **УиЗ** 105:39.

Мир Божји послушнима: Спаситељ ће бити назван Кнезом мира, **Иса** 9:6. Нема мира опакима, **Иса** 48:22.

Тамо је била војска небеска, хвалећи Бога и говорећи: слава Богу на висини, и на земљи мир, **Лк** 2:13–14. Мир вам остављам, **Јн** 14:27. Мир Божји превазилази свако разумевање, **Фил** 4:7.

Народ цара Венијамина прими умирење савести, **Мос** 4:3. Како су дивне на горама ноге оних који мир објављују, **Мос** 15:14–18 (Иса 52:7). Алма завапи Господу и нађе мир, **Алма** 38:8. Духови оних који су праведни се примају у стање мира, **Алма** 40:12.

Зар нисам умирио ум твој по том питању, **УиЗ** 6:23. Ходај у кроткости Духа мога, и имаћеш мир у мени, **УиЗ** 19:23. Онај који чини дела праведности примиће мир, **УиЗ** 59:23. Огрните се везом милосрђа, а то је веза савршености и мира, **УиЗ** 88:125. Сине мој, нека је мир у души твојој, **УиЗ** 121:7.

Пошто закључих да постоји већи мир, тражих благослове очева, **Авр** 1:2.

Миротворац. *Такође видети* Мир

Особа која гради мир или га промовише (Мт 5:9; 3 Не 12:9). Миротворац може да буде и неко ко проглашава јеванђеље (Мос 15:11–18).

Мисах. *Такође видети* Данило

У Старом завету, Седрах, Мисах и Авденаго били су тројица израелских младића који су, заједно са Данилом, доведени у двор Навуходоносора, цара вавилонског. Мисахово јеврејско име је било Мисаило. Четворица младића су одбила да једу цареву храну и да пију вино како не би себе укаљали (Дан 1). Седраха, Мисаха и Авденага је цар бацио у ужарену пећ али су чудом били сачувани (Дан 3).

Мисионарски рад. *Такође видети* Јеванђеље; Проповедати

Делити јеванђеље Исуса Христа речју и примером.

Како су красне на горама ноге онога који објављује спасење, **Иса** 52:7. Ја ћу тражити овце моје и гледати их, **Јез** 34:11.

Проповедајте јеванђеље свакоме створењу, **Мк** 16:15 (Морм 9:22). Њиве се беласају и приспеле су за жетву, **Јн** 4:35. А како ће проповедати сем ако не буду послати, **Рим** 10:15.

Поучавајте их речи Божјој са свом марљивошћу, **Јаков** 1:19. Господ дарује свим народима да поучавају речју његовом, **Алма** 29:8.

Јеванђеље могу проповедати слаби и прости, **УиЗ** 1:23. Чудесно дело ће ускоро доћи, **УиЗ** 4:1. Ако радите свих дана својих и приведете једну душу к мени, колико ли ће велика бити радост ваша, **УиЗ** 18:15. Моји изабраници чују глас мој и не отврђују срца своја, **УиЗ** 29:7. Пођите проповедајући јеванђеље моје, двојица по двојица, **УиЗ** 42:6. Глас мора да се шири са овог места, **УиЗ** 58:64. Отварајте уста своја проповедајући јеванђеље моје, **УиЗ** 71:1. Проглашавајте истину сходно откривењима и заповестима, **УиЗ** 75:4. Свако ко је био упозорен треба да упозорава свог ближњег, **УиЗ** 88:81 (УиЗ 38:40–41). Господ ће опскрбити породице оних који проповедају јеванђеље, **УиЗ** 118:3. Слуге Божје ће поћи, **УиЗ** 133:38. Верне старешине, када напусте смртни живот, настављају своја дела, **УиЗ** 138:57.

Мисли. *Такође видети* Промишљати; Слобода избора

Идеје, мишљења или замисли у нечијем уму. Моћ мишљења је дар од Бога, и слободни смо да изаберемо како ћемо користити нашу моћ мишљења. Начин на који мислимо директно утиче на став и понашање, као и на наш статус после овог живота. Праведне мисли воде ка спасењу; опаке мисли воде ка проклетству.

Господ разуме сваку помисао, **1 Дн** 28:9. Како процени у срцу своме, тако је, **ПСол** 23:7. Мисли моје нису мисли ваше, **Иса** 55:7–9.

Исус је познавао њихове мисли, **Мт** 12:25 (Лк 5:22; 6:8). Изнутра, из срца људскога, излазе зле мисли, **Мк** 7:20–23. Поробимо сваку мисао на послушност Христу, **2 Кор** 10:5. Што год је истинито, поштено, чисто, или љубазно, мислите о томе, **Фил** 4:8.

Сетите се да бити телесном наклоњен је смрт, а бити духовном наклоњен је живот вечни, **2 Не** 9:39. Не будете ли пазили на себе, и на мисли ваше, морате страдати, **Мос** 4:30. Наше мисли ће нас осудити, **Алма** 12:14.

Само Бог познаје мисли твоје и намере срца твога, **УиЗ** 6:16 (УиЗ 33:1). Имајте ме на уму непрестано, **УиЗ** 6:36. Скупљајте у умовима својим речи живота, **УиЗ** 84:85. Одбаците доконе мисли своје, **УиЗ** 88:69. Мисли срца људских ће се открити, **УиЗ** 88:109. Нека честитост краси мисли твоје непрестано, **УиЗ** 121:45.

Све људске мисли беху зле непрестано, **Мојсије** 8:22.

Мисури. *Видети* Нови Јерусалим

Михајло. *Такође видети* Адам; Арханђео

Име по коме је Адам био познат у предсмртном животу. Звао се и арханђео. На јеврејском ово име значи: „Онај који је налик Богу.“

Михајло, један од врховних кнезова, дође да помогне Данилу, **Дан** 10:13, 21 (УиЗ 78:16). У последње дане ће устати Михајло, кнез велики, **Дан** 12:1.

Михајло арханђео се препирао са ђаволом, **Јуда** 1:9. Михајло и његови анђели се бораху против аждаје, **Отк** 12:7 (Дан 7).

Михајло је Адам, **УиЗ** 27:11 (УиЗ 107:53–57; 128:21). Михајло, Господњи арханђео затрубиће у трубу своју, **УиЗ** 29:26. Михајло ће скупити војску своју и борити се против Сотоне, **УиЗ** 88:112–115. Глас Михајла се чуо када је препознао ђавола, **УиЗ** 128:20.

Михеј

Старозаветни пророк. Био је родом из Моресет Гата, у равници земље Јудине, и проричао је у време цара Језекије (Мих 1:1–2).

Књига пророка Михеја: Књига пророка Михеја је једина књига у Старом завету у којој је Витлејем назначен као место у коме ће се Месија родити (Мих 5:2). У књизи Господ се саветовао са својим народом и пребројавао је све добро што им је учинио; захтевао је од њих правду, милост и понизност (Мих 6:8).

Младожења. *Такође видети* Исус Христ

Исус Христ је у Светим писмима симболично представљен као младожења. Црква је симболично представљена као Његова млада.

Десет девица пођоше да се сусретну с Младожењом, **Мт** 25:1–13. Онај који има младу, младожења је, **Јн** 3:27–30. Благословени су они који су позвани на свадбену вечеру Јагњетову, **Отк** 19:5–10.

Будите спремни за долазак Младожење, **УиЗ** 33:17. Будите спремни за младожењу, **УиЗ** 65:3.

Многоженство. *Видети* Брак, женити – Полигамни брак

Моав. *Такође видети* Лот

Земља у Старом завету која се налазила источно од Мртвог мора. Моавци су били потомци Лота и били су сродници са Израелцима. Говорили су језиком сличним јеврејском. Постојала је непрестана борба између Моаваца и Израелаца (Суд 3:12–30; 11:17; 2 Сам 8:2; 2 Цар 3:6–27; 2 Дн 20:1–25; Иса 15).

Мојсије. *Такође видети* Арон, брат Мојсијев; Закон Мојсијев; Заповести, десет заповести; Петокњижје;

Преображење – Преображење Христово

Старозаветни пророк који је Израелце извео из египатског ропства и дао им по Божјем откривењу скуп верских, друштвених и закона везаних за исхрану.

Мојсијева служба се наставила и након његовог смртног живота. Џозеф Смит је поучавао да је, у друштву са Илијом, дошао на Гору преображења и поверио кључеве свештенства Петру, Јакову, и Јовану (Мт 17:3–4; Мк 9:4–9; Лк 9:30; УиЗ 63:21).

Мојсије се указао Џозефу Смиту и Оливеру Каудерију 3. априла 1836. год. у храму у Киртланду, у Охају, и поверио им кључеве сакупљања Израела (УиЗ 110:11).

Откривења последњих дана говоре много тога о Мојсију. Често се помиње у Мормоновој књизи, а из Учења и завета ми учимо о његовој служби (УиЗ 84:20–26) и да је примио свештенство од свог таста Јотора (УиЗ 84:6).

Откривења последњих дана потврђују такође библијски запис о његовој служби међу децом Израеловом и поново потврђују да је био аутор пет књига којима почиње Стари завет (1 Не 5:11; Мојсије 1:40–41).

Спасила га је Фараонова кћер, **Изл** 2:1–10. Побегао је у Мадијан, **Изл** 2:11–22. Указао му се анђео Господњи у пламеном грму, **Изл** 3:1–15. Најавио је да ће невоља доћи Египћанима, **Изл** 7–11. Господ је установио Пасху, **Изл** 12:1–30. Превео је децу Израелову преко Црвеног мора, **Изл** 14:5–31. Господ је послао ману у пустињу, **Изл** 16. Ударио је стену у Хориву и вода је потекла, **Изл** 17:1–7. Арон и Ор су му држали руке тако да је Исус Навин надвладао Амалика, **Изл** 17:8–16. Јотар му је дао савет, **Изл** 18:13–26. Припремио је народ на појављивање Господа на Синајској гори, **Изл** 19. Господ му је открио Десет заповести, **Изл** 20:1–17. Он и седамдесет старешина су видели Бога, **Изл** 24:9–11. Сломио је плоче сведочанства и уништио је златно теле, **Изл** 32:19–20. Говорио је с Богом лицем у лице, **Изл** 33:9–11.

Указао се на Исусовом преображењу, **Мт** 17:1–13 (Мк 9:2–13; Лк 9:28–36).

Будимо снажни попут Мојсија, **1 Не** 4:2. Христ је пророк попут Мојсија кога ће Господ подићи, **1 Не** 22:20–21 (Понз 18:15; 3 Не 20:23).

Водио је Израел по откривењу, **УиЗ** 8:3. Био је виђен међу племенитим духовима, **УиЗ** 138:41.

Видео је Бога лицем у лице, **Мојсије** 1:2, 31. Био је на слику Јединорођенца, **Мојсије** 1:6, 13. Записао је све оно што му је откривено о стварању, **Мојсије** 2:1.

Књига Мојсијева: Књига у Драгоценом бисеру која садржи надахнути превод Џозефа Смита првих седам поглавља Књиге постања.

У поглављу 1 забележено је виђење у коме је Мојсије видео Бога, који му је открио читав план спасења. Поглавља 2–5 чине запис о стварању и о човековом паду. Поглавља 6–7 садрже виђење о Еноху и његовој служби на земљи. Поглавље 8 садржи виђење о Ноју и великом потопу.

Пет књига Мојсијевих: Видети Постање – прва књига Мојсијева; Излазак – друга књига Мојсијева; Левитска – трећа књига Мојсијева; Бројеви – четврта књига Мојсијева; Поновљени закони – пета књига Мојсијева

Првих пет књига Старог завета знане су као књиге Мојсијеве. Месингане плоче које је Нефи узео од Лавана садржале су књиге Мојсијеве (1 Не 5:11).

Нефи је читао много тога што је записано у књигама Мојсијевим, **1 Не** 19:23.

Молитва. *Такође видети* Амен; Искати; Клањати се; Промишљати

Понизна комуникација са Богом у којој се особа захваљује и моли за

благослове. Молитве су упућене нашем Небеком Оцу у име Исуса Христа. Молитве се могу изговарати гласно или у себи. Мисли неке особе такође могу бити молитве уколико су упућене Богу. Песма праведника може бити молитва Богу (УиЗ 25:12).

Сврха молитве није да се промени воља Божја, већ да би се за нас и друге осигурали благослови које је Бог већ вољан да удели, али које морамо затражити да бисмо их добили.

Молимо се Оцу у име Христово (Јн 14:13–14; 16:23–24). Ми смо заиста у могућности да се молимо у Христово име када су наше жеље, жеље Христове (Јн 15:7; УиЗ 46:30). Тада иштемо оно што је исправно и стога могуће да нам Бог удели (3 Не 18:20). Неке молитве остају без одговора јер оне ни на који начин не представљају Христову жељу већ уместо тога изражавају људску себичност (Јак 4:3; УиЗ 46:9). Заиста, ако иштемо од Бога оно што није праведно, вратиће нам се на нашу осуду (УиЗ 88:65).

Онда људи почеше да призивају име Господње, **Пос** 4:26. На месту где је олтар, Аврам призва име Господње, **Пос** 13:4. Слуга Аврамов се молио за помоћ да нађе жену за Исака, **Пос** 24:10–19. Не дао Бог да згрешим Господу и престанем се молити за вас, **1 Сам** 12:23. Господ чује молитву праведника, **ПСол** 15:29. Наћи ћете ме када ме потражите свим срцем својим, **Јер** 29:12–13.

Молите се за оне који вас презриво искоришћавају, **Мт** 5:44 (Лк 6:28; 3 Не 12:44). Помоли се Оцу своме који је у тајности, **Мт** 6:5–8 (3 Не 13:5–8). Овако ћете се, дакле, молити, **Мт** 6:9–13 (Лк 11:2; 3 Не 13:9). Иштите и даће вам се, **Мт** 7:7 (3 Не 14:7; УиЗ 4:7; 6:5; 66:9). Исус се попе на гору сам да се моли, **Мт** 14:23. Бдите и молите се, да не паднете у искушење, **Мт** 26:41 (Мк 14:38; 3 Не 18:15–18; УиЗ 31:12). Нека иште с вером, ништа не сумњајући, **Јак** 1:5–6 (УиЗ 42:68; 46:7). Непрестана молитва праведника много помаже, **Јак** 5:16.

Послушајте Духа који човека учи да се моли, **2 Не** 32:8–9. Завапих Му у снажној молитви, **Енос** 1:4. Постих и мољах се много дана, **Алма** 5:45–46 (Алма 26:22). Беху се посветили честим молитвама и посту, **Алма** 17:3. Сећате ли се шта Зенос рече о молитви или служењу, **Алма** 33:3. Понизите се и истрајте у молитви, **Алма** 34:18–27. Саветуј се са Господом у свему што чиниш, **Алма** 37:37. Морате се увек молити Оцу у име моје, **3 Не** 18:19–20. Молите се у својим породицама, **3 Не** 18:21. Исус се молио Оцу, **3 Не** 19:31–34 (Јн 17; 3 Не 18:16). Заповедио им је да не престану да се моле у срцима својим, **3 Не** 20:1. Ако се моли али не са правом намером срца, ништа му не помаже, **Моро** 7:6–9.

Не ишти оно што не би требало, **УиЗ** 8:10. Моли се увек, да можеш да изађеш као победник, **УиЗ** 10:5. Заповедам ти да се молиш гласно као и у срцу своме, **УиЗ** 19:28. Дух ће вам се дати молитвом вере, **УиЗ** 42:14. Иди у дом молитве и приноси причести своје, **УиЗ** 59:9 (Мт 21:13). Родитељи треба да поучавају своју децу да се моле, **УиЗ** 68:28. Господ Бог њихов је спор да чује молитве њихове, **УиЗ** 101:7–8 (Мос 21:15). Буди понизан; и Господ Бог твој ће ти дати одговор на молитве твоје, **УиЗ** 112:10.

Адаму је заповеђено да призива Бога у име Сина, **Мојсије** 5:8. Отац и Син су се указали Јозефу Смиту као одговор на његову молитву, **ИЈС** 1:11–20.

Моралност. *Видети* Блуд; Прељуба; Сексуална неморалност; Чедност

Мормон(и). *Такође видети* Црква Исуса Христа; Црква Исуса Христа светаца последњих дана

Надимак *Мормон* су чланови Цркве Исуса Христа светаца последњих дана наденули они који нису били чланови цркве. Надимак потиче од књиге

Светих писама сажетих од стране древног пророка Мормона, назване Мормонова књига. Назив који су добили од Господа и по коме чланови цркве треба да се препознају је „Свеци." Исправно име цркве је Црква Исуса Христа светаца последњих дана.

Мормон, књига Мормонова. *Видети* Мормонова књига

Мормон, нефијски пророк. *Такође видети* Мормонова књига

Нефијски пророк, војсковођа и чувар записа из Мормонове књиге. Мормон је живео негде од 311–385 год. н.е. (Морм 1:2, 6; 6:5–6; 8:2–3). Био је војни заповедник већим делом свог живота, почевши с петнаест година (Морм 2:1–2; 3:8–12; 5:1; 8:2–3). Амарон је упутио Мормона да се припреми да преузме старање о записма и њиховом вођењу (Морм 1:2–5; 2:17–18). Након што је забележио историју свог живота, сажео је записе са великих плоча Нефијевих на плоче Мормонове. Касније је пренео овај свети запис на свога сина Мороније. Ове плоче су биле део записа који је Џозеф Смит превео у Мормонову књигу.

Речи Мормонове: Мала књига у оквиру Мормонове књиге. Између последњих записаних Амалекијевих речи у књизи Омнијевој и првих речи записаних у књизи Мосијиној, Мормон, који је уредио све ове записе, је уметнуо мали део текста. (Видети „Кратак приказ о Мормоновој књизи" на почетку Мормонове књиге.)

Књига Мормонова: Одвојена књига у оквиру Светог писма познатог као Мормонова књига. Поглавља 1–2 говоре о Амарону, нефијском пророку, који је упутио Мормона када и где да преузме плоче. Почео је и велики рат, и три Нефијца су била склоњена због опакости народа. Поглавља 3–4 говоре о Мормоновом узвикивању о покајању народу, који је отупео осећаје своје, и услед тога је превладала толика опакост као никада до тада у Израелу. У поглављима 5–6 су забележене последње битке између Нефијаца и Ламанаца. Мормон је био убијен као и већина нефијског народа. У 7. поглављу, пре своје смрти, Мормон је позвао људе – тада и у будућности – да се покају. У поглављима 8–9 записано је да је једино Мормонов син Морони преостао. Забележио је завршне сцене смрти и крвопролића, укључујући и крај нефијског народа, и написао је поруку будућим поколењима и читаоцима овог записа.

Мормонова књига. *Такође видети* Златне плоче; Јефрем – Дрво Јефремово или Јосифово; Канон; Мормон, нефијски пророк; Плоче; Сведоци за Мормонову књигу; Света писма; Смит, Џозеф, мл.

Једна од четири књиге Светих писама прихваћених од стране Цркве Исуса Христа светаца последњих дана. То је сажетак записа који је начинио древни пророк Мормон о древним становницима Америке. Написан је да посведочи да Исус јесте Христ. Пророк Џозеф Смит, који је ове записе превео даром и моћу Божјом, о њима је говорио: Рекох браћи да је Мормонова књига најтачнија од свих књига на земљи, и кључни камен наше религије, и да ће човек бити ближи Богу придржавајући се њених поука него било које друге књиге (видети увод на почетку Мормонове књиге).

Мормонова књига је верски запис три групе људи који су се преселили из Старог света на Америчке континенте. Ове три групе су водили пророци који су записивали своју верску и световну историју на металним плочама. У Мормоновој књизи је забележена посета Исуса Христа народу у Америци после Његовог васкрсења. Након те Христове посете следио је период мира од две стотине година.

Морони, последњи од нефијских пророка-историчара, запечатио је сажете записе овог народа и сакрио их је у 421. год. н.е. Године 1823. васкрсли

Морони је посетио Џозефа Смита и касније му доставио ове древне и свете записе како би били преведени и представљени свету као још једно сведочанство о Исусу Христу.

Јосиф је родна грана чији се огранци раширише преко зида, **Пос** 49:22–26. Истина ће из земље изникнути, **Пс** 85:11 (Морм 8:16; Мојсије 7:62). Господ ће подићи барјак народима и зазвиждаће им, **Иса** 5:26. Глас ће се чути из земље, **Иса** 29:4 (2 Не 26:14–17). Виђење свега постаде као речи у запечаћеној књизи, **Иса** 29:11 (Иса 29:9–18; 2 Не 27:6–26). Дрво Јосифово и дрво Јудино биће једно у Господњој руци, **Јез** 37:15–20.

Друге овце имам, које нису из овог стада, **Јн** 10:16 (3 Не 15:16–24).

Мормонова књига и Библија ће срасти заједно, **2 Не** 3:12–21. Господње речи ће звиждати крајевима земаљским, **2 Не** 29:2. Господ се заветовао с Еносом да ће обелоданити Мормонову књигу Ламанцима, **Енос** 1:15–16. Мормонова књига је написана да бисмо поверовали у Библију, **Морм** 7:9. Мормонова књига ће стајати као сведочанство против света, **Етер** 5:4. Упитајте Бога није ли то истинито, **Моро** 10:4.

Христ сведочи да је Мормонова књига истинита, **УиЗ** 17:6. Мормонова књига садржи пуњину јеванђеља Исуса Христа, **УиЗ** 20:9 (УиЗ 20:8–12; 42:12).

Верујемо да је Мормонова књига реч Божја, **ЧВ** 1:8.

Морони, капетан. *Такође видети* Гесло слободе

У Мормоновој књизи, праведни нефијски војни заповедник који је живео око 100. год. п.н.е.

Морони је био именовани врховни капетан над свим војскама нефијским, **Алма** 43:16–17. Надахнуо је нефијске војнике да се боре за своју слободу, **Алма** 43:48–50. Начинио је гесло слободе од дела свог огртача, **Алма** 46:12–13. Био је човек Божји, **Алма** 48:11–18. Расрдио се на владу због њихове равнодушности у погледу на слободу отаџбине, **Алма** 59:13.

Морони, син Мормонов. *Такође видети* Мормон, нефијски пророк; Мормонова књига

Последњи нефијски пророк у Мормоновој књизи (око 421. год. н.е.). Непосредно пре Мормонове смрти, предао је историјски запис назван плоче Мормонове свом сину Моронију (РМор 1:1). Морони је завршио са састављањем плоча Мормонових. Поглавља 8 и 9 придодао је књизи Мормоновој (Морм 8:1). Сажео је и прикључио књигу Етерову (Етер 1:1–2) и придодао је своју књигу звану књига Моронијева (Моро 1). Морони је запечатио плоче и сакрио их је на брду Кумора (Морм 8:14; Моро 10:2). Године 1823. Морони је био послат као васкрсло биће да открије Мормонову књигу Џозефу Смиту (УиЗ 27:5; ИЏС 1:30–42, 45). Поучавао је младог пророка сваке године почевши са 1823. па све до 1827. год. (ИЏС 1:54) и коначно му предао плоче у 1827. год. (ИЏС 1:59). Након што је завршио с превођењем Џозеф Смит је плоче вратио Моронију.

Књига Моронијева: Последња књига у оквиру Мормонове књиге. Писао ју је последњи нефијски пророк, Морони. У поглављима 1–3 говори се о завршном уништењу Нефијаца, и дају се упутства о поверавању Светог Духа и свештенства. У поглављима 4–5 даје се детаљни опис служења причести. У поглављу 6 се сажето излаже дело цркве. Поглавља 7–8 чине беседе о првим начелима јеванђеља, укључујући Мормонова поучавања о вери, нади и милосрђу, и о начину како просуђивати о добру и злу (Моро 7), и Мормонова објашњења да су мала деца жива у Христу и да им није потребно крштење (Моро 8). У поглављу 9 описана је искварености нефијског народа. Поглавље 10 је Моронијева последња порука и садржи начин како сазнати

да је Мормонова књига истинита (Моро 10:3–5).

Мороних, син капетана Моронија

Праведни нефијски заповедник у Мормоновој књизи (око 60. год. п.н.е.).

Морони је препустио управљање војскама свом сину Моронихи, **Алма** 62:43. Поново је освојио град Зарахемлу, **Хел** 1:33. Навео је Нефијце на покајање и поново повратио контролу над половином земље, **Хел** 4:14–20.

Мосија, отац Венијаминов. *Такође видети* Венијамин, отац Мосијин; Зарахемла

У Мормоновој књизи, нефијски пророк који је начињен царем над народом Зарахемле.

Мосија беше упозорен да бежи из земље Нефи, **Омни** 1:12. Открио је народ Зарахемлин, **Омни** 1:14–15. Учинио је да се народ Зарахемле поучи његовом језику, **Омни** 1:18. Био је постављен да буде цар уједињеног народа, **Омни** 1:19. Његов син, Венијамин, владао је након његове смрти, **Омни** 1:23.

Мосија, син Венијаминов. *Такође видети* Венијамин, отац Мосијин; Мосија, синови

Праведан нефијски цар и пророк у Мормоновој књизи. Мосија је следио пример праведности свога оца (Мос 6:4–7). Превео је двадесет четири златне плоче које садрже запис о Јаредовцима (Мос 28:17).

Књига Мосијина: Књига у Мормоновој књизи. Поглавља 1–6 садрже силну беседу цара Венијамина свом народу. Дух Господњи је дотакао њихова срца и народ је био обраћен и није више осећао жељу да чини зло. У поглавима 7–8 се говори о групи Нефијаца који су отишли да живе у земљи Ламанаца. Организована је потрага да их пронађе. Амон, вођа потраге, их је пронашао и дознао причу о њиховим невољама због тлачења од стране Ламанаца. У поглављима 9–24 су описана та тлачења и како су њихове вође – Зениф, Ноје и Лимхи – живели под Ламанцима. Забележено је и мучеништво пророка званог Абинади. Алма се обратио на Абинадијевом суђењу. Упоглављима 25–28 се у причама говори како су се обратили Алмини синови и синови цара Мосије. У поглављу 29 цар Мосија предлаже да се цареви замене судијским уређењем. Алма, син Алмин је изабран за првог врховног судију.

Мосија, синови. *Такође видети* Амон, син Мосијин; Арон, син Мосијин; Мосија, син Венијаминов; Омнер; Химни

У Мормоновој књизи, четири сина цара Мосије који су се обратили након што им се указао анђео и позвао их на покајање. Њихова имена су Амон, Арон, Омнер, и Химни (Мос 27:34). Провели су четрнаест година успешно проповедајући јеванђеље Ламанцима. Запис о њиховој служби међу Ламанцима дат је у књизи Алминој, поглавља 17 до 26.

Претходно су били неверници који су настојали да униште цркву, **Мос** 27:8–10 (Алма 36:6). Били су прекорени од стране анђела и покајали су се, **Мос** 27:11–12, 18–20. Добио је дозволу да проповеда Ламанцима, **Мос** 28:1–7.

Моћ. *Такође видети* Власт; Свештенство

Могућност да се нешто чини. Имати моћ над неким или нечим јесте имати могућност да надзиреш ту особу или ствар или да им заповедаш. У Светим писмима, моћ је често повезана са моћу Божјом или моћу са неба. Често се блиско односи на свештеничку власт, што је дозвола или право да се делује за Бога.

У ту сврху те подигох, да покажем на теби моћ своју, **Изл** 9:16. Бог је снага

и моћ моја, **2 Сам** 22:33. Не ускрати добро када је у моћи руке твоје да то учиниш, **ПСол** 3:27. Заиста сам пун моћи од Духа Господњег, **Мих** 3:8.

Сва моћ ми је дата и на небу и на земљи, **Мт** 28:18. Били су задивљени његовим учењем: јер је реч његова била са моћу, **Лк** 4:32. Останите у граду док се не оденете моћу са висина, **Лк** 24:49. Онима који Га примише даде моћ да буду синови Божји, **Јн** 1:12 (УиЗ 11:30). Примићете моћ након што Свети Дух сиђе на вас, **Дела** 1:8. Нема моћи а да није од Бога, **Рим** 13:1. Сачувани сте моћу Божјом кроз веру на спасење, **1 Пет** 1:3–5.

Испуњен сам моћу Божјом, **1 Не** 17:48. Беше ми то објављено моћу Светога Духа, **Јаков** 7:12. Човек може имати велику моћ дату од Бога, **Мос** 8:16. Поучаваху моћу и влашћу од Бога, **Алма** 17:2–3. Нефи служаше са моћу и са великом влашћу, **3 Не** 7:15–20 (3 Не 11:19–22).

Мада човек може да има моћ да чини многа моћна дела, хвали ли се снагом својом, мора пасти, **УиЗ** 3:4. Моћ да се чини добро је у свакој особи, **УиЗ** 58:27–28. У обредима Мелхиседековог свештенства се објављује моћ божанске природе, **УиЗ** 84:19–22. Прâва свештенства су нераскидиво повезана са небеским моћима, **УиЗ** 121:34–46.

Водићу те руком својом, и моћ ће моја бити над тобом, **Авр** 1:18.

Мрзети, мржња. *Такође видети* Љубав; Непријатељство; Освета

Мрзети значи имати потпуну одвратност према некоме или нечему.

Ја, Бог, походим безакоња отаца на деци оних који ме мрзе, **Изл** 20:5. Ових шест ствари мрзи Господ, **ПСол** 6:16. Безуман човек презире мајку своју, **ПСол** 15:20. Презрен беше и одбачен од људи, **Иса** 53:3.

Чините добро онима који вас мрзе, **Мт** 5:44. Или ће једног мрзети, а другог љубити; или ће се једнога држати а другога презирати, **Мт** 6:24. Сви ће вас мрзети имена мога ради, **Мт** 10:22. Сваки који зло чини мрзи видело, **Јн** 3:20. Нека нико не презире твоју младост, **1 Тим** 4:12.

Јер су богати, презиру сиромахе, **2 Не** 9:30. Немојте презрети откривења Божја, **Јаков** 4:8. Они имаху вечну мржњу према нама, **Јаков** 7:24.

Људи одбацују савете Божје, и презиру Његове речи, **УиЗ** 3:7.

Био сам омражен и прогоњен зато што сам рекао да сам имао виђење, **ИЦС** 1:25.

Мртви, спасење за мртве. *Видети* Спасење за мртве

Мртво море

Море слане воде на јужном крају долине Јордана. Познато и као Слано море. Има надморску висину од отприлике 395 метара испод Средоземног мора. Градови Содом, Гомор, и Сигор или Вала се налазе у близини његове обале (Пос 14:2–3).

Као испуњење сведочанства и као један од знакова Другог доласка Спаситеља, воде Мртвог мора ће оживети и живот ће тамо процветати (Јез 47:8–9).

Мудрост. *Такође видети* Знање; Истина; Разумевање

Способност или дар од Бога да се просуђује исправно. Особа стиче мудрост кроз искуство и проучавањем и тако што следи Божји савет. Без Божје помоћи, човек не може имати праву мудрост (2 Не 9:28; 27:26).

Бог је дао Соломуну мудрост, **1 Цар** 4:29–30. Мудрост је главна: стога прибави мудрост, **ПСол** 4:7. Онај ко прибавља мудрост, љуби душу своју, **ПСол** 19:8.

Исус напредоваше у мудрости, **Лк** 2:40, 52. Ако икоме од вас недостаје мудрости, нека иште од Бога, **Јак** 1:5 (УиЗ 42:68; ИЦС 1:11).

Говорим вам ово да се мудрости можете научити, **Мос** 2:17. Мудрост научи у младости својој, **Алма** 37:35.

Свеци ће наћи мудрост и велике

ризнице знања, **УиЗ** 89:19. Нека се онај коме недостаје знања учи мудрости понизујући се и призивајући Господа, **УиЗ** 136:32.

Муж. *Видети* Брак, женити; Породица

Музика. *Такође видети* Певати; Химна

Мелодије и ритмови који су се певали и изводили од раних библијских времена да би се изразила радост, хвала и богоштовље (2 Сам 6:5). Може бити облик молитве. Псалми су се вероватно певали уз једноставну мелодију извођену инструментима.

Марија, сестра Аронова и Мојсијева, узела је бубњеве и она и жене су играле, **Изл** 15:20. Левити који су били певачи имали су цимбале и харфе а сто двадесет свештеника је трубило у трубе своје, **2 Дн** 5:12.

Исус и Дванаесторица су отпевали химну након Последње вечере, **Мт** 26:30. Учите и опомињите једни друге псалмима и химнама и духовним песмама, **Кол** 3:16.

Осетисте ли да певате песму о откупљујућој љубави, **Алма** 5:26.

Божја душа ужива у песми од срца; да, песма праведника је молитва, **УиЗ** 25:12. Слави Господа певањем, музиком, играњем, **УиЗ** 136:28.

Мулек. *Такође видети* Седекија

Син старозаветног цара Седекије (око 589. год. п.н.е.). У Библији је записано да су сви Седекијини синови били побијени (2 Цар 25:7), али је у Мормоновој књизи појашњено да је Мулек преживео (Хел 8:21).

Зарахемла је био Мулеков потомак, **Мос** 25:2. Народ Мулеков се придружио Нефијцима, **Мос** 25:13. Господ доведе Мулека у земљу на северу, **Хел** 6:10. Сви Седекијини синови беху погубљени осим Мулека, **Хел** 8:21.

Мученик, мучeништво

Особа која радије даје свој живот него да се одрекне Христа, јеванђеља, или својих праведних уверења или начела.

Сва крв праведна од Авеља до Заније ће сведочити против опаких, **Мт** 23:35 (Лк 11:50). Ко год изгуби свој живот Христа и јеванђеља ради, сачуваће га, **Мк** 8:35 (УиЗ 98:13). И каменоваше Стефана, **Дела** 7:59 (Дела 22:20). Где је завет, тамо мора бити и смрт онога који се обавеже заветом, **Јев** 9:16–17.

Абинади паде, подневши смрт огњем, **Мос** 17:20. Обраћени Амонихајци беху бачени у огањ, **Алма** 14:8–11. Многи беху побијени јер сведочаху о томе, **3 Не** 10:15.

Ко год положи свој живот дела мога ради, наћи ће живот вечни, **УиЗ** 98:13–14. Џозеф Смит и Хајрам Смит су били мученици обнове јеванђеља, **УиЗ** 135. Џозеф Смит је запечатио своје сведочанство крвљу својом, **УиЗ** 136:39.

Наву, у Илиноису (САД)

Град који су установили свеци последњих дана 1839. год. у држави Илиноис. Налази се на реци Мисисипи отприлике 320 километара узводно од Сент Луиса.

Због прогона у држави Мисури, свеци су отишли око 320 километара на североисток, преко реке Мисисипи, у Илиноис, где су пронашли погоднije услове. На крају, свеци су купили земљу у близини неразвијеног града Комерца. Земља је била мочварна пустара са само неколико једноставних грађевина. Свеци су исушили земљу и успоставили домове. Џозеф Смит је преселио своју породицу у малу кућу у облику брвнаре. Име града Комерца је промењено у Наву, по јеврејској речи која значи „лепотан.“

Неколико одсека Учења и завета су написана у Навуу (УиЗ 124–129; 132; 135). Свецима је речено да изграде храм у Навуу (УиЗ 124:26–27). Они су изградили храм и организовали кочиће Сиона пре него што су

били протерани из својих домова 1846. год. Као резултат овог прогона, свеци су напустили ову област и упутили се на запад.

Навуходоносор. *Такође видети* Вавилон; Данило

У Старом завету, вавилонски цар (604–561 год. п.н.е.) који је покорио Јуду (2 Цар 24:1–4) и извршио опсаду Јерусалима (2 Цар 24:10–11). Пророку Лехију је било заповеђено да напусти Јерусалим око 600. год. п.н.е. да би избегао да буде одведен у ропство у Вавилон (1 Не 1:4–13) када Навуходоносор буде одвео цара Седекију и његов народ (2 Цар 25:1, 8–16, 20–22). Данило је протумачио Навуходоносорове снове (Дан 2; 4).

Нагнати, нагнан. *Такође видети* Свети Дух

Бити снажно наведен да нешто учиниш или не учиниш, посебно утицајем и моћу Светога Духа.

Дух у мени ме нагони, **Јов** 32:18.

Љубав Христова нас нагони, **2 Кор** 5:14.

Бејах нагнан Духом да убијем Лавана, **1 Не** 4:10. Дух ме нагони, **Алма** 14:11. Присиљен сам према завету, **Алма** 60:34. Амарон, будући нагнан Светим Духом, сакри записе, **4 Не** 1:48.

Оно што долази одозго мора се помињати уз подстицај Духа, **УиЗ** 63:64.

Нада. *Такође видети* Вера

Самоуверено ишчекивање и чежња за обећаним благословима услед праведности. Света писма често говоре о нади као о очекивању вечнога живота преко вере у Исуса Христа.

Благословен је онај чија је нада Господ, **Јер** 17:7. Господ ће бити нада свом народу, **Јоило** 3:16.

Имамо наду кроз стрпљење и Света писма, **Рим** 15:4. Бог нас роди с живом надом у васкрсење Христово, **1 Пет** 1:3. Свако ко има ову наду прочишћава се, **1 Јн** 3:2–3.

Морате хрлити напред, имајући савршени одсјај наде, **2 Не** 31:20. Гледајте да увек имате вере, наде и милосрђа, **Алма** 7:24 (1 Кор 13:13; Моро 10:20). Желим да послушате моје речи, имајући наду да ћете примити вечни живот, **Алма** 13:27–29. Ако веру имаш, надаш се ономе што не видиш, што је истинито, **Алма** 32:21 (Јев 11:1). Нада долази по вери и сидро је души, **Етер** 12:4 (Јев 6:17–19). Човек се мора надати, иначе не може примити баштину, **Етер** 12:32. Мормон је говорио о вери, нади и милосрђу, **Моро** 7:1. Имаћете наду кроз помирење Исуса Христа да ћете бити подигнути у вечни живот, **Моро** 7:40–43. Свети Дух вас испуњава надом, **Моро** 8:26 (Рим 15:13).

Напустише овај смртни живот, чврсти у нади у славно васкрсење, **УиЗ** 138:14.

Надахнуће, надахнути. *Такође видети* Откривење; Свети Дух

Божанско вођство дато човеку од Бога. Надахнуће често на различите начине долази Духом у ум или срце особе.

Иза огња дође тихи и слаб глас, **1 Цар** 19:12.

Свети Дух ће вас научити свему и све усадити у ваше сећање, **Јн** 14:26. Дух истине ће вас упутити на сваку истину, **Јн** 16:13.

Бејах Духом вођен, не знајући унапред шта треба да чиним, **1 Не** 4:6. Глас Господњи дође у мој ум, **Енос** 1:10. Све оно што позива и мами да се чини добро надахнуто је од Бога, **Моро** 7:13–16.

Зар нисам умирио ум твој, **УиЗ** 6:23. Рећи ћу ти у уму твоме и у срцу твоме, **УиЗ** 8:2. Мој Дух ће просветлити ум твој, што ће испунити душу твоју радошћу, **УиЗ** 11:13. Даће ти се у том тренутку оно што ћеш говорити или писати, **УиЗ** 24:6 (УиЗ 84:85). Тихи и слаб глас шапуће и кроз све продире, **УиЗ** 85:6.

Надрисвештенство

Људи који проповедају и представљају се да су светло свету да би могли стећи добитак и славу света; они не теже добробити Сиона (2 Не 26:29).

Пасите стадо Божје, не ради прљавог добитка, **1 Пет** 5:2.

Цркве које су изграђене за стицање добитка морају бити бачене доле, **1 Не** 22:23 (Морм 8:32–41). Због надрисвештенства и безакоња, Исус ће бити разапет, **2 Не** 10:5. Кад би се надрисвештенство наметнуло овом народу то би довело до његовог потпуног уништења, **Алма** 1:12. Нејевреји ће бити испуњени свакојаким надрисвештенством, **3 Не** 16:10.

Назарет. *Такође видети* Исус Христ

Село у брдима западно од Галилејског мора. У Назарету је био првобитни дом Исусов (Мт 2:23). Исус је поучавао у синагоги у Назарету и изјавио је да је Он испунио пророштво из Књиге пророка Исаије 61:1–2 (Мт 13:54–58; Мк 6:1–6; Лк 4:16–30).

Најдревнији. *Видети* Адам

Најкрајња тама. *Видети* Пакао

Нарав. *Видети* Срцба

Наследник

Особа која има право да наследи физичке или духовне дарове. У Светим писмима, праведнима се обећава да ће постати наследници свега онога што Бог има.

Аврам је желео наследника, **Пос** 15:2–5.

Аврам је постао наследник света кроз праведну веру, **Рим** 4:13. Ми смо деца Божја, а ако смо деца, онда смо наследници, наследници Божји и сунаследници са Христом, **Рим** 8:16–17 (УиЗ 84:38). Ти си син, и наследник Божји кроз Христа, **Гал** 4:7. Бог одреди свог Сина за наследника свему, **Јев** 1:2.

Они који ишчекују опрост греха својих су наследници царства Божјег, **Мос** 15:11. Људи посташе деца Христова и наследници царства Божјег, **4 Не** 1:17.

Они који умреше без знања о јеванђељу могу бити наследници целестијалног царства, **УиЗ** 137:7–8. Мртви који се покају су наследници спасења, **УиЗ** 138:58–59.

Аврам постаде законити наследник због своје праведности, **Авр** 1:2.

Натан. *Такође видети* Давид

Старозаветни пророк у време цара Давида. Када се Давид понудио да изгради храм за Господа, Господ је наложио Натану да каже Давиду да га не гради. Натан је укорио Давида зато што је проузроковао смрт Урија, једног од својих ратника, и зато што је оженио Уријину жену Витсавеју (2 Сам 12:1–15; УиЗ 132:38–39). Садок, са Натаном, је помазао Давидовог сина Соломуна за цара (1 Цар 1:38–39, 45).

Натанаило. *Такође видети* Вартоломије

Апостол Христов и пријатељ Филипов у Новом завету (Јн 1:45–51). Дошао је из Кане у Галилеју (Јн 21:2). Христ је рекао да је Натанаило Израелац у коме није било лукавства (Јн 1:47). Уопштено је мишљење да су он и Вартоломије једна иста особа (Мт 10:3; Мк 3:18; Лк 6:14; Јн 1:43–45).

Наум

Старозаветни пророк из Галилеје који је записивао своја пророштва негде између 642. и 606. год. п.н.е.

Књига пророка Наума: Поглавље 1 говори о спаљивању земље приликом Другог доласка и о Господњој милости и моћи. Поглавље 2 говори о уништењу Ниневије, што је наговештај онога што ће доћи у последње дане. У поглављу 3 се наставља са предсказањем несрећног уништења Ниневије.

Начело. *Такође видети* Јеванђеље

Основно учење, истина, или закон. Основна начела јеванђеља су вера у

Господа Исуса Христа и покајање (ЧВ 1:4).

Не остављајмо начела учења Христовог, већ идимо ка савршенству, ПЈС, Јев 6:1.

Старешине, свештеници и учитељи поучаваће начела јеванђеља мога, која су у Светим писмима, **УиЗ** 42:12. Будите савршеније упућени у начело, у учење, у све, **УиЗ** 88:78 (УиЗ 97:14). Свако може да делује по учењу и начелима према моралној слободи избора коју сам му дао, **УиЗ** 101:78. Који год ниво разума достигнемо у овом животу, устаће са нама у васкрсењу, **УиЗ** 130:18–19.

Небески отац. *Видети* Бог, Божанство; Отац на небу

Небо. *Такође видети* Рај; Царство Божје или царство небеско; Целестијална слава

Реч *небо* има два основна значења у Светим писмима. (1) Представља место где Бог живи и будући дом за свеце (Пос 28:12; Пс 11:4; Мт 6:9). (2) Представља свод који се налази око земље (Пос 1:1, 17; Изл 24:10). Небо по јаснијем опису није *рај,* што је привремено место за верне духове који су живели и умрли на овој земљи. Исус је посетио рај након своје смрти на крсту, али је трећег дана обавестио Марију да још увек није био код Оца (Лк 23:39–44; Јн 20:17; УиЗ 138:11–37).

Загледах се у небеса твоја, дело прстију твојих, **Пс** 8:3. Речју Господњом небеса се створише, **Пс** 33:6. Како са неба паде, о Луцифере, **Иса** 14:12 (2 Не 24:12). Небеса ће се савити као свитак, **Иса** 34:4. Ја стварам нова небеса и нову земљу, **Иса** 65:17. Бог ће отворити уставе небеске, **Мал** 3:10.

Оче наш који си на небу, нек се свети име Твоје, **Мт** 6:9 (3 Не 13:9). Павле беше однесен до трећег неба, **2 Кор** 12:2. Било је тишине на небу, **Отк** 8:1 (УиЗ 88:95–98).

Остану ли верни до краја биће примљени на небо, **Мос** 2:41. Можете бити деца Оца вашег који је на небу, **3 Не** 12:45.

Доћи ћу на облацима небеским, **УиЗ** 45:16. Илија је узет на небо а да није окусио смрт, **УиЗ** 110:13. Прâва свештенства су повезана са небеским моћима, **УиЗ** 121:36. Постоје две врсте бића на небу, **УиЗ** 129:1.

Сион је узет на небо, **Мојсије** 7:23.

Невера. *Такође видети* Веровање, веровати

Недостатак вере у Бога и Његово јеванђеље.

Не учини многа моћна дела тамо због неверe њихове, **Мт** 13:58. Због своје неверe Исусови ученици нису могли да изгоне ђаволе, **Мт** 17:14–21. Помози мојој невери, **Мк** 9:23–24. Исус је укорио своје апостоле због неверe њихове и тврдоће срца, **Мк** 16:14. Хоће ли невера веру Божју укинути, **Рим** 3:3.

Боље је да један човек страда, него да један народ ишчезне и страда у невери, **1 Не** 4:13. Када дође време да ишчезну у невери, учиниће да буду расејани и ударени, **2 Не** 1:10–11 (УиЗ 3:18). Због неверe своје не могаху разумети реч Божју, **Мос** 26:1–5. Не могох показати Јеврејима тако велика чуда, због неверовања њиховог, **3 Не** 19:35.

Умови ваши у прошлости беху помрачени због неверe, **УиЗ** 84:54–58.

Невиност, невин

Неокаљан или безгрешан

Пре свог пада, Адам и Ева су били у стању невиности, **2 Не** 2:23. Крв невиних ће стајати као сведок, **Алма** 14:11.

Сваки дух човечји беше невин у почетку, **УиЗ** 93:38. Невини не треба да буду осуђени са неправеднима, **УиЗ** 104:7. Џозеф и Хајрам Смит нису били криви ни за један злочин, **УиЗ** 135:6–7.

Деца су ослобођена од постанка света, **Мојсије** 6:54.

Недаћа. *Такође видети* Искушати, искушење; Истрајати; Прогонити, прогон; Укорити, прекор

Кроз недаћу – тешкоће, невоље и муке – човек може имати многа искуства која ће га водити ка духовном расту и вечном напретку, окретањем према Господу.

Бог вас је избавио из свих ваших недаћа и страдања, **1 Сам** 10:19. Вапили су ка Господу у невољи својој, **Пс** 107:6, 13, 19, 28. Премда ти Господ даје хлеба тужнога, неће ти бити одузети учитељи твоји, **Иса** 30:20–21.

Свакако мора бити да постоји супротност у свему, **2 Не** 2:11.

Да никад нису имали горчине не би познавали сласт, **УиЗ** 29:39. Твоје недаће ће бити само кратког века, **УиЗ** 121:7–8. Све ово ће ти искуство дати, и биће за добро твоје, **УиЗ** 122:5–8.

Они кушају горчину како би знали да цене добро, **Мојсије** 6:55.

Недеља. *Видети* Шабат

Нејевреји

Како се помиње у Светим писмима, реч *нејевреји* има неколико значења. Понекад означава људе који нису Израелове лозе, понекад људе који нису од јеврејске лозе, а понекад народе који немају јеванђеље, иако може постојати извесна крв Израелова међу људима. Коришћење овог последњег значења је посебно карактеристично за Мормонову књигу и за Учење и завете.

Израелци нису смели да се венчавају са онима који нису Израелци (са нејеврејима), **Понз** 7:1–3. Господ ће доћи да буде видело нејеврејима, **Иса** 42:6.

Петру је заповеђено да однесе јеванђеље нејеврејима, **Дела** 10:9–48. Бог даде покајање нејеврејима, **Дела** 11:18. Крстисмо се у једној цркви, било да смо Јевреји или нејевреји, **1 Кор** 12:13. Нејевреји треба да буду сунаследници у Христу по јеванђељу, **Еф** 3:6.

Мормонова књига је написана за нејевреје, **насловна страна Мормонове књиге** (Морм 3:17). Неки човек међу нејеврејима је пошао преко вода, **1 Не** 13:12. Друге књиге ће стићи преко нејевреја, **1 Не** 13:39. Пунина јеванђеља ће доћи до нејевреја, **1 Не** 15:13 (3 Не 16:7; УиЗ 20:9). Земља ће ова бити земља слободе нејеврејима, **2 Не** 10:11. Нејевреји су налик дивљој маслини, **Јаков** 5.

Јеванђеље ће изаћи у временима нејевреја, **УиЗ** 45:28 (УиЗ 19:27). Реч ће поћи све до крајева земље, прво ка нејеврејима, а онда и ка Јеврејима, **УиЗ** 90:8–10. Седамдесеторица треба да буду посебни сведоци нејеврејима, **УиЗ** 107:25. Пошаљите старешине цркве моје да позивају све народе, прво нејевреје, а потом Јевреје, **УиЗ** 133:8.

Неман. *Такође видети* Јелисије

У Старом завету, капетан сиријске царске војске. Био је такође и губав. Помоћу вере једне слушкиње Израелке отишао је у Израел да посети пророка Јелисија. Био је исцељен од губе понизивши се и окупавши се седам пута у реци Јордан како га је пророк Јелисије упутио (2 Цар 5:1–19; Лк 4:27).

Немија

Израелски племић у Вавилону у Старом завету (или Левит или од племена Јудина) који је био у служби пехарника у суду код Артаксеркса, од кога је добио царско овлашћење да обнови зидине у Јерусалиму.

Књига Немијина: Ова књига се наставља на књигу Јездрину. Садржи запис о напретку и тешкоћама у раду у Јерусалиму који су уследили након повратка Јевреја из вавилонског ропства. У поглављима 1–7 говори се о Немијиној првој посети Јерусалиму и обнови градских зидина упркос великом отпору. У поглављима 8–10 описују се верске и друштвене реформе које је Немија покушао да примени. У поглављима 11–13 даје се списак имена оних који су достојни и запис о посвећењу зидина. Стихови 4–31 поглавља

13 садрже запис о другој посети Немије Јерусалиму након одсуства од дванаест година.

Неморалност. *Видети* Опак, опакост; Сексуална неморалност; Чедност; Чулан, чулност

Неопростив грех. *Такође видети* Свети Дух; Синови пропасти; Убиство; Хулити, богохуљење

Грех порицања Светог Духа, грех који се не може опростити.

Хула против Светог Духа се неће опростити људима, **Мт** 12:31–32 (Мк 3:29; Лк 12:10). Немогуће је оне који су учињени заједничарима Светог Духа обновити поново на покајање, **Јев** 6:4–6. Ако намерно згрешимо након што примисмо знање о истини, не остаје више жртве за грехе, **Јев** 10:26.

Порекнеш ли Светог Духа и знаш да Га поричеш, то је грех који је неопростив, **Алма** 39:5–6 (Јаков 7:19).

Они немају опроштаја, јер порекоше Јединородног Сина, јер Га распеше у себи, **УиЗ** 76:30–35. Хула против Светога Духа неће се опростити, а то је проливање крви невине након што сте примили нови и вечни завет, **УиЗ** 132:26–27.

Неправедан, неправедност. *Такође видети* Безбожан; Грех; Нечистоћа, прљавштина; Опак, опакост; Праведан, праведност

Опак, неправичан; људи који не љубе Бога или оно што је од Бога и који не подржавају Његово дело.

Неправедници неће баштинити царство Божје, **1 Кор** 6:9–10. Они који уживају у неправедности су проклети, **2 Сол** 2:12. Исус Христ нас чисти од сваке неправедности, **1 Јн** 1:9.

Неправедан цар изопачује путеве сваке праведности, **Мос** 29:23. Темељ уништења је положен на неправедности адвоката и судија, **Алма** 10:27.

Шаљем вас да укоравате свет за неправедна дела, **УиЗ** 84:87. Душа мора бити посвећена од сваке неправедности, **УиЗ** 88:17–18. У њуди скоро свих људи је да почну да неправедно владају, **УиЗ** 121:39.

Непријатељство. *Такође видети* Завист; Љубав; Освета

У Светим писмима, супарништво, одбојност и мржња.

Поставићу непријатељство између тебе и жене, **Пос** 3:15 (Мојсије 4:21).

Телесни ум је непријатељ Богу, **Рим** 8:7. Пријатељство са светом је непријатељство с Богом, **Јак** 4:4.

Тога дана ће непријатељство престати пред лицем мојим, **УиЗ** 101:26.

Несвет. *Видети* Безбожан

Нефи, син Лехијев. *Такође видети* Лехи, отац Нефијев; Нефијци

У Мормоновој књизи, праведни син Лехија и Саније (1 Не 1:1–4; 2:5). Нефи је имао јаку веру у реч Божју (1 Не 3:7) и постао је велики пророк, чувар записа, и вођа свог народа.

Био је послушан и молио се са вером, **1 Не** 2:16. Вратио се у Јерусалим да би узео месингане плоче, **1 Не** 3–4. Вратио се у Јерусалим да би повео Исмаилову породицу у пустињу, **1 Не** 7. Примио је исто виђење које је Лехи примио, **1 Не** 10:17–22; 11. Видео је у виђењу будућност свог народа и обнову јеванђеља, **1 Не** 12–13. Протумачио је виђење дрвета живота, **1 Не** 15:21–36. Сломио је свој лук али кроз веру био је у стању да прибави храну, **1 Не** 16:18–32. Градио је лађу и отпутовао у обећану земљу, **1 Не** 17–18. Нефијци и Ламанци се раздвајају, **2 Не** 5. Дао је последње сведочанство, **2 Не** 33.

Књига 1. Нефи: Поглавља 1 до 18:8 баве се углавном пророком Лехијем и његовом породицом при напуштању Јерусалима. Путовали су неплодним пустињама док нису дошли до Црвеног мора. У 1. Нефију 18:9–23 говори се о њиховом путовању у обећану земљу, по упутствима Господњем, упркос

побуни Ламана и Лемуила. У Поглављима 19–22 говори се о сврси Нефијевог вођења записа (1 Не 6; 19:18) – да све убеди да се сете Господа, Откупитеља свога. Цитирао је Исаију (1 Не 20–21) и тумачио је Исаијине поруке, с надом да би сви могли упознати Исуса Христа као свог Спаситеља и Откупитеља (1 Не 22:12).

Књига 2. Нефи: Поглавља 1–4 садрже нека од Лехијевих последњих учења и пророштава пре његове смрти, укључујући благослове својим синовима и њиховим потомцима. У поглављу 5 је објашњено зашто су се Нефијци одвојили од Ламанаца. Нефијци су изградили храм, поучавали су закону Мојсијевом, и водили записе. Поглавља 6–10 садрже речи Јакова, Нефијевог млађег брата. Јаков се осврнуо на историју Јуде, и прорицао о Месији, нешто од тога је узето из записа пророка Исаије. У поглављима 11–33 Нефи је записао своје сведочанство о Христу, Јаковљево сведочанство, пророштва о последњим данима, и неколико поглавља из Старог завета из књиге пророка Исаије.

Плоче Нефијеве: Видети Плоче

Нефи, син Нефија сина Хеламановог. *Такође видети* Нефи, син Хеламанов; Ученик

Један од дванаесторице нефијских ученика у Мормоновој књизи које је изабрао васкрсли Исус Христ (3 Не 1:2–3; 19:4). Овај пророк се силно молио Господу у корист свог народа. Нефи је чуо глас Господњи (3 Не 1:11–14). Нефија су посећивали анђели, изгонио је ђаволе, подигао је свог брата из мртвих, и дао је сведочанство у које не може да се не поверује (3 Не 7:15–19; 19:4). Нефи је водио записе Светог писма (3 Не 1:2–3).

Књига 3. Нефи: Књига у Мормоновој књизи коју је написао Нефи, син Нефијев. У поглављима 1–10 показано је испуњење пророштва о доласку Господњем. Дат је знак Христовог рођења; људи су се покајали; али су се онда вратили опакости. Коначно, буре, земљотреси, жестоке олује и велико уништење најављују Христову смрт. У поглављима 11–28 забележен је Христов долазак на амерички континент. Ово је централни део књиге 3. Нефи. Многе од Христових речи су сличне Његовим беседама забележеним у Библији (на пример: Мт 5–7 и 3 Не 12–14). Поглавља 29–30 чине Мормонове речи народима у последњим данима.

Књига 4. Нефи: Ова књига садржи само четрдесет девет стихова, све у једном поглављу, и поред тога што обухвата приближно три стотине година нефијске историје (34–321 год. н.е.). Неколико поколења писаца, укључујући и Нефија, је дало допринос овом запису. Стихови 1–19 говоре да су након посете васкрслог Христа сви Нефијци и Ламанци били обраћени јеванђељу. Владали су мир, љубав и хармонија. Три нефијска ученика, којима је Христ дозволио да остану на земљи до Његовог другог доласка (3 Не 28:4–9), служили су народу. Нефи је оставио записе свом сину Амосу. Стихови 19–47 су запис Амосове службе (84 година) и службе његовог сина Амоса (112 година). У 201. год. н.е. охолост је почела да да проузрокује проблеме међу народом, који се поделио на сталеже и почео да ствара лажне цркве (4 Не 1:24–34).

Последњи стихови у 4. Нефију показују да се народ поново вратио опакости (4 Не 1:35–49). У 305. год. н.е. Амосов син Амос је умро а његов брат Амарон је све свете записе сакрио да би их сачувао. Амарон је касније поверио записе Мормону, који је записао многе догађаје из свог живота а онда их сажео (Морм 1:2–4).

Нефи, син Хеламанов. *Такође видети* Лехи, нефијски мисионар; Хеламан, син Хеламанов

У Мормоновој књизи, велики нефијски пророк и мисионар.

Био је старији Хеламанов син, **Хел** 3:21. Био је изабрани врховни судија, **Хел** 3:37. Он и његов брат Лехи су обратили многе Ламанце јеванђељу, **Хел** 5:18–19. Био је окружен огњем и отпуштен из тамнице, **Хел** 5:20–52. Молио се у својој кули у врту, **Хел** 7:6–10. Објавио је убиство врховног судије, **Хел** 8:25–28; 9:1–38. Дата му је велика моћ од Господа, **Хел** 10:3–11. Молио је Господа за глад и за престанак глади, **Хел** 11:3–18.

Нефијски ученици. *Видети* Тројица нефијских ученика

Нефијци. *Такође видети* Ламанци; Мормонова књига; Нефи, син Лехијев

Група људи у Мормоновој књизи од којих су многи били потомци пророка Нефија, Лехијевог сина. Одвојили су се од Ламанаца и углавном су били праведнији од Ламанаца. Ипак, на крају су их Ламанци због опакости уништили.

Нефијци су се одвојили од Ламанаца, **2 Не** 5:5–17. Сви они који не беху Ламанци беху Нефијци, **Јаков** 1:13. Нефијци беху надахнути вишим разлогом, **Алма** 43:6–9, 45. Нефијци никад нису били срећнији него у време Моронијево, **Алма** 50:23. Нефијци беху спашени због молитава праведника, **Алма** 62:40. Нефијци почеше да ишчезавају у невери, **Хел** 6:34–35. Исус је поучавао Нефијце и служио међу њима, **3 Не** 11:1–28:12. Сви беху обраћени Господу и све им беше заједничко, **4 Не** 1:2–3. Не неше сукоба, љубав Божја пребиваше у њиховим срцима, и беху најсрећнији народ, **4 Не** 1:15–16. Нефијци почеше да буду охоли и уображени, **4 Не** 1:43. Крв и покољ се проширише по свом лицу земље, **Морм** 2:8. Нефијци нарастоше у опакости и Мормон одби да их предводи, **Морм** 3:9–11. Сви Нефијци, сем двадесет четворице, беху побијени, **Морм** 6:7–15. Сваки Нефијац који не би порекао Христа беше убијен, **Моро** 1:2.

Нефијци су били уништени због своје опакости и греха, **УиЗ** 3:18. Чувајте се охолости да не бисте постали као Нефијци, **УиЗ** 38:39.

Нефталим. *Такође видети* Израел; Јаков, син Исаков

Шести од дванаесторице синова Јаковљевих и друго дете Вале, Рахиљине слушкиње (Пос 30:7–8). Нефталим је имао четворицу синова (1 Дн 7:13).

Племе Нефталимово: Јаковљев благослов о Нефталиму је записан у Књизи постања 49:21. Мојсијев благослов племену записан је у Књизи поновљених закона 33:23.

Нехор. *Такође видети* Антихрист; Надрисвештенство

Зли човек у Мормоновој књизи. Нехор је био један од првих који је међу Нефијцима упражњавао надрисвештенство. Након што је поучавао лажним учењима и убио Гедеона, Нехору је суђено за његове злочине (Алма 1). Нехорови следбеници су наставили са својим злим делима и учењима дуго након Нехорове смрти.

Алма и Амулек беху утамничени од стране судије који је по реду Нехоровом, **Алма** 14:14–18. Они који беху погубљени беху следбеници Нехора, **Алма** 16:11. Многи беху по реду Нехоровом, **Алма** 21:4. Највећи број оних који погубише своју браћу беху по реду Нехороваца, **Алма** 24:28.

Нечист. *Видети* Чисти и нечисти

Нечистоћа, прљавштина. *Такође видети* Безбожан; Грех;

Неправедан, неправедност; Опак, опакост; Чисти и нечисти

Духовна запрљаност због својевољне непослушности Богу.

Господ ће опрати нечистоћу кћери сионских, **Иса** 4:4 (2 Не 14:4).

Царство Божје није прљаво, **1 Не** 15:34 (Алма 7:21). Они који су прљави ће и даље бити прљави, **2 Не** 9:16 (Морм 9:14). Како ћете се осећати ако станете пред суд Божји имајући одећу укаљану прљавштином, **Алма** 5:22.

Они морају остати и надаље прљави, **УиЗ** 88:35.

Када ћу се одморити, и бити очишћена од прљавштине, **Мојсије** 7:48.

Никодим. *Такође видети* Фарисеји

У Новом завету, праведни кнез јеврејски (вероватно у скупштини) и фарисеј (Јн 3:1).

Причао је с Исусом ноћу, **Јн** 3:1–21. Бранио је Христа пред фарисејима, **Јн** 7:50–53. Донео је мирисе на Исусову сахрану, **Јн** 19:39–40.

Ниневија. *Такође видети* Асирија; Јона

У Старом завету, престоница Асирије и у периоду од преко две стотине година велики трговачки центар на источној обали реке Тигар. Пао је када се срушило асиријско царство 606. год. п.н.е.

Сенахирим, цар асирски, живео је у Ниневији, **2 Цар** 19:36. Јона је био послат да позове град на покајање, **Јона** 1:1–2 (Јона 3:1–4). Народ Ниневије се покајао, **Јона** 3:5–10.

Христ је пред Јеврејима Ниневију користио као пример покајања, **Мт** 12:41.

Ништаван, сујета. *Такође видети* Охолост; Световност

Лаж или превара; понос. *Ништавност* и *сујета* могу да значе и оно што је празно или без вредности.

Онај који не уздиже своје срце у сујети стајаће на Господњим светим местима, **Пс** 24:3–4.

Када се молиш не понављај речи узалудне, **Мт** 6:7.

Велика и пространа зграда је ништавна уобразиља деце човечије, **1 Не** 12:18. Хоћете ли истрајати ослањавши своја срца на ништавне ствари овог света, **Алма** 5:53. Не тражи ништавне ствари овог света, јер их не можеш са собом понети, **Алма** 39:14.

Сујета и невера су довеле цркву под осуду, **УиЗ** 84:54–55. Када покушамо да задовољимо сујетне амбиције своје, небеса се повлаче, **УиЗ** 121:37.

Новац. *Такође видети* Богатство; Десетак, десетина; Милостиња, давање милостиње; Световност

Кованице, вредносни папир или потврде или нешто друго што људи користе да би платили робу или услуге. Он је понекад и симбил материјализма.

Бићете откупљени без новца, **Иса** 52:3.

Дванаесторици је заповеђено да не узимају ништа за пут, ни торбе, ни хлеба, ни новца, **Мк** 6:8. Петар је рекао Симону врачару да ће новац његов пропасти с њим, **Дела** 8:20. Љубав према новцу је корен свих зала, **1 Тим** 6:10.

Не трошите новац на оно што вредности нема, **2 Не** 9:50–51 (Иса 55:1–2; 2 Не 26:25–27). Ако раде за новац, страдаће, **2 Не** 26:31. Пре него што потражите богатство, тражите царство Божје, **Јаков** 2:18–19. Црквe ће говорити да ће вам за ваш новац бити опроштени греси ваши, **Морм** 8:32, 37.

Онај који даје свој новац Сиона ради, нипошто неће изгубити награду своју, **УиЗ** 84:89–90.

Нови завет. *Такође видети* Библија; Света писма

Збирка надахнутих записа (изворно написаних на грчком) о животу и служби Исуса Христа, апостола, и других следбеника Исуса Христа. Нови завет

се обично дели на Јеванђеља, Дела апостолска, Павлове посланице, Саборне посланице и књигу Откривења.

Четири јеванђеља – књиге Матеја, Марка, Луке и Јована – су записи о Христовом животу. У књизи Дела апостолских записана је историја цркве и апостола, посебно Павлова мисионарска путовања, након Христове смрти. Павлова писма дају упутства црквеним вођама и члановима. Остала писма су писали други апостоли и пружали су додатне савете раним свецима. Књига откривења, коју је написао апостол Јован, садржи углавном пророштва која се односе на последње дане.

Нови и вечни завет. *Такође видети* Завет

Пунина јеванђеља Исуса Христа (УиЗ 66:2). Он је био нов сваки пут када се наново откривао све од периода отпада па на даље. Он је вечан у смислу да је то Божји завет и био је доступан у сваком раздобљу јеванђеља где је народ био вољан да га прими. Нови и вечни завет је био поново људима откривен на земљи од стране Исуса Христа преко пророка Џозефа Смита. Садржи свете обреде које изводи свештеничка власт – као што су крштење и храмски брак – који обезбеђују човеку спасење, бесмртност и вечни живот. Када људи прихвате јеванђеље и обећају да ће се држати Божјих заповести, Божјих завета, даје им благослове Његовог новог и вечног завета.

Успоставићу завет мој између тебе и мене, **Пос** 17:7. Имаће он завет вечнога свештенства, **Бр** 25:13. Људи изменише обреде и прекршише вечне завете, **Иса** 24:5 (УиЗ 1:15). Учинићу с вама завет вечни, **Иса** 55:3 (Јер 32:40). Биће то вечни завет, **Јез** 37:26.

Господ је начинио нови завет, а стари је прошао, **Јев** 8:13. Исус је посредник новог завета, **Јев** 12:24 (УиЗ 76:69).

Ово је нови и вечни завет, **УиЗ** 22:1. Послах мој вечни завет у свет, **УиЗ** 45:9 (УиЗ 49:9). Господ посла пунину јеванђеља свога, вечни завет свој, **УиЗ** 66:2 (УиЗ 133:57). Да би се домогао највишег степена у целестијалном царству, човек мора ступити у нови и вечни брачни завет, **УиЗ** 131:1–2. Нови и вечни завет је установљен за пунину славе Господње, **УиЗ** 132:6, 19.

Нови Јерусалим. *Такође видети* Сион

Место где ће се свеци окупити и где ће Христ лично владати с њима за време Хиљадугодишњице. Сион (Нови Јерусалим) ће бити сграђен на америчком континенту, а земља ће бити обновљена и примиће своју рајску славу (ЧВ 1:10). Односи се и на свети град који ће сићи с неба на почетку Хиљадугодишњице.

Закон ће изаћи из Сиона, **Мих** 4:2.

Име града Бога мојега је Нови Јерусалим, **Отк** 3:12. Јован виде свети град, Нови Јерусалим, **Отк** 21:1–5.

Утврдићу овај народ у овој земљи, и биће то Нови Јерусалим, **3 Не** 20:22. Нови Јерусалим биће изграђен у Америци, **Етер** 13:3–6, 10.

Град Нови Јерусалим ће бити припремљен, **УиЗ** 42:9, 35, 62–69. Свеци треба да се скупе и граде Нови Јерусалим, **УиЗ** 45:63–75. Нови Јерусалим треба да се изгради у Мисурију, **УиЗ** 84:1–5 (УиЗ 57:1–3). Јагње ће стајати на гори Сиону и у светом граду, Новом Јерусалиму, **УиЗ** 133:56.

Мој табернакул ће се звати Сион, Нови Јерусалим, **Мојсије** 7:62.

Ноје, библијски патријарх. *Такође видети* Гаврило; Дуга; Ковчег; Потоп из Нојевог времена

У Старом завету, син Ламехов и десети патријарх од Адама (Пос 5:29–32). Сведочио је о Христу и проповедао покајање опаком поколењу. Када је народ одбио његову поруку, Бог му је заповедио да изгради ковчег да би сместио своју породицу и све животиње када земља буде потопљена како би били уништени сви опаки (Пос

6:13–22; Мојсије 8:16–30). Пророк Џозеф Смит је поучавао да је Ноје анђео Гаврило и стоји покрај Адама у држању кључева спасења.

Он и његови синови Јафет, Сим и Хам и њихове жене беху спашени када изградише ковчег по заповести Божјој, **Пос** 6–8 (Јев 11:7; 1 Пет 3:20). Господ је с Нојем обновио завет који је учинио с Енохом, **Пос** 9:1–17 (ПЏС, Пос 9:15, 21–25; Мојсије 7:49–52).

Ноја је Матусал заредио у свештенство када је био стар десет година, **УиЗ** 107:52.

Људи су покушали да му одузму живот, али га је моћ Божја спасила, **Мојсије** 8:18. Постао је проповедник праведности и поучавао је јеванђеље Исуса Христа, **Мојсије** 8:19, 23–24 (2 Пет 2:5).

Ноје, син Зенифов

Опаки цар у Мормоновој књизи. Владао је групом Нефијаца у земљи Нефи.

Ноје је починио многе грехе, **Мос** 11:1–15. Наредио је да се пророк Абинади погуби, **Мос** 13:1 (Мос 17:1, 5–20). Ноје је изгорео до смрти, **Мос** 19:20.

Нојемина. *Такође видети* Рута

У Старом завету, праведна жена и супруга Елимелехова (Рута1–4). Елимелех и Нојемина су одвели своју породицу у Моав да би избегли глад. Након што су Елимелех и двојица њених синова умрли, Нојемина се вратила у Витлејем са својом снахом Рутом.

Њива. *Такође видети* Виноград Господњи; Свет

У Светим писмима, земљиште на отвореном које се користи за обраду и пашу. Често симболички представља свет и људе на њему.

Њива је свет, **Мт** 13:38. Царство небеско је налик благу скривеном у пољу, **Мт** 13:44.

Угледах широко и пространо поље, **1 Не** 8:9, 20. Њива беше сазрела, **Алма** 26:5.

Њива се беласа и приспела је за жетву, **УиЗ** 4:4 (УиЗ 6:3; 11:3; 12:3; 14:3; 31:4; 33:3, 7). Њива представља свет, **УиЗ** 86:1–2. Упоредиће ова царства са човеком који има њиву, **УиЗ** 88:51.

Обећана земља

Земље које Господ обећава за баштину својим верним следбеницима, и често и њиховим потомцима. Има много обећаних земаља. У Мормоновој књизи, обећана земља о којој се често говори је амерички континент.

Твом семену даћу земљу ову, **Пос** 12:7 (Авр 2:19). Даћу теби и семену твојему земљу хананску, **Пос** 17:8 (Пос 28:13). Мојсије је одредио за Израел границе земље у Ханану, **Бр** 34:1–12 (Бр 27:12).

Бићеш одведен у земљу обећања, **1 Не** 2:20 (1 Не 5:5). Господ праведне води у земље драгоцене, **1 Не** 17:38. Ако Лехијеви потомци држе Божје заповести, напредоваће у земљи обећања, **2 Не** 1:5–9. Израел ће се вратити у своје земље обећања, **2 Не** 24:1–2 (Иса 14:1–2). Који год народ буде поседовао ову обећану земљу треба да служи Богу, или ће бити збрисани, **Етер** 2:9–12.

Ово је земља обећања, и место града Сиона, **УиЗ** 57:2. Јудејци могу да почну да се враћају у земље Аврамове, **УиЗ** 109:64.

Нови Јерусалим ће бити изграђен на америчком континенту, **ЧВ** 1:10.

Обманути, обмана. *Такође видети* Лагање; Лукавство, превара

У Светим писмима, обманути значи навести некога да верује у нешто што није истина.

Онај који се не заклиње лажно успеће се на брдо Господње, **Пс** 24:3–4. Избави ме од онога који обмањује, **Пс** 43:1. Јао онима који зло називају

добрим, а добро злим, **Иса** 5:20 (2 Не 15:20).

Нека нико не обмањује себе, **1 Кор** 3:18. Нека вас нико не обмањује лажним речима, **Еф** 5:6. Зли људи ће обмањивати и бити обмањивани, **2 Тим** 3:13. Сотона, који обмањиваше цео свет, беше збачен, **Отк** 12:9. Сотона је свезан како не би више обмањивао народ, **Отк** 20:1–3.

Господ се не може обманути, **2 Не** 9:41. Будете ли следили сина, не чинећи обману пред Богом, примићете Светог Духа, **2 Не** 31:13. Шерем призна да је био обманут моћу ђаволовом, **Јаков** 7:18. Народ цара Ноје је био обманут ласкавим речима, **Мос** 11:7.

Мудри преузеше Светога Духа за свог вођу, и не бејаху обманути, **УиЗ** 45:57. Јао онима који су варалице, **УиЗ** 50:6.

Он постаде Сотона, отац свих лажи, да обмањује и заслепљује људе, **Мојсије** 4:4.

Обнављање, обнова. *Такође видети* Обнова јеванђеља

Повраћај оних услова или онога што је било одузето или изгубљено.

Дух и тело биће поново уједињени у свом савршеном облику, **Алма** 11:43–44. Обнова је вратити зло за зло, праведно за праведно, **Алма** 41:10–15.

Верујемо у обнову десет племена и да ће земља бити обновљена и примити своју рајску славу, **ЧВ** 1:10 (УиЗ 133:23–24).

Обнова јеванђеља. *Такође видети* Јеванђеље; Отпадништво; Раздобље; Смит, Џозеф, мл.

Поново успостављање Божје истине и обреда Његовог јеванђеља међу људима на земљи. Јеванђеље Исуса Христа је изгубљено са земље због отпадништва које се догодило након службе Христових апостола у смртном телу. То отпадништво је изнедрило потребу за обновом јеванђеља. Преко виђења, служења анђела, и откривења људима на земљи, Бог је обновио јеванђеље. Обнова је почела са пророком Џозефом Смитом (ИЈС 1; УиЗ 128:20–21) и наставља се и данас кроз дела Господњих живих пророка.

Господњи дом ће бити постављен на врх гора, **Иса** 2:2 (Мих 4:2; 2 Не 12:2). Бог ће чинити чудесна и дивна дела, **Иса** 29:14 (2 Не 25:17–18; УиЗ 4:1). Бог ће успоставити царство које никада неће бити уништено, **Дан** 2:44.

Илија ће доћи и све обновити, **Мт** 17:11 (Мк 9:12; УиЗ 77:14). Доћи ће времена обнове свега, **Дела** 3:21 (УиЗ 27:6). У раздобљу пунине времена, Бог ће саставити све у једно, **Еф** 1:10. Видех другог анђела, који има вечно јеванђеље да проповеда, **Отк** 14:6.

Пунина јеванђеља ће доћи нејеврејима, **1 Не** 15:13–18. Јевреји ће бити обновљени у правој цркви, **2 Не** 9:2. У последњи дан истина ће доћи, **3 Не** 16:7.

Теби поверавам свештенство Ароново, **УиЗ** 13 (ИЈС 1:69). Поверих кључеве царства за последња времена, **УиЗ** 27:6, 13–14 (УиЗ 128:19–21). Сакупи племена Израелова и све обнови, **УиЗ** 77:9. Кључеви овог раздобља су поверени, **УиЗ** 110:16 (УиЗ 65:2). Свештенство се даје у раздобљу пунине времена, **УиЗ** 112:30.

Видех две особе, **ИЈС** 1:17. Откриће вам свештенство, руком Илијином, **ИЈС** 1:38 (Мал 4:5–6).

Обраћење, обратити се. *Такође видети* Поново рођен, рођен од Бога; Ученик

Промена нечијег веровања, срца и живота да би прихватио и повиновао се вољи Божјој (Дела 3:19).

Обраћење укључује и свесну одлучност да се одустане од ранијих путева и промену да би се постао Христов ученик. Покајање, крштење за опрост греха, примање Светог Духа полагањем руку и наставак вере у Господа Исуса Христа чине обраћење потпуним. Природан човек ће бити измењен у нову особу која је посвећена и чиста,

и родити се поново у Исусу Христу (2 Кор 5:17; Мос 3:19).

Људи се морају обратити и постати као мала деца, **Мт** 18:3 (Мос 3:19). Када се обратиш утврди браћу своју, **Лк** 22:32. Они који радо примише његову реч беху крштени, **Дела** 2:37–41. Обрати грешника с кривог пута његовог, **Јак** 5:20.

Енос је био обраћен, **Енос** 1:2–5. Речи цара Венијамина изазваше силну промену у народу, **Мос** 5:2 (Алма 5:12–14). Сав људски род се мора поново родити, да, од Бога родити, **Мос** 27:25. Обраћени су Алма и синови Мосијини, **Мос** 27:33–35. Обраћен је Ламонијев отац, **Алма** 22:15–18. Моћу и речју Божјом, беху обраћени Господу, **Алма** 53:10. Покајање доводи до промене срца, **Хел** 15:7. Сви они који се обратише, искрено показаше да су их походили моћ и Дух Божји, **3 Не** 7:21. Због своје вере у Христа у време свог обраћења, беху крштени огњем и Светим Духом, **3 Не** 9:20.

Они ће поћи и проповедати покајање, и многи ће се обратити, **УиЗ** 44:3–4.

Обреди. *Такође видети* Запечатити, печаћење; Родословље; Спасење; Спасење за мртве; Храм, дом Господњи

Свети обичаји и церемоније. Обреди се састоје из дела која имају духовно значење. Обреди могу означавати Божје законе и одредбе.

Обреди у цркви укључују и служење болеснима (Јак 5:14–15), благосиљање причести (УиЗ 20:77, 79), крштење урањањем (Мт 3:16; УиЗ 20:72–74), благосиљање деце (УиЗ 20:70), поверавања Светог Духа (УиЗ 20:68; 33:15), поверавања свештенства (УиЗ 84:6–16; 107:41–52), храмске обреде (УиЗ 124:39), и брак у новом и вечном завету (УиЗ 132:19–20).

Поучавајте их наредбама и законима, **Изл** 18:20. Ходајте по мојим одредбама и држите моје обреде, **Јез** 11:20.

Народ беше строг у држању обреда Божјих, **Алма** 30:3. Каква је корист што држасмо обреде Његове, **3 Не** 24:13–14.

Онај који се моли и који је раскајан, њега прихватам ако се покорава обредима мојим, **УиЗ** 52:14–19.

Сав људски род се може спасити, поштовањем закона и обреда јеванђеља, **ЧВ** 1:3.

Заступнички обреди: Верски обред који изводи нека особа у корист онога који је мртав. Ови обреди имају дејство само онда када их они за које се изводе прихвате, држе се завета који се налазе у оквиру њих, и постану запечаћени Светим Духом обећања. Такви обреди се данас изводе унутар храма.

Шта чине они који се крсте мртвих ради, ако мртви уопште не устају, **1 Кор** 15:29.

Крштења за мртве треба да се изводе у храмовима, **УиЗ** 124:29–36. Духови у духовном свету су поучавани о заступничком крштењу за опрост греха, **УиЗ** 138:29–34.

Обрезање. *Такође видети* Аврамов завет

Знак прихватања Аврамовог завета за Израелаце мушког рода у време раздобља Старог завета (Пос 17:10–11, 23–27; ПЦИС, Пос 17:11 [Додатак]). Обрезање се изводило сасецањем „окрајка тела“ мушке мале деце и одраслих на исти начин. Они који су га примили уживали су повластице и прихватили су одговорности завета. Обрезање као знак завета је укинуто Христовим послањем (Моро 8:8; УиЗ 74:3–7).

Овид. *Такође видети* Воз; Рута

У Старом завету, син Воза и Руте и отац Јесеја, који је био отац цара Давида (Рута4:13–17, 21–22).

Огањ. *Такође видети* Земља – Чишћење земље; Крштење, крстити; Пакао; Свети Дух

Симбол чишћења, прочишћавања, или посвећивања. Огањ може послужити као симбол Божјег присуства.

Бог твој је огањ који спаљује, **Понз** 4:24. Господ чини слуге своје пламеном огњеним, **Пс** 104:4. Господ над војскама ће их походити пламеном огњеним који прождире, **Иса** 29:6 (2 Не 27:2). Господ ће доћи с огњем, **Иса** 66:15. Он је као огањ ливчев, **Мал** 3:2 (3 Не 24:2; УиЗ 128:24).

Он ће вас крстити Светим Духом и огњем, **Мт** 3:11 (Лк 3:16).

Праведни ће бити сачувани огњем, **1 Не** 22:17. Опаки ће бити уништени огњем, **2 Не** 30:10. Нефи је објаснио како примамо крштење огњем и Светим Духом, **2 Не** 31:13–14 (3 Не 9:20; 12:1; 19:13; Етер 12:14; УиЗ 33:11).

Објављиваћеш опрост греха крштењем, и огњем, **УиЗ** 19:31. Велика и одвратна црква биће срушена огњем прождрљивим, **УиЗ** 29:21. Земља ће проћи као у огњу, **УиЗ** 43:32. Присуство Божје ће бити као распламсали огањ, **УиЗ** 133:41.

Адам је крштен огњем и Светим Духом, **Мојсије** 6:66.

Оговарање. *Такође видети* Гласина; Зло говорење

Делити с неким личне чињенице или информације о некој другој особи без њене дозволе.

За сваку празну реч коју људи изговоре, поднеће извештај о томе, **Мт** 12:36. Свеци су опоменути да не буду брбљивци и оговарачи, говорећи оно што не би требало, **1 Тим** 5:11–14.

Не говори зло о ближњему свом, **УиЗ** 42:27. Јачај браћу своју у свим разговорима вашим, **УиЗ** 108:7.

Одвратан, одвратност. *Такође видети* Грех

У Светим писмима, нешто што изазива гађење или мржњу код праведних и чистих.

Лажљиве усне су одвратне пред Господом, **ПСол** 12:22.

Охолост је одвратна у очима Господњим, **Јаков** 2:13–22. Опаки су препуштени гледању своје сопствене кривице, **Мос** 3:25. Блуд је најодвратнија од свих грехова сем убиства и порицања Светог Духа, **Алма** 39:3–5.

Негодовање Господње се распалило против одвратности њихових, **УиЗ** 97:24.

Одвратна црква. *Видети* Ђаво – Црква ђаволова

Оживети. *Такође видети* Васкрсење

Начинити живим, васкрснути, или изменити особу како би могла да буде у присуству Божјем.

Бог нас је оживео заједно с Христом, **Еф** 2:4–5 (Кол 2:6, 12–13). Христ је убијен у телу, али је оживљен Духом, **1 Пет** 3:18 (УиЗ 138:7).

Нико није видео Бога у телу, сем ако није био оживљен Духом, **УиЗ** 67:11. Откупљење је преко Њега који све оживљава, **УиЗ** 88:16–17. Свеци ће бити оживљени и уздигнути да се сретну с Христом, **УиЗ** 88:96.

Адам постаде оживљен у унутрашњем човеку, **Мојсије** 6:65.

Оклоп. *Такође видети* Урим и Тумим

У светим писмима се спомињу два типа оклопа: (1) Предњи део војничке заштитне одеће или штит. У симболичком смислу, свеци треба да носе оклоп праведности како би се заштитили од зла (Иса 59:17; Еф 6:14). (2) Део одеће који су носили високи свештеници према закону Мојсијевом (Изл 28:13–30; 39:8–21). Био је начињен од лана и носио је дванаест драгоцених каменова. Некада се помиње у вези са Уримом и Тумимом (УиЗ 17:1; ИЈС 1:35, 42, 52).

Штитник који штити тело од

удараца и убода оружјем. Реч се такође користи у представљању духовних особина које штите особу од искушења и зла.

Ставите на себе сав оклоп Божји, **Еф** 6:10–18 (УиЗ 27:15–18).

Око, очи

У Светим писмима, око се често користи као симбол способности особе да прими светлост Божју. Симболично, око неке особе такође показује духовно стање и разумевање онога што је од Бога.

Заповест је Божја чиста, просветљује очи, **Пс** 19:8. Безумни имају очи а не виде, **Јер** 5:21 (Мк 8:18).

Око је светлост телу, **Мт** 6:22 (Лк 11:34; 3 Не 13:22; УиЗ 88:67). Благословене су очи ваше што виде, **Мт** 13:16. Очи вашег разумевања ће се просветлити, **Еф** 1:17–18.

Јао мудрима у сопственим очима, **2 Не** 15:21 (Иса 5:21). Почеше да посте и моле да би се очи народа отвориле, **Мос** 27:22. Сотона заслепи очи њихове, **3 Не** 2:2. Нико нема моћ да изнесе Мормонову књигу сем с оком упртим на славу Божју, **Морм** 8:15.

Моћу Духа наше очи беху отворене и наше разумевање беше просветљено, **УиЗ** 76:12. Светлост је преко онога који просветљава очи ваше, **УиЗ** 88:11. Ако је око ваше упрто на славу моју, цела тела ваша ће бити испуњена светлошћу, **УиЗ** 88:67.

Округ Џексон, у Мисурију (САД). *Такође видети* Нови Јерусалим

Место сакупљања светаца у последњим данима; а то је централно место где ће они успоставити Нови Јерусалим (УиЗ 57–58; 82; 101:69–71; 105:28).

Олтар. *Такође видети* Жртва

Направа која се користи за жртвовања, приносе и клањање.

Ноје је саградио олтар Господу и принео жртву паљеницу, **Пос** 8:20. Аврам је саградио олтар Господу, **Пос** 12:7–8. Аврам је свезао Исака, сина свога на олтару, **Пос** 22:9 (Пос 22:1–13). Јаков је тамо саградио олтар и назвао место Бог Ветиљски, **Пос** 35:6–7. Илија је саградио олтар и изазвао Валове свештенике, **1 Цар** 18:17–40.

Ако донесеш дар на олтар, прво се измири са својим братом, **Мт** 5:23–24. Видех под олтаром душе оних који су побијени речи Божјих ради, **Отк** 6:9 (УиЗ 135:7).

Лехи је саградио олтар од камења и исказао хвале Господу, **1 Не** 2:7.

Аврам је спашен смрти са олтара Елкене, **Авр** 1:8–20.

Омега. *Видети* Алфа и Омега; Исус Христ

Омнер. *Такође видети* Мосија, син Венијаминов; Мосија, синови

У Мормоновој књизи, син цара Мосије. Омнер је ишао са својом браћом да проповеда Ламанцима (Мос 27:8–11, 34–37; 28:1–9).

Омни

Нефијски чувар записа у Мормоновој књизи који је писао око 361. год. п.н.е. (Јар 1:15; Омни 1:1–3).

Књига Омнијева: Књига у Мормоновој књизи преведена с малих Нефијевих плоча. Књига садржи само једно поглавље, које садржи запис о ратовима између Нефијаца и Ламанаца. Омни је написао само прва три стиха у књизи. Плоче су онда пренете редом Амарону, Кемишу, Абинадому, и коначно Амалекију.

Опак, опакост. *Такође видети* Безбожан; Грех; Неправедан, неправедност; Нечистоћа, прљавштина; Тама, духовна

Зло, безакоње; бити непослушан Божјим заповестима.

Како онда могу да учиним ову велику опакост, и да згрешим Господу, **Пос** 39:7–9. Господ је далеко од опаких, али чује молитве праведних, **ПСол**

15:29. Када опаки владају, народ тугује, **ПСол** 29:2 (УиЗ 98:9).

Избаците међу вама тог опаког, **1 Кор** 5:13. Боримо се против духовне опакости на високим положајима, **Еф** 6:12.

Изађите од опаких, и не дотичите се нечистоће њихове, **Алма** 5:56–57 (УиЗ 38:42). Ово је коначно стање опаких, **Алма** 34:35 (Алма 40:13–14). Опакост никад није била срећа, **Алма** 41:10. На опакима је да кажњавају опаке, **Морм** 4:5 (УиЗ 63:33).

У том часу долази потпуно раздвајање праведних и опаких, **УиЗ** 63:54.

Тако долази крај опакима, **ЈС – Мт** 1:55.

Оправдање, оправдати. *Такође видети* Помирити, помирење; Посвећење

Бити помилован од казне за грех и утврђене кривице. Особа је оправдана благодаћу Господњом преко вере у Њега. Ова вера се исказује покајањем и поштовањем закона и обреда јеванђеља. Помирење Исуса Христа омогућава људском роду да се покаје и буде оправдан или помилован за казну коју би у супротном примио.

У Господу ће сав Израел бити оправдан, **Иса** 45:25.

Неће бити оправдани они који слушају закон него они који га творе, **Рим** 2:13. Људи се оправдавају преко крви Христове, **Рим** 5:1–2, 9. Оправдасте се именом Господа Исуса, **1 Кор** 6:11. Оправдани благодаћу његовом, постаћемо наследници, **Тит** 3:7. Зар се Аврам, отац наш, не оправда делима, **Јак** 2:21. Човек је оправдан делима а не само вером, **Јак** 2:14–26.

По закону ниједно тело није оправдано, **2 Не** 2:5. Мој праведни слуга ће оправдати многе, јер ће понети безакоња њихова, **Мос** 14:11 (Иса 53:11). Да ли бисте могли рећи да је одећа ваша очишћена преко Христа, **Алма** 5:27.

Оправдање по благодати Исуса Христа је истинито, **УиЗ** 20:30–31 (УиЗ 88:39).

Духом сте оправдани, **Мојсије** 6:60.

Опрост греха. *Такође видети* Исус Христ; Опростити; Покајати се, покајање; Помирити, помирење

Праштање за чињење онога што је погрешно уз услов покајања. Опрост греха је омогућен помирењем Исуса Христа. Особа прима опрост својих греха ако има веру у Христа, покаје се за своје грехе, прими обреде крштења и полагања руку за дар Светог Духа, и буде послушна Божјим заповестима (ЧВ 1:3–4).

Ако су греси твоји као скерлет, постаће бели као снег, **Иса** 1:16–18.

Ово је крв моја, која је за многе проливена ради опроста греха, **Мт** 26:28 (Јев 9:22–28; УиЗ 27:2). Покајте се, и крстите се за опроштење греха, **Дела** 2:38 (Лк 3:3; УиЗ 107:20). Они који верују у Христа ће примити опроштење греха, **Дела** 10:43 (Мос 3:13).

Христ је извор коме се они могу обратити за опрост греха својих, **2 Не** 25:26. Да бисмо задржали опрост греха наших, морамо се старати о сиромашнима и онима у потреби, **Мос** 4:11–12, 26. Ко год се покаје полаже право на милост, за опрост греха својих, **Алма** 12:34. Испуњење заповести доноси опрост греха, **Моро** 8:25.

Ароново свештенство држи кључеве крштења урањањем за опрост греха, **УиЗ** 13 (УиЗ 84:64, 74; ЧВ 1:4). Ја, Господ, не сећам се више грехова њихових, **УиЗ** 58:42–43 (Јез 18:21–22). Ови беху поучени заступничком крштењу за опрост греха, **УиЗ** 138:33.

Опростити. *Такође видети* Опрост греха; Покајати се, покајање; Помирити, помирење; Признати, признавање

Како се користи у Светим писмима, опростити уопштено значи две ствари: (1) Када Бог опрашта људима, Он обуставља или ставља по страни захтевану казну за грех. Преко Христовог

помирења, опроштење за грехе је доступно свакоме ко се покаје, осим онима који су криви за убиство или за неопростив грех против Светог Духа. (2) Ако људи опраштају један другоме, односе се један према другоме са христоликом љубављу и немају лоша осећања према онима који су их увредили (Мт 5:43–45; 6:12–15; Лк 17:3–4; 1 Не 7:19–21).

Господ је пун стрпљења и милости, опраштајући безакоње и преступ, **Бр** 14:18. Ако су греси твоји као скерлет, постаће бели као снег, **Иса** 1:18.

Опрости нам дугове наше, као што ми опраштамо дужницима својим, **Мт** 6:12 (Лк 11:4; 3 Не 13:11). Син човечји има моћ да опрашта грехе, **Мт** 9:6 (Мт 18:35; Мк 2:10; Лк 5:20–24). Колико често ће брат мој сагрешити против мене, а да му опростим, **Мт** 18:21–22 (УиЗ 98:40). Ономе који хули на Светог Духа, неће се опростити, **Мк** 3:29 (Алма 39:6). Ако брат твој преступи против тебе и покаје се, опрости му, **Лк** 17:3. Оче опрости им, јер не знају шта чине, **Лк** 23:34.

Моли се за опроштај, **1 Не** 7:21. Примени помирбену крв Христову како бисмо примили опроштај греха својих, **Мос** 4:2. Призна ли своје грехе пред тобом и преда мном, и покаје се, опростићеш му, **Мос** 26:29–31.

Оном који се покаје и држи заповести, опростиће се, **УиЗ** 1:32. Захватај српом својим и греси ће ти се опростити, **УиЗ** 31:5 (УиЗ 84:61). Онај који се покајао за своје грехе, опроштено му је, и ја, Господ, више их се не сећам, **УиЗ** 58:42. Ја ћу опростити коме хоћу, али од вас се захтева да праштате свим људима, **УиЗ** 64:10. У оној мери у којој сте ви опростили један другоме преступе ваше, баш тако ја, Господ, опраштам вама, **УиЗ** 82:1. Оне које љубим такође и укоравам како би греси њихови били опроштени, **УиЗ** 95:1.

Опростих ти преступ твој, **Мојсије** 6:53.

Општа сагласност. *Такође видети* Подржавање црквених вођа; Црква Исуса Христа

Начело по коме чланови цркве подржавају оне који су позвани да служе у цркви, као и друге црквене одлуке које захтевају њихову подршку, обично се показује подизањем десне руке.

Исус Христ стоји као поглавар своје цркве. Надахнућем Светог Духа, Он усмерава црквене вође у важним поступцима и одлукама. Ипак, сви чланови цркве имају право и повластицу да подрже или не подрже поступке и одлуке својих вођа.

Сав народ одговори једногласно, **Изл** 24:3 (Бр 27:18–19).

Апостоли и старешине су једнодушно сакупљени, **Дела** 15:25.

Нико не може да се зареди без гласања цркве, **УиЗ** 20:65–66. Све треба да се чини према општој сагласности, **УиЗ** 26:2 (УиЗ 28:13). Нека се све чини јединственом саглашношћу, **УиЗ** 104:21.

Осана

Реч из јеврејског која значи „молимо те спаси нас“ и користи се за исказивање славе и молбе.

У време празника сеница, који се славио поводом Господњег избављења Израела и доласка у обећану земљу, људи су појали речи из Псалма 118 и махали палминим гранчицама. При Господњем тријумфалном доласку у Јерусалим, мноштво је узвикивало „Осана“ и бацало палмине гранчице да би Исус по њима јашући газио, на тај начин показујући своје разумевање да је Исус исти Господ који их је избавио у давна времена. (Пс 118:25–26; Мт 21:9, 15; Мк 11:9–10; Јн 12:13). Ови људи су препознали Христа као дуго очекиваног Месију. Реч *Осана* је постала симбол слављења Месије у свим временима (1 Не 11:6; 3 Не 11:14–17). Узвикивање речи осана је било саставни део посвећења храма у Киртланду (УиЗ

109:79) а и сада је саставни део посвећења модерних храмова.

Освета. *Такође видети* Непријатељство

Одмазда или казна за начињену повреду или увреду.

Бог твој ће доћи са осветом, **Иса** 35:4.

Моја је освета, ја ћу вратити, **Рим** 12:19 (Морм 3:15; 8:20).

Мач освете виси над вама, **Морм** 8:40–41.

Ја ћу извршити освету над опакима, јер се неће покајати, **УиЗ** 29:17.

Господ долази у данима опакости и освете, **Мојсије** 7:45–46.

Осетити. *Такође видети* Свети Дух

Осећати подстицања Духа.

Ви отпуисте осећаје своје, те не могосте осетити речи његове, **1 Не** 17:45. Када осетите те покрете бујања, почећете да говорите да је то добро семе, **Алма** 32:28.

Осетићеш да је то исправно, **УиЗ** 9:8. Сви они који уђу у дом Господњи могу осетити моћ Твоју, **УиЗ** 109:13.

Осија

Старозаветни пророк који је пророковао у северном Израеловом царству за време друге половине владавине Јеровоама II. Живео је у време слабљења и урушавања Израела, као последице његовог греха.

Књига пророка Осије: Основна тема књиге је љубав Божја према свом народу. Све његове казне су биле подстакнуте љубављу, и обнова Израела ће се догодити због Његове љубави (Оси 2:19; 14:4). Насупрот томе, Осија приказује Израелову издају и неверу. А ипак, Бог је у стању да се радује коначном откупљењу Израела (Оси 12:1–14:9).

Основна начела јеванђеља. *Видети* Вера; Крштење, крстити; Покајати се, покајање; Свети Дух

Осудити, осуда. *Такође видети* Суд, последњи; Судити, суд

Судити или бити суђен од Бога за кривицу.

Бог ће осудити човека за опака дела, **ПСол** 12:2.

Господ нас кори да не бисмо били осуђени са светом, **1 Кор** 11:32.

Наше речи, дела, и мисли ће нас осудити, **Алма** 12:14. Знајући ствари а не чинећи их, човек долази под осуду, **Хел** 14:19. Ако бисмо престали да радимо, били бисмо под осудом, **Моро** 9:6.

Онај који не пашта свом брату стоји осуђен пред Господом, **УиЗ** 64:9. Онај који згреши против већег светла примиће већу осуду, **УиЗ** 82:3. Цела црква је под осудом док се не покају и не сете Мормонове књиге, **УиЗ** 84:54–57.

Отац на небу. *Такође видети* Бог, Божанство

Отац духова целог људског рода (Пс 82:6; Мт 5:48; Јн 10:34; Рим 8:16–17; Гал 4:7; 1 Јн 3:2). Исус је Његов Јединородни Син у телу. Човеку је заповеђено да слуша Оца и показује дубоко поштовање према Њему и да Му се моли у Исусово име.

Ако опраштате људима, ваш небески Отац ће опростити вама, **Мт** 6:14 (Мт 18:35; 3 Не 13:14). Ваш Отац небески зна да вам је све то потребно, **Мт** 6:26–33 (3 Не 13:26–33). Колико више ће небески Отац дати Светог Духа онима који од њега ишту, **Лк** 11:11–13. Благословен да је Бог и Отац Господа нашега Исуса Христа, **Еф** 1:3.

Ви сте вечно дужни свом небеском Оцу, **Мос** 2:34. Христ прослави име Очево, **Етер** 12:8.

Свеци треба да сведоче о својим прогонима пре него што Отац изађе из свог скровишта, **УиЗ** 123:1–3, 6.

Искусили смо велике и

величанствене благослове од нашег небеског Оца, **ИЦС** 1:73.

Отац, смртни. *Такође видети* Патријарх, патријаршки; Патријаршки благослов; Породица; Родитељи

Свети назив који се односи на човека који је добио или законски усвојио дете.

Поштуј оца свога и мајку своју, **Изл** 20:12 (Понз 5:16; Мт 19:19; Мос 13:20). Отац ће исправљати сина који му је мио, **ПСол** 3:12.

Очеви, не подстичите на гнев децу своју, **Еф** 6:1–4.

Бејах поучен сваком знању оца свога, **1 Не** 1:1. Мој отац беше праведан човек – јер ме поучаваше, **Енос** 1:1. Алма се молио за свог сина, **Мос** 27:14. Алма је дао заповести својим синовима, **Алма** 36–42. Хеламан је назвао своје синове по својим прецима, **Хел** 5:5–12. Мормон се увек у молитвама опомињао свог сина, **Моро** 8:2–3.

Велика дела би се могла затражити из руку очева, **УиЗ** 29:48. Свако је у обавези да обезбеди своју породицу, **УиЗ** 75:28.

Заповеди ми да одем оцу своме, **ИЦС** 1:49.

Откривење. *Такође видети* Виђење; Глас; Надахнуће, надахнути; Пророштво, прорицати; Реч Божја; Сан; Свети Дух; Светлост, светлост Христова

Божја комуникација с Његовом децом на земљи. Откривење може да дође кроз светлост Христову и Светог Духа путем надахнућа, виђења, снова, или посета анђела. Откривење обезбеђује вођство које верне може водити до вечног спасења у целестијалном царству.

Господ открива своје дело својим пророцима и потврђује вернима да су откривења пророцима истинита (Амос 3:7). Преко откривења, Господ обезбеђује лично вођство за сваког који Га тражи и који има вере, покаје се, и послушан је јеванђељу Исуса Христа. „Свети Дух је откровитељ“, говори Џозеф Смит, и „нико не може да прими Светог Духа без примања откривења.“

У Господњој цркви, Прво председништво и Веће дванаесторице апостола су пророци, видеоци, и откровитељи цркви и свету. Председник цркве је једини кога је Господ овластио да прима откривење за цркву (УиЗ 28:2–7). Свако може примити лично откривење на сопствену корист.

Од сваке речи која излази из уста Господњих човек живи, **Понз** 8:3 (Мт 4:4; УиЗ 98:11). Господ говори тихим и слабим гласом, **1 Цар** 19:12. Где нема виђења, народ пропада, **ПСол** 29:18. Заиста Господ неће чинити ништа не открivши тајне своје својим слугама пророцима, **Амос** 3:7.

Благословен си, Симоне сине Јонин: јер тело и крв нису теби то открили, него Отац мој, **Мт** 16:15–19. Дух ће вас упутити на сву истину и показаће вам оно што ће доћи, **Јн** 16:13. Ако икоме од вас недостаје мудрости, нека иште од Бога, **Јак** 1:5.

Све ће бити откривено, **2 Не** 27:11. Даћу деци човечјој редак по редак, **2 Не** 28:30. Нема ничега да је тајно а да неће бити откривено, **2 Не** 30:17. Свети Дух ће вам све показати, **2 Не** 32:5. Нико не познаје путеве Божје сем ако му није откривено, **Јаков** 4:8. Алма је постио и молио се за откривење, **Алма** 5:46. Оно што никада не беше откривено, открiће се вернима, **Алма** 26:22. Они који поричу откривење не познају јеванђеље Исуса Христа и не разумеју Света писма, **Морм** 9:7–8. Не примате сведочанство док се не искуша вера ваша, **Етер** 12:6.

Моја реч ће се сва испунити, **УиЗ** 1:38. Зар нисам умирио ум твој по том питању, **УиЗ** 6:22–23. Рећи ћу ти у уму твоме и у срцу твоме, **УиЗ** 8:2–3. Ако је то исправно изазваћу да груди твоје горе, **УиЗ** 9:8. Не поричи Духа откривења, **УиЗ** 11:25. Они који

ишту, примаће откривење за откривењем, **УиЗ** 42:61. Шта год буду говорили подстакнути Светим Духом биће глас Господњи, **УиЗ** 68:4. Бог ће вам дати знање, **УиЗ** 121:26.

Џозеф Смит је видео Оца и Сина, **ИЦС** 1:17. Верујемо у све оно што је Бог открио и што ће открити, **ЧВ** 1:7, 9.

Откривење Јованово. *Такође видети* Апокалипса; Јован, син Зеведејев

Последња књига у Новом завету, која садржи откривење дато апостолу Јовану. Било му је дозвољено да види историју света, посебно последње дане (Отк 1:1–2; 1 Не 14:18–27; УиЗ 77). Откривење Јованово је познато и као апокалипса.

Јован је примио ово откривење на Господњи дан на острву Патам (Отк 1:9–10), на азијској обали недалеко од Ефеса. Тачан датум откривења није познат.

Кључеви разумевања књиге налазе се у 1. Нефију 14:18–27 и у Учењу и заветима 77 (Етер 4:15–16).

Поглавља 1–3 су увод у књигу и писма за седам цркава у Азији. Јован је писао писма да би помогао свецима да реше одређене проблеме. У поглављима 4–5 забележена су виђења која је Јован примио а показују величанство и праведну моћ Бога и Христа. У поглављима 6–9, 11, Јован је забележио да је видео књигу запечаћену са седам печата, сваки печат представља време од хиљаду година историје земље. Ова поглавља баве се догађајима садржаним у седам печата (видети Отк 8–9; 11:1–15). Поглавље 10 описује књигу коју је Јован појео. Књига представља будућу мисију коју ће обављати. У поглављу 12 забележено је виђење зла које је започето на земљи када се Сотона побунио и када је био збачен. Рат који је тамо почео наставља се на земљи. У поглављима 13, 17–19, Јован је описао опака царства на земљи која контролише Сотона и забележио је њихову веру, укључујући и коначно уништење зла. У поглављима 14–16 описана је праведност светаца у средини зла непосредно пре Другог доласка Христовог. У поглављима 20–22 је описана Хиљадугодишњица, диван град Нови Јерусалим, и последњи догађаји у земаљској историји.

Откупитељ. *Такође видети* Исус Христ; Спаситељ

Исус Христ је велики Откупитељ људског рода јер је Он, својим помирењем, платио цену за грехе људског рода и омогућио васкрсење свих људи.

Знам да мој откупитељ живи, **Јов** 19:25. Помоћи ћу ти, говори Откупитељ, Светац Израелов, **Иса** 41:14 (Иса 43:14; 48:17; 54:5; 59:20). Ја, Господ сам Спаситељ твој и Откупитељ твој, **Иса** 49:26 (Иса 60:16).

Назови га Исус: јер ће откупити народ свој од греха њихових, **Мт** 1:21. Син Човечји је дошао да би дао свој живот као откуп за многе, **Мт** 20:28 (1 Тим 2:5–6). Господ Бог Израелов је походио и откупио народ свој, **Лк** 1:68. Измирили смо се с Богом смрћу Сина Његовог, **Рим** 5:10. Исус Христ је себе дао за нас, како би нас откупио од сваког безакоња, **Тит** 2:13–14. Исус Христ нас опра од греха наших крвљу својом, **Отк** 1:5.

Откупљење долази преко и посредством Светог Месије, **2 Не** 2:6–7, 26. Син преузе на себе безакоње човечје и преступе њихове, откупи их, удовољивши захтевима правде, **Мос** 15:6–9, 18–27. Христ долази да откупи све оне који ће се крстити на покајање, **Алма** 9:26–27. Доћи ће на свет да откупи свој народ, **Алма** 11:40–41. Откупљење долази кроз покајање, **Алма** 42:13–26. Исус Христ дође да откупи свет, **Хел** 5:9–12. Христ је откупио људски род од физичке и духовне смрти, **Хел** 14:12–17. Откупљење долази по Христу, **3 Не** 9:17. Ја сам онај који беше припремљен од постанка света да откупи свој народ, **Етер** 3:14.

Господ Откупитељ ваш поднесе смрт

у телу, **УиЗ** 18:11. Христ је трпео за све да они не би трпели ако се покају, **УиЗ** 19:1, 16–20. Мала деца су откупљена преко Јединорођенца, **УиЗ** 29:46. Послах мог Јединородног Сина у свет зарад откупљења света, **УиЗ** 49:5. Христ је светлост и Откупитељ света, **УиЗ** 93:8–9. Џозеф Ф. Смит је имао виђење о откупљењу мртвих, **УиЗ** 138.

Верујемо да се помирењем Христовим, сав људски род може спасити, **ЧВ** 1:3.

Откупити, откупљен, откупљење. *Такође видети* Исус Христ; Пад Адама и Еве; Помирити, помирење; Смрт, духовна; Смрт, физичка; Спасење

Избавити, купити, или спасити, као што је ослободити некога из ропства плаћањем. *Откупљење* се односи на помирење Исуса Христа и на избављење од греха. Исусово помирење откупљује сав људски род од физичке смрти. Кроз Његово помирење, они који у Њега имају веру и који се покају такође су откупљени од духовне смрти.

Ја те откупих, **Иса** 44:22. Откупићу их од мртвих, **Оси** 13:14 (Пс 49:15).

Имамо откупљење кроз крв Христову, **Еф** 1:7, 14 (Јев 9:11–15; 1 Пет 1:18–19; Алма 5:21; Хел 5:9–12).

Господ ми душу откупи од пакла, **2 Не** 1:15. Откупљење долази преко и посредством Светог Месије, **2 Не** 2:6–7, 26 (Мос 15:26–27; 26:26). Они певаше о откупљујућој љубави, **Алма** 5:9 (Алма 5:26; 26:13). Опаки остају као да никакво откупљење не беше извршено, **Алма** 11:40–41 (Алма 34:16; 42:13; Хел 14:16–18). Исус Христ оствари откупљење света, **Морм** 7:5–7. Моћ откупљења долази на све који су без закона, **Моро** 8:22 (УиЗ 45:54).

Они који не поверују не могу бити откупљени од духовног пада, **УиЗ** 29:44. Мала деца су откупљена од постанка света, **УиЗ** 29:46. Господ откупи народ свој, **УиЗ** 84:99. Џозеф Ф. Смит је у виђењу видео откупљење мртвих, **УиЗ** 138.

Адам и Ева су се радовали свом откупљењу, **Мојсије** 5:9–11.

Откупљење, план. *Видети* План откупљења

Отпадништво. *Такође видети* Обнова јеванђеља; Побуна

Одвраћање од истине појединаца, цркве, или читавих народа.

Свеопште отпадништво: Израел је морао да се одупире одвраћању својих срца од Господа, **Понз** 29:18. Где нема виђења, народ пропада, **ПСол** 29:18. Они прекршише вечни завет, **Иса** 24:5.

Ветрови ударише у ту кућу, и она паде, **Мт** 7:27. Чудим се да се тако одмах одвраћате на друго јеванђеље, **Гал** 1:6.

Они се упутише добром стазом али изгубише свој правац у магли, **1 Не** 8:23 (1 Не 12:17). Пошто окусише плод скренуше на забрањене стазе, **1 Не** 8:28. Нефијско отпадништво постаде камен спотицања за неверника, **Алма** 4:6–12. Многи чланови цркве су постали охоли и прогонили су остале чланове, **Хел** 3:33–34 (Хел 4:11–13; 5:2–3). Када Господ потпомаже свој народ, они понекад отврђују срца своја и на Њега заборављају, **Хел** 12:2; 13:38. Нефијци су отврднули своја срца и потпали под Сотонину моћ, **3 Не** 2:1–3. Морони је прорицао о отпадништву у последњим данима, **Морм** 8:28, 31–41.

Отпадништво ће предходити Другом доласку, **УиЗ** 1:13–16.

Отпадништво првобитне хришћанске цркве: Овај народ ми се приближава уснама својим, **Иса** 29:10, 13. Тама ће прекрити земљу, **Иса** 60:2. Господ ће послати глад слушања речи Господњих, **Амос** 8:11.

Изаћи ће лажни Христи и лажни пророци, **Мт** 24:24. Тешки вуци ће ући међу вас, **Дела** 20:29. Чудим се да се тако одмах одвраћате од њега, **Гал** 1:6. Биће отпада пре другог доласка, **2 Сол** 2:3. Неки људи греше у

погледу на истину, **2 Тим** 2:18. Неки људи имају обличје побожности али се одричу силе њезине, **2 Тим** 3:2–5. Долази време када неће истрајати у слушању праве науке, **2 Тим** 4:3–4. Биће лажних пророка и лажних учитеља међ народом, **2 Пет** 2:1. Увукоше се неки људи који се одричу јединог Господа Бога, **Јуда**1:4. Неки људи рекоше да су апостоли а нису то били, **Отк** 2:2.

Нефи је видео оснивање велике и одвратне цркве, **1 Не** 13:26. Јевреји су се спотакли и изградили многе цркве, **2 Не** 26:20.

Одступили су од обреда мојих и прекршили мој вечни завет, **УиЗ** 1:15. Тама прекрива земљу а голема тама умове људи, **УиЗ** 112:23.

Џозефу је речено да све цркве греше; њихова срца су далеко од Бога, **ИЦС** 1:19.

Охолост. *Такође видети* Богатство; Ништаван, сујета; Новац; Понизан, понизност; Световност

Недостатак или одсуство понизности и способности да се учи. Охолост поставља људе у супротност једне према другима и према Богу. Охола особа себе поставља изнад оних који су око ње и следи сопствену вољу радије него вољу Божју. Уображеност, завист, тврдо срце, и надменост су такође карактеристични за охолу особу.

Пази се да не заборавиш Господа, да те не понесе срце твоје, **Понз** 8:11–14. Охолост и поноситост мрзим, **ПСол** 8:13 (ПСол 6:16–17). Охолост долази пред уништење, **ПСол** 16:18. Дан Господњи ће доћи на охоле, **Иса** 2:11–12 (2 Не 12:11–12). Охолост срца твога превари те, **Авд** 1:3. Сви охоли ће бити стрњика, **Мал** 4:1 (1 Не 22:15; 3 Не 25:1; УиЗ 29:9).

Ко год се узвисује, биће понижен, **Мт** 23:12 (УиЗ 101:42). Бог се охолима противи, **1 Пет** 5:5.

Велика и пространа зграда била је охолост света, **1 Не** 11:36 (1 Не 12:18). Кад су учени мисле да су мудри, **2 Не** 9:28–29. Узносите се у охолости срца својих, **Јаков** 2:13, 16 (Алма 4:8–12). Јесте ли лишени охолости, **Алма** 5:28. Силно велика охолост обузе срца људи, **Хел** 3:33–36. Како су брза деца човечја да се узносе у охолости, **Хел** 12:4–5. Охолост овог народа потврди уништење њихово, **Моро** 8:27.

Чувајте се охолости да не бисте постали као Нефијци, **УиЗ** 38:39. Оканите се сваке своје охолости и лакомислености, **УиЗ** 88:121.

Павле. *Такође видети* Павлове посланице

Апостол у Новом завету. Павлово јеврејско име је било Савле, и ходао је под тим именом све до почетка своје мисије нејеврејима. Претходно је прогонио цркву али се обратио истини након што је имао виђење Исуса Христа. Павле је ишао на три главна мисионарска путовања и написао је много писама свецима. Четрнаест од тих писама чине саставни део Новог завета данас. На крају је као затвореник одведен у Рим и убијен, вероватно у пролеће 65. год. н.е.

Сагласио се са каменовањем Стефана, **Дела** 7:57–8:1. Прогонио је свеце, **Дела** 8:3. Путовао је у Дамаск када му се Исус указао, **Дела** 9:1–9. Крстио га је Ананија, **Дела** 9:10–18. Након што се повукао из Арабије, вратио се у Дамаск да проповеда, **Дела** 9:19–25 (Гал 1:17). Три године након свог обраћења, вратио се у Јерусалим, **Дела** 9:26–30 (Гал 1:18–19). Ишао је на три мисионарска путовања, проповедајући јеванђеље и организујући огранке цркве у разним деловима римског царства, **Дела** 13:1–14:26; 15:36–18:22; 18:23–21:15. Када се вратио у Јерусалим након своје треће мисије, ухапшен је и послат у Ћесарију, **Дела** 21:7–23:35. Остао је затворен у Ћесарији две године, **Дела** 24:1–26:32. Био је послат у Рим на суђење али је на путу претрпео бродолом, **Дела** 27:1–28:11.

Павлове посланице. *Такође видети* Павле; наслови појединачних посланица

Четрнаест књига у Новом завету које су изворно биле писма која је апостол Павле написао члановима цркве. Могу се поделити у групе на следећи начин:

1. и 2. Посланица Солуњанима (50–51 год. н.е.)

Павле је посланице Солуњанима написао из Коринта за време свог другог мисионарског путовања. Његов рад у Солуну је описан у Делима апостолским 17. Желео је да се врати у Солун, али није био у могућности да то учини (1 Сол 2:18). Стога је послао Тимотија да храбри обраћенике и да га извести како су. Прва посланица је израз његове захвалности због Тимотијевог повратка. Друга посланица је написана недуго након тога.

1. и 2. Посланица Коринћанима, Посланица Галатима, Посланица Римљанима (55–57 год. н.е.)

Павле је писао посланицу Коринћанима за време свог трећег мисионарског путовања да би одговорио на питања и исправио пометњу међу свецима у Коринту.

Посланица Галатима је можда била писана за *многе* црквене јединице у Галатији. Неки чланови цркве су одбацили јеванђеље због благонаклоности према јеврејском закону. У овом писму, Павле је објаснио сврху Мојсијевог закона и вредност духовне религије.

Павле је писао посланицу Римљанима из Коринта, делимично да би припремио римске свеце на посету за коју се надао да ће учинити. Ово писмо такође поново потврђује учења око којих су се свађали неки јевреји који су се обратили у хришћанство.

Посланице Колошанима, Ефесцима, Филимону, Јеврејима (60–62 год. н.е.)

Павле је писао ове посланице док је био први пут у затвору у Риму.

Павле је писао посланицу Филибљанима углавном да би изразио своју захвалност и осећање за филибљанске свеце и да би их орасположио из стања разочарања због његовог дугог утамничења.

Павле је писао посланицу Колошанима као последицу извештаја да су свеци из Колоса упали у озбиљну заблуду. Веровали су да савршенство долази кроз пажљиво држање само спољних обреда уместо развијања христолике личности.

Посланица Ефесцима је од велике важности, јер садржи Павлова поучавања о цркви Христовој.

Посланица Филимону је лично писмо које говори о Онисиму, робу који је робовао код свог господара, Филимона, и који је побегао у Рим. Павле је послао Онисима назад његовом господару с писмом у коме је молба да се Онисиму опрости.

Павле је писао посланицу Јеврејима, јеврејским члановима цркве да би их убедио да је Мојсијев закон испуњен у Христу и да га је заменио Христов јеванђеоски закон.

1. и 2. Посланица Тимотију, Посланица Титу (64–65 год. н.е.)

Павле је писао ову посланицу након што је први пут био отпуштен из затвора у Риму.

Павле је путовао за Ефес, где је оставио Тимотија да заустави пораст неких облика шпекулисања, с намером да се касније врати. Писао је своју прву посланицу Тимотију, вероватно из Македоније, да би га саветовао и охрабрио у испуњењу његове дужности.

Павле је писао посланицу Титу за време док је био ван затвора. Можда је посетио Крит, где је Тит служио. Писмо се углавном односи на праведно живљење и дисциплину у цркви.

Павле је писао своју другу посланицу Тимотију док је други пут био у затвору, мало пре свог мученичког страдања. Ова посланица садржи Павлове последње речи и показује

необичну храброст и поверење с којима се суочио са смрћу.

Пад Адама и Еве. *Такође видети* Адам; Ева; Исус Христ; Откупити, откупљен, откупљење; План откупљења; Помирити, помирење; Природан човек; Смрт, духовна; Смрт, физичка; Смртан, смртност

Процес по коме је људски род постао смртан на овој земљи. Када су Адам и Ева јели због тога што је Бог знао да ће наступити пад, планирао је у предсмртном животу Спаситеља. Исус Христ је дошао у зениту времена да изврши помирење за Адамов пад а и за човекове појединачне грехе под условом човековог покајања.

Оног дана када од њега будеш јео сигурно ћеш умрети, **Пос** 2:17 (Мојсије 3:17). Она узе од плода његовог, и поједе, **Пос** 3:6 (Мојсије 4:12).

Како по Адаму сви умиру, тако ће и по Христу сви оживети, **1 Кор** 15:22.

Сав људски род беше у изгубљеном и палом стању, **1 Не** 10:6. Пут је припремљен од пада човековог, **2 Не** 2:4. Пошто Адам и Ева беху јели забрањено воће, беху истерани из врта еденског, **2 Не** 2:19. Адам паде да би људи били, **2 Не** 2:15–26. Природан човек је непријатељ Богу, и тако је од пада Адамовог, **Мос** 3:19. Арон је поучавао Ламонијевог оца о паду, **Алма** 22:12–14. Мора се извршити помирење, иначе је цео људски род пао и изгубљен, **Алма** 34:9. Наши први родитељи беху искључени и временски и духовно из присуства Господњег, **Алма** 42:2–15 (Хел 14:16). Због пада наша природа постаде зла, **Етер** 3:2.

Преступом ових светих закона човек поста пали човек, **УиЗ** 20:20 (УиЗ 29:34–44).

Како би ти који си пао могао да будеш откупљен, **Мојсије** 5:9–12. Због преступа долази пад, **Мојсије** 6:59. Људи ће бити кажњени за сопствене грехе, **ЧВ** 1:2.

Пакао. *Такође видети* Ђаво; Проклетство; Синови пропасти; Смрт, духовна

Откривења светаца последњих дана помињу пакао на најмање два начина. Први, то је привремено боравиште у духовном свету оних који су били непослушни у смртном животу. У том смислу, пакао има крај. Духови тамо ће се поучавати јеванђељу, и некада након свог покајања биће васкрснути у степен славе за који су били достојни. Они који се не покају, али ипак нису синови пропасти, остаће у паклу за време хиљадугодишњице. Након ових хиљаду година муке, биће васкрснути у телестијалну славу (УиЗ 76:81–86; 88:100–101).

Други, то је стално место за оне који нису откупљени помирењем Исуса Христа. У овом смислу, пакао је сталан. Он је за оне који се нађу да су „још увек прљави“ (УиЗ 88:35, 102). Ово је место на коме ће Сотона, његови анђели, и синови пропасти – они који су порекли Сина након што Га је Отац открио – пребивати вечно (УиЗ 76:43–46).

Света писма некад говоре о паклу као о тами најкрајњој.

Давидова душа неће бити остављена у паклу, **Пс** 16:10 (Пс 86:13).

Иди у пакао, у тај огањ који се никада не гаси, **Мк** 9:43 (Мос 2:38). Богаташ у паклу ће подизати очи своје, и бити у муци, **Лк** 16:22–23 (УиЗ 104:18). Смрт и пакао предадоше мртве, **Отк** 20:13.

Место је припремљено, да, и то онај страшан пакао, **1 Не** 15:35. Воља тела даје духу ђаволском моћ да нас одвуче

у пакао, **2 Не** 2:29. Христ је припремио пут за наше избављење из смрти и пакла, **2 Не** 9:10–12. Они који остану прљави иду на вечно мучење, **2 Не** 9:16. Ђаво вара душе њихове и одводи их сигурно доле у пакао, **2 Не** 28:21. Исус откупи душу моју од пакла, **2 Не** 33:6. Ослободите се болова пакленских, **Јаков** 3:11. Бити заробљен од стране ђавола и бити вођен по његовој вољи према уништењу представља ланце пакла, **Алма** 12:11. Опаки су истерани у таму најкрајњију све до тренутка свог васкрсења, **Алма** 40:13–14. Прљави би били јаднији да пребивају са Богом него да пребивају у паклу, **Морм** 9:4.

Казна која се даје из руке моје је бескрајна казна, **УиЗ** 19:10–12. Пакао је место припремљено за ђавола и анђеле његове, **УиЗ** 29:37–38. Они који признају Бога избављају се из мртвих и из ланаца паклених, **УиЗ** 138:23.

Парабола

Једноставна прича која се користи за приказивање и поучавање духовне истине и начела. Парабола се заснива на поређењу одређене ствари или догађаја са истином, и основно значење или порука параболе је често прикривена за слушаоца који није духовно спреман да је прими (Мт 13:10–17).

Исус је поучавао у параболама. За списак Његових кључних парабола, погледати Усклађеност четири јеванђеља у додатку.

Партриц, Едвард

Првобитни члан и вођа цркве након њене обнове у новијим временима. Едвард Партриц је служио као први бискуп цркве (УиЗ 36; 41:9–11; 42:10; 51:1–18; 115; 124:19).

Пастир. *Такође видети* Добри пастир; Исус Христ

Симболично, особа која брине о Господњој деци.

Господ је пастир мој, **Пс** 23:1. Пастири треба да пасу стадо, **Јез** 34:2–3.

Пасха. *Такође видети* Јагње Божје; Последња вечера

Пасхална гозба је установљена да помогне деци Израеловој да се сете када је анђео уништитељ заобишао њихове домове и избавио их од Египћана (Изл 12:21–28; 13:14–15). Јагњад без мане, чија се крв користила као ознака у давним временима да би се спасио Израел, симбол су Исуса Христа, Јагњета Божјег, чија је жртва откупила сав људски род.

Ово је наредба за Пасху, **Изл** 12:43.

Исус и Његови апостоли одржали су Пасху приликом Последње вечере, **Мт** 26:17–29 (Мк 14:12–25). Гле Јагњета Божјег, које односи грех света, **Јн** 1:29, 36. Христ, Пасха наша, жртвовао се за нас, **1 Кор** 5:7. Откупљени смо крвљу Христовом, као јагњета без мане, **1 Пет** 1:18–19.

Имајте веру у Јагње Божје које односи грехе света, **Алма** 7:14.

Свеци који живе по речи мудрости биће сачувани као што су била и деца Израелова, **УиЗ** 89:21.

Јагње је заклано од постанка света, **Мојсије** 7:47.

Патен, Дејвид В.

Члан првог Већа дванаесторице апостола изабраних у раздобљу последњих дана. Дејвид Патен је био први мученик обновљене цркве, који је био убијен у бици Крукед ривер у Мисурију 1838. год.

Позван је да реши све послове и изврши мисију, **УиЗ** 114:1. Господ га је узео к себи, **УиЗ** 124:19, 130.

Патријарх, патријаршки. *Такође видети* Јеванђелиста; Мелхиседеково свештенство; Отац, смртни; Патријаршки благослов

Света писма говоре о две врсте патријараха: (1) неко ко је заређен у службу у Мелхиседековом свештенству, понекад се назива и јеванђелиста; (2) очеви породица. Заређени патријарси

дају посебан благослов достојним члановима цркве.

Заређени патријарси: Он је дао неке пророке а неке јеванђелисте, **Еф** 4:11 (ЧВ 1:6).

Дужност је Дванаесторице да заређује јеванђеоске служитеље, **УиЗ** 107:39. Хајрам може да преузме службу свештенства и патријарха, **УиЗ** 124:91–92, 124; 135:1.

Очеви: Јаков је благословио своје синове и њихове потомке, **Пос** 49:1–28.

Дозволите ми да вам слободно говорим о патријарху Давиду, **Дела** 2:29.

Лехи је саветовао и благословио своје потомство, **2 Не** 4:3–11.

Постах законити наследник, који држи право које припада очевима, **Авр** 1:2–4.

Патријаршки благослов. *Такође видети* Јеванђелиста; Отац, смртни; Патријарх, патријаршки

Благослови који се дају достојним члановима цркве од стране заређених патријараха. Патријаршки благослов садржи Господњи савет особи која прима благослов и објављује тој особи лозу у дому Израеловом. Очеви могу дати посебне благослове као патријарси својих породица, али се такви благослови не записују и не чувају.

Израел испружи руку своју и положи је на Јефремову главу, **Пос** 48:14. Јаков је благословио своје синове и њихово семе, **Пос** 49.

Лехи је благословио своје потомство, **2 Не** 4:3–11.

Пахоран

Трећи нефијски врховни судија у Мормоновој књизи (Алма 50:39–40; 51:1–7; 59–62).

Певати. *Такође видети* Музика; Химна

Клањати се Богу и славити Га у песми и музичком стиху.

Певај Господу, **1 Дн** 16:23–36 (Пс 96). Певајте Господу, и дајте захвалност, **Пс** 30:4. Начините весео жагор Господу, **Пс** 100:1.

Када отпеваше химну, одоше на Маслинску гору, **Мт** 26:30.

Свети Дух их вођаше да певају, **Моро** 6:9.

Песма праведника је молитва мени, **УиЗ** 25:12. Ако си весео, слави Господа певањем, **УиЗ** 136:28.

Педесетница. *Такође видети* Закон Мојсијев

Као део закона Мојсијевог, педесетничка или првеначка гозба се одржавала педесет дана након пасхалне гозбе (Лев 23:16). Педесетница се славила поводом жетве, и у Старом завету назива се Гозба жетвена или Гозба недељна. То је она гозба која се одржавала када су апостоли у Јерусалиму били испуњени Светим Духом и говорили разним језицима (Дела 2; УиЗ 109:36–37).

Песма над песмама

Књига у Старом завету. Пророк Џозеф Смит је поучавао да Песма над песмама није запис примљен по надахнућу.

Петар

У Новом завету, Петар је првобитно био познат као Симеун или Симон (2 Пет 1:1), рибар из Витсаиде који је живео у Капернауму са својом женом. Исус је исцелио Петрову ташту (Мк 1:29–31). Петар је са својим братом Андријом био позван да буде ученик Исуса Христа (Мт 4:18–22; Мк 1:16–18; Лк 5:1–11). Његово арамејско име, Кифа, што значи „виделац“ или „стена,“ дао му је Господ (Јн 1:40–42; ПЏС, Јн 1:42 [Додатак]). Док се у Новом завету говори о појединим Петровим слабостима у смртном телу, такође се показује да их је превладао и да је ојачао помоћу своје вере у Исуса Христа.

Петар је признао да је Исус био Христ и Син Божји (Јн 6:68–69), и Господ га је изабрао да носи кључеве

царства на земљи (Мт 16:13–19). На Гори преображења, Петар је видео преображеног Господа, као и Мојсија и Илију пророка (Мт 17:1–9).

Петар је био главни апостол у своје дане. Након смрти, васкрсења и успења Спаситеља, он је сазвао цркву и упутио је позив апостола особи која ће заменити Јуду Искариотског (Дела 1:15–26). Петар и Јован су исцелили човека који је био хром од рођења (Дела 3:1–16) и био је чудом ослобођен из тамнице (Дела 5:11–29; 12:1–19). Кроз његову службу се догодило да је јеванђеље први пут отворено за нејевреје (Дела 10–11). У последњим данима, Петар, са Јаковом и Јованом, спустио се са неба и поверио Мелхиседеково свештенство и његове кључеве Џозефу Смиту и Оливеру Каудерију (УиЗ 27:12–13; 128:20).

Прва посланица Петрова: Прва посланица је писана из „Вавилона" (вероватно Рима) и послата је свецима у такозваној Малој Азији убрзо након што је Нерон започео да прогони хришћане.

Поглавље 1 говори о Христовој предодређеној улози Откупитеља. У поглављима 2–3 објашњава се да је Христ главни угаони камен цркве, да свеци носе царско свештенство, и да је Христ проповедао духовима у тамници. У поглављима 4–5 објашњава се зашто се јеванђеље проповеда мртвима и зашто старешине морају да напасају стадо.

Друга посланица Петрова: У поглављу 1 се свеци опомињу да утврде своје позиве и изборе. Поглавље 2 упозорава на лажне учитеље. У поглављу 3 се говори о последњим данима и о Христовом Другом доласку.

Петокњижје. *Такође видети* Бројеви – четврта књига Мојсијева; Излазак – друга књига Мојсијева; Левитска – трећа књига Мојсијева; Мојсије; Поновљени закони – пета књига Мојсијева; Постање – прва књига Мојсијева; Стари завет

Назив дат за првих пет књига Старог завета – Постање, Излазак, Левитска, Бројеви, и Закони поновљени. Јевреји се односе према овим књигама као према Тори или закону Израеловом. Написао их је Мојсије (1 Не 5:10–11).

Пилат, Понтије

Римски владар у Јудеји, 26–36 год. н.е. (Лк 3:1). Мрзео је јеврејски народ и њихову религију и усмртио је барем неколико Галилејаца (Лк 13:1). Исус је пред Пилатом оптужен и осуђен на распеће (Мт 27:2, 11–26, 58–66; Мк 15; Лк 23; Јн 18:28–19:38).

Писар

Стари и Нови завет користе овај термин на незнатно различите начине: (1) У Старом завету, примарни задатак био је да преписују Света писма (Јер 8:8). (2) Писари се често помињу у Новом завету и понекад су их називали законицима или учитељима закона. Они су разрађивали закон до у танчине и примењивали га у околностима њиховог времена (Мт 13:52; Мк 2:16–17; 11:17–18; Лк 11:44–53; 20:46–47).

Пити, пијан. *Видети* Реч мудрости

План откупљења. *Такође видети* Исус Христ; Јеванђеље; Пад Адама и Еве; Помирити, помирење; Спасење

Пунина јеванђеља Исуса Христа, намењена да човеку донесе бесмртност и живот вечни. Укључује стварање, пад и помирење, заједно са свим од Бога датим законима, обредима, и учењима. Овај план омогућава свим људима да буду узвишени и да живе са Богом заувек (2 Не 2; 9). Света писма говоре о овом плану као плану спасења, плану среће, и плану милости.

Он беше рањен за наше преступе, **Иса** 53:5 (Мос 14:5).

Нема другог имена под небом којим би се човек могао спасити, **Дела** 4:12. Како по Адаму сви умиру, тако ће и по Христу сви оживети, **1 Кор** 15:22. Благодаћу сте спасени кроз веру, **Еф** 2:8 (2 Не 25:23). Бог обећа вечни живот пре него света беше, **Тит** 1:2. Исус је узрок вечног спасења, **Јев** 5:8–9. План откупљења је проширен и на мртве, **1 Пет** 3:18–20; 4:6 (УиЗ 138).

Смрт испуњава милостив план великог Створитеља, **2 Не** 9:6. Како велик је план Бога нашег, **2 Не** 9:13. План откупљења остварује васкрсење и опрост греха, **Алма** 12:25–34. Арон је поучавао Ламонијевог оца о плану откупљења, **Алма** 22:12–14. Амулек је објаснио план спасења, **Алма** 34:8–16. Алма је објаснио план спасења, **Алма** 42:5–26, 31.

Учења о стварању, паду, помирењу, и крштењу утврђена су у савременим откривењима, **УиЗ** 20:17–29. План је одређен још пре него света беше, **УиЗ** 128:22.

Дело моје и слава моја је да остварујем бесмртност и вечни живот човека, **Мојсије** 1:39. Ово је план спасења за све људе, **Мојсије** 6:52–62. Искушаћемо их тиме, **Авр** 3:22–26.

План спасења. *Видети* План откупљења

Плач Јеремијин

Књига у Старом завету коју је написао Јеремија. Она представља скуп тужних поема или песама о паду Јерусалима и израелског народа. Књига је написана након пада града око 586. год. п.н.е.

Плоче. *Такође видети* Златне плоче; Мормонова књига

Некада давно су неке културе бележиле своју историју и записе на металним плочама, као што је био случај са Мормоновом књигом. За даљу информацију, видети „Кратак приказ о Мормоновој књизи“ које се налази у уводном делу Мормонове књиге.

Поборници цара

У Мормоновој књизи, група која је желела да обори власт код Нефијаца (Алма 51:1–8).

Побуна. *Такође видети* Грех; Гунђати; Ђаво; Отпадништво

Пркошење и супротстављање Богу, укључујући и одбијање да се следе Његове изабране вође и да се својевољно не слушају Његове заповести.

Не побуњујте се против Господа, **Бр** 14:9. Зао човек тражи само побуну, **ПСол** 17:11. Тешко деци побуњеној, **Иса** 30:1.

Господ не откупљује ниједног који се побуни против њега и умре у гресима својим, **Мос** 15:26. Амликијци изађоше у отворену побуну против Бога, **Алма** 3:18–19.

Побуњеници ће бити погођени великом тугом, **УиЗ** 1:3. Срџба се Господња респалила против побуњених, **УиЗ** 56:1 (УиЗ 63:1–6).

Сотона се побунио против Бога, **Мојсије** 4:3.

Поверење. *Такође видети* Вера; Веровање, веровати; Уздање

Имати сигурност, поуздање, ослонац, или веру у нешто, посебно у Бога и Исуса Христа.

Боље је уздати се у Господа него имати поверења у човека, **Пс** 118:8. Господ ће ти бити узданица, **ПСол** 3:26.

Када се Христ појави, можемо имати поверења, **1 Јн** 2:28.

Опаки Нефијци су изгубили поверење деце своје, **Јаков** 2:35.

Онда ће поверење твоје ојачати у присуству Божјем, **УиЗ** 121:45.

Подржавање црквених вођа. *Такође видети* Општа сагласност

Тражити подршку за оне који служе на положајима у генералној или локалној власти.

Постави Исуса сина Навинова пред сав скуп, и дај му задужење пред њима, **Бр** 27:18–19. Сав народ клицаше, и

рече: Боже спаси цара, **1 Сам** 10:24. Верујте пророцима његовим, тако ћете напредовати, **2 Дн** 20:20.

Слушајте оне који вама владају, **Јев** 13:17.

Бићеш повлашћен код Господа, јер ниси гунђао, **1 Не** 3:6. Они који примише пророке беху поштеђени, **3 Не** 10:12–13. Обазирите се на речи ове дванаесторице, **3 Не** 12:1.

Гласом мојим или гласом слугу мојих, исто је, **УиЗ** 1:38. Његове речи ћете примити, као да су из уста мојих, **УиЗ** 21:5. Онај који прима слуге моје, мене прима, **УиЗ** 84:35–38. Ко мене прима, прима оне које послах, **УиЗ** 112:20. Ако мој народ не послуша глас ових које одредих, неће бити благословен, **УиЗ** 124:45–46.

Пожуда. *Такође видети* Чулан, чулност

Имати неприкладно јаку жељу за нечим.

Немој имати пожуду за њом у свом срцу, **ПСол** 6:25.

Ко год погледа жену с пожудом, већ је починио прељубу у свом срцу, **Мт** 5:28 (3 Не 12:28). Мушкарци се распалише у пожуди један према другоме, **Рим** 1:27. По сопственој жељи накупише себи учитеље, **2 Тим** 4:3–4.

Лаван виде наш иметак и полакоми се, **1 Не** 3:25. Не иди више за жудњом очију својих, **Алма** 39:3–4, 9.

Онај који са пожудом погледа жену веру пориче, **УиЗ** 42:23. Оканите се свих пожудних жеља ваших, **УиЗ** 88:121.

Позвати, позван од Бога, позив. *Такође видети* Власт; Заредити, заређење; Изабран; Изабрати; Управитељ, управљање

Бити позван од Бога значи бити одређен и позван од Њега или од стране Његових прописно овлашћених црквених вођа да Му се служи на одређени начин.

Положио је руке на њега и дао му дужност, **Бр** 27:23. Заредих те за пророка, **Јер** 1:5.

Изабрах вас и заредих, **Јн** 15:16. Павле је позван да буде апостол, **Рим** 1:1. Нико сам себи не даје ову част, него онај који је позван од Бога, **Јев** 5:4. Исус је позван од Бога као високи свештеник по реду Мелхиседековом, **Јев** 5:10.

Бејах позван да проповедам реч Божју у складу са духом откривења и пророштва, **Алма** 8:24. Свештеници беху позвани и припремљени од постанка света, **Алма** 13:3.

Ако имате жеље да служите Богу, позвани сте, **УиЗ** 4:3. Остани чврст у делу на које те позвах, **УиЗ** 9:14. Не треба да претпостављаш да си позван да проповедаш све док те не позовем, **УиЗ** 11:15. Старешине су позване да остварују сакупљање изабраника, **УиЗ** 29:7. Нико неће проповедати јеванђеље моје и изграђивати цркву моју све док не буде заређен, **УиЗ** 42:11. Много је званих, али је мало изабраних, **УиЗ** 121:34.

Човек мора бити позван од Бога, **ЧВ** 1:5.

Позив и избор. *Такође видети* Избор

Праведни следбеници Христови могу бити прибројани међу изабранике који ће стећи сигурност узвишења. Овај позив и избор почиње покајањем и крштењем. Постаје потпун када они „хрле напред, гостећи се речју Христовом и истрају до краја“ (2 Не 31:19–20). Света писма називају овај процес утврђивање нашег позива и избора (2 Пет 1:4–11; УиЗ 131:5–6).

Бићете ми царство свештеничко, **Изл** 19:5–6 (Отк 1:6).

Бог је још од почетка изабрао одабране за спасење, **2 Сол** 2:13. Будите марљиви да утврдите свој позив и избор, **2 Пет** 1:10.

Господ вас може запечатити као своје, **Мос** 5:15. Заветујем ти се да ћеш имати вечни живот, **Мос** 26:20.

Верни носиоци свештенства постају

црква и царство и изабраници Божји, **УиЗ** 84:33–34. Најпоузданија реч пророштва значи сазнање да је неко запечаћен за вечни живот, **УиЗ** 131:5–6. Печатим на теби твоје узвишење, **УиЗ** 132:49.

Покајати се, покајање. *Такође видети* Исус Христ; Опрост греха; Опростити; Помирити, помирење; Признати, признавање; Скрушено срце

Промена у уму и срцу која доноси нови став према Богу, себи, и према животу уопште. Покајање подразумева да се особа окрене од зла и окрене своје срце и вољу ка Богу, покоравајући се Божјим заповестима и жељама и одричући се греха. Истинско покајање долази из љубави према Богу и из искрене жеље да се буде послушан Његовим заповестима. Свако ко је урачунљив, згрешио је, и мора да се покаје да би напредовао ка спасењу. Само преко помирења Исуса Христа наше покајање може бити делотворно и прихваћено од Бога.

Исповедите се Господу, **Јездра** 10:11. Уклоните злоћу дела својих; престаните да чините зло, **Иса** 1:16. Обратите се, и окрените се од свих ваших преступа, **Јез** 18:30–31.

Покајте се, јер се приближи царство небеско, **Мт** 3:2. Радост је на небу и за једног грешника који се каје, **Лк** 15:7. Бог заповеда свим људима свугде да се покају, **Дела** 17:30 (2 Не 9:23; 3 Не 11:31–40; УиЗ 133:16). Жалост по Богу доноси покајање за спасење, **2 Кор** 7:10.

Дух Господа Сведржитеља изазва силну промену у срцима нашим, те више немамо склоност да зло чинимо, **Мос** 5:2. Призна ли своје грехе и покаје се, њему ће опростити, **Мос** 26:29. Након Алминог проповедања, многи су почели да се кају, **Алма** 14:1. Не одгађајте дан свог покајања, **Алма** 34:33. Алма поучава Хеламана о свом покајању и обраћењу, **Алма** 36 (Мос 27:8–32). Покајање не би могло доћи људима уколико не би било казне, **Алма** 42:16. Нека те греси твоји узнемиравају таквим немиром који ће те привести покајању, **Алма** 42:29. Принећете ми за жртву срце скрушено и дух раскајан, **3 Не** 9:20. Ко год се покаје и дође к мени као мало дете, примићу га, **3 Не** 9:22. Покајте се сви крајеви земаљски, **3 Не** 27:20. Кад год су се покајали, било им је опроштено, **Моро** 6:8.

Ни о чему не говори овом поколењу осим о покајању, **УиЗ** 6:9 (УиЗ 11:9). Колико ли је велика радост Његова у души која се покаје, **УиЗ** 18:13. Сваки човек мора да се покаје или да трпи, **УиЗ** 19:4. Онај који згреши а не покаје се, биће избачен, **УиЗ** 42:28. Ономе ко призна грехе своје и одрекне их се, опростиће се, **УиЗ** 58:42–43. Мртви који се покају биће откупљени, **УиЗ** 138:58.

Верујемо у покајање, **ЧВ** 1:4.

Покој. *Такође видети* Мир; Шабат

Уживање у миру и слободи од брига и немира. Господ је обећао такав покој својим верним следбеницима за време овог живота. Такође је за њих припремио место покоја у следећем животу.

Моје присуство ће те пратити, и одморићу те, **Изл** 33:14.

Дођите к мени, сви ви који сте натоварени, и ја ћу вас одморити, **Мт** 11:28–29.

Радисмо како би они могли ући у покој његов, **Јаков** 1:7 (Јев 4:1–11). Ко год се покаје ући ће у покој мој, **Алма** 12:34. Беше веома много оних који се очистише и ућоше у покој Господа Бога свога, **Алма** 13:12–16. Рај је стање покоја, **Алма** 40:12 (Алма 60:13). Ништа не улази у покој Његов осим оних који опраше одећу своју у крви мојој, **3 Не** 27:19.

Објављуј покајање овом народу, да би могао да одмориш са њима у царству Оца мога, **УиЗ** 15:6 (УиЗ 16:6). Они који умру одмориће се од свих напора својих, **УиЗ** 59:2 (Отк 14:13).

Господњи покој је пунина славе његове, **УиЗ** 84:24.

Полагање руку. *Видети* Руке, полагање руку

Полигамни брак. *Видети* Брак, женити – Полигамни брак

Помазаник. *Такође видети* Исус Христ; Месија

Исус је назван *Христ* (грчка реч) или *Месија* (арамејска реч). Обе речи значе „помазаник". Он је једини *помазан* од Оца како би био Очев лични представник у свему што се тиче спасења људског рода.

Господ ме ја помазао, **Иса** 61:1–3.

Он је помазан да проповеда јеванђеље, **Лк** 4:16–22. Исус је помазан од Бога Оца, **Дела** 4:27. Бог је помазао Исуса из Назарета, **Дела** 10:38.

Помазати. *Такође видети* Служење болеснима; Уље

У древна времена, Господњи пророци су помазивали уљем оне који ће обављати посебне дужности, као што је Арон или свештеници или цареви који ће владати Израелом. У цркви данас, помазати значи ставити мало посвећеног уља на главу особе као део посебног благослова. Ово се може чинити само под влашћу и моћу Мелхиседековог свештенства. Након помазања, особа која делује влашћу тог истог свештенства може запечатити помазање и дати посебан благослов помазанику.

Помажи их, и посвети их како би ми могли служити, **Изл** 28:41 (Лев 8:6–12, 30). Помажи га да буде вођа народу моме Израелу, **1 Сам** 9:16; 10:1.

Старешине треба да помазују и благосиљају болесне, **Јак** 5:14–15 (УиЗ 42:44).

Помирити, помирење. *Такође видети* Бесмртан, бесмртност; Благодат; Васкрсење; Гетсеманија; Деца Христова; Жртва; Исус Христ; Крв; Крст; Милостив, милост; Оправдање, оправдати; Опрост греха; Опростити; Откупити, откупљен, откупљење; Пад Адама и Еве; План откупљења; Покајати се, покајање; Посвећење; Причест; Распеће; Синови и кћери Божје; Спасење

Измирити човека са Богом.

Како се користи у Светим писмима, извршити помирење значи сносити казну за чин греха, и тиме уклонити последице греха од грешника који се покајао и допустити му да се измири с Богом. Исус Христ је био једини способан да начини савршено помирење за сав људски род. Био је у могућности да то учини зато што је био изабран и предодређен на Високом савету пре стварања света (Етер 3:14; Мојсије 4:1–2; Авр 3:27), због свог божанског порекла, и безгрешног живота. Његово помирење укључује и трпљење за грехе људског рода, проливање сопствене крви, смрт и касније васкрсење из гроба (Иса 53:3–12; Лк 22:44; Мос 3:5–11; Алма 7:10–13; УиЗ 19:16–19). Због помирења ће сви људи устати из мртвих са бесмртним телима (1 Кор 15:22). Помирење нам обезбеђује и начин да нам се опросте наши греси и да живимо вечно са Богом. Али особа која је доспела у доба урачунљивости и примила закон може примити ове благослове само ако има веру у Исуса Христа, ако се покаје за своје грехе, ако прими обреде спасења и поштује заповести Божје. Они који нису доспели у доба урачунљивости и они без закона су откупљени помирењем (Мос 15:24–25; Моро 8:22). Света писма јасно поучавају: да Христ није извршио помирење за наше грехе, ниједан закон, обред, или жртва не би удовољавали захтевима правде, и човек се никада не би могао поново вратити у Божје присуство (2 Не 2; 9).

Ово је крв моја, проливена за многе ради опроста греха, **Мт** 26:28. Зној Његов беше као велике капље крви,

Лк 22:39–44. Дању своје тело за живот света, **Јн** 6:51. Ја сам васкрсење и живот, **Јн** 11:25. Христ је узрок спасења вечнога свима онима који послушају, **Јев** 5:9. Посвећени смо проливањем крви Христове, **Јев** 9; 10:1–10. Христ једанпут за грехе пострада, **1 Пет** 3:18. Крв Исуса Христа нас чисти од сваког греха, **1 Јн** 1:7.

Био је подигнут на крст и погубљен за грехе, **1 Не** 11:32–33. Откупљење долази онима који имају срце скрушено и дух раскајан, **2 Не** 2:3–10, 25–27. Принео је себе као жртву за грех, **2 Не** 2:7. Помирење откупљује људе од пада и спасава их од смрти и пакла, **2 Не** 9:5–24. Свакако мора постојати бесконачно помирење, **2 Не** 9:7. Бити измирен с Богом кроз помирење Христово, **Јаков** 4:11. Његова крв изврши помирење за грехе оних који не знајући згрешише, **Мос** 3:11–18. Човек је примио спасење кроз помирење, **Мос** 4:6–8. Да није било помирења, они би неизбежно морали страдати, **Мос** 13:27–32. Он ће извршити помирење за грехе света, **Алма** 34:8–16. Сам Бог извршава помирење за грехе света, да би остварио план милости, **Алма** 42:11–30. Ја сам Бог целе земље, погубљен за грехе света, **3 Не** 11:14.

Ја, Бог, претрпех све то за све, **УиЗ** 19:16. Мала деца су откупљена преко мог Јединорођенца, **УиЗ** 29:46–47. Погледај трпљења и смрт онога који грех не почини, **УиЗ** 45:3–5.

Ово је слика жртве Јединорођенца, **Мојсије** 5:7. Помирењем Христовим, сав људски род се може спасити, **ЧВ** 1:3.

Понизан, понизност. *Такође видети* Кротак, кроткост; Охолост; Сиромашан; Скрушено срце; Слабост

Учинити себе кротким и спремним за учење, или бити у стању кроткости и спремности за учењем. Понизност укључује и спознају да припадамо Господу и желимо да се покоримо Његовој вољи.

Бог те је водио четрдесет година по пустињи да би се понизио, **Понз** 8:2. Понизих се у души својој постом, **Пс** 35:13. Боље је дете сиромашно и мудро него стар и будаласт цар, **Проп** 4:13. Господ пребива са онима који су понизни, **Иса** 57:15.

Ко год се понизи као ово мало дете, тај је највећи у царству небеском, **Мт** 18:4. Онај који се понизи биће узвишен, **Мт** 23:12 (Лк 14:11; 18:14). Исус је себе понизио и постао послушан до саме смрти, **Фил** 2:8 (Лк 22:42; 23:46). Бог се супротставља поноситима, а даје благодат понизнима, **1 Пет** 5:5–6 (2 Не 9:42).

Понизите се у дубине понизности, **Мос** 4:11 (2 Не 9:42; 3 Не 12:2). Да ли сте били довољно понизни, **Алма** 5:27–28. Понизнији део народа постаде јачи у својој понизности, **Хел** 3:33–35. Слабости људима дајем да би могли бити понизни, **Етер** 12:27.

Понизност је услов за крштење, **УиЗ** 20:37. Понизите се преда мном и видећете ме и знати да ја јесам, **УиЗ** 67:10. Буди понизан и Господ Бог ће ти дати одговор на молитве твоје, **УиЗ** 112:10. Нека се онај коме недостаје знања учи мудрости понизујући се, **УиЗ** 136:32. Дух се шаље да просветљује понизног, **УиЗ** 136:33.

Поновљени закони – пета књига Мојсијева. *Такође видети* Петокњижје

Пета књига у Старом завету.

Књига поновљених закона садржи три последње Мојсијеве проповеди у равницама моавским непосредно пре него што је био пренесен. Прва проповед (у поглављима 1–4) представља увод. Друга проповед (у поглављима 5–26) садржи два дела: (1) поглавља 5–11 – Десет заповести и њихово практично објашњење; и (2) поглавља 12–26 – инструкције закона, који чине језгро целе књиге. Трећа проповед (поглавља 27–30) садрже свечану обнову завета између Израела и Бога и наговештај благослова који следе због

послушности и проклетстава који следе због непослушности. У поглављима 31–34 описани су пренос закона Левитима, Мојсијева песма и последњи благослов, и одлазак Мојсијев.

Поново рођен, рођен од Бога. *Такође видети* Деца Христова; Крштење, крстити; Обраћење, обратити се; Природан човек; Рођен; Синови и кћери Божје

Значи имати Духа Господњег који чини силну промену у срцу особе тако да она нема више жељу да чини зло, већ радије жели да тражи оно што је од Бога.

Ставићу нови дух у вас, **Јез** 11:19 (Јез 18:31; 36:26).

Они који верују у име Христово рођени су, не од крви, него од Бога, **Јн** 1:12–13. Ако се ко не роди водом и Духом, не може ући у царство Божје, **Јн** 3:3–7. Можемо се поново родити речју Божјом, **1 Пет** 1:3–23. Ко год је од Бога рођен не наставља да чини грех, ПЦИС, 1 Јн 3:9. Јер шта год је од Бога рођено превладаће свет, **1 Јн** 5:4.

Они који су рођени од Христа заветӯју се Богу, **Мос** 3:19; 5:2–7. Сви људи се морају поново родити; да, од Бога родити, **Мос** 27:25–26 (Алма 5:49). Родисте ли се духовно од Бога, **Алма** 5:12–19. Ако се поново не родите, не можете баштинити царство небеско, **Алма** 7:14.

Који год поверује речима мојим по мени ће се родити, и то водом и Духом, **УиЗ** 5:16.

Морате се поново родити у царству небеском, **Мојсије** 6:59.

Порнографија. *Видети* Блуд; Прељуба; Чедност

Породица. *Такође видети* Брак, женити; Дете, деца; Мајка; Отац, смртни

Као што се налази у Светим писмима, породица се састоји од мужа и жене, деце, а понекад и други рођаци живе у истом дому или под једном главом породице. Породицу може чинити самохрани родитељ са децом, муж и жена без деце, или чак и особа која живи сама.

Уопштено: У теби ће све породице на земљи бити благословене, **Пос** 12:3 (Пос 28:14; Авр 2:11). Ја ћу бити Бог свим породицама Израеловим, **Јер** 31:1.

Цела породица на небу и на земљи је названа по Оцу, **Еф** 3:14–15.

Адам и Ева родише породицу целе земље, **2 Не** 2:20.

Слава ће бити продужетак семена заувек, **УиЗ** 132:19. Даћу му круне вечних живота у вечним световима, **УиЗ** 132:55. Печаћење деце са родитељима је део великог дела пунине времена, **УиЗ** 138:48.

Мушко и женско створих их, и рекох им: Будите плодни и множите се, **Мојсије** 2:27–28. Није добро да човек буде сам, **Мојсије** 3:18. Адам и Ева су радили заједно, **Мојсије** 5:1.

Обавезе родитеља: Аврам ће заповедити својој деци и они ће се држати путева Господњих, **Пос** 18:17–19. Поучаваћеш овим речима марљиво децу своју, **Понз** 6:7 (Понз 11:19). Онај који љуби сина свога, кори га, **ПСол** 13:24 (ПСол 23:13). Учи дете путу којим треба да иде, **ПСол** 22:6. Живи срећно са женом коју љубиш, **Проп** 9:9. Господ ће поучити сву децу твоју, **Иса** 54:13 (3 Не 22:13).

Подижите их у нези Господњој, **Еф** 6:1–4 (Енос 1:1). Ако ко не опскрбљује своје, порекао је веру, **1 Тим** 5:8.

Опомену их са свим осећајем брижног родитеља, **1 Не** 8:37. Разговарасмо о Христу да деца наша могу знати ком се извору могу обратити, **2 Не** 25:26. Мужеви њихови и жене њихове љубе децу своју, **Јаков** 3:7. Поучавајте их да љубе једни друге и да служе једни другима, **Мос** 4:14–15. Браните породице своје и то до крвопролића, **Алма** 43:47. Молите се у породицама вашим да жене ваше и деца ваша буду благословени, **3 Не** 18:21.

Родитељи треба да поучавају јеванђељу своју децу, **УиЗ** 68:25. Свако је у обавези да обезбеди своју породицу, **УиЗ** 75:28. Сва деца полажу право на издржавање од стране својих родитеља, **УиЗ** 83:4. Подижите своју децу у светлости и истини, **УиЗ** 93:40. Успоставити ред у кући својој, **УиЗ** 93:43–44, 50. Носиоци свештенства треба да утичу на друге само истинском љубављу, **УиЗ** 121:41.

Адам и Ева су све обзнанили својој деци, **Мојсије** 5:12.

Обавезе деце: Поштуј оца свога и мајку своју, **Изл** 20:12. Сине мој, чуј упутства оца свога, **ПСол** 1:8 (ПСол 13:1; 23:22).

Исус је био послушан својим родитељима, **Лк** 2:51. Исус је чинио вољу Оца свога, **Јн** 6:38 (3 Не 27:13). Слушајте своје родитеље у Господу, **Еф** 6:1 (Кол 3:20).

Ако се деца покају, одврати негодовање своје, **УиЗ** 98:45–48. Евине верне кћери су се клањале истинитом и живом Богу, **УиЗ** 138:38–39.

Вечна породица: Учење и завети образлажу вечну природу брачне заједнице и породице. Целестијални брак и продужетак породице као јединице омогућавају мужевима и женама да постану богови (УиЗ 132:15–20).

Породична историја. *Видети* Родословље; Спасење за мртве

Посветити, закон посвећења. *Такође видети* Уједињени ред; Царство Божје или царство небеско

Дати посвету, начинити светим или постати праведан. Закон посвећења је божанско начело по коме људи и жене добровољно посвећују своје време, таленте и материјална богатства за успостављање и изградњу царства Божјег.

Посветите себе данас Господу, **Изл** 32:29.

Сви који вероваше имаху све заједничко, **Дела** 2:44–45.

Све имаху заједничко међу собом; стога не беше богатих и сиромашних, **4 Не** 1:3.

Господ је објаснио начела посвећења, **УиЗ** 42:30–39 (УиЗ 51:2–19; 58:35–36). Један човек не треба да поседује више од другога, **УиЗ** 49:20. Свакоме је дат подједнак део према бројности његове породице, **УиЗ** 51:3. Ред је установљен тако да би свеци могли да буду једнаки у свезама онога што је небеско и онога што је земаљско, **УиЗ** 78:4–5. Свако треба да полаже подједнако право према својим жељама и потребама, **УиЗ** 82:17–19. Сион може да се изгради само у складу са начелима целестијалног закона, **УиЗ** 105:5.

Народ Енохов беше једног срца и једног ума и пребиваше у праведности, и не беше сиромашних међу њима, **Мојсије** 7:18.

Посвећење. *Такође видети* Исус Христ; Оправдање, оправдати; Помирити, помирење

Процес ослобођења од греха, очишћења, прочишћења и посвећења преко помирења Исуса Христа (Мојсије 6:59–60).

Бог вас је изабрао за спасење преко посвећења Духом, **2 Сол** 2:13. Посвећени смо приносом тела Исусовог, **Јев** 10:10. Исус трпљаше како би могао да посвети народ крвљу својом, **Јев** 13:12.

Високи свештеници беху посвећени, а одећа њихова беше избељена крвљу Јагњетовом, **Алма** 13:10–12. Посвећење долази онима који препустише своја срца Богу, **Хел** 3:33–35. Покајте се да бисте се посветили примањем Светог Духа, **3 Не** 27:20.

Посвећење по благодати Исуса Христа је праведно и истинито, **УиЗ** 20:31. Исус дође да посвети свет, **УиЗ** 76:41. Посвећујте се како би вам умови били предани Богу, **УиЗ** 88:68.

Последња вечера. *Такође видети* Пасха; Причест

Према Новом завету, последњи оброк који је Исус имао пре свог

хапшења и распећа (Лк 22:14–18). Он и његових Дванаесторица апостола су имали овај оброк за време празника пасхе (Мт 26:17–30; Мк 14:12–18; Лк 22:7–13).

Господ је благословио хлеб и вино и дао их је апостолима, **Мт** 26:26–29 (Мк 14:22–25; Лк 22:7–20). Исус је опрао ноге апостолима, **Јн** 13. Јуда је назначен као Исусов издајник, **Јн** 13:21–26 (Мт 26:20–25).

Последњи дани. *Такође видети* Други долазак Исуса Христа; Знаци временски

Време у коме ми сада живимо. Дани (или раздобље времена) непосредно пре другог доласка Господњег.

Говорим вам шта ће вас задесити у последње дане, **Пос** 49:1. Откупитељ ће у последње дане стајати на земљи, **Јов** 19:25. У последње дане, Господњи дом ће бити утврђен, **Иса** 2:2.

У последње дане опасна времена ће доћи, **2 Тим** 3:1–7. Подругљивци ће у последње дане порицати Други долазак, **2 Пет** 3:3–7.

Проричем вам о последњим данима, **2 Не** 26:14–30.

Овако треба да се зове црква моја у последњим данима, Црква Исуса Христа светаца последњих дана, **УиЗ** 115:4.

Христ ће доћи у последње дане, **Мојсије** 7:60.

Послушност, послушан, послушати. *Такође видети* Благословити, благословен, благослов; Закон; Заповести Божје; Радост; Слушати; Ходати, ходати са Богом

У духовном смислу, послушност је чињење Божје воље.

Ноје је чинио све како му је Бог заповедио, **Пос** 6:22. Аврам је послушао Господа, **Пос** 22:15–18. Све што је Господ рекао чинићемо, **Изл** 24:7. Чуј дакле, о Израелу, и гледај да тако чиниш, **Понз** 6:1–3. Љуби Господа и послушај глас Његов, **Понз** 30:20. Послушност је боља него жртва, **1 Сам** 15:22. Бога се бој, и заповести Његове држи, **Проп** 12:13–14.

Неће свако ући у царство небеско, већ онај који чини вољу Оца мога, **Мт** 7:21 (3 Не 14:21). Ако ко хоће његову вољу чинити, знаће да ли је учење од Бога, **Јн** 7:17. Треба да послушамо Бога радије него људе, **Дела** 5:29. Децо, слушајте своје родитеље, **Еф** 6:1 (Кол 3:20).

Поћи ћу и учинити оно што ми Господ заповеди, **1 Не** 3:7. Послушах глас Духа, **1 Не** 4:6–18. Ако деца човечја држе заповести Божје он их негује, **1 Не** 17:3. Пазите се да не слушате злог духа, **Мос** 2:32–33, 37 (УиЗ 29:45). Људи жању плату своју према духу коме су послушни, **Алма** 3:26–27.

Људи би требало да чине много тога по слободној вољи својој, **УиЗ** 58:26–29. Ни у чему човек не вређа Бога, осим оних који не признају његову руку, и не послушају његове заповести, **УиЗ** 59:21. Ја, Господ, обавезан сам када чините шта кажем, **УиЗ** 82:10. Свака душа која послуша глас мој видеће лице моје и знати да ја јесам, **УиЗ** 93:1. Народ мора да буде укорен док се не научи послушности, **УиЗ** 105:6. Када добијемо било који благослов од Бога, то је преко послушности оном закону на коме је заснован, **УиЗ** 130:21.

Адам је био послушан, **Мојсије** 5:5. Искушаћемо их да бисмо видели да ли ће чинити све оно што Господ буде заповедио, **Авр** 3:25.

Посредник. *Такође видети* Исус Христ; Помирити, помирење

Онај који посредује или се за некога заузима. Исус Христ је посредник између Бога и човека. Његово помирење отвара људима пут покајања за грехе и измирења са Богом.

Нико неће доћи Оцу сем кроз Исуса Христа, **Јн** 14:6. Један је посредник између Бога и људи, **1 Тим** 2:5. Христ је посредник бољега завета, **Јев** 8:6 (Јев 9:15; 12:24; УиЗ 107:19).

Свети Месија ће учинити посредовање за сву децу човечју, **2 Не** 2:9 (Иса 53:12; Мос 14:12). Треба да погледате у великог Посредника, **2 Не** 2:27–28.

Ми смо усавршени преко Исуса, посредника новог завета, **УиЗ** 76:69.

Пост, постити. *Такође видети* Добробит; Милостиња, давање милостиње; Принос; Сиромашан

Добровољно се уздржавати од јела и пића у сврху приближавања Господу и захтевања Његових благослова. Када појединци или групе људи посте, треба и да се моле како би разумели вољу Божју и развили већу духовну снагу. Истински верници су одувек упражњавали пост.

У цркви данас, један дан Шабата сваког месеца је одређен у сврху поста. Тада, се чланови цркве лишавају хране и пића извесно време. Онда прилажу цркви новац који би потрошили за храну за ове оброке. Овај новац се назива посни прилог. Црква користи посни прилог како би помогла сиромашнима и онима у потреби.

Постисмо и преклињасмо Бога нашега, **Јездра** 8:21–23, 31. Постих и молих се пред Богом небеским, **Нем** 1:4. Постите за мене, и не једите нити пијте три дана, **Јес** 4:16. Понизих се у души својој постом, **Пс** 35:13. Није ли то пост који изабрах, **Иса** 58:3–12. Окретох лице своје Господу Богу, тражећи молитвом и постом, **Дан** 9:3. Окрените се к мени свим срцем својим, и постећи, **Јоило** 2:12. Ниневљани повероваше Богу, и објавише пост, **Јона** 3:5.

Исус је постио четрдесет дана, **Мт** 4:2 (Изл 34:28; 1 Цар 19:8; Лк 4:1–2). Не показујте људима да постите, **Мт** 6:18 (3 Не 13:16). Овај се род изгони само молитвом и постом, **Мт** 17:21.

Наставите у посту и молитви, **Омни** 1:26 (4 Не 1:12). Почеше да посте и моле се Господу Богу своме, **Мос** 27:22. Постих и мољах се много дана како бих то могао знати, **Алма** 5:46. Деца Божја се удружише у посту и снажној молитви, **Алма** 6:6. Синови Мосијини се беху посветили честим молитвама и посту, **Алма** 17:3, 9. Време поста и молитве је следило након смрти многих Нефијаца, **Алма** 28:5–6. Они пошћаху много и мољаху се много, **Алма** 45:1 (Хел 3:35).

Само припремај храну своју у простоти срца да твој пост буде савршен, **УиЗ** 59:13–14. Наставићете у молитви и посту, **УиЗ** 88:76.

Постање – прва књига Мојсијева. *Такође видети* Петокњижје

Књига постања је прва књига у Старом завету и писао ју је пророк Мојсије. Пружа запис о многим почецима, као што је стварање земље, постављање животиња и човека на земљу, пад Адама и Еве, откривање јеванђеља Адаму, почеци племена и раса, порекло различитих језика у Вавилону, и почетак Аврамове породице која води све до успостављања дома Израеловог. Јосифова улога заштитника Израела је изражена у Књизи постања.

Откривења последњих дана потврђују и разјашњавају запис Књиге постања (1 Не 5; Етер 1; Мојсије 1–8; Авр 1–5).

У Књизи постања, поглавља 1–4 се односе на стварање земље и на развој породице Адамове. У поглављима 5–10 је записана историја о Ноју. У поглављима 11–20 говори се о Авраму и његовој породици све до времена Исаковог. Поглавља 21–35 прате Исакову породицу. У поглављу 36 говори се о Исаву и његовој породици. У поглављима 37–50 говори се о Јаковљевој породици и даје се извештај о томе како је Јосиф продат у Египат и о његовој улози у спасавању дома Израеловог.

Потврђивање. *Видети* Руке, полагање руку

Потоп из Нојевог времена.
Такође видети Дуга; Ковчег; Ноје, библијски патријарх

У Нојево време земља је једном била потпуно потопљена водом. Ово је било крштење земље и симболизовало је прочишћење (1 Пет 3:20–21).

Бог ће пустити потоп на земљу да уништи свако тело, **Пос** 6:17 (Мојсије 7:34, 43, 50–52; 8:17, 30). Потоп је дошао на земљу, **Пос** 7:10. Бог постави дугу на небу као знак завета, **Пос** 9:9–17.

Пошто се воде беху повукле, Америка постаде изабрана земља, **Етер** 13:2.

Опаки ће изгинути у потопу, **Мојсије** 7:38; 8:24.

Поучавати, учитељ. *Такође видети* Свети Дух

Пружити знање другима, посебно о јеванђеоским истинама, и водити их ка праведности. Они који поучавају јеванђељу треба да буду вођени Духом. Сви родитељи су учитељи у оквиру својих породица. Свеци треба да траже и да буду вољни да прихвате упутства од Господа и Његових вођа.

Поучавај своје синове о њима, **Понз** 4:8–9. Поучавај марљиво децу своју о њима, **Понз** 6:7 (Понз 11:18–19). Учи дете путу којим треба да иде, **ПСол** 22:6. Господ ће поучити сву децу твоју, **Иса** 54:13 (3 Не 22:13).

Знамо да си учитељ дошао од Бога, **Јн** 3:2. Ви који поучавате другога, себе не поучавате, **Рим** 2:21.

Бејах поучен сваком знању оца свога, **1 Не** 1:1 (Енос 1:1). Свештеници и учитељи морају поучавати марљиво народ или главама својим одговарати за њихове грехе, **Јаков** 1:18–19. Послушајте ме и отворите своје уши, **Мос** 2:9. Поучаваћете децу своју да љубе и служе једни другима, **Мос** 4:15. Ником не допуштајте да вам буде учитељ уколико није човек Божји, **Мос** 23:14. Господ изли свога Духа у целој земљи како би припремио срца њихова да приме реч, **Алма** 16:16. Поучаваху моћу и влашћу од Бога, **Алма** 17:2–3. Беху поучавани од стране својих мајки, **Алма** 56:47 (Алма 57:21).

У мери у којој тражише мудрост да би били поучени, **УиЗ** 1:26. Поучавајте један другога сходно служби коју вам одредих, **УиЗ** 38:23. Поучавајте начела јеванђеља мога, која су у Библији и Мормоновој књизи, **УиЗ** 42:12. Бићете поучени са висина, **УиЗ** 43:15–16. Родитељи треба да поучавају своју децу, **УиЗ** 68:25–28. Поучавајте један другога учењима царства, **УиЗ** 88:77–78, 118. Одредите међу собом учитеља, **УиЗ** 88:122. Ниси поучавао децу своју светлу и истини, и то је разлог невоље твоје, **УиЗ** 93:39–42.

Поучавај о овоме децу своју слободно, **Мојсије** 6:57–61.

Поучавање са Духом: Нисте ви они који говоре, већ је то Дух који говори из вас, **Мт** 10:19–20. Не гораху ли наша срца у нама када нам излагаше Света писма, **Лк** 24:32. Јеванђеље се проповеда моћу Духа, **1 Кор** 2:1–14.

Он говораше моћу и влашћу од Бога, **Мос** 13:5–9 (Алма 17:3; Хел 5:17).

Имаћеш Духа мога за уверавање људи, **УиЗ** 11:21. Слушаћете у свему што их будеш поучавао помоћу Утешитеља, **УиЗ** 28:1 (УиЗ 52:9). Ако не примите Духа, нећете моћи да поучавате, **УиЗ** 42:14 (УиЗ 42:6). Поучавајте тиме децу вашу моћу Духа мога, **УиЗ** 43:15. Старешине треба да проповедају јеванђеље Духом, **УиЗ** 50:13–22. Даће вам се у правом часу шта ћете рећи, **УиЗ** 84:85 (УиЗ 100:5–8).

Почетак. *Такође видети* Исус Христ; Предсмртни живот; Створити, стварање

Уопштено се односи на време пре смртног живота – то јест, на предсмртни живот. Понекад се Почетак односи на Исуса Христа.

У почетку створи Бог небо и земљу, **Пос** 1:1 (Мојсије 2:1).

У почетку беше реч, **Јн** 1:1.

Ја сам Алфа и Омега, почетак и крај, **3 Не** 9:18.

Христ је почетак и крај, **УиЗ** 19:1. Нови и вечни завет беше од почетка, **УиЗ** 22:1. Човек у почетку беше с Богом, **УиЗ** 93:23, 29. Племенити и велики духови су били изабрани у почетку да буду владари, **УиЗ** 138:55.

Мој Јединорођенац беше са мном од почетка, **Мојсије** 2:26.

Поштен, поштење. *Такође видети* Исправност

Бити искрен, исправан, и не обмањивати.

Они који раде верно мили су Господу, **ПСол** 12:22. Испуни оно чему си се заветовао, **Проп** 5:4–5.

Одрекосмо се скривеног непоштења, **2 Кор** 4:1–2. Имајте поштене разговоре, **1 Пет** 2:12.

Јао лажљивцу, јер ће у пакао сурван бити, **2 Не** 9:34. Дух говори истину и не лаже, **Јаков** 4:13. Ко год узајми нешто од свог ближњег треба да врати оно што узајми, **Мос** 4:28 (УиЗ 136:25). Гледај да поступаш исправно, судиш праведно и чиниш добро, **Алма** 41:14.

Нека свако поступа поштено, **УиЗ** 51:9. Сви они који знају да су им срца искрена мени су прихватљиви, **УиЗ** 97:8. Поштени, мудри и добри људи треба да се траже за политичке службе, **УиЗ** 98:4–10. Марљиво тражи да би вратио оно што је твој ближњи изгубио, **УиЗ** 136:26.

Верујемо да треба да будемо поштени, **ЧВ** 1:13.

Правда. *Такође видети* Милостив, милост; Помирити, помирење

Неминовно дејство благослова за праведне мисли и дела, и казна за непокајани грех. Правда је вечни закон који захтева казну сваки пут када је Божји закон прекршен (Алма 42:13–24). Грешник мора платити казну ако се не покаје (Мос 2:38–39; УиЗ 19:17). Ако се покаје, казна му је плаћена кроз помирење Господње, позивањем на милост (Алма 34:16).

Душа која згреши ће умрети, **Јез** 18:4. Шта Господ захтева од тебе, осим да чиниш оно што је праведно, **Мих** 6:8.

Исус ће бити праведан и опростиће грехе наше, **1 Јн** 1:9.

Правда Божја дели опаке од праведних, **1 Не** 15:30. Помирење удовољава захтевима правде, **2 Не** 9:26. Цео људски род паде и у рукама је правде, **Алма** 42:14. Помирење удовољава захтевима правде, **Алма** 42:15. Мислиш ли да милост може да ускрати правду, **Алма** 42:25. Правда Божја виси над вама уколико се не покајете, **Алма** 54:6.

Правда и суд су казна која је утврђена у закону моме, **УиЗ** 82:4. Правда наставља својим путем и тражи своје, **УиЗ** 88:40. Нико неће бити изузет од правде и закона Божјег, **УиЗ** 107:84.

Праведан, праведност. *Такође видети* Достојан, достојност; Заповести Божје; Исправност; Неправедан, неправедност; Ходати, ходати са Богом

Бити правичан, свет, честит, исправан; деловати у послушности Божјим заповестима; избегавати грех.

Господ ће благословити праведника, **Пс** 5:12. Очи Господње су упрте на праведнике, **Пс** 34:15, 17 (1 Пет 3:12). Када су праведници на власти, народ се радује, **ПСол** 29:2 (УиЗ 98:9–10).

Благословени су они који су гладни и жедни праведности, **Мт** 5:6 (3 Не 12:6). Иштите најпре царство Божје и његову праведност, **Мт** 6:33. Праведници иду у живот вечни, **Мт** 25:46. Непрестана молитва праведника много помаже, **Јак** 5:16.

Онај који је праведан повлашћен је код Бога, **1 Не** 17:35. Сачуваће Он праведне; не треба да се плаше, **1 Не** 22:17, 22. Сотона неће имати моћи због праведности Господњег народа, **1 Не** 22:26. Нема ли праведности, нема ни среће, **2 Не** 2:13. Праведници ће баштинити царство Божје, **2 Не** 9:18. Праведни се

не плаше речи истине, **2 Не** 9:40. Сви људи се морају изменити у стање праведности, **Мос** 27:25–26. Имена праведних биће уписана у књигу живота, **Алма** 5:58. Тражисте срећу чинећи безакоње, што је супротно природи праведности, **Хел** 13:38.

Песма праведника је молитва мени, **УиЗ** 25:12. Стојте, имајте на себи оклоп праведности, **УиЗ** 27:16 (Еф 6:14). Смрт је за праведника слатка, **УиЗ** 42:46. Праведни ће се скупити из свих народа, **УиЗ** 45:71. Људи би требало да остваре много праведности по слободној вољи својој, **УиЗ** 58:27. Онај који чини дела праведности примиће мир на овом свету и вечни живот у свету који ће доћи, **УиЗ** 59:23. Приликом другог доласка, биће потпуно раздвајање праведних и опаких, **УиЗ** 63:54. Моћима небеским се може управљати само по начелима праведности, **УиЗ** 121:36. Међу праведнима беше мир, **УиЗ** 138:22.

Народ Сиона пребиваше у праведности, **Мојсије** 7:18. Аврам је био следбеник праведности, **Авр** 1:2.

Прат, Орсон

Један од Дванаесторице апостола који су позвани након обнове цркве у новије време (УиЗ 124:128–129). Био је члан цркве само шест недеља када му је Господ преко Џозефа Смита дао откривење (УиЗ 34). Орсон Прат је био и мисионар за цркву (УиЗ 52:26; 75:14) и служио је као црквени историчар неколико година.

Прат, Парли Паркер

Старији брат Орсона Прата и један од Дванаесторице апостола позваних након обнове цркве у новије време (УиЗ 124:128–129). Парли Прат је био позван први пут од неколико мисионарских позива када му је Господ дао откривење преко Џозефа Смита октобра 1830. год. (УиЗ 32; 50:37).

Прати, опран, прање. *Такође видети* Крштење, крстити; Помирити, помирење

Очистити, телесно или духовно. Симболично, покајник мора да се ослободи живота оптерећеним грехом и његових последица преко помирбене жртве Исуса Христа. Одређена прања која се изводе од стране праве свештеничке власти служе као свети обреди.

Свештеници треба да оперу своју одећу и да се окупају у води, **Бр** 19:7. Очисти ме потпуно од греха мојих, **Пс** 51:2, 7. Оперите се, очистите се, престаните да чините зло, **Иса** 1:16–18.

Исус је опрао ноге својим апостолима, **Јн** 13:4–15 (УиЗ 88:138–139). Крсти се и опери се од греха својих, **Дела** 22:16 (Алма 7:14; УиЗ 39:10).

Ни један се човек не може спасити уколико му одећа није избељена, **Алма** 5:21 (3 Не 27:19). Одећа њихова беше избељена крвљу Јагњетовом, **Алма** 13:11 (Етер 13:10).

Држањем заповести они могу бити опрани и очишћени од свих греха својих, **УиЗ** 76:52. Помазања и прања ваша су одређена обредом светог дома мога, **УиЗ** 124:39–41.

Првенаштво. *Такође видети* Завет; Прворођенац

Право на баштину које припада прворођеном сину. У ширем смислу првенаштво укључује било које или сва права или баштину пренетих особи када се роди у породици или заједници.

Продај ми данас своје првенаштво, **Пос** 25:29–34 (Пос 27:36). Прворођени је седео према свом првенаштву, **Пос** 43:33. Он је поставио Јефрема испред Манасије, **Пос** 48:14–20 (Јер 31:9). Првенаштво беше Јосифово, **1 Дн** 5:2.

Исав је продао своје првородство, **Јев** 12:16.

Ви сте законити наследници, **УиЗ** 86:9. Сион има право на свештенство по лози, **УиЗ** 113:8 (Авр 2:9–11).

Првенац

Први усев који се сакупљао у сезони. У време Старог завета, били су приношени Господу (Лев 23:9–20). Исус Христ је био првенац Богу у томе што је био први који је васкрсао (1 Кор 15:20, 23; 2 Не 2:9) Они који прихвате јеванђеље и истрају у верности до краја су симболично првенци, јер припадају Богу.

Они који следе Јагњета где год да иде су првенци Богу, **Отк** 14:4.

Они који буду први сишли са Христом су првенци, **УиЗ** 88:98.

Прво виђење. *Такође видети* Обнова јеванђеља; Смит, Џозеф, мл.

Указивање Бога Оца и Сина његовог Исуса Христа пророку Џозефу Смиту у лугу.

У пролеће 1820. год. Џозеф Смит мл. био је у петнаестој години живота. Живео је са својом породицом у општини Палмира, у Њујорку. Недалеко на западу од њихове породичне куће налазио се луг повеликог дрвећа. Џозеф је отишао на ово место да се помоли Богу како би сазнао која је црква истинита. Био је ганут читајући у Библији да мора тражити тај одговор од Бога (Јак 1:5–6). Као одговор на његову молитву, указали су му се Отац и Син и рекли су му да се не придружује ниједној од цркава на земљи јер све оне греше (ИЏС 1:15–20). Овим светим искуством започео је низ догађаја који ће довести до обнове јеванђеља и Христове истините цркве.

Прво председништво. *Такође видети* Кључеви свештенства; Откривење; Председник

Председник цркве и Његови саветници. Они су веће тројице високих свештеника и председавају целом црквом. Прво председништво држи све кључеве свештенства.

Кључеви царства увек припадају Председништву високог свештенства, **УиЗ** 81:2. Председништво високог свештенства има право да обавља службу у свим службама, **УиЗ** 107:9, 22. Ко год мене прима, прима Прво председништво, **УиЗ** 112:20, 30. Прво председништво треба да прима реч Божју [откривења] за целу цркву, **УиЗ** 124:126.

Прворођенац. *Такође видети* Исус Христ; Првенаштво

У време древних патријараха, прворођени син је примао првенаштво (Пос 43:33) и тако наслеђивао вођство над породицом након смрти оца. Прворођенац је морао да буде достојан преузети ову одговорност (1 Дн 5:1–2) а могао је и да изгуби своје првенаштво због неправедности.

По закону Мојсијевом, гледало се на прворођеног сина као да припада Богу. Прворођенац је добијао двоструки део од свега онога што је отац поседовао (Понз 21:17). Након смрти свога оца, био је одговоран да се брине о својој мајци и сестрама.

Мушке прворођене животиње су такође припадале Богу. Чисте животиње су се користиле за жртвовање, док су прљаве животиње биле откупљиване, продаване или усмрћиване (Изл 13:2, 11–13; 34:19–20; Лев 27:11–13, 26–27).

Прворођенци симболички представљају Исуса Христа и Његову земаљску службу, подсећајући народ да ће велики Месија доћи (Мојсије 5:4–8; 6:63).

Исус је био прворођени од духовне деце нашег Небеског Оца, Јединорођенац Очев по телу, и први који је устао из мртвих у васкрсењу (Кол 1:13–18). Верни свеци постају чланови цркве Прворођенчеве у вечности (УиЗ 93:21–22).

Првенца од синова својих мени ћеш дати, **Изл** 22:29. Посветих себи сваког првенца у Израелу, **Бр** 3:13.

Он би могао бити прворођени међу многом браћом, **Рим** 8:29. Он уводи прворођенога у свет, **Јев** 1:6.

То су они који су црква Прворођенчева, **УиЗ** 76:54, 94.

Беше ми то поверено од очева, чак и право прворођенога, **Авр** 1:3.

Превод Џозефа Смита (ПЏС). *Такође видети* Смит, Џозеф, мл.

Исправка или превод Библије краља Џејмса на енглеском језику, коју је започео пророк Џозеф Смит јуна 1830. год. Било му је заповеђено од Бога да начини превод и да то сматра делом свог позива као пророка.

Мада је Џозеф завршио већи део превода до јула 1833. год, наставио је све до своје смрти да прави исправке припремајући рукопис за објављивање. Иако је објавио неке делове превода за време свог живота, могуће је да би правио додатне измене да је живео довољно дуго да објави целокупно дело. Реорганизована Црква Исуса Христа светаца последњих дана објавила је прво издање надахнутог превода Џозефа Смита 1867. год. Од тада је објављено неколико издања.

Пророк Џозеф Смит је научио много тога током превођења. Неколико одсека Учења и завета примио је захваљујући делу превођења (као што су УиЗ 76; 77; 91; и 132). Господ је такође дао Џозефу посебна упутства за превођење, која су записана у Учењу и заветима (УиЗ 37:1; 45:60–61; 76:15–18; 90:13; 91; 94:10; 104:58; 124:89). Књига Мојсијева и Џозеф Смит – Матеј, сада су саставни део Драгоценог бисера, а пренети су директно из Превода Џозефа Смита.

Преводом Џозефа Смита је обновљено нешто од онога што је јасно и драгоцено а што је из Библије изгубљено (1 Не 13). Мада не представља званичну Библију у цркви, овај превод нуди многе интересантне погледе на Библију и веома је драгоцен за њено разумевање. Такође је сведочанство о божанском позиву и служби пророка Џозефа Смита.

Преводити

Изразити значење неке идеје дате на једном језику одговарајућим терминима на другом језику (Мос 8:8–13; ЧВ 1:8). У Светим писмима често се на то гледа као на дар од Бога (Алма 9:21; УиЗ 8; 9:7–9). Понекад може да означава унапређење или исправку постојећег превода на одређеном језику или поновно успостављање изгубљеног текста (УиЗ 45:60–61). Џозефу Смиту је било заповеђено да започне недахнути превод Библије у верзији краља Џејмса (УиЗ 42:56; 76:15).

Џозеф Смит је имао моћ да уз милост Божју преводи, моћу Божјом, **УиЗ** 1:29. Ти имаш дар да преводиш, **УиЗ** 5:4. Удељујем ти дар, ако то желиш од мене, да преводиш, **УиЗ** 6:25. Бог даде Џозефу Смиту моћ са висина да преводи Мормонову књигу, **УиЗ** 20:8.

Посредством Урима и Тумима превео сам неке од знакова, **ИЦС** 1:62 (Мос 8:13; 28:13).

Предања

Веровања и обичаји који се преносе с једног поколења на друго (2 Сол 2:15). У Светим писмима, Господ стално упозорава праведне да избегавају зла предања човечја (Лев 18:30; Мк 7:6–8; Мос 1:5; УиЗ 93:39–40).

Предодређеност. *Видети* Предодређење

Предодређење. *Такође видети* Предсмртни живот

Предсмртно Божје заређење Његове храбре духовне деце да испуне одређене мисије за време својих смртних живота.

Бог постави границе народима, **Понз** 32:8. Пре него те саздах у утроби за пророка поставих те, **Јер** 1:5.

Бог је поставио времена унапред одређена, **Дела** 17:26. Кога унапред познаваше, њега и предодреди, **Рим** 8:28–30. Изабрао нас је по Њему пре

постанка света, **Еф** 1:3–4. Исус Христ је био предодређен да буде Откупитељ, **1 Пет** 1:19–20 (Отк 13:8).

Они беху позвани и припремљени од постанка света, **Алма** 13:1–9.

Запазих племените и велике који су били изабрани у почетку, **УиЗ** 138:55–56.

Мој љубљени Син беше изабран од почетка, **Мојсије** 4:2. Аврам је изабран пре него што се родио, **Авр** 3:23.

Председавајући бискуп

Врховна власт у цркви. Он има врховну одговорност за добробит цркве у ономе што је временско (УиЗ 107:68). Председавајући бискуп и његови саветници, који су такође врховна власт, председавају над Ароновим свештенством у цркви (УиЗ 68:16–17; 107:76, 87–88).

Едвард Партриџ да буде заређен у бискупа, **УиЗ** 41:9. Бискупи треба да буду позвани и издвојени од стране Првог председништва, **УиЗ** 68:14–15. Дословни потомци Аронови, који су прворођенци, имају право да председавају ако су позвани, издвојени и заређени од стране Првог председништва, **УиЗ** 68:16, 18–20. Може му се судити само пред Првим председништвом цркве, **УиЗ** 68:22–24 (УиЗ 107:82).

Председник. *Такође видети* Прво председништво; Пророк

Назив за председавајућег службеника у некој организацији. Председник цркве је пророк, виделац и откровитељ (УиЗ 21:1; 107:91–92), и чланови цркве треба да називају пророка цркве „Председник“ (УиЗ 107:65). Он је једина особа на земљи овлашћена да употребљава све кључеве свештенства.

Поглавари свештеничких већа и других црквених организација могу се такође називати председницима.

Господ је дао кључеве царства Џозефу Смиту, **УиЗ** 81:1–2. Три председника чине веће Председништва цркве, **УиЗ** 107:21–24. Председници су заређени по реду Мелхиседековом, **УиЗ** 107:29. Описане су дужности председника над ђаконима, учитељима, свештеницима, и старешинама, **УиЗ** 107:85–89 (УиЗ 124:136–138, 142). Постоји седам председника над свом другом Седамдесеторицом, **УиЗ** 107:93–95. Одређени су председници кочића, **УиЗ** 124:133–135.

Председништво. *Видети* Прво председништво

Предсмртни живот. *Такође видети* Почетак; Рат на небу; Савет на небу; Човек, људи

Живот који претходи животу на земљи. Сви мушкарци и жене су живели са Богом као Његова духовна деца пре доласка на земљу као смртна бића. Некада се то назива прво стање (Авр 3:26).

Када је Бог положио темеље земљи, сви синови Божји су клицали од радости, **Јов** 38:4–7. Дух ће се вратити Богу који га је дао, **Проп** 12:7. Пре него те саздах у утроби, знах те, **Јер** 1:4–5.

Ми смо сви род Његов, **Дела** 17:28. Бог нас изабра пре постанка света, **Еф** 1:3–4. Треба да будемо подложни Оцу духова, **Јев** 12:9. Анђеле који не задржаше своје прво стање, Он чува у вечним оковима, **Јуда** 1:6 (Авр 3:26). Ђаво и његови анђели су збачени, **Отк** 12:9.

Они беху позвани и припремљени од постанка света, **Алма** 13:3.

Христ гледаше на пространство вечности и на војске небеске пре него свет беше створен, **УиЗ** 38:1. Човек у почетку исто тако беше са Богом, **УиЗ** 93:29 (Хел 14:17; УиЗ 49:17). Племенити духови су били изабрани у почетку да буду владари у цркви, **УиЗ** 138:53–55. Многи примише своје прве поуке у свету духова, **УиЗ** 138:56.

Све је створено духовно пре него што беше на земљи, **Мојсије** 3:5. Ја створих свет, и људе пре него што беху у телу, **Мојсије** 6:51. Аврам је видео разуме који беху организовани пре него света беше, **Авр** 3:21–24.

Презирати. *Видети* Мрзети, мржња

Прељуба. *Такође видети* Блуд; Сексуална неморалност; Хомосексуално понашање; Чедност; Чулан, чулност

Незаконити сексуални однос између мушкараца и жена. Мада се прељуба уопштено односи на сексуални однос између венчане особе и некога ко није њен супруг или супруга, у Светим писмима се може односити и на оне који су невенчани.

Понекада се реч прељуба користила као симбол отпадништва народа или свих људи с путева Господњих (Бр 25:1–3; Јер 3:6–10; Јез 16:15–59; Оси 4).

Јосиф није хтео да чини ову велику опакост, и згреши Богу, **Пос** 39:7–12. Не почини прељубу, **Изл** 20:14.

Ко год погледа жену с пожудом, већ је починио прељубу у свом срцу, **Мт** 5:28. Ни блудници нити прељубници неће баштинити царство Божје, **1 Кор** 6:9–10. Бог ће судити блудницима и прељубницима, **Јев** 13:4.

Прељуба је најодвратнији од свих греха, осим проливања крви недужне или порицања Светога Духа, **Алма** 39:3–5.

Онај који почини превару, а не покаје се, биће избачен, **УиЗ** 42:23–26. Ако неко почини прељубу у свом срцу, неће имати Духа, **УиЗ** 63:14–16.

Пренесена бића

Особе које су измењене тако да немају искуство боли или смрти све до свог васкрсења у вечности.

Енох ходаше са Богом, и не беше га; јер га Бог узе, **Пос** 5:24 (Јев 11:5; УиЗ 107:48–49). Нико не зна за Мојсијев гроб до овог дана, **Понз** 34:5–6 (Алма 45:19). Илија отиде у вихору на небо, **2 Цар** 2:11.

Ако хоћу да он остане док ја не дођем, шта ти имаш с тим, **Јн** 21:22–23 (УиЗ 7:1–3).

Никада нећете смрт искусити, **3 Не** 28:7. Да не би смрт искусили, беше извршена промена на телима њиховим, **3 Не** 28:38 (4 Не 1:14; Морм 8:10–11).

Јован љубљени ће живети док Господ не дође, **УиЗ** 7. Ја узех Сион Енохов на груди своје, **УиЗ** 38:4 (Мојсије 7:21, 31, 69). Енох и браћа његова су град сачуван до дана праведности, **УиЗ** 45:11–12. Илија је узет на небо а да није окусио смрт, **УиЗ** 110:13.

Свети Дух сиђе на многе, и они беху узнесени у Сион, **Мојсије** 7:27.

Преображење. *Такође видети* Исус Христ; Кључеви свештенства

Стање особа које су привремено измењене по природи или појави – то јест, подигнути на виши духовни ниво – тако да би могли издржати присуство или славу небеских бића.

Преображење Христово: Петар, Јаков и Јован су видели Господа, прослављеног и преображеног пред њима. Господ је раније обећао да ће Петар примити кључеве царства небеског (Мт 16:13–19; 17:1–9; Мк 9:2–10; Лк 9:28–36; 2 Пет 1:16–18). Приликом овог важног догађаја, Спаситељ, Мојсије и Илија пророк су дали обећане кључеве свештенства Петру, Јакову и Јовану. Са овим свештеничким кључевима, апостоли су имали моћ да наставе дело царства након Исусовог успења.

Џозеф Смит је поучавао да су се на Гори преображења Петар, Јаков и Јован такође преобразили. Имали су виђење о земљи каква ће изгледати у свом будућем, прослављеном стању (УиЗ 63:20–21). Видели су Мојсија и Илију пророка, два пренесена бића, и чули су глас Оца. Отац је рекао „Ово је Син мој љубљени, који је по мојој вољи; послушај Га“ (Мт 17:5).

Преображена бића: Они су видели Бога Израеловог, **Изл** 24:9–11. Кожа његовог лица сијаше док је причао са Господом, **Изл** 34:29 (Мк 9:2–3).

Исусово лице је сијало, **Мт** 17:2 (Мк 9:2–3). Израел није могао уперити

поглед у лице Мојсијево, због славе, **2 Кор** 3:7.

Абинадијево лице засја силном светлошћу, **Мос** 13:5–9. Они беху као огњем окружени, **Хел** 5:23, 36, 43–45 (3 Не 17:24; 19:14). Беху они бели као лице Исусово, **3 Не** 19:25. Чињаше им се то попут преображења, **3 Не** 28:15.

Нико није видео Бога у телу, сем ако није био оживљен Духом, **УиЗ** 67:10–12. Моћу Духа наше очи беху отворене, **УиЗ** 76:12.

Слава Божја је била на Мојсију, **Мојсије** 1:2. Његова слава беше на мени; и видех лице Његово, јер се преобразих, **Мојсије** 1:11. Видех небеса отворена, и бејах оденут славом, **Мојсије** 7:3–4.

Препирка. *Такође видети* Побуна

Сукоб, свађа и расправа. Препирка, посебно између чланова Господње цркве или између чланова породице, није угодна Господу.

Немој да се препиремо ја и ти, **Пос** 13:8. Охолост изазива препирке, **ПСол** 13:10.

Расправља ли се ко с неким, нека опрости као што Христ праштa, **Кол** 3:13. Клони се лудих запиткивања и препирки, **Тит** 3:9.

Господ заповеда да се људи не препиру једни с другим, **2 Не** 26:32. Нећете допустити деци својој да се туку и свађају међусобно, **Мос** 4:14. Алма заповеда да не буде препирки међу члановима цркве, **Мос** 18:21. Сотона шири гласине и препирке, **Хел** 16:22. Ђаво је отац препирке и подстиче људе да се препиру једни с другима, **3 Не** 11:29 (Мос 23:15).

Успостави јеванђеље моје, да не би било толико препирки, **УиЗ** 10:62–64. Престаните се међусобно препирати, **УиЗ** 136:23.

Признати, признавање. *Такође видети* Опростити; Покајати се, покајање

У Светим писмима се реч *признавање* користи на најмање два начина. У једном смислу, признати значи изјавити да верујете у нешто, као што је признати да Исус јесте Христ (Мт 10:32; Рим 10:9; 1 Јн 4:1–3; УиЗ 88:104).

У другом смислу, признати се односи на признавање кривице, као што је признати грехе. Дужност је свачија да призна све своје грехе Господу и да добије Његов опроштај (УиЗ 58:42–43). Када је потребно греси треба да се признају онима према којима је згрешено. Озбиљни греси треба да се признају црквеним властима (у већини случајева бискупу).

Треба да призна да је згрешио, **Лев** 5:5. Признаће своје безакоње, **Лев** 26:40–42. Дај хвалу Господу Богу Израеловом, и признај пред Њим, **ИНа** 7:19.

Народ се преко њега крстио у реци Јордану, признавајући грехе своје, **Мт** 3:5–6.

Преступнику који призна грехе своје биће опроштено, **Мос** 26:29.

Признај грехе своје да не би трпео казне, **УиЗ** 19:20. Онај ко се покајао ће признати своје грехе и одрећи ће их се, **УиЗ** 58:43. Господ је милостив према онима који признају грехе понизних срца, **УиЗ** 61:2. Господ опрашта грехе онима који признају и затраже опроштај, **УиЗ** 64:7.

Принос. *Такође видети* Десетак, десетина; Добробит; Жртва; Милостиња, давање милостиње; Пост, постити

Дар Господу. У Старом завету се често користи ова реч која се односи на жртве или на жртве паљенице. Црква данас користи посне прилоге и друге добровољне приносе (укључујући време, таленте, и иметке) да би помогла сиромашнима и у друге часне сврхе.

Закидате ме у десетку и у приносима, **Мал** 3:8–10.

Прво се помири с братом својим а онда принеси дар свој, **Мт** 5:23–24.

Принесите целе душе своје као принос Христу, **Омни** 1:26. Ако човек

принесе дар без праве намере, не помаже му ништа, **Моро** 7:6.

Ароново свештенство се никада више неће одузети са земље, све док синови Левијеви поново не принесу Господу принос у праведности, **УиЗ** 13. На овај, Господњи дан, приноси дарове и причешћа Свевишњему, **УиЗ** 59:12. Хајдемо као црква и као народ да принесемо Господу принос у праведности, **УиЗ** 128:24.

Природан човек. *Такође видети* Пад Адама и Еве; Поново рођен, рођен од Бога; Телесан

Особа која одлучи да се подложи утицајима страсти, жеља, нагона и осећаја тела радије него потстицајима Светог Духа. Таква особа може да схвати само оно што је физичко али не и духовно. Сви људи су телесни, или смртни због пада Адама и Еве. Свако се мора поново родити преко помирења Исуса Христа да би престао да буде природан човек.

Природан човек не прима оно што је од Духа, **1 Кор** 2:14.

Природан човек је непријатељ Богу и треба да остави природног човека, **Мос** 3:19. Онај који истраје у својој телесној природи остаје у свом палом стању, **Мос** 16:5 (Алма 42:7–24; УиЗ 20:20). Има ли који природан човек који зна ово, **Алма** 26:19–22. Природни или телесни људи су без Бога у свету, **Алма** 41:11.

Због свог преступа, човек је постао духовно мртав, **УиЗ** 29:41. Нити би било који природан човек могао поднети присуство Божје, **УиЗ** 67:12.

Човек поче бити телесан, чулан и ђаволски, **Мојсије** 5:13 (Мојсије 6:49).

Причест. *Такође видети* Жива вода; Жртва; Исус Христ; Крст; Крштење, крстити; Помирити, помирење; Последња вечера; Хлеб живота

За свеце последњих дана *причест* се односи на обред узимања хлеба и воде у спомен на Христову помирбену жртву. Изломљен хлеб представља Његово сломљено тело; вода представља крв коју је пролио да изврши помирење за наше грехе (1 Кор 11:23–25; УиЗ 27:2). Када достојни чланови цркве узму причест, они обећавају да ће на себе преузети име Христово, да ће Га се увек сећати, и држати заповести Његове. Овим обредом чланови цркве обнављају своје крсне завете.

На последњој вечери Исус је објаснио обред причести кад је јео са Дванаесторицом апостола (Мт 26:17–28; Лк 22:1–20).

Исус узе хлеб, и благослови га; и узе чашу, и захвали се, **Мт** 26:26–28 (Мк 14:22–24; Лк 22:19–20). Ко једе тело моје, и пије крв моју, има живот вечни, **Јн** 6:54. Онај који недостојно једе и пије, души својој проклетство једе и пије, **1 Кор** 11:29 (3 Не 18:29).

Исус је поучавао својих дванаест нефијских ученика о причести, **3 Не** 18:1–11. Исус поучава ученике да забрањују недостојнима да узимају причест, **3 Не** 18:28–29 (Морм 9:29). Дате су причесне молитве, **Моро** 4–5 (УиЗ 20:75–79).

Причест треба да служе свештеници или старешине, **УиЗ** 20:46, 76. Учитељи и ђакони немају власт да благосиљају причест, **УиЗ** 20:58. Друге течности сем вина се могу користити за причест, **УиЗ** 27:1–4.

Прогонити, прогон. *Такође видети* Недаћа

Наносити јад и бол другима због њихових уверења или њиховог друштвеног положаја; кињити их или угњетавати.

Благословени су они који су прогоњени праведности ради, **Мт** 5:10 (3 Не 12:10). Молите се за оне који вас презриво искоришћавају и прогањају вас, **Мт** 5:44 (3 Не 12:44).

Зато што су богати, прогоне сиромашне, **2 Не** 9:30 (2 Не 28:12–13). Праведни који ишчекују Христа

упркос свим прогонима неће страдати, **2 Не** 26:8.

Све ће ти то искуство дати, **УиЗ** 122:7.

Проклетство. *Такође видети* Ђаво; Пакао; Синови пропасти; Смрт, духовна

Стање у коме је неко спречен у напредовању и онемогућен да ступи у присуство Божје и славу Његову. Проклетство се мери различитим степенима. Сви они који не стекну пунину целестијалног узвишења биће у извесној мери ограничени у свом напретку и повластицама, и биће проклети у том обиму.

Тешко вама лицемери! Примићете веће проклетство, **Мт** 23:14. Онај који хули на Светога Духа је у опасности вечног проклетства, **Мк** 3:29. Они који чине зло ће изаћи у васкрсење проклетства, **Јн** 5:29 (3 Не 26:5). Онај који недостојно једе и пије, себи проклетство једе и пије, **1 Кор** 11:29 (3 Не 18:28–29).

Онај који се не покаје, крсти и истраје до краја мора бити проклет, **2 Не** 9:24 (Мк 16:16; Етер 4:18; УиЗ 68:9; 84:74). Опаки би били јаднији да бораве с Богом него са проклетим душама у паклу, **Морм** 9:4.

Онај који не чини ништа док му се не заповеди, проклет је, **УиЗ** 58:29. Онај који прими пунину новог и вечног завета мора да се придржава закона, или ће бити проклет, **УиЗ** 132:6.

Проклињати, проклетства. *Такође видети* Богохуљење; Проклетство

У Светим писмима, проклетство представља примену божанског закона којим се одобрава и доноси осуда и њене последице за нешто, некога или више њих првенствено због неправедности. Проклетства су изрази Божје личне љубави и правде. Могу бити призвана управо од Бога или проглашена од Његових овлашћених слугу. Понекад, потпуни разлози за проклетства су познати само Богу. Уз то, стање проклетства су искусили сви они који су били својевољно непослушни Богу и тиме себе удаљили од Духа Господњег.

Господ може уклонити проклетства због верности појединаца или групе људи Исусу Христу и послушности законима и обредима јеванђеља (Алма 23:16–18; 3 Не 2:14–16; ЧВ 1:3).

Бог је проклео змију зато што је преварила Адама и Еву, **Пос** 3:13–15 (Мојсије 4:19–21). Земља је проклета Адама и Еве ради, **Пос** 3:17–19 (Мојсије 4:23–25). Господ је проклео Кајина због убиства Авеља, **Пос** 4:11–16 (Мојсије 5:22–41). Господ је проклео Ханана и његове потомке, **Пос** 9:25–27 (Мојсије 7:6–8; Авр 1:21–27). Израел ће бити благословен ако буде послушан Богу, и проклет ако не буде послушан, **Понз** 28 (Понз 29:18–28). Гијезије и његови потомци су проклети кугом Немановом, **2 Цар** 5:20–27. Господ је проклео древни народ Израелов због неплаћања десетине и приноса, **Мал** 3:6–10.

Исус је проклео смокву и осушила се, **Мк** 11:11–14, 20–21. Исус је проклео градове Хоразин, Витсаиду и Капернаум, **Лк** 10:10–15.

Због тога што нису послушали Господа, били су искључени из присуства Господњег и проклети, **2 Не** 5:20–24. Сви су позвани да дођу Богу, **2 Не** 26:33. Господ ће проклети оне који курварства чине, **Јаков** 2:31–33. Нефијци ће примити веће проклетство него Ламанци уколико се не покају, **Јаков** 3:3–5. Побуњени народ навлачи проклетство на себе, **Алма** 3:18–19 (Понз 11:26–28). Корихор је био проклет због одвраћања људи од Бога, **Алма** 30:43–60. Господ је проклео нефијску земљу и богатства због безакоња народа, **Хел** 13:22–23 (2 Не 1:7; Алма 37:31). Господ је проклео опаке Јаредовце, **Етер** 9:28–35. Христово помирење отклања проклетство Адамово од мале деце, **Моро** 8:8–12.

Они који се окрену од Господа су проклети, **УиЗ** 41:1. Земља ће бити ударена проклетством уколико нема чврсте споне између очева и деце, **УиЗ** 128:18 (Мал 4:5–6).

Богохуљење: Клети значи користити се безбожним, богохулним и презривим језиком.

Људи не треба да куну своје очеве и мајке, **Изл** 21:17 (Мт 15:4). Не куни оне који тобом владају, **Изл** 22:28 (Проп 10:20). Људи и жене не треба да куну Бога, **Лев** 24:13–16.

Петар се заклињао када је порекао да зна Исуса, **Мт** 26:69–74.

Опаки Нефијци проклињаху Бога и жељаху да умру, **Морм** 2:14.

Промишљати. *Такође видети* Молитва; Откривење

Медитирати и дубоко размишљати, често о Светим писмима или о нечему другом што је Божје. Када се удружи са молитвом, промишљање о ономе што је Божје може донети откривење и разумевање.

Марија је промишљала ово у свом срцу, **Лк** 2:19.

Док седех промишљајући у свом срцу бејах однешен, **1 Не** 11:1. Срце моје промишља о Светим писмима, **2 Не** 4:15. Нефи оде својим путем, промишљајући о ономе што му Господ показа, **Хел** 10:2–3. Пођите кућама својим и промишљајте о ономе што вам рекох, **3 Не** 17:3. Сетите се како милостив беше Господ, и промишљајте о томе у срцима својим, **Моро** 10:3.

Промишљај о ономе што си примио, **УиЗ** 30:3. Док смо дубоко размишљали о овоме, Господ дотакну очи нашег разумевања, **УиЗ** 76:19. Седех у својој соби промишљајући о Светим писмима, **УиЗ** 138:1–11.

Размишљао сам о њему увек изнова, **ИЦС** 1:12.

Пропаст. *Видети* Синови пропасти

Проповедати. *Такође видети* Јеванђеље; Мисионарски рад

Дати поруку која обезбеђује боље разумевање јеванђеоских начела и учења.

Господ ме је помазао да проповедам радосне вести кроткима, **Иса** 61:1 (Лк 4:16–21). Устани, иди у Ниневију, и проповедај јој, **Јона** 3:2–10.

Од тада Исус поче да проповеда, **Мт** 4:17. Идите по свем свету, и проповедајте јеванђеље сваком створењу, **Мк** 16:15. Проповедамо Христа распетога, **1 Кор** 1:22–24. Отишао је и проповедао духовима у тамници, **1 Пет** 3:19.

Не беше ничег другог осим проповедања и непредстаног подстицања да их држе у страху Господњем, **Енос** 1:23. Заповеди им да ништа не проповедају осим покајања и вере у Господа, **Мос** 18:20. Проповедање речи имаше велику тежњу да води народ према ономе што је праведно, **Алма** 31:5.

Не треба да претпостављаш да си позван да проповедаш све док те не позовем, **УиЗ** 11:15. Неће се никоме дати да пође и проповеда осим ономе који је заређен, **УиЗ** 42:11. Ово јеванђеље ће се проповедати сваком народу, **УиЗ** 133:37.

Јеванђеље је почело да се проповеда од почетка, **Мојсије** 5:58.

Пророк. *Такође видети* Виделац; Откривење; Председник; Пророштво, прорицати

Особа која је била позвана од Бога и која говори за Њега. Као гласник Божји, пророк прима заповести, пророштва, и откривења од Бога. Његова одговорност је да обзнани Божју вољу и Његов истинити карактер људском роду и да укаже на значај Његовог односа са њима. Пророк осуђује грех и предсказује његове последице. Он је проповедник праведности. Повремено, пророци могу да буду надахнути да предскажу будућност у корист људског рода. Његова примарна одговорност, ипак јесте да сведочи

о Христу. Председник Цркве Исуса Христа светаца последњих дана је Божји пророк на земљи данас. Чланови Првог председништва и Дванаесторица апостола подржавају се као пророци, видеоци и откровитељи.

Бог би желео да су сав Господњи народ пророци, **Бр** 11:29. Ако ту буде пророк, Ја Господ ћу му се обзнанити у виђењу, **Бр** 12:6. Господ је сведочио против Израела преко свих пророка, **2 Цар** 17:13 (2 Дн 36:15–16; Јер 7:25). Заредих те за пророка народима, **Јер** 1:5, 7. Он открива своје тајне слугама својим пророцима, **Амос** 3:7.

Он говораше устима својих светих пророка, **Лк** 1:70 (Дела 3:21). Сви пророци сведоче о Христу, **Дела** 10:43. Бог је поставио пророке у цркви, **1 Кор** 12:28 (Еф 4:11). Црква је сазидана на темељу апостола и пророка, **Еф** 2:19–20.

Људи одбацише речи пророка, **1 Не** 3:17–18 (2 Не 26:3). Духом се пророцима све обзнањује, **1 Не** 22:1–2. Христ је дошао Нефијцима да испуни све оно што говораше устима својих светих пророка, **3 Не** 1:13 (УиЗ 42:39).

Они који се не буду осврtали на речи пророка биће искључени, **УиЗ** 1:14. Они који верују у речи пророка имају вечни живот, **УиЗ** 20:26. Реч пророка ћете примити, као да су из уста мојих, **УиЗ** 21:4–6. Откривења и заповести за цркву долазе само преко њега који је за то одређен, **УиЗ** 43:1–7. Дужност председника је да председава над целом црквом и да буде налик Мојсију, да буде пророк, **УиЗ** 107:91–92.

Верујемо у пророке, **ЧВ** 1:6.

Пророчица. *Такође видети* Пророштво, прорицати

Жена која је примила сведочанство о Исусу и уживала у духу откривења. Пророчица не носи свештенство, нити његове кључеве. Мада се само неколико жена у Светим писмима називало пророчицама, многе су прорицале, као што су Ревека, Ана, Јелисавета, и Марија.

Марија се називала пророчицом, **Изл** 15:20. Девора се називала пророчицом, **Суд** 4:4. Олда се називала пророчицом, **2 Цар** 22:14 (2 Дн 34:22).

Ана се називала пророчицом, **Лк** 2:36.

Пророштво, прорицати. *Такође видети* Виделац; Откривење; Пророк; Пророчица

Пророштво се састоји из божански надахнутих речи и записа, које особа прима откривењем од Светог Духа. Сведочанство о Исусу Христу је дух пророштва (Отк 19:10). Пророштво се може односити на прошлост, садашњост и будућност. Када особа прориче, говори или записује оно што Бог жели да она зна, за њено добро, или добро других. Сваки појединац може примити пророштво или откривење за свој живот.

Бог би желео да су сав Господњи народ пророци, **Бр** 11:29. Прорицаће синови ваши и кћери ваше, **Јоило** 2:28 (Дела 2:17–18). Он открива тајне своје својим слугама пророцима, **Амос** 3:7.

Ниједно пророштво из Светих писама није за неко лично тумачење, **2 Пет** 1:20.

Нефијци су имали многа откривења и дух пророштва, **Јаков** 4:6, 13. Алма и Амулек су знали намере Зезромовог срца духом пророштва, **Алма** 12:7. Јао ономе који каже да Господ више не делује путем откривења, **3 Не** 29:6. Истражујте пророштва Исаијина, **Морм** 8:23.

Пророштва ће се сва испунити, **УиЗ** 1:37–38.

Човек мора бити позван од Бога пророштвом, **ЧВ** 1:5.

Противник. *Видети* Ђаво

Псалм. *Такође видети* Давид; Музика

Надахнута песма или химна.

Књига псалама: Заветна књига која садржи збирку псалама, од којих су многи о Христу. Књига псалама се често цитирала у Новом завету.

Давид је написао многе псалме. Псалми су написани као хвала Богу. Многи су испевани уз музику.

Пут. *Такође видети* Исус Христ; Ходати, ходати са Богом

Стаза или смер којим неко иде. Исус је рекао да је он пут (Јн 14:4–6).

Држи се заповести Господњих ходајући путевима Његовим, **Понз** 8:6. Учи дете путу којим треба да иде, **ПСол** 22:6 (2 Не 4:5). Господ је рекао да су Његови путеви виши од наших путева, **Иса** 55:8–9.

Уска су врата и тесан је пут који воде у живот, **Мт** 7:13–14 (3 Не 14:13–14; 27:33; УиЗ 132:22, 25). Бог ће наћи пут за вас да избегнете искушење, **1 Кор** 10:13.

Господ не даје заповести деци човечјој а да не припреми пут кога треба да се држе, **1 Не** 3:7 (1 Не 9:6; 17:3, 13). Нема другог пута осим кроз врата, **2 Не** 9:41. Слободни сте да сами за себе делујете – да изаберете пут вечне смрти или пут вечног живота, **2 Не** 10:23. Ово је пут и нема другог пута ни имена, **2 Не** 31:21 (Мос 3:17; Алма 38:9; Хел 5:9). Даром Сина свога припреми Бог још бољи пут, **Етер** 12:11 (1 Кор 12:31).

Свако хода сопственим путем, **УиЗ** 1:16. Мора се то учинити на мој начин, **УиЗ** 104:16.

Рагуило. *Видети* Јотор

Радост. *Такође видети* Послушност, послушан, послушати

Стање велике среће које настаје због праведног живота. Сврха смртног живота је да у њему сви људи имају радост (2 Не 2:22–25). Потпуна радост долази само преко Исуса Христа (Јн 15:11; УиЗ 93:33–34; 101:36).

Кротки ће се веома радовати у Господу, **Иса** 29:19 (2 Не 27:30).

Доносим вам добре вести о великој радости, **Лк** 2:10. Радост вашу нико не може одузети од вас, **Јн** 16:22. Род духовни је љубав, радост, мир, **Гал** 5:22.

Плод његов испуни душу моју веома великом радошћу, **1 Не** 8:12. Људи јесу да би радост имали, **2 Не** 2:25. Радост праведника биће потпуна заувек, **2 Не** 9:18. Они могу боравити са Богом у стању бескрајне среће, **Мос** 2:41. Оставићу све што поседујем да бих могао да примим ову велику радост, **Алма** 22:15. Можда бих могао да будем оруђе у рукама Божјим да душу коју приведем покајању, и то је радост моја, **Алма** 29:9. Какву радост, и какво чудесно светло угледах, **Алма** 36:20.

Дух мој ће испунити душу твоју радошћу, **УиЗ** 11:13. Колико ли ће велика радост бити с њом у царству Оца мога, **УиЗ** 18:15–16. У овом свету ваша радост није потпуна, него је у мени ваша радост потпуна, **УиЗ** 101:36.

У овом животу ћу имати радости, **Мојсије** 5:10–11.

Развод. *Такође видети* Брак, женити

Окончање брака моћу цивилног или духовног закона. Према Новом завету, Бог дозвољава развод под одређеним условима због отврднућа срца људи; ипак, како је Исус објаснио: „Од почетка није било тако“ (Мт 19:3–12). Света писма уопштено говоре против развода и саветују мужевима и женама да љубе једно друго у праведности (1 Кор 7:10–12; УиЗ 42:22).

Раздобље. *Такође видети* Јеванђеље; Кључеви свештенства; Обнова јеванђеља; Свештенство

Раздобље јеванђеља је период у ком је Господ имао бар једног овлашћеног слугу на земљи који носи кључеве светог свештенства.

Адам, Енох, Ноје, Аврам, Мојсије, Исус Христ, Џозеф Смит и други су свако понаособ започели ново

раздобље јеванђеља. Када Господ организује неко раздобље, јеванђеље се наново открива тако да људи тог раздобља не би морали да зависе од ранијих раздобаља ради сазнања плана спасења. Раздобље које почиње с Јозефом Смитом познато је као „раздобље пунине времена."

Бог небески успоставља царство, **Дан** 2:44 (УиЗ 65).

У последње дане излићу Духа свога на свако тело, **Дела** 2:17 (Јоил 2:28). Небо мора да прими Христа све до времена обнове свега, **Дела** 3:21. У раздобљу пунине времена, Бог ће саставити све у Христу, **Еф** 1:10.

Успоставићу цркву своју међу њима, **3 Не** 21:22.

Господ је поверио кључеве царства свога, и раздобље јеванђеља за последња времена, **УиЗ** 27:13. Кључеви овог раздобља су поверени у руке ваше, **УиЗ** 110:12–16. Сви кључеви прошлих раздобаља беху обновљени у раздобљу пунине времена, **УиЗ** 128:18–21.

Разум, разуми. *Такође видети* Дух; Истина; Светлост, светлост Христова

Разум има неколико значења, од којих су наведена три: (1) То је светлост истине која је извор живота и светлости свему у васиони. Постојала је одувек. (2) Реч *разуми* се може односити на духовну децу Божју. (3) У Светим писмима се говори о разуму и као о духовној суштини која је постојала пре него што смо постали духовна деца.

Разум приања уз разум, **УиЗ** 88:40. Разум не беше створен нити начињен, **УиЗ** 93:29. Сваки разум је независан у оном делокругу у којем га је Бог поставио, **УиЗ** 93:30. Слава Божја је разум, **УиЗ** 93:36–37. Разум стечен у овом животу устаје с нама у васкрсењу, **УиЗ** 130:18–19.

Господ влада над свим разумима, **Авр** 3:21. Господ је показао Аврааму разуме који беху организовани пре него света беше, **Авр** 3:22.

Разумевање. *Такође видети* Знање; Истина; Мудрост

Стећи знање о некој истини или схватити њено значење, укључујући и њену примену у животу.

Не ослањај се на сопствени разум, **ПСол** 3:5. Свиме што имаш прибави разум, **ПСол** 4:7.

Исус је говорио у параболама и неки не разумеше, **Мт** 13:12–17. Господ отвори њихово разумевање, **Лк** 24:45.

Не будете ли могли разумети ове речи, биће то зато што не иштете, **2 Не** 32:4 (3 Не 17:3). Записи беху сачувани да бисмо могли читати и разумети, **Мос** 1:2–5. Због неверe своје не могаху разумети реч Божју, **Мос** 26:3. Они беху мушкарци дубоког разумевања, **Алма** 17:2–3. Реч поче да просветљава разумевање моје, **Алма** 32:28.

Хајде да заједно расправљамо како бисте разумели, **УиЗ** 50:10–12, 19–23. Родитељи треба да поучавају своју децу да би разумели, **УиЗ** 68:25. Дела и тајне Божје се могу разумети само Светим Духом, **УиЗ** 76:114–116. Сотона настоји да окрене срца људска од разумевања, **УиЗ** 78:10. Светлост Христова оживљава разумевање наше, **УиЗ** 88:11.

Рај. *Такође видети* Небо

Део духовног света у коме праведни духови који су напустили овај живот чекају васкрсење тела. То је стање среће и мира.

Назив *рај* користи се у Светим писмима са значењем: свет духова (Лк 23:43), целестијално царство (2 Кор 12:4), и прослављено хиљадугодишње стање земље (ЧВ 1:10).

Ономе ко победи даћу да једе од дрвета живота, које је насред раја Божјег, **Отк** 2:7.

Рај Божји мора предати духове праведника, **2 Не** 9:13. Духови оних који су праведни се примају у стање среће, које се зове рај, **Алма** 40:11–12. Сви ученици Исусови су отишли у рај Божји,

осим тројице, **4 Не** 1:14. Ускоро идем у рај Божји да се одморим, **Моро** 10:34.

Христ је служио праведним духовима у рају, **УиЗ** 138.

Рамеумптом

У Мормоновој књизи, високо постоље на коме су се Зорамци, отпали Нефијци, молили (Алма 31:8–14, 21).

Расејавање. *Видети* Израел – Расејавање Израела

Расејавање Израела. *Видети* Израел – Расејавање Израела

Раскајан дух. *Видети* Скрушено срце

Распеће. *Такође видети* Голгота; Исус Христ; Крст; Помирити, помирење

Начин погубљења у старом Риму, уобичајен у време Новог завета, при чему би особа била усмрћена везивањем и закивањем руку и стопала на крст. То се обично чинило робовима и преступницима најниже врсте. Распећу је често претходило бичевање или батинање (Мк 15:15). Особа која је требало да буде распета обично је терана да носи свој крст до места погубљења (Јн 19:16–17). Њену одећу су обично узимали војници који су извршавали пресуду (Мт 27:35). Крст би био забијен у земљу тако да су се стопала особе налазила само стопу или две изнад земље. Крст су надгледали војници све док особа на њему не би умрла, што би понекад потрајало и три дана (Јн 19:31–37).

Исус Христ је био распет јер Га је група неверника лажно оптужила за побуну против Цезара и богохуљење јер је тврдио да је Син Божји. Стављени су му пурпурни огртач (Јн 19:2), круна од трња, а био је изложен и другим увредама (Мт 26:67; Мк 14:65).

Опаки ће пробости руке и ноге Месијине, **Пс** 22:11–18. Христ ће ићи као јагње на клање, **Иса** 53:7.

Исус предсказује своје распеће, **Мт** 20:18–19. Описано је Христово распеће, **Мт** 27:22–50 (Мк 15:22–37; Лк 23:26–46; Јн 19:17–30).

Нефи је у виђењу видео распеће Јагњета Божјега, **1 Не** 11:33. Нефи је говорио о Христовим патњама и распећу, **1 Не** 19:9–14. Јаков је говорио о служби и распећу Свеца Израелова, **2 Не** 6:9. Олује, земљотреси, пожари, вихори у Америци сведоче о Христовом распећу у Јерусалиму, **3 Не** 8.

Ја сам Исус који беше распет, **УиЗ** 45:51–52. Служба Христова међу духовима у тамници је била ограничена на време између распећа и васкрсења, **УиЗ** 138:27.

Распознавање, дар. *Такође видети* Дарови Духа

Разумети и знати нешто преко моћи Духа. Дар распознавања је један од дарова Духа. Он укључује и могућност сагледавања истинских особина код људи и извора и значења духовних објава.

Човек гледа спољни изглед, али Господ гледа у срце, **1 Сам** 16:7. Јао онима који зло добрим називају, **Иса** 5:20 (2 Не 15:20).

Оно што је од Бога се духом распознаје, **1 Кор** 2:14. Некима је дат дар да распознају духове, **1 Кор** 12:10.

Амон може да распозна мисли његове, **Алма** 18:18. Слаб глас их пробадаше да су чули, **3 Не** 11:3.

Да не бисте били обманути, тежите најбољим даровима, **УиЗ** 46:8, 23. Црквеним вођама је дата моћ да распознају дарове Духа, **УиЗ** 46:27. Оно тело које је испуњено светлошћу све схвата, **УиЗ** 88:67.

Мојсије виде земљу, распознавајући то Духом Божјим, **Мојсије** 1:27.

Расправа. *Видети* Препирка

Рат. *Такође видети* Мир

Битка или оружани сукоб; борба са оружјем. Господ оправдава рат само као последње средство да Његови свеци заштите своје породице,

имовину, права, повластице, и слободу (Алма 43:9, 45–47).

Морони је настојао да брани свој народ, своја права, своју отаџбину, и своју вероисповест, **Алма** 48:10–17.

Џозеф Смит је примио откривење и пророштво о рату, **УиЗ** 87. Одрекните се рата и проглашавајте мир, **УиЗ** 98:16, 34–46. Верујемо и да су људи оправдани у одбрани себе, својих пријатеља, и имовине, и владе, **УиЗ** 134:11.

Верујемо у поштовање, признавање и подржавање закона, **ЧВ** 1:12.

Рат на небу. *Такође видети* Предсмртни живот; Савет на небу

Сукоб који се догодио у предсмртном животу међу духовном децом Божјом.

Сотона је збачен са неба на земљу, **Отк** 12:4, 7–9.

Ђаво и трећи део небеса беше оборен, **УиЗ** 29:36–37. Луцифер се побунио против Јединородног Сина, **УиЗ** 76:25–26.

Сотона је тражио славу Божју и настојао је да уништи човекову слободу избора, **Мојсије** 4:1–4 (Иса 14:12–15; Авр 3:27–28). Они који су следили Бога задржали су своје прво стање, дошли су на земљу, и примили тела, **Авр** 3:26.

Рафаило. *Такође видети* Анђели

Анђео Господњи који је учествовао у обнови свега (УиЗ 128:21).

Рахиља. *Такође видети* Јаков, син Исаков

У Старом завету, жена Јаковљева (Пос 29–31; 35). Била је и мајка Јосифова и Венијаминова.

Ревека. *Такође видети* Исак

Жена Исака, патријарха из Старог завета (Пос 24–27). Ревека је била мајка Исавова и Јаковљева (Пос 25:23–26).

Реч. *Видети* Исус Христ – Предсмртно постојање Христово

Реч Божја. *Такође видети* Заповести Божје; Откривење; Света писма

Упутства, заповести, или порука од Бога. Божја деца могу да приме Његову реч непосредно путем откривења Духом или од Његових изабраних слугу (УиЗ 1:38).

Од сваке речи која излази из уста Господњих човек живи, **Понз** 8:3 (Мт 4:4; УиЗ 84:43–44). Реч твоја је светиљка нози мојој, и светло путу мом, **Пс** 119:105.

Они сви беху испуњени Светим Духом и говораху реч Божју са смелошћу, **Дела** 4:31–33.

Гвоздена шипка беше реч Божја која води ка дрвету живота, **1 Не** 11:25 (1 Не 15:23–25). Ви отпусте осећаје своје, те не могосте осетити речи његове, **1 Не** 17:45–46. Јао ће бити оном који одбаци реч Божју, **2 Не** 27:14 (2 Не 28:29; Етер 4:8). Хрлите напред, гостећи се речју Христовом, **2 Не** 31:20 (2 Не 32:3). Због неверe своје не могаху разумети реч Божју, **Мос** 26:3 (Алма 12:10). Они беху марљиво истраживали Света писма како би могли знати реч Божју, **Алма** 17:2. Испробајте вредност речи Божје, **Алма** 31:5. Алма упоређује реч Божју са семеном, **Алма** 32:28–43.

Шта год буду говорили подстакнути Светим Духом биће реч Господња, **УиЗ** 68:4. Живите од сваке речи која излази из уста Божјих, **УиЗ** 84:44–45.

Ко год скупља речи моје, неће бити обманут, **ЈС – Мт** 1:37.

Реч мудрости

Закон о здрављу откривен од Господа ради физичке и духовне добробити светаца (УиЗ 89). Постао је познат као Реч мудрости. Господ је одувек поучавао своје следбенике начелима здравља. Господ је открио Џозефу Смиту коју врсту хране да једе а коју да избегава, заједно са обећањем о телесним и духовним благословима услед послушности Речи мудрости.

Немој да пијеш вино нити јако пиће,

Лев 10:9. Вино је подругљивац, а јако пиће немирник, **ПСол** 20:1. Јако пиће ће бити горко онима који га пију, **Иса** 24:9. Данило није желео да се укаља царевом храном и вином, **Дан** 1:8.

Ако ико укаља храм Божји, њега ће бог уништити, **1 Кор** 3:16–17. Пијанице неће баштинити царство Божје, **1 Кор** 6:10 (Гал 5:21).

Ко год забрањује да човек једе месо, није заређен од Бога, **УиЗ** 49:18–21. Све оно што земља рађа треба да се користи са расуђивањем, умерено, **УиЗ** 59:20. Господ је саветовао свеце да не користе вино, јака пића, дуван, и врућe напитке, **УиЗ** 89:1–9. Биље, воће, месо и житарице су одређени на корист човеку и животињама, **УиЗ** 89:10–17. Послушност Речи мудрости доноси временске и духовне благослове, **УиЗ** 89:18–21.

Ригдон, Сидни

Рани обраћеник и вођа обновљене цркве у 1830-тим и раним 1840-тим. Сидни Ригдон је неко време служио као први саветник Џозефу Смиту у Првом председништву цркве (УиЗ 35; 58:50, 57; 63:55–56; 76:11–12, 19–23; 90:6; 93:44; 100:9–11; 124:126). Касније је отпао и био искључен септембра 1844. год.

Рим. *Такође видети* Римско царство

У Новом завету, престоница римског царства, која се налази на реци Тибар у Италији (Дела 18:2; 19:21; 23:11). Павле је поучавао јеванђеље у Риму када је био затворен од стране римске власти (Дела 28:14–31; Рим 1:7, 15–16).

Римљани, посланица Римљанима. *Такође видети* Павле; Павлове посланице

У Новом завету, писмо које је Павле писао свецима у Риму. Разматрао је да посети Јерусалим, што је неоспорно било опасно. Надао се да ће ако буде остао у животу, након тога посетити Рим. Намера писма је била да делимично припреми цркву да га прими када он дође. Може се сматрати и да садржи изјаву о неким учењима око којих је била свађа и које је Павле сада сматрао коначно утврђеним.

Поглавље 1 садржи Павлове поздраве Римљанима. Поглавља 2–11 укључују неколико изјава о учењима о вери, делима и благодати. Поглавља 12–16 садрже практична учења о љубави, дужности, и светости.

Римско царство. *Такође видети* Рим

Царство древног Рима. У апостолско доба, римско царство било је једна моћна светска сила. Обухватало је све што се налазило између Еуфрата, Дунава, Рајне, Атлантика, и пустиње Сахаре. Палестина је потпала под окриље Рима 63. год. п.н.е. када је Помпеј заузео Јерусалим. Иако су Римљани уделили Јеврејима многе повластице, Јевреји су мрзели римску власт и били су непрестано у побуни.

Павле, грађанин Рима, служио се грчким језиком, најчешће употребљаваним језиком у царству, да би ширио јеванђеље широм царства.

Дајте Цезару оно што је Цезарово, **Мт** 22:17–22. Павле се заузимао за своја права као грађанина Рима, **Дела** 16:37–39 (Дела 22:25–29).

Ровоам. *Такође видети* Соломун

У Старом завету, син цара Соломуна. Наследио је свог оца и владао је у Јерусалиму седамнаест година (1 Цар 11:43; 14:21, 31). За време владавине Јеровоама, царство се поделило на царство Израелово на северу и царство Јудино на југу (1 Цар 11:31–36; 12:19–20). Јеровоам је владао Јудиним царством.

Родитељи. *Такође видети* Мајка; Отац, смртни

Очеви и мајке. Достојни мужеви и жене који су прописно запечаћени у браку у храму Божјем могу испунити своју улогу родитеља кроз вечност.

„Родитељи имају свету дужност да подижу своју децу у љубави и праведности, да обезбеде њихове телесне и духовне потребе, и да их уче да љубе и служе једни другима, да се придржавају заповести Божјих, и да се покоравају закону где год да живе“ („Породица: Проглас свету,“ *Ensign*, нов. 2010, стр. 129).

Децо, слушајте родитеље своје, **Еф** 6:1–3 (Кол 3:20).

Адам и Ева беху наши први родитељи, **1 Не** 5:11. Проклетство може да буде на главама родитеља ваших, **2 Не** 4:6. Поучавај родитеље да се морају покајати и крстити, **Моро** 8:10.

Родитељима је заповеђено да поучавају јеванђељу своју децу, **УиЗ** 68:25. Сва деца полажу право на издржавање од стране својих родитеља, **УиЗ** 83:4.

Греси родитеља не могу да падну на главе деце, **Мојсије** 6:54.

Родословље. *Такође видети* Књига сећања; Крштење, крстити – Крштење за мртве; Обреди – Заступнички обреди; Породица; Спасење; Спасење за мртве

Запис који прати линију порекла у породици. Тамо где су свештеничке службе и извесни благослови ограничени само на одређену породицу, родословља у Светим писмима су била веома важна (Пос 5; 10; 25; 46; 1 Дн 1–9; Јездра 2:61–62; Нем 7:63–64; Мт 1:1–17; Лк 3:23–38; 1 Не 3:1–4; 5:14–19; Јар 1:1–2). У обновљеној цркви данас, чланови цркве настављају да истражују своју линију порекла у породици, делом да би тачно идентификовали умрле претке како би могли извршити спасоносне обреде јеванђеља за њих. Ови обреди су ваљани за оне умрле особе који прихвате јеванђеље Исуса Христа у духовном свету (УиЗ 127–128).

Рођен. *Такође видети* Деца Христова; Јединородни; Поново рођен, рођен од Бога; Синови и кћери Божје

Родити се. Рађати значи пружити рођење, изродити, донети на свет. Ове речи се често у Светим писмима користе под изразом: родити се од Бога. Иако је Исус Христ Јединорођено дете Божје у смртном животу, сви људи могу од Христа бити духовно рођени прихватајући Га, поштујући Његове заповести, и постајући нове особе уз моћ Светога Духа.

Ја те данас родих, **Пс** 2:7 (Дела 13:33; Јев 1:5–6; 5:5).

Слава Његова је била слава Јединорођенца Очевог, **Јн** 1:14 (2 Не 25:12; Алма 12:33–34; УиЗ 76:23). Бог је тако љубио свет да је дао свог Јединородног Сина, **Јн** 3:16 (УиЗ 20:21).

Христ духовно роди свој народ, **Мос** 5:7.

Они који су по Господу рођени су црква Прворођенчева, **УиЗ** 93:22.

Рувим. *Такође видети* Израел; Јаков, син Исаков

У Старом завету, најстарији син Јакова и Лије (Пос 29:32; 37:21–22, 29; 42:22, 37). Иако је Рувим био првенац, изгубио је своје првенаштво због греха (Пос 35:22; 49:3–4).

Племе Рувимово: Јаковљеви благослови Рувиму налазе се у Књизи постања 49:3 и Књизи поновљених закона 33:6. Бројност племена се постепено смањивала, и мада је племе наставило да постоји, постало је политички мање важно. Рувимово првенаштво је пренешено на Јосифа и његове синове због тога што је Јосиф био прворођени син Јаковљеве друге жене Рахиље (1 Дн 5:1–2).

Руке, полагање руку. *Такође видети* Дар Светог Духа; Заредити, заређење; Издвојити; Служење болеснима

Чин стављања нечијих руку на главу неке особе као дела свештеничког обреда. Многи свештенички обреди се изводе полагањем руку, као што су заређења, благослови, служење

болеснима, потврђивање чланства у цркви, и поверавање Светог Духа.

Мојсије је положио своје руке на главу Исуса Навина, како је Господ заповедио, **Бр** 27:18, 22–23 (Понз 34:9).

Исус положи своје руке на неколицину болесних, и исцели их, **Мк** 6:5 (Морм 9:24). Апостоли положише своје руке на седморицу која ће им помагати, **Дела** 6:5–6. Свети Дух се даје полагањем руку, **Дела** 8:14–17. Ананија је положио своје руке на Савла и он је прогледао, **Дела** 9:12, 17–18. Павле је положио своје руке на њега и исцелио га, **Дела** 28:8. Павле је поучавао учењу о крштењу и полагању руку, **Јев** 6:2.

Алма зареди свештенике и старешине полагањем руку, **Алма** 6:1. Исус је дао својим ученицима моћ да поверавају Светог Духа полагањем руку, **3 Не** 18:36–37. Ономе на кога положите своје руке, уделите Светог Духа, **Моро** 2:2.

Старешине треба да положе своје руке на децу за благослов, **УиЗ** 20:70. Они ће примити Светога Духа полагањем руку, **УиЗ** 35:6 (ЧВ 1:4). Старешине треба да полажу руке на болесне, **УиЗ** 42:44 (УиЗ 66:9). Деца треба да приме полагање руку након крштења, **УиЗ** 68:27. Свештенство се прима полагањем руку, **УиЗ** 84:6–16.

Рута. *Такође видети* Воз

У Старом завету, моавска снаја Ноземине и Елимелеха, који су били Израелци. Након смрти свог мужа, Рута се удала за Ноземининог рођака Воза. Њихов син Овид био је Давидов и Христов предак. Прича о Рути лепо показује обраћење некога ко није Израелац стаду Израеловому. Рута се одрекла свог пређашњег бога и пређашњег живота да би се сјединила с домаћима у вери у служењу Богу Израеловом (Рута1:16).

Књига о Рути: У поглављу 1 описује се живот Елимелеха и његове породице у Моаву. Након смрти својих мужева, Ноземина и Рута су отишле у Витлејем. У поглављу 2 се објашњава да је Рута пабирчила на њивама Возовим. У поглављу 3 говори се о томе како је Ноземина подучила Руту да иде на гумно и легне код ногу Возових. Поглавље 4 је прича о венчању Руте и Воза. Имали су сина Овида од чије лозе су потекли Давид и Христ.

Савест. *Такође видети* Светлост, светлост Христова

Унутрашњи осећај да ли је нешто исправно или погрешно, који долази светлошћу Христовом свим људима (Моро 7:16). Рођени смо с природном способношћу да разликујемо шта је исправно а шта погрешно због светлости Христове која се даје свакој особи (УиЗ 84:46). Ова способност се назива савест. Могућност да је имамо чини нас одговорним особама. Као и друге способности, наша савест може бити умртвљена грехом или лошим поступком.

А књижевници и фарисеји беху окривљени својом савешћу, **Јн** 8:9. Њихова савест такође сведочи, **Рим** 2:14–15. Отпадницима је савест жигосана врелим гвожђем, **1 Тим** 4:2.

Људи су довољно поучени да разликују добро од зла, **2 Не** 2:5. Цар Венијамин је имао чисту савест пред Богом, **Мос** 2:15. Нефијци се испунише радошћу, имајући умирење савести, **Мос** 4:3. Зезром се мучио због свести о сопственој кривици својој, **Алма** 14:6. Даје нам се радост или грижа савести, према жељама нашим, **Алма** 29:5. Казна и праведан закон изазивају грижу савести, **Алма** 42:18. Дух Христов даје се сваком човеку да би распознавао добро од зла, **Моро** 7:16.

Сваки појединац треба да има слободу изражавања савести, **УиЗ** 134:2. Савест ми је без кривице, **УиЗ** 135:4.

Полажемо право на повластицу да се клањамо Богу онако како нам сопствена савест налаже, **ЧВ** 1:11.

Савет. *Такође видети* Пророк

Опомене, упозорења, саопштења и

упутства од Господа и Његових заређених вођа.

Ја ћу те саветовати, **Изл** 18:19. Бог ће ме водити својим саветом, **Пс** 73:24. Где се не даје савет, пропада народ, **ПСол** 11:14.

Фарисеји и адвокати су одбацили савет Божји, **Лк** 7:30.

Бити учен добро је ако слушају савете Божје, **2 Не** 9:29.

Послушајте савет онога који вас је заредио, **УиЗ** 78:2. Прими савет од онога кога ја одредих, **УиЗ** 108:1. Он настоји да наметне свој савет уместо савета који сам ја одредио, **УиЗ** 124:84. Послушај савет слуге мога Џозефа, **УиЗ** 124:89. Ако ико не тражи мој савет, неће имати моћ, **УиЗ** 136:19.

Савет дванаесторице. *Видети* Апостол

Савет на небу. *Такође видети* План откупљења; Предсмртни живот; Рат на небу

Прилика у предсмртном животу у којој је Отац изложио свој план духовној деци која ће доћи на земљу.

Синови Божји су клицали од радости, **Јов** 38:4–7. Подигнућу престо свој поврх звезда Божјих, **Иса** 14:12–13.

Постаде рат на небу, **Отк** 12:7–11.

Пре него што беху рођени, примише своје прве поуке у свету духова, **УиЗ** 138:56.

Сотона се побунио у предсмртном животу, **Мојсије** 4:1–4. Разуми су били организовани пре него што је свет створен, **Авр** 3:22. Богови се посаветоваше међусобно, **Авр** 4:26. Богови завршише дело о коме се саветоваше, **Авр** 5:2.

Саветовати

Као што се користи у Светим писмима, саветовати значи дати савет или упутити.

Саветујем те да од мене купиш злата жеженог у огњу, **Отк** 3:18.

Не настојте да саветујете Господа, **Јаков** 4:10. Он у мудрости даје савет за сва дела његова, **Алма** 37:12.

Греси ваши се успеше к мени јер настојите да се саветујете на своје начине, **УиЗ** 56:14.

Савле из Тарса. *Видети* Павле

Савршен

Потпун, целовит, и у потпуности развијен; сасвим праведан. Бити савршен значи и бити без греха или зла. Само је Христ био у потпуности савршен. Истински следбеници Христови могу постати савршени кроз Његову благодат и помирење.

Нека срце ваше буде савршено са Господом, **1 Цар** 8:61.

Будите ви дакле савршени, и то као ваш Отац небески, **Мт** 5:48 (3 Не 12:48). Ако неко у речи не повреди, тај је савршен човек, **Јак** 3:2.

Вера није имати савршено знање о нечему, **Алма** 32:21, 26. Помирење је изведено да би Бог могао бити савршен Бог, **Алма** 42:15. Морони је био човек савршеног разумевања, **Алма** 48:11–13, 17–18. Дух Христов даје се свакоме да просуђује и распознаје савршеним знањем да ли је нешто од Бога или ђавола, **Моро** 7:15–17. Дођите Христу, и будите усавршени у њему, **Моро** 10:32.

Будите и даље стрпљиви док не постанете савршени, **УиЗ** 67:13. То су они који су праведни, усавршени преко Исуса, **УиЗ** 76:69. Службе у цркви су за усавршавање светаца, **УиЗ** 124:143 (Еф 4:11–13). Живи нису савршени без својих мртвих, **УиЗ** 128:15, 18.

Ноје беше праведан човек, савршен у свом поколењу, **Мојсије** 8:27.

Садукеји. *Такође видети* Јевреји

Мала али политички моћна групација међу Јеврејима. Највише су познати због свог крутог веровања у поштовање слова Мојсијевог закона и због свог одбијања реалности постојања духова и анђела а и учења о

васкрсењу и вечном животу (Мк 12:18–27; Дела 4:1–3; 23:7–8).

Сакупљање Израела. *Видети* Израел – Сакупљање Израела

Салим. *Такође видети* Јерусалим; Мелхиседек

Град у Старом завету где је владао Мелхиседек. Можда се налазио на месту данашњег Јерусалима. Име *Салим* је веома слично јеврејској речи која значи „мир."

Мелхиседек, цар салимски изнесе хлеб и вино, **Пос** 14:18.

Мелхиседек, цар Салима, био је свештеник Свевишњег Бога, **Јев** 7:1–2.

Мелхиседек беше цар над земљом салимском, **Алма** 13:17–18.

Сам. *Такође видети* Лехи, отац Нефијев

У Мормоновој књизи, трећи Лехијев син (1 Не 2:5). Био је праведан и свети човек који је изабрао да служи Господу (1 Не 2:17; 2 Не 5:5–6; Алма 3:6).

Самарија. *Такође видети* Самарјани

У Старом завету, престоница северног израелског царства (1 Цар 16:23–24). Због свог снажног војног утврђења на брду, Асирци су је држали под опсадом три године све док је нису поробили (2 Цар 17:5–6). Ирод ју је поново изградио и назвао је Севастија. У време Новог завета, Самарија је била назив за цело централно подручје Палестине западно од Јордана.

Самарјани. *Такође видети* Самарија

Библијски народ који је живео у Самарији након што је северно израелско царство поробљено од стране Асираца. Самарјани су били делом Јевреји а делом нејевреји. Њихова религија је била мешавина јеврејских и паганских веровања и обичаја. Парабола о добром Самарјанину у Лк 10:25–37 показује мржњу коју су Јевреји развили према Самарјанима јер су отпали од израелске религије. Господ је упутио апостоле да поучавају Самарјане јеванђељу (Дела 1:6–8). Филип је успешно проповедао Христово Јеванђеље народу у Самарији и изводио је многа чуда међу њима (Дела 8:5–39).

Самилост. *Такође видети* Љубав; Милосрђе; Милостив, милост

У Светим писмима, имати самилост дословно значи „патити с неким". Такође значи показати саосећање, сажаљење, и милост према другоме.

Господ је позвао свој народ да покаже самилост, **Зах** 7:8–10.

Исус је био испуњен самилошћу, **Мт** 9:36 (Мт 20:34; Мк 1:41; Лк 7:13). Неки Самарићанин му се смилова, **Лк** 10:33. Имајте самилости један према другоме, **1 Пет** 3:8.

Христ је испуњен саосећањем према деци човечјој, **Мос** 15:9. Утроба моја је испуњена самилошћу према вама, **3 Не** 17:6.

Џозеф Смит се молио за Господњу самилост, **УиЗ** 121:3–5.

Самсон

У Старом завету, дванаести од „судија" у Израелу. Био је познат по својој неизмерној телесној снази, али се није показао мудрим у неким својим моралним изборима и делима (Суд 13:24–16:31).

Самуило Ламанац

Ламански пророк у Мормоновој књизи послат од Господа да поучава и упозорава Нефијце непосредно пре Господњег рођења. Самуило је прорицао о знацима који се тичу рођења и смрти Исуса Христа и уништења Нефијаца (Хел 13–16).

Самуило, пророк из Старог завета

Син Елкана и Ане, Самуило је рођен као одговор на молитве своје мајке (1 Сам 1). Као дете постављен је да помаже Илију, високом свештенику

у табернакулу у Силому (1 Сам 2:11; 3:1). Господ је позвао Самуила у његовој младости да постане пророк (1 Сам 3). Након Илијеве смрти, Самуило је постао велики пророк и судија у Израелу и судија о обновљеном закону, реду и исправном верском богоштовљу у земљи (1 Сам 4:15–18; 7:3–17).

Прва књига Самуилова 28:5–20 садржи запис о томе како је Самуило дозиван из мртвих од стране врачаре из Ендора по захтеву цара Саула. Ово није могло да буде виђење од Бога, јер врачара или било који други духовни медијум не би могли да утичу на пророка да се укаже по њиховом захтеву.

Прва и друга књига Самуилова: У неким Библијама, 1. и 2. књига Самуилова чине једну књигу. У другим чине две књиге. Књиге покривају период од око 130. год, од рођења Самуила па до непосредно пре смрти цара Давида.

Прва књига Самуилова: У поглављима 1–3 се описује да је Господ проклео и казнио Илијеву породицу и позвао Самуила за високог свештеника и судију. У поглављима 4–6 се говори како је заветни ковчег пао у руке Филистејаца. У поглављима 7–8 су записана Самуилова упозорења да имају лажне богове и опаког цара. У поглављима 9–15 описује се крунисање Саула и његова владавина као цара. У поглављима 16–31 говори се о историји Давида и његовом доласку на власт – Самуило је помазао Давида који је убио Голијата, Саул је мрзео Давида, али је Давид одбио да убије Саула мада је имао прилику да то учини.

Друга књига Самуилова: Књига садржи детаље владавине Давида као цара Јуде и на крају целог Израела. Поглавља 1–4 приказују дуготрајну борбу између следбеника Давидових, након што је био крунисан од стране Јуде, и следбеника Саулових. Поглавља 5–10 показују да се Давидова владавина проширила на многе земље. Поглавља 11–21 показују слабљење Давидове духовне снаге због његових грехова и побуне у оквиру његове породице. У поглављима 22–24 описује се Давидов покушај да се измири са Богом.

Сан. *Такође видети* Откривење

Један начин на који Бог открива своју вољу људима и женама на земљи. Нису ипак сви снови откривења. Надахнути снови су плодови вере.

Он усну, и виде мердевине где досежу небо, **Пос** 28:12. Јосиф је уснуо сан, **Пос** 37:5. Господ ће говорити с њим у сну, **Бр** 12:6. Навуходоносор је сневао снове, **Дан** 2:1–3. Старци ће сањати снове, **Јоило** 2:28 (Дела 2:17).

Анђео Господњи му се указа у сну, **Мт** 1:20 (Мт 2:19).

Лехи записа много тога што беше видео у сновима, **1 Не** 1:16. Лехи је уснуо сан, **1 Не** 8.

Сара. *Такође видети* Аврâм

У Старом завету, прва Аврамова жена. У својој старости постала је Исакова мајка (Пос 18:9–15; 21:2).

Сарија. *Такође видети* Лехи, отац Нефијев

У Мормоновој књизи, жена Лехијева (1 Не 5:1–8; 8:14–16; 18:19) и мајка Ламана, Лемуила, Сама, Нефија, Јакова, Јосифа и неколико кћери (1 Не 2:5; 2 Не 5:6).

Саул, цар Израелов

У Старом завету, први цар Израела пре његове поделе. Мада је био праведан почетком своје владавине, на крају се испунио охолошћу и био је непослушан Богу (1 Сам 9–31).

Сведоци за Мормонову књигу. *Такође видети* Мормонова књига; Сведочити, сведок

Господ је заповедио и другима сем Џозефу Смиту да посведоче о божанској природи Мормонове књиге (УиЗ 17; 128:20). Видети сведочанства ових сведока у „Уводу“ на почетку Мормонове књиге.

Речима тројице, утврдиће реч своју, **2 Не** 11:3. Сведоци да посведоче за реч Његову деци човечјој, **2 Не** 27:12–13. То ће бити утврђено устима тројице сведока, **Етер** 5:4.

Вером ће тројица сведока видети плоче, **УиЗ** 17.

Сведочанство. *Такође видети* Сведочити; Сведочити, сведок; Свети Дух

Знање и духовни доказ дат Светим Духом. Сведочанство може бити и званична или законита изјава о ономе што нека особа опажа да је истина (УиЗ 102:26).

Знам да мој откупитељ живи, **Јов** 19:25–26.

Не постиди се сведочанства Господа нашега, **2 Тим** 1:8. Сведочанство Исусово је дух пророштва, **Отк** 19:10.

Стојте као сведоци Божји у свим временима, **Мос** 18:9. Не беше начина којим би народ могао вратити на прави пут, осим искреним сведочењем против њих, **Алма** 4:19–20. Ја имам све као сведочанство да је то истинито, **Алма** 30:41–44. Не примате сведочанство док се не искуша вера ваша, **Етер** 12:6.

Зар нисам умирио ум твој? Који већи доказ можеш имати него од Бога, **УиЗ** 6:22–23. А сада, након пуно сведочанстава о Њему датих, ово је сведочанство које дајемо о Њему, **УиЗ** 76:22–24. Послах вас да сведочите и упозоравате људе, **УиЗ** 88:81–82. Завештаоци су сада мртви, и њихово завештање је на снази, **УиЗ** 135:4–5.

Енох виде анђеле како носе сведочанство о Оцу и Сину, **Мојсије** 7:27. Мада сам био омражен и прогоњен зато што сам рекао да сам имао виђење, то је ипак била истина, **ИЈС** 1:24–25.

Сведочити. *Такође видети* Сведочанство

Изнети сведочанство моћу Светог Духа; свечано изјавити истину засновану на личном знању или веровању.

Утешитељ ће сведочити за мене, **Јн** 15:26. Заповедио нам је да проповедамо и да сведочимо, **Дела** 10:42.

Три сведока ће посведочити о истини, **2 Не** 27:12. Моћ Светог Духа преноси то у срца деце човечје, **2 Не** 33:1. Света писма сведоче о Христу, **Јаков** 7:10–11 (Јн 5:39). Сведочим вам да знам да су те ствари, о којима вам говорах, истините, **Алма** 5:45 (Алма 34:8).

Посведочићете о њима моћу Божјом, **УиЗ** 17:3–5. Оно што вам Дух сведочи, треба да чините, **УиЗ** 46:7. Послах вас да сведочите и упозоравате, **УиЗ** 88:81.

Сведочити, сведок. *Такође видети* Сведочанство

Изјавити или доказати да је нешто истинито; сведочанство. Сведок може бити неко ко даје такву изјаву или доказ засноване на личном сазнању; то јест, неко ко даје сведочанство.

Не сведочи лажно, **Изл** 20:16.

Јеванђеље ће се проповедати по свем свету за сведочанство свим народима, **Мт** 24:14 (ЈИС – Мт 1:31). Бићете ми сведоци, **Дела** 1:8. Дух сам сведочи нашем духу, **Рим** 8:16 (1 Јн 5:6).

Вољни сте да стојите као сведоци Божји у свим временима, **Мос** 18:8–9. Узимамо причест да посведочимо Оцу да ћемо држати заповести и увек се сећати Исуса, **3 Не** 18:10–11 (Моро 4–5; УиЗ 20:77–79). Не примате сведочанство док се не искуша вера ваша, **Етер** 12:6.

Закон за сведоке: на устима два или три сведока свака реч ће се успоставити, **УиЗ** 6:28 (Понз 17:6; Мт 18:16; 2 Кор 13:1; Етер 5:4; УиЗ 128:3). Заредих вас да будете апостоли и посебни сведоци имена мога, **УиЗ** 27:12 (УиЗ 107:23). Седамдесеторица су позвана да буду посебни сведоци нејеврејима и целом свету, **УиЗ** 107:25. Нека ту буде записничар, и нека он буде очевидац крштења ваших, **УиЗ** 127:6 (УиЗ 128:2–4).

Сведржитељ. *Такође видети* Бог, Божанство

Божанска одлика да се има сва моћ (Пос 18:14; Алма 26:35; УиЗ 19:1–3).

Свезнајући. *Такође видети* Бог, Божанство

Божанска одлика да се све зна (Мт 6:8; 2 Не 2:24).

Свеприсутни. *Такође видети* Бог, Божанство

Божја способност да буде свуда присутан преко свог духа (Пс 139:7–12; УиЗ 88:7–13, 41).

Свет. *Такође видети* Вавилон; Земља; Смртан, смртност

Земља; место пробе за смртне људе. Симболично, они људи који не поштују Божје заповести.

Смртно постојање: У свету ћете имати страдање, **Јн** 16:33.

Не бојте се смрти; јер у овом свету ваша радост није потпуна, **УиЗ** 101:36.

Људи који не слушају заповести: Казнићу свет за зло, **Иса** 13:11 (2 Не 23:11).

Ако вас свет мрзи, знај да мене омрзну пре вас, **Јн** 15:18–19.

Велика и пространа зграда била је охолост света, **1 Не** 11:36.

Свет сазрева у безакоњу, **УиЗ** 18:6. Држи себе неукаљаним од света, **УиЗ** 59:9. Онај који је веран и истраје, превладаће свет, **УиЗ** 63:47. Не треба да живите по узору на свет, **УиЗ** 95:13.

Крај света: Ја стварам нову земљу а претходна се неће памтити, **Иса** 65:17 (Отк 21:1; ЧВ 1:10).

На крају овог света, кукољ ће се скупити и огњем спалити, **Мт** 13:40, 49 (Мал 4:1; Јаков 6:3).

Учинићу да виноград мој буде огњем спаљен, **Јаков** 5:77 (УиЗ 64:23–24).

Господ ће уништити Сотону и дела његова на крају света, **УиЗ** 19:3. Земља ће умрети, али ће бити оживљена поново, **УиЗ** 88:25–26.

Господ показа Еноху крај света, **Мојсије** 7:67.

Света писма. *Такође видети* Библија; Драгоцени бисер; Канон; Мормонова књига; Реч Божја; Учење и завети

Речи, писане и изговорене, од стране светих Божјих људи када су били подстакнути Светим Духом. Званична канонска Света писма цркве данас састоје се из Библије, Мормонове књиге, Учења и завета и Драгоценог бисера. Исус и писци Новог завета су сматрали Стари завет Светим писмом (Мт 22:29; Јн 5:39; 2 Тим 3:15; 2 Пет 1:20–21). Видети хронологију у додатку.

Не гораху ли наша срца у нама, када нам излагаше Света писма, **Лк** 24:32. Истражите Света писма, јер мислите да у њима имате вечни живот: и она су та која сведоче о мени, **Јн** 5:39.

Речи Христове ће вам рећи све што треба да чините, **2 Не** 32:3. Сви они који су наведени да поверују у Света писма су чврсти и постојани у вери, **Хел** 15:7–8.

Људи греше што изврћу Света писма и не разумеју их, **УиЗ** 10:63. Ове речи нису од људи нити од човека, него од мене, **УиЗ** 18:34–36. Појава Мормонове књиге доказује свету да су Света писма истинита, **УиЗ** 20:2, 8–12. Нека ваше време буде посвећено проучавању Светих писама, **УиЗ** 26:1. Света писма су дата свецима на поуку, **УиЗ** 33:16. Света писма су дата за спасење изабраника, **УиЗ** 35:20. Поучавајте начела мог јеванђеља, која су у Библији и Мормоновој књизи, **УиЗ** 42:12. Закони моји о овоме су дати у Светим писмима мојим, **УиЗ** 42:28. Шта год се говори под утицајем Светог Духа је Свето писмо, **УиЗ** 68:4.

Изгубљена Света писма: Има много светих записа који су поменути у Светим писмима а које немамо данас, међу којима су следеће књиге и писци: књига заветна (Изл 24:7), књига о

ратовима Господњим (Бр 21:14), књига истинитога (ИНа 10:13; 2 Сам 1:18), дела Соломунова (1 Цар 11:41), књига Самуила видеоца (1 Дн 29:29), књига пророка Натана (2 Дн 9:29), књига пророка Семаје (2 Дн 12:15), књига пророка Ида (2 Дн 13:22), књига Јуја (2 Дн 20:34), казивања виделаца (2 Дн 33:19), Енох (Јуда 1:14), речи Зенокове, Неумове и Зеносове (1 Не 19:10), Зенос (Јаков 5:1), Зенок и Езија (Хел 8:20), и књига сећања (Мојсије 6:5); и посланице Коринћанима (1 Кор 5:9), Ефесцима (Еф 3:3), из Лаодикије (Кол 4:16), од Јуде (Јуда 1:3).

Света писма која су сачувана: Треба да се домогнемо тих записа да бисмо сачували речи које су говорили пророци, **1 Не** 3:19–20. Треба да сачувам ове плоче, **Јаков** 1:3. Ово одржа и сачува рука Божја, **Мос** 1:5. Брини о овим светим предметима, **Алма** 37:47.

Света писма ће бити сачувана на сигурном, **УиЗ** 42:56.

Уложи сав труд да их сачуваш, **ИЦС** 1:59.

Вредност Светих писама: Читај овај закон пред свим Израелом, **Понз** 31:10–13. Књига закона да се не раставља од уста твојих, **ИНа** 1:8. Закон је Господњи савршен, обраћа душу, **Пс** 19:7. Реч је светиљка нози мојој, **Пс** 119:105.

Света писма сведоче о мени, **Јн** 5:39. Све Свето писмо је дато надахнућем од Бога и корисно је за учење и поуку, **2 Тим** 3:15–16.

Примећивах ја, наиме, сва Света писма на нас, како би нам била на корист и поуку, **1 Не** 19:23. Душа моја ужива у Светим писмима, **2 Не** 4:15–16. Марљиво се трудисмо да пишемо, да убедимо децу своју, а и браћу своју, да поверују у Христа, **2 Не** 25:23. Истраживаху они Света писма, и не слушаху више глас тог опаког човека, **Јаков** 7:23 (Алма 14:1). Да није ових плоча, морали бисмо трпети у незнању, **Мос** 1:2–7. Они беху марљиво истраживали Света писма како би могли знати реч Божју, **Алма** 17:2–3. Света писма се чувају да би душе приводила спасењу, **Алма** 37:1–19 (2 Не 3:15). Реч Божја ће водити човека Христовог, **Хел** 3:29.

Шта год буду говорили подстакнути Светим Духом биће Свето писмо и моћ Божја на спасење, **УиЗ** 68:4. Штампајте пунину Светих писама мојих у сврху изградње цркве моје и припремања мог народа, **УиЗ** 104:58–59.

Ко год скупља речи моје, неће бити обманут, **ЈС – Мт** 1:37.

Пророшшва о йојављивању Свеших йисама: Исаија је предсказао појављивање Мормонове књиге, **Иса** 29:11–14. Узми једно дрво, и пиши на њему, за Јуду, **Јез** 37:15–20.

Друге књиге ће изаћи, **1 Не** 13:39. Не треба да мислите да Библија садржи све речи моје, **2 Не** 29:10–14. Држите се јеванђеља Христовог које ће бити стављено пред вас путем записа који ће изаћи, **Морм** 7:8–9. Благословен је онај који то изнесе на видело, **Морм** 8:16. Запиши то и ја ћу им у време које одредим то показати, **Етер** 3:27 (Етер 4:7).

Верујемо да ће открити још много тога, **ЧВ** 1:9.

Света писма, изгубљена. *Видеши* Света писма – Изгубљена Света писма

Светац. *Такође видеши* Хришћани; Црква Исуса Христа; Црква Исуса Христа светаца последњих дана

Веран члан цркве Исуса Христа.

Скупите ми свеце моје, **Пс** 50:5.

Савле је чинио велико зло свецима у Јерусалиму, **Дела** 9:1–21. Петар дође и к свецима који пребиваху у Лиди, **Дела** 9:32. Благодат и мир свима који су у Риму, који се називају свецима, **Рим** 1:7. Ви сте сугрђани са свецима, **Еф** 2:19–21.

Спазих цркву Јагњетову, а то беху свеци Божји, **1 Не** 14:12. Природан човек је непријатељ Богу док не постане светац кроз помирење Христово, **Мос** 3:19.

Ја, Господ, благослових земљу за употребу свецима мојим, **УиЗ** 61:17. Сотона поведе рат против светаца Божјих, **УиЗ** 76:28–29. Радите марљиво да бисте припремили свеце за дан суда који ће доћи, **УиЗ** 88:84–85. Свеци треба да удељују од иметка свога сиромашнима и намученима, **УиЗ** 105:3. Горе наведене службе дадох вам за дело службе и усавршавање светаца мојих, **УиЗ** 124:143 (Еф 4:12).

Светац Израелов. *Видети* Исус Христ

Свети. *Такође видети* Посвећење; Светост; Чист, чистоћа

Бити посвећен, имати побожну нарав, или бити духовно и морално чист. Супротност од светог је прост и нечист.

Бићете ми царство свештеничко, и свети народ, **Изл** 19:5–6 (1 Пет 2:9). Господ је заповедио Израелу: Будите свети јер сам ја свет, **Лев** 11:44–45. Они са неокаљаним рукама и чистим срцем ће стајати на светим местима, **Пс** 24:3–4. Поучавајте народ мој разлици између онога што је свето и онога што није свето, **Јез** 44:23.

Бог нас је позвао светим позивом, **2 Тим** 1:8–9. Од малена ти познаваше Света писма, **2 Тим** 3:15. Свети Божји људи говораше подстакнути Светим Духом, **2 Пет** 1:21.

Свим људима треба да се суди према истини и светости која је у Богу, **2 Не** 2:10. Природан човек постаје светац кроз помирење Христово, **Мос** 3:19. Ходајте по светом реду Божјем, **Алма** 7:22 (Алма 13:11–12). Три ученика беху посвећена у телу и учињена светим, **3 Не** 28:1–9, 36–39.

Не поигравај се с оним што је свето, **УиЗ** 6:12. Не можеш писати оно што је свето осим ако ти то ја нисам дао, **УиЗ** 9:9. Обавезаћете се да делујете у свој светости преда мном, **УиЗ** 43:9. Моји ученици ће стајати на светим местима, **УиЗ** 45:32. Оно што долази одозго је свето, **УиЗ** 63:64. Мала деца су света, **УиЗ** 74:7. Посвети ово место и биће учињено светим, **УиЗ** 124:44.

Господ ће скупити изабранике своје у свети град, **Мојсије** 7:62.

Свети Дух. *Такође видети* Бог, Божанство; Голуб, знак голуба; Дар Светог Духа; Крштење, крстити; Надахнуће, надахнути; Неопростив грех; Откривење; Свети Дух обећања; Утешитељ

Трећи члан Божанства (1 Јн 5:7; УиЗ 20:28). Он је духовна особа, која нема тело од меса и костију (УиЗ 130:22). Свети Дух се често назива као Дух или Дух Божји.

Свети Дух игра неколико важних улога у плану спасења. (1) Он сведочи о Оцу и Сину (1 Кор 12:3; 3 Не 28:11; Етер 12:41). (2) Он открива истину о свему (Јн 14:26; 16:13; Моро 10:5; УиЗ 39:6). (3) Он посвећује оне који се покају и бивају крштени (Јн 3:5; 3 Не 27:20; Мојсије 6:64–68). (4) Он је Свети Дух обећања (УиЗ 76:50–53; 132:7, 18–19, 26).

Моћ Светог Духа може доћи на особу пре крштења и посведочити да је јеванђеље истинито. Али имати право на непрестану пратњу Светог Духа, уз услов достојности, је дар који се може примити након овлашћеног крштења у истинитој цркви Исуса Христа само полагањем руку оних који носе Мелхиседеково свештенство.

Исус је поучавао да се сви греси могу опростити осим хуле на Светог Духа (Мт 12:31–32; Мк 3:28–29; Лк 12:10; Јев 6:4–8; УиЗ 76:34–35).

Дух чини да човек хода по одредбама Божјим, **Јез** 36:27.

Апостолима је поверено да крсте у име Оца, Сина, и Светог Духа, **Мт** 28:19. Свети Дух ће вас научити свему, **Јн** 14:26. Свети људи говораше онако како беху подстакнути Светим Духом, **2 Пет** 1:21.

Нефи бејаше вођен Духом, **1 Не** 4:6. Тајне Божје ће им се разоткрити моћу Светог Духа, **1 Не** 10:17–19. Свети Дух

показује све што вам је чинити, **2 Не** 32:5. Моћу Светог Духа можете сазнати истину о свему, **Моро** 10:5.

Свети Дух ће ти рећи у уму твоме и у срцу твоме, **УиЗ** 8:2. Дух наводи да се чини добро, **УиЗ** 11:12. Свети Дух све зна, **УиЗ** 35:19. Свети Дух учи о ономе што је мирољубиво у царству, **УиЗ** 36:2 (УиЗ 39:6). Ако не примите Духа, нећете моћи да поучавате, **УиЗ** 42:14. Свети Дух сведочи о Оцу и Сину, **УиЗ** 42:17 (1 Кор 12:3; 3 Не 11:32, 35–36). Некима је дато Светим Духом да знају да је Исус Христ Син Божји, **УиЗ** 46:13. Шта год буду говорили подстакнути Светим Духом биће Свето писмо, **УиЗ** 68:4. Свети Дух ће бити изливен сведочећи о свему што будете рекли, **УиЗ** 100:8. Свети Дух ће бити твој стални сапутник, **УиЗ** 121:45–46.

Свети Дух обећања. *Такође видети* Свети Дух

Свети Дух је Свети Дух обећања (Дела 2:33). Он потврђује да су Богу прихватљиви праведна дела, обреди и заповести човечје. Свети Дух обећања сведочи Оцу да су спасоносни обреди изведени прикладно и да се придржавало завета који их прате.

Они који су запечаћени Светим Духом обећања примају све оно што Отац има, **УиЗ** 76:51–60 (Еф 1:13–14). Сви завети и уредбе се морају запечатити Светим Духом обећања да би имали снагу након овог живота, **УиЗ** 132:7, 18–19, 26.

Свети луг. *Видети* Прво виђење

Светиња над светињама. *Такође видети* Табернакул; Храм, дом Господњи

Најсветија просторија у Мојсијевом табернакулу а касније и у храму. Светиња над светињама се назива и „најсветије место“ (Изл 26:33–34).

Светлост, светлост Христова. *Такође видети* Истина; Исус Христ; Разум, разуми; Савест; Свети Дух

Божанска снага, моћ, или утицај који долазе од Бога преко Христа и дају живот и видело свему. То је закон по коме се управља свиме на небу и на земљи (УиЗ 88:6–13). Такође помаже људима да разумеју јеванђеоске истине и усмерава их на јеванђеоски пут који води спасењу (Јн 3:19–21; 12:46; Алма 26:15; 32:35; УиЗ 93:28–29, 31–32, 40, 42).

Светлост Христова не треба да се меша са Светим Духом. Светлост Христова није особа. То је утицај који долази од Бога и припрема особу да прими Светог Духа. То је утицај доброг у животима свих људи (Јн 1:9; УиЗ 84:46–47).

Један од начина на који се испољава светлост Христова јесте савест, која особи помаже да изабере између исправног и погрешног (Моро 7:16). Како људи уче више о јеванђељу њихова савест постаје све сензитивнија (Моро 7:12–19). Људи који ослушкују светлост Христову вођени су ка јеванђељу Исуса Христа (УиЗ 84:46–48).

Господ је видело моје, **Пс** 27:1. Хајде да ходамо у светлости Господњој, **Иса** 2:5 (2 Не 12:5). Господ ће бити вечно видело, **Иса** 60:19.

Истинито видело обасјава сваког који долази на свет, **Јн** 1:4–9 (Јн 3:19; УиЗ 6:21; 34:1–3). Ја сам светлост свету, **Јн** 8:12 (Јн 9:5; УиЗ 11:28).

Све што је светлост, добро је, **Алма** 32:35. Христ је живот и светло света, **Алма** 38:9 (3 Не 9:18; 11:11; Етер 4:12). Дух Христов даје се сваком човеку да би распознавао добро од зла, **Моро** 7:15–19.

Оно што је од Бога, светлост је, и постаје све светлија и светлија све до дана савршеног, **УиЗ** 50:24. Дух даје светлост свакоме, **УиЗ** 84:45–48 (УиЗ 93:1–2). Онај који држи Његове заповести прима истину и светлост, **УиЗ** 93:27–28. Светлост и истина се одричу оног који је зло, **УиЗ** 93:37.

Световност. *Такође видети*
Богатство; Ништаван, сујета; Новац; Охолост

Неправедне жеље и уложени напори за пролазним богатствима и материјалним добрима док се одбацује све оно што је духовно.

Јер какава је корист човеку ако сав свет добије а изгуби душу своју, **Мт** 16:26.

Они ослањају срца своја на ништавне ствари овог света, **Алма** 4:8 (Алма 31:27).

Остави по страни све што је од овог света, **УиЗ** 25:10. Срца човечја су пуно ослоњена на оно што је од овога света, **УиЗ** 121:35.

Светост. *Такође видети* Посвећење; Свети; Чист, чистоћа

Духовно и морално савршенство. Светост указује на чистоћу срца и намера неке особе.

Чланови треба да покажу да су достојни цркве ходањем у светости пред Господом, **УиЗ** 20:69. Господњи дом је место светости, **УиЗ** 109:13.

Човек светости је једно од имена Божјих, **Мојсије** 6:57 (Мојсије 7:35).

Свештеник, Ароново свештенство. *Такође видети*
Арон, брат Мојсијев; Ароново свештенство; Високи свештеник

Служба у Ароновом свештенству. У давна времена, највишу службу у левитском свештенству држали су Арон и његови потомци. Када је Христ испунио Мојсијев закон, ово ограничење је укинуто.

Описане су свештеничке дужности у обновљеној цркви, **УиЗ** 20:46–52.

Свештеник, Мелхиседеково свештенство. *Такође видети*
Високи свештеник; Мелхиседеково свештенство

Особа која обавља верске обреде за друге и под управом Божјом. Често у Светим писмима, свештеници су у ствари високи свештеници по реду Мелхиседековом (Алма 13:2). Они који приме пунину Божје славе након васкрсења постају свештеници и цареви у целестијалном свету.

Мелхиседек је био свештеник Свевишњег Бога, **Пос** 14:18. Ти си свештеник заувек по реду Мелхиседековом, **Пс** 110:4 (Јев 5:6; 7:17, 21).

Христ нас учини царевима и свештеницима Богу и Оцу Његовом, **Отк** 1:6 (Отк 5:10; 20:6).

Сетите се да Господ Бог зареди свештенике по светом реду своме, **Алма** 13:1–20.

Они који излазе у васкрсењу праведних су свештеници и цареви, **УиЗ** 76:50, 55–60.

Свештеничко заређење. *Видети*
Заредити, заређење

Свештенство. *Такође видети*
Ароново свештенство; Власт; Заклетва и завет свештенства; Заредити, заређење; Кључеви свештенства; Мелхиседеково свештенство; Моћ

Власт и моћ коју Бог даје човеку да у свему делује за спасење човечје (УиЗ 50:26–27). Мушки чланови цркве који носе свештенство су организовани у већа и овлашћени су да изводе обреде и извршавају одређене административне дужности у цркви.

Помазање њихово биће вечно свештенство, **Изл** 40:15 (Бр 25:13).

Ја вас заредих, **Јн** 15:16. Ви изградисте кућу духовну, свето свештенство, **1 Пет** 2:5. Ви сте изабрано поколење, царско свештенство, **1 Пет** 2:9 (Изл 19:6).

Мушкарци се позивају као високи свештеници због своје велике вере и добрих дела, **Алма** 13:1–12. Дајем вам моћ да крстите, **3 Не** 11:21. Имаћете моћ да дајете Светог Духа, **Моро** 2:2.

Открићу вам свештенство, руком Илијином, **УиЗ** 2:1 (ИЈС 1:38). Господ је такође потврдио свештенство Арону и семену његовом, **УиЗ** 84:18. Ово више

свештенство служи јеванђеље, **УиЗ** 84:19. Он узе Мојсија из средине њихове, а и свето свештенство, **УиЗ** 84:25. Описани су заклетва и завет свештенства, **УиЗ** 84:33–42. Свештенство се наставило по лози очева ваших, **УиЗ** 86:8. Постоје, у цркви, два свештенства, **УиЗ** 107:1. Прво свештенство је Свето свештенство, по реду Сина Божјег, **УиЗ** 107:2–4. Прâва свештенства су нераскидиво повезана са небеским моћима, **УиЗ** 121:36. Никаква моћ нити утицај се не могу нити би требало да се одржавају помоћу свештенства, само убеђивањем, и истинском љубављу, **УиЗ** 121:41. Сваки веран, достојан мушки члан цркве може примити свештенство, **Званични проглас** 2.

Верујемо да човек мора бити позван од Бога, **ЧВ** 1:5.

Свештенство, Ароново. *Видети* Ароново свештенство

Свештенство, кључеви. *Видети* Кључеви свештенства

Свештенство, Мелхиседеково. *Видети* Мелхиседеково свештенство

Седамдесеторица. *Такође видети* Апостол; Мелхиседеково свештенство

Служба у Мелхиседековом свештенству у коју људи могу бити заређени. Данас, већа Седамдесеторице укључују генералне власти и обласне Седамдесеторице. Седамдесеторица служе у име Господње и под вођством Првог председништва и Већа дванаесторице апостола (видети УиЗ 107:34). Они посвећују своје пуно време овој служби.

Господ је одредио другу седамдесеторицу, **Лк** 10:1.

Седамдесеторица су позвана да проповедају јеванђеље, и да буду посебни сведоци Исуса Христа, **УиЗ** 107:25–26. Седамдесеторица делују у име Господње, под вођством Дванаесторице, у изградњи цркве и уређивању свих њених послова међу свим народима, **УиЗ** 107:34. Изаберите другу седамдесеторицу, чак и седам пута седамдесет, ако рад то захтева, **УиЗ** 107:93–97. Веће седамдесеторице је основано за путујуће старешине да сведоче о имену моме по целом свету, **УиЗ** 124:138–139.

Седекија. *Такође видети* Мулек

У Старом завету, последњи цар Јуде (2 Цар 24:17–20; 25:2–7). Седекија је утамничио пророка Јеремију (Јер 32:1–5), а Јеремија је прорицао о Седекијевом сужањству (Јер 34:2–8, 21). Лехи и његова породица живели су у Јерусалиму за време прве године владавине Седекије (1 Не 1:4). Сви синови Седекијини су побијени сем једног; његов син Мулек је побегао на западну полулопту (Јер 52:10; Омни 1:15; Хел 8:21).

Седрах. *Такође видети* Данило

У Старом завету, Седрах, Мисах и Авденаго били су тројица израелских младића који су, заједно са Данилом, доведени у двор Навуходоносора, цара вавилонског. Садрашево јеврејско име било је Ананија. Четворица младића су одбила да једу цареву храну и да пију вино како не би себе укаљали (Дан 1). Седраха, Мисаха и Авденага је цар бацио у ужарену пећ али су чудом сачувани (Дан 3).

Сексуална неморалност. *Такође видети* Блуд; Прељуба; Чулан, чулност

Својевољно учествовање у прељуби, блуду, хомосексуалном и лезбејском понашању, инцесту, или било којој другој несветој, неприродној или нечистој сексуалној активности.

Хајде да дамо оцу свом вина да се опије, и лећи ћемо с њим, **Пос** 19:30–36. Рувим је отишао и легао са Валом, иночом оца свога, **Пос** 35:22 (Пос 49:4; 1 Дн 5:1). Хомосексуално понашање и остале сексуалне изопачености су одвратност, **Лев** 18:22–23.

Ако човек присилино облежи жену, само је човек кривац због греха, **Понз** 22:25–27.

Ко год са пожудом погледа жену, већ је учинио прељубу у срцу своме, **Мт** 5:28 (3 Не 12:28). Блуд, нечистота, разуздана осећања су идолопоклонство, **Кол** 3:5. У последњим данима људу ће бити без природних склоности, **2 Тим** 3:1–3.

Полни грех је одвратност, **Алма** 39:3–5.

Семе Аврамово. *Видети* Авра̂м – Семе Аврамово

Сестра. *Такође видети* Браћа, брат; Жена, жене; Човек, људи

Као деца нашег небеског Оца, сви мушкарци и жене су духовна браћа и сестре. У цркви, чланице и пријатељице цркве се често ословљавају као сестре.

Онај који врши вољу Оца мога, тај је брат мој и сестра моја, **Мт** 12:49 (Мк 3:35).

Успостављени су закони који одређују међусобно признавање браће и сестара за почињени грех, **УиЗ** 42:88–93.

Сефора. *Такође видети* Мојсије

У Старом завету, жена Мојсијева и кћер Јоторова (Изл 2:21; 18:2).

Сим. *Такође видети* Ноје, библијски патријарх

У Старом завету, праведни Нојев син и према предању, праотац Семита, народа, укључујући Арапе, Јевреје, Вавилонце, Сиријце, Феничане и Асирце (Пос 5:29–32; 6:10; 7:13; 9:26; 10:21–32; Мојсије 8:12).У откривењима последњих дана Сим се сматра „великим високим свештеником“ (УиЗ 138:41).

Симболика

Користити нешто да представља нешто друго или да је слично томе. Симболика у Светим писмима користи блиске облике, догађаје, или околности да би се представило неко начело или учење јеванђеља. На пример, пророк Алма из Мормонове књиге користи семе да би представио реч Божју (Алма 32).

Пророци кроз Света писма су користили симболику да би поучавали о Исусу Христу. Неки од ових симбола укључују церемоније и обреде (Мојсије 6:63), жртвовања (Јев 9:11–15; Мојсије 5:7–8), причест (ПЈС, Мк 14:20–24 [Додатак]; Лк 22:13–20), и крштење (Рим 6:1–6; УиЗ 128:12–13). Многа библијска имена су симболична. Старозаветна церемонија у табернакулу и Мојсијев закон представљају вечну истину (Јев 8–10; Мос 13:29–32; Алма 25:15; Хел 8:14–15). За друге примере, погледати Јеванђеље по Матеју 5:13–16; Јн 3:14–15; Јаков 4:5; Алма 37:38–45.

Симеун. *Такође видети* Израел; Јаков, син Исаков

У Старом завету, други син Јакова и његове жене Лије (Пос 29:33; 35:23; Изл 1:2). Придружио се Левију у покољу Сихемаца (Пос 34:25–31). Јаковљево пророштво које се тиче Симеуна налази се у Књизи постања 49:5–7.

Племе Симеуново: Симеунови потомци су често пребивали са племеном Јудиним и у оквиру граница царства Јудиног (ИНа 19:1–9; 1 Дн 4:24–33). Симеуново племе се придружило Јудином у бици против Хананаца (Суд 1:3, 17). Касније су се придружили и Давидовој војсци (1 Дн 12:25).

Симон Кананит

У Новом завету, један од прве дванаесторице апостола Исуса Христа (Мт 10:2–4).

Симон Петар. *Видети* Петар

Син Божји. *Видети* Бог, Божанство; Исус Христ

Син Човечји. *Такође видети* Бог, Божанство; Исус Христ

Назив који је Исус Христ користио говорећи о себи (Лк 9:22; 21:36). То значи Син Човека Светости. Човек Светости је једно од имена Бога Оца. Када је Исус себе назвао Сином Човечјим, то је била искрена изјава о Његовом божанском односу са Оцем. Овај назив се често користи у четири јеванђеља. Откривења последњих дана потврђују посебно значење и светост овог Спаситељевог имена (УиЗ 45:39; 49:6, 22; 58:65; Мојсије 6:57).

Синагога. *Такође видети* Јевреји

Место окупљања које се користило у верске сврхе. У Новозаветним временима, намештај је углавном био једноставан, састојао се из ковчега у коме се налазио свитак закона или других светих записа, пулта за читање, и места за седење поклоника.

Локални савет старешина је управљао сваком синагогом. Они су одлучивали ко треба да буде примљен а ко искључен (Јн 9:22; 12:42). Најважнији службеник је био вођа синагоге (Мк 5:22; Лк 13:14). Он је обично био писар, водио је бригу о згради, и надгледао службе. Онај ко је био присутан обављао је свештеничке дужности (Лк 4:20).

У сваком граду где су живели Јевреји налазила се синагога, у Палестини и било где другде. Ово је било од велике помоћи за ширење јеванђеља Исуса Христа јер су рани мисионари цркве обично могли да говоре у синагогама (Дела 13:5, 14; 14:1; 17:1, 10; 18:4). Овај исти обичај је постојао међу мисионарима у Мормоновој књизи (Алма 16:13; 21:4–5; 32:1) као и међу раним мисионарима у овом раздобљу (УиЗ 66:7; 68:1).

Синајска гора. *Такође видети* Закон Мојсијев; Мојсије

Гора на синајском полуострву у чијој близини су Мојсије и Израелци таборовали три месеца након свог изласка из Египта; такође се назива гора Хорив (Изл 3:1). Овде је Бог дао свој закон Мојсију за дом Израелов; овде је сагрђен и табернакул (Изл 19:2; 20:18; 24:12; 32:15).

Синови и кћери Божје. *Такође видети* Деца Христова; Помирити, помирење; Поново рођен, рођен од Бога; Рођен; Човек, људи

Света писма користе ове термине на два начина. У једном смислу, ми смо сви дословно духовна деца Нашег Небеског Оца. У другом смислу, синови и кћери Божје су они који су се поново родили кроз помирење Христово.

Духовна деца Очева: Богови сте, деца Свевишњега, **Пс** 82:6.

Ми смо род Божји, **Дела** 17:29. Будите подложни Оцу духова, **Јев** 12:9.

Ја сам син Божји, **Мојсије** 1:13.

Деца рођена поново кроз помирење: Онима који Га примише даде моћ да буду синови Божји, **Јн** 1:12 (Рим 8:14; 3 Не 9:17; УиЗ 11:30). Како смо ми синови Божји, **1 Јн** 3:1–2.

Звaћете се децом Христовом, синовима Његовим и кћерима Његовим, **Мос** 5:7. Сви људи се морају поново родити, постајући Његови синови и кћери, **Мос** 27:25. Они ће постати синови моји и кћери моје, **Етер** 3:14. Сигурно ћеш постати дете Христово, **Моро** 7:19.

Сви они који приме јеванђеље моје су синови и кћери, **УиЗ** 25:1. Они су богови, и то синови Божји, **УиЗ** 76:58.

Тако сви могу постати синови моји, **Мојсије** 6:68. Многи повероваше и посташе синови Божји, **Мојсије** 7:1.

Синови Мосијини. *Видети* Мосија, синови

Синови пропасти. *Такође видети* Ђаво; Неопростив грех; Пакао; Проклетство; Смрт, духовна

Следбеници Сотонини који ће патити са њим у вечности. Синови пропасти се односе на оне (1) који су следили Сотону и били збачени са неба због побуне за време предсмртног живота и оне (2) којима је дозвољено да се роде на овом свету у физичким телима али су онда служили Сотони и у потпуности се окренули против Бога. Ови у другој групи васкрснуће из мртвих али неће бити откупљени од друге (духовне) смрти и не могу пребивати у царству славе (УиЗ 88:32, 35).

Нико од њих није изгубљен сем сина пропасти, **Јн** 17:12. Немогуће је обновити их поново на покајање, **Јев** 6:4–6 (Јев 10:26–29).

Милост не полаже право на тог човека и његова коначна судбина је бескрајно мучење, **Мос** 2:36–39. За њега као да и не беше откупљења, **Мос** 16:5. Они који ради стицања добитка оспоравају Христова чуда постају попут сина пропасти, **3 Не** 29:7.

Они неће примити опроштај у овом свету или у следећем, **УиЗ** 76:30–34 (УиЗ 84:41; 132:27). Они су једини који неће бити откупљени од друге смрти, **УиЗ** 76:34–48. Синови пропасти поричу Светог Духа након што га приме, **УиЗ** 76:35. Синови пропасти поричу Сина након што Га је Отац открио, **УиЗ** 76:43.

Кајин ће се назвати Пропаст, **Мојсије** 5:22–26.

Синови Хеламанови. *Видети* Хеламан, синови

Сион. *Такође видети* Енох; Нови Јерусалим

Чисти срцем (УиЗ 97:21). Сион значи и место где ће чисти срцем живети. Град који је изградио Енох и његов народ који је на крају узет на небо због праведности звао се Сион (УиЗ 38:4; Мојсије 7:18–21, 69). У последњим данима град који се зове Сион изградиће се у близини округа Џексон, у Мисурију (Сједињене Америчке Државе), где ће се племена Израелова сакупити (УиЗ 103:11–22; 133:18). Свецима је саветовано да изграде Сион где год да живе у свету.

Град Давидов је назван Сионом, **1 Цар** 8:1. Из Сиона ће изаћи закон, **Иса** 2:2–3 (Мих 4:2; 2 Не 12:2–3). Откупитељ ће доћи у Сион, **Иса** 59:20. Узећу вас, једног из града, и два из породице, и одвешћу вас у Сион, **Јер** 3:14. На гори Сиону и у Јерусалиму ће бити избављење, **Јоило** 2:32 (Авд 1:17).

Благословени су они који буду настојали да успоставе Сион мој, **1 Не** 13:37. Кћери сионске су надмене, **2 Не** 13:16 (Иса 3:16). Јао да буде оном коме је лагодно у Сиону, **2 Не** 28:19–25.

Настојте да успоставите и утврдите дело сионско, **УиЗ** 6:6 (УиЗ 11:6). Њега надахнух да покрене дело сионско у силној моћи за добро, **УиЗ** 21:7. Нови Јерусалим ће се звати Сион, **УиЗ** 45:66–67. Индепенденс, у Мисурију, место је за град Сион, **УиЗ** 57:1–3. Бич остаје деци сионској док се не покају, **УиЗ** 84:58.

Господ назва свој народ Сионом, јер беху једног срца и једног ума, **Мојсије** 7:18–19. Сион (Нови Јерусалим) ће бити изграђен на америчком континенту, **ЧВ** 1:10.

Сиромашан. *Такође видети* Добробит; Милостиња, давање милостиње; Понизан, понизност; Пост, постити; Принос

У Светим писмима, реч *сиромашан* се односи на: (1) људе који су без потребних материјалних добара, као што су храна, одећа, и уточиште, или (2) људи који су понизни и без охолости.

Сиромашан у материјалним добрима: Немој да склопиш руку своју брату свом сиромаху, **Понз** 15:7. Опаки у својој охолости прогони сиромашне,

Пс 10:2. Ко даје сиромаху неће му недостајати, **ПСол** 28:27. Уведи сиромашне у кућу своју, **Иса** 58:6–7.

Ако хоћеш савршен да будеш, дај сиромасима, **Мт** 19:21 (Мк 10:21; Лк 18:22). Не изабра ли Бог сиромахе овог света, **Јак** 2:5.

Зато што су богати, презиру сиромахе, **2 Не** 9:30. Да би задржао опрост греха својих, удели од иметка свога сиромашнима, **Мос** 4:26. Они даваху од свог иметка сиромашнима, **Алма** 1:27. Окренете ли се од оних у потреби, узалуд је молитва ваша, **Алма** 34:28. Нефијци имаху све заједничко; не беше богатих и сиромашних, **4 Не** 1:3.

Сетићеш се сиромашних, **УиЗ** 42:30 (УиЗ 52:40). Јао сиромашнима чија срца нису скрушена, **УиЗ** 56:17–18. Сиромашни ће доћи на свадбу Јагњетову, **УиЗ** 58:6–11. Бискуп треба да тражи сиромашне, **УиЗ** 84:112. Јеванђеоски закон води бригу о сиромашнима, **УиЗ** 104:17–18.

Нема сиромашних међу њима, **Мојсије** 7:18.

Сиромашни духом: Благословенији су они који се понизе а да нису били приморани због свог сиромаштва, **Алма** 32:4–6, 12–16. Благословени су сиромашни Духом који к мени дођу, **3 Не** 12:3 (Мт 5:3).

Сиромашнима и кроткима ће се проповедати јеванђеље, **УиЗ** 35:15.

Сит. *Такође видети* Адам

У Старом завету, праведни син Адама и Еве.

Сит је био савршен човек, а лик његов је био попут оца његовог, **УиЗ** 107:42–43 (Пос 5:3). Сит је био међу моћнијима у духовном свету, **УиЗ** 138:40.

Бог се открио Ситу, **Мојсије** 6:1–3, 8–14.

Скромност. *Такође видети*
Понизан, понизност

Појава или понашање које је понизно, умерено, и пристојно. Скромна особа избегава испаде и претварања.

Бог начини одећу од коже, и обуче Адама и Еву, **Пос** 3:21 (Мојсије 4:27).

Жене да се обуку скромно, **1 Тим** 2:9. Будите пажљиве, чедне, домаћице, **Тит** 2:5.

Многи се узносише у охолости због скупоцене одеће своје, **Јаков** 2:13.

Нека ти одећа буде обична, **УиЗ** 42:40.

Верујемо да треба да будемо чедни и честити, **ЧВ** 1:13.

Скрушено срце. *Такође видети*
Жртва; Кротак, кроткост;
Покајати се, покајање; Понизан, понизност; Срце

Имати срце скрушено значи бити понизан, скрушен, раскајан и кротак – то јест, пријемчив за вољу Божју.

Пребивам с оним који је раскајаног и понизног духа, **Иса** 57:15.

Христ је себе принео за оне који имају срце скрушено и дух раскајан, **2 Не** 2:7. Принесите за жртву Господу срце скрушено и дух раскајан, **3 Не** 9:20 (УиЗ 59:8). Примају се на крштење само они који су срца скрушеног и духа раскајаног, **Моро** 6:2.

Исус је распет зарад опроста греха срца раскајаног, **УиЗ** 21:9. Онај чији дух је раскајан је прихваћен, **УиЗ** 52:15. Свети Дух је обећан онима који су раскајани, **УиЗ** 55:3. Мој Дух је послат да просветли понизног и раскајаног, **УиЗ** 136:33.

Скупштина. *Такође видети* Јевреји

Јеврејски сенат и врховни јеврејски суд за цивилна и духовних питања. Скупштина се састоји од седамдесет једног члана изабрана међу врховним свештеницима, писарима и старешинама. У Светим писмима често се назива савет (Мт 26:59; Мк 14:55; Дела 5:34).

Слабост. *Такође видети* Понизан, понизност

Стање у смртном животу и недостатак способности, снаге и вештине. Слабост је стање постојања. Сви људи су слаби, и само по Божјој благодати примају моћ да чине праведна дела (Јаков 4:6–7). Ова слабост се манифестује делимично у индивидуалним слабостима или манама које свака особа има.

Ојачајте руке слабашне, **Иса** 35:3–4.

Дух је заиста срчан али је тело слабо, **Мт** 26:41 (Мк 14:38).

Због слабости која је у мени, по телу, ја бих да се извиним, **1 Не** 19:6. Беше ми заповеђено да ово запишем, упркос слабости мојој, **2 Не** 33:11. Не гневи се на слугу свога због слабости његове, **Етер** 3:2. Нејевреји ће се ругати томе због несавршености наше у писању, **Етер** 12:23–25, 40. Показаћу им слабост њихову, **Етер** 12:27–28. Зато што виде слабост своју бићеш ојачан, **Етер** 12:37.

Онај који је слаб међу вама од сада ће постати јак, **УиЗ** 50:16. Исус Христ зна слабости човечје, **УиЗ** 62:1.

Слава. *Такође видети* Истина; Светлост, светлост Христова; Степени славе

У Светим писмима, слава се често односи на Божју светлост и истину. Може се односити и на величање и част и на одређено стање вечног живота или славе Божје.

Свет је Господ над војскама: Сва земља је пуна славе Његове, **Иса** 6:3 (2 Не 16:3).

Ми се преображавамо у то исто обличје из славе у славу, **2 Кор** 3:18.

Узвисиће ме да пребивам с Њим у слави, **Алма** 36:28.

Славе које се примају у васкрсењу ће се разликовати према праведности, **УиЗ** 76:50–119. Слава Божја је разум, **УиЗ** 93:36.

Слава Божја је остваривање бесмртности и вечног живота човеку, **Мојсије** 1:39. Видео сам две Особе, чији сјај и слава надмашују сваки опис, **ИЈС** 1:17.

Слобода. *Такође видети* Слобода избора; Слободан, слобода; Сужањство

Стање или прилика да се може деловати и мислити слободно. Послушност јеванђеоским начелима ослобађа особу духовног ропства греха (Јн 8:31–36).

Ходаћу слободно: јер тражим поуку твоју, **Пс** 119:45.

Где је Дух Господњи, ту је слобода, **2 Кор** 3:17. Стојте у слободи којом нас Христ ослободи, **Гал** 5:1 (УиЗ 88:86).

Људи су слободни да изаберу слободу и вечни живот, **2 Не** 2:27. Земља ће ова бити земља слободе, **2 Не** 10:11. Морони постави заставу слободе међу Нефијцима, **Алма** 46:36.

Господ и Његове слуге проглашавају слободу заробљеним духовима, **УиЗ** 138:18, 31, 42.

Слобода избора. *Такође видети* Извештај, урачунљив, урачунљивост; Слободан, слобода

Могућност и повластица које Бог даје људима да бирају и да делују сами за себе.

Са сваког дрвета можеш слободно јести, **Пос** 2:16. Изаберите данас коме ћете служити, **ИНа** 24:15 (Алма 30:8; Мојсије 6:33).

Човек не би могао сам да делује осим ако није наведен, **2 Не** 2:15–16. Људи су слободни да изаберу слободу и вечни живот или сужањство и смрт, **2 Не** 2:27. Слободни сте; допуштено вам је да делујете за себе, **Хел** 14:30.

Трећи део војске небеске окрену због њихове слободе избора, **УиЗ** 29:36. Свакако је неопходно да ђаво искушава људе или они не би могли да делују сами по себи, **УиЗ** 29:39. Нека свако бира за себе, **УиЗ** 37:4. Свако може да делује према моралној

слободи избора коју сам му дао, **УиЗ** 101:78.

Сотона настоји да уништи човекову слободу избора, **Мојсије** 4:3. Господ је дао човеку слободу избора, **Мојсије** 7:32.

Слободан, слобода. *Такође видети* Слобода; Слобода избора; Сужањство

Моћ или могућност да се направе лични избори без принуде. У духовном смислу, особа која се покаје и послуша Божју вољу је ослобођена из ропства греха преко помирења Исуса Христа (Мос 5:8).

Истина ће вас ослободити, **Јн** 8:32. Они који се ослободе греха примају вечни живот, **Рим** 6:19–23.

Праведан огранак дома Израеловог ће бити изведен из сужањства на слободу, **2 Не** 3:5. Они завапише Господу за слободу своју, **Алма** 43:48–50. Морони је уживао у слободи у својој земљи, **Алма** 48:11. Дух Божји је дух слободе, **Алма** 61:15.

Следите ме и бићете слободан народ, **УиЗ** 38:22.

Слободна воља. *Видети* Слобода избора

Служба. *Такође видети* Добробит; Љубав

Пружена брига или учињено дело за Бога или за другога. Док служимо другима, ми служимо и Богу.

Изаберите данас коме ћете служити, **ИНа** 24:15.

Јер колико год учинисте најмањем међу њима, мени учинисте, **Мт** 25:35–45. Дајте тела ваша у жртву живу, која је ваша разумна служба, **Рим** 12:1. У љубави служите један другоме, **Гал** 5:13.

Провешћеш дане своје у служби Богу своме, **2 Не** 2:3. Када сте у служби ближњему своме само сте Богу у служби, **Мос** 2:17. Они који поседују земљу обећања морају служити Богу или ће бити збрисани, **Етер** 2:8–12.

Они који се упустите у служење Богу треба да служе свим својим срцима, **УиЗ** 4:2. Господ је дао заповести да људски род треба да га љуби и да му служи, **УиЗ** 20:18–19. У име Исуса Христа служи Богу, **УиЗ** 59:5. Ја, Господ, уживам поштујући оне који ми служе, **УиЗ** 76:5.

Клањај се Богу, јер ћеш само Њему служити, **Мојсије** 1:15.

Служба, службеник. *Такође видети* Заредити, заређење; Свештенство

Положај у власти или одговорност у организацији, често се користи у Светим писмима и представља положај у свештеничкој власти; може представљати и дужности одређене за тај положај или за особу која се налази на том положају.

Сви делови немају исту службу, **Рим** 12:4.

Величасмо службу своју Господу, **Јаков** 1:19. Мелхиседек прими службу високог свештенства, **Алма** 13:18. Дужност службе анђела је да позивају људе на покајање, **Моро** 7:31.

Нико не може да се закреди у било коју службу у овој цркви без гласања те цркве, **УиЗ** 20:65. Нека свако стоји у служби својој, **УиЗ** 84:109. Постоје председници, или председавајући службеници, одређени међу онима који су заређени за службе у ова два свештенства, **УиЗ** 107:21. Описане су дужности оних који председавају над службама свештеничких већа, **УиЗ** 107:85–98. Нека свако научи своју дужност, и делује у служби која му је одређена, **УиЗ** 107:99–100. Дајем вам службенике који припадају мом свештенству, **УиЗ** 124:123.

Служење болеснима. *Такође видети* Исцелити, исцељења; Помазати; Руке, полагање руку; Свештенство; Уље

Благослов који носилац Мелхиседековог свештенства даје болеснику, који укључује коришћење посвећеног уља.

Положи своје руке на њу, **Мт** 9:18. Исус је положио своје руке на неколицину болесних људи и исцелио их, **Мк** 6:5. Христови апостоли су помазали уљем многе који су били болесни и исцелили их, **Мк** 6:13. Старешине треба да помазују и исцељују болесне, **Јак** 5:14–15.

Нећете исцељивати болесне осим ако то не затраже од вас они који то зажеле, **УиЗ** 24:13–14. Старешине ће полагати своје руке на болесне, **УиЗ** 42:44. Полажите своје руке на болесне и опоравиће се, **УиЗ** 66:9.

Служитељ. *Такође видети*
Свештенство; Служба

Чини дело Господње на земљи. Божје изабране слуге морају да буду позване од Бога да би служиле у Његовом делу. Када истинити службеници чине Господњу вољу, они представљају Господа у својим званичним дужностима и делују као Његови заступници. (УиЗ 64:29), тако изводећи дело потребно за спасење људског рода. Господ је дао апостоле, пророке, јеванђелисте, високе свештенике, седамдесеторице, старешине, бискупе, свештенике, учитеље, ђаконе, помоћнике и владе за усавршавање светаца, за дело службе (1 Кор 12:12–28; Еф 4:11–16; УиЗ 20; 107).

Господ га је изабрао да служи у име Господње, **Понз** 18:5. Људи ће вас звати слугама Бога нашега, **Иса** 61:6.

Син Божји није дошао да му се служи већ да служи, **Мт** 20:26–28. Јавих ти се да те учиним слугом и сведоком, **Дела** 26:16–18. Бог није неправедан да заборави ваш труд љубави у томе што служисте свецима, **Јев** 6:10. Ако ко служи, нека то чини по могућности коју Бог даје, **1 Пет** 4:10–11.

Они поучаваху једни друге и служаху међусобно, **3 Не** 26:19.

Дужност је Дванаесторице да заређују јеванђеоске служитеље, **УиЗ** 107:39–40. Високи свештеник може да се издвоји за служење у ономе што је временско, **УиЗ** 107:71–72. Ова седамдесеторица треба да буду путујући служитељи, **УиЗ** 107:93–97. Старешине су заређене да буду стални служитељи у цркви мојој, **УиЗ** 124:137.

Слушати. *Такође видети*
Послушност, послушан, послушати; Ухо

Чути и послушати глас или учење Господње.

Господ ће подићи пророка попут Мојсија, и људи треба да га слушају, **Понз** 18:15. Послушност је боља од жртвене претилине овнове, **1 Сам** 15:20–23. Не слушасмо Господње слуге, пророке, **Дан** 9:6.

Праведници који слушају речи пророка неће страдати, **2 Не** 26:8. Ако не слушате глас доброг партира, нисте његове овце, **Алма** 5:38 (Хел 7:18).

Послушај, о народе цркве моје, **УиЗ** 1:1. Они који послушају глас Духа су просветљени и долазе Оцу, **УиЗ** 84:46–47. Беху спори да послушају Господа; зато је Он спор да чује молитве њихове, **УиЗ** 101:7–9. Они који не слушају заповести су прекорени, **УиЗ** 103:4 (Мојсије 4:4).

Смит, Ема Хејл. *Такође видети*
Смит, Џозеф, мл.

Жена пророка Џозефа Смита. Господ је заповедио Еми да начини избор химни за цркву. Служила је и као прва председница Потпорног друштва.

Дато је откривење о вољи Господњој за Ему Смит, **УиЗ** 25. Господ је саветовао Ему Смит по питању брака, **УиЗ** 132:51–56.

Смит, Луси Мек. *Такође видети*
Смит, Џозеф, мл.; Смит, Џозеф, ст.

Мајка пророка Џозефа Смита и жена Џозефа Смита ст. (ИЏС 1:4, 7, 20). Родила се 8. јула 1776. год, а умрла 5. маја 1856. год.

Џозеф Смит је видео своју мајку у виђењу целестијалног царства, **УиЗ** 137:5.

Смит, Семјуел Х. *Такође видети* Смит, Џозеф, мл.

Млађи брат пророка Џозефа Смита (ИЏС 1:4). Семјуел је рођен 1808. год. и умро 1844. год. Био је један од осморице сведока за Мормонову књигу и служио је као један од првих мисионара у обновљеној цркви (УиЗ 23:4; 52:30; 61:33–35; 66:7–8; 75:13).

Смит, Хајрам. *Такође видети* Смит, Џозеф, мл.

Старији брат и верни помоћник Џозефу Смиту. Хајрам је рођен 9. фебруара 1800. год. Служио је као Џозефов помоћник у Председништву цркве, а био је и други патријарх у цркви. 27. јуна 1844. год, постао је заједно са Џозефом мученик у затвору у Картиџу.

Бог је дао упутство Хајраму преко његовог брата Џозефа, **УиЗ** 11; 23:3. Благословен је слуга мој Хајрам Смит због доброте у срцу његовом, **УиЗ** 124:15. Хајраму је заповеђено да преузме службу патријарха цркве, **УиЗ** 124:91–96, 124. Џозеф и Хајрам су убијени као мученици у затвору у Картиџу, **УиЗ** 135. Хајрам Смит и други изабрани духови беху сачувани да дођу у пунини времена, **УиЗ** 138:53.

Смит, Џозеф Ф.

Шести председник цркве; једини син Хајрама и Мери Филдинг Смит. Родио се 13. новембра 1838. год. а умро 19. новембра 1918. год.

Џозеф Ф. Смит је имао виђење о откупљењу мртвих, **УиЗ** 138.

Смит, Џозеф, мл. *Такође видети* Драгоцени бисер; Мормонова књига; Обнова јеванђеља; Прво виђење; Превод Џозефа Смита (ПЏС); Учење и завети

Пророк изабран да обнови истиниту цркву Исуса Христа на земљи. Џозеф Смит се родио у држави Вермонт, у Сједињеним Америчким Државама и живео је од 1805. до 1844. год.

1820. год, Бог Отац и Исус Христ се указују Џозефу Смиту и он сазнаје да ни једна од цркава на земљи није истинита (ИЏС 1:1–20). Касније га је посетио анђео Морони који му је открио скривено место на коме су златне плоче које садрже запис древног народа са америчког континента (ИЏС 1:29–54).

Џозеф је превео златне плоче и 1830. год. их објавио у облику Мормонове књиге (ИЏС 1:66–67, 75). 1829. год. примио је свештеничку власт од Јована Крститеља и од Петра, Јакова и Јована (УиЗ 13; 27:12; 128:20; ИЏС 1:68–70).

По упутству од Бога, 6. априла 1830. год. Џозеф и неколицина других су организовали обновљену цркву Исуса Христа (УиЗ 20:1–4). Под Џозефовим вођством, црква се развијала у Канади, Енглеској, и у источном делу Сједињених Држава, посебно у Охају, у Мисурију и у Илиноису. Озбиљни прогони су пратили Џозефа и свеце где год би се сместили. 27. јуна 1844. год, Џозеф и његов брат Хајрам су убијени као мученици у Картиџу, у Илиноису, у Сједињеним Америчким Државама.

Јосиф, син Јаковљев, пророковао је о Џозефу Смиту, **2 Не** 3:6–15.

Због свог сазнања о надолазећој невољи, Господ позва слугу свога Џозефа Смита, **УиЗ** 1:17 (УиЗ 19:13). Џозеф Смит је био заређен апостол Исуса Христа и први старешина цркве, **УиЗ** 20:2. Петар, Јаков, и Јован су Џозефа заредили у службу апостола, **УиЗ** 27:12. Џозеф и Сидни Ригдон су сведочили да су видели Јединорођенца Очевог, **УиЗ** 76:23. Са Оливером Каудеријем, Џозеф Смит је у виђењу видео Господа, **УиЗ** 110:1–4. Господ је назвао Џозефа председавајућим старешином, преводиоцем, откровитељем, видеоцем, и пророком, **УиЗ** 124:125. Џозеф Смит је учинио више за спасење људи од било кога другог, изузев самог Исуса, **УиЗ** 135:3.

Света писма која је обелоданио Џозеф Смит: Џозеф је превео делове са

златних плоча које му је дао анђео Морони, а тај превод је објављен 1830. год. као Мормонова књига. Примио је и многа откривења од Господа која дају опис основних учења и организације цркве. Многа од ових откривења су сажета у књигу која је данас позната као Учење и завети. Одговоран је и за обелодањивање Драгоценог бисера који садржи надахнуте преводе неких Мојсијевих, Аврамових и Матејевих записа, одломке његове личне историје и сведочанство, и изјаву у тринаест чланака учења и вере цркве.

Смит, Џозеф, ст. *Такође видети* Смит, Луси Мек; Смит, Џозеф, мл.

Отац пророка Џозефа Смита. Рођен је 12. јула 1771. год. Оженио се са Луси Мек и имали су деветоро деце (ИЏС 1:4). Џозеф је постао искрени верник у обнови последњих дана и први патријарх цркве. Умро је 14. септембра 1840. год.

Бог му је дао упутства преко његовог сина Џозефа, **УиЗ** 4; 23:5. Нека слуга мој времешни, Џозеф Смит ст, остане са својом породицом, **УиЗ** 90:20. Слуга мој времешни Џозеф седи с Аврамом с десне стране његове, **УиЗ** 124:19. Џозеф Смит мл. је видео свог Оца у виђењу целестијалног царства, **УиЗ** 137:5.

Анђео је заповедио Џозефу Смиту мл. да каже свом оцу о виђењу које је примио, **ИЏС** 1:49–50.

Смрт, друга. *Видети* Смрт, духовна

Смрт, духовна. *Такође видети* Ђаво; Пад Адама и Еве; Пакао; Проклетство; Синови пропасти; Спасење

Одвојеност од Бога и Његових утицаја; смрт у погледу на оно што се односи на праведност. Луцифер и трећина војске небеске су претрпели духовну смрт када су збачени са неба (УиЗ 29:36–37).

Духовна смрт је доспела на свет падом Адамовим (Мојсије 6:48). Смртници који имају зле мисли, речи и дела су духовно мртви иако још увек живе на земљи (1 Тим 5:6). Преко помирења Исуса Христа и послушности начелима и обредима јеванђеља, мушкарци и жене могу постати чисти од греха и превладати духовну смрт.

Духовна смрт се одиграва и након смрти смртног тела. Судиће се васкрслим бићима а и ђаволу и његовим анђелима. Они који су се својевољно побунили против светлости и истине јеванђеља претрпеће духовну смрт. Ова смрт се често назива друга смрт (Алма 12:16; Хел 14:16–19; УиЗ 76:36–38).

Злобници ће бити истребљени, **Пс** 37:9.

Бити телесноме наклоњен је смрт, **Рим** 8:6 (2 Не 9:39). Пожуде вуку људе у уништење и пропаст, **1 Тим** 6:9. Грех рађа смрт, **Јак** 1:15. Ономе који победи неће наудити друга смрт, **Отк** 2:11. На таквима друга смрт нема моћ, **Отк** 20:6, 12–14. Опаки ће имати свој удео у језеру што гори огњем и сумпором; које је друга смрт, **Отк** 21:8 (УиЗ 63:17–18).

Људи су слободни да изаберу слободу и вечни живот или сужањство и смрт, **2 Не** 2:27 (2 Не 10:23; Алма 29:5; Хел 14:30–31). Бог нам је припремио пут за наше бекство од смрти и пакла, **2 Не** 9:10. Ослободите се болова пакленних да не бисте поднели другу смрт, **Јаков** 3:11. Природан човек је непријатељ Богу, **Мос** 3:19. Нека вам Господ подари покајање како не бисте поднели другу смрт, **Алма** 13:30. Алма је опасан вечним ланцима смрти, **Алма** 36:18. Опаки умиру у погледу на оно што се односи на праведност, **Алма** 40:26 (Алма 12:16). Пад је навукао на сав људски род духовну смрт, **Алма** 42:9 (Хел 14:16–18).

Када Адам паде, постаде духовно мртав, **УиЗ** 29:40–41, 44.

Смрт, физичка. *Такође видети* Васкрсење; Пад Адама и Еве; Смртан, смртност; Спасење

Одвајање духа од тела. Пад је донео смртност и смрт на земљу (2 Не 2:22; Мојсије 6:48). Помирење Исуса Христа је победило смрт тако да ће сви васкрснути (1 Кор 15:21–23). Васкрсење је бесплатан поклон свим људима без обзира да ли су чинили добро или зло у овом животу (Алма 11:42–44).Човек само једном доживи физичку смрт, пошто након васкрсења наша тела више не могу умрети (Алма 11:45).

Свако тело ће изгинути, и човек ће се у прах вратити, **Јов** 34:15. Драгоцена је пред Господом смрт светаца Његових, **Пс** 116:15. Прах ће се вратити земљи, а дух ће се вратити Богу, **Проп** 12:7.

Кроз човека би смрт, **1 Кор** 15:21. Господ држи кључеве пакла и смрти, **Отк** 1:18. Неће више бити смрти, нити жалости, **Отк** 21:4.

Смрт дође на све људе, **2 Не** 9:6, 11 (Алма 12:24). Никада не гледаху на смрт са страхом, **Алма** 27:28. Алма је објаснио стање душе између смрти и васкрсења, **Алма** 40:11.

Они који умру у мени неће окусити смрт, **УиЗ** 42:46. Они којима није одређено да умру, биће исцељени, **УиЗ** 42:48. Испробаћу вас у свему и то до смрти, **УиЗ** 98:14.

У прах ћеш се вратити, **Мојсије** 4:25. Адам паде, и падом његовим дође смрт, **Мојсије** 6:48.

Смртан, смртност. *Такође видети* Пад Адама и Еве; Свет; Смрт, физичка; Тело

Време од рођења па до физичке смрти. Некада се назива и друго стање.

Оног дана када са њега будеш јео, сигурно ћеш умрети, **Пос** 2:16–17 (Мојсије 3:16–17). При смрти дух ће се вратити Богу а тело праху земаљском, **Проп** 12:7 (Пос 3:19; Мојсије 4:25).

Не дозволите да грех влада у вашем смртном телу, **Рим** 6:12. Ово смртно тело мора се обући у бесмртност, **1 Кор** 15:53 (Енос 1:27; Мос 16:10; Морм 6:21).

Стање њихово постаде стање проверe, **2 Не** 2:21 (Алма 12:24; 42:10). Адам паде да би људи били, **2 Не** 2:25. Надате ли се и видите ли ово смртно тело васкрснуто у бесмртности, **Алма** 5:15. Овај живот је време припреме за сусрет с Богом, **Алма** 34:32.

Не бојте се смрти; јер у овом свету ваша радост није потпуна, **УиЗ** 101:36.

Они који задрже своје друго стање имаће славу, **Авр** 3:26.

Смртна казна. *Такође видети* Убиство

Казна смрћу за почињени злочин, посебно се односи на казну за убиство.

Ко год пролије крв човечју, човек ће пролити крв његову, **Пос** 9:6 (ПЦИС, Пос 9:12–13). Убица треба засигурно да се погуби, **Бр** 35:16.

Убица који промишљено убија ће умрети, **2 Не** 9:35. Ти си осуђен да умреш по закону, **Алма** 1:13–14. Онај који убије кажњавао се смрћу, **Алма** 1:18. Закон тражи живот онога који убиство почини, **Алма** 34:12.

Онај који убије, умреће, **УиЗ** 42:19.

Со

Користила се као важно средство за очување хране у старом свету; сматрала се неопходном за живот.

Лотова жена се претворила у стуб од соли, **Пос** 19:26.

Ви сте со земљи, **Мт** 5:13 (Лк 14:34; 3 Не 12:13).

Господњи заветни народ сматра се сољу земље, **УиЗ** 101:39–40. Ако нису спаситељи људи, они су као со која је изгубила свој укус, **УиЗ** 103:9–10.

Содом. *Такође видети* Гомор

У Старом завету, опаки град који је Господ уништио (Пос 19:12–29).

Соломун. *Такође видети* Витсавеја; Давид

У Старом завету, син Давида и Витсавеје (2 Сам 12:24). Соломун је извесно време био цар Израелов.

Давид је именовао Соломуна за цара, **1 Цар** 1:11–53. Давид је обавезао Соломуна да хода путевима Господњим, **1 Цар** 2:1–9. Господ му је обећао срце разумно, **1 Цар** 3:5–15. Судио је између двеју мајки и установио која је дететова права мајка, **1 Цар** 3:16–28. Говорио је псалме и песме, **1 Цар** 4:32. Изградио је храм, **1 Цар** 6; 7:13–51. Посветио је храм, **1 Цар** 8. Посетила га је царица савска, **1 Цар** 10:1–13. Соломун се женио ван Израела, и његове жене су окренуле његово срце да се клања лажним боговима, **1 Цар** 11:1–8. Господ се разгневио на Соломуна, **1 Цар** 11:9–13. Умро је, **1 Цар** 11:43. Давид је прорицао о слави Соломунове владавине, **Пс** 72.

Соломун је примио многе жене и иноче, али неке нису дате од Господа, **УиЗ** 132:38 (Јаков 2:24).

Солуњани, посланице

Солуњанима. *Такође видети* Павле; Павлове посланице

Две књиге у Новом завету. Изворно су била писма које је Павле писао Солуњанима док је био у Коринту за време своје прве посете Европи око 50. год. н.е. Његово дело у Солуну је описано у Делима апостолским 17. Павле је желео да се врати у Солун али није могао да то учини (1 Сол 2:18). Зато је послао Тимотија да храбри обраћенике и извести га како су. Павле је писао прву посланицу као израз своје захвалности за Тимотијев повратак.

Прва посланица Солуњанима: Поглавље 1–2 садржи Павлове поздраве и његову молитву за свеце; у поглављима 3–5 дају се упутства о духовном расту, љубави, чедности, марљивости и другом доласку Исуса Христа.

Друга посланица Солуњанима: Поглавље 1 садржи молитву за свеце. У поглављу 2 се говори о надолазећем отпадништву. Поглавље 3 садржи Павлову молитву за успех јеванђеоског дела.

Сотона. *Видети* Ђаво

Софонија

Пророк из Старог завета који је живео за време владавине Јосије (639–608 год. п.н.е.).

Књига пророка Софоније: У поглављу 1 говори се о предстојећем дану који ће бити испуњен гневом и невољом. У поглављу 2 народ Израелов се опомиње да тежи праведности и кроткости. У поглављу 3 говори се о Другом доласку, када ће се сви народи окупити за битку. Господ ће, међутим, владати међу њима.

Спавати

Стање одмора у коме особа није активна и свесна. Господ је саветовао својим свецима да не спавају дуже него што је потребно (УиЗ 88:124). Спавање може да буде и симбол за духовну смрт (1 Кор 11:30; 2 Не 1:13) и за телесну смрт (Морм 9:13).

Спасење. *Такође видети* Благодат; Исус Христ; Откупити, откупљен, откупљење; План откупљења; Помирити, помирење; Смрт, духовна; Смрт, физичка; Узвишење

Бити спашен од физичке и духовне смрти. Сви људи биће спашени од физичке смрти благодаћу Божјом, преко смрти и васкрсења Исуса Христа. Сваки појединац може да буде спашен и од духовне смрти благодаћу Божјом, преко вере у Христа. Ова вера се манифестује у животу послушношћу законима и обредима јеванђеља и службом Христу.

Господ је видело моје и спасење моје, **Пс** 27:1. Он сам је стена моја и спасење моје, **Пс** 62:2.

Јеванђеље је моћ Божја на спасење,

Рим 1:16 (УиЗ 68:4). Градите спасење своје са дрхтањем, **Фил** 2:12. Бог вас је изабрао за спасење преко посвећења, **2 Сол** 2:13.

Спасење је бесплатно, **2 Не** 2:4.

Не постоји већи дар од дара спасења, **УиЗ** 6:13.

Исус Христ је једино име по коме ће спасење доћи, **Мојсије** 6:52 (Дела 4:10–12). Верујемо да се помирењем Христовим сав људски род може спасити, **ЧВ** 1:3.

Спасење деце: Сем ако не постанете као мала деца, нећете ући у царство небеско, **Мт** 18:3.

Мала деца, такође, имају вечни живот, **Мос** 15:25. Крштење мале деце је одвратност, и мала деца су жива у Христу због помирења, **Моро** 8:8–24.

Мала деца су откупљена преко Јединорођенца; Сотона их не може искушавати, **УиЗ** 29:46–47. Деца треба да се поучавају јеванђељу и крсте када наврше осам година, **УиЗ** 68:25–28. Мала деца су посвећена преко Исуса Христа, **УиЗ** 74:7. Људи посташе поново, у свом раном детињству, невини, **УиЗ** 93:38. Сва деца која умру пре него што дођу у доба урачунљивости спашена су у целестијалном царству, **УиЗ** 137:10.

Деца су чиста од постанка света, **Мојсије** 6:54.

Спасење деце. *Видети* Дете, деца; Спасење – Спасење деце

Спасење за мртве. *Такође видети* Књига сећања; План откупљења; Родословље; Спасење

Прилика за оне који су умрли а да нису примили спасоносне обреде јеванђеља да се ови обреди изврше за њих у храмовима од стране достојних живих чланова цркве. Мртви се поучавају јеванђељу у духовном свету и могу да прихвате обреде који се за њих врше у смртном телу.

Верни чланови цркве истражују и припремају породичну историју да би пронашли имена и датуме рођења предака како би спасоносни обреди могли бити извршени за њих.

Кажи сужњима, изађите, **Иса** 49:9 (Иса 24:22; 1 Не 21:9). Објављују слободу заробљенима, **Иса** 61:1 (Лк 4:18). Он ће обратити срце очева ка деци, **Мал** 4:5–6 (3 Не 25:5–6; УиЗ 110:13–16).

Мртви ће чути глас Сина Божјег, **Јн** 5:25. Зашто се онда они крсте за мртве, **1 Кор** 15:29. Христ је проповедао духовима у тамници, **1 Пет** 3:18–20. Зато се јеванђеље проповеда и онима који су мртви, **1 Пет** 4:6.

Син је посетио духове у тамници, **УиЗ** 76:73. Онда долази откупљење оних који су примили свој део у тој тамници, **УиЗ** 88:99. Базен за крштења не постоји на земљи, како би свеци моји били крштени за оне који су мртви, **УиЗ** 124:29. Сви они који умреше а који би примили јеванђеље биће наследници целестијалног царства, **УиЗ** 137:7–10. Син Божји се појави, проглашавајући слободу заробљенима који беху верни, **УиЗ** 138:18.

Сви духови који беху у тамници изађоше, **Мојсије** 7:57.

Спасење, план. *Видети* План откупљења

Спаситељ. *Такође видети* Исус Христ

Неко ко спашава. Исус Христ је, преко свог помирења, пружио откупљење и спасење целом људском роду. „Спаситељ“ је име и титула за Исуса Христа.

Господ је видело моје и спасење моје, **Пс** 27:1 (Изл 15:1–2; 2 Сам 22:2–3). Ја сам Господ; и осим мене нема спаситеља, **Иса** 43:11 (УиЗ 76:1).

Назови га Исус: јер ће спасити народ свој од њихових греха, **Мт** 1:21. Данас вам се роди Спаситељ, који је Христ Господ, **Лк** 2:11. Бог је тако љубио свет да је Јединородни син дошао да спаси људе, **Јн** 3:16–17. Нема другог имена сем Христовог којим би се човек могао спасити, **Дела** 4:10–12 (2 Не 25:20; Мос 3:17; 5:8; УиЗ 18:23; Мојсије 6:52).

Са неба очекујемо Спаситеља, Господа Исуса Христа, **Фил** 3:20. Отац посла Сина да буде Спаситељ света, **1 Јн** 4:14.

Господ подиже Месију, Спаситеља света, **1 Не** 10:4. Јагње Божје је Спаситељ света, **1 Не** 13:40. Доћи ће време када ће се знање о Спаситељу проширити на сваки народ, колено, језик и на све људе, **Мос** 3:20. Христ је морао да умре да би спасење дошло, **Хел** 14:15–16.

Оправдање и посвећење преко Господа су праведни и истинити, **УиЗ** 20:30–31. Ја сам Исус Христ, Спаситељ света, **УиЗ** 43:34.

Мој Јединорођенац је Спаситељ, **Мојсије** 1:6. Сви они који поверују у Сина и покају се за своје грехе, биће спашени, **Мојсије** 5:15.

Спремиште. *Такође видети* Добробит

Место на коме бискуп прима и чува посвећене приносе светаца последњих дана и дели их сиромашнима. Свако спремиште може да буде онолико велико или мало колико околности налажу. Верни свеци прилажу своје таленте, вештине, материјална и финансијска средства бискупу да се стара о сиромашнима у време потребе. Дакле, у спремишту могу да се налазе: списак доступних услуга, новац, храна или неке друге потрепштине. Бискуп је отправник спремишта и дистрибуира робу или услуге према потребама и како га упути Дух Господњи (УиЗ 42:29–36; 82:14–19).

Нека скупљају храну да се чува за седам година глади, **Пос** 41:34–36, 46–57. Донесите све десетке у спремиште, **Мал** 3:10 (3 Не 24:10).

Нека бискуп одреди место за спремиште у овој цркви, **УиЗ** 51:13. Вишак робе нека се дâ у спремиште моје, **УиЗ** 70:7–8. Свеци треба да организују и успоставе спремиште, **УиЗ** 78:1–4. Деца полажу право да се уздају у Господње спремиште ако њихови родитељи немају шта да им оставе, **УиЗ** 83:5.

Срећан, срећа. *Видети* Радост

Срце. *Такође видети* Поново рођен, рођен од Бога; Скрушено срце

Симбол ума и воље човечје и сликовито приказано, извор свих емоција и осећања.

Љуби Господа Бога свим срцем својим, **Понз** 6:5 (Понз 6:3–7; Мт 22:37; Лк 10:27; УиЗ 59:5). Господ је тражио човека по свом срцу, **1 Сам** 13:14. Човек гледа спољашњи изглед, али Господ гледа у срце, **1 Сам** 16:7. Онај који има неукаљане руке и чисто срце ће изаћи на гору Господњу и бити благословен, **Пс** 24:3–5 (2 Не 25:16). Како човек мисли у свом срцу, такав је он, **ПСол** 23:7. Илија ће окренути срца очева ка деци, и срца деце ка својим очевима, **Мал** 4:5–6 (Лк 1:17; УиЗ 2:2; 110:14–15; 138:47; ИЈС 1:38–39).

Благословени су они чистог срца, **Мт** 5:8 (3 Не 12:8). Човек износи добро и зло из свог срца, **Лк** 6:45.

Следите Сина пуном одлучношћу срца, **2 Не** 31:13. Родисте ли се духовно од Бога и доживесте ли снажну промену у свом срцу, **Алма** 5:14. Принесите за жртву Господу срце скрушено и дух раскајан, **3 Не** 9:20 (3 Не 12:19; Етер 4:15; Моро 6:2).

Рећи ћу ти у уму твоме и у срцу твоме, Светим Духом, **УиЗ** 8:2.

Срџба. *Такође видети* Љубав; Мрзети, мржња

Срџба је показатељ нарави. Господ је опоменуо своје свеце да обуздавају своју срџбу (Мт 5:22). Ни родитељи ни деца не треба да злостављају остале у породици. У Светим писмима, срџба је често сликовито представљена ватром (2 Не 15:25; УиЗ 1:13).

Кајин се веома расрди, и његово лице се промени, **Пос** 4:5. Господ је спор срдити се, и веома је милостив, **Пс** 145:8. Одговор благ утишава гнев, **ПСол** 15:1. Човек који је гневан

распирује свађу, али онај који је спор срдити се утишава свађу, **ПСол** 15:18 (ПСол 14:29). Имена свога ради одгодићу срџбу своју, **Иса** 48:9. Пружах руке своје народу који ме непрестано изазива на срџбу, **Иса** 65:2–3.

Ако те ико удари по десном образу, окрени му и други, **Мт** 5:39. Ви очеви, не подстичите на гнев своју децу, **Еф** 6:4.

Зато што вам рекох истину, срдите се на мене, **Мос** 13:4. Походићу овај народ у срџби својој, **Алма** 8:29.

Ни против кога се његов гнев не распаљује осим оних који не признају његову руку у свему, **УиЗ** 59:21. Ја, Господ, срдит сам на опаке, **УиЗ** 63:32.

Стандардна дела. *Видети* Канон

Старешина. *Такође видети* Мелхиседеково свештенство; Свештенство

Израз *старешина* се користи на различите начине у Библији. У Старом завету се често односи на најстарије људе у племену, којима су често били поверени послови вођства (Пос 50:7; ИНа 20:4; Рута 4:2; Мт 15:2). Њихова старост и искуство су учинили да њихов савет буде драгоцен. Њихов положај није обавезно био и позив у свештенству.

У време Старог завета такође су постојале старешине заређене у Мелхиседеково свештенство (Изл 24:9–11). У Новом завету, помињу се старешине као носиоци свештеничке службе у цркви (Јак 5:14–15). Међу Нефијцима је такође било старешина заређених у свештенство (Алма 4:7, 16; Моро 3:1). У овом раздобљу, Џозеф Смит и Оливер Каудери су биле прве старешине које су заређене (УиЗ 20:2–3).

Старешина је сада назив који се даје свим носиоцима Мелхиседековог свештенства. На пример, мушким мисионарима се обраћају као старешинама. Такође, апостол је старешина, и прикладно је да се члановима Већа дванаесторице и Већа седамдесеторице обраћају на овај начин (УиЗ 20:38; 1 Пет 5:1). Дужности заређених старешина цркве данас су дате у откривењима последњих дана (УиЗ 20:38–45; 42:44; 46:2; 107:12).

Мојсије је писао свим старешинама Израеловим, **Понз** 31:9.

Варнава је послао помоћ старешинама цркве, **Дела** 11:30. Старешине су заређене у свакој цркви, **Дела** 14:23 (Тит 1:5). Позовите старешине да се моле над болеснима, **Јак** 5:14.

Старешине су заређене полагањем руку, **Алма** 6:1.

Старешине треба да благосиљају децу, **УиЗ** 20:70. Старешине треба да воде састанке Светим Духом, **УиЗ** 46:2. Старешине треба да дају извештај о свом управљању, **УиЗ** 72:5. Старешине треба да проповедају јеванђеље народима, **УиЗ** 133:8.

Стари завет. *Такође видети* Библија; Петокњижје; Света писма

Записи древних пророка који су деловали под утицајем Светог Духа и који су током многих векова сведочили о Христу и Његовој будућој служби. Садржи и запис о историји Аврама и његовог потомства, почевши с Аврамом, и савез, или *завет* који је Господ учинио са Аврамом и његовим потомством.

Првих пет књига у Старом завету написао је Мојсије. То су књига постања, књига изласка, књига левитска, књига бројева, и књига поновљених закона. Књига постања се односи на порекло земље, људског рода, језика, раса, и на почетак дома Израеловог.

Књиге из историје говоре о догађајима у Израелу. Ове књиге су књига Исуса Навина, књиге о судијама, књига о Рути, 1. и 2. књига Самуилова, 1. и 2. књига о царевима, 1. и 2. књига дневника, књига Јездрина, књига Немијина и књига о Јестири.

У поетским књигама су записане неке мудрости и књижевна дела пророка. То су, књига о Јову, псалми

Давидови, приче Соломунове, књига проповедникова, песма над песмама, и плач Јеремијин.

Пророци су упозоравали Израел на његове грехе и сведочили о благословима који долазе кроз послушност. Прорицали су о доласку Христа, који ће извршити помирење за грехе оних који се покају, који приме обреде, и живе по јеванђељу. Књиге по именима пророка су Исаија, Јеремија, Језекиљ, Данило, Осија, Јоило, Амос, Авдија, Јона, Михеј, Наум, Авакум, Софонија, Агеј, Захарија, Малахија.

Већина старозаветних књига је писана на јеврејском. Неколико записа садрже арамејски, сродан језик.

Створитељ. *Видети* Исус Христ; Створити, стварање

Створити, стварање. *Такође видети* Духовно стварање; Земља; Исус Христ; Почетак; Шабат

Организовати. Бог је, делујући преко свог Сина, Исуса Христа, организовао твари у природи да би обликовао небеса и земљу. Небески Отац и Исус су створили човека по свом обличју (Мојсије 2:26–27).

У почетку створи Бог небо и земљу, **Пос** 1:1. Начинимо човека по обличју своме, **Пос** 1:26 (Мојсије 2:26–27; Авр 4:26).

Све је начињено од њега, **Јн** 1:3, 10. Преко Њега све што је на небу беше створено, **Кол** 1:16 (Мос 3:8; Хел 14:12). Бог је створио свет преко Сина свога, **Јев** 1:2.

Човек је створен на почетку, **Мос** 7:27. Створих небеса и земљу и све што је на њима, **3 Не** 9:15 (Морм 9:11, 17). Сви људи у почетку беху створени по обличју моме, **Етер** 3:15.

Исус Христ створи небеса и земљу, **УиЗ** 14:9. Он створи човека, мушко и женско, по свом обличју, **УиЗ** 20:18.

Светове безбројне ја створих, **Мојсије** 1:33. По свом Јединорођенцу створих небо, **Мојсије** 2:1. Ја, Господ Бог, створих све духовно пре него што беше у природном облику на лицу земаљском, **Мојсије** 3:5. Милиони земаља као што је ова не би биле ни почетак броја творевина твојих, **Мојсије** 7:30. Богови уредише и обликоваше небеса, **Авр** 4:1.

Стена. *Такође видети* Исус Христ; Јеванђеље; Откривење

Симболично, Исус Христ и Његово јеванђеље, који су чврст темељ и подршка (УиЗ 11:24; 33:12–13). Реч *стена* се може односити и на откривење, по коме Бог обзнањује своје јеванђеље човеку (Мт 16:15–18).

Он је стена, Његово је дело савршено, **Понз** 32:4. Господ је стена моја; у њега ћу се уздати, **2 Сам** 22:2–3. Камен је одваљен без руку, **Дан** 2:34–35.

Утемељена је на стени, **Мт** 7:25 (3 Не 14:25). Исус Христ је стена коју држаше за ништавну, **Дела** 4:10–11. Та стена беше Христ, **1 Кор** 10:1–4 (Изл 17:6).

Онај који је на стени сазидан прима истину, **2 Не** 28:28. Јевреји ће одбацити камен [Христа] на ком су могли градити, **Јаков** 4:15–17. То је стена, Откупитељ наш на којој морате сазидати темељ, **Хел** 5:12. Ко год гради на Христовом учењу, гради на стени и неће пасти када дођу поплаве, **3 Не** 11:39–40 (Мт 7:24–27; 3 Не 18:12–13). Мудар човек гради своју кућу на стени, **3 Не** 14:24.

Уколико сте сазидани на стени мојој, земља и пакао не могу надвладати, **УиЗ** 6:34. Онај који гради на овој стени никада неће пропасти, **УиЗ** 50:44.

Ја сам Месија, Цар сионски, Стена небеска, **Мојсије** 7:53.

Степени славе. *Такође видети* Телестијална слава; Терестријална слава; Целестијална слава

Различита царства на небу. На последњем суду, сви ће баштинити вечно боравиште у посебном царству славе, осим оних који су синови пропасти.

Исус рече: Много је станова у кући

оца мојега, **Јн** 14:2 (Етер 12:32). Једна је слава сунцу, а друга месецу, и друга звездама, **1 Кор** 15:40–41. Павле је био однесен до трећег неба, **2 Кор** 12:2.

Постоји место вечне казне и у коме нема славе, **УиЗ** 76:30–38, 43–45. Постоје три степена славе, **УиЗ** 76:50–113; 88:20–32.

Стефан

Стефан је био мученик зарад Господа и Његове цркве у време Новог завета. Његово проповедање наговештава и вероватно има утицај на велико дело Павла, који је био присутан када је Стефан себе бранио пред скупштином (Дела 8:1; 22:20).

Стефан је био један од седморице одређених да помажу Дванаесторици апостола, **Дела** 6:1–8. Стефан је чинио многа чуда и чудесна дела, **Дела** 6:8. Стефан је увучен у препирку са Јеврејима, **Дела** 6:9–10. Изнете су оптужбе против њега и суђено му је пред скупштином, **Дела** 6:11–15. Стефан је изнео своју одбрану, **Дела** 7:2–53. Испуниви се Светим Духом, он виде Оца и Сина у виђењу, **Дела** 7:55–56. Стефан је убијен као мученик због свог сведочанства, **Дела** 7:54–60.

Страх, бојати се. *Такође видети* Вера; Дубоко поштовање; Храброст, храбар

Страх може да има два значења: (1) имати страх од Бога значи осећати наклоност и дубоко поштовање према Њему и слушати Његове заповести; (2) имати страх од човека, смртних опасности, бола, и злога значи плашити се и стрепети од тога.

Страх од Бога: Заиста нема страха Божјега у овом месту, **Пос** 20:11. Бој се Господа Бога свога, **Понз** 6:13 (ИНа 24:14; 1 Сам 12:24). Служите Господу са страхом, **Пс** 2:11. Страх Господњи је почетак мудрости, **Пс** 111:10. Бој се Бога и уклони се од зла, **ПСол** 3:7. Биће добро онима који се боје Бога, **Проп** 8:12.

Градите спасење своје са страхом и дрхтањем, **Фил** 2:12. Бојте се Бога и дајте Му славу, **Отк** 14:7 (УиЗ 88:104).

Пророци су непрестано подсећали народ да се држе у страху од Господа, **Енос** 1:23. Алма и синови Мојсијини попадаше на земљу, јер их обузе страх од Господа, **Алма** 36:7. Трудите се око спасења вашег са страхом и дрхтањем, **Морм** 9:27.

Оне који ме се не боје узнемирићу, и учинићу да се тресу, **УиЗ** 10:56. Онај који ме се буде бојао ишчекиваће знаке доласка Сина Човечјег, **УиЗ** 45:39.

Страх од човека: Не бој се , јер сам са тобом, **Пос** 26:24 (Иса 41:10). Господ је с нама. Не бојте их се, **Бр** 14:9. Не бој се, јер је више наших него његових, **2 Цар** 6:16. Не бојим се шта ће ми тело учинити, **Пс** 56:4. Не бојте се понижења људског, **Иса** 51:7 (2 Не 8:7).

Бог нам не даде духа страха, **2 Тим** 1:7. Савршена љубав изгони страх, **1 Јн** 4:18 (Моро 8:16).

Синови Хеламанови се нису бојали смрти, **Алма** 56:46–48. Страх од смрти испуњава груди опаких, **Морм** 6:7. Не бој се онога шта човек може да учини, **Моро** 8:16.

Није требало да се бојиш човека више него Бога, **УиЗ** 3:7 (УиЗ 30:1, 11; 122:9). Не бојте се да добро чините, **УиЗ** 6:33. Ко год припада цркви мојој не треба да се боји, **УиЗ** 10:55. Ако будете припремљени нећете се бојати, **УиЗ** 38:30. Лишите се страха, **УиЗ** 67:10. Орасположите се, и не бојте се, јер ја Господ сам са вама, **УиЗ** 68:6. Не бојте се својих непријатеља, **УиЗ** 136:17.

Стрпљење. *Такође видети* Истрајати; Кротак, кроткост

Истрајавање у мирноћи; способност да се истраје у невољи, приликом увреде или учињене неправде без жалбе или освете.

Ослони се на Господа, и стрпљиво

га чекај, **Пс** 37:7–8. Онај који је спор на гнев, великог је разума, **ПСол** 14:29.

У стрпљењу владајте душама својим, **Лк** 21:19. Имамо наду кроз стрпљење и утеху у Светим писмима, **Рим** 15:4. Будите следбеници оних који вером и стрпљењем баштине обећања, **Јев** 6:12–15. Нека стрпљење савршено дело има, да бисте били савршени и цели, **Јак** 1:2–4. О стрпљењу Јововом чусте, **Јак** 5:11.

Они се весело и са стрпљењем покорише свој вољи Господњој, **Мос** 24:15. Ти са стрпљењем поднесе све то јер Господ беше са тобом, **Алма** 38:4–5.

Будите и даље стрпљиви док не постанете савршени, **УиЗ** 67:13.

Суд, последњи. *Такође видети* Исус Христ – Судија; Осудити, осуда; Судити, суд

Последњи суд који ће се догодити након васкрсења. Бог, преко Исуса Христа, судиће свакој особи како би одредио вечну славу коју ће она примити. Овај суд биће заснован на послушности сваке особе Божјим заповестима, укључујући и помирбену жртву Исуса Христа.

Отац је поверио сав суд Сину, **Јн** 5:22. Сви ћемо стати пред судијску столицу Христову, **Рим** 14:10. Мртвима је суђено по ономе што је записано, **Отк** 20:12 (УиЗ 128:6–7).

За сва дела своја пред суд ћеш бити изведен, **1 Не** 10:20. Дванаесторица апостола и дванаест нефијских ученика ће судити Израелу, **1 Не** 12:9–10 (УиЗ 29:12). Сви се морају појавити пред судијском столицом Свеца Израеловог, **2 Не** 9:15. Припремите душе своје за тај славан дан, **2 Не** 9:46. Можете ли замислити себе пред судом Божјим, **Алма** 5:17–25. Исус Христ ће стати да суди свету, **3 Не** 27:16.

Господ ће сићи с проклетством на суд онима који су безбожни, **УиЗ** 133:2.

Судије, Књига о судијама

Књига у Старом завету. Књига о судијама говори о Израелу у доба после смрти Исуса Навина па до рођења Самуила.

Поглавља 1–3 су увод у целу Књигу о судијама. Она објашњавају да пошто Израелци нису истерали своје непријатеље (Суд 1:16–35), морају трпети последице као што су: губитак вере, бракови са неверницима, и идолопоклонство. Поглавља 4–5 говоре о искуствима Деворе и Варака, који су избавили Израел из руку Хананаца. У поглављима 6–8 се налазе Гедеонова искуства јачања вере, кога је Господ благословио да избави Израел из руку Мадијанаца. У поглављима 9–12, неколицина људи служе као судије у Израелу за време док је већина Израелаца била у отпадништву и док је вођена од стране страних владара. Поглавља 13–16 говоре о доласку и паду последњег судије, Самсона. Последња поглавља, 17–21, се могу описати као додатак који открива дубине Израеловог греха.

Судити, суд. *Такође видети* Исус Христ – Судија; Осудити, осуда; Суд, последњи

Проценити понашање у односу на начела јеванђеља; донети одлуку; распознати добро и зло.

Мојсије је седео и судио народу, **Изл** 18:13. У праведности ћеш судити ближњему својему, **Лев** 19:15.

Не судите, да вам се не би судило, **Мт** 7:1 (ПЈС, Мт 7:1–2; Лк 6:37; 3 Не 14:1). Онима који сагрешише у закону, биће суђено по закону, **Рим** 2:12. Свеци ће судити свету, **1 Кор** 6:2–3.

Син Вечног Бога беше осуђен од света, **1 Не** 11:32. Дванаесторица апостола Јагњетових ће судити дванаест племена Израелових, **1 Не** 12:9 (УиЗ 29:12). Смрт, пакао, ђаво, и све оно што они зграбе морају стати на суд, **2 Не** 28:23 (1 Не 15:33). Будете ли судили човеку који вам се молбом обраћа због иметка вашег, колико ли ће праведнија бити ваша осуда што задржасте

иметак свој, **Мос** 4:22. Људима ће бити суђено по делима њиховим, **Алма** 41:3. Суди праведно, и правда ће се поново у теби обновити, **Алма** 41:14. По књигама које ће бити написане, судиће се свету, **3 Не** 27:23–26 (Отк 20:12). Остатку овог народа судиће дванаесторица коју Исус изабра у овој земљи, **Морм** 3:18–20. Мормон је објаснио пут до суда између добра и зла, **Моро** 7:14–18.

Уздај се у Духа који наводи да се суди праведно, **УиЗ** 11:12. Треба да кажете у својим срцима – нека Бог пресуди између мене и тебе, **УиЗ** 64:11. Господња црква ће судити народима, **УиЗ** 64:37–38. Син је посетио духове у тамници како би им било суђено као људима у телу, **УиЗ** 76:73 (1 Пет 4:6). Бискуп ће бити општи судија, **УиЗ** 107:72–74. Господ ће судити свима према делима њиховим, према жељама срца њихових, **УиЗ** 137:9.

Сужањство. *Такође видети* Слободан, слобода

Бити у телесном и духовном ропству.

Дом Израелов је заробљен због свог безакоња, **Јез** 39:23.

Ко у ропство води, биће у ропство одведен, **Отк** 13:10.

Опаки ће бити бацани у сужањство ђаволово, **1 Не** 14:4, 7. Људи су слободни да одаберу слободу и вечни живот или сужањство и смрт, **2 Не** 2:27. Воља телесна даје духу ђаволовом моћ да потчини, **2 Не** 2:29. Сачувасте ли довољно у сећање сужањство очева својих, **Алма** 5:5–6. Оне који отврдну срца своја ђаво заробљава, **Алма** 12:11. Бдите и молите се увек, да вас ђаво не би искушао, и засужњене повео за собом, **3 Не** 18:15.

Супротност. *Видети* Недаћа

Табернакул. *Такође видети* Заветни ковчег; Светиња над светињама; Храм, дом Господњи

Дом Господњи, средиште богослужења Израелаца за време изласка из Египта. Табернакул је уствари био преносиви храм и могао се расклопити и поново склопити. Деца Израелова су користила табернакул све док није сграђен Соломунов храм (УиЗ 124:38).

Бог је открио Мојсију узорак за табернакул (Изл 26–27), и деца Израелова су га изградила по том узорку (Изл 35–40). Када је табернакул био готов , облак је прекрио шатор, и слава Господња је испунила табернакул (Изл 40:33–34). Облак је био знак Божјег присуства. Ноћу се појављивао огањ. Када је облак стајао над шатором, деца Израелова би боравила на том месту. Када би се померио, они би се селили са њим (Изл 40:36–38; Бр 9:17–18). Деца Израелова носила су табернакул са собом за време лутања пустињом и при свом освајању земље хананске. Након тог освајања, табернакул је смештен у Силому, месту које је Господ изабрао (ИНа 18:1). Након што су деца Израелова изградила Соломунов храм, табернакул је у потпуности нестао из историје.

Господ и Исаија су користили табернакул као симбол градова Сиона и Јерусалима у време другог Господњег доласка (Иса 33:20; Мојсије 7:62).

Тајне Божје

Тајне Божје су духовне истине познате само преко откривења. Бог открива своје тајне онима који су послушни јеванђељу. Неке од тајни Божјих тек треба да се открију.

Вама је дато да знате тајне царства небеског, **Мт** 13:11. Ако разумем све тајне а немам милосрђа, ништа сам, **1 Кор** 13:2.

Нефи је имао велико знање о тајнама Божјим, **1 Не** 1:1. Многима је дато да знају тајне Божје, **Алма** 12:9. Таквоме се даје да сазна тајне Божје, **Алма** 26:22. Те тајне ми још нису у потпуности обзнањене, **Алма** 37:11. Много

је тајни које нико не зна осим самог Бога, **Алма** 40:3.

Како ли је велика тајна побожности, **УиЗ** 19:10. Будете ли искали, примићете откривење и знаћете тајне царства, **УиЗ** 42:61, 65 (1 Кор 2:7, 11–14). Ономе који држи заповести даће се тајне царства, **УиЗ** 63:23. Њима ћу открити све тајне, **УиЗ** 76:7. Више свештенство држи кључ тајни, **УиЗ** 84:19. При свом доласку Господ ће открити оно скривено што човек не знаде, **УиЗ** 101:32–33. Мелхиседеково свештенство има повластицу да прима тајне царства, **УиЗ** 107:19.

Тајни савези. *Такође видети* Гадијантонови разбојници; Кајин

Организација људи везаних заклетвом да ће спроводити зле намере групе.

Отац лажи подстиче децу човечју на тајне савезе, **2 Не** 9:9. Морам свакако уништити тајна дела таме, **2 Не** 10:15. Судови Божји се оборише на ове извршиоце тајних савеза, **Алма** 37:30. Гадијантон доведе до скоро потпуног уништења народа Нефијевог, **Хел** 2:4–13. Сотона усади то у срца људи да склапају тајне заклетве и завете, **Хел** 6:21–31. Господ не делује путем тајних савеза, **Етер** 8:19. Народи који подржавају тајне савезе биће уништени, **Етер** 8:22–23. Они одбацише све речи пророка, због тајне дружине своје, **Етер** 11:22.

Од дана Кајинових, постојао је тајни савез, **Мојсије** 5:51.

Талант

Древна мера за тежину или сума новца која је била велике вредности. Служио је и као симбол нечега од велике вредности, као што је јеванђеље Исуса Христа (Мт 25:14–29; Етер 12:35; УиЗ 60:2, 13).

Тама, духовна. *Такође видети* Опак, опакост

Опакост или незнање о ономе што је духовно.

Тешко онима који од таме светлост праве, **Иса** 5:20 (2 Не 15:20). Тама ће прекрити земљу, а голема тама људе, **Иса** 60:2.

Исус ће обасјати оне што седе у тами, **Лк** 1:79. Светлост која светли у тами, а тама је не схвата, **Јн** 1:5 (УиЗ 45:7). Одбацимо сва дела таме и ставимо на себе оклоп светлости, **Рим** 13:12. Не удружујте се са неплодним делима таме, **Еф** 5:8–11.

Зато што не иштете, нисте на светло изведени него морате страдати у тами, **2 Не** 32:4. Сотона шири дела таме, **Хел** 6:28–31.

Моћи таме превладавају на земљи, **УиЗ** 38:8, 11–12. Цели свет уздише у тами и у греху, **УиЗ** 84:49–54. Ако је око ваше упрто на славу моју, таме у вама неће бити, **УиЗ** 88:67.

Дела таме почеше да преовладавају међу свим синовима човечјим, **Мојсије** 5:55.

Тама, најкрајња. *Видети* Ђаво; Пакао; Синови пропасти; Смрт, духовна

Теанкум

Велики нефијски војсковођа у Мормоновој књизи (Алма 50:35; 51–52; 61–62).

Тејлор, Џон

Трећи председник Цркве Исуса Христа светаца последњих дана.

Био је позван у Савет дванаесторице, **УиЗ** 118:6 (УиЗ 124:128–129). Био је рањен приликом мучеништва, **УиЗ** 135:2. Био је један од моћних које је Џозеф Ф. Смит видео у духовном свету, **УиЗ** 138:53–56.

Телесан. *Такође видети* Пад Адама и Еве; Природан човек; Чулан, чулност

Нешто што није духовно; ова реч посебно може имати значење као нешто смртно и временско (УиЗ 67:10) или световно, похотно и чулно (Мос 16:10–12).

Бити телесном наклоњен је смрт, **2 Не** 9:39. Ђаво уљуљкује људе у телесној сигурности, **2 Не** 28:21. Видели су себе у сопственом телесном стању, **Мос** 4:2. Онај који истраје у својој телесној природи остаје у свом палом стању, **Мос** 16:5. Сви се морају од Бога родити, измењени из свог телесног и палог стања, **Мос** 27:25. Људски род постаде телесан, чулан и ђаволски, **Алма** 42:10.

Они који следе сопствену вољу и телесне жеље морају пасти, **УиЗ** 3:4. Човек не може видети Бога телесним умом, **УиЗ** 67:10–12.

Људи почеше бити телесни, чулни и ђаволски, **Мојсије** 5:13; 6:49.

Телестијална слава. *Такође видети* Степени славе

Најнижи од три степена славе у коме ће људи боравити након Последњег суда.

Павле је видео славу звезда, **1 Кор** 15:40–41.

Џозеф Смит и Сидни Ригдон су видели телестијалну славу, **УиЗ** 76:81–90. Становници телестијалног света били су безбројни као звезде, **УиЗ** 76:109–112. Онај који не може да се придржава закона телестијалног царства не може поднети телестијалну славу, **УиЗ** 88:24, 31, 38.

Тело. *Такође видети* Васкрсење; Душа; Природан човек; Смрт, физичка; Смртан, смртност; Телесан

Тело има неколико значења: (1) меко ткиво од којег су сачињена тела људи, животиња, птица или риба; (2) смртност; (3) физичка или телесна природа човека; (4) смртни, телесни склоп од меса и костију створен по обличју Божјем спојен с духом да би се начинила жива особа. Природна тела свих људи биће у вечности сједињени са својим духовима приликом васкрсења. Света писма понекад упућују на то да тело и дух заједно спојени чине душу (Пос 2:7; УиЗ 88:15; Мојсије 3:7, 9, 19; Авр 5:7).

Телесно ткиво: Животиње ће вам бити за јело, **Пос** 9:3. Животиње не треба да се убијају беспотребно, ПЦС, Пос 9:10–11 (УиЗ 49:21).

Животиње и птице су за човека, да се једу и користе за одећу, **УиЗ** 49:18–19 (УиЗ 59:16–20). Треба да једемо месо умерено, **УиЗ** 89:12–15.

Смртност: Исус је Јединорођенац Очев у смртности, **Јн** 1:14 (Мос 15:1–3).

Телесна природа човекова: Проклет је човек који тело себи ставља за мишицу, **Јер** 17:5.

Дух је срчан али је тело слабо, **Мк** 14:38. Пожуде телесне нису од Оца, **1 Јн** 2:16.

Нефи тугује због тела свога и безакоња свога, **2 Не** 4:17–18, 34. Не мирите се са ђаволом и телом, **2 Не** 10:24.

Смртно, физичко тело: Господ Бог је обликовао човека од праха земаљскога, **Пос** 2:7.

Опипајте ме и видите, јер дух тело и кости нема, **Лк** 24:39. Ја кротим своје тело и доводим га у стање потчињености, **1 Кор** 9:27. Постоји тело телесно, и постоји тело духовно, **1 Кор** 15:44. Тело без духа је мртво, **Јак** 2:26.

Смртно тело ће устати у бесмртно тело, **Алма** 11:43–45. Сваки део тела ће се обновити, **Алма** 41:2. Исус је показао своје васкрсло тело Нефијцима, **3 Не** 10:18–19; 11:13–15.

Отац има тело од меса и костију опипљиво као и човечје; Син исто тако, **УиЗ** 130:22.

Адам је постао прво тело, **Мојсије** 3:7. Бог је створио мушко и женско по обличју сопственог тела, **Мојсије** 6:9 (Пос 9:6).

Терестријална слава. *Такође видети* Степени славе

Други од три степена славе у коме ће људи боравити након Последњег суда.

Павле је видео терестријалну славу

коју је упоредио са славом месеца, **1 Кор** 15:40–41.

Џозеф Смит и Сидни Ригдон су видели терестријалну славу, **УиЗ** 76:71–80. Слава терестријална надмашује у свему телестијалну, **УиЗ** 76:91. Онај који не може да се придржава закона терестријалног царства не може поднети терестријалну славу, **УиЗ** 88:23, 30, 38.

Тимотије. *Такође видети* Павле

У Новом завету, млади Павлов мисионарски сарадник за време Павлове службе (Дела 16:1–3; 2 Тим 1:1–5); син оца Грка и мајке Јеврејке; живео је са родитељима у Листри.

Павле је говорио о Тимотију као свом „сину у вери" (1 Тим 1:2, 18; 2 Тим 1:2). Тимотије је вероватно био најспособнији Павлов помоћник и особа од највише поверења (Фил 2:19–23).

Тимотије, посланице Тимотију. *Такође видети* Павле; Павлове посланице; Тимотије

Две књиге у Новом завету. Обе су изворно биле писма која је Павле написао Тимотију.

Прва посланица Тимотију: Павле је писао своју прву посланицу након што је први пут био у затвору. Оставио је Тимотија у Ефесу, са намером да се касније врати (1 Тим 3:14). Ипак, Павле је осетио да би могао да касни, па је писао Тимотију, вероватно из Македоније (1 Тим 1:3), да би га саветовао и охрабрио у извршавању његове дужности.

Поглавље 1 садржи Павлове поздраве а и његова упутства за безумне шпекулације које су се појавиле у цркви. У поглављима 2–3 дају се усмерења о јавном богоштовљу и о особинама служитеља и о њиховом вођству. Поглавља 4–5 садрже опис отпадништва последњих дана и савет Тимотију како да служи онима које води. Поглавље 6 је опомена да се докаже верност и да се избегавају световна богатства.

Друга посланица Тимотију: Павле је писао друго писмо за време свог другог боравка у затвору, непосредно пре него што је убијен као мученик. Садржи апостолове последње речи и показује изузетну храброст и поверење са којима се суочио са смрћу.

Поглавље1 садржи Павлове поздраве и заповести Тимотију. У поглављима 2–3 дају се различита упозорења и упутства, са позивом на суочавање са надолазећим опасностима. Поглавље 4 је порука Павловим пријатељима, која садржи савет како да се носе са отпадницима.

Тит. *Такође видети* Павле; Павлове посланице; Тит, посланица Титу

У Новом завету, грчки обраћеник који је са Павлом путовао у Јерусалим а касније је постао мисионар (Гал 2:1–4; 2 Тим 4:10). Тит је предао Павлову прву посланицу свецима у Коринту (2 Кор 7:5–8, 13–15).

Тит, посланица Титу. *Такође видети* Павле; Павлове посланице; Тит

Док је Павле био привремено на слободи из римског затвора, написао је посланицу Титу, који је био на Криту. Писмо се углавном односи на питања унутрашње дисциплине и организације цркве.

Поглавље 1 садржи Павлове поздраве као и упутства и опште услове да би се постао бискуп. Поглавља 2–3 садрже општа учења и личне поруке Титу о поступању према одређеним групама у цркви на Криту. Павле охрабрује свеце да превазиђу изопаченост, да буду разборити и верни, и да одржавају добра дела.

Тома

У Новом завету, један од прве Дванаесторице апостола коју је Господ изабрао за време његове службе у смртном телу (Мт 10:2–3; Јн 14:5). На грчком се називао Дидимус (Јн 20:24–29; 21:2). Иако је Тома сумњао у Исусово

васкрсење све док није лично видео Господа, чврстина његовог карактера је утицала да буде вољан да се суочи с прогоном и смрћу уз свог Господа (Јн 11:16; 20:19–25).

Тројица нефијских ученика. *Такође видети* Нефијци; Пренесена бића; Ученик

Тројица Христових изабраних ученика Нефијаца о којима се говори у Мормоновој књизи.

Господ је подарио овим ученицима исти благослов који је подарио Јовану љубљеном – да остане на земљи да приводи душе Христу све док Господ не дође поново. Били су пренесени како не би осетили бол и не би умрли (3 Не 28).

Христ је услишио жељу тројице ученика да остану до Његовог доласка, **3 Не** 28:1–9. Они неће никада осећати смртни бол или жалост, **3 Не** 28:7–9. Имаће пунину радости, **3 Не** 28:10. Они беху на небо привремено понесени, **3 Не** 28:13–17. Они служаху народу и истрајаваху под прогоном, **3 Не** 28:18–23. Они служаху Мормону, **3 Не** 28:24–26 (Морм 8:10–11). Они ће служити нејеврејима, Јеврејима, расејаним племенима, и свим народима, **3 Не** 28:27–29. Сотона нема моћи над њима, **3 Не** 28:39.

Убиство. *Такође видети* Кајин; Смртна казна

Свесно и неоправдано одузимање људског живота. Убиство је грех који се осуђивао од најранијих времена (Пос 4:1–12; Мојсије 5:18–41).

Ко год пролије крв човечју, човек ће пролити крв његову, **Пос** 9:6 (ПЦС, Пос 9:12–13; Изл 21:12; Алма 34:12). Не убиј, **Изл** 20:13 (Понз 5:17; Мт 5:21–22; Мос 13:21; УиЗ 59:6).

Исус рече, да не убијеш, **Мт** 19:18. Убице ће имати свој удео у другој смрти, **Отк** 21:8.

Убице сте у срцима својим, **1 Не** 17:44. Јао убици који промишљено убија, **2 Не** 9:35. Бог заповеди да људи не убијају, **2 Не** 26:32. Убиство је одвратност Господу, **Алма** 39:5–6.

Онај који убије неће имати опроштај, **УиЗ** 42:18. Ко год убије биће предат законима земље, **УиЗ** 42:79.

Убити. *Видети* Смртна казна; Убиство

Увредити

Прекршити божански закон, згрешити, или изазвати нелагодност или повредити; такође наљутити и узнемирити.

Увређеног брата је теже победити него јаки град, **ПСол** 18:19.

Ако те твоје десно око саблажњава, ископај га, **Мт** 5:29. Ко год увреди једног од ових малих који верују у мене, боље би му било да се утопио у мору, **Мт** 18:6 (УиЗ 121:19–22).

Ако те твој брат или сестра увреди и призна, измирите се, **УиЗ** 42:88. Ни у чему човек не вређа Бога, осим оних који не признају његову руку, и не послушају његове заповести, **УиЗ** 59:21.

Угаони камен. *Такође видети* Исус Христ

Главни камен који чини угао на темељу зграде. Исус Христ је назван каменом од угла (Еф 2:20).

Камен који зидари одбацише поста главни камен од угла, **Пс** 118:22 (Мт 21:42–44; Мк 12:10; Лк 20:17; Дела 4:10–12).

Јевреји су одбацили угаони камен, **Јаков** 4:15–17.

Удовица. *Такође видети* Добробит

Жена чији је муж умро и која се није поново удала.

Сирочад и удовице ће доћи и јести, **Понз** 14:29.

Ова сиромашна удовица метну све што је имала, **Мк** 12:41–44. Посећивати

сирочад и удовице у невољама њиховим, **Јак** 1:27.

Господ ће бити спреман сведок против оних који угњетавају удовице, **3 Не** 24:5 (Зах 7:10).

Удовице и сирочад треба да се издржавају, **УиЗ** 83:6 (УиЗ 136:8).

Удружења. *Видети* Тајни савези

Узвишење. *Такође видети* Вечни живот; Круна; Помирити, помирење; Целестијална слава; Човек, људи – Човек, могућност да постане као Небески Отац

Највише стање среће и славе у целестијалном царству.

У присуству твом је пунина радости, **Пс** 16:11.

Они су богови, и то синови Божји – стога, све је њихово, **УиЗ** 76:58–59. Свеци ће примити своју баштину и бити изједначени са Њим, **УиЗ** 88:107. Ови анђели се не придржаваху закона мога; стога остају одвојени и сами, без узвишења, **УиЗ** 132:17. Човек и жена се морају венчати по Божјем закону да би добили узвишење, **УиЗ** 132:19–20. Тесна су врата и узан је пут који води ка узвишењу, **УиЗ** 132:22–23. Аврам, Исак и Јаков уђоше у своје узвишење, **УиЗ** 132:29, 37. Печатим на теби твоје узвишење, **УиЗ** 132:49.

Уздање. *Такође видети* Вера; Поверење

Ослонити се или имати поверење у некога или нешто. У духовном смислу, уздање укључује ослањање на Бога и Његовог Духа.

Да ме и убије, опет ћу се уздати у Њега, **Јов** 13:15. Уздај се у Господа свим срцем својим, **ПСол** 3:5. Бог избавља слуге своје које се уздају у Њега, **Дан** 3:19–28.

У Тебе ћу се уздати заувек, **2 Не** 4:34. Радујте се и уздање своје ослоните на Бога, **Мос** 7:19. Ко год своје уздање ослања на Бога биће уздигнут у последњи дан, **Мос** 23:22. Ко год на Бога ослони уздање своје биће подржан у тешкоћама својим, **Алма** 36:3, 27.

Не уздај се у мишицу телесну, **УиЗ** 1:19. Уздај се у тог Духа који наводи да се чини добро, **УиЗ** 11:12. Нека се узда у мене и неће бити постиђен, **УиЗ** 84:116.

Узорак

Образац који нека особа може да следи да би добила извесан резултат. У Светим писмима, *узорак* обично означава пример било живљења одређеним животом, или изградње нечега.

Господ је заповедио Израелу да гради табернакул према узорку показаном Мојсију, **Изл** 25. Давид је дао Соломуну узорак за изградњу храма, **1 Дн** 28:11–13.

У мени Исус Христ може показати узорак онима који ће у Њега веровати, **1 Тим** 1:16.

Даћу вам узорак у свему, да не бисте били обманути, **УиЗ** 52:14.

Уједињени ред. *Такође видети* Посветити, закон посвећења

Организација преко које су свеци у раним данима обновљене цркве настојали да живе закон посвећења. Појединци су заједнички делили имовину, добра, и зараде, примајући их у складу са својим жељама и потребама (УиЗ 51:3; 78:1–15; 104).

У ономе што је временско будите једнаки, **УиЗ** 70:14. Свеци треба да буду организовани да буду једнаки у свему, **УиЗ** 78:3–11 (УиЗ 82:17–20). Господ је дао уједињеном реду откривење и заповест, **УиЗ** 92:1. Џон Џонсон треба да постане члан уједињеног реда, **УиЗ** 96:6–9. Господ је дао општа упутства за функционисање уједињеног реда, **УиЗ** 104. Мој народ није уједињен према савезу који налаже целестијално царство, **УиЗ** 105:1–13.

Укорити, прекор. *Такође видети* Недаћа

Опомена или дисциплинска мера

која се даје појединцима или групама да би се побољшали или ојачали.

Не презири прекорну руку Свемогућег, **Јов** 5:17 (ПСол 3:11). Благословен је човек кога ти прекореваш, о Господе, **Пс** 94:12.

Све Свето писмо је дато за прекор, за поправљање, **2 Тим** 3:16. Господ укорава оне које љуби, **Јев** 12:5–11.

Господ сматра прикладним да укори свој народ, **Мос** 23:21–22. Уколико Господ не укори свој народ, они га се неће сетити, **Хел** 12:3. Господ је разговарао с братом Јаредовим, и укорио га, **Етер** 2:14.

Били су укорени како би се покајали, **УиЗ** 1:27. Оне које љубим такође и укоравам како би греси њихови били опроштени, **УиЗ** 95:1. Нико од оних који не поднесу прекор не може бити посвећен, **УиЗ** 101:2–5. Мој народ свакако мора да буде укорен док се не научи послушности, **УиЗ** 105:6. Онај који неће прекор подносити није достојан царства мога, **УиЗ** 136:31.

Уље. *Такође видети* Маслиново дрво; Помазати; Служење болеснима

Када се уље помиње у Светом писму обично се мисли на маслиново уље. Од старозаветних времена, маслиново уље се користило за обреде у храму или табернакулу, за помазивање, за сагоревање у фењерима, и за храну. Маслиново уље је понекад симбол за чистоћу и за Светог Духа и његов утицај (1 Сам 10:1, 6; 16:13; Иса 61:1–3).

Свештеник ће ставити уље крај десног уха, **Лев** 14:28–29. Господ ме је послао да те помажем за цара над народом његовим, **1 Сам** 15:1. Удовичин крчаг са уљем се није празнио, **1 Цар** 17:10–16. Господ уљем помазује главу моју, **Пс** 23:5.

Они мазаху уљем многе који су болесни, **Мк** 6:13. Нека се старешине моле над њим, помазујући га уљем, **Јак** 5:13–15.

Имајте лампе своје дотеране и упаљене, и уље са вама, **УиЗ** 33:17 (Мт 25:1–13).

Ум

Менталне способности; свесне моћи размишљања.

Служи му срцем целим и умом драговољним, **1 Дн** 28:9.

Љуби Господа Бога свога свим умом својим, **Мт** 22:37.

Бити телесном наклоњен је смрт; бити духовном наклоњен је живот вечни, **2 Не** 9:39. Глас Господњи дође у мој ум, **Енос** 1:10. Реч имаше веће дејство на ум народа него мач, **Алма** 31:5.

Рећи ћу ти у уму твоме, **УиЗ** 8:2. Проучи то у уму своме, **УиЗ** 9:8. Нека достојанства вечности почивају у умовима вашим, **УиЗ** 43:34. Умови ваши у прошлости беху помрачени, **УиЗ** 84:54. Одлазите у своје постеље рано, устајте рано како би тела ваша и умови ваши били окрепљени, **УиЗ** 88:124.

Сотона није познавао намисао Божју, **Мојсије** 4:6. Господ назва свој народ Сионом, јер беху једног срца и једног ума, **Мојсије** 7:18.

Уништитељ. *Такође видети* Ђаво

Сотона је уништитељ.

Господ неће дозволити уништитељу да у ваше куће уђе, **Изл** 12:23.

Уништитељ плови водама, **УиЗ** 61:19. Стражар би сачувао мој виноград од уништитеља, **УиЗ** 101:51–54.

Упозоравати, упозорење. *Такође видети* Бдети, стражари

Дати напомену или опомену. Пророци, вође и родитељи упозоравају и поучавају друге да буду послушни Господу и Његовим учењима.

Јаков је упозоравао народ Нефијев на сваковрсне грехе, **Јаков** 3:12.

Глас упозорења је за све људе, **УиЗ** 1:4. Нека ваше проповедање буде глас упозорења, **УиЗ** 38:41. Ово је дан упозорења, **УиЗ** 63:58. Свако ко је био упозорен упозорава свог ближњег, **УиЗ**

88:81. Упозорих вас, и унапред вас упозоравам дајући вам ову реч мудрости, **УиЗ** 89:4.

Управитељ, управљање. *Такође видети* Позвати, позван од Бога, позив

Особа која се стара о пословима и имовини неког другог. Оно што управитељ ради назива се управљање. Све на земљи припада Господу; ми смо Његови управитељи. Ми смо одговорни Господу али можемо подносити извештај о свом управљању Божјим овлашћеним представницима. Када примимо позив за служење од Господа или Његових овлашћених слугу, то управљање се може односити на духовне и временске послове (УиЗ 29:34).

У малом си ми био веран, над много чиме ћу те владаром учинити, **Мт** 25:14–23. Коме се год много даје, од њега се много и захтева, **Лк** 12:48 (УиЗ 82:3). Исус је дао параболу о неправедном управитељу, **Лк** 16:1–8.

Ко се нађе да је веран управитељ ући ће у радост Господа свога, **УиЗ** 51:19. Свако треба да поднесе извештај о свом управљању, **УиЗ** 72:3–5. Онај који је веран и мудар управитељ све ће баштинити, **УиЗ** 78:22. Господ ће начинити свакога одговорним, као управитеља над земаљским благословима, **УиЗ** 104:11–17 (УиЗ 42:32). Буди марљив како би био мудар управитељ, **УиЗ** 136:27.

Ур

У Старом завету, Ур халдејски је био изворни Аврамов дом (Пос 11:27–28, 31; 15:7; Нем 9:7; Авр 2:1, 4).

Урањање. *Видети* Крштење, крстити – Крштење урањањем

Урачунљивост, доба. *Видети* Дете, деца; Извештај, урачунљив, урачунљивост; Крштење мале деце; Крштење, крстити – Крштење није за малу децу

Урим и Тумим. *Такође видети* Виделац; Оклоп

Средства припремљена од Бога да би помогла човеку у добијању откривења и превођењу језика. На јеврејском језику ове речи имају значење: „светлости и савршенства.“ Урим и Тумим се састоји из два камена са сребрним луковима и некада се користи са оклопом (УиЗ 17:1; ИЈС 1:35, 42, 52). Ова земља ће постати велики Урим и Тумим у свом посвећеном и бесмртном стању (УиЗ 130:6–9).

Стави на судијски оклоп Урим и Тумим, **Изл** 28:30.

Ономе који превлада даћу бели камен, **Отк** 2:17.

Он има нешто чиме може гледати и преводити, **Мос** 8:13. Ова два камена даћу теби, **Етер** 3:23–24, 28 (Етер 4:5).

Џозеф Смит је примао откривења преко Урима и Тумима, УиЗ наслови одсека 6; 11; 14–16. Имаш моћ која ти је дата да преводиш посредством Урима и Тумима, **УиЗ** 10:1. Три сведока су видела Урим и Тумим, који је био дат брату Јаредовом на гори, **УиЗ** 17:1. Место где Бог борави је велики Урим и Тумим. Бели камен ће бити Урим и Тумим свакој особи која га прими, **УиЗ** 130:6–11.

Ја, Аврам, имадох Урим и Тумим, **Авр** 3:1, 4.

Усвојење. *Такође видети* Аврâм – Семе Аврамово; Деца Христова; Израел; Синови и кћери Божје

Света писма говоре о две врсте усвојења.

(1) Особа која није од Израелове лозе постаје члан породице Аврамове и дома Израеловог, ако има веру у Исуса Христа, покаје се, крсти урањањем, и прими Светога Духа (2 Не 31:17–18; УиЗ 84:73–74; Авр 2:6, 10–11).

(2) Сви који су примили спасоносне обреде јеванђеља постају синови и кћери Исуса Христа даљим

поштовањем Његових заповести (Рим 8:15–17; Гал 3:24–29; 4:5–7; Мос 5:7–8).

Ускрс. *Видети* Васкрсење; Исус Христ

Успење. *Такође видети* Други долазак Исуса Христа; Исус Христ

Званичан одлазак Господа са земље, четрдесетог дана након свог васкрсења. Успење се догодило са места на Маслинској гори у присуству ученика (Мк 16:19; Лк 24:51). У то време двојица анђела са неба су сведочила да ће се Господ у будућности вратити „на исти начин“ (Дела 1:9–12).

Устав. *Такође видети* Влада, владавина; Закон

У Учењу и заветима, реч „устав“ се односи на устав Сједињених Америчких Држава, који је настао божанским надахнућем да би се припремио пут за обнову јеванђеља.

Уставни закон треба да се подржава, **УиЗ** 98:5–6. Господ је учинио да се успостави устав, **УиЗ** 101:77, 80.

Утешитељ. *Такође видети* Исус Христ; Свети Дух

Света писма говоре о два утешитеља. Први је Свети Дух (Јн 14:26–27; Моро 8:26; УиЗ 21:9; 42:17; 90:11). Други утешитељ је Господ Исус Христ (Јн 14:18, 21, 23). Када неко добије Другог утешитеља, Исус Христ ће му се указивати с времена на време, открће му и Оца, и поучаваће га лицем у лице (УиЗ 130:3).

Ухо. *Такође видети* Слушати

У Светим писмима, ухо се често користило као симбол способности неке особе да чује и разуме оно што је од Бога.

Уши имају, али не чују, **Пс** 115:6. Господ буди ухо моје да чује, **Иса** 50:4–5 (2 Не 7:4–5).

Онај који има уши да чује, нека чује, **Мт** 11:15. Уши њихове отупеше да чују, **Мт** 13:15 (Мојсије 6:27). Око не виде, нити ухо чу оно што је Бог припремио за оне који га љубе, **1 Кор** 2:9 (УиЗ 76:10).

Ђаво им у уши њихове шапће, **2 Не** 28:22. Отворите уши своје да можете чути, **Мос** 2:9 (3 Не 11:5). Много пута бејах позван, и не хтедох чути, **Алма** 10:6. Приклони ухо речима мојим, **Алма** 36:1 (Алма 38:1; УиЗ 58:1).

Нема уха које неће чути, **УиЗ** 1:2. Уши се отварају преко понизности и молитве, **УиЗ** 136:32.

Ученик. *Такође видети* Апостол; Јарам; Обраћење, обратити се; Хришћани

Следбеник Исуса Христа који живи према Христовим учењима (УиЗ 41:5). Реч *ученик* се користи да би се описала Дванаесторица апостола које је Христ позвао за време своје смртне службе (Мт 10:1–4). Реч *ученик* се користи и да би се описала дванаесторица људи које је Исус изабрао да воде своју цркву међу Нефијцима и Ламанцима (3 Не 19:4).

Запечати закон међу мојим ученицима, **Иса** 8:16.

Ако наставите у речи мојој, онда ћете бити ученици моји, **Јн** 8:31.

Мормон је био ученик Исуса Христа, **3 Не** 5:12–13. Ви сте ученици моји, **3 Не** 15:12. Тројица ученика неће искусити смрт, **3 Не** 28:4–10.

Глас упозорења биће из уста ученика мојих, **УиЗ** 1:4. Моји ученици ће стајати на светим местима, **УиЗ** 45:32. Они који се не сете сиромашних, и оних у потреби, болесних и оних у невољи нису моји ученици, **УиЗ** 52:40. Онај који није вољан да положи свој живот није мој ученик, **УиЗ** 103:27–28.

Учење и завети. *Такође видети* Канон; Књига заповести; Света писма; Смит, Џозеф, мл.

Збирка божанских откривења и надахнутих изјава последњих дана. Господ је ово дао Џозефу Смиту и неколицини његових наследника ради

успостављања и уређења царства Божјег на земљи у последњим данима. Учење и завети је једно од стандардних дела Светих писама у Цркви Исуса Христа светаца последњих дана, заједно са Библијом, Мормоновом књигом, и Драгоценим бисером. Учење и завети је јединствено дело, пошто није преведено са древних записа; Господ је дао ова откривења својим изабраним пророцима у ове данашње дане да би обновио своје царство. У откривењима особа чује нежан али постојан глас Господа Исуса Христа (УиЗ 18:35–36).

У Историји Јозефа Смита о Учењу и заветима говори се као о основи цркве у последњим данима и добробити свету (УиЗ 70 увод). Откривења у њему започињу дело припреме пута за други долазак Исуса Христа, испуњавањем свих речи изговорених од стране пророка од постанка света.

Учење Христово. *Такође видети* Јеванђеље; План откупљења

Начела и учења јеванђеља Исуса Христа.

Моје учење ће падати као киша, **Понз** 32:2. Они што гунђаху схватиће учење, **Иса** 29:24.

Народ је био задивљен његовим учењем, **Мт** 7:28. Моје учење није моје, него онога који ме је послао, **Јн** 7:16. Све Свето писмо је корисно за учење, **2 Тим** 3:16.

Ово је учење о Христу, и једино и истинито учење о Оцу, **2 Не** 31:21 (2 Не 32:6). Нека не буде препирки међу вама у погледу суштине учења мога, **3 Не** 11:28, 32, 35, 39–40.

Сотона подбуњује срца људи да се препиру о појединостима мога јеванђеља, **УиЗ** 10:62–63, 67. Поучавајте децу учењу о покајању, вери у Христа, крштењу и дару Светог Духа, **УиЗ** 68:25. Поучавајте један другога учењима царства, **УиЗ** 88:77–78. Учење свештенства ће росити душу твоју, **УиЗ** 121:45.

Учитељ, Ароново свештенство. *Такође видети* Ароново свештенство

Служба у Ароновом свештенству.

Дужност учитеља је да бди над црквом, **УиЗ** 20:53–60. Служба учитеља је потребан додатак нижем свештенству, **УиЗ** 84:30, 111. Председник већа учитеља председава над двадесет четири учитеља, **УиЗ** 107:86.

Фајет, у Њујорку (САД)

Место на коме се налазила фарма Питера Витмера ст. где су дата многа откривења пророку Јозефу Смиту мл. Овде је црква организована 6. априла 1830. год. и чуо се глас Господњи (УиЗ 128:20).

Фалек

У Старом завету, Еверов син и Симов чукунунук. У његове дане се земља поделила (Пос 10:22–25).

Фараон. *Такође видети* Египат; Египта

Најстарији син Египте, кћери Хамове (Авр 1:25). Такође, назив који се даје египатским царевима (Авр 1:27).

Фарисеји. *Такође видети* Јевреји

У Новом завету, религиозна група међу Јеврејима чије име указује да су издвојени или одвојени. Фарисеји су се поносили строгим поштовањем Мојсијевог закона и избегавањем свега у вези са нејеврејима. Веровали су у живот после смрти, васкрсење, и постојање анђела и духова. Веровали су да су усмени закони и предања подједнако важни као и писани закони. Њихова учења су сводила религију на поштовање правила и охрабривање духовне охолости. Проузроковали су да многи Јевреји сумњају у Христа и Његово јеванђеље. Господ је окривио Фарисеје и њихова дела у Јеванђељу по Матеју 23; Мк 7:1–23; и Лк 11:37–44.

Фелпс, Вилијам В.

Рани члан и вођа цркве након што је обновљена 1830. год. Господ је позвао Вилијама Фелпса да буде штампар за цркву (УиЗ 57:11; 58:40; 70:1).

Филибљани, посланица Филибљанима. *Такође видети* Павле; Павлове посланице

Писмо које је Павле писао свецима у Филиби док је био први пут у тамници у Риму. Оно је сада Књига посланица Филибљанима у Новом завету.

Поглавље 1 садржи Павлове поздраве и његова упутства о јединству, понизности, и постојаности. У поглављу 2 се истиче да ће се сви поклонити Христу и да свако мора градити сопствено спасење. У поглављу 3, Павле је објаснио да је све жртвовао Христа ради. У поглављу 4, Павле се захвалио свецима из Филибе за њихову помоћ.

Филимон. *Такође видети* Павле

Хришћанин у Новом завету који је поседовао роба Онисима, који му је побегао и придружио се Павлу. Павле је послао Онисима назад Филимону, у писму молећи да Филимон опрости робу.

Филимон, посланица Филимону. *Такође видети* Павле; Павлове посланице

Књига у Новом завету, преузета из писма које је написао Павле. Павлово писмо Филимону је лично писмо о Онисиму који је био роб код свог господара, Филимона, и побегао је у Рим. Павле га је послао назад свом господару у Колос заједно са Тихиком, који је носио Павлово писмо Колошанима. Павле је замолио да се Онисиму опрости и да се прими назад као ближњи хришћанин. Павле је писао ову посланицу док је први пут био у тамници у Риму.

Филип

У Новом завету, Филип, из Витсаиде, био је један од прве Дванаесторице апостола Господњих (Мт 10:2–4; Јн 1:43–45).

Други Филип је био један од седморице изабраних да помаже Дванаесторици апостола (Дела 6:2–6). Проповедао је у Самарији и етиопијском ушкопљенику (Дела 8).

Филистејци

У Старом завету, племе које је првобитно дошло из Кафтора (Амос 9:7) и заузело богату низију на медитеранској обали од Јопе па до египатске пустиње пре дана Аврамових (Пос 21:32). Много година су постојали војни сукоби између Филистејаца и Израелаца. На крају је Палестина, име за филистејску територију, постао познати назив за сву Свету земљу.

Израел је био у филистејском ропству четрдесет година, **Суд** 13:1. Самсон се борио са Филистејцима, **Суд** 13–16. Голијат је био Филистејац из Гата, **1 Сам** 17. Давид је поразио Филистејце, **1 Сам** 19:8.

Хагот

Нефијски градитељ лађа у Мормоновој књизи (Алма 63:5–7).

Хајд, Орсон

Члан првог Већа дванаесторице апостола позваних у овом раздобљу (УиЗ 68:1–3; 75:13; 102:3; 124:128–129). Извршио је много мисија за цркву, укључујући и посвећење Свете земље 1841. год. за повратак јеврејског народа.

Халев

Један од оних које је Мојсије послао да уходе земљу Ханан у другој години након изласка. Он и Исус Навин су донели истинит извештај о земљи (Бр 13:6, 30; 14:6–38). Они су једини од оних који су напустили Египат преживели четрдесет година у пустињи (Бр 26:65; 32:12; Понз 1:36) и ушли у Ханан (ИНа 14:6–14; 15:13–19).

Хам. *Такође видети* Ноје, библијски патријарх

У Старом завету, трећи Нојев син (Пос 5:32; 6:10; Мојсије 8:12, 27).

Ноје, синови његови, и породице њихове уђоше у ковчег, **Пос** 7:13. Ханан, син Хамов, био је проклет, **Пос** 9:18–25.

Владавина Хамова је била патријархална и био је благословен у погледу на оно што је земаљско, и мудрошћу али не и са свештенством, **Авр** 1:21–27. Хамова жена, Египта, била је потомак Кајинов; синови њихове кћери Египте су се настанили у Египту, **Авр** 1:23, 25 (Пс 105:23; 106:21–22).

Ханан, Хананац

У Старом завету, четврти Хамов син (Пос 9:22; 10:1, 6) и Нојев унук. *Хананцима* се називају они који су из земље где је Ханан првобитно живео а и они који су његови потомци. *Хананци* је назив и за народ који је населио низију дуж медитеранске обале Палестине. Овај назив се понекад употребљавао да би описао нејеврејске становнике земље западно од Јордана, које су Грци називали Феничанима.

Харис, Мартин. *Такође видети* Сведоци за Мормонову књигу

Један од три сведока о божанском пореклу и истинитости Мормонове књиге. Помогао је финансијски Јозефу Смиту и цркви. Господ је захтевао од Мартина Хариса да прода своју имовину и уложи своја новчана средства у издавање Мормонове књиге (УиЗ 19:26–27, 34–35), да би био пример цркви (УиЗ 58:35), и да помогне да се плате трошкови службовања (УиЗ 104:26).

Мартин Харис је био искључен из цркве али се касније вратио у пуноправно чланство. До краја свог живота сведочио је да је видео анђела Мороније и златне плоче са којих је Јозеф Смит превео Мормонову књигу.

Хвала. *Видети* Захвалан, захвалити, захваљивање; Слава

Хвалисање. *Видети* Охолост

Хеврон

Древни јудејски град, удаљен тридесет два километара јужно од Јерусалима. То је место где су сахрањени Аврам и његова породица (Пос 49:29–32). Био је Давидова престоница с почетка његове владавине (2 Сам 5:3–5).

Хеламан, син Алмин. *Такође видети* Алма, син Алмин; Анти-Нефи-Лехијци; Хеламан, синови

У Мормоновој књизи, најстарији син Алме, сина Алминог (Алма 31:7). Хеламан је био пророк и војсковођа.

Алма је поверио свом сину Хеламану записе свог народа и плоче Јаредоваца, **Алма** 37:1–2, 21. Алма је заповедио Хеламану да настави да записује историју свог народа, **Алма** 45–62. Хеламан је поново успоставио цркву, **Алма** 45:22–23. Две хиљаде младих ратника из Амоновог народа је желело да Хеламан буде њихов вођа, **Алма** 53:19, 22. Хеламан и његови млади Амонци бораше се против Ламанаца и беху сачувани због своје вере, **Алма** 57:19–27.

Хеламан, син Хеламанов

Пророк и чувар записа из Мормонове књиге који је поучавао нефијски народ. Био је унук Алме млађег и отац Нефија коме је дата моћ над свим стихијама. Са својим сином Нефијем, Хеламан је написао књигу Хеламанову.

Књига Хеламанова: У поглављима 1–2 је описано време великих политичких немира. У поглављима 3–4 је забележено да су Хеламан и Морониха, врховни капетан нефијске војске, коначно могли да обезбеде мир на извесно време. Ипак, упркос вођству ове двојице добрих људи, опакост

је нарасла у народу. У Хеламану 5:1–6:14 Нефи напушта судијску столицу, као што је и његов деда Алма учинио, да би поучавао народ. Народ се покајао на извесно време. У Хеламану 6:15–12:26, ипак нефијски народ постаје опак. Последња поглавља 13–16, садрже необичан запис о пророку који се звао Самуило Ламанац који је предвидео рођење и распеће Спаситеља и знаке који ће обележити ове догађаје.

Хеламан, син цара Венијамина. *Такође видети* Венијамин, отац Мосијин

У Мормоновој књизи, један од тројице синова цара Венијамина (Мос 1:2–8).

Хеламан, синови. *Такође видети* Анти-Нефи-Лехијци; Хеламан, син Алмин

У Мормоновој књизи, синови обраћених Ламанаца познати као Амонци који су постали ратници под вођством Хеламана (Алма 53:16–22).

Хеламан их је сматрао достојним да се називају синовима његовим, **Алма** 56:10. Мајке њихове их поучаваху да не сумњају у Господњу способност да ће их избавити, **Алма** 56:47. Они поразише Ламанце и беху сачувани због своје вере тако да нико није био убијен, **Алма** 56:52–54, 56; 57:26.

Херувими

Израз који представља небеска створења, али тачан облик њихов није познат. Херувими су били позвани да чувају света места.

Господ је сместио херувиме да чувају пут ка дрвету живота, **Пос** 3:24 (Алма 12:21–29; 42:2–3; Мојсије 4:31). Представљени као симбол херувими су постављени на заклопцу Заветног ковчега, **Изл** 25:18, 22 (1 Цар 6:23–28; Јев 9:5). Херувими се спомињу у виђењима Језекиљевим, **Јез** 10; 11:22.

Хиљадугодишњица. *Такође видети* Други долазак Исуса Христа; Пакао

Период мира од хиљаду година који ће почети када се Христ врати на земљу да лично влада на њој (ЧВ 1:10).

Народ неће више дизати мач, нити се више учити рату, **Иса** 2:4 (Мих 4:3; 2 Не 12:4). Земља која је била пуста постаде као Еденски врт, **Јез** 36:35.

Они живеше и владаше с Христом хиљаду година, **Отк** 20:4.

Због праведности , Сотона нема моћи, **1 Не** 22:26.

Боравићу у праведности с људима на земљи хиљаду година, **УиЗ** 29:11. Када се хиљаду година наврши, поштедећу земљу само на кратко, **УиЗ** 29:22. Велика хиљадугодишњица ће доћи, **УиЗ** 43:30. Деца праведника ће расти без греха, **УиЗ** 45:58. Деца ће расти док не остаре, људи ће се изменити у трен ока, **УиЗ** 63:51. На почетку седме хиљаде година, Господ ће посветити земљу, **УиЗ** 77:12. Они не оживљавају све док се хиљадугодишњица не заврши, **УиЗ** 88:101. Сотона ће бити свезан хиљаду година, **УиЗ** 88:110. Описана је хиљадугодишњица, **УиЗ** 101:23–34.

За хиљаду година земља ће се одморити, **Мојсије** 7:64.

Химна. *Такође видети* Музика; Певати

Песма хвале Богу.

Песму су певала Дванаесторица апостола пре Господњег одласка у Гетсеманију, **Мт** 26:30.

Господ је позвао Ему Смит да направи избор светих химни, **УиЗ** 25:11. Песма праведника је молитва мени, и примиће одговор у виду благослова на главама својим, **УиЗ** 25:12. Слави Господа певањем и музиком, **УиЗ** 136:28.

Химни. *Такође видети* Мосија, син Венијаминов; Мосија, синови

У Мормоновој књизи, син цара

Мосије. Химни је ишао са својом браћом да проповеда Ламанцима (Мос 27:8–11, 34–37; 28:1–9).

Хлеб живота. *Такође видети* Исус Христ; Причест

Исус Христ је Хлеб Живота. Причесни хлеб симболички представља Христово тело.

Ја сам хлеб живота, **Јн** 6:33–58.

Једите и пијте од хлеба и воде живота, **Алма** 5:34. Хлеб је у спомен на тело Христово, **3 Не** 18:5–7.

Хлеб је симбол Христовог тела, **УиЗ** 20:40, 77 (Моро 4).

Ходати, ходати са Богом. *Такође видети* Послушност, послушан, послушати; Праведан, праведност; Пут

Бити у складу са Божјим учењима и живети онако како би Бог желео да његов народ живи; бити послушан Светом Духу и бити пријемчив за његове подстицаје.

Могу их искушати, да ли ће ходати по мом закону, или не, **Изл** 16:4. Никакво добро неће бити ускраћено онима који ходају усправно, **Пс** 84:11. Они који ходају по мојим одредбама и држе моје обреде биће мој народ, **Јез** 11:20–21 (Понз 8:6). Шта Господ од тебе захтева осим да ходаш понизно са Богом, **Мих** 6:8 (УиЗ 11:12).

Ходајте у светлости, као што је Бог у светлости, **1 Јн** 1:7 (2 Јн 1:6; 3 Јн 1:4; 4 Не 1:12).

Ходајте тесним путем који води у живот, **2 Не** 33:9. Цар Венијамин ходаше са чистом савешћу пред Богом, **Мос** 2:27. Твоја дужност је да ходаш без кривице према светом реду Божјем, **Алма** 7:22.

Чланови цркве ће показати побожан ход и говор, **УиЗ** 20:69. Осврћите се на пророка и ходајте у свој светости пред Господом, **УиЗ** 21:4. Поучавајте своју децу да се моле и ходају усправно пред Господом, **УиЗ** 68:28.

Остај у мени, и ја у теби; зато ходај са мном, **Мојсије** 6:34.

Хомосексуално понашање. *Такође видети* Прељуба; Чулан, чулност

Полни однос с припадницима истог пола. Бог забрањује полну активност овакве врсте.

Изведите нам их, да их познамо, **Пос** 19:1–11 (Мојсије 5:51–53). Не лежи са мушкарцем; то је одвратно, **Лев** 18:22 (Лев 20:13). Да не буде содомије међу синовима Израеловим, **Понз** 23:17. Проглашавају грех свој као Содом, не скривају га, **Иса** 3:9 (2 Не 13:9).

Мушкарци се распалише у пожуди један према другоме, **Рим** 1:27. Мужеложници неће баштинити царство Божје, **1 Кор** 6:9–10. Закон није дат за праведника, него за оне који себе кваљају са човеком, **1 Тим** 1:9–10. Они који се походе за другим месом су постављени као примери, трпећи освету вечног огња, **Јуда** 1:7.

Храброст, храбар. *Такође видети* Вера; Страх, бојати се

Не бојати се, посебно када чинимо оно што је исправно.

Будите јаки и храбри, **Понз** 31:6 (ИНа 1:6–7). Будите веома храбри да држите и чините све како је записано, **ИНа** 23:6.

Бог нам није дао духа страха, **2 Тим** 1:7.

Срце му се охрабрило када је чуо, **Алма** 15:4 (Алма 62:1). Синови Хеламанови беху веома јаки у одважности, **Алма** 53:20–21. Никад не видех толико храбрости, **Алма** 56:45.

Храбро браћо, и напред, напред у победу, **УиЗ** 128:22.

Храм у Киртланду, у Охају (САД)

Први храм који је црква изградила у новија времена. Свеци су га изградили у Киртланду, према Господњој заповести (УиЗ 94:3–9). Сврха му је била да

обезбеди место где би достојни чланови цркве могли примити духовну моћ, власт, и просветљење (УиЗ 109–110). Посвећен је 27. марта 1836. год; молитва посвећења је дата пророку Џозефу Смиту откривењем (УиЗ 109). Господ је дао нека важна откривења и обновио потребне свештеничке кључеве у овом храму (УиЗ 110; 137). Није коришћен за обављање потпуних храмских обреда који се налазе у храмовима данас.

Храм, дом Господњи. *Такође видети* Даривање; Обреди; Светиња над светињама; Табернакул

Дословно дом Господњи. Господ је увек заповедао свом народу да гради храмове, свете грађевине у којима достојни свеци изводе свете церемоније и обреде јеванђеља за себе и за мртве. Господ посећује своје храмове, и они су најсветији од свих места за богоштовље.

Табернакул подигнут од стране Мојсија и деце Израелове био је покретни храм. Израелци су га користили за време свог изласка из Египта.

Најпознатији храм који се помиње у Старом завету је онај који је саградио Соломун у Јерусалиму (2 Дн 2–5). Вавилонци су га уништили 587. год. п.н.е. а обновио га је Зоровавељ 70-так година касније (Јездра 1–6). Део овог храма је изгорео 37. год. п.н.е. а Ирод Велики га је касније поново изградио. Римљани су храм уништили 70. год. н.е.

У Мормоновој књизи, праведни следбеници Божји вођени су да грађују храмове и да се у њима клањају (2 Не 5:16; Мос 1:18; 3 Не 11:1). Изградња и коришћење храмова на прикладан начин су знаци истините цркве у било ком раздобљу, укључујући и обновљену цркву у наше време. Храм у Киртланду је први храм изграђен и посвећен Господу у овом раздобљу. Од тада су храмови посвећивани у многим државама широм земље.

Ко ће стајати на светом месту, **Пс** 24:3–5. Хајде да идемо у дом Бога Јаковљева, **Иса** 2:2–3 (Мих 4:1–2; 2 Не 12:2–3). Господ ће изненада доћи у храм свој, **Мал** 3:1 (3 Не 24:1; УиЗ 36:8; 42:36).

Исус је очистио храм, **Мт** 21:12–16 (Мк 11:15–18; Лк 19:45–48).

Свецима је заповеђено да изграде храм у Мисуријy, **УиЗ** 57:3 (УиЗ 84:3–5). Успоставите дом Божји, **УиЗ** 88:119 (УиЗ 109:8). Свеци су укорени због неуспеха у изградњи храма, **УиЗ** 95:1–12. Нећу ући у храмове који нису свети, **УиЗ** 97:15–17. Прихватих дом овај, и име моје биће овде, **УиЗ** 110:7–8. Господњем народу је одувек заповедано да гради дом имену Његовом, **УиЗ** 124:39. Велико дело ће бити бити учињено у храмовима, укључујући печаћење деце са родитељима својим, **УиЗ** 138:47–48. Велико дело последњих дана укључује изградњу храмова, **УиЗ** 138:53–54.

Храмски брак. *Видети* Брак, женити

Христ. *Видети* Исус Христ

Хришћани. *Такође видети* Светац; Ученик

Име дато онима који верују у Исуса Христа. Мада се овај термин уобичајено користи широм света, Господ је истинске следбенике Христове назвао свецима (Дела 9:13, 32, 41; 1 Кор 1:2; УиЗ 115:4).

Ученици су названи хришћанима, **Дела** 11:26. Ако ико трпи као хришћанин, нека се не стиди, **1 Пет** 4:16.

Због завета, звaћете се децом Христовом, **Мос** 5:7. Истински верници су названи хришћанима од стране оних који нису били чланови цркве, **Алма** 46:13–16.

Хронологија

Видети хронологију у прилогу.

Хулити, богохуљење. *Такође видети* Богохуљење; Неопростив грех

Говорити неучтиво или са непоштовањем о Богу или ономе што је свето.

Исус је оптуживан неколико пута од стране Јевреја да говори богохулно јер је полагао право да опрашта грехе (Мт 9:2–3; Лк 5:20–21), јер је прозвао себе Сином Божјим (Јн 10:22–36; 19:7), и јер је рекао да ће Га видети где седи здесна моћи и долази на облацима небеским (Мт 26:64–65). Ове оптужбе би биле истините да он није заиста био оно што је тврдио да јесте. Оптужбе које су на суду против њега изнешене од стране лажних сведока пред скупштином (Мт 26:59–61) биле су богохуљење против Божјег храма. Хула против Светог Духа, а то је својевољно порицање Христа након примања савршеног сазнања о Њему, је неопростив грех (Мт 12:31–32; Мк 3:28–29; УиЗ 132:27).

Онај који хули на име Господње биће погубљен, **Лев** 24:11–16.

Господњи непријатељи неће бити остављени да хуле на име Његово, **УиЗ** 105:15. Освета ће доћи онима који хуле против Господа, **УиЗ** 112:24–26.

Цареви, књиге о царевима

Две књиге у Старом завету. Ове књиге говоре о историји Израела све од побуне Адонија, четвртог сина цара Давида (око 1015. год. п.н.е.), до коначног поробљавања Јуде (око 586. год. п.н.е.) Садржи потпуну историју северног царства (десет племена Израелових) све од раздвајања па док их Асирци нису поробљене одвели у земље на северу. Видети хронологију у додатку.

Прва књига о царевима: У поглављу 1 описани су последњи дани живота цара Давида. У поглављима 2–11 забележен је Соломунов живот. У поглављима 12–16 се говори о Соломуновим непосредним наследницима Ровоаму и Јеровоаму. Јеровоам је изазвао поделу Израеловог царства. Поменути су и други цареви. Поглавља 17–21 бележе делове службовања Илије док је опомињао Ахава, цара Израеловог. У поглављу 22 је забележен рат против Сирије у коме су Ахав и Јосифат, цар Јудеје, удружили снаге. Пророчанства пророка Михеја нису била наклоњена царевима.

Друга књига о царевима: У поглављима 1:1–2:11 наставља се запис о животу Илије, укључујући Илијино уздизање на небо у огњеним кочијама. Поглављима 2–9 се односе на Јелисијеву службу у вери и великој моћи. У поглављу 10 се говори о Јују, цару, и на који начин је он уништио дом Ахавов и свештенике Валове. У поглављима 11–13 је забележена праведна владавина Јоаса и смрт Јелисија. Поглавља 14–17 говоре о разним царевима који су владали Израелом и Јудејом, често у опакости. У поглављу 15 забележено је асирско поробљавање десет племена Израелових. У поглављима 18–20 забележен је праведан живот Језекије, цара Јудеје, и пророка Исаије. У поглављима 21–23 се говори о царевима Манасији и Јосији. Према предању, Манасија је био одговоран за Исаијино мучеништво. Јосија је био праведан цар који је поново установио закон међу Јеврејима. У поглављу 24–25 описано је вавилонско ропство.

Цариник. *Такође видети* Римско царство

У старом Риму, онај који прикупља порез за владара. Јевреји су уопштено мрзели царинике. Неки царинице су радо прихватали јеванђеље (Мт 9:9–10; Лк 19:2–8).

Царство Божје или царство небеско. *Такође видети* Целестијална слава; Црква Исуса Христа

Царство Божје на земљи је Црква Исуса Христа светаца последњих дана (УиЗ 65).Сврха цркве је да припреми своје чланове да живе вечно у царству

целестијалном или царству небеском. Ипак, у Светим писмима се понекад говори о цркви као о царству небеском, што значи да је црква царство небеско на земљи.

Црква Исуса Христа светаца последњих дана је царство Божје на земљи, али је оно сада ограничено на духовно царство. За време хиљадугодишњице, царство Божје ће бити и политичко и духовно.

Господ је цар у веке векова, **Пс** 10:16 (Пс 11:4). Бог небески ће успоставити царство које никада неће бити уништено, **Дан** 2:44 (УиЗ 138:44).

Покајте се јер се приближи царство небеско, **Мт** 3:2 (Мт 4:17). Да царство твоје дође, да се врши воља твоја на земљи, **Мт** 6:10. Иштите најпре царство Божје, **Мт** 6:33 (3 Не 13:33). Даћу ти кључеве од царства, **Мт** 16:19. Дођите, баштините царство припремљено за вас, **Мт** 25:34. Када узимам причест с вама у царству Оца мога, **Мт** 26:26–29. Видећете све пророке у царству Божјем, **Лк** 13:28. Неправедници неће баштинити царство Божје, **1 Кор** 6:9. Тело и крв не могу баштинити царство Божје, **1 Кор** 15:50.

Пре него што потражите богатство, тражите царство Божје, **Јаков** 2:18. Ништа нечисто не може баштинити царство небеско, **Алма** 11:37.

Можеш одморити с њима у царству Оца мога, **УиЗ** 15:6. Дато вам је царство или кључеви цркве, **УиЗ** 42:69 (УиЗ 65:2). Нека се царство Божје шири како би царство небеско могло да дође, **УиЗ** 65:5–6. Кључеви овог царства никада неће бити одузети од тебе, **УиЗ** 90:3. Ко те прими као мало дете, прима царство моје, **УиЗ** 99:3. Овако треба да се зове црква моја у последњим данима, Црква Исуса Христа светаца последњих дана, **УиЗ** 115:4. Небеса се отворише, и ја видех целестијално царство Божје, **УиЗ** 137:1–4.

Цезар

У Новом завету, титула по којој су неки римски цареви били познати. Коришћена је у Светим писмима као симбол световне власти или моћи.

Дајте Цезару оно што је Цезарово, **Мт** 22:21 (Мк 12:17; Лк 20:25; УиЗ 63:26).

Целестијална слава. *Такође видети* Вечни живот; Степени славе; Узвишење

Највиши од три степена славе који особа може достићи након овог живота. Овде ће праведници боравити у присуству Бога Оца и Његовог Сина Исуса Христа.

Слава целестијалних је једна, **1 Кор** 15:40 (УиЗ 76:96). Павле је био однесен до трећег неба, **2 Кор** 12:2.

Целестијална слава је приказана у виђењу, **УиЗ** 76:50–70. Ако свеци желе место у целестијалном свету, морају се припремити, **УиЗ** 78:7. Онај који не може да се придржава закона целестијалног царства не може поднети целестијалну славу, **УиЗ** 88:15–22. У целестијалној слави постоје три неба; постављени су услови да би се достигло највише, **УиЗ** 131:1–2. Деца која умру пре него што дођу у доба урачунљивости спашена су у целестијалном царству, **УиЗ** 137:10.

Целибат. *Видети* Брак, женити

Ценити. *Такође видети* Дубоко поштовање; Част

Односити се према некоме или нечему као да је вредан или драгоцен, посебно у погледу јеванђеља.

Беше презрен, и ми га не ценисмо, **Иса** 53:3–4.

Оно што је високо цењено међу људима одвратност је у очима Божјим, **Лк** 16:15. Нека свако цени другога више него себе, **Фил** 2:3.

Господ свако тело сматра једнаким, **1 Не** 17:35. Нека свако цени ближњега свога као себе, **Мос** 27:4 (УиЗ 38:24–25).

У дану мира олако гледаху на савет мој, **УиЗ** 101:8.

Црвено море. *Такође видети* Мојсије

Водена површина између Египта и Арабије. Њена два северна залива чине обалу Синајског полуострва. Господ је чудом раздвојио Црвено море тако да су Израелци под Мојсијем могли преко њега проћи по сувом тлу (Изл 14:13–31; Јев 11:29). Раздвајање мора од стране Мојсија потврђује се у откривењима последњих дана (1 Не 4:2; Хел 8:11; УиЗ 8:3; Мојсије 1:25).

Црква Исуса Христа. *Такође видети* Обнова јеванђеља; Светац; Царство Божје или царство небеско; Црква Исуса Христа светаца последњих дана; Црква, знаци истините цркве; Црква, име цркве

Организована група верника који су на себе крштењем и потврђењем преузели име Исуса Христа. Да би црква била истинита, мора да буде Господња црква; мора садржати Његову власт, учења, законе, обреде и име; и мора од Њега да буде вођена преко представника које је Он одредио.

Господ умножава цркву свакодневно, **Дела** 2:47. Ми, иако многи, једно смо тело у Христу, **Рим** 12:5. Једним Духом сви се крстисмо у једно тело, **1 Кор** 12:13. Црква је сазидана на темељу апостола и пророка, **Еф** 2:19–20. Апостоли и пророци су потребни цркви, **Еф** 4:11–16. Христ је глава цркве, **Еф** 5:23.

Иако беше много цркава, све оне беху једна црква, **Мос** 25:19–22. Црква је очишћена и доведена у ред, **Алма** 6:1–6. Христова црква се мора назвати Његовим именом, **3 Не** 27:8. Црква се често састајала да би постили, молили се и разговарали, **Моро** 6:5.

Ово је једина истинита и жива црква, **УиЗ** 1:30. Црква Христова се родила у овим последњим данима, **УиЗ** 20:1. Господ позива своје слуге да изграђују цркву Његову, **УиЗ** 39:13. Јер овако треба да се зове црква моја у последњим данима, **УиЗ** 115:4.

Црква Исуса Христа светаца последњих дана. *Такође видети* Обнова јеванђеља; Црква Исуса Христа; Црква, знаци истините цркве; Црква, име цркве

Име дато цркви Христовој у последњим данима да би се разликовала од цркве из других раздобаља (УиЗ 115:3–4).

Господ ће излити знање на свеце последњих дана, **УиЗ** 121:33. Џозеф Смит је пророк и виделац Цркве Исуса Христа светаца последњих дана, **УиЗ** 127:12. Велики дан Господњи је близу за свеце последњих дана, **УиЗ** 128:21, 24. Џозеф Смит је потпомогао сакупљање светаца последњих дана, **УиЗ** 135:3. Групе светаца последњих дана треба да се организују за пут на запад Сједињених Држава, **УиЗ** 136:2. Разјашњени су закони о браку за свеце последњих дана, **Званични проглас** 1. Свештенство се даје свим достојним мушким члановима Цркве Исуса Христа светаца последњих дана, **Званични проглас** 2.

Извештај о првом виђењу за све свеце последњих дана, **ИЦС** 1:1.

Црква, велика и одвратна. *Видети* Ђаво – Црква ђаволова

Црква, знаци истините цркве. *Такође видети* Знак; Црква Исуса Христа; Црква Исуса Христа светаца последњих дана

Учења и дела цркве која показују да је одобрена од Бога и да је средство које је Господ установио за Његову децу како би стекла пунину Његових благослова. Неки од знакова истините цркве су наведени како следи:

Исправно разумевање Божанства: Бог је створио човека по свом обличју, **Пос** 1:26–27. Господ је говорио с Мојсијем лицем у лице, **Изл** 33:11.

Вечни живот је познавати Бога Оца и Исуса Христа, **Јн** 17:3.

Отац и Син имају тела од меса и костију, **УиЗ** 130:22–23.

Отац и Син су се указали Џозефу Смиту, **ИЏС** 1:15–20. Верујемо у Бога, вечног Оца, **ЧВ** 1:1.

Прва начела и обреди: Родити се водом и духом, **Јн** 3:3–5. Покајте се и крстите, свако од вас, у име Исуса Христа, **Дела** 2:38. Онда положише руке на њих, и они примише Светог Духа, **Дела** 8:14–17. Постајете деца Божја вером у Исуса Христа, **Гал** 3:26–27.

Покајте се, и крстите се у име Љубљеног Сина мога, **2 Не** 31:11–21.

Они који повероваше, беху крштени и примише Светог Духа полагањем руку, **УиЗ** 76:50–53.

Право свештенство је потребно да би крстило и да би дало дар Светог Духа, **ИЏС** 1:70–72. Описани су прва начела и обреди јеванђеља, **ЧВ** 1:4.

Откривење: Где нема виђења, народ пропада, **ПСол** 29:18. Господ открива своје тајне својим пророцима, **Амос** 3:7.

Црква је сазидана на стени откривења, **Мт** 16:17–18 (УиЗ 33:13).

Јао ономе који каже да Господ више не делује путем откривења, **3 Не** 29:6.

Откривења и заповести долазе само преко онога који је за то одређен, **УиЗ** 43:2–7.

Верујемо у све оно што је Бог открио, **ЧВ** 1:9.

Пророци: Црква је сазидана на темељу апостола и пророка, **Еф** 2:19–20. Апостоли и пророци су потребни цркви, **Еф** 4:11–16.

Џозеф Смит је позван да буде виделац, пророк и апостол, **УиЗ** 21:1–3.

Верујемо у пророке, **ЧВ** 1:6.

Власти: Исус је дао својим ученицима моћ и власт, **Лк** 9:1–2 (Јн 15:16).

Нефи, син Хеламанов, имао је велику власт од Бога, **Хел** 11:18 (3 Не 7:17).

Пророк треба да прима заповести за цркву, **УиЗ** 21:4–5. Нико не може проповедати јеванђеље моје и изграђивати цркву моју уколико није заређен од онога који има власт, **УиЗ** 42:11. Старешине треба да проповедају јеванђеље, делујући у власти, **УиЗ** 68:8.

Свако ко проповеда или служи за Бога мора бити позван од Бога преко оних који имају власт, **ЧВ** 1:5.

Појављују се додатна Света писма: Дрво Јудино ће се саставити с дрветом Јосифовом, **Јез** 37:15–20.

Наговештен је излазак Светих писама последњих дана, **1 Не** 13:38–41.

Верујемо да ће Бог открити још много тога великог и важног, **ЧВ** 1:9.

Организација цркве: Црква је сазидана на темељу апостола и пророка, **Еф** 2:19–20. Апостоли и пророци су потребни цркви, **Еф** 4:11–16. Христ је глава цркве, **Еф** 5:23.

Христова црква се мора назвати Његовим именом, **3 Не** 27:8.

Верујемо у исту организацију која је постојала у првобитној цркви, **ЧВ** 1:6.

Мисионарски рад: Идите дакле, и поучавајте све народе, **Мт** 28:19–20. Седамдесеторица су позвана да проповедају јеванђеље, **Лк** 10:1.

Били су жељни да се спасење објави сваком створењу, **Мос** 28:3.

Старешине треба да пођу, проповедајући јеванђеље моје, двојица по двојица, **УиЗ** 42:6. Јеванђеље се мора проповедати сваком створењу, **УиЗ** 58:64.

Духовни дарови: Они почеше говорити другим језицима, **Дела** 2:4. Старешине треба да исцељују болесне, **Јак** 5:14.

Не поричите дарове Божје, **Моро** 10:8.

Набројани су духовни дарови, **УиЗ** 46:13–26 (1 Кор 12:1–11; Моро 10:9–18).

Храмови: Начинићу завет с њима и поставићу светињу своју посред њих заувек, **Јез** 37:26–27. Господ ће изненада доћи у храм свој, **Мал** 3:1.

Нефи је изградио храм, **2 Не** 5:16.

Свеци су укорени због неуспеха у изградњи дома Господњег, **УиЗ** 95

(УиЗ 88:119). Господњи народ увек гради храмове за извођење светих обреда, **УиЗ** 124:37–44. Изградња храмова и извођење обреда су саставни део великог дела последњих дана, **УиЗ** 138:53–54.

Црква, име цркве. *Такође видети* Мормон(и); Црква Исуса Христа; Црква Исуса Христа светаца последњих дана

У Мормоновој књизи, када је Исус Христ посетио праведне Нефијце непосредно након свог васкрсења, рекао је да Његова црква треба да носи Његово име (3 Не 27:3–8). У новије време Господ је открио да име цркве треба да буде „Црква Исуса Христа светаца последњих дана“ (УиЗ 115:4).

Част. *Такође видети* Дубоко поштовање; Ценити

Како се обично користи у Светим писмима, показати уважавање и дубоко поштовање према некоме или нечему.

Поштуј оца свога и мајку своју, **Изл** 20:12 (1 Не 17:55; Мос 13:20). Поштуј Господа имањем својим, **ПСол** 3:9.

Ако човек служи мени, њега ће Отац мој поштовати, **Јн** 12:26. Мужеви треба да поштују своје жене, **1 Пет** 3:7.

Само уснама својим поштују Господа, **2 Не** 27:25 (Иса 29:13). Не тежим почастима световним, **Алма** 60:36.

Ђаво се побуни против мене говорећи: Дај ми част своју, која је моћ моја, **УиЗ** 29:36. Верни ће бити крунисани чашћу, **УиЗ** 75:5 (УиЗ 124:55). Господ ужива поштујући оне који му служе, **УиЗ** 76:5. Они нису изабрани зато што теже почастима човечјим, **УиЗ** 121:34–35.

Верујемо у поштовање и подржавање закона, **ЧВ** 1:12 (УиЗ 134:6).

Чедност. *Такође видети* Блуд; Прељуба; Честитост; Чулан, чулност

Полна чистоћа мушкараца и жена.

Јосиф је одолео насртајима Петефријеве жене, **Пос** 39:7–21 (УиЗ 42:24; 59:6). Не почини прељубу, **Изл** 20:14. Честита жена је круна свом мужу, **ПСол** 12:4 (ПСол 31:10).

Зар не знате да је тело ваше храм Светог Духа, **1 Кор** 6:18–19. Буди пример у чистоћи, **1 Тим** 4:12.

Ништа нечисто не може боравити код Бога, **1 Не** 10:21. Јер ја, Господ Бог, радујем се чедности жена, **Јаков** 2:28. Полни грех је одвратност, **Алма** 39:1–13. Чедност и честитост су најдраже и најдрагоценије од свега, **Моро** 9:9.

Верујемо да треба да будемо чедни, **ЧВ** 1:13.

Честитост. *Такође видети* Исправност; Моћ; Чедност

Поштење и изврсност у моралном смислу, моћ и снага (Лк 8:46), или полна чистота (Моро 9:9).

Ти си честита жена, **Рута**3:11. Онај који има неукаљане руке и чисто срце ће стати на Господње свето место, **Пс** 24:3–4. Честита жена је круна свом мужу, **ПСол** 12:4. Честита жена вреди више него рубини, **ПСол** 31:10–31.

Додајте вери својој честитост, **2 Пет** 1:5 (УиЗ 4:6).

Испробајте вредност речи Божје, **Алма** 31:5.

Нека честитост краси мисли твоје непрестано, **УиЗ** 121:45.

Верујемо да треба да будемо честити, **ЧВ** 1:13 (Фил 4:8).

Чинити. *Видети* Послушност, послушан, послушати

Чист, чистоћа. *Такође видети* Посвећење; Чисти и нечисти

Слободан од греха или кривице; неокаљан. Особа постаје чиста када су јој мисли и дела чисти у сваком погледу. Особа која почини грех може да постане чиста кроз веру у Исуса Христа, покајање, и примање обреда јеванђеља.

Онај који има неокаљане руке и чисто срце примиће Господње

благослове, **Пс** 24:3–5. Будите чисти ви који носите посуде Господње, **Иса** 52:11 (УиЗ 133:4–5).

Благословени су они чистог срца, **Мт** 5:8 (3 Не 12:8). Што је год чисто, мислите о томе, **Фил** 4:8 (ЧВ 1:13).

Сви ви који сте чистог срца, подигните главе своје и примите угодну реч Божју, **Јаков** 3:2–3. Можете ли гледати Бога у тај дан неукаљаног срца и чистих руку, **Алма** 5:19. Будући да беху чисти и неукаљани пред Богом, не могаху на грех гледати осим са гнушањем, **Алма** 13:12. Будите очишћени баш као што је Христ чист, **Моро** 7:48 (Морм 9:6).

Христ ће задржати за себе чист народ, **УиЗ** 43:14. Господ заповеди да се дом сагради у Сиону у коме ће чисти видети Бога, **УиЗ** 97:10–17. Ово је Сион – чисти у срцу, **УиЗ** 97:21.

Чисти и нечисти. *Такође видети* Закон Мојсијев; Нечистоћа, прљавштина; Чист, чистоћа

У Старом завету, Господ је открио Мојсију и древним Израелцима да се само одређена храна сматра чистом или, другим речима, прикладном за исхрану. Разлика коју су Израелци правили између чисте и нечисте хране имала је велики утицај на њихов верски и друштвени живот. Одређене животиње, птице, и рибе сматране су чистим и прихватљивим за исхрану, док су остале биле нечисте и забрањене (Лев 11; Понз 14:3–20). Неке болесне особе су се такође сматрале нечистим.

У духовном смислу, бити чист значи бити слободан од греха и грешних жеља. На овај начин се реч употребљава да би описала особу која је честита и има чисто срце (Пс 24:4). Божји заветни народ је увек добијао посебна упутства да буде чист (3 Не 20:41; УиЗ 38:42; 133:5).

Онај који има неукаљане руке и чисто срце ће се успети на гору Господњу, **Пс** 24:3–5.

Не зови никога простим или нечистим, **Дела** 10:11–28.

Можете ли гледати Бога у тај дан чистог срца и неукаљаних руку, **Алма** 5:19.

Господ ће укоравати Сион док се не очисти, **УиЗ** 90:36. Будите чисти ви који носите посуде Господње, **УиЗ** 133:4–5, 14 (Иса 52:11).

Чланци вере. *Такође видети* Драгоцени бисер; Смит, Џозеф, мл.

Тринаест основних појединости у које чланова Цркве Исуса Христа светаца последњих дана верују.

Џозеф Смит их је прво написао у писму Џону Вентворту, издавачу часописа *Chicago Democrat*, као одговор на његов захтев да сазна у шта чланови цркве верују. Писмо постаје познато под именом Вентвортово писмо и било је први пут објављено у часопису *Times and Seasons* у марту 1842. год. 10. октобра 1880. год. чланци вере су званично прихваћени да буду део Светог писма и укључени су као део Драгоценог бисера.

Човек Светости. *Такође видети* Бог, Божанство; Отац на небу; Син Човечји

Још једно име Бога Оца (Мојсије 6:57).

Човек, људи. *Такође видети* Бог, Божанство; Браћа, брат; Дух; Духовно стварање; Жена, жене; Сестра; Синови и кћери Божје

Односи се на сав људски род, и мушки и женски. Сви мушкарци и жене су дословни духовни пород Небеског Оца. Када се рађају у смртном животу, примају физичка, смртна тела. Та тела су створена по обличју Божјем (Пос 1:26–27). Мушкарци и жене који су верни у примању потребних обреда, држању својих завета, и поштовању Божјих заповести ући ће у своје узвишење и постаће као Бог.

Бог је створио човека по свом

обличју, **Пос** 1:27 (Мос 7:27; УиЗ 20:17–18). Шта је човек, те се на њега обазиреш, **Пс** 8:4–5. Проклет да је човек који се узда у човека и ослања се на мишицу телесну, **Јер** 17:5 (2 Не 4:34; 28:26, 31).

Када постах човек, одбацих дечаштво своје, **1 Кор** 13:11.

Људи јесу да би радост имали, **2 Не** 2:25. Природан човек је непријатељ Богу, **Мос** 3:19. Какви људи морате бити, **3 Не** 27:27.

Дела човечја су осујећена, а не дела Божја, **УиЗ** 3:3. Не треба да се бојиш човека више него Бога, **УиЗ** 3:7 (УиЗ 30:11; 122:9). Све је створено за корист и употребу човекову, **УиЗ** 59:18.

Знам да је човек ништа, **Мојсије** 1:10. Божје дело и слава је остваривање бесмртности и вечног живота човека, **Мојсије** 1:39.

Човек, духовно дете Небеског Оца: Они падоше ничице, и рекоше: О Боже, Боже духова свих тела, **Бр** 16:22 (Бр 27:16). Ви сте деца Господа Бога својега, **Понз** 14:1. Ви сте Богови и сви ви сте деца Свевишњега, **Пс** 82:6. Ви сте синови Бога живога, **Оси** 1:10. Није ли нам свима један Отац? Није ли нас један Бог створио, **Мал** 2:10.

Ми смо род Божји, **Дела** 17:29. Дух сам сведочи да смо деца Божја, **Рим** 8:16. Будите подложни Оцу духова, **Јев** 12:9.

Духови свих људи се враћају кући оном Богу који им живот даде, **Алма** 40:11.

Становници светова су рођени синови и кћери Божје, **УиЗ** 76:24. Човек у почетку беше с Оцем, **УиЗ** 93:23, 29.

Бог је створио све људе духовно, пре него што беху на лицу земаљском, **Мојсије** 3:5–7. Ја сам Бог; ја створих свет, и људе пре него што беху у телу, **Мојсије** 6:51.

Човек, могућност да постане као Небески Отац: Будите ви дакле савршени, и то као ваш Отац, **Мт** 5:48 (3 Не 12:48). Није ли записано у вашем закону да сте богови, **Јн** 10:34 (УиЗ 76:58). Можемо постати наследници Божји и сунаследници Христови, **Рим** 8:17. Ти си син, а ако си син, онда си наследник Божји кроз Христа, **Гал** 4:7. Када се буде појавио, бићемо као Он, **1 Јн** 3:2. Ономе који победи даћу да седне са мном на престолу мом, **Отк** 3:21.

Њима дадох да постану синови Божји, **3 Не** 9:17.

Они који баштине целестијално царство су богови, и то синови Божји, **УиЗ** 76:50, 58. Тада ће бити богови, јер имају сву моћ, **УиЗ** 132:20.

Чудо. *Такође видети* Вера; Знак

Неуобичајени догађај изазван моћу Божјом. Чуда су важан саставни део дела Исуса Христа. Она укључују исцељења, оживљавања мртвих, и васкрсење. Чуда су део јеванђеља Исуса Христа. Да би се чуда догодила неопходна је вера (Мк 6:5–6; Морм 9:10–20; Етер 12:12).

Када Фараон буде рекао, учините чудо, **Изл** 7:9.

Нема никога који би у име моје чудо чинио а да може олако говорити зло о мени, **Мк** 9:39. Кана је место на коме је Исус извео своје прво чудо, **Јн** 2:11.

Ја сам Бог чуда, **2 Не** 27:23. Моћ Божја чињаше чуда, **Алма** 23:6. Христ је могао да покаже велика чуда онима на америчком континенту јер су имали велику веру, **3 Не** 19:35. Бог није престао да буде Бог чуда, **Морм** 9:15.

Не захтевајте чуда, сем ако вам Господ не заповеди, **УиЗ** 24:13–14. Некима се даје дар да чине чуда, **УиЗ** 46:21 (Моро 10:12).

Чулан, чулност. *Такође видети* Блуд; Пожуда; Прељуба; Сексуална неморалност; Чедност

Привржености или жеља за неправедним телесним задовољством, а посебно за сексуалном неморалношћу.

Жена његовог господара се загледала у Јосифа, **Пос** 39:7.

Ко год погледа жену с пожудом, већ је починио прељубу, **Мт** 5:28 (3 Не

12:28). Чувајте се од телесних пожуда, које војују против душе, **1 Пет** 2:11. Пожуда тела и пожуда очију нису од Оца, **1 Јн** 2:16.

Не иди више за жудњом очију својих, **Алма** 39:9.

Преступом светих закона, човек поста чулан, **УиЗ** 20:20. Ако неко почини прељубу у свом срцу, неће имати Духа, **УиЗ** 63:16. Оканите се свих ваших пожудних жеља, **УиЗ** 88:121.

Човек поче бити телесан, чулан, ђаволски, **Мојсије** 5:13 (Мос 16:3; Мојсије 6:49).

Џозеф Смит мл. *Видети* Смит, Џозеф, мл.

Шабат. *Такође видети* Покој; Створити, стварање

Свети дан одвојен сваке недеље за одмор и богоштовље. Након што је Бог све створио, одморио је седмог дана и заповедио да један дан сваке недеље буде за одмор како би помогао људима да Га се сете (Изл 20:8–11).

Пре Христовог васкрсења, чланови цркве су се придржавали последњег дана у недељи као Шабата, као што су то чинили Јевреји. Након васкрсења, чланови цркве, било да су Јевреји или нејевреји, придржавали су се првог дана у недељи (Господњег дана) да би се сећали Господњег васкрсења. Црква данас наставља да се придржава једног дана сваке недеље као светог Шабата када се клања Богу и одмара од напора света.

Шабат подсећа људе на њихову потребу за духовном негом и њихову дужност да слушају Бога. Када народ расте у немару у придржавању Шабата, сви аспекти живота су погођени и њихов духовни живот постаје искварен (Нем 13:15–18; Јер 17:21–27).

Бог отпочину седмог дана, **Пос** 2:1–3. Деца Израелова нису сакупљала ману на Шабат, **Изл** 16:22–30. Сети се дана Шабата да га светкујеш, **Изл** 20:8–11 (Мос 13:16–19). Шабат је дат као знак између Бога и људи, **Изл** 31:12–17 (Јез 20:12, 20). Не треба да купујемо или продајемо на Шабат, **Нем** 10:31. Прозови шабат милином, поштујући Господа и не тражећи сопствено задовољство, **Иса** 58:13–14.

Шабат је начињен човека ради а не човек шабата ради, **Мк** 2:23–28. Син човечји је Господар шабата, **Лк** 6:1–10. Исус је поучавао у синагоги и исцељивао на шабат, **Лк** 13:10–14.

Нефијци су држали дан Шабата светим, **Јар** 1:5. Одржавајте дан Шабат и држите га светим, **Мос** 18:23.

Принеси причести своје на свети дан мој, **УиЗ** 59:9–13. Становници Сиона треба да се придржавају дана Шабата, **УиЗ** 68:29.

Ја, Бог, одморих се седмог дана од свих дела својих, **Мојсије** 3:1–3 (Пос 2:1–3; Авр 5:1–3).

Шерем. *Такође видети* Антихрист

Човек у Мормоновој књизи који је порицао Христа и захтевао је знак (Јаков 7:1–20).

Шиблон. *Такође видети* Алма, син Алмин

У Мормоновој књизи, син Алме млађег. Шиблон је поучавао Зорамце јеванђељу и прогоњен је због своје праведности. Господ га је избавио од прогона због његове вере и стрпљења (Алма 38). Шиблон је на неко време водио бригу и о нефијским записима (Алма 63:1–2, 11–13).

Шиз. *Такође видети* Јаредовци

Јаредовски војни заповедник у Мормоновој књизи. Погинуо је на крају велике битке која је уништила читав јаредовски народ (Етер 14:17–15:31).

Школа, пророчка. *Такође видети* Смит, Џозеф, мл.

У Киртланду, у Охају (Сједињене Америчке Државе), током зиме 1832–1833 год, Господ је заповедио Џозефу Смиту да организује школу у сврху

обуке браће о свему што се односи на јеванђеље и на царство Божје. Из ове школе потекли су многи од ранијих вођа цркве. Друга школа за пророке или старешине вођена је од стране Парлија П. Прата у округу Џексон, у Мисуријy (УиЗ 97:1–6). Сличне школе су држане непосредно након што су се свеци преселили на запад; ипак, оне су недуго потом престале са радом. Јеванђеоско поучавање се данас врши у дому, на свештеничким већима, и у различитим помоћним организацијама, и преко црквених школа и часова семинара и института.

Посвећујте себе и поучавајте један другога учењима царства, **УиЗ** 88:74–80. Тражите марљиво и поучавајте једни друге, **УиЗ** 88:118–122. Успостављен је ред у пророчкој школи, **УиЗ** 88:127–141. Прво председништво држи кључеве пророчке школе, **УиЗ** 90:6–7.

ХРОНОЛОГИЈА

Следећа кратка хронологија може вам указати на редослед догађаја из времена Библије и Мормонове књиге. Многи датуми су приближни, посебно у старозаветно доба.

Догађаји у данима раних патријараха. (Због потешкоћа да се одреде тачни датуми догађаја у овом одсеку, они нису представљени.)

п.х. (или п.н.е. – Пре Нове Ере)

4000 Адам пада.

Енох служи.

Ноје служи; земља бива поплављена.

Вавилонска кула бива сграђена; Јаредовци путују у обећану земљу.

Мелхиседек служи.

Ноје умире.

Аврам (Аврâм) бива рођен.

Исак бива рођен.

Јаков бива рођен.

Јосиф бива рођен.

Јосиф бива продат у Египат.

Јосиф се појављује пред Фараоном.

Јаков (Израел) и његова породица одлазе у Египат.

Јаков (Израел) умире.

Јосиф умире.

Мојсије се рађа.

Мојсије предводи децу Израелову при изласку из Египта (Излазак).

Мојсије је пренесен.

Исус Навин умире.

Након смрти Исуса Навина, почиње време судија, први судија постаје Готонило а последњи Самуило; поредак и датуми код осталих су врло спорни.

Саул бива помазан за цара.

Догађаји у Уједињеном Израеловом царству

1095 Почиње Саулова владавина.

1063 Давид бива помазан за цара од стране Самуила.

1055 Давид постаје цар у Хеврону.

1047 Давид постаје цар у Јерусалиму; Натан и Гад проричу.

1015 Соломон постаје цар читавог Израела.

991 Храм бива завршен.

975 Соломон умире; десет северних племена се буни против Ровоама, сина његовог, и Израел бива подељен.

Догађаји у Израелу	Догађаји у Јуди	Догађаји из историје Мормонове књиге
975 Јеровоам бива цар Израелов.		
	949 Сисак, цар египатски, пљачка Јерусалим.	
875 Ахав влада у Самарији над северним Израелом; Илија прориче.		
851 Јелисије чини велика чуда.		
792 Амос прориче.		
790 Јона и Осија проричу.		
	740 Исаија почиње да прориче. (Рим бива основан; Навуходоносор бива цар Вавилона 747. год. п.н.е.; Теглат-Феласар III бива цар Асирије од 747. до 734. год. п.н.е.)	
	728 Језекија бива цар Јуде. (Салманасар IV бива цар Асирије.)	
721 Северно царство бива уништено; десет племена бива одведено у ропство; Михеј прориче.		
	642 Наум прориче.	
	628 Јеремија и Софонија проричу.	

Догађаји у Израелу	Догађаји у Јуди	Догађаји из историје Мормонове књиге
	609 Авдија прориче; Данило бива одведен у ропство у Вавилон. (Ниневија пада у 606. год. п.н.е.; Навуходоносор бива цар Вавилона од 604. до 561. год. п.н.е.)	
		600 Лехи напушта Јерусалим.
	598 Језекиљ прориче у Вавилону; Авакум прориче; Седекија бива цар Јуде.	
		588 Мулек одлази из Јерусалима у обећану земљу.
		588 Нефијци се одвајају од Ламанаца (између 588. и 570. год. п.н.е.).
	587 Навуходоносор осваја Јерусалим.	

Догађаји из јеврејске историје	Догађаји из историје Морнонове књиге
537 Кир издаје проглас да се Јевреји могу вратити из Вавилона.	
520 Агеј и Захарија проричу.	
486 Живела је Јестира.	
458 Јездра бива овлашћен да спроводи реформе.	
444 Немија бива одређен за управитеља Јудеје.	
432 Малахија прориче.	
	400 Јаром прима плоче.
	360 Омни прима плоче.
332 Александар Велики осваја Сирију и Египат.	
323 Александар умире.	

Догађаји из јеврејске историје		Догађаји из историје Морнонове књиге	
277	Почиње се са превођењем Сепуагинта, јеврејских Светих писама, на грчки.		
167	Мататејци и Макабејци се буне против Сирије.		
166	Јуда Макабејац постаје цар Јевреја.		
165	Храм бива очишћен и поново посвећен; почиње се са Хануком.		
161	Јуда Макабејац умире.		
		148	Абинади бива убијен као мученик; Алма поново обнавља цркву међу Нефијцима.
		124	Венијамин даје свој последњи говор Нефијцима.
		100	Алма млађи и Мосијини синови започињу своје дело.
		91	Владавина судија започиње међу Нефијцима.
63	Помпеј осваја Јерусалим, владавина Макабејаца се завршава у Израелу, и Римљани поново владају.		
51	Клеопатра влада.		
41	Ирод и Фазаел бивају постављени за заједничке тетрархе у Јудеји.		
37	Ирод постаје вођа у Јерусалиму.		
31	Бије се битка код Акцијума; Август бива цар Рима од 31. год. п.н.е. до 14. год. н.е.		
30	Умире Клеопатра.		
17	Ирод обнавља храм		
		6	Самуило Ламанац прориче о Христовом рођењу.

Догађаји из историје хришћанства		**Догађаји из историје Мормонове књиге**	
Н.Е.		Н.Е.	
	Рођење Исуса Хртиста		
30	Почиње Христова служба.		
33	Христ бива разапет.	33 или 34	Васкрсли Христ се указује у Америци.
35	Павле бива обраћен		
45	Павле полази на своје прво мисионарско путовање.		
58	Павле бива послат у Рим.		
61	Затвара се историја Дела апостолских.		
62	Рим бива спаљен; хришћани бивају прогоњени под Нероном.		
70	Хришћани беже у Пелу; Јерусалим бива опкољен и освојен.		
95	Хришћани бивају прогоњени од стране Домицијана.		
		385	Нефијски народ бива уништен.
		421	Морони сакрива плоче.

УСКЛАЂЕНОСТ ЧЕТИРИ ЈЕВАНЂЕЉА

Учења о Господу у Јеванђељу по Матеју, Марку, Луки и Јовану могу се упоређивати једно с другим и са откривењима последњих дана на следећи начин.

Догађај	**Матеј**	**Марко**	**Лука**	**Јован**	**Откривења последњих дана**
Родословље Исусово	1:1–17		3:23–38		
Рођење Јована Крститеља			1:5–25, 57–58		
Рођење Исусово	2:1–15		2:6–7		1 Не 11:18–20; 2 Не 17:14; Мос 3:5–8; Алма 7:10; Хел 14:5–12; 3 Не 1:4–22
Пророштва Симеона и Ане			2:25–39		
Посета храму (Пасха)			2:41–50		
Почетак Јованове службе	3:1, 5–6	1:4	3:1–3		УиЗ 35:4; 84:27–28
Крштење Исусово	3:13–17	1:9–11	3:21–22	1:31–34	1 Не 10:7–10; 2 Не 31:4–21
Искушења Исусова	4:1–11	1:12–13	4:1–13		
Сведочанство Јована Крститеља				1:15–36	УиЗ 93:6–18, 26
Гозба на свадби у Кани (Исусово прво чудо)				2:1–11	
Прво чишћење храма				2:14–17	
Посета Никодима				3:1–21	
Самарјанка на бунару				4:1–42	
Исуса одбијају у Назарету			4:16–30		
Рибари се позивају да буду ловци људи	4:18–22	1:16–20			
Чудотворно пуњење рибарских мрежа			5:1–11		

Догађај	Матеј	Марко	Лука	Јован	Откривења последњих дана
Дванаесторица се позивају и заређују	10:1–4	3:13–19	6:12–16		1 Не 13:24–26, 39–41; УиЗ 95:4
Беседа на гори	5–7		6:17–49		3 Не 12–14
Господња молитва	6:5–15		11:1–4		3 Не 13:5–15
Подизање из мртвих удовичиног сина			7:11–15		
Жена помазује Исуса			7:36–50		
Исусове параболе су кратке приче у којима се врши поређење одређене ствари или догађаја са истином. Исус их је често користио да би поучавао духовне истине.					
Сејач:	13:3–9, 18–23	4:3–9, 14–20	8:4–8, 11–15		
Кукољ:	13:24–30, 36–43				УиЗ 86:1–7
Горушичино семе:	13:31–32	4:30–32	13:18–19		
Квасац:	13:33		13:20–21		
Благо у пољу:	13:44				
Драгоцени бисер:	13:45–46				
Рибарска мрежа:	13:47–50				
Домаћин:	13:51–52				
Немилосрдни слуга:	18:23–35				
Добри пастир:				10:1–21	3 Не 15:17–24
Добри Самарјанин:			10:25–37		
Понизност, свадбена гозба:			14:7–11		
Последња вечера:			14:12–24		
Изгубљена овца:	Видети такође 18:12–14		15:1–7		
Изгубљени новчић:			15:8–10		
Син расипник:			15:11–32		
Неправедни управитељ:			16:1–13		

Догађај	Матеј	Марко	Лука	Јован	Откривења последњих дана
Лазар и богаташ:			16:14–15, 19–31		
Неправедни судија:			18:1–8		
Радници у винограду:	20:1–16	видети такође 10:31			
Кеса с новцем:			19:11–27		
Два сина:	21:28–32				
Опаки виногради:	21:33–46	12:1–12	20:9–19		
Венчање царевог сина:	22:1–14		упоредити са 14:7–24		
Десет девица:	25:1–13		видети такође 12:35–36		УиЗ 45:56–59
Таланти:	25:14–30				
Овца, јарчеви:	25:31–46				
Стишавање олује	8:23–27	4:35–41	8:22–25		
Прогон легиона ђавола у свиње	8:28–34	5:1–20	8:26–29		
Подизање Јаирове кћери из мртвих	9:18–20, 23–26	5:21–24, 35–43	8:41–42, 49–56		
Исцељење жене од течења крви	9:20–22	5:25–34	8:43–48		
Давање задужења Дванаесторици	10:5–42	6:7–13	9:1–6		УиЗ 18
Храњење пет хиљада људи	14:16–21	6:33–44	9:11–17	6:5–14	
Исус хода по води	14:22–33	6:45–52		6:15–21	
Беседа о Хлебу живота				6:22–71	
Петрово сведочанство о Христу	16:13–16	8:27–29	9:18–21		
Петар обећава кључеве царства	16:19				

Догађај	Матеј	Марко	Лука	Јован	Откривења последњих дана
Преображење; повераваље свештеничких кључева	17:1–13	9:2–13	9:28–36		УиЗ 63:20–21; 110:11–13
Седамдесеторица се одређују и шаљу			10:1–12		УиЗ 107:25, 34, 93–97; 124:138–140
Исцељивање слепог на Шабат				9	
Подизање Лазара из мртвих				11:1–53	
Исцељење десеторице губаваца			17:11–19		
Благосиљање деце	19:13–15	10:13–16	18:15–17		
Марија помазује Христове ноге	26:6–13	14:3–9		12:2–8	
Тријумфални улазак	21:6–11	11:7–11	19:35–38	12:12–18	
Мењачи новца избачени из храма	21:12–16	11:15–19	19:45–48		
Удовичин мали прилог		12:41–44	21:1–4		
Уништење Јерусалима и знаци Другог доласка	24	13	21:5–38		УиЗ 45:16–60; ЈИС – Мт 1
Исусова последња пасха; установљава се причест; упутства Дванаесторици; прање ногу ученицима	26:14–32	14:10–27	22:1–20	13–17	
Исус је вино				15:1–8	
Исусово трпљење у Гетсеманији	26:36–46	14:32–42	22:40–46	18:1	2 Не 9:21–22; Мос 3:5–12; УиЗ 19:1–24
Јудина издаја	26:47–50	14:43–46	22:47–48	18:2–3	
Саслушање пред Кајафом	26:57	14:53	22:54, 66–71	18:24, 28	
Саслушање пред Пилатом	27:2, 11–14	15:1–5	23:1–6	18:28–38	

Догађај	**Матеј**	**Марко**	**Лука**	**Јован**	**Откривења последњих дана**
Саслушање пред Иродом			23:7–12		
Исуса бичују и ругају му се	27:27–31	15:15–20		19:1–12	
Распеће	27:35–44	15:24–33	23:32–43	19:18–22	Хел 14:20–27; 3 Не 8:5–22; 10:9
Васкрсење	28:2–8	16:5–8	24:4–8		
Исусово указивање апостолима		16:14	24:13–32, 36–51	20:19–23	
Исусово указање Томи				20:24–29	
Успеће		16:19–20	24:50–53		

ИЗАБРАНИ ДЕЛОВИ ИЗ БИБЛИЈЕ КОЈЕ ЈЕ ПРЕВЕО ЏОЗЕФ СМИТ

Следе изабрани делови Библије краља Џејмса у преводу Џозефа Смита (пџс). Господ је надахнуо пророка Џозефа Смита да обнови истине у библијском тексту краља Џејмса које су биле изгубљене или промењене од времена када су написане изворне речи. Ове обновљене истине су разјашњавале учење и унапређивале разумевање Светих писама.

Због тога што је Господ открио Џозефу одређене истине које су изворни аутори некад записали, Превод Џозефа Смита није налик ни једном другом преводу Библије на свету. У овом смислу, реч *превод* је коришћена на шири и другачији начин него обично, јер превод Џозефа Смита представља више откривење него дослован превод са једног језика на други.

Превод Џозефа Смита Библије краља Џејмса има везе са неколико одсека Учења и завета или је поменут у њима (видети одсеке 37, 45, 73, 76, 77, 86, 91, и 132). Књига Мојсијева и Џозеф Смит – Матеј су одломци из Превода Џозефа Смита.

За више информација о Преводу Џозефа Смита, видети „Превод Џозефа Смита (пџс)“ у Водичу кроз Света писма.

Следећа илустрација показује пример из Превода Џозефа Смита:

Овај текст написан подебљаним словима је одломак из Библије краља Џејмса који је превео Џозеф Смит. Зато што су у његовом преводу обновљене речи из библијског текста, бројеви стихова могу се разликовати од оних у издању који ви користите.

ПЏС, Јеванђеље по Матеју 4:1, 5–6, 8–9. Упоредити са Јеванђељем по Матеју 4:1, 5–6, 8–9; сличне промене су извршене у Јеванђељу по Луци 4:2, 5–11

Унакрсна референца упућује да пасус у вашој Библији упоредите са преводом Џозефа Смита.

Исуса је водио Дух, не Сотона.

Ова изјава даје објашњење које учење је Џозеф Смит разјаснио својим преводом.

1. Тада Дух одведе *Исуса* у пустињу, да буде *с Богом.*

5. Тада *је Исус одведен* у свети град, и *Дух* га постави на врх храма.

6. *Тада му дође ђаво и рече:* Ако си Син Божји, скочи доле, јер написано је, Он ће те поверити својим анђелима, и на рукама својим ће те носити, да се не би никада нога твоја о камен спотакла.

8. И опет, *Исус беше у Духу, и он* га одведе на изразито високу гору, и показа му сва царства света и славу њихову.

Ово је текст онако како га је Џозеф Смит превео. (Текст приказан искошеним словима додат је да би се приказале разлике у начину изражавања у односу на верзију краља Џејмса.)

ПЈС, Књига постања 1:1–8:18. Упоредити са Књигом постања 1:1–6:13

Овај библијски текст је обновљен од стране Јозефа Смита и објављен је у Драгоценом бисеру као Избор из Књиге Мојсијеве.

ПЈС, Књига постања 9:4–6. Упоредити са Књигом постања 8:20–22

Након потопа, Ноје моли Господа да не проклиње земљу поново.

4. И Ноје изгради олтар Господу, и узе од сваке стоке чисте, и од свих птица чистих, и принесе жртве паљенице на олтару; *и даде хвале Господу, и радова се у свом срцу.*

5. *И Господ прозбори Ноју, и благословаше га.* А *Ноје* осети угодан мирис, и рече у свом срцу;

6. *Призваћу име Господње, да Он не би* никада више проклео земљу човека ради, јер су намисли срца човечјега зле од малена, *и да не би* никада више поново ударио све што живи као што учини, докле год је земље;

ПЈС, Књига постања 9:10–15. Упоредити са Књигом постања 9:4–9

Човек је одговоран за проливање крви животиња и људи. Бог успоставља са Нојем и његовим синовима исти завет који је учинио са Енохом.

10. Али, *крв сваког* тела *које вам дадох за јело, треба да се излије на земљу, која узима живот његов, а крв* не треба да се једе.

11. И заиста, *крв не треба да се пролива, сем за јело, да се живот ваш спаси; и крв* сваке звери ћу искати *из руку ваших.*

12. *И* ко год пролије крв човечју, човек ће пролити крв његову; *јер човек не треба да пролива крв човечју.*

13. *Јер заповест дајем,* да сваки брат човечји *треба да сачува* живот човеку, јер по *обличју своме* створих човека.

14. *И заповест вам дајем,* будите плодни и множите се; рађајте се у обиљу на земљи, и намножите се на њој.

15. И Бог говораше Ноју и синовима његовим са њим, говорећи: И ја, гле, успоставићу завет свој са вама, *који склопих с оцем вашим Енохом, у погледу* на семе ваше након вас.

ПЈС, Књига постања 9:21–25. Упоредити са Књигом постања 9:16–17

Бог поставља дугу на небо као подсетник на свој завет с Енохом и Нојем. У последњим данима општем скупу Цркве Прворођенчеве придружиће се праведни на земљи.

21. И дуга ће бити у облаку; и погледаћу је како бих се сетио вечног завета *који сам склопио с оцем твојим Енохом; како би, када људи држе све моје заповести, Сион поново дошао на земљу, град Енохов који узнесох к себи.*

22. *И ово је мој вечни завет, да када потомство твоје буде прихватило истину и погледало на горе, онда ће Сион погледати на доле и сва ће се небеса у весељу протрести, а земља ће с радошћу задрхтати;*

23. *А општи скуп цркве Прворођенчеве ће сићи с неба и запосести земљу, и биће шу све док крај не дође. И ово је мој вечни завеш који склопих с оцем швојим Енохом.*

24. *И дуга ће бишти у облаку, и успосшавићу завеш свој с шобом који склопих* између *шебе* и *мене,* за свако живо створење у сваком телу које *буде* на земљи.

25. И Бог рече Ноју: Ово је знак завета који сам успоставио између *шебе* и мене; *за* свако тело које *буде* на земљи.

ПЦС, Књига постања

14:25–40. Упоредити са Књигом постања 14:18–20

Мелхиседек благосиља Аврама. Описани су Мелхиседекова велика служба и моћи и благослови Мелхиседековог свештенства.

25. *И Мелхиседек подиже ѓлас свој и благослови Аврама.*

26. *Ево, Мелхиседек беше човек вере, исклесан праведношћу; а као дечак се бојаше Бога, и заустављаше чељусши лавова, и ѓасиише силу оѓњену.*

27. *И онда, по Божјем одобрењу беше заређен у високоѓ свешшеника по реду завеша који Боѓ беше склопио с Енохом,*

28. *И шо беше по реду Сина Божјеѓ; а шај ред дође, не по човеку, ниши по вољи човечјој; ни по оцу ниши по мајци; ни услед почешка дана или краја ѓодина; него од Бога;*

29. *И беше он предаш људима позивом сопсшвеноѓ ѓласа Њеѓовоѓ, према сопсшвеној вољи Њеѓовој, свима онима који верују у име Њеѓово.*

30. *Јер сам Боѓ даде Еноху и семену њеѓовом заклешву, да ће свако ко је заређен по овом реду и позиву имаши моћ, вером, да ѓоре руши, да мора раздваја, да воде исушује, да их помера из своѓ шока;*

31. *Да се супрошсшави војскама народним, да подели земљу, да сруши сваки оков, да сшоји у присушву Божјем; да све чини по вољи Њеѓовој, по заповесши Њеѓовој, да пошчини кнежевсшва и моћи; а све ово по вољи Сина Божјеѓа који беше још пре посшанка свеша.*

32. *А човек с оваквом вером, који досеѓне до овоѓ реда Божјеѓ, пренешен је и подиѓнуш на небо.*

33. *И ѓле, Мелхиседек беше свешшеник по овом реду; зашо је обезбедио мир у Салему и назван је Кнезом мира.*

34. *А народ њеѓов беше праведан, и досеѓну небо, и шражаше ѓрад Енохов који Боѓ раније узе, одвојивши ѓа од земље како би ѓа сачувао до последњих дана, или до краја свеша;*

35. *И рече, и даде заклешву да ће се небеса и земља сшојиши; и да ће синови Божји бишти искушани, као оѓњем.*

36. *А како је овај Мелхиседек успосшавио праведносши, назван је од своѓ народа царем небеским, или, другим речима, Царем мира.*

37. *И он подиже свој ѓлас, и благослови Аврама, јер беше високи свешшеник и чувар сшремишша Божјеѓ;*

38. *Онај кога Бог беше одредио да прима десетке за сиромашне.*

39. *Стога му Аврам плаћаше десетке од свега што имаше, од сваког богатства које поседоваше, кога му Бог даде у већој мери него што му беше потребно.*

40. *И догоди се да Бог благослови Аврама, и даде му богатства и част и земље у вечни посед; по завету који беше склопио, и по благослову којим га Мелхиседек благослови.*

ПЈС, Књига постања
15:9–12. Упоредити са Књигом постања 15:1–6

Аврам учи о васкрсењу и види у виђењу Исусову смртничку службу.

9. *И Аврам рече: Господе Боже, како ћеш ми дати земљу ову за вечну баштину?*

10. *А Господ рече: Да си мртав, зар не бих био у стању да ти је уделим?*

11. *А чак иако умреш, поседоваћеш је, јер долази дан када ће Син Човечји живети; и пак како би Он могао живети ако није био мртав? Мора прво оживети.*

12. *И догоди се да Аврам погледа и угледа дане Сина Човечјег, и беше му драго, и душа његова се одмори* и он поверова у Господа; *а Господ* му урачуна то у праведност.

ПЈС, Књига постања
17:3–12. Упоредити са Књигом постања 17:3–12

Народ је престао да извршава јеванђеоске обреде, укључујући и крштење. Бог објашњава Авраму завет обрезања и узраст када деца постају урачунљива.

3. И *догоди се да* Аврам паде ничице, *и призва име Господње.*

4. И Бог му прозбори, говорећи: *Народ мој беше одступио од наредби мојих, и не држаше обреде моје које дадох очевима њиховим;*

5. *И не придржаваху се поманања мојих, и укопа, што јест крштења која сам им заповедио;*

6. *Него се окренуше од заповести, и преузеше на себе прање деце и шкропљење крвљу;*

7. *И рекоше да је крв праведног Авеља проливена греха ради; и не знаше у чему су она урачунљива преда мном.*

8. *Али* што се *тебе* тиче, гле, *учинићу* завет свој с тобом, и бићеш отац многим народима.

9. *И овај завет чиним, како би деца твоја била позната међу свим народима.* Нити ће име твоје више бити Аврам, него ће име твоје бити Аврâм; јер учиних те оцем многих народа.

10. И учинићу те веома плодним, и начинићу народе од тебе, и цареви ће од тебе потећи, *и од семена твога.*

11. И успоставићу *завет обрезања с тобом, и то ће бити* завет мој између мене и тебе, и семена твога након тебе, у поколењима њиховим; *како би могао заувек знати да деца нису урачунљива преда мном док не напуне осам година.*

12. *И треба да настојиш да држиш све завете моје које склопих*

с очевима твојим; и да држиш заповести које ти дадох сопственим устима својим, и бићу Бог теби и семену твоме након тебе.

ПЈС, Књига постања
17:23–24. Упоредити са Књигом постања 17:17–18

Аврам се радује предсказању Исаковог рођења и моли се за Исмаила.

23. Тада Аврам паде ничице и *радова се*, и рече у свом срцу: Дете ће се родити ономе који је сто година стар, и Сара која има деведесет година *затруднеће.*

24. И Аврам рече Господу, О, када би Исмаило могао живети *усправно* пред тобом!

ПЈС, Књига постања
19:9–15. Упоредити са Књигом постања 19:8–10

Лот одолева опакости Содоме, и анђели га штите.

9. И они *му* рекоше: Склони се! *И беху гневни на њега.*

10. И рекоше *међу собом:* Овај *човек* дође као дошљак *међу нас,* и сада има потребу *да изиграва* судију; обрачунаћемо се с *њим* горе него с њима.

11. *Стога, рекоше човеку: Имаћемо ове људе, а и кћери твоје; и поступићемо с њима како нам је угодно.*

12. *Беше то у складу са опакошћу Содоме.*

13. И Лот рече: Гле, имам две ћерке које још не познаше мушкарца; допустите ми, молим вас, *преклињем вас, браћо моја, да вам их не* изведем; и не чините им ништа што је угодно очима вашим;

14. *Јер Бог неће оправдати свог слугу у овоме; стога, дозволите ми да вас браћо моја, овај једини пут преклињем, да* овим људима ништа не чините, *како би имали мира у мом дому;* јер зато дођоше под мој кров.

15. *И они беху гневни на Лота* и прибоше да развале врата, али *анђели Божји, који беху свети људи,* ставише руке своје и повукоше Лота к себи у дом, и затворише врата.

ПЈС, Књига постања
21:31–32. Упоредити са Књигом постања 21:32–34

Аврам се клања вечном Богу.

31. Онда се Авимелех, и Фихол, врховни капетан војске његове, дигоше, *и засадише луг у Вирсавеји, и призваше тамо име Господње;* и вратише се у земљу филистејску.

32. И Аврам *се клањаше вечном Богу,* и живеше као дошљак у земљи филистејској многе дане.

ПЈС, Књига постања
48:5–11. Упоредити са Књигом постања 48:5–6

Јефрем и Манасија постају племена Израелова. Као што је древни Јосиф спасио своју породицу у ономе што је временско, његови потомци ће спасити Израел у ономе што је духовно у последњим данима.

5. А сада, што се тиче двојице синова твојих, Јефрема и Манасије, који ти се родише у земљи Египту, пре него што ти ја дођох

у Египат; *гле*, моји су, *и Бог очева мојих ће их благословити; баш* као Рувим и Симеун *биће благословени, јер су моји; стога, биће названи именом мојим. (Зато беху названи Израел.)*

6. И сви они који се буду рађали након њих, биће твоји, и назваће се именом браће своје у баштини својој, *у племенима; зато су названи племенима Манасијиним и Јефремовим.*

7. *И Јаков рече Јосифу: Када се Бог очева мојих указа мени у Лузу, у земљи хананској; закле ми се да ће дати мени и семену моме земљу у вечни посед.*

8. *Зато, о сине мој, он ме благослови подижући те да ми служиш, у чувању дома мога од смрти;*

9. *У избављењу народа мог, браће твоје, од глади која беше жестока у земљи; стога ће Бог очева твојих благословити тебе и плод бокова твојих, како би били благословени више од браће твоје, и више од дома оца твога;*

10. *Јер си надвладао, и дом оца твога се поклонио пред тобом, баш као што ти беше показано, пре него што си продат у Египат рукама браће своје; стога, браћа твоја ће ти се клањати, из поколења у поколење, плоду бокова твојих у веке векова;*

11. *Јер ћеш бити светло мом народу да их у данима сужањства њиховог избавиш из ропства; и да им донесеш спасење, онда када се потпуно повију под теретом греха.*

ПЦС, Књига постања 50:24–38. Упоредити са Књигом постања 50:24–26; видети и 2. Нефи 3: 4–22

Јосиф у Египту прориче о Мојсијевом ослобађању Израела из египатског ропства; о огранку Јосифових потомака који ће бити одведени у далеку земљу, где ће се сетити завета Господњих; о Божјем позиву пророку последњих дана по имену Џозеф да сједини записе Јудине и Јосифове; и о Арону који служи као гласноговорник за Мојсија.

24. И Јосиф рече браћи својој: Ја умирем, *и одлазим к очевима својим; и силазим у гроб с радошћу. Нека Бог оца мога Јакова буде са вама, да вас избави из невоља у данима ропства вашег; јер Господ ме походи, и примих обећање Господње да ће од плода бокова мојих Господ Бог подићи праведан огранак од бокова мојих; и вама, које отац мој Јаков именова Израелом, пророка; (не Месију који је назван Сило;) и тај пророк ће избавити народ мој из Египта у данима ропства вашега.*

25. *И догодиће се да ће бити расејани поново; и огранак ће бити одломљен и пренет у страну земљу; ипак ће бити упамћени у завештима Господњим, када Месија дође; јер ће се Он њима објавити у последње дане, у духу моћи; и извешће их из таме на светло; из скривене таме, и из сужањства на слободу.*

26. *Видеоца ће Господ мој Бог подићи, који ће бити изабрани виделац плоду бокова мојих.*

27. *Овако ми говори Господ Бог очева мојих: Изабраног видеоца ћу*

подићи од плода бокова твојих, и биће високо поштован међу плодом бокова твојих; и даћу му заповест да изврши дело за плод бокова твојих, браћу своју.

28. *И он ће их привести к знању о заветима које склопих с очевима твојим; и извршиће дело које му год заповедим.*

29. *И учинићу га великим у очима својим, јер ће дело моје извршити; и биће велики попут онога за кога рекох да ћу га подићи вама, да избави мој народ, о доме Израелов, из земље египатске; јер видеоца ћу подићи да избави мој народ из земље египатске; и зваће се Мојсије. И по овом имену ће он знати да је од дома твога; јер ће га царева кћер неговати, и звати сином својим.*

30. *И опет, видеоца ћу подићи од плода бокова твојих, и њему ћу дати моћ да објави реч моју семену бокова твојих; и не само да објави реч моју, говори Господ, већ да их убеди у реч моју, која ће већ отићи међу њих у последњим данима;*

31. Стога ће плод бокова твојих писати, и плод бокова Јудиних ће писати; а оно што буде писао плод бокова твојих, а и оно што буде писао плод бокова Јудиних, срашће тако што ће порећи лажна учења, и смирити препирке, и успоставити мир међу плодом бокова твојих, и привести га к знању о очевима њиховим у последње дане; а и к знању о заветима мојим, говори Господ.

32. *И из слабости, ојачаће у том дану када дело моје изађе међу сав мој народ, што ће обновити оне који су од дома Израеловог, у последњим данима.*

33. *И тог видеоца ћу благословити, а они који настоје да га униште биће поражени; јер ти ово обећање дајем; јер ћу те се сећати из поколења у поколење; а име његово ће бити Јосиф, и оно ће бити по имену оца његовог; и биће он попут тебе; јер ће оно што Господ руком његовом буде извео привести народ мој спасењу.*

34. *И Господ се закле Јосифу да ће сачувати семе његово заувек, говорећи: Подићи ћу Мојсија, и штап ће бити у руци његовој, и он ће сакупити мој народ и водиће их као стадо, и удариће воде Црвеног мора својим штапом.*

35. *И имаће моћ расуђивања, и писаће реч Господњу. А неће говорити много речи, јер ћу му написати закон свој прстом руке своје. И једног ћу учинити говорником његовим, а име његово ће бити Арон.*

36. *И биће ти учињено у последњим данима, баш као што сам се заклео. Зато* Јосиф рече браћи својој: Бог ће вас сигурно походити, и извести из ове земље у земљу за коју се заклео Авраму, и Исаку, и Јакову.

37. И Јосиф *потврди много тога другог браћи својој, и* закле децу Израелову, говорећи им: Бог ће вас сигурно походити, и ви ћете однети кости моје одавде.

38. Тако Јосиф умре *када му*

беше сто десет година; и миром га помазаше, и стави̏ше у ковчег у Египту; *и деца Израела га не укопаше како би га могли понети и положити у гробницу код свога оца. И тако се сетише заклетве којом су се њему заклели.*

ПЈС, Књига изласка 4:21.
Упоредити са Књигом изласка 4:21; 7:3, 13; 9:12; 10:1, 20, 27; 11:10; 14:4, 8, 17; и са Књигом поновљених закона 2:30

Господ није одговоран због Фараонове тврдоће срца. Видети и ПЈС, Књигу изласка 7:3, 13; 9:12; 10:1, 20, 27; 11:10; 14:4, 8, 17; у сваком стиху, када је исправно преведен, назначено је да је Фараон отврднуо своје срце.

21. И Господ рече Мојсију: Када одеш и вратиш се у Египат, гледај да учиниш пред Фараоном сва она чудеса која ставих у руке твоје, *и ја ћу те благословити;* али ће *Фараон* отврднути срце своје *и неће* пустити народ да оде.

ПЈС, Књига изласка 4:24–27.
Упоредити са Књигом изласка 4:24–27

Када Господ прети да ће убити Мојсија зато што није обрезао свог сина, Сефора му спашава живот изводећи обред сама. Мојсије признаје своје грехе.

24. И догоди се, *Господ му се указа док је био на* путу, поред гостионице. *Господ је био гневан на Мојсија, и рука његова беше спремна да падне на њега*, да га убије; *јер није обрезао свог сина.*

25. Онда Сефора узе оштар камен и *обреза* свога сина, и баци *камен* под ноге његове, и рече: Заиста, *ти си* ми крвав муж.

26. *И Господ поштеди Мојсија и* пусти га да иде, *јер је Сефора, жена његова, обрезала дете.* И она рече: Крвав си ти муж. *А Мојсије беше посрамљен, и сакри лице од Господа, и рече: Згреших пред Господом.*

27. И Господ рече Арону: Иди у пустињу да се сретнеш са Мојсијем, и он оде и срете се с њим, на гори Господњој, *на гори где му се Господ указа;* и *Арон* га пољуби.

ПЈС, Књига изласка 18:1.
Упоредити са Књигом изласка 18:1

Јотор је високи свештеник.

1. Када Јотор, *високи свештеник* мадијански, Мојсијев таст, чу све оно што Бог учини за Мојсија и за његов народ Израел, и да Господ изведе Израел из Египта;

ПЈС, Књига изласка 22:18.
Упоредити са Књигом изласка 22:18

Убице неће живети.

18. Не смете дозволити да *убица* живи.

ПЈС, Књига изласка 32:14.
Упоредити са Књигом изласка 32:14

Господ ће поштедети Израелце који се покају.

14. И Господ *рече Мојсију: Ако се буду покајали* за зло *које учинише, поштедећу их, и одвратићу*

свој жестоки гнев; али, гле, извршићеш суд над свима онима који се не буду покајали за ово зло овога дана. Стога, гледај да чиниш оно што ти заповедих, или ћу на теби извршити све оно што намислих да учиним *свом* народу.

ПЈС, Књига изласка 33:20, 23. Упоредити са Књигом изласка 33:20, 23

Нико грешан не може видети Господње лице и преживети.

20. И Он рече *Мојсију:* Не можеш видети лице моје *сада, да се не би срцба моја распалила против тебе, и да не бих уништио тебе, и твој народ;* јер не постоји никo *међу њима* ко би ме видео сада, и преживео, *јер су веома грешни. И не постоји грешник који је икада видео, нити ће постојати грешник који ће икада видети лице моје и преживети.*

23. И подићи ћу руку своју, и видећеш ме с леђа, али лице моје се не сме видети, *као и у другим временима; јер сам срдит на народ мој Израел.*

ПЈС, Књига изласка 34:1–2, 14. Упоредити са Књигом изласка 34:1–2, 14; и са УиЗ 84:21–26

Бог поново пише закон на каменим плочама које је Мојсије припремио али одузима Мелхиседеково свештенство и обреде његове од деце Израелове. Уместо тога, даје им закон телесних заповести.

1. И Господ рече Мојсију: Исклеши себи *друге* две плоче од камена, налик првима, и на *њима* ћу писати речи *закона, онако како беху прво записане на* плочама које си разбио; *али неће бити као и прве, јер ћу издвојити свештенство из средине њихове; стога, свети ред мој и обреди његови неће ићи пред њих; јер присуство моје неће бити међу њима, да их не бих уништио.*

2. *Већ ћу им дати закон као први пут, али биће то по закону телесних заповести; јер се заклех у гневу своме да неће ући у присуство моје, у спокој мој, у данима ходочашћа свога. Дакле, чини како ти заповедих,* и буди спреман ујутро, и попни се ујутро на гору Синајску, и појави се преда мном на врху горе.

Јахве је једно име по коме народ Старог завета познаје Господа Исуса Христа

14. Јер се нећеш клањати ниједном другом богу; јер Господ, чије је име *Јахве,* ревностан је Бог.

ПЈС, Књига поновљених закона 10:2. Упоредити са Књигом поновљених закона 10:2

На првом пару плоча Бог открива вечни завет светог свештенства

2. И написаћу на плочама речи које беху *на* првим плочама, које ти разби, *изузев речи вечног завета светог свештенства,* а ти их стави у ковчег.

ПЈС, Прва књига Самуилова 16:14–16, 23. Упоредити са Првом књигом Самуиловом

16:14–16, 23; сличне измене су учињене у Првој књизи Самуиловој 18:10 и 19:9

Зао дух који долази Саулу није од Господа.

14. Али Дух Господњи оде од Саула, и узнемираваше га зао дух *који не беше од* Господа.

15. А Саулове слуге му рекоше: Ево гле, зао дух *који није од* Бога те узнемирава.

16. Нека господар заповеди слугама својим, које стоје пред тобом, да потраже човека, који вешто свира на харфи; и догодиће се да ће, када је зао дух, *који није од* Бога, на теби, он свирати својим рукама, и биће ти добро.

23. И догоди се да када зао дух, *који није од* Бога, беше на Саулу, Давид узе харфу и свираше руком својом; тако да Саул беше освежен, и беше добро, и зао дух оде од њега.

ПЈС, Друга књига Самуилова 12:13. Упоредити са Другом књигом Самуиловом 12:13

Давидов тежак грех Господ није уклонио.

13. И Давид рече Натану: Згреших против Господа. А Натан рече Давиду: Господ *није* уклонио твој грех, *како* би живео.

ПЈС, Прва књига дневника 21:15. Упоредити са Прва књига дневника 21:15

Бог заустављa анђела да не уништи Јерусалим.

15. И Бог посла анђела у Јерусалим да га уништи. *И анђео испружи руку своју на Јерусалим да га уништи; а Бог рече анђелу: Заустави сада руку своју, довољно је; јер* док беше уништавао, Господ погледа *Израел који* се покајао за зло; стога, Господ заустави анђела који уништава, *док* стајаше крај гумна Орнана Јевусејина.

ПЈС, Друга књига дневника 18:22. Упоредити са Другом књигом дневника 18:22

Господ не ставља лажљивог духа у уста пророка.

22. Зато, гле, Господ *нађе* лажљивог духа у устима ових твојих пророка, и Господ говораше зло против тебе.

ПЈС, Псалми 11:1–5. Упоредити са Псалмима 11:1–5

У последњим данима праведни ће бежати на гору Господњу. Када Господ дође, уништиће опаке и откупиће праведне.

1. *У тај дан Ти ћеш доћи, о Господе; и у Тебе* ћу се уздати. *Рећи ћеш свом народу, јер моје уши чуше твој глас; рећи ћеш свакој души:* Бежи на гору *моју, и праведни ће бежати као* птица *пуштена из замке ловчеве.*

2. Јер опаки натегоше лук; ево, запеше стрелу своју за тетиву, како би кришом стрељали право у срце, *да би уништили темељ њихов.*

3. *Али* темељи *опаких биће*

уништени, и шта *они* могу чинити?

4. Јер Господ, *када буде дошао у* свој свети храм, *седећи* на свом престолу на небесима, очи његове *ће прозрети опаке.*

5. Гле, већ Његове *ће* испитати децу човечју, *и откупиће праведне и они ће бити искушани.* Господ *љуби* праведне, али опаке и оне који љубе насиље, душа Његова не воли.

ПЈС, Псалми 14:1–7.

Упоредити са Псалмима 14:1–7

Псалмиста види губитак истине у последњим данима и радује се успостављању Сиона.

1. Безумник рече у срцу своме: *Не постоји нико ко је видео Бога. Јер нам се није указао, зато* не постоји Бог. *Гле,* они су искварени, чињаху одвратна дела, *и нико од њих* не чињаше добро.

2. Јер Господ погледа с неба доле на децу човечју, *и гласом својим рече слузи своме: Тражите међу децом човечјом* да бисте видели има ли кога који разуме Бога. *А он отвори уста своја ка Господу и рече: Гле, сви ови говоре да су твоји.*

3. *Господ одговори, и рече:* Сви застранише, заједно постадоше прљави, *не можеш уочити* никога од *њих* који *чини* добро, не, нити једнога.

4. *Сви који су им учитељи су* чинитељи безакоња, *и нема* знања *у њима. То су они* који једу народ мој. Једу хлеб и не призивају Господа.

5. Они *су* у великом страху, јер Бог *пребива* у поколењу праведних. *Он је савет за сиромашне, јер се они стиде опаких и беже Господу за своје уточиште.*

6. *Стиде се* савета сиромашних јер је Господ њихово уточиште.

7. Ах, да *Сион беше успостављен са неба,* спасење Израелово. *О Господе, када ћеш успоставити Сион?* Када Господ избави народ свој из сужањства, Јаков ће се радовати, Израел ће се веселити.

ПЈС, Псалми 24:7–10.

упоредити са Псалмима 24:7–10

Цар Славе ће откупити свој народ приликом свог доласка.

7. Уздигните главе своје, *о ви, поколења Јаковљева;* и будите уздигнути; *и* Господ јак и силан, Господ у бој силан, који је цар славе, *утврдиће вас заувек.*

8. *И савиће небеса; и сићи ће да откупи народ свој; да вам надене вечно име; да вас утврди на вечној стени његовој.*

9. Уздигните главе своје, о *поколења Јаковљева;* уздигните *главе своје, ви* вечна *поколења,* и *Господ над војскама, цар над царевима;*

10. *И то* цар славе ће *вам* доћи; *и откупиће народ свој, и утврдиће их у праведности.*

ПЈС, Псалми 109:4. Упоредити са Псалмима 109:4

Треба да се молимо за наше непријатеље.

4. *И, упркос* љубави мојој, они су непријатељи моји; *ипак ћу наставити* да се молим *за њих*.

ПЈС, Књига пророка Исаије 29:1–8. Упоредити са Књигом пророка Исаије 29:1–8

Поруке које су се претходно у Јерусалиму проповедале од стране древних пророка, проповедаће се у последњим данима из Мормонове књиге, која је изашла „из земље."

1. Јао Арилу, Арилу, граду где Давид пребиваше! Додајте годину на годину, нека кољу жртве.

2. Али ћу намучити Арила, и биће жалости и туге; *јер овако ми рече Господ,* то ће бити Арилу;

3. *Да* ћу *га* ја, *Господ,* опколити табором, и учинити опсаду кулом против *њега,* и подићи ћу утврђења насупрот *њему.*

4. И *он ће бити* срушен, и говориће из земље, и говор *његов* из праха биће тих; глас *његов* ће бити као у онога који духове покојника слуша, из земље, и из праха ће шапатом говорити.

5. Шта више, мноштво туђинаца *његових* биће попут ситног праха, а мноштво страшних биће као плева која се размеће; да, биће то зачас, изненада.

6. *Јер ће их* Господ над војскама походити громом, и земљотресом, и хуком великом, олујом и буром, и пламеном огњеним који прождире.

7. И мноштво свих народа који војују против Арила, и то сви они који војују против њега и оружја његовог, и који га жалосте, биће као ноћно виђење у сну.

8. *Да, биће им баш* као гладноме *који* сања, и гле, он једе, али се буди и душа му је празна; или *као* жедноме који сања, и гле, он пије, али се буди, и гле, изнурен је, а душа му жељна. *Да, баш тако* ће бити мноштву из свих народа који војују против горе сионске.

ПЈС, Књига пророка Исаије 42:19–23. Упоредити са Књигом пророка Исаије 42:19–22

Господ шаље свог слугу да поучава оне који изабраше да не виде или не чују истину; они који послушају и покоре јој се биће учињени савршенима.

19. *Јер ћу послати слугу свога вама који сте слепи; да, гласника да би отворио очи слепима, и отпушио уши глувима;*

20. И биће начињени савршенима упркос својој слепоћи, ако послушају гласника, и то слугу Господњег.

21. *Народ сте* који много тога види, али не запажа; који отвара уши *да би чуо, али* не чује.

22. Господ *није* задовољан *таквим народом, али* праведности своје ради увеличаће закон и учиниће га славним.

23. *Ви сте* народ опљачкан и потлачен; *непријатељи ваши,*

сви они, сатераше *вас* у рупе, и *сакрише вас* у тамнице; *узеше вас* као плен, и нема никога да избави; као грабеж, а нема никога да би рекао: обнови.

ПЈС, Књига пророка Јеремије 26:13. Упоредити са Књигом пророка Јеремије 26:13

Господ се не каје; људи се кају.

13. Дакле, исправите путеве ваше и дела ваша, и послушајте глас Господа Бога вашега, *и покајте се*, а Господ ће *одвратити* зло које је изречено против вас.

ПЈС, Књига пророка Амоса 7:3. Упоредити са Књигом пророка Амоса 7:3

Господ се не каје; људи се кају.

3. *И Господ рече о Јакову: Јаков ће се* за ово *покајати, зато га нећу у потпуности уништити*, говори Господ.

ПЈС, Јеванђеље по Матеју 3:4–6. Упоредити са Јеванђељем по Матеју 2:4–6

Пророци предсказују да ће Витлејем бити место Месијиног рођења.

4. И када сакупи све врховне свештенике, и књижевнике народне, заиска од њих, *говорећи: Где је место о коме пророци писаше, у коме* Христ треба да се роди? *Јер се много бојаше, али ипак не вероваше пророцима.*

5. А они му рекоше: *Пророци су писали да треба да се роди* у Витлејему, у Јудеји, јер *тако они рекоше,*

6. *Реч Господња нам дође, говорећи:* И ти Витлејеме, *који лежиш* у земљи Јудеји, *у тебби ће се родити кнез, који* није најмањи међу кнезовима јудејским; јер из тебе ће изаћи *Месија*, који ће спасити народ мој Израел.

ПЈС, Јеванђеље по Матеју 3:24–26. Упоредити са Јеванђељем по Матеју 2:23

Исус одраста и чека на Господа пре почетка своје службе.

24. *И догоди се да Исус растијаше са својом браћом и постаде јак, и чекаше на Господа да време његове службе дође.*

25. *И служаше под оцем својим, и не говораше као други људи, нити беше потребно да буде поучаван; јер немаше потребу да га било ко поучава.*

26. *И након много година, час службе Његове се приближи.*

ПЈС, Јеванђеље по Матеју 3:34–36. Упоредити са Јеванђељем по Матеју 3:8–9

Они који одбише поруку Јована Крститеља, одбише Христа. Бог може учинити заветним народ који није од Израела.

34. *Зашто не примате проповеди од онога кога Бог посла? Ако ово не примите у своја срца, мене не примате; а ако мене не примате, не примате онога који ме посла да сведочим; и за ваше грехе немате изговор.*

35. *Покајте се, стога*, и донесите плодове достојне покајања;

36. И немојте помислити да говорите у себи: *Ми смо деца*

Аврамова, и једино ми имамо моћ да донесемо семе оцу своме Авраму; јер кажем вам да Бог може од камења овога подигнути децу Авраму.

ПЈС, Јеванђеље по Матеју
3:38–40. Упоредити са Јеванђељем по Матеју 3:11–12

Јован Крститељ сведочи да Исус има моћ да крсти Светим Духом и огњем.

38. Заиста вас крштавам водом, *на ваше* покајање, *а када онај о коме сведочим дође, који је* моћнији од мене, чију обућу нисам достојан да носим, *(или чије место нисам способан да заузмем,) као што рекох, заиста вас крштавам пре него што Он дође, да би вас када дође Он* крстио Светим Духом и огњем.

39. *И Он је тај о коме ћу сведочити,* у чијој се руци налази сито, и Он ће потпуно прочистити гумно своје, и сакупити пшеницу своју у житницу; али *у пуними свог времена* ће спалити плеву неугасивим огњем.

40. *Тако дође Јован, проповедајући и крштавајући у реци Јордану; сведочећи да онај који долази након њега има моћ да крштава Светим Духом и огњем.*

ПЈС, Јеванђеље по Матеју
3:43–46. Упоредити са Јеванђељем по Матеју 3:15–17

Јован крсти Исуса урањањем, види Светог Духа како силази као голуб, и чује Очев глас.

43. И Исус, одговарајући, рече му: Дозволи *ми да се крстим,* јер тако нам треба да бисмо испунили сву праведност. Онда му он дозволи.

44. *И Јован сиђе у воду и крсти га.*

45. А крстивши се Исус одмах изађе из воде; *и Јован виде,* и гле, небеса му се отворише и виде Духа Божјег где силази као голуб и спусти се на *Исуса.*

46. И гле, *он зачу* глас с неба, говорећи: Ово је син мој љубазни, који је по мојој вољи. *Послушај га.*

ПЈС, Јеванђеље по Матеју
4:1, 5–6, 8–9. Упоредити са Јеванђељем по Матеју 4:1, 5–6, 8–9; сличне промене су извршене у Јеванђељу по Луци 4:2, 5–11

Исуса је водио Дух, не Сотона.

1. Тада Дух одведе *Исуса* у пустињу, да буде *с Богом.*

5. Тада *је Исус одведен* у свети град, и *Дух* га постави на врх храма.

6. *Тада му дође ђаво и рече:* Ако си Син Божји, скочи доле, јер написано је, Он ће те поверити својим анђелима, и на рукама својим ће те носити, да се не би никада нога твоја о камен спотакла.

8. И опет, *Исус беше у Духу, и он* га одведе на изразито високу гору, и показа му сва царства света и славу њихову.

9. И *ђаво му дође опет, и рече:*

Све ово ћу ти дати, ако паднеш и поклониш ми се.

ПЈС, Јеванђеље по Матеју 4:11. Упоредити са Јеванђељем по Матеју 4:11

Исус шаље анђеле да служе Јовану Крститељу.

11. *И онда Исус знаде да је Јован бачен у тамницу, и посла анђеле,* и гле, *они* дођоше и служаху му.

ПЈС, Јеванђеље по Матеју 4:18. Упоредити са Јеванђељем по Матеју 4:19

Пророци из Старог завета говоре о Исусу.

18. И он им *рече: Ја сам Онај о коме пророци писаше;* следите ме и учинићу вас рибарима људи.

ПЈС, Јеванђеље по Матеју 4:22. Упоредити са Јеванђељем по Матеју 4:23

Исус исцељује људе међу онима који верују у Његово име.

22. И Исус обиђе сву Галилеју поучавајући у синагогама њиховим, и проповедајући јеванђеље царства; и исцељујући сваку врсту болести, и свако *оболење* међу народом *који вероваше у име Његово.*

ПЈС, Јеванђеље по Матеју 5:21. Упоредити са Јеванђељем по Матеју 5:19

Они који држе заповести и друге поучавају да то чине биће спашени.

21. Ко год, стога, буде прекршио једну од ових најмањих заповести, и буде поучавао људе *да тако чине, нипошто неће бити спашен у царству небеском;* али ко год буде држао *ове заповести закона* и њима поучавао *док се не испуне,* тај ће се назвати великим, *и биће* спашен у царству небеском.

ПЈС, Јеванђеље по Матеју 6:14. Упоредити са Јеванђељем по Матеју 6:13; сличне измене су учињене у Јеванђељу по Луци 11:4

Господ нас не уводи у искушење.

14. И не *дозволи да будемо уведени* у искушење, него нас избави од зла.

ПЈС, Јеванђеље по Матеју 6:22. Упоредити са Јеванђељем по Матеју 6:22

Ако су нам очи упрте на славу Божју, цела тела ће нам бити испуњена светлошћу.

22. Светлост тела је око; ако дакле твоје око буде упрто *на славу Божју,* цело тело твоје биће испуњено светлошћу.

ПЈС, Јеванђеље по Матеју 6:25–27. Упоредити са Јеванђељем по Матеју 6:25; 10:10

Исус упозорава своје ученике да ће имати тешкоће у свом раду али обећава да ће им припремити пут и да ће их Небески отац опскрбити.

25. *И, опет, кажем вам, идите у свет, и не бринite због света; јер ће вас свет мрзети, и прогониће вас, и избацивати из синагога својих.*

26. *Ипак, пођи ћете од куће до*

куће, поучавајући народ; а ја ћу ићи испред вас.

27. *И ваш Небески Отац ће вас опскрбити, свиме што вам је потребно за храну, шта ћете јести; или за одећу, шта ћете носити или обући.*

ПЈС, Јеванђеље по Матеју 6:38. Упоредити са Јеванђељем по Матеју 6:33

Треба прво да настојимо да изградимо царство Божје.

38. *Стога, не иштите оно што је од овог света* него прво настојте да *изградите* царство Божје, и *успоставите* праведност Његову, и све ово ће вам се надодати.

ПЈС, Јеванђеље по Матеју 7:1–2. Упоредити са Јеванђељем по Матеју 7:1–2

Не судите неправедно.

1. *Дакле, ово су речи којима је Исус поучавао своје ученике, да би говорили народу.*

2. Не судите *неправедно*, како вам не би било суђено; *него праведним судом судите.*

ПЈС, Јеванђеље по Матеју 7:4–8. Упоредити са Јеванђељем по Матеју 7:3–5

Исус поучава своје ученике да се супротставе писарима, Фарисејима, свештеницима и Левитима због њиховог лицемерја.

4. *И опет, рећи ћете им: Зашто* видиш трун који је у оку брата твога, али се не обазиреш на брвно које је у твом сопственом оку?

5. Или како можеш рећи свом брату: Стани да ти извадим трун из твог ока; *а не можеш видети* брвно у сопственом оку?

6. *И Исус рече својим ученицима: Погледајте писаре, и Фарисеје, и свештенике, и Левите? Они поучавају у својим синагогама, али се не држе закона, нити заповести; и сви скренуше с пута, и под грехом су.*

7. *Идите и реците им: Зашто људе учите закону и заповестима, када сте сами деца покварености?*

8. *Реците им:* Ви лицемери, прво извадите брвно из ока свога; а онда ћете јасно видети да извадите трун из ока брата свога.

ПЈС, Јеванђеље по Матеју 7:9–11. Упоредити са Јеванђељем по Матеју 7:6

Исус поучава своје ученике да проповедају покајање и да не деле тајне царства са светом.

9. *Идите у свет, говорећи свима: Покајте се, јер вам се царство небеско приближило.*

10. *И тајне царства треба да држите за себе; јер није прикладно* давати оно што је свето псима; нити бацати бисере свињама, да их не би погазиле ногама својим.

11. *Јер свет не може примити оно што ви, сами, нисте у стању да прихватите; стога не треба да им дајете своје бисере, да се не би* вратили и растргли вас.

ПЈС, Јеванђеље по Матеју 7:12–17. Упоредити са Јеванђељем по Матеју 7:7–8

Исус поучава своје ученике да Отац даје откривење свакоме који иште.

12. *Реците им: Иштите од Бога;* иштите, и даће вам се; тражите, и наћи ћете; куцајте, и отвориће вам се.

13. Јер свако ко иште, прима; и онај који тражи, налази; и ономе који куца, отвориће се.

14. *А ученици његови му онда рекоше: Они ће нам рећи: Ми смо праведни, и немамо потребу да нас било ко поучава. Бог, кога познајемо, послуша Мојсија и неке од пророка; али нас Он неће чути.*

15. *И они ће рећи: Имамо закон за наше спасење, и то нам је довољно.*

16. *Онда Исус одговори, и рече својим ученицима: Овако ћете им казати:*

17. *Који човек међу вама, који има сина, и он стоји ван и каже: Оче, отвори свој дом да бих ушао и са тобом јео, неће рећи: Уђи, сине мој; јер што је моје твоје је и што је твоје моје је?*

ПЈС, Јеванђеље по Матеју 9:18–21. Упоредити са Јеванђељем по Матеју 9:16–17

Исус одбија крштење фарисеја; оно нема вредности јер Га они не прихватају. Проглашава да је Он онај који је дао закон Мојсијев.

18. *Тада Му фарисеји рекоше: Зашто нас не примаш с крштењем нашим, видевши да држимо закон у потпуности?*

19. *Али им Исус рече: Не држите ви закон. Да сте држали закон, ви биste ме примили, јер сам ја онај који даде закон.*

20. *Не примам вас с крштењем вашим, јер вам ничему не вреди.*

21. *Јер када дође оно што је ново, старо је спремно да се склони.*

ПЈС, Јеванђеље по Матеју 11:13–15. Упоредити са Јеванђељем по Матеју 11:10–11, 13–14

Јован Крститељ је Илија који ће доћи да припреми пут Спаситељу.

13. *Али доћи ће дани када силник неће имати моћ;* јер сви пророци и закони пророковаше *да ће тако бити* све до Јована.

14. *Да, многи који пророковаше, предсказаше ове дане.*

15. И ако сте вољни то да примите, *заиста, он беше* Илија, *који* беше дошао *и све припремио.*

ПЈС, Јеванђеље по Матеју 12:37–38. Упоредити са Јеванђељем по Матеју 12:43–44; видети такође ПЈС, Јеванђеље по Луци 12:9–12

Ко год говори против Светог Духа, неће му се опростити.

37. *Онда дођоше неки од писара и рекоше му: Господару, писано је да ће се сваки грех опростити; али ти кажеш: Онај који говори против Светога Духа, неће му се опростити. И упиташе га, говорећи: Како то може бити?*

38. *И Он им рече:* Када нечисти дух оде из човека, он хода по сувим местима, тражећи покоја и не налази га, *али када човек говори против Светога Духа,* онда он каже: Вратићу се у свој дом одакле сам изашао; и када дође нађе *га* празног, пометеног и украшеног; *јер га добар дух препусти самом себи.*

ПЈС, Јеванђеље по Матеју 13:39–44. Упоредити са Јеванђељем по Матеју 13:39–42; видети такође УиЗ 86:1–7

Пре краја света (уништења опаких), гласници послати с неба ће сабрати праведне међу опакима.

39. Жетва је крај света, *или уништење опаких.*

40. Жетеоци су анђели, *или гласници послати с неба.*

41. Као што се, дакле, кукољ сабира и огњем пали, тако ће бити на крају овог света, *или уништења опаких.*

42. *Јер у тај дан, пре* него што Син човечји буде *дошао,* послаће *Он* анђеле своје *и гласнике са неба.*

43. И сабраће из царства Његовог све саблазни, и оне што чине безакоње, и бациће их *напоље међу опаке; и* биће тамо плач и шкргут зуба.

44. *Јер ће свет бити сажган огњем.*

ПЈС, Јеванђеље по Матеју 16:25–29. Упоредити са Јеванђељем по Матеју 16:24–26

Исус објашњава шта значи „преузети крст“: одрећи се безбожности и свих пожуда светских и држати Његове заповести.

25. Тада рече Исус својим ученицима: Ако ико пође за мном, нека се себе одрекне, и преузме крст свој и следи ме.

26. *А сада, преузети крст свој за човека значи да се одрекне свакојаке безбожности, и свих пожуда овога света, и држи моје заповести.*

27. *Не кршите моје заповести да бисте спасили своје животе;* јер ко год буде спасио живот свој *у овом свету,* изгубиће га *у свету који ће доћи.*

28. И ко год буде изгубио свој живот *у овом свету,* мене ради, наћи ће га *у свету који ће доћи.*

29. *Дакле, одрекните се света и спасите душе своје;* јер шта је човеку од користи, ако и сав свет добије, а изгуби душу своју? Или шта ће човек дати у замену за своју душу?

ПЈС, Јеванђеље по Матеју 17:10–14. Упоредити са Јеванђељем по Матеју 17:11–13

Исус поучава о двојици Илија – о једном који треба да припреми и о другом који треба да обнови.

10. И Исус им одговори и рече: Илија ће заиста прво доћи и све обновити, *како пророци написаше.*

11. *И опет* кажем вам да је Илија, *о коме је написано,* већ дошао: *Гле, послаћу гласника свога, и он ће припремити пут преда*

мном; а они га не познаше, и учинише му шта хтедоше.

12. Тако ће и Син човечји због њих пострадати.

13. *Али вам кажем: Ко је Илија? Гле, ово је Илија, кога шаљем да припреми пут преда мном.*

14. Тада ученици разумеше да им он говораше о Јовану Крститељу, *а и о другоме који ће доћи и све обновити, као што пророци написаше.*

ПЦС, Јеванђеље по Матеју 18:11. Видети Јеванђеље по Матеју 18:11; видети и Морони 8

Малој деци не треба покајање.

11. Јер је Син човечји дошао да спаси оне који су изгубљени, *и да позове грешнике на покајање; али овима маленима није потребно покајање, и ја ћу их спасити.*

ПЦС, Јеванђеље по Матеју 19:13. Упоредити са Јеванђељем по Матеју 19:13

Мала деца ће бити спашена.

13. Тада му доведоше малу децу, како би ставио своје руке на њих и молио се. А ученици их укорише, *говорећи: Нема потребе, јер Исус рече да ће такви бити спашени.*

ПЦС, Јеванђеље по Матеју 21:33. Упоредити са Јеванђељем по Матеју 21:32–33

Човек се мора покајати пре него што може да поверује у Христа.

33. *Јер онај који Јовану не поверова о мени, не може да поверује мени, сем ако се прво не покаје.*

ПЦС, Јеванђеље по Матеју 21:47–56. Упоредити са Јеванђељем по Матеју 21:45–46

Исус изјављује да је главни угаони камен. Јеванђеље је понуђено Јеврејима а онда нејеврејима. Опаки ће бити уништени када се Исус врати.

47. И када поглавари свештенички и фарисеји чуше његове параболе, приметише да говори о њима.

48. *И рекоше међу собом: Зар овај човек мисли да ће сам разрушити ово велико царство? И бејаху срдити на њега.*

49. Али када настојаше да положе руке на њега, уплашише се мноштва, *јер су знали да га мноштво* држи за пророка.

50. *И тада Му дођоше ученици Његови, а Исус им рече: Чудите ли се речима из параболе коју им говорах?*

51. *Заиста, кажем вам, ја сам камен, а они опаки ме одбијају.*

52. *Ја сам темељ угаони. Ови Јевреји ће на мене пасти, и сломиће се.*

53. *И царство Божје ће им се одузети, и биће дато народу који рађа плодовима његовим; (мисли се на нејевреје.)*

54. *Стога, на кога год овај камен падне, у прах ће га претворити.*

55. *И када, дакле, Господ винограда дође, уништиће оне јадне, опаке људе, и повериће свој*

виноград другим виноградарима, и то у последњим данима, који ће им узвратити плодовима у своје време.

56. *А онда разумеше параболу коју им говораше, да нејевреји треба да буду такође уништени, када Господ сиђе с неба да влада у свом винограду, а то је земља и становници њени.*

ПЈС, Јеванђеље по Матеју 23:6. Упоредити са Јеванђељем по Матеју 23:9

Онај који је на небу је наш створитељ.

6. И не називајте *никога* на земљи *створитељем* својим, или *небеским оцем својим;* јер је један ваш *створитељ и Небески* Отац, *и то Онај који* је на небу.

ПЈС, Јеванђеље по Матеју 26:22, 24–25. Упоредити са Јеванђељем по Матеју 26:26–28; и са ПЈС, Јеванђеље по Марку 14:20–25

Исус прво ломи хлеб причесни а онда га благосиља. Причест је у спомен на Исусово тело и крв.

22. И док једоше, Исус узе хлеб и *поломи* га, и *благослови* га, и даде га *својим* ученицима, и рече: Узмите, једите; ово је *у спомен на* тело моје *којим вам откупљење дајем.*

24. Јер ово је *у спомен на* крв моју новог завета, која је проливена за све *оне који поверују у име моје,* за опрост греха *њихових.*

25. *И заповест вам дајем, да настојите да чините све оно што сте видели да ја чиним, и да сведочите о мени, и то све до краја.*

ПЈС, Јеванђеље по Матеју 27:3–6. Упоредити са Јеванђељем по Матеју 27:3–5; и са Делима апостолским 1:18

Описана је смрт Јудина.

3. Тада Јуда, *који* га издаде, када виде да је осуђен, покаја се и врати тридесет сребрњака поглаварима свештеничким и старешинама,

4. Говорећи: Згрешио сам у томе што сам невину крв издао.

5. И они *му* рекоше: Шта ми маримо за то? Сам се брини о *томе; то су твоји греси.*

6. И побаца сребрњаке у храму, повуче се, и оде те се обеси *о дрво. И одмах паде доле, а утроба његова се расу, и он умре.*

ПЈС, Јеванђеље по Марку 2:26–27. Упоредити са Јеванђељем по Марку 2:27–28

Син Човечји је Господар Шабата јер је створио дан шабатни.

26. *Стога, Шабат је дат човеку као дан одмора; а и да би човек славио Бога, а не да човек не би јео;*

27. *Јер Син човечји начини дан Шабата,* дакле Син човечји је и Господар Шабата.

ПЈС, Јеванђеље по Марку 3:21–25. Упоредити са

Јеванђељем по Марку 3:28–30

Исус ће опростити свим грешницима сем онима који хуле на Светога Духа.

21. *И онда му дођоше неки људи, оптужујући Га, говорећи: Зашто примаш грешнике, ако си ти Син Божји.*

22. *Али им Он одговори и рече:* Заиста вам кажем, сви греси *које људи починише, када се покају,* опростиће *им* се; *јер дођох да проповедам* покајање синовима човечјим.

23. А хуле, како год они буду хулили, *опростиће им се ако к мени дођу, и створе дела која виде да ја творим.*

24. *Али постоји грех који се неће опростити.* Онај који хули на Светога Духа, нема никада опроштења; већ је у *опасности да буде сасечен из света. И они ће баштинити* вечно проклетство.

25. *И ово им рече* јер они казаше: Он има нечистог духа.

ПЦС, Јеванђеље по Марку 7:10–12. Упоредити са Јеванђељем по Марку 7:10

Исус осуђује оне који одбијају пророке и не поштују закон Мојсијев.

10. *Сасвим добро је писано о вама од стране пророка које одбациште.*

11. *Они сведочаху ово у истини, и крв њихова биће на вама.*

12. *Не држаште се наредби Божјих;* јер Мојсије рече: Поштуј оца свога и мајку своју; и ко проклиње оца или мајку, нека умре смрћу *преступника, како је записано у вашем закону; али се ви не држаште закона.*

ПЦС, Јеванђеље по Марку 8:37–38. Упоредити са Јеванђељем по Марку 8:35

Ко год је вољан да умре Исуса ради примиће спасење.

37. Јер ко год хоће живот свој да сачува, изгубиће га; *или ко год хоће живот свој да сачува, биће вољан да га положи мене ради; а ако није вољан да га положи мене ради, изгубиће га.*

38. Али ко год *буде вољан* да изгуби живот свој мене ради, и јеванђеља ради, тај ће га спасити.

ПЦС, Јеванђеље по Марку 8:42–43. Упоредити са Јеванђељем по Марку 8:38

Људи који су се постидели Христа немају удела у првом васкрсењу, али они вољни да умру за Христа дођи ће са Њим у слави Његовој.

42. *И они неће имати удела у том васкрсењу када Он дође.*

43. *Јер заиста вам кажем да ће Он доћи, и онај који положи живот свој мене и јеванђеља ради, доћи ће с Њим, и биће одевен славом Његовом у облаку, здесна Сину човечјем.*

ПЦС, Јеванђеље по Марку 9:3. Упоредити са Јеванђељем по Марку 9:4

Јован Крститељ је на Гори преображења.

3. И тамо им се указа Илија са Мојсијем, *или другим речима, Јован Крститељ и Мојсије;* и они говораху с Исусом.

ПЈС, Јеванђеље по Марку 9:40–48. Упоредити са Јеванђељем по Марку 9:43–48

Исус пореди сечење руке или ноге која саблажњава са прекидањем веза с људима које некога могу одвести на странпутицу.

40. *Стога,* ако те рука твоја саблазни, одсеци је; *или ако те брат твој саблазни а то не призна и не остави се тога, биће искључен.* Боље ти је у живот ући осакаћен, него имати две руке и ићи у пакао.

41. *Јер ти је боље у живот ући без браћа свога, него да ти и твој брат будете бачени у пакао;* у огањ који никада неће бити угашен, где црв њихов не умире, и огањ се не гаси.

42. И *опет,* ако те нога твоја саблазни, одсеци је; *јер онај који је твој узор, по коме ходаш, ако сагреши, биће искључен.*

43. Боље ти је ући у живот хром, него са две ноге бити бачен у пакао; у огањ који се никада не гаси.

44. *Стога, нека свако стоји или пада за себе, а не за другога; или не ослањајући се на другога.*

45. *Иштите од Оца мога, и биће вам учињено у правом тренутку шта ћете искати, ако иштете с вером, верујући да ћете примити.*

46. И ако око твоје *које ти видело даје, то јест онај коме је одређено да бди над тобом и показује ти светло, сагреши и* саблазни те, ископај *га.*

47. Боље ти је да уђеш у царство Божје с једним оком, него да са оба ока будеш бачен у пакао огњени.

48. *Јер боље ти је да се спасиш, него да будеш бачен у пакао с братом својим,* где црв њихов не умире, и где се огањ не гаси.

ПЈС, Јеванђеље по Марку 12:32. Упоредити са Јеванђељем по Марку 12:27

Бог није Бог мртвих, јер Он подиже мртве из гробова њихових.

32. *Зато* Он није Бог мртвих, него Бог живих; *јер их подиже из гробова њихових.* Ви дакле чините велику грешку.

ПЈС, Јеванђеље по Марку 14:20–26. Упоредити са Јеванђељем по Марку 14:22–25

Исус установљава причест у спомен на Његово тело и крв.

20. И док јеђаху, Исус узе хлеб и благословивши, преломи га, и даде им, и рече: Узмите *и* једите.

21. *Гле, ово је за вас да чините у спомен на тело моје; јер кад год будете то чинили сећаћете се овог часа у коме бејах с вама.*

22. И Он узе чашу, и кад даде хвалу, даде им је; и сви они пише.

23. И Он им рече: Ово је *у спомен* на крв моју која је за многе проливена, *и нови завет који вам дајем; јер ћете о мени сведочити свем свету.*

24. *И кад год будете примали овај обред, сећаћете се овог часа када бејах с вама и пијах с вама из*

ове чаше, и то у последњим тренуцима моје службе.

25. Заиста, кажем вам, *о овоме ћете посведочити; јер* нећу више пити од плода винове лозе *с вама,* све до оног дана када будем пио ново вино у царству Божјем.

26. *И онда они беху ожалошћени и плакаху над Њим.*

ПЈС, Јеванђеље по Марку 14:36–38. Упоредити са Јеванђељем по Марку 14:32–34

У Гетсеманији, чак ни Дванаесторица не схватају у потпуности Исусову улогу Месије.

36. И дођоше до места названог Гетсеманија, *које беше врт; и ученици посташе силно запањени, и врло узнемирени, и почеше се жалити у својим срцима, питајући се да ли је ово Месија.*

37. *А Исус познавајући њихова срца, рече* својим ученицима: Седите овде, док се будем молио.

38. И узе са собом Петра, Јакова, и Јована, *и укори их,* и рече им: Душа је моја веома жалосна, и то до смрти, останите овде и бдите.

ПЈС, Јеванђеље по Марку 16:3–6. Упоредити са Јеванђељем по Марку 16:4–7 и са Јеванђељем по Луки 24:2–4

Два анђела се показују женама код Спаситељеве гробнице.

3. *Али* када погледаше, видеше да је камен одваљен, (јер беше веома велики) *и да два анђела седе на њему,* одевена у дуге беле *хаљине;* и оне се уплашише.

4. *Али* им *анђели рекоше:* Не плашите се; Исуса Назарећанина распетога тражите; устао је; није овде; погледајте место где га положише;

5. *И* идите својим путем, реците ученицима Његовим и Петру, да пред вама отиде у Галилеју; тамо ћете Га видети, као што вам рече.

6. *И оне, ушавши у гробницу, видеше место где положише Исуса.*

ПЈС, Јеванђеље по Луци 1:8. Упоредити са Јеванђељем по Луци 1:8

Зарија, отац Јована Крститеља, извршава свештеничке дужности.

8. И док извршаваше свештеничку службу пред Богом, по реду свог *свештенства,*

ПЈС, Јеванђеље по Луци 2:46. Упоредити са Јеванђељем по Луци 2:46

Учитељи у храму слушају Исуса и постављају Му питања.

46. И догоди се, након три дана га нађоше у храму како седи међу учитељима, *а они га* слушаху и постављаху *му* питања.

ПЈС, Јеванђеље по Луци 3:4–11. Упоредити са Јеванђељем по Луци 3:4–6

Христ ће доћи како је проречено да донесе спасење Израелу и нејеврејима. У

пунини времена, доћи ће поново да суди свету.

4. Као што беше записано у књизи *пророка* Исаије; *а ово су речи* које говоре: Глас једнога који узвикује у пустињи: припремите пут Господњи, поравнајте стазе Његове.

5. *Јер гле, и ево, Он ће доћи, као што је записано у књизи пророка, да однесе грехе света, и да донесе спасење народима незнабожачким, да сакупи оне који су изгубљени, који су из тора Израелова;*

6. *Да, и то расејане и ожалошћене; а и да припреми пут и омогућни проповедање јеванђеља нејеврејима;*

7. *И да буде светлости свима онима који седе у тами, до најудаљенијих делова земље; да остварује васкрсење из мртвих и да се успе на висину, да пребива здесна Оцу,*

8. *Све до пунине времена, и док се закон, и сведочанство не буду запечатили, и кључеви царства не буду поново Оцу предали;*

9. *Да свима правду удељује; да сиђе на суд свима, и да увери све безбожне у безбожна дела њихова која почине; и све ово у дану када буде дошао;*

10. *Јер ово је дан моћи; да,* свака долина ће се испунити, и свака гора и брег ће се слегнути; оно што је криво исправиће се, а храпави путеви ће се изглачати;

11. И свако тело ће видети спасење Божје.

ПЦС, Јеванђеље по Луци 3:19–20. Упоредити са Јеванђељем по Луци 3:10–13

О сиромашнима се старало од обиља из ризнице. Цариници (сакупљачи пореза) не треба да узимају више него што је прописано законом.

19. *Јер ти је добро познато, Теофиле, да се према пракси код Јевреја, и према обичају у њиховом закону код примања новца у ризницу, од обиља које се прими, издваја сиромашнима, свакоме његов део;*

20. *И тог обичаја су се држали и цариници, стога* им *Јован* рече: Не захтевајте више од онога што вам је наложено.

ПЦС, Јеванђеље по Луци 6:29–30. Упоредити са Јеванђељем по Луци 6:29–30

Исус поучава да је боље издржати прогон него се сукобљавати са непријатељем.

29. И ономе који те удари у образ, понуди и други; *или, другим речима, боље је понудити други образ него поново ружити.* А ономе ко ти узме кабаницу, не брани да ти узме и капут.

30. *Јер боље је да дозволиш свом непријатељу да узме све ово, него да се сукобљаваш са њим. Заиста, кажем вам, ваш Небески Отац који седи у тајности, привешће тог опаког на суд.*

ПЦС, Јеванђеље по Луци 9:24–25. Упоредити са

Јеванђељем по Луци 9:24–25

Стицање световног богатства није вредно губљења нечије душе.

24. Јер ко год хоће спасити свој живот, *мора бити вољан да* га изгуби *мене ради;* а ко год *буде вољан* да изгуби свој живот мене ради, тај ће га спасити.

25. Јер шта *човеку користи* ако добије читав свет, *а ипак не прими онога кога је Бог заредио, и изгуби душу своју,* а он сам буде изгнаник?

ПЈС, Јеванђеље по Луци 11:53. Упоредити са Јеванђељем по Луци 11:52

Пунина Светих писама је кључ знања.

53. Јао вама, адвокати! Јер одузесте кључ знања, *пунину Светих писама;* не *улазите* сами *у царство;* а *оне који* у њега улажаху, спречавасте.

ПЈС, Јеванђеље по Луци 12:9–12. Упоредити са Јеванђељем по Луци 12:9–10; видети такође ПЈС, Јеванђеље по Матеју 12:37–38 и УиЗ 132:26–27

Исус објашњава да се хула против Светог Духа неће опростити.

9. Али онај *који* ме се одрекне пред људима, њега ћу се одрећи пред анђелима Божјим.

10. *Дакле, ученици Његови знадоше да је Он ово рекао, јер говораху зло о Њему пред људима; јер се бојаху да Га признају пред људима.*

11. *И расправљаху се међусобно, говорећи: Он познаје наша срца, и говори на нашу осуду, и неће нам се опростити. Али им Он одговори, и рече:*

12. Ко год изусти реч против Сина човечјег, *и покаје се,* опростиће му се; али ономе *који* хули на Светога Духа, неће се опростити.

ПЈС, Јеванђеље по Луци 12:41–57. Упоредити са Јеванђељем по Луци 12:37–48

Исус поучава да Његове слуге морају увек бити спремне за Његов долазак.

41. *Јер гле, Он долази у прву стражу ноћну, а доћи ће и у другу стражу, и опет, доћи ће у трећу стражу.*

42. *И заиста, кажем вам: Већ је дошао, како о Њему би записано; и опет, када* буде дошао у другу стражу, или у трећу стражу, благословене ће бити оне слуге Његове *када Он дође, које ће затећи да тако чине;*

43. *Јер ће се Господ слугу ових опасати, и обезбедити им да седе да једу, и доћи ће и служиће им.*

44. *А сада, заиста, кажем вам све ово како бисте то знали, да је долазак Господњи као лопов у ноћи.*

45. *А то је налик човеку који је домаћин, који, ако не стражари над добрима својим, лопов долази у онај час када није свестан, и узима добра његова, и дели их другговима својим.*

46. *И рекоше међу собом:* Да је добар домаћин знао у ком часу

ће лопов доћи, он би стражарио и не би дозволио да дом његов буде провaљен *и да изгуби своја добра.*

47. *И Он им рече: Заиста, кажем вам,* будите и ви спремни; јер Син човечји долази у онај час кад не мислите.

48. Онда му Петар рече: Господе, говориш ли ову параболу нама, или свима?

49. А Господ рече: *Говорим онима које ће Господ* начинити *владарима* над домаћинством својим, да пруже *деци Његовој* део хране своје у право време.

50. *А они рекоше: Ко је онда тај веран и мудар слуга?*

51. *А Господ им рече: То је онај слуга који стражари, да подели свој део хране у право време.*

52. Благословен *да је* тај слуга кога *Господ* његов нађе, када дође, да тако чини.

53. Заиста вам кажем, поставиће га за владара над свим оним што поседује.

54. *Али зао слуга је онај који се не нађе да стражари. А ако се тај слуга не нађе да стражари, рећи ће* у свом срцу: Господ мој одлаже долазак свој; и почеће да бије слуге и слушкиње, и да једе, и да пије, и да се опија.

55. *Господ* овог слуге ће доћи у дан када се не нада, и у онај час када није свестан, и *сасећи* ће га, и одредиће му место његово међу неверницима.

56. А онај слуга који познаваше вољу *Господа* свога, и не припремаше се *за долазак Господа свога,* нити чињаше по Његовој вољи, биће ударан многим батинама.

57. Али онај који не познаваше *вољу Господа свога,* и почини оно што је вредно батињања, биће ударан мало. Јер коме се год много даје, од њега се много и иште; а коме *Господ* повери много, од њега *ће људи* искати више.

ПЦС, Јеванђеље по Луци 14:35–37. Упоредити са Јеванђељем по Луци 14:34

Они који познају Мојсија и пророке верују у Исуса.

35. *Онда Му неки од њих дођоше, говорећи: Добри Господару, имамо Мојсија и пророке, и ко год живи по њима, неће ли имати живот?*

36. *А Исус одговори, говорећи: Не познајете Мојсија, нити пророке; јер да сте их познавали, веровали бисте у мене; јер у ту сврху они писаху. Јер ја сам послан да бисте ви имали живот. Стога упоредићу то са* сољу, *која* је добра.

37. Али ако со изгуби *свој* укус, чиме ли би се зачинило?

ПЦС, Јеванђеље по Луци 16:16–23. Упоредити са Јеванђељем по Луци 16:16–18

Закон и пророци сведоче о Исусу. Фарисеји настоје да униште царство. Исус представља параболу о богаташу и Лазару.

16. *И они Му рекоше: Ми имамо закон, и пророке; а овога човека нећемо прихватити за*

нашег владара; јер се намеће да нам буде судија.

17. *Тада им Исус рече:* Закон и пророци сведоче о мени; *да, и сви пророци који писаху, све* до Јована, *предсказаше ове дане.*

18. Од тада, проповеда се о царству Божјем, и свако *ко тражи истину* навађује да у њега уђе.

19. А лакше је небу и земљи проћи, него једној цртици из закона пропасти.

20. *И зашто поучаваше о закону, а поричете оно што је написано; и осуђујете оног кога Отац посла да испуни закон, како биste сви били откупљени?*

21. *О безумници! Јер рекосте у срцу своме: Не постоји Бог. И изопачујете прави пут; и царство небеско трпи насиље од вас; и прогоните кротке; и својим насиљем настојите да уништите царство; и силу употребљаваte на деци царства. Јао вама, прељубницима!*

22. *И побунише се против Њега јер беху срдити због речи да су прељубници.*

23. *Али Он настави, говорећи:* Свако ко остави жену своју и ожени се другом, прељубу чини; и ко се ожени оном коју је муж оставио, прељубу чини. *Заиста, кажем вам, упоредићу вас с богаташем.*

ПЦС, Јеванђеље по Луци
17:21. Упоредити са Јеванђељем по Луци 17:20–21

Царство Божје је већ дошло.

21. Нити ће они рећи: Гле, овде! Нити, гле тамо! Јер гле, царство Божје *вам је већ дошло.*

ПЦС, Јеванђеље по Луци
17:36–40. Упоредити са Јеванђељем по Луци 17:37

Исус говори у параболи о орловима како би објаснио сакупљање својих светаца у последњим данима.

36. Они одговорише и рекоше му: Господе, *где ће они бити узети?*

37. И Он им рече: Где год су тела *скупљена; или, другим речима, куда год се свеци скупљају,* тамо ће се орлови скупљати; *или, тамо ће се и остатак скупити.*

38. *Ово говораше означавајући сакупљање светаца својих; и о анђелима који силазе и сакупљају остатак к њима; једног из кревета, другог из млина, а следећег с њиве, како год пожеле.*

39. *Јер заиста, биће нова небеса, и нова земља, где влада праведности.*

40. *И ничег нечистог неће бити; јер земља ће остарити, баш као и хаљина која је огрезла у покварености, стога ће ишчезнути, а подножје остаје посвећено, очишћено од сваког греха.*

ПЦС, Јеванђеље по Луци
18:27. Упоредити са Јеванђељем по Луци 18:27

Уздање у богатство спречава особу да уђе у царство Божје.

27. И Он *им* рече: *Немогуће је да они који се уздају у богатство*

уђу у царство Божје; али онај који се одрекне онога што је од овог света, могуће је по Богу, *да у њега уђе.*

ПЦС, Јеванђеље по Луци
21:24–26. Упоредити са Јеванђељем по Луци 21:25–26

Исус говори о неким знацима свог доласка.

24. *Ево, ово им рече о уништењу Јерусалима. И ученици Његови га упиташе, говорећи: Господару, причај нам о свом доласку?*

25. *А Он им одговори и рече: У поколењу у ком ће се времена незевреја испунити*, биће знакова у сунцу, и у месецу, и у звездама; и народима на земљи мука од неприлика, као што море и валови хуче. *А и земља ће се узнемирити, и воде велике дубине;*

26. Срца човечја ће од страха умирати, и због гледања онога што долази на земљу. Јер ће се моћи небеске протрести.

ПЦС, Јеванђеље по Луци
21:32. Упоредити са Јеванђељем по Луци 21:32

Све ће се испунити када се времена нејевреја буду испунила.

32. Заиста, кажем вам, ово поколење, *поколење у коме ће се времена нејевреја испунити*, неће проћи док се све не испуни.

ПЦС, Јеванђеље по Луци
23:35. Упоредити са Јеванђељем по Луци 23:34

Исус тражи опроштај за римске војнике који га разапињу.

35. Тада Исус рече: Оче, опрости им; јер не знају шта чине *(мислећи на војнике који су га разапели)* и они раскомадаше одећу његову и бацише коцкице.

ПЦС, Јеванђеље по Луци
24:2–4. Упоредити са Јеванђељем по Луци 24:2–5

Жене видеше два анђела код Исусове гробнице.

2. И нађоше стену одваљену од гробнице, *и два анђела стајаху покрај ње у сјајним хаљинама.*

3. И уђоше *оне* у *гробницу*, и *не нађоше* тело Господа Исуса, и беху веома згрануте због тога;

4. И беху *уплашене*, и погнуше лица своја ка земљи. *Али гле, анђели* им рекоше: Зашто тражите живога међу мртвима?

ПЦС, Јеванђеље по Јовану
1:1–34. Упоредити са Јеванђељем по Јовану 1:1–34

Јеванђеље Исуса Христа је било проповедано од почетка. Јован Крститељ је Илија који припрема пут за Христа, а Исус Христ је Илија који све обнавља и преко кога спасење долази.

1. У почетку *јеванђеље* беше *пропроведано преко Сина. И јеванђеље беше реч*, и *реч* беше са *Сином, и Син беше с Богом*, и *Син* беше *од Бога.*

2. Он беше у почетку с Богом.

3. Све је начињено од Њега; и ништа није начињено без Њега, што је начињено.

4. У Њему беше *јеванђеље*, и

јеванђеље беше живот, а живот беше видело људима;

5. И видело светли *у свету*, а *свет* га не *опажа*.

6. Бејаше човек послат од Бога, чије име беше Јован.

7. Он дође *на свет* да буде сведок, да посведочи о *виделу, да сведочи о јеванђељу преко Сина, свима*, да би преко њега *људи* могли поверовати.

8. Он не беше *видело*, већ *дође* да сведочи о том *виделу*,

9. Које је истинито *видело*, које обасјава сваког човека *који* долази на свет;

10. *И то Син Божји*. Онај *који* беше у свету, и свет кроз њега поста, и свет га не позна.

11. К својима дође, а они га не примише.

12. Али онима који га примише, даде власт да буду синови Божји; *само* онима који у име Његово верују.

13. *Беше* рођен, не од крви, ни по вољи тела, нити по вољи човековој, него од Бога.

14. И *та реч* поста тело, и пребиваше међу нама, и видесмо славу Његову, славу као од Јединорођенца Очевог, пуног благодати и истине.

15. Јован *сведочи* о Њему, и виче говорећи: То је Онај за кога рекох: Онај који за мном иде, с првенством је нада мном; јер пре мене беше.

16. *Јер у почетку беше Реч, а то је Син, који поста тело, и који нам је послат по вољи Очевој. И ко год поверује у име Његово примиће од пунине Његове*. А од пунине Његове ми све примисмо, *и то бесмртност и вечни живот*, по благодати Његовој.

17. Јер се закон даде *преко* Мојсија, али *живот* и истина дођоше *преко* Исуса Христа.

18. Јер закон беше према заповести телесној, за служење смрти; али јеванђеље беше према моћи бескрајног живота, преко Исуса Христа, Јединородног Сина, који је у наручју Очевом.

19. И нико никада Бога није видео, *осим што посведочи о Сину; јер осим по Њему, нико не може бити спашен*.

20. А ово је сведочанство Јованово, када Јевреји послаше свештенике и Левите из Јерусалима, да га питају: Ко си ти?

21. И он призна, и не порекну *да је Илија;* већ призна, *говорећи:* Ја нисам Христ.

22. И они га упиташе, *говорећи: Како си онда ти Илија?* А он им рече: Ја нисам *тај Илија који треба све да обнови. И они га упиташе, говорећи:* Јеси ли ти тај пророк? А он одговори: Нисам.

23. Тада му рекоше: Ко си ти? Да бисмо могли дати одговор онима који нас послаше. Шта кажеш о себи?

24. Он рече: Ја сам глас онога што виче у пустињи; поравнајте пут Господњи, као што рече пророк Исаија.

25. А они који беху послати беху од фарисеја.

26. И упиташе га говорећи:

Зашто онда крштаваш, ако ниси Христ, ни *Илија који треба све да обнови*, а ниси ни тај пророк?

27. Одговори им Јован говорећи: Ја крштавам водом, али међу вама стоји један кога не познајете;

28. Он је тај *о коме сведочим. Он је тај пророк, и то Илија*, који ће доћи за мном, с првенством нада мном, чији ремен на обући нисам достојан да разрешим, *и чије место не могу да попуним; јер ће Он крстити, не само водом, већ огњем, и Светим Духом.*

29. Сутрадан Јован виде Исуса како долази к њему и рече: Гле Јагњета Божјег, које односи грехе света!

30. *И Јован посведочи народу о Њему говорећи:* Ово је онај о коме рекох; за мном иде човек с првенством нада мном; јер Он беше преда мном, и ја знадох њега, а и да Он треба да се објави Израелу; зато дођох да крстим водом.

31. И Јован посведочи, говорећи: *Када га крстих*, видех Духа где силази с неба као голуб, и стаде на Њему.

32. И знадох га; *јер* онај који ме посла да крстим водом, тај ми рече: На кога видиш да силази Дух, и стоји на њему, Онај је који ће крстити Светим Духом.

33. И видех и сведочим да је ово Син Божји.

34. *Све ово би у Витавари, преко Јордана, где Јован крштаваше.*

ПЦС, Јеванђеље по Јовану 1:42. Упоредити са Јеванђељем по Јовану 1:42

Кифа значи „виделац“ или „камен.“

42. И доведоше га Исусу. И када га Исус виде, рече: Ти си Симон, син Јонин, зваћеш се Кифа, што у преводу значи *виделац или* камен. *И они беху рибари. И одмах напустише све и слеђаху Исуса.*

ПЦС, Јеванђеље по Јовану 4: 1–4. Упоредити са Јеванђељем по Јовану 4:1–2

Фарисеји желе да убију Исуса. Он обавља понеко крштење, али Његови ученици их обављају више.

1. Када дакле фарисеји беху чули да Исус приведе и крсти више ученика него Јован,

2. *Марљиво тражаху начине како би га могли убити; јер многи примише Јована као пророка, али не вероваху Исусу.*

3. *А Господ знаде ово*, мада *Он* сам не крштаваше *толико као* Његови ученици;

4. *Јер им Он то дозволи као пример међусобне љубазности.*

ПЦС, Јеванђеље по Јовану 4:26. Упоредити са Јеванђељем по Јовану 4:24

Бог обећава свога Духа истинским верницима.

26. *Јер је таквима* Бог *обећао свога Духа.* И *они који* му се клањају, морају му се клањати у духу и истини.

ПЈС, Јеванђеље по Јовану 6:44. Упоредити са Јеванђељем по Јовану 6:44

Очева воља је да сви приме Исуса. Они који чине вољу Исусову биће подигнути у васкрсењу праведника.

44. Нико не може доћи к мени, осим *онога који чини вољу Оца моја који* ме посла. *И ово је воља онога који ме посла, да ви примите Сина; јер Отац сведочи о њему; а онога који прими сведочанство, и чини вољу онога који ме посла,* подићи ћу *у васкрсењу праведника.*

ПЈС, Јеванђеље по Јовану 13:8–10. Упоредити са Јеванђељем по Јовану 13:8–10

Исус пере ноге апостолима да би испунио јеврејски закон.

8. Петар му рече: Ти *не треба да* ми пореш ноге. Исус му одговори: Ако те не оперем, нећеш имати места поред мене.

9. Симон Петар му рече: Господе, не само ноге моје, него и руке моје и главу моју.

10. Исус му рече: Онај који је опрао *руке своје и главу своју,* ништа не треба сем да ноге своје опере, јер је сасвим чист; и ви сте чисти, али не сви. *Дакле, ово беше обичај код Јевреја по њиховом закону; стога, Исус то учини да би се закон испунио.*

ПЈС, Јеванђеље по Јовану 14:30. Упоредити са Јеванђељем по Јовану 14:30

Кнез таме, то јест Сотона, од овога је света.

30. Од сада па надаље нећу много причати са вама; јер кнез *таме, који је* од овог света, долази, *али нема моћ нада мном, али има моћ над вама.*

ПЈС, Дела апостолска 9:7. Упоредити са Делима апостолским 9:7; 22:9

Они који су с Павлом при његовом преображењу виде светлост, али не чују глас, нити виде Господа.

7. *А они који беху путовали с њим заиста видеше светлост, и уплашише се; али не чуше глас онога који њему говораше.*

ПЈС, Дела апостолска 22:29–30. Упоредити са Делима апостолским 22:29–30

Врховни капетан разрешава Павла његових окова.

29. Онда одмах одступише од њега они који хтедоше да га испитују, и врховни капетан се побоја након што је сазнао да је Римљанин, јер га је свезао, *и разреши га окова његових.*

30. Сутрадан, да би сазнао са сигурношћу зашто га Јевреји оптужују, *он* заповеди да се окупе врховни свештеници и сав њихов савет, и доведе Павла доле и постави га пред њих.

ПЈС, Посланица Римљанима 3:5–8. Упоредити са Посланицом Римљанима 3:5–8

Павле поучава да нико не може чинити зло да би донео добро.

5. Али *ако останемо* у својој

неправедности *и* хвалимо праведност Господњу, *зар смемо* да кажемо: Бог је неправедан када се свети? (Говорим као неко *ко се боји Бога*)

6. Боже сачувај; јер како би онда Бог могао судити свету?

7. Јер ако истина Божја обилује кроз моју лаж, *(како ѿо Јевреји називаше,)* на славу Његову, зашто ми се још увек суди као грешнику? И нисам *примљен? Зашто шѿо смо* оклеветани;

8. И неки тврде да ми говоримо *(њихово ѿроклешсшво је ѿраведно):* Хајде да чинимо зло да би добро дошло. *Али је ѿо лаж.*

ПЦС, Посланица Римљанима 4:2–5.
Упоредити са Посланицом Римљанима 4:2–5

Човек једино може да се спаси по благодати Исуса Христа, не делима која се односе на држање закона Мојсијевог.

2. Јер да Аврам беше оправдан *ѿо закону* дела, имао би славу сам *ѿо себи*, али не у Богу.

3. Јер шта кажу Света писма? Аврам је веровао у Бога, и то му се урачунало у праведност.

4. А ономе *који се ѿравда законом дела*, не броји се награда по благодати, већ по дугу.

5. Али ономе који *не ѿражи да се ѿравда законом дела*, већ верује у онога који *не* правда безбожне, вера његова му се урачунава у праведност.

ПЦС, Посланица Римљанима 4:16.
Упоредити са Посланицом Римљанима 4:16

И вера и дела, по благодати, потребни су за спасење.

16. Дакле, *оѿправдани сѿе* због вере *и дела, ѿо благодаѿи*, да би обећање било сигурно свом семену; не само *онима који су* од закона, него и *онима који су* од вере Аврамове; који је отац свих нас,

ПЦС, Посланица Римљанима 7:5–27.
Упоредити са Посланицом Римљанима 7:5–25

Само Христ има моћ да трајно измени човечје душе на добро.

5. Јер кад бејасмо у телу, страсти греха, које *не* беху *ѿо* закону, учинише да удови наши плод на смрт рађају.

6. Али сада смо избављени од закона под којим смо били држани, *јер смо мрѿви закону*, како бисмо служили у новини Духа, а не у старини слова.

7. Шта ћемо дакле рећи? Је ли закон грех? Боже сачувај! Него, ја греха не познах, осим преко закона; јер не бејах познавао пожуду, осим што закон беше рекао: не жуди.

8. Али грех, користећи прилику преко заповести, скова у мени сваку врсту похоте. Јер без закона грех је мртав.

9. Јер живљах *некад* без *сагрешења* пред законом, али када заповест Христова дође, грех оживе и ја умрех.

10. И *када не ѿоверовах* у

заповест *Христову која дође,* која је одређена за живот, нађох *да ме осуди* на смрт.

11. Јер грех, користећи прилику, *побија* заповест *и* превари ме; и *уби ме.*

12. *Ипак, пронађох да је* закон свет, и *да је* заповест света, и праведна, и добра.

13. Би ли ми онда оно што је добро смрт донело? Боже сачувај. Али грех, да се грех покаже као добро донесећи ми смрт; тај грех, по заповести, може постати одвише грешан.

14. Јер ми знамо да је *заповест* духовна; али *кад бејах под законом, ипак бејах* телесан, продат греху.

15. *Али сад сам духован; јер оно што ми је заповеђено да чиним, ја чиним; а оно што ми је заповеђено да не допустим,* не допуштам.

16. Јер оно *што знам да није исправно,* не *чиним; јер оно што је грех,* мрзим.

17. Ако дакле *не* чиним оно што не бих себи *допустио,* сагласан сам са законом, да је добар; *и нисам под осудом.*

18. А онда, не чиним више *грех;* већ *настојим да поштчиним тај* грех који пребива у мени.

19. Јер знам да у мени, то јест у мом телу, не пребива оно што је добро; јер вољу имам у себи, *али да* извршим оно што је добро не налазим је, *само у Христу.*

20. Јер добро које бих *чинио под законом, не налазим да је добро; дакле* ја *га* не чиним.

21. Али зло које не бих *чинио под законом, налазим да је добро;* то чиним.

22. Дакле, ако чиним то, *уз помоћ Христову,* што не бих *чинио под законом, нисам под законом; и* не *настојим* више *да чиним погрешно,* већ *да поштчиним* грех који пребива у мени.

23. Налазим онда да је, *када бих под законом* чинио добро, зло *било* преда мном; јер уживам у закону Божјем по унутрашњем човеку.

24. *А сада* видим други закон, *и то заповест Христову, и он је зацртан у уму мојему.*

25. Али *се* удови моји опиру закону ума мојега, и доводе ме у сужањство закона греха који је у удовима мојим.

26. *И ако не поштчиним грех који је у мени, већ телом служим закону греха;* о јадан ли сам човек! Ко ће ме избавити од тела смрти ове?

27. Захваљујем Богу преко Исуса Христа Господа нашега, *стога,* ја, сам, умом својим служим закону Божјем.

ПЦС, Посланица Римљанима 8:8.
Упоредити са Посланицом Римљанима 8:8

Они који се поводе за навикама тела не могу угодити Богу.

8. Стога, они који су *по* телу не могу угодити Богу.

ПЦС, Посланица Римљанима 8:29–30.

Упоредити са Посланицом Римљанима 8:29–30

Исус Христ посвећује праведне у припреми за њихово спасење.

29. *Онога* кога Он унапред познаје, њега и предодреди да буде по *сопственом* обличју *Његовом*, да би могао да буде првороћен међу многом браћом.

30. Сем тога, *онога* кога Он предодреди, *њега* и позва; и *онога* кога Он позва, такође га и *посвети;* и *онога* кога Он *посвети*, такође га и прослави.

ПЦС, Посланица Римљанима 13:6–7. Упоредити са Посланицом Римљанима 13:6–7

Они који поштују световне власти исказују своје поштовање Богу још боље и савршеније.

6. Јер у ту сврху плаћате *им ваша посвећења;* јер су они Божји службеници, непрестано присутни за ову ствар.

7. *Али прво,* платите све дугове, *према обичају,* коме порез, порез, коме царину, царину, *како би ваша посвећења била извршена у* страху *од онога* коме страх припада, *и у* част *онога* коме част *припада.*

ПЦС, Прва посланица Коринћанима 7:1–2, 5, 26, 29–33, 38. Упоредити са Првом посланицом Коринћанима 7:1–2, 5, 26, 29–38

Павле поучава да је пожељно бити у браку. Они који су позвани за мисионаре, ипак, Богу служе боље ако остану самци за време своје службе.

1. А сад о ономе што ми писасте, *говорећи:* Добро је за човека да се не дотиче жене.

2. Ипак, *кажем,* да бисте избегли блуд, нека сваки човек има своју жену, и нека свака жена има свога мужа.

5. Не *одвајајте се* једно *од* другог, осим уз договор за неко време, како бисте се препустили посту и молитви; и поново састали, да вас Сотона не би искушао због ваше неспособности да се уздржите.

26. Мислим, дакле, да је ово добро за садашњу невољу, за човека да тако *остане како би извршио веће добро.*

29. Али *говорим вама који сте на службу позвани. Јер* ово говорим, браћо, *преостало* време *је кратко, када ћете бити послати на службу. Чак* и они који имају жене, *биће* као да их немају; *јер сте позвани и изабрани да чините Господње дело.*

30. И *онима који* плачу, *биће* као да нису плакали; а онима који се радују, као да се нису радовали, и онима који купују, као да нису имали;

31. А они који овај свет користе, као да га не *користе;* јер обличје овога света пролази.

32. Али *ја бих, браћо, да величате свој позив.* Ја бих да будете без бриге. Јер онај који није ожењен, брине о ономе што припада Господу, како би угодио Господу; *дакле, он надвладава.*

33. Али онај који је ожењен, брине о ономе што је од света, како би угодио жени, *дакле, постоји разлика, јер је ометен.*

38. Тако, онда, онај који *себе* преда браку чини добро; али онај који *себе* не преда браку чини боље.

ПЈС, Прва посланица Коринћанима 15:40. Упоредити са Првом посланицом Коринћанима 15:40

Постоје три степена славе у Васкрсењу.

40. Такође тела целестијална, и тела терестријална, *и тела телестијална;* али слава целестијалних је једна; слава терестријалних је друга; *и слава телестијалних је трећа.*

ПЈС, Друга посланица Коринћанима 5:16. Упоредити са Другом посланицом Коринћанима 5:16

Павле саветује свецима да не живе по обичајима тела.

16. Стога, од сада па надаље, не *живимо* по телу; *да, мада некад живесмо по телу, а ипак откако* упознасмо Христа, од тада па надаље не *живимо* више *по телу.*

ПЈС, Посланица Галатима 3:19–20. Упоредити са Посланицом Галатима 3:19–20

Мојсије је посредник првог завета, или закона. Исус Христ је посредник новог завета.

19. Стога је *закон* додат због преступа, док не дође семе коме је дато обећење *законом датим Мојсију, који беше* заређен *руком анђела да би био* посредник *овог првог завета, (закона).*

20. Дакле, *овај* посредник није посредник *новог завета; већ постоји један посредник новог завета, који је Христ, као што је написано у закону о обећањима датим Авраму и семену његовом. Дакле, Христ је посредник живота; јер ово је обећање које Бог даде Авраму.*

ПЈС, Посланица Ефесцима 4:26. Упоредити са Посланицом Ефесцима 4:26

Неправедна срџба је грех.

26. *Можете ли бити* срдити, а да *не згрешите?* Не дозволите да вам сунце у гневу залази;

ПЈС, Посланица Колошанима 2:21–22. Упоредити са Посланицом Колошанима 2:20–23

Заповести човечје могу имати вредност при поучавању нечега као што је самодисциплина, али оне нити прослављају Бога, нити спасавају човека.

21. *Оне које су по учењима и заповестима човечјим, које вас поучавају* да не пипате, да не окусите, да не дирате; *све оно* због чега ћете страдати ако користите?

22. Које заиста показују мудрост самовољног избора клањања Богу, понизности, небриге о бићу *у виду удовољавања телу,*

а не у било каквом прослављању Бога.

ПЈС, Прва посланица Солуњанима 4:15. Упоредити са Првом посланицом Солуњанима 4:15

Они праведници који су живи код доласка Господњег неће имати предности над праведницима који су мртви.

15. Јер ово вам кажемо речју Господњом, да *они који* су живи *код* доласка Господњег, неће бити испред оних *који осташе до доласка Господњег, који* спавају.

ПЈС, Друга посланица Солуњанима 2:2–3, 7–9. Упоредити са Другом посланицом Солуњанима 2:2–9

Сотона ће проузроковати отпадништво или отпад пре Господњег повратка.

2. Да не будете одмах пометена ума, нити узнемирени *посланицом*, ни духом, нити речју, да је дан Христов близу, *осим ако је не добијете од нас.*

3. Да вас нико не превари на било који начин; јер прво *ће* отпад доћи, и тај човек греха ће се открити, то јест син пропасти;

7. Јер тајна безакоња већ делује, *и он је онај који сада делује, а Христ му дозвољава да делује,* док *се време не испуни да буде* склоњен с пута.

8. А онда ће се *тај* опаки открити, кога ће Господ спалити духом уста својих, и уништити светлошћу свог доласка.

9. *Да, Господ, и то Исус,* чији долазак *није ту све док не дође отпад,* радом Сотониним са свим моћима његовим, и знацима и лажним чудесима,

ПЈС, Прва посланица Тимотију 2:4. Упоредити са Првом посланицом Тимотију 2:4

Христ је Јединородни Син и Посредник.

4. Који *жели* да сви људи буду спашени, и да дођу до знања о истини *која је у Исусу Христу, који је Јединородни Син Божји, и заређен је да буде Посредник између човека и Бога, а они су један Бог, и имају моћ над свим људима.*

ПЈС, Прва посланица Тимотију 3:15–16. Упоредити са Првом посланицом Тимотију 3:15–16

Црква је основана на основном начелу да је Исус постао смртан, да је поучавао јеванђељу, и да се вратио свом Оцу. Белешка: Једва приметна промена у стиховима који следе наглашава да је „стуб и темељ истине" Исус Христ.

15. Али ако се задржим, да би знао како треба да се понашаш у дому Божјем, који је црква живог Бога.

16. Стуб и темељ истине (и неспорно, велика је тајна побожности) *јесте:* Бог се објавио у телу, оправдан је у Духу, виђен од стране анђела, проповедао је нејеврејима, веровали су му у свету, примљен је у славу.

ПЈС, Прва посланица Тимотију 6:15–16. Упоредити са Првом посланицом Тимотију 6:15–16

Они у којима пребива светло бесмртности (јеванђеље) могу видети Исуса.

15. Који ће у своје време показати, ко је благословен и једини Владар, Цар над царевима, и Господ над господарима, *на коме су части и моћ вечна;*

16. *Кога нико не виде, нити може видети, коме се нико не може приближити, сем онога у коме пребива светлост и нада бесмртности.*

ПЈС, Посланица Јеврејима 1:6–7. Упоредити са Посланицом Јеврејима 1:6–7

Анђели су духови служитељи.

6. И опет, уводећи Првороднога у свет, рече: Нека Му се сви анђели Божји клањају, ономе *који начини слуге своје пламеном огњеним.*

7. А о анђелима рече: *Анђели су духови служитељи.*

ПЈС, Посланица Јеврејима 4:3. Упоредити са Посланицом Јеврејима 4:3

Они који отврдну своја срца неће бити спашени; они који се покају ући ће у покој Господњи.

3. Јер ми, који веровасмо, улазимо у покој, као што рече: Као што се заклех у гневу своме, ако они *отврдну срца своја неће* ући у покој мој; *исто тако, заклех се да ако не отврдну срца своја, ући ће у покој мој;* мада дела Божја беху *припремљена (или завршена)* од постанка света.

ПЈС, Посланица Јеврејима 6:1–10. Упоредити са Посланицом Јеврејима 6:1–10

Начела Христовог учења доводе до савршености.

1. Зато, *не* остављајмо начела учења Христовог, већ идимо ка савршенству; не полажући поново темељ покајања из мртвих дела, и из вере према Богу.

2. О учењу о крштењу, о полагању руку, и о васкрсењу мртвих, и о вечном суду.

3. *И ићи ћемо до савршенства* ако Бог дозволи.

4. Јер *Он учини* немогућим за оне који једном беху просветљени, и који пробаше од небеског дара, и који имаху удела у Светом Духу,

5. И окусише добру реч Божју, и силе света који ће доћи,

6. Ако буду они отпали, да буду поново *обновљени* на покајање; видевши да распеше у себи Сина Божјег изнова, и изложише га отвореном сраму.

7. Јер *долази дан када* ће земља која се напаја кишом која често на њу пада, и рађа биље пригодно за оне *који на њој бораве,* који је обрађују, *који сада* примају благослове од Бога, *бити очишћена огњем.*

8. Јер она која рађа трње и бодље је одбачена, и близу је

проклетства; *стога, они који не донесу добре плодове, биће бачени у огањ; јер* крај је *њихов* да буду спаљени.

9. Али, љубљени, надамо се бољему за вас, и ономе што прати спасење, иако говоримо тако.

10. Јер Бог није неправедан, *стога неће* заборавити дело ваше и труд љубави, које показасте према имену Његовом, у томе што служасте свецима и још служите.

ПЦС, Посланица Јеврејима 7:3. Упоредити са Посланицом Јеврејима 7:3

Мелхиседек је био свештеник по реду Сина Божјег. Сви који приме ово свештенство могу постати попут Сина Божјег.

3. *Јер овај Мелхиседек беше заређен свештеник по реду Сина Божјега, а тај ред беше* без оца, без мајке, без потомства, немајући ни почетка дана ни краја живота. *И сви они што су заређени у ово свештенство* посташе попут Сина Божјега, *остајући* свештеници довека.

ПЦС, Посланица Јеврејима 7:19–21. Упоредити са Посланицом Јеврејима 7:19–21

Закон је припремио народ за Исуса, који је „ гарант бољега завета.“

19. Јер се *закон беше примењивао без заклетве* и није учинио ништа савршено, али *је једино* донео бољу наду; којом се приближавамо Богу.

20. Исто као што *ови високи свештеници* нису могли бити без заклетве, *у тој мери је Исус постао гарант бољег завета.*

21. (Јер ови свештеници беху постављени без заклетве; али онај са заклетвом од онога који му рече: Господ се закле и неће се покајати. Ти си свештеник заувек по реду Мелхиседековом;)

ПЦС, Посланица Јеврејима 7:25–26. Упоредити са Посланицом Јеврејима 7:26–27

Исус себе приноси као безгрешну жртву за наше грехе.

25. Јер такав високи свештеник пристајаше нама, који је свет, безазлен, неукаљан, издвојен од грешника, и постављен за *владара над* небесима;

26. *А не* као они високи свештеници *који* приносе жртву *свакодневно,* прво за сопствене грехе, а онда за *грехе народа; јер немаху потребу да приносе жртву за сопствене грехе, јер грех не познаваше; већ за грехе народа. И* ово он учини једном, када себе принесе.

ПЦС, Посланица Јеврејима 11:1. Упоредити са Посланицом Јеврејима 11:1

Вера је убеђење у оно чему се надамо.

1. Вера је пак *убеђење* у оно чему се надамо, доказ о ономе што не видимо.

ПЦС, Посланица Јеврејима 11:35. Упоредити са

Посланицом Јеврејима 11:35

Верни који су мучени Христа ради добијају прво васкрсење.

35. Жене примише своје мртве који усташе у живот поново; а други беху мучени, не прихватајући избављење како би добили *прво* васкрсење;

ПЈС, Посланица Јаковљева 1:2. Упоредити са Посланицом Јаковљевом 1:2

Невоље, не искушења, помажу нашем посвећењу.

2. Браћо моја, када упаднете у *многе невоље*, гледајте на све то с радошћу.

ПЈС, Посланица Јаковљева 2:1. Упоредити са Посланицом Јаковљевом 2:1

Чланови не треба да се односе према једној особи боље него према другој.

1. Браћо моја, *не можете* имати веру у Господа нашега Исуса Христа, Господа славе, *а гледати ко је ко.*

ПЈС, Посланица Јаковљева 2:14–21. Упоредити са Посланицом Јаковљевом 2:14–22

Вера без дела је мртва и не може спасити.

14. Каква *је то* корист, браћо моја, *за* човека *да* каже да има веру, а нема дела? Може ли га вера спасити?

15. Да, човек може рећи: Покажи ми веру своју без дела, а ја ћу ти показати веру своју делима својим.

16. Јер ако брат и сестра буду голи и у оскудици, а један од вас каже: Идите у миру, грејте се и наситите; а ипак не дâ оно што је потребно телу; каква је корист *од ваше вере за такве?*

17. Баш тако је вера, ако *нема* дела сама по себи мртва.

18. *Дакле,* хоћеш ли знати, о сујетни човече, да је вера без дела мртва *и не може те спасити?*

19. Ти верујеш да је један Бог; добро чиниш; ђаволи исто верују, и дрхте; *ти учини себе попут њих, и ниси оправдан.*

20. Зар се Аврам, отац наш не оправда делима, када принесе Исака, сина свога, на олтар?

21. Видиш ли како *дела* оствари вером својом, и делима вера беше учињена савршеном?

ПЈС, Прва посланица Петрова 3:20. Упоредити са Првом посланицом Петровом 3:20

Неки духови у тамници беху неправедни у дане Нојеве.

20. *Некима од оних* који беху непослушни *у дане Нојеве, када* их дуго трпљење Божје очекиваше, док се грађаше ковчег, у коме неколико, то јест, осам душа беше спашено водом.

ПЈС, Прва посланица Петрова 4:6. Упоредити

са Првом посланицом Петровом 4:6

Јеванђеље се проповеда мртвима.

6. *Због овога се* јеванђеље проповеда мртвима, како би им се могло судити по човеку у телу, али да живе *у духу* по *вољи* Божјој.

ПЏС, Прва посланица Петрова 4:8. Упоредити са Првом посланицом Петровом 4:8

Милосрђе нас спречава да згрешимо.

8. И изнад свега будите непрестано милосрдни међу собом; јер милосрђе *штити* од мноштва греха.

ПЏС, Друга посланица Петрова 3:3–13. Упоредити са Другом посланицом Петровом 3:3–13

У последњим данима многи ће порицати Господа Исуса Христа. Када Он дође, догодиће се многе природне недаће. Ако истрајемо у праведности, примићемо нову земљу.

3. Знајте најпре ово, да ће *у последњим данима* доћи подругљивци, који ће ходати према пожуди својој.

4. *Који поричу Господа Исуса Христа,* и говоре: Где је обећање да ће Он доћи? Јер откако очеви заспаше, све се *мора* наставити како *јесте, и наставило се како јесте* још од почетка стварања.

5. Јер својевољно ово не желе да знају, да *од давнина* небеса и земља стоје *у води* и ван воде, *и беху створени по речи Божјој;*

6. *И по речи Божјој,* свет који тада беше, би потопљен водом и страдаше;

7. Али небеса, и земља који су сада, задржани су *истом речју,* сачувани за огањ на дан суда и страдања безбожника.

8. *Али што се тиче доласка Господњег,* љубљени, *не бих да будете у* незнању по овом питању, да је један дан код Господа као хиљаду година, и хиљаду година као један дан.

9. Господ није застао по питању свог обећања *и доласка,* као што неки мисле да је застао; већ је трпељив *према нама,* није вољан да било ко страда, већ да сви дођу до покајања.

10. Али ће дан Господњи доћи као лопов у ноћи, у коме ће се небеса *протрести, а и земља задрхтати, и горе истопити,* и проћи у великој хуци, и стихије ће *се испунити* жестоком врелином; а и земља такође, и *искварена* дела *што* су на њој изгореће.

11. Ако ће онда све ово бити *уништено,* какви треба да будете у светом *владању* и побожности,

12. Гледајући и *припремајући се за дан* доласка *Господњег* у ком *ће све искварено са* небеса бити у огњу, и ишчезнути, и *горе* ће се истопити у жестокој врелини?

13. Ипак, *ако будемо истрајали, бићемо сачувани* према Његовом обећању. *И* тражимо

нова небеса, и нову земљу на којој пребива праведност.

ПЈС, Прва посланица Јованова 2:1. Упоредити са Првом посланицом Јовановом 2:1

Христ је наш заступник код Оца ако се покајемо.

1. Дечице моја, ово вам пишем да не грешите. Али ако ко сагреши *и покаје се,* имамо заступника код Оца, Исуса Христа, Праведника;

ПЈС, Прва посланица Јованова 3:9. Упоредити са Првом посланицом Јовановом 3:9

Ко год је од Бога рођен не наставља да чини грех.

9. Ко год је од Бога рођен не *наставља* да чини грех; *јер Дух Божји* остаје у њему; и не може *наставити с* грехом, јер је рођен од Бога, *јер прими тог Светог Духа обећања.*

ПЈС, Прва посланица Јованова 4:12. Упоредити са Првом посланицом Јовановом 4:12

Само они који верују у Бога могу Га видети.

12. Нико никада није видео Бога, *осим оних који верују.* Ако љубимо један другога, Бог пребива у нама, и љубав Његова је усавршена у нама.

ПЈС, Откривење Јованово 1:1–8. Упоредити са Откривењем Јовановим 1:1–8

Јован апостол прима пророштва у Књизи откривења. Посећују га Исус Христ и анђео.

1. Откривење по *Јовану, слузи Божјем, дато* му *од Исуса Христа,* да покаже слугама својим оно што се ускоро мора догодити, *које* Он посла и обзнани анђелом својим слузи своме Јовану,

2. Који *посведочи* о речи Божјој, и о сведочанству о Исусу Христу, и о свему што виде.

3. Благословени *су они* који читају, и они који слушају *и разумеју* речи овог пророштва и држе се онога што је написано у њему, јер је време *Господњег доласка близу.*

4. *А сад, ово је сведочанство* Јованово *седморици слугу који су над* седам цркава у Азији. Благодат вам и мир од онога *који* јесте, и *који* беше, и *који* ће доћи; *који посла анђела свога са места пред престолом Његовим, да сведочи онима који су седморица слугу над седам цркава.*

5. *Дакле, ја, Јован,* верни сведок, *сведочим о ономе што ми беше предано од стране анђела,* и од Исуса Христа, прворођеног из мртвих, и *Кнеза* над царевима земаљским.

6. *И* на Њему који нас љубљаше, *нека је слава; који* нас опра од греха наших у сопственој крви својој, и учини нас царевима и свештеницима Богу, Оцу Његовом. На Њему нека

је слава и власт, у веке векова. Амен.

7. *Јер* гле, Он долази *у* облацима са *десет хиљада светаца његових у царству, одевен славом Оца свога.* И свако око ће га видети; и они што га прободоше, и сва колена земаљска ће заплакати због Њега. Баш тако, Амен.

8. *Јер Он рече:* Ја сам Алфа и Омега, почетак и крај, Господ, *који* јесте, и *који* беше, и *који* ће доћи, Свемогући.

ПЦС, Откривење Јованово 2:22. Упоредити са Откривењем Јовановим 2:22

Опаки су бачени у пакао.

22. Гле, бацићу је у *пакао*, и оне који чине прељубу с њом у тешку невољу, осим ако се не покају за своја дела.

ПЦС, Откривење Јованово 2:26–27. Упоредити са Откривењем Јовановим 2:26–27

Они који превладају свет кроз послушност Христовим заповестима владаће царствима у свету који ће доћи, вером, правичношћу и правдом.

26. И *ономе који* превлада, и држи се мојих *заповести* до краја, даћу моћ над *многим царствима;*

27. И владаће над њима *речју Божјом; и они ће бити у рукама Његовим* као посуде *глинене у рукама* грнчара; *и владаће над њима у вери, и правичности и правди,* баш као што примих од свог Оца.

ПЦС, Откривење Јованово 5:6. Упоредити са Откривењем Јовановим 5:6

Дванаесторица слугу Божјих се шаљу по целој земљи.

6. И видех, и гле, посред престола и четири животиње, и међу старешина, стајаше Јагње као заклано, имајући *дванаест* рогова и *дванаест* очију, што су *дванаесторица слуге* Божјих, послатих по целој земљи.

ПЦС, Откривење Јованово 12:1–17. Упоредити са Откривењем Јовановим 12:1–17

Јован даје објашњење шта симболишу жена, дете, шипка гвоздена, аждаја и Михајло. Рат започет на небу се наставља на земљи. Обратити пажњу на измењени редослед стихова у пцс.

1. И велики *знак* се указа на небу, *на слику онога што је на земљи;* жена обучена у сунце, и месец под ногама њеним, и на глави њеној круна од дванаест звезда.

2. И *жена* беше трудна, викаше у мукама порођајним, и мучаше се да роди.

3. *И роди мушко дете, које ће владати свим народима са шипком гвозденом; а дете њено беше узнесено Богу и престолу Његовом.*

4. И указа се други *знак* на небу; и гле, велика црвена аждаја, која има седам глава и десет рогова, и седам круна на својој глави. И реп њен одвуче трећину звезда небеских, и баци их на земљу. И аждаја стајаше

пред женом која беше родила, *спремна* да прождере дете *након* што се родило.

5. А жена побеже у пустињу, где јој Бог беше припремио место, да је тамо хране хиљаду и две стотине и шездесет година.

6. И поста рат на небу; Михајло и анђели његови ударише на аждају; а аждаја и анђели њени *ударише на Михајла;*

7. И *аждаја* не надвлада *Михајла, ни дете, а ни жену која је црква Божја, која беше ослобођена мука својих и која изнедри царство Бога нашега и Христа Његовог.*

8. Нити се нађе место на небу за велику аждају, *која* беше збачена; та стара змија звана ђаво, *и такође звана* Сотона, која вара сав свет; она беше збачена на земљу; и анђели њени беху збачени с њом.

9. И чух глас велики на небу који говори: Сада дође спасење, и снага, и царство Бога нашега, и моћ Христа Његовог;

10. Јер је прогнан оптуживач браће наше, који их оптуживаше пред Богом нашим дан и ноћ.

11. Јер га *победише* крвљу Јагњетовом, и речју сведочанстава својих; *јер* не љубљаше своје животе, *већ држаше сведочанство и то* до смрти. Зато, веселите се, о небеса, и ви који пребивате на њима.

12. *И након свега овога чух други глас где говори:* Јао становницима земље, *да,* и *онима који бораве на острвима* морским! Јер вам ђаво дође, у великом гневу, јер зна да има мало времена.

13. *Јер* кад аждаја виде да је збачена на земљу, гоњаше жену која роди мушко.

14. *Зато* жени беху дата два крила орла великога, да би пред лицем змије *побегла* у пустињу, на место своје, где ће бити негована за време, и времена, и по времена.

15. И змија испусти за женом из уста својих воду као поплаву, да би је однела поплавом.

16. И *поможе* земља жени, и *отвори* земља уста своја, и *прогута* поплаву коју аждаја *испусти* из уста својих.

17. *Стога* се аждаја разгневи на жену, и оде да зарати с осталим семеном њезиним, које држи заповести Божје и има сведочанство о Исусу Христу.

ПЦС, Откривење Јованово 19:15, 21. Упоредити са Откривењем Јовановим 19:15, 21

Бог користи реч Христову да удара народе.

15. И из уста његових *излази реч Божја, и њоме ће* ударати народе; владаће њима *речју из уста својих;* и он гази кацу *у* жестини и гневу Свемогућег Бога.

21. И остали беху побијени *речју* оног што на коњу седи, а та *реч* излази из уста његових; и све се птице наситише месом њиховим.

БИБЛИЈСКЕ МАПЕ

Следеће мапе вам могу помоћи да боље разумете Света писма. Познавањем географије земаља о којима се говори у Светим писмима, можете боље разумети догађаје из Светих писама.

Преглед и кључ

Уоквирена поља на мапи испод указују на положај сваке од од набројаних мапа које следе. Ове мапе приказују велика подручја као и уско ограничене географске области.

1. Физичка мапа Свете земље
2. Излазак Израела из Египта и улазак у Ханан
3. Подела 12 племена
4. Царство Давидово и Соломуново
5. Асирско царство
6. Ново Вавилонско царство и Египатско царство
7. Персијско царство
8. Римско царство
9. Свет у време Старог завета
10. Ханан у време Старог завета
11. Света земља у време Новог завета
12. Јерусалим у време Исусово
13. Мисионарска путовања апостола Павла
14. Нацрти Свете земље

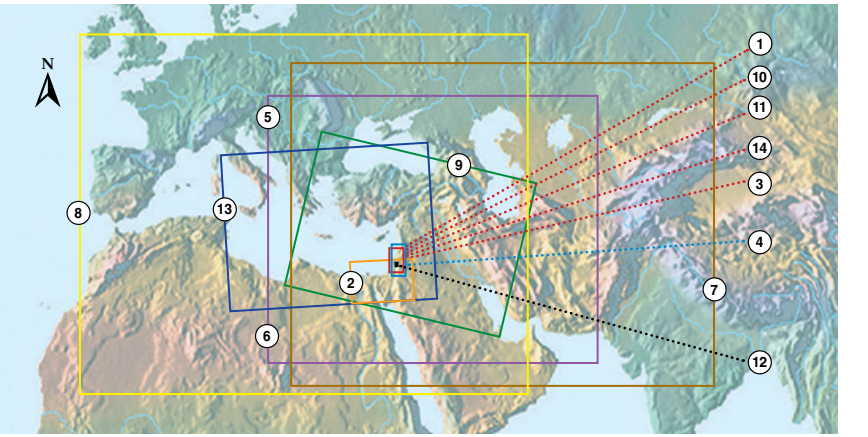

Оно што следи је кључ за разумевање различитих симбола и израза који се користе на мапи. Уз то, поједине мапе могу садржати кључеве са објашњењима додатних симбола који се односе на ту одређену мапу.

•	Црвена тачка представља град или место.
▲	Мали црни троугао претставља гору.
Мртво море	Овај израз се користи за означавање географских појмова, као што су мора, реке, горе, пустиње и острва.
Јерусалим	Овај израз се користи за градове и места (и за прецизне локације на мапи града Јерусалима).
МОАВ	Тај израз се користи за мање политичке јединице као што су региони, људи, и племена.
ЈУДЕЈА	Овај израз се користи за веће политичке јединице као што су царства и народи.

1. Физичка мапа Свете земље

2. Излазак Израела из Египта и улазак у Ханан

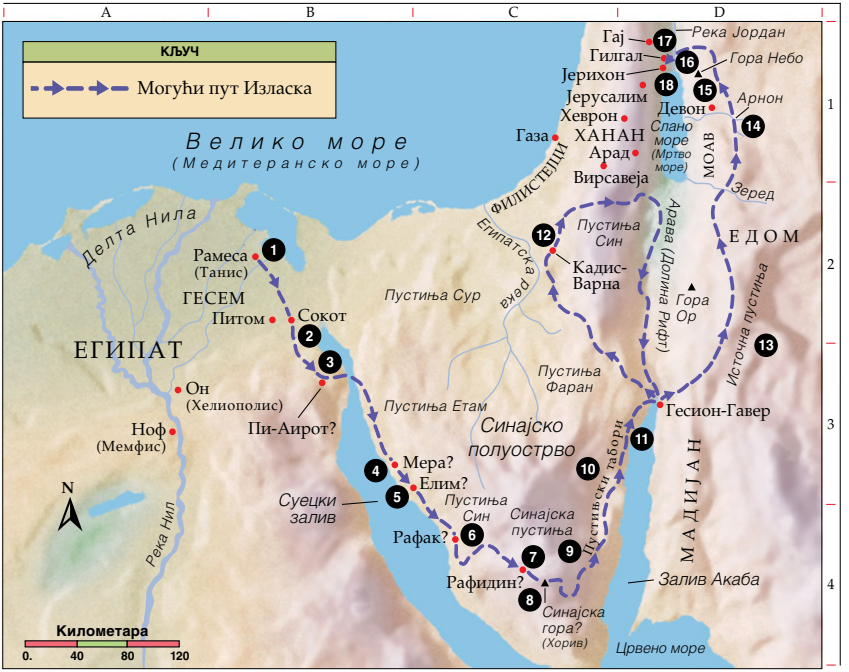

1. **Рамеса** Израел одлази из Египта (Изл 12; Бр 33:5).
2. **Сокот** Након што Јевреји напуштају ово прво табориште, Господ их дању посећује у облаку и ноћу у стубу огњеном (Изл 13:20–22).
3. **Пи-Аирот** Израел прелази преко Црвеног мора (Изл 14; Бр 33:8).
4. **Мера** Господ оздрављује воде Мерине (Изл 15:23–26).
5. **Елим** Израел таборује покрај 12 извора (Изл 15:27).
6. **Пустиња Син** Господ шаље ману и препелице да нахрани Израел (Изл 16).
7. **Рафидин** Израел се бори против Амалика (Изл 17:8–16).
8. **Синајска гора (Гора Хорив или Џебел Муса)** Господ открива десет заповести (Изл 19–20).
9. **Синајска пустиња** Израел прави таберnакул (Изл 25–30).
10. **Пустињски табори** Позивају се седамдесеторица старешина се да помогну Мојсију у вођењу народа (Бр 11:16–17).
11. **Гесион-Гавер** Израел пролази кроз земљу Исавову и Амонову у миру (Понз 2).
12. **Кадис-Варна** Мојсије шаље уходе у обећану земљу; Израел се буни и не успева да уђе у земљу; Кадис служи као главни табор Израелов много година (Бр 13:1–3, 17–33; 14; 32:8; Понз 2:14).
13. **Источна пустиња** Израел избегава сукоб са Едомцима и Моавцима (Бр 20:14–21; 22–24).
14. **Река Арнон** Израел уништава Амореје који су војевали против њега (Понз 2:24–37).
15. **Гора Небо** Мојсије види обећану земљу (Понз 34:1–4). Мојсије предаје своје задње три беседе (Понз 1–32).
16. **Равнице Моавске** Господ говори Израелу да подели земљу и да отера становнике (Бр 33:50–56).
17. **Река Јордан** Израел прелази Реку Јордан по сувом. У близини Гилгала, камење са дна реке Јордан је постављено као споменик на време када су воде Јордана биле раздељене (ИНа 3:1–5:1).
18. **Јерихон** Деца Израелова освајају и разоравају град (ИНа 6).

3. Подела 12 племена

4. Царство Давидово и Соломуново

5. Асирско царство

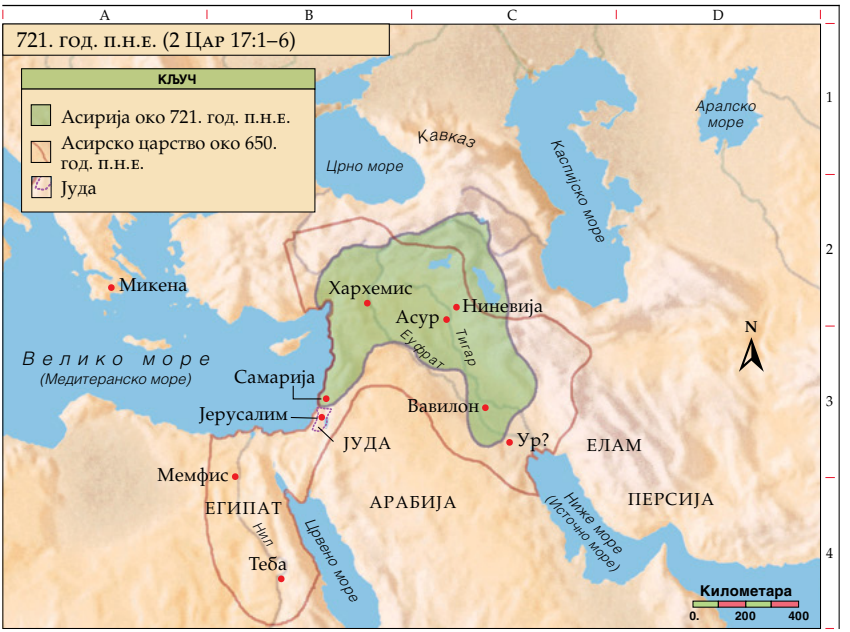

6. Ново Вавилонско царство и Египатско царство

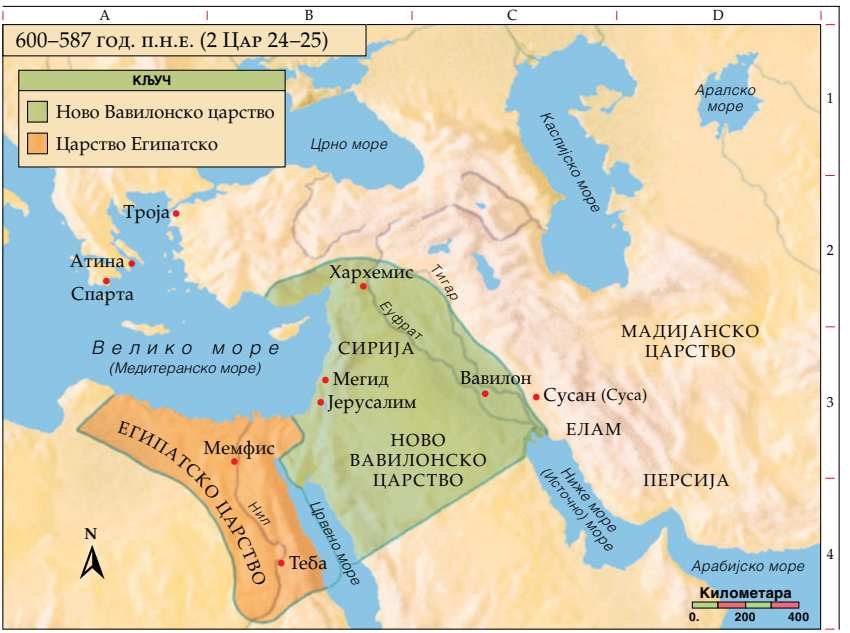

7. Персијско царство

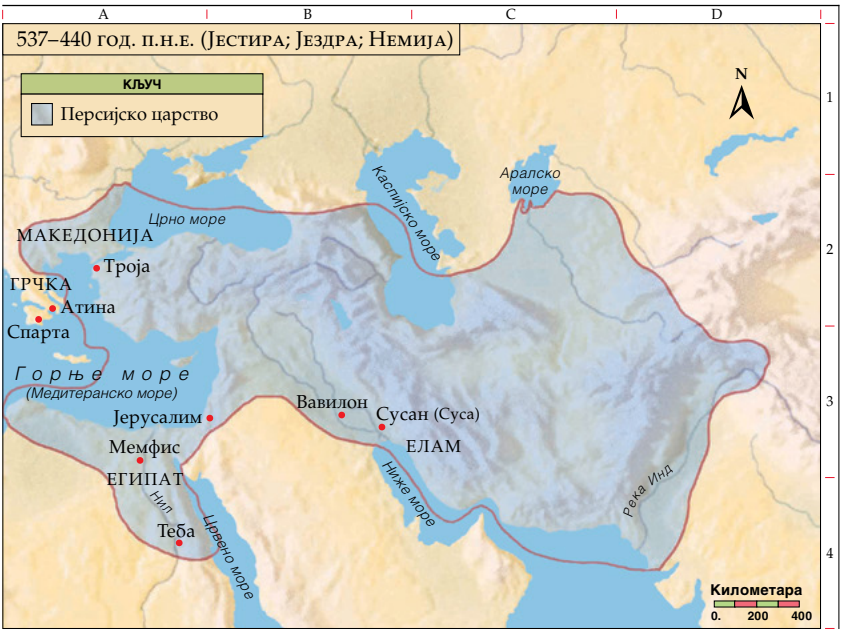

8. Римско царство

9. Свет у време Старог завета

1. **Гора Арарат** По предању место где се Нојев ковчег укотвио (Пос 8:4). Тачна локација није позната.

2. **Ур** Прво Аврамово место боравка, при ушћу Еуфрата, где замало бива жртвован, где виде анђела Јахвиног, и прими Урим и Тумим (Пос 11:28–12:1; Авр 1; 3:1). (Видети и још једно могуће место за Ур у северној Месопотамији.)

3. **Вавилон (Сенар)** Прво га успоставља Хус, син Хамов, и Неврод. Област одакле потичу Јаредовци из времена Вавилонске куле у равницама Сенаровим. Касније главни град покрајине Вавилоније и престоница вавилонских царева, укључујући Навуходоносора који многе Јевреје одводи у заробљеништво у овај град, након уништења Јерусалима (587. год. п.н.е.). Јевреји остају у заробљеништву у Вавилону 70 год. све до времена цара Кира, који дозвољава да се Јевреји врате у Јерусалим да поново изграде храм. Пророк Данило такође борави овде под царевима Навуходоносором, Валтасаром и Даријем I (Пос 10:10; 11:1–9; 2 Цар 24–25; Јер 27:1–29:10; Јез 1:1; Дан 1–12; Омни 1:22; Етер 1:33–43).

4. **Сусан (Суса)** Престони град Персијског царства под владавином Дарија I (Дарија Великог), Ксеркса (Асвира), и Артаксеркса. Резиденција царице Јестире, чија храброст и вера спашавају Јевреје. Данило, а касније Немија служе овде (Нем 1:1; 2:1; Јес 1:1; Дан 8:2).

5. **Равница Дура** Седрах, Мисах и Авденаго бивају бачени у ужарену пећ када одбијају да се поклоне златном лику који је створио Навуходоносор; Син Божји их штити, и они излазе из пећи неповређени (Дан 3).

6. **Асирија** Асур бива прва асирска престоница, а након њега Ниневија. Асиријски владари Салманасар V и Саргон II освајају северно Израелско царство и одводе 10 племена у ропство 721. год. п.н.е. (2 Цар 14–15; 17–19). Асирија бива претња Јуди све до 612. год. п.н.е. када Асирију осваја Вавилон.

7. **Ниневија** Престоница Асирије. Асирија напада земљу Јудину за време владавине Језекије и служења пророка Исаије. Јерусалим, престоница Јуде, бива чудом спашен када анђео удара 185000 асирских војника (2 Цар 19:32–37). Господ говори пророку Јони да позива овај град на покајање (Јона 1:2; 3:1–4).

8. **Харан** Аврам борави овде неко време пре одласка у Ханан. Аврамов отац и брат остају овде. Ревека (Исакова жена), и Рахиља, Лија, Вала и Зелфа (Јаковљеве жене), долазе из ове области (Пос 11:31–32; 24:10; 29:4–6; Авр 2:4–5).

9. **Хархемис** Фараона Нехаона овде побеђује Навуходоносор, чиме се завршава египатска моћ у Ханану (2 Дн 35:20–36:6).

10. **Сидон** Овај град открива Сидон, Хамов унук, и то је најсевернији ханански град (Пос 10:15–20). Бива он дом Језавеље, која уведе клањање Валу у Израелу (1 Цар 16:30–33).

11. **Тир** Важан трговачки и лучки град у Сирији. Хирам из Тира шаље кедрово дрво и злато и раднике како би помогао Соломуну у изградњи његовог храма (1 Цар 5:1–10, 18; 9:11).

12. **Дамаск** Аврам спасава Лота негде у близини. Главни град у Сирији. За време владавине цара Давида, Израелци освајају град. Илија помазује Азаила за цара Дамаска (Пос 14:14–15; 2 Сам 8:5–6; 1 Цар 19:15).

13. **Ханан** Авраму, Исаку, Јакову и њиховим потомцима се даје ова земља у вечни посед (Пос 17:8; 28).

14. **Синајска гора (Хорив)** Господ говори са Мојсијем из горећег грма (Изл 3:1–2). Мојсију се дају закон и Десет заповести (Изл 19–20). Господ говори Илији тихим, танким гласом (1 Цар 19:8–12).

15. **Гесион-Гавер** Цар Соломун гради „флоту лађа" у Гесион-Гаверу (1 Цар 9:26). У овој луци се вероватно искрцала царица Савска, чувши о угледу цара Соломуна, да би се видела са њим (1 Цар 10:1–13).

16. **Египат** Аврам путује овде због велике глади у Уру (Авр 2:1, 21). Господ говори Авраму да поучава Египћане ономе што му је открио (Авр 3:15). Након што га браћа продају у робље (Пос 37:28), Јосиф ту постаје управник у Петефријевом дому. Бива бачен у затвор. Он тумачи Фараонов сан и добија положај на власти у Египту. Окупљају се Јосиф и његова браћа. Ту се досељавају Јаков и његова породица (Пос 39–46). Деца Израелова накратко бораве у Гесему за време свог путовања у Египат (Пос 47:6).

    Израелци се множе „и силно јачају у моћи"; тада их Египћани поробљавају (Изл 1:7–14). Након низа невоља Фараон дозвољава Израелу да напусти Египат (Изл 12:31–41). Јеремија бива одведен у Египат (Јер 43:4–7).

17. **Кафтор (Крит)** Древна земља Миноанаца

10. Ханан у време Старог завета

1. **Дан (Лаис)** Јеровоам поставља златно теле да му се клања северно царство (1 Цар 12:26–33). Дан је најсевернија област древног Израела.
2. **Гора Кармил** Илија изазива Валове пророке и отвара небеса за кишу (1 Цар 18:17–46).
3. **Мегид** Место многих битака (Суд 4:13–16; 5:19; 2 Цар 23:29; 2 Дн 35:20–23). Соломон сакупља људе да би изградио Мегид (1 Цар 9:15). Цар Јудин Јосија бива смртно рањен у бици против египатског фараона Нехаона (2 Цар 23:29–30). Код другог доласка Господњег, велики и последњи сукоб ће се одиграти у долини Језраел као део Армагедонске битке (Јоило 3:14; Отк 16:16; 19:11–21). Име *Армагедон* је грчки превод јеврејске речи *Хар Мегидон*, или гора Мегид.
4. **Језраел** Име града у највећој и најплоднијој истоименој равници у Израелу. Цареви Северног царства овде граде палате (2 Сам 2:8–9; 1 Цар 21:1–2). Опака царица Језавеља живи и умире овде (1 Цар 21; 2 Цар 9:30).
5. **Вет-сан** Израел се овде суочава са Хананцима (ИНа 17:12–16). Тело Саулово бива обешено на зидове ове тврђаве (1 Сам 31:10–13).
6. **Дотаим** Јосифа његова браћа продају у робље (Пос 37:17, 28; 45:4). Јелисије има виђење о гори пуној коња и кочија (2 Цар 6:12–17).
7. **Самарија** Престоница Северног царства (1 Цар 16:24–29). Цар Ахав гради храм Валу (1 Цар 16:32–33). Илија и Јелисије служе (1 Цар 18:2; 2 Цар 6:19–20). 721. год. п.н.е. Асирци је освајају, заокружујући поробљавање десет племена (2 Цар 18:9–10).
8. **Сихем** Аврам гради олтар (Пос 12:6–7). Јаков живи овде у близини. Симеун и Левије врше покољ свих мушкараца у овом граду (Пос 34:25). Охрабрење Исуса Навина „изаберите. . . овај дан" да служите Богу дато је у Сихему (ИНа 24:15). Овде Јеровоам успоставља прву престоницу Северног царства (1 Цар 12).
9. **Гора Евал и Гора Гаризим** Исус Навин раздваја Израел на овим двема горама – благослов закона се проглашава са Горе Гаризим, док проклетство долази са Горе Евал (ИНа 8:33). Самарјани касније граде храм на Гаризиму (2 Цар 17:32–33).
10. **Фануил** Овде се Јаков рве сву ноћ са гласником Господњим (Пос 32:24–32). Гедеон уништава кулу мадијанску (Суд 8:5, 8–9).
11. **Јопа** Јона одавде плови према Тарсису да би избегао своју мисију у Ниневији (Јона 1:1–3).
12. **Силом** За време судија, Израелова престоница и табернакул бивају у овом месту (1 Сам 4:3–4).
13. **Ветиљ (Луз)** Овде се Аврам одељује од Лота (Пос 13:1–11) и има виђење (Пос 13; Авр 2:19–20). Јаков има виђење о лествама које досежу до неба (Пос 28:10–22). Табернакул бива овде смештен на неко време (Суд 20:26–28). Јеровоам поставља златно теле за Северно царство да му се клања (1 Цар 12:26–33).
14. **Гаваон** Јевеји одавде обмањују Исуса Навина у преговорима (ИНа 9). Сунце стоји док Исус Навин побеђује у бици (ИНа 10:2–13). Ово бива привремено место за табернакул (1 Дн 16:39).
15. **Газа, Ашдод, Аскалон, Акарон, Гат (пет филистејских градова)** Из ових градова Филистејци су одувек улазили у рат са Израелом.
16. **Витлејем** Рахиља бива покопана у близини (Пос 35:19). Рута и Воз су живели овде (Рута 1:1–2; 2:1, 4). Бива назван град Давидов (Лк 2:4).
17. **Хеврон** Аврам (Пос 13:18), Исак, Јаков (Пос 35:27), Давид (2 Сам 2:1–4), и Авесалом (2 Сам 15:10) су живели овде. Бива прва престоница Јуде под царем Давидом (2 Сам 2:11). Верује се да су Аврам, Сара, Исак, Ревека, Јаков и Лија покопани овде у пећини Макпела (Пос 23:17–20; 49:31, 33).
18. **Ен-геди** Давид се крије од Саула и поштеђује Саулов живот (1 Сам 24).
19. **Герар** Аврам и Исак живе овде на неко време (Пос 20–22; 26).
20. **Вирсавеја** Аврам копа бунар овде и завештује се са Авимелехом (Пос 21:31). Исак види Господа (Пос 26:17, 23–24), и Јаков живи овде (Пос 35:10; 46:1).
21. **Содом и Гомор** Лот бира да живи у Содому (Пос 13:11–12; 14:12). Бог уништава Содом и Гомор због опакости (Пос 19:24–26). Исус касније користи ове градове као симболе опакости (Мт 10:15).

11. Света земља у време Новог завета

1. **Тир и Сидон** Исус упорећује Хоразин и Витсаиду са Тиром и Сидоном (Мт 11:20–22). Он исцељује кћер жене нејеврејке (Мт 15:21–28).
2. **Гора преображења** Исус се преображава пред Петром, Јаковом, и Јованом, и они примају кључеве царства (Мт 17:1–13). (Неки верују да је Гора преображења гора Хермон; други верују да је то гора Тавор.)
3. **Ћесарија Филипова** Петар сведочи да Исус јесте Христ и бивају му обећани кључеви царства (Мт 16:13–20). Исус предсказује сопствену смрт и васкрсење (Мт 16:21–28).
4. **Подручје Галилеје** Исус проводи већи део свог живота и службе у Галилеји (Мт 4:23–25). Ту даје Беседу на гори (Мт 5–7); исцељује губавог (Мт 8:1–4); и бира, зарећује, и шаље Дванаесторицу апостола, од којих само Јуда Искариотски изгледа није био Галилејац (Мк 3:13–19). У Галилеји уздигнути Христ се указује апостолима (Мт 28:16–20).
5. **Галилејско море, касније названо Тиверијадско море** Исуд поучава са Петрове лађе (Лк 5:1–3) и касније позива Петра, Андрију, Јакова и Јована да буду ловци на људе (Мт 4:18–22; Лк 5:1–11). Такође стишава буру (Лк 8:22–25), поучава параболама са лађе (Мт 13), хода по мору (Мт 14:22–32), и указује се својим ученицима након васкрсења (Јн 21).
6. **Витсаида** Петар, Андрија, и Филип су рођени у Витсаиди (Јн 1:44). Исус одлази насамо са апостолима близу Витсаиде. Придружује Му се мноштво, и Он храни 5000 људи (Лк 9:10–17; Јн 6:1–14). Овде Исус исцељује слепог човека (Мк 8:22–26).
7. **Капернаум** Ту је Петров дом (Мт 8:5, 14). У Капернауму, кога Матеј назива Исусовим „властитим градом," Исус исцељује непокретног (Мт 9:1–7; Мк 2:1–12), оздрављује капетановог слугу, исцељује Петрову ташту (Мт 8:5–15), позива Матеја да буде један од Његових апостола (Мт 9:9), отвара очи слепима, изгони ђавола (Мт 9:27–33), исцељује човека са осушеном руком (Мт 12:9–13), даје проповед о хлебу живота (Јн 6:22–65), и слаже се да плаћа порез, говорећи Петру да извади новац из рибљих уста (Мт 17:24–27).
8. **Магдала** Ово је дом Марије Магдалине (Мк 16:9). Исус овде долази након што храни 4000 људи (Мт 15:32–39), и фарисеји и садукеји од њега захтевају да им покаже знак са неба (Мт 16:1–4).
9. **Кана** Исус претвара воду у вино (Јн 2:1–11) и исцељује племићевог сина који је био у Капернауму (Јн 4:46–54). Кана је била Натанаилов дом (Јн 21:2).
10. **Назарет** Објава Марији и Исусу се даје у Назарету (Мт 1:18–25; Лк 1:26–38; 2:4–5). Након повратка из Египта, Исус ту проводи своје детињство и младост (Мт 2:19–23; Лк 2:51–52), проглаштава да је Месија, и одбацују Га Његови (Лк 4:14–32).
11. **Јерихон** Исус даје вид слепом човеку (Лк 18:35–43). Такође вечера са Закејем, „старешином цариничким" (Лк 19:1–10).
12. **Витавара** Јован Крститељ сведочи да је он „глас онога што виче у пустињи" (Јн 1:19–28). Јован крсти Исуса у реци Јордан и сведочи да је Исус Јагње Божје (Јн 1:28–34).
13. **Јудејска пустиња** Јован Крститељ проповеда у овој пустињи (Мт 3:1–4), где Исус пости 40 дана и бива искушаван (Мт 4:1–11).
14. **Емаус** Уздигнути Христ хода путем за Емаус са двојицом својих ученика (Лк 24:13–32).
15. **Витфага** Двојица ученика доводе Исусу магарицу на којој он започиње свој тријумфални улазак у Јерусалим (Мт 21:1–11).
16. **Витанија** Дом Марије, Марте, и Лазара (Јн 11:1). Марија слуша Исусове речи, а Исус говори Марти о избору „доброг дела" (Лк 10:38–42); Исус подиже Лазара из мртвих (Јн 11:1–44); и Марија помазује Исусове ноге (Мт 26:6–13; Јн 12:1–8).
17. **Витлејем** Исус се рађа и полажу га у јасле (Лк 2:1–7); анђели наговештавају пастирима рођење Исусово (Лк 2:8–20); мудраце води звезда до Исуса (Мт 2:1–12); и Ирод убија децу (Мт 2:16–18).

12. Јерусалим у време Исусово

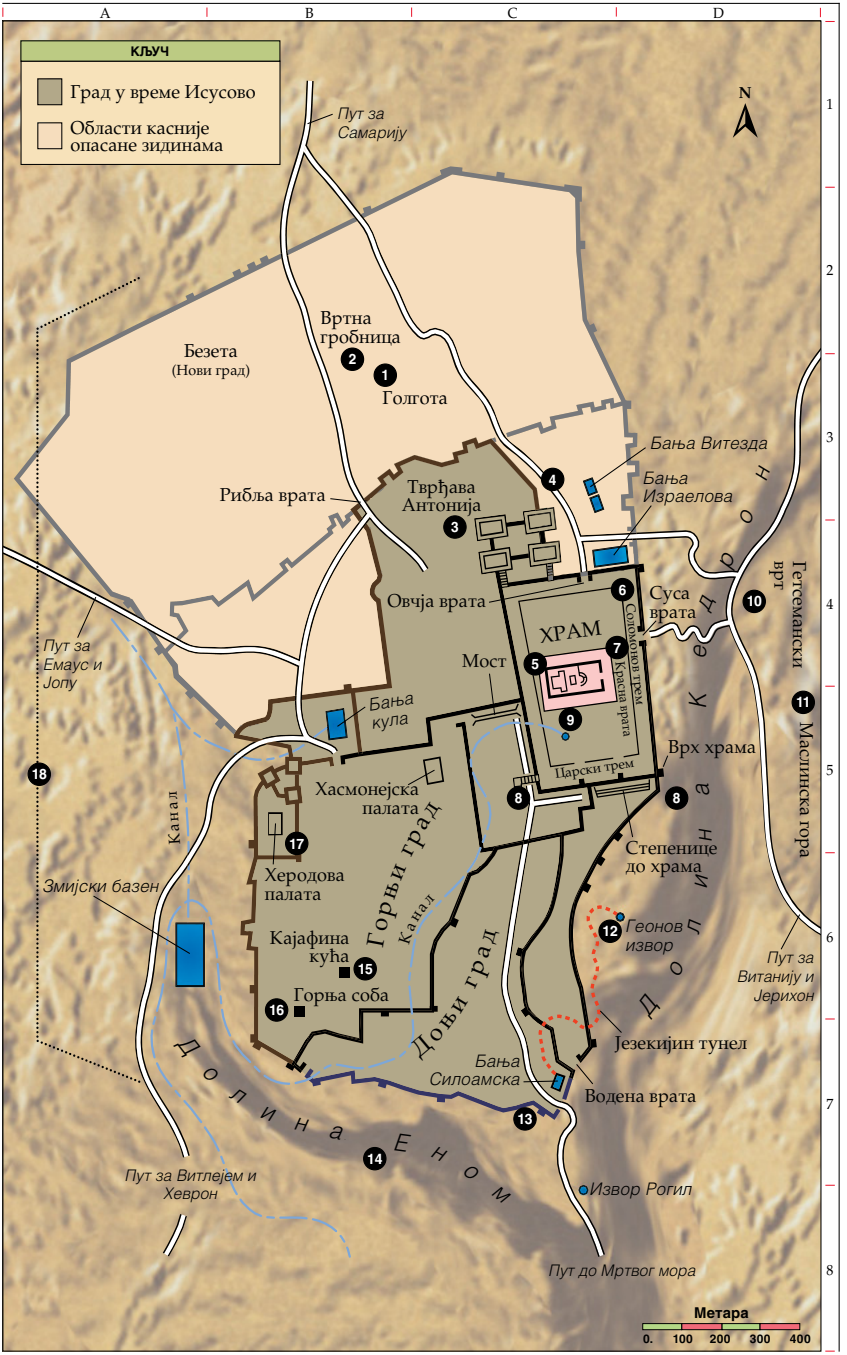

1. **Голгота** Могуће место Исусовог распећа (Мт 27:33–37).
2. **Вртна гробница** Могуће место гробнице у којој је Исусово тело положено (Јн 19:38–42). Уздигнути Христ се указује Марији Магдалини у врту ван своје гробнице (Јн 20:1–17).
3. **Тврђава Антонија** Исуса можда на овом месту оптужују, осуђују, ругају Му се, и бичују (Јн 18:28–19:16). Павла хапсе и Он прича причу о свом обраћењу (Дела 21:31–22:21).
4. **Бања Витезда** Исус исцељује болесног на Шабат (Јн 5:2–9).
5. **Храм** Гаврило обећава Захарији да ће Јелисавета родити сина (Лк 1:5–25). Вео у храму се раздељује код смрти Спаситеља (Мт 27:51).
6. **Соломунов трем** Исус проглашава да је Син Божји. Јевреји покушавају да Га каменују (Јн 10:22–39). Петар проповеда о покајању након исцељења хромог човека (Дела 3:11–26).
7. **Красна врата** Петар и Јован исцељују хромог човека (Дела 3:1–10).
8. **Врх храма** Исус бива искушаван од стране Сотоне (Мт 4:5–7). (Вероватна локација одигравања овог догађаја.)
9. **Света гора** (неодређене локације)
   - *а.* По предању верује се да је овде Аврам изградио олтар за жртвовање Исака (Пос 22:9–14).
   - *б.* Соломун зида храм (1 Цар 6:1–10; 2 Дн 3:1).
   - *в.* Вавилонци разарају храм око 587. год. п.н.е. (2 Цар 25:8–9).
   - *г.* Зоровавељ поново гради храм око 515. год. п.н.е. (Јездра 3:8–10; 5:2; 6:14–16).
   - *д.* Ирод проширује храмски трг и почиње са обновом храма 17. год. п.н.е. Исус бива представљен као беба (Лк 2:22–39).
   - *ђ.* У 12. год, Исус поучава у храму (Лк 2:41–50).
   - *е.* Исус рашчишћава храм (Мт 21:12–16; Јн 2:13–17).
   - *ж.* Исус поучава у храму у неколико прилика (Мт 21:23–23:39; Јн 7:14–8:59).
   - *з.* Римљани под Титом разарају храм 70. год. н.е.
10. **Гетсеманski врт** Исус пати, бива издан, и ухапшен (Мт 26:36–46; Лк 22:39–54).
11. **Маслинска гора**
    - *а.* Исус предсказује уништење Јерусалима и храма. Говори и о Другом доласку (Мт 24:3–25:46; видети такође ЦИС – М).
    - *б.* Одавде се Исус узноси на небо (Дела 1:9–12).
    - *в.* 24. октобра 1841. год, старешина Орсон Хајд посвећује Свету земљу за повратак деце Аврамове.
12. **Гионов извор** Соломун овде бива помазан за цара (1 Цар 1:38–39). Језекија прокопава тунел да доведе воду са извора у град (2 Дн 32:30).
13. **Водена врата** Јездра чита и тумачи Мојсијев закон народу (Нем 8:1–8).
14. **Долина Енон** Клањају се лажном богу Молоху, што је укључивало и жртвовање деце (2 Цар 23:10; 2 Дн 28:3).
15. **Кајафина кућа** Исус бива одведен пред Кајафу (Мт 26:57–68). Петар пориче да познаје Исуса (Мт 26:69–75).
16. **Горња соба** По предању место где Исус једе пасхалну вечеру и установљава причест (Мт 26:20–30). Он пере ноге апостолима (Јн 13:4–17) и поучава их (Јн 13:18–17:26).
17. **Иродова палата** Христ бива одведен пред Ирода, вероватно на овом месту (Лк 23:7–11).
18. **Јерусалим** (неодређене локације)
    - *а.* Мелхиседек влада као цар Салима (Пос 14:18).
    - *б.* Цар Давид осваја град од Јевусеја (2 Сам 5:7; 1 Дн 11:4–7).
    - *в.* Град разарају Вавилонци око 587. год. п.н.е. (2 Цар 25:1–11).
    - *г.* Свети Дух многе испуњава на дан Педесетнице (Дела 2:1–4).
    - *д.* Петар и Јован бивају ухапшени и доведени пред савет (Дела 4:1–23).
    - *ђ.* Ананија и Сапфира лажу Господу и умиру (Дела 5: 1–10).
    - *е.* Петра и Јована хапсе, али их анђео избавља из затвора (Дела 5:17–20).
    - *ж.* Апостоли бирају седморицу људи да им помажу (Дела 6:1–6).
    - *з.* Јевреји одбијају Стефаново сведочанство, и он бива каменован до смрти (Дела 6:8–7:60).
    - *и.* Јаков бива убијен као мученик (Дела 12:1–2).
    - *ј.* Анђео ослобађа Петра из тамнице (Дела 12:5–11).
    - *к.* Апостоли доносе одлуку по питању обрезања (Дела 15:5–29).
    - *л.* Римљани под Титом разарају град 70. год. н.е.

13. Мисионарска путовања апостола Павла

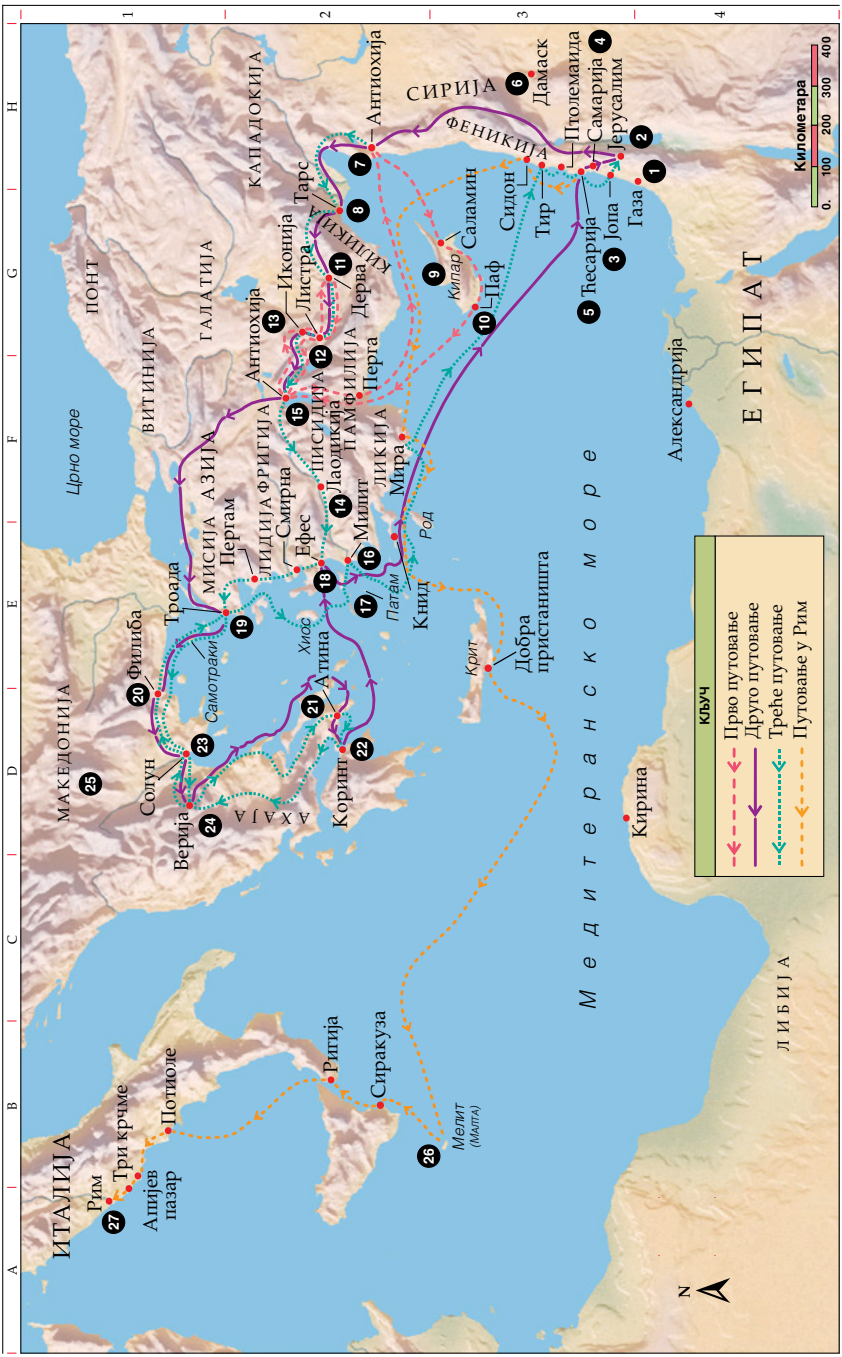

1. **Газа** Филип проповеда о Христу и крсти етиопског ушкопљеника на свом путу до Газе (Дела 8:26–39).
2. **Јерусалим** Видети мапу 12 за догађаје у Јерусалиму.
3. **Јопа** Петар прима виђење да Бог удељује дар покајања нејеврејима (Дела 10; 11:5–18). Петар подиже Тавиту из мртвих (Дела 9:36–42).
4. **Самарија** Филип служи у Самарији (Дела 8:5–13), и Петар и Јован касније поучавају овде (Дела 8:14–25). Након што поверавају дар Светог Духа, Симон врачар тражи да откупи тај дар од њих (Дела 8:9–24).
5. **Ћесарија** Овде, након што анђео служи капетану по имену Корнелије, Петар му дозвољава да се крсти (Дела 10). Овде Павле износи своју одбрану пред Агрипом (Дела 25–26; видети такође ИЦ 1:24–25).
6. **Дамаск** Исус се указује Савлу (Дела 9:1–7). Након што Ананија чини да Савле прогледа, Савле се крсти и почиње своју службу (Дела 9:10–27).
7. **Антиохија (у Сирији)** Овде се ученици по први пут називају Хришћанима (Дела 11:26). Агав проглашава глад (Дела 11:27–28). Диже се велика расправа у Антиохији о обрезању (Дела 14:26–28; 15:1–9). У Антиохији Павле започиње своју другу мисију са Силом, Варнавом, и Јудом Варсавом (Дела 15:22, 30, 35).
8. **Тарс** Павлов родни град, Павла шаљу браћа овде да би заштитио свој живот (Дела 9:29–30).
9. **Кипар** Након што бивају прогоњени, неки свеци беже на ово острво (Дела 11:19). Павле путује преко Кипра на свом првом мисионарском путовању (Дела 13:4–5), као што то касније чине и Варнава и Марко (Дела 15:39).
10. **Паф** Павле овде проклиње врачара (Дела 13:6–11).
11. **Дерва** Павле и Варнава проповедају јеванђеље у овом граду (Дела 14:6–7, 20–21).
12. **Листра** Када Павле исцељује богаља, њега и Варнаву поздрављају као да су богови. Павла каменују и предпостављају да је мртав али он се опоравља и наставља да проповеда (Дела 14:6–21). Тимотијев дом (Дела 16:1–3).
13. **Иконија** На својој првој мисији, Павле и Варнава проповедају овде и претило им је каменовање (Дела 13:51–14:7).
14. **Лаодикија и Колос** Лаодикија је један од огранака цркве који Павле посећује и од кога прима писма (Кол 4:16). То је и један од седам градова набројаних у Књизи откривења (други су Ефес, Смирна, Пергам, Тијатир, Сард, и Филаделфија; видети Отк 1:11). Колос лежи 18 километара источно од Лаодикије. Павле је писао свецима који овде живе.
15. **Антиохија (у Писидији)** На својој првој мисији, Павле и Варнава поучавају Јевреје да Христ долази из семена Давидова. Павле прво нуди јеванђеље Израелу, а онда нејеврејима. Павле и Варнава бивају прогнани и истерани (Дела 13:14–50).
16. **Милит** Док је овде на својој трећој мисију, Павле упозорава старешине цркве да ће „тешки вуци" ући међу стадо (Дела 20:29–31).
17. **Патам** Јован бива утамничен на овом острву када прима виђења која сада чине Књигу откривења (Отк 1:9).
18. **Ефес** Аполо моћу проповеда овде (Дела 18:24–28). Павле, на својој трећој мисији, поучава у Ефесу две године, обраћајући многе (Дела 19:10, 18). Он овде поверава Светог Духа полагањем руку (Дела 19:1–7) и изводи многа чудеса, укључујући и изгањање злих духова (Дела 19:8–21). Овде поклоници Дијане дижу буну против Павла (Дела 19:22–40). Део Књиге откривења се односи на цркву у Ефесу (Отк 1:11).
19. **Троада** Овде на свом другом мисионарском путовању, он има виђење човека у Македонији који тражи помоћ (Дела 16:9–12). На својој трећој мисији овде, Павле подиже Евтиха из мртвих (Дела 20:6–12).
20. **Филиба** Павле, Сила, и Тимотије преобраћују жену по имену Лидија, изгоне злог духа, и бивају избијени (Дела 16:11–23). Примају божанску помоћ како би побегли из тамнице (Дела 16:23–26).
21. **Атина** Павле, на својој другој мисији, проповеда на брду Марса (Ареопагу) о „непознатом богу" (Дела 17:22–34).
22. **Коринт** Павле на својој другој мисији одлази у Коринт, где борави са Акилом и Прискилом. Он овде проповеда и крсти много људи (Дела 18:1–18). Из Коринта, Павле пише своју посланицу Римљанима.
23. **Солун** Павле овде проповеда за време свог другог мисионарског путовања. Његова мисионарска група одлази за Веригу након што Јевреји угрожавају њихову сигурност (Дела 17:1–10).
24. **Верија** Павле, Сила, и Тимотије налазе племените душе да их поучавају за време Павловог другог мисионарског путовања. Јевреји из Солуна их прате и прогоне (Дела 17:10–13).
25. **Македонија** Павле овде поучава на свом другом и трећем путовању (Дела 16:9–40; 19:21). Павле цени дарежљивост македонских светаца, који удељују њему и сиромашним свецима у Јерусалиму (Рим 15:26; 2 Кор 8:1–5; 11:9).
26. **Мелит** Павле доживљава бродолом код овог острва на свом путу за Рим (Дела 26:32; 27:1, 41–44). Змијски уједа му не штети и он исцељује многе који су били болесни у Мелиту (Дела 28:1–9).
27. **Рим** Павле овде проповеда две године док је био у кућном притвору (Дела 28:16–31). Такође пише посланице, или писма, Ефесцима, Филибљанима, и Колошанима и Тимотију и Филимону док је био у затвору. Петар пише своју прву посланицу из „Вавилона" што је вероватно био Рим, непосредно након прогона хришћана од стране Нерона 64. год. н.е. Верује се да су у ту Петар и Павле убијени као мученици.

14. Нацрти Свете земље

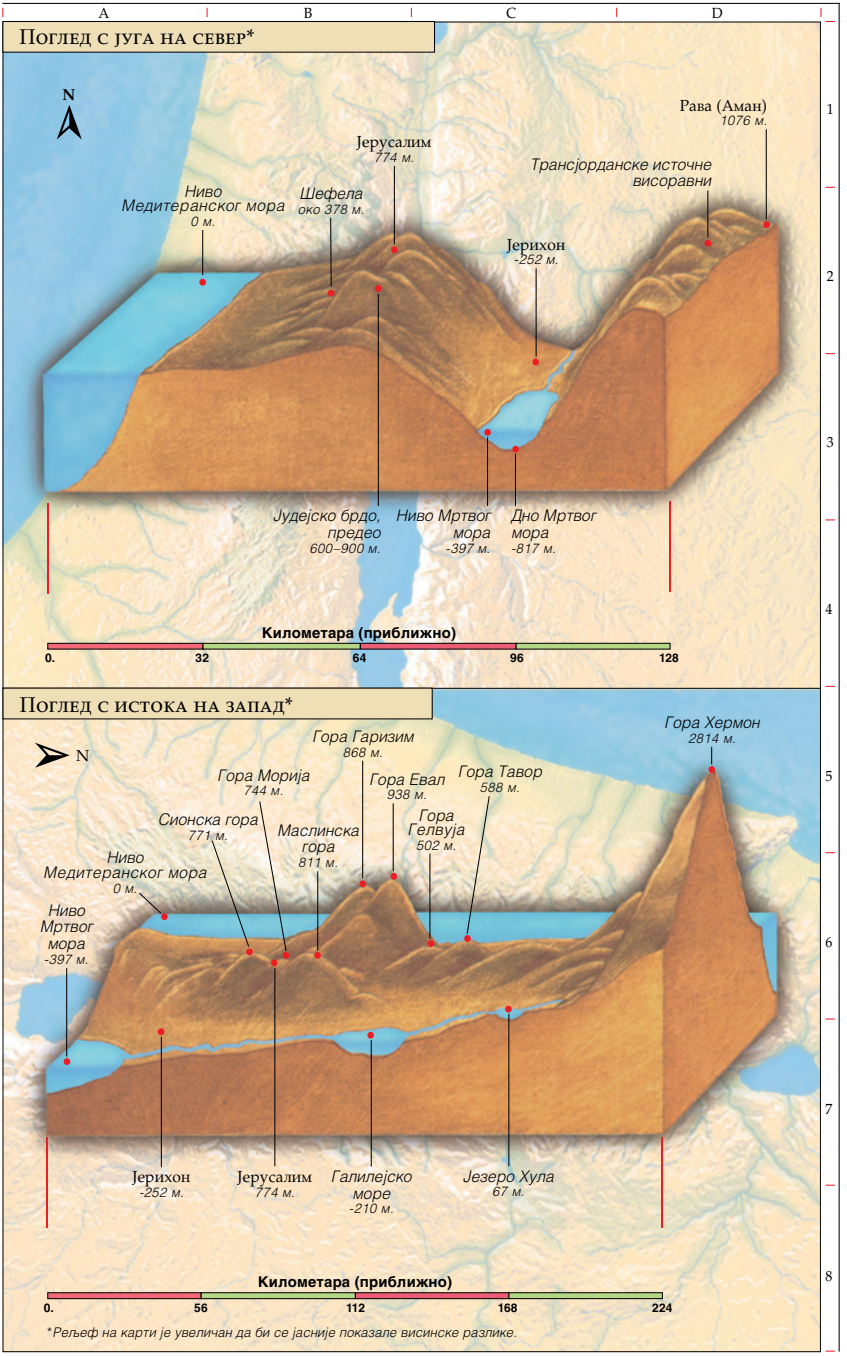

*Рељеф на карти је увеличан да би се јасније показале висинске разлике.

Библијски регистар мапа

Регистар мапа по азбучном реду може вам помоћи да пронађете одређено место на мапи. Сваки приступ укључује коришћење броја мапе слеђењем референтне ознаке која се састоји из комбинације слова и бројева. На пример, приступ Рави (Аман) на првој мапи дат је ознаком 1:D5 – то јест, мапа бр. 1, квадрат D5. Можете пронаћи посебне квадрате на свакој мапи пратећи координате на врху и на страни те мапе. Алтернативна имена места су наведена у загради; на пример: Рава (Аман). Знак питања који прати име значи да је место показано на мапи могуће или вероватно, али није сигурно.

Авана, река, 1:D1
Авилина, подручје, 11:D1
Адрија (Јадранско море), 8:B2
Азија, римска покрајина, 8:C2, 13:F1
Азот (Ашдод), 11:A6
Ајалон, 1:B5, 10:B5, 11:B5
Акаба, залив, 2:D4
Акад, подручје, 9:G2
Акарон, 1:B6, 10:A6
Акон (Ако, Птолемаида), 1:B3, 3:B2, 4:B2, 10:B2, 11:B3
Александрија, 8:C3, 13:F4
Амалик, подручје, 4:A6
Аман (Рава), 1:D5, 10:D5, 14:D2
Амон, подручје, 1:D6, 3:D5, 4:D3, 10:D6
Антиохија, у Писидији, 13:F2
Антиохија, у Сирији, 8:C3, 13:H2
Антонија, тврђава, у Јерусалиму, 12:C3
Апиус, трг, 13:B1
Арабија, 5:C4, 8:D4
Арабијска пустиња, 9:F3
Арабијско море, 6:D4
Арава (долина Рифт), 1:C8, 2:D2, 4:C6, 10:C8
Арад, 2:D1, 3:B7, 4:B5
Аралско море, 5:D1, 6:D1, 7:C2
Арам-Дамаск, подручје, 4:D1
Арарат, гора, 9:F1
Аргов, подручје, 4:C1
Ариматеја, 11:B5
Арнон, река, 1:C7, 2:D1, 3:C6, 4:C5, 10:C7, 11:C7
Асир, племе, 3:B2
Асирија, 9:F2
Асиријско царство, 5:C3
Аскалон, 1:A6, 3:A6, 4:A4, 10:A6, 11:A6
Асор, 3:C2, 4:C2, 10:C2
Асур, 5:C2, 9:F2
Атина, 6:A2, 7:A2, 8:C2, 13:D2
Ахаја (римска покрајина), 8:C2, 13:D2
Ашдод (Азот), 1:A6, 3:A5, 4:B4, 10:A6

Бања кула, у Јерусалиму, 12:B5
Безета, 12:B3
Биршеба, 1:B7, 2:C1, 3:B7, 4:B5, 9:D4, 10:B7, 11:A8
Британија, подручје, 8:A1

Вавилон, 5:C3, 6:C3, 7:B3, 9:F3
Вавилон (Сенар), 9:G3
Вавилон, подручје, 9:F3
Вавилонско царство, ново, 6:B3
Васан, подручје, 1:D2, 10:C2
Велико (Средоземно, Горње) море, 1:A4, 2:B1, 3:A3, 4:A3, 5:A3, 6:A3, 9:B3, 10:A4, 11:A5, 14:A2, 14:A6
Венијамин, племе, 3:B5
Верија, 13:D1
Ветиљ (Луз), 3:B5, 4:C4, 10:B5, 11:B6
Вет-сан, 3:C3, 4:C3, 10:C4
Витавара, 11:C6
Витанија, 11:B6
Витанија, пут за, 12:D6
Витезда, бања, у Јерусалиму, 12:C3
Витинија, подручје, 13:F1
Витлејем, 1:B6, 3:B6, 4:B4, 10:B6, 11:B6
Витлејем, пут за, 12:A7
Витсаида, 11:C3
Витфага, 11:B6
Воде Меромове (језеро Хула), 10:C2
Водена врата, у Јерусалиму, 12:C7
Восор, 4:C6
Восор, река, 1:A7, 10:A7, 11:A8
Вртна гробница, у Јерусалиму, 12:B3

Гаваон, 10:B5
Гад, племе, 3:C5
Гадара, 11:C4
Газа, 1:A6, 2:C1, 3:A6, 4:A4, 10:A7, 11:A7, 13:H4
Гај, 2:D1, 10:B5
Галад, подручје, 1:C4, 10:C4
Галатија, подручје, 13:G1
Галилеја, горња, подручје, 1:C2
Галилеја, доња, подручје, 1:C3
Галилеја, море, (Хинерот), 1:C3, 3:C2, 4:C2, 9:D3, 10:C3, 11:C3, 14:B7
Галилеја, подручје, 11:C3
Гараја, 4:C4
Гаризим, гора, 1:B5, 3:B4, 4:C3, 10:B5, 11:B5, 14:B6
Гат, 3:A6, 4:B4, 10:A6
Гатефер, 10:B3
Гаул, подручје, 8:A1
Гезер, 4:B4

Гелвуја, гора, 1:C4, 3:C3, 10:C4, 11:C4, 14:C6
Геон, извор, у Јерусалиму, 12:D6
Герар, 10:A7
Герар, река, 1:A7, 10:A7, 11:A7
Германија, подручје, 8:B1
Гесем, подручје, 2:A2, 9:C4
Гесион-Гавер, 2:D3, 4:B8, 9:D4
Гесур, подручје, 4:C2
Гетсеманија, врт, у Јерусалиму, 12:D4
Гилгал, 1:C5, 2:D1, 4:C4
Голгота, у Јерусалиму, 12:B3
Гомор, област Содома и, 10:C8
Горња соба, у Јерусалиму, 12:B6
Горње (Велико, Медитеранско) море, 7:A3, 9:B3
Грчка, 7:A2

Дакија, подручје, 8:C2
Дамаск, 1:D1, 9:D3, 10:D1, 11:D1, 13:H3
Дан (Лаис), 1:C2, 3:C1, 4:C1, 10:C2
Дан, племе, 3:C1, 3:A5
Девон, 2:D1
Декаполис, подручје, 11:D4
Дерва, 13:G2
Добра пристаништа, лука, 13:E3
Дор, 3:B3, 4:B2
Дотаим, 10:B4
Дура, равница, 9:F3

Евал, гора, 1:B4, 3:B4, 4:C3, 10:B4, 11:B5, 14:B6
Египат, подручје, 2:A2, 5:B4, 7:A4, 8:C4, 9:C4, 13:F4
Египат, река, 2:C2
Египат, царство, 6:A3
Едом, подручје, 1:C8, 2:D2, 4:C7, 10:D8
Елам, подручје, 5:C3, 6:C3, 7:C3, 9:H3
Елим, 2:C3
Емаус, 11:B6
Емаус, пут за, 12:A4
Ен-геди, 4:C4, 10:C7
Ен-Дор, 10:C3
Еном, долина, у Јерусалиму, 12:B7
Енон, 11:C4
Есевон, 4:C4
Етам, пустиња, 2:B3
Еуфрат, река, 5:B3, 6:B3, 8:D3, 9:E2
Ефес, 8:C2, 13:E2

Завулон, племе, 3:B3
Зеред, река, 1:C8, 2:D2, 3:C8, 4:C5, 10:C8, 11:C8
Змијска бања, у Јерусалиму, 12:A6

Идумеја, подручје, 1:B8, 10:B8, 11:B7
Израел, бања, у Јерусалиму, 12:C4
Израел, подручје, 4:B3
Иконија, 13:G2
Ила, 1:B6, 10:A6, 11:A6
Инд, река, 7:D3
Иродова палата, у Јерусалиму, 12:B5
Исахар, племе, 3:C3
Источна пустиња, 2:D2
Источно (Ниже море), 5:C4, 6:C4
Италија, Римска покрајина, 8:B2, 13:A1

Јавис Галадов, 3:C4
Јавок, река, 1:C5, 3:D4, 4:D3, 10:C5, 11:C5
Јармук, река, 1:C3, 10:C3, 11:C3
Јевеји, народ, 3:C1
Јездраелон (Језраел), долина, 1:B3, 10:B3
Језекијев тунел, у Јерусалиму, 12:C6
Језраел, 4:C2, 10:B4
Језраел (Јездраелон), долина, 1:B3, 10:B3
Јерихон, 1:C5, 2:D1, 3:C5, 4:C4, 10:C6, 11:C6, 14:A7, 14:C3
Јерихон, пут за, 12:D6
Јерусалим (Салим), 1:B6, 2:D1, 3:B5, 4:C4, 5:B3, 6:B3, 7:A3, 8:C3, 9:D3, 10:B6, 11:B6, 13:H3, 14:B2, 14:B6
Јерусалим, горњи град, 12:B6
Јерусалим, доњи град, 12:C6
Јефрем, племе, 3:B5
Јопа, 1:A5, 3:A5, 4:B3, 10:A5, 11:A5, 13:H3
Јопа, пут за, 12:A4
Јордан, река, 1:C5, 2:D1, 3:C5, 4:C3, 10:C5, 11:C5
Јуда, племе, 3:A6
Јуда, подручје, 5:B3, 10:B7
Јудеја, подручје, 1:B6, 11:B7
Јудејска пустиња, 1:B7, 11:B7
Јудејско брдо, предео, 14:B2

Кавказ, горе, 5:C1, 8:D2, 9:F1
Кадис-Варна, 2:C2, 3:A8, 4:A6
Кајафа, кућа, у Јерусалиму, 12:B6
Кана, 11:C3
Кападокија, подручје, 13:H2
Капернаум, 11:C3
Кармил, гора, 1:B3, 3:B3, 4:B2, 10:B3, 11:B3
Картиц, 8:B3
Каспијско море, 5:C1, 6:C2, 7:B2, 8:D2, 9:G1
Кафтор (Крит), острво, 9:A3
Кедрон, долина, у Јерусалиму, 12:D6
Киликија, подручје, 13:G2
Кипар (Китим), острво, 8:C3, 9:C3, 13:G3

Кир-Аресет, 10:C7
Кирина, 13:D3
Кисон, река, 1:B3, 10:B3, 11:B3
Китим (Кипар), острво, 9:C3
Книд, 13:E2
Коринт, 13:D2
Красна врата, 12:C4
Крит (Кафтор), острво, 8:C3, 9:A3, 13:E3

Лаис (Дан), 10:C2
Лаодикија, 13:F2
Лахис, 1:B6, 3:B6, 4:B4, 10:B7
Либија, 8:B3, 13:C4
Либијска пустиња, 9:B4
Ливанске горе, 1:C1, 10:C1, 11:C1
Лидија, подручје, 13:E2
Ликија, подручје, 13:F2
Листра, 13:G2
Литани, река, 1:C1, 10:C1, 11:C2
Луз (Ветиљ), 10:B5

Магдала, 11:C3
Мадијан, подручје, 2:D4, 9:E4
Макарус, 11:C7
Македонија, подручје, 7:A2, 8:C2, 13:D1
Малта, острво, 13:B3
Манасија, племе, 3:B4, 3:D2
Маслинска гора, 1:B6, 10:B6, 11:B6, 12:D5, 14:B6
Маханаим, 10:C5
Мегид, 1:B3, 3:B3, 4:B2, 6:B3, 9:D3, 10:B3
Медева, 4:C4
Медитеранско море, ниво, 14:A2, 14:A6
Медитеранско, (Велико, Горње) море, 1:A4, 2:B1, 3:A3, 4:A3, 5:A3, 6:A3, 8:B3, 9:B3, 10:A4, 11:A5, 13:D3, 14:A2, 14:A6
Мелит (Малта), острво, 13:B3
Мемфис (Ноф), 2:A3, 5:B4, 6:B3, 7:A3, 8:C3
Мера, 2:B3
Месопотамија, 8:D3, 9:E2
Мидијанско царство, 6:D3
Мизија, подручје, 13:E1
Микена, 5:A2
Милит, 13:E2
Мира, 13:F2
Моав, подручје, 1:D7, 2:D1, 3:D7, 4:C5, 10:D7
Моав, равница, 1:C6, 11:C6
Мореш, брдо, 1:C3, 10:C3
Морија, гора, 14:B6
Мртво море (слано море), 1:C7, 2:D1, 3:C6, 4:C4, 9:D4, 10:C6, 11:C7, 14:A7, 14:C3
Мртво море, дно, 14:C3
Мртво море, ниво, 14:A7, 14:C3
Мртво море, пут до, 12:C8

Набатеја, подручје, 11:C8
Назарет, 1:C3, 11:B3
Наин, 11:C4
Небо, гора, 1:C6, 2:D1, 3:C6, 4:C4, 10:C6, 11:C6
Негев, подручје, 1:B8, 10:B8
Нефталим, племе, 3:C2
Ниже море (Источно море, Персијски залив), 5:C4, 6:C4, 7:B4, 8:D4, 9:H3
Нил, делта, 2:A2, 9:C4
Нил, река, 2:A4, 5:B4, 6:B4, 7:A4, 8:C4, 9:C4
Ниневија, 5:C2, 9:F2
Ноф (Мемфис), 2:A3

Овчија врата, у Јерусалиму, 12:C4
Он (Хелиополис), 2:A3, 9:C4
Ор, гора, 2:D2

Падан-Арам (Харан), 9:E2
Памфилија, подручје, 13:F2
Партијско царство, 8:D3
Патам, острво, 13:E2
Паф, 13:G3
Перга, 13:F2
Пергам, 13:E2
Переја, 11:C5
Персија, 5:D4, 6:D4
Персијски залив (Ниже море), 9:H3
Пи-Аирот, 2:B3
Писидија, подручје, 13:F2
Питом, 2:B2
Понт, подручје, 13:G1
Потиоле, 13:B1
Птолемаида (Ако, Акон), 1:B3, 11:B3, 13:H3
Пустињски табори, 2:C4

Рава (Аман), 1:D5, 3:D5, 10:D5, 14:D2
Рамеса (Танис), 2:B2
Рамот Галадски, 3:D3, 4:C2
Рафак, 2:C4
Рафидин, 2:C4
Рибља врата, у Јерусалиму, 12:B3
Ригија, 13:B2
Рим, 8:B2, 13:A1
Рогил, извор, 12:C7
Род, острво, 9:B3, 13:E3
Рувим, племе, 3:C6

Саламин, 13:G3
Салим, 11:C4
Салим (Јерусалим), 9:D3
Самарија, 1:B4, 5:B3, 10:B4, 11:B5, 13:H3
Самарија, подручје, 1:B4, 10:B4, 11:B4
Самарија, пут за, 12:B1
Самотраки, острво, 13:E1
Сарепта, 11:B1
Сарматија, подручје, 8:C1
Сенар (Вавилон), 9:G3
Сидон, 1:C1, 9:D3, 10:B1, 11:B1, 13:H3
Сиклаг, 4:B5
Силоам, бања, у Јерусалиму, 12:C7
Силом, 3:B5, 4:C3, 10:C5
Симеун, племе, 3:A7

Син, пустиња, 2:C2
Син, пустиња, 2:C3
Синајска гора (Хорив), 2:C4, 9:D4
Синајска пустиња, 2:C4
Синајско полуострво, 2:C3
Сион, гора, 14:B6
Сиракуза, 13:B2
Сирија, подручје, 6:B3, 8:C3, 9:D3, 11:C2, 13:H3
Сихар, 11:B5
Сихем, 3:B4, 4:C3, 10:B4
Слано море (Мртво море), 1:C7, 2:D1, 3:C6, 4:C4, 9:D4
Смирна, 13:E2
Содом и Гомор, област, 10:C8
Сокот, у Египту, 2:B2
Сокот, у Израелу, 3:C4, 4:C3
Соломунов трем, у Јерусалиму, 12:D4
Солун, 8:C2, 13:D1
Сорик, река, 1:B6, 10:A6, 11:A6
Спарта, 6:A2, 7:A2
Средоземно море (Велико, Медитеран, Горње море), 8:B3
Суец, залив, 2:B4
Сур, пустиња, 2:C2
Суса (Сусан), 6:C3, 7:B3, 9:G3
Суса, врата, у Јерусалиму, 12:D4
Сусан (Суса), 6:C3, 7:B3, 9:G3

Тавор, гора, 1:C3, 3:C3, 4:C2, 10:C3, 11:C3, 14:C6
Танис (Рамеса), 2:B2
Тарс, 13:G2
Теба, 5:B4, 6:B4, 7:A4, 8:C4
Текуја, 10:B6
Тиверијада, 11:C3
Тигар, река, 5:C2, 6:C2, 8:D3, 9:G3
Тир, 1:B2, 3:B1, 4:B1, 9:D3, 10:B1, 11:B2, 13:H3
Трансјорданске источне висоравни, 14:D2
Три крчме, 13:B1
Троада, 13:E2
Троја, 6:A2, 7:A2, 9:B2

Ћесарија, 11:B4, 13:H3
Ћесарија Филипова, 11:C2

Ур, 5:C3, 9:E2, 9:G3
Урарту, подручје, 9:E1

Фануил, 10:C4
Фаран, пустиња, 2:C3
Фарфар, река, 1:D1, 10:D1, 11:D2
Феникија, подручје, 1:C1, 4:B1, 9:D3, 10:B1, 11:B2, 13:H3
Филаделфија, 11:D6
Филиба, 13:D1
Филистеја, подручје, 4:B4
Филистејска равница, 1:A6, 10:A6
Филистејци, народ, 2:C2
Фригија, подручје, 13:F2

Ханан, подручје, 2:C1, 9:D3
Харан (Падан-Арам), 9:E2
Хархемис, 5:B2, 6:B2, 9:D2
Хасмонејска палата, у Јерусалиму, 12:C5
Хеврон, 1:B6, 2:D1, 3:B6, 4:B4, 10:B7, 11:B7
Хеврон, пут за, 12:A7
Хелиополис (Он), 2:A3
Хермон, гора, 1:D1, 3:C1, 4:C1, 10:C1, 11:C1, 14:D5
Хетеји, народ, 9:D2
Хијо, острво, 13:E2
Хинерот, Галилејско море, 1:C3, 3:C2, 4:C2, 9:D3, 10:C3, 11:C3
Хиспанија, подручје, 8:A2
Хоразин, 11:C3
Хореји, народ, 9:E2
Хорив (гора Синај), 2:C4, 9:D4
Храм, врх, у Јерусалиму, 12:D5
Храм, степенице до, у Јерусалиму, 12:D5
Храм, у Јерусалиму, 12:C4
Хула (Воде Меромове), језеро, 10:C2, 14:C6
Хула, долина, 1:C2, 11:C2

Царски трем, у Јерусалиму, 12:C5
Црвено море, 2:D4, 5:B4, 6:B4, 7:B4, 8:C4, 9:D4
Црно море, 5:B1, 6:B1, 7:B2, 8:C2, 9:C1, 13:F1

Шарон, равница, 1:B4, 10:B4, 11:B5
Шефела, 1:B6, 10:B6, 14:B2

БИБЛИЈСКЕ ФОТОГРАФИЈЕ

На овим фотографијама важних места представљене су земље којима је Исус ходао, у којима су библијски пророци живели и поучавали, и где су се одиграли многи догађаји из Светих писама.

Преглед

Мапа испод показује где се налазе фотографије у овом одсеку. На странама које следе, сваку побројану фотографију прати кратак опис историје те фотографије. Значајни догађаји из Светих писама из те области су набројани, заједно са референцама из Светих писама како бисте знали где можете да прочитате нешто више о овим догађајима.

1. Река Нил и Египат
2. Синајска гора (Хорив) и Синајска пустиња
3. Јудејска пустиња
4. Кадис-Варна
5. Патријаршке гробнице
6. Јудејско брдо, предео
7. Витлејем
8. Јерусалим
9. Иродов храм
10. Степенице до храма
11. Маслинска гора
12. Гетсеманski врт
13. Голгота
14. Вртна гробница
15. Јерихон
16. Силом
17. Сихем
18. Дотаим у Самарији
19. Ћесарија и Шаронова равница све до Кармила
20. Јопа
21. Долина Језраел
22. Гора Тавор
23. Галилејско море и Гора блаженства
24. Капернаум
25. Река Јордан
26. Ћесарија Филипова
27. Назарет
28. Дан
29. Атина
30. Коринт
31. Ефес
32. Острво Патам

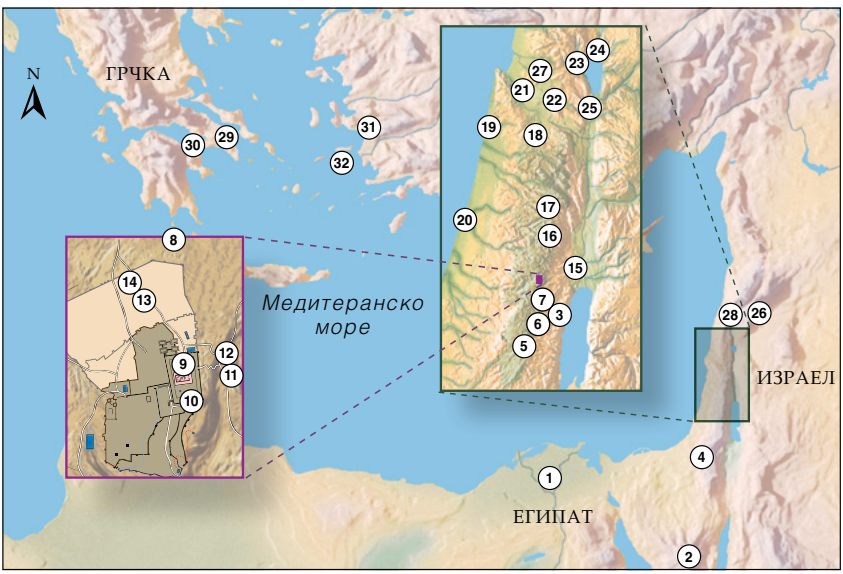

1. Река Нил и Египат

Вегетација која расте дуж обала реке Нила. На месту као што је ово, Мојсијева мајка је сакрила свог новорођеног сина. Подаље су пустињске области које покривају већи део Египта.

Значајни догађаји: Земљу открива Египта (Авр 1:23–25). Аврам одлази у Египат (Пос 12:10–20; Авр 2:21–25). Јосиф је продат у Египат, постаје владар, и спасава своју породицу од глади (Пос 37; 39–46). Јаковљеви потомци живе у Египту (Пос 47; Изл 1; 12:40). Кћер Фараонова налази бебу Мојсија у реци и одгаја га (Изл 2:1–10). Мојсије изводи Израелце из Египта (Изл 3–14). Марија, Јосиф, и Исус одлазе у Египат на неко време како би побегли од Ирода (Мт 2:13–15, 19–21). У последњим данима, Египћани ће упознати Господа, и Господ ће благословити Египат (Иса 19:20–25). (Видети всп Египат.)

2. Синајска гора (Хорив) и Синајска пустиња

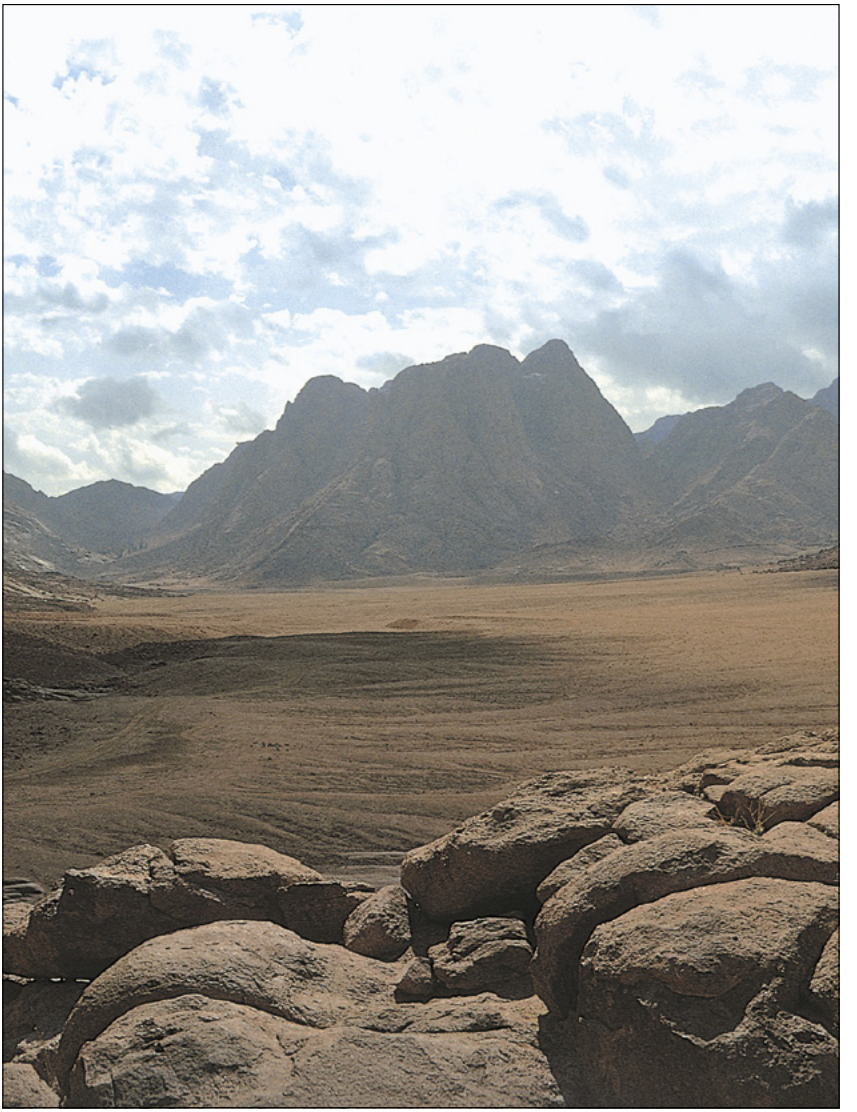

Постоји претпоставка о неколико могућих места за Синајску гору. Једно од традиционалних места је Џебел Муса (Гора Мојсијева), која се налази на слици.

Значајни догађаји: Бог се указује Мојсију и даје му Десет заповести (Изл 19–20). Мојсије, Арон, двојица Аронових синова, и 70 старешина видеше Бога и разговараху са Њим (Изл 24:9–12). Бог даје Мојсију упутства за изградњу табернакула (Изл 25–28; 30–31). Израелци убеђују Арона да направи златно теле и клањају му се (Изл 32:1–8). Илија бежи у ову земљу из Језраелове долине, где је живела царица Језавеља (1 Цар 19:1–18). Ово је и место где је Илија разговарао са Господом (1 Цар 19:8–19). (Видети всп Синајска гора.)

3. Јудејска пустиња

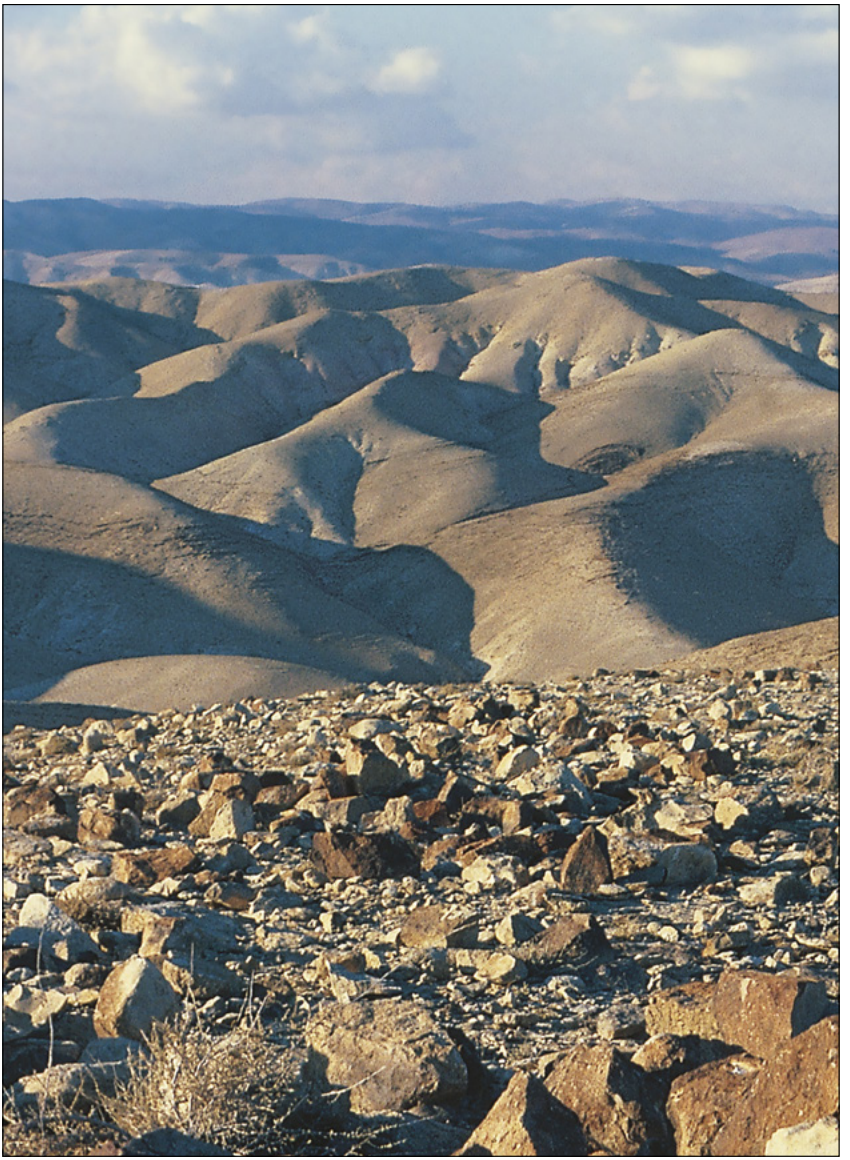

Јудејска пустиња лежи источно од Јерусалима и пружа се до Мртвог мора.

Значајни догађаји: Јудејска пустиња је била важно уточиште у многим периодима ране историје. Давид се крио од цара Саула (1 Сам 26:1–3). Исус је постио 40 дана и 40 ноћи (Мт 4:1–11; Мк 1:12–13). Исус је пут од Јерусалима за Јерихон преко Јудејске пустиње искористио за место одигравања параболе о добром Самарјанину јер су на том подручју усамљени путници били лаке жртве (Лк 10:25–37). (Видети всп Мртво море.)

4. Кадис-Варна

Ово је поглед на северозапад на велику пустињску долину где се налази Кадис-Варна. Поток који овде тече у време сезоне киша чини ово место у Синској пустињи добро наводњеним и плодним.

Значајни догађаји: Ово је вероватно место са ког Мојсије шаље 12 људи да уходе земљу Ханан (Бр 13:17–30). Служи као основни табор за Израелце 38 година од приближно 40 колико лутају у пустињи (Понз 2:14). Марија умире и сахрањују је овде (Бр 20:1). Овде се одиграва сцена Корејеве побуне, гунђање народа, и процветавање Аронове палице (Бр 16–17). У близини овог места Мојсије је ударио по стени и вода је потекла (Бр 20:7–11).

5. Патријаршке гробнице

Ова грађевина, једна од најпознатијих у Светој земљи, сазидана је у Хеврону од стране Цара Ирода где је према предању то било место пећине Макпеле, коју је Аврам користио за породичну гробницу (Пос 23).

Значајни догађаји: Место погреба Саре (Пос 23) и Аврама (Пос 25:9). Исак, Ревека, и Лија су исто тако покопани овде (Пос 49:30–31). Јаковљево тело је пренето из Египта у Ханан и покопано у пећини (Пос 50).

6. Јудејско брдо, предео

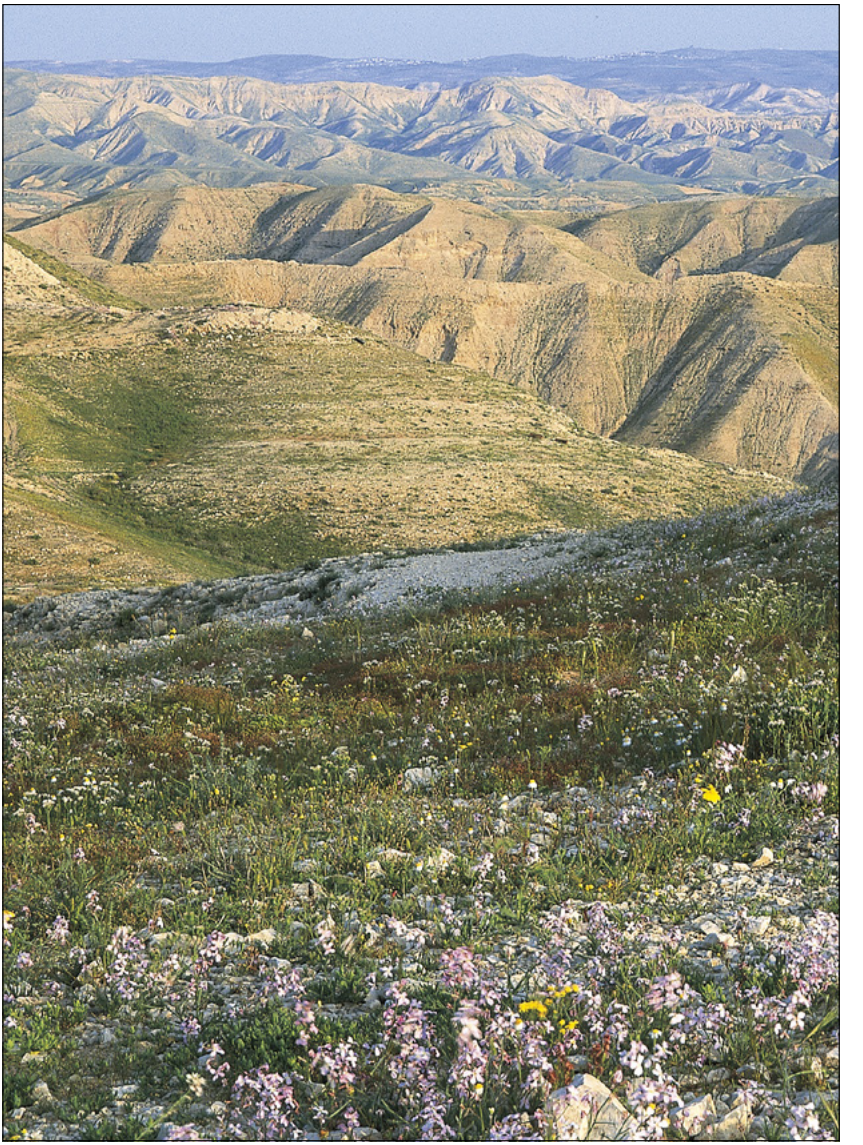

Брдовит предео Јудеје око 56 километара дугачак и 27 километара широк. Већи део земље је од камена и тежак је за обраду. Брда су испресецана долинама у којима је земља прилично плодна. Првобитни Израелци су живели у овим брдима, користећи их као заштиту од освајача.

Значајни догађаји: Господ обећава ову земљу Авраму и његовом семену (Пос 13:14–18; 17:8). Сара и Аврам су покопани у пећини Макпела, у Хеврону (Пос 23:19; 25:9). Давид осваја Јерусалим од Јевусеја (2 Сам 5:4–9). Записано је да се више догађаја из Старог завета одиграло у овим брдима него у било којој другој области.

7. Витлејем

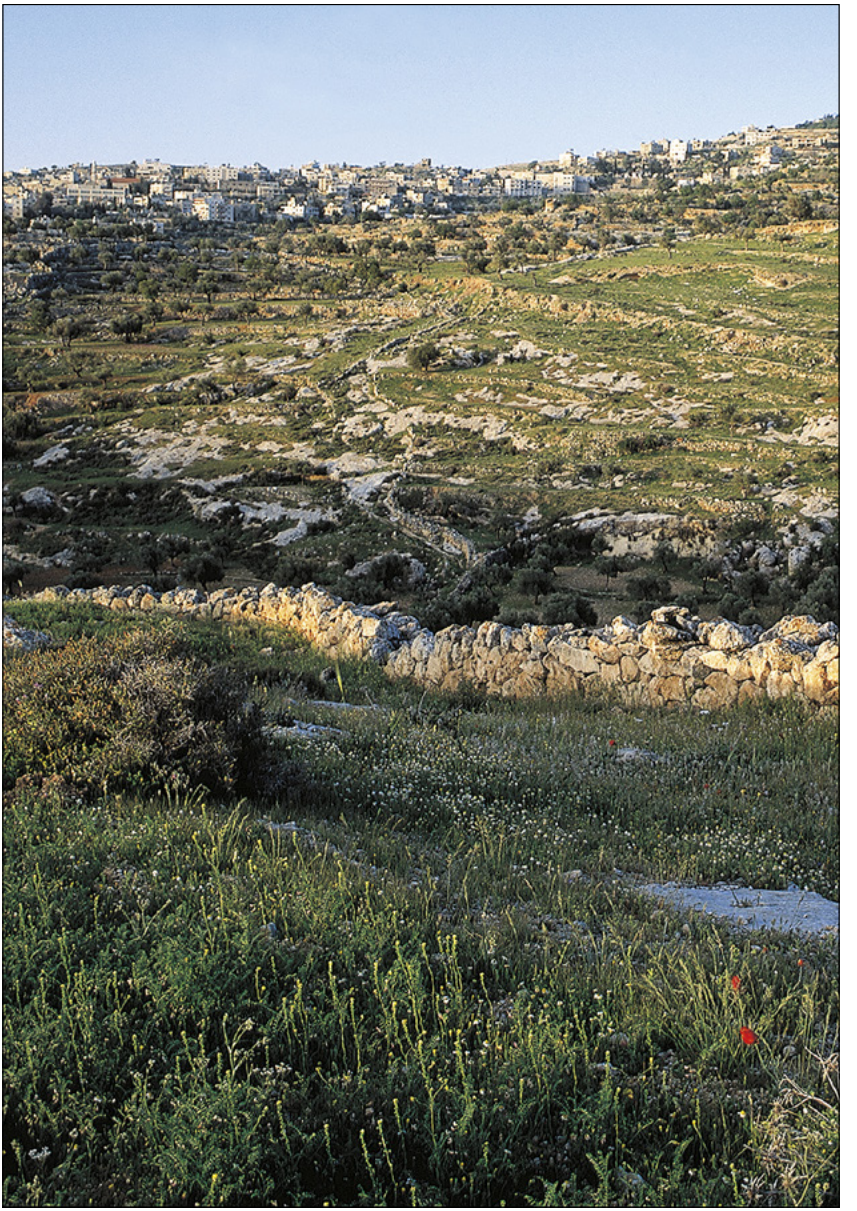

Ова фотографија у првом плану показује стеновита брда и пашњаке, са модерним градом Витлејемом у позадини.

Значајни догађаји: Рахиља је покопана у близини (Пос 35:16–20). Рута и Воз су живели овде (Рута 1:19–2:4). Цар Давид је овде рођен и помазан за цара (1 Сам 16:1–13). Господ се родио овде, и пастири и мудраци су Му се клањали (Мт 2:1–11; Лк 2:4–16). (Видети всп Витлејем.)

8. Јерусалим

Поглед на север иза Јерусалима. У средишту слике је муслиманска џамија са златном куполом, названа Купола на стени. Јевреји су се некада давно клањали у храму који се налазио овде. Зидине у близини Куполе на стени окружују стари град Јерусалим. С десне стране зида је долина Кедрон. Даље десно, необухваћена фотографијом налази се Маслинска гора. Северно, иза Куполе на стени, могућа је локација Голготе, или Калварије.

Значајни догађаји: Јерусалим се називао древни Салим (Пс 76:2). Аврам плаћа десетке Мелхиседеку (Пос 14:18–20). Аврам долази да жртвује Исака (Пос 22:2–14). Цар Давид осваја Јерусалим од Јевусеја (2 Сам 5:4–9). Цар Соломун гради храм (1 Цар 6–7). Лехи одлази у земљу обећања (1 Не 1:4; 2). Господ служи, извршава помирење за наше грехе, и васкрсава (Мт 21–28). Као што је Господ прорекао, Јерусалим бива уништен убрзо након Његове смрти (ЈС – Мт 1:3–20). Јерусалим ће бити нападнут у последње дане (Јез 38–39; Јоило 2–3; Отк 11; 16). Господ ће се овде појавити као део свог Другог доласка (Зах 12–14; УиЗ 45:48–53). (Видети всп Јерусалим; Салим.)

9. Иродов храм

Ова фотографија показује модел Иродовог храма (у размери 1 према 50) као што се мисли да је изгледао 67. год. н.е. Зид који окружује комплекс храма опасује светињу која обухвата Светињу над светињама, свето место и три велика трема.

Значајни догађаји: Јозеф и Марија представљају бебу Исуса у храму (Лк 2:22–38). Спаситељ поучава у храму у 12. години старости (Лк 2:41–46). Спаситељ истерује мењаче новца из храма (Мт 21:12–13) и пророчке о уништењу храма (Мт 24:1–2). Будући храм биће изграђен у Јерусалиму (Јез 40–48; Зах 8:7–9). (Видети всп Храм, дом Господњи.)

10. Степенице до храма

Подручје храма је било раздељено на дворане, и спољашње дворане су се налазиле на најнижем нивоу. Поклоници су улазили кроз разне улазе, укључујући и оне који преко ових степеница воде ка спољашњим дворанама а онда ка унутрашњим. Временом се на хиљаде људи успело овим степеницама, укључујући и Сина Божјег. Када је војска Титова уништила храм 70. год. н.е. ове степенице су биле прекривене рушевинама. Откривене су од стране археолога у 1970-тим за време ископавања дела старог града Јерусалима.

Значајни догађаји: Језекиљ је у виђењу видео величину и облик будућег храма (Јез 40). (Видети всп Храм, дом Господњи.)

11. Маслинска гора

Овај поглед се пружа на исток према Маслинској гори. Грађевина која предњачи означава могућу локацију Гетсеманског врта. 24. октобра 1841. год, старешина Орсон Хајд из Већа дванаесторице апостола успео се на Маслинску гору и принео пророчку молитву посвећења за повратак деце Аврамове и за изградњу храма.

Значајни догађаји: Римљани уништавају Јерусалим 70. год. н.е. како је Спаситељ предсказао на Маслинској гори (видети ЈЈС – Мт 1:23). Господ ће стајати на Маслинској гори пре него што се буде указао целом свету. (видети Зах 14:3–5; УиЗ 45:48–53; 133:19–20; всп Маслинска гора.)

12. Гетсемански врт

Ова фотографија старог маслиновог дрвета је снимљена на месту где се по предању налазио Гетсемански врт. Спаситељ се молио ту у близини након што је напустио горњу собу у ноћи када су Га издали.

Значајни догађаји: Овде је Исус Христ почео да трпи због греха људског рода (Мт 26:36–44; Мк 14:32–41; УиЗ 19:16–19). Након Његове молитве Јуда Искариотски Га издаје, а Његови ученици Га се привремено одричу пратећи његово хапшење у врту (Мк 14:50). (Видети всп Гетсеманија.)

13. Голгота

Овај стеновити гребен, који је налик лобањи и налази се ван Јерусалимске капије ка Дамаску (Јн 19:17, 20), могуће је место Голготе, где се одиграло Распеће.

Значајно догађај: Након што Исуса бичују и ругају Му се, доводе Га до „места званог Голгота,. . . места лобање," где Га разапињу (Мт 27:26–35; Јн 19:17–18). (Видети всп Голгота.)

14. Вртна гробница

Могућа локација вртне гробнице Јосифа из Ариматеје. Неколико савремених пророка је имало осећај да је Спаситељево тело положено у гробницу која се налази на овој фотографији.

Значајни догађаји: Након што Господ умире на крсту, Његово тело се полаже у нову гробницу исклесану у стени (Мт 27:57–60). Трећег дана, неколико жена одлази до гробнице и увиђају да Спаситељево тело није тамо (Мт 28:1; Јн 20:1–2). Апостоли Петар и Јован одлазе до гробнице и виде да је Спаситељево тело нестало (Јн 20:2–9). Васкрсли Спаситељ се указује Марији Магдалини (Јн 20:11–18).

15. Јерихон

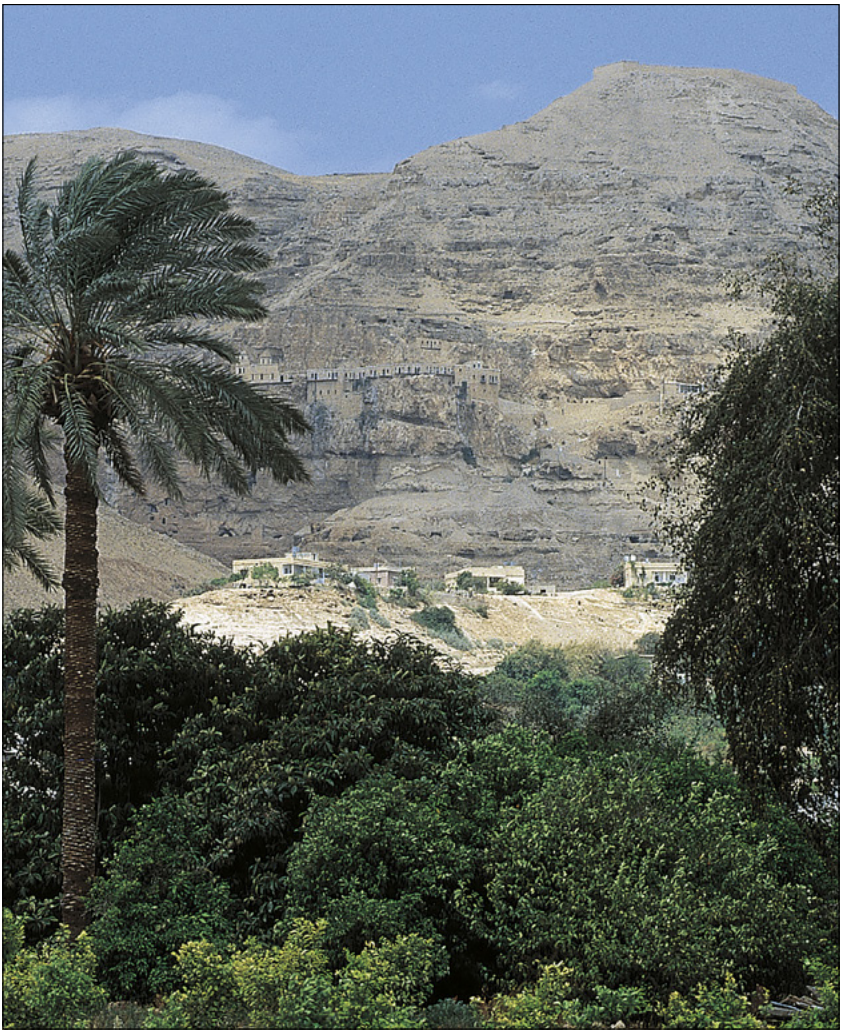

Ова фотографија показује растиње у садашњем Јерихону. У древна времена био је град опасан зидинама у долини реке Јордан, 252 метара испод нивоа мора. То је богата пољопривредна област где урмине палме и цитруси расту у обиљу. У позадини, налази се традиционална Гора искушења (Мт 4:1–11).

Значајни догађаји: У близини овог места, Исус Навин и деца Израелова први пут прелазе реку Јордан, улазећи у обећану земљу (ИНа 2:1–3; 3:14–16). Господ чудом чини да падну зидови пред Израелском војском (ИНа 6; видети такође Јев 11:30). Исус Навин оставља проклетство на град (ИНа 6:26), које се остварује (1 Цар 16:34). Јелисије исцељује воде Јерихона (2 Цар 2:18–22). Спаситељ пролази овуда на путу своје последње посете Јерусалиму, исцељује слепог Вартимеја и остаје са Закејем, чариником (Мк 10:46–52; Лк 18:35–43; 19:1–10). Пут из Јерусалима за Јерихон представљен је у параболи о добром Самарјанину (Лк 10:30–37). (Видети всп Јерихон.)

16. Силом

У овом погледу са запада, рушевине древног града Силома налазе се мало улево од средине фотографије.

Значајни догађаји: Племена Израелова се сакупљају и примају делове своје територије (ИНа 18–22). Табернакул и заветни ковчег се постављају овде и остају вековима (ИНа 18:1). Овде се Ана моли и посвећује свог сина Самуила Господњој служби (1 Сам 1). Израелци доносе ковчег из Силома и бивају поражени од стране Филистејаца, који онда заробљавају ковчег (1 Сам 4:1–11).

17. Сихем

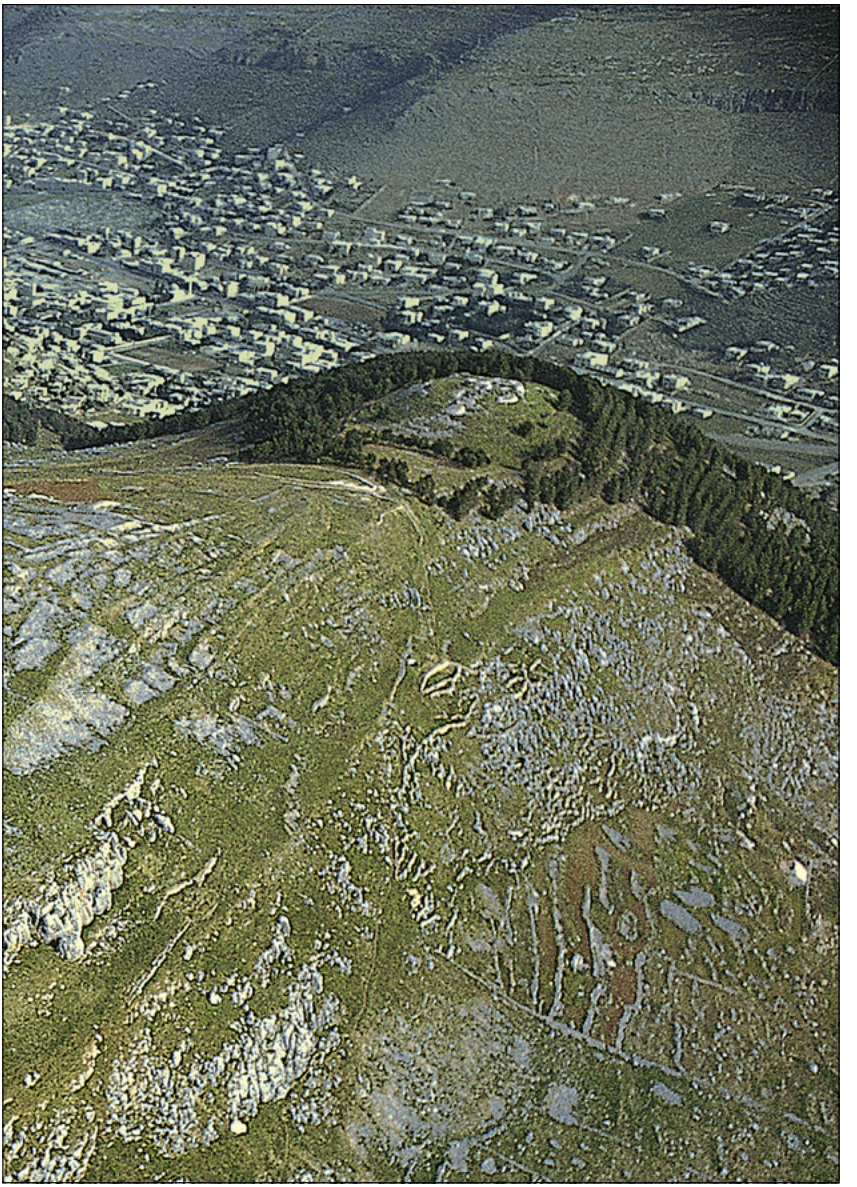

Древни град Сихем. Предњачи гора Гаризим, а иза ње, гора Евал. Сихем се налазио између ових двеју гора.

Значајни догађаји: Аврам таборује у Сихему (Пос 12:6–7). Јаков овде таборује и купује парче земље (Пос 33:18–20). Гора Гаризим је гора благослова, док је гора Евал гора проклетства (Понз 27–28). На гори Евал, Исус Навин подиже споменик на коме је исписан Мојсијев закон, а онда чита закон Израелцима (ИНа 8:30–35). Кости Јосифове се покопавају у Сихему (ИНа 24:32).

18. Дотаим у Самарији

Дотаим се одликује гребенима и долинама. Ту се налазе добри пашњаци. Када су се Израелци овде населили, ово подручје је дато Манасији.

Значајни догађаји: У долини Дотаим, Јосифа продају у Египат (Пос 37:12–28). Авдија спасава стотину пророка скривајући их у пећине када је Језавеља покушала да побије пророке Израелове (1 Цар 18:13). Сиријска војска опкољава Јелисија и његовог слугу, које Господ чудом спасава (2 Цар 6:13–23).

19. Ћесарија и Шаронова равница све до Кармила

Поглед на север преко древне морске луке Ћесарије и Шаронове равнице. Такође на врху слике налази се планински венац Кармилске горе.

Значајни догађаји: Илија се супротставља Валовим лажним пророцима на гори Кармилу (1 Цар 18). Виа марис (морски пут), важан путни правац у древним временима, лежи на истоку Ћесарије. Након необичног виђења док је био у Јопи, Петар почиње да служи међу нејеврејима подучавајући римског капетана по имену Корнелије у Ћесарији (Дела 10). Филип проповеда и живи овде и има четири кћери које су прорицале (Дела 8:40; 21:8–9). Павле проводи у затвору у граду две године (Дела 23–26). Проповеда Филиксу, Фисту, и Ироду Агрипи II, који рече: „Још мало па ћеш ме убедити да постанем хришћанин“ (Дела 26:28).

20. Јопа

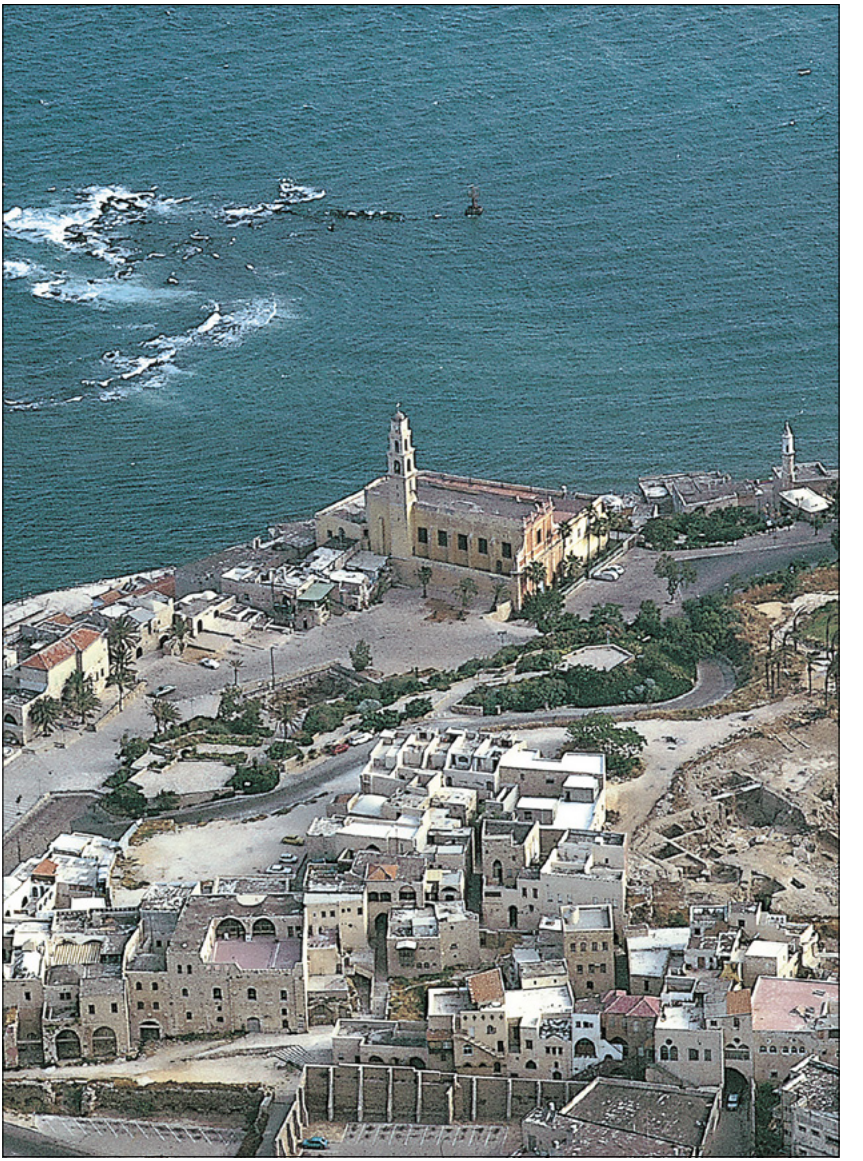

Поглед на запад преко лучког града Јопе.

Значајни догађаји: Јона одлази у Јопу да се укрца у брод за Тарсис (Јона 1:1–3). Јопа је била морска лука коју Соломун, а касније и Зоровавељ користе за допремање стабала из кедрових шума у Ливану за изградњу својих храмова. (2 Дн 2:16; Јездра 3:7). Овде Петар враћа Тавиту, знану и као Срна, поново у живот (Дела 9:36–43). Петар има и виђење о чистим и нечистим животињама, у коме му је заповеђено да треба да започне служење међу нејеврејима (Дела 10). Орсон Хајд долази овде да посвети Свету земљу 1841. год.

21. Долина Језраел

Поглед на југозапад са врха горе Тавор према делу Језраелове долине, познате и као равница Јездраелон. Мада се за долину Језраел често сматрало да је велика долина, то је у ствари неколико долина које повезују равницу Ако са подручјем долине Јордана и Галилејског мора. Долина Мегид, на пример, западни је део ове долине. Долина Језраел је главни путни правац преко Свете земље између Средоземног мора према западу и долине Јордана према истоку.

Значајни догађаји: Главни пут који повезује Египат и Месопотамију пролази кроз ову долину, и многе битке су вођеване овде (Суд 1:22–27; 5:19; 2 Цар 23:29–30). Велики последњи сукоб у овој земљи почеће са Армагедонском битком, која ће се одиграти непосредно пре другог доласка Господњег; носи име од *Хар Међидона,* или горе Мегид (Јез 38; Јоило 3:9–14; Зах 14:2–5; Отк 16:14–16).

22. Гора Тавор

Поглед на северозапад према Гори Тавор. Низија која окружује гору Тавор је део долине Језраел. Назарет лежи на брдашцима у близини горе Тавор.

Значајни догађаји: Девора и Варак сакупљају војску Господњу против Јавина, цара Асоровог (Суд 4:4–14). Гора Тавор је по предању једно од могућих места преображења Господњег (Мт 17:1–9); а друго је гора Ермон. (Видети всп Преображење.)

23. Галилејско море и Гора блаженства

Поглед на југозапад преко северозападне ивице Галилејског мора, језера слатке воде. Брдо које предњачи у средини је по предању место Горе блаженства. Капернаум се налази лево, ван домашаја фотографије. Тиверијада је подаље лево дуж западне обале.

Значајни догађаји: Господ проводи већи део мисије у свом смртном животу на овом подручју. Овде позива и заређује Дванаесторицу апостола (Мт 4:18–22; 10:1–4; Мк 1:16–20; 2:13–14; 3:7, 13–19; Лк 5:1–11), поучава Беседом на гори (Мт 5–7), и поучава у параболама (Мт 13:1–52; Мк 4:1–34). Чуда која изводи укључују следеће: исцељује губаве (Мт 8:1–4); умирује олују (Мт 8:23–27); изгони из младића легион ђавола, који тада улазе у свиње, које трче у море (Мк 5:1–15); храни 5000 и 4000 људи (Мт 14:14–21; 15:32–38); заповеда својим ученицима да забаце своје мреже, којима хватају много риба (Лк 5:1–6); исцељује многе (Мт 15:29–31; Мк 3:7–12); и након васкрсења се појављује да поучава своје ученике (Мк14:27–28; 16:7; Јн 21:1–23). (Видети всп Галилеја.)

24. Капернаум

Капернаум, смештен на северној обали Галилејског мора, био је центар Исусове галилејске службе (Мт 9:1–2; Мк 2:1–5). Као важно и успешно рибарско и трговачко средиште, био је дом нејеверејима, као и Јеврејима. Бројност људи у првом веку никада није прелазила 1000. Капернаум се налазио на раскршћима важних трговачких путева, са плодном земљом која га је окруживала. Римски војници су овде изградили јавна купатила и складишта. Упркос многим чудима која су овде изведена, људи су углавном одбијали Спаситељеву службу. Исус је стога проклео град (Мт 11:20, 23–24). Временом, Капернаум је пропао и опустео.

Значајни догађаји: Капернаум је познат као Спаситељев „властити град“ (Мт 9:1–2; Мк 2:1–5). Он чини многа чуда на овом месту. На пример, исцељује многе (Мк 1:32–34), укључујући и капетановог слугу (Лк 7:1–10), Петрову ташту (Мк 1:21, 29–31), непокретног чији лежај беше спуштен преко крова (Мк 2:1–12), и човека са осушеном руком (Мт 12:9–13). Овде Исус изгони многе зле духове (Мк 1:21–28, 32–34), подиже кћер Јаирову из мртвих (Мт 9:18–19, 23–26; Мк 5:22–24, 35–43), и предаје беседу о хлебу живота у синагоги у Капернауму (Јн 6:24–59). Господ упућује Петра како да упеца рибу из Галилејског мора, отвори јој уста, и нађе новчић којим ће платити порез (Мт 17:24–27).

25. Река Јордан

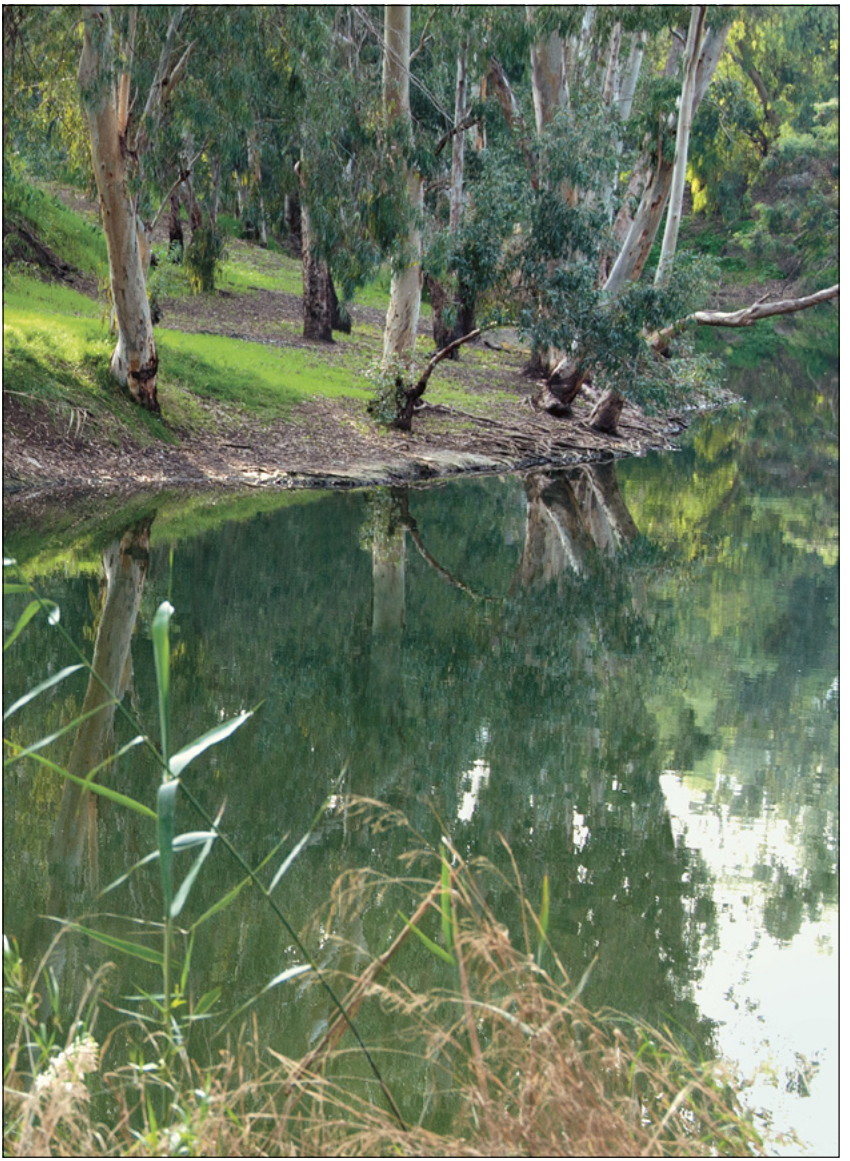

Река Јордан извире северно од Галилејског мора, улива се у њега, а онда наставља даље јужно до Мртвог мора. Ова фотографија је направљена у близини њеног излаза из Галилејског мора.

Значајни догађаји: Лот себи бира равнице Јордана (Пос 13:10–11). Исус Навин раздваја воде, омогућујући Израелцима да уђу у обећану земљу (ИНа 3:13–17; 4:1–9, 20–24). Илија и Јелисије раздвајају воде (2 Цар 2:5–8, 12–14). Неман је исцељен од губе (2 Цар 5:1–15). Јован Крститељ крсти многе, укључујући Спаситеља (Мт 3:1–6, 13–16). (Видети всп Јордан, река.)

26. Ћесарија Филипова

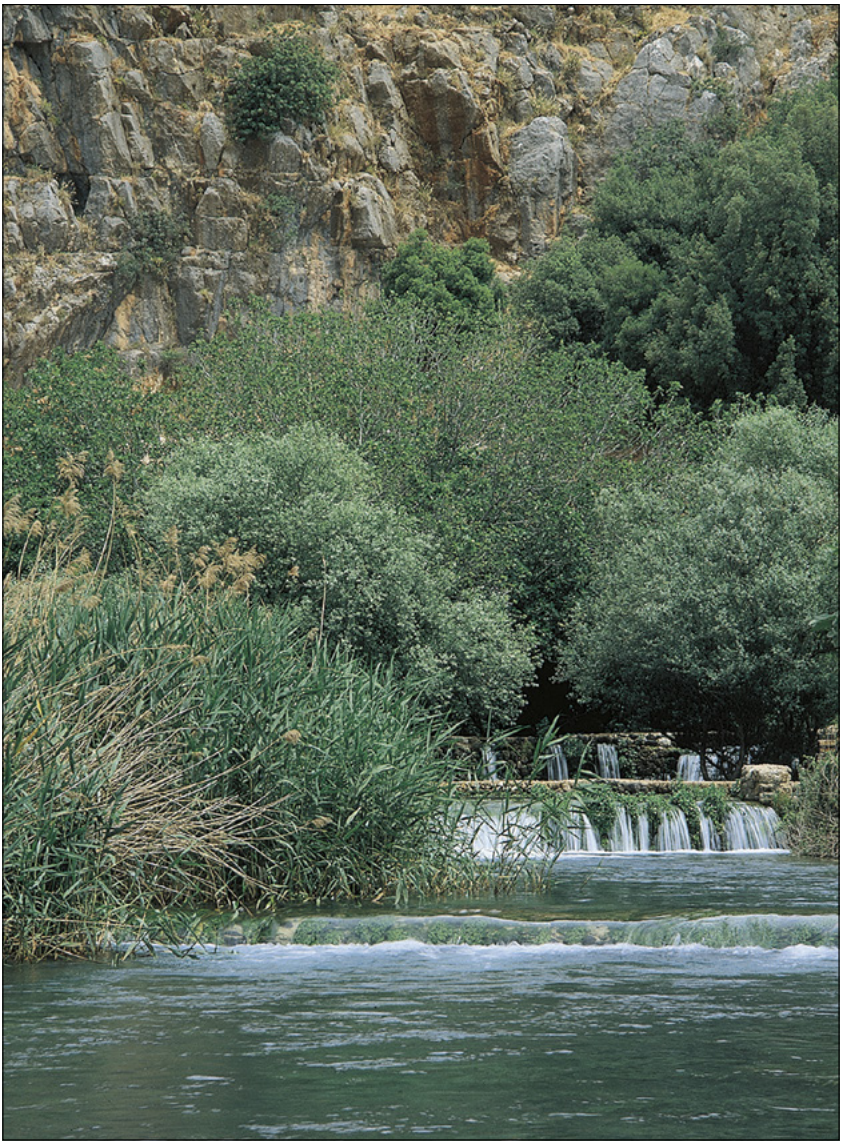

Ћесарија Филипова се налази у подножју горе Хермон. Ово извориште је једна од главних притока реке Јордан. Ирод Филип који је владао овом облашћу, изградио је овде град у част Цезара (свог цара) и у своју част; град се првобитно називао Панијас, а данас Банијас или Ћесарија Филипова.

Значајни догађаји: Спаситељ се среће са својим ученицима у Ћесарији Филиповој. Овде Петар изјављује да Спаситељ јесте „Христ, Син Бога живога." Спаситељ онда обећава Петру „кључеве царства небеског" (Мт 16:13–20).

27. Назарет

Поглед јужно на данашњи град Назарет. Назарет је у библијско време био мало село.

Значајни догађаји: Нефи види у виђењу Спаситељеву мајку у Назарету (1 Не 11:13–22). Анђео Гаврило говори Марији да ће родити Спаситеља (Лк 1:26–35). Гаврило говори Јосифу да се ожени Маријом и да назове њеног сина Исус (Мт 1:18–25). Исус одраста у Назарету (Мт 2:19–23; Лк 2:4–40; 4:16). Он проповеда и објављује у синагоги да је Месија (Лк 4:16–21), али Га народ из Назарета одбацује (Мт 13:54–58; Лк 4:22–30). (Видети всп Назарет.)

28. Дâн

Древни град Дâн се називао Лесем (ИНа 19:47) или Лаис (Суд 18:7, 14) пре него што су Израелци покорили земљу. Извори који се налазе на овом месту, заједно са изворима у Ћесарији Филиповој, главна су изворишта реке Јордан. Место Јеровоамовог храма се налази на овој слици.

Значајни догађаји: Аврам спасава Лота (Пос 14:13–16). Племе Даново поробљава ову област и назива је Дâн (ИНа 19:47–48). Јеровоам поставља лажни храм са златним телетом који доприноси паду северних десет племена (1 Цар 12:26–33). Дâн је био најсевернији град у Израелу – отуда Света писма говоре о земљи Израеловој „од Вирсавеје до Дâна“ (2 Дн 30:5; Вирсавеја је био најјужнији град). (Видети всп Дâн.)

29. Атина

Ова фотографија, снимљена са Аеропага (Марсовог брда), приказује Акрополис у Атини, место светилишта за различите паганске богове. Атина је била древна грчка престоница Атике и у време Новог завета била је у римској покрајини Ахаја. Носи име у част старогрчке богиње Атине. Од времена Новог завета, Атина је изгубила много од своје првобитне величине и славе, али још увек садржи статуе и споменике многим боговима и богињама, укључујући „Непознатог бога“ (Дела 17:23).

Значајни догађаји: Апостол Павле посећује град и изговара беседу код „Непознатог бога“ на Марсовом брду (Дела 17:15–34). Мисионари се шаљу из Атине у друге делове Грчке (1 Сол 3:1–2).

30. Коринт

Коринт је био престоница римске покрајине Ахаје. Налази се на превлаци која повезује Пелопонез са матичним копном Грчке, и има луке на источној и на западној страни. Био је лучки град, утицајан и богат.

Значајни догађаји: Павле живи у Коринту годину и шест месеци и ту успоставља цркву (Дела 18:1–18). Павле пише неколико писама члановима цркве у области Коринта, од којих су два сада у Новом Завету (1 и 2 посланица Коринћанима). Посланица Римљанима је вероватно писана из Коринта.

31. Ефес

Рушевине римског театра у Ефесу, где је апостол Павле проповедао. У време Новог завета, Ефес је био познат широм знаног света због изванредног храма изграђеног у част староримске богиње Дијане. Сада у рушевинама, Ефес је некада био престоница римске покрајине Азије и велики трговачки центар. Кујунџије из овог града су развили трговину до врхунца продајући ликове Дијане.

Значајни догађаји: Апостол Павле посећује Ефес при крају свог другог мисионарског путовања (Дела 18:18–19). На свом трећем путовању остаје у граду две године. Бива присиљен да оде због буне коју праве кујунџије који су губили посао услед Павловог проповедања против клањања лажној богињи Дијани (Дела 19:1, 10, 23–41; 20:1). Театар у Ефесу је један од највећих који Грци икада граде и то је место где се Павлови сапутници суочавају са руљом (Дела 19:29–31). Павле пише посланицу члановима цркве у Ефесу за време свог заточеништва у Риму. Један од седам огранака цркве у Азији о коме се говори у Књизи откривења налази се у Ефесу (Отк 1:10–11; 2:1).

32. Острво Патам

Патам, острво у Егејском мору на које је Јован био протеран (Отк 1:9). Према предању, радио је тамо у каменолому.

Значајни догађаји: Јован има значајно виђење познато као Апокалипса (Књига откривења). Господ му говори да је пошаље у седам цркава у Азији (Отк 1:11).

МАПЕ ИЗ ЦРКВЕНЕ ИСТОРИЈЕ

Следеће мапе вам могу помоћи да боље разумете првобитну историју Цркве Исуса Христа светаца последњих дана и Света писма откривена преко пророка Џозефа Смита и његових наследника. Познавајући географију земаља о којима се говори у Светим писмима, можете боље разумети догађаје из Светих писама.

Преглед и кључ

Уоквирена поља на мапи испод указују на положај сваке од од набројаних мапа које следе. Ове мапе приказују велика подручја као и уско ограничене географске области.

1. Североисточни део Сједињених Држава
2. Палмира-Манчестер, у Њујорку, 1820–1831 год.
3. Област Њујорка, Пенсилваније и Охаја у САД
4. Киртланд, у Охају, 1830–1838 год.
5. Област Мисурија, Илиноиса и Ајове у САД
6. Покрет Цркве на запад
7. Мапа света

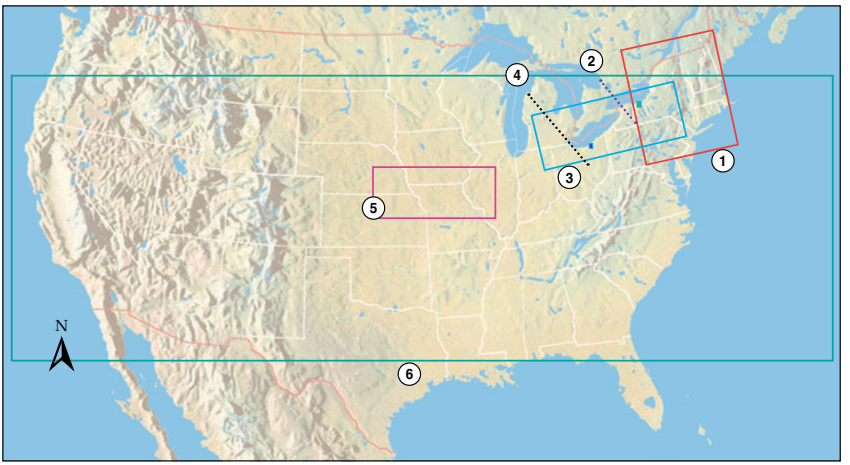

Оно што следи је кључ за разумевање различитих симбола и израза који се користе на мапи. Уз то, поједине мапе могу садржати кључеве са објашњењима додатних симбола који се односе на ту одређену мапу.

■	Наранџасти квадрат означава грађевину, пословно или неко друго градско обележје.
●	Црвена тачка означава град или место.
Атлански океан	Овакав израз се користи да означи географске појмове, као што су језера, реке, планине, пустиње и долине.
Палмира	Овакав израз се користи за све градове и места.
ЊУЈОРК	Овакав израз се користи за мање политичке јединице, као што су региони и државе и територије у оквиру Сједињених држава.
КАНАДА	Овакав израз се користи за веће политичке јединице, као што су народи, државе и континенти.

1. Североисточни део Сједињених Држава

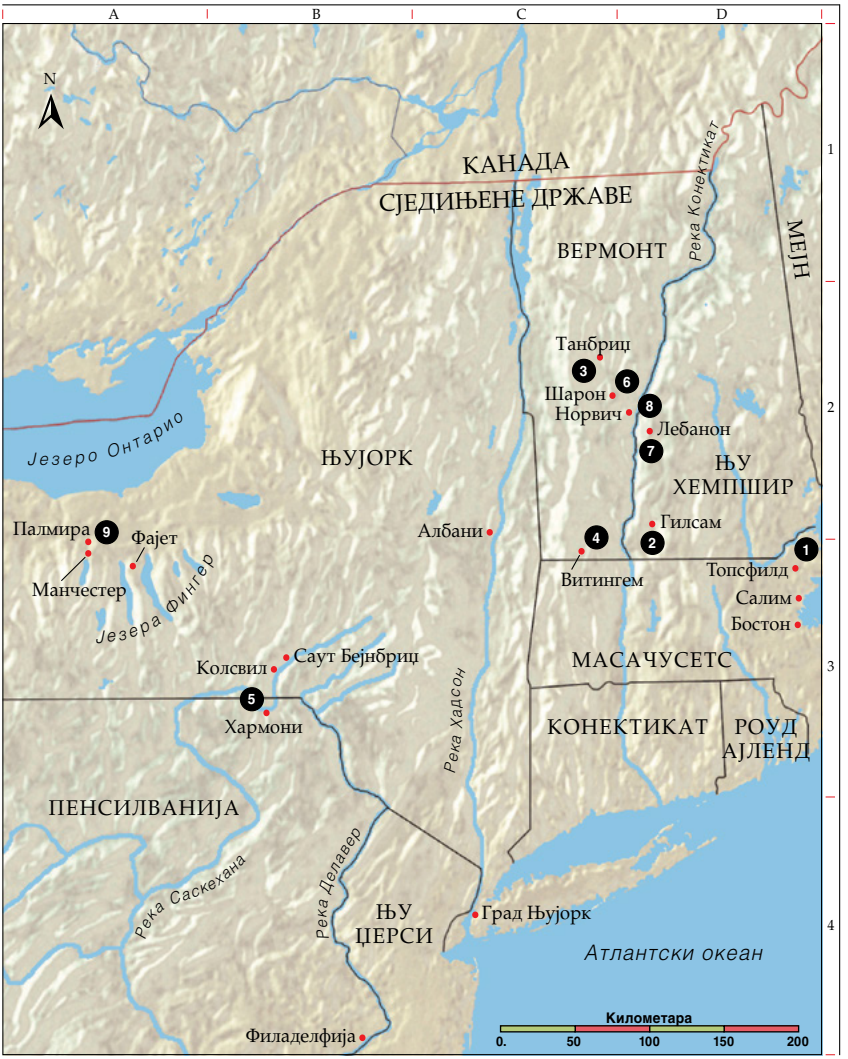

1. **Топсфилд** Место рођења Џозефа Смита ст, рођен 12. јула 1771. год.
2. **Гилсам** Луси Мек Смит је рођена овде, 8. јула 1775. год.
3. **Танбриџ** Џозеф Смит ст. и Луси Мек су се венчали овде, 24. јануара 1796. год.
4. **Витингем** Место рођења Бригама Јанга, рођен 1. јуна 1801. год.
5. **Хармони** Ема Хејл је рођена у општини Хармони, 10. јула 1804. год.
6. **Шарон** Џозеф Смит мл. се родио овде, 23. децембра 1805. год. (видети ИЏС 1:3).
7. **Лебанон** Породица Смит је живела у општини Лебанон од 1811. до 1813. год, у време када је Џозеф Смит мл. имао неколико операција на нози.
8. **Норвич** Породица Смит је овде живела од 1814. до 1816. год. пре него што се преселила у Палмиру.
9. **Палмира** Породица Смит се доселила овде 1816. год. (видети ИЏС 1:3).

2. Палмира-Манчестер, у Њујорку, 1820–1831 год.

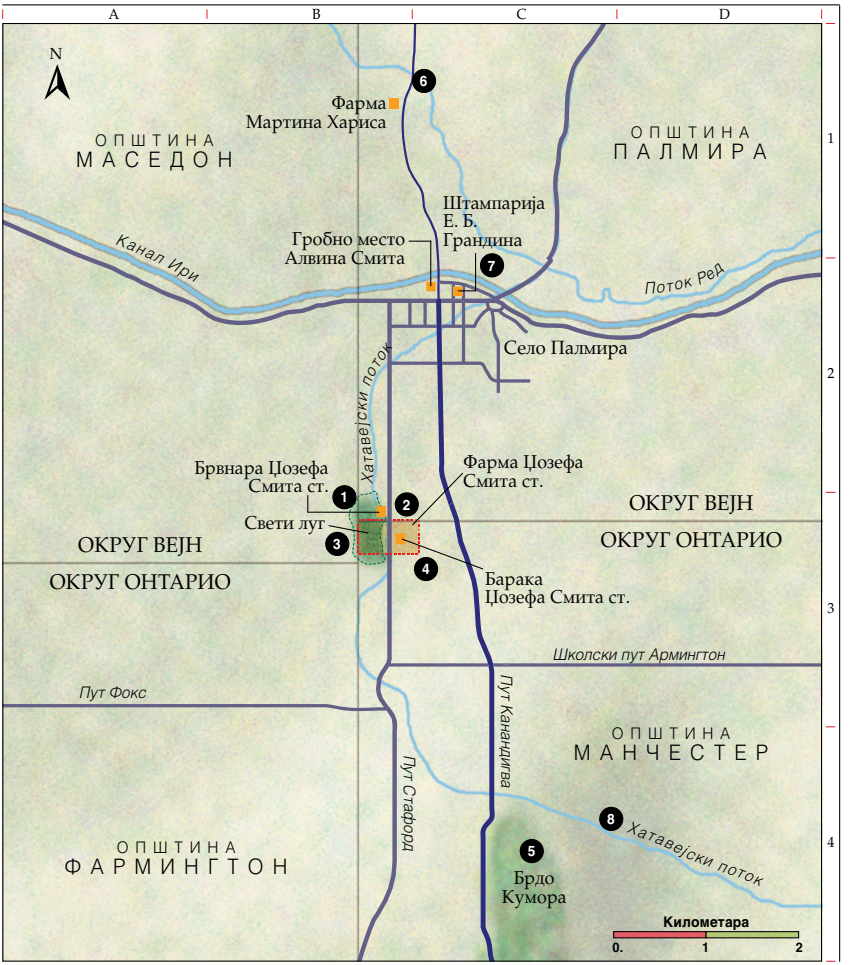

1. **Брвнара Џозефа Смита ст.** Анђео Морони се указао Џозефу Смиту у горњој соби овог дома 21. и 22. септембра 1823. год. (видети ИЏС 1:29–47).
2. **Фарма Џозефа Смита ст.** О овој фарми од 40 хектара породица Смит се старала од 1820. до1829. год.
3. **Свети луг** Прво виђење Џозефа Смита мл. се догодило у шуми на фарми Смитових у рано пролеће 1820. год. (видети ИЏС 1:11–20).
4. **Барака Џозефа Смита ст.** Овај дом је започео 1822. год. Алвин Смит и породица Смит га је користила од 1825. до 1829. год.
5. **Брдо Кумора** Овде је анђео Морони дао пророку Џозефу Смиту златне плоче 22. септембра 1827. год. (видети ИЏС 1:50–54, 59).
6. **Фарма Мартина Хариса** Ова фарма је била под залогом и један њен део је био продат да би се платило штампање Мормонове књиге.
7. **Штампарија Е. Б. Грандина** 5000 примерака Мормонове књиге је штампано овде од 1829. до 1830. год.
8. **Хатавејски поток** У овом потоку, који су староседеоци често називали Кривудави поток, обављала су се првобитна црквена крштења.

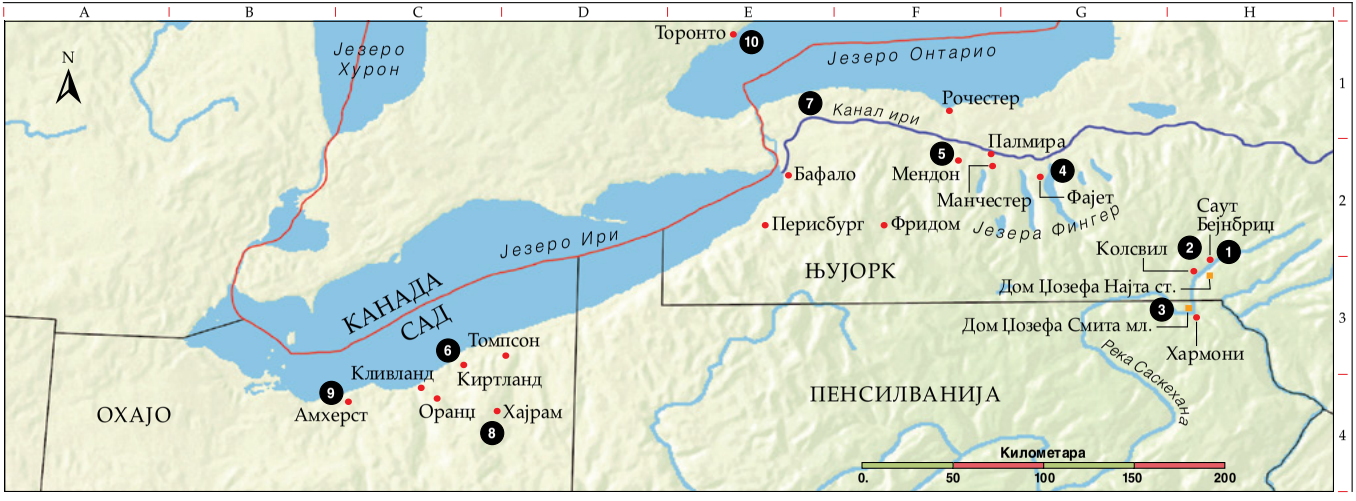

3. Област Њујорка, Пенсилваније и Охаја у САД

1. **Саут Бејнбриџ** Џозеф Смит мл. и Ема Смит су се овде венчали 18. јануара 1827. год. (видети ИЏС 1:57).
2. **Колсвил** Први огранак цркве је организован у дому Џозефа Најта ст, у општини Колсвил, 1830. год.
3. **Дом Џозефа Смита ст. у Хармонију** Већи део превода Мормонове књиге је обављен овде. Свештенство је обновљено у близини 1829. год. (видети УиЗ 13; 128:20; ИЏС 1:71–72).
4. **Фајет** Три сведока су овде видела златне плоче и анђела Моронија (УиЗ 17). Овде је завршен превод Мормонове књиге јуна 1829. год. Црква је организована овде 6. априла 1830. год. (видети УиЗ 20–21).
5. **Мендон** Првобитни дом Бригама Јанга и Хибера С. Кимбала.
6. **Киртланд** Мисионари који су послати Ламанцима зауставили су се овде 1830. год. и крстили су Сиднија Ригдона и неке друге у области Киртланда. Био је седиште цркве од 1831. до 1838. год. Први храм у овом раздобљу је израђен у Киртланду и посвећен је 27. марта 1836. год. (видети УиЗ 109).
7. **Канал ири** Три огранка цркве у Њујорку (Колесвил, Фајет, и Манчестер) се иселило преко канала Ири и језера Ири у Киртланд, у Охајо, априла и маја 1831. год.
8. **Хајрам** Џозеф и Ема су овде живели од септембра 1831. до септембра 1832. год. Џозеф и Сидни Ригдон су радили на преводу библије Џозефа Смита (пџс). Откривења примљена овде су: УиЗ 1; 65–71; 73; 76–77; 79–81; 99; 133.
9. **Амхерст** Џозеф Смит је подржан за председника високог свештенства 25. јануара 1832. год. (видети УиЗ 75).
10. **Торонто** Дом Џона Тејлора, трећег председника цркве, и Мери Филдинг Смит, жене Хајрама Смита.

4. Киртланд, у Охају, 1830–1838 год.

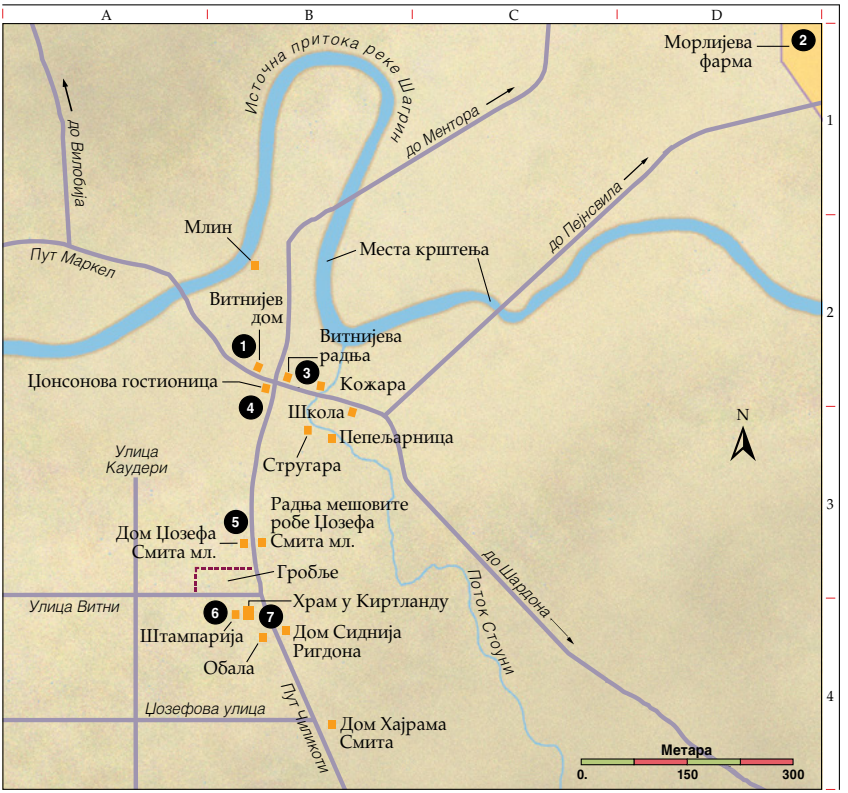

1. **Дом Њуела К. Витнија** Џозеф и Ема су живели овде неколико недеља након што су се доселили у Киртланд 1831. год. Џозеф је овде примио неколико откривења.
2. **Фарма Ајзека Морлија** Џозеф и Ема Смит су живели овде од марта до септембра 1831. год. Први високи свештеници су заређени овде. Џозеф је радио на преводу Библије Џозефа Смита (пџс).
3. **Радња Њуела К. Витнија** Првом председништву цркве су овде дати кључеви царства. Пророчка школа се одржавала овде. пџс је овде био у процесу завршетка 1833. год. Џозеф и Ема су живели овде од 1832. до 1833. год. Џозеф је примио многа откривења овде.
4. **Џонсонова гостионица** У гостионици се налазила прва опрема за штампање у Киртланду. Часопис *The Evening and the Morning Star* се штампао овде услед уништења машине за штампање у округу Џексон, у Мисурију. Дванаесторица апостола су одавде отишла 4. маја 1835. год. на своје прве мисије.
5. **Дом Џозефа Смита мл.** Џозеф и Ема Смит су овде живели од краја 1834. до почетка 1837. год. Овде је завршено превођење књиге Авраамове и Џозеф је примио неколико откривења.
6. **Штампарија** *Lectures on Faith* (Поуке о вери) су достављене у ову грађевину. Дванаесторица апостола и прво Веће седамдесеторице су позвани и заређени овде. Овде су штампани Учење и завети (1. издање), Мормонова књига (2. издање), *The Evening and the Morning Star, Latter Day Saints' Messenger and Advocate* и прво издање *Elders' Journal*.
7. **Храм у Киртланду** Овај храм је био први у овом раздобљу. Исус Христ се указао и прихватио храм. Мојсије, Илија, и Илија пророк су се указали и обновили одређене кључеве свештенства (видети УиЗ 110). Пророчка школа се такође одржавала овде. Откривења примљена овде су: УиЗ 109–110; 137.

   Киртланд (неодређена локација) 17. августа 1835. год. Учење и завети су усвојени као Свето писмо. Откривења примљена у Киртланду укључују УиЗ 41–50; 52–56; 63–64; 72; 78; 84–98; 101–104; 106–110; 112; 134; и 137. У одсеку 104 се одређује да се одређене имовине дају на управљање члановима цркве који су део Уједињеног реда (видети стихове 19–46).

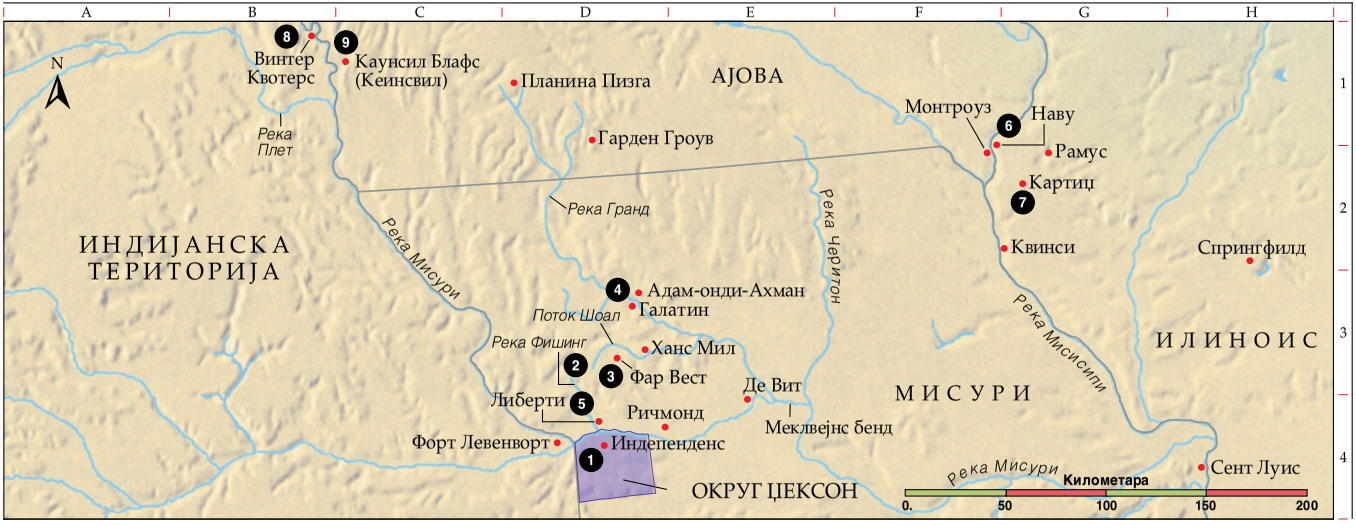

5. Област Мисурија, Илиноиса и Ајове у САД

1. **Индепенденс** Означен као средишње место Сиона (видети УиЗ 57:3). Посвећено је место за храм 3. августа 1831. год. Свеци су истерани из округа Џексон 1833. год.
2. **Река Фишинг** Џозеф Смит и сионски табор су путовали из Киртланда, у Охају, за Мисури 1834. год. да би утврдили свеце из округа Џексон у њиховој земљи. Откривење из УиЗ 105 је дато на обалама ове реке.
3. **Фар Вест** Ово је било највеће мормонско насеље у Мисурију. На овој локацији је посвећено место за храм (видети УиЗ 115). Овде је Веће дванаесторице апостола, 8. јула 1838. год, примило позив од Господа да служи мисије на Британским острвима (видети УиЗ 118).
4. **Адам-онди-Ахман** Господ је назначио ово место у горњем Мисурију као место где ће се догодити будуће велико окупљање када Исус Христ дође да се сусретне са Адамом и његовим праведним потомством (видети УиЗ 78:15; 107:53–57; 116).
5. **Затвор у Либертију** Џозеф Смит и други су неправедно овде били затворени од децембра 1838. до априла 1839. год. Усред времена невоље за цркву, Џозеф је призвао Господа за упутство и примио је УиЗ 121–123.
6. **Наву** Смештен на реци Мисисипи, ова област је било место сакупљања светаца од 1839. до 1846. год. Овде је изграђен храм, и започето је са обредима крштења за мртве, даривањима, и печаћењима породица. Овде је организовано Потпорно друштво 1842. год. Примљена откривења укључују УиЗ 124–129.
7. **Картиџ** Овде су пророк Џозеф Смит и његов брат Хајрам убијени као мученици 27. јуна 1844. год. (видети УиЗ 135).
8. **Винтер Квотерс** Највећа привремена насеобина светаца (1846–1848 год.) на путу у долину Солт Лејка. Организован је табор Израелов за путовање на запад (видети УиЗ 136).
9. **Каунсил Блафс (Кејнсвил)** Овде је подржано Прво председништво 27. децембра 1847. год, са Бригамом Јангом као председником.

6. Покрет Цркве на запад

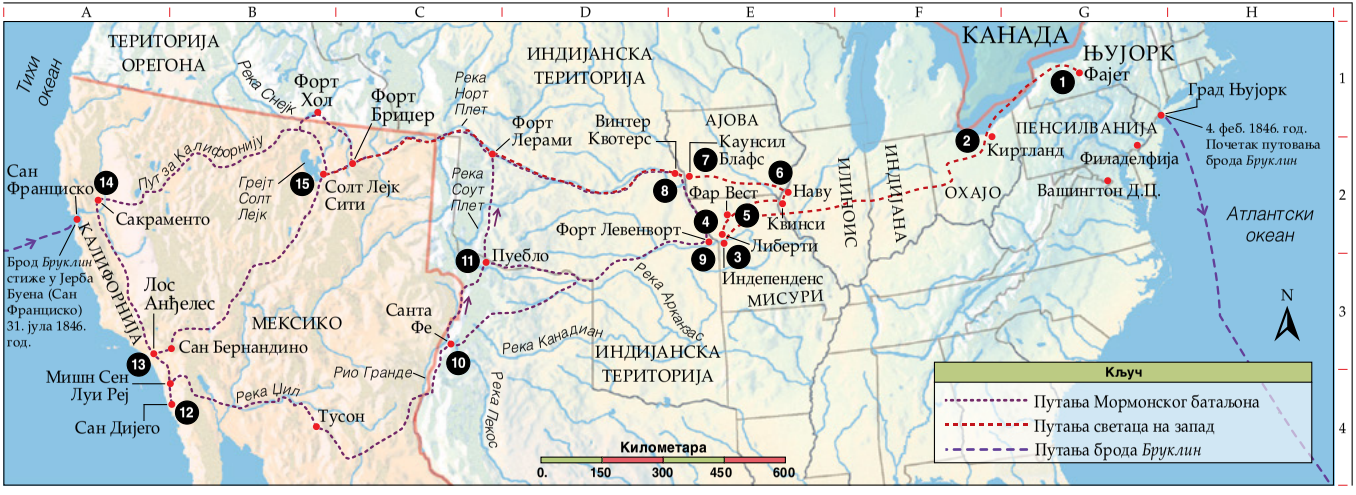

1. **Фајет** Пророк Џозеф Смит је отишао из Фајета за Киртланд, у Охају, јануара 1831. год. Три огранка из Њујорка (Фајет, Колсвил, и Манчестер) су га због Господње заповести да се сакупе следила у априлу и мају 1831. год. (видети УиЗ 37–38).
2. **Киртланд** Седиште цркве је било првобитно у Киртланду од 1831. до 1838. год.
3. **Индепенденс** Господ је означио Индепенденс (у округу Џексон, у Мисурију) као средишње место Сиона у јулу 1833. год. (видети УиЗ 57:3). Руља је протерала свеце из округа Џексон у новембру 1833. год.
4. **Либерти** Свеци из округа Џексон су се окупљали у округу Клеј од 1833. до 1836. год, када се од њих захтевало да поново оду. Пророк Џозеф Смит и петорица других овде су неправедно били у затвору од децембра 1838. до априла 1839. год.
5. **Фар Вест** Овде је утврђено уточиште за свеце од 1836. до 1838. год. Био је седиште цркве 1838. год. Од 1838. до 1839. год. свеци су били присиљени да беже за Илиноис.
6. **Наву** Седиште цркве од 1839. до 1846. год. Након убиства пророка и његовог брата Хајрама, свеци су кренули на запад.
7. **Каунсил Блафс** Пионири су овде стигли јуна 1846. год. Чланови мормонског батаљона одлазе 21. јула 1846. год. под вођством Џејмса Алена.
8. **Винтер Квотерс** Важна привремена насеобина од 1846. до 1848. год. Претходница под управом председника Бригама Јанга одлази на запад априла 1847. год.
9. **Форт Левенворт** Мормонски батаљон се овде опрема пре почетка марша на запад августа 1846. год.
10. **Санта Фе** Филип Кук заповеда мормонским батаљоном када је кренуо на марш одавде 19. октобра 1846. год.
11. **Пуебло** Трима одредима изнурених из Мормонског батаљона је одређено да иду у Пуебло да се опораве, где су провели зиму 1846–1847 год. са свецима из Мисисипија. Ове групе су ушле у долину Солт Лејка јуна 1847. год.
12. **Сан Дијего** Мормонски батаљон овде завршава свој марш од 3200 километара 29. јануара 1847. год.
13. **Лос Анђелес** Мормонски батаљон се распушта 16. јула 1847. год.
14. **Сакраменто** Неки чланови распуштеног батаљона раде овде и у Сатерс Милу подаље источно на Американ Риверу. Били су присутни када је откривено злато јануара 1848. год.
15. **Солт Лејк Сити** Седиште цркве од 1847. год. до данашњих дана. Бригам Јанг стиже у долину Солт Лејка 24. јула 1847. год.

7. Мапа света

1
2
3
4
A
B
C
D
E
F
G
H
N
Северни Тихи океан
ЕВРОПА
АЗИЈА
АУСТРАЛИЈА
Индијски океан
АФРИКА
Северни Атлански океан
СЕВЕРНА АМЕРИКА
ЦЕНТРАЛНА АМЕРИКА
ЈУЖНА АМЕРИКА
Јужни Атлански океан
Тихи океан
Северни Тихи океан
Јужни Тихи океан
АНТАРКТИК

Регистар мапа из црквене историје

Регистар мапа може вам помоћи да пронађете одређено место на мапи. Сваки приступ укључује коришћење броја мапе следећи референтну ознаку која се састоји из комбинације слова и бројева. На пример, место за Форт Хол дато је ознаком 6:B1 – то јест, мапа бр. 6, квадрат B1. Можете пронаћи посебне квадрате на свакој мапи пратећи координате на врху и на страни те мапе. Алтернативна имена места су наведена у загради; на пример: Каунсил Блафс (Кејнсвил). Адам-онди-Ахман, у Мисуријy, 5:D3

Азија, 7:F2
Ајова, 5:E1, 6:E2
Албани, у Њујорку, 1:C2
Амхерст, у Охају, 3:C4
Антарктик, 7:E4
Арканзас, река, 6:D3
Армингтон школски пут, у области Палмира, 2:D3
Атлански океан, 1:D4, 6:H2
Аустралија, 7:G3
Африка, 7:E2
Ашери, у Киртланду, 4:B3

Бафало, у Њујорку, 3:E2
Бенк, у Киртланду, 4:B4
Бостон, у Масачусетсу, 1:D3
Брдо Кумора, у области Палмира, 2:C4

Вашингтон Д. Ц, 6:G2
Вејн, округ, у Њујорку, 2:A3, 2:D3
Вермонт, 1:C2
Винтер Квотерс, индијанска територија, 5:B1, 6:E2
Витингем, у Вермонту, 1:C3
Витни, Њуел К, дом, у Киртланду, 4:B2
Витни, Њуел К, продавница, у Киртланду, 4:B2
Витни, улица, у Киртланду, 4:A3

Галатин, у Мисуријy, 5:D3
Гарден Гроув, у Ајови, 5:D1
Гила, река, 6:B4
Гилсам, у Њу Хемпширу, 1:D2
Грејт Солт Лејк, 6:B2
Гренд, река, у Мисуријy, 5:D2
Грендин Е. Б. Штампарија, у Палмири, 2:C2
Грист Мил, у Киртланду, 4:B2
Гробље у Киртланду, 4:B3

Девит, у Мисуријy, 5:E4
Делавер, река, 1:B4

Европа, 7:E1

Илиноис, 5:H3, 6:F2
Индепенденс, у Мисуријy, 5:D4, 6:E2
Индијана, 6:F2
Индијанска територија, 5:B2, 6:D1, 6:D3
Индијски океан, 7:F3
Ири, канал, у Њујорку, 2:A2, 3:F1

Језеро Ири, 3:D3
Језеро Онтарио, 1:A2, 3:F1
Језеро Хурон, 3:C1
Јужна Америка, 7:C3
Јужни Атлански океан, 7:D3
Јужни Тихи океан, 7:A4

Калифорнија, 6:A3
Калифорнија, пут, 6:B2
Канада, 1:C1, 3:C3, 6:F1
Канадиан, река, 6:D3
Канандигва пут, у области Палмира, 2:C3
Картиц, у Илиноису, 5:G2
Каудери, улица, у Киртланду, 4:A3
Каунсил Блафс (Кеинсвил), у Ајови, 5:C1, 6:E2
Квинси, у Илиноису, 5:G2, 6:E2
Киртланд, у Охају, 3:C3, 6:F1
Киртланд, храм, 4:B4
Кливленд, у Охају, 3:C4
Колсвил, у Њујорку, 1:B3, 3:H3
Конектикат, 1:C3
Конектикат, река, 1:D1

Лебанон, у Њу Хемпширу, 1:D2
Либерти, у Мисуријy, 5:D4, 6:E2
Лос Анђелес, 6:A3

Манчестер, општина, у Њујорку, 1:A3, 2:D3, 3:G2
Маркел, пут, у Киртланду, 4:A2
Масачусетс, 1:C3
Маседон, општина, у области Палмира, 2:A1
Меин, 1:D1
Меклвејнс бенд, у Мисуријy, 5:E4
Мексико, 6:B3
Мендон, у Њујорку, 3:F2
Места крштења, у Киртланду, 4:B2
Мисисипи, река, 5:G3
Мисури, 5:F3, 6:E3
Мисури, река, 5:C2, 5:F4
Мишн Сен Луи Рej, 6:B4
Монтроуз, у Ајови, 5:F2
Морли, Ајзек, фарма, у Киртланду, 4:D1

Нау, у Илиноису, 5:F1, 6:E2
Најт, Џозеф ст, дом, општина Колсвил, у Њујорку, 3:H3
Норвич, у Вермонту, 1:D2
Норт Плет, река, 6:C1

Њу Хемпшир, 1:D2
Њу Џерси, 1:B4

Њујорк, 1:B3, 3:E3, 6:G1
Њујорк, град, 1:C4, 6:G1

Онтарио, округ, у Њујорку, 2:A3, 2:D3
Оранџ, у Охају, 3:C4
Орегон, територија, 6:A1
Охајо, 3:B4, 6:F2

Палмира, општина, у Њујорку, 1:A3, 2:D1, 3:G2
Палмира, село, у Њујорку, 2:C2
Пекос, река, 6:C4
Пенсилванија, 1:A4, 3:F4, 6:G1
Перисбург, у Њујорку, 3:E2
Планина Пизга, у Ајови, 5:D1
Плет, река, 5:B1
Пуебло, 6:C3

Рамус, у Илиноису, 5:G2
Ред, поток, у области Палмира, 2:D2
Ригдон, Сидни, дом, у Киртланду, 4:B4
Рио Гранде, 6:C4
Ричмонд, у Мисурију, 5:D4
Роуд Ајленд, 1:D3
Рочестер, у Њујорку, 3:F1

Сакраменто, 6:A2
Салем, у Масачусетсу, 1:D3
Сан Бернандино, 6:B3
Сан Дијего, 6:B4
Сан Франциско, 6:A2
Санта Фе, 6:C3
Саут Бејнбриц, у Њујорку, 1:B3, 3:H3
Саут Плет, река, 6:C2
Свети луг, у области Палмира, 2:B3
Северна Америка, 7:B2
Северни Атлански океан, 7:C2
Северни Тихи океан, 7:A2, 7:H2
Сент Луис, у Мисурију, 5:H4
Смит Џозеф мл, дом, 3:H3, 4:B3
Смит Џозеф мл, продавница, у Киртланду, 4:B3
Смит Џозеф ст, барака, у области Палмира, 2:B3
Смит Џозеф ст, брвнара, у области Палмира, 2:B3
Смит Џозеф ст, фарма, у области Палмира, 2:B3
Смит, Алвин, гробно место, у Палмити, 2:C2
Смит, Хајрам, дом, у Киртланду, 4:B4
Снејк, река, 6:B1
Солт Лејк Сити, 6:B2
Соумил, у Киртланду, 4:B3
Спрингфилд, у Илиноису, 5:H2
Стафорд, пут, у области Палмира, 2:B4
Стони Брук, у Киртланду, 4:C3, 3:G3

Танбриц, у Вермонту, 1:C2
Тенери, у Киртланду, 4:B2
Тихи океан, 6:A1, 7:B3
Томсон, у Охају, 3:D3
Топсфилд, у Масачусетсу, 1:D3
Торонто, у Канади, 3:E1
Тусон, 6:B4

Фајет, у Њујорку, 1:A3, 3:G2, 6:G1
Фар Вест, у Мисурију, 5:D3, 6:E2
Фармингтон, општина, у области Палмира, 2:A4
Филаделфија, у Пенсилванији, 1:B4, 6:G2
Фингер, језера, у Њујорку, 1:A3, 3:G2
Фишинг, река, у Мисурију, 5:D3
Фокс, пут, у области Палмира, 2:A3
Форт Брицер, 6:C2
Форт Левенворт, 5:D4, 6:E2
Форт Лерами, 6:C2
Форт Хол, 6:B1
Фридом, у Њујорку, 3:F2

Хадсон, река, у Њујорку, 1:C3
Хајрам, у Охају, 3:D4
Ханс Мил, у Мисурију, 5:D3
Харис, Мартин, фарма, у области Палмира, 2:B1
Хармони, у Пенсилванији, 1:B3, 3:H3
Хатавеј, поток, у области Палмира, 2:B2, 2:D4

Централна Америка, 7:B2

Черитон, река, у Мисурију, 5:E2
Чиликоти пут, у Киртланду, 4:B4

Џексон, округ, у Мисурију, 5:D4
Џозеф, улица, у Киртланду, 4:A4
Џонсонова гостионица, у Киртланду, 4:B2

Шагрин, река, источна притока, у Киртланду, 4:B1
Шарон, у Вермонту, 1:C2
Школа, у Киртланду, 4:B3
Шол, поток, у Мисурију, 5:D3
Штампарија, у Киртланду, 4:B4

ФОТОГРАФИЈЕ ИЗ ЦРКВЕНЕ ИСТОРИЈЕ

На овим фотографијама важних места из црквене историје представљене су земље којима су првобитни свеци последњих дана ходали, где су савремени пророци живели и поучавали, и где су се многи догађаји из Светих писама одиграли.

Преглед

Мапа испод показује локацију фотографија у овом одсеку. На странама које следе, сваку побројану фотографију прати кратак опис историје те фотографије. Значајни догађаји из Светих писама из те области су набројани заједно са референцама из Светих писама како бисте знали где може да се прочита нешто више о овим догађајима.

1. Свети луг
2. Брдо Кумора и област Палмира-Манчестер
3. Брвнара Џозефа Смита ст.
4. Грандинова штампарија
5. Река Саскехана
6. Место дома Питера Витмера ст.
7. Њуел К. Витни и трговачка радња
8. Дом Џона Џонсона
9. Храм у Киртланду
10. Адам-онди-Ахман
11. Место за храм у Фар Весту
12. Затвор у Либертију
13. Здање у Навуу
14. Радња од црвених цигала Џозефа Смита мл.
15. Храм у Навуу
16. Затвор у Картиџу
17. Одлазак на запад
18. Храм у Солт Лејку

1. Свети луг

Свети луг се налазио на подручју општина Палмира и Манчестер, у Њујорку. Положај овог луга је био управо западно од места где се 1820. год. налазила мала брвнара породице Смит.

Значајан догађај: Указивање Бога Оца и Његовог Сина, Исуса Христа, пророку Јозефу Смиту догодило се у овом лугу (ИЈС 1:14–20).

2. Брдо Кумора и област Палмира-Манчестер

Гледајући на север, ова фотографија показује брдо Кумору у Манчестеру, у Њујорку. Брдо се појављује у дну фотографије на десној страни и протеже се ка врху фотографије нешто преко њене половине. Бели споменик који се види на северном крају брда стоји у част анђела Моронија и изласка Мормонове књиге. Брдо Кумора се налази око 5 километара југоисточно од Светог луга. При врху фотографије налази се село Палмира, удаљено 6,5 километара. Фарма Смитових и Свети луг се налазе на горњој левој страни фотографије.

Значајни догађаји: Породица пророка Џозефа Смита је живела у овом крају у време Првог виђења (ИЏС 1:3). 421. год. н.е. Морони је на брду Кумора закопао комплет златних плоча, које садрже свету историју његовог народа (РМор 1:1–11; Морм 6:6; Моро 10:1–2). Тај исти Морони је рекао Џозефу Смиту где се на брду налазе плоче. Морони му их предаје 1827. год. (УиЗ 27:5; 128:20; ИЏС 1:33–35, 51–54, 59).

3. Брвнара Џозефа Смита ст.

Реплика дома Џозефа Смита ст, изграђена на месту првобитне брвнаре у близини Палмире, у Њујорку. Породица Смит је изградила првобитну брвнару од ручно обликованих балвана са додатним полу-нивоом након што су стигли у Палмиру. Породица је овде живела од 1819. до 1825. год.

Значајни догађаји: Пророк Џозеф Смит је проучавао Библију у овој кући када се напрезао да сазна која црква је истинита (ИЏС 1:11–13). Морони се указао Џозефу и рекао му о плочама Мормонове књиге (ИЏС 1:30–47).

4. Грандинова штампарија

Обновљена штампарија Егберта Б. Грандина у Палмири, у Њујорку, у којој је објављено прво издање Мормонове књиге, 1830. год. Мартин Харис је заложио своју фарму а један њен део и продао да би платио трошкове штампања 5000 примерака Мормонове књиге. Припрема штампе је започела августа 1829. год, а завршени примерци су били доступни 26. марта 1830. год.

Значајни догађаји: Мартину Харису је било заповеђено да својевољно удели своју имовину како би платио дуг за штампање Мормонове књиге (УиЗ 19:26–35).

5. Река Саскехана

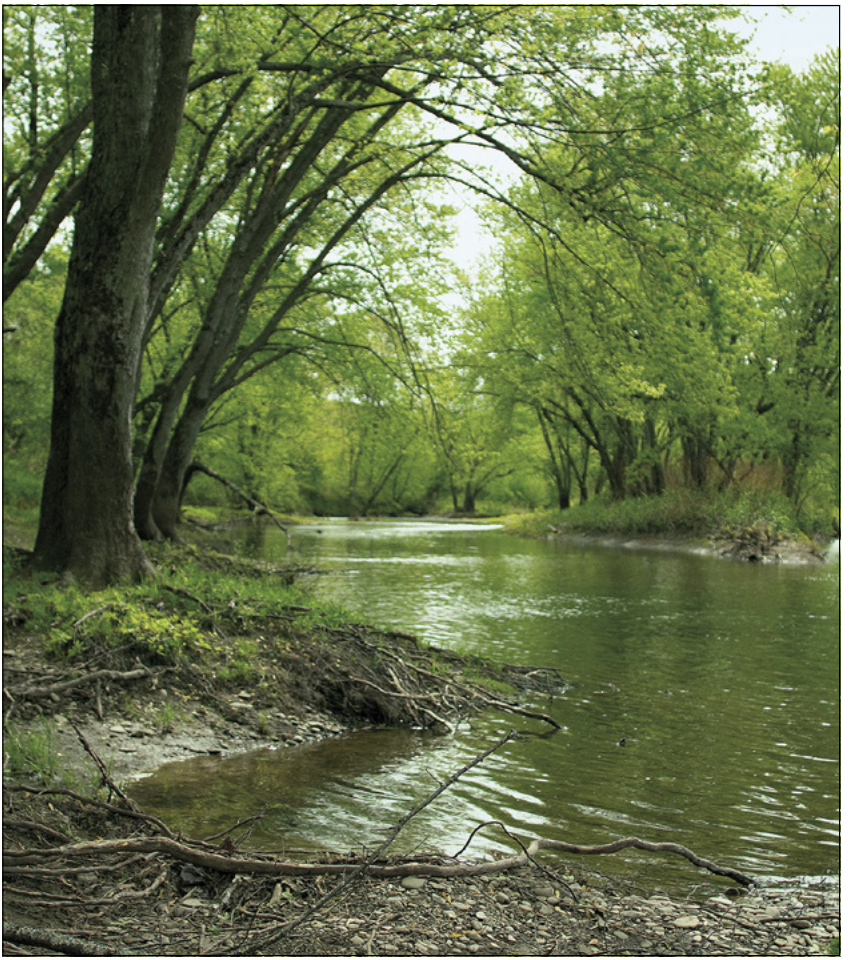

Ова фотографија показује реку Саскехана у општини Хармони, у Пенсилванији.

Значајни догађаји: Џозеф Смит мл. је први пут дошао у Хармони 1825. год. да би се запослио. Он и његов отац су у близини нашли смештај у дому Ајзека Хејла, где је Џозеф први пут срео Ему Хејл, своју будућу жену (ИЏС 1:56–57). Џозеф и Ема су се венчали 18. јануара 1827. год. Пророк је примио златне плоче 22. септембра 1827. год. у Манчестеру, у Њујорку, и недуго након тога преселио се са Емом у Хармони, где је започео превођење плоча. За време превођења Мормонове књиге, Џозеф и Оливер су желели да сазнају нешто више о крштењу и отишли су до места у шуми у близини да се помоле Господу тим поводом. Као одговор на ову молитву, указао им се Јован Крститељ 15. маја 1829. год. (ИЏС 1:66–74; УиЗ 13). Поверио је Џозефу и Оливеру Ароново свештенство. Онда су они ушли у реку и крстили један другога за опрост греха. Затим је Јован Крститељ упутио Џозефа и Оливера да један другога зареде у Ароново свештенство. Недуго након тога, указали су им се између Хармонија и Колесвила Петар, Јаков и Јован и поверили Џозефу и Оливеру Мелхиседеково свештенство (УиЗ 27:12–13; 128:20).

6. Место дома Питера Витмера ст.

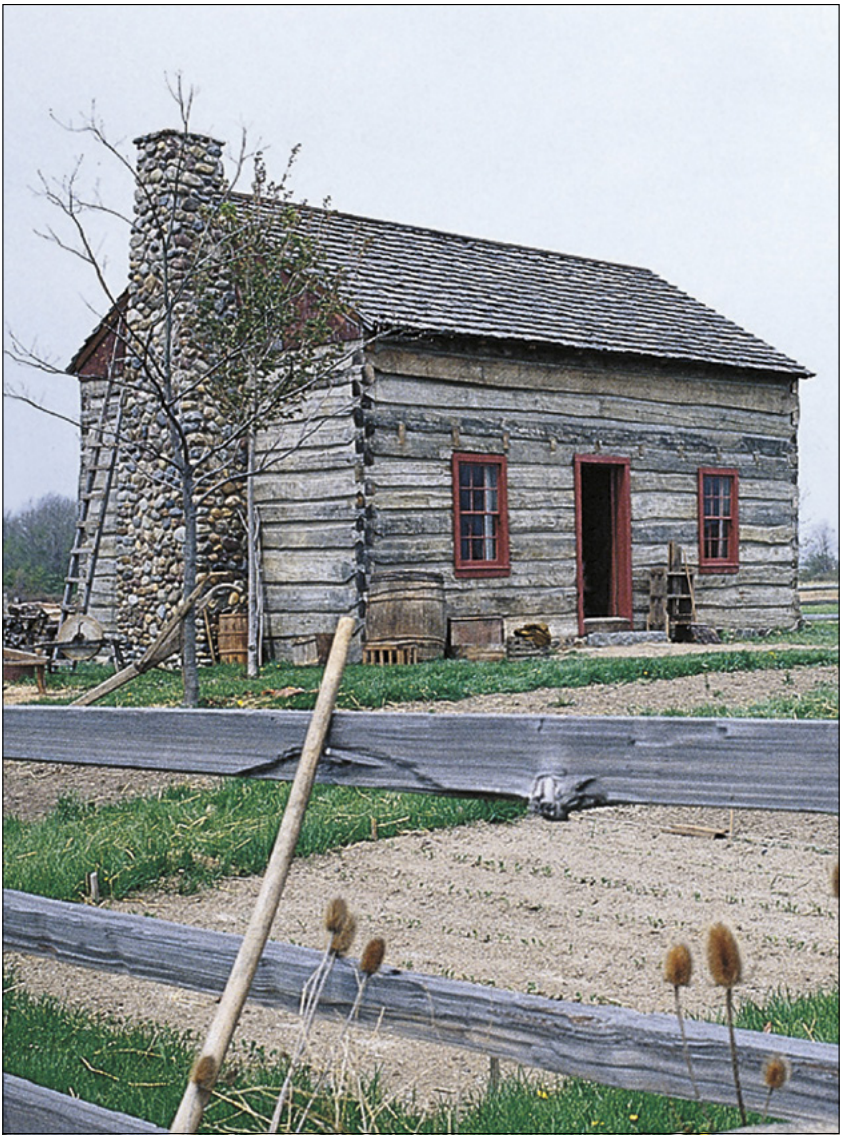

Ова брвнара представља првобитни дом Питера Витмера ст, у Фајету, у Њујорку.

Значајни догађаји: Овде је Џозеф Смит завршио превођење Мормонове књиге крајем јуна 1829. год. У шуми у близини овог дома тројица сведока су видела анђела Моронија и златне плоче. Њихово сведочанство се сада штампа на свим примерцима Мормонове књиге. 6. априла 1830. год, шездесетак људи се окупило у дому Питера Витмера да би били сведоци званичног организовања Цркве Исуса Христа (УиЗ 20). Први састанци и конференције младе цркве су одржани овде. Двадесет откривења која се налазе у Учењу и заветима примљена су у дому Питера Витмера ст.

7. Њуел К. Витни и трговачка радња

Радња Њуела К. Витнија је одиграла главну улогу у историји цркве у Киртланду. Џозеф и Ема Смит су накратко живели овде. Ту је примљено неколико значајних откривења. Пророчка школа се одржавала у радњи од 24. јануара 1833. год. па све до неког априла 1833.год.

Значајни догађаји: Пророк Џозеф Смит прима откривење о речи мудрости (УиЗ 89). Већи део превода Библије Џозефа Смита (пџс) се обавља овде.

8. Дом Џона Џонсона

Дом Џона и Алис Џонсон се налазила у Хајраму, у Охају. Ова соба се налазила на другом спрату.

Значајни догађаји: Пророк Џозеф Смит и његова жена Ема су живели у овом дому. Џозеф и Сидни Ригдон су имали чудесна виђења о степенима славе у присуству неколицине других 16. фебруара 1832. год. (УиЗ 76). Пророк Џозеф Смит је у овом дому радио и на свом преводу Библије (ПЏС). Увече 24. марта 1832. год, док су Џозеф и Ема живели овде, руља отпадника и противника Мормона су неколико пута пребили Џозефа и Сиднија и поливали су их катраном и перјем.

9. Храм у Киртланду

Храм у Киртланду се налазио у Киртланду, у Охају.

Значајни догађаји: Храм у Киртланду је први храм изграђен у овом раздобљу (УиЗ 88:119; 95). У овом храму, Џозеф Смит је имао виђење о целестијалном царству (УиЗ 137). Посвећен је 27. марта 1836. год. (Уи3109). 3. априла 1836. год, Господ се појавио у храму и прихватио га као место у коме ће откривати своју реч свом народу (УиЗ 110:1–10). Након овог појављивања, Џозефа Смита и Оливера Каудерија су посетили Мојсије, Илија, и Илија пророк и сваки од њих им је дао одређене кључеве свештенства и важне информације (УиЗ 110:11–16). Овај храм је послужио свецима око две године пре него што су морали да беже због прогона из Киртланда.

10. Адам-онди-Ахман

Поглед јужно на долину Адам-онди--Ахман, тиху, лепу долину смештену на северозападу државе Мисури у близини општине Галатин.

Значајни догађаји: Три године пре него што је умро, Адам је позвао своје праведно потомство у ову долину и уделио им свој последњи благослов (УиЗ 107:53–56). 1838. год. Адам-онди-Ахман је био место насеобине од 500 до 1000 светаца последњих дана. Свеци су напустили ово насеље када су били отерани из Мисурија. Пре Господњег другог доласка у слави, Адам и његово праведно потомство, које укључује свеце из свих раздобаља, поново ће се сакупити у овој долини да би се сусрели са Господом (Дан 7:9–10, 13–14; УиЗ 27; 107:53–57; 116).

11. Место за храм у Фар Весту

Насеље Фар Вест, у Мисурију, био је дом за 3000 до 5000 светаца који су тражили уточиште од прогона у округу Џексон и округу Клеј. 1838. год. Господ је свецима заповедио да овде граде храм (видети УиЗ 115:7–8). Прогон од стране руље им је онемогућио да то учине. 31. октобра 1838. год. пророк Џозеф Смит и друге црквене вође били су ухапшени, и након суђења у Ричмонду, одведени у затвор у Либертију. У току зиме 1838–1839 год, свеци последњих дана су истерани из Фар Веста и других места у Мисурију и преселили су се у Илиноис.

Значајни догађаји: Посвећено је место за храм и положени су темељи. Примљено је седам откривења објављених у Учењу и заветима (одсеци 113–115; 117–120). Џозеф Ф. Смит, шести председник цркве, рођен је 13. новембра 1838. год. у Фар Весту. Фар Вест је кратко служио као седиште цркве под вођством Џозефа Смита.

12. Затвор у Либертију

Затвор у Либертију, у Мисуријy, око 1878. год. Џозефа Смита и петорицу друге браће су неправедно држали затворене унутар 1.2 метара дебелих зидова од 1. децембра 1838. до 6. априла 1839. год. (Сидни Ригдон је ослобођен крајем фебруара). Ограничени на нижи или тамнији део грађевине, спавали су на хладном камену, сламом прекривеном поду, са танком и оскудном заштитом од јаке зиме.

Значајни догађаји: Пророк Џозеф, молећи се за хиљаде светаца последњих дана који су истерани из Мисурија, примио је одговор на своју молитву, коју је написао у писму за изгнане свеце (УиЗ 121–123).

13. Здање у Навуу

Џозеф Смит мл. и његова породица преселили су се у здање у Навуу у августу 1843. год. Касније је додато источно крило главног дела са укупно 22 собе. Почевши у јануару 1844. год, Ебенизер Робинсон је управљао кућом као хотелом, и пророк је задржао шест соба за своју породицу. Кућа је служила као нешто налик центру друштвеног живота заједнице у Навуу. Пророк је примао овде веома важне великодостојнике.

Значајни догађаји: 27. Јуна 1844. год, пророк Џозеф и његов брат Хајрам су упуцани и убијени у Картицу, у Илиноису, и њихова тела су донета у ову кућу да буду изложена пре сахране. Сахрањени су на малом породичном гробљу баш преко пута главне улице, западно од старе брвнаре у којој је Џозеф живео када је први пут дошао у Наву. Ема Смит је живела у овом здању до 1871. год. Онда се преселила у кућу у Навуу, где је и умрла 1879. год.

14. Радња од црвених цигала Џозефа Смита мл.

Обновљена радња и канцеларија Џозефа Смита мл. смештена је у Навуу, у Илиноису. То је била једна од најважнијих грађевина у цркви за време периода у Навуу. Не само што је служила као продавница, већ је била и центар друштвених, економских, политичких и верских активности. Џозеф Смит је имао канцеларију на другом спрату.

Значајни догађаји: Пре него што је храм завршен, горња соба радње користила са као соба за обреде, где је дато прво потпуно даривање. 17. марта 1842. год, пророк Џозеф је организовао жене цркве у Потпорно друштво.

15. Храм у Навуу

Првобитни храм у Навуу је изграђен од домаћег сиво белог кречњака. Зграда је била 39 метара дуга и 27 метара широка. Врх куле налазио се 48 метара изнад нивоа земље. Чланови цркве су поднели велике жртве у изградњу овог лепог храма, почевши са радом 1841. год. Неки су радили месецима на изградњи; други су жртвовали свој новац. Иако није био потпуно завршен, храм је био у пуној мери испуњен члановима који су долазили за своје обреде месецима пре свог бекства на запад. Док су многи свеци напустили Наву у рано пролеће 1846. год. под претњом насиља од стране руље, посебна група је остала за њима да заврши храм. 30. априла 1846. год, старешине Орсон Хајд и Вилфорд Вудруф из Већа дванаесторице и отприлике двадесеторо других су посветили овај дом Господњи. Храм је напуштен у септембру када су остали чланови цркве истерани из Навуа; силом руље је онда оскрнављена ова света грађевина. Унутрашњост је уништена у пожару октобра 1848. год. Поновно изграђени храм (овде на слици), верна копија првобитног, посвећен је од стране Гордона Б. Хинклија 27–30 јуна 2002. год.

Значајни догађаји: Генерална конференција је одржана у саборној соби храма 5. октобра 1845. год. Дело даривања је започело 10. децембра 1845. год. и наставило се до 7. фебруара 1846. год. Даривање је примило више од 5000 светаца последњих дана, и изведена су многа крштења за мртве и печаћења.

16. Затвор у Картицу

Затворска кућа у месту Картиц, у Илиноису.

Значајни догађаји: Џозеф Смит и његов брат Хајрам су стигли у Картиц 24. јуна 1844. год. Бачени су у овај затвор 25. јуна због лажних оптужби за издају. 27. јуна руља са покривеним лицима је напала затвор. Џозеф и Хајрам су на смрт упуцани, а Џон Тејлор је био рањен неколико пута. За неверицу, Вилард Ричардс није био повређен.

17. Одлазак на запад

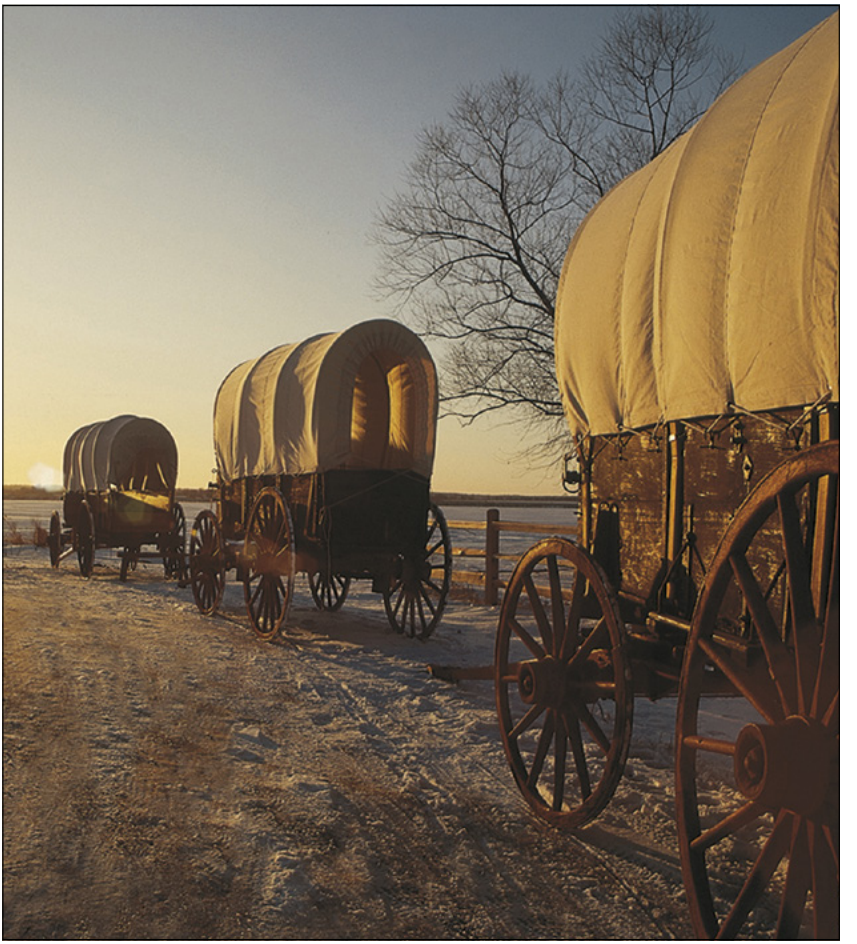

Почетак евакуације из Навуа, у Илиноису, планиран је за март-април, али због претњи руље председник Бригам Јанг је наредио да прелазак светаца преко реке Мисисипи започне 4. фебруара 1846. год. Председник Јанг је остао да служи даривања свецима и није напустио Нову све до средине фебруара.

Значајни догађаји: Пре своје смрти пророк Џозеф Смит је прорицао: „Неки од вас ће поживети да оду и помогну у подизању насеља и изградњи градова и видети да ће свеци постати моћан народ посред Стеновитих планина.“ Близу 12000 светаца је отишло из Навуа од фебруара до септембра 1846. год. Након што су свеци напустили Винтер Квотерс и места на којима су били касније, били су организовани у групе од десеторо, педесеторо, стотину у друштву надзорника (УиЗ 136:3). Септембра 1846. год. руља од отприлике 800 људи опремљена са шест топова извршила је опсаду Навуа. Након неколико дана борбе, преостали свеци су били присиљени да се предају да би сачували своје животе и стекли прилику да пређу реку. Пет до шест стотина људи, жена и деце прешло је реку и таборовало на обалама реке. Председник Бригам Јанг је послао тимове за спасавање са потрепштинама да би евакуисали ове „јадне свеце.“

18. Храм у Солт Лејку

Храм у Солт Лејк Ситију, поглед са североисточне стране. Неколико дана након што је прва претходница пионира светаца последњих дана ушла у долину Солт Лејк, председник Бригам Јанг је својим штапом ударио по земљи и објавио: „Овде ћемо изградити храм нашег Господа.“ Ископавање земље је започето 14. фебруара 1853. год. Шестог априла 1853. положени су темељи. Храм је завршен и посвећен 40 година касније, 6. априла 1893. год. Прво председништво и Дванаесторица апостола сусрећу се овде сваке недеље да се саветују и траже упутства од Господа у служењу и изградњи царства Божјег.

Значајни догађаји: Господ је овде на Председнике цркве и остале Врховне власти излио Дух откривења, укључујући и издавање Званичног прогласа 2. Не тако давно, Прво председништво и Савет дванаесторице апостола једногласно су одобрили и објавили „Породица: Проглас свету.“ Храмски обреди који се изводе за живе и за мртве благословили су животе милиона људи.